

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

قاموس حسنة

به رنگی په که م

ص . ض . ط . ظ . ع . غ . ف . ق

نوسینی:

مه لا مه حمودی گه لاله یی

۳

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

دارالمعرفة

به بیروت

قامووسى رسته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

✽ ناوی کتیب: «قامووسی رسته»

✽ دانراوی: مه لا مه حمودی گه لالهیی

✽ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

✽ له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (سالی (۲۱۰) ی دراوه تی.

✽ تایپ و دیزاینی: (روبار حسین)

✽ سالی چاپ: ۱۴۳۱ ک - ۲۰۱۰ ز

✽ له سه ره رکی کتیبخانه ی نارام له چاپ دراوه مو مافی چاپکردنه وه ی پاریزراوه بو کتیبخانه ی ناوبراو.

قاموس

رسته

به رگی سیّهم

ص • ض • ط • ظ • ع • غ • ف • ق

نوسینی:

مه لا مه حمودی گه لّله یی

۳

دارالمعرفه
به یروت

۲۰۱۰ز

۱۴۳۱ک

الصَّادُ: بيتى چوارددهمى پيتمكانى

هيجايه، شوينى هاتنه دمرهوى

كهنارى زويان و لاي زوروى ددانى

پيشهوى سهر و وه، بهتهواومتى

پيشهوى مهلاشو دادمگري ۵ ناوى

سورمتيكي قورئانيشه.

صَبَّ صَابًا: زورى ناوخواردموه ۵ شهرابى

زورى خواردموه ۵ بهتهواويى تيراو

بوو.

صَمَبُ الرَّاسُ: سهرى رشكى زورى هه

هينا ۵ سهرى رشكاويى بوو.

أَصَابَ الرَّاسُ: بهمانا (صَبَّ) دئ.

صَاحَا الجُرُ: توتكه سهگهكه ههولى

چاو ههليئنانى داو هيشتا چاوى بؤ

ههلههاتوون.

صَاحَا الرَّجُلُ: پياومكه ترسنوك بوو

دمگوترئ: (صَاحَا مِنْ فُلَان)

لهفلانكس ترساو گهردنكهچى بوو.

تَصَاحَا مِنْهُ: بهمانا (صَاحَا) دئ.

صَبَّكَ الشَّيْءُ صَاكًا: شتهكه بؤگهنى كرد

بههوى عهرق كردنموه يان بههوى

تهرمشوح و تهرپوونموه ۵ دمگوترئ:

(صَبَّكَ الرَّجُلُ وَصَبَّكَ الْحَشْبَةُ).

صَبَّكَ الدَّمُ: خوينهكه خهست بؤوه.

صَبَّكَ الشَّيْءُ بَغِيْرًا: شتهكه بهغهميرى

خوينهوه نووسا.

صَاءَكَا: شتهكى دا.

الصَّائِكَةُ: بؤنى كهروى داره كه به هوى

تهرپوونموه برزئو كهرو بئنى ۵

بؤگهنى عهرق.

صَوَّلَ البَعِيْرُ صَائِلًا: حوشترمه جم و جؤلو

رهوينموه راهپهينى زور بوو (فهر

صَوَّل).

صَافِي الفَرْخُ وَفَرَّهَ صَائِيًا: بيچومكه هاوارى

كرد ۵ بهكهسينك كه ستهميش بكاو

شكوى همبى، دمگوترئ (تلدغ العَقْرَبُ

و تصاى) دووپشك پيوش دمداو دمى

هينزئى.

تَصَّأى: زنده رهوى كرد له هاواركردن و

دادو هيغان دا.

الصَّاءُ: نهو ناوى لهگهل منداليون دا

دپته دمرهوه ههنديكى دهمينيتهوه.

صَبَّ النَّابُ وَفَرَّهَ صَبْرًا: ددانهكه سهرى

دهرهينا ۵ كهلبهكه دمرگهوت.

صَبَّ مِنْ شَيْءٍ إِلَى شَيْءٍ: له شتيكهوه

گواستيموه بؤ شتيكى تر ۵ دمگوترئ:

(صَبَّ الرَّجُلُ) پياومكه له ناييى خوى

ومرگهراو چووه سهر ناييىكى تر.

صَبَا عَلَيْهِ: له فرمان و کونترۆلی نهو

دمرچوو ۵ هیرشی کرده سهری، لیتی
پاپهری.

أَصْبَا النَّابُ وَغَرُهُ: ددانهکه سهری
دهرهینا ۵ کهلبهکه دمرکهوت.

أَصْبَا عَلَى الْقَوْمِ: هیرشی کرده سهر
خه لکهکهو په لاماری دان و بهباشی
شوینه که بیان نازانی.

الصابئون: کهسانیکن واز له ناپینی
خویشان دینن و ناپینیکی تر
ومردمگرن ۵ تاقمو پپړپکن
نمستیره دمهرستن و پتیا وایه
نهمان له سهر ناپینی حه زرمقی
(نوح)، رۆگهو فیله بیان شوینی
هه لکردنی بای شه ماله له کاتی
نیومرؤدا.

صَبَّ الرَّجُلُ فِي الْوَادِي صَبِيًّا: پیاومکه به
دۆل و شیومکه دا سهر و ژیر بۆوه.

صَبَّ الْمَاءُ: ناومکه هه لپړا.

صَبَّ الْمَاءُ وَغَرُهُ: ناومکه هه لپړاند ۵
دمگوتری: (صَبَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ) سزای
به سهر دا باراند ۵ هورشان دمهرموی
﴿نَصَبَ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْتَ عَذَابٍ﴾.

صَبَّ الرَّجُلُ: فِي الْقَيْدِ: پیاومکه هه لپړاند
پیومند کرد.

صَبَّ عَلَيْهِ دَرَعَهُ: زریه که هه له بهر کرد.

صَبَّ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکه سی بۆ

کلرکه هه ئنا.

صَبَّ الْكَلْبُ عَلَى اللَّصِّ: سهگمه کی له
دزمکان بهردا.

صَبَّ رَأْسُهُ: سهری دانه واند، سهری
شۆپر کردهوه.

صَبَّ إِلَيْهِ صَبَابَةٌ: حه زی ئی کرد عاشقی
بوو ۵ (فَهُوَ صَبَّ وَهِيَ صَبَّةٌ).

أَصَبَّ الْقَوْمُ: خه لکهکه سهرمو ژیر
بوونموه.

إِنَصَّبَ الْمَاءُ: ناومکه هه لپړا ۵ دمگوتری
(إِنَصَّبَ النَّاسُ عَلَى الْمَاءِ): خه لکهکه
هه لپړانسه سهر ناومکه، لهوی
کۆبوونموه.

إِنَصَّبَ الْبَازِي عَلَى الصَّيْدِ: هه لۆکه
په لاماری نیچیرمکه دا.

إِصْطَبَّ: هه لپړا.

إِصْطَبَّ الْمَاءُ: ناومکه هه لپړاند.

إِصْطَبَّ الصَّبَابَةُ: بهرماوی بنکی
بهرداخه که هه خواردموه ۵ بنکری
پیا لکه که هه لپړاند.

تَصَابَ الْمَاءُ: ناومکه هه لپړشت ۵
دمگوتری: (تَصَابَيْتُ الشَّيْءُ): کهم
کهم شته کهم ودمهست هیئا.

تَصَبَّبَ الْمَاءُ مِنْ فَوْقِ: ناومکه له سهرموه
هه لپړایه خوار.

تَصَبَّبَ وَجْهُهُ عَرَقًا: روخساری چین
چین نارهمی پړشت ۵ دهمو چاوی

نارمقی زوریان دمردا.

مصاب).

تَصَبَّبُ الصَّبَابَةُ: چۆری بنکی پیاله که ی
خواردموه ۵ هه لی چۆراند.

صَبَّحَ صَبْحًا: به یانی هات بۆلای ۵ به یانی
په لاماری دا ۵ پیاله که ی به یانی
پیشکش کرد.

الصَّبَابَةُ: شهوق و نارمزوو ۵ دلنه رمی و
سۆزو به زمهی ۵ عیشقی گهرم که
عاشق بتوینیته وه.

صَبَّحَ الْقَوْمَ: دهمه و به یان هیرش کرد
سهر گه له که ۵ به یانی بردنی بۆ
سهرناو خواردنه وه.

الصَّبَابَةُ: بهرماوه ی که له بنکی
پیاله دا جا ناو بی یان شله مهنی تر.

صَبَّحَهُمُ: به یانی توشی خیری کردن
یان توشی شهر.

الصَّبُّ (ماءٌ صَبٌّ): ناویکه پڑاو،
هه لپڑاو ۵ دهسگوتری (أَخَذَ مَائَهُ
فَصَبًّا): سه دو که متری هه لگرت.

صَبَّحَ الشَّعْرُ صَبْحًا وَصُبْحَةً: سواری تیکه ل
سپایی قهزکهانی بوو ۵ قهزی ماش و
برنج بوون.

صَبٌّ عَلَيْهِ: به لاو کاره ساتی به سهردا
بارین.

صَبَّحَ الْحَدِيدُ: ناسنه که بریسکه ی لیوه هات ۵
(فَهُوَ أَصْبَحَ وَهِيَ صَبَاءٌ) (ك: صَبَّحَ).

الصَّبْبُ: زهوی سه ره موخوار ۵ (ك:
اصْبَاب).

صَبَّحَ الرَّجُلُ صَبَاحَةً: روخساری گه شایه وه،
جوان بوو ۵ دهسگوتری: (صَبَّحَ الْغُلَامُ) ۵
(فَهُوَ صَبِيحٌ) ۵ (ك: صَبَّاح).

الصَّبْبَةُ: عه شق و خوشه ویستی ۵
کۆمه ل و پیرو تاهم ۵ خۆراک و
تیشوی پێوار.

أَصْبَحَ: کهوته به یانییه وه.

صُبَّةٌ مِنَ النَّاسِ: کۆمه لیک له
ناده میزاد.

أَصْبَحَ الْحَقُّ: حه ق و راستی دهرکهوت ۵
گۆرا له حاله تیکه وه چووه سهر
حاله تیکه تر قورئان دهمه رموی:
﴿فَأَصْبَحْتُمْ بِبِعْمَتِهِ إِخْوَانًا﴾.

صُبَّةٌ مِنَ اللَّيْلِ: به شیک له شهو ۵ (ك:
صَبَّ).

أَصْبَحَ الْمَصْبَاحُ: چراکه ی هه لکرد.

الصَّبِيبُ: ههر شتیک هه لپڑیندری.
صَبِيبُ السَّيْفِ: که ناری شم شیر.

صَبَّحَ الْقَوْمَ: له بهر به یان دا هیرش
کرده سهر قه ومه که ۵ قورئان
دهمه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً
عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ﴾.

الْمَصْبُ: شوینی لی هه لپڑان.
مَصَبُ النَّهْرِ: نهو شوینه ی ناوی روبر

صَبَّحَ فُلَانًا: به یانی باشی له فلان که س

تیکه ل به ناوی دهریا ده بی ۵ (ك:

کرد ۵ لمدوعاو نزش دا دمگوترئ:
(صَبَحَكُمَ اللّٰهُ بِخَيْرٍ).

إِصْطَبَحَ فُلَانٌ: پیا له مهی به یانی
خواردموه پیا له شهرابی به شهو
نامادهکراو بۆ به یانی ۵ چراکهی
خوش کردو روناکی خسته ناو
ماله کهوه.

تَصَابَحَ: روخوشی به سه رخوی دا هیناو
خوی وا نیشان دا که یفخوش و بی
خه مو خه یاله.

تَصَبَّحَ: به یانی نوست ۵ بهرکولی ژمه
خواردنی خوارد واته: زه لاتهو
تهواییلو شتی لهو جۆره.

إِسْتَصَبَّحَ: چراکهی خوشکرد، پوناکی
بلاو کردموه.

إِسْتَصَبَّحَ بِالزَّيْتِ وَغَوْرَةٍ: به هوی زه پته وه
رووناکی چراکهی درنزه پيدا.

الإِصْبَاحُ: سهرمتای رۆژ ۵ به یانی و
کازیوه ۵ قورئان دمفرموی: ﴿فَالِقُ
الإِصْبَاحِ﴾.

الصَّبَاحُ ۵ دمگوترئ: (حق صابح) حه قو
ماهیکی ناشکرایه.

الصَّبَاحُ مِنَ الطَّعَامِ: خواردنی تازه.
الصَّبَاحُ: سهرمتای رۆژ، به یانی و کازیوه
۵ دمشگوترئ: (أَنَاهُ صَبَاحٌ مَسَاءً)
همیشه دههاته لای.
الصَّبَاحُ: گری چراو قه ندیل.

الصُّبَاحِي مِنَ الدَّمِ: خوینی زۆر سوور.
الصُّبَاحِيَّةُ: به یانی شهوی به که می
بووک و زاوایی.

الصُّبْحُ: سهرمتای رۆژ، کازیوهی به یانی
۵ قورئان دمفرموی: ﴿وَالصُّبْحُ إِذَا
تَنَفَّسَ﴾ ۵ (ك: أَصْبَحَ).

الصُّبْحَانُ: روکراوه و رووخوش و روناک
۵ مه یخۆرموهی به یانیان نهو که سهی
به یانی پیا لهی شله مه نی ده خواته وه
۵ بۆ ئافهرت دمگوترئ (صَبَحِي) ۵
(فَعْلَان، فَعَلَى).

الصُّبْحَةُ: نووستنی به یانیان، بهرکولی و
خواردنی نهو شتانهی پیش نان
خواردن ئیشتیها ده که نه وه.

الصُّبْحُ: شهرابی به یانی ۵
مه یخواردنه وهی به یانیان ۵ نهو
شله مه نی و خواردنه ی به یانیان
ده خورئ ۵ ژمه نی ئیواران پیی
دمگوترئ (غُبُوق).

الصُّبْحَةُ: به یانی، کازیوه.
المِصْبَاحُ: چراو گلوپ و همرشتیک لهو
جۆره ۵ (ك: مَصَابِيح).

مصابيح السماء: نهستیردی ئاسمان ۵
قورئان دمفرموی: ﴿وَزَيْنَا السَّمَاءَ
الدُّلِّيَّ بِمَصَابِيحَ﴾.

المِصْبَحُ: به مانا (المصابيح) دی ۵ (ك:
مصابيح).

صَبْرٌ صَبْرًا: دانى به خوى داگرت و
ورمه رزو دَل قايِم بوو ۵ پشوو دريژ
بوو، به نارامى چاومرپوانى كرد ۵
دمگوتري

صَبْرٌ عَلَى الامر: له سر نيشه كه خوى
گرت و پشوو دريژ بوو ۵ هات و هاوارى
نه كرد.

صَبْرٌ عَنْه نفسه: خوى ئى مهنج كرد،
نفسى خوى ئى گرتمه ۵ نفسى خوى
كونتروډل كرد.

صَبْرٌ الْبُر: گنمه كهى كومه ل كرد، خپرى
هه لئا.

صَبْرٌ فَلَانًا: فلانكسى چه بس كرد، لمگه لى
كهوت.

أَصْبَرَ الطعام: خوارنده كه تال بوو.

أَصْبَرَ فَلَانًا: فلانكسى وا ئى كرد
خوگرو به غيرت بئ ۵ وره به رزو
له سر خوځي.

صَابِرُهُ مُصَابِرَةٌ وَصَبَارًا: له خوځاگرتن و
پشوو دريژيدا به سر ميدا بالادست
بوو ۵ قورئان دمفرموى: ﴿أَصْبِرُوا
وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا﴾.

صَبْرَةٌ: داواى ئى كرد خوځاگرو
پشوودريژ بئ.

صَبْرٌ الْحَي: گنمه كهى كومه ل كومه ل
كرد.

صَبْرٌ الْجَنَّة: جهسته كهى مؤميا كرد

بَوْنَمُو بَوْنَمُو بَوْنَمُو بَوْنَمُو بَوْنَمُو
دا نادميزاد به هوى جهوت و تال و
تفته وه كارى مؤميا و دمباغو شتى
وايان نه نجام داوه.

إِصْطَبَرَ: به مانا (صَبَرَ) دئ ۵ قورئان
دمفرموى: ﴿فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾.

تَصَبَّرَ: نفسى خوى هه لئا بو
خوځاگري و پشو دريژى ۵ خوځاگري و
نارامگرتنى به سر خوځيدا هينا.

إِسْتَصَبَرَ: گمى كومه ل كومه ل كرد ۵
دمگوتري (استصبر الطعام) خوځاگمه
گرد بؤوه ۵ تال بوو.

التَّصَبُّرُ: بهرگون و نهو جوړه
خوارنده كه كابرلى برسى خوى
پئوه ده خافلينى تا خوارنده
سهرمكه كهى بؤ ناماده دمبئ.

الصَّابِرَةُ: نهو قورسايبه به ده خريته
ناو كه شتيه وه بؤ نهوى لهره لهر
نمكات.

الصَّبَارَةُ: قفل و به لوعه و سهرقاب و
توپه وانهى گوزمه كه ندوو تهنكى و
شتى ومها.

الصَّبَارَةُ: سهرماى كوشنده.

الصَّبَار: كه سيك زور خوگرو وره
به رزو پشوو دريژ بئ ۵ قورئان
دمفرموى: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ
صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ ۵ ههرواناوه بؤ

الصَّبْرُ: كەسپك بەسروشت خۇپراگرو
 ورە بەرزو دامەزراو بى ۋ ناوئىكە
 لەناوہ جوانەكانى خودا ۋ ماناكەشى
 ئەومبە: پەلە ناكا لە تۆلەسەندەنەوہ
 لە تاوانبار.

الصَّبْرُ: ھەورى سېو پې ۋ كېو ۋ (ك):
 صَبْرٌ ۋ بەمانا گەورەو سەركردەى
 گەل و نەتمەوش دى (ك: صَبْرًا).

الصَّبْرُ: كەسپك بەھۆى تاوانى
 كوشتنەوہ بەندكرابى.

صَبَبَ الشَّيْءُ: شتەكەى بلاو كەردەوہ،
 لىكى جياكەردەوہ.

تَصَبَّبَ الشَّيْءُ: شتەكە بلاو بۆوہ ۋ
 كەمپكى ئى ماھەوہ ۋ دەگوترى:
 (تَصَبَّبَ مَا لِي السَّاءُ) كەمپك ناو
 لە كوندەو كوپەو شتى وا ماوہ ۋ
 (تَصَبَّبَ اللَّيْلُ) شەو كەمپكى ماوہ.
 الصَّبَابُ: مانەوہى كەمپك لە ناو و
 شەراب لە بنكى پيالەدا.

صَبَّحَ بِهِ وَصَبَّحَ عَلَيْهِ صَبْحًا: بەقامك و
 بەشيۆەى گالتە پىكرەن نامازى بۆ
 كەرد ۋ بەشيۆەى گالتە ئامىز قامكى
 بۆرا داشت.

صَبَّحَ فِي الشَّيْءِ: قامكى خستە ناو
 شتەكەوہ ۋ دەگوترى: (مَا صَبَّحَ فِي
 الطَّعَامِ): قامكى نەخستۆتە ناو
 خواردنەكەوہ.

رومكىكى دەشتەكى، گوشراوكمەى
 زۆر تالەو گەلاگەى پان و نەستوورە،
 ھەميشە سەوزو ئاودارەو جەقلى
 ھەبە.

الصَّبْرُ: ورە بەرزى و دامەزراوى خۇگر
 لەبەرامبەر كارەسات دا ۋ خۇگرى
 لەسەر دووركەوتنەوہى
 خۆشەويست و لەدەست دانى، پان
 خۇگرى لەسەر ئەزىيەت دان و ئازار
 بەبى ناخ و ئۆف كەردن ۋ دەگوترى:
 (قَلَّ صَبْرًا) بەندى كەرد تا مرد.

(شەرا الصبر) مانكى رۆزوو، مانكى
 رەمەزان.

الصَّبْرُ مِنَ الشَّيْءِ: لای زوروى شت ۋ
 پەنا شتەكە ۋ (ك: أَصْبَارٌ) ۋ
 دەگوترى (مَالُ الْكَاسِ إِلَى أَصْبَارِهَا)
 پيالەكەى تا لای سەروى پېكرەوہ ۋ
 لىوان لىوى كەردوہ ۋ (أَخَذَ الشَّيْءُ
 بِأَصْبَارِهِ) شتەكەى ھەموو ھەنگرت.

الصَّبْرُ: گوشراوى درەختى تال
 تاكەكەى (صَبْرَةٌ) ۋ (ك: صَبْرٌ).

الصَّبْرُ: بەمانا (الصَّبَارَةُ) دى.
 الصَّبْرُ: كۆمەلە دانەوئەلە ۋ كۆمەلە
 خواردەمەنى ۋ دەگوترى: (اشْرَى
 الطَّعَامَ صَبْرَةً) خواردەمەنييەكەى بە
 گۆترەو بە كۆمەل كېرى ۋ بەبى
 پىوان و كيشان خۇراگەكەى كېرى ۋ
 (ك: صَبْرٌ وَ صَبْرًا).

صَبَّحَ فَلَانًا: قام کی فلانکەسی ھەنگاوت.

صَبَّحَ فَلَانًا عَلَى الشَّيْنِ: بەقامک فلانکەسی

شارمزا کرد بۆ شتەکە، قامکی بۆ
پاداشت بۆلای شتەکە.

صَبَّحَ الْإِنْسَاءُ: ئەوەی لەناو قاپەکەدا بوو

لەنیوان دوو پەنجەوێ ژواندی بۆ
شوینی پێویست بۆ ئەوەی نە پرژێ و

بلاو نەبێتەوێ.

الإصْبَعُ وَ الْأَصْبُعُ: یەکیەک لە پەنجە

دەست یان پەنجە ی قاج ە (ك):

أصابع) ە ھەروا ناوێ بۆ شوێن

دەست و ئاسار ە دەرگوتری: (عليه من

الله إصْبَعُ حَسَنَةً) (وھو حسن الإصْبَعُ

في ماله) ە (وله في هذا الامر اصبع) ە

لەبوار ی کیمادا بەمادەیک دەرگوتری

بە شیوەی کۆلەکە و ستوون قەبارە

بەستێ.

الأصْبُوعُ: بەمانا (الإصْبُعُ) دێ ە (ك):

أصابع).

صَبَّغَ الثَّوْبُ وَغَرَهُ صَبْغًا: قوماشەکە

رەنگ کرد.

صَبَّغَ الشَّيْءُ: شتەکە ی نوقم کرد ە لە

شلەمەنیەکە ی ھەلکێشا ە دەرگوتری:

(صَبَّغَ يده في الماء) دەستی خستە ناو

ئاوێکەوێ نوقمی کرد (صَبَّغَ اللقمة في

الإدام) پاروێکە ی لە پێخۆرەکەدا نۆم

کرد.

صَبَّغَ الْحَدِيثَ: قسەکە ی تێکەل بە درۆو

دەلەسە کرد ە دەرگوتری (صَبَّغُونِي فِي

عَيْنِكَ) سەرنج و رای تۆیان بەرامبەر بە

من بەشیوەی خراپ گۆزی.

صَبَّغَ النِّصْرَانِي وَلَدَهُ: کابرای نەصرانی

مەندالەکە ی خۆی لە ئاودا نۆم کرد لە

ناو ئاوی (معمودية)دا.

أَصْبَغَتِ النِّخْلَةُ: خورماکە ئال و بۆلی

تێ کەوت، گەییی لێ دیاریی دا.

صَبَّغَتِ الْبُسْرَةُ: پێگەیی و گەییشتنی

خورماکە دەرگەوت ە دەرگوتری

(صَبَّغَتِ النخلة) بەھەمان مانا.

صَبَّغَ الثَّوْبَ: قوماشەکە ی بۆیە کرد.

إِصْطَبَّحَ بِكَذَا: بەوشتە رەنگی کرد.

إِصْطَبَّحَ بِالْإِدَامِ: بە پێخۆرەکە نانەکە

چەور کرد ە پێخۆرەکە ی لە نانەکە

ھەلسوو.

تَصَبَّغَ فِي دِينِهِ وَبَدِينِهِ: لە ئایینی خۆیدا

دامەزراو بوو.

الصَّبَاغُ: ئەو شتە ی قوماشی پێ بۆیە

دەرگرت یان شتی تر ە ھەروا ناوێ

بۆ پێخۆری شل.

صِبَاغُ الدَّمِ: لەبوار ی پزیشکی دا مادەیکە

دەبیته ھۆکاری پەیدا بوونی رەنگی

خوێن ە (ك: أَصْبَغَ).

الصَّبَاغَةُ: بۆیەچییت، خەمچییت.

الصَّبَاغُ: كه سيك ئيشى بۇيەكردن بى
پيشەى بۇيە جىيەتى و رەنگ
کردنى قوماش ۵ درۆزن.

الصَّبِيغُ: بۇيە و رەنگ ۵ پىخۇر ۵ قورئان
دەفەرموى: ﴿وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ
سَيْنَاءَ ثَبْتُ بِالذَّهْنِ وَصَبِغٌ لِّلْكِلِينِ﴾ ۵
هەروا ناوہ بۇ شتى رەنگ كراو ۵
(ك: أصباغ).

الصَّبِغَةُ: ئەوہى شتى پى رەنگ دمكرى
۵ شىوہى شت دواى رەنگ كردنى.
صِبْغَةُ اللَّهِ: ئەو ھىترەت و سروشتهى
خودا ئادەمىزادى لەسەر دروست
كردووە ۵ ئەو ئايپنەى خودا دايناوہ
بۇ ئادەمىزاد ۵ قورئان دەفەرموى:
﴿صِبْغَةُ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
صِبْغَةً﴾.

لِلصَّبْغَةِ: خەمخانە ۵ شوپنى بۇيە كردن
۵ (ك: مصابغ).

الصَّبْغِي: شىوہىك لەمادە لەناوكى
خانەدا لەكاتى دابەش بوونى دا
ومرى دمكرى ۵ واتە: (كروموسوم).
صَبْنَ عَنْهُ الْهَدِيَّةُ: ديارىيەكەى نەدايە،
لەوى يوارد بۇ يەككىكى تر.

صَبْنَ الْقَامِرُ: الكعبين: قوماركەرەكە ھەر
دوو كەعبەكەى خستە ناو دەستىيەوہ
بۇ ئەوہى بەرامبەرەكەى ھەلخەلەتتەى
۵ ھاوہلەكەى پىئى دەلئى: (لا لَصِين)

فَيَلَمُّ لِيْ مەكەو ناگام ئىيە جى دەكەى.
الصَّابُونُ: صابون، پىكھاتەيەكە لە
ترشەلۆكە جەوړىيەكان و برى
قەلەويات ۵ بۇ تاك و پارچەيەكى
دمكوترى: (صابونة).

الصَّبَانُ: صابونكەر، صابون فرۆش.
الصَّبَانَةُ: ئامپىرىكە، دەفەرىكە
صابونەكەى تى دەخرى بۇئەوہى
لەئاوہكەدا نەتووتەوہ.

المَصْبَنَةُ: كارگەى صابون ۵ (ك: مصابن).
صَبَاً فَلَان صَبَواً، وَصَبَوَةً: روى كرده
رابواردن و لەھو لەعب ھەزى لە
مىبازى و رابواردن بوو ۵ قورئان
دەفەرموى: ﴿وَالَا تُصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ
أَصْبُ إِلَيْهِنَّ﴾.

صَبَتِ الرِّيحُ: بايەكە ھەلئى كرد ۵ باى
صەبا ھەلبوو.

الصَّبَا: تەمەنى مندالى و پىگەپشتن ۵
عەشق و سۆزو خۆشەويستى.

الصَّبِي: مندال تادەگاتە تەمەنى لاوى ۵
يان مندالى شىرە خۆر ۵ تىزايى
شمشیر ۵ بىلبىلەى چاو ۵ لاشەويلە
۵ (ك: صبيّة ۵ و صبيان).

صَبِيان المطر: دلۆپە بارانى بچوك.
صَبِيان الجليد: دەنكە تەرزە ۵ شاگرد كە
فەيرى پيشەو خوپەندن دمكرى و وردە
وردە و بە قۇناغ.

الصَّبِيَّةُ: مَيِّنَهى (الصبي) يه ۵ (ك):

صبايا يه.

صَبِيَّ صَبًا: كارى مندانلهى كرد.

صَبِيَّ إِلَيْهَا: بوى كوركاندو حمزى ئى كرد،
ممىلى ئى بوو.

أَصَبَتِ الْمَرْأَةُ: ئافرىتمكه مندالى بوو چ

نير چ مى ۵ مندالى زور بوون ۵
(فهي مصب و مصيبة).

أَصَبَتِ الْفَتَاةُ فَلَانًا: كچهكه دلى فلانى
بردو سهراسيمهى كرد.

صَابِي الشَّيْءِ: شتهكهى خواركردموه،
لارى كرد ۵ وای ئى كرد ناراست بى.

صَابِي سَيْفٍ: به پيچهموه
شمشيرمهكى خسته كالانموه.

صَابِي السَّكِينِ: كيردمكهى سهرمو بن
كرد ۵ دمگوترى: (صَابِ السَّكِينِ)

دمسكى شمشيرمهكه بخمره لای من.

صَابِي الْكَلَامِ: قسمكهى به شيومه
راستو درووست نهگيراپموه.

صَبَى رَأْسَهُ: سهرى خوى دانمواند بولاي
زموى.

تَصَابَى: خوى مندال كردموه.

تَصَابَى الْمَرْأَةُ: دلى ئافرىتمكهى بوى لای
خوى كيش كرد، ئافرىتمكهى
هينايه سمر رېيازى دلدارى و كموى
كرد.

الصَّبَا: كزه بايمكه له خورهلاتموه

ههئدمبى لهكاتى يهكسان بوونى
شمو و رۇژدا.

صَحْبَةُ صَحَابَةٍ وَصُحْبَةٍ: هاوپنيمتى كرد
۵ له دوعاو پارانهومدا دمگوترى
(صَحْبِكَ اللَّهُ) خودا بتپاريزى ۵
چاودپىرى خودات بهسهرموه بى.

أَصْحَبَ فُلَانٌ: فلان كهس هاوپنى بوى
خوى پميدا كردن ۵ مندانلهكانى
گموره بوون لهگهلى كهوتونو
هاوپنيمتى دمكهن ۵ شيوه
شيتييهكى بهسهردا هاتووه لهبهر
خويهوه ويته ويتيمتى.

أَصْحَبَ لَهُ: ملكهچى بوو شوپنى كهوت.
أَصْحَبَ فَلَانًا: فلانكهسى كرده هاوپنى
خوى.

أَصْحَبَ فَلَانًا الشَّيْءَ: فلانكهسى كرده
هاوشانى فلان شت.

صَاحِبُهُ مُصَاحِبَةٌ وَصَحَابًا: هاوپنيمتى
كرد.

إِصْطَحَبَ فَلَانًا: فلانكهسى كرده هاوپنى
خوى ۵ دمگوترى: (إِصْطَحَبَ الْقَوْمُ):
خهئكهكه ههئدئكيان بوون به
هاوپنى يهكترى.

تَصَاحَبًا: بوون به هاوپنى يهكترى.
اسْتَصْحَبَ الشَّيْءَ: هؤگرى بوو پيئومى
گيرؤده بوو پيئومى نووسا.

اسْتَصْحَبَهُ الشَّيْءُ: دلاوى ئى كرد نمو
شته لهگهلى بكموى.

اِسْتَحَبَّ فَلَانًا: بانگی فلانکەسی کرد
دلوای ئی کرد بییتە هاوړنی.

الصَّاحِبُ: هاوړنی و لکه لېوو (مرافق) ه
خاومن شت ه چاودېری شت ه
قورئان دمه رموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا
أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ ه همروا
ناوه بۆ کهسانیک په پېرموی پېيازو
پروگرامیک دمکهمن ه وگوو
دمگوتری: (أصحاب ابي حنيفة
وأصحاب الشافعي) ه (ك: صَحَبٌ
وأصحاب وصحاب) دمگوتری: (یا
صاح) لهجیاتی (یا صاحبی).

الصَّاحِبَةُ: هاوسەر (ژن) ه قورئان
دمه رموی: ﴿وَأَنَّ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنا مَا
اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾.

الصَّاحِبِي: کهسینکه پیغمبهری دیبی و
به خزمەتی گه یشتبی و نیمانی پی
هینابی و به موسولمانیش مردبی ه
(ك: صَحَابَةُ)

لِلصَّاحِبِ: ملکه چو ژربار ه دمگوتری:
(هر مصحاب لنا بما نحب) نهو
ژربارو ملکه چو پابندی فرمانی
نیمیه.

لِلصَّحْبِ: لقه دار که توینکلمه کی ئی
نمکربیتمهوه ه چهرم تووکه که کی ئی
نمکربیتمهوه ه دنکه خورما به
ناوکهوه.

صَحَّ الشَّيْنُ صَحًّا وَصِحَّةً وَصِحَاحًا: شتمکه
بین عمیبو لکه میه.

صَحَّ لِلرَّيْضِ: نهخوشمکه چاک بۆوه.

صَحَّ الْحُجْرُ: هموالکه راست بوو (صَحَّتِ
الشَّهَادَةُ) و (صَحَّتِ الصَّلَاةُ)، (صَحَّ
العقد)، (فهر صحیح) (ك: صِحاح) بۆ
عاقلمه مند ه (أصحاء) بۆ ناعاقل ه (هي
صحيحة): (ك: صِحاح، صِحاح).

صَحَّ لَهُ عَلَى فُلَانٍ كَذَا: نهو می لسه ر
فلانکەس بۆ چه سپا.

أَصَحَّ الرَّجُلُ: پیاوکه نهو عمیبو
نهخوشی و که مو کورپیهی همیبو
نهماو باری خواری راست بۆوه.

أَصَحَّ اللَّهُ فَلَانًا: خودا نهخوشی و
نارچه متی فلانکەسی لای برد.

صَحَّعَهُ: ههله بری کرد لکه و عمیبو
خهوشی ئی لای برد ه دمگوتری:
(صَحَّحَ الْخَيْرَ وَصَحَّحَ الْكُتَابَ
وَالْحِسَابَ، وَصَحَّحَ اللَّهُ الْمَرِيضَ).

تَصَحَّحَ: چاک بۆوه ه دمگوتری: (تَصَحَّحَ
بالدراء) به دهرمانکه چاک بۆوه، به
دهرمانکه چاکسازي له خوئی دا
کرد.

اِسْتَمَحَّ مِنْ عِلَّتِهِ: له نهخوشییمکه کی
چاک بۆوه.

اِسْتَمَحَّ الشَّيْنُ: شتمکه به ساغی
کهوته دمست.

الصُّحاح: به مانا (الصَّحِيحُ) دئ.

(نه خوځځانه).

الصُّحَّةُ فِي الْبَدَنِ: لهش ساغی ۵
حاله تیکي سروشتیه له جهسته دا
نهنده کانی همریه که و بهر پک و
پیکي پوکی خوی ببینی ۵
له شهر عدا بریتیه له وهی نه و
عیبادتهی نه نجامی دما په سهند
بی و هه زاکردنه وهی نه وی ۵ یان
هوکارو سه بهب بی بؤ نه وهی نا کام و
نامانجی پیویستی له سهر پهیدا ببن
ومکو له مامه له ده نه گهر مامه له که
پلهی (صیحه تی) ی هه بوو نه وه
نه نجام و نا کامه که ی لی پهیدا دمبن ۵
ومکو مولکیه ت و ته صهرو فو نه و
شانه.

الصَّحِيحُ: ساغ و بی عهیب ۵ قسهی
پشت پی به ستر او ۵ فهرموودهی
پیغه مبه ر (د.خ) که بگاته وه سهر
پیغه مبهرو هاو له کانی لییه وه
ریوايه ت بکه ن و راویه کانی عادل و
به ناگاو زیره ک و وردبین و هو شیار
بن.

الصُّحَّةُ: نهو شتهی ده بیته سه بهبی
بوونی شت ۵ دموترئ: (الصُّمُومُ
مَصْحَةٌ وَالسُّفْرُ مَصْحَةٌ وَأَرْضٌ مَصْحَةٌ)
هیچ نه خوځشی و تاعون و دمر دیکي
تیدا نییه ۵ هه روا ناوه بؤ شوینیک
چاره سهری نه خوځشی تیدا دمرئ

صَحْرَ الطَّعَامِ صَحْرًا: خواردنه که ی لینا،
کولاندی.

صَحَرَتِ الشَّمْسُ فَلَانًا: خور نازاری
ده ماغی فلانکه سی دا.

صَحْرَ صَحْرًا وَصُحْرًا: رنگی سوراپیه کی
که می تی کهوت. (فهر اصخر و هی
صحراء)

أَصْحَرَ الْقَوْمُ: قهوم که له سارادا
دمر کهوتن.

أَصْحَرَ الْمَكَانُ: شوینکه هراوان بوو.

أَصْحَرَ الْأَمْرُ بِالْأَمْرِ: نیشه که ی ناشکرا
کرد.

صَاخَرَ قَرْنُهُ: فیل و ته له که ی له
بهرام بهرو پقه بهر که ی نه کرد.

إِصْحَرُ: به مانا (صَحْرَ) دئ.

الصُّحَارُ: دموترئ: (أبرز له الأمر
صحاراً) کاره که ی به ناشکرا پویهرو
کرده وه.

الصُّحراء: ساراو دشت که هراوان بی،
که م ناوی ۵ (ك: الصُّحارى).

الصُّحْيَةُ: خوراکیکه له شیرو پون
دروست دمرئ، و ا ده بی ناردیشی
پی و همر دمرئ.

صَحِمَحَ الْأَمْرُ: کار که ناشکرا بوو.

الصُّحْصَاحُ وَ الصُّحْمُحُ: زهوی دشت و
هراوان ۵ (ك: صحاصح).

الصُّحُفُ وَالصُّحُفُ: لَيْكُولُهُومِيهَكِي

ومها كه وردمكاري كارو روداوهمكان
بكاو همزماريان بكاو بيانراني.

اصْفَ الكتاب: كَتَبَهُ كَهَي پَهْرَه پَهْرَه
كۆكردموه.

صَحَّفَ الكلمة: وشهكهي نووسى يان
خويندیهوه بههله ۵ وهكو پيويست
نهيخويندیهوه يان نهينووسى، بههوى
لِ تَيَكْجَوُونِي پيتهكان ليى.

تَصَحَّفَتِ الكلمة أَوِ الصَّحِيفَةُ: وشهكه
يان لاپهركمه له راستيهوه بوو به
ههله.

الصُّعَافَةُ: رُؤْزَنَامَهُوانِي، نَهو كهسهى
ههوالو راو بوچوون كۆدمكاتهوهو
له رُؤْزَنَامَهُو گۆفاردادا بلاوى
دمكاتهوه.

الصُّعَافُ: نَهو كهسهى سهحافى دمكا ۵
يان خهريكي فروشتنى رُؤْزَنَامَهُو
شتى وايه.

الصُّعْفَةُ: قَافِيَكَه لهقايي خواردمهمنى
وهكو دمورى و لهگهن و كاشى و نهو
جوړه شتانه (ك: صِحَاف).

الصُّعْفِي: نَهو كهسهيه زانيارى له
رُؤْزَنَامَهُو ومريگرئ ۵ كهسيك كاري
رُؤْزَنَامَهُوانى نهنجام بدا نهوهى
كردبپته پيشهى خوى.

الصَّحِيفَةُ: لَافَهْرَهِي نووسراو يان نهوهى

تَيِيدَا نووسراوه ۵ (ك: صَحْف) ۵
قورئان دمفهرموى: ﴿إِنَّ هَذَا لَفِي
الصُّحُفِ الْأُولَى، صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى﴾ ۵ لاپهرميهكى تايبهتیه له
رُؤْزَنَامَهِيهَك رُؤْزانه يان لهكاتيكي
دياريكراودا دمرددهچو تايبهت دمهي
بهلايهنى سياسى يان كۆمهلايهتى،
يان ئابورى يان رُوشنبيري. (ك:
صُحْف و صَحَائِف).

صحيفة الوجه: پيستی دهمو چاو ۵ (ك:
صحيف).

الصُّحُفُ: كۆمهله لاپهرميهك كه
پيكهوه لكينرابينو تهجلید كرابن ۵
بهزورى نهم وشهيه بو قورئاني
پيرؤز بهگاردمهينري ۵ (ك:
مصاحف).

صَحْلٌ فَلَانٌ صَحْلًا: لهدمنگى دا گرپيهك
ههبوو ۵ دهگوتري: (صَحْلٌ صَوْتُهُ) (فهو
صَحْلٌ وَهِي صَحْلَةٌ: وهو اصحل وهي
صحلاء).

صَحْنُهُ صَحْنًا: ليى دا ۵ دهگوتري:
(صَحْنُهُ بَرَجْلُهُ) قاجى پيانا.

الصُّعْنُ: پياله شمرايى كهوره ۵ قاپيكي
كهوره كه خوراكي تن بكري ۵
وهكو لهگهن و سهعندو نهو جوړه
دمفرانه ۵ (ك: أَصْحَنُ وَصَحَانُ
وَصَحُونُ) گۆپانيكه لهناو مزگهوت

يان لهمالدا ۋ زموى دىشتو فراوان
كه درمختى تيدا نىمى ۋ (ك):
صُخُونُ

اصحى فلاناً: فلانكسى بهخېمىر هينا
ۋ وى ئى كرد خمو يان بىهوشى يان
سرخوشى بهرى بدا.

صَحْنُ الْأَذْنِ: ناو گونچكه (ك: اصحان).
الصَّحْنان: دوو تهشتى بچوكن به يكثر
دمكىشزين بؤ ودهيهينانى دىنگىكى
تايىمى له بوارى مۇسيقا
گوزانيدا.

الصُّحُور: دمگوتري: (سماء صحر و يوم
صحر) واته بى همورو ساقو بى
گمده.

الصُّحْناء: جۆره پىخۇرىكه له گۆشتى
ماسى بچوك دروست دمكرى.

لِلصَّحَاء: بپالەو سوراحى شەراب كه
لهزىو دروست كرابن ۋ (ك: مصاح).
لِلصَّحَاء: هر شتىك خەم برپوئىنى،
سرخوشى لابهري.

الصُّحُونُ: نەسپى راهيئراو و پام كراو.
لِلصَّحْنَةِ: قاپىكه وىكو لهگەن خواردنى
تيدمكرى.

صَحْبُ الْجَمْعِ صَحْباً: كۆمەلەكه بوو به زاوه
زاو و قىرمو همرايان.

صَحَا النَّاسُ صَحْراً: نووستوووهكه به
خەبەر هات.

صَحْبُ نَلائِ: فلانكس هاواری كرد قىرائدى.
صَحْبُ الْبَحْرِ: دمريا كموتە جونبوش و
شەپۇل هاويشتن ۋ (فهو صاخِبٌ وهي
صاخِبَةٌ) ۋ (وهو وهي صَحُوبٌ).

صَحَا السُّكْران: سرخوشمكه بهرى دا،
ناسايى بؤوه.

صَاحِبَةٌ: له قىرمو همراو هۇريادا
پيشىركىيان كرد.

صَحَا الْقَلْبُ: دل وىكاگا هاتهوه له خموى
غمقلمتو عيشق بازى بهخېمىر هات.

إِصْطَحَبَ الْقَوْمُ: خەلكمكه كرىيانە
همراو هۇرياو ئىككىن و پىكىندان ۋ
(إِصْطَحَبَ الْمَرْجُ) شەپۇلەكان
پىكىنداندا.

صَحَتِ السَّمَاءُ: ناسمان ساو بوو همورى
پئوه نەما.

تَصَاحَبَ: بهمانا (إِصْطَحَبَ) دى.
صَحَّ الْحَجَرُ صَحّاً و صَخِيحاً: بهردەكان
لهكاتى پىك كىشاندا دىنگيان
ئيوههات.

صَحَا الْيَوْمُ: ئەمەرقۇ خۇرمەتاو فېنىك بوو،
ئەمەرقۇ خۇرمەتاو بوو، سەرمای كەم بوو.
أَصْحَى: بهمانا (صحا) دى ۋ كموتە ناو
حالهتى بهخېمىرى و به ئاگاپيەوه ۋ
كموتە ناو ولائىكموه هەساو و
خۇرمەتاوه.

صَحَّ فَلاناً صَحّاً: له گونچكى فلانكسى

داو گهری کرد ۵ دھشگوتری: (صَحَّ سَمْعُهُ) و (صَحَّ الصَّوْتُ أَذْنَهُ) دھنگمه گونچکھی گهر کرد.

صَحَّ الصَّلْبُ عَلَى الصَّلْبِ: رھقی به رھق کیشا دھنگی ئی هات.

اصَحَّ سَمْعُهُ: گونچکھی گهر کرد.

الصَّاحَا: گرمه دھنگی گهوره که نهومنده به هیزیی گونچکه گهر بکا ۵ دھنگی گهرمنای هاتنی قیامت و دونیا وئرانبوون.

الصَّحَّةُ: دھنگی بمر د کبهر شتیک بکهوئ.

صَحَّدَ الْيَوْمَ صَحْدَانًا: رۆژمه گهرماکهی بههیز بوو.

صَحَّذَتِ الشَّمْسُ الشَّيْءَ وَالْإِنْسَانَ صَحْدًا: خۆر لهشتهکهی داو نهخۆشی خست ههلی پھروکاند ۵ دھشگوتری: (صَحَّذَةُ الْخُرُ) گهرماپردی نهخۆشی خست.

صَحَّدَ الْيَوْمَ صَحْدًا: نهمرۆ گهرماکهی بههیز بوو (فهر صاخذ).

اصَحَّدَ فُلَانٌ فَلَانَكُمْنَ گهرمای ئی هات، کهوته جهنگهی گهرما.

اصطَحَّدَ الْحِرْيَاءُ: حیرباو جېروجانهمور به گهرمای خۆر بووژانهوه گهرم بوونهموه.

الصَّاحِدَةُ: گهرمای نیومرۆ.

الصَّحْفَةُ: گهرمای نیومرۆ (ك: مَصَاخِد).

الصَّيْفُورَةُ: بهردی زۆر رھق ۵ دھگوتری: (صَعَدَ وَصِيخِرَةُ) شاخ و رھقهنیکه فوئینگ و پاچ کاری ئی ناکهن.

صَخْرَ الْمَكَانَ صَخْرًا: شوئنهکه بهردهلانهو شاخ و رھقهنی زۆره ۵ (فهر صَخْرَ وَهِي صَخْرَةٌ)

اصْحَرَّ الْمَكَانَ: شوئنهکه شاخ و بهردی زۆر بوو.

الصَّاخِرُ: زرينگهی ناسن که بهیهك دھكهون.

الصَّاخِرَةُ: قاپی ناو تیدا خواردنه که له سوالهت درووست گرابی ۵ گۆزیلکهی ناو.

الصَّخْرَةُ: بهردی گهوره رھق ۵ له زاراوای جیؤلوجیادا برهتییه له مادهمهکی سروشتی زموی به زۆری له یهك گرتن و تیکهئ بوونی دو (معهمن) کان و زیاتر یئیک دئ ۵ (ك: صَخْرَ وَ صَخْرُونَ) ۵ (علم الصخر): زانیارییهکه له شاخ و بهرد دھکۆلئتموه لهجی درووست بووهو تابهت مهندی جیهو چ جۆریکه.

صَدَّقَ الْحَدِيدُ: ناسنهکه ژهنگ دایهپۆشی ۵ دھشگوتری:

صَدَات يَدُهُ مِنَ الْحَدِيدِ: دهستی به

ناسنهکه ژمنگاوې بوو.

صَدَّ عَنْهُ صَدًّا وَصُدُّوا: روى لى و مرگيږا.

صَدِيٌّ فُلَانٍ: فلانكس خه موك و سيس

صَدَّ صَدًّا: نارحمت بوو روى و مرگيږا ۵

بوو ۵ دمگوتري:

قورئان دمه رموى: ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ

صَدِيٍّ الْقَلْبِ: دل ژمنگى گرت.

السَّبِيلِ﴾ ۵ (فهو صَادٌّ وَهِيَ صَادَّةٌ).

صَدِيٌّ اللَّوْنُ: رهنهكه رمشى تيگهرا (فهو

أَصَدُّ الْجَرَحِ: برينهكه كيتم و زوخاوى

أَصْدًا وَهِيَ صَدَاءٌ) (ك: صُدَّ).

کرد.

أَصْدًا الْحَدِيدَ: ناسنهكهى والى كرد ژمنگ

أَصْدٌ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانكهسى لهو شته

بينى.

مهنع كرد.

الصَّدَا: توپيهكى فش و كون كونه

صَدَّ الْجَرَحِ: برينهكه كيتمى كرد.

دمكه وپته سهر ناسنو و مهعدهنى تر،

الصَّدُّ: واز لى هيټان و خو گومكردنى

به هووى و پيگهوتنى پيگهاتهى ههوا

دولبر له عاشقهكهى ۵ لايهنى شت

پيى پهيذا دهبى، بهزاراوهى كيميا

۵ پټرموى ناو لهناو شيو و دولدا.

بهو پيگهاتهيه دمگوتري: نوكسيد ۵

الصَّدُّ: لايهن و نزيك ۵ نامانجو

همروا (الصَّدَا) ناوه بو تهلخو

مهيهست ۵ بهرامبهر ۵ دمگوتري

به تلخيك دمكه وپته سهر روى شت.

(هذا الدار صَدَدٌ هَذِهِ) ۵ (بصددها)

صَدَحَ الطَّائِرُ صَدْحًا وَ صِدَاحًا: مهلهكه

بهرامبهري ۵ له ميانهى قسهكردندا

خوپندى و دمنگى بهرز كردموه ۵

دمگوتري (صَدَحَتِ الْغَنِيَّةُ) ثافرمته

گورانى بيژمكه دمنگى لى هه لپرى و

هيچ مانيعيكم نيبه ۵ (هو بصدد

كهوته گورانى وتن ۵ (فهو صَادِح

كذا) نهو خه ريكي نهو شتهيه

و صِدَاح وَهِيَ صَادِحَةٌ وَهِيَ وَهوَ صَدُوحٌ،

سهرگهرمى نهو شتهيه.

و مِصْدَحُ).

الصَّدِيدُ: كيتم و زوخاو.

الصَّدْحُ: ته پولكهى بچوك و رهنه لان ۵

صَدَّرَ الْأَمْرَ صَدْرًا وَصُدِّرَ: نهمرمه

دركه شاخ ۵ (ك: صِدْحَان).

مؤرركراو دمرجوو.

الصَّيْدَاخُ: خاومنى دمنگى بههيزو

صَدَّرَ الشَّيْءَ عَنْ غِيْهِ: شتهكه ومدى هات،

ناوازي گورانى.

پهيذا بوو ۵ دمگوتري (فلان يصدر عن

الصَّيْدَاخُ: بهمانا (الصَّيْدَاخُ) دى.

كذا) فلانكهس هيژو دمسهلات له فلان

شتموه و مردهگري.

صَدْرَ عَنِ الْمَكَانِ وَالرَّوْدِ صَدْرًا: له شویننه که
گه پرايه وه، پاشگه زبؤوه.

صَدِرَ إِلَى الْمَكَانِ: گه پشته نهو شویننه.

صَدْرَ فَلَانًا: فلانکهسی گپرايه وه ۵ سنگی
فلانکهسی ههنگاوت.

صَدِرَ صَدْرًا: سنگی نازاری پهیداگرد.

أَصْدَرَ الْأَمْرَ: فهرمانه کهی بلاوکرده وه و
جئ به جئ کرد.

أَصْدَرَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْنِ: فلانکهسی له و
شته گپرايه وه، مهنی کرد.

أَصْدَرَ الْقَوْمَ: خه لکه کهی تیرکرد ۵
دمگوترئ: (أَطْعَمَهُمْ حَتَّى أَصْدَرَهُمْ).

أَصْدَرَ الرُّعَاءَ دَوَابَّهُمْ: شوانهکان
نازه لهکانی خویشان ناوداو

لهسه رناوه که گپراپاننه وه دواوه،
قورئان دمفه رموی: ﴿قَالُوا لَا نَسْقِي

حَتَّى يُصْدِرَ الرُّعَاءَ﴾ ۵ همروا
دمگوترئ: (فَلَانُ يُرْدُ وَلَا يُصْدِرُ)

دمست به کارمه دمکا به لام تهواوی
ناکا.

صَادَرَهُ عَلَى كَذَا: به جهخت و
ئیلحاحه وه داوی ئی کرد.

صَادَرَتِ الدُّوْلَةُ الْأُمُورَ: حوکومهت
مال و سامانه کهی داگیر کرد ۵

دمستی به سهردا گرت بهمه بهستی
سزادانی خاونه کهی.

صَدَّرَ الْفَرَسَ: نهسپه که له غاردان و

پیشبرکیدا پیش نهوانی تر کهوت.

صَدَّرَ فَلَانًا: فلانکهسی گپرايه وه ۵

خستیه پیشه وهی مهجلیسه که ۵ له
پیشه وهی مهجلیسا داینیشانند.

صَدَّرَ الْكِتَابَ: پیشه کی بؤ کتیبه که
نووسی.

صَدَّرَ الْبَضَاعَةَ: کالاکه ی له ولاتی که وه
نارد بؤ ولاتی کی تر.

تَصَدَّرَ الْفَرَسُ: به مانا (صَدَّرَ) دئ.

تَصَدَّرَ فَلَانٌ: فلانکهس له پیشه وهی
مهجلیس دانیششت ۵ پیش

نهته وه کهی کهوت.

اسْتَصَدَّرَ الْأَمْرَ: داوی دهرچوونی
فهرمانه کهی کرد.

الْأَصْدَرُ: سنگ پان و گهوره.

الْمَصَادِرُ: دمگوترئ: (ما له صادر ولا
وارد) نه درهجوو نه هاتوو هیچی

نییه ۵ (طریق صادر وارد): رپگی
قه ربائغ و ناوه دان.

الْمَصَادِرَاتُ: کالای ولات که رموانه ی
دهره وهی ولات بکری.

الْمَصْدَارُ: پوشاکی که سنگ دادمه پوشتی
(سوخمه ی په خه داخراو).

الْمَصْدَارَةُ: پیشه کهوتن، پیشه نگو
پیشهوا، دمگوترئ: (فَلَانُ لَهُ الْمَصْدَارَةُ

فِي الْقَوْمِ) ۵ له لای زانایانی (نهحو)
تایبه تمهندی وشه په که به وهی که

له سمرمتای پستموه بڼه و مكو (اسماء
الإستفهام).

الصُّنْدُرُ: پيشه‌موى شت ه دگوتري:

(صُنْدُرُ الْكِتَابِ) پيشه‌مكى كتيب ه

(صدر النهار) سمرمتای روزه ه (صدر

الأمر): سمرمتای كار.

صدر القوم: سمرؤكى نتموه.

صدر الإنسان: سنگى نادميزاد.

(ذات الصدر) نه‌خوشى سنگ (سيل).

(ذات الصدر) نه‌ينى ناودل و دموون.

الصُّنْدُرُ: گمړانه‌موه له ناو خوارنه‌موه ه

يان گمړانه‌موه له‌كارى تر.

(يَوْمَ الصُّنْدُرِ) روزه چوارمى جه‌ژنى

قوربان ه چونكه حاجييه‌كان له

مه‌ككموه دگمړانه‌موه بڼه ولات و

شوېنى خوږيان.

الصُّنْدُرَةُ: بهمانا (الصُّنْدُرُ دئ) ه سوخمه ه

چاگمى بڼه قول كه سنگ داپوش ه

زړى كورت (ك: صُنْدُر).

الصُّنْدِيرَةُ: لای سمروى شيو ه پيشه‌موى

دؤل و شيو.

المصدر: چاوكو كانى شت ه نهموى شتى

لى ومدى دئ ه لاهلاى زنا

زمانه‌موانيه‌كان بره‌يتيه له نيسميك

ماناگه‌ى زمانى له‌خو نه‌گرتب.

الصُّنْدُرُ: دگوتري: (رجلُ صُنْدُر)

بياويكى سنگ پتموى قايم و هوله.

صَدَحَ الْمَنْخُلُ: بيژنيكو كهوگړو

گل‌گيرمكه‌ى بدمست هيناو بردو

له‌رزاندى بڼه به‌كاره‌ينانى.

صَدَحَ الْبُيُوتُ الْأَرْضُ: روه‌كه‌كه سمرى له

زموى دهره‌يناو دمره‌موت.

صَدَحَ الزُّجَاجُ وَغَرَهُ: شوشه‌كه‌ى شكاند.

صَدَحَ الْمَسَافِرُ الْفَلَاحَ: پښورمه‌كه

چوله‌موانيه‌كه‌ى برى.

صَدَحَ الْقَوْمُ: خه‌لكه‌كه‌ى پهرته‌وازه كرد.

صَدَحَ الْأَمْرُ بِهِ: كارمه‌كه‌ى ناشكر اكر د

رونى كردموه قورشان دهمرموى:

(فَصَدَحَ بِمَا تُؤْمَرُ) نهموى همرمانت

بڼه دگوتري بيگه‌يمنه و بلاوى بكمرموه.

صَدَحَ: سمرنيشه‌ى تووش بوو.

صَدَحَهُ تَصْدِيحاً وَتَصْدَاعاً: زنده رموى

كرد له گماندن و رونه‌رندمودا له

شكاندن و سارا برين دا ه توشى

سمرنيشه‌ى كرد.

صَدَحَ: بهمانا (صَدَحَ دئ) ه قورشان

دهمرموى: ﴿لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا

يُنْزِفُونَ﴾.

تَصَدَّعَ: شق بوو قه‌لشا ه درزى برد ه

دگوتري:

تَصَدَّعَتِ الْأَرْضُ بِالْأَنْبَاتِ: زموى شق

بوو به‌سمر دهره‌ينانى روه‌ك لى.

تَصَدَّعَ الْقَوْمُ: خه‌لكه‌كه‌ى پهرته‌وازه

بووون.

إِنصَدْعُ: شەق بوو ۵ درزی برد.

(صدیغه).

إِنصَدْعُ الصُّبْحُ: بهیانی شەبه‌قی دا ۵

صَادَقَةُ: بهرام‌بەری کرد شان به‌شانی

کازیووی بهیان دمرکهوت.

یه‌کتر پویشتن.

الْصَّدْعُ: له (جیۆلۆجی) دا بریتییه له

تَصَدَّعُ: سه‌رینی بو لاجانگی خۆی دانا.

تیکشکانی شاخو به‌رد به‌هۆی هیزی

الْأَصْدَغَانُ: دوو ره‌گن له‌خوار

زۆرموه.

لاجانگه‌مهن.

الْصَّادُغُ: دادومر له‌نیوان قه‌وم دا.

الْصَّدَاغُ: نیشانه‌یه‌که به دریزی له‌سه‌ر

الْصَّدَاغُ: سه‌رنێشه، نازاری سه‌ر که

لاجانگ دروست دمرکری.

هۆکارمکانی زۆرن.

الْصَّدْعُ: نیوان قولینه‌چکی چاو و

الْصَّدْعُ: درزو شەق بوون له شتی په‌قدا

گوێچه ۵ زولفو لاجانگ ۵ (ك)

۵ قورنات ده‌قه‌رموی: ﴿وَاللَّازِضِ ذَاتِ

أَصْدَاغٍ وَأَصْدُغٍ).

الْصَّدْعُ ۵ (ك: صدوع).

لِلصَّدْعَةِ: سه‌رین ۵ (ك: مصادع).

الْصَّدْعَةُ: نیوهی شتی شەق بوو، درز تی

صَدَّقَ عَنْهُ صَدَقًا وَصُدِفًا: روی وهرگیرا

بوو بو دووکرمت ۵ جه‌لمبه‌ نازل.

مه‌یلی کرد.

الْصَّدِيعُ: شەق کراو ۵ نیوهی شتی

صَدَّقَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ صَدَقًا: فلانکه‌سی

دوولمت کراو.

له شتمکه لادا.

صَدَّقَ إِلَى الشَّيْءِ صُدِفًا: مه‌یلی بو‌لای

صَدَّقَ صَدَقًا: له پویشتن دا نه‌ژنۆکانی

شتمکه کرد.

پویان له‌یه‌ک بوو لیک دمه‌ران ۵ (فه‌ر

صَدَّقَ عَنْ طَرِيقِهِ: له پێبازی خۆی لایدا.

أَصْدَفَ وَهِيَ صَدَفَاءُ) (ك: صَدَف).

صَدَّقَ فَلَانًا صَدَقًا: له لاجانگی فلانکه‌سی

أَصْدَقَهُ عَنِ الشَّيْءِ: له شتمکه‌ی لادا، له

دا ۵ خواریه‌که‌ی راست کردموه.

شتمکه‌ی گیرایموه.

صَدَّقَ الْبَيْعَ وَغَرَّدَ: لاجانگی خوشترمه‌کی

صَادَقَهُ مَصَادَقَةُ: روبه‌روی بووه به

داغ کرد ۵ نیشانه‌ی کرد.

پێکه‌وت تووشی یه‌کتر بوون به‌ی

صَدَّقَ فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه‌سی له

نموه‌ی هیج واده‌یه‌کیان له به‌ینا

کارمه‌که لادا.

هه‌ی.

صَدَّقَ صَدَاغَةً: لاواز بوو ۵ (فه‌ر صدیع وهی

تصادفا: به پێکه‌وت به‌یه‌کتر گه‌یشتن.

تَصَدَّقْ لَهُ: پیشی پی گرت ۵ بهر پهرچی دایه وه.

تَصَدَّقَ عَنْهُ: روی ئی و مرگړیا.

الصَّدَف: روتیکردنی نه ژنؤګانه بولای په کتر له کاتی رویشندا ۵ همرشتیک ګه ورمو بهر زو مهبهست بی، و مکوو نیشانه، دیوار، کیو ۵ لایه نو په ناو ههراخ.

صَدَقَ الْجَبَلُ: نه ملو نه ولای کیو بهر امیر به په کتر بن ۵ قورن دمه رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا﴾ ۵ پهمردو توکل و صدمه می مرواری ۵ تاکه که ی (صدفه) (ک: اصداف).

الصَّدَقَةُ: کرکړاګه گوی.

الصَّدَقَتَانِ: دوو حموزی کلؤت که سهری نیسقانی رانی تیدایه.

الصَّدُوفُ: نافرمتیک پوی خوئی نیشان بینر بداو خیرا پوی و مرگړی ۵ دهم بؤګن.

صَدَّقَ فُلَانٌ فِي الْحَدِيثِ: فلانکهس راستی وت ۵ راستگو بوو ۵ واقعی روون کردم وه.

صَدَّقَ فِي الْقِتَالِ وَغَوَّهَ: به هیزو تواناو ورمه رزییه وه پوی کرده گوړپهانی شمړ.

صَدَّقَ فُلَانًا: ههوالی راستی به فلان گوت ۵ دمشکوتری (صدقه الحديث) بؤ هه مان

مانا.

صَدَّقَ فُلَانًا النَّصِيحَةَ وَالْأَخَاءَ: به راستی و دلسوزی نامؤزګاری فلانی کردو برادرایه متی و دؤسستایه متی راسته فینه ی له ګه لدا به ست.

صَدَّقَ فُلَانًا الْوَعْدَ: پابه ندی وادمو به ئینی خوئی بوو بؤ فلانکهس ۵ قورن دمه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ ۵ (فهو صادق) نه و راستگو یه (فهو صادق) زور راستگو یه (ک: صدق).

أَصْدَقَ فُلَانًا: فلانکهسی به راستگو له هه لم دا.

أَصْدَقَ الْمَرْأَةُ: مارمیی دا به نافرته که ۵ مارمیی بؤ بریار دا.

صَادَقَهُ مَصَادَقُهُ وَصِدَاقًا: کردیه دؤستو برادری خوئی.

صَادَقَ فُلَانًا الْمُرَّةَ وَالنَّصِيحَةَ: به دلسوزی خوشه ویستی و نامؤزګاری خوئی بؤ فلانکهس دمرپری.

صَدَّقَهُ وَصَدَّقَ بِهِ تَصْدِيقًا وَتَصَدَّاقًا: دانی نا به راستگو یی نه و ۵ قسه ی خوئی برده سهر و ناواتی خوئی هینایه دی ۵ قورن دمه رموی: ﴿وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ﴾.

صَدَّقَ عَلَيَّ الْأَمْرَ: فهرمانه که ی ته صدیق کرد، واژوی کرد.

پی دمکا، له پېش نهوه هه جری
کازېب هه په که به درېزی بهرمو
خوړناوا ستونی دیاری دېدا.

الصَّادِقَةُ: مېینه (الصادق).

الصَّدَاقُ: ماریی ژن (ك): أَصْدِيقَةُ
(وَصْدَق)

الصَّدَاقَةُ: دوستایمتی و په یومندی نیوان
برادرو خوښه ویستان.

الصَّدِيقُ: نهو کهسه ی هه میسه

پشتگیری حق و راستی دمکا ۵ زېده
پموی دمکا له راستگویندا ۵ نهو

کهسه ی کردم و کانی پشتگیری له
قسه کانی دمکا ۵ قسه و کردم و ی

ومکو په ک وان ۵ قورنان دمفرموی:
﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِلهَ كَانِ

صَدِيقًا لِّي﴾ ۵ همروا وشه ی
(الصَّدِيقُ) نازناوی هه زرمی

نه بوبه کړه (رمزای خودای ئی ب).

الصَّدِيقُ: تهواو له هه موو شتیک دا ۵

دمگوتری: (رمح صدق) پمیکي
راست و پمکه ۵ (رجلٌ صَدَقَ اللِّقَاءَ)

پیاوړکی خوړاگره له کاتی پوو به
پووبوونه و ی دوژمن.

الصَّدِيقُ: راستگو، پښکاته نه و ی قسه
بؤ واقع، خوړاگری و وره بهرزی ۵

دمگوتری: (رجل صَدَقَ) (وامرأة
صَدِيقَ) ۵ کاروباری راست و بی

تَصَادَقًا: بوون به هاوړپی په کتری و
په کتریان خوښ ویست.

تَصَادَقًا الْحَدِيثُ: هم په ک لهو دوانه
قسه ی راستیان بؤ په کتر کردو

راستگو بوون له گه ل په کتر.
تَصَادَقًا عَلَى الْأَمْرِ: هه ردوکیان

هه رمانه که یان په سه ند کردو پی
پازی بوون ۵ دانیان نا به

واقعه که دا.

تَصَنَّقَ عَلَيْهِ: خیری پی کرد، یارمه تی
دا به مال و سامان، زمکاتی دایه.

التَّصَدِيقُ: له لای منطقه کان بریتیه
له دمک کردنی حوکم و نیسه ت

له نیوان دوولایه ی قضیه دا ۵
له یواری یاسای نیو دمو له تیدا

بریتیه له رازی بوون و واژو کردنی
سمر و کی دمو له ت بؤ په یمان

نامه په ک که له نیوان ولاته که ی و
ولایتی کی تر دا به س تراوه یان

هه رشتی کی لهو جوړه.
الصَّادِقُ: دمگوتری: (عمر صادق الخلاوة)

خورمایه کی شیرینه ۵ (هو صادق
الحکم) نهو دلسوزه له به یارمه کی

داو هیچ شتیک راستی پی ناگوړی
۵ دمگوتری: (فجر صادق) سپیای

که ناری ناسمان که بلاو دمیته و ه و
سمره تای پوژیکي تری تازه ده ست

عمېږو دوور له كه مو كورې و درؤو
پنېچو په نا ه قورناتن دهمرموي:
﴿وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ
وَاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ﴾.

الصَّدَقَةُ: مارمې نافرمت ه (ك):
صَدَقَات (قورناتن دهمرموي: {وَأَتُوا
النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ بِحِلَّةٍ}).

الصَّدَقَةُ: خيرو خيرات، نهوى كه
خاومنى دارايى دهيدا به همزاران بؤ
رهزامه ندى خوداو به نيازى خير.

الصَّدِيقُ: هاوملى دلسوزى راسته مينه ه
(ك): اصْدِقاء و صَدَقاء (جارى وا هميه
بهو شيوه بؤ تاكو كؤو بؤ نيرو بؤ
مى بهكاردهيښئ دگوتري: (هو
صديق وهم صديق وهي صديق وهن
صديق).

الْمَصْدَقُ: له زاراوه مهنتيقيهمكان دا نهو
تاكانهن كه ماناي كوليبهكهمان تيندا
بهرجهسته دهمې ومكوو (نازادو
ورهاو حسن و حسين رسول و
مامه نند....) دهمنه (ماصْدَقِي)
نادهميزاد كه مفهومي كوليبه.

مِصْدَاقُ الْأَمْرِ: بهلگه له سمر راستى
شتهكه ه (صَدَقَ الشَّيْءُ الشَّيْءَ صِدْقاً)
شتهكه له شتهكهى دا پيكيان كيشا
ه پالى پيونا ه دگوتري: (صَدَقَ
الرجل غيره) پياوكه پالهمهستوى

غمېرى خوى دا.

صَدَّمتُ النَّازِلَةَ فَلاناً: به لاو كارسات
ناكههان په مخى فلانكسى گرت.
صَدَّمَهُ بِالْقَوْلِ: به قسه بؤري داو بى
دمنكي كرد.

صَادَمَهُ مُصَادَمَةٌ وَصِدَاماً: بهرگرى
كردو پالى پيوناو بهرمنگارى بووه.
إِصْطَدَمَا: نهو دوانه هميهكههان
بهرمنگارى نهوى تريان بؤوه.

تَصَادَمَا: بهمانا (اصطدام) دئ ه
دمشگوتري:

تصادمت الآراء: بپرو رايهكان جوداوازو
دزيههك بوون.

الصَّدْمَةُ: پالنانى لهناكاو به شيوهى
تهكان ه دگوتري: (صَرَعَهُ بِصَدْمَةٍ)
به راتهكاندن و پالنانى
گوزوگوممعت خستى.

صَدِي صَدِي: تينوایمتى بهرمى سهند ه
(فهو صاد) ه (ك: صَدَاة) ه (وهي
صادية) ه (ك: صَوَاد) ه (وهو صِدْ وهي
صدية) ه (هو صديان وهي صديان).

أَصْدَى الْجِبِلِّ: كيومهكه دمنكهكهى
دووباره كردوه.

صَادَاه: بهرهه نستي كرد، لهگه ليدا
هملى كردو ممداراي كرد.

صَدَّى فلان يديده تصدیه: فلانكس
بههمردوو دمستى چهپلهى ئى دا ه

قورئان دمفرموي: ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً﴾.

تَصَدَّى لِلْأَمْرِ: سمري بهمرزکردموه و بؤکارمهکی پروانی بزانی چیه و چونه.

تَصَدَّى لِلْفُلَانِ: بهرپهرچی فلانکسی دایمه و روی له فلانکس کردو ویستی قسهی له گهل بکا و قورئان دمفرموي: ﴿أَمَّا مَنْ اسْتَفْتَى، فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى﴾.

الْصَّدَى: تینوایهتی زؤرو کوشنده و گیرانهوی دمنگ که شاخ دوویارهی دمکاتمه، دمگوتری: (صَمٌ صَدَاهُ) خپ بوو دمنگی نهما هموتا و (أَصَمٌ اللَّهُ صَدَاهُ) خودا لهناوی برد و همروا وشهی (الصَّدَى) بهمانا پاش بهرپومبردن و پهرومردمکردنی مال و سامانه و دمگوتری: (هو صَدَى مَالٍ) و بالندمییهکی نهفسانهمییه له کونده پییان و ابووه لهسمری کوژراو دپته دمروه همر هاوار دمکا تینوومه و ناوم بدنن همتا تۆلهی کوژراومکه دمکریتموه نهوجا بیندننگ دمی.

صَرَبَ اللَّيْنُ صَرِيًّا: ماستهکی کرده ناو مهشکهوه بؤ نموهی ترش بی برش. صَرَبَ اللَّيْنُ فِي الطَّرِيعِ: شیرمهکی له

گونهکهدا هیشتهوه و نهپدوشی و دمشگوتری: (صَرَبَ الْبَوْلَ).

صَرَبَ اللَّيْنُ صَرِيًّا: شیرمهکی له گونهکهدا کؤبیوه.

إِصْطَرَبَ اللَّيْنُ: ماستهکی له مهشکهدا ورده ورده کؤکردموه و لپی گهرا ترشاو بوو به تؤراخ.

الصَّرْبُ: شیري ترشاو ماستی ترش. الصَّرِيْبُ: صهمنی سوور و ماستی ترش.

المِصْرَبُ: قاپی گهوره، منهجهل دیزهی گهوره، ماستیان تی بکری و وازی لی بینن تا دمترشی و (ك: مِصْرَاب).

صَرْجُ الْبِنَاءِ: باله خانهکی به صاروج بویه کرد.

الصَّارِجُ: تیکهلهیهکه بهکاردمهیندری بؤ بویهکردنی دیواری بالهخانه و شتی وا.

صَرَّحَ الْأَمْرَ صَرَحًا: کارمهکی ناشکراکردو روونی کردموه.

صَرَّحَ الشَّيْءُ صِرَاحَةً وَصُرُوحَةً: شتهکه له خهوش و توپکل و پوش و پهلاش پاک بؤوه (فهو صريح) (ك: صُرْحَاءٌ وَصِرَاحٌ) بؤ عاقلمهند و (صرائح) بؤ ناعاقل.

صَارَحَ بِمَا فِي نَفْسِهِ: نموهی له دمروونیا بوو دهری خست.

صَارَحَ فَلَانًا بِالْأَمْرِ: راستهوخؤ دهرباری

- کارمه قسهی لهگه‌ل فلاندا کردو
بهرمو روی نهوی کردموه.
- صَرَحَ الشَّيْءُ: شتهکه دمرکهوتو ناشکرا
بوو ۵ دمگوترئ:
- صَرَحَ الْحَقُّ: حه‌قو راستی دمرکهوتو
ناشکرا بوو.
- صَرَحَتِ الْخَمْرُ: شهرابه‌که کهفه‌که‌ی
هه‌لداو خالص بوو هیچی پیوه
نه‌ماو صافو بیگمرد بوو.
- صَرَحَ النَّهَارُ: پۆژمه‌که‌ی خو‌ش کرد
هه‌ووری نه‌ماو خو‌ر دمرکهوتو دونیا
گهرمی بووه.
- صَرَحَ الْأَمْرَ: کارمه‌که‌ی دمرخست ۵
(صَرَحَ بِالْأَمْرِ) له‌باره‌ی کارمه‌که‌وه
دواو قسه‌ی له‌سهر کرد.
- تَصَرَّحَ: به‌مانا (إِنْ صَرَّحَ) دئ ۵
دمشگوترئ (تَصَرَّحَ الزَّيْدُ عَنِ الْخَمْرِ)
که‌فو به‌لغه‌که له شهرابه‌که جیا
بۆوه.
- التَّصْرِیحُ: پونکردنه‌وهو را دهر‌په‌نی
حوکوومه‌ت یان وته بیژی فه‌رمی
حوکوومه‌تو دامه‌زراوه‌و پرپۆژه‌و
شتی وا به به‌یاننامه‌یه‌که دمر‌باره‌ی
کار‌یه‌کی ئیداری یان سیاسی یان
سهر‌بازی... هتد ۵ یان ئیزن
ومرگرتن به‌کار‌یه‌ک له که‌سی‌ک
خاو‌منی ده‌سه‌لاتی ئیزن دان بچ.
- الصَّرَاحُ: پاکو بئ خه‌موش له که‌فو
به‌لغو پلو پوش ۵ دمگوترئ: (نسب
صُرَّاح) نژادو بنیچه‌یه‌کی خاو‌ین ۵
(خمر صُرَّاح) شهرابی خالصو بئ
غمش ۵ (تکلم به صُرَّاحاً) به ناشکرا
قسه‌ی دمر‌باره‌ی کردو رونی
کردموه‌و په‌رده‌ی له‌سهر لادا.
- الصَّرَاحَةُ فِي الْحَيِّ: ناشکراو بئ چه‌ندو
چوونو بئ پیچو په‌نا.
- الصَّرْحُ: باله‌خانه‌ی به‌رز، بینای
هه‌لچوو به‌ناسماندا ۵ به‌زاراوه‌ی تازه
(ناطحة السحاب) نه‌و باله‌خانه‌ی
نه‌ومنده به‌رزه شهر له‌گه‌ل هه‌ور
دمکا ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿يَا هَامَانَ
ابْنِ لِي صَرِّحًا لِّعَلِّي أَبْلُغَ الْأَسْبَابَ﴾.
- الصَّرْعَةُ: گۆر‌په‌انی خانوو هه‌وشه‌ی
مال.
- الصَّرِيحُ: خالصو پالته له تلپو
که‌فو به‌لغو پلو پوش ۵ ناشکراو
دمايان.
- صَوَّخَ صَرَاخًا وَصَرِيحًا: نه‌راندی، به هه‌موو
هی‌زی هاواری کرد ۵ داوی
یارمه‌تیدانو به هانه‌وه چوونی کرد.
- أَصْرَحَهُ: به هانه‌یه‌وه چوو.
- تَصَرَّخَ: له هاوارکردنه‌که‌یدا ته‌که‌ل‌لوفی
به‌کار هی‌ئا، به نابه‌دلی هاواری کرد.

إِصْطَرَّخَ: هاواری کرد، داوای یارمه‌تی و

به هاناوه چوونی کرد ۵ قورئان دمفهرموی: ﴿وَمَنْ يَصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾.

ئصارخوا: هاواریان کرد ۵ دق به‌مانا (إِصْطَرَّخُوا) دئ.

إِسْتَصْرَخَهُ: هاواری بو بردو داوای یارمه‌تی لی کرد ۵ قورئان دمفهرموی: ﴿فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَنْفِ يَسْتَصْرِخُهُ﴾.

الصَّارِخُ: هاوار کمر و په‌نا هیئ ۵ به هاناها‌توو یارمه‌تیدمر.

الصَّارِخَةُ: دمنگی هاوار کمر و په‌ناهی‌نمر.

الصَّارُوخ: صاروخ: هاویژراوی‌کی ناگراوییه ۵ دریژو لای سهرمودی باریک، هه‌لدمدرئ بو شوینی دوورو بو‌شایی دوور برپیه‌که‌ی به‌هوی ته‌قینه‌هوی نه‌و گازانه‌یه که له بنکی صارووخه‌که‌دا بو قوناغه‌کانی رو‌یشتنه‌که‌و به‌پئی به‌رنامه‌یه‌کی دیاریکراو دادمنرئ.

الصَّرِيخُ: هاوارکردن بو نه‌هوی فریای بکه‌مون ۵ نه‌و که‌سه‌ی که‌ووتۆته ته‌نگانه‌و هاواری فریاکه‌هوتن دمکا ۵ نه‌وکه‌سه‌ی فریای دمکه‌وئو به هانا‌یه‌وه دئ ۵ قورئان دمفهرموی:

﴿فَلَمَّا صَرَیخَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُقَدَّرُونَ﴾.

صَرَدَ صَرَدًا: سارد بوو ۵ دمگوترئ: (صَرَدَ اليوم) نه‌مرفۆ ساردبوو (وَصَرَدَتِ الرِّيحُ) بایه‌که (هه‌واکه) سارد بوو.

صَرَدَ السَّهْمُ: تیره‌که هه‌له‌ی کرد نه‌ی پیکا.

صَرَدَ عَنِ الشَّيْءِ: لئی لاداو بو‌ی نه‌چوو، نه‌ی ویست.

أَصَرَدَ السَّهْمُ: تیره‌که نه‌ی پیکا.

صَرَدَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی که‌م کردموه ۵ دمگوترئ: (صَرَدَ عَطَاءَهُ) به‌خشینه‌که‌ی که‌م کردموه.

صَرَدَ الْأَنْاءُ: نه‌ومنده‌ی ئاو کرده سوراحیه‌که‌هوه که به‌شی تیر ئاو بوون نه‌کا.

صَرَدَ فَلَانًا: نه‌ومنده‌ی ئاودا به فلانکه‌س که تینواپه‌تی نه‌شکی.

صَرَدَ شَرِبَهُ: قوم قوم ئاوی دایه، چۆر چۆر ئاوی دایه.

الصَّارِدَةُ: هه‌وای ساردو سهرما، (ك: صَرَادَ).

الصَّرْدُ: پالفته کراوو کاکله‌ی شت ۵ دمگوترئ: (ذَهَبَ صَرْدٌ) زێری خالّص و پوخت (كَيْبُ صَرْدٌ) سرکه‌ی پالفته ۵ (حُبُّ صَرْدٌ) خو‌شه‌ویستی بی غه‌ل و غه‌ش ۵ (جاء معہ جیش صَرْدٌ) هیژنکی له‌گه‌ل هات

صَوَّ النَّاقَةَ صَرًّا: گوانی حوشرمکه‌ی بهست
بۆ نهووی بیچومکه‌ی شیر ی بۆ ئی
نمخورئ.

صَرَّ الدَّراهم: دهرهمه‌کانی خستنه ناو
کیسه‌ی تابه‌تییه‌وهو دهمی کیسه‌که‌ی
بهست.

صَرَّ الصُّرَّة: کیسه پارمکه‌ی توند بهست.
صَرَّ وجهه: ناوچه‌وانی لَیك ناو روی گرژ
کرد.

صَرَّ الفرسُ أو الحمَارُ أو الکلبُ: نه‌سپه‌که
یان گویندیزمکه یان سه‌گه‌که
گوینچه‌کی جووت کردن ه گوئی قولاغ
بوو.

صَرَّ النبات: رووه‌که‌که سه‌رما لئی دا.

صَرَّ فلان: فلانکه‌س رژدو چروک بوو.

أَصْرَ عَلَى الأمر: له‌سه‌ر کارمکه سوور
بوو وازی ئی نه‌هینا ه به‌زوری بۆ
تاوان به‌کارده‌هینرئ ه دمگوترئ:
(أَصْرَ عَلَى الذَّنْب) ه (أَصْرَ عَلَى شَرْبِ
الخمر ه أَصْرَ عَلَى الْکُفْرِ).

أَصْرَ السَّنْبُلُ: گوئه دانه‌ویلکه‌که نه کامل
بوو دمنکه‌کی هه‌لته‌پنجابوو.

أَصْرَ النَّاقَةَ: حوشرمکه شیر ی تیدا
نهماو وشکی کرد.

صَارَهُ عَلَى الشَّيْءِ: توپزی ئی کرد بۆ
کردنی کارمکه‌ی.

همه‌وویان خزمو که‌سو کاری په‌کتر
بوون، که‌سی بی‌گانه‌یان له‌گه‌ل
نهبوو ه هه‌روا وشه‌ی (الصُّرْد)
به‌مانا سه‌رما‌ی زۆره ه ساردییه‌کی
زۆر به‌هیز ه (ك: صرود).

الصُّرْد: بالندمی‌که‌که له‌ چۆله‌که
گه‌ورمتره، سه‌ر گه‌وره‌و دهن‌دووک
گه‌ورمی‌ه جبرو جانه‌موری بجووک
پاو دمکا ه وادمی‌ چۆله‌کش نی‌چیر
دمکا ه عه‌رمه‌کان به‌ بالندمی‌ه‌کی
شومیان داناوه.

الصُّرْدان: دوو ږمگن له‌ناو زماندان.

الصُّرَادُ: بای سارد که ته‌پایی له‌گه‌لدا
بج.

الصُّرَيْدَة: مه‌ږیک سه‌رما گاری ئی
کردی (ك: صَرَّاند).

المِصْرَادُ (أَرْض مِصْرَاد): زه‌وییه‌کی بی
به‌رو بووم به‌هوی ساردو سه‌رماوه ه
(رجل مِصْرَاد) بی‌او‌یک‌ی سه‌رما برده
که زوو سه‌رما‌ی بی‌ی ه (رِیح مِصْرَاد)
بای زۆر سارد (ك: مَصَارِید).

صَرَّ صَرِيرًا: دمنگی ئی هات ه سپه‌ی ئی
هات، جری‌وه‌ی هات ه جی‌په‌ی هات ه
دمگوترئ: (صَرَّ العَصْفُورُ وَالْجَنْدُبُ وَصَرَّ
القلمُ وَصَرَّ البابُ).

وَصَرَّتْ الْأَذُنُ: گوینچه‌کی کپه‌ کپ‌ی ئی
هات.

قاشاني

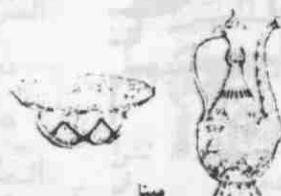
تتريز في زخام

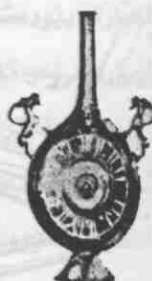
نيسابور

قاشاني

مينا

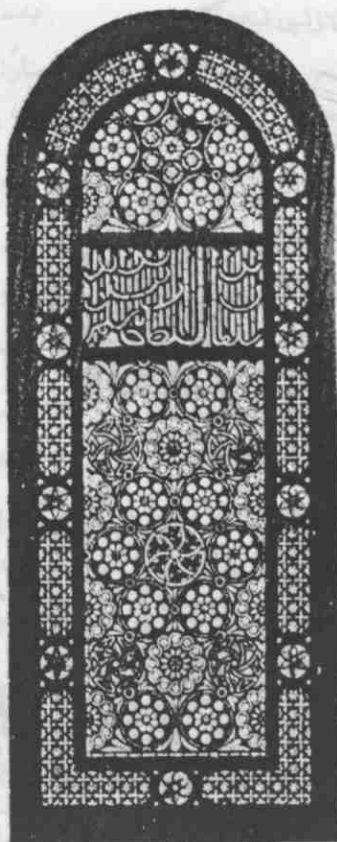
تتريز في برونز

زجاج مزخرف

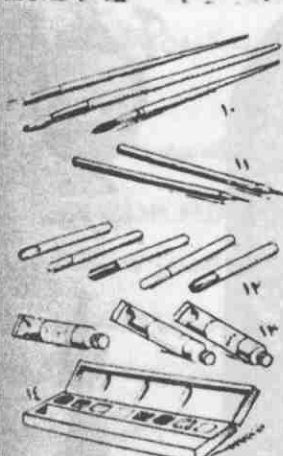
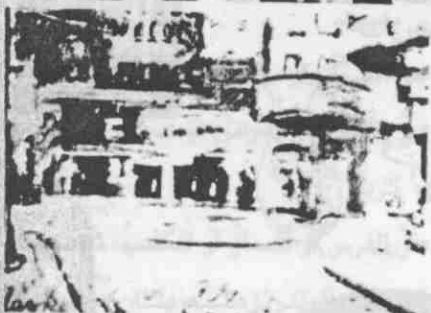
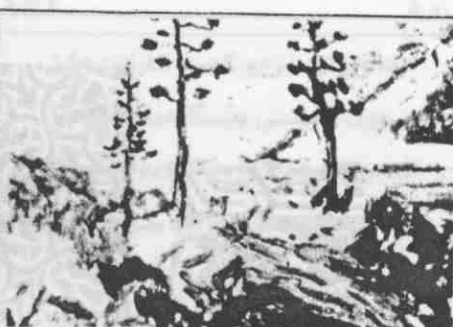
نقش على نحاس

شباك زجاج موزن

نصرغ شست

١ تصوير زيتي • ٢ تصوير مائي • ٣ تصوير بالقلم الفحمي • ٤ تصوير بالأقلام السائلة • ٥ مطرقة • ٦ نقش الورق • ٧ مسطار • ٨ مبرد • ٩ لوحة الألوان • ١٠ فرشاة • ١١ قلم الفحم • ١٢ أقلام معبأة • ١٣ أنبوب الألوان الزيتية • ١٤ غلبة الألوان المائية • ١٥ نقش على الخشب • ١٦ لبت • ١٧ نقش على الجص • ١٨ نقش بارز

صَرَّرَ الناقَةَ: زۆر توند گوانی
حوشتره‌کی شه‌ته‌ک دا بۆ ئه‌وه‌ی
بیچومه‌که نه‌توانی شیری ئی بخوا.

إِصْطَرَّ الْخَافِرُ: سمه‌که ره‌قو پته‌و بوو
ده‌گوتری: (جاء فلان يَصْطَرُّ)
فلانکه‌س هات به‌ تورپه‌یی و هاوار
هاواره‌و.

الصارُّ: دره‌ختی پر گه‌لاو لقو پۆپو
چرو پړو سینه‌رخۆش.

الصَّارَةُ: پتیه‌ستی (ك: صرَّ).
الصارور: نه‌و که‌سه‌ی ژنی نه‌هینابی
حه‌جی نه‌کردبی.

الصارورة: به‌مانا (الصارور) دی.
الصارُّ: دم‌زوو به‌نیکه له‌ بنی گوان
دمبه‌ستری بۆ ئه‌وه‌ی بیچووه‌که شیر
نه‌خوا و پهردمو له‌مپه‌رو به‌ربه‌ست
(ك: أصيرة).

الصرُّ: سه‌رمای کوشنده، هه‌وای زۆر
سارد و ده‌گوتری: (ريح صرُّ و ریح
فيها صرُّ) قورئان ده‌فه‌رموی:
﴿كَمَثَلُ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ
قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾.

الصرُّ: گولی دانه‌وێله‌ که دانه‌وێله‌که‌ی
هه‌نه‌پێچایی کامل نه‌بووی.

الصرَّاء: به‌ردی لووس.
الصرَّة: کۆمه‌ل و تاقم و هات و هاوارو
قیزو هوپ و کوشنده‌ی به‌لاو

ناخۆشی و شه‌پو گه‌رما و ده‌مو چاو
گرژ بوون به‌هۆی نارمه‌زامه‌ندی و
پێ ناخۆش بوونه‌وه و قورئان
ده‌فه‌رموی: ﴿فَاقْبَلْتُ إِمرَأَتَهُ فِي صِرَّةٍ﴾
الصرَّة: نه‌په‌و هاواری به‌هێز و
کوشنده‌ی سه‌رما.

الصرَّة: ئه‌وه‌ی شتی تی ده‌کری و ده‌می
دمبه‌ستری و ه‌کو کیسه‌و تورمه‌که‌و
هه‌مبانه‌و جانتا (ك: صرَّ).

الصريدة: دهره‌مو پاره‌ی نیکل که
به‌سه‌رتابن.

الصارُّ: ریخۆله، ده‌گوتری: (شرب حتی
ملاً صِارَةً) ئه‌وه‌نده‌ی خواردموه تا
ریخۆله‌کانی پر بوون.

صرصر: به‌ ده‌نگی گه‌وره‌و پچ‌پچ
هاواری کرد و ده‌گوتری: (صرصر
فلان و صرصر البازي).

صرصر الثَّوَاب: نازه‌له‌کانی خپ کردموه
ئه‌ملاو ئه‌و لای مه‌پو بزنه
زۆره‌کانی به‌سه‌ریه‌کدا دادایه‌وه‌و
نازه‌له‌ ته‌رمبوو و بلاوه‌کانی
خسته‌وه گه‌ل جه‌له‌به‌که.

همه‌روا به‌مانا: سه‌رمای کوشنده‌و ده‌نگی
گه‌وره‌ش دی، قورئان ده‌فه‌رموی:
﴿وَأَنَا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحِ صَرْصَرٍ
عَاتِيَةٍ﴾.

الصرصور: سیسه‌ره، هه‌شه‌ره‌یه‌کی

وَيْت. (ك: صرعى)

ناتاجاندا.

المصارعة: ومرضی کی جهسته ییه هیزو
توانای تیدا به کار دهینری، له
نیوان دوو پالماندا نهنجام ددری و
له گۆرمپانداو له زیر چاودیری
حهکه مو به پیی بری یاسای تابهت
بسه ومرضسه نهنجام ددری ۵
همریکه له دوو پالمانهکه ههول
ددا بهرامبرمکی بۆر بدا.

المصراع: تاکی دمرگا ۵ بهکی له دوو
تاکی دمرگا که یهکیان بهلای چهپ و
نهموی تریان بهلای راستدا
دمکرنهموه ۵ ههروا ناوه بۆ نیو دپیر
شیعر ۵ شیعریش دوو تاکی ههیه
یهکیان پیی دمگوتری (صدر) نهموی
تریان (عجز).

صَرَفَ البابُ أو القلمُ: دمرگا که جیره ی
کرد، ههلهمهکه سپه ی هات.
صَرَفَ نَابُهُ وصرَفَ بنايه: ددانی جیرمیان
هات ددانی له جیره وه بردن.

صَرَفَ الشيءَ صَرَفًا: شته که له پیرموی
خوی گیرپیهوه، دمگوتری: (صَرَفَ
الأجير من العمل) کرنکارمکی له
نیشه که گیرپیهوه نهیهشت بیکا ۵
(صرف الغلام عن المكتب) منداله که ی
له مهکتب گهراندهوه.

صَرَفَ المال: ماله که ی بهخشی بهسهر

صَرَفَ النقد: پارمکی گۆرپیهوه به پارهی
تر یان بهپاره ی ورده.

صَرَفَ الكلام: قسهکانی رازاندهوه.

صَرَفَ الشراب: شهرابه که ی تیکه ل شتی
تر نه کرد.

اصْرَفَ الشراب: بهخالصی شهرابه که ی
پیشکش کرد، هیچی تری تیکه ل
نه کرد.

صَارَفَ نفسه عن الشيء: به زۆر له
خۆ کردن نهفسی خۆی له شته که
گیرپیهوه.

صَرَفَ الامر: کارمکی جیبه جی کردو
خسته سهر پیرموی خۆی ۵
دمگوتری: (صرف الله الرياح) خودا
باهه که ی لادا بۆ شوینیکی تر ۵
ههروا وشه ی (صَرَفَ) بهمانا
رونکردنهوهش دی ۵ قورئان
دههرموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَفْنَا لِلنَّاسِ فِي
هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾.

صَرَفَ الألفاظ: ههندی وشه له
ههندیکی تریان دهرهینراون.

صَرَفَ الشراب: شهرابه که ی به خالصی
هیهشتهوه هیچی تری تیکه ل نه کرد
۵ زنده رۆی کرد له گیرانهوه ی
شته که له شوینی خۆی.

اصْطَرَفَ: گهرا بهشوین کاسبی دا،

ههولئ کاسبی کردنی دا.

وهرگرتن و صهرف کردنی پاره.

إِنْصَرَفَ عَنْهُ: لئیی لادا وازی ئی هیئا،

الصَّرَافَةُ: پیشه‌ی پاره‌گۆرینه‌وه.

بسه‌جی هیشت ۵ قورئان
دمه‌رموئ: ﴿ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهِ
قُلُوبَهُمْ﴾.

تَصَرَّفَ فُلَانٌ فِي الْأَمْرِ: فلانکەس له
کارمکه‌دا فرت و فیل و پلانی
ئهنج‌امدان بۆ نه‌وه‌ی شتیکی دمست
بکه‌وئ، یان له شتیک رزگاری بی.

تَصَرَّفَ لِعِيَالِهِ: کاسبی بۆ مال و
منداله‌که‌ی کرد.

تَصَرَّفَ بِهَ الْأَحْوَالِ: حال و و مزعی جؤراو
جؤری به‌سه‌ردا هاتن ۵ بارو دۆخی
ژیانی گۆران.

إِسْتَصَرَفَ اللَّهُ الْمَكَارِهِ: داوای له خودا
کرد ناخۆشییه‌کانی له‌سه‌ر لابه‌ری.

تَصَارِيفُ الْأُمُورِ: گۆرانکاری
روداو‌ه‌کانی ژبانی که به‌سه‌ریدا
هاتوون.

تَصَارِيفُ الرِّيحِ: هه‌لکردنی با له‌چه‌ند
لایه‌که‌وه.

الصَّارِفُ: که‌ئبه، ددان ۵ ده‌گوترئ: (ما
فی فمه صارف).

الصَّرَافُ: پاره‌گۆرمره‌وه ۵ نه‌وه‌که‌سه‌ی
پاره‌ده‌گۆرینه‌وه به‌پاره‌ی ورده‌یان
به‌پاره‌ی تر ۵ ژمیریارو به‌ره‌رس
له‌سه‌ر قاصه‌وه‌خه‌زینه‌بو

الصَّرْفُ (صَرْفُ الدَّهْرِ): به‌لاو کارساتی

روژگار (ك: صُرُوفٌ) ۵ له‌بواری

ئابووریدا بریتییه له‌گۆرینه‌وه‌ی

پاره‌ی ولات به‌پاره‌ی ولاتیکی تر ۵

هه‌روا به‌نرخ‌ی گۆرینه‌وه‌که‌ش

ده‌گوترئ ۵ له‌بواری زمانه‌وانیدا

زانباریه‌که به‌هۆیه‌وه‌چۆنیه‌تی

بینای که‌لیمه‌و شیوه‌ی دروستکردنی

ده‌زاندرئ، واته: (زانباری صه‌رف)

له‌زاراوه‌ی نه‌حوپیاندا بریتییه له‌

لکانی ته‌نۆین (دوو سه‌ر یان دوو

بۆر یان دوو ژیر) له‌کۆتایی

وشه‌وه‌و ده‌بیته به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه

که‌ئو وشه‌یه له‌جؤری (اسم) و

تییدا قالدۆته‌وه.

الصَّرْفَانُ: ره‌صاص.

الصَّرْفَانُ: شه‌و و روژ.

الصَّرْفُ: شتی خالص و پوخته‌و بی

خه‌وش ۵ ده‌گوترئ: (شراب صِرف)

شه‌راپیکی خالص و بی‌خه‌وشه

هیچی له‌گه‌ل تیکه‌لاو نه‌کراوه.

الصَّرِيفُ: زیوی خالص ۵ شه‌راپی

خالص و بی‌خه‌وش ۵ شیر که‌تازه

دۆشراپی.

الصَّرِيفُ: نه‌وه‌که‌سه‌ی دهره‌می زیو

ئالوگۆز دىكا ۋ كاروبار پىكخەرو
خاوەن ئەزموون لە ئىشدا ۋ (ك):
صيارف وصيارفة).

الصيرفي: بەمانا (الصيرف) دى.

الصيرف: گەرانەووە ئىنصيراف ۋ
شويىنى پارە گۆرپنەووە ۋ جۆگاۋ
پىرەوى ئاوو بۆ پەوانبەوونى ئاوى
زىادە لە زەوى ئاو دراوو تىر ئاو
كراو.

صمره صرمأ: بېرپەووە ۋ دىگوتىرئ:
(صرم الحبل) حەبلەگەى بېرى ۋ
(صرم النخل والشجر) دار خورماگە
يان درەختەگەى بېرپەووە.

صوم فلانأ: دىنگى لە فلانكەس دابىرى
هامو شوى ناكا ۋ دىگوتىرئ: (صرم
وصله) سىلەى پەحمى بېرى ۋ (هو
مصروم وصريم).

صرم السيف صرامة وصرمه: شمشيرمە
بېرندەو تىز بوو.

صرم فلان: فلانكەس ئازاو بەجەرگە
ورە بەرز بوو، سوور بوو لەسەر
گەيشتن بە ئامانج و تەواوکردنى
كارمەكانى (هو صارم وصروم).

اصرم النخل والشجر: دارخورماگە يان
درەختەگە كاتى ئەوهميان هاتوووە
بېرپەووە.

صارمه: بېرپەووە.

صمره: پارچە پارچەى كرد.

انصرم: بېرپەووە، دابرا ۋ رۆيشت و تەواو
بوو ۋ دىگوتىرئ: (انصرم الليل) شەو
رۆيشت، (انصرم الشتاء) زستان تەواو
بوو.

تصارما: يەكتريان بېرپەووە ۋ بېرپەووە.
تصرم: پارچە پارچە بوو رۆيى
بەسەرچوو ۋ دىگوتىرئ: (تصرم
الليل) شەو رۆيشت.

تصرم الرجل: فلانكەس ئازاو بەجەرگە
خۆراگر بوو.

الصارم: دىگوتىرئ: (سيف صارم)
شمشیری بېرندە ۋ (رجل صارم):
پیاوی ئازاو بەجەرگە ۋ يان سوورە
لەسەر كارمەكانى دەپەوئ ئەنجاميان
بدا.

الصارمأ: پىست فرۆش: پىلاو فرۆش
خوف فرۆش.

الصرم: پىست.

الصرم: پارچە لەهەر شتێك بى ۋ
تاقمى خەلكى گۆشەگىر ۋ خوفى
شيوە نەعل ۋ (ك: أصرام وصرمان).

الصرمه: كۆمەلە دارخورما ۋ يان
جەلەبە حوشتر ۋ پەلە هەور.

الصريم: ئەوێ بەرو بوومەگەى
كۆكرابىتەووە ۋ دىگوتىرئ: (شجر

صریم وارض صریم) ۵ میوهی بهسمر
یهکدا کهوتوو ۵ بهشیک له شهو یان
له پۆز ۵ کۆمه له لبی تاقهوه بوو له
لبه لآن.

الصَّرِیْمَةُ: بهمانا (الصَّرِیم) دئ ۵ کار
قایم کردن و پێکخستن و وره بهرز
تییدا ۵ دابران ۵ جهلهبو پۆل.
صَرِي الرَّجُل صَرِيًّا: نهیهشت پیاوکه به
ویستی خۆی بگا ۵ مهنی کرد لهوهی
دمیهوپیست.

صَرِي الْمَاءِ وَاللَّبَنِ وَالْدَمْعِ: ناوهکه یان
شیرمهکه یان فرمیسهکهی له شوینی
خۆیدا قهتیس کرد.
صَرَتِ النَّاَقَةُ عُنُقَهَا: حوشرمهکه لهبهر
گرانی بارمهکهی ملی بهرز کردموه.
صَرَّتِ النَّاَقَةُ صَرِيًّا: حوشرمهکه گوانی
پڕ بوو له شیر.

صَرِي الْمَاءِ وَاللَّبَنِ: ناومهکه یان شیرمهکه له
شوینی خۆی مایهوه و بۆگه بوو،
گۆرا.

صَرِي الدَّمْعِ: فرمیسهکه له چاودا
قهتیس ماو نههاته خوار.

صَرِي فُلَانٍ فِي يَدِ فُلَانٍ: فلانکهس لای
فلانکهس مایهوه به حهیس کراوی.

أَصْرَتِ النَّاقَةُ: حوشرمهکه شیرمهکهی له
گواندا مایهوه.

صَرِي النَّاقَةِ: شیر حوشرمهکهی له

گوانیدا حهیس کرد.

الصَّارِي: کۆلهکهیهکه له کهشتیدا
حهبلهکانی پێوه دهبهستری ۵ (ك)
صِرَ: ههروا ناوه بۆ کهشتیهوانهکه
۵ (ك: صَرَاء).

الصَّارِيَةُ: بیرى ئاو ۵ کۆلهکهیهکه
حهبلهکانی دۆلجهی پێوه
دهبهستری.

الصَّرِي: ههرشتی زۆر بمیڤیتهوهو
بۆگه بکا ۵ دهگوتری: (لبن صَرِي)
شیرمهکه تام و بۆنی گۆراوه.

الصَّرَا: ئازهلێك شیردربی و شیرى له
گواندا هیلدراپیتهوه.

الْأَصْطَبَةُ: (مشافه الكتان) واته نهو
وردهو خشتو خۆلهی له کهتان
ههلهدموئى لهکاتی گیرهکردن و
پاککردن دا.

المِصْطَبُ: سندانى ئاسنگهر (ك)
مصاطب).

المِصْطَبَةُ: سهکۆی لهسهر دانیشتن ۵ (ك)
مِصْطَاب).

صَغَبٌ صُعْرِيَّةٌ: قورسو گران بوو ۵
دهگوتری: (صَغَبُ الْأَمْرِ) (وَصَغَبُ
الرَّجُلِ) (وَصَغَبَتِ الدَّابَّةُ).

أَصْغَبَ الْأَمْرُ: بهمانا (صَغَب) دئ.

أَصْغَبَ الرَّجُلُ: پیاوکه تووشی کارى
قورس بوو.

أَصْعَبُ الشَّيْءِ: شته‌کە‌ی به قورس هاته
بهردهست.

صَعْبُهُ: شته‌کە‌ی قورس کرد.

تَصَعَّبَ: به مانا (صَعَبَ) دئ.

تَصَعَّبَ الْأَمْرُ: کاره‌کە‌ی به قورس و
گران له قه‌له‌م دا.

اسْتَصْعَبَ الْأَمْرُ: به مانا (صَعَبَ) دئ.

اسْتَصْعَبَ الْأَمْرُ: کاره‌کە‌ی به گران بینى
پێى وابوو قورسه.

الصَّعِيبُ: ناخۆش و گران ە داکۆکیکار ە
دمگوترئ: (عقبة صعبة) و(حياة
صعبة).

الصَّعِيبَةُ: پاره‌ی گرانبه‌ها ە و مکوو زێڤو
زێو و دۆلارو پۆڤۆ.

الصَّعِيبُ مِنَ الرِّجَالِ: (پیاوی گراو
به‌گه‌وره) ە له حوشت‌یشدا به
حوشت‌ێ‌ك دمگوترئ بۆ تۆو
به‌کاربێ و که‌س بۆى نه‌بێ سوارى
بێ و بارى ئێ بنێ.

صَعِدَ صَعْدًا: به‌رز بۆوه ە دمگوترئ: (صَعِدَ
الْجَبَلَ) جووه سهر کێوه‌که ە (وَصَعِدَ
السُّلَّمُ) جووه سهر په‌یژه‌که ە
دمگوترئ: (صَعِدَ فِيهِ وَعَلِيهِ وَالِيهِ) ە
قورئان دمفه‌رموئ: ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ
الطَّيِّبُ﴾ بۆلای خودا وشه‌ی خاوێن و
په‌رۆز به‌رزده‌بیته‌وه.
أَصْعَدَ: به‌رز بۆوه ە دمگوترئ: (أَصْعَدَ

في الأرض) به‌رزبۆوه بۆسهر به‌رزایی
یه‌ك.

أَصْعَدَ فِي الْعَدُوِّ: به‌هێزو خێرایى بازى

دا ە قورئان دمفه‌رموئ: ﴿إِذْ
تُصْعِدُونَ وَلَا تُلُونُ عَلَى أَحَدٍ﴾.

أَصْعَدَ فِي الْوَادِي: به‌ شیوه‌که‌دا سهره‌و
ژێر بۆوه.

أَصْعَدَتِ السَّفِينَةُ: شیراع و سه‌بلى
که‌شتیبه‌که‌ درێژ کرايه‌وه‌و په‌شه‌با
بردى.

صَعَدَ فِي الْجَبَلِ وَعَلِيهِ وَعَلَى الدَّرَجَةِ:
جووه سهر کێوه‌که.

وَصَعَدَ فِيهِ النَّظَرُ: به‌ وردى له‌سه‌ره‌وه
بۆ خواروه‌و له‌ خواروه‌و بۆ سهره‌وه
سه‌ه‌رى کرد.

صَعَدَ الشَّرَابُ: شه‌رايه‌که‌ی به‌ئاگر
کولاند بۆئه‌وه‌ی ره‌نگ و تامه‌که‌ی
بگۆڤئ.

صَعَدَ السَّائِلُ: شه‌مه‌نیبه‌که‌ی گۆڤى بۆ
بوخار به‌هۆی کاره‌گه‌مبى گه‌رمى.

صَعَدَ الْحَرْبُ: توندو تیزى شه‌ره‌که‌ی
په‌رمه‌ی داو وای لێ کرد زیاتر
توندو تیز بێ.

تَصَاعَدَ، يَتَصَاعَدُ وَيَصَاعَدُ: به‌مانا
(صَعِدَ) دئ.

تَصَاعَدَ الْأَمْرُ: کاره‌که‌ی له‌سه‌ر شان
قورس بوو.

تَصَعَّدَ يَتَصَعَّدُ يَصْعَدُ: بهمانا (تصاعد) دئ.

تَصَعَّدَ فِي الشَّيْءِ: بهناخوشي و زهحهته له گهل کارمه روښت بهنمرکي زور شته که ی جی به حج کرد ه قورئان دمفرموی: ﴿كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ﴾.

تَصَعَّدَ النَّفْسُ: بهناخوشي هه ناسه ی هه ئینا.

تَصَعَّدَ الشَّيْءُ الرَّجُلَ: شته که پیاو که ی مانندو گردو تینی بو هیئا.

الصَّعْدُ: دهگوترئ: (بَلَغَ كَذَا فَصَاعِدًا): گه پشته نه وه زیاتریش.

الصَّعْدُ: نارحه ته ی و شه که ته ی (عذاب صَعَدَ): سزای زورو توند ه قورئان دمفرموی: ﴿يَسْأَلُكَ عَذَابًا صَعْدًا﴾.

الصَّعْدُ: گه شه کردن بهرمو بهرزی، دهگوترئ: (هَذَا النَّبَاتُ يَنْمُو صُعْدًا): نه م پوه که له باری دريژی و بهرزی زیاد دمگا.

الصَّعْدَاءُ: نارحه ته ی و شه که ته ی (تنفس الصَّعْدَاءُ): هه ناسه ی قول و ئازارای.

الصَّعْدُ: نارحه ته ی و مهینه ته ی ه قورئان دمفرموی: ﴿سَأَرْهَقُهُ صَعْدًا﴾ ه کوسپو ته گه ری ناخوش.

الصَّعِيدُ: روی زموی ه گل و خوئل ه

قورئان دمفرموی: ﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِدًا طَيِّبًا﴾ ه همروا ناوه بو شوینی بهرز له زموی و مگوو بانی مقان یان صه عیدی میصر ه شوینی بهر فراوان ه (ك: صُعْدَانِ وَصُعْدَ).

الصَّعَادُ: نامیری بهرز کردنه وه مه صعد که به هو ی هیزی کارمباوه بهرز ده بیته وه و دپته وه خوار بو باله خانه ی بهرز به کار ده ی ندرئ.

الصَّعْدُ: بهمانا (الصَّعَاد) دئ ه (ك: مَصَاعِدَ).

صَعَرَ صَعْرًا: ملی یان دهم و جاوی به لایه ک دا خوار کردم وه جاری وادمبی به هو ی نه خوشییه وه دهم و جاوی یان ملی خواردمبی.

صَعَرَ فُلَانٌ: فلانکس به هو ی لوتبهرزی و خو به زلزانیه وه روی و مرگپرا.

صَعَرَ رَأْسُهُ: سهری بجوک بوو ه (فَهُوَ أَصْعَرُ وَهِي صَعْرَاءُ) ه (ك: صَعْرَ).

أَصْعَرَ خَدَّهُ: روی خو ی به هو ی خو بهزلزانی و به خو نازینه وه و مرگپرا.

صَاغَرَ: بهمانا (أَصْعَرَ) دئ.

صَعَرَ خَدَّهُ: روی خو ی و مرگپرا له بهر ته که ببورو خو بهزلزانی ه قورئان دمفرموی: ﴿وَلَا تُصْعَرْ خَدُّكَ لِلنَّاسِ﴾.

تَصَاعَرَ: بهمانا (صَعَرَ) دئ.

تَصَعَّرَ: بهمانا (تَصَاعَرَ) دئ.

إِصْفَرَتِ الدَّابَّةُ: وَلَاخَه كَهَى رَوِشْتَنِ

خَوَى خَيْرَا كَرْدُو كَه وَتَه مَهِيه لَان وَ
خَوْبَادَان.

الصَّعْرُ: دَمَرْدِيكَه تَوْشِي مَل دَمْبِي (مَلَه
رَمَقَه).

صَغَصَ الرَّجُلُ صَغَصَةً وَصَغَصَاعًا:
پِيَاوَمَكَه تَرَسَاو كَه وَتَه لَه رَزِين وَ
شَه قَه تَوَلَّهِي پِي كَه وَت، كَه وَتَه هَاتُو
جَوُو هَاوَارِي كَرْد.

صَغَصَ الْقَوْمُ: قَه وَمَه كَهَى تَرَسَانْدَن وَ
لِيكِي بَلَاو كَرْدَن پَه رْتَه وَاوَهِي كَرْدَن.
صَغَصَ رَأْسُهُ بِالذَّهْنِ: رُونِي لَه سَه رِي دَا،
بَه تَه وَاوِيي جَه وُورِي كَرْد.

تَصَغَصَ الْقَوْمُ: قَه وَمَه كَه تَرَسَان وَ
پَه رْتَه وَاوَه بُوون، دَه شَكُو تَرِي:
(تَصَغَصَتْ صَفُوفُهُمْ): رِي زَه كَانِيَان
پَه رْتَه وَاوَه بُوون وَ لَه شَوِينِي خَوِيَان
هَه لَكَه نَدَرَان.

تَصَغَصَ بِهِمِ الذَّهْرُ: رُوژْگَار گَه ل وَ
هُوژَمَكَه تَه فَرُو تَوْنَا كَرْد.

الصُّغَصُغُ: پَه رْتَه وَاوَه وَ بَلَاوَه بُوو.

صَغَقُ: جَه سْتَهِي لَاوَاوُو سِيَس بُوو.

الصَّغَقُ: كَه سِيَك بَجِيْتَه بَازَارِ بُو
مَامَه لَه وَ پَارَهِي پِي نَه بِي، كَه
بَازَرْگَانِيَك بِي شَتِيَك بَكْرِي خَوِي
پِيُوَه هَه لَوَاسِي وَ خَوِي بَخَا تَه گَه لِي
بُوْنَه وَهِي شَتِيَكِي دَه سَت بَكَه وِي ۵

(ك: صَعَافِقَة وَ صَعَالِيْق).

الصَّغْفُوقُ: بَه مَانَا (الصَّغْفُوقُ) دِي ۵ (ك:
صَعَالِيْق).

صَعَقَتَهُمُ السَّمَاءُ صَعَقًا: نَاسَمَان
بِرُوسَكَه لِي دَان.

صَعَقَتِ الصَّاعِقَةُ الْقَوْمَ: هَه وُورَه بِرُوسَكَه
لَه وُقَه وَمَهِي دَا، سَوَتَانْدَنِي لَه نَاوِي
بِرْدَن.

صَعَقَ الْتِيَارُ الْكَهْرِبِي الرَّجُلَ: كَارَه بَا
لَه وِپِيَاوَهِي دَا، كَارَه بَا گَرْتِي.

صَعِقَ الْخِيْرَانُ صَعَقًا وَصَعَقًا وَصَعَقًا:
گِيَانِلَه بَه رَه كَه دَه نَكِي بَه هِيَز بُوو،
زِي پَرَانْدِي بَا پَرَانْدِي نَه پَرَانْدِي زَه پَرَانْدِي،
دَه گُو تَرِي: (صَعَقَ الْخِمَارُ وَصَعَقَ الثَّوْر).

صَعِقَ الرَّجُلُ: پِيَاوَمَكَه هَه وُورَه بِرُوسَكَه لِي
دَا، بِي هُوْش بُوو، خَب بُوو، گِيَانِي
دَه رَجُو ۵ قُوْرثَان دَه فَه رَمُوِي: ﴿وَلْيَخْ
فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ﴾ ۵ (فَهو صَعِقَ وَهِي صَعِقَة).

صَعِقَ: هَه وُورَه بِرُوسَكَه لِي دَا ۵ (فَهو
مَضْعُوق).

أَصْعَقَهُ: بَه مَانَا (صَعَقَة) دِي.

الصَّاعِقَةُ: هَه وُورَه بِرُوسَكَه؛ نَاگَرِيَكَه
لَه نَاسَمَانَه وَه دِي تَه خَوَار ۵ بَه لَو
كَارَه سَاتِي كُو شَنْدَه وَ هَه وَتِي نَمَر ۵
قُوْرثَان دَه فَه رَمُوِي: ﴿وَيُرْسِلُ
الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ ۵

صَغْرٌ صَغْرًا: قهبارهی بچوک بوو یان	(مَانَعَةُ الصَّوَاعِقِ): کۆلهکهو عهمودی
تهمهنی کهم بوو ۵ (فهو صغیر) ۵ (ک):	ئاسن و شتی وایه لهسهر بالهخانهی
صیغار).	بهمرز دهجهقیندرین بۆ پاریزگاری
صَغْرٌ صَغَارًا: بهزیر دهستهیی و زهلیلی	لهبروسکه.
رازییه ۵ (فهو صاغر) ۵ (ک: صَغْرَةٌ).	الصَّعِقُ: دهنکی بهشیدمتو بههیز ۵
اصغر: کاری بچوکی نهنجام دا.	کهسیک لههوش خو جوبی ۵
أَصْغَرَتِ الْأَرْضُ: زهوییهکه روهکهکهی	پیاویک چاومروانی ههوره بروسکه
دریز نهبوو.	بکا.
أَصْغَرَ فَلَانًا: فلانکهسی زهلیل و ریسوا	صِعْلٌ صَعْلًا: سهبراریک و مل باریک بوو ۵
کرد.	(فهو أصعل وهي صعاء) ۵ (ک: صُعْلٌ).
صَغْرَةٌ: بچوکی کردموه، زهلیل و ریسوا	إِصْعَالٌ: بهمانا (صِعْلٌ)دی.
کرد.	الصُّعْلُ: دریز ۵ مل باریک و سهبراریک.
تَصَاغَرَ فَلَانٌ: فلانکهس لاسایی مندایی	الصُّعْلَةُ: باریکی و لاوازی و کیش سوکی
کردموه، ههئس و کهوتی منداالانهی	لهجهستهدا ۵ درهختی دارخورما که
نواند.	قهدی خوارو لق و پرزی روتبن.
تَصَاغَرَ إِلَيْهِ نَفْسُهُ: لهپیش چاوی خوئی	صَعْلُكَ فَلَانًا: فلانکهسی ههزار خست.
خوئی بهکهم زانی و بهچاوی سوک	صَعْلُكَ الْبَقْلُ الدَّوَابُ: گیاه گزهکه
سهپری خوئی کرد.	نازهلهکهی قهئمو کرد.
اسْتَصْغَرَ: داوای شتی بچوکی کردو پیی	تَصَعَّلَكَ الْإِبِلُ: حوشرهکه کولکهکهی
رازی بوو.	روتایهوه، بهربوو.
اسْتَصْغَرَ الشَّيْءُ: شتهکهی بهبچوک دانا،	تَصَعَّلَكَ الرَّجُلُ: پیاوهکه ههزار بوو.
بهبچوکی لهقهئمو دا.	الصُّعْلُوكُ: ههزار ۵ (ک: صعالیک).
الأصْغَرُ: بچوکت ۵ (اسم تفضیل) ۵ (ک):	المُصْعَلُكُ: (رأس مصعلك): سهری خپری
أَصَاغِرٌ وَأَصْغَرُونَ) ۵ (وهي صُغْرَى) ۵	بچوک.
(ک: صُغْرٌ وَصُغْرِيَّات).	صَغْرَةٌ صَغْرًا: تهمهنی لهتهمهنی نهو
الأصْغَرَانِ: دل و زوبان.	کهمتر بوو، دهگوتری: (هو يصغرنی
التَّصْغِيرُ: لهزاراوهی عیلمی صهرف دا	بسنة واحدة).

ئەوانەى ھەزىيان لەپىيازى ئەووە.

الصُّغُرُ: ناووەى لويج.

صَفَحَ عَنْهُ صَفْحًا: روى و مرگيڤرا.

صَفَحَ عَنْ ذَنْبِهِ: لِيى خۆش بوو لەتاوانى بورى.

صَفَحَ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فَلَانكەسى

لەئىشەكەى گيڤراپەووە، نەبەشت بگاتە مەبەستى خۆى.

صَفَحَ الْقَوْمَ: خەلكەكەى يەك يەك رانواند.

صَفَحَ رِيقَ الْكِتَابِ: پەرە پەرە كتيبەكەى ھەلداپەووە.

صَفَحَ الشَّيْءَ: شتەكەى پان كرد.

صَفَحَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ: شمشيرەكەى لەبارى پانى بەفلاڤكەس كيڤشا، شمشيرەكەى پانەو پان لەفلاڤ كەس دا.

صَفَحَتْ جَبْهَتَهُ صَفْحًا: ناوچاوانى زۆر گوشاد بوو ە (فەر أصفَحُ وهى صَفْحَاءُ) ە (ك: صَفْحُ).

أَصْفَحَ الشَّيْءَ: شتەكەى ھەلگيڤراپەووە.

أَصْفَحَ فَلَانًا عَنْ الْحَاجَةِ: فَلَانكەسى لەپيويست و مەبەستى خۆى گيڤراپەووە.

صَافَحَهُ: تۆقەى لەگەڤ دا كرد، دەستى خستە ناو دەستىەووە.

صَفَحَ الشَّيْءَ: شتەكەى پان كرد.

بريتنيە لەوہى پايەكى ساڤن لەدواى

دووہم پيتى ئيسمەكەوہ زياد بکړئو

شيوهى وشەكەش گۆرپانكارى تيدا

بکړئ، بۆمەبەستى بەدیهینانى

مانای بچوککرنهوهو پېرو ېوچ

کردنى شتەكە وەكوو (حَسَن حُسَيْن،

قمر قُمَيْر، كتاب كُتِب).

الصُّغَارُ: بەمانا (الصُّغَيْر) دئ.

الصُّغَيْرَةُ: تاوانى بچوك ە (ك: صَغَائِر).

صَفَا صَفْوًا: مەيلى كرد ە قورنان

دەفەر مەوى: ﴿إِنْ تَوَبَّا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ

صَفَتْ قُلُوبُهُمَا﴾.

صَفَّتِ الشَّمْسُ وَالنَّجْمُ: خۆر يان ئەستێرە

بەلای خۆرئاوا دا مەيلى كرد خەريك

بوو ئاوابي.

صَفَا فَلَان: فَلَانكەس بەلایەك دا خوار

بۆوہ كەوتە سەر لاتەنيشتى.

صَفَا إِلَى الْقَوْمِ: بەدل لەگەڤ قەومەكە بوو

مەيلى ئەوانى ھەبوو.

صَفَا عَلَى الْقَوْمِ: بەدل لەگەڤ غەيرى

قەومەكە بوو ە لاخوار بوو.

صَفِيَ: مەيلى كرد.

أَصْفَى إِلَى فَلَان: جوان گويى

لەفلاڤكەس گرت.

أَصْفَى الْإِنَاءَ: قاپەكەى خواركردەوہ

بۆئەوہى ئەوہى تيبداپە بېرپژئ.

صَاغِيَةُ الرَّجُلِ: دارو دەستەو دەرپار،

صَفَحَ بیدیه: به هردوو دمستی چه پله‌ی
لی دا.

صَفَحَ الشَّيْءَ: شته‌کهی به پارچه له‌و‌و
پارچه تهنه‌که داپووشی، یان به پولا
داپووشی.

تَصَفَّحَ الشَّيْءَ: له‌شته‌که ورد بووه، زور
سه‌یری کرد، ده‌گوتری: (تَصَفَّحَ
الْكِتَابَ): کتیبه‌کهی په‌ره په‌ره
کردو لئی روانی.

تَصَفَّحَ الْقَوْمَ: له‌خه‌لکه‌که ورد بووه
بوئمه‌وی بزانی چی ده‌که‌ن و کین و
به‌ته‌مای چین، یان بوئمه‌وی
یه‌کیکیان لئ بناسی.

اسْتَصَفَّحَ فَلَانًا: داوای لی‌بوردنی
له‌فلانکه‌س کرد.

اسْتَصَفَّحَ فَلَانًا ذَنْبَهُ: داوای له‌فلانکه‌س
کرد له‌تاوانی خو‌ش ببی.

الصَّفَاحُ: ده‌گوتری: (لَقِيَهُ صَفَاحًا):
روبه‌رو توشی بوو یان له‌ناکاوو
گو‌زو گوممه‌ت توشی بوو.

الصَّفْحُ: عه‌فوو لی‌بوردن ۵ تمنیشتو لا،
ده‌گوتری: (صَفَحُ الْجِل): پانتایی
کیو، بناری کیو ۵ (صَفَحُ السِّيفِ):
پانایی شمشیر ۵ (صَفْحُ الرَّجُلِ):
پانتایی رو‌خسار ۵ (ك: صِفَاح
وَأَصْفَاح).

مَضْرَبٌ عَنْهُ صَفْحًا: روی لئ وهرگیرا.

صَفَحَةُ الشَّيْءِ: روی شتو لای شت ۵
(صَفْحَةُ الْوَرَقَةِ): رویه‌کی لابه‌ره.

صَفْحَةُ الرَّجُلِ: ته‌ختی سنگی پیاو‌ه‌که،
په‌نای سنگی، ده‌گوتری: (أَبْدَى
صَفْحَتَهُ): نه‌پنییه‌کانی ناشکرا کرد،
یان به‌ناشکرا تاوانی نه‌نجام داو
سنوری شهرعو یاسای به‌زاند.

الصَّفْحَتَانِ: دوو کولم، دوو لاپرومه‌ت.
الصَّفَاحُ: به‌ردی پان و ته‌نک.

الصَّفْرُحُ: دل‌فراوان و لی‌بورده ۵ (ام‌رأة
صفوح): ئافره‌تیکی رو وهرگیرو
چه‌موش و کهلله ږمه‌ه.

الصَّفِيحُ: ته‌ختی روی ههرشتیک پان
بی ۵ له‌پلیتی ناسن و ته‌نه‌که‌و شتی
له‌و جو‌ره که‌له‌بواری پیشه‌سازی دا
به‌کار‌دین.

الصَّفِيحَةُ: ههرشتیک پان بی له‌به‌ردو
له‌و‌حه‌و شتی له‌و‌جو‌ره ۵ روبه‌ری
ههرشتیک پان بی ۵ و‌ه‌کوو پانایی
شمشیر، پانایی له‌و‌حه‌ی ناسن و
ته‌نه‌که‌و به‌رد.

صَفِيحَةُ الرَّجُلِ: پیستی رو‌خسار ۵
ده‌به‌به‌که‌ه له‌ناسن و ته‌نه‌که‌و شتی
له‌و جو‌ره به‌ن‌زین و زمیتی تی‌دم‌کری
۵ (ك: صَفَانِحٌ وَصَفَاحٌ وَصَفِيحٌ).

صَفَانِحُ الْبَابِ: له‌و‌حه‌ی دهرگا.
المُصَفَّحُ: (أَنْفٌ مُصَفَّحٌ): لوتیک

کونه گانی ریک بن، ههرشتیک
بهله وحهو شتی وا داپوشرابی.
المَصْفَحَةُ: دمگوتری: (سیارة مُصَفَّحَةٌ):
سه یاره یه که به له وحه ی پوْلا
داپوشراوه پوْنه وهی بییته دیرعو
پاریزمر بوْی.

صَفْدَةُ صَفْدًا: بهستی و شهته کی دا
پیومندی کرد.
أَصْفَدُ: به مانا (صَفْدَةُ دئ) نه و منده ی
پئ به خشی و دهنه خوری کرد تا
به به خشین پیومندی کرد.
صَفْدَةُ: بو زنده روْیی له مانای
(صَفْدَةُ دئ).

الصِّفَادُ: پیومندو که له بهجه.
الصِّفْدُ: به مانا (الصِّفَادُ دئ) (ك):
اصفاد) ه فورئان دمفه رموی:
﴿مُقَرَّبَيْنَ فِي الْأَصْفَادِ﴾ ه ههروا
به مانا به خشی دئ.
صَفْرَ صَفْرًا: هیتوی لی دا ه به دهم و لیوی
هیته هیتی کرد.

صَفْرَ به: به دمنگی هیتو بانگی لی کرد.
صُفْرَ: برسی بوو ه توشی نه خوْشی
زمردویی بوو ه گرمی گه دهی تیْدا
پهیدا بوو ه (فهو مصفور).

صَفْرَ صَفْرًا وَصُفْرًا: خالی بوو، هیچی تیْدا
نه ما، دمگوتری: (صَفْرَ الْبَيْتِ مِنَ الْمَاعِ):
ماله که له کالو و شتو مه ک خالی بوو.

صَفْرَ الْإِنْسَاءِ مِنَ الشَّرَابِ: بهرداخو
سوارا حیه که شهرابی تیْدا نه ما.
صَفْرَتِ يده من المال: هیج پارهو مال و
سامانی له دست دا نه ما ه (فهو
صَفْرَ).

أَصْفَرَ الشَّيْءُ: به مانا (صَفْرَ دئ).
أَصْفَرَ لَلْأَنْ: هَلَا نكس ههزار كهوت.
أَصْفَرَ الشَّيْءُ: شته که ی خالی کرد له وهی
تیْدا بوو.

صَفْرَ: به مانا (صَفْرَ دئ، دمگوتری):
(صَفْرَ له): به فیتو بانگی کرد،
هیتوی بو لی دا.

صَفْرَ الشَّيْءِ: شته که ی زمرد کرد ه
به رمنگی زمرد رمنگی کرد.

صَفْرَ الشَّوْبِ: قوماشه که ی به رمنگی
زمرد رمنگ کرد ه پان نه و شتانه ی
له قوماشه که دا بوون دمری هینان،
دمگوتری: (صَفْرَ الْبَيْتِ مِنَ الْمَاعِ):
خانومه که ی له ناو مال خالی کردو
هیچی تیْدا نه هیشت.

إِصْفَرُ: رمنگی زمرد بوو.
إِصْفَرُ الزَّرْعُ: کشتو کاله که وشک بوو،
کاتی درویننه و بهرو بوم
کوگردنه وهی هات ه (هو أصفر وهي
صفراء).

الْأَصْفَرُ: زپر ه (بنو الأصفر): نازناوی
روْمه گانی دانیشتوی کیشومری

ئاسىيى بىچۈكە لەگەن
قوستەنتىنيە و دمورو بەرى.

الصَّفَارُ: مىس دروستكەر، مزگەر،
دروستكەرى مىسى زەرد.

الأَصْفَران: زېر و زەغفران.

الصَّفَارَةُ: ھىتفىتۈكە (شاۋر) ئامىرىكە
قۇي پېدا دىمكى و دىنگى دى.

الصَّفَارُ: ئەمۇ پاشماۋە خۇراك و ئالغى
لە ددانى ئازمەن دا دەمىنىتەۋە.

الصَّفَرِيَّةُ: پېرېكەن لەخەۋارچە
سەرمەتايىھەكان لەغىراق بوون
لەسەردەمى ئەمەۋىيەكان دا
مابوون.

الصَّفَارُ: ھىتو، دىمگۈتۈرى: (فې) كلامە
صَفَارُ: لەقەسەكانى دا جۈرە

الصَّفَر: دىمگىكە زۆر خاۋىي تېدايە
ۋەكۈو (سەزەس).

دىمگىكى ھىتو ئاسا ھەمە ۋ ھەروا
ناۋە بۇ كرمى ناۋسك ۋ ئاۋىكى

صَفَف: بەتەنیا كەۋتە چۆلەۋانى و
سارا.

زەردە لەھورگا كۆدەمىيىتەۋە ۋ
نەخۋشى زەردۋى، جۈرە

صَفَفَ الصَّفَر: چۆلەكەكە
جىرواندى.

زەردىيەكە لەسەر پېست پەيدا
دەمى بەھۋى كىزى پان

الصَّفَاف: دەرەختىكە دەرەختى
خىلافى ناۋە.

نەخۋشىيەۋە.
الصَّفَارَةُ: رومكى پەرىۋو زەرد

الصَّفَف: زەمى دىمىتى روتەن و ھىچ
لى نەپراۋ ۋ قورشان دىمەرمۈى:

ھەلگەرۋ.
صَفَر: مانگى دوۋەمى سالى قەمەرىيە.

﴿قَبَلُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ ۋ دىمىتى
كاكى بەكاكى و چۆلەۋانى.

الصَّفَرُ: مىسى زەرد ۋ زەرقى خالى و
بەتال ۋ (ك: أصفار).

الصَّفَف: چۆلەكە ۋ (ك: صافف).

الصَّفَرُ: بىرسىيەتى ۋ كرمى ناۋ رىخۋلەۋ
گەدە ۋ نەخۋشىيەكە روخسار پىنى

صَفَعَة صَفْعًا: شەپلاغى لى دا.

زەرد دەمى.
الصَّفَرَاءُ: زېر، پېكەتەۋ تىكەلەيەكە

صَفَّ القومُ صَفًّا: خەلەكە رىزىۋون ۋ
بەيەك رېز ۋەستان.

لەپىكەتەكانى جەستە ۋ
شەلمەنىيەكى زۆر تالە لەزاراۋا

صَفَّ الطيرُ في السماء: بالندمكە لەھەۋا
بالەكانى راست كىردن و چۆلە جۈلى پى

خەزەن دەمى پەنگى زەردى مەيلەۋ
سوۋرە.

به پهك.

تَصَافُوا عَلَى كَذَا: له سهر نهو شته پهك
راو هه لویتست بوون.

الصَّفُّ: هینلی راست له ههرشتیک ۵

خه لکی ریز به ستو ۵ قورنان

دمفهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ

مُرْصُورَةٌ﴾ ۵ پوولی قوتابخانه،

به شیک له قوتابیانی قوتابخانه ۵

(ك: صفوف).

الصَّفُّ: پۆشاکیکه له ژیر زریوه له بهر

دهگری.

الصُّفَّة: سیبهر بهربیللا ۵ هوولی بهرزو

به رهراوان ۵ شوینلیکی سیبهر

سهرگریاو له مزگهوتی مه دینه،

له سهردهمی پیغه مبهردا هه ژارهکان

تییدا دهحه وانه وو پیغه مبهر (د.خ)

چاودپیری دهگردن پییان دهگوتن

(أصحاب الصِّفَّة).

الصُّفِيفُ: گوشتی تهنکو توئی توئی

کراو، کوتکوت کراو.

صَفَقَ الشَّيْءُ صَفْقًا وَصَفَقَةً: وای لی دا

دهنگی لیدانه که بیسترا.

صَفَقَتِ الرِّيحُ الشَّرْبَ وَالشَّجَرَ وَالْمَاءَ:

ره شهباکه له قوماشه که داو

جولانندیه وه، له درهخته که داو

لقهکانی هه ژاندن، له ناوه که داو

نه گردن ۵ (فهی صافه) ۵ (ك: صافات

وَصَوَافٍ) ۵ قورنان دمفهرموی:

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَرَوْنَهُمْ

صَافَاتٍ﴾.

صَفَّ الشَّيْءُ: شته که ی ریز کرد ۵ قورنان

دمفهرموی: ﴿فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا

صَوَافٍ﴾.

صَفَّ الْقَوْمَ: خه لکه که ی له شهرو شتی تردا

ریز کردن.

صَفَّ اللَّحْمَ: گوشته که ی توئی توئی کردو

به رخوری دا یان له سهر بهردی گهرم

برژاندی ۵ (فهو صغیف).

أَصَفَّهُ: سیبهری بو دروست کرد،

دهگوتری: (أَصَفَّ الْأَرِيكَه): بهرگی

بو کورسی و فنه فنه که کرد.

أَصَفَّ السَّرْجَ: زینه که ی داپوشی ۵

(أَصَفَّ الْبَيْتَ): خانوه که ی سهرگرت.

صَافُ الْجَيْشِ عَدُوهُ: سوپا له گهل دوژمن

دا ریز ریز شهری کرد، دهگوتری:

(صَافُ الْقَائِدُ جَنْدَهُ): سهرگرده که

سهربازهکانی ریزکردن بو شهر.

صَفَفُهُ: زور ریکی خستن، دهگوتری:

(صَفَفَتِ الْمَرَأَةُ شَعْرَهَا): ئافهرته که

زور بهریکوپیکه قزمکانی داهینان و

ریکی کردن.

إِصْطَفَى: بو موطاوهمه ی (صَفَّهُ) دی.

تَصَافُوا: ریز ریز وهستان بهرامبهر

شەپۇلى بىن پەيدا كردن.

صَفَقَ الطَّائِرَ جَنَاحَيْهِ وَبِهِمَا: بالئندەكە

بالەكانى لَيْك دان و فَرى، لەشەقەى
بائى دا.

صَفَقَ الْعُرْدَ: لەوتەمرى كەمانەكەى دا،

لەژى كەمانەكەى دا.

صَفَقَ الْبَابَ: دەرگاگەى پێومدايەووە ۵

(صَفَقَ الشَّرَابَ): شەرابەكەى تىكەلاو

كرد.

صَفَقَ الْقَدَحَ: پيالەكەى پرکرد.

صَفَقَ الْبَيْعَ: مامەلەكەى مۆرکردو روڤياندى

۵ دەستى خستە ناو دەستىيەووە

لەقەبەلى يەگترىان كرد ۵ دابو

نەرىتى عەرمب وابوو كە بيانويستايە

مامەلەيك برۆيەنن يەگتيان دەستى

دەخستە ناو دەستى ئەوى ترپانەووە،

واتە دەستيان بەيەكتر دەگيشا وەكوو

چەپلە ليدان، ئيتەر لەم رومووە نەم

مانايە هاتوووە.

صَفَقَ الشَّرْبُ صَفَاقَةً: كراسەكە تێومدان و

چنینهكەى ئەستور بوو.

صَفَقَ الرَّجُلُ: روخسارى ناشرين بوو ۵

(فەر صفيق).

أَصَفَقَ الْقَوْمُ عَلَى كَذَا: خەلكەكە لەسەر

ئەوشتەى يەكيان گرتو برپاريان دا

لەسەرى ۵ كۆك بوون لەسەرى.

أَصَفَقَ عَنْهُ: روى لى وەرگيڤرا.

أَصَفَقَ فُلَانُ الشَّيْءَ وَالْبَابَ وَالْقَدَحَ

وَالشَّرَابَ: فلانكەس لەشتەكەى دا

دەنگى لى هات ۵ دەرگاگەى

پێومدايەووە ۵ پيالەكەى پرکرد ۵

شەرابەكەى تىكەلاو كرد.

أَصَفَقَ النَّاسُ الشَّرْبَ: جۆلاكە

قوماشەكەى ئەستور چنى.

صَافَقَ: لەسەر تەنیشت نووست.

صَفَقَ: بۆ زیدمەروى لەمانای (صَفَقَ) دا

هاتوووە.

صَفَقَ بِيْدِيهِ: بەهەردوو دەستى چەپلەى

لى دا، بەرى دەستى راستى بەبەرى

دەستى چەپى كيشا ۵ هەردو بەرى

دەستى بەيەكتر كيشان.

إِصْطَفَقَ: بۆ موطاووعەى (صَفَقَهُ) دى.

إِصْطَفَقَ الشَّيْءُ: شتەكە كەوتە جۆلەو

پەلە پەل، دەگوترى: (إِصْطَفَقَتْ

الأشْجَارُ وَإِصْطَفَقَ الْمَرْدُ):

دەرختەكان جۆلانەووە، ژى

كەوانەكەى لەرييەووە.

إِصْطَفَقَ الْبَحْرُ: دەريا كەوتە جۆنبوش و

شەپۆلدان.

إِصْطَفَقَ النَّاسُ: خەلكەكە كەوتنە هاتو

چوو جەو جۆل.

إِصْطَفَقَ الْمَجْلِسُ بِالْقَوْمِ: مەجليسەكە

جەمەى هات.

إِصْطَفَقَ: بۆ موطاووعەى (صَفَقَهُ) دى.

إِنْصَقَّ الْقَوْمُ: خەلکەمکە هاتن و رویان تی کرد.

تَصَافَقَ الْبَائِعُ وَالْمُشْتَرِي: کرپارو فروشیارمکه مامەلەمکەیان رویاندو رمزامەندییان لەسەر ئەنجامدانی دا.
تَصَنَّقَ: تلاوتلی کرد، ئەمدیواو دیوی کرد.

تَصَفَّقَتِ الدَّابَّةُ: نازەلەمکە سەر پشت گەپرا.

تَصَنَّقَ لِلْأَمْرِ: خۆی لەکارمکه داو چوووە ناو نیشەمکەووە.

الصَّفَاقُ: پیستی ژێر پیستی سەرەووە بەرەدمیەکە لە نیوان پیست و ریخۆلەدا (ک: صفق).

الصَّفَاقُ: بۆمانای زیندە هاتوووە لەمادی (صفق) دا.

الذِّيكُ الصَّفَاقُ: ئەو کەلەمشیرمە لەکاتی خوێندن دا بای لێک دەدا
هەروا ناوہ بۆ کەسیک زۆر مامەلە بکاو هەمیشە خەریکی سەودا و مامەلەبێ.

الصَّفَقُ: کرپن و فروشتن ە تەنیش، دەرگوتری: (صَفَقَ الْإِنْسَانُ): دوو تەنیش و دوولای ئادەمیزاد.

صَفَقَا الْفَرَسَ: دوو لاجاوی ئەسپ ە (صَفَقَا الْبَابَ): دوو تاکی دەرگا ە (ک: صفوق).

الصَّفَقُ: (صَفَقَ الْبَابَ): تاکی دەرگا ە (ک: صفوق وأصفاق).

الصَّفَقَةُ: تۆفەکردن و دەست خستنه ناو دەستی یەك لەکاتی مامەلەدا و مکوو ئامازمکردن بەرمزامەندی و دامەزرانی مامەلەو سەوداکە ە
هەروا ناوہ بۆ خۆدی سەوداکە ە
فروشتن، دەرگوتری: (صَفَقَةُ رَايِحَةٍ وَصَفَقَةُ خَاسِرَةٍ).

الصَّفَقُ: بازارێ کە مامەلە ی زۆری تێدا بکری ە (بۆرصە) ە (ک: مَصَافِقُ).

صَفَنَ الْفَرَسُ صُفُونًا: ئەسپەکە لەسەر سێ قاج و ستاو نوکی سە قاجی جوارەمی لەزەوی چەقاند.

صَفَنَ الرَّجُلُ: پیاوێکە قاجی جیوت کردن.

صَفَنَ الطَّائِرُ: بالندەمکە هێلانە ی خۆش

کرد بۆ بێچومکانی، پوش و پەلەشی بۆ راکستن ە (فەر صافن) ە (ک: صُفُون).

صَفَنَ بِه الْأَرْضَ: بەزەوی دادا، خستیه سەر زەوی.

صَفَنَ فَلَانًا: بەرەدی گونی فلانکەسی دێ.

صَافَنَ الْقَوْمَ: هاوێری خەلکەمکە بوو ە پشتگیری کردن ە دەستەو نەزەر لەبەر دەمیان راوێستا.

صَفَنَ الطَّائِرُ: بالندەمکە هێلانە ی خۆش کرد بۆ بێچومکانی، پوش و پەلەشی بۆ تێدا راکستن.

تَصَافَنَ الْقَوْمُ: خه لکه که ناو یان بهش
بمش کرد له ناو خو یان دا.

أَصْفَى الشَّاعِرُ: شاعیر که شیعری نه ما،
شیعری دواپی هات.

أَصْفَتِ الدَّجَاجَةُ: مریشکه که له هیلکه
چووه.

أَصْفَى فَلَانًا: بهراستی دۆستایه تی
فلانی کردو دلسۆزانه برایه تی

له گه ل دا برده سهر، ده گوتری:

(أَصْفَاهُ الْوَدُّ): دلسۆزانه
خۆشه ویستی له گه ل کرد.

أَصْفَى فَلَانًا بِكَذَا: فلانکه سی تایبته
کرد به وشته و بۆئه وی دانا.

أَصْفَى الْحَاكِمُ رِغْرَهُ دَارَ فَلَانٍ وَمَالَهُ:

دادومر مال و سامانی فلانکه سی

هه موو ده ست به سه راگرتو

ته صفیه ی کرد.

صَافَا: راستالانه برادمری و دۆستایه تی

له گه ل کرد.

صَفَاءُ: چلک و پیسی و پۆخله واتی لی

دامالی و پاکی کردموه و پاکی

کردموه له وشتانه ی تیکه لاوی بوو

بون، هه موو پل و پوش و مرۆرو

زریزانه و شتی تری لی هه لاواردو

پاکی کردموه.

صَفَى مَا بَيْنَهُمَا: هه موو گرزی و

ناخۆشی نیوانیانی لابردو ناشتی

کردنه وه.

صَفَا الْحِسَابَ: کۆتایی به حیسابه که

الصَّائِنُ: رمگیکی گه ورهیه له قاچ دایه
نهم شاده ماره له بهری قاچه وه دریژ
ده بیته وه تادمگاته شاده ماری پان و
(ك: صُفْرَن وَصَوَائِن).

الصُّفْنُ: هه مبانه، تورمه که به که له پیست
دروست ده کری، گوند نشینه کان
تیشووی تی ده که ن، زۆر جاری
وادمبی ده که نه دۆلچه و ناوی پی
هه لده هینجن و (ك: أَصْفَان).

الصُّفْنُ: بهرده ی گون و زمبیله ی

پوشین و نه و پوش و په لاشه یه که

بالتنه بۆ بیچه مگانی رادخا بۆ تیدا

به خپوکردن و (ك: أَصْفَان وَصُفْنَان).

صَفَا صَفْرًا صَفَاءً: صاف بوو رون بوو لیلی

نه ما، ده گوتری: (صفا الماء ونحوه):

ناومه که رون و جوان بوو.

صَفَا الْجَوُّ وَالْيَوْمُ: هه و صاف بوو، رۆژمه که

رۆژیکی صاف و رون بوو، هه ورو

هه لای نه بوو.

صَفَا الْيَوْمُ: نه مپۆ رۆژیکی خۆش بوو

ناخۆشی تیدا نه بوو و (فهر صاف

وصفوان).

أَصْفَى الْخَافِرُ: بیر هه لکه نه که گه یشته

بهردو شاخ و شوینی رهق و نه پتوانی

چی دی بیرمه که هه لکه نی.

هیناو تهصفیه کرد.

هموو شتیك.

صَفَا الشَّرْكَه: حیسایی کۆمپانیاکه ی

الصَّفِيْهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: کاکله بوخته ی

تهصفیه کردو کۆتایی پی هینا.

شتهکه له همرشتیک بی دۆستو

إِصْطَفَا: ههلی بزاردو به چاکی لهقه له

برادمری ههلیژاردن دموگوتری: (هر

دا ه قورئان دمه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ

صَفِيٌّ﴾ ه (ك: أصفیاء) ه ههروا ناوه

اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ

بو نهو غه نیمهتو دمه کهوته ی

عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾.

فرمانرپوای موسوئمان جیای

تصافیا: له خو شو بیستنی به کتر دا

دمه کاتهوه بو خو ی پیش دابه شکردن

دلسۆزو راستال بوون.

ه (ك: صفا یا).

اسْتَصَفَا: به مانا (إِصْطَفَاه) دئ ه

الصرافي: ملك و زموی و سامان خاومنی

به دۆستو خوشه ویستی خو ی

مردبی و کهس میراتگری نه بی ه نهو

لهقه له م دا.

زموی و زارمی پاشاو فرمانرپو

اسْتَصَفَى الشَّيْءَ: بوخته ی شته که ی

دایده نی بو دمستو پیوه ندمکانی

برد.

خو ی ه تاکه که ی (صافیة) به.

اسْتَصَفَى مَالِ فُلَانٍ: مالی فلانکه سی

المِصْفَاةُ: شت پالئو، همرشتیک شتی پی

هموو برد.

تهصفیه بکری ه هه رنامیریک شیرو

أَلْصَفَاءُ: به ردی لووس رهقو پان،

شهراپ و شله مهنی تری پی ببالئوری

دمگوتری: (ما تفرع له صَفَاةٌ): کهس

ه (ك: مصاف).

به خراپه دمستی بو دریز ناکا،

صَقَبَ الطَّائِرُ صَقْبًا: بالئدمکه قیراندی،

دمشگوتری: (ما تندى صفاءه): رژدو

جریواندی، قیزاندی، خویندی،

چروکه و هیچی له دمست هه لئاومری.

گارمگاری کرد.

الْصَّفَوُ: صافی و لووسی ه رونی و

صَقَبَ الْجِسْمُ الْمُسْتَمَتَ: به بهری دمستی

ناشکرای ی ه بی گهردی.

لهقه باره بی دمنکه که ی داو ته په ته پی

الْصَفْوَانُ: به ردی گه وره ی لوس ه

لی هینا.

قورئان دمه رموی: ﴿كَمَثَلِ صَفْوَانٍ

صَقَبَ الشَّيْءَ: شته که ی کۆکردموه.

عَلَيْهِ ثَرَابٌ﴾.

صَقَبَ الْبِنَاءَ: بیناکه ی به رز کردموه.

الْصَفْرَاءُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: کاکله بوخته ی

صَقَبَ صَقْبًا: نزیک بوو.

صَقَرُ: به هه لۆ باز راوی کرد، بالندهی
تری پیگرتن.

تَصَقَّرُ: به بازو هه لۆ راوی کرد.

الصَّاقِرُ: چاو تیز، دهگوتری: (صَقَرُ

صاقِرُ): بازیکی چاو تیزه.

الصَّاقِرَةُ: به لۆ کارمسات ە (ك: صواقِر).

الصَّاقِرُ: پاچی دووسهرو نوک تیز

بهردی پی بشکیندری ە دیوی

ناوهوی ئیسقانی سه ر که دمورهی

میشکی داوه ە (ك: صواقِر).

الصَّقَرُ: بازو هه لۆ ە (ك: أصقر

وصقور).

الصَّقَرَةُ: لیدانی خۆرو گهرمای تیشکی.

الصَّقَرَةُ: ناوی کهمی راوستاو.

الصَّقَارُ: بازو هه لۆ به خێو کهر،

ئهو کهسهی خهریکی راهینانی بازو

هه لۆ به بو راو پی کردن ە

ئهو کهسهی راو به بازو هه لۆ دهکا.

صَقَقَ فِي الْبِلَادِ صَعَقًا: به ناو ولات دا رۆی،

دهشگوتری: (صَقَقَ فِي الْقَوْلِ):

لهقهسه کردن دا فه نهنی نواندو بارو

شیوازی گۆرین و جوهرهکانی رهوانبیزی

به تاقی کردنهوه.

صَقَعَ صُغْعَ كَذَا: چو بوی فه صدی ئهوی

کرد، دهگوتری: (ما أدري أين صَقَعَ).

صَقَعَ الدِّيكُ وَغَرَهُ صُغْعًا وَصُقَاعًا:

که له شیرکه خویندی.

أَصَابَ الشَّيْءُ: شته کهی نزیک کردهوه.

صَاقِبُهُ مُصَاقِبَةٌ وَصَقَابًا: نزیکی بووه،

بهرامبهری بوو، دهگوتری: (جار

مصاقب): جیرانی بهرامبهر.

تصاقت البيوت: خانو مگان لیک نزیک

بوون.

الصَّقْبُ: کۆله کهی هه ره بهرز له ناو

کۆله کهکانی ژیر ره شمال دا ە مسته

کۆله ە کۆله مسته ە (ك: صُقوب

وصقاب).

الصَّقْبُ: ته نیشت ە مال به ماله وه،

جیرانی په ناو مال به ماله وه.

صَقَرَتِ الشَّمْسُ صَقْرًا: خۆر

گهرمایه کهی توند بوو.

صَقَرَتِ الشَّمْسُ فَلَانًا: خۆر گهرمیه کهی

نازاری فلانکهسی دا.

صَقَرُ فَلَانِ النَّارِ: فلانکهس ناگرمه کهی

هه لگیرساند.

صَقَرُ فَلَانًا: به ناحه ق جینیوی به فلانکهس

دا ە (فهو صَقَار).

صَقَرُ فَلَانًا بِالْعَصَا: به گۆچان له سهری

فلانکهسی دا.

صَقَرَهُ بِه الْأَرْضِ: به زهوی کیشا، له عهردی دا

ە خستهی سه رزهوی.

صَقَرَهُ الْحَجَرُ: به پاچی دووسه ر بهرده کهی

شکاند.

سههؤل).

صَقَّعَ فَلَانًا وَغِيْرَهُ صَقَّعًا: لهفلاَنكهسى دا يان
لهفلاَن شتى دا.

المِصْقَعُ: زمانپاراوو رهوان بِيَزْ،

صَقَّعَ بِهِ الْأَرْضَ: بهزهوى دادا، خستى
بهزهوى كيشا.

دهگوتري: (خطيب مصقع).

صَقَّعَ فَلَانًا بِكَيْ: فلانكهسى بهداخكردن
نيشانه كرد.

صَقَّلَهُ صَقْلًا وَصَقْلًا: مشتو مالى كرد،

صَقَّعَ صَقَّعًا: سهرماى سيخوارو
سههؤلبهندان لى دا.

دهگوتري: (صَقَّلَ السِّيفَ وَالْمِرَاةَ

وَنَحْوَهُمَا): شمشيرمهكى مشتو مال

كرد ه ناوپنهكهى پاك كردهوه،

سپريهوه.

صَقَّلَ كَلَامَهُ: قسهكانى خوى ههلبژاردن

صَقَّعَتِ الْأَرْضُ: زموى سيخوارى لهسهر
بارى.

پالفتهو پوختهى كردن.

صَقَّلَ الدَّابَّةَ: ولاخهكهى گرته نهستوى

أَصْقَعَ: چووه ناو سيخوارو
سههؤلبهنداندهوه.

خوى بؤ بهخيوكردن.

صَقَّلَ صَقْلًا: شتهكه مشتو مال كراو بوو

الصِّقَاعُ: حهبلَيكه بهسهر رهشمالو
خيمهها رايهل دهكړئو ههردو

زهنگو چلكى لى كرابومهوه.

سهرى لهمديووه دپوى خيমেوه
رهشمالهكه بهسنگى داكوتراو

صَقَّلَ الْفَرَسَ: نهسپهكه قهدياريك بوو.

بهزهوى دا قايم دهكړئ بؤ نهوهى
رهشهبا نهيبا ه ناسنيكه دهكړئته

الصَّقَالُ: مشتو مال كردن.

دهمى نهسپو ولاخى ترموه بؤ لغاو
كردنى ه (ك: صَقَّعَ وَأَصْقَعَهُ).

الصِّقَالُ: كهسيك پيشهى مشتو مال

كردن بى.

الصَّقْلُ: لاکهلهكه ه (صَقْلان): ههردو

كهلهكه.

الصَّقْعُ: لايهنو لای شت ه (ك: أَصْقَاع).

الصَّقْلَةُ: كزو لاوازى.

الصَّقْعُ: نازارى سهرماو سههؤلبهندان.

الصَّقِيلُ: مشتو مال كراو ه دهگوتري:

الصَّقْعَةُ: كوشندهى ساردو سهرماو

(سيف صقيل ومعدن صقيل) ه (ك:

سههؤلبهندان.

صِقَال).

الصَّقِيْعُ: سيخوارو سههؤلبهندان

الصَّقِيْلُ: بهمانا (الصَّقِيْلُ) دئ ه

(سيخوار شهونميكه لهناسمانهوه

(ك: صِقَائِلُ وَصِقَائِلَةٌ).

دهبارئته سهر زموى و دميئته

المِصْقَلَةُ: نامیری مشتو مال کردن ۵
(ك: مَصَاقِل).

الصَّغَالِبَةُ: پیڑیکن لهنادهمیزاد زیندو
نیشتمانیان لهبنه پماتا باکوری ولاتی
بولغارپاو دموو بهری بوو، ئیستا له
زور ولاتی خوره ولاتی نه وروپا
نیشته جئ بوون و بلاو بوونه ووه
پنیان دمگوترئ رمگهزی سلاف یان
سولاف.

صَكَّةُ صَكًا: به تهوژم پالی پیومنا، یان
به هه موو هیزی خوی شه پلاخه ی
لسی دا ۵ قورئان دمفه رموی:
﴿فَصَكَّتْ بِهَا﴾: به سهر سورمانه وه
بهرومه تی خوی کیشا.
صَكَّ الباب: دمرگاکه ی داخست.

إِصْطَلَّ الشَّيْئَانُ: نهو دوو شته پیک
کیشران لیکیان دا، دمگوترئ:
(إِصْطَلَّكَ رَكْبَتَاهُ وَقَدَمَاهُ): فهیزمن
بوو نه ژنوی لیک دمدران، یان قاجی
لیک دمدران.

الأَصْلُ: نهو گهسه ددانی پړو جوت بن
بو شاپیان تیدانه بی ۵ (ك: صُكَّ).
الصُّكُّ: شیک، چهکی پاره وهرگرتن
له بانق.

المِصْكُ: نامیری پیکه وه نوساندن ۵
قفل و کیلون ۵ ددانی پړو بی
بو شاپی.

صَكَمَ الفرسُ: نه سپه که لغاومکه ی جوو.
صَكَمَ الشيءُ: شته که ی پال پیومنا،
به رانبهری کردو له گه لی داکه و ته
زورانبازی و هینان و بردن.
صَلَبَتِ الحُمَى عَلَى فُلَانٍ صُلْبًا: لهرزو
تاکه له سهر فلانکس دریزه ی کیشاو
تاوی سهند.

صَلَبَهُ الحُرُّ: گهرما سووری کرده وه
کولاندی تینی بو هینا.
صَلَبَتِ الشمسُ: خورمتاو گهستی و
هه تاو بردی.

صَلَبَ الجِسمُ: نه ملاو نه ولای جهسته ی
شمته ک داو هه لیواسی، دمگوترئ:
(صَلَبَ الجاني): تاوانبارمکه ی هه لیواسی.
صَلَبَ اللحمُ: گوشته که ی برژاندو
چه ورپیه که ی لی تکاند.

صَلَبَ صلابَةً: توندو پته و بوو، خوی
گرتو رهق بوو.

صَلَبَ عَلَى المالِ وَغِيْرِهِ: دهستی به سهر
ماله که وه گرتو رژدو چروک بوو دلی
نه هات لی بی به خشی.

صَلَبَ الشيءُ: زور توندو پته و بوو،
دمگوترئ: (صَلَبَ فَرْعُ الشَّجَرَةِ):
لقه دارمکه پته و بوو خوی گرت.

صَلَبَ النصرانيّ: مهسیحیه که صهلیبی
هه لگرت ۵ له سهر سینگو و روخساری
وینه ی صهلیبی دروست کرد.

صَلَبَ الْجَسَمَ: جهسته‌کە‌ی شەتە‌ک داو
 هە‌ئێ‌واسی ە‌ قورئان د‌م‌فەر‌موی:
 ﴿وَلَا صَلْبُكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾:
 بە‌لقی دار‌خور‌ماو‌ه هە‌لتان د‌م‌واس‌م.
 صَلَبَ الشَّيْءِ: شتە‌کە‌ی پتە‌و کرد.

صَلَبَ السَّلَاحَ: چە‌کە‌کە‌ی تیز‌کرد‌و
 مشت‌و م‌الی کرد.

اصْطَلَبَ الْعَظْمَ أَوِ اللَّحْمَ: بە‌نا‌گر
 چە‌م‌ورایی گوشت‌و ئێ‌سقانە‌کە‌ی
 چۆ‌ر‌اند‌م‌وه، د‌م‌ری هێ‌نا.

تَصَلَّبَ: گ‌رز‌و ر‌ه‌ق بو‌و، نە‌رم‌ی
 تێ‌دانە‌ما، د‌م‌گوت‌ری: (تصلب العود):
 ل‌قە‌دار‌م‌کە پتە‌وو ر‌ه‌ق بو‌و.

تَصَلَّبَ الشَّرِيَانُ: د‌ه‌مارە خوێ‌نبە‌ر‌م‌کانی
 د‌ل گ‌رز بو‌ون.

تَصَلَّبَ فِي الرَّأْيِ: ل‌ه‌راو بۆ‌چونە‌کانی دا
 تون‌و تیز بو‌و، سور بو‌و ل‌ه‌سەر‌ ر‌ای
 خۆ‌ی.

الصَّالِبُ: ل‌ه‌رزو ت‌ای بە‌شیدە‌ت ە‌
 کە‌پ‌لە‌ی گ‌ه‌رمی زۆ‌ر بێ‌.

الصَّلَابَةُ: رو‌ق‌ایمی، چ‌او‌ق‌ایمی،
 د‌م‌گوت‌ری: (في وجهه صلابة):

ل‌ه‌رو‌خساری دا خۆ‌گ‌رئ‌و پتە‌و‌پیه‌ک
 هە‌یه ە‌ بۆ‌ جە‌سته‌یه‌ک بە‌کاردئ‌
 ل‌ه‌سەر‌ شێ‌وم‌و شێ‌وازی خۆ‌ی زۆ‌ر
 ب‌م‌ێ‌نیتە‌وه ە‌ زۆ‌ر گۆ‌ر‌ان‌کاری بە‌سەر‌دا
 نە‌یه.

الصُّلْبُ: پتە‌وو ر‌ه‌ق‌و بە‌هێ‌ز ە‌ زە‌وی
 ر‌ه‌ق‌و وش‌ک‌و پتە‌و ە‌ هە‌رم‌ادە‌یه‌ک
 ش‌ک‌ل‌و قە‌بار‌م‌و شێ‌وازی ل‌ه‌ح‌الە‌تی
 ن‌اسایی دا گۆ‌ر‌ان‌کاری بە‌سەر‌ دا
 نە‌یه ە‌ بە‌پێ‌چە‌وانە‌ی غاز‌و ش‌لە‌مە‌نی
 ت‌رم‌وه ە‌ ق‌البە ن‌اسنێ‌کە یان
 ل‌ه‌ع‌ون‌صوری ت‌ری و‌م‌کو‌و س‌لی‌کۆ‌ن‌و
 مە‌نگە‌نیز‌و ش‌تی وا ە‌ هە‌روا م‌ادە‌ی
 (الصُّلْبُ): بە‌مانا فە‌قەر‌ی پ‌شت دئ‌
 ە‌ قورئان د‌م‌فەر‌موی: ﴿يَخْرُجُ مِنْ
 بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ د‌م‌ش‌گوت‌ری:
 (هو من صلب فلان): واتە ل‌ه‌وه‌چە‌و
 زور‌پیه‌تی ئە‌وه ە‌ قورئان
 د‌م‌فەر‌موی: ﴿وَحَلَالٌ أَبْنَائُكُمُ الَّذِينَ
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ ە‌ (ك: اصْلَبَ
 واصْلَابَ).

الصُّلْبُ: بە‌هێ‌زو بە‌شیدە‌ت ە‌ سور‌پنج‌ک
 ە‌ (ك: اصْلَاب).

الصُّلْبُ: بە‌هێ‌زو بە‌شیدە‌ت ە‌ بە‌ردی
 هە‌سان ە‌ تێ‌غی تیز‌ک‌راوی مشت‌و
 م‌ال ک‌راو.

الصُّلْبُ: بە‌هێ‌زو توانا ە‌ نە‌ژاد خاوی‌ن
 ر‌م‌سە‌ن، د‌م‌گوت‌ری: (هو عربي
 صليب): ئە‌و عە‌ره‌بێ‌کی پ‌اک نە‌ژاد‌و
 ر‌م‌سە‌نە ە‌ هە‌روا وش‌ە‌ی (الصُّلْب):
 ناو‌ه بۆ‌ سور‌پنج‌ک ە‌ هە‌رشتێ‌ک
 ل‌ه‌سەر‌ شێ‌وه‌ی دو هێ‌لی یە‌ک‌تر ب‌ر

الرجل).

أَصْلَتِ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی دمرخست ه
ده‌گوتري: (أَصْلَتِ السَّيْفُ):

شمشيرمه‌ک‌ه‌ی له‌کالان دمرکيشا.

إِنْصَلَّتْ: دمرکه‌وت و ناشکرا بوو.

إِنْصَلَّتْ فِي سِرِّهِ أَوْ أَمْرِهِ: له‌ رويشتن و
نیش و کاري خو‌ی دا دلسوزو
به‌خه‌مه‌وه‌ بوو، جیدی بو ه پيش
که‌وت.

الْإِنْصِلْتُ: نیش له‌دمست هاتوو.

الْصَّلْتُ: دمرچوو به‌دمروه ه لوس و
پوس.

جَبِيْنُ صَلْتُ: ناوچه‌واني پان و گوشادو
نورانی ه (سيف صَلْتُ): شمشيری
بريچه‌دار ه (سكين صَلْتُ): کيردی
تيزو برنده ه (أصلات).

الصَّلْتَانُ: به‌هي‌زو تواناو چوست و
چالاک ه (ك: صَلْتَانُ).

صَلَجَ صَلَجًا: که‌ر بوو ه (فهو أصلج وهي
صَلَجَاءُ) ه (ك: صَلَج).

تَصَالَجَ فُلَانٌ: فلان‌ک‌ه‌س خو‌ی به‌که‌ر
نیشان دا.

الصَّلَجَةُ: پ‌رده‌یه‌ک‌ی پاريزم‌ری
ناوريشميه.

الصَّلِجَةُ: قالبه‌ زيوی پوخته کراو.
الصَّوْلُجُ: صاف و بي‌ غه‌لو غه‌ش ه
عه‌صايه‌که‌ لايه‌ک‌ی و‌م‌کوو گۆ‌چان

دروستکرايی جا ناسن بي‌ يان له‌دارو
شتی تربی ه فه‌ناره‌ نه‌وه‌ی له‌سه‌ری
له‌خاج د‌م‌ري ه نه‌و داره‌ی به‌لای
مه‌سيحيه‌کانه‌وه‌ حه‌زرتی عيسای
له‌سه‌ر له‌خاج دراوه ه (ك: صَلَبٌ
وَصَلْبَان).

الصَّلِيبُ الْأَحْمَرُ: دامه‌زراومه‌ک‌ی ني‌و
دموله‌تیه، کاري سه‌ره‌ک‌ی پيشک‌ه‌ش
کردنی خزمه‌تگوزاری مرويه‌يه
له‌کاتی رودانی بومه‌له‌رزمو لافاوو
شتی وا، ئا لهم کاتانه‌دا
خزمه‌تگوزاريه‌ک‌انی پيشک‌ه‌شی
ليقه‌وماوان ده‌کا.

الصَّلِيبُونُ: سوپای مه‌سيحيه‌ک‌انی
نه‌وروپايه‌ چه‌ند جارێک به‌لاماری
جيه‌انی ئيسلاميه‌يان داوه‌ له
چاخه‌ک‌انی پانزه‌و دوانزه‌و سيانزه‌ی
زايين به‌بيانووی رزگار کردنی
به‌يتولوقه‌ده‌يس له‌چنگی
موسولمانه‌کان.

صَلَّتِ اللَّبَنُ وَغَرَهُ صَلَّتًا: شيرمه‌که‌ چه‌وری
که‌م بوو.

صَلَّتْ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: غاری به‌ئه‌سه‌به‌که‌ دا.
صَلَّتْ مَانِي الْقَدَحِ: نه‌وه‌ی له‌پياله‌که‌دا بوو
رشتی.

صَلَّتِ الْجَبِيْنُ صَلَوَةً: ناوچه‌واني دمرکه‌وت و
بريسک‌ه‌ی دا ه ده‌شگوتري: (صَلَّتْ

چه میندراوه ته وه، سوار چاك پیی

له گویه كه ددها ه (ك: صوالج).

الصُّلُجَةُ: به مانا (الصُّلُجُ) دئ.

الصُّلُجَانُ: به مانا (الصُّلُجُ) دئ ه ههروا

ناوه بۆ نمو گۆچان و عهصایه ی پاشا

به دههستییه وه دهگرئ و دهگوو

نیشانه ی دمهسلات و فهرمان پهوایی.

الصُّلُجَانَةُ: به مانا (الصُّلُجَانُ) دئ.

صَلَحَ صَلَاحاً وَصُلُوحاً: گهندهلی و پیسی

تیدا نهماو پاك بۆوه.

صَلَحَ الشَّيْءُ: شتهكه گونجاو بوو، بهسود

بوو ه دهگوتري: (هذا الشَّيْءُ يصلح

لك): نهم شته بۆ تۆ گونجاوه سودی

ههیه.

صَلَحَ صَلَاحاً وَصُلُوحاً: به مانا (صَلَحَ) دئ.

أَصْلَحَ الشَّيْءُ: گهندهلی و خراپی

شتهكه ی نه هیشت لای برد.

أَصْلَحَ بَيْنَهُمَا: دوژمنایهتی و دژایهتی

نیوانی لابردن.

أَصْلَحَ اللَّهُ لِفُلَانٍ فِي ذَرِيَّتِهِ أَوْ مَالِهِ: خودا

مال و مندالی فلانكهسی صالح و

گونجاوو به خوچاراو كردن.

صَالَحَهُ مُصَالَحَةً وَصِلَاحاً: ناشتهوایی

له گهل دا كرد ه له گهلی ريك كهوت.

أُصْطَلِحَ الْقَوْمُ: خه لكه كه كیشهو

ناخوشیيان له ناودا نهما.

أَصْلَحُوا عَلَى الْأَمْرِ: لهسر كارمهك ريك

كهوتن و رازی بوون.

تَصَالَحُوا: به مانا (أُصْطَلِحُوا) دئ.

اسْتَصْلَحَ الشَّيْءُ: شتهكه خه ريكی

چاكسازی و باشبون بوو.

اسْتَصْلَحَ الشَّيْءُ: شتهكه ی چاك كردهوه

ه داوای چاكبون و چاكسازی تیدا

كرد به باش و گونجاوی دانا.

الإِصْطِلَاحُ: چاوگی (أُصْطَلِحَ) ميه ه

په كدیگیر بوونی كۆمه ليك خه لكه

لهسر شتيكي تايبه تی و هه موو

زانست و زانیارییه كیش زاراو ی

ئيصطلاحی خو ی ههیه.

الصَّالِحُ: راستال و گوئ رادیرو پابه ند

به نه نجامدانی نهركی سهرشانی ه

(ك: صُلَحَاءُ) ه واش دمبی به كاردئ

بۆ شتی زۆرو گونجاو ه دهگوتري:

(عنده قدر صالح من المال): ههروا

دهگوتري: (وَأَتَيْنِي صَالِحَةٌ مِنْ فُلَانٍ):

له فلانكه سهوه نيعمه تيكي زۆرم بی

گه یی ه (ك: صوالج).

الصُّلَاحُ: به ردهوامبوون لهسر كاری

چاكه ه بی عهیب و خهوش.

الصُّلَاحِيَّةُ: دهمست رۆیشتویی و

كارنه نجامدمر به ريك و پيكي.

الصُّلَاحِيَّةُ لِلْعَمَلِ: باش خوئاماده كردن

بۆ نیش.

الصُّلَاحِيَّةُ لِذِي السُّلْطَانِ: نهو دمهسلاته ی

قانون دمیدا به کهسیک بو
رهماکردنی نیش و کار.

الصِّلَحُ: ناشته‌وایی ۵ کۆتایی هیئان
به‌کیشهو نیزاع ۵ کۆتایی هیئان
به‌شپرو کوشتار.

الصِّلَح: گونجاوو له‌بار ۵ (ک: صلحاء).
المُصْلَحَة: به‌مانا (الصِّلَاح) دئ ۵ سوودو
بهرژموهندی ۵ دهمسته‌یه‌کی
کارگیریه له‌بواریکی گشتی دا
کارده‌کهن بو به‌رژموهندیی گشتی
ومکوو (مصلحة الضرائب).

صَلَحَ صَلَاحًا: بیستنی نه‌ما، که‌پ بوو ۵ (هر
اصلح وهي صلحاء).

تَصَالَحَ: خۆی به‌که‌پرو گوئ گران
له‌قه‌ده‌ما دا.
صَلَدَ صَلْدًا وَصُلْدًا: ره‌قو پته‌و بوو.

صَلَدَتِ الْأَرْضُ: زموییه‌که هیجی لی
نه‌پوا، روته‌ن بوو.

صَلَدَ فُلَانٌ: فلانکه‌س رژدو چروک بوو
ده‌ستی ناچیته‌مالی خۆی ۵ دل ره‌ق
بوو.

صَلَدَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه‌که له‌پراکردن و
غاردان دا به‌توندی قاچی به‌زموی
کیشان.

صَلَدَ الزَّئِدُ: به‌ردو نه‌ستیکه‌دمنگی هاتو
ناگری لی نه‌بۆوه.

صَلَدَ فُلَانٌ بِيَدِيهِ: فلانکه‌س چه‌پله‌ی لی

دا.

صَلَدَتِ أُنْيَابُهُ: ددانه‌کانی (که‌لبه‌کانی)

سیره‌ سپرو جیره‌ جیرپان هات.

صَلَدَ الشَّيْئُ: بروسکه‌ی لی دا.

صَلَدَ صَلْدًا وَصِلْدًا: ره‌قو پته‌و بوو،

رژدو چروک بوو.

أَصْلَدَ: ره‌قو پته‌و بوو.

أَصْلَدَ الشَّيْئُ: توشی شتی ره‌قو پته‌و

بوو.

الأَصْلَدُ: شتی زۆر ره‌قو پته‌و ۵ پیایوی

زۆر پژدو چروک.

الصِّلْدُ: ره‌قو لووس ۵ به‌مردی زۆر

لووس ۵ زموی ره‌قه‌ن و چه‌قه‌ن که

هیجی لی نه‌پروی ۵ قورئان

ده‌مه‌رموی: ﴿كَمَلْ صَفْرَانٍ عَلَيْهِ

ثُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَ صَلْدًا﴾.

رأس صَلْدٌ: سه‌ری لوس و بی‌توک ۵

(جلد صَلْدٌ) ۵ پیستی لوس و بی‌توک

۵ هم‌روا وشه‌ی (صَلْدٌ) ناوه‌ بو

چه‌رخ و شخارته‌یه‌ک‌دمنگی لی بی‌و

ناگری لی په‌یدا نه‌بج ۵ (ک:

أصلاد).

الصِّلْدُ: بو زینده‌رموی له‌مانای

(صَلْدٌ) دئ ۵ منه‌جه‌ل و دیزه‌ که

دره‌نگ شتیان تییدا بکوئ ۵ (ک:

صَلْدٌ).

المِصْلَادُ: ده‌گوتری: (ناقة مِصْلَاد):

حوشتریکه بیچوی بووهو شیرى تیدا
 نییه ۵ (ك: مصلاید).
 المصلادة: بهمانا (المصلاذ) دئ ۵ (ك:
 مصلاید).
 المصلدیم: رمقو قایم و پتهو ۵ ولاخی
 سم گهوره ۵ (ك: صلاذیم).
 مصلل الشئی: شتهکه زرینگه ی لئ
 هات، دهنگی دایهوه ۵ دهگوتری:
 (مصلل الجرس و مصلل الحلی
 و مصلل الرعد).
 مصلل فلان: فلانکس ههپهشه ی کرد.
 مصلل بکلامه: قسهکانی پچر پچر
 دهرپهپاندن.
 مصلل الغدی: زه لکاوکه ی وشک بوو.
 المصلل: شتیک دهنک بداتهوه ۵
 ترینگه ی لئ بی.
 المصلل: ناوچهوانی نهسپ ۵ (ك:
 صلاصیل).
 المصلل: باقی مانده ی ناو لهبنکی
 زه لکاو دا یان لهبنکی تهنکی و
 بهرمیل و شتی وا دا ۵ نهو شوپنه ی
 لهپشتی نهسپ سبی دهبی بههوی
 روتانهوه ی توکه که ی ۵ (ك:
 صلاصیل).
 مصلطه: بلاوی کردموه و رایخست.
 المصلط: پان و پور ۵ کهتهو زمبهلاج.
 المصلط: راخراوی پان.

صلع فلان صلعاً: قزی پیشه سهری یان
 تۆقه سهری روتانهوه ۵ موی پتیه نهما.
 صلعت الشجرة ونحوها: برزو سهره لقى
 درهخته که هه لومرین یان ئازهل
 خواردنی.
 صلعت الشمس: خۆر لهزیر هه ور هاته
 دمر و دهرکهوت.
 تملعت الشمس: بهمانا (صلعت) دئ.
 الاصلع: کهسیک سهری روتابیتهوه،
 پیشه سهری یان تۆقه سهری
 روتابیتهوه ۵ بۆ ئافرت دهگوتری:
 (صلعاء) ۵ نۆکه شمشیری مشت و
 مال کراو، نووکه رمبی مشت و مال
 کراو ۵ ههرشتیک بدرهوشیتهوه و
 لووس بی ۵ (ك: صلغ و صلعاء).
 الصلاع (صلاع الشمس): گهرمایى خۆر.
 الصلغ: روتانهوه ی مووی پیشه سهر یان
 تۆقه سهر.
 الصلعة: پیستی سهر که تووکی پتیه
 نهما بی.
 الصلعة: بهمانا (الصلعة) دئ.
 الصلاعة: بهردی رمقی پتهو و پان ۵
 (ك: صلاع).
 الصلیع: بهمانا (الأصلع) دئ ۵ شتیک
 لهزموی جیابووپیتهوه ۵ (ك:
 صلعاء) ۵ بۆ میینه (صلیعة) بهکار دئ
 ۵ (ك: صلائع).

صَلَفُهُ صَلَفًا: رقی لی بوو، ناخوښی

وېست.

صَلَفَ الشَّيْءُ صَلَفًا: خپرو بیړی کهم بوو ۵

دمگوتری: (صَلَفَ النَّبَات): روهکه که

قه دو بالای کهم بوو، دانه وپلای کهم

بوو ۵ (صَلَفَ الطَّعَامُ): خوړاکه که

فیتامیناتی کهم بوو ۵ (صَلَفَ

السَّحَابُ): هورمه که بارانی کهم بوو،

بروسکه ی کهم بوو.

صَلَفَ فُلَانٌ: فلانکهس بی بهخت و چاره

پرمشه خه لک خوشیان ناوی ۵ (فُهِرَ

صَلَفٌ وَهِيَ صَلَفَةٌ).

أَصْلَفَ: به مانا (صَلَفَ) دی ۵ پرمزاگران

بوو، چاره فورس بوو.

أَصْلَفَ فُلَانًا وَغَيْرَهُ: رقی لهفلان بؤوه.

أَصْلَفَهُ اللَّهُ: خودا وای لی کردوه

خه لکی رقیان لی بی.

تَصَلَّفَ: چاره پرمشی و بی خپری

دیارکه موت ۵ چوووه ناو زمویپه کی

پرمقهن و پتهو.

الأصْلَفُ مِنَ الْأَرْضِ: زموی پږو پتهو که

هیچی لی نه پړی ۵ (ك: أَصَالَفَ

وَصُلَفَ).

الصَّلِفُ: دمگوتری: (سحاب صَلِفٌ):

هورمه که بروسکه و گوڼه گوڼی زوره

به لام بارانی نییه ۵ همروا ناوه بؤ

خوړاکیک تامی کهم بی یان هر بی

تام بی.

الصَّلَفُ: بهردی لهگهال زموی تمخت

بوو ۵ (ك: الصَّلَافِي).

الصَّلِفُ: به مانا (الصَّلِفُ) دی ۵ لامل،

خوار گوپچکه بؤسهر شان.

الصَّلِفَانِ: ههردو لامل ۵ دو دارن له

دیوو نهو دیوی کورتانی ولاخ

دمبه سترین باریان بی قایم دمکری.

صَلَقَ الْقَوْمَ: زمرهرو زیانی زوری

لهقه ومه که داو کارساتی بهسهر هیان

۵ دمگوتری: (صَلَقَ فِيهِم).

صَلَقَ اللَّحْمَ وَغَيْرَهُ: گوشته که ی کولاندو

کردی به چیشت.

صَلَقَ الشَّاءَ وَغَيْرَهَا: ممرمه که ی هم دیو نهو

دیو برژاند.

صَلَقَتِ الشُّنْسُ فُلَانًا وَغَيْرَهُ: خوړ

به گهرمیپه که ی زیانی بهفلانکهس

که یاند.

صَلَقَ فُلَانًا بِالْعَصَا: بهگوچان لهفلانکهسی

دا.

أَصْلَقَ النَّابُ: ددانه که (که لپه که)

سپړی هات چونکه له ددانیکي

دمخشا.

تَصَلَّقَ: تلاوتلی کرد، نه مدیواو دیوی

کرد.

تَصَلَّقَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که خوی گهوزاند،

تلاوتلی کرد.

- إِصْطَلَقَ: به مانا (أَصْلَقَ) دئ.
- الصَّلَاقَةُ: ئاویك زۆر مابیتهمو بوگه‌نی کردبئ ۵ ئاوی گه‌راوه.
- الصَّلَقُ: هاوارو لۆره لۆر ۵ دهنگ و جیره‌ی ددانی حوشر که لیکیان دمدا.
- الصَّلَقُ: دهشتی کاکی به‌کاکی ۵ (ک: أصلاق).
- الصَّلَاقُ: بۆ موباله‌غهو زنده پهموی له‌مانای (صَلَقَ) دا دئ ۵ همروا به‌وتار بیژی زمانپه‌وان و دهنگ گه‌وره دمگوترئ.
- الصَّلِيقُ: گوشتی کولاو ۵ گوشتی برژاو ۵ نانی تیری ۵ (ک: صلاتق).
- المِصْلَقُ: به‌مانا (الصَّلَاقُ) دئ ۵ (ک: مَصَالِقُ و مَصَالِيقُ).
- صَلُّ الشَّيْنِ صَلِيلًا: شته‌که دهنگی شیوه له‌رینه‌همو زرینگانه‌وه‌ی لی هات.
- صَلُّ بَيْضُ الْحَدِيدِ: ئاسنه‌که دهنگی لی هات به‌هوی پیک کیشانه‌وه.
- صَلُّ الْمِسْمَارِ: بزماره‌که له‌کاتی داکوتان دا دهنگی لی هات.
- صَلُّ الْإِنَاءِ الْفَارِغِ: قاپه به‌تاله‌که له‌کاتی پیکیشانی شتیکی تر پیی دهنگی لی هات زرینگه‌ی لی هات.
- صَلُّ اللَّحْمِ صَلَوًا: گوشته‌که گۆراو بوگه‌نی کرد.
- صَلُّ الشَّرَابِ صَلًّا: شه‌را به‌که‌ی ته‌صفیه کرد.
- صَلُّ الْحَبِّ الْمُخْتَلَطِ بِالْقَرَابِ: ئاوی پئدا کردو قورمه‌که‌ی له‌دانه‌ویله‌که کردهمو دای شۆرد.
- أَصْلُ اللَّحْمِ أَوْ الْمَاءِ وَغَرَهُ: گوشته‌که بوگه‌نی کردو تام و پهنکی گۆرا.
- صَلَّلَ: بۆ زنده له‌مانای (صَلَّ) دئ.
- الصَّلَالُ: گهرمکیوی زمپه تیزو ناخوش.
- الصَّلَاةُ: بۆ مینه‌ی (الصَّلَا) دئ ۵ به‌لاو کارمسات.
- الصُّلُّ: گوشتی بوگه‌ن کردو گۆراو پان همرشتیکی تر که گۆراپی و بۆنی کردبئ.
- الصِّلُّ: ماری پیس و ژه‌راوی پیسترین ماری ژه‌راوی ۵ دمگوترئ: (صِلُّ أصلال): به‌لاو نه‌خوشی پیس.
- الصَّلَّةُ: پیستی وشکه‌وه بووی بوگه‌ن ۵ (ک: صلال).
- الصَّلَّةُ: بای بوگه‌ن.
- صَلَّمَهُ صَلْمًا: برپه‌وه ۵ له‌پیشه دمری هینا ۵ به‌زوری بۆ گوپچه‌کو لووت به‌کارده‌هیندرئ دمگوترئ: (صَلَّمْ أَذْنَهُ، أَنْفَهُ).
- صَلَّمَهُ: بۆ موباله‌غهو زنده‌پوی له‌مانای (صَلَّمْ) دا به‌کار دئ.
- إِصْطَلَمَهُ: به‌مانا (صَلَّمَهُ) دئ ۵ دمگوترئ:

هاتووه: ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ ۵ نوپزی کرد.
 صَلَّی اللہ علی رسولہ: خودا پرہمعت و
 سۆزی خوی پڑاند بهسمر پیغمبر
 دا.

الصَّلَاةُ: نهم لای و نهمولای کلک، راست و
 چہپی کلک ۵ بۆشایی نیوان قنگو
 کلک ۵ ناوقمدی پشت بۆ نادمیزاد و
 نازمل ۵ (ک: أصلاء).

الصَّلَاةُ: دوعاو پارانہوہ ۵ دمگوتری:
 (صَلَّى صَلَاةً): دوعای کرد ۵ نوپز
 عیبادهتیکی تایہہ تییمو کاتی
 دیاریکراوی هہیمو لهشمریعت دا
 بهدورو دریژی باسی لیوہ کراوہ ۵
 پرہمعت و بهزمی ۵ خانہی خودا
 بهرستی لای جولہک ۵ قورشان
 دهمفرموی: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ
 بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّفُتِمَتْ صَرَاعُ وَيَبَغْ
 وَصَلَوَاتٍ وَمَسَاجِدُ يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا﴾ مہبہست بهوشہی (صلوات)
 لهنایہتہک ۵ شـوینہکانی
 عیبادمکردنی جولہکہکانہ.

المُصَلِّي من خيل السباق: نھو نھسپہیہ
 کہ له دا نھسپہی ۵ کم دئ له
 گۆریمہانی پيشپرکی دا ۵ بـو
 نادمیزایش بهکاردهیندری
 کہلهدوا ۵ کممہوہ بی لههر نیش و
 کاریک دا بی.

(اصْطَلَمَهُمُ الدُّغْرُ أو المَوْتُ أو العَدُو):
 زمانہ یان مہرگ یان دوژمن له
 بیخی دمرہینان و لهناوی بردن.
 الْأَصْلَمُ: گوی برآو ۵ گوی بجوک کہ
 بهسروشت گوی بجوک بن ۵ (ک:
 صَلَّم).

الصَّلْمَاءُ: مینہی (الأصلم) ۵ (ک:
 صَلَّم).

الصَّلْمَةُ: زریہ دھچندری بهنہندازی
 کلاو لهزیر کلاو و قہلهنسوہ لهسمر
 دمکری ۵ (ک: صَلَّم و صَلَام).

الصَّيْنَمُ: بهلاو کارساتی و اشت لهبیخ
 بیت ۵ شمشیر.

المُصَلَّمُ: بهمانا (الأصلم) دئ ۵ بۆ تعبیر
 دانہوہ لهزہلیلی و بی دمسہلاتی
 دمگوتری: (مَشَرَا بَأَذَانَ النِّعَامِ
 الْمُصَلَّم).

صَلَّيتِ الناقة أو الحامل: حوشرمکه یان
 نافرمته دووگیانہک ۵ وانیکی شل بوو
 چونکہ نزیکہ بزئ.

أَصَلَّتِ الحاملُ: بهمانا (صلیت) دئ ۵
 نزیکہ مندالہکی بی.

صَلَّى الفرسُ: نھسپہک ۵ پيشپرکی دا
 بهدووم گہبشت.

صَلَّى فلان: فلانکھس نزاو پارانہوہی
 کرد ۵ دمگوتری: (صَلَّى عليه):
 دوعای خیری بۆکرد ۵ له قورشان دا

المُصَلَّى: شوینی نوپژکردن، بهرمال و تاته بهردی نوپژکردن.

صَلَّى الشَّيْءَ صَلَاةً: شته‌که‌ی خسته ناو ناگرموه و دمگوتری: (صَلَاةُ النَّارِ وَفِيهَا وَعَلَيْهَا): همروا دمگوتری: (صَلَاةُ الْعَذَابِ أَوْ الدَّلَّ أَوْ الْهَوَانِ).

صَلَّى اللَّحْمَ: گوشته‌که‌ی برژاند و دمگوتری: (صَلَّى الصَّيْدَ): داوی بو نیچیرمکه نایه‌وه و (صَلَّى فَلَانًا): فلانکه‌سی خسته ناو چورتمو نه‌گبه‌تییه‌وه.

صَلَّى فِي النَّارِ وَبِهَا صَلًى وَصَلِيًّا: له‌ناگردا سوتا و قورنان دمفهرموی: ﴿لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى﴾.

صَلَّى الْأَمْرَ بِهِ: چورتمو ناخو‌شی له‌کارمکه توش هات و دمگوتری: (صَلَّى بِفُلَانٍ وَصَلَّى بِبَشَرٍ فَلَانٍ): گرفتاری فلانکه‌س بوو، گرفتاری شهر‌ی فلان بوو و (فَهُوَ صَالٍ) و قورنان دمفهرموی: ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ الْجَحِيمِ﴾. اصْلَاءُ النَّارِ وَبِهَا وَعَلَيْهَا: خستییه ناو ناگرموه.

أَصْلَى اللَّحْمَ: گوشته‌که‌ی برژاند.

صَلَا النَّارَ: خستییه ناو ناگرموه.

صَلَّى الْمَاءَ: ناوه‌که‌ی گهرم کرد.

صَلَّى الْقَنَاةَ أَوْ الْعَصَا بِالنَّارِ: رمبه‌که یان عه‌صاکه‌ی به‌سهر ناگردا راداشت

بَوْنَه‌وه‌ی گهرم بی‌و نه‌رم بی‌و راستی بکاته‌وه.

إِصْطَلَى النَّارَ بِهَا: خو‌ی به‌ناگر گهرم کردموه و قورنان دمفهرموی: ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ و همروا دمگوتری: (فُلَانٌ لَا يَصْطَلِي بِنَارِهِ): فلانکه‌س که‌س خو به‌ناگری گهرم ناکاته‌وه، واته: نه‌ومنده نازاو چاو نه‌ترسه.

تَصَلَّى النَّارَ وَبِهَا: خو‌ی به‌ناگر گهرم کردموه.

تَصَلَّى الْقَنَاةَ: رمبه‌که‌ی به‌ناگر راداشت بو‌نه‌وه‌ی گهرم و بی‌و راستی بکاته‌وه.

الصَّلَى: ناگر و سوته‌مه‌نی.

الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ: ده‌سکه‌وانی کوتانی نه‌وشتانه‌ی بو‌نی خو‌شیان لئ دروست دمکری.

الصَّلِيُّ: چوونه ناو ناگر.

الصَّلَاةُ: داوی‌که ده‌نریته‌وه بو نیچیرکردن و فرتو فیئل و ته‌له‌که‌بازی و (ك: مَصَال).

إِصْطَالٌ: پتمو بوو و (إِصْطَالُ النَّبَاتِ):

پووه‌که‌که راساو تیک چپرژاو گه‌شه‌ی کرد.

إِصْطَالٌ فَلَانٌ: فلانکه‌س رقی هه‌لساو

پهگى لاملى فش بوون ۵ (فهر
مُضْمِل).

صَمَتَ صَمْتًا وَصُمُوتًا وَصُمَاتًا: بیدنگ بوو
قسه ی نه کرد ۵ بُو جگه له ناده میزاد
دهگوترئ: (صامت) ناگوترئ
(ساکت).

أَصَمَّتِ الْعَلِيلُ: نه خوشه که زمانى
شکاو له قسه کردن کهوت.

أَصَمَّتِ فَلَانًا: فلانکه سى بیدنگ کرد.
صَمَّتْ: به مانا (صَمَّتْ) دئ.

صَمَّتِ فَلَانًا: فلانکه سى بیدنگ کرد.
صَمَّتِ الشَّيْءُ: شته که ی والئ کرد
بو شایى تیدا نه ما.

الصَّامِتُ: بیدنگ ۵ همرشتیک نوتقى
نه بئ.

الصَّامِتُ مِنَ الْمَالِ: زَپَرُو زِیو ۵
دهگوترئ: (ما له صَامِتٌ وَلَا نَاطِقٌ):
خاو منى هیچ نییه ۵ هیچی نییه ۵
(ك: صُمُوتٌ وَصَوَامِتٌ).

الصَّمَاتُ: بیدنگى ۵ له بواری
ماره کردنى کج دا گوتراوه (إِذْنَهَا
صُمَاتَهَا): بیدنگى کج نیشانه ی
رازبوونییه تی ۵ ههروا دهگوترئ:
(رماه الله بصُمَاتِهَا): خودا زهبریکی
ناپاسته کرد بیدنگى کرد.

الصَّمَاتُ: شت ۵ چت ۵ ههردمبئ له گه ل
نامرازی نه مئ دا به کار بهیندرئ ۵

دهگوترئ: (ما ذَقْتُ صَمَاتًا): هیچم
نه چه شتووه.

الصَّمَاتُ: مه به ست ۵ دهگوترئ: (بات
على صِمَاتِ أُمِّهِ): وازی نه هیناو
سوور بوو له سهر کارمه کی و دمیوه ئ
نه نجامی بدا.

الصُّمْتُ: نهو شه قشه قهو حمتحه تو که و
گه لوازو و شتی تر که مندائی بچوک
ده خافلئینئ و خواردن و گریانى
له بیر دمه باته وه.

الصُّمُوتُ: بیدنگ ۵ دهگوترئ: (ضَرْبَةُ
صُمُوتٍ): زهبریکی خپ کهر به بی
نه وه ی دنگى لئ بی ۵ (مُسَدَّسٌ
صَمُوتٍ): دهمانچه ی بیدنگ ۵
ههروا ناوه بو شمشیر ۵ زری
مشت و مال کر او ی نه رمه لپقه ۵
ههروا دهگوترئ: (خِلْخَالِ صَمُوتٍ
وَجَارِيَةِ صَمُوتٍ الْخِلْخَالِ): دنگى
خه لخالئ لئ نایه چونکه قاچى
گۆشتنه و پری کردوه.

الصُّمْتُ: شتی بی گیان و گه شه و نما
که ناوی کلور نه بی و هکوو به ردو
شتی وا ۵ قَفْلَيْكُ که به نارچه تی
بکری ته وه و شوینی کلپله که ی
چه و ا شه کارى تیدابئ ۵ پمگى
خالص و بی غه ش که هیچی تری
تیکه ل نه کرابئ ۵ نووستنى قول و

گران که به ناسانی به خه بهر نهیه.

الْمُصْتَبُ: دهگوترئ: (هو يشكو الى غير

مُصْتَبٍ): دادو هماغانی له لای که سیك

دهکا که هیج شلوی نابج ۵ شکاته که

ههستی ناجولئینی.

صَمَحَ الْيَوْمُ صَمْحًا: گهرما که به هیژ بوو.

صَمَحَ الْخُرُ فُلَانًا: گهرما میسکی فلانی نازار

دا.

صَمَحَ فُلَانًا بِالْسرط: بهفه مچی

له فلانکهسی دا.

صَمَحَ فِي الْمَسْأَلَةِ: زۆر له باسه که

کوئیلیه و هو وردبینی تیدا کرد.

الصَّمَاخُ: داخ کردن ۵ بۆگه ن.

صَمَحَهُ صَمْحًا: له کرپرا که گونچه که

دا نازاری زهبری که یانده په ردهی

گوئی.

الْأَصْمُوخُ: به مانا (الصَّمَاخُ دئ).

الصَّمَاخُ: بۆری ناوگوینچه که دهگاته

کرپرا که گوی ۵ (ضرب الله على

صماخه): خودا خهوی لی خست ۵

(ك: أَصْمِخَ).

الصَّمِخَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ناهرمی ناسک و

تازه پیگه یشتوو.

الصِّمَاحَةُ: نهو که لوو لوانه ی له ورگی

نازه لی کاویژ کار دایه.

صَمَدَ صَدًا وَصُودًا: خوگرو دامه زراو

بوو.

صَمَدَ الشَّيْءِ لَهُ وَالِيهِ صَدًا: ههصدی

شته که ی کرد.

صَمَدَتِ الشَّمْسُ وَجْهَهُ: گرپی گهرمای

خۆر دهم و چاوی داخ کرد.

صَمَدَ الْقَارِوَةِ وَغَرَهَا: تۆپه وانه ی خسته

دهمی دیزمه که وه.

أَصَمَدًا الْأَمْرَ إِلَيْهِ: نیشه که ی خسته

نهستوی نهو.

أَصَمَدًا فُلَانًا إِلَى كَذَا: فلانکهسی ناچار

کرد بو نهو شته.

صَامَدَهُ مُصَامَدَةً وَصِمَادًا: به سهری دا

زال بوو له خوږاگری و بهرگری کردن

دا.

صَمَدُهُ: بو زیده رهوی له مانای (صَمَدَ)

دا دئ.

صَمَدَ رَأْسَهُ: جهفته یه کی بچوکی له سهر

بهست.

تَصَامَدًا: کی برکییان له گه ل یه کتر کرد

له یواری بهرگری و خوگری دا.

الصَّمَادُ: دهگوترئ: (بات على صماد

الماء): شهوی بهرپوژ کردمو به تهما

ناوو ههولدان بو ناو ۵ نهو جهفته و

دهسه به چوکه به که پیش میژر

له سهر ده به سترئ ۵ تۆپه وانه ی

گوژه و دیزه ۵ (ك: أَصَمَدَ).

الصَّمَادَةُ: تۆپه وانه ی دیزه و گوژه ۵ (ك:

صمائد).

الصَّمَدُ: شوینى بهرز، تهپۆلکهى بهرز ۵
(ك: أَصْمَدٌ وَصِمَادٌ).

الصَّمَدُ: نهوکهسهى بۆ بههانا هاتنو
جى بهجى کردنى پېویستیای
قهصد دمکرى و لهوداوا دمکرى
پېویستیای مهخولقات دابین بکا ۵
ههوا ناویکه لهناوه جوانهکانى خودا
۵ ههروا بهشتیک دمگوترى که کلۆر
نهبى ۵ دمگوترى: (شىئ صَمَدٌ):
شتیکى پتموو پرو بى کلۆراپیه.

الصَّمَدَةُ: بهردى چههيوو دامهزراوو
رۆجوو بهزموى داو کهمیکی
بهدهرموبى.

الصَّمَادُ: دمگوترى: (ناقة صَمَادٌ):
خوشتریکه خوگره لهسههر
برسییهتى و تینواپیهتى ۵ (ك:
مَصَامِيد).

الصَّمَدُ: مهقصودو مهبهست ۵ شتیکی
رهقو پتمو که کلۆراپى تیدا نهبى.
صَمَرُ الْمَاءِ: صَمْرًا وَصُمْرًا: ئاومکه
لهبهرزاپیهوه ههلهزاپیه شوینى تیدا
راوهستانی خۆی.

صَمَرَتُ الرِّيحِ: رهشهباکه کهوتو نهما.
صَمَرُ الرَّجْلِ: پیاومکه رژدو جروک بوو.
صَمَرُ الشَّيْءِ: شتهکهى مهنه کرد.
صَمَرُ اللَّبَنِ صَمْرًا: ماستهکه مزر بوو.
صَمَرُ الْمَاءِ: ئاومکه بۆگهن بوو، بۆنى

ناخۆشى لى پهیدا بوو ۵ دهشگوترى:
(يَدَى صَمِرَةٍ مِنَ السَّمَكِ): دهستم
بهماسى بۆنى ناخۆشى لى پهیدا بوو.
أَصْمَرَ اللَّبَنُ: ماستهکه زۆر مزر بوو.
أَصْمَرَ فُلَانٌ: فلانکهس کهوته کاتى
خۆرئاواو بوون.

أَصْمَرَ الْمَتَاعَ: کالو و شتو مهکهکهى
کۆکردموه.
صَمَرَ: بۆ زیندهپۆلى لهمانای (صَمَرَ) دا
دى.

صَمَرَ الْمَتَاعَ: کالو و شتو مهکهکهانى
کۆکردموه.

الصَّامِرَةُ: ماستى زۆر مزر و ترش.
الصِّمْرُ: زهلاکوو شوینى ئاوى بۆگهن ۵
(ك: أَصْمَار).

الصِّمْرُ: بۆگهن ۵ دمگوترى: (أَصَابَهُ
صَمْرُ الْبَحْرِ): بۆگهنى ئاوى دهريا
کارى لى کردوو.

الصُّمِيرُ: گۆشتى وشکهوه بوو بهسههر
نيسقانهوه کهبۆگهنى عهرفى لى
دئ ۵ (ك: صُمْرَاءُ) بۆئافرهت ۵
دمگوترى: (هُنْ صُمَائِر).

الصُّمَيْرُ: کاتى ئاوا بوونى خۆر ۵
دمگوترى: (دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ فِي الصُّمَيْرِ).
صَنَصَمَ فِي كَذَا: بهمانا سووربوون
لهسههر شت، پيگيرى کردن لهداوا.

صَنَعَتِ الْقُنْفُذَةَ: زيشکه که دهنگی
لیتوهات ۵ قیزاندی.

الصَّنْصَامُ: سوور بوو لهسهر داوا ۵
شمشیری برنده و تیز که
نهنوشتیته وه ۵ (ك: صُنْصِمَةٌ).

الصَّنْصَامَةُ: بهمانا (الصَّنْصَامُ) دی.

الصَّنْصَمُ: زور رز دو چروک.

الصَّنْصِمَةُ: کومه ل و تاقم ۵ تهپولکه ی
پته و بهرده لآن ۵ (ك: صِنْصِمٌ
و صَمَاصِمٌ).

الصَّنْصَمُ: زور رز دو چروک.

الصَّنْصِمَةُ: کومه ل و تاقم ۵
تهپولکه ی پته و بهرده لآن ۵ (ك:
صِنْصِمٌ و صَمَاصِمٌ).

صَمِعَ صَمْعًا: گویچکه ی بچوک بوو، پاژنه
پی بچوک و باریک بوو.

صَمِعَتِ الْقَنَاةُ: رمبه که گریکه ی بچوک
بوو.

صَمِعَ فُلَانٌ: فلانکه س نازاو به جهرگ
بوو، ملی لی نابو ناو کاره سات و
گویی به هیج نه دا ۵ (هو اصْمَعُ و هي
صَمْعَاءُ).

صَمَعَ الشَّيْءُ: شته که ی تیژ کرد.

صَمَعَ الْغِيَّوَانُ: گیانله بهرکه ی کزو
کوله وار کرد.

صَمَعَ اللَّهُ الطَّيْبِي: خودا شاخی بچوک و
تیژی بو ناسکه که خولقاند.

إِنْصَمَعَ فِي غَضَبِهِ: له پق هه لسانه که ی
دا بهرده وام بوو.

تَصَمَعَ: رقی له که ل رقی تیکه لاو کرد ۵
رقی سوار رقی بوو.

تَصَمَعَ رِيشُ السُّهُمِ: پهرو پولی پیکه وه
نوسا چونکه خویناوی بوو ۵
دهشگوتری: (تَصَمَعَ السُّهُمُ).

الْأَصْنَعُ: بیچوو ۵ نهم ناوه ی له وه وه
بو هاتوو که گویچکه ی بچوک و
به سه ری وه نووساون ۵ پی ششی
دهگوتری: (الْأَصْنَعُ) ۵ هه روا به مانا
سه باریک و تیژ دی ۵ دهگوتری:
(نَبَاتٌ أَصْمَعُ): پوه کی که
چزوه که ی دهرکه وت و هیشتا
نه که شاهه ته وه ۵ (قلب اصمع)
دلکی زیره ک و قایم و پته و.

الصَّعِ: دل قایم ۵ نازاو وره بهرز.
الصَّمْعَاءُ: دهگوتری: (أُذُنٌ صَمْعَاءُ):

گویچکه ی بچوک و نوسا
به سه ره وه ۵ (قَدَمٌ صَمْعَاءُ): قاجیکه
پاژنه ی ریک و پیک و ناسکه ۵
(بِرْعُومَةُ صَمْعَاءُ): چوزه ری که
هیشتا نه که شاهه ته وه
نه که راهه ته وه ۵ (قَنَاةٌ صَمْعَاءُ): سه
ره مبی که ناسنه که ی پته و بی
کلوراییه.

صَوَمَعَ الشَّيْءُ: شته که ی گرد کرده وه.

صَوْمَعُ البناء: باله خانه‌ک‌ی به‌رز
کرده‌وه.

الصَّوْمَعُ: که‌نیشته، خانووی خودا
پهرستی مه‌سیحیه‌کان ه خه‌لوه‌ی
خودا پهرستی و گو‌شه‌گیری.

الصَّوْمِعةُ: به‌مانا (الصَّوْمَعُ) دئی ه
سایلووی دانه‌ویله ه که‌ندوو
عه‌مباری دانه‌ویله تیدا مه‌لگرتن ه
(ک: صوامع).

أَصْنَعْتُ الشَّجَرَةَ: دره‌خته‌که صه‌مغی
تازه‌ی دهردا.

أَصْنَعُ شِدْقَهُ: لاشه‌ویله‌ی که‌فی پی‌وه
بوو.

صَمَّقَهُ: صه‌مغی لئ دا، صه‌مغی تی
کرد ه به‌صه‌مغ پی‌کیه‌وه نووساند.
اِسْتَصْنَعَ الشَّجَرَةَ: صه‌مغی له‌دره‌خته‌که
دهره‌ئینا.

التَّصْنَعُ: نه‌خوشییه‌که توشی برئی
شتی سو‌یزو شیرین ده‌بی.

الصَّامِغان: نه‌ملاو نه‌ولای دهم بۆلای
شه‌ویله.

الصَّنْعُ: ماده‌یه‌کی لینجه وه‌کوو غه‌ره
وایه له‌برئی دره‌خت
دهرده‌ئیندرئی و وشک ده‌کریته‌وه
ناماده توه‌نوه‌ی تیدایه ده‌کریته
که‌ره‌سه‌ی شت پی‌که‌وه نووسان.

الصَّنْغان: به‌که‌سیک ده‌گوترئی که

شَتِیْکِی وه‌کسوو صه‌مغ
له‌گو‌یچکه‌ی یان له‌لوتییه‌وه بیته
دهر.

الصَّمْفَةُ: له‌بواری پزیشکی دا
مه‌وکردن و هاوسانیکه له‌قوناغی
سیئیهمی نه‌خوشی زوه‌ری
بو‌ماوه‌یی په‌یدا ده‌بی و کیم ده‌کا
نه‌گهر له‌پیست دا بی.

الصَّمَاغَةُ: سه‌تله‌و قاپیکه صه‌مغی
تیدایه، کاغه‌زو شتی وای پی
به‌یه‌که‌وه ده‌نوسینری.

صَمَلٌ صَمَلًا وَصُمُولًا: خوی داپشت و
خوی پر‌کرده‌وه و پتسه‌و بوو ه
ده‌گوترئی: (صَمَلُ الْبَدَنُ وَصَمَلُ الْعُودِ
وَصَمَلَتُ الشَّجَرَةَ).

صَمَلٌ عَنِ الطَّعَامِ: وازی له‌خواردن هئینا.
صَمَلٌ لِلْعَمَلِ رَفِیه: خوی بو کاره‌که
پاگرت و پشوو دریژ بوو ه (فهو صامِلٌ
وصمیل).

أَصْمَلَهُ: وای لئ کرد پشوو دریژو
خو‌گر بی ه ده‌گوترئی: (أَصْمَلَهُ
الصَّيَامُ): رۆژو لاوازی کرد کزو
کۆله‌واری کرد.

أَصْمَلُ الشَّجَرَةِ الْعَطَشُ: تینوایه‌تی و بی
ئاوی دره‌خته‌که‌ی لاوازو زهره
کرد.

الصُّوْلَةُ: پارچه ئاسنیکه بازنه‌یی

يان سوچداره برغوو بزماری پی
قایم دهکړی.

الصِّلاخ (صِلاخ الأذن): کړکړاګه ی
ګوئ ۵ یان نهو ماده زهرده ی
ګوئچکه نیفرازی دهکا وهکوو
صه مخ وایه.

الصُّلُوح: به مانا (الصِّلاخ) دی.

صَمَّ القارورة وخرها صَمًا: دهمی ګوزه که ی
ګرت، تۆپه وانه ی تی هاخنی.
صَمَّ الجُرْح: برینه که ی دهرمانکړدو
دهمه که ی بهست.

صَمَّ الحديث: فرموده که ی لېبرکړد،
خستییبه میښکی خوښه وه.

صَمَّ فلاناً: به شیدمتو هیز له فلانکه سی دا.

صَمَّ صَمًا وَصَمَمًا: کهړبوو ۵ دموګوتړئ:
(صَمَّتْ أذنه): ګوئچکه ی ګیرا ۵ کهړبوو
۵ فورشان دمفرموئ: ﴿وَحَسِبُوا أَلَّا
تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا﴾.

صَمَّ عن حديثه: روی له قسه ګانی و مرګړپا،
ګوئې خوئ له قسه ګانی کهړکړد نه ی
ویست ګوئې لی بی.

صَمَّ الجِسْمُ: قه بارکه په توهو بی کلورایی
بوو.

صَمَّ الأمرُ: کارکه ګیربوو، کیښی تیکهوت
۵ (فهو أصمٌ وهي صماء).

أَصَمَّ: کهړبوو.

أَصَمَّ فلاناً: فلانکه سی کهړکړد ۵ فورشان

دمفرموئ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ﴾.

أَصَمَّ القارورة: تۆپه وانه ی بو ګوزه که
دروست کرد.

صَمَّ في كذا أو عليه: سوور بوو له سر
نهوشتو د دستبرداری نه بوو.

صَمَّ السيفُ: شمشیرکه تاسهر
نیسقانی بری.

صَمَّ فلاناً: فلانکه سی کهړکړد.

صَمَّ صاحبه الحديث: فرموده که ی
به هاو له که ی لېبرکړد.

تَصَامَّ الحديث وعنه: وای خو نیشان دا که
کهړهو قسه نابیستی.

الأصمُّ: کهړ ۵ گوئ ګران ۵ که سیګ هیچ

هیوا یه کی لی نه کړئ ۵ که سیګ
ناموژګاری کاری تی نه کا ۵
دهش ګوتړئ: (جَلِمَ أَصَمُّ):

له سر مخوئو و بارقوئ زؤرو بی
نه ندازه ۵ (خَطَبُ أَصَمُّ): به لای
به هیزو کوشنده ۵ (مکان أَصَمُّ):

شوئنی روتنه و سوتهمهړئ که هیچی
لی نهړوئ ۵ (الشَّهْرُ الْأَصَمُّ): مانگی

په جېب، عارمه ګان دابو نه ریتیان
وا بوو له مانګه دا بانګه وازیان
نهمه کرد بو شهر ۵ (ك: صَمَّ وَصَمَانَ).

الصَّمَاءُ: (الغُذَّةُ الصَّمَاءُ): لویکه،
غودمیه که بو نیفراته که ی

مەنفەزى نەبى بۇدەرمەۋى جەستە،
ۋەمكەۋ غودەى دەرەقى.

صَمَام: ناوہ بۇ بەلاۋ كارمساتى ناخۇش
ۋ ھەروا بەمانا قەرمانكردنە بەبى
دەنگ بوون ۋ (صَمَام): واتە بېدەنگ
بە.

الصَّمَام: بەربەست ۋ تۆپەوانە ۋ قەلئە
ئۆتۈماتىكى لەكاتى زەخت لى کردن
دا بۇخۇى دەرگىتەۋە.

الصَّمَامَةُ: بەمانا (الصَّمَام) دى ۋ (ك):
صامام).

الصَّمَم: نەمانى ھەستى بېستى ۋ
كەپبوون ۋ دەرگوترى: (بە صَمَم):
بەكەسىك دەرگوترى بېسى بەلام
ھىدايەت نەدرى بەگوتىرەى ئەۋەى
دەبىبىستى.

الصَّمَّة: ئازاۋ بەجەرگ ۋ دەرگوترى:
(رجل صَمَّة): پىاۋىكى ئازايە.

الصَّمَام: زېشى مى ۋ (ك: صَمَم).

الصَّمِيم: ناۋمروك ۋ پوختەۋ كاكلە ۋ
ناۋمراستى دل ۋ گەرماۋ سەرماى
بەشىدەت.

صميم العضر: ئەۋ ئىسقانەى جەستە
رادمگىرى ۋ دەرگوترى: (ضربه فأصاب
منه صميمه): لىلى داۋ شوپنى
كارىگەرى گرت.

الصَّمَم: ئەۋكەسەى سوۋرە لەسەر

كاروبارى خۇى ۋ ناپەۋى كۆل بدا ۋ
شمشېرى تىزى بېندە كە ئىسقانىش
دەبىرى ۋ كەسىك بەردەۋام بى
لەسەر رۇپشتى ۋ شتى ۋا.

الصَّمَان: زەۋى پتەۋو بەردەلان
كەلەگەل لىب دا تىكەل بى.

الصَّمَانَةُ: بەمانا (الصَّمَان) دى.
صَمَى الصَيْدُ ۋ غەۋە صَمِيّاً ۋ صَمِيَاناً:

نېچىرەكە پىكراۋ لەبەردەستى
نېچىرەۋانەكەى دا گىيانى لەدەست دا.

صَمَى الرجل: پىاۋەكە بازى داۋ پەلەى
كرد.

أَصَمَى الصَيْدُ وَالرَّجُلُ: بەمانا
(صَمَى) دى.

أَصَمَى الصَيْدُ: نېچىرەكەى پىكاۋ كەۋتە
زېر دەستى ۋ لەھەدىس دا ھاتوۋە:

(كل ما أَصْمَيْتَ ودع ما أَغْمَيْتَ):

گۆشتى ئەۋ نېچىرە بىخۇ كەلەبەر
دەستت دا گىيان لەدەست دەدا ۋ ئەۋ

نېچىرە مەخۇ بىرىندارى دەكەى ۋ
دوۋر لەتۋ مىندار دەبىتەۋە.

أَصَمَى الرَّمِيَّةَ: باش نىشانەكەى پىكاۋ
تېرەكەى تى چەقاند.

الصَّنَاب: خۇراكىكە دەرگىتە پىخۇر
لەخەردەل ۋ مېۋز دروست دەرگى.

الصَّنَابِي: ئەۋەى رەنگى لەنىۋان سوۋرو
زەرد دا بى.

صَنْجَ صَنْجاً وَصَنْجاً: سازی لی دا، سازو
سه متوری لی دا.

صَنْجَ النَّاسِ: خه لکه که می بردموه سهر
بنه جهی خوځیان.

الصَّنَجُ: پلټیځی باز نه بییه له مسو
مه عدمنی تر به یه ک دمکیشرین و
دمگیان لی دئ بو شایی و
سه ماگردن به کار دین ه هروا جهند
پارچه صه فیجه به کی زمردن
به قهراخی دمفه وه دا دمگوترین یان
له پهنجه ی راقیصه دا دمبن له کاتی
شایی و زماومند دا پټکیان
دمکیشی و دمگیان لی دئ ه (ک):
صِنْجَ).

الصَّنَاجُ: خاومنی سهنج یان نه وکه سه ی
پاری پچ دمکا.

الصَّنَاجَةُ: بۆمانای زنده روپی له مادمی
(الصَّنَاج) دا دئ.

صَنَاجَةُ الْعَرَبِ: ناز ناوی شاعیر (اعشی
قیس) ه چونکه شیعرمکانی بو
گۆرانی زور له باربوون.

الصَّنْدِيدُ: شهریف و نازا.

الصَّنْدِيدُ مِنَ النَّاسِ: نادمیزادی نازا ه
دمشگوتری: (برد صندید): سهرمای
به ته وژم ه (ریح صندید): بای به هیژ
ه (یوم حامی الصنادید): روژی زور
گهرم.

صَنْبَرَتِ النَّخْلَةُ: نه مای دره ختی
خورماکه له سمر قه دی دره خته
خورمایه کی تر روا بوخوی
سهر به خو له زمو ی دا نه روا ه
دمشگوتری: (صَنْبَرٌ أَسْفَلَ النَّخْلَةِ):
لای خواروی قه ده دارخورماکه
باریک بوو.

الصَّنْبَرُ: باریک و تنک له ههرشتیک بی
ه (ک: صنابر).

الصَّنْبُورُ: لقه دارخورمایه که له قه دی
دره خته خورمایه کی تر
سهره لدمدا و دمروئ، به بی نه موی
خوی به نه مام له زمو ی بروئ ه
هروا ناوه بو بنکی دارخورمایه ک
لای خواروی قه ده که ی باریک و بنکی
لقه کانی روتو بهری گم بی ه
دره خته خورمای به ته نیا و دوور
له دارخورمای تر ه به لوعه ی ناو ه
کونی به لوعه ی ناو.

الصَّنْبَرُ: بای سارد کاتی دنیا ه ورو
هه لابی ه دمگوتری: (غَدَاةٌ صَنْبَرٌ
وَلَيْلَةٌ صَنْبَرَةٌ) ه (ک: صنابر).

صَنَابِرُ الشَّتَاءِ: کاته زور ساردمکانی
زستان.

الصَّنَوِيرُ: دره ختی سنه و بهر، زور
جوړی ه میه بری له جوړه کانی
به ریکی بجوکی تام خوخی ه میه.

صناديد القدر: به لای رۆژگار.

الصندوق: صندوق بۆ تېداهه لگرتنى
كتيب و پۇشاك و شتى تر.

صندوق البريد: صندوقى پۇسته؛
صندوقىكە لەپرئى شوپنى تايىبەت
لەسەر شەقام دادەنرئى بۆ تىكرەنى
نامە و شتى وا رۆژانە يان ھەفتانە
كارمەندى پۇستە دىيانكاتە وەو
نامەكان كۆدەكاتە وەو بۇنەوەى
بگەيەنرېنە شوپنى خۇيان.

صندوق التوفر: بەشيكە لەفەرمانگەى
بەريد موحەخۆرو خاوەن پارەو
پول ھەلەدن بۆ پەزمەندەكردنى
مال و سامان و ۋەبەرھيتانى بۆ سودو
ھازانج.

صندوق الطرد: ئەو تەنكيە ناومىە
كەلەتەواليت دا دادەمەزرىنەنرئى
بۇنەوەى كاتى پىويست بۆ
پاكرەنەوەى سيفۇنى ناودەست
بەكاربەينرېت.

تَصْنَدِلُ الرَّجُلُ: پياوگە بەبۇنى
سەندەل خۆى بۇنخۆش كرد
سەندەل پۇشى.

الصَّنَادِلُ مِنَ الدَّرَابِ: نازەلى سەرگەورە
ۋە ھەستە گەورە تۆگەو بەھيز.

الصَّنْدَلُ: درەختى سەندەل، دارەگەى
بۇنىكى خۆشى لى دى بۇنەگەى

بەدەست پىداھيتان و سوتاندن بلاو
دەبىتەو ۋە دارەگەى چەند جۆرىكى
ھەيە (سورو سپى و زەرد) ۋە خوفيگە
ژېرەگەى نەعليكى پتەو و بەتيلمە
چەرمى بارىك لەقاج شەتەك دەدرئى
ۋە بەلەمىگە ژېرەگەى گەوانەيە
لەپو بارو شتى وادا بەكار دەھيتنرئى.

الصُّنْدَلَانِي: سەيدەلانى ۋە عەتر فرۆش و
ئەوانەى دەرمانى پزىشكى دروست
دەكەن ۋە (ك: صنادلة).

الصُّنَّارَةُ: شيشە ئاسنى بارىك و
سەرگۆچانى لىكەو گۆرەوى پى
دەچەندى ۋە ئاسنىكى سەرگۆچانى
قۇلاپە پىيە پەتيك لەسەرەيكى
دەخريئە ھەلەمدىرېتە ناو ئاوەو
بۇماسى گرتن ۋە پىشى دەگوتىرئى:
(الشَّصْ).

صَنَعَ الشَّيْءَ صُنْعًا: شتەگەى دروست كرد.
صَنَعَ بِهِ صُنْعًا قَبِيحًا: خراپەى لەگەل كرد،
نازارى دا.

صَنَعَ لَهُ أَوْ إِلَيْهِ مَعْرُوفًا: بەخششى خۆى
بەسەردا رشت.

صَنَعَ فَرَسَهُ: جوان ئەسپەگەى بۆ پام كردو
چاودېرى بوو، دەگوتىرئى: (صَنَعَهُ عَلَى
عَيْنِهِ): لەژېر چاودېرى ئەودا ئەوشتەى
ھىنايە دى ۋە قورئان دەفەرموى:
(وَلَتَصْنَعِ عَلَى غَيْرِي) بۆ ئەو لەژېر

لەگەل فلانكەس كرد.

إِصْطَنَعَ فَلَانًا لِنَفْسِهِ: فلانكەسى بۆخۇى
هەلبارد ە قورئان دەفەرموى:
﴿وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾.

تَصَنَعَ: لافى شتىكى لى دا كەنەپبوو.
إِصْطَنَعَ فَلَانًا كَذَا: داواى لەفلان كرد
ئەوشتەى بۆ دروست بكا.

التصنيع: پيشەسازى پەچاۋ كردن ە
گۆرپنى گەل بۆ گەلىكى پيشەومرو
شت دروستكەر ە بلاۋكردنەومى
گيانى پيشەسازى لەناۋ گەل دا.

الصَّانِعُ: وەستاۋ دەست پەنگين ە
پيشەومر ە (ك: صَنَاع) ە دەگوترى:
(امراة صانعة اليدين): ئافەرتىكە
دەست رەنگين و كارامۋ كەپبانوو.

الصِّنَاعَة: پيشەسازى ە ھەركارو
كردەومىكە ئادەمىزاد بىكاۋ تىيدا
دەست رەنگين بى.

الصَّنَاعِيَة: دەگوترى: (قوم صناعية):
نەتەومىكەن باش دەزانن مالو
سامان بىخەنە گەر.

الصَّنَاعِي: كەسك بەخوئەندن و
فەربوون فەرى پيشەسازى بى ە
ھەروا ناۋە بۆ شتىك خۆرەسك و
سروشتى نەبى دروست كرابى ە
ۋەكوو دەلىى: (حرير صناعي) ە
ھەروا بەچاۋگى صەناعىش

چاۋدېرى ئېمەدا پەرومردە بى ە
بگەى ە ھەروا دەگوترى: (صنعه بعين
فلان): لەژېر چاۋدېرى فلان دا
ئەوشتەى ھىناپە دى.

صَنَعَ صَنَاعًا: لەدروستكردن دا دەست
پەنگين بوو ە (فهر صَنَعَ).
اصْنَعِ الْأَخْرَقُ: خوشترەكەى باش رام
بوو.

اصْنَعِ الفَرَسَ وَغَرَهُ: جوان ئەسپەكەى
پەرومردە كردو راي ھىنا بۆ
سواریى.

صَانَعُهُ: لەگەلى دا ھەلى كرد، لەگەلى
گونجا.

صَانِعٌ عَنِ الشَّيْءِ: لەشتەكەدا فەلى لى
كرد.

صَنَعَهُ: بۆ زەندە پۆلى لەمانای
(صَنَعَهُ) دى.

صَنَعَ الْحَارِيَة: كىزەكەى باش پەرومردە
كردو قەلەۋى كرد.

صَنَعَ الْأُمَّةَ: گەلەكەى كرده گەلىكى
پيشەومرو دەست پەنگين.

إِصْطَنَعَ: بۆ زەندەموى لەمانای
(صَنَعَ) دى.

إِصْطَنَعَ فَلَانٌ: فلانكەس خواردنى
ئامادەكرد بۆخېر بەھاناۋە چوونى
ئاتاجان.

إِصْطَنَعَ عِنْدَ فَلَانٍ صَنِيعَةً: چاكەى

دمگوترئ ومگوو (الخصومية،
الفروسية والطفولية) ه (الصخرية
الخشبية القابلية المسؤلية الحرية).

الصُّنْعُ: كردموى ئادهميزاد ه قورئان
دمفهرموى: ﴿وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ
يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ ه دروستكراو ه
قورئان دmfهرموى: ﴿صَنَعَ اللَّهُ الَّذِي
أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ ه
همروا ناوه بؤ تاومو ئاميرى گوشت
برژاندن ه شيشى گوشت برژاندن ه
تهنكى و عهمباراو كهئاوى بارانى
تيـدا بهزمهنده بكرئو كاتى
پيويست لئى بهكاربى ه (ك: أصناع
وصنوع) ه دمشگوترئ: (رجل صنع
اليدين): پياوى دمست رهنگين ه يان
دمگوترئ: (الصَّنَاعُ اليدين) ه (ك:
أصناع).

الصُّنْعُ: زمانرهموان و پاراو، دمگوترئ:
(لسان صَنَعٌ ورجل صنع اللسان):
قسمرهموان و كاراما ه (صَنَعَ اليدين):
دمست رهنگين و شارمزا
لهپيشهومرى دا ه (ك: أصناع
وصنّع).

الصِّنْفَةُ: كردموى پيشهساز،
دمروستكراو و بهرهمى پيشهساز ه
پيشهى پيشهومر ه لهزاراوهى
فهلسهفهدا ريبازى ريك و پيك و

تايبهتى بؤ نهجامدانى كارى دهستى
يان زيهنى.

الصَّنِيعُ: كردارو بهرهم ه (ك: صنائع).
الصَّنَاعَةُ: بهرتيل ه شتيك بؤيهكيك
نه انجام بدهى بؤنهومى نهوئش
شتيكت بؤ بكا.

الصَّنْعُ: كارگه ه شويى دروست كردن و
بهرهمهينانى شت و مهك ه عهمباراو
كهئاوى باران و شتى وى تيـدا
كؤدمكريتهوه بؤنهومى لهكاتى
پيويست بهكارى بيئى ه (ك: مصانع).

الصَّنِيعُ: بالهخانه بؤ نيستهجببويون و
قهلاو نهو جوړه شتانه ه قورئان
دمفهرموى: ﴿وَتَتَّخِذُونَ مَصْنِيعَ لَعْنِكُمْ
تُخْلَدُونَ﴾.

الصَّنِيعَةُ: كارگه ه نان دروستكردن و
زيافهت كه دؤست و ناسياوى بؤ
بانگ بكرين ه ههنگهلان (شويى
ههنگ بهخيئو كردن له دوورى گونو
شويى نيستهجببويون) ه (ك:
مصانع).

المصنوع: پيچهوانهى شتى خوړسك ه
بهدى هيئراو بهدهستى ئادهميزاد ه
همروا ناوه بؤ شيعرىك عاتيفه و
خهپال رؤلى نهبووبى له
لهدايكبوونى دا.

صَنَفَ الشَّجَرُ: درمختهكه چهند

صَنَّمَ فلان: فلانكەس بتيكي دروست
کرد.

صَنَّم الشَّيْءُ: شتەكەى ھىنايە سەر
شيۋەى بت.

الصَّنَمُ: پەيكەرىكە لەبەرد يان لەدار

يان لەكانزاي تر پەرسىشى بۆگراو

لاى عەرەب باو بوو پىيان وابوو

پەرسىتىيان لەخودايان نزىك

دمكاتەو ە (ك: أصنام) ە قورئان

دەفەرموى: ﴿فَأْتُوا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ

عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ﴾.

الصَّنَمَةُ: بەمانا (الصنم) دى.

صَنَّ صَنًّا وَصَنُونَا: بۆگەنى كرد، بۆنى

ناخۆشى لى پەيدا بوو، دىگوتى:

(صَنَّ اللَّحْمُ وَصَنَ الْمَاءُ).

أَصَنُ: بەمانا (صَن) دى.

أَصَنَ فلان: فلانكەس بى دىنگ بوو ە

لوتبەرزى نواندو ترو فيزى كرد

جا يان لەبەر رىقو تورپى يان

بەھوى تەكەببورو خو بەزلزانى.

الصُّنَانُ: بۆگەن، بۆنى ناخۆش.

أَصْنَى فلان: فلانكەس خۆلەكەو پىسى

کرد.

أَصْنَتِ الشَّجَرَةُ: درەختەكە پەلىكى لى

جيا بۆو، درەختەكە بەدوو پەل

يان زياتر روا.

أَصْنَى فلان: بەمانا (أصنى) دى.

جَوْرِيك بوو ە يان گەلاى كردو

گەلاكانى جۆر جۆر بوون ە يان

گەلاى دىمكرد.

صَنَّفَ الثَّمَرُ: ميوەكە ھەندىكى

پىگەپى ە ھەندىكى نا.

صَنَّفَ الْأَشْيَاءَ: كالاكانى لىك

ھەلاواردن ە ھەرجۆرەى بەجيا

رىزكردن.

صَنَّفَ الْكِتَابَ: كتيبەكەى تەئليف كرد

(داى نا).

تَصَنَّفَ الشَّجَرُ: درەختەكە گەلاى كردو

گەلاكانى جۆراو جۆر بوون.

تَصَنَّفَ الْأَشْيَاءَ: شتەكانى لىك بونەو

ھەرجۆرەى بەجيا رىز بەندو

كۆبەند بوون.

تَصَنَّفَتْ شَتَّةُ: لىوى قەلشى، بارى گرت،

قەتماغە لەسەرى دروست بوو.

الصَّنْفُ مِنَ الشَّيْءِ: جۆرى شت كە

بەرپالەت لەشتى تر جياپى ە (ك:

أصناف وصنوف).

الصَّنْفَرَةُ: جۆرە وەرەقىكى زىرە دارى

پى سفت دىمكى.

أَصْنَقَ: لەبەر خەفەتو تورپى ھىچى

نەخواردو نەخواردەو.

صَنِمَتِ الرَّائِحَةُ صَنِماً: بۆنەكە ناخۆش

بوو، دىگوتى: (صَنِمَ الْجَسْمُ):

بۆگەنى جەستە.

الصُّهْبَةُ: زمردییه کی سورباوی مه یله و
سپی.

صَهْدَةُ الْحَرْ: صَهْدَةُ وَصَهْدَانَا: گهرماکه
به هیژ بوو.

الصَّيْهْدُ: گهرمای به هیژو ته وژم.
صَهَرُ الشَّيْءِ: بالنار وحرها صَهْرًا: شته که ی
تواندوه و قورنان دمفه رموی: ﴿يُصْهَرُ
بِهِ مَا فِي بَطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ﴾.
صَهْرَةُ الْحَرْ: گهرمی تینی بو هیناو تهنگی
بی هه لجنی.

صَهْرَةُ الْخَبْزِ وَخَمْرِهِ: پیوی تواوه یان
مؤخی کرده پیخوړ.

صَهَرُ شَعْرَةٍ: قزی خوی به پیو چه ور کرد.
صَهَرُ جِسْمَةٍ: جهسته ی خوی هه نو، چه وری
کرد.

صَهَرُ الشَّيْءِ إِلَيْهِ: شته که ی له خوی نزیک
کرده وه.

أَصْهَرَ إِلَيْهِ: لئى نزیک بووه.
أَصْهَرَ إِلَى الْقَوْمِ وَبِهِمْ: بوو به زاوی
قه و مه که، نافرمی لی خواستن.

صَاَهَرَ الْقَوْمَ وَفِيهِمْ وَالْيَهُم: به مانا
(أَصْهَرَ دى).

إِصْطَهَرَ الشَّخْمَ: پیو مه که ی تواندوه و
خواردی.

إِنْصَهَرَ: توابه وه.

تصاهراً: نه و بنه ماله ژن و ژنخوازیان

الصَّيْئَةُ: خو له که وه و نه وهی ده که ویته
سهرجهسته له خو له میشو دو که ل.

الصَّيْنُو: هاوشان و بهرامیهر و نه مام و
شلکه دار که له سهربنکی درمختیکی
تر دمروئ و برای باوک و دایکی و
دمگوترئ: (هر صنو آخیه و هما
صنوان) و قورنان دمفه رموی:
﴿صِنَوَانٌ وَغَيْرُ صِنَوَانٍ يُسْقَى بِمَاءٍ
وَاحِدٍ﴾.

الصَّيْنُو: میینه ی (الصَّيْنُو).

الصَّيْنُوَيْرُ: سنه و بهر؛ درمختیکه
دمروئیندرئ یان بو جوانی و
رازاندنه وهی شوین یان بو سود
و مرگرتن له دارمه که ی هه ندئ جوړی
هه یه بهر دمگرتن تامیکی خوشی
هه یه.

صَهَبَ اللَّوْنُ صَهْبًا وَصُهْبَةً: رهنگی زمردی
سورباوی سپی و اشه.

صَهَبَ صُهُوبَةً وَصَهْبًا: به مانا (صَهَبَ دى).

صُهْبَةٌ: وای لی کرد رهنگیکی زمردی
سورباوی سپی و اشه ی هه ی.

إِصْهَبَ الشَّعْرُ: قزی زمردی سورباوی
سپی و اشه بوو.

الْأَصْهَبُ: رهنگی زمردی سورباوی سپی
و اشه و بسو میینه دمگوترئ:

(الصُّهْبَاءُ) و (ك: صُهْبٌ).

الصُّهْبَاءُ: شهراب.

صَهْلَ الْفَرَسُ صَهِيلاً وَصُهَاً: نەسپەگە
حیلاندى.

تصاهلت الخيل: نەسپەگان بۆيەكتريان
حیلکاند.

الصَّاهِلُ: نەسپ ە (ك: صواهل).

صَهِي صُهَاً: بريندار بوو، دوايى
برينەگەي تەپ بوو (ئاوى كرد) ە
دمشگوترى: (صَهِي الْجَرْحُ وَصَهِيَتْ
يده).

أَصْنَى الْفَرَسُ وَغَرَهُ: نەسپەگە جەموى
يان ناوئەدى موراغەي پىشتى ئازارى
بوو.

أَصْنَى الْمَرِيضَ: نەخۆشەگەي بەرپون
هەنوو خستىيە بەرخۆر.

صَاغَى الْفَرَسَ: چووە سەر قەپوچكى
زەين سواری پىشتى نەسپەگە بوو.

الصَّهْرَةُ: شوپنى زەين لەسەر پىشتى
نەسپ ە ھەروا ناوہ بۆ تۆپەلاک و
لاي ژورووى ھەموو شتەك ە بورج و
بالەخانە كە لەسەر تەپوگە دروست
بكرين ە شوپنى پەناو پاسار كە
حوشترى تەرمبوو تىيىدا
دەخەوئەنەو ە سەرچاومى ناو
لەكىود ە (ك: صِهَاء وَصُهَاً).

الصَّهْبَانِيَّة: جەم و جۆل و تىكۆشانىكە
بۆ دروستىبونى كۆمەلگاو
قەوارەيەكى سىياسى سەربەخۆ بۆ

بەيەكمەوہ كرد ە بيوون بەزاواو
خەزورى يەكترى.

الْإِنْصِهَارُ: گۆرانی مادەي رەق و پتەو بۆ
حالتى شلەمەنى.

الصُّهَارَةُ: تواوہ ە پيوو بەز ە مۆخ.

الصُّهْرُ: گۆراندنى مادە لەحالتى رەقى
پتەوييەوہ بۆ حالتى شلەمەنى.

الصُّهْرُ: خەزور، خزمایەتى بەھوى ژن
خواستەنەوہ ە قورئان دەفەرموى:
﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا
فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا﴾.

الصُّهْرُ: گۆشت برژين ە بەزو پيو
تويئەرمەوہ ە (ك: صُهْر).

الصُّهْرُ: تواوہ ە ھەرشتەك لەحالتى
رەقىيەوہ گۆرابى بۆ شلەمەنى.

الْمُصْهَرُ: شوپنى توانەوہ ە (ك: مِصَاهِر).
صَهْرَجٌ صِهْرِيًّا: ھەوزى ئاوى دروست
كرد ە ھەمباراوى بنیات نا.

صَهْرَجَ الْحَوْضَ: ھەوزەگەي بەقىرو زەفت
كونىپ كرد، قىرو زەفتى لەھەوزەگە
ھەلسو.

الصَّهْرِيحُ: ھەوزىكى گەورەى ئاوە،
ھەمبارا، تەنكى ئاو.

صَه: بى دىنگ بە، قەسە مەكە.

صَهَصَةً بِالْقَوْمِ: لەخەلكەكە تورمبوو
بۆئەوہي بىدەنگيان بكا ە بىدەنگ
بن.

نہم نامی جولہ کہ لہفہ لہستین دا ۵
نہم ناوہ لہوموہ دانراوہ کہ لہنزیک
شاری نورشلیم کیویک ھہیہ پیی
دمگوتری: (صہیون) و پال نہو
دراوہ.

صَابَ الْمَطَرُ مَوْبِئًا وَمَعْيُوبَةً: باران که
هه‌لُرْژا.

صَابُ السَّحَابُ بِالْمَطَرِ: هَمَزُ مَكَّةَ لِهَكَاتِي
بِتَوَيْسْتِ دَا بَارَانِي بِتَوَيْسْتِي بَارَانِد.

صَابَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: باران که زمینی که
 نوا داد و تیراوی کرد • لهگاتی پیوست
 دا باران که باری.

صَابَ السُّهُمُ: تیرمکه نیشانه‌های پیکار
همنگاوتی.

صاب به: كهوته شوپنى خوى، شوپنى
خوى گرت.

أَصَابَ الشَّيْءُ: گه‌یشته شته‌که.

اَصَابَ الْخَطْبَ فُلَانًا: به لاکه سواری شانی
فلان یوو.

أَصَابَ بَعِينَهُ: ھەسوودی ھێ برد، چاوی ھەسوودی ھێرە مالاو سامانیو بەخپلی ھێ برد.

أصاب السُّهُمُ الرُّمِيَّةُ: تیره که
له‌نیشانه‌های دا، نیشانه‌های پیکا و
دهش‌گوتری: (أصاب الرامي):

تیرهاویژمک — تهننگ — چیهکه
نیشانهکه‌ی هه‌نگاوت.

أصاب من المال: له ما و سامانه که ی برد.

صَوَّبَ السُّهْمَ: تیرمکه‌ی ناراسته کرد و
لَبَّیْ دَا، ههنگاوتی.

صَوَّبَ الْفَرَسَ: نهسپه‌که‌ی هه‌لینگ دا
بهرمو نامانجی تایبمه‌تی
له‌پیش‌کێ‌که‌دا.

صَوَّبَ فعله او قَوْلُه: کردارمکهای یان
گوفتارمکهای بهر است دانوا
په سندی کرد.

صَوَّبَ اِطْطَا: هه‌ئمه‌ی راست کردموه.
صَوَّبَ فِلَانًا: به‌فیلانکه‌سی گوت باشد
کرد، دمست خوش.

مَرُوبَ الشَّيْئِ: شته‌کە‌ی شو‌ر‌کرد‌موه،
خواری کرد‌موه.

صَوَّبَ الطَّعَامَ أَوْ الْحَبَّ: خَوْرَاكِهِ يَانَ
دَانَمُوئَه كَهِي كَرْدَه كُوْمَه ل.

انصاب الماء: ثاومكه هه ئرزا.

تَصَوَّبْ: بۆ موطاومعهی (صَوَّب)
هاتووہ ہ ہمروا بہمانا سہرمو ژیر
بوونہومیہ.

استصحابِ رایه او قوله او فعله: راوو
بؤچونه‌کهی به‌راست دانا په‌سه‌ندی
کرد پشتگیری قسه‌و کرده‌و‌کهی
کرد.

اِسْتِصْوٰیۃُ: بہ مانا (استصواب) دی۔

الصَّبَابُ: درهختیکه تال، گوشراویکی

سپی همیه وەگۆو شیر وایه زۆر تالە،
بەرچاو بکەوئ یەکشەر لەناوی
دەبا.

الصَّوَابُ: بەرپەست ە حەق و راستی.

الصَّوْبُ: لای شت ە دەگوترئ: (إتجه
صَوْبُهُ) روی کردە لای ئەو ە
مەبەست و ئامانج ە دەگوترئ: (فلان
مستقيم الصَّوْب) فلانکەس
لەمەبەست و ئامانجی خۆی لاناو
بەرەو هەدەف هەنگاو دەئ ە هەروا
نەسا بۆ بارانیك کەبەئەندازە
پێویست ببارئ و زیان نەگەیهئ.

الصَّوْبَةُ: خواردەمەنی کۆبوو وە یان
دانەوێلەلی خێراوە ە هەروا ناو و بۆ
زۆریکی لەشوشە دروستکراو و پلە
گەرمی تێدا ڕەچاوبکرئ و برئ
جۆری رومکی تێدا پەرورە
دەکرئ.

الصَّوَابَةُ (صَوَابَةُ القوم): هەبزاردە
گەل و هۆز.

الصَّوْبُ: هەنگۆ، ئامانج پێک، را
دروست.

الصَّيْبُ: هەووری باراناوی کە
بەئەندازە پێویست باران ببارێنئ
ە خودی باران.

الصَّيْبُ: بەمانا (الصَّيْب) دئ.

الصَّابُ: هەنگاوێن و پێکان ە بەلای

گەورەو سامناک ە هەنگیوراو؛

کەسێک زیانیکی پێ بکەوئ.

المَصِيبَةُ: بەلاو کارەسات، کەتوشی
ئادەمیزاد دەبێ.

الصُّوَيْجُ: تیرۆک ە ئەوشتە هەویری
پێ یان پان دەکرێتەو ە (ك:
صَوَاج).

الصُّوَيْجُ: بەمانا (الصُّوَيْج) دئ.

صَوَاتٌ صَوْتاً وَصَوَاتاً: دەنگی لئ هات،
قێراندی، قێزانندی.

أَصَاتٌ: بەمانا (صَوَات) دئ.

أَصَاتٌ بفلان: ناوی فلانکەس زێراند.

أَصَاتٌ فلاناً: وای لەفلانکەس کرد هاوار
بکا دەنگی لئ بێ.

صَوْتُ: بۆ زێدە روویی لەمانای (صَات)
دا دئ.

صَوْتُ به: بانگی کرد.

صَوْتُ له: لەهەبزاردن دا دەنگی بۆدا.

صَوْتُ الطَّنْطَن: وای لەتەشتەکە کرد
دەنگی لئ بێ.

إِنْصَاتٌ: وەلامی داپەو ە دەگوترئ:

(إنصات فلان للأمر): فلانکەس گۆئ

پادیری فەرمانەکە بوو ە دواي

خوارو خێجی راست بوو ە

دەگوترئ: (إنصات المعرج).

إنصات به الزمان: رۆژگار ناوبانگی
داپە.

الصَّاتُ: ناوبانگی باش که بهناو خه‌لک
دا بلاو بیته‌وه ۵ دمنگ تیزو گه‌وره
دمنگ زږ.

الصُّوت: دمنگ ۵ دمنگدان به‌نووسین
پان به‌نامازمو دمست هه‌لږین پان
به‌مقسه بؤ په‌سهند کردنی شتی‌ک.
الصَّيْتُ: ناوبانگی باش ۵ ده‌گوتری:
(ذهب صيته بين الناس): ناوبانگی
باشی به‌ناو خه‌لک دا بلاو بؤوه.

الصَّيْتَةُ: به‌مانا (الصَّيْتُ دئ).
الصَّيْتُ: دمنگ گږو دمنگ تیز ۵ دمنگی
گه‌وره.

صَاخَةُ صَوْحًا: قه‌لاشتی.
صَوْحُ الثُّبْتُ ونحوه: روه‌که وشک بوو
شهمقار شهمقار بوو.

صَوْحُ النُّخْلُ: خورماکه باشو خراپی
لئک جبابوونه‌وه.

صَوْحُ الرِّيحِ الشَّيْئُ: رمشه‌بايه‌که
شته‌که‌ی وشک کردموه هه‌تا شهمقار
شهمقار بوو وردو هارپوو ۵ همروا
ده‌گوتری: (صَوْحُ الحُرِّ الشَّيْئُ).

إِنْصَاحٌ: شه‌ق بوو ۵ قه‌لشا ۵ دوو له‌ت
بوو.

إِنْصَاحُ الثُّبْتُ ونحوه: به‌مانا (صَوْحُ دئ) ۵
همروا به‌مانا شه‌وه دئ گوله‌که‌ی
ده‌رکه‌وت.

إِنْصَاحُ الْفَجْرِ أَوِ الْبَقِ أَوِ الْقَمَرِ: به‌پانی

پان بروسکه پان مانگ روناکی دا.
تَصَوُّحُ النَّبْتِ: به‌مانا (صَوْحُ دئ) ۵
ده‌گوتری: (تَصَوُّحُ الْأَرْضِ):
زموپیه‌که وشک بؤومو شهمقار شهمقار
بوو.

تَصَوُّحُ الشَّعْرِ: قزی پږزو بلاو بوو.
الصَّاحَةُ: زمو سوتهمه‌پږوو هیج لی
نهمپواو ۵ (ك: صاح و صوح).
الصَّوْحُ: سهره تهرزی دارخورماو پږزو
پالی که وشک ده‌بؤو بلاو دمبیته‌وه
۵ که‌ج.

الصُّوْحَانُ: وشکو برینگ.
الصُّوْحَةُ: شه‌و تیسکه خورپیانهی به‌ر
ده‌بنه‌ومو بلاو دمبنه‌وه.

أَصَاحُ لَهُ وَالِيهِ: گوئی بؤگرت.
أَصَاحُ عَنِ الْأَمْرِ: له‌کارمکه ژپوان بؤوه،
که‌پراهه‌وه.

أَصَاحُ عَلَى حَقِّ فُلَانٍ: له‌ماهی فلان
بی‌ده‌نگ بوو ۵ چاوی لی پؤشی.

الصَّاحَةُ: به‌لاو کاره‌سات ۵ له‌بوازی
پزی‌شکی دا هه‌مه‌وکردن و
شه‌ستورپوونی ئی‌سقانه به‌هوی
لی‌کدان و نازار پی‌گه‌یشتنه‌وه.

الصُّودِيوم: کانزایه‌کی فلزی ورشه‌داری
سپی زیویه‌ی، زؤر به‌پیزو چاپوکه‌و
زوو له‌هه‌وادا بلاو دمبیته‌وه.

صَارَ صَوْرًا: دمنگی هات.

صار الشَّيْءَ إِلَيْهِ: شتهگهی بۆلای خوئی
کیش کردو نزیکی کردموه ۵ زوربهی
رافه کهمرانی قورئان وشهی (صار) ی ناو
نايهتی ﴿فَصُرُّهُنَّ إِلَيْكَ﴾ یان بهم
مانایه تهفسیر کردموه.

صَوَّرَ صَوْرًا: خوار بۆوه، مهیلی نهوی گرد
۵ (فهو أصور وهي صَوْرَاءُ) ۵ (ك:
صُور).

أَصَارَهُ إِلَيْهِ: مهیلی بچ کرد، بۆلای نهوی
خوار کردموه.

صَوَّرَهُ: وێنه ی کیشا ۵ قورئان
دمهفرموی: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي
الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾.

صَوَّرَ الشَّيْءَ أَوْ الشَّخْصَ: بهقه لهم
وێنه ی شتهگهی یان فلانکەسی
لهسەر کاغەز یان لهسەر شتی تر
کیشا یان بهنامیژی وێنه گرتن
وێنه ی گرتوه.

صَوَّرَ الْأَمْرَ: وهه صفیکی کرد، که هه موو
پێکهاتهکانی رۆن بکاتهوه.

تَصَوَّرَ: وێنهو شکلی بۆ پهیدا بوو.

تَصَوَّرَ: لهزانستی دهرهزانیی دا
نامادهکردنی وێنه ی شتیکی ههست
پێکراوه لهعهقل دا بهبی نهوی
کارپگهزی تیدا بکا ۵ لهلای زانایانی
مهنتیق نامادهکردنی تاکه یان
ماهییهتی شته لهزمین دا بهبی

نهوهی هوکمی نهبوون یان بوونی
بهسەر دا بدری.

التَّصَوُّرُ: لهقه لهسهفه دا بریتییه لهو
رێبازو بیرو بۆچونهی گهدهلی:
کوللیات ههر لهزمین دا ههیهو
لهدمرموهی زمین دا وجودیان نییه.

التَّصَوُّرُ: وێنه گرتن، وێنه کیشان ۵
وێنه کیشانی شت یان شهخص
لهسەر دیوار یان لهسەر شتی تر
بهقه لهم یان بهشتی تر.

التَّصَوُّرُ الشَّمْسِيُّ: وێنه گرتنی شت
به کامیژای شهمس.

الصَّارَةُ مِنَ الْجَبَلِ وَهَوَاهُ: تۆقه سهرو
تۆپه لاک.

الصُّوَارُ: جهله به رهشه ولاخ (کاگهل) ۵
(ك: أصورة وصيران).

الصُّورُ: لامل ۵ لیواری روبار ۵ (ك:
صیران).

الصُّورُ: کهرپنا ۵ شتیکه وهکوو شاخهگا
وايه فوی پێدا دهگریو دهنگی لی
دی.

الصُّورَةُ: وێنه، سهرو شکل و روخسار ۵
جوژی شت ۵ دهگوتری: (هذا الأمر
على ثلاث صور): نهو شته سێ
جوژی ههیه ۵ ماهیهتی وێنه ی
شت لهزمین دا ۵ سێبهری شت له
زمین دا یان لهعهقل دا.

صورة الحكم التنفيذية: وینهی فهرمی
برپرسار که به پیئی نهو نوسخه
برپارمکه جی به جی ده کړی،
که به موری دادگا مؤرکرا پی و او ژو
کرا پی و شیوازی جی به جی کړدن
تیدا رون کرا پی ته وه.

الصَّيْرُ: جوان روخسار.

المَصْرُورُ: وینه گړ؛ که سیك پيشه
وینه گړتن بی.

المَصْرُورُ: مینهی (المَصْرُور) کامیرای
وینه گړتن.

صَاعَتُ النُّحْلِ صَوْعًا: همنگه کان
هه لایزان و بهرتو بلاو بوونه وه
همندیکان شوین همندیکان
که ووتن.

صَوْعُ الْأَشْيَاءِ: بهمانا (صَاعَهَا) دئ.
صَوْعُ الْمَوْضِعِ: شوینه که ی تهخت کړدو
ناماده ی کړد بو پیدا رویشتن.

إِنصَاعٌ: بو موطاومعهی (صاعه) دئ و
گمراه وه، یان به خیرایی رویشتن.

تَصَوُّعُ الْقَوْمِ: خه لکه که بلاو میان لی
کړدو بهرته وازه بوون.

الصَّاعُ: ربه و قسناغی دانه و پلّه پیوان و
دانیشتوانی حیجاز نامیری
(صاع) یان به چوار مود مهزنه
کړدوه و دانیشتوانی عیسراق
به مهشت (ریطل) مهزندیان کړدوه

و هه روا ناوه بو جامیلکه ی
ناو خوار دنه وه و گوجان و عمصا و
عمصای پاشا و (ك: اصوع و صوعان
وصیمان).

الصَّاعَةُ: زموی تهخت کړاو، ناماده کړاو
بو پیدا رویشتن و شوینیک
ناماده کړی بو شیکر دنه وهی لکه
تیدا.

الصَّوَّاعُ: بهمانا (الصَّاعُ) دئ واته: ربه
قسناغی دانه و پلّه پیوان و یان
جامیلکه ی ناو تیدا خوار دنه وه و
قورئان دمهر موی: ﴿نَفَقْتُ صَوَّاعَ
الْمَلِكِ﴾ و (ك: صیمان).

صَاعَةٌ صَوْعًا و صِیَاغَةٌ: به شیوه که ی
جوان و ریک و پیک دروستی کړد.

صَافٍ الْمَعْنَى: کانزایه کی کړده قالبو شتی
وا.

صَافٍ الْكَلِمَةَ: وشه که ی له سمر شیوه ی
قیاس و یاسا دروست کړد.

صَافٍ الْكَلَامَ: رسته که ی ناماد کړدو ریک
خست.

إِنصَاعُ الشَّيْءِ: بو موطاومعهی
(صَاعُهُ) دئ.

الصَّائِفُ: نالتونجی؛ که سیك پيشه ی
نموه بی نالتون و زیوو شتی وا بکاته
خشل و (ك: صَاعَةٌ و صَوَاغٌ و صِیَاغٌ) و
دمگوتری: (فلان من صَاعَةِ الْكَلَامِ)

فلانكەس قەسەزان و دارپێژمەری
رستەهە ە لەوكەسانەهە باش
قەسەكەریك دەخەن ە بۆ كۆی مێینە
دەگوتری (صَوَاغ).

الصَوَاغ: بۆ زیەدمەری لەمانای
(الصاغ) دئ ە بەزۆری بۆ ئەوكەسە
بەكاردئ كە قەسەكانی بڕازپێتەوهو
رێکیان بخاو هەلیان بەستئ ە
دەگوتری: (هذه كلمة صاغها
صَوَاغ).

الصِيَاغَةُ: ئالتونچیهتی ە پیشە
بەخشل کردنی زیرو زیو ە
دەگوتری: (كلام حسن الصياغة):
رستە و تارێكە زۆر بەپێژمو جوان
دارپێژراوه.

الصِيغَةُ: خشل ە كانزای دارپێژراوو
بەخشل گراو ە ئەصل و بنەما ە
دەگوتری: (هو من صيغة كريمة): ئەو
و مەجاخزادەیهو لەئەصل و
بنەمایەکی پەسەنە.

صيغة الامر: ئەو شیۆمیهی وشەکی
لەسەر بنیات نراوه.

صيغة الكلمة: شیۆه و وشەكەو
ریزکردنی پێتەکانی و بزوپێتەکانی ە
(ك: صيغ) ە گوتراوه (اختلفت صيغ
الكلام): واتە لیکدان و شیوازی
رستەکان جوداوازیان هەیه.

الصيغَة التنفيذية: رستەیهکی تاییبەتیه
كارمەندی تاییبەتی لەسەر روپەری
بەیارمەكە دەینوسی بۆئەوهی بەزۆرە
ملئ بەیارمەكە جی بەجی بکری.

الصيَاغ: بەمانا (الصَوَاغ) دئ.
الصيغ: قەسە رازپێتەرەوه ە قەسە زان ە
(صیغەتی موشەبەهە) ە یان بەمانا
قەسە هەلبەست و درۆزن دئ.
الصيغَةُ: مێینە (الصيغ) ە بەهیزو
توانا.

الصَاغ: دارپشتن ە خشی دارپێژراو
لەزێرو زیو یان لەشتی تر.
لصوغ: خشی دروستکراو.

صاف الكبش صَوْفًا: خوری لەسەر پشتی
مەرو بەرانەكە دەرکەوتەوه، توکیان
هاتەوه ە یان خوری سەر پشتیان زۆر
بوو، (فهر أصف وهي صَوْفَاء).
صَوْفُ النبات: لەسەر رومەكە شتێك
پەیدا بوو و مكوو گەندەموو وابوو،
و مكوو خوری دەچوو.

صَوْفٌ فَلَانًا: فلانكەس بوو بەصووفی.

تَصَوَّفَ فلان: فلانكەس بوو بەصووفی.

التَّصَوُّفُ: رێبازیکی ئەخلاقییه
بەتەماکە دۆنیانەویستی و خو
ئارایش دانە بەرمو شتی بەرز بۆ
پاککردنەوهی دەرۆون و بەرز
کردنەوهی گیان.

علم التصوف: كۆمەلئىك ياساۋ رېئسان
كە صۇفىيەكان پابەندى دىمىن و جى
بەجىيان دەكەن لەناۋ كۆرۈ
كۆبۈنەۋەۋە گۆشەگىرىيەكانيان دا.
الصوف: خورى كەپىستى مەرو بەران
دادەپۇش.

صوف البحر: شتىكە لەسەر شىۋەى خورى
مەر، سەرناۋ دەكەۋى ە (ك: أصواف).
الصوفان: روھىكە پىرۋ پالئىك دەردەدا
دەشوبەيتە خورى.
الصوفاني: شتىك نىسبەت بىرئ بۇلاى
(صوف - خورى) بەشىۋەى ناقياس و
قاعىدە.

الصوفة: پارچە خورى، تىسكە خورى.
الصوفي: كەسەك صۇفى بىۋ پابەندى
رېبازى صوفىنزمى بىۋ ە شارەزا
لەزانبارى صوفىيەتى دا ە ناۋەكەش
لەۋمەۋە ھاتوۋە گۈايە بەھۋى دونيا
نەۋىستىيانەۋە پۇشاكى خورى
دەپۇش.

الصيفية: بەمانا (التصوف) دى.
الصواف: خورى فروش.
الصيف: ھەر قوماشىك زۆرى
پىكەتەكەى خورى بى.

صاكَ به المسك: مىسكەكەى پىۋە نوسا.
صاكَ الطيب: بۇ نەخۇشەكە بلاۋ بۆۋە.
تصوك المسك وغىرە: خۇى بەمىسك

بۇنخۇش كرد.
صاَل عليه صَولاَ وصَولاَن: ھەلەمتى بۇبرد
ە پەلامارى دا بۇنەۋەى تىكى بشكىنى.
صاَل الجمل: حوشترەكە گەستى.
صاَوَلَه مُصاَوَلَه وصيالاَ: بەسەرى دا زال
بىۋ، بەرانبەرى كرد لەھەلەمت
بردن دا.

صَوَل البيسر وغىرە: دەۋرۈپشتى
خەرمەنەكەى مالى.
صَوَل الحنطة وغىرە: گەنەكەى بەناۋ
پاك كىردەۋە ھىچى پىۋە نەھىشت.
تصاَوالاَ: كى بركىيان كرد لەھەلەمت
بردن دا.

الصَوَل: ھەلەمت بەرى بەزىرو زەنگ
ە جەربەزە لەھەلەمت بردن دا.
الصولة: پەلاماردان، پىركىش كردن.
الصولة: ئەۋ گەنەى پاك كرابىۋ
شۇرابىتەۋە بەناۋ.

الصَوَل: شەنەى خەرمەن سورگردن ە
خەرمەن دۋاى گىرەگردنى بەشەنە
بەھۋى باى شەمالەۋە گەنەۋە كاكەى
لئىك جىيادەكرىتەۋە ە مەۋلەۋى دەلى:
خەرمەنى خەمان ھا ۋبەر باۋە
شەنكەر يەككىكەۋ دۋوشەن ۋەلاۋە
ئەۋ بىزىنگۈ نامىزەى مرۋرو زىزانەى
پى لەگەنەكە جىيادەكرىتەۋە ە (ك:
مُصاَوَل).

ههتا خۆرئاوا بوون ۵ قسه نه كردن،
قورئان ده قهرموى: هَؤَانِي لَدَرْتُ
لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا.

الصَّوْمُ: كهسيك زۆر بهرؤو بى.
الصِّيَامُ: به مانا (الصَّوْم) دى ۵ همروا
كۆى وشى (صائم) بهشه.
المَصَامُ: (مَصَام الفرس): شوينى
راوهرستانى نه سپ.

مَصَام النجم: شوينى نه ستيره، پتېره
نه ستيره ۵ دهگوتري: (جِشَّةُ
والشمس في مَصَامِها): هاتم بۆلى
له كاتيك دا خۆر له ناوهرپاستى
ناسمان دا بوو ۵ (الصَّوْمُوعُ
والصَّوْمُوعَةُ): بېروانه مادهى (صَمَع).
صَانُ الفرس صَوْنًا: نه سپهكه راوهرستاو
نوكى سى له زموى جهقانده بوو ۵
حهزى له پويشتن نه بوو له بهر نه موى
سى نالى پيوه نه مابوو ۵ سوابوو ۵ يان
سى دههيشا.

صَانُ الشَّيْءِ صَوْنًا وَصِيَانَةً: شتهكه
له شوينيكى باشو نه مين دا پاراست ۵
دهگوتري: (صَانُ عِرْضَةٍ): ناموس و
حهياى خوى پاراستو نه بهيشت
له كه دار بى.
إِصْطَالُهُ: بۆزله مېروى له ماناى
(صان) دى.

تَصَاوَنُ: خۇپاريزى كرد.

المِصْوَلَةُ: كهسيك كه دهوړو بهرى
خهرمانى بى ده مالدري ۵ (ك):
مِصَاوَلُ).

الصَّوْلُجُ والصَّوْلُجَةُ، الصَّوْلُجَانُ
والصَّوْلُجَانَةُ: بېروانه مادهى (صَلَج).

صَامَ صَوْمًا وَصِيَامًا: بهرؤو بوو، نيهمتى
هيناو خوى له خواردن و خوارندنه وه
گرته وه له سهره تاى رۆزوه تا خۆرئاوا
بوون.

صَامَ الفرس: نه سپهكه راست بۆوهو ناليكى
نه خوارد.

صَامَ الماء والرَّيْحُ: ناوكه يان بابكه
بۆگه بوو.

صَامَتِ الشمس: خۆر گه پشته ناو قهدى
ناسمان.

صَامَ النُّعَامُ: نوعامهكه چي قهنى خوى
فرى دا.

صَوْمُهُ: واى لى كرد بهرؤو بى.

إِصْطَامُ: بۆزله مېروى له ماناى
(صام) دى.

الصَّائِمُ: رۆزوهوان ۵ كهسيك بهرؤو
بى ۵ (ك): صَوْمٌ وَصِيْمٌ وَصَوَامٌ
وَصِيَامٌ).

الصَّوَامُ مِنَ الأرض: زموى بيرون و بى ناو.
الصَّوْمُ: خۆگرته وه له كردار و گوهرتار ۵
له شهرع دا خۆگرته وه له همرشتيك
رۆزوى بى بشكى، له بهره به يانه وه

تَصَارَنَ مِنَ الْمَعَايِبِ: خۆى لەعهیبو عار
پاراست.

تَصَوَّنَ: بەمانا (تَصَاوَنَ) دئ.

الصَّوَّانُ: هەرشتیك كَتِيبى تیدا
بپارێزری، یان پۆشاکی تیدا
هەلبگیرئ ە (ك: أَصُونَة).

الصَّوَّانُ: بەردەستى، جۆره بەردیكه
زۆر ڕمقه كه بەهەستى و ناسن لى
دەدرئ پزیشكى ئاگرى لى دەبنهوه.
الصَّوَّانَةُ: ناوه بۆ پارچهیهك
لەبەردەستى.

الصَّيْنَةُ: بەمانا (الصَّوْنُ) دئ ە
دەگوترئ: (هَذَا ثَوْبٌ صَيْنَةٌ) ئەوه
پۆشاکی هەراج نیه بەلگوو
پۆشاکیكه لەناو صندوق دا
هەلبگیرئ.

صَوِيَّ صَرِي: وشك بوو كزو لاواز بوو ە
دەگوترئ: (صَوِيَّ الصَّرْعُ): گوانهكه
شیری تیدانهما وشكى كرد.

أَصْوَى الْقَوْمُ: خەلكهكه دابەزینه سەر
تەبۆلكهى بەردەلان و پتەو لهوئ
جیى خۆیان خوش كرد.

أَصْوَى فُلَانٍ: فلانكەس ئازەلەكانى كزو
لاواز بوون.

صَوَى الصُّوَى فِي الطَّرِيقِ: لەسەر ڕیگا
بۆ شارەزایی نەشارەزاییان بەردی
خستنه سەریهك تا بزاندرئ ڕیگاكه

چۆن دەروا.

صَوَى النَّاقَةَ: حوشرەكهى نەدۆشى

بۆئەوهى شیر وشك بكاو قەلەو بی.

صَوَى الدَّابَّةَ: وڵاخهكهى بەره‌لاکرد
بۆئەوهى قەلەوبیو نیشات پەیدا
بكا.

الصُّوَّةُ: تەبۆلكهى رەق و پتەو ە كۆمەلە
بەردى سەر یهك نراو بۆ نیشانهى
كوێره ڕیگا ە (ك: صَوَى وَأَصْوَاء) ە
لەحه‌دیسی پێغه‌مبەر دا هاتوو
فەرموویهتى: (إِنَّ لِلدِّينِ صَوَّءً وَمَنَاراً
كَمَنَارِ الطَّرِيقِ).

صَيًّا النُّخْلَ: خورماكه رەنگى خورما
نەگەییوییه‌كانى دەرکه‌وت.
صَيًّا رَأْسَهُ: سەرى خۆى شت و چاك
پاكى نەكردموه.

الصَّاءُ: ئەو ناومیه لەناو پزدان دایه ە
ئەو خۆین و خوڕپیه دواى منداڵ
بوون دێته دەر.

الصَّيَّاءُ: بەمانا (الصَّاءُ) دئ.

الصَّيُّوبُ: هەنگیو ە دەست راست ە یان
زۆر هەنگیو.

الصَّيَّابَةُ: بەمانا (الصَّوَابَةُ) دئ ە
دەگوترئ: (هَرُ صَيَّابَةٌ قَوْمُهُ): ئەو

پیاوه ریش سپى و پیاو ماقولئ
قەومەكه‌یه‌تى.

صَاحَ صَنِعاً وَصِيحاً: هاواری كرد،

بهههموو هیزى قیراندی ۵ قیزاندی،
نهراندی....

صاح به: بانگی کرد.

صاح علیه: بهسهریا ههشاخی، لئی تورپه
بوو.

صاحت الشجرة: درهختهكه دريژ بوو.

صاح العنقود: هيشوومكه يان گوئهكه
دمركهوتو دريژ بوو، لهتوپكلى خوى
هاتهدمر ۵ (فهو صائح).

صيح به: ترسا.

صيح بهم: فهوتان تيذا چون، خپ بوون
دهنگوت بومهلهمرزو گرمه و نالهى
فهوتينمر لئی داوون.

صايح التوم: خهلهكه ههنديكيان
بانگی ههنديكيانيان کرد.

صاح فلاناً: بانگی فلانكهسى کرد.

صيح: بؤ موبالهغه له مانای (صاح)دا
دئ.

صيح الشيء: شتهكهى قهلاشتو دهنكى
ليوههات.

إنصاح: قهشاو دهنكى لئ هات.

إنصاحت الأرض: زمويهكه ههنديكى
بهروهك داپوشراو ههنديكى
بهروتهنى مايهوه هيچى لئ نهپروا.

الصائحة: گريان و هاوارى كووستكهوتوو
مردو لئ مردو ۵ ترسان و خورپه
پيكهوتن ۵ (ك: صوائح).

الصيحة: هاوارو دهنكى توقيينمر ۵
فوكردن به كهرمنای دونيا

وييرانبوونا ۵ قورشان دمفهرموى:

﴿يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ
يَوْمَ الْخُرُوجِ﴾ ۵ ههلمهتى لهناكاو

خاهلگيرو زهندهمقهر كه خهلهكه

بتاسيئى ۵ سزاو عهزابى فهوتينمر ۵

قورشان دمفهرموى: ﴿وَأَخَذَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾.

الصيحاء: بؤ موبالهغه و زهندهموى
لهمانای (الصائح)دا دئ.

صَادَ الطَّيْرُ وَالْوَحْشُ صَيْدًا: بانندهكه يان

نازهله كيويهكهى بهداوو تهله گرت

۵ ههروا بهمانا كيش كردن و ومگرى

كردنيش دئ ۵ دمگوترئ: (صَادَ

النَّاسَ بِالْعُرُوفِ): بهچاكو و پياومتى

خهلهكى بؤلاى خوى كيش كرد

ومگرى خويى کرد.

صَادَ فَلَانًا طِيْرًا: بانندهكهى بؤ فلانكهسى
گرت.

صَيْدَ صَيْدًا: ملى خواره يان ملى خوار بوو
ناتوانى ملى يادا.

أَصَادَ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: فلانكهسى

ههلهكهتاند بهنيچير بؤگرتن ۵

داخى کرد بؤ نهوهى مله خرپو

نهخوشى مل خواربوونى نهميئى.

إِسْطَاهَدَ: زؤر به ناخوشى راوى کرد ۵

تابوی گیرا ته‌واو شه‌پرزه بوو.

تَصِيدُهُ: فیل و پیلانی به‌کاره‌ینا بو

نیچیر گردنی ۵ ده‌شگوترئ: (خرج

یتصید) جووه دمره‌وه به‌هیوای

ئه‌وه‌ی نیچیر بگرئ.

إصِيدُ: ملی خوار بوو مله خړه‌ی توش

بوو.

الأَصِيدُ: ملخوار که‌نه‌توانئ به‌هوی

نه‌خو‌شی ملیه‌وه ناوړ بداته‌وه ۵

لوتبه‌رزو فیزکه‌ر ۵ ههرکه‌سیک

له‌پاشاو هه‌رمانه‌ره‌واوه ده‌سه‌لاتیکي

پئ درابئ ۵ بو ئا‌فره‌تیش ده‌گوترئ:

(صِيدَاء) ۵ (ك: صيد).

الصَاد: پیتیکه له‌پیته‌کانی هیجا ۵

دمرده‌مل، مله خړه، مل خوار بوون.

الصَيْدُ: نه‌و ئازه‌له‌ی راو بکرئ ۵

گیانله‌به‌ری دهریا و‌ه‌کوو ماسی و

شتی وا ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿أَحِلُّ

لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ﴾.

الصَيْدُ: نه‌خو‌شیه‌که توشی مل ده‌بئ

ئاتوانئ مل بسورپئئ ۵ خو‌به‌زلزان و

لوتبه‌رز.

الصَيْوُدُ: راوچی کاراماو لی‌زان له‌بواری

راوکردن دا ۵ هه‌روا ده‌شگوترئ:

(کلب صیود وصقر صیود).

الصَيَّادُ: راوچی؛ نه‌وکه‌سه‌ی پیشه‌ی

راوکردن بئ.

الصَّيْوَةُ: تیری پئیکاو، تیریک باش

هه‌ده‌هی پئیکا بئ.

المَصَادُ: شوینی راوکردن ۵ تۆقه‌سه‌ری

کئو ۵ (ك: مَصَايد).

المُصْطَادُ: نیچیره‌وان، راوکه‌ر ۵ راوکه‌راو،

نیچیر.

المَصِيدُ والمَصِيدَةُ: ته‌له‌و داوو ئامیری

راوکردن ۵ (ك: مَصَايد).

صَيْدَلُ: دهرمان‌سازیی کرده پیشه‌ی

خو‌ی.

الصَيْدَلُ: به‌رده زیو ۵ به‌رده سیخرو.

الصَيْدَلَةُ: پیشه‌ی دهرمان‌سازیی.

علم الصَيْدَلَةِ: زانیاریه‌که تئیدا باسی

داوو دهرمان و تایبه‌تمه‌ندی و شیوه‌ی

تیکه‌ل کردن و گرتنه‌وه‌ی

دهرمانه‌کانی تئیدا ده‌کرئ ۵ (ك:

صيادلة)یه.

الصَيْدَلِي: به‌مانا (الصَيْدَلَانِي)دئ.

الصَيْدَلِيَّة: دهرمانخانه ۵ شوینی

دهرمان‌سازو فروشتنی.

الصَيْدَلَانِي: دهرمان‌ساز نه‌وکه‌سه‌ی

دهرمان دروست ده‌کاو ده‌یفرؤشئ ۵

زاناو کاراما له‌بواری دهرمان‌سازي دا.

الصَيْدَان: به‌ردیکه دیزمو گلینه‌ی لی

دروست ده‌کرئئ ۵ مس.

الصَيْدَانَةُ: دئوو درنج ۵ به‌دې‌موش

زۆر بلئ.

الصَّيْدَن: بهمانا (الصَّيْدَل) دئ ۵
دمعبايهكه له ژيړ زموى دا شوين
بوځوى دروست دمكا ۵ چهند
ريځايهكى چهواشهكارى و دمرباز
بوونى دروست دمكا بونهوهى راوكمر
نەتوانئ نيچيرى بكا ۵ بالهخانهى
توكمه و قايم ۵ پوڅاكى خزو
نەستور چندراو.

صارَ الشَّيْءُ كَذَا صَيَّرًا وَصَيَّرَةً وَمَصِيرًا:
لهحاليكهوه چووه سهر حاليكى تر.
صار اليه: بوى گمرايهوه ۵ هاتهوه.

أصاره كذا أو الى كذا: گۆرى، گۆراني
بهسهردا هيئا، گردى بهنو و شته.
صَيَّرُهُ كَذَا أو الى كذا: بهمانا
(أصاره) دئ.

تَصَيَّرَ أَبَاهُ: ومكوو باوكى چو، لهشيومو
روخساردا لهباوكى چوو.

الصَّائِرَةُ: لهومړى وشكهوه بوو كهدواى
قوناغى سهوزبوونى زور مابيتتهوه.
الصَّيَّارَةُ: تهويله و ناغهل و گهورى
نازهل و ولاخ.

الصَّيْرُ: كوتايى كارو سهرمنجامى ۵
لايهن و نهملاو نهولای شت ۵
دمگوترئ: (هو على صير حاجة أخيه)
نەو كابريره زور گرنگى دمدا
بهنيش و كارى براكهى و ديهوى
بهباشى نهنجامى بدا ۵ ناويك خلك

لهدمورى كۆبينهومو بيكهنه شوين
ههوارى خوځيان ۵ درزى دمرگاو كوني
دمرگا لای نهلقه و شوينى كليل و
كيلون ۵ لهحمديس دا هاتووه: (من
نظر من صير باب ففُقئت عينه، فهي
مدر) ۵ ههروا ناوه بو كەشيلى
مهسيحيهكان.

الصَّيْرَةُ: بهمانا (الصَّيَّارَةُ) دئ ۵ (ك:
صير).

الصَّيُّورُ: كوتايى و سهرمنجامى شت ۵
راى پهسهندو دروست.

لَلصَّيْرِ: سهرمنجام و دوا قوناغ ۵
دمگوترئ: (مصر المياه): كوتايى
پيړهوى ناو ۵ (مصر الخلق):
گمرايهومو دوا قوناغى ئادمميزادو
سهرمنجاميان ۵ قورئان دمفهرموى:
(وَاللَّهِ الْمَصِيرُ).

صَاصَتِ النَّخْلَةُ صَيَّاصًا: درمخته
خورماكه خورماكانى بيزوك و
خراب بوون، باش دمكه خورماكانى
ههلههپيچان بههوى خراب
بهخيوكردنهوه يان بههوى دمردى
تر.

أصاَصَتِ النَّخْلَةُ: بهمانا (صَاصَت) دئ.
صَيَّصَتِ النَّخْلَةُ: بهمانا (صَاصَت) دئ.
الصَّيَّصُ: بهمانا خورمايهكه باش ههئى
نهپيچابو و دمكهكانى بيزوك و

هه لمزی.

صَافَ الْيَوْمَ صَيِّفًا: رۆژمه زۆر گهرم بوو،

پلهی گهرمای بهرز بۆوه.

صَافَ بِالْمَكَانِ: هاوین لهوشوینه مایهوه.

صَافَ عَنْهُ: لای دا، وازی لی هیئا.

صَافَ السُّهُمُ عَنْ الْهَدَفِ: تیرمه

له نیشانهکه لای دا نه پههنگاوت.

صَافَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ أَوْ النَّاسَ: زموپیهکه یان

خه لکهکه به هاوین بارانیان لی باری.

أَصَافَ: کهوته هاوینهوه ۵ به پیری

مندائی بوو.

أَصَافَتِ النَّاقَةُ: حوشرمهکه به هاوین

بیجوی بوو.

أَصَافَ الرَّجُلُ النِّسَاءَ: پیاوهکه به گهنجی

ناهرمهکهی مارنه کرد، که پیر بوو

نهمجار مارهی کرد.

أَصَافَ الشَّيْءُ عَنْهُ: شتهکهی خوار

کردموه.

أَصَافَ اللَّهُ الشَّرَّ عَنْهُ: خودا شهرمهکی

لی لادا.

صَايَفُهُ مَصَايِفُهُ وَصَيَّافًا: مامهلهی

له گهل کرد هاوین بۆ هاوین.

صَيِّفَ بِالْمَكَانِ: به هاوین لهوشوینه

مایهوه.

صَيِّفَ الشَّيْءُ فَلَاأَ: شتهکه بهشی

ماوهی هاوینی فلانکهسی کرد.

وشکهل بن ۵ دهق بهمانا

(الشَّيْءُ) دئ.

الصَّيِّئَةُ: لۆغه تیکه له (الشَّيْءُ).

الصَّيِّئَةُ: نهو تهله خوارموه بووهی

به سههری سههرمه شیبیه و میه داوه

به نه کهی تی دهکری ۵ مه کۆک و

شانهو چۆکی جۆلا که رایه ل و

پۆیه کهی پی ریک دهخا ۵ شاخه گا

۵ (ك: صَيَّاصُ).

الصَّيِّئَةُ: بهمانا (الصَّيِّئَةُ) دئ ۵ چنگو

نینۆکی که له شیر که به قاجیه و من ۵

شوانیک به باشی نازده لکهکانی

چاودیری بکاو به خیویان بکا ۵

قهلاو دزو سهنگهری قایم ۵ (ك:

صَيَّاصُ) ۵ قورئان دهفه رموی:

﴿وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ

الْكِتَابِ مِنْ صَيَّاصِهِمْ﴾.

صَاعَ الْفَنَمِ وَغَرَهَا صَيِّعًا: مهرو بزنهکانی

بلاو کردنهوه ۵ بهرته وازهی کردن.

صَاعَ الْقَرَمِ: خه لکهکهی پیکهوه نانو

پیکی هه لپزانندن بۆ نهوهی دزی یهک

بنو ئازاوه بکهوینه ناویانهوهو

بهرته وازه بن.

أَصَاعُهُ: بهمانا (صَاعُهُ) دئ.

انصاع فلان: فلانکهس خیرا گهراپهوه.

صَيِّعُ الطَّعَامِ: خواردنهکهی له پێخۆرمهکه

هه لکیشا تا به ته وای پێخۆرمهکی

صَيْفُ الْمَطَرُ الْأَرْضَ أَوْ النَّاسَ: بارانەكە
بەهاوین لەزموییهكە یسان
لەخەتكمە بارئ.

اصْطافَ بِالْمَكَانِ: بەهاوین لەوشوینە
مایەمۆ.

تَصَيَّفَ بِالْمَكَانِ: بەهاوین لەوشوینە
مایەمۆ.

الصَّائِفُ: گەرم.

الصَّائِفَةُ: کاتی هاوین ە غەزاکردن
لەومرزی هاوین دا بۆیە غەزاکردنی
موسولمانەکان بۆ ولاتی روم بەو
ناوە ناوئراوه.

صَائِفَةُ الْقَوْمِ: بژێوی خەلک لەهاوین دا
ە (ک: صوائف).

الصَّافُ: گەرم ە دەرگوترئ: (بوم صاف)
رۆژێکی گەرمە.

الصَّيْفُ: هاوین؛ یەکیکە لەچار
ومرزمەکانی سال ە (ک: أصيف
وصيف).

الصَّيْفِيُّ: هاوین؛ شتی هاوینی جلی
هاوینی، میوهی هاوینی ھەرشتیک
لەهاوین دا پەیدا ببێ ە دەرگوترئ:
(مطر صيفي ونبت صيفي): پووومکێک
لەهاوین دا برۆئ.

الصَّيْفُ: ھەرشتیک لەهاوین دایب.

الصَّيْفُ مِنَ النَّاسِ: بیاویکە تا تەواو

كامل نمى ٲزن نههينى ە ھەروا
وشەى (المصيف) ناوھ بۆ حوشتێك
ھاوینان بێجوى ببێ ە زموييهك
تەنها لەھاوین دا شتى لى برۆئ ە
(ك: مصايف).

المصطاف: ھاوینە ھەوار.

المصيف: شوێنى مانەمۆى ھاوین،
ھاوینە ھەوار ە (ك: مصايف).

صاق به كذا صَيْقًا: پێوهى نووسا.

الصَيْقُ: تەپو تۆزى چەرو پەرى بەرمزمۆه
بوو لەھەوادا ە ھەرق ە (ك: صيق
وصيقان).

صَاكٌ به كذا صَيْكًا: پێوهى نووسا.

صَاكُ الدَّمِّ وَغَمْرُهُ: خوینەكە وشك بۆوه،
رەق ھەلھات.

صَالَ عَلَيْهِ صَيْلًا وَصَيْلَانًا: بڕوانە
مادەى (صَوْل).

صَيْلٌ لَه كَذَا: ئەمۆى بۆرێكەوت، بۆى
گونجا ە بۆى پەخسا.

الصَّيْنِيُّ: شتو مەكو كالاى صینی.

الصَّيْنِيَّةُ: دەورى قاپو بەلەمى چینی
كە بەكاردەھێمدرێن بۆئان
تێداخواردن ە (ك: صينيات).

الضَّادُّ: پیتی پانزدهمه له پیتهکانی

هیجا ۵ هه‌ندی عه‌رب نه‌ومنده
به‌گوشراوی و کوکراومیی دمبلین
و مکوو دالی قه‌له‌وی لی دئ ۵ (پیتی

ضاد) تایبته‌ندییه‌کی ته‌واوی
همیه له‌زمانی عه‌ربی دا ته‌نانه‌ت
هه‌ندی جار له‌جیاتی (لغة العرب)

دمگوتری (لغة الضاد) که‌م که‌سیش
و مکوو عه‌رب دمتوانن نه‌و پیته
و مکوو خو‌ی دمری‌پن، هه‌ندی گهل و
نه‌ته‌وه هه‌ر ناتوانن ته‌له‌فوظی پی
بکه‌ن، و منده‌ی من بزانه‌م دوا عه‌رب
که‌س به‌نه‌ندازه‌ی گورد لی‌زان نییه
بۆ وتنی نه‌و پیته‌و ته‌له‌فوظ
پیکردنی.

الضَّيْبُ: گیانه‌به‌ریکی دمری‌اییه و له‌ناو

ئاودا دمزی ۵ دهنکی مرواری.

الضُّوْبَانُ مِنَ الْجَمَالِ: خوشتری قه‌له‌وی
به‌هیز.

ضَاوَةُ ضَاوًا: سته‌می لی گرد، دمگوتری:

(ضَاوَةُ حَقَّةً): مافی ژیر پی دا، که‌می

کردموه، مافی خو‌ی نه‌دایه.

الضُّيْرِي (قِسْمَةُ ضِيْرِي): دابه‌شکردنی

سته‌مکارانه‌و ناعه‌دالمت.

ضَاضًا ضَاضًا وَضَاضًا: غال و بوغلی

کرد، هاواری کرد.

الضَّاحَاةُ: دهنکه دهنگو هاوار هاوار.

الضَّيْنِي: نه‌صل و بنه‌ما، دمگوتری:

(هَر مِّنْ ضَيْنِي كَرِيم) ۵ (ك:

ضاي).

ضَمَّ ضَاطًا: له‌رؤیشتن دا شان و جه‌سته‌ی

هه‌لده ته‌کینی.

ضَوَّلَ الرَّجُلُ ضَالَّةً وَضُورَةً: جه‌سته‌و

قه‌باره‌ی بچوک بوو، کزو لاواز بوو،

هیج و پوچ و بی نمود بوو، دمگوتری:

(ضَوَّلَ رَأْيَهُ): راوو بۆ‌چونیکی هیج و

پوچی هه‌بوو ۵ (فَهَر ضَيْلٌ) ۵ (ك:

ضُورًا وَضَيْالٌ) ۵ (وهي ضَيْلَةٌ) ۵

(ك: ضَيْالٌ)، دمگوتری: (مَا عَلَيْكَ فِي

ذَلِكَ ضُورَةٌ): له‌ومدا تۆ هیج که‌م و

کورپه‌کت نییه.

ضَاعَلْ شَخْصَةً: که‌سایه‌تی نه‌وی بچوک

کردموه.

تَضَاعَلْ: به‌مانا (ضَوَّلَ) دئ ۵ وَتِكَ

هاته‌ومو هه‌ندیکی که‌وته سه‌ر

هه‌ندیکی و پالیان لی‌ک دا ۵

که‌سایه‌تی خو‌ی شاردموو خو‌ی

بچوک کردموه.

الضُّوْلَانُ: مانددو بون و بارگرانی،

دمگوتری: (هَر عَلَيْهِ ضُورَانٌ): نه‌و

لهسمر فلان بارگرانی و نمرکه.

گرتو پاراستی.

أضآن فلان: فلانکەس مەری زۆر بوو.

الضَائِبَةُ: خۆل، خۆله پەتە.

الضَّائِن: مەرپ ە کەم شیر ە جەستە

الضَّائِبَةُ: کۆلی قورس، باری گران، کە

جوان و رێک و پێک ە (ک: ضآن

کۆلێمرکە نەتوانی لەزەوی بەرز

و ضئین و هن ضوائن).

بکاتەو، دەرگوتری: (غِرارة ضابنة):

الضَّان: مەرپ، مەرپە سپی، مەرپ

کۆلێکی قورس و گرانبە کۆلێمرکە

خوڕیدار، دەرگوتری: (لحم ضآن):

لەژێر دایار نییە ە (ک: ضابئی).

گۆشتی مەرپ.

الضَّبَّاءُ: حەشارگە ە (ک: مضابئی).

الضَّيْنَةُ: مەشکە ی دۆ تیدا ژانەن.

ضَبَّ الماء: وەرەو، ضَبَّاً و ضَبْرِيّاً: ئاو مە

ضَائ ضَائاً: بەمانا (ضَوَّل) دئ ە جەستە ی

بە مەمە داخۆرا کەمە ی لئ پەوان بوو،

زەعیفو لاواز بوو.

دەرگوتری: (ضَبَّ الدَّمُ والغَرَقُ والرَّيْقُ):

ضَبَّاً بالأرض وفيها ضَبْرُاً: بەزەوی پەو

خوینی کەم لئ روپی، عەرەقی کەم

نوو سا، خۆی شار دەو، دەرگوتری: (ضَبَّاً

کرد، تەزو لیکێ کەم بوو.

الصادد): نیچەرەوان خۆی مەلا س دا

ضَبَّ بكذا أَر عليه: هەوێ بۆدا وستی

بۆئەوێ نیچەر مە بختە داوی

بە دەستی بیئنی.

خۆ پەو.

ضَبَّ: رَق و کینە ی پەیدا کرد ە رقی لئ

هەلسا.

ضَبَّاً منه: شەرمی لئ کرد.

ضَبَّ على مافي نفسه: ئەوێ لەناخی دا

ضَبَّاً عليه: پەنا ی بۆ برد.

بوو نە ی درکانە، شار دیو.

ضَبَّاً به الأرض: بەزەوی پەو ی نو ساندو

أَضَبَّ اليَوْمُ: رۆژ مە رۆژێکی تەم و

ناهیێ هەلسی تەو ە (فهر ضابئ

مزاوی بوو.

و ضئئ).

أَضَبَّ المكان: شوێن مە تەم و مزی

أَضَبَّ على الشيء: لەشت مە بی دەرگ

هەبوو.

بوو لئ نەدوا، دەرگوتری: (أَضَبَّ على

أَضَبَّت الأرض: گزوگیا زەوی پە مە

ما في نفسه): ئەوێ لەدای دا بوو

داهۆشی ە زەوی پە مە مزی زۆر

شار دیو نە ی درکانە ە (أَضَبَّ على

بوو.

ما في يديه): ئەوێ لە دەستی دا بوو

أَضَبَّ القومُ: خەلک مە تیکرا بە کار مە

بە فەرۆ نە داو دەستی بە سەرا

هه‌ئسان و خمریکی بوون.

أَضْبُ فُلان: فلانکەس زانیاری خۆی
شاردموه نه‌یویست، سود له‌قه‌سه‌کانی
ببیندرئ.

أَضْبُ عَلی مافی نفسه: ئه‌وه‌ی له‌دلی دا
بوو به‌رق و هینه‌وه‌ شارده‌یه‌وه.

أَضْبُ عَلی مافی یدی: ئه‌وه‌ی له‌دمستی
دا بوو به‌تونیدی پارێزگاری کردو
گرنگی پێ دا.

ضَبُّ الحَشْب: پارچه‌ ئاسنی له‌دارمه‌که
شته‌که‌ دا، ته‌خته‌ دارمه‌که‌ی
به‌پینه‌ی له‌وحه‌ ئاسا قایم و پته‌و
کرد.

ضَبُّ الباب: پینه‌ی ئاسنی له‌دەرگا‌که
قایم کرد به‌مه‌یه‌ستی ره‌خته
کردن و پته‌و کردنی و
دروست کرد به‌سه‌ر یه‌ک دا
بشکێته‌وه، بچێته‌ ناو یه‌که‌وه.

ضَبُّ الطَّب: سوسه‌مارمه‌که‌ (بزن
مژمه‌که‌) ی دهنه‌ دهنه‌ دا بۆنه‌وه‌ی
له‌کونه‌که‌ی بێته‌ ده‌ری و نی‌چیری
بکا.

ضَبُّ الشَّيْ: توند شته‌که‌ی گرت بۆنه‌وه‌ی
له‌کیسی نه‌جئ.

تَضَبُّ: دمستی کرد به‌قه‌له‌و بوون.

الطَّبَاب: ته‌م و مژ، و مکوو هه‌مور وابه
زه‌وی داده‌پۆشئ.

الطَّب: بزن مژ، سوسه‌مار، قوژی و
گیانه‌به‌ریکی خشۆکه، پێستی
زهم‌ره‌ کلکی درێژه و له‌ده‌شت و
بیابانه‌کانی و لا‌تی عه‌ره‌ب زۆره و
رق و کینه‌ که‌له‌ ناخ دا شاراوه‌ بی،
ده‌گوترئ: (رجل خَبْ ضَب):
پیاویکی فیلاوی و ته‌له‌که‌ بازه و
(ك: أَضْبُ، ضباب، ضَبَاب).

الضَّيْب: شوینی ته‌م و مژاوی.

الطَّب: سوسه‌ماری میینه، ده‌شگوترئ:
(إمرأة خَبْ طَب): ئاهه‌رمێکی مه‌کر
بازو فیلاوی و به‌جاوو راوه و پێستی
سوسه‌مار ده‌باغ بکری و پۆنی تی
بکری و پارچه‌ ئاسنی که‌ ده‌رگای پێ
پته‌و ده‌کری و سورگی ده‌رگا و
شمشێرو کلیل دارینه‌ ده‌رگای پێ
داده‌خړئ و (ك: ضَبَاب).

الطَّبُوب: و لاغِيك له‌کاتی بازدان و
رۆیشتن میز بکا.

الضَّيْب من السيف: تیزایی و تیزی
شمشێر.

الضَّيْبَة: خۆراکی که‌ له‌رۆن و خورما
دروست ده‌کری له‌توره‌که‌و زهرفی
چه‌رمین دا هه‌له‌ده‌گیری بۆنه‌وه‌ی
ورده‌ ورده‌ بدرئ به‌منال بیه‌خوا.

ضَبُّ الشَّيْ و به‌ وعلیه‌ ضَبُّ: شته‌که‌ی
له‌ناو قوله‌ مشتی دا به‌ توندی

گرتو گۆشى ۋ (ضَبَّتْ به): هەلمەتى

بۆ برد، (ضَبَّتْ فلاناً): لەفلانکەسى

دا.

الضُّبَاتُ: شير ۋ چنگى شير ۋ (ك):

أصبنة).

ضَبَّحَ ضَبْحًا: خۆى دا بەزموى دا بەهۆى

ماندو بون و نارهحهتى.

ضَبَّحَ الثَّعْلَبُ ضَبْحًا وَضَبَّاجًا: رێوییەكە

واغاندى، دەشگوترى: (ضَبَّحَ الإنسانُ

والبومُ والخيَلُ): ئادەمیزاد گوندەبو

ئەسپ ھانكە ھانكى كرد لە كاتى

ھەناسەدان دا ۋ قورئان دەفەر موى:

﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا﴾.

ضَبَحَتِ النَّارُ أَوِ الشَّمْسُ الشَّيْءَ: ئاگرەكە

يان خۆرەكە شتەكەى رەش

ھەلگەرا، كەمىك پەنگى گۆرى.

ضَبَّحَ الْعُودَ بِالنَّارِ: سەرى دارەكەى كەمىك

سوتاند ۋ كردى بەسەرە بزوت ۋ (فهر

مضروح و ضبيح).

إِضْبَحَ: بۆ موطاومەى (ضَبَّحَ) دى.

إِضْبَحَ لَوْنُهُ: رەنگى كەمىك بەلای

رەشى دا رۆیى كەمىك رەش

ھەلگەرا.

الضُّبَّاحُ: حیلەى ئەسپ ۋ واقەواقی

پێوى.

الضُّبْحُ: خۆل، خۆلە پەتە.

الضُّبْحَاءُ: كەوان كەبەئاگر داھیندرايى

ۋ بەھئاگر گەرم گرابى ۋ

چەمىندرايىتەو.

الْمَضْبِجُ: ئاگردان و مەقەلى كە

كەوانەكەى تیدا گەرم گرابى ۋ تاو

كە شتى تیدا سور بكریتەو.

المضبوحة: بەردى ئەستى، چەرە.

ضَبَّرَ ضَبْرًا وَضَبَّرَانًا: بازى دا ۋ (ضَبَّرَ

الفرسُ): ئەسپەكە قاچەكانى

كۆكردنەو بەوئەوى باز بدا، دەگوترى:

(ضَبَّرَ القَيْدُ): ئەسپە پێوەند كراو كە

بازى دا.

ضَبَّرَ الْوَجْهَ: روخسارەكە گۆرا.

ضَبَّرَ الشَّيْءَ ضَبْرًا: شتەكەى خپر كەردەمو

شەتەكى دا، دەشگوترى: (ضَبَّرَ الْكُتُبَ):

كتیبهكانى كۆكردنەمو توند شەتەكى

دان و كردنى بەگورزو شەدمو دۆسيە.

أَضْبَرَ: بەمانا (ضَبَّرَ) دى.

ضَبَّرَ اللَّحْمَ: گۆشتى ھەلپەچنى و قەلەو

بوو.

ضَبَّرَ الشَّيْءَ: شتەكەى كۆكردەمو.

الإضبارة: كۆمەلە كتيبيك بەپەكەو

ببەستريئ و بكرينه شەدەو گورزە ۋ

(ك: أضاير).

الضُّبَّارَةُ: كۆبونەوئەى خەلك

پەیماندايان بەپەكەزى.

الضُّبَّارَةُ: بەمانا (الإضبارة) دى ۋ

ھەرشوئيئيك كۆكەرموئەى ھیزەكان

بئ ۵ كۆمەلئى ئادەمىزاد ۵ (ك):

ضبارئ).

الضُّبَارُ: دىگوتىرئ: (أَسَدُ ضُبَارِم):

شېرىكى دامەزراۋە ۵ جەستە

تېكسىمپراۋو پتەۋە.

الضُّبَارِيَّةُ: بەمانا (الضُّبَارِم) دئ.

الضُّبَارُ: درەختىكە بېردارەكانى بۇ

سوتاندن باشن ومكوو دار بەرو وايە.

الضُّبُرُ: پتەۋى ئىسقان و كۆيونەۋەى

گۆشت لەئەندامەكان دا، دىگوتىرئ:

(فِرْسُ ضُبُرٍ): ئەسپىكى جەستە

تېكسىمپراۋە ۵ جۆرە دىبابەيەك بوو

لەتەختەدار دروست دىمكراۋ بەچەرم

دادەپۇشراۋ دەخرايە گەپ بۇ گرتنى

قەلاۋ سەنگەرۋ روخاندنى

دىۋارمەكانى ۵ كۆرۈ كۆمەل ۵

درەختى گۆيزى كېۋى ۵ جۆرە دار

گۆيزىكە گۆل دىكاۋ گۆيز ناگىرئ ۵

(ك: ضُبُور).

الضُّبُرَةُ: دىبابە.

الضُّبُرُ: توندو پتەۋو بەھىز ۵ ئەسپى

باز ھاۋىژ، ئادەمىزادى بازدەر.

الضُّبُرُ: بەھىز ۵ توندو پتەۋ.

الضُّبُرُ: دىگوتىرئ: (فِرْسُ مَضْبُرٍ):

ئەسپىكى بەھىزو تېكسىمپراۋە.

الضُّبُورُ: بەمانا (الضُّبُرُ) دئ ۵ داس.

ضَبَسَهُ ضَبْسًا: پىكىشى لئ كرد ۵

زۆرى داۋا لئ كرد.

ضَبَسَ الرَّجُلُ ضَبْسًا: پياۋمەكە بەدپەشت

بوو، دىگوتىرئ: (ضَبَسَتْ نَفْسُهُ):

رەۋشتى خۇى گۆرۋى خۇى ناشىرىن

كرد ۵ رۇدو چروك بوو.

الضُّبُسُ: رۇدو بەخىل.

الضُّبُسُ: ئەحمەق و كەۋدەن ۵ جەستە

لاۋازو بئ ھىز، دىگوتىرئ: (هُوَ ضُبُسُ

شِرٍ): شەپىنگىزو پياۋ خراپ.

ضَبَطَهُ ضَبْطًا: شتەمەى كۆنترۆل كردو

بەھىزو تۋانا دەستى بەسەرا گرت ۵

باش پارىزگارى كرد، دىگوتىرئ:

(ضَبَطَ الْبِلَادَ وَغَيْرَهَا): بەرىك و

پىكى ۋلاتى كۆنترۆل كردو بەرىۋەى

بردو كەم و كۆرۋى تىدا نەھىشت ۵

(ضَبَطَ الْكِتَابَ): كەم و كۆرۋى

لەكتىيەكەدا نەھىشت و ھەلەكانى

چاك كرد ۵ ھەلە بېرى كردو سەرو

ژىرو بۆرى بۇ وشەكان دانا.

ضَبَطَ الْمُتَّهَمُ: تاۋانبارمەكى گرت.

ضَبَطَ ضَبْطًا: بەدەستى جەپى ومكوو

دەستى راستى كارى كرد ۵ (هُوَ أَضْبَطَ

وَمِى ضَبْطًا) ۵ (ك: ضَبْطُ).

إِنْضَبَطَ: بۇ موطاۋمەى (ضَبْطُ) دئ.

تَضَبَّطَ فَلَانًا: بىرقو قىنەۋە فلانكەسى

گرت.

الضَّبَاطُ: بەلەى زاناپانەۋە ياساپەكى

له جوتبویون بوو ۵ (فهی ضَبْعَة
وضبعی) ۵ (ك: ضِبَاع وَضْبَعِي).

أَضْبَعَتِ الدَّابَّةُ: به مانا (ضَبَعَتِ دئ).
ضَابَعُهُ بِالسَّيْفِ مُضَابَعَةً وَضَبَاعاً:
به شمشیر لیک راسان و به شمشیر
دهستیان بؤ به گدی دریژ کرد.

ضَبَعَ فُلَانٌ: فُلَانُكَ هَس ترسا ۵ رهوشتی
بزن مزه ی گرت.

إِضْطَبَعَ بِالثَّوْبِ: قوماشه که ی بن ههنگل
دا.

إِسْتَضْبَعَتِ الدَّابَّةُ: به مانا (ضَبَعَتِ دئ).
الضَّبْعُ: قَوْلٌ؛ له بن ههنگله وه تا
نانیشک ۵ (ضَبْعَان): ههردوو قَوْل.

الضَّبْعُ: که متیار؛ گیانله بهر یکی
درنده یه وه له سهگ گهوره تره وه
به هیژ تریشه، سمری گهوره وه
شه ویله ی پانه ۵ (ك: أَضْبَعُ) ۵ ههروا
وشه ی (الضَّبْعُ): به سالی بی باران و
قات و قریش دهگوتری.

الضَّبْعُ: پهنا و پاسار و قوژین.
الضَّبْعَان: که متیاره نیړه ۵ نیړه
که متیار ۵ (ك: ضَبَاعِين).

الْمَضْبَعَةُ: کوی وشه ی (الضَّبْع) ۵ گوشتی
لاپهرا سوو بن ههنگل.

ضَبَعُهُ ضَبْعاً: به لاکه له که ی هه لی گرت.
ضَبَنَ الشَّيْءَ عَنْهُ: شته که ی مهنع کرد،
گیراپه وه.

گشتیه به سه مرتاکی ره که زه که دا
خورد دمبیته وه ۵ (ك: ضَوَابِطُ) ۵
نازناوو پله یه که له ناو پولیس و
سه ریز دا واته: (نهفسه ر) ۵ (ك:
ضَبَاط).

الضَّابِطَةُ: له زه که ۵ هه رشتیک به شتیکی
ترموه بنووس و شت بگری.

الْمَضْبُطَةُ: سجل و دهفته ری که برپارو
ناموژگاریپه کانی دانی شسته
ههرمیی هکان وه کوو س سجلی
پهرله مان و دادگای باری که سیه تی
تیدا تواماره ۵ (ك: مضابط).

ضَبَعَ الْفَرَسُ ضَبْعاً وَضُبُوعاً وَضَبْعَاناً:
نه سپه که دهسته کانی هاویشتن و خیرا
رؤی.

ضَبَعَ فُلَانٌ ضَبْعاً: فُلَانُكَ هَس سته می کرد.
ضَبَعَ فُلَاناً: قَوْلِي بؤ فُلَانُكَ هَس دریژ کرد
بؤنه وه ی لی بدا، دهگوتری: (ضَبَعَ اليه
یده بالسيف ونحوه): شمشیری بؤ
راداشت، لی راسا، دهستی بؤ دریژ کرد.
ضَبَعَ عَلَى فُلَانٍ وَغَيْرِهِ: دهستی بهر ز کردموه
بؤ دوعا کردن له فُلَانُكَ هَس.

ضَبَعَ الضَّبْعُ الْخِيَوَانَ: سوسه مار که
گیانله بهر که ی خوارد.

ضَبِعَتِ الدَّابَّةُ ضَبْعاً: گیانله بهر ه
میینه که که ی له نیړینه که ی بوو
بؤنه وه ی که لی بدا، که ی

ضَبْنٌ ضَبْنًا: گۆج بوو ۵ (ضَبْنُ الْمَكَانِ):

شوپنهكه تهنك بوو، دمگوترئ: (ماء

ضَبْنٌ): ناوی رونی بی خلتیو پلته.

أَضْبَنَ الشَّيْءُ: شتهكهی خسته سمر

لاكهلهكهی و ههلی گرت.

أَضْبَنَ الدَّاءُ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: دمردمهكه فلانی

گۆج كرد.

إِضْطَبَّنَ الشَّيْءُ: شتهكهی به لاکهلهكهی

هه لگرت ۵ یان له باومشی گرت،

له نامیزی گرت ۵ به دمستی ههلی

گرت.

الضُّبَانَةُ: گۆجی و نیفلیجی، ناخوشی.

الضُّبْنُ: كه م و كوری و زمرمر ۵ کیوو

كهزو شوینیک كه درمندهی زور بی

۵ (ك: أَضْبَانٌ).

الضُّبْنَةُ: گۆجی و نیفلیجی.

الضُّبْنَةُ مِنَ الرَّجُلِ: دارو دمستهی بیوا،

كهس و كارو خیزان، دۆستو ناسیوا

دمست و بیومند.

الطُّبِينَةُ: دمگوترئ: (هَر فِي ضَبِينَةٍ

فَلَانٍ): ئهوه له زور سایهی فلانكس

دایه و ئه و په نای داوه.

ضَبًّا إِلَيْهِ ضَبْرًا وَضُبْرًا: خوی خسته

په نایهوه.

ضَهَتِ النَّارُ أَوِ الشَّمْسُ الشَّيْءَ ضَبْرًا: ناگر

یان تیشکی خور شتهكهی گهست،

ههلی پروزاند، سوتاندی، سوری

کردموه، برژاندی.

أَضْبَى: گز بوو، قهلهوی نه ما ۵

توایهوه.

أَضْبَى السَّقَرُ بِالْقَوْمِ: سهفه ركه بی سود

بوو بۆ قه و مهكه هیچیان دمستگیر

نه بوو.

الضَّبابِي: خۆل ۵ گل و خۆل.

ضَجَّ ضَجًّا وَضَجِجًا: کردیه هات و هاوارو

قیر و ههرا بههوی نه خوشی و ماندوو

بونموه یان بههوی شتی ترموه.

أَضَجَّ الْقَوْمُ: خه لکهكه نارمهت بوون.

ضَاجَةٌ مُضَاجَةٌ وَضَجَاجٌ: دهمه دهمی

له گهل کرد، کیشهی له گهل دا کرد.

الضَّجَاجُ: چه ماندن و پرواندن و ژیر

بار کردن.

الطُّجَّةُ: ههراو هوریا، دمنگه دمنگو

ژاو هژاو.

الطُّجُوجُ: جاپز كهرو ئیزعاج.

ضَجِرَ بِالْأَمْرِ وَمِنْهُ ضَجْرًا: به کارمه

نارمهت بوو له کارمه نارپازی بوو.

ضَجِرَ الْمَكَانُ: شوپنهكه تهنگه بهر بوو

جیگای ئهوانه نه بوهوه كه تییدا بوون.

أَضَجَرُهُ: جاپزی کرد، وای لی کرد

نارمهت بی.

تَضَجَّرَ: به مانا (ضَجَرٌ) دئ.

الطُّجُورُ: كه سیک زور ئیزعاج بی و

خه لک جاپز بکا بۆ نیرو می

به کار دئ ۵ (ك: ضَجْرٌ).

ضَجَّعَ ضَجْعاً وَضَجْعاً: لاته‌نیشتی خسته
 سهر زهوی، له‌سهر لاکه‌له‌که راکشا.
 ضَجَّعَ اليه: ناره‌زوی نه‌وی کرد.
 ضَجَّعَتِ الشَّمْسُ أَوِ النِّجْمُ: خور یان
 نه‌ستیره‌که به‌رمو ناوا بوون رۆیی.
 ضَجَّعَ فِي الْأَمْرِ: سستی له‌کارمه‌دا کردو
 باش نه‌نجامی نه‌دا.
 اضْجَعُ: به‌مانا (ضَجَّعَ) دئی.
 اضْجَعُ فِي الْقَوَائِي: سهرموای شیعه‌رکانی
 باش هی‌تان.
 اضْجَعُ فِي الْحَرَكَاتِ: بزوی‌نه‌کانی
 به‌خواری درک‌اندن و مکوو له‌گوونی
 پیتی (الف) دا به‌شیوه‌ی (ی) بی‌لی.
 اضْجَعُ فَلاناً: فلانکه‌سی له‌سهر
 لاته‌نیشته راکیشا.
 اضْجَعُ الْمَرْضُ فَلاناً: نه‌خوشی فلانکه‌سی
 خسته سهر جیگا.
 اضْجَعُ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی نزم کردموه،
 خواری کرد.
 ضَاغَعَهُ مَضَاجَعَةً وَضَجَاعاً: له‌سهر
 لاکه‌له‌که له‌گه‌لی راکشا.
 اضْجَعِ الْهَمُّ: غه‌مو و خه‌فمه‌ت په‌خه‌ی
 گرت.
 ضَجَّعَ فِي الْأَمْرِ: که‌مته‌ر خه‌می
 له‌کارمه‌دا کرد.
 ضَجَّعَتِ الشَّمْسُ: خور به‌رمو ناوا
 بوون رۆیی.

اضْطَجَعَ: به‌مانا (ضَجَّعَ) دئی،
 ده‌شگوترئی: (اضْجَعُ).
 انْضَجَّعَ: بۆ موطاومه‌ی (اضْجَعَةُ) دئی.
 تَضَاجَعَ عَنْ كَذَا: خو‌ی له‌وشته بی
 ناگاگرد.
 تَضَجَّعَ: به‌مانا (ضَجَّعَ) دئی.
 تَضَجَّعَ فِي الْأَمْرِ: وازی له‌کارمه‌که هی‌ناو
 نه‌نجامی نه‌دا.
 الْأَضْجَعُ: خوار، جه‌ماوه، ده‌گوترئی: (هو
 اضْجَعُ الثَّيَابُ): ددانی پێشه‌وه‌ی
 خوارو شاش و پاشن ه (ك: ضَجَّعَ).
 الضَّجَاجُ: ته‌مبه‌ل و قونگ گران ه
 که‌سیك کاری باش و پیاوانه‌ی
 له‌ده‌س نه‌یه ه نه‌حمه‌ق و هه‌تیو
 مچه ه قولا‌یی شیوو دۆل ه (ك:
 ضَرَّاجُ).
 الضُّجْعَةُ: گوزمرانی ته‌نگ ه ده‌سکورتی
 ه رای پرو پوج.
 الضُّجْعَةُ: شیوه‌ی راکشان ه ته‌مبه‌لی ه
 که‌سیك له‌مال دهرنه‌چی، بی کارو
 ته‌مبه‌ل و ته‌وه‌زل.
 الضُّجْجِيُّ: به‌مانا (الضُّجْعَةُ) دئی.
 الضُّجُوعُ: که‌سیك بیرو پای لاوازی
 هه‌بی ه حوشر که له‌لای له‌ومر
 بخوا ه کونده ناو که‌زۆر قورس بیو
 هه‌لگه‌رکه‌ی بچه‌مینیت‌ه‌وه ه هه‌وری
 به‌پاران که‌به‌ه‌یو‌اشی به‌پوا.

الْمُضْجِعُ: به مانا (المضاجع) دئ ۵
دمگوترئ: (بئس الضجيع الجرع):
برسيایه تی خرابترین هاوئل و
هاونشینه.

الْمُضْجِعُ: شوینی راکشان ۵ (مضاجع
الغيث): شوینی باران بارین.
الْمُضْجُوعُ: که سیک رای پرو پوج بی.
ضَجَمَ الشَّيْءُ ضَجْمًا: شته که خوار بوو ۵
(وهر أضجم وهي ضجماء) ۵ (ك:
ضجم).

تَضَاجَمَ: به مانا (ضجم) دئ.
تضاجم الأمرُ بينهم: کارمه له نیوانیان
دا بوو به کیشه.
الضُّجْمُ: زور خور.
الضُّجُ: خور، یان تیشکی خور کاتیک
راستهو خو له زهوی بدا، دمگوترئ:
(جاء بالضج والريح): زوری شت
هینا.

ضَغَطَ السَّرَابُ: تراویلکه که
درموشاپهوه.

ضَغَطَ الأمرُ: کارمه ناشکرا بوو.
تَضَغَطَ السَّرَابُ: به مانا (ضخضخ) دئ.
الضُّخْمَاحُ: دمگوترئ: (ماء ضحضاح):
تهنکه ناو که قولایی نه بی ۵ ناوی
که م.

الضُّخْضُحُ مِنَ الْمَاءِ: به مانا
(الضحضاح) دئ ۵ له بواری جوگرافی

دا بریتییه له لبه لآن و بهرده لآن
که نزیکی روبه ری دهریا بی ۵
به ترسه وه به له مو که شتی پیدای
تیپه ری.

ضَحِكَ ضَحْكًا وَضَحِيكًا: پیکه نی له خویشی
دا تا ددانی دمرکه وتن.

ضَحِكَ مِنْهُ: گالته ی پی کرد ۵ سه ری لی
سورما ۵ لی ترسا.
ضَحِكَ طَلْعُ النُّخْلَةِ: گلوکی دارخورماکه
کرایه وه پشکوت.

ضَحِكَتِ النُّخْلَةُ: دارخورماکه گولی
پشکوت.
ضَحِكَتِ الْأَرْضُ عَنِ النَّبَاتِ: زهوی
گزوگیای رواند.

ضَحِكَ السَّعَابُ: هه ورمه بروسکه ی دا،
چه خماخه ی دا.
ضَحِكَ الطَّرِيقُ: ریگا که ناشکرا بوو ۵ (فهو
ضاحك).

أَضَعَتِ النُّخْلَةُ: به مانا (ضجکت) دئ.
أَضَحَكَ الشَّيْءُ الْإِنْسَانَ: شته که
ناده میزادی خسته پیکه نین.

أَضَحَكَ الْخَوْضُ: هه وزمه ی پرگرد له ناو
تا له سه ریپه وه رزا.
ضَاحِكُهُ: له گه لی پیکه نی، دمگوترئ:
(رأيتك ضاحك المشكلات): راو

بؤچونت چورتم ته نگره کان په کالآ
ده کاته وه.

ضَحْكُهُ: به پيكنه نينى هيئا.

الضُّحْلُ: ناوى كه م له سهر زموى، تهنكاو

تضاحك: پيكنه نى، پيكنه نينى هيئا به
خوى.

بى و قول نه بى ه (ك: اضحال

وضحال وضحول) ه (أُكُن الضُّحْل):

ئهو به ردميه ده خريته سهر زارگى

تَضَحَّلَ: به مانا (ضَحِكَ) دئ.

بيرو قهوز ده گريو لوس دمبى.

اسْتَضَحَّلَ: به مانا (تضاحك) دئ.

ضَحَا ضُخْرًا وَضُحْرًا وَضُحِيًّا: خوى

الأضْحُوكة: همرشتي ك پيكنه نين

به رخوردا ه (ضَحَا الطريق): ريكاكه

دروست بكا ببيت هوى پيكنه نين ه

ناشكرا بوو، دمركهوت، دمشگوترى:

(ك: اضاحك).

(ضَحَا ظِل فلان): فلانكس مرد ه

الضُّاحِكَةُ: ئهو ددانانه ي لهكاتى

سيبهرى نه ما ه ههروا وشه (ضَحَا):

پيكنه نين دا دمردمكهون ه خريى

به مانا (تاوبرده) دئ، واته گهرماي خور

تهنيشت كه ليه ه (ك: ضواحك).

كارى تيكرد.

الضُّحَالُ: كه سيك زور پيكنه نى ه

ضَحِي ضُخْرًا: گهرماي خور ليى داو هه لى

گولووكى دارخورما كه دمكريته وه ه

فرچياند ه عه رهقى كـرد،

ريكاى ناشكرا.

له چيشته نكاودا نانى خوارد ه (فهو ضَحَّ

الضُّحْكُ: سهر سورمان ه گولووكى

وضحيان وهو اضحى وهي ضُخْيَاء) ه

دارخورما كه دم كهاته وه ه

(ك: ضَحِي).

خونچه.

اضحى: كهوته چيشته نكاو ه نويزى

الضُّحْكَةُ: كه سيك خه لك زور پيى پي

چيشته نكاوى كرد، دمشگوترى:

بكه نى، گالته جاري خه لك بى.

(اضحى يفعل كذا): له چيشته نكاودا

الضُّحْكَةُ: كه سيك زور پييكه نى.

دمستى كرد به ...

الضُّحُولُ: كه سيك زور پييكه نى ه

اضحى عنه: ليى دوركهوته وه.

ريكاى ناشكراو پون.

اضحى الشيء: شته كه ي دمرخست ه

المُضْحِكَةُ: عهنتيكه و شتى وا كه ناوازه

له دوعا و پارانه و دما دمشگوترى (لا

بى و پييكه نين دروست بكا ه (ك:

اضحى الله لنا ظَلْكَ): خودا پايهدارت

مُضْحِكات).

بكاو سيبهرت له سهرمان بى و له ناو

ضَحَل الغدير ضَحْلًا: زونكاومكه ناوى

نه چى.

كه م بوو.

ضَاعَتْ الْبِلَادُ: ولأتمكه خوره تاو لئی

داو گزوگیا که ی وشک بوو.

ضَاحٌ فَلَاناً: له چیشته نگاودا هاته لای

فلان.

ضَحِيٌّ بِالْشَاةِ وَغَرْمَا: له چیشته نگاوی

جه ژنی قوربان دا مهره که ی کرده

قوربانی.

ضَحَى الْحَاجُّ: حاجی له رۆژانی جه ژنی

قوربان دا قوربانی سهربری.

ضَحَى بِنَفْسِهِ: خوی بهخت کرد

(ضَحَى بِمَالِهِ): مال و سامانی خوی

به بی بهرام بهر خهرج کرد.

ضَحَى الْأَضْحَاءُ: قوربانیه که ی

سهربری.

ضَحَى عَنِ الشَّيْنِ: له شته که به کالوخو

بوو، په له ی له کاره که دا نه کرد.

ضَحَّ الْحَيْرَانُ: چه یوانه که ی نالف دا

له چیشته نگاودا.

ضَحِيٌّ الْمَاشِيَةِ: له چیشته نگاودا

چاودپری نازه له کانی کرد.

تَطَحَّى: له چیشته نگاودا خواردنی

خوارد، قاوه لتی کرد.

الْأَضْحَى مِنَ الْحَيْلِ: نه سه ی شی، رهشی

مه یله و بۆر.

الْأَضْحَاءُ: نازه لی قوربانی، که له رۆژانی

جه ژنی قوربان دا سهرده بری.

الْإِضْحِيَّانُ مِنَ الْأَيَّامِ: رۆژانی هه ساوو

بی هه ورو ته مو مز.

الْأَضْحِيَّةُ: به مانا (الأضْحَاءُ) دی ۵ (ك:

أضاحي).

الضَّاحِيَّةُ: ناشکرا، ده گوتری: (فعله

ضاحية) به ناشکرا کاره که ی نه انجام دا

۵ (مغارة ضاحية الظلال): سارایه کی

بی درمخت ۵ هه روا وشه ی (ضاحية)

بهو نازه له ده گوتری چیشته نگاو ناو

بخواته وه ۵ شوینی ناشکرا له قه راخ

شار ۵ درمختی خورما که

له دمرو ه ی باخ دا روابی.

الضَّوَّاحِي: ناسمانه کان.

ضَوَّاحِي الرُّومِ: نهو ناوچه و هه ریمانه ی

له ولاتی روم دیارن ۵ (قریش

الضَّوَّاحِي): نهو قورمیشیانه ی له

دمورو بهری مه که که دا نیشته جی

بوون.

الضُّحَى: تیشکی خۆر، روناکیی خۆر ۵

کاتی چیشته نگاو، ده گوتری:

(مَالِكَلَامِهِ ضُحَى): قسه که ی بی

مانایه و مانای ناشکرا نییه.

الضَّحَاءُ: به مانا (الضُّحَى) دی ۵ یان کاتی

پیش نیومرۆ.

الضُّحُو: به مانا (الضُّحَى) دی.

الضُّحُوَّةُ: به مانا (الضَّحَاءُ) دی.

الضُّحِيَّةُ: به مانا (الضُّحَى) دی ۵ (ك:

ضحایا).

الْمُضْحَاةُ مِنَ الْأَرْضِ: نهو شوپنه

بهرزانهی زموی که به که می خوری

لی ئاوا دمبی.

ضَحَّجَ الْمَاءُ ضَحْجًا: ناومکه چۆراپهوه، هه لږا.

ضَحَّتِ الْعَيْنُ: چاو فرمیسکی کرد.

ضَحَا الْمَاءُ وَغَوَّ ضَحْجًا: ناومکهی پېژاند،

هه لی هیئجا.

إِنْضَحَ: بۆ موطاومعهی (ضَحَّةٌ) دئ ۵

هه لږا، پېژا.

الْمِضْحَةُ: نامیری ئاو بهرزکردنهوه،

نامیری ئاو پېژین، نامیری ئاو

هه لمرین و ئاو هه لئینجان، ئاو

فریدمر ۵ (ك: مَضَح).

ضَحَمَ ضَحَامَةً: قه بهو گه وره بوو ۵ (لهو

ضَحَمَ وَضَحِمَ) ۵ (ك: ضَحَام).

ضَحْمَةٌ: قه باره ی شته که ی گه وره کرد.

الْأَضْحُمَةُ: نهو نیسفنچو سه رینۆ که به

نافرمت سمت و که هه لی خو ی پی

والی دمکا زلو گه وره بنوینن ۵ (ك:

أَضَاحِم).

الْتَضَحُّمُ: له بواری ئابوری دا پاره

زۆریه.

الْمُضْحَامُ: گه وره و که ته و زم به لاج ۵

رنگه ی پانو پۆر ۵ ناوی قورس ۵

(ك: ضَحَام).

ضَدَّةٌ ضَدًّا: به سهری دا زال بوو ۵ (ضَدٌّ

عنه): له سهره خو و به هیواشی

گېراپه وه.

أَضَدَّ: رقی هه لسا.

أَضَدَّ فَلَانًا وَغِيْرَهُ: دژو رکه بهری بۆ فلان

دانا.

أَضَدَّ الْإِنَاءَ: قاپه که ی پر کرد.

ضَادَّةٌ: دژى جولایه وه، رکه بهرایه تی

کرد.

تضادُّ الأمران: نهو دوشته هه ریه که بهان

دژى نهو ی تریان بوو.

الضِدَّةُ: دژ، دوژمن، ناحمز ۵ پیچه وانه ۵

هاوشان ۵ (ألفاظ الأضداد): نهو

وشانهن دومانای دژ بهیه کیان هه به

و مکوو (الجَوْن) که به مانا سه ی و

هه روا به مانا ره شیش دئ.

الضَّدِيدُ: به مانا (الضَّدَّة) دئ ۵ (ك:

أضداد).

المتضادان: لهزاروه ی (مه نطیق) دا نهو

دوشتهن بهیه که وه کۆنا به نه وه، به لام

وادمبی هه ردوکیان نابن ۵ و مکوو

رهش و سه ی، بۆ نمونه ناگونجی

قه بارمه ک هه بی لهیه ک کات دا

هه م سه ی بی هه م رهش بی ۵ به لام

رئ دمکه وئ شتیک هه بی نه رهش

بی نه سه ی بی به لکوو سور بی.

ضَدِّي ضَدًّا: رقی هه لسا پېبوو له قارو

قین.

أَضَدِّي الْإِنَاءَ وَغِيْرَهُ: قاپه که یان

کیسه که ی پر کرد.

فَلَانِي كُوشِي وَدَمَسْتُ خَوْشِي لِي كَرْد
يَان بَهِيَّ چِه وانهوه دمستی گرتو
نَهِيَّ شَت هِيچ بكاو كارمكه لِي تِيكَ
دا، دمگوتري: (ضَرْبَ الْقَاضِي عَلَى يَدِ
فَلَان): دادومر قورميتينه خسته سمر
فَلَان وَ نَهِيَّ شَت هِيچ مامه لِه و
گورپنه و به مال و ساماني خويه و به بكا.
ضَرْبَ بِالسَّيْفِ وَغَيْرِهِ: به شمشير لال و
پالي خست.

ضَرْبَ الدَّهْرِ بَيْنَ الْقَوْمِ: زهمانه و رُوژگار
خه لکه که لِي تِيكَ بلاو کردن لهيه کتری
جياکردنه و، لِيکی دوور خستنه و،
نازاوهی خسته ناويانه و.

ضَرْبَ الشَّيْءِ ضَرْبًا وَتَضْرَابًا: لهشته که لِي دا،
ههنگاوتي ۵ لِيكَ که وتن، دمگوتري:
(ضَرْبَ بِهِ الْأَرْضُ): به زموى کيشا.

ضَرْبَ بِهِ عَرْضَ الْحَاطِطِ: وازی لهشته که
هيناو روى لِي وهرگيرا، گرنگی بی
نه دا.

ضَرْبَ فَلَانًا وَغَيْرِهِ بِكَذَا: لهفلانکه سی دا،

بهوشته لهفلانی دا ۵ داری هدی لِي
دا ۵ قورشان دمفرموى: ﴿وَأَخَذَ بِذِكَ
ضَرْبًا فَاضْرَبَ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ﴾.

ضَرَبَتِ الْعَقْرَبُ فَلَانًا بِأَبْرَتِهَا: دوپشکه که

به چـزومکه لِي بهفلانیـه و به دا ۵
دوپشک پیوهی دا.

ضَرْبَ الْحَاقِمِ وَغَرَهُ مِنَ الْحَلِيِّ وَالْمَعَادِنِ:
ههنگوستيله که لِي دروست کرد.

الضَّرَادِي مِنَ الْكَلَامِ: قسهی پرو پوچ و
ناشایسته ۵ قسهی بی کردار.

ضَرْبَ الشَّيْءِ ضَرْبًا وَضَرْبَانًا: شته که جم و
جولی کرد.

ضَرْبَ الْقَلْبِ: دلته که لِي دا.

ضَرْبَ الْعِرْقِ: رمگه که خوینی وروژا.

ضَرْبَ الضَّرْسِ: ددانه که نازاری زور بوو.

ضَرْبَ الرَّجُلِ فِي الْأَرْضِ: پیاومکه به ناو
ولتان دا گهراو گهشت و گوزاری کرد،
له مال دورکه و تـه و ۵ راپهـری و
له رويشتن دا پهلهی کرد.

ضَرْبَ فِي الْمَاءِ: لهئاو دا مهلهی کرد.

ضَرْبَ فِي الْأَمْرِ بِسَهْمٍ: لهکارمکه دا هاوبهشی
کرد.

ضَرْبَ عَنِ الْأَمْرِ: وازی لهکارمکه هيناو
پشتی لِي هه لکرد.

ضَرْبَ اللَّوْنِ إِلَى اللَّوْنِ: رهنگمکه
له رهنگمکه لِي تر چوو.

ضَرْبَ يَبْدَهُ إِلَى كَذَا: حمزی لهفلان شت
بوو.

ضَرْبَ إِلَيْهِ: ناماژهی بؤ کرد.

ضَرْبَ عَلَى الْمَكْتُوبِ وَغَيْرِهِ: نوسراومکه لِي
مؤر کرد، واژوی کرد ۵ زمرفی نامه که لِي
داخت.

ضَرْبَ النَّوْمِ عَلَى أَذْنِهِ: خهو به سمری دا
زال بوو.

ضَرْبَ فَلَانٍ عَلَى يَدِ فَلَانٍ: فلانکهس دمستی

ضَرْبَ الدَّرْهَمِ: پاره‌ی زیوی لی دا، سکه‌ی زیوی لی دا.

ضَرْبَ لَهُ مَثَلًا: په‌ندی بۆ هینایه‌وه ۵
قورئان دمفهرموی: ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلًا
أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾.

ضَرْبَ الْحَاسِبِ عَدْدًا فِي آخِرٍ: ژمیریارمه‌که
ژماره‌کانی لیک دان.

ضَرْبَ لَهُ أَجَلًا أَوْ مَوْعِدًا: کاتیکی دپاری
کراوی بۆ دانا.

ضَرْبَ لَهُ فِي مَالِهِ أَوْ غَيْرِهِ نَصِيبًا: له‌مالی
خوی به‌شیک دپاریکراوی بۆ دانا.

ضَرْبَ الْحَيْمَةِ وَغَيْرِهَا: چادره‌که‌ی هه‌لدا،
بلاوی کرده‌وه کۆله‌که‌کانی بۆ
چه‌قاند.

ضَرْبَ اللَّيْلِ بظلامه: شه‌و داهات و تاریکی
هیناو جیهانی داپۆشی.

ضَرْبَ عَلَيْهِ الذَّلَّةُ: زه‌لیلی کرد، زه‌لیلی
دایپۆشیوه ۵ قورئان دمفهرموی:
﴿وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةَ﴾.

ضَرْبَ الشَّيْءِ عَلَيْهِ: شته‌که‌ی له‌سهر
پیویست کرد، ده‌گوتری: (ضَرْبَ عَلَيْهِ
خَرَجًا): ده‌یه‌ک و خه‌راجی خسته‌سهر.
ضَرْبَ الشَّيْءِ بِالشَّيْءِ: شته‌که‌ی تیکه‌لی
شته‌که‌ی تر کرد.

ضَرْبَ الرِّزِّ: چه‌لئوکه‌ی سپی کرد
تویکله‌که‌ی لی کرده‌وه.

ضَرْبَ بِذَقْنِهِ الْأَرْضَ: سه‌ری داخست و

سه‌رمی کرد ۵ پان له‌ترسا سه‌ری خوی
شۆپ کرد.

ضَرْبَ لَهُ الْأَرْضَ: له‌هه‌موو شوینیک بۆی
گه‌را.

ضَرْبَ الرِّقْمِ الْقِيَاسِي: له‌ژماره‌ی ئاسایی
تیی په‌راندو ژۆر پێش که‌وت.

ضَرْبَ ضَرْبًا: سه‌رمای بوو، سه‌رما کاری
لی کرد.

ضَرَبْتُ الْأَرْضَ: زه‌وی توشی به‌سته‌له‌ک بوو.

ضَرْبَ الْحَيَوَانِ: نازه‌له‌که‌که‌ گه‌ده‌ی گه‌وره‌ بوو،
سکی داچۆرا.

ضَرَبْتُ يَدَهُ ضَرْبًا: ده‌ست راست و باش
هه‌نگیو بوو.

أَضْرَبَ فِي الْمَكَانِ: له‌شوینه‌که‌ مایه‌وه‌و
جیی نه‌هیل، راوه‌ستاو نه‌جولا ۵
بی‌ده‌نگ بوو.

أَضْرَبَ الْعَمَالُ: کریکاره‌کان وازیان
له‌کار هیناو مانیان گرت تاداوا
کارییه‌کانیان جی به‌جی ده‌گری.

أَضْرَبَ عَنْهُ: روی لی وهرگێرا.

أَضْرَبَ الْحَبْرُ: نانه‌که‌ برژاو پیگه‌یی.

أَضْرَبَ الْقَوْمُ وَغَيْرُهُمْ: خه‌لکه‌که‌ توشی
ساردو سه‌رما بون و سه‌هۆلنه‌ندان
گرتیه‌وه.

أَضْرَبَ الرِّيحُ أَوِ الْبَدِ النَّبَاتَ: ره‌شه‌ باو
زریان و ساردی له‌گژوگیاکه‌ی داو
خرابی کرد.

پهله قازده.

اضطرب البحر: دهریا شه پؤلی دا.

اضطرب الأمر: کارمه که شیوا، له گریژمنه
چوو.

اضطرب الشيء: شته که دریژ بوو، نهرم

بوو له رزه ی کرد، دمگوتری:

(اضطرب الحبل بينهم): پهتی

نیوانیان شل بوو ناکوکی و کیشه یان

تیکهوت.

اضطرب القوم: خه لکه که لیکیان دا

تیک وروژان و پیکدا هه لپژان.

تضاربا: نه و دوکسه له یه که تریان دا،

دهشگوتری: (تضاربا بکدا): به فلان

شت له یه که تریان دا.

تضارب الآراء: راو بوجونه گانیان دژ

به یه که بوو.

تضطرب: کهوته جم و جوژ و سهرو

خوار.

استضطرب العسل: شانه ههنگوینه که

نهستور بوو.

الإضراب: مانگرتن، وازهینان له کارو

پیشه.

الضرب: هاوشان و هاوشیوه، جوژو

رگمه ز هه لزاراوه ی عوروزدا کوژتایی

تهفعلیه له بهشی دووهمی نیوه

شیعر ه (ك: أضراب وضروب

وأضرب)، دهگوتری: (رجل ضرب):

ضربه مضاربة وضرباً: زهلامه کان

له یه که تریان دا ههریه که یان زهبری

لهوی تریان دا هه لپیدان دا

به سهریا زال بوو زوژتری لی دا.

ضارب فلان في ماله: به مال و سامانی

فلان بازرگانی دهکا بهریژمیه کی

تایبه تی له قازانج و زیان دا.

ضارب في السوق: له بازاردا شتی

به ههرزانی کپی و چاو مروانی کرد تا

نرخ بهرز بیته وه بؤنه وه ی بهنرخ ی

بهرز بیفرؤشیته وه، وادهبی نرخ

دادهبی زئو زمره دهکا.

مضرب: زوژری لی دا، بوژنده روژی

له مانای (ضرب) دی.

مضرب فلان: فلانکس شیر ی تیکه لاو

له جهن شیر حوشتی کی خواردده وه

ه فلانکس توشی ساردو سهرماو

سههؤلبه ندان بوو.

مضربت عينه: چاوی به قول دا چون.

مضرب الشيء بالشيئ: شته که ی تیکه ل

به شته که ی تر کرد ه تیکی هه لئان.

مضرب بين القوم: خه لکه که ی هه لئا

بؤنه وه ی به گزیه که دا بچن.

مضرب المضربة: لیفه که ی دووری،

تهربی دا.

إضطرب: به ناریک و پیکی جولایه وه

کهوته هه لپه زو دابه زو حندل حوژو

وياوئىكى دال گوشتو قەدو بالا
رئىك و پئىكە، كاركەرو دەست
بەكارە، قالب سوكە لەجى بەجى
کردنى ئىش و كارەكانى دا ۵ (مطر
ضرب): بارانى سوك و كەم ۵ (درهم
ضرب): دىرەھەمى سكه لى دراو،
زىوى سكه لى دراو.

الضرب: مېنەى (الضرب) ۵ كەسنىك
شمشېرى لى دراى ۵ پارچە مو،
پارچە خورى، پارچە لۆكە كە شى
بكرىتەمو پاشان بەپەتئىك
بەسەترى ئەمجار برېسىرى ۵
سروشەتو تەبىعەت ۵ باج
كەدەخرىتە سەرمەك و زەمى و زارو
داھات بۇ حىسابى مىرى، بەگوپەرى
ياساو شوین و كات ئەو باجە گۆرانی
بەسەردا دى ۵ ئەندازمەكە
لەبرنج و چەلتوك ۵ (ك: ضرائب).

المضاربة: جۆرە گرېبەستو ەمقەپكە
لەنىوان دوگەس و زىاتر دا
دەبەستى لایەنىك مالى و سامانى
ھەبى و لایەنەكەى تر كارى تىدا بكا
ھەردولا ھاوبەش بن لەقازانج دا
بەپەژەى تايبەتى ۵ لەبوارى ئابورى
دا برىتییە لەكپىن و فرۇشتن كە
كۆمەلئىكى پىپۆر لەبازاردا ئەنجامى
دەمدن بۇ ئەھدى سود لەجودا وازى
نرخەگان دا بکەن.

الضرب: شانە ھەنگوینى سېئەستور.
الضربة: پارچەى شانە ھەنگوینى سېئە.
الضرب: شارەزا لەلیدان دا، راست
ھەنگیو، دەست راست.
الضربة: يەك لیدان، زەمىرىك
پىكىشانىك ۵ تاوگازو ھەتاو بردو
نەخوشىيەكە بەھوى لیدانى تیشكى
خۆر لەجەستە دا پەيدا دەبى،
ئەگەر زو ھىرای ئەكەوى
كوشندەپە.

الضروب: زۆر لیدەر، كەسنىك زۆر
لیداو لیدانەكەشى بەنىش بى.
الضرب: بەمانا (الضروب) دى، ھەروا
بە كەسنىكىش دەگوتى بەمال و
سامانى يەككى ترموہ بازارگانى
بكاو بەشكى ديارىكراوى لەقازانج
دا بدرىتى ۵ بەوكەسەش دەگوتى
لەھارى قورمەردا پەشك
(قداح) بەھوئى ۵ ھەروا ناوہ بۇ
ھاوشان و ركەبەر ۵ (ك: ضرباء

المضرب: نامیری لیدان ۵ زور لیدم،
یان زمبر و مشینی کاریگمر ۵ (ک:
المضرب).

المضرب: به مانا (المضرب) دئ ۵ گه وره ۵
(ک: مضارب).

المضرب: شوینی لیدان یان کاتی لیدان.
مضرب السیف: تیزایی شمشیر ۵
(مضرب الرز): شوینی کوتانی
چه لتوک ۵ شوینی سپی کردنی
چه لتوک.

المضربة: همر لیفمو چهرچه فیك زور
تهریبی دورمانی تیدا نه نجام درابی،
لیفمو پیخه فیكه دوو توئ و لؤكهی
تیدا فهرش کرابی و نه مجار تهریبی
دورومانی پیدا هاتبن و جوبن.

مضربه مخرجاً: قه لاشتی، دایدیری.
مخرج النار: دوکه لکیشی بؤ ناگرمکه کرد.
مخرج الثوب و نحوه: به رمنگی سور
قوماشه کهی رمنگ کرد، به توخی نا
به لکوو به رمنگی سوری کان،
دمشگوتری: (مضربه بکذا): رمنگه کهی
تی هه لسوو.

مضربه: بؤ زنده رؤیسی له مانای
(مضربه) دئ، دمشگوتری: (مخرج
الکلام): قسه کانی رازاندنه وهو
جوانی کردن.

مخرج الدابة: ولاخه کهی هه لینگ دا، غاری

هئ کرد.

إنضرج: دادرا، شهقی برد، دمشگوتری:
(إنضرج الثور): خونچه که پشکوت،
دهمی کردم وه.

إنضرج الشجر: دره خته که پشکوت،
چرؤی دره خته که کرایه وه ۵
که لاکه ی دمرکه وت.

إنضرج الطريق: ریگاکه پان و پور بوو،
دمشگوتری: (إنضرج ماينهم):
نیوانیان زور فراوان بو.

تضرج: بؤ موطاومعی (مضرجه) دئ.
تضرج الحد: کولمه که سور بوو،
دمشگوتری: (تضرجت المرأة):
نافرته که خوی رازاندنه وه، خوی
نارایش دا یان خوی سفور کردو
خوی نیشانی پیایو بیگانه دا.

تضرج بالدم: به خوین رمنگاو رمنگ
بوو.

تضرج الشیئ: شته که شهق بوو، دادرا.
تضرج الزهر: خونچه که پشکوت،
کرایه وه.

الإضریج: رمنگی سور، قوماشی رمنگ
کراوه به رمنگی سور ۵ قوماشیکه
له ناو ریشمی سور ۵ نه سپی ره سن و
خوشرو ۵ (ک: أضریح).

الضریج: رمنگ کراو، دمشگوتری: (غذو
ضریج): بازی به هیز.

المِضْرَجُ: (ثوب مِضْرَج): قوماشی رزیو
بئ نرخ ۵ (ك: مِضْرَج).

المِضْرُوجَةُ: دهگوترئ: (عين مضروجة):
جاوی گه وره و کراوه.

مِضْرَحَتُ السَّرَقِ مِضْرُوحًا: بازارمکه ته پی و
مامه لئی که م تیدا نه نجام دهدئ.

مِضْرَحَ الشَّيْءِ مِضْرَجًا: شته که ی دادری،
شهمی کرد.

مِضْرَحُ الْقَبْرِ: گۆری هه لکه ند.

مِضْرَحَ الشَّيْءِ: پائی به شته که وه ناو دووری
خسته وه.

مِضْرَحَ شَهَادَةِ فُلَانٍ: شایه تی فلانی
ره تکرده وه، قیولی نه کرد.

أَمْضَرَحَهُ: دوری خسته وه ۵ دایو هساندو
تیکی داو خراپی کرد.

أَمْضَرَحَ السَّوْقَ: بازارپی خست، جم و
جولی تیدا که م بوو.

مِضْرَحَهُ: جینیوی پی دا، تانوتی لی دا ۵
به رمنگاری بۆوه، هاوشانی کرد.

إَمْضَرَحَهُ: فرپی دایه قوزبنیکه وه.

إِنْضَرَحَ: بۆ موطاومعه ی (مِضْرَحَهُ) دی.

مِضْرَاح: اسم فعل، به مانا فه رمان دئ،
واته به مانا (إِضْرَاح) دئ.

الْمِضْرُوحُ: دهگوترئ: (نية مِضْرَح):
مه بهستی دوور.

الْمِضْرُوحُ: بۆ زینه رۆیی له مانای
(مِضْرَاح) دئ، دهگوترئ: (قوس)

مِضْرُوح: که وانیکی توندو به هیزه
به ته وژم تیره که فری دها ۵ (فرس
مِضْرُوح): نه سپی سهرکه ش.

الْمِضْرِيحُ: به مانا (المِضْرُوح): دئ، واته
دورکه وته ۵ گۆرو نارامگا ۵ گۆریچه
۵ (ك: مِضْرَاح).

الْمِضْرِيحَةُ: به مانا (الْمِضْرِيح) دئ ۵ (ك:
مِضْرَاح).

الْمِضْرَحُ: هه لۆ، بازی بال درێژ.

الْمِضْرِحِي: به مانا (الْمِضْرَح) دئ ۵ گه وره
پیاوو خانه دان و پیاو ماقول و
وه جاخراده.

مِضْرَهُ وَه مِضْرًا وَمِضْرًا: زیانی پی گه یاند،
خراپه ی له گه ل کرد.

مِضْرًا فُلَانًا إِلَى كَذَا: پائی به فلانه وه ناو
ناچاری کرد بۆنه وه.

أَمْضَرَّتِ الْمَرْأَةُ: زنی به سهر ژنه که ی هینا.
أَمْضَرَّ فُلَانٌ عَلَى السَّيْرِ الشَّدِيدِ وَغَوَّه:

فلانکهس به صه بر بوو هشوو درێژ
بوو.

أَمْضَرَّ عَلَى فُلَانٍ وَه: زیانی به فلانکهس
گه یاند.

أَمْضَرَّ فُلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلانکهسی ناچار
کردو به زۆر نه وه ی پی کرد.

مِضْرًا مِضْرًا وَمِضْرًا: زیانی پی گه یاند،
تهنگی پی هه لچنی ۵ سهرپیچی
کرد.

اضطره اليه: ناچارى كرد بؤنمهوه ۵ شيخ
رمزى تالمباني دهلى:

ئەو قەحبە ژنە موحتاجى كردم

موحتاجى رمشى رمشيدى كردم

قورئان دمفرموى: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ﴾.

تضاراً: يەكئىك لەدووەمکان زيانى بهوى

تر گەياند ۵ هەردوکیان زیانیان پێ

گەبی.

تَضَرَّرَ به أو منه: بەهۆى ئەومووە توشى

زیان بوو یان لەومووە زیانی پێ

گەبی.

إِستَضَرَّ به: بەهۆى ئەومووە توشى زیان

بوو.

الضَّرَارَةُ: زیان؛ کەمکردن لەمال و

سامان دا، یان کەمکردنى کۆمەل ۵

کوێرى.

الضَّرُّ: حال و وزعی خراب، هەژارى

نەدارى ۵ نەخۆشى ۵ قورئان

دمفرموى: ﴿مَسْنَا وَأَهْلْنَا الضَّرُّ﴾،

دمشگوترى: (تزوج فلان على ضَرٍّ):

فلانكەس هەوێى بۆ ژنەكەى بەینا

كرد ۵ زيانى بەژنەكەى گەياند بەوه

كە ژنى بەسەر هینا.

الضَّرُّ: بەمانا (الضَّرُّ) دى، دمشگوترى:

(هو ضَرُّ اضرار): ئەو بەلای

بەلایانە، ناخۆشى ناخۆشییانە ۵ یان

بەلایەكى زیرمكە باش نیچیری خۆى

دمدۆزیتەوه.

الضَّرُّ: تەنگو چەلەمەو ناخۆشى ۵

نەخۆشییەك ببیتە بیانوو عوزر بۆ

نەچون بۆ جیهاد ۵ ئیقلیجى ۵ هەر

حالتەتیک زیانبەخش بێ.

الضَّرُّ: بەمانا (الضَّرَاء): دى ۵ هەوێسار

۵ یەكئىك لەژنەكانى پیاویك زیاد

لەژنێكى هەبى ۵ (ك: ضرائر)،

دمگوترى: (بينهم داء الضرائر) ۵

نەخۆشى هەپسارى كەوتۆتە

ناویانەوه ۵ حەسودى و رقو كینە

كەوتۆتە ناویانەوه ۵ بنكى گۆى

مەمك ۵ مالى زۆر ۵ سنگى بەرمەپى

۵ زمقایی بەرمەپى.

الضَّرُّ: پێویستی و ناچارى ۵

تەنگانەیهك چارى نەبى ۵

نارەحەتى و تەنگزە ۵ لەبوارى

شيعردا ئەو حالەتەیه كەشاعیر بۆى

رەواپە هەندئ وشە بەشیۆمەیهكى

ناپاسایی بەكاربێنى بەجۆرئك كە

بۆ پەخشان نووس رەوانیە ۵ (ك:

ضرائر).

الضَّرُّ: شتى پێویست ۵ هەرشتيك

بونى پێویست بىو نەبوونى

نەگونجى.

الضَّرُّ: زیان لى كەوتوو ۵ كوێرو

ناپینا ۵ غیرەت و ناموس، دمشگوترى:

(ما أَشَدَّ ضَرِيرَهُ عَلَيَّ زَوْجَهُ): زور

چاودپیری ژنه‌گهی ده‌گا، دلی

له‌ژنه‌گهی پیسه ه (ك: أَضِرَاء).

الْمُضَرَّاءُ: سرک، چه‌موش ه تهر دهماخ و

دل تهر.

الْمُضَرَّةُ: زیان، زهرمر ه (ك: مضار).

ضَرَسَ الشَّيْءَ ضَرَسًا: گازی له‌شته‌که گرت

ه هه‌پائی لی گرت، ده‌گوتری: (ضَرَسَ

العود): به‌ددان دارم‌گهی گرتووه.

ضَرَسَ الزَّمَانُ فَلَانًا: رۆژگار بۆ فلان‌کس

خراپ بوو، سته‌می لی کرد.

ضَرَسَ الْبَنَرُ: به‌بهرد بیرم‌گهی هه‌لچنی.

ضَرَسَ الدَّابَّةُ: لوته‌وانه یان (ده‌مبین)ی

له‌ده‌می ئازده‌که شه‌ته‌ک دا بۆئه‌وه‌ی

ژێرباری بکا.

ضَرَسَتْ أَسْنَانُهُ ضَرَسًا: ددانی

به‌خواردنی شتی ترش و مزر ئال

بوون ه کول بوون.

ضَرَسَ فُلَانٌ: فلان‌کس سه‌ر په‌قو

چه‌موش و شه‌رانی بوو.

أَضْرَسَ الْحَامِضُ: شتی ترش و مزر

ددانی ئال کردنه‌وه ه ددانی کرمۆل

کردن.

أَضْرَمَ بِالْكَلَامِ: به‌قهسه بی دمنگی کرد.

أَضْرَسَ الْأَمْرَ فَلَانًا: کارم‌که فلانی خسته

دله رپاوکیوه.

ضَارَسَ الْأَمْرَ مَضَارَسَةً وَضِرَاسًا:

کارم‌گانی پشکنین و به‌تاقی کردنه‌وه،

هتیری ئیشه‌گان بوو.

ضَرَسَهُ: بۆ زنده رۆیی له‌مانای

(ضَرَسَ)دئ، چرچ و لۆچی له‌شته‌که

په‌یدا کرد.

ضَرَسَ الشُّوبَ: وینه‌ی ددانی

له‌قوماشه‌که‌دا دروست کرد ه

به‌وینه‌ی ددان قوماشه‌گهی

رازانده‌وه.

ضَرَسَتْ الْحُرُوبُ: شه‌رو جه‌نگی هه‌مه

جۆر فلان‌کسی له‌بوته‌داو قالی کرد.

تضارِسُ الْبِنَاءِ وَغَوَه: باله‌خانه‌که رێک و

پێک دروست نه‌کراوه ه دیوارو

شیوه‌گهی له‌بارو ئه‌ندازیاری دروست

نه‌کراون ه خوارو خێچ و به‌رزی و

نزمی تێدايه.

تضارِسُ الْقَوْمِ: خه‌لکه‌که کێشه‌و

هه‌ریان تێگه‌وت و بوو به‌هه‌ریان،

دوژمنایه‌تیان که‌وته ناوه‌وه.

تَضَرَسَ الْبِنَاءُ: به‌مانا (تضارِسَ)دئ.

التضريسُ: په‌یداکردنی قورت و پێچ و

به‌رزی و نزمی له‌قه‌بارده‌دا ه

له‌شیوه‌ی به‌رزی و نزمی ددان ه (ك:

تضاريس).

تضارِسُ الْأَرْضِ: ته‌پۆلکه‌و به‌رزی و

نزمی سه‌ر رپوی زه‌وی.

الضِرْسُ: ددانی هاپهر ه خری ه هه‌روا

ناوه بۆ نامیری ناو دابه‌شکردن و ناو

ده‌ره‌ینان ه (ك: أَضْرَسَ وَضْرُوس).

ضرس العقل: يهكك لھو چوار ددانھى

دمكەونە كۆتايى ريزى ددانەكان،

لەپەندى پېشىنان دا ھاتووه (ھو

لايعض في العلم بضرس قاطع):

زانيارپپەكانى باش كۆنترۆل

نەكردووھ ئىش و كارى ريك و پيك

نەكردوھ ە ھەروا ناوھ بۆ ھو جۆرە

بەردە بىرى پې ھەلدەچندرى ە دپكە

شاخ و بەرزو نزمى سەرو بەرى زەوى

كەومكوو ددان بەرزو نزميان تيدا

بەدى بكري، دىگوتري: (رجل ضرس):

پياويكى رەقو زىرە، تەبىيات توندو

توپرەمە ە بارانى وردو كەم، تاوھ بارانى

نەرم.

الضروس: گازندە، سەرکەش، رەوشت

بەد، دىگوتري: (ناقة ضروس):

حوشترىكى بەد خووھ گاز لەشىر

دۆشەكەى دىگري، پان ھەرکەسى

لەبىچومكەى نزيك بىتەوھ پەلامارى

دەدا ە (حرب ضروس): شەپرى

كاولكارو خويناوى.

الضريس: تەرزەو سەرماو بەفر ە جۆرە

درەختىكە لەزەوى شىندارو تەردا

دەپروئ تەمەنى درىژە، لەئەوروپا

ھەندى ولاتى ترى ھەواسازو

موعتەدىل دەپروئ ە بىرى ھەلچنراو

بەبەرد ە ھەر بالەخانەپەك بە

بەرد دروستكرابى ە بەردى

سوچدارو توركە توركە.

المضروسة: زەويپەك بەردى توركە

توركەو سوچدارى وەكوو ددان

تيداين.

ضَرْطٌ مَضْرُطٌ: تپى كەند ە (فەر ضروط

وضراط).

ضَرْطٌ مَضْرُطٌ: بەمانا (ضَرْطٌ)دى.

اضْطَرُّهُ: تپى پې كەند ە پان كارى

قورسى پې ئەنجام دا تاواى لى كرد

تپ بكنى.

اضْطَرُّ بِهِ: بەگالتە جرتى بۆ لى دا،

جرتى بۆ داکوتا ە گالتەى بە

ئىشەكەى پان بەقسەكەى كرد.

ضَرْطٌ: بەمانا (ضَرْطٌ)دى.

ضَرْطٌ فَلَانًا وَغَيْرَهُ: تپى بەفلانكەس

كەند ە تپى پې لى دا.

ضَرْطٌ بِهِ: بەمانا (اضْطَرُّ)دى ە

عەرەبەكان بەعەمىرى كورى

ھىندپان گوتوھ (مُضْطَرُّ الحجارة):

چونكە ئەومندە ئازاو چاۋنەترسو

بەھىز بووھ ە بەكوردى خۆمان

دەلپىن فلانكەس ئەومندە واپەو

واپە بەرد دەكا بەئاو.

الضُّرَاطُ: تپ ە (الضُّرُوطُ): بەمانا

(الضُّرَاطُ)دى.

ضَرَعَ الرضيعُ ضُرْعًا: شىرە خۆرەكە

مەمكى دايكى مژى.

رَضَعَتِ الشَّمْسُ وَغَرَّهَا: خُورَ لَهَا وَابْوَوْنَ
نَزِيكَ بَوَّوَه.

رَضَعَ الْحَيَوَانُ: گِیَانَلَه بَه رَمَكِه كَزُو لَاوَز
بُوو.

رَضَعَ إِلَيْهِ وَلَهُ: گَه رَدَنَكِه جِی بُوو ۵ دَاوای
لِی كَرْد شَتِی كِی بَدَاتِی.

رَضَعَ ضَرَعًا وَضَرَاعَةً: كَزُو لَاوَز بُوو ۵
(فَهَرِ ضَرِغْ وَاضَرِغْ وَهِي ضَرِغَةٌ
وَضَرَعَاءَ).

أَضَرَعَتِ الْأَنْثَى: مَیْنَه كِه مَه مَكِی
خِر كَرْد، گَوَانِی دَه رَكِه وَت.

أَضَرَعَتِ الْحَامِلُ: سَكَبَرَكِه پَیْش نَه وَی
بِیْجَوَمَكِه لِی بَیْتَه وَه گَوَانِی گَه وَه
بُوون، نَافَرَمَتَه كِه پَیْش مَنَدَالِ بُوون
مَه مَكِی زَلِ بُوون.

أَضَرَعَ فَلَانًا: وای لَه فَلَان كَرْد ژِزَبَرای بَی.
أَضَرَعَ اللَّهُ خَدَّهُ: خُودَا زَه لَیْلِی وَ بَی
دَه سَه لَاتِی كَرْد.

أَضَرَعَ لِفَلَانٍ مَالًا وَغَرَّه: مَالِی بَه خَشِی
بَه فَلَان، یان شَتِی تری دایه.

تَضَرَعَ إِلَيْهِ وَلَهُ: گَه رَدَنَكِه جِی بُوو،
ژِزَبَرای بُوو.

تَضَرَعَ إِلَى اللَّهِ: لَه خُودَا پَارِیَه وَه،
لَا لِیَه وَه ۵ قُورْشَان دَه فَرَمَوِی:
﴿فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا﴾.

الضَّرْعُ: تَه مَهَن بَچُوك ۵ دَه گَوَتَرِی:
(خَد ضَارِع وَجَنب ضَارِع) نَزَاو

پَارِیَه وَه مَكَار، لَه خُودَا تَرَس ۵ (جَسَمِ
ضَارِع): جَه سَتَه ی لَاوَز.

الضَّرْعُ: گَوِی مَه مَك، گَوِی گَوَان ۵ (ك:

ضَرُوع)، دَه شَكُوتَرِی: (مَالَه زَرِع
وَلَا ضَرِع): هِیْجِی نِیَه، بَی كَشَتَو
كَالَ وَ مَه رَو مَالَاتَه.

الضَّرْعُ: هَاوْشَان ۵ (ك: ضُرُوع).
الضَّرْعَاءُ: مَه مَك زَل ۵ گَوَان گَه وَه ۵
(ك: ضُرْع).

الضَّرُوعُ: بَه مَانَا (الضَّرْعَاءَ) دِی ۵ (ك:
ضُرُوع).

الضَّرِيعُ: دَه گَوَتَرِی: (شَاة ضَرِيع):
مَه رِیَكِه گَه وَ گَوَانِی جَوَان وَ رِیَكِ وَ
پَیَكِه ۵ گِیَاو گَزِی وَ رَدَكِرَاو
هَه نَجَنَدِرَاو ۵ پَزْدَان ۵ (عَه وَ سَه جِی
تَه پَ): جَوْرَه رَو مَكِی كِی دِر كَاوِیْیَه
بَه رِیَكِی هَه یَه وَ مَكُو وَ شِیْلَان ۵
قُورْشَان دَه فَرَمَوِی: ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ
إِلَّا مِمَّنْ ضَرِيعٌ﴾.

الضَّرَائِعُ: بَه لَای نَه حَوِیْیَه كَانَه وَه
بِرِیْتِیْیَه لَه فِیْعَلِیَك لَه پَیْش فِیْعَلَه
(مَاضِیْیَه گَه وَه) پَه كِی لَه پَیْنَه زَیْدَمَكَان
(اِنْ، ی، ت) هَه بَی ۵ بَه حَرِیَكِه
لَه بَه حَرَمَكَانِی شِیْعِر كِی شَه مَكِه ی
نَه وَ یَه دُوجَار (مَفَاعِیْلِن فَاعِلَاتِن).

ضَرَعْتَ الْأَبْطَالَ: پَالَه وَ نَه كَانِی شِیْرِنَاسَا

جولانهوه، کاری شیرانه یان نه نجام دا،
 هه لممت و په لاما ردانیان شیرانه یون.
 تـضر غمت الأبطال: به مانا
 (ضر غمت) دئ.

الطـرغام: شیرى به هه لممت و تیک
 شکینه ر ۵ نازاو چاونه ترس.
 الطـرغمُ: به مانا (الطـرغام) دى.
 ضـرک ضـراکة: هه زارو داماو بوو، خوئى
 دارشت و دمست و مه چه کى قهوى و
 چوارشانه بوو ۵ نه حمه ق و گیل.
 الطـرالک: چوار پهل قهوى و چوارشانه و
 دامه زراوو دهمار گشت ۵ (ک: ضـرکاء
 و ضـرائک).

ضـرمت النار ضـرمًا: ناگره که بلیسه ی
 لى هه لسا.
 ضـرم فلان: فلانکه س زور رقى هه لسا،
 زوری برسى بو.
 ضـرم الشیئ: گهرماکه ی به هیژ بوو.
 ضـرم فلان فی الأمر: کوشى کردو په له ی کرد.
 ضـرم فی عدوه: له بازدان دا په له ی کرد ۵
 (فهو ضـرم و ضارم).

أضـرم النار: ناگره که ی هه لگىرساند.
 أضـرم الشیئ: شته که ی والى کرد
 گرپگرئ.
 ضـرم النار و نه وها: زنده پموى کرد
 له ناگر هه لگىرسان دا.

اضـطرمت النار: به مانا (ضـرمت) دئ،

دمگوتـرى: (اضـطرم الشر و الحرب
 بینهم): شهرو نازاوه له ناویان دا
 هه لگىرسا.
 اضـطرم الشیـب فی الرأس: موى سپى
 پیرى به سهرى دا بلاو بؤوه.
 تـطـرمت النار: ناگره که هه لگىرسا،
 دمـشگوتـرى: (تـضـرم علیه غضباً): رقى
 لى هه لسا.

استـطـرم الحب و نه وها: دانه و نه که
 پیگه یى و کاتى نه وى هات به ناگر
 ببرژیندرئ.

الطـرام: هه لگىرسانى ناگر، همرشتیک
 له چیلکه و چه و یل و شتى وا که
 ناگرى پى خوئ بکړئ و زو بسوتئ.
 الطـرمُ: رومکیکه دمشته کى، بهرکى
 هه یه و مگوو بهرو وایه سورى
 مه پله و رمشه، گوئیکی سپى وردى
 هه یه، بؤنى خوئشه، دوکه له که شى
 بؤنى خوئشه، له زور شوینى ولاتى
 لوبنان دمپوئ.

الطـرمُ: به مانا (الطـرام) دئ، خودى ناگر
 ۵ لقه دارخورماو شتى تر که
 پرژمکانى ناگریان پیوه بئ.

الطـریم: حمریق، سوتینه ر ۵ سوتاو.
 ضـر العرق أو الجرح ضـرًا و ضـرورًا: دهمارکه
 یان برینه که خوینى لى هاتو
 ناوهمستئ.

ضَرَّ الْإِنَاءَ: قابه که شلمه منه که ی تی

نه و مستاو هم مووی لی هاته خوار.

ضَرَّاءُ فُلَانٍ وَغِيْهِ: فُلَانٍ خَوَى شاردموه ۵
(فهر ضار).

ضَرَبِي الْعِرْقُ وَغَوْه: به مانا (ضَرَّأ) دی.

ضَرَبِي ضَرَّأً وَضَرَّأً وَضَرَاوَةً: پهری سهند،
توند بوو.

ضَرَبِي بِهِ أَوْ عَلَيْهِ: وگری بوو، خوی پیوه
گرت ۵ سامی لی شکاو هه لیکوتایه
سهری.

أَضْرَأَ: وای لی کرد وگری بی ۵
له خشته ی برد.

ضَرَّه: زنده رموی کرد له وگری بوونی
دا، له خلیسکانی دا.

إِسْتَضَرَى الصَّيْدَ وَغَوْه: نیچر مه کی
هه لحه لمتاند به خوی نه زانی
تافرسته لی هیئا.

الضَّارِي: سه کی راهیندراو له سمر پاو ۵
درندمه که زور گوشت خور بی ۵
نازه لی ناسایی که له له و مپرگای خوی
دا بله و مری ۵ (ک: ضار).

الضَّرَاءُ: دمشتی بی درخت و ناو مدانی
۵ زهوییه که درختی تیدابی و درنده
خویانی تیدا حه شار بدن ۵ هه
درخت و گزو گیایه که زهوی
دایوشی.

الضَّرْوُ: به مانا (الضَّارِي) دی ۵ توتکه

سه گوشتی وا.

الضَّرِي: درندمو سه گ.

ضَرَّه ضَرْنًا: دمستی گرت به سهر نهو
شته ی که له زیر دمستی دایه.

تَضَارْنَا: شتیان دا به یه گترو به سهر
یه که دا زال بوون.

الضَّيْنُ: هه رکه سی که له کاریک دا
تهنگ به یه کی تر هه لچنی، بیته
پواز بو ی ۵ کونی خولخولو که
گهورمبی، نه مجار پوازی لی بدری ۵
حه دیت گیرموی بتمانیه پیکراو و
زهین رون.

ضَغَضَ الْبِنَاءَ: باله خانه که ی روخاند
تاله گهل زهوی تهختی کرد.

ضَغَضَ الرَّجُلُ: بیاهمه کی بی هیز کرد
۵ زهلیل و زیر باری کرد.

تَضَغَضَ جَسْمُهُ: جهسته ی به هو ی
نه خوشو و خه مو و خهفت لاواز بوو.
تَضَغَضَ مَالُهُ: مال و سامانی که م بوو.
تَضَغَضَ بِهِ الدَّهْرُ: روزگار زهلیل و
داماوی کرد.

الضَّغَضُ: که سی که له هه موو شتی که دا
زمعیض و لاواز بی ۵ پیای بی بیرو
بوجون، گیل و نه مقام ۵ بی ورمو
ترساو لهشت.

الضَّغَضُ: به مانا (الضَّغَضُ) دی.

ضَغَّ الْجَمَلُ وَغَوْه ضَغًا: حوشرمه کی زیر

بارکرد ۵ یان دمنگی خوشترمه‌کی دا
پیی گوت (ضَعَّ) بۆ نه‌وه‌ی نارام
بگری.

ضَعَفَ الشَّيْءُ ضَعْفًا: شته‌کی کرد
به‌دوو چه‌ندانه.

ضَعَفَ الْقَوْمُ: ژماره‌ی خه‌لکه‌کی زۆر کرد.
ضَعَفَ ضَعْفًا: کزو لاواز بوو ۵ نه‌خۆش
که‌وت ۵ هی‌زی نه‌ما ۵ ته‌ندروستی
فه‌وتا.

ضَعَفَ الشَّيْءُ: شته‌که زیادی کرد.

أَضْعَفَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که مال و سامانی
زیادی کرد ۵ ولا‌خه‌کانی کزو لاواز
بوون.

أَضْعَفَ الشَّيْءُ: شته‌کی زیاد کرد،
دمشگوتری: (أَضْعَفَ لَهُ الرَّدُّ).

أَضْعَفَ الْقَوْمَ: به‌خشش و عه‌تای بۆ
خه‌لکه‌که زیاد کرد.

أَضْعَفَ الرَّجُلُ: پیاوه‌کی زمعیف کرد.

ضَاعَفَهُ: به‌خشش و عه‌تای بۆ زیاد کرد.
ضَعَّفَهُ: به‌مانا (أَضْعَفَ) دی.

ضَعَفَ الْحَدِيثُ أَوْ الرَّأْيُ: حه‌دیشه‌که یان
رایه‌کی به‌لاواز دانا.

ضَعَفَ الشَّيْءُ: شته‌کی دوو توئی یان
دولۆ کرده‌وه.

تَضَاعَفَ: بۆ موطاومعه‌ی (ضاعف) دئ ۵
بوو به‌دوو چه‌ندانه‌ی خۆی.

اسْتَضَعَفَهُ: به‌زمه‌عیف و لاوازی دانا ۵

زه‌لیلی کرد.

التضاعيف: (تضاعيف الشيء): نه‌وه‌ی
له‌شته‌که دو لۆ بۆته‌وه.

تضاعيف الكتاب: به‌راویزو نیوان
دپهره‌کانی کتیب.

الضَّعْفُ: دوچه‌ندانه له‌قه‌باره یان
له‌ژماره، یان نه‌وشته‌ی که دو توئی
یان دولۆ دمگریته‌وه.

أضعاف الكتاب: به‌راویزو نیوان دپهری
کتیب.

أضعاف الجسد: نه‌ندامی جه‌سته، یان
نیسقانی جه‌سته.

الضعفان: لاواز ۵ (ك: ضعافي).

الضَّعْفَةُ: دَلْ كَرَى، که‌ودمهی ۵
نازهرمگی.

الضعف: زۆر کزو لاوازی ۵ دلی زۆر
بی هی‌ز بی ۵ (ك: ضَعْفٌ).

الضعيف: ئافهرمت و کۆپله ۵ (ك: ضِعاف
و ضُعفاء).

المضاعف: وشه‌یه‌که نه‌گهر سی پیتی
بوو دووه‌مو سییه‌می له‌یه‌ک جۆربین
ومکو (شَدَّ، مَدَّ) نه‌گهر چوار پیتی
بوو نه‌وه‌یه‌ پیتی یه‌که‌مو سییه‌می و
دووه‌می و چوارهمی له‌یه‌ک جۆربین
ومکو (زلزل، قهقهه).

المضاعفة من السدوع: زریه‌که
حه‌له‌ه‌کانی دوو دوو چن‌درا‌بن.

الْمُضْعَفُ: به مانا (المضاعف) دئ.

الْمُضْعَفَةُ: (أَرْضُ مُضْعَفَةٍ): زموییه ک

بارانی که می لی درای.

الطُّغْيُوسُ: خه یاری ورد ۵ بیجوه ریوی

۵ (ك: ضغایس).

ضَعَّتْ الحَشِيشَ وَغَیْرَه: چیلکه و جهوئله که ی

کرده گورزه و باقه.

ضَعَّتْ الْأَشْيَاءَ: شتهکانی تیکه ل کردن ۵

تیکه ل و پیکه لی کردن، دهگوترئ:

(ضَعَّتْ الْحَدِيثَ): قسه که ی تیکه ل و

پیکه ل کرد.

ضَعَّتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: نافرته که

به دهمستی قزمکانی شت و پاکی

کردنه وه، هه ولی دا ناو بگاته بنکی

قزمکانی.

ضَعَّتِ الشَّيْءَ: دهمستی له شته که داو

به دهمست پشکنی.

أَضَعَّتِ الْمَاءُ الرِّيَا: خه و بینه که

خه وه که ی گیرایه وه به شیوه ی

تیکه ل و پیکه ل.

ضَعَّتْهُ: بؤ زیده رموی له مانای

(ضَعَّتْ) دئ.

الضَّغَائِلُ: کالای بهرپوت و بی نرخ.

الضَّيْتُ: گورزه شوړک و چیلکه ۵

ههرشتیک چنگی پیا کرابی ۵ گورزه

شوړک که بهر به دهمست بی ۵ قورئان

دمه رموی: ﴿وَوَخَّلْتُ بِسِدِّكَ ضِفْنَا

فَأَضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْتِثْ﴾ ۵ (ك:

أَضْفَاتُ ۵ دهگوترئ: (أَتَانَا بِأَضْفَاتِ

من أخبار): هه والی تیکه ل و پیکه لی

هینانه پی شه وه.

أَضْفَاتُ أَحْلَامٍ: خه ونی پرو پووج،

که مانای بؤ نه کړئ ۵ قورئان

دمه رموی: ﴿أَضْفَاتُ أَحْلَامٍ﴾ ۵

له پهنندا هاتووه (ضِفْتُ عَلَى إِبَالَةٍ):

به لا له سر به لا.

ضَفَطَعَ الْأَدْرُ اللَّقْمَةَ: بی ددان

پارووه که ی جوو ملجه ملجی لی

هینا.

ضَفَطَعَ اللَّحْمَ فِي فَيْهٍ: به باشی

گوشته که ی نه جوی.

ضَفَطَعَ الْكَلَامَ: قسه که ی جوان

دمرنه خست.

ضَفَطَهُ ضَفْطًا: پاله په ستوی دا،

په ستاوتی.

ضَفَطَ الْكَلَامَ: قسه که ی زور گوشتی و کورتی

کرده وه.

ضَفَطَ عَلَيْهِ فِي غَرَمٍ: تهنگی بی هه لجنی ۵

ژیرباری کرد، زوری لی کرد.

ضَاغَطَهُ مَضَاغَطَةً وَضِغَاطًا: په ستاوتی،

تهنگی بی هه لجنی.

تَضَاغَطًا: هه ریه که له و دوانه تهنگی

به وی تر هه لجنی.

الضَّاغِطُ: چاودپرو پاریزمری شت ۵

(ك: ضواغط).

کردبج ۵ (ك: ضَغَطِي).

الْمَضْطَغُ: زموی چال کهنای تیدا

بوستنی ۵ (ك: مضاعط).

مَضَمَّه ربه مَضَمَّ: بهدم بهتوندى

گهستی، دهسگوتری: (مَضَمَّةُ الْفَقْرُ):

ههزاری چهوساندویه تیهوه.

اضَمَّ الْفَمُّ: دم لیکی زور بوو.

الضَّفَامَةُ: نهو پاروه جوراوهیه لهدم

فرپی دمدیه دمر.

الضَّيْفَم: شیرى شهویلهپان ۵ (ك:

ضياغم وضياغمه).

ضَغِنَ الْعَرْدُ مَضْنًا: دارمکه خوار بوو.

ضَغِنَ الدَّابَّة: ولاخهکه چهמוש و سهر

رېق بوو نههاته ژربرار.

ضَغِنَ إِلَيْهِ: ههزی لی کرد.

ضَغِنَ عَلَيْهِ: رقی لی بوو، زوری ناخوش

ویست.

ضَغِنَ صَدْرُهُ: دلی پر بوو لهقارو کینه ۵

(فهر ضَغِنَ وضاغِن).

مَضَاغَتَه: به حیقو کینه بهرامبهری

کرد نهویش و مگوو لهدلدا ناخوشی

ویست.

إِضْطَقْنَ الْقَوْمَ: خه لکهکه دلان لهبهکتر

کرمی بوو، پهکتریان ناخوش ویست.

إِضْطَقْنَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ: فلان رقی

لهفلان بوو.

إِضْطَقْنَ بِالْشَّرِّ: بهقوماشهکه داپېوشی.

الضَّاعِطَةُ: ئامیریکه لۆکهو شتی وای

پی دهبهستیو تری.

الضَّغْطُ: (ضَغَطُ الدَّم): نهو پاله

بهستیو خوینهیه که شهپولهکانی

خوین لهسهر دیوارهکانی

خوینبهردگان پهیدای دمکهن ۵

لهزانیاری مهساحدها نهو هیزه

پهستاوتنهیه که بهشیویه

عهموودی دمکهوئته سهر بهشیك

لهمهساحهکه.

الضَّغْطُ الْجَوِّي: نهو پهستاوتنه

ههواپیهیه کهلهسهر خالیکی

دیاریکراو بههوی نهو قورساییهی

کۆلکهی ههواپی لهسهر نهو خاله

پهیدای دمکا.

الضَّغْطَةُ: تهنگه بهری، تهنگانه ۵

جهراندن ۵ ژربرارکردن.

الضَّغْطَةُ: توندو تیژی و ناخوشی ۵

نینکاری و کیشو نیزاعی نیوان

قهرزارو خاومن قهرز که قهرزدار

ههول دمدا ههندی لهقهرزمکهی

لهسهر دابشکی.

الضَّغِيطُ: پیای بی بیرو راو بۆچون ۵

بیریک ئاوهکهی گۆرابی و دزه

کردبی بۆ بیریکی جیرانی ۵ یان به

بیریک دهگوتری لهنزیکیهوه

بیریکی تر لی درابی و کاری

کردبیته سهر ناوی نهوو کهمی

تضاغنا: ئەو دوو ھەرىكەيان رەقە
لەۋى تىر بوو.

الضَّاعِنُ مِنَ الْحَيْلِ وَغَرَهَا: ئەسپىك
بەلىئەن نەبىغ غار نەدا.

الضَّغْنُ: حېقىدو كېنەي تەۋاو پەرە
سەندوو، دىگوتى: (سَلَّ ضِغْنِ
فُلَانٍ): فلانكەس رازى بىكە ۋە مەيلو
ھەزو ئارمىزو، دىگوتى: (ناقة ذات
ضغْنٍ): حوشترىكە بۇ كۈنە زاي
خۇي دىگوركىنى ۋە (ك: أضغان) ۋە
(جمع الأضغان): دلو دىروون.

الضُّغُون: ئەو ۋلاخەپە كەدمروا دەلىيى
پاشەۋ پاش دىگىشەتەۋە ۋە (ك:
ضُغْنٌ).

الضُّغِينَةُ: قىن ۋ قارى زۇر، رەقە
لەرادمبەردەر ۋە (ك: ضُغَانٌ).

ضَغَا الْقِطُّ وَغَرَهُ: پشېلە يان سەگو رىۋىو
گورگو مار لەبەر ئازارى جەستەيان
دەنگيان لى دى.

أَضْغَاهُ: ۋاي لى كىرە بىشكىنى،
بىقورسكىنى، بىلورىنى، بىۋاقىنى.

ضَغَاهُ: بەمانا (أضغاه) دى.
تضاغى الْقِطُّ: پشېلەكە مېياۋاندى.

تضاغت الشَّيْءُ: كەشكەكەكە لەبەر
چەۋرى ۋ تىكەلى بەچەۋرى
كەبەكەۋچىك تىكى ھەلەمدەي
دەنگى لىۋەھات.

الضَّاعِيَةُ: ھەرىكەندارنىك بەھۋى
ئازارىك دەنگى بى ۋە بىقورنى،
بىئالنى، بىشكىنى، بىقورسكىنى،
بىلورىنى، ..ھتە.

ضَفَدَعَ الْمَاءُ أَوْ الْمَكَانَ: ئاۋەكە يان
شۈپتەكە بۇقى زۇر بوون.
الضَّفْدَعُ: بۇق ۋ (الضَّفْدَعُ): بەمانا
(الضَّفْدَعُ) دى.

ضَفَّرَ ضَفْرًا: بازى دا، خۇي ھاۋىشت.
ضَفَّرَ الشَّعْرَ: قىزەكانى بەسەرىكە دا
ھۈنىنەۋە يان كىرنىە سى پىرچ.

ضَفَّرَ الْحَبْلَ أَوْ الْحَيْطَ: ھەبلەكە يان
دەزۋەكەي بادا.

ضَفَّرَ الْبِنَاءَ: دىۋارەكەي بەۋشكە كەلەك
ھەلچنى يان بەردەكانى تىك ھەلەكەش
كىرن.

ضَافَرُهُ عَلَيْهِ: يارمەتى دا بۇنەۋەي
بەسەرى دا زال بىي.

ضَفَّرَهُ: بۇ زىدەۋى لىماناى
(ضَفَّرَهُ) دى.

إِنْضَفَرَ الْحَبْلَانِ: ھەبلەكان تىك ھالان.

تَضَافَرَا عَلَيْهِ: يارمەتى يەكتىيان دا ۋ
لەدۇي ئەۋ يەكتىيان گىرت ۋ
ھەرىكەيان يارمەتى ئەۋ تىرى دا.

الضَّفَارُ: گورىسى موۋ كەحوشترى پى
بەستىتەۋە ۋ پەتكە حوشتر ۋ (ك:
ضَفْرٌ).

الضِفْرُ: بهمانا (الضفّار) دئ ۵ پشتین ۵
 ھەرپارچە موپەك بە جیا بادرابی و
 ھۆندرابی ۵ كۆمەلە لمبی گەورە ۵
 (ك: ضفور و أضفار).

الضفیر: موی پادراو، پرجی ھۆنراو.

ضفیر البحر: قەراخی دەریا.

الضفیر: ھەر كۆمەلە موپەك بادرابی
 یان ھۆندرابی ۵ دیوار كەلەسەر
 رۆخی دەریا یان چۆم دروستکرای ۵
 (ك: ضفائر و ضفر).

ضَفَرَضَفْرًا: بازی دا، خوی ھەلدا.

ضَفَرُ الشَّيْءِ: شتەكەى بەدەست یان بەقاج
 ھاویش، دەشگوتری: (ضَفَرُ اللّٰجَامِ أَوْ
 العلف في فم الفرس): لغاوەكە یان
 ئالیکەكەى ھەلداپە ناو دەمى
 نەسپەكەو.

ضَفَرُ الحِیَوَانِ: ئالقی دا بە ولەغەكە ۵
 ئالیک و جۆی داپە ۵ زەختی لی کرد
 ئالیکەكە قوت بدا.

اضْطَفَرُ الشَّيْءِ: بەزۆر شتەكەى قوت دا.
 الضَّفَرُ: جۆ یان ھەرشتیكى تر بکریتە
 ئالیک و وردبکری یان بەپاردی
 ئەمجار بخوسیندری بۆئەو ی بیری
 بەولەغەكە.

الضَّفَارُ: ھیتنەو ئاژاوە گیر.

الضَفِيزَةُ: جۆی وردکراو و خوسینراو بۆ
 ئالیک، یان ھەرشتیكى تر لەو جۆرە

۵ پاروی گەورە.

ضَفَّ القوم على الشَّيْءِ ضَفًّا: خەلەكە
 كۆبونەموو پالە پەستویان کرد.

ضَفَّ المصطلى: خۆگەرم كەرمەكە
 پەنجەكانی جوت كردن و لەناگرمە
 نزیکى كردنەو.

ضَفَّ الشَّيْءِ: شتەكەى كۆكردمەو.

تَضَافُوا على الشَّيْءِ: لەسەر شتەكە
 كۆبونەموو پالەپەستویان کرد یان
 زۆر كۆبونەو ۵ مال و سامانیان كەم
 بوو.

الضَّفُ: دەگوتری: (رجل ضَفَّ الحال):

پیاویكە و مزعو حالى سادەپە.

الضَّفُ: تەتلە میرە؛ پێرپۆیەكى فرە
 قاچە، رەنگى خۆلینی ھەپە
 كەپێست دەگەزى خوروەكەى
 دەتەنیتەو ۵ (ك: ضَفَفَة).

الضِفْفُ: تەنگانەو گوزمرانى ناخۆش ۵

خواردنیک نەگاتە رێژەى تیربوون

۵ بخۆرى زۆرو خواردنى كەم ۵

خیزانى زۆرو دەست و پێوەندى

قەرمبالغ ۵ گردبەونەو ۵ خەلەك

یان ھەپوانى تر لەسەر ئاوو شتى

تر ۵ ھەرشتیک پێومەرگە پرنەكا ۵

ھەرشتیک پرنەبی ۵ پەلەکردن

لەنیش و كارد ۵ لاوازی لەپراو

بۆچون دا ۵ پەلەکردن لەنیش دا.

الضَّفَّةُ: قهراخی دمربا یان هی چوم،
یان قهراخی شیو ۵ سهرمتای ناو،
پیشهتای ناو ۵ کومهلی نادمیزاد ۵
(ك: ضِفاف).

الضَّفَّةُ: بهمانا (الضَّفَّةُ) دئ ۵ (ك:
ضَفَفَ).

الضُّفوف: چاو؛ كه فرمیسکی زوربی،
پرناو بی ۵ ههروا ناوه بو حوشتری
بهشیر، یان مهری گوان پر لهشیر ۵
(ك: ضَفَفَ).

الضَّغِيف: پیرو تاقم، دهگوتری: (فلان
لفینا و ضغیفنا): فلانکس لهپیتری
نیمهیه کهتوشی ناخوشی بوو
لهخومانی دهگرین ۵ پهنای دهمین.
الضَّغِيفَةُ من النبت: روکی لاواز، باخی
سهوزو تهرو تازهو پرگزو گیا.
المضفوف: شتیك گهلهکومهکی لهسهر
کرابی ۵ کهسیك شتیکی لا بوو بیو
نه مابی.

ضَفَنَ بالشَّيْ: شتهکی هاویشته.
ضَفَنَت الدَّابَّةُ برجلها: ولاحهکه بهقاجی
سمکولی کرد، دمشگوتری: (ضفنته
برجلها): بهقاجی سویهوه، پانی
کردهوه.

ضَفَنَ اليه: هات بولای بونهوهی لهلای
دابنیشی ۵ لهگهلی دابنیشی.
ضَفَنَ مع الضيف: شوین میوانهکی

کهوت.

ضَفَنَ الشَّيْءَ على الدابة: شتهکی
لهولاحهکه بارکرد.

ضَفَنَ ضَرْعَ الناقة: گوانی حوشرمهکی
گوشی بونهوهی بیدوشی.

ضَفَنَ فلاناً: شهمی لهسمتی فلانکس
ههلدا.

ضافته عليه: یارمهتی دا.
تضافنوا عليه: یارمهتی پهکتریان دا له
دزی نهو.

الضَّفَنُ: کورته بالا ۵ نهحمهقو گیلی
قهلهو.

ضَفَا الشَّيْءَ ضَفْراً وضُفْراً: شتهکه گهشهی
کردو زور بوو.

ضَفَا الثوبُ: قوماشهکه رهنهگهکی
ومرگرت ههلی جنی.

ضَفَا رأسه: هژی سهری زورو پر بوو.

ضَفَا الحوضُ: هموزمهکه سهر ریزی کرد،
دمشگوتری: (فلان ضافي الفضل):

فلانکس ریزی لی دمتکی.

الضَّفَا: تهنیشته و قهراخ، ههموو شتیك
نهم لاو نهولای ههیه ۵ لایهکی
شتهکه.

الضَّفَوَةُ: (ضفوة العيش): خوشگوزمرانی
۵ ژپانی خوش.

ضَكْضَكُ: لهرویشتن دا پهلهی کرد.
ضَكْضَكُ الشَّيْءِ: شتهکی پهستاوت.

مَنْكَضَكَ الْمَطَرُ الْأَرْضَ: بارانه که
زموییه که شتهوه.

تَمَكُّضَكَ: بُو موطاومعهی
(ضکضکه) دئ ۵ گرایه موو روخوش و
دهم به پیکه نین بوو.

الضَّكَاضِكُ: خهپه توله ۵ کورته بالاو
گوشتنو پتهو.

الضَّكَاضِكُ: به مانا (الضَّكَاضِكُ) دئ.

مَنْكَضَكَ: په ستاوتی، شیلای،
هه لپشکنی.

مَنْكَضَكَ الْأَمْرُ فَلَانًا: نیشه که فلانکه سی
تهنگه تاو کرد ۵ چهواشی کرد.

مَنْكَضَكَ فَلَانًا بِالْحِجَةِ: به به لکه فلانی بوپردا.

ضَلَعَ ضَلْعًا: خواری کردم و هکوو
پهراسوو.

ضَلَعَ عَنِ الْحَقِّ: له حق لای دا.

ضَلَعَ عَلَيْهِ: دمستریزی کرده سهری و
نه زیه تی دا.

ضَلَعَ الْخَيْوَانُ: پهراسوی نازه که شکاند.

ضَلَعَ ضَلْعًا: خوار بوو، دمگوتری: (ضَلَعَ
مع فلان): مهیلی فلانکه سی کردو

و مگری بوو، یارمه تی دا ۵ تیربوو ۵
تیراو بوو.

ضَلَعَ ضَلْعًا: به هیز بوو، پهراسوی
نه ستورو پتهو بوون.

ضَلَعَ فَمُهُ: ده می گهوره بوو ۵ ددانه کانی
جوت بوون.

أَضْلَعَتِ الدَّابَّةُ: و لآخه که ی باره که ی
بووه نته گیرا.

أَضْلَعُ لِلشَّيْنِ وَعَلَيْهِ: توانای شته که ی
بوو، دمه لآتی به سهر شته که دا شکا.

أَضْلَعُ الشَّيْءُ: شته که ی خوار کرده و
دایهینا.

أَضْلَعُ الْحِمْلُ الدَّابَّةَ: باره که گران بوو
و لآخه که ی ماندو کرد.

أَضْلَعَتْهُ الْخَطَرُ: به لآو کاره سات
تهنگیان پی هه لچنی.

ضَلَعَهُ: وینه ی سوچ و زاویه ی له سهر
دروست کردن.

أَضْلَعُ لِلْأَمْرِ: به کاره که هه لساو باش
نه نجامی دا.

إِضْطَلَعَ بِهِ: توانای به سهر دا شکا ۵
کاره که ی نه نجام دا.

تَضَلَعُ: تیری خوارد ۵ مریوو ۵ تیراو
بوو، دمگوتری: (تَضَلَعُ مِنَ الْعِلْمِ):

له زانیاری دا مهست بوو.

إِسْتَضْلَعُ: به مانا (تَضَلَعُ) دی.

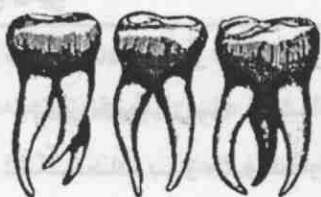
الْأَضْلَعُ: به هیزو پهراسوو نه ستور ۵
نهوکه سه ی ددانی و هکوو پهراسوو

که وانه پی بن.

الضَّالِعُ: خوار، چهماوه ۵ (ك: ضَالِع).

الضَّالِعُ: پهراسوو ۵ دارنك خوار
بوویتهوه.

الضَّلُوعُ: زهوی چال.

أسنـان

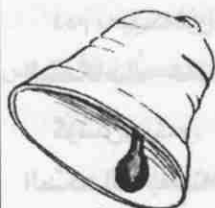
مـنـجـر

أضـلاع

مـضـخة

صـرـابـة الـقـاـنـوس

مـخـرب

مـنـة

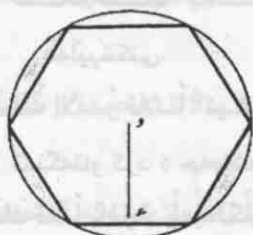
مـنـر

مـضـفـرة

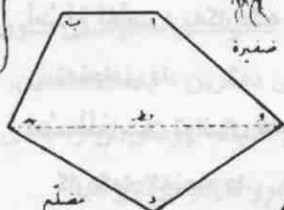
مـنـار

مـنـطـع مـنـطـع

مـنـاد

مـنـطـع

مـنـة

مـنـطـع

مـضـخة مـنـة

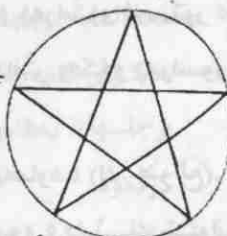
مـنـر

مـنـة

مـنـر

مـنـطـع مـنـطـع

مـضـفـرة

مـنـر

مـنـر

أَضَلَّ اللهُ أَعْمَالَهُمْ: خودا پاداشی باشی
کردمو مکانی نهدانهوه.

ضَلَّه تَضِلُّ: گومرای کرد، سهری لی
شیواند ۵ بهگومرای حسیب کرد.

ضَلَّ الْمَاءُ: ناومکهی بهردایه ناو دارو
بهرددهوه.

تَضَالُ فُلَانٌ: فَلَانْکَس لَافِی گومرای
لی دا، خَوَی بهگومرا خسته
بهرچاو.

تَضَلَّ الْمَاءُ مِنْ تَحْتِ الشَّجَرِ: ناومکه
لهژیر درمختهکه دا نغرو بوو،
رؤچوو.

أَسْطَغِلْ ضَلَالَةً: داوای لی کرا خو گوم
بکا، خو گومرا بکا.

الْأَضْلُة: گومرای، سهر لی شیوان ۵
(ك: أضاليل).

الضَّالُّ: همرکه سیك له نایینی
ومرگمیری، دمشگوتری: (هو ضال
تال) ۵ (ك: ضلال).

الضَّالَّة: همرشتیک گوم بووبی، ههولی
دوژینهوهی بدری، دمشگوتری:
(الحكمة ضالة المؤمن): حیکمهت و
چاکسازی و کاری باش شتیکه دمی
همیشه مروفی موسولمان ههولی
بهدهسته نایان بداو، بهدوایانا
بگمیری ۵ (ك: ضال).

الضَّلَال: گوم بووون ۵ فهوتان و تیداچون

الضَّلِيع: بههیز ۵ پمراسوو پتهو ۵
سینگ پان ۵ شان و مل قهوی ۵ تیری
خوار ۵ (ك: ضلّع).

ضَلَّ ضَلًّا ضَلَالًا وَضَلَالَةً: گوم بوو، دیار
نهما، دمشگوتری: (ضَلَّ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ):
شتهکه له ناو شتهکهی تر دا گوم بوو،
فهوتا، تیداچوو، پوچ بوو، دمشگوتری:
(ضَلَّ سَعْيَهُ): کاریکی بی سودی نه انجام
دا یان دمشخهروو مایه پوچ بوو.

ضَلَّ الْمَيْتَ فِي الْأَرْضِ: مردوومکه له ناو
زموییهکه پولاکاو گوم بوو هیچی
بهسهر هیچهوه نهما.

ضَلَّ: رینگای لی گوم بوو، شتهکهی
نه دوژیهوه.

ضَلَّ النَّاسُ: له بیر چووومکه هیچی له بیر
نهماو هیچ نازانی.

ضَلَّ الشَّيْءَ عَنْهُ وَفِيهِ: شتهکهی له بیر
چوووه یان له بیر براییهوه ۵ شتهکهی
له کیس چوو.

ضَلَّ الطَّرِيقَ: رینگاکهی نه دوژیهوه.

ضَلَّ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتهکه له دهست فلان
چوو، دهسه لاتی بهسهر دا نهشکا.

أَضَلَّهُ: وای لی کرد رینگای لی گوم بی
۵ شاردیهوه، په نهانی کرد ۵ ژیر
خاکی کرد ۵ له ناوی بردو
فهوتانندی.

أَضَلَّ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتهکه فلانی گومرا
کردو رینگای لی تیک دا.

۵ پوچ و بئ نرخ ۵ له بیر چوونه وه ۵
لادان لمرنگای راست به نه نقه ست
یان به هه له زور بئ یان که م بئ،
دمگوترئ: (هو الضلال ابن التلال):
کهس نایناسئ، کهس نازانئ کورئ
کییه.

الضلالة: به مانا (الضلال) دئ ۵
گرتنه بهری ریبازیک نه تگه به نیته
نامانج.

ضلالة العمل: کردموه ی به تال و پوچ و
بئ سود.

الضل: به مانا (الضلال) دئ.
الضل: دمگوترئ: (هو ضل بن ضل):
کهس نازانئ کورئ کییه ۵ به لاو
کارساتی گه وره.

الضل: ناویک به بن به ردو شاخ دا
په وان ببئ و خور لی نه دا یان
ناویک به ناو درمخت و چروستان دا
بروا.

الضلة: سه رسام بون و سه ر لی
تیکچون.

الضلة: لیزانی و شرمزایی له سه فه ردا.
الضلة: دمگوترئ: (ذهب دمه ضلة):
خوینی به فیر و چوو، تۆله ی
نه سه ندرایه وه.

الضلیل: که سینک زور گومرا بووبئ،
زور هوکاری گومرا بون و رینگا لی

تیکدان بزانی، بۆیه به (امرؤ
القیس) یان گوتووه (الملك الضلیل).

الضلول: به مانا (الضلیل) دئ ۵ یان
به مانا (الضال) دئ.

المضل: تراویلکه، به رده سیخرو چونکه
ئاده میزادی بئ هه ئده خه له تی.

المضلة: دمگوترئ: (فتنة مضلة):
ناشوبیکی گومرا که ره.

إضمحل: لاوازیوو ۵ ورده ورده لیک
هه لوه شا هیجی نه ما، دمگوترئ:
(إضمحل السحاب): هه ورمه
په وییه وه.

ضمخ جسده وغیره بالطیب: زوری بۆنی
خوش له خو هه لسوو.

ضمخ فلاناً: شوین فلان کهس که وت.

ضمخه بالطیب: زیدمرویی کرد له خو
بۆنخوشکردن دا، زوری بۆنی خوش
له خۆدا.

تضمخ بالطیب: بۆنی خوشی له خو ی
هه لسو، ده شکوترئ: (إضمطح
وإضمخ).

الضمخة: به مانا (الضمخ) دئ ۵
ئافرمی قه له وی زور گوشتن ۵
حوشتری قه له وی خه په تۆله.

ضمعد الجرح ضمداً وضماداً: برینه که ی
به قوماشی تایبه تی پیجا.

ضمعد الجرح بالدواء: برینه که ی به دهرمان

الضَّمَدُ: قين و كينهى زؤر ۵ سته م و
زؤردارى.

المِضْمَدَةُ: نير؛ دارى كه تا بيه تيبه
ده خريته سهر مى دوو گاجوت
به كه له م و به نكه له م و له مى
گاجوته كان شته كه دمدرئ، ثم مجار
هه و جاپو مزان كه به هوى دوو
هه به ليك به ستراون له ناو و پراستى
نيره كه فاييم دمگريو هه و جاپو كه
گاسنى ناسنى به نو كه وميه له زهوى
ده چه قى، جوتيار دم سكه دووى
هه و جاپو كه دمگريو به نه فيزه
گاجوته كان لى ده خوړئ و زهوى
دمكلى ۵ (ك: مضاميد).

ضَمْرُ ضَمْرًا: كزو لاواز بوو ۵ گوشتى
كه م بوو ۵ چووو ناو په كه م و و
پوكا يه و و.

ضَمَرُ الْعَرْدُ: دارم كه ته پاي لى پړاو وشك
بوو.

أَضْمَرْتُ الْمَرْأَةَ: نافرته كه سكى پړپړوو،
مندالى له سكى كهوت.

أَضْمَرُ الشَّاعِرُ: شاعيرم كه له شيعيرم كه
دا ياساى ئي ضممارى به كار هيټا.

أَضْمَرُ الْخِيَوَانُ: نازه له كه لى لاواز كرد،
واى لى كرد گوشتى پيوه نه ميټئ.

أَضْمَرُ الشَّيْءِ: شته كه لى شارده و و،
دهگوتري: (أَضْمَرُ لِي نَفْسَهُ أَمْرًا).

هه نو، جهورى كرد پان دهرمانى
خسته سهر برينه كه.

ضَمَدَ فَلَانًا: هاريكاري فلانكسى كردو
ريكي خست.

ضَمِنْتُ الْمَرْأَةَ فَلَانًا: نافرته كه دلدارى
له گهل فلان دا كرد.

ضَمَدَ ضَمْدًا: وشك بوو، بنېر بوو،
دهگوتري: (ضَمَدَ الدَّمُ عَلَى الدِّيْحَةِ):
خوينه كه به كوشتي بيه كه و و وشك بؤوه.
ضَمَدَ عَلَيْهِ: زؤرى رق لى هه لسا.

أَضْمَدَ الْقَوْمُ: خه لكه كه لى گرد كرد م و و
په كى خستن.

ضَمِنَهُ: بؤ زى دم پړوى له ماناى
(ضَمَدَ) دئ.

تَضَمَدَ: بؤ موطا و دعه لى ماناى
(ضَمَدَهُ) دئ.

الضَّمَادُ: به نافرمتيك دهگوتري: كه له
كاتى گرانى و پيدا و پستى دا
دؤ ستا يه تى له گهل زيا د له پيا و نيك
بگريو بؤنه و و لى هه مو و يان
بزيوى خو لى دابين بكا ۵ هه پاره
قوما شيك برين پان شكواى پى
بيه سترئ ۵ نه و دهرمانه لى ده خريته
سهر برين ۵ (ك: أضمد و ضمائد).

الضَّمَادَةُ: هه رشتيك برينى پى
بپيچريټ.

الضَّمْدُ: دؤست و دلدار ۵ (أَضْمَاد).

لهدئی خوئی دا برپاری نهجامدانی
کارمهکی دا.

ضَمْرَةُ: وای لی کرد کزو لاواز بی،
زهلیل و ژیر باری کرد.

ضَمْرُ الفرس للسباق: نهسپهکهی
بهستهوه نالیکی باشی پید، ناوی
زوری دایه، نههمجار لهگۆرپهان دا
تاوی دا بۆنهوهی خواردنهکهی همزم
بکاو توندو تۆل ببی بۆ پیشپرکی،
ماوهی نههم جوړه بهخیوکردنه لای
عهرمبهکان چل روژه.

إضطر: بهمانا (ضمر) دئ.

اضطر اللؤلؤ: مرواریهکان پالیان
لهپهک دا.

إنضمر: بهمانا (ضمر) دئ.

ضَمْرٌ: بۆ موطاومعهی (ضمره) دئ.

تَضَمَّرَتِ الوجه: پیستی دهمو چاوی
چرچ بوون و نیشانهی لاوازی لی
دهرکهوت.

الإضمار: یاسایهکی زانستی عروزه
پیتی دووهمی تهفعلیهکه ساکن
دمهکی ومکوو بلئی (مُتفاعِلن).

الضامر: ولاخی دالگوشت ه حوشتی
کزو لاواز بههوی ماندویی ه (ك):
ضَمْرٌ وضامر).

الضَمَارُ: نادیار ه کاریک پیاو بتمانهی
په نهبی، دمگوتری: (مال ضمار):

مال و سامانی که دهمکوهوتنهوهی
نهسته مه، کاتیکی دیاری گراو نییه
بۆ و مرگرتنهوهی ه (دین ضمار):
قهرزیکه کاتی و مرگرتنهوهی
نادیاره.

الضَمْرُ: تهنگو چه نه مه، تهنگزه،
دمشگوتری: (رجل ضم): پیاویکی
قه دباریکه.

الضَمِير: پوکانهوه ه (الضمير العَضَلِي):
نهخوشیهکی ماسولکهیهو بۆماوهو
ویراثیه له دواي تهمنی چل سالی
توشی ئاده میزاد دمی، بهزوری
توشی ماسولکهی قاج دمی.

الضمير: ویزدان ه شاراو ه نهو رازو
نیازهی له دئی خوت دا ههلی
دمگری و ناهیلئ کس بیزانی ه
ناماده باشی و خوشازدانی نهفس و
دمروونه بۆ ههست کردن بهکارو
گوفتاری باش و خراب ه ههروا بیرو
بۆجونی په سهندو ناپه سهندو لیک
جیاکردنه و میان لهزاراو
نه حوییهکاندا به (رانار) دمگوتری
ومکوو (أنا، أنت، هو، هي،) لقو
بۆپهکانیشیان.

الضَمْرَمَرَانُ وَالضَمِيرَانُ: ریحانهی فارسی.
المِضْمَارُ: شوینی بهخیوکردن و راهیتانی
نهسپ بۆ پیشپرکی یان گۆرپهانی

شتیکی بۆخوی دموئ ۵ زۆر خۆری
تیر نه خۆر که هه موو نیجیره که
بۆخوی قۆرخ بکا ۵ به خیل و
چروک.

الضَّمَمُ: چاو چنۆک که هه موو شتیکی
بۆخوی بوئو خۆپهرست و خۆ
ویست بئ.

الضَّمَمُ: به مانا (الضَّمَامِ) دئ ۵
مرۆفی که تهی تیکسمرپاو ۵ یان
نازاو ورمبهرز ۵ (ک: ضامیم).

الضَمِيلَةُ: نافرمتی گۆج و گپرو فیج ۵
نافرمتی شهل ۵ (ک: ضمائل).

ضَمَّ فُلَانٌ مِنْ مَالِهِ ضَمًّا: فلانکەس مائی
خۆی هه لگرت.

ضَمَّ عَلَى الْمَالِ: هه موو ماله که ی هه لگرت.
ضَمَّ الْأَشْيَاءَ: شتهکانی خسته نه په نایه ک
کۆی کردنه وه.

ضَمَّ الشَّيْءَ إِلَى الشَّيْءِ: شته که ی خسته
په نا شته که ی تر.

ضَمَّ فُلَانٌ إِلَى صَدْرِهِ: فلانکەس لهنامیز
گرت و به خۆپه وه گوش.

ضَمَّ جَنَاحَهُ عَنِ النَّاسِ: بالی میهره بانی بۆ
خه لکی کردنه وه.

ضَمَّ الْحَرْفَ: بزوی بی بۆری خسته سهر
پیته که.

ضَامُهُ إِلَيْهِ مَضَامَةٌ وَضَامًا: به مانا
(ضَمَّهُ) دئ.

غارغارینه که ۵ یان ماوه ی راهینان و
به خۆکردنی نه سپ که چل رۆژه ۵
(ک: مضامیر).

ضَمَّ الْخَيْرَانَ ضَمْرًا: نازه لکه که له کاویز
کردن که وت دهمی خۆی له کاویز کردن
گرتنه وه له ترسا یان له بهر هۆی تر.
ضَمَّ فُلَانٌ: فلانکەس بیدهنگ بوو.

ضَمَّ نَاهٍ: دهمی خۆی نوقاند.

ضَمَّ عَلَى مَالِهِ: دهستی به مال و سامانی
خۆپه وه گرت و لی نه به خشی ۵ ملکه ج
بوو ۵ ژیربار بوو.

ضَمَّ فُلَانًا: فلانکەس بیدهنگ کرد.

ضَمَّ الْقَتْلَةَ: پاروکه ی قوت دا، یان زۆری
پاروکردن.

ضَمَّ فُلَانًا: رهخه ی له فلانکەس گرت.

الضَّمُّ: گردۆلکه، ته پۆلکه ۵ کیوی
به تاقه وه بوو ۵ کیویک بهردهکانی
سوربین و گلپان پیومنه بی.

ضَمَّ سَهْ ضَمْسًا: به هیواشی شته که ی
جوی، کهم جوی.

ضَمَّ الْأَسَدَ: شیرمه زیرکاندی،
نه پاندی.

ضَمَّ فُلَانٌ: فلانکەس دلی به هیز بوو،
نازا بوو.

ضَمَّ عَلَى الْمَالِ: مال و سامانه که ی
هه موو هه لگرت.

الضَّمَامِ: شیر ی توپه که هه موو

بزوينى بۆر.

الضميم: ليك دراو، پيکهوه بهستراو ۵

پالدراو بۆلای شتى تر.

ضَمِنَ ضَمْنًا وضمانة: نهخوشى و پهتايهكى

توش بوو.

ضَمِنَ عَلَى أَهْلِهِ: بوو بهبارو قورساى

بهسهرکهس و کاريهوه.

ضَمِنَ الرَّجُلُ ضَمَانًا: بوو بهگهفيل و

بهرعۆده بووى پياومهكه يان نهركى

ئهستوى پياومهكهى خسته سهرشانى

خۆى.

ضَمِنَ الشَّيْءُ: بهرعۆدهى باشى و بى

عهبى شتهكه بوو.

أَضْمَنَهُ اللَّهُ أَوْ غَيْرُهُ: خودا نهخوشى

خست.

ضَمِنَ الشَّيْءُ الرَّعَاءَ: شتهكهى خسته

ناو كيسهكهوه.

ضَمِنَ فَلَانٌ الشَّيْءَ: فلانكەسى والى

کرد بهرعۆدهى باشى و بى عهبى

شتهكه بى.

تَضَامَنُوا: ههر يهكه يان نهركى ئهستوى

ئەوى ترى خسته سهرشانى خۆى و

بېپارى دا ههرچى ئەو نهتوانى

ئهنجامى بدا ئەم لهجياتى ئەو جى

بهجى بكا.

تَضَمَّنَ الرَّعَاءُ وَغَرَهُ الشَّيْءُ: زمرهكه

شتهكهى لهخۆ گرت ۵ شتهكه تىيدا

حهواپهوه.

ضَامٌ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانكەس جووه پال

فلان لهكارىكى تر.

إِضْطَمَّ بَعْضُهُ إِلَى بَعْضٍ: پالى پيوهدها.

إِضْطَمَّ عَلَيْهِ: دايپوشى.

إِضْطَمَّ الشَّيْءُ: شتهكهى هينايه پال

خۆپهوه ۵ هينايه زېر ركيضى

خۆپهوه.

إِنْضَمَّ الشَّيْءُ: شتهكه ههنديكى جووه

پال ههنديكى ترى.

إِنْضَمَّ الْقَوْمُ: خهككهكه پاليان

لهيگتردا.

الإِضْمَامَةُ: ههرشتيك ههنديكى پال

ههنديكى ترى بلرى، كۆمهليك

لهخهك بنهجهيان يهك نهبي و

بجهنه پال يهكترى ۵ دووسيهو

ئيضباره ۵ گورزه قاغهزى نوسراو ۵

كۆمهليك كتىب بهيهكهوه بهستراين

۵ (ك: أضاميم)، دمگوترى: (فرس

سَبَاقِ الْأَضَامِيمِ): ئهسپيکه پيش

ههموو رموه ئهسپهكان كهوت.

الضِمَامُ: كۆكهرموه شت ۵ ههرشتيك

شتى بى ليك بلرى، دمگوترى:

(التَقْوَى ضِمَامُ الْخَيْرِ كُلِّهِ): لهخودا

ترسان كۆكهرموه ههموو خيرو

بپريكه.

الضِمَامَةُ: بهمانا (الإِضْمَامَةُ) دى.

الضِمَّةُ: گۆرپهاني پيشپكى ئهسپ ۵

تَضَمَّنَتِ الْعِبَارَةُ مَعْنَى: دمهکه راسته و

خو بان ناراسته و خو ماناکه ی
گه یانند.

تَضَمَّنَ الْفَيْثُ وَغَرَهُ النَّبَاتُ: بارانه که
گزوگیا که ی هینایه دمرو گه شه و
نه شه ی بی دا.

التَّضَامِنُ: نهومیه دمهسه لاتدار یان
دموله مهند یارمه تیدانی بی هیزو
هه ژار له نه سئوی خو ی بگری.

التَّضَمِينُ: به لای زانایانی زمانی
عهرمبیه وه چهند جوریکی هه یه،
جوریکیان نهومیه وشه یه ک
له شوینی وشه یه کی تر دابنی و
هه مان مامه له ی له گه ل بکه ی له م
روموه که نهم وشه یه مانای وشه که ی
تری له خو گرتووو جوریکی تری
نهومیه شاعیری ک یان وتار بیژیک
حه دیسیک یان نایه تیک یان
به شیک له شیعری شاعیریکی تر
بخاته ناو نووسینه که ی خو یه وه
به بی گۆرانکاری له له فظ و مه عنای
دمه هینراوه که دا.

التَّضَامِنُ: بهرعوّده بوو بۆکه سیکی تر ۵
قه رزدار.

الضَّمانُ: بهرعوّده بوون و نه رک خسته
نه سئو.

ضمان الدرك: گپړانه وه ی به ها بۆ کړپار
کاتی فرۆشیار نه بیتوانی فرۆشراو

ته سلیم بکا.

ضمان الرهن: نهومیه بهرعوّده بوونه که
له نرخی کالاکه که متر بی.

ضمان الغصب: نهومیه بهرعوّده ی
نرخه که بی.

ضمان المبيع: نهومیه بهرعوّده ی نرخی
فرۆشراوه که بی که م بی یا زور.

الضمان الإجتماعي: نهومیه دمه له ت
یارمه تیدانی ناتاجان له خو بگری.

الضَّمَانَةُ: دیکومینت و به لگه
نووسراویکه، که مرؤف له ریپیه و شت
له نه سئو دمگری بۆ هاوه له که ی یان
نهومیه فرۆشیار بهرعوّده ی نه وه بی
که فرۆشراوه که بی عه یب و
له که یه بۆماو میه کی دیاریکراو
نهرکی خو ی نه نجام دمدا یان ههر
به گوشتار بهرعوّده ی بی عه یبی
فرۆشراوه که دمبی.

الضَّمانُ: ناووه ی شت، ژیر پهرده ی
شته که، دمشگوتری: (یفهم من ضمن
کلامه): له ناو مروکی قسه که ی نه وه
دمردمه که و ی.

الضَّمانُ: گۆج و ئیفلیج، نه خوش ۵
دلدارو عاشق، قورسای و بارگرانی.

الضَّمانُ: به مانا (الضَّمانُ) دئ ۵ (ك):
ضمناء)، ههروها به مانا (الضَّمانُ) دئ

۵ (ك): ضمن).

المِضْمَانُ: بهمانا (الضَّامِن) دئی یان بهمانا
(الحامِل) دئی.

المضمون: ناوهرۆك، دهگوتری: (مضمون
الكتاب): یان (مضمون الكلام) ه
(ك: مضامين).

مضنات المرأة مَضْنًا ومضنوءاً: ناهرمتهكه
مندالی زۆر بوون.

مضنا المال: مال و سامانهكه زۆر بوو.

امضنات المرأة وغيرها: بهمانا
(مضنات) دئی.

الضنء من كل شيء: وهجهو نهوه ه
(ك: مضموء).

مَنَنَكَ مَنَنًا: تهنگی كردهوه،
دهگوتری: (مَنَنَكَ الله عيشه): خودا
گوزمرانی تهنگ كرد.

مَنَنَكَ مَنَاقَةً ومَنَوَكَةً: تهنگ بوو،
دهگوتری: (مَنَنَكَ عيشه): ژيانی
كوله مهرگی بوو.

مَنَنَكَ فلان: فلانكهس جهستهی لاواز بوو،
یان عهقلی كزو كهه بوو.

مَنَنَكَ السحابُ ونحوه: ههورهكه سواری پهك
بون و بوونه گهوال گهوال.

مَنَنَكَ مَنَنًا: ههلامهتی توش بوو، درمی
پێوه نووسا.

امضنكه الله: خودا توشی ههلامهتی
كرد.

تضنك: ماندو كرا.

الضنالك: ههلامهت، درم، پهتا.

الضنالك: تيكسمرپاو بههيز ه درمختی
كهوره یان چرو پړ ه لقو پۆپو
گهلا ه (ك: مَنَنَكَ).

الضنك: تهنگه بهری و كهه و كورتی
لهههرشتيك دا بی.

الضنكة: بهمانا (الضنالك) دئی.

الضنيك: تهنگه بهر ه لاواز لهجهستهدا
لهبېرو باومردا ه شوپنكهوتهو كاسه
لئس ه نانهسك و چلكاو خۆر ه
دابړاو.

مَضْنٌ به عليه مَضْنًا: زۆر رژدو چروك بوو.
مَضْنٌ بالمكان: لهشوپنهكه مایهوهو بهجیی
نههیشت.

الضنائة: دهگوتری: (أخذت الأمر
بضنائه): بهبی گۆرانکاری و دمست
لیدان كارمكهه لههستهژ گرت یان
دهگوتری: (هجمت على القوم وهم
بضنائهم): هیرشم برده سهر
خهلكهكه هیشتا بلاومریان
نهكردبوو.

الضنن: نازاو چاونهترس.

الضن: ههنگیراوو پارێزراو، یان شتی
بهنرخ و ناوازه كه دمست لئیی
نابیتهوهو دلت نایه لهدمست خۆتی
بدهی، دهگوتری: (فلان مَضْنِي):
فلانكهس دۆستی راستهقیینهوهو

دلّم نايه لهخۆمى بکهەم ە (وهو ضنى
من بين اخوانى): لهناو برادرهکانه
دا ئەو شوێن و جێگای تايبهتى
ههيه.

الضنين: زۆر رۆژدو چروک و دەست
هوجاو ە پان کهسێک شتى گرنگ
بپارێزێ ە قورئان دمههرموى: ﴿وَمَا
هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنٍ﴾ ە (ك: اضناء
وهن ضنائن) ە (ضنائن الله): پياوه
تايبهتییەکانى خودا.

الضنية: ههرشتێک گرنگى بێ بدرى كى
برکێى تێدا بکړى بۆ ودمهستهينانى.
المضنون والمضنونة: ههرشتێک ناوازه
بێ و خهلك ههولئ ئەوه بدمن
ودمهستى بهيئن.

ضنّت المرأة وغيرها ضنواً وضناً:
نافرتهکه مندال و نهوهى زۆر
بوون.

ضني ضنى وضناً: نهخۆشیهکەى پهرى
سهند ههتا وای لى هات جهستهى لاواز
بوو ە (فهو ضنى وضن).

اضنى: بههۆى نهخۆشى لهجیگادا
کهوت.

اضنى المرض وغيره الإنسان:
نهخۆشیهکە ئادهمیزادهکەى
داتهپاندو بۆلکاندى.

ضانى المرض وغيره: بهنهخۆشیهکە
گرفتار بوو ئازارى چهشت.

تضنى: خۆى بهنهخۆش خست، خۆى
بهنهخۆش دانا.

الضنى: نهخۆشى و لاواز بوونى جهسته
ە نهخۆشى درێژ خایهن.

الضنى: نهخۆش، خهسته ە (ك:
اضناء).

ضاهاه: لهوچوو، کردارى وهکوو ئەوى
کرد ە قورئان دمههرموى:
﴿يُضَاهِوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
قَبْلُ﴾ ە بهزهى پێداهات.

الضياء: نافرتيک وهکوو پياوبى
لهودا عادى مانگانەى نهى،
مندالئ نهى، لهه روموه کۆنهندامى
زاوژى لهقوناغى ناکاملى دايه.

ضَهَبَ الرجلُ ضَهْباً: پياوکه
لهپێگهيشتنى رهوشتى نيرينهى دا
دواکهوت و دياردهى پياوهتى لى
دمرتهکهوت.

ضَهَبَ اللحمُ وغيره بالنار ضَهْباً: گۆشتهکەى
برژاند، گۆرێ.

ضاهبة: بهى پهرده قسهى ناشيرى
ئاراسته کرد.

ضَهَبَ الرمحُ أو القنّاة أو العصا أو
القوس بالنار: رمبهکه پان
شمشيرکه پان عهصاکه پان
کهوانهکەى بهناگر ورده ورده گهرم
کردو مشت و مالى کردو چهماندى،
راستى کردهوه.

ضَهَبَ اللحمَ ونحوه: گوشته‌کهی برژاند
به لَام زوری نه‌برژاند یان له‌سمر
بمردی گهرم گوشته‌کهی برژاند.

الضُّهْبَاءُ: که‌وانی تیر که به‌ناگر
چه‌میندرابیته‌وه ه (ك: ضُهْبٌ).

ضَهْدٌ ضَهْدًا: زه‌لیلی کرد، ستمی لی کرد.
أَضَهْدَهُ وبه: به‌مانا (ضَهْدَهُ) دی.

إِضْطَهَدَ: زِدْ-مهر‌وی کرد
له‌چه‌وساننده‌موی دا.

الضُّهْدَةُ: زَالِبُونَ و ژِیْرِیَار کردن ه
که‌سیک خه‌لک زور بچه‌وسینیته‌وه،
زور ستمی لی بکمن ه (وهی
ضه‌ده).

الضَّاهِرُ: لوتکی کیو ه یان قولایی شیوو
دۆل ه (ك: ضواهر).

الضَّيْهَرُ: تۆبه‌لاکی کیو ه پارچه‌یه‌ک
له‌کیو رنگی له‌وی تر جیایی ه
کیسه‌ل ه (ك: ضهور و اضهار).

ضَهَلَ اللبنُ ونحوه: ضه‌لا و ضه‌ولا: شیر‌که
ورده ورده کۆ بۆوه.

ضَهَلَ الشَّرَابُ: ناو‌که (شله‌مه‌نییه‌که) که‌م
بوو، رون بوو.

ضَهَلَتِ الشَّاةُ: مهر‌که شیری که‌م بوو.

ضَهَلَ الظِّلُ: سیبهر‌که لایدا، که‌م بوو،
هه‌لک‌شایه‌وه.

ضَهَلَ اليه: بۆی گه‌رایه‌وه، دم‌گوتری:
(ضَهَلَ اليه خَبَرٌ): هه‌واله‌که بیسترا،

به‌یدا بوو، زاندر.

ضَهَلَ فَلَانًا حقّه ضه‌لاً: مافی فلانی که‌م

کردم‌وه، یان که‌م که‌م مافی خوی دایه.

أَضَهَلَ البُسْرُ: هی‌شوه خورما‌که نالو

بۆلی تی‌که‌وت، دم‌گوتری: (أَضَهَلَ

النخلُ): خورما‌که بۆلی شیرینی

تی‌که‌وت.

أَضَهَلَ الى فلان مالًا: مالو سامانه‌کهی

که‌یاند ه فلان.

تَضَهَلَ الى فلان: به‌مانا (ضَهَلَ) دی.

اسْتَضَهَلَ الحَبْرُ: له‌هه‌واله‌که به‌گو‌پری

خوی شتیکی لی هه‌لک‌راند.

الضَّاهِلَةُ مِنَ الْعَيْنِ: چاو که ناوی که‌م

بی ه (ك: ضواهر).

الضُّهْلُ: ناوی که‌م ه شیری کۆ بۆوه.

الضُّهُولُ مِنَ النِّعَامِ: نوعامه‌ی سپی ه

(ك: ضَهْلُ).

ضَهِيَتْ ضَهًى: نافرته‌که نه‌که‌وته

عاده‌ی مانگانه‌وه، مندالی له‌سکی

نه‌که‌وت واته سروشتی میینه‌ی تی‌دا

به‌رجه‌سته نه‌بوو.

أَضَهَى: نافرمتی نه‌زۆکی ماره کرد.

ضاهاه: له‌وجو، شوبه‌یبه نه‌و.

الضُّهْوَةُ: چه‌وزی ناو (چالی ناو) ه (ك:

اضه‌اء).

الضُّهْيُ: هاوشان و هاو وینه ه

بهرام‌بهر.

ضاء الشیئ ضوئاً وضیاءً: شتهکه روناکى
دا شوینه که ی روشن کردموه.

أضاء: بهمانا (ضاء) دئ ۵ قورئان
دمفهرموى: ﴿يَكَاذُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ
لَمْ تُمْسَسْ نَارًا﴾.

أضاء الشیئ: شتهکه ی والى کرد
روناکى بدا رؤشنایى بیه خشن ۵
قورئان دمفهرموى: ﴿فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا
حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ﴾.

مَؤْأ الشیئ: شتهکه ی روناک کردموه.

مَؤْأ عنه: لئى لادا، خوئ لى پاراست.

تَؤْأ الشیئ: شتهکه لهناو روناکى دا
بینى (واته بینهر لهتاریکى داو
بینراو لهروناکى دا بوو).

استضاء: ههولئ روناکى پهیداگردنى
دا.

استضاء به: داواى روناکى لى کرد
ویستى رؤشنایى بداتئ.

الضوء: روناکى، رؤشنایى ۵ (ضوء
ونور): لهفظیان جیایه و مانایان
یه که ۵ یان دهگوترئ: (وشه ی
(ضوء) بؤ روناکى زؤرو بههیز
بهکاردئ (نور) بؤ روناکى بئ هیز ۵
یان وشه ی (ضوء) بؤ روناکى
بنهرمتى و نهصلئ بهکاردئ و مکوو
بلیئ (ضوء الشمس وضوء النار)
وهلئ (نور) بهو رؤشناییه دهگوترئ

که راسته و خو لهکانه که یه وه
ومرنهگیرئ، و مکوو بلیئ (نور القمر)
۵ قورئانیش دمفهرموى: ﴿هُوَ الَّذِي
جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا﴾ ۵
(ك: أضواء).

الضوء: بهمانا (الضوء) دئ.

ضاج الوادي وغره ضوَجاً: شیوهکه پان و
پۆر بوو.

ضاج عنه: لئى لادا.

إنضاج الوادي وغره: شیوهکه پان و پۆر
بوو.

إنضَوَجَ في ضوج الوادي: چوووه ناو
قولایى شیوهکه.

تضَوَجَ الوادي: شیوهکه پان و پۆر بوو ۵
بهرزو نزمى ناو شیوهکه زؤرو
جؤراو جؤر بوو.

الضَوَج: قولایى و نزمایى ناو شیو ۵
(ك: أضواج).

ضار ضوراً: زؤرى برسى بوو.

ضار الشیئ فلاناً وغیره: شتهکه زیانى
گه یاند بهفلان.

تضَوَّرَ: لهبرسا یان بههوى نازار تلاو
تلى کرد.

الضَوَّرَةُ: برسایهتئ.

الضَوَّرَة: مروؤفى پرو پوچ و لاواز
که نهتوانئ بهرگرئ لهخوئ بکا.

مَؤْضاً مَؤْضاً: هاوو قیژئ کرد،

دمگوترئ: (ضوضاً القوم): خه لکه که

دهستیان کرد به قیر و ههراو قاوو

قیزو دمنگیان تیکه ل و پیکه ل بوو.

ضوضی ضوضاء: به مانا (ضوضاً).

الضوضاء: قاو قیزو ههراو هوریا.

الضوضی: دهق به مانا (الضوضاء) دئ.

ضوط فکه ضوطاً: شه ویله ی خوار بوو

(فهو أضوط وهي ضوطاء).

الضریطة: قوری بنکی چهوز و هه ویری

شلی زور ناو.

الضوطار: که سیکه بچیته ناو بازارو

سهرمایه ی نه بی فرتو فیل بکا بو

پاره پهیدا کردن.

الضوطر: که تهو زه به للاحی بی خیرو

بیتر.

الضوطری: به مانا (الضوطر) دئ و

کومه لگایه ک که پیداویستی خویان

دابین نه که ن پیاان دمگوترئ (بسر

ضوطری).

أبو ضوطری: نازناوی برسیایه تی یه.

ضاع الشیئ ضوعاً: شته که جمو جولی

تیکه وتو بونو بهرامی بلاو بووه.

ضاعت الرائحة: بوئی خوش بوو،

بوئه که ی بلاو بووه.

ضاع الضوع: بالنده بوم ناساکه که وته

نالو فیغان.

ضاع الشیئ: شته که ی چه ماندموه و

جوله ی بی کرد و ترساندی، دمگوترئ:

(لأیضوعنک ماتسمع منه): گرنگی مه ده

به وه ی لیی ده بیسی، ترست لیی نه بی.

ضاع الطائر فرخه: بالنده که خوراکی بو

بیچوه گانی دابین کرد.

ضوعه: بو زنده ره وی

له مانای (ضاعه) دئ.

إنضاع الفرج: بیچوه که بالی فش

کردنه وه بوئه وه ی دایکه که ی

خواردنی بکاته ده میه وه.

تضوع: نالو و فیغانی زیاد کرد و

بالنده که دریزه ی به خویندن و نالو

نال دا.

الضواع: دنگو شین و نالو نالی بالنده ی

بوم ناسا.

الضوع: بالنده یه که وکوو بوم (کونده

بوو) که ههست دمکا بهراپوونی شهو

نزیکبوونه وه ی به ره به یان دهست

دمکا به خویندن و نالو نال و (ک:

أضواع و ضیعان).

ضان ضناً: وه چهو نه وه ی زور بون.

تضون: به مانا (ضان) دئ.

الضون: جوره رومکیکه وکوو باینجان

و جوره ماد میه که له که ده ی گولک و

کار یله دا پهیدا ده بی.

الضیون: پشیله نیره و (ک: ضیاون).

ضوی الیه ضیاً وضیاً: مه یلی نه وی کرد،

خوی دایه نهو.

ضوی فلاناً و غیره الیه: فلانکەسی خستە
گەل خۆی، بۆلای خۆی کیشی کرد.

ضوی ضروء: زمعیضو لاواز بوو، یان باریک
بوو.

ضویت الإبل و غیره: حوشرمکە توشی
نەخۆشی هەوکردن بوو.

أضری: بەمانا (ضوی) دئ ە نافرمتەکە
مندالی گز و لاوازی بوون ە
لەحمەدیت دا هاتوو (اغزبوا ولا
تضروا): لەبێگانه ژن بێنن
لەخزمی نزیککی خۆتان ژن
مەهینن بۆئەوێ مندالی
قونبوچتان نەبن.

أضری فلاناً: فلانکەسی والی کرد
زمعیضو لاواز ببی قونبوچ بی.
أضری الأمر و غیره: کارمکە ی باش
نەنجام نەدا.

أضری حقە: مافی پێشیل کرد، کەمی
دایە، دەشگوتری: (أضری فلاناً
حقه): مافی فلانکەسی بەتەواوی
نەدا.

إنضوی الیه: خۆی پال ئەودا،
دەشگوتری: (إنضوی تحت لوائه):
چوووە ژێر ئالای ئەومووە.

الضواء: لویکە، یان شیوە لویکە لەژێر
نەرمە ی گوێ پەیدا دەبی ە هەر
لویک رەق و وشک بی ە شوین
برین و شکاوی لەجەستەدا.

ضاحت البلاد و غیره ضیعاً: ولات
گرانی و قات و قری تیدا نەما.

ضاح اللبن: شیرمکە ی تیکەل بەئاو کرد
هەتا وای لی هات رێژە ی شیرمکە زۆر
کەم بوو، دمگوتری: (عیش مضیج):
ژیانی تیکەل بەجورتم و تەنگ و
جەلەمە.

مضیع اللبن: ئاوی تیکەل بەشیرمکە
کرد.

ضیح فلاناً: ماستاوی رونی دا بەفلانکەس
(دۆشینکە ی دەرخوارد دا).

تضیح فلان: فلانکەس ماستاوی رونی
خواردمووە.

تضیح المستقی: ئاو دەرەکە کاتیکی هاتە
سەر حەوزو بیرمکە زۆری ئازەلەکان
ئاویان خواردبوو.

الضیاح: ماستیک زۆری ئاو تیکرای،
بووبیتە دۆشینکە ە هەر دەرمان و
زەهریک ئاوی زۆری تیکەل بکری.
الضیح: بەمانا (الضیاح) دئ.

ضاراً کذا ضيراً: زیانی پێ گەیاند ە
قورئان دەفەرموی: ﴿قَالُوا لَا ضَيْرَ
إِلَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾.
ضاز ضیلاً: خوار بوو، ستمی کرد،
دمگوتری: (ضاز فلاناً وضاز حقه):
ستمی لی کرد.

الضیزی: (قسمة ضیزی): دابەشکردنی

سته مکارانه ه قورئان دمفه رموی:

﴿تِلْكَ إِذَا قِسْمَةٌ ضِيزَى﴾.

ضاع ضیاعاً: فهوتا، پاشگوئ خرا.

أضاع فلان: فلانکس شتو مهکه کانی

بلاو بوونه وه یان زور بوون.

أضاع الشيء: شته که ی فهوتاند، وای

لی کرد بفهوتی.

ضِيعُهُ: به مانا (أضاعه) دی.

الضائع: هه زاری خاوهن خیزان و مال و

مندال ه برسی ه (ك: ضِيع وضِيع).

الضِيعَةُ: زهوی به پیت ه کرده وهی

به سودو باش ه مامه له ی پر خپرو

بیر، دهگوتری: (فشت علیه ضِيعته):

مال و سامانی زور بوون ه یان نیش و

کاری زور بون ه نیشه کان زورو

هه مه جور بوون ه (ك: ضِيع

وضِيع).

المِضِيع: که سیك زور مالی خوی

به غیر و بدا (وهی مضِيع ومضِيعَة).

المِضِيعَةُ: پاشگوئ خستن ه دهشت و

ساری کاکی به کاکی که مروفه سهری

تیدا دمرناچی ه هه رشتیک بیته

هوکاری له ناو بردن و فهوتاندنی

مال و سامان و دهکوو یاری قومارو

گرمو و شتی له وجوده.

ضاف الیه ضِيفاً وضِيفَة: نزیک بؤوه لئی و

وهگری بوو میوانداری کرد.

ضاف منه: لئی ترسا.

ضاف فلاناً: بوو به میوانی فلانکس،

دهشگوتری: (ضافه اهم و غیره): خه مو

خه فتهت بوو به میوانی ه داوای لی کرد

میوانداری بکا.

أضاف الیه: به مانا (ضاف) دی،

دهشگوتری: (أضاف الی صَوْنَه):

وهگری بوو ویستی لئی نزیک

بیته وه.

أضاف منه: لئی ترسا ه (أضاف الشيء

الیه): شته که ی پال نه ودا خستییه

پال شته که ی تر ه نیسنادی دا

نیسه تی دا بولای فلان شت.

أضاف فلاناً: به هانای فلانه وه چوو

له خوی گرت، دالدهی دا کردییه

میوانی خوی ریزی لی گرت ه

قورئان دمفه رموی: ﴿فَانطَلَقَا حَتَّى إِذَا

أَيُّ أَهْلٍ قَرَبَةٍ اسْتَطَعَا أَهْلُهَا فَأَبْرَأَ أَنْ

يُضَيُّوهُمَا﴾.

إنضاف الیه: چوو به نا نهو، پالی

به وه وه دا.

تضایف الوادی ونه وه: شیومکه ته سک

بؤوه.

تضایف فلان الوادی: فلانکس کهوته

ناو حال و چوئلی شیومکه وه کهوته

ناو ته نگه به رایی شیومکه وه.

تضایف السبعان فلاناً: دوو درنده کان

فلانكهسيان خسته نيوان خوځيانهوه.
تضاييف الكلاب ونحوها الضيعة وعليه:
سهگهكه نيچيرمكهى خوارد.
تضييف فلاناً: ومگرى فلان بوو، خوځى
ويست.
استضاف فلاناً: پهناى برده بهر
فلانكهمس ه پان داواى لى كرد
ميوانداريى بكا.
استضاف منه الى كذا: پهناى برده بهر
نهو.

الإضافة: لهلاى نهحوييهكان بريتييه
لهبيهكهوه نانى دوو ناوو پالندانيان
بولاى يهكتر بهجوريك ناوى يهكهم
ناسين پان تايبهتمهندى تايبهتى بو
پهيدا ببي ه لهلاى زانايانى حيكهت
پهيوهندى نيوان دوو ناوه كهبوونى
يهكيكيان داخوازى بوونى نهوى
تره ومكوو (الأبوة، الإخوة، البنوة،
الصدقة).

التضاييف: بهمانا (الإضافة) دئ.
الضييف: ميوان ه بو نيرو مى و تاكو
كو بهكارددهيندرئ ه (ك: اضياف
وضيوف وضياف وضيافان).
الضييف: تهنيشو نهملاو نهولا،
نهمبمرو نهوبهر، دشگوترئ:
(ضييف الوادي وضييف الجبل) ه (ك:
اضيايف).

الضييف: كهسيك بهشيوى
مندالبازاري شوين ميوان بكهوىو
قهشمري پي بكا.
المضاف: كهسيك پال بنه مالهيك
بدرئو لهوان نهبي (زوله زابى).
المضوفة: كارى ترسناك ه نيشيك
خهك ترسيان ليبي.
المضياف: كهسيك ميوانى زور بي.
المضيعة: شويني ميوانداريى ه (ك:
مضاييف).

المضيعة: بهمانا (المضوفة) دئ ه هروا
بهمانا غهم نارحهتى دئ.
الضييف: كهسيك بانگى خهك بكا بو
نهوى ببنه ميوانى و خزمايهيتيان
بكا ه كهسيك خزمهتى نهوانه بكا
كه بهفروكه هاتو چو دمكهن.
الضييفة: نهو كيژوله تايبهتيانهن
كهلهناو تهياردا خزمهتى
كهشتيارمكهان دمكهن.

ضاق ضيقاً وضيئاً: تهنكه بهربوو ه
ويكهاتموه جيگاي نهوشتى نهكردهوه
كهتبي گرابوو، دشگوترئ: (ضاقت
حيلته): هرتو فيلى داديان نهدا.
ضاق بالامر: بهكارمكه نارحهت بوو.
ضاق صدره به: شتهكهى بو قبول نهكرا،
پي تيكيچوو ه بهلايهوه گرانو قورس
بوو.

اضاق: كهوته ناو تهنگو چه له مهوه ۵

مالو سامانی نهما، ههزار بوو، وای
لئ کرد ههزار بکهوئ.

ضایقه فی کذا: تهنگی پی هه لجنی و

چاو پووشی لئ نه کرد لهوکاردا.

ضیقهُ: بهمانا (اضاقه) دئ.

ضیق علیه: نیشه که ی لئ توند کرد.

تضایق: بهمانا (ضاق) دئ.

تضایق منه: لئی پر بوو، چاو پووشی بو

لئ نه کرا، نه ی توانی لئی بی دنگ بین

یان نارازیبوونی خو ی بهرام بهر

دهر بری.

تضایق القوم: خه لکه که له گه ل په کتر

هه لیان نه کرد، له پموشتی په کتر

نارازی بوون، نه یان توانی پی که وه

بژین هه ری که یان تهنگی به نه وی

تر هه لجنی.

الضیق: هه زاری و نارچه هتی،

هه رشتیک دل چه واشه بکاو بی ته

هو ی دله راوکی و خه مو خه هت.

ضیق النفس: تهنگه نه فه سی نه زمه یه کی

جهسته ییه توشی ئاده می زاد ده بی

ومکوو نه خووشی پرمووشتی وا.

المضیق: تهنگانه و کارمساتی ناخووش ۵

رپر هو ی تهنگه بهری ئاو، تهنگل،

تهنگه، ومکوو تهنگه ی دمرده نیل و

تهنگه ی هورمز.

اضال المكان: شوینه که پروو هکی

(الضال) ی لئ روا.

الضال: درهختی نه بقی کیوی که به

باران ئاو بدری.

الضالة: تاکی (الضال) ۵ چه ک و سیلاح

یان تیر.

ضامه ضیماً: سته می لئ کرد ۵ ژیر

باری کرد.

ضام فلاناً: فلانکه سی له که دار کرد ۵

که سایه تی شکاند ۵ زمر مر مهن دی کرد.

استضامه: بهمانا (ضامه) دئ.

الضیم: سته مو چه وساند نه وه ۵ (ك:

ضیوم).

طاء: پیتی شانزهمه له زنجیره ی

پیتسه کانی هیجاء، شوینی
هاتنه دمره وهی قهراخ زمان و بنکی
ددانی پیشینی سهره وهن، دهنگیکی
قورسو به هیزو داگرندی زمان و
مه لاشووه، زانیانی پیشو و توپانه
دمنگه که ی (مه جهووپه) نیستا
زوربه ی ولاتانی عهره ب پیی ده لنین
(مه همووسه).

الطابور: کۆمه لیک سهر باز ژمارمیان
له ههشت سهدوه بۆ ههزار ۵ رهزو
چین ۵ له هه ندئ کتیبی قاموس دا
نوسراوه (تابور).

الطابور اخامس: له زاراوه ی سیاسی دا
بریتیه لهو هاوولاتیانه ی
په یومندیان به دوژمنه وه ههیه دژی
ولاتی خو یان یان نه و که سانه ی
له ولاتی کدا نیشته جین و له دژی نه و
ولاته په یومندی به دوژمنه وه
دبهستن.

طاطاً من الشئی: له شته که ی داشکانه.
طاطاً من فلان: له پیزی فلانکه سی
که مکرده وه.

طاطاً یده بعنان الفرس: جله وهی
نه سپه که ی شل کرد.

طاطاً الحفرة ونحوها: چاله که ی قول
کرد.

طاطاً فرسه: نه سپه که ی تاوداو
به تاوژمنگی له که له که ی دا بۆنه وهی
غاربدا.

تطاطاً: نزم بوو، بچوک بووه،
دهگوتری: (طاطاً له): خوی به بچوک
دانا له ناستی دا.

طامن: بپروانه (طمان).

طب فلان: فلان دهست ږمنگین و
کار دروست بوو، لیزان بوو.
طب به: له گه لی دا له سهره خو و هی دی
بوو.

طب المريض ونحوه طباً: نه خو شه که ی
ددرمان کرد، تیمار کرد، دهگوتری:
(طب له او لدانه): بۆی تیمار کرد
یان چارمه هری دمرده که ی کرد ۵
جادوی لی کرد.

طب الشئی: شته که ی چاک کرد ریکی
خست.

طب خرز السقاء ونحوه: کونی کونده و
مه شه که ی به چه رم پینه کرد.

طابه: ددرمانی کردو چاکي کرده وه.

طبیّه: بۆ زیدمه روی له مانای (طبه) دا.

رَمَنگین و کاراما ۵ هاورپی لهسهره
خۆو کار دروست.

الطَّبُّ: لیزانی و کارامایی.

الطَّبُّ: چارمه‌ری جهسته و دهر وون ۵
لهسهره خۆیی و دهست سوکی و
فیلزانی ۵ جادو بازی ۵ دابو
نهریت.

الطَّبِيبُ: پزیشک؛ کهسیک پیشه‌ی
پزیشکی بی نهوکهسه‌ی خهریکی
چارمه‌ری نه‌خۆش و دهرده‌داری ۵
زاناو به‌نه‌زمون له‌بوار پزیشکی دا
۵ دهست رمنگین و کاراماو لیزان ۵
هاوه‌لی زمان پاراوو قسه‌زان ۵ (ک):
اَطِیْبَةٌ وَاطِیَاءٌ.

الطَّبِيبَةُ: که‌له‌بهری لاکیشه‌یی له‌زمو
یان له‌قوماش و هه‌ورو پیست ۵
(ک: طباب).

طَبَخَهُ طَبَخًا: کولاندی، کردی به‌شۆرباو
بۆ خواردن ناماده‌ی کرد ۵ برژاندی
۵ سوری کرده‌وه ۵ گهرمی کردو
تواندیه‌وه، ده‌گوتری: (طَبَخَ الآجَر):
خشته‌که‌ی سور کرده‌وه،
سوتاندیه‌وه.

طَبَخَ الْقَذَرُ وَغَرَهَا: نه‌وه‌ی له‌ناو
مه‌نجه‌له‌که‌ دا بوو کولاندی،
ده‌گوتری: (طَبَخَ الْحَرُّ الْكَمَر): گهرما
میوه‌که‌ی پیگه‌یاند.

طَبَبَ الْخِطَّاءُ الْكُوبَ وَغَرَهَا: خه‌پاته‌که
پارچه‌په‌کی خسته سهر قوماشه‌که
بۆنه‌وه‌ی پان و فراوانی بکا.

تَطَبَّبَ فَلَانٌ: فلانکس دهستی وهرداپه
کاروباری پزیشکی به‌لام تیییدا
کارامه نه‌بوو.

تَطَبَّبَ لَهُ: پرسپاری بۆ له‌پزیشکه‌که
کرد.

إِسْتَطَبَّ لِدَائِهِ: پرسپاری بۆ
له‌پزیشکه‌که‌ کرد دهرباره‌ی
نه‌خۆشیه‌که‌ی ئاخۆ کام
دهرمانه‌یان بۆ چارمه‌ری نه‌وه
به‌که‌که‌.

إِسْتَطَبَّ بِالْإِدْوَاءِ وَغَرَهَا: چارمه‌ری
خۆی کرد دهرمانی نه‌خۆشیه‌که‌ی
کرد.

الطَّبَابُ: چارمه‌ر.

الطَّبَابَةُ: پیشه‌ی پزیشکی ۵ کونی
لاکیشه‌یی له‌قوماش یان کونی‌که
له‌قوماش ده‌گورئ بۆنه‌وه‌ی
به‌ره‌راوان بی ۵ پارچه پیسته‌په‌کی
لاکیشه‌پیه‌ ده‌نوشتیندریته‌وه به‌سهر
قه‌راخی پیستیکی تر داو دهر وئو
ته‌ریب دهرئ بۆنه‌وه‌ی کونه
بچوکه‌کان داپۆشی و پته‌وی بکا ۵
پنگای دریزو باریک له‌زمو یان له
له‌به‌لان.

الطَّبُّ: لیزانی و کارامایی ۵ دهست

طَبِخُ الطَّعَامِ وَغَيْرِهِ: زَیْدمِ رَوی کرد
لەکولاندنی خواردمەنیەکە.

إِطْبِخْ: کالەك و گوندۆری پەیدا کرد.

إِطْبِخِ الشَّيْءَ: شتەکەى کولاند.

إِنُطْبِخْ: کولیندرا.

تَطْبِخْ: کالەکی خوارد.

الطَّايِخُ: لەرزوتای توند ە تای بەهیزو

توندو بەردەوام.

الطَّايِخَةُ: مێینهى (الطَّايِخ) ە گەرمای

پێش نیومڕۆ ە (ك: طرايخ).

الطَّايِخَةُ: گۆشراوی شتی کولاو ە ئەو

کەفو کولەى بەدمۆرى لیواری

مەنجەلەو دەبێ لەکاتی شت

تێداکولاندن دا.

الطَّايِخَةُ: پێشەى ناشپەزى و خواردن

دروست کردن.

الطَّايِخُ: کێشت لێنەر کە گۆشت و شتی

وا دەکولێنێ.

الطَّايِخُ: کالەك (بەزمانى خەلکى

مەدینه).

الطَّيْنُ: کولاو.

الطَّيْنُ: کولاو.

المَطْبِخُ: چێشتخانە ە دەگوترى: (هر

أبيض المَطْبِخ) بەکەسیك دەگوترى

رژدو چروک بێ ە (ك: مَطْبِخ).

المَطْبِخُ: نامیری کێشت لێنان وەکوو

مەنجەل و کەوگیرو تەباخ و ئەو

چۆرە شتانە ە (ك: مَطْبِخ).

طَبَّرَ طَبْرًا: بازى دا ە خۆى شاردمو، خۆى

پەنادا.

الطَّبْرُ: چۆرە چەکیکی زۆر کۆنە

و مکوو پاچ وایە.

الطَّبَّاشِي: تەباشى؛ مادەپەکی سپى

جیریپە لەسەر تەختە ڕشەو شتی وا

پێى دمنوو سړى.

طَبْطَبَ الماءُ وَغَوَّه: ئاو مە پان لافاو مە

لەکاتی جیمبوش و هەلسانى دا دمنگى

لێو هات ە هەلپەزو دابەزى کردو

شەپۆلى دان.

طَبْطَبَ الماءُ وَغَيْرِهِ: ئاو مەکی شەلقاندو

واى لى کرد دمنگى لى بى ە

هەلپەزو دابەز بکا.

تَطَبْطَبَ الماءُ وَغَوَّه: بەمانا (طَبْطَب) دى.

الطَّبْطَابَةُ: تەختە دارێکە یاری

تۆپتۆپێنى پێى دەکړى.

الطَّبْطَابَةُ: لاسایی کردنەوێ دمنگى ئاو

ە حیکایەت کردن ە خرمە خرم و

تەپەتەپ و خشپە خشپى دمنگى

قاجە لەکاتی رویشتن دا.

طَبَعَ الشَّيْءَ طَبْعًا وَطَبَاعَةً: شتەکەى چاپ

کرد، کۆپى کرد لەشیۆمیهك

لەشیۆمگان دا، دەگوترى: (طبع الله

الخلق): خودا بونەومەرى لەوشیۆمەدا

هیناومته دی ۵ (طَبَعَتِ الدَّوْلَةُ التَّقْد):

حکومت پاره‌ی چاپ کرد، سکه‌ی
لیداو بهوشیوه خستیه بازاره‌وه.

طَبَعِ الْإِنَاءِ مِنَ الطِّينِ وَغَرَهُ: گۆزمو کیتله‌ی
له‌قور دروست کرد، یان دموری و
بیانه‌ی له‌شوشه دروست کرد،
نمقش و نیگارو رسمی تیدا دروست
کردن.

طَبَعِ الْكِتَابِ: کتیه‌که‌ی له‌بیته رصاص و
مه‌عدنییه‌کانه‌وه یان له‌فلیم و
له‌وحه‌کانه‌وه یان له‌دیسک و
میمۆرییه‌وه خسته سهر کاغزه‌و
چاپی کرد.

طَبَعِ فَلَانًا عَلٰی كَذَا: فلانکه‌سی له‌سهر نه‌و
جۆره ره‌وشته راهیناو په‌رومرده‌ی
کرد.

طَبَعِ الشَّيْءِ وَعَلَيْهِ: شته‌که‌ی مۆرکرد،
نیمزای کردو خستیه کیسه‌وه‌و
ختمی کرد، مۆری لی دا ۵ قورنان
ده‌فه‌رموی: ﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلٰی
قُلُوبِهِمْ﴾: خودا دلّی نه‌و کاهرا‌نه‌ی
داخستوه‌و خیره‌و فه‌ر وهرناگرن و
شتی به‌که‌تک ناچیته ناو دلّیانه‌وه.
طَبَعِ الدَّابَّةَ: باری قورسی وای له‌ولاخه‌که
بارکرد که‌نه‌یتوانی.

طَبَعِ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی چلکن کردو خراپی
کرد.

طَبَعِ طَبْعًا: پیس بوو، عه‌بیدار بوو جا چ
له‌بوار‌ی جه‌سته‌یی دا بی یان
له‌بار‌ی ره‌وشته‌وه بی.

طَبَعِ السِّيفُ: شم‌شیره‌که ژه‌نگاوی بوو.
طَبَعِ الثَّرْبُ: قوم‌شه‌که زۆر پیس و چلکن
بوو.

طَبَعِ فَلَان: فلانکه‌س پیاموتی له‌ده‌ست
هه‌ئه‌نه‌هات و هیچ رۆلّیکی نه‌بوو
له‌بوار‌ی چا‌که کاری دا ۵ (فه‌ر طَبَعِ
و طَبَع).

اطْبَعَهُ: باری قورسی لیبارکرد ۵ کوّلی
گرانی له‌کوّلی دا.

طَبَعَهُ: بۆ زیدم‌ره‌وی له‌مانای
(طَبَعَهُ) دی.

طَبَعَهُ عَلٰی كَذَا: له‌سهر نه‌وشته رای
هینا ۵ چلکن و پیس و پۆخه‌لی کرد
۵ باری قورسی لیبارکرد.

إِنطَبَعَ: بۆ موطاومعه‌ی (طَبَعَهُ) دی.
تَطَبَعَ بكذا أو بطباعه: نه‌و ره‌وشته‌ی
گرت، به‌و ره‌وشت و شیوازه‌وه راهات.
تَطَبَعَ الْإِنَاءُ بِالْمَاءِ: قاپه‌که پرپوو له‌ناوو
سهر‌پیزی کرد.

الطَّابِعُ: نه‌وه‌ی شتی پی چاپ و کوّپی
ده‌کری یان پیی مۆر ده‌کری ۵
نامیری داخکردن و نیشانه‌کردن ۵
ره‌وشتی باوو به‌ربلاو ۵ پولی به‌رید،
نه‌و پوله‌ی ده‌ولت چاپی ده‌کاو بری

نرخى لهسمر ديارىي دهكاو بهزهرفى
 نامه و شتى واوه دهلكيندرئ.
 الطَّبَاعُ: بهمانا (الطَّابِعُ) دئ ۵ تهبيعهت و
 رموشت ۵ دهگوتري: (له طابع
 حسن): رموشتى جوانى ههس.
 الطَّبَاعَةُ: پيشهى چاپکردن و كۆپى
 كردن ۵ دهرکردن و چاپکردنى چهند
 نوسخهپهك.

الطَّبِيعُ: كاكلهى لاسكى طهلع ۵
 كركپاگهى طهلع.
 الطَّبْعُ: رموشت ۵ شيؤمو شيؤوازو
 صيفهى شت ۵ لهبوارى زانيارى
 دهر و ناسى دا كۆمهليك دياردهو
 ناكارو رهفتارو ههست و سلوكن كه
 مروف پهيدايان دهكا، يان بؤماوهو
 ميراتين، بههؤيانهوه ئهم كهسه
 لهوكهسه جيادهبيتهوه ۵ (ك: طباع
 و اطباع).

الطَّبْعُ: چلك و پۆخهلى زور ۵ ژهنگ ۵
 عهبيب و لهككه.
 الطَّبْعُ: چلكن ۵ رهوشت ناشيرين.

الطَّبِيعُ: بهمانا (الطَّابِعُ) دئ.
 الطَّبِيعَةُ: رموشت و سروشت ۵ ميزاج و
 پيگهاتهى ئادهميزاد ۵ هيژو
 توانايهكه لهجهستهدا بههؤيهوه
 جهسته دهگاته پلهى بهرزى
 سروشتى خوى.

طبيعة النار: نهو سروشتهى كه خودا
 لهئاگردا دروستى كردهوه
 كهسوتاندن و گهرميه.
 طبيعة الدواء: نهو هيژه كاريگهرميه
 كهلهدهرمانهكهدايه.

علم الطبيعة: زانيارپيهكه دهربارى
 سروشتى شتهكان و نهو هيژهى
 تياياندايه.

الطَّبَائِعُ الأربعة: بهلاى حوكهماو زانا
 سروشت ناسه كۆنهكانهوه بريتين
 لهگهرمى و ساردى و تهپى و وشكى.

الطبيعي: شتيك پال طهبيعهت بدرئ.
 المطبعة: چاپخانه؛ شوپنى چاپکردن و
 كۆپى كردنى كتىب و شتى وا ۵
 كۆمهليك ئامپرو كهرسهى
 بهكارهينان بؤ چاپکردن و كۆپى
 كردن.

المطبوع: ئهوهى لهسهرى راهيندراره
 ۵ چاپكراو و بلاوكراوه ۵ فيربوو
 كارامه و ليزان ۵ دهگوتري: (فلان
 مطبوع في فن كذا): فلانكهس
 لهوفه و ئيشهدهست رهنگين و
 كارامهيه ۵ (فلان مطبوع على
 الكرم): فلانكهس نانبدهى و
 بياوهتى سروشت و تهبيعهتیهتى
 لهسهر نهو رهوشته بهرزه خولقاوه.
 اطبق القوم على كذا: خهلكهكه لهسهر

ئەو شتە كۆك و يەك پاو بىرو
بۆچون بوون.

اطبقت عليه الحمى: بەردەوام لەرزو
تای بوو شەوو رۆژ بەری ئەدا.

اطبق الليل: شەو تارىك بوو، تارىكى
داهات.

اطبق الشئى: چىنئىكى لەشتەكە
لەسەر چىنەكەى تر داناو رىكى
خست.

اطبَقَ الرَّحَى: بەرداشى سەرەوى
خستە سەر بەرداشى ژېرەو.

اطبَقَ قَمَّةُ: دەمى قوچاند، لىۋمگانى
پىكەو نوساندن.

اطبَقَ شَفِيه: لىۋى پىكەو نوساندن.

اطبَقَ الشَّيْءُ الشَّيْءَ: شتەكە شتەكەى

ترى داپۆشى، دەگوترى: (اطبق
السحاب السماء): هەور ئاسمانى
داپۆشى.

اطبَقَ الثلج الأرض: بەفر زەوى
داپۆشى.

طابق الفرس في مشيه: ئەسپەكە
لەرۆيشتن دا قاجى لەجىي دەستى
دانا.

طابق المقيد: پىنومند لەپىكە رۆيى،
هەنگاوى كورتى هەلئىنا.

طابق فلاناً: ھاوپاى فلانكەس بوو
يارمەتى دا.

اطبق على الأمر: لەكارمكەدا يارمەتى
داو هەمناھەنگى كرد.

طابق الشيء على الشيء: بەمانا
(أطبقه)دئ.

طابق بين الشئين: دوشتەكەى
بەرامبەر يەكتر كردن.

طابق بين قيصين: دوكراسەكەى لەسەر
يەكتر لەبەر كردن.

طَبَقَ الجازرُ: قەصابەكە جووزگەى
كوشتىيەكەى بېرپىه.

طَبَقَ الحاكِمُ: دادرومرەكە بېپارو
فەرمانەكەى رىك و دادرومرانە بوو.

طَبَقَ الفرسُ وغره: ئەسپەكە هەردو
دەستى بەپەكەو ھاويشتن و

بەپەكەو داينان لەغارکردن دا.

طَبَقَ الشَّيْءُ: بەمانا (أطبقه)دئ.

طَبَقَ الشَّيْءَ عَلَى الشَّيْءِ: شتەكەى
خستە سەر شتەكەى تر.

طَبَقَ المصلى أو الراكع كفيه أو يديه:
نوێژكەرەكە لەركووع و تەحيات

خوێندن دا دەستى خستە ناو
رانپەو ەيان نيوان ئەژنۆكانپەو،

ئەمەش كارىكى باش نيەو نەپى
لىكراو ە دەشگوترى: (طَبَقَ السحابُ

الجو): هەورەكە بەرى ئاسمانى گرت

ە (طَبَقَ الماء وجه الأرض): ناومەكە

زورىيەى زەويەكەى داپۆشى.

إِنطَبَقَ: شته‌كان پائیان لیكداو كه‌وتنه
سهریه‌ك.

إِنطَبَقَ علیه كذا: له‌گه‌لی گونجاو
موناسیبی بوو ۵ كه‌وته سهری.
تطابقاً: نه‌و دوو شته وه‌ك یه‌ك
هاتنهموو لیك چونو به‌رام‌بهر
بوون.

تطَبَّقَ: به‌مانا (إِنطَبَقَ) دئ.

الإِطْبَاقُ: نه‌وه‌یه له‌گوتنی پیته‌كه‌دا
همردو قه‌راخی زوبان بۆلای مه‌لاشو
بهرزبكه‌پته‌وه‌وو دهنگی پیته‌كه
به‌گه‌وره‌یی بیته‌ دمر ۵ پیته‌كانی
(الأطباق) حوارن (ص.ض.ط.ظ).

التطبیق: راهینان و کردنی یاسا
نه‌ظه‌ریه‌كان بۆ په‌پرهموگردنیان
به‌شیوه‌ی عه‌مه‌لی و زانستی.
الطَّابِقُ: به‌رام‌بهر ۵ مه‌نجه‌ل و تاوه‌و
شتی و ا كه‌شتی تیدا بکوئیندرئ ۵
خشتی سووره‌وه‌مکراوی گه‌وره ۵
(ك: طوابق و طوابیق).

الطَّبَاقُ: به‌مانا (المطابق) دئ به‌لای
زانایانی زانستی جوانکاری (البدیع)
کۆکردنه‌وه‌یه له‌نیوان دومانای
جیاواز و مکوو (مردن و ژیان، تاریک و
روناک ... هتد) ۵ هه‌روا وشه‌ی
(الطَّبَاق) کۆی (طبقة و طبق) ۵ ههر
له‌م مانایه‌دا كه‌ ده‌گوتئ:

(السموات الطَّبَاق) له‌م روه‌وه
كه‌ناسمانه‌كان چین له‌سهر چین
له‌سهر په‌مكن.

الطَّبَاقَاءُ: نه‌وه‌گه‌سه‌یه كه‌ نه‌ركه‌كانی
سواری په‌ك بوون و هه‌موو کاتی
ژیانی گه‌راوه‌و هیچ کاتی بی ئیش
نییه ۵ كه‌سیك كه‌ قسه‌ده‌كا
لیومه‌كانی ویک دینه‌وه‌و.

الطَّبَاقُ: گیا دوکه‌نه؛ روه‌مکیکی
ته‌مه‌ندرپژده‌ له‌پیری تیكه‌له‌ی گوته
لوله‌پیه، له‌هه‌ندئ ده‌فه‌ری شام دا
بۆ په‌رژین و پارێزگاری تری
به‌گاردئ.

الطَّبِيقُ: هاوشان و چونیه‌ك و هاوشیوه.
الطَّبِيقُ: به‌رام‌بهر و هاوشان ۵ به‌رده‌و
دابۆشهر ۵ قاپ و ده‌وری شت تیدا
خواردن ۵ حال و وه‌زع و مه‌نزل و
پایه ۵ قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿لَتَرْكَبُنَّ
طَبَقًا عَنْ طَبِقٍ﴾ ۵ ده‌شگوتئ: (بات
یرعی طَبَقَ النجرام): شه‌و چاودیری
نه‌ستیره‌كانی کرد چون دهرۆن و
حال و وه‌زعیان چۆنه ۵ له‌یواری
پزیشکی دا بریتیه‌ له‌ غوضروغو
نه‌و پارچه‌ لینجه‌ی ده‌كه‌وئته‌ نیوان
هه‌موو دوو فه‌قه‌ره‌ی موراغه‌ی
پشتی ئاده‌میزادو گیانه‌به‌ری تر.
اطباق الرأس: ئیسقانی سهر.

بغات طَبَق: کیسه.

الطَّبَقَةُ: تهلهو داو.

الطَّبَقَةُ: چین دوا چین ۵ خه لکانی

هاوته مه نو هاوچه مرخ ۵ حال و

ومزع و پلهو پایه ۵ فقهه مریه ک

له فقهه ره کانی پشت ۵ توپزکی

زموی ۵ له بواری زانستی زموی ناسی

دا بریتییه له توپزکی یه ک

شیومیی بهردی رسوبی که له پرنگو

پیکهاته دا له توپزی ژیر خویهوه

جوداوازه ۵ ومکوو چینی بهردی

ره ملی، چینی بهردی جیری.

المُطَبَّقُ: نهوشتهی توپکلی مرواری

پیوه چهسپ دمکری تاوای لی دئ

هرده لئی خودی مروارییه که یه.

المُطَبَّقُ: (رجل مُطَبَّق علیه): پیاوئیکه

له هوش خوی جووه.

المُطَبَّقُ: بهندیخانه له ژیر زموی دا ۵

جوړئیکه له شیتی هه می شهیی و

بهردموم دمگوتری (جهل او جنون

مُطَبَّق) نه زانی یان شیتی بهردموم و

هه می شهیی ۵ (حُمَى مُطَبَّقَة):

له رزوتای هه می شهیی و بهردموم.

المُطَبَّقِيَّة: نامیرییکه له مه ته به دا

چینه کانی قاپ و قاچاخ و

که مرسته کانی کیشت لینانی بی پیز

دمکری.

طَبَلْ طَبْلًا: تهپلی لی دا.

طَبَلْ: زوری تهپلی لی دا.

الطُّبْلُ: له بواری پزیشکی دا

هه لاوسانی ریخو له یه ومکوو

له ناکامی گرانه تادا دپته دئ.

الطُّبَالَة: پیشه ی تهپلی لیدان.

الطُّبَالُ: خاومن تهپلی ۵ تهپلی لیدمر ۵

یان زاناو کاراما له تهپلی لیدان دا.

الطُّبْلُ: تهپلی ۵ نامیرییکه پیستیکی

پانی له سمر قایم دمکری و به دارئیک

تایبه تی لئی دمکری، زوربه ی

تهپله کان دوو رون، واته له دولوه

پیستی لی شهته ک دمکری ۵

(ک: طبول و اطبال).

برود الطبل: پارچه قوماشیکه

هه رمانه پواکانی میصر کاتی خوی

له بهریان کردوه.

الطَّبْلَةُ: تهپلی ۵ به زوری به تهپلیک

دمگوتری که یه ک روپی.

الطَّبْلِيَّةُ: شتی ک پال تهپلی بدری و

په یومندی به تهپله وه هه بی ۵

سفرمو خوانییکه نانی له سمر

دمخوری ۵ (ک: طبال).

طَبَنَ النَّارَ طَبْنًا: ناگرمه ی ژیر گل دا

بوئه هوی پشکو ناگرمه کان

نه کوژنه وه، نه بن به خوئل.

طَبَنَ الشَّيْءَ وَلَهُ وَبَهُ طَبْنًا وَطَبَانَةً:

به شته که ی زانی و بوی رون بووه.

طَبَنَ فُلَانًا وَلَهُ: فَيَلَى لَمَقْلَانِ كَرْدو
ناؤمیدی کرد.

طَبَنَ لَهُ وَبِهِ: بَه مانا (طَبَنَ) دئ.
طَابَنَهُ مُطَابَنَةً وَطِبَانًا: نَرخ و بهای
که مکردموه لهریزو شکومندی
شکاند.

الطَّابُونُ: نَه و چال و قولکه گه ورمیه
پشکو ناگری تیدمکری بؤنه ووه
پشکو ناگره کان نه بنه خو له میش و
نمکوژینه ووه ۵ نیستا نهم وشهیه
بؤنانه ووه خانه به کاردئ، هه روا بؤ
فرن به کاردئ.

الطَّبْنُ: هَم ردارو پهردویه ک هه بی شتی
پرو پوج ۵ خانوی له گل و قور
دروستکراو.

الطَّبْنَةُ: دَمَنگی تَه نَبور ۵ (ك: طَبَنَ).
طَبَاهُ إِلَيْهِ طَبْرًا: بَه شیومیه کی جوان و
نهرمو نیان بانگی لی کرد ۵
رابه رایه تی کرد.

طَبِيتُ النَّاقَةِ وَغَيْرَهَا: گۆی گوانی
خوشرمه که شل بوو.

إِطْبَاهُ إِلَيْهِ: دَمگوترئ: (إِطْبَى الْقُلُوبَ):
خوی له دلی خه ک دا خو شه ویست
کرد ۵ به فیل و ته له که خوی لی
نزیک کرمده ووه فرسه تی لی هی ناو
کوشتی.

الطَّبِواءُ: خَوشرِیک گۆی گوانه کانی

شل بوو بی.

الطَّبِي: گۆی گوانی خوشتر نه و به شهی
بیجو له کاتی مژینی شیردا دمیخاته
دهمی خو یه ووه ۵ واده بی بؤ هه موو
گوانه که به کاردئ ۵ (ك: أَطْبَاءُ) نهمه
ته نها بؤ ناژل به کاردئ.

الطبوغرافية: شِیَوَزی روبه ری زهوی
به گشتی جا سروشتی بی یان دمست
لی دراو بی.

طَّئَهُ طَائًا: بَه دمست هاویشتی ۵ لی داو
پالی پیوما بؤنه ووه له شوینی خوی
لایبه ری.

الطَّعْرَةُ: بَرَوانه وشهی (الطَّعْرَةُ).

طَجَنَ الشَّيْءَ طَجْنًا: شَتَه کی له تاووه
مه نه جل دا سور کرمده ووه.

مُطَجَّنُهُ: بَه مانا (طَجَّنَهُ) دئ.

الطَّاجِنُ: تَاوه؛ قاپی شت تیدا
سور کرمده ووه، قاپی کی له قور
دروستکراوی خپرو کیته له یی
خو راکی تیدا دم برژیندرئ له فرن دا
۵ (ك: طَوَّاجِنَ).

المُطَجَّنُ: نَهو کی ک و خوار دنانه ی
له کیته ته و شتی وادا له ناو فرن دا
دم برژیندرئ، دمگوترئ: (قَلِيَّةُ
مُطَجَّنَةٍ).

طَحَّهُ طَحًا: بَه پاژنه پیی شیلای.

(طَحَّهُ: به ری دایه ووه، فرپی دا.

إِطْفَحُ: كرايه وه كه بخوش بوو.

طَحَلَهُ طَحْلًا: سپلی هه نگاوت.

طَحَّرَ طَحْرًا وَطَحَارًا وَطَحِيرًا: نالاندى،

طَحَّلَ طَحْلًا: سپلی گهور بوو.

هه ناسه ی سوار بوو، به هو ی بار
فورسی و تهنگه نهغه سیه وه
هانگاندى.

طَحَّرَ الشَّيْءَ طَحْرًا: شته که ی هاو پشت،

دهشگوترئ: (طَحَّرَتْ عَيْنُ الْمَاءِ

الطَّحَالِبُ): کانیا وه که قه وزه ی

هه ئینا.

طَحَّرَتِ الْقِرْسُ السُّهْمَ: که وانه که

تیره که ی هاو پشت.

طَحَّرَ الْحِجَامَ وَغَرَهُ الْقُلْفَةَ: خه ته نه که رمه که

پیستی وانیکی بری.

الطُّحَارُ: نه و که سه ی که و هه ناسه ی

سوار بوو تهنگه نهغه س بوو له کات ی

هه ناسه دان دا نیخه نیخ و ناله نائی

کرد.

الطُّحُورُ: که وانیکی تیره که دور بهاوی.

طَحْطَحَ: به هیواشی پیکه نی.

طَحْطَحَ الشَّيْءَ طَحْطَحَةً وَطَحْطَحًا:

شته که ی شکاندو وردو هاری کردو

فه و تاندى، دهگوترئ: (طَحْطَحَ بِهِمُ

الدُّهْرُ): رۆزگار تیکی شکاندن و

فه و تاندى.

تَطَحَّطَحَ: بۆ موطا و معه ی

(طَحْطَحَهُ دئ).

الطَّحَالُ: سپل؛ نه ندامیکه له نیوان

که دهو په رده ی له مپه ر له لای چه بی

سک دایه ئه رکی نه وه ی هه بیه خوین

دروست بکاو خرۆکه کۆنه کان له ناو

به ری ه (ك: طَحَّلَ وَاطْحَلَّ).

الطُّحَالُ: دهر دیکه توشی سپل ده بی.

الطَّحِلُ: رمش و لیئ ه رق هه ئساو توره.

الطَّحْلَاءُ: میینه ی (الْأَطْحَلُ) ه

(ك: طَحَّلَ).

الطَّحْلَةُ: رمنگی که له نیوان تو زوای و

سپی ه ه رمنگی تی که له سپی و

رمش ه رمنگی که له شیوه ی رمنگی

قه وزه دایه.

طَحْلَبَ الْمَاءَ: ئاوه که قه وزه ی سمر که و ت.

طَحْلَبَتِ الْأَرْضُ: زه و بیه که به هو ی

نیروانی گزو گیاه وه رمش هه ئگه را.

الطُّحْلَبُ: سه وزاییه که سه رئاوی

را وه ستاو ده که وئ ه قه وزه؛

رومکی که به سیت و بی گول و بی

رمنگو که لایه جه ند جوړی کی

هه بیه، سه وز، زهره، بسوننی و

سروشتین له ئاوی شیرین و سوئردا

دهزی هه روا له زموی شیدارو ته ردا

هه بیه ه (ك: طَحَالَبَ).

طَحَنَ الْحَبَّ وَغَيْرَهُ طَحْنًا: دانه و ئله که ی

هارې و كړدى بڼارډ، دمگوترئ:

(طحتهم الحرب واحداث الأيام):

شېرو روداوى روژگار نهو خه لكه ي

هارې، ته فرو توناي كړن.

طَحْنَةُ: زېدمپړه وي كړد له وړد هارپني

دا.

الطاحنة: خړئ؛ نهو ددانانه ي خوارډن

وړد دمكهن (۱۲) ددانن دمكهنه دوا

نهو ددانانه ي له كاتي پي كنه ين دا

دمردمكهن، پييان دمگوترئ هارپر ۵

(ك: طواحين).

الطاحون: ناش ۵ نا ميړي شت هارپن

۵ ده ستار ۵ بهر داش ۵ (ك: طواحين).

الطاحنة: هارپن ۵ پيشه ي هارپن ۵

ناشه واني.

الطحان: نهو كه سه ي له ناش دا

كاردمكات، ناشه واني.

الطحانة: ميښه ي (الطحان) ه ۵ هه روا

ناوه بو ناش و ناميړي شت هارپن.

الطحن: هارډراو، نهو شته ي وردكراوه ۵

نارډ.

الطحنة: نهو ه ي زور وړد كرابي،

نهو كه سه ي زور شت وردبكا ۵ كورته

بالا، كوله بڼه.

الطحون: ناشه وان، نهو كه سه ي له ناش

دا كاريكا ۵ كه تيبه سه ربازي زور

كه وړه كه هه رچي بيگاتي ببېرويني،

هه موشتيك تارو مار بكا، دمگوترئ:

(حرب طحون): شهري تارو مار كهر

شهري نه سته م كه هه موو شتيك

بهارې.

الطحين: وردكراو ۵ نارډ ۵ هاراو.

الطحينة: تلپه ي كونجي دواي گوشيني،

كه نه م گوشراوه له دروست كړدني

شيرينه مه ني دا به كارده هينيډري.

المطحان: ماري پاپوكه به ستو ۵

(ك: مطاحن).

المطحن: ناميړي هارپن و شويني شت

هارپن.

المطحنة: ناميړي هارپن ۵

(ك: مطاحن).

طحا طحرا: دوور كه و ته وه ۵ له هه موو

لايه كه وه گه مارو دراو.

طحا المكائ: شوپنه كه پان و فراوان بوو.

طحا الشئي: شته كه ي پان كړده وه،

رايخست ۵ بهر فراواني كړد ۵

هاويشتي، دمگوترئ: (طحا بالكرة).

طحى: كرايه وه، پان بووه، درژ بووه ۵

رپه وه روو ړاكشا ۵ به زمه وييه وه

نوساو هه لته ستا هه رداننيشت.

تطحى: به مانا (طحى) دئ.

الطحا: ده ستايي و ته ختايي له زه وي.

المطحية: روه كي پانه وه ويو به سه ر

زه وي دا وه كو روه كي په يكو و

کالەك و ترۆزی و په‌ئینه ... هتد.

تازمبی.

طَحْ طَحًا وَطَخُوا: چه‌موش بوو، ره‌موشی

الطاری: غه‌ریب و بی‌گانه ه (ك: طَرَاء

ناشیرین بوو.

طَحْ الشَّيْ: شته‌که‌ی ه‌رئ داو دوری

و طَرَاء ه بو جگه له‌ئاده‌میزاد

خسته‌وه.

الطَّارِئَة: مینە‌ی (الطَّارِئ) ه به‌لایه‌ك

المِطْحَة: نامیری شت دوور خسته‌وه

نه‌زان‌درئ له‌کو‌پوه هاتوو ه

ه (ك: مطاخ).

(ك: طواری).

طَحًا اللَّيْلُ وَغَرَّ طَخْرًا: شهو تاریك بوو،

الطَّرَانِي: به‌لاو کاره‌ساتیک نه‌زان‌درئ

تاریکه‌که‌ی په‌ره‌ی سه‌ندو زۆر

له‌کو‌پوه هاتوو، ده‌گوترئ: (کلام

تاریك بوو.

طَرَّانِي): که‌لامیکه له‌چوارچێوه‌ی

الطَّخَاء: په‌رده که شتی تر داپۆشی ه

ئه‌ده‌بو و ره‌موش به‌رزایی دا نیه.

ده‌گوترئ: (علی قلبه طخاء): په‌رده

طَرِبَ طَرِبًا: که‌میفخۆش و ته‌رده‌ماخ بوو،

به‌سه‌ر دلێه‌وه هه‌یه داپۆشیوه،

له‌خۆشی و ته‌رده‌ماخی دا هه‌موو

په‌رده‌ی خه‌مو و خه‌فه‌ت یان په‌رده‌ی

جه‌سته‌ی پێدکه‌نی، یان له‌غه‌مو

نه‌زانی دلی داپۆشیوه ه هه‌وری به‌رز

ناره‌حه‌تی دا ده‌هه‌ژئ، ده‌گوترئ:

که‌زۆر له‌زموی دوورب.

(طَرِبَ الغناء): گۆرانی بیژمه‌که

الطَّخَاءُ مِنَ اللَّيَالِي وَغَرَّ: شهوی زۆر

خۆش‌نود بوو که‌شه‌ی کرد ه هه‌موو

تاریك.

جه‌سته‌ی له‌خۆشی دا هه‌ژا ه (فهر

الطَّخِيَاءُ: به‌مانا (الطَّخَاء) دئ ه

طَرِبَ وَطَرُوب وَهِي طَرُوب وَطَرُوبَة).

رسته‌ی هسه که‌مانا نه‌که‌یه‌نی.

اَطْرَبَ: وای لی کرد که‌یفخۆش بی.

الطَّخِيَاءُ: تاریکی زۆر ه په‌له هه‌ور.

طَرِبَ: گۆرانی گوت.

طَرَاء طَرَاءً وَطَرُوءًا: په‌یدا بوو، هاته

طَرِبَ فِي صَوْتِهِ: ده‌نگی له‌ران‌ده‌وه

پێشه‌وه، سه‌ری هه‌لدا ه له‌ناکاو

ناسکی کرده‌وه.

ده‌رکه‌وتو په‌یدا بوو.

طَرِبَ فَلَانًا: فلانکه‌سی هێناپه‌ حاله‌تی

طَرَاء طَرَاءَةً: ناسک و ته‌رو تازه بوو ه (فهر

خۆشی و شادمانییه‌وه.

طریء).

اسْتَطَرِبَ: به‌مانا (طَرِبَ) دئ ه داوی

طَرَاهُ: ناسکی کرد وای لی‌کرد ته‌رو

گۆرانی گوتن و خۆش رابواردنی کرد.

إِسْتَطْرَبَ فَلَانًا: داوای لهفلا نكس كرد
گۆرانی بلی و شادمانی بهرپا بكا ۵
يان فلانكەسى هینایه جونبوش و
گۆرانی گوتن.

الطَّرِبُ: له‌رمزمو خوشی و
ته‌رده‌ماخییه‌که توشی دمرونی
ئاده‌میزاد ده‌بی به‌هۆی په‌یدا‌بوونی
حاله‌تی فه‌رح به‌خش، يان
له‌رزین و غم که به‌سهر ئاده‌میزادا
دی حاله‌تیکی نا‌ناسایی بۆ دیته‌ جئ
جم و جول و هم‌زانی بۆ په‌یدا ده‌بی
۵ به‌زۆری وشه‌ی (الطَّرِب) بۆ
خوش‌نودی دل و ته‌رده‌ماخی
به‌کاردی ۵ هه‌روا بۆ گۆرانی و
هه‌له‌په‌رکی به‌کاردی.

الطَّرُوبُ: که‌سیک زووبکه‌وێته‌ حاله‌تی
خوش‌نودی و جونبوشه‌وه ۵ شتی
فه‌رحه‌به‌خش زووکاری تی‌بکاو
بیهه‌ژین ۵ (ک: ط‌ر‌اب).

المَطْرِبُ: گۆرانی بیژ ۵ گۆرانی بیژ
ده‌نگ خوش و شاره‌زا له‌گۆرانی
گوتن دا.

الطَّرِيبُ: گولله‌ تۆپێکی که‌وره‌یه
که‌شتی ده‌ریایی يان فرۆکه‌ی شه‌پ
ده‌په‌هاویژێ بۆ زیان که‌پان‌دن
به‌که‌شتی دوژمن.

الطَّرِيشُ: ته‌پ‌بوش، کلاویکی سوره
له‌خوری و شتی و دروست ده‌کړی،

جاری واهه‌یه قوماشیکی سپی لی
ده‌هالێندری، پی‌ش نو‌پ‌ژو
خوتبه‌خوینی موسولمانان له‌سهری
ده‌که‌ن ۵ (ک: ط‌ر‌ایش).

طَرِبَلْ فلان: فلانكەس داوینی خو‌ی
به‌سهرزه‌وی دا راکیشاو له‌رو‌یشتن دا
شل و شیواو بوو.

الطَّرِيَالُ: نیشانه‌و بورج و سه‌نگه‌ریکه
له‌سهر تۆپه‌لاکی کێو دروست ده‌کړی
۵ هه‌ربینایه‌کی به‌رز بی وه‌کوو
مناره‌و شتی وا ۵ هه‌رلوتکه‌ شاخ و
دیوارێکی به‌رز هه‌له‌چوو بۆ‌لای
ئاسمان ۵ (ک: ط‌ر‌اییل).

الطَّرِييلُ: جه‌نجه‌ر؛ نام‌یرێکه‌ که‌نم و
جۆی درواوه‌ی پی ورد ده‌کړی،
ولاغیك يان دوو ولاخ رایده‌کیش
به‌که‌وانه‌یی به‌ناو کرشه‌که‌دا
ده‌خولینه‌وه‌و کرشه‌که ورد ده‌که‌ن
تاده‌بیته‌ کا ئه‌هوکات به‌شه‌نه‌و
له‌شوینێکی به‌رمو با خه‌رمانه‌که
ورده ورده به‌ریا د‌دا تادانه‌ویته‌وه
کا‌که له‌په‌که‌تر جیاده‌بنه‌وه، به‌ه‌کاره
ده‌گوت‌ری خه‌رمان سو‌رکردن ۵
(ک: ط‌ر‌اییل).

الطَّرِثُوثُ: روه‌کیکی مشه‌خۆره
له‌پ‌پ‌ری (الس‌نوم‌وریه) یه‌ جو‌ریکی
تری هه‌یه‌ درێژکۆته‌و باریک

لهجۆلهوانى ولاتى مىصرو كهنارى
دمرياي رۆم دمړوى.

طَرَحَ الشَّيْءُ وَه طَرَحًا: شتهكهى فېرئ دا،
هاويشتى، دهگوترى: (طرحت به
النوى كل مطرح): دورى و غهريپى
بههموو لايهكى داداو ههليدايه
هموو كون و قوزبينكهوه.

طَرَحَ عِدْداً مِنْ عِدَدٍ: ژمارهيهكى
لهژمارهيهكى زۆر تر دمرکرد.

طَرَحَ عَلَيْهِ شَيْئاً: شتيكى بۆ هاويشت،
شتيكي خسته سهر ۵ شتهكهى بلاو
كردهوه رايخست.

طَرَحَ عَلَيْهِ الْمَسْأَلَةَ: مهسهلهكهى خسته
بهردهمى و داواى ليكۆلينهوى لى
كرد ۵ كارمهكهى خسته بهردهستى.

طَرَحَ الشَّيْءُ عَنْهُ: شتهكهى لى فېرئ داو
لىئى دوورخستهوه.

طَرَحَ طَرَحًا: دووركهوتتهوه ۵ (فهو طَرَحُ).
طَارِحَةُ الْحَدِيثِ وَنَحْوَهُ: گفت و گۆى
لهگهل كردو راوو بۆچونيان لهگهل
پهكر گۆرپهوه.

طَرَحَ الشَّيْءُ: بهمانا (طَرَحَهُ) دئ.
طَرَحَ الْبِنَاءُ: بالهخانهكهى زۆر
بهرزكردهوه، فراوانى كرد.
إِطْرَحَهُ: بهمانا (طَرَحَهُ) دئ.

إِطْرَحَ: بۆ موطاودهى (طَرَحَهُ) دئ.
تَطَارَحَا الْحَدِيثَ وَنَحْوَهُ: بېرو بۆچون و

قسهو گفت و گۆيان گۆرپهوهو
دانوسانيان كرد.

تَطَرَّحَ: به لۆژه لۆژ رۆيى و لاته لاتى
بوو ۵ تهيلهسانى لهبهرکرد.

الْأَطْرُوحَةُ: پيش نيازكردن و بېرو
رادمرېڼ بۆ ليكۆلينهوهو دان و
سان تييدا ۵ مهسهلهو باسو
خواسيک بۆ ليكۆلينهوه بخړيته
بهر دان و سان ۵ (ك: أَطَارِج).

الطَّرَاحُ: شويى دور، زۆر دوور.
الطَّرْحُ فِي الْحِسَابِ: كهمكردنى
ژمارهيهكه لهژمارهيهكى ترى زۆر
تر لهخۆى.

طَرَحُ الْبَحْرِ فِي مِصْرَ: برىتييه لهزمويهكه
بهرزيوتتهوه لهسهر قهراخى روبارى
نيل.

الطَّرْحُ: دمركراو؛ واته شتى كه
لهشتى زۆر چمرت كرابى.

الطَّرْحَةُ: تهيلهسان كهبرىتييه
لهپوشاكىك شان و مىلى پى
دادهپوشرى، وهلى ئيستا ناوه بۆ
پارچه قوماشيک سهروشان و مىلى
پى داپوشرى وهگوو چارۆكهى
ئافرمتهو تاراي بوك و نهو
چهفتهيهى لهژير عهگالهوه پياوى
عهرمب سهروشان و مىلى پى
دادهپوشى ۵ (ك: طِرَاح).

الطَّرُوحُ: نهو هی زور شت فری دمدا یان
زور دووری دمخاتهوه ۵ کهوانیک
تیره کهی به ته ورم بهاوی ۵
(ك: طَرُوح).

الطَّرِیحُ: فری دراو، واز لیهنندراو
له بهر بی نرخو هیچو پوچی
شته که ۵ (ك: طراحی).

المَطْرَحُ: شوینو جیگای شت ۵ بویه
به شوینی نیشته جیبونو شوینی
دانیشتن و یانهو نه نجومه دهگوتری
(مَطْرَح) ۵ هه روا ناوه بو شوینی
دوور ۵ جاری واش دمبی و مگوو
چاوگ (مصدر میمی) به کاردی.

المِطْرَحُ: نامیری شت فری دان ۵ رمبی
دوور هاویژراو ۵ نامیری تهون
کردن.

المِطْرَحَة: رفیده؛ نهو شتهی نانی بی
دهخریته ته ندورو فرنهوه ۵
(ك: مَطْرَح).

المَطْرُوحُ: ژماره دمرکراوه که
بچو کتره له ژماره لی دمرکراوه که
که بیی دهگوتری (مطروح منه).

الطَّرْحُونُ: گیاته رخون؛ روه کیکی
ته مهن درنزه بوئی گه لا کهی
خوشمو به ته ری له گه ل خوارده مهنی
دا دمخوری، پی شی دهگوتری
(الحوذان).

الطَّرِیحُ: ماسیه کی بچو کهو خوی

دمگری و دمبرزیند ری و دمخوری.

طَرْدَة: دمری کرد له بهر قیزه و نی یان
له بهر هیچو پوچی یان به مه بهستی
سزادان و توله لی ستانندن.

طَرْدُ الْغَيْرِ وَغَرِه: هیرش هی و په لامار
دمر کهی راونا، شکاندی.

طَرْدُ الدَّوَابِّ: له ملاو نه و لواه و لاخه کانی
خرکردنه وه، دهگوتری: مهر کهی
به سه ری که دا دایه وه.

طَرْدُ الْقَاعِدَةِ وَالْحَكَمِ: یاساو برپارم کهی
به گشتی ناراسته کرد.

طَرْدُ بَصْرَةٍ فِي أَثَرِ الْقَوْمِ: چاوی له دوی
گه له کهی بوو.

طَرْدُ الْمَوْلُودِ أَخَاهُ: منداله که له دوا برا کهی
له دایک بوو.

طَرْدُ الْقَوْمِ: به سه ره خه لکه که دا تیپه ری.

طَرْدُ الصَّيْدِ طَرْدًا: هه ولی نیچیر کردنی
نیچیرم کهی دا.

اَطْرَدَهُ: وای له شته که کرد دمرکراو
فریندراو بی.

اَطْرَدَ فَلَانًا مِنَ الْبَلَدِ أَوْ عَنْهُ: هه رمانی
کرد فلان کهس له ولات دمریکری و
دوور بخریته وه.

اَطْرَدَ صَاحِبَهُ: گرموی له گه ل
هاوه له کهی کرد له راکردن و
پیشبرکی دا یان له قومار دا یان
له زورانبازی دا.

طَارَدَهُ مُطَارَدَةً وَطَرَادًا: هه‌لمه‌تی
بۆ‌بردو په‌لاماری دا، دهری کرد،
دهری په‌راند ه پیش‌پکئی له‌گه‌ل دا
کرد له‌هه‌لمه‌ت بردن بۆ سه‌ردوژمن.
طَرَدَهُ: بۆ زی‌ده‌پوئی له‌مانای
(طرده‌دئ).

طَرَدَ السَّوْطُ: شوپکه‌که یان گورزه‌که‌ی
دریژ کرد.

إِطْرَدَ: به‌شوین په‌ک دا هات، زنجیره‌ی
به‌ستو نه‌په‌په‌وه ه هه‌ربه‌م
بۆ‌نه‌په‌وه له‌پوانگه‌ی ئه‌م مانایه
ده‌گوترئ: (إِطْرَدَ الْكَلَامُ أَوْ الْحَدِيثُ):
واته قسه‌کانی به‌زنجیرو
به‌شیوه‌یه‌کی رێک و پێک ئا‌په‌سته
کردن و مه‌به‌ستی گه‌یاند.

إِطْرَدَ النَّهْرُ: روبره‌که به‌ردموام
به‌شیوه‌یه‌کی نه‌په‌ساوه ئاو‌مه‌کی
پیدا‌هات و پ‌پانه‌وه‌ی نه‌بوو.

إِطْرَدَ الْقِيَاسُ: حو‌کم و مه‌صفه‌که
(عیله‌ت و بایسه‌که) به‌بون و
به‌نه‌بون دموه‌رانیان کرد، بۆ نمونه
سه‌رخۆش‌کردن که‌هۆکارو عیله‌تی
حو‌کمیه‌که که‌هه‌رام‌بوونه دموه‌ران
ده‌که‌ن، له‌هه‌رشوینیک و مه‌صفو
عیله‌ته‌که هه‌بوون حو‌که‌مه‌که هه‌یه،
واته هه‌رشتییک ئاده‌میزادی
سه‌رخۆش‌کرد هه‌رامه.

تطارد الأقران وغيرهم في الحرب:
شه‌پکه‌ر مه‌کان هه‌ندیکیان
هه‌ندیکیانیان راو‌ده‌وونا.
تطارد الشيء: شته‌که زنجیره‌ی به‌ستو
پاسا‌که‌ی به‌ره‌هه‌رار بوو.

إستطرد له في الحرب وغيرها: له‌شه‌پدا
به‌فیل و بۆ ئه‌وه‌ی هه‌لئ به‌خه‌له‌تینئ
له‌به‌ری هه‌لات و دوا‌ی هه‌لمه‌تی بۆ
هینایه‌وه.

استطرد في الكلام: له‌قه‌سه‌کان دا
له‌باسیکه‌وه گواسته‌یه‌وه بۆ باسیکی
تر.

الطَّرَاد: (فرسان الطَّرَاد): ئه‌و
سوارچا‌که‌نه‌ی گۆره‌پانی شه‌پن
که‌هه‌لمه‌ت بۆیه‌که‌تر ده‌بن و یه‌که‌تر
راو‌ده‌و و ده‌نین، یه‌که‌تر ده‌هین و
ده‌به‌ن.

الطَّرْدُ: ئه‌و کالۆ شت و مه‌که‌یه به‌هۆی
به‌ریده‌وه له‌شوینیکه‌وه ده‌نێردئ
بۆ شوینیکی تر ه ئه‌م وشه‌یه
له‌به‌ره‌په‌تا چاو‌گه، دوا‌یی بۆ‌کالای
نێردراو به‌به‌ریدا به‌کارهاتوو ه
له‌بوا‌ری زانستی پزیشکی دا بۆ
ده‌ره‌ینانی مندا‌ل له‌سکی دا‌یک‌ی
به‌ش‌په‌وه‌ی ناسروشه‌تی
به‌کارده‌هیند‌ریت.

الطَّرْدُ: راو‌چیه‌تی و نێچیره‌وانی،
ده‌گوترئ: (هذا يوم الطَّرْد): ئه‌مه‌رۆ

رؤزی راوکردن و راودونانی نیچیره
 ۵ پورههنگ ۵ (ك: طرود).

الطَّرَادُ: سهربانی ريك و روبه‌ری
 دهشت ۵ نامیریکه به‌گاسنی
 هه‌وچاره‌وه شمه‌ك دمدری بۆنه‌وه‌ی
 خمه جوته‌كان گه‌وره بن ۵ كه‌شتی
 بچوك و تیزپه‌وه ۵ نیستا بۆ كه‌شتی
 جه‌نگی تیزپه‌وه به‌كارده‌یندری.
 الطَّرَادَة: كه‌شتی جه‌نگی تیزپه‌وه.

الطَّرِيد: دمرگراو ۵ راودونراو و
 دمرپه‌پندراو له‌لانه‌ی خوی، جا
 نیچیری یان شتی تر ۵ نه‌و منداله‌ی
 دوا مندالی پیش خوی له‌دایك
 ده‌بی.

الطَّرِيدَة: دمرگراو راودونراو ۵ نه‌و
 نیچیره یان همرشتی‌کی تر له‌لانه‌ی
 خوی دمرپه‌پندری، ریکه‌و باریکه
 ری ۵ گونیك له‌قوماش گرابی
 به‌دریزی ۵ په‌رۆیه‌كه ته‌په‌گری و
 ناوته‌ندوری پی دهم‌په‌رته‌وه.

المَطْرَدَة: شوینی جلیت بازی و
 راودونانی نه‌سپ سوار له‌کاتی
 شه‌رو هه‌راداو هه‌لمه‌ت بردنی
 سواره‌كان بۆ په‌گتری ۵ نیشانه‌ی
 رینگاو یان ۵ (ك: مطارد).

المَطْرَد: همرشتیك چه‌موش بی مالی
 نه‌بی.

طَرَطَرًا و طرورًا: جوان و روگوشادو
 په‌زاشیرین بوو.

طَرَّ الشَّغَرُ: موومگان روان، ده‌گوتری: (طَرَّ
 شاره): نه‌و گه‌نجه موی لی هاتن
 ریشی روا، سمیلی هاتن.

طَرَّ النَبْتُ: رومکه‌كه رواو دمرکه‌وت.

طَرَّ الجَرم: نه‌ستیره‌كان هه‌لاتن و
 روناکیان دا.

طَرَّ الثَّوبُ: قوماشه‌کی دراند، ده‌گوتری:
 (طَرَّهم بالسيف).

طَرَّ الشَّغَرُ: موومگانی کورت کردنه‌وه.

طَرَّ البناء ونحوه: باله‌خانه‌که‌ی بۆیه‌کردو
 جوانی کرد.

طَرَّ المال ونحوه: ماله‌که‌ی دزی یان رفاندی.

اَطَّرَ: شاره‌زای کرد ۵ به‌م به‌رو نه‌و

به‌ری شیومکه‌دا هاتوچوی کرد ۵

له‌په‌ندی پیشینان دا هاتووه ده‌لی

(اَطَّرَ فانك ناعله): نه‌وکاره قورسه

بکه تۆ بۆکاری وا گران لی‌هاتوی.

اَطَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی برپه‌وه، خسته‌ی
 خوار.

طَرَّد: توپه‌ی دروستکرد یان توپه‌و
 نارپی په‌یداکرد.

طَرَّدَ الثَّوبُ: بۆ قوماشه‌که نارمی په‌یدا
 کرد ۵ توپه‌و مۆزی له‌قوماشه‌که دا.

طَرَّت الجارية: كيزمكه بهزولفو هژى
پيشه سهرى توپهى بوخووى
دمسته بهر كرد.

الطَّرُّ: نهو توك و كوك و مووميه كه دوا
برينه وه و روتانه وه دینه وه موزى
طوغرا و نارمى شت ه (ك: طَرَّرَ
و طرار).

الطَّرُّ: لايهن و دمفهرو لايهنى شت ه
پهراويز ه كۆمهل ه (ك: أطار).

الطَّرَّة: ناوه بوشتى برپدراوه ه كه نارى
هه مووشت ه ليوارى شيو ه نهو
قزى ئافرمت له سهر ناوچه وانى
ريكى دهخاو داي دمهينى، كاكوئل ه
موزى طوغرا ه (ك: طَرَّرَ و طرار)،
دهگوتري: (بدت مخايل الامر و طرره):
نيشانهى كارو روداو كه دمر كهوت.

الطَّرَار: دزو گيرفانپ ه گيرفانى پياو
دمدري و دمبـري پـارمـكهـى
دمردينهري.

الطَّرُّور: كاكوئى كچ و كوپ ه (ك: طَرَّرَ
و طرار).

الطَّرِيرُ: كاكوئى ريك و پيك و
شانه كراو ه خاو من روخسارى جوان و
رمزا شيرين و جهسته ريك و پيك ه
گهنجيك سمبلى بۆركردى.

طَرَّه طَرَّا: پالى پيومانو پاله پمستوى دا.
طَرَّو طَرَّا: رهوشتى جوان بوو دواى

نهوهى له موپيش بهد خو بوو ه
له پوشتى پوشتاك و خواردن داستى
باش و خاوين به كاردىنى ه خواردنى
خوش دهخواو پوشتاكى جوان و
به نرخ له بهر دهكاو به پيك و پيكى
خوى دهمدهخا ه (فهو طَرَّ).

طَرَّرَ الثوب وغيره: پهراويزى نايابى بو
كراسه كهى دروست كرد، نه ته مين و
شيرازى پيوه دادرو.

تَطَرَّرَ في اللبس وغيره: شتى ناياب و
جوانى پوشتى.

الطَّرَاز: شيوه و شيوه، شتى باش
له هه موو جوړيك، دهگوتري: (ليس
هذا من طرازك): نه مه له شيوه
شيوه تۆ نيه ه ئارمى قوماش و
شتى له و جوړه ه نهو قوماش و
پوشتاكى بو پاشا ناماد مدمكئ ه
نهو شوينهى قوماشى باشى لى
دهجـينـدى و ليـوهـى بهرهم
دهميندى ه (ك: طَرَّرَ و اطَّرَّة).

الطَّرَازة: پيشهى پهراويز چنى
قوماش و پوشتاك.

الطَّرَازة: پيشهى پهراويز چنى
قوماش و پوشتاك.

الطَّرَاز: نهوهى پهراويز چنى دهكا ه
يان به هه و داي ئاوريشم پهراويز
چنى كراسه كه دهكا.

طَرَفُ: شانازی بهشتیک کرد
که نیهتی.

طَرَطَر بْضَانَه و نحرها: بانگی مهرمکانی
کرد بؤنه وهی بیان دؤشی.

الطَرَطَر: شهرابی پالتیور او، خلتهو
پلتهی شهرابی پالتیور او.

الطَرَطَر: شتی باریکی درئز ۵ فیسی
درئز بؤسهری باریک ۵ نهقامی لاواز
۵ (ك: طَرَاطِر).

الطَرَطِر: خلتهو پلتهی بنکی
پیا له شهراب، دواپی به کارهیندراوه
بؤ خلتهو پلتهی هه موو
شله مه نیهك.

طَرَفَ الْبَصَرِ طَرَفًا: پیلوی جاوی
هه لته کاند، جولانسی، دمگوتری:
(ما بقیت منهم عین تطرف):
هه موویان فهوتان و کهسیان نه ماوه.

طَرَفَ الیه: بؤی روانی، سهیری کرد.
طَرَفَ عینیه و بهما: پیلوی جاوی جولاندن
۵ (طَرَفَ الشئی): سهیری شته کهی
کرد.

طَرَفَ عینه الحزن و طَرَفَ عینه المال: خهم و
خهفت پان مال و سامان جاوی
کویر کردو حق و راستی نه بیینی.
طَرَفَ فَلَانًا عَنِ الشئی: فلانکه سی له و کاره
لادا.

طَرَفَ طَرَفًا: ناسک و تهر و تازه بوو.

الطَرِزُ: شیوازو شیوه ۵ شتی باش
له همر جۆریك بی.

الطَرِزِي: به مانا (الطراز) دی.

المُطَرِّزُ: به مانا (الطراز) دی.

طَرَسَ الْكِتَابَ طَرَسًا: کتیبه کهی
نووسیه وه ۵ رمشی کرده وه.

طَرَسَهُ: به مانا (طَرَسَهُ) دئ ۵ سهر
له نوئ کتیبه کهی نووسیه وه، به سهر
دپرمکال و کوژاوه مکان دا چۆوه.

تَطَرَسَ فِي ملبسه و مطعمه: پۆشاک
باشی پۆشی و به شیوهی ریک و پیک
پۆشاک پۆشی ۵ خواردنی چاک
هه لیزارد و خوارد.

تَطَرَسَ عَنِ الشئی: خوی له شته که
پاراست و خوی له وه بهرتر زانی
که خهریکی نه و جۆره شتانه بی.

الطَرَسُ: کاغزه و په ره ۵ پهراویك
نوسراویك کوژا بیته وه دواپی توخ
کرای بیته وه پان نوسرا بیته وه ۵
(ك: طَرَسَ و اطراس).

طَرَشَ طَرَشًا و طَرَشَةً: گوپی گران بوو ۵
که پ بوو.

تَطَارَشَ: خوی به که پرو گوئ گران
نیشان دا.

الطَرَشُ: که پرو گوئ گران ۵ بؤ میینه
دمگوتری: (طَرَشَاء) ۵ (ك: طَرَش).

الطَرُوش: به مانا (الطرش) دی.

الطَرَشُ: گوئ گران.

اَطْرَفَ: شَتِيكى سەپرو عەنتىكەى
هينايەكايەو.

اَطْرَفَ الرَجُلَ: شَتِيكى نايابو
عەنتىكەى دايەفلان.

اَطْرَفُهُ بَكْذَا: بەديارى ئەوشتە نايابەى
دايە.

اَطْرَفَ الثَّوْرَ: قوماشەكەى
نیشانەکردو ويئەو شتى وای لەسەر
رەسم کرد ە لەقەراخەکانى ويئەى
کيشا.

طَرَفَ الجَنَدِي: سەربازەكە لەقەراخ
شەپگەدا شەپرى کرد.

طَرَفَ الشَّيْءِ: شتەكەى خستە كەنارەو
ە قەراخى بۆدانا ە كەنارەكەى
ديارىيى کرد ە شتەكەى بەناسكو
تازە لەقەلەم دا.

طَرَفَتِ الْمَرْأَةُ أَمْلَها وَأَطْفَارها:
ئافرمتەكە قامكو نينۆكەكانى
بەخەنە پەنگ كردن، جوانى كردن.
اَطْرَفَ الشَّيْءِ: شتەكەى بەناسكو تەپرو
تازە دانا ە تازە هەلى بژارد.

تَطْرَفَ: هاتە كەنارەو، چوو قەراخ
شتەكە، دەگوترى: (تَطْرَفَتِ
الشمسُ): خۆر لەئاوابوون نزىك
بۆو.

تَطْرَفَ مِنْه: لىي دوور كەوتەو ە
لەسنوورى ئاسايى خۆى لايداو
تەپپەپى کرد.

تَطْرَفَ الشَّيْءِ: قەراخى شتەكەى گرت
ە بەناسكو تەپرو تازەى لەقەلەم دا.

اِسْتَطْرَفَهُ: بەناسكو ناوازەى لەقەلەم
دا.

الاطْرُوفَةُ: نوكتەى خوۆش و قەسەى
سەپرو چىرۆكى سەپرو سەمەرە ە
ديارى و شتى عەنتىكە ە شتى تازە
داهاووى سەپرو سەمەرە.

التطريف: نينۆك كردن و جوانكردنى
دەست و پەنجە.

الطَّارِفُ: شتى ناسكو دڵخۆشكەر ە
قەسەى خوۆش.

الطَّارِفَةُ: چاو ە كون و كەلەبەرى
خيمەو رەشمال كەدەكەونە ئەملاو
ئەولايەو لىيانەو دەرپوانى بۆ
دەرمو ە چەند حەلقەو قولقەيەك
كە حەبلىان تەيخراو ە بەسنگە
داكو تراوكانەو خيمەكە شەتەك
دراو ە (ك: طوارف).

الطَّارِف: قەسەى بەتوانچ و توپىكل
بۆئەو ە ببيتە هۆى خوۆشى و
پىكەنين ە خانويك لەخشت
دروستكرابى و بچوك و ئەويلكەبى
واتە قۆخيلكە، خانوى عەرمبە سارا
نشينەكان ە ئەو ە لەقەراخ و
بيجاخى كشتوكاڤ دەرپو ە لى
دەكرپتەو ە (ك: طَرَف و طرافة).

الطَّرْفُ: جولانیدن و هه‌لته‌کاندنی
 بئۆی چاو ۵ خودی چاو ۵ قورئان
 ده‌فرموی: ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ
 الطُّرْفِ عَيْنٍ﴾ ۵ تیروانین و
 سه‌یرکردن ۵ کۆتایی و نه‌وپه‌ری
 هه‌موو شتیک ۵ هه‌روا به‌مانا
 (الطَّرْف) یش هاتوو ۵ (ک: اطراف).
 الطَّرْف: پیاوی پیاوانه‌و سه‌خی و
 نانبد ۵ نه‌سپی ره‌سمن ۵ قسه‌ی
 خوش و پئیکه‌نین ئاومر ۵
 هه‌رمانایه‌ک وشه‌ی (الطَّارِف)
 بیگرێته‌وه، نه‌میش ده‌یگه‌یه‌نی ۵
 هه‌ر گۆل و به‌رو بومیکی رومکی که
 هیشتا له‌خونه‌چه‌که‌ی دابی و
 نه‌پشکوتوبی ۵ نه‌وکه‌سه‌ی له‌سه‌ر
 هیچ نیش و بیرو راپه‌ک به‌رده‌وام
 نه‌بی ۵ نه‌وکه‌سه‌ی زوزو له
 له‌ومرگا و پاوانیکه‌وه ده‌گوێزێته‌وه
 بۆ له‌ومرگا یه‌کی ترو له‌له‌ومرگا یه‌ک
 دا نامێنێه‌وه ۵ چاو جنۆک و
 چاولیکه‌رو به‌خیل، هه‌رشتیک
 ببینی پئی خوشه‌ یۆنه‌و بی ۵
 قسه‌ی جوان و به‌رمانا ۵ (ک: ظروف
 و اطراف).

الطَّرْف: له‌هه‌موو شتیک نه‌سه‌رو
 نه‌وسه‌ری و کۆتاییه‌که‌ی ۵ ناوچه‌و
 ده‌فر ۵ کۆمه‌لیک له‌شت ۵ یه‌کیک

له‌که‌ریار و فروشیار ۵ (ک: اطراف).
 الطرفاء: دره‌ختی که له‌په‌ری
 (الطرفاویة) ۵ دره‌ختی (الائل) له‌و
 په‌یره‌یه.
 الطَّرْفَةُ: خالێکی سوره له‌جاودا په‌یدا
 ده‌بی له‌ناکامی خوین تیزان به‌هۆی
 زه‌خت و زه‌پێک که‌له چاو ده‌که‌وی.
 الطَّرْفَةُ: هه‌رشتیک تازه قه‌للاو
 عه‌نتیکه‌و سه‌رسوڕه‌ینه‌ر بی.
 الطَّرْفَةُ: مێینه‌ی (الطَّرْف) ۵ (ک: طَرَف)
 ۵ شتی چاکی عه‌نتیکه‌و ناوازه ۵
 قسه‌و گه‌فت و گوێ خوش و گالته‌و
 که‌پ.
 المِطْرَف: چاره‌که‌یه‌که یان پۆشاکیکه
 له‌ئاوڕیشم چوار گۆشه‌یه‌و گۆلی
 تێدان ۵ (ک: مِطَارِف).
 المِطْرَفُ من الخيل: نه‌سپێک سه‌ری
 سه‌ی بی یان کلکی سه‌ی بی و باقی
 جه‌سته‌ی په‌نگی تر بی ۵ یان نه‌و
 دوو شوپێنه‌ی ره‌ش بن و باقی
 جه‌سته‌ی په‌نگی تر بی.
 المِطْرَفَةُ: مه‌رپێک ده‌ورو به‌ری گۆیی
 سه‌ی بی و باقی جه‌سته‌ی ره‌ش بی ۵
 یان به‌په‌چه‌وانه‌وه ده‌ورو به‌ری
 گۆنچه‌کی ره‌ش بی و باقی جه‌سته‌ی
 سه‌ی بی.
 المطروف: چاو تی به‌ردراو، ده‌گوتری:

سهریهك.

اَطْرَقَ الشَّيْءُ: هه‌ندئ له‌شته‌كه‌ی خسته
سهر هه‌ندئ‌یكى.

اَطْرَقَ الشَّيْءُ بِالْجُلْدِ وَغَوْرُهُ: چه‌رمى
له‌به‌رشته‌كه‌ كرد.

اَطْرَقَ فَلَانٌ فَحَلًا: نیریه‌ه قه‌ره‌ه یان
حوشتره‌ه نیریه‌كه‌ی دا به‌فلا‌نكه‌س
بوئه‌وه‌ی بزن یان حوشتره‌كانی به‌
كه‌ئ دا.

اَطْرَقَ الصَّيْدُ: ته‌له‌و داوی بو نیچیره‌كه‌
نایه‌وه بوئه‌وه‌ی بیگری.

طَارَقَ الشَّيْءُ: شته‌كه‌ی هه‌ندئ‌یكى
خسته سهر هه‌ندئ‌یكى و راسته‌و
پاسته‌ی كرد.

طَارَقَ الشَّيْءُ وَبَيْنَهُمَا: دوشته‌كه‌ی
خستنه سهریه‌كو بیكى گرتن.

طَارَقَ النِّعْلُ وَغَوْرُهُ: نه‌عه‌له‌كانی خسته‌ه
سهریه‌كو هاتقات داینان.

طَرَّقَتْ الْحَامِلُ: ئا‌ه‌ره‌ته‌ه سكه‌پر‌كه‌ه
منداله‌كه‌ی له‌سكى دا گیربوو ه یان
هه‌ندئ‌یكى هاته‌ه دهره‌ه هه‌ندئ‌یكى ماوه
نایه‌ته‌ه دهره‌ه ده‌گوترئ: (طَرَّقَتْ
بولدها): منداله‌كه‌ی له‌سكى دا ئاخى
بوو.

طَرَّقَتْ الدَّجَاجَةُ وَغَوْرُهُ: مریشه‌كه‌ه
هیلكه‌ی به‌ناخوشی كرد.

(فلا‌ن مطروف به‌فلا‌ن): فلا‌نكه‌س

چاوی له‌فلا‌ن پرپوه‌و سهریه‌كه‌سى
تر ناكا.

المَطْرُوقَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئا‌ه‌ره‌م‌تیه‌كه‌ی چاو
داخاو چاو زه‌ق نه‌كا.

طَرَقَ النِّجْمُ طُرُوقًا: نه‌سته‌یرمه‌كه‌ه شه‌و
هه‌ئه‌هاتو جوان دهره‌كه‌وت.

طَرَقَ الْمَغْدَنُ طَرَقًا: مه‌عه‌ده‌نه‌كه‌ی خسته
سهر سندن‌و به‌چه‌كه‌وچ ئیى دا
دریزی كرد پانی كرد.

طَرَقَ الصَّوْفُ وَغَوْرُهُ: خوریه‌كه‌ی
به‌شه‌كردو شی كرده‌وه‌ه لۆكه‌كه‌ی
شی كرده‌وه‌ه به‌هه‌لاج.

طَرَقَ الْبَابُ: له‌دهره‌گاكه‌ی دا.
طَرَقَ الْقَوْمُ: شه‌و دهره‌نگانیك كابرا هاته‌ه

مالئ نه‌و خئله‌و بوو به‌میوانیان.
طَرَقَ الطَّرِيقُ: ره‌گاكه‌ی پیاده‌كردو پییدا
رۆی.

طَرَقَ الْكَلَامُ: قسه‌كه‌ی هیئایه‌ه پیشه‌وه‌و
خستیه‌ه به‌ریاس و لیكۆلینه‌وه‌ه.

طَرَقَ طَرَقًا: سهری داخستو بی‌ده‌نگ بوو،
قسه‌ی نه‌كرد ه له‌ترساو به‌هۆی
چه‌به‌سانه‌وه‌ه بی‌ده‌نگ بوو ه چاوی
داخستو خۆی لئ بی ناكا كرد.

اَطْرَقَ جَنَاحُ الطَّائِرِ: بالئ بالنده‌كه‌ه
هه‌ندئ له‌به‌ره‌كانی كه‌وته‌ه

طَرَقُ الشَّيْءِ: زۆرى شتەكە فش
کردموه.

طَرَقَ المَرْضِعُ: شوپنەكەى كردە رېبازو
رېپموه.

طَرَقَ طَرِيقًا: رېگاكەى تەخت و خوش
کرد.

طَرَقَ لَهُ: رېگای بۆکردموه.

إِنْطَرَقَ: بۆ موطاومەى (طَرَقَهُ) دى.

تَطَرَّقَ: بەدواداچونى بۆکرد.

تَطَرَّقَ إِلَيْهِ: ويستی رېگای بۆ بکاتموه
لېى پاراپەوه کارمەكەى بۆبکاو
يارمەتى بەدا، دىگوترى: (تَطَرَّقَ إِلَى
ذَهَبَ كَذَا): ئەوه بەيىرى داھاتو
ئەوه جووه دليەوه.

تَطَرَّقَ إِلَى الْمَوْضِعِ: باسەكەى وروژاندو
خستىە بەرلېكۆلېنەوه.

إِسْتَطَرَّقَ إِلَى الْبَابِ: رېگای دۆزپەوه
بۆلای دىرگاگە يان بەو رېگايە دا
رؤى كەدەجووه لای دىرگاگە.

إِسْتَطَرَّقَ فَلَانًا: داواى لەفلان كرد رېگا
چارمەكەى بۆ بدۆزپەوه.

إِسْتَطَرَّقَ فَلَانًا فَحَلًّا: داواى لەفلان كرد
خوشترە نېرمەكەى بداتى بۆ
كەلدانى خوشترە مېيەكانى.

الطَّارِقُ: مېوانى شەو، كەسېك شەو
بى بەمېوانى يان بۆ مەبەستى تر
بى ە ئەستېرەى روناك كە

بەروناكايى خۆى تاريكى شەو كون
بكا ە روداو ە روداويك بەشەو رويىدا
ە (ك: طَرَأَ) بۆ ئادەمىزاد... بۆ شتى
تر (طَوَارِقَ).

الطَّارِقَةُ: خىل و هۆزى پياو ە
سىستەمى بچكۆلە بۆ نوسىن ە
ئەوكەسەى بەردى پشك و گرمو
دىارى دىكاو دەستە گولى لى دەدا.
الطَّارِقُ: توپزىكى پېست كەدەكەوئپتە
سەر توپزىكى تر ە تۆوى ئەسپو
خوشترى نېرە كە بۆكەلدان
بەكارپان دېنن.

الطَّرِيقُ: ديارىكردى بەردوچكەى فال
گرمو كەمەزىندى دىكاو لېى دەدا ە
داوانانەوه، تەلە نانەوه بۆ نېچىر ە
بەزو پيو ە هيزو توانا ە
(ك: أَطْرَاقَ).

الطَّرِيقَةُ: يەكجار لېدانى پشك ە يەك
جار لەھەرشتيك بى، دىگوترى:
(آتِيهِ فِي الْيَوْمِ طَرِيقَتَيْنِ): لەرؤزىك دا
دووجار ھاتم بۆلای يان دىگوترى:
(آتِيهِ فِي الْيَوْمِ طَرِيقَةً وَاحِدَةً).

الطَّرِيقَةُ: رېگا ە رېبازو بىرو بۆچونى
ناپىنى يان سىاسى يان ھەربوارىك
ە دابو نەرىت ە رېگاو چۆنىەتى
پېك گرتنى دوو شت يان زياترو
دانانىان لەسەر يەكتر.

الطُرُق: دانانی بهرد چین لهسەر چین.
 الطريق: رینگا، شوینی پیدارویشتن ۵
 رینگای پان و پۆر ۵ ریبازی پیری
 صوفی و دمویش ۵ (ك: طُرُق).
 طُرُقُ الطمن: لهقانونی مورافهعاتدا
 بریتییه لهو هۆکاره یاسایی و بهلگه
 مادی و معنهویانه که تاوانبارو
 حوکمدراو پهناي بۆدهبا بۆنهوهی
 نهو حوکمهی بهسهری دا دراوه
 ههلبوهشیتهوه، یان راسته و پاسته
 بکری.
 الطَّرِيقَةُ: ریباز ۵ ژینامه و بهسهرهاتی
 تاکهکس ۵ مهزهب و بیرو بۆچون و
 پهپرموو پرۆگرام ۵ چین و توئز ۵
 (ك: طرائق).
 الطَّرَائِقُ: چینهکان ههندیکیان لهسهر
 ههندیکیان ۵ کۆمهلو تاقدی بیرو
 باومر جیاواز، دهگوتری: (ثوب
 طرائق): کراسیکی زیوو کۆنه، یان
 پارچه پارچهیه.
 الْمُسْتَطَرِقَةُ: قاپ و قاجاخی معدنی.
 الْمِطْرَاقُ: چهکوچ ۵ نامیری کوتان ۵
 رینگایه زۆری ریبوار پیدا برۆن.
 الْمِطْرَاقُ مِنَ الشَّيْءِ: شتیک بهدوا
 شتیک دا بی یان هاوشان و هاوشیوه
 بی ۵ (ك: مطاريق).
 المطاريق: پیادمره، دهگوتری:

(جاءت الدواب مطاريق): ولاخهکان
 بهریز بهشوین پهکدا هاتن.
 الْمِطْرَقُ: چهکوچ؛ نامیریکی ناسینه
 ناسنی گهرمکراوو مهعدنی تری
 بی دهگوتری ۵ نامیریکی خوری بی
 شی دهگریتهوه یان لۆکهی بی شی
 دهگریتهوه.
 الْمِطْرَقَةُ: بهمانا (المِطْرَقُ) دی.
 الْمِطْرُوقُ: کهسیک بی عهقل و گیل
 بی.
 الْمُنْطَرِقَاتُ: نهو قهباره مهعدمنیانهی
 بهچهکوچ راست دهگریتهوه، دریزو
 پان دهگرین.
 طَرِمْتُ بِيْرَتُ النحل طَرْمًا: شانه
 ههنگوینهکان پرپیون لهههنگوین.
 اَطْرَمْتُ اسنَّانَه: ددانهکانی بهئغی
 سهوزیان گرتوه.
 الطَّارِمَةُ: خانوی بچوک لهدار
 دروستکراوی و مکوو قوبیه.
 الطَّرَامَةُ: نهو چلک و بهلقه سهوزهی
 دهکوهپته سهرددان ۵ پاشماوهی
 خواردن لهناو ددانهکان دا.
 الطَّرْمُ: ههنگوین ۵ رۆنهکهره.
 الطَّرِمَةُ: زیبکهو لووه بچکۆلهیهکه
 لهناومرستی لیوی سهرو ۵ (ك: طَرْمُ
 وَطَرْمُ).
 الطَّرْنَشُولُ: گۆله بهپۆزه، رومکیکه

له پېړي (الركبة) په گۆله كې
 همه پيشه روى له خوره.
 طري طراوة و طراة: ناسك و نهرمو شل
 بوو.
 طرو طراوة: تېرو تازمو ناسك بوو.
 اطراف: زورى په سن كړدو رهو شته
 جوانه گانې ژماردن ه زنده رموى
 كړد له پهن كړدنې و باسې رهو شته
 جوانه گانې.
 طراف: وای لى كړد ناسك بې.
 طرى الطيب: بونه خو شه كې به هوې
 راته كان و راوړه نندن بلاو كړد موه.
 الإطرية: جوړه خو اړد مه نيه كه و مكوو
 هودا دمزو و وایه له نارد دروست
 دمكړئ.
 الطري: نهرمو شل و تېرو تازه ه
 پالفته كړاو پالټوراو.
 المطراة: جوړه بونى كى خو شه.
 الطانج: تېرو تازه.
 الطزاجة: به مانا (الطازج) دى، پان
 لؤغه تېكه له (الطازج).
 الطست: ته شت ه قاپى كى كه وانه بيه
 له مس و شتى و دروست دمكړئ
 بوشت تېدا شتن و كارى تر ه (ك:
 طسوت).
 طس في الأرض واليها طساً: زور روپشت و
 دوور كه و ته وه.

طس فلاناً: فلانكه سى زامار كړد برينى
 تېكړد ه كيشو و نيزاعى له گهل دا
 كړدو بوړى دا.
 طس الشئ في الماء ونحوه: شته كې له ناودا
 نقوم كړد ه به سهرى په نجهى
 شته كې گرت، پان خو اړدى.
 طسس: به ناوړه وى دا روېى.
 الطاسة: برينى ك قول بېو بگاته
 كلورايى.
 الطساسة: پيشه و ته شت دروست كړدن.
 الطس: ته شت ه (ك: طسوس،
 واطساس).
 الطساس: ته شت دروست كړ، ته شت
 فروش ه نينوك ه (ك: طساس
 واطساس).
 الطسان: گورپانى شهرو جهنگ ه
 ته پو توژ كاتى بهرپا دمبى.
 الطسة: په كچار نقوم كړدن ه ته شت ه
 نينوك ه (ك: طساس واطساس).
 الطسة: ته شت ه (ك: طساس و طسس).
 الطشت: ته شت ه (ك: طشوت).
 طشت السماء طشاً و طشيشاً: ناسمان
 بارانى كزى باراند.
 طش الطر: بارانه كه كه مو لاواز بوو.
 طش فلان: فلانكه س ه لاهم تى هينا ه
 لوتى ناوى پيوه نه ماو هاته خو اړو

زور پژمی و ئاوی لوت و دمی
پېژاند.

الطَّشَّاشُ مِنَ الْمَطَرِ: پېژانی باران،
بارانیك نه پېژننه بـو
نه پېروشمېږه ۵ چاوگزو نابینا.

الطَّشَّاشُ: نه خوښییه که و مکوو
هه لاهمت و ټینفلو و منزا که کابرا
دم پژمی و ئاوی لوت و دمی
دم پېژنی.

الطَّشُّ: به مانا (الطَّشَّاش) دئ.

الطَّشَّاشُ: بارانیکی مام ناوهندی
نمېرېژنمېږ نه به ورده باران بی.

طَعِمَ طَعْمًا وَطَعَامًا: خواردی ۵ چه شتی.
طَعِمَ الْفَصْنَ: لقه درخته که له درختیکی
تردا مو تر به کرا.

طَعِمَ الشَّيْءَ وَمِنْهُ: شته که ی به ددانی
پیشینی خوارد.

اطعمتِ البُسْرَةَ: خورما که گه یی و
شیرنایی لی به دمر که وت.

اطعمت الشجرة: درخته که میو مکه ی
پې گه یی.

اطعمت المأكول: تامی خواردمه منیه که
سهر سوړه ټنهر بوو.

اطعم فلاناً: وای له فلانکس کرد شت بخوا.

اطعم الله فلاناً: خودا رزق و روژی دا
به فلانکس.

اطعم الفصن بآخر من غير شجرة: لقه

درخته که ی له درختیکی تر
موتور به کرد بؤنه و می درختیکی
تر پان لی بیتهدی درخته که مش
لقه موتور به کرا و مکه ی قبول کرد.

طاعمة: نانی خوارد، پان نانی له گهل
په کیکی تر خوارد.

طاعم الحمام انشاء: کو تر که دمندوکی
خسته ناو دمندوکی مییه که وه.

طعم العظم: ئیسقانه که مؤخی تیدا
پهیدا بوو.

طعم الفصن: لقه درخته که ی
له درختیکی تردا موتور به کرد.

طعم الحشَب بالصدف وغره: صه دمنو
مرواری له درخته که چه سپاند بؤ
جوانی و رازا و می.

إطعمت البُسْرَةَ: خورما به رسیده که
نال و بؤلی تی که وت و تامی شیرینی
لی پهیدا بوو.

إطعمت الشجرة: درخته که میو مکه ی
پې گه یی، ده گو ترئ: (فلان لا يطعم):

فلانکس رام نابو و عه قلی
مه جلیس و ناداب فی تر نایی.

تطاعما: پیکه وه نانیا ن خوارد.

تطاعمت الحمامان: کو تر نه نیر مکه
دمندوکی خسته نیو دمندوکی کو تره

مییه که وه.

الطَّاعِمُ: بخور ۵ خاومن خوراك ۵
لهبارى خواردنهوه ريك و پيك.
الطَّعام: خوراك، همرشتيك بخورئو
مانهوهى جهستهى پئوه بهندبى ۵
همرشتيك بكرئ به بزئو ومكوو
گهنم و جوو خورماو نهو جوړه
شтанه ۵ نههلى عيراق و حيجاز
بهزورى وشهى (الطعام) بؤگهنم
بهگاردپئن ۵ (ك: اطعمة).

طعام البحر: نهو ماسيانهى لهناو ناوى
قهراخ و بيجاخي دهرپادان و
ناوهگهيان رۇدهچئو ماسيهكان بهبئ
راوگردن بهپدمست دهبين ۵
همرشتيك بهناوى دهرپا ناوبدرئو
روابى.

الطَّعامى: خوراك فروش.

الطَّعْمُ: تام و چيژ كه بهههستى جهشتن
كهلهزماندايه ههستى پئ دمكرئ
ومكوو شيرينى و تالئ و مزرئ و
ساردى و گهرمى ... هتد. نهوهى
نهفسى زيندهومر ههزى لئ دمكا
لهخوراك ۵ دمگوترئ: (تغير طعم
فلان): ههستى جهزتنى فلانكهس
لهحالهتى ناسايى خوئ دهرچوو
گؤړا ۵ ههروا دمگوترئ: (فلان ذو
طعم): فلان خاومن عهقل و بيرو
بؤچونى خوئيهتى ۵ (وما هو بذي

تطاعم التلائمان: نهو دوو ماچو
موچكهه دهميان خسته ناو دهمى
يهكترموه ومكوو دوو كوترئ نيرو
مئ، دمگوترئ: (انه المتطاعم الخلق):
نهو مرؤفه جهستهو ههندامى
ريك و پيكن.

تطعم: بؤ موطاومعهى (طعم) هاتووه.
تطعم الشئى: شتهكهى تام كرد،
تؤزيكى لئ جهشت بؤنهوهى بزائئ
تامى چؤنه.

استطعم الشئى: تامى شتهكهى كرد
كهميكى لئ خسته ناو دهمى تا
بزائئ تامى چؤنه ۵ تامى كردو
بهلايهوه خوئ بوو.

استطعم فلاناً: داواى خواردنى لهفلان
كرد ۵ قورئان دمفهرموى: ﴿حَتَّى إِذَا
أَتَى أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلِهَا﴾.

استطعم فلاناً الحديث: داواى
لهفلانكهس كرد قسهى بؤ
بگيرپتتهوه بؤنهوهى گوئ
لهقسهكانى بگريئ و تامى وتهكانى
بچيژئو لهزمتيان ليپكا.

التطعيم في النبات: نهوهيه لاسكى
رومكيك بينئى لهگهل لاسكى
رومكيكى تر كههركو و ريشهى
داكوتابن تيكيان با ههئدهى و يهكتر
بگرن.

بهمیرانگرمکان به لکو دمهگه پشته وه
بؤ خاومنه که ی ۵ (ك: طُعْم).

الطُعْمَةُ: نهو بواره ی رزق و رۆزی لی
دهسته بهر ده بی.

الطُعْمِيَّةُ: جوړه خواردنیکه له نار دی
پاقله (فول) که سو ی پیوه نه بی و
بر ی سه وزمو شتی و له گهل خوی و
ته و ابلی تیکهل دکر ی و دمکر ی ته
ههنگوت ههنگوتی بچوک و له ناو
رؤن و زمیت دا سور دمکر ی ته وه.

الطُعْمُومُ: نهو نازه لای له ناو نیسقانی دا
مؤخ هه بی ۵ پان هه ندی به زی
تیدایه ۵ نازه لی قه لوه ۵ (ك: طُعْم).

الطُعْمُومَةُ: نهو نازه لای دادمبه ستر ی
(دابسته).

الطُعْمِیمُ: به مانا (الطُعْمُومُ) دی.

المطعمُ: زور خور ۵ زور نانبدمبی ۵
زور میوانی هه بن ۵ بؤ پیاوو ژن
نهو وشه یه به کار دمه ی ندر ی،
دمگوتر ی: (إمْرَأَةٌ مَطْعَمٌ) ۵
(ك: مَطْعَم).

المطعمُ: خوراک ۵ شوینی
پی شکه شکردنی خواردنی چاک ۵
چی شتخانه ۵ (ك: مطاعم).

المطعمُ: که سیك له راودا شتی چاک ی
دهست بکه وی ۵ دمشگوتر ی: (إنك
مُطْعَمٌ مودتی): نه تو خوشه ویستی و

طعم): فلانکس خاومنی عه قل و
رای په سه ند نیه.

الطُعْمُ: خواردمه منی ۵ نهو خواردن و
شته ی که بؤ ماسی فپ ی دمر ی
بؤ نه وی نیچیر بکر ی ۵ همرو ناوه
بؤ هه موو نه و شتانه ی دمر ی
به یه کی تر بؤ مبه ستيك و مکوو
به رتیل و به خشین و دیاری ۵
شله مهنیه کی زمرده له خوین
ومر دمه گری له پیکه ی دمر زی و شتی
واوه دمکر ی ته ناو جهسته وه بؤ نه وه ی
چارمه سهری هه ندی نه خو ش ی پی
بکر ی.

الطُعْمُ: به مانا (الطَاعِم) دی.

الطُعْمَةُ: ههرشتيک بخور ی ۵ رزق و
رۆزی ۵ گومرک و مه رانه و سهرانه ۵
دمیه ک و خمر اج ۵ دمه که وتی جهنگ
۵ شیوه و بوار ی کاسبی ۵ دمه گوتر ی:
(هو طيب الطعمة): کاسبیه که ی
هه لال و پوخته ۵ (هو خبيث
الطعمة): کاسبیه که ی پیس و
نامه شروع ۵ بانگ کردن بؤ نان
خواردن "داومت" ۵ مامه لیه که
بریتیه له وه کابرا زهوییه که دما
به پیاویک بؤ نه وه ی به کاری بی نی و
دمیه ک بدا و به در ی زایی ژپانی نه م
گری به ست و مامه لیه به رده موام بی
که کابرا مرد زهوییه که نادری

رِيْزَت لَهْدَلِيْ مَنْ دَا بُوْخُوْت پَهِيَا
كردووه.

بهرۆبشتن.

طَعَنَ اللَّيْلَ وَغَرَّهُ: شه‌وپرموى كرد ه يان

المَطْعَمُ: زۆرخۆر.

هه‌موو شه‌ومكه به‌رپۆه بوو.

طَعَنَ فُلَانًا وَغَيْرَهُ بِالرَّمْحِ وَغَيْرِهِ طَعْنًا:

المَطْعَمَةُ: قورگ ه دىگوترئ: (أَخَذَ

بهرېمب لئى دايان رىمبى تئوه ژهنى.

بِمَطْعِمِهِ): له‌شهردا ده‌ستى له‌بىنه

طَعِنَ: توشى تاعون و په‌تا بوو.

قافاي ناو جه‌راندى ه نه‌و

طَعِنَ بَكْذَا: توشى نه‌و نه‌خۆشيبه يان نه‌و

كه‌مه‌ندهى نيچيرى پى دىگيرئ ه

به‌لاو چورتم و ناخۆشيبه بوو.

نه‌و چنگ و نينۆكه‌ى بالندهى

طَعِنَ فِي بطنه أَوْ فِي جَنَازَتِه: كه‌وته

گوشت خۆر گوشتى پى ده‌بچرئ و

گيانه‌لاووه نزىكه گيانى دهرچئ.

دىگيرئ ه نينۆكه گهورى بالنده

طَاعَنَهُ بِكَذَا مَطَاعِنَةً وَطَعَانًا: هه‌ريه‌ك

كه‌ده‌كه‌ويته پيشى قاجى ه هه‌موو

له‌و دوانه له‌يه‌كترىان دا.

بالندىميه‌ك دوو نينۆكى ناوا گهورى

إِطْعَنًا: هه‌ريه‌ك له‌ودوانه له‌يه‌كترىان

هه‌ن گوشتيان پى دىگيرئ.

دا.

طَعَنَ فِيهِ: تانه‌ى لى داو عه‌يبو له‌ككه‌ى

تطاعنا: به‌مانا (إِطْعَنًا) دئ.

تيدا په‌يدا كردن ه رىخنه‌ى لى

الطاعون: تاعون و په‌تا، دهرديكى

گرت ه دىگوترئ: (طَعَنَ فِي عِرْضِهِ):

گوازاوهميه، هوکاره‌كه‌ى مكرۆبىكه

تانه‌ى له‌ناموس و شهرمى دا.

توشى مشك و جرج دىبى ميشوله

طَعَنَ فِي الشَّيْءِ: چوووه ناو شته‌كه‌وه،

دىمىگوازيته‌وه بو مشكى ترو بو

ده‌ستى به‌ نيشه‌كه كرد.

نادهميزاد ه (ك: طواعين).

طعنّت المرأة في الحيضة: ناهرمته‌كه

الطَّعَانُ: زمبر و مشين كه‌سيك زۆر

چوووه ناو عاده‌ى مانگانى خۆيه‌وه.

رىمب و مشين بئ.

طَعَنَ غَصْنَ الشَّجَرَةِ فِي الدَّارِ: لقه

الطَّعِينُ: به‌مانا (الطَّعَانُ) دئ ه يان

درمخته‌كه چوووه ناو خانومه‌كه‌وه.

ده‌ست راس‌ست و لى‌يزان

طَعَنَ فِي السِّنِّ: چوووه ساله‌ووو پير بوو.

له‌زمبر و مشاندىنا.

طَعَنَ فِي الْأَرْضِ: به‌ناو زموى دا رۆيى.

الطَّعْنُ: له‌قانونى مورافه‌عات دا

طَعَنَ الْفَرَسُ وَغَرَّهُ فِي عَنَانِهِ: نه‌سپه‌كه

خۆي كيشايه‌وووه ده‌ستى كرد

بروت بالی هوما سایه‌ی سهری سولتانی حوستت بوو
خمتت هات و هتس: من ناسیخی طوغرایس خونکارم

الطُّغْرَائِي: دروستکمری مؤزی طوغرا

یان نووسمری طوغرا.

تَطْعَمَ علیه: خوئی نه‌زان کرد و کاری

هه‌تیو مچانه‌ی کرد.

الطُّغَامُ: خوپړی و هه‌تیو مچو بئ

عه‌قل و کالقام و لاوازو خراب و پوچ

له‌همموو شتیک.

الطُّغَامَةُ: تاکی (الطُّغَام) ه و نه‌حمه‌ق و

گیل و (ك: طُغَام).

الطُّغْمُ: دمريا و ناوی زور.

الطُّغُومَةُ: کاری په‌ست و بئ ریژی و

لاوازی و زمبونی و گیلی و نه‌فامی.

الطُّغُومِيَّة: به‌مانا (الطُّغُوم) دئ.

طَغَى طَغِيًا و طَغِيَانًا: له‌سنور دم‌رجو، زیده

رؤیی کرد و ناو له‌سنوری خوئی

زیادبکاو تیپ‌هرئ و هورشان

دم‌هرموی: ﴿إِنَّا لَمَّا طَغَى الْمَاءُ

حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ﴾.

طَغَتْ الْبَحْرُ: دمريا كه‌وته جونبوش و

شه‌پۇلدان و شه‌پۇلی دا، هه‌لجو و

دم‌گوترئ: (طغى المرج): شه‌پۇله‌که

هه‌لجو.

طَغَى فلان: فلانکس له‌تاوان کردن دا

رؤچوو و سته‌می کردو خوئی

به‌زلزانی و سهر رمقی نواندو زیده

رؤیی کرد.

بریتییه له‌وه حوکم‌سراو

حوکه‌که‌ی بگه‌یه‌نیته دادگای

هه‌لومشانده‌وه داوا بکا حوکمه

به‌سهراسه‌پاوه‌که‌ی هه‌لپوه‌شیته‌وه

به‌به‌لگه‌ی قانونی.

الطُّغْنَةُ: یه‌کجار زمبر لی‌دان و

کاریگه‌ری و شوپنده‌ستی زمبرمه.

الطُّغَيْنُ: زمبر لی‌ندراو بریندار کراو و

(ك: طُغْن).

المِطْعَانُ: به‌مانا (الطُّغَّان) دئ و

(ك: مطاعين).

المِطْعَنُ: به‌مانا (الطُّغْن) دئ و شوپنی

زمبره‌که، شوپنی عه‌پیداریه‌که،

برینه‌که، رواوه‌که.

المِطْعَنُ: به‌مانا (المِطْعَان) دئ.

الطُّغْرَاءُ: مؤزی بادشا و تورپو نارم و

ناوو نیشان و عینوان که‌له‌لای ژووری

نامه رسمیه‌که‌کان دمنوو‌سری و

ده‌که‌وپیته پشت (بسم الله) وه و

نازناوو شو‌ورمتی حاکم و

فه‌رمان‌پروای تی‌دا تو‌مارکراوه و

بنه‌مای نهم وشه‌یه (طورغای) ه

وشه‌یه‌کی ته‌ته‌رییه رؤم و فارس

به‌کاریان هی‌ناوه، پاشان عه‌ره‌ب

لی‌یان و مرگرتون و (الطُّغْرَى

والطُّغْرَى) هر به‌مانا (الطُّغْرَاء) ن و

نالی دم‌هرموی:

طَفَى به الدم: خوښی گهرم بوو، توږه
بوو، هه لږو.

اطفاه المال والسلطان: مال و سامان و
دمسه لات وای لږ کړدوه له خوډی
بایی بووه و له سنووری خوډی
دمرچووه.

تطاعى المرج: شه پوله که هه لږو
هه لږو دابه زی کرد.

الطاغوت: مله ورو دیکتاتور و
دمستدیزکرو زیده روو سنوور
به زین و هرکه سیك روچوبیته ناو
زه لکاوای گومراییه ووه له پربازی
حق لای دایی و کاهین و
کوله و منانی و جادو باز و هرشتیک
جگه له خودا پهرستی بی بکری جا
نمو شته جندوکه بی یان مروف بی
یان بتو صهنه م بی و بتخانه و
(ک: طواغیت و طواغ).

الطاغية: سته مکاری گه ووه و زور
مله ورو دیکتاتور و هه ووه بروسکه و
گرمه و ناله ی زنده مقبره و قورنان
دمه رموی: ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأُهْلِكُوا
بِالطَّاغِيَةِ﴾ به مانا (الطغیان) دئی واته
دمرچوون له سنوور و (ک: طواغ).

الطغوى: به مانا (الطغیان) دئی و قورنان
دمه رموی: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا﴾.
الطغیان: له سنوور دمرچوون و زیده

رہوی کردن له سته مکاری دا و
له بواری زموی ناسی دا بریتییه له
دایوشینی روی زموی به ناوی دمریا
به جوریک که خلتو رهواسبی دمریا
که روبهریکی زوری زمویه که
دایوشی و چین چین بکه ویتنه
سهریک.

الطغیة: هر شوینیک بهرز بی و عاسی
بی و نه توانی بجیه سهری، لوتکه
شاخی لوس و بهرز.

طَفِئَتِ النارُ و غيرها طَفَأَ و طَفِئَ: ناگره که خاموش بوو، کوژایه ووه و
دمگوتری: (طَفِئَ النورُ و السراج
و طَفِئَتِ العين و طَفِئَتِ الفتنة).

طَفِئَ فلان: فلان کهس پوکایه ووه، کوژایه ووه
شکوه مندی و که سایه تی نه ماو تی
شکاو پوچایه ووه و مرد.

اطفأ النار أو الفتنة و غيرها: ناگره که
کوژانده ووه.

طَفَأَ النارَ و غيرها: به مانا (أطفأ) دئی.

إنطفأ: به مانا (طَفِئَ) دئی و بو
موظاومعه ی (أطفأ).

المطفئ: (مُطْفِئُ الرُّضف): روداو یک
نومنده کاریگر بی روداوی پیش
له بیر بهریته ووه.

المطفئة: ناگر کوژینه ووه و شله مهنی
بی یان هه وایی.

مُطَفِّنَةُ الرُّضْف: مهری قه‌ل‌مو ه به‌لای

گه‌موره‌و کاره‌ساتی کاریگهر که

روداوی پیش خوی له‌بیر به‌ریت‌موه.

طَفِجَ الإِنَاءِ أَوْ النَّهْرُ طَفْحًا وَطَفْرَحًا: قاپه‌که

یان روبارمه‌که پر بوو له‌م لاو لای

سهری کرد، ده‌گوتری: (طَفَحَ الْكَيْلُ):

ربه‌که پر بوو له‌سهریه‌وه پړا.

طَفَحَ السُّكْرَانُ: سهرخوش و مه‌ست بوو

فول سهرخوش بوو.

طَفِجَ الْقِدْرَ وَغَوَّهَا بَزِيدًا: مه‌نجه‌له‌که

که‌فو کوئی خوی فری دا.

طَفِجَتِ الْبَشْرَةُ أَوْ الْجِلْدُ: په‌له به‌سهر

پیست و جه‌سته‌یه‌وه په‌یدا بوو.

طَفِجَ عَقْلُهُ: عه‌قلی کامل بوو.

طَفِجَتِ الْحَامِلُ: ژنه سکهرکه مندالی

زور بوون.

طَفِجَتِ بِالْوَلَدِ: منداله‌که‌ی به‌کاملی

بوو.

طَفِجَ الْفَرَسُ وَغَوَّه: نه‌سپه‌که بازی

هاو‌یشت و غاری دا.

طَفِجَ عَنْهُ: رو‌یشت.

طَفِجَ الإِنَاءِ: قاپه‌که پر بوو به‌سهریه‌وه

پړا.

طَفِجَتِ الرِّيحَ وَغَوَّهَا الشَّيْءَ فِي الْأَهْوَاءِ:

رهمه‌با شته‌که‌ی به‌رز کرده‌وه بو

حه‌وا.

اطْفَحَهُ: وای لی کرد هه‌لبچی سهر ناو

بی، به‌رز بیت‌موه.

طَفَحَهُ: به‌مانا (أَطْفَحَهُ) دئ.

إِطْفَحَ الْقِدْرَ وَغَوَّهَا: که‌فو به‌لای

ده‌وری مه‌نجه‌له‌که‌ی کراند، لی

کرده‌وه، ده‌گوتری: (إِطْفَحَ الطَّفَاحَةُ):

که‌فو به‌لای ده‌وری مه‌نجه‌له‌که‌ی

پاک کرده‌وه.

الطَّفَاحَةُ: نه‌و که‌فو کوئل و به‌لعه‌یه

مه‌نجه‌ل و شتی وا له کاتی کولاندنی

شت تئیدا به‌ملاو به‌ولای خوی دا

ده‌ری دمدا ه همرشتیک هه‌لبچی و

به‌قه‌راخی حه‌وزو مه‌نجه‌ل دا سهر

ریژبکاو پرژی.

الطَّفَح: له‌ه‌واری پزی‌شکی دا

نه‌خوشییه‌کی پیسته له‌نه‌خوشی

ترموه په‌یدا دمب.

الطَّفَحَانُ: به‌مانا (الطَّفَاحُ) دئ ه بو

میینه ده‌گوتری: (الطَّفَحِي).

الطَّفَاحُ: (فَرَس طَفَّاح الْقِرَادِم):

نه‌سپیکی باز هاویژو تیزرهمه.

المِطْفَحَةُ: نه‌سکوی و که‌وگیرنه‌که یان

شفره و شتیکی و مه‌ایه که‌فو به‌لای

رهمه‌و مېووی ده‌ورو به‌ری مه‌نجه‌لی

بی ده‌کړیندري ه (ك: مطافح).

طَفَّرَ اللَّبَنَ طَفْرًا: شیرکه سهر توپژی کرد.

طَفَّرَ فلان طَفَرًا وطفورًا: فلانكەس بازى
هاويشت.

طَفَّرَ الشَّيْءَ: لەسەر شتەكە وە بازى داو
خستىە دوا خوڤەو.

اطْفَرَّ الفرسُ ونحوه: بۆ زېږدېږوى
لەمانای (طَفَّرَ) هاتووه.

الطَّفَرَةُ: يەكجار باز هاويشتن ە توپز
بەستنى شېرو ماستە كە توپزىكى
سەرمووە يان رەق دەبىو ژېرمووە يان
رونه.

طَفَسَ طَفْسًا: مرد، خپ بوو ە لەناو چوو
ە يان بەبى ئەووى نەخوښىەكى
ناشكرای هەبى مرد.

طَفَسَ طَفْسًا وطفاسةً: چلكن بوو، پيس
بوو.

طَفَسَ: بەمانا (طَفَسَ) دى.

طَفَّفَ: تەسليم بەناحەزمەكى بوو،
بوو دېلى دوژمن.

طَفَّفَ الطائرُ: بالندەكە بالەكانى
کردنموه ە بالى فەش كردن.

الطَّفَافُ: تەنیشتو بەنا ە ئەملاو
ئەولا ە كەنارى روبارو دەريا ە
روەكى ناسك و تازە ە قەراخو
بيجاخى درەخت ە گەلاى لقەدار.

الطَّفَفَةُ: كەلەكە ە گوشتە نەرمەى
ورگ ە تەنكايى قەراخى جەرگ ە
(ك: طِفَافِ).

الطَّفَفَةُ: بەمانا (الطَّفَفَةُ) دى.

طَفَّ الشَّيْءُ طَفًّا: شتەكە سەر ئاو بوو ە
بەرز بۆوه ە نزىك بۆوه ە نامادە
بوو.

طَفَّتِ الشمسُ: خۆر نزىك ئاوا بوون
بۆوه.

طَفَّ منه وله: دەرگەوت ە بەيدەست بوو
بەناسانى دەستى دەرگەيشتى.

طَفَّ الفرسُ ونحوه: ئەسپەكە چوستو
چالاک بوو.

طَفَّ له بجحر ونحوه: داها تەو بەردىك
هەنگرىو تىي گرى.

طَفَّ الحائطُ: چوووە سەر ديوارمە.

طَفَّ الشَّيْءُ يَبَدُ أَوْ بَرَجَلَه: شتەكەى
بەدەستى يان بەقاجى بەرز كردهو.

طَفَّ الناقةُ ونحوها: قاجى حوشترمەكى
بەست.

(أَطَفَّ): بەرز بۆوه ە نزىك بۆوه ە (أَطَفَّ)
عليه: بەسەرى دا روانى ە لەخوى

گرت، داپېوشى.

أطفت الناقة أو الحامل: حوشترمە
سكېرمەكە بەنەكاملى بېچومەكى
بوو.

أَطَفَّ له: زېرەك بوو، تىي گەبى ە
ويستى فېلى لى بكا.

أَطَفَّ عليه بجحر ونحوه: بەمانا (طَفَّ) دى
واتە داها تەو بەردىك هەنگرىو

پېيدا دا.

اَطْفَ لَهُ السيف ونحوه: شمشیرمکهی
دمرهیناو لیلی نزیك كردهوهو
همرهمهی لی کرد.

اَطْفَ الثَّيْبُ: شتهکهی والی کرد بهرز
بیتهوه.

اَطْفَ الْكَيْلَ ونحوه: پیوانهکهی گه یانده
نهو بهری سنورو چاك پری کرد.

اَطْفَ الْمِكْيَالُ: نامیری پیوانهکهی
دارمال کردو زیدهکهی سمری لایبرد.

طَفَفَ: بُو زیدمرویی له مانای
(طَفَّ) دی.

طَفَفَتِ الشَّمْسُ: خَوَر نزیك ناوابوون
بؤوه.

طَفَفَ الطَّائِرُ: بآئندهکه بآلهکانی فش
کردنهوه.

طَفَفَ بِهِ الْفَرَسُ ونحوه: نهسپهکه بازی
دا سوارمکش له سهر پشتی بوو.

طَفَفَ بِهِ كَذَا: پائی پیوهنا بؤلای نهومو
بهرامبهری کرد یان وای لی کرد
دهستدریزی بکاته سمر.

طَفَفَ عَلَى فُلَانٍ: کهمتری پیدای له مافی
خوی و زیادی لی و مرگرتو کهمی
پیدا.

طَفَفَ عَلَيْهِ أَوْ عَلَى عِيَالِهِ: چروکی
له گهل مال و مندالی دا کرد، یان
چروکی و دهست قوچاوی گرته بهر
دمربارهی به خپوکردنی مال و

خیزانی.

طَفَفَ الْمِكْيَالُ ونحوه: نامیری
پیوانهکهی بجوک كردهوه و (تهرازو
بازی کرد).

اِسْتَطَفَّ: به مانا (طَفَّ) دی.

اِسْتَطَفَّ السَّئَامُ ونحوه: دوگی
حوشترمه که بهرز بؤوه.

اِسْتَطَفَّ لَهُ الشَّيْءُ: شتهکهی لی
دمرکهوت.

اِسْتَطَفَّ عَلَيْهِ: به سمری دا روانی.

الطَّافَةُ: (طافاة البستان): شوروا
بهز زینی باخ و بیستان و (ك: طواف).

الطَّفَافُ: (طفاف الشمس):
نزیكبوونهوهی خَوَر له ناوابوون.

الطَّفَافُ مِنَ الْمِكْيَالِ ونحوه:
قه لاقوچکهی ربه و قسناغ و پیومری

تر و پرکردنی نامیری پیوانه دوا
دارمال کردنی و تاریکایی شهو.

الطَّفَافَةُ: شتی کهم و بهرماوه له بئکی
قاپو مهنجهل و پهرداخ دا و
همرشتیک گرنک نه بی و گرنکی بی
نهدی.

الطَّفُّ: نهو بهرزایی و بانوهی له ولاتی

عهرمب به سمر ساروا دهشتی عیراق
دا دمروانی و لایهن و دمفر و

کهناری روبارو دمرا و دامینی کیو و

حهوشهو بهربیلای خانوو ۵
(ك: طُفُوفٌ).

الطُّفَّاف: جهسته سوکی تیزرهمو ۵
جوستو چالاک.

الطُّفِيفُ: ناتهاوو ۵ کهم ۵ کهمی بی
نرخ ۵ بی بههاو هیچ و هوج.
طَفِقَ یَفْعَلُ الشَّيْءَ طَفْقًا وَطَفُوقًا: دمستی
بهشته که کرد ۵ قورئان دمفهرموی:
﴿وَطَفِقًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ
الْجَنَّةِ﴾.

طَفِقَ به: فرسه‌تی لی هیئا.
طَفَّلَتِ النّاقَةُ وَغَرَّهَا طَفْلًا: حوشرمه که
بیچومه‌کی بهرومرده کرد.
طَفَّلَتِ الشَّمْسُ طَفْلًا وَطَفُولًا: خور
به‌رمو ئاوابوون رؤی ۵ یان خور
له‌ناسوی ئاوابوون دا سوور هه‌لگه‌را
۵ یان نزیکه له‌خور هه‌لاته‌وه
دمربکه‌موی و گزنگی هه‌تاو دیاری بدا
۵ یان خورکه‌موته کاتی پێش
ئاوابوون.

طفل فلان: فلانکەس که‌وته کاتی پێش
خورئاوابوون.

طِفْلُ الْبَاتِ طَفْلًا: رومکه که گلی لی باری
خوئبارانی لی په‌یدا بوو خراپی
کردو نه‌یه‌یت گه‌شه بکا.

طُفْلٌ طِفْلَةٌ وَطِفَالَةٌ: نهرمو نیان بوو،

تمنک و لاواز بوو ۵ بوو به‌مندال.

(طَفَّلَتِ الْأُنثَى: مێینه‌که بیچوی بوو.

طَفَّلَتِ الشَّمْسُ: خور به‌رمو ئاوا بوون
رؤی، له‌ناسوی ئاوابوون دا سوور
هه‌لگه‌را ۵ خه‌ریکه له‌خور
هه‌لاته‌وه دمربکه‌موی.

اطْفَلَ فلان وغيره: فلانکەس که‌وته
کاتی پێش خورئاوابوونه‌وه.

طَفَّلَتِ الشَّمْسُ: به‌مانا (طَفَّلَتِ دئ).

طَفَلَ اللَّيْلُ: شهو داهات ۵ شهو تاریکی
خوی هیئا.

طَفَّلَتِ النّاقَةُ وَغَرَّهَا: به‌مانا (طَفَّلَتِ دئ)،
دمشگوتری: (طَفَّلَتِ النّاقَةُ وَلَدَهَا).

طَفَلَ الْحَيْرَانُ وَغَيْرُهُ: گیانه‌به‌رمه که
به‌هیواشی رؤیشت.

طَفَلَ الْإِبِلُ وَغَرَّهَا: له‌رؤیشتن دا
به‌هیواشی حوشرمه‌کی لی خوړی
بۆنه‌وه‌ی بیچومه‌کی بتوانی له‌گه‌لی
بروا.

طَفَّلَتِ الْمَاشِيَةُ الْعُشْبَ: نازه‌له‌کان گلو
خوئیان خسته سهر گیاو گزه‌که‌وه
خراپیان کرد.

طَفَلَ الْكَلَامُ: له‌قهسه‌که ورد بۆوه.

تَطَفَّلَ: بوو به‌خوئیه‌هه‌لقورتینه‌ر ۵
خوی له‌شت هه‌لقوتاند.

الطُّفَالُ: قوړی وشکه‌وه بوو.

الطُّفْلُ: شتى نهرمو ناسكو تهنك،
دمگوترئ: (امرأة طِفْلَة الأنامل):
ناهرمتيکه دمستو په نجه نهرمو
شله ۵ فورپکی وشکموه بووی تهبار
بهستو بههوی قورسایي نهو بهردو
شتهی لهسه ریه تی ۵ (ك: طُفُولٌ
وطفال).

الطُّفْلُ: منداډ، زاروك كه تازہ له دايك
دهبی ۵ منداډ تادهمگاته تهمه نی
باق بوون ۵ (ك: أطفال) ۵ گیای
کورته بالا ۵ پشکو ناگرو بریشکه
ناگر ۵ دمگوترئ: (طایرت أطفال
النار): ههروا دمگوترئ: (هر یسمی
لي في أطفال الخوانج): نهو ههول
دهدا پیداو یستی بچوک و بی نمودم
بو جی به جی بکا ۵ (آیته واللیل
طفل): هاتم بولای که تازہ شهو
داهاتیوو.

الطُّفْلُ: نهرمو نیان، ناسكو شك ۵
هاتنی شهوو تاریکبوونی به شیک
له رویه ری زهوی ۵ تاریکایی شهو ۵
کاتی پئش خور ناو ابوون ۵ یان کاتی
دوا عهصر که خور بهر مو ناو ابوون
دمروا.

طَفْلُ البشي: کۆتایی نیواری، که خور
ناوادمیو که ناری ناسمان زمرد
هه لده گهرئ ۵ کاتی دوا هه لاتی

خور، نهو کاتهی خور له ناسو
دمردمکه وئو هیشتا بهرز نه بو ته وه.
طَفْلُ الغداة: دوا خور هه لاتن، که هیشتا
گزنگی هه تاو دمردمکه و توووه خور
بهرز نه بو ته وه.
الطُّفُولِيَّة: به مانا (الطفولة) دئ.

الطُّفِيلُ: ناوی لیډ که له بنگی هه وزدا
دهمی نیته وه.

الطُّفِيلِي: نهو که سهی بو هه موو
داومتو کوپو کۆبوننه و میه ک ده چی
به بی نه وهی بانگ بکری، ده لئین:
پیاو یکی کوفه می له خیل
عهیدوللای کوری غه تهمان هه بووه
بو هه موو داومتو کۆپو
کۆبووننه و میه ک چوو، به بی نه وهی
بانگ بکری نامادهی هه موو شایو
نانخواردنیکی ژن ماره کردن بووه
بویه پیان و تووه: (طفيل العرائس
أو الأعراس): ئیستا هه مرکه سیك
په پرهوی کاری نهو بکا پال نهو
دمدرئو پیی دمگوترئ: (طفيلي) ۵
له بواری زانستی (الأحياء) دا
بونه و مرئکی زیندوو به شیتومیه کی
خو هه لواسهر له سه ر حیسانی
بونه و مرئکی تری زیندو دمی.

المُطْفِلُ: خاومن منداډ، مندا له بهر ۵
خاومن بیچو ۵ دمشگوترئ: (ليلة

مطل): شهوئکى مندال کوزه له بهر

زۆر ساردى.

طفا الشئ فوق الماء طفراً وطفراً: شتهكه

نقوم نه بوو، سهر ئاو بوو، سهر كهوت.

طفا الثور الوحشي: كه له كا كئوييه كه

چوو ه سهر ته پۆلكه كه.

طفا الفرس: نه سه كه سهرى خوى بهرز

كرده وه سهرى خوى بادا.

طفا الظبي: ئاسكه كه چوستو چالاك بوو

بازى دوورى هاويشت.

طفا فلان: فلانكه س چوو ه ناو نيشه كه وه

ه دريژه ي به بيعه قلى و نه قامى

خوى دا له بهر ام بهر باباى

له سهره خو و عاقل.

طفا فلان فوق الفرس: فلانكه س خوى

هه له دايه سهر پشتى نه سه كه.

طفت الخوصه فوق الشجرة: چرو و

تمرزه له سهر دره خته كه دمر كهوت ه

(فهو طاف وهي طافية).

اطفى فلان: فلانكه س بهر دهوام بوو

له سهر خواردنى نهو ماسييانه ي

سهر ئاو دمه كهون.

الطافية من العنب: نهو بۆله ترييه ي

له شي و وه بهر ي بۆله ترييه كانى

تر جيا دم بيت وه ه له وحه ديسه ي

باسى ده جال ده كا هاتوو ه

دمه رموى: (وكان عينه عنبه طافية).

الطفاوة: نهو چهورى و كهفو كوله يه

ده كه ويته سهر و قاپه كه، ده گوتري:

(أصبنا طفاوة من الربيع) ه شتي كمان

له به هار ده سكهوت ه خهرمانه ي

مانگو و خۆر.

الطفيه: كروك و چروى دره ختى (دوم)

خه تى سه ي يان رهش يان زهر

له سهر پشتى مار، ماري كلك كورتو

نهرمه ليقه ي پيس (كو له هو يباب)

كه به سهر پشتيه وه دوو خيت هه ن ه

(ك: طفى) ه نه م چۆره ماره ناويكى

تريشى هه يه پئي ده گوتري: (ذات

الطفتين).

الطقس: نيزام ه ته رتيب ه له لاي

مه سيحيه كان ناوه بو خزمه تى

ئايني و رى و په سمى بۆنه و

حه فله كانيان ه كه شو هه وا ه (ك:

طقوس).

طق طقا: ته فه ته قى هات ه دهنكى ته ق

ته قى لى بيسترا.

طقطق: دهنكى لى هات ه يان دهنكى

زۆر بوو يان دهنكى (ته ق ته ق)

دوباره و سى باره كرده وه.

طقطق الحجارة: بهر دكان هه نديكيان

كهوتنه سهر هه نديكيان و ته فه

ته قيان هات.

طَقَطَقَتِ الدواب: ولاخهگان

بسمه‌گانیان له‌سمر زموی رِ مق تمقه
تمفیان کرد.

طَقَطَقَ الشئ: شته‌کهی والی کرد
دمنگی لی بی.

طِق: لاسایی کردنه‌وی دمنگی به‌رده‌که
به‌یه‌کتر دمکی‌شرین و دمکه‌ونه
سهریه‌ک (ته‌ق و هوپ یا خرو هوپ)
یان قره‌ قری بوق که‌له‌کمنار روبارو
شتی وا دمقرینن و دمشگوتری: (هذا
لايسوي طِق): نه‌مه هیچ ناهینن.

الطَقْم: کۆمه‌ئیک که‌ره‌سته‌و نامیری
جیاحیا که پیشه‌ومر به‌کاریان دینن
بۆکارمه‌کهی و مکوو تاقمی فیتهر
تاقمی شیش به‌ست، تاقمی تمنه‌که
جی، تاقمی کۆپو کۆمه‌ئیک که
کاریکی تابیه‌تی دمکه‌ن و
ههریه‌که‌یان لایه‌ننیک کی کارمه‌که
نه‌نجام دمد.

طَلَبَهُ طَلْباً: به‌دوی دا گه‌را ، هه‌ولی دا
دمستی بکه‌وی و ویستی نه‌و شته بۆ
نه‌و بی و داوی کرد بیدریتن.

طَلَبَ طَلْباً: دوور که‌وته‌وه بۆ نه‌وی
خۆشه‌ویست بیو هه‌ولی دیتنی
بدری.

(اطْلَبَ: به‌مانا (طَلَبَ) دئ).

(اطْلَبَ فلاناً: فربا فلانکس که‌وت و
پیداویستییه‌گانی بۆ دابین کردن و

پارمه‌تی دا و دمشگوتری: (اطْلَبَ
فلاناً الشئ): فلانکسه‌ی ناچارکرد
بۆنه‌وی داوی نه‌وشته بکا.

طالِبُهُ بحقه‌ مطالبه و طلباً: داوی مافی
خوی لی کرد.

طَلَبَهُ: به‌مانا (طَلَبَهُ) دئ.

اطْلَبَهُ: به‌مانا (طَلَبَهُ) دئ.

تَطَلَبَهُ الأمرُ کذا: کارمه‌که پیویستی
به‌وه بوو.

الطالب: فوتابی نه‌وکه‌سه‌ی هه‌ولی
فیربوونی زانستی دمد و به‌زوری بۆ
خویندکار به‌کاردئ له‌قوناغی
دواناومندی و کۆلیژو زانکۆدا و (ک:
طالب و طلبه).

الطّالِب: داواکراو.

الطّالِبَة: داواکراو.

الطّالِب: داواکراو و دمشگوتری: (هي
طَلِبُ فلان): نه‌و ئافرته
حه‌زلی‌کراوی فلانکسه‌و عاشقی
بووه به‌مانا هه‌ولدمردئ، دمشگوتری:
(هر طَلِبُ نساء): نه‌و پیاوه به‌دوژن
دا دمگهرئ و (هي طلب رجال): نه‌و
ئافرته هه‌ولی دۆزینه‌وه‌ی
پیاویه‌تی شوی بی بکا یان بی‌کاته
دۆستی خوی.

الطّالِب: داواکراو و له‌بوازی ئابوری دا
نه‌و چه‌ندیته‌ کالایه په‌ به‌نرخیک

کرد ماندوو شهکەت بوو وەستاو
نەیتوانی بپروا.

طَلَحَ الْمَكَانَ: شوینەکه درمختی (تەلح) ی
زۆر بوو.

طَلَحَ الْإِبِلَ: حوشرەکه بەهۆی خواردنی
گەلای درمختی (تەلحەوه) سکی
هیشا ە (لەهې طَلَحَ).

طَلَحَ الْبَعِيرَ: حوشرەکه ناوسکی خالی بوو
لەخۆراك ە (فەر طَلَحَ).

أَطْلَحَ: بەمانا (طَلَحَ) دئ.

أَطْلَحَ الْبَعِيرَ وَخَرَهُ: بەمانا (طَلَحَ) دئ.

طَلَحَ: بەمانا (أَطْلَحَ) دئ.

طَلَحَ الْبَعِيرَ: بەمانا (أَطْلَحَ) دئ.

طَلَحَ عَلَيْهِ: زۆری تین بۆهینا و ماندوو
شهکەتی کرد.

الطَّلَحُ: درمختیکی گەورەبە لەجۆری

درمختی (العِضَاء) حوشر گەلاکەیی

دەخوا و حەزی لێبەستی ە ھەروا ناو

بۆ میوەی مۆز، کە قورئان

دەفەرموی: ﴿وَطَلَحَ مُضَرٍّ﴾:

مەبەست مۆزە ە جاری وادەبێ

لەجیاتنی (الطَّلَح) دەرگوتری: (الطَّلَحُ)،

ھەروا وشە (الطَّلَح) ناو بۆ ناوی

قورپای بنکی حەوزو شتی وا ە وەرگ

خالی و برسی ە رێخۆڵە ە (ک):

أطلاح).

الطَّلَحُ: ماندو ە کزو لاواز.

کرپار دەرگوتری ە (ک): طلبات

الطَّلَبَات). لەفانونی (مراعات) دا

بریتییە لە پێشنیاری داواچی کە

پێشکەشی دەکا بۆ دادگا و داوا دەکا

بەپێی ئەو پێشنیارە دادوەر حوکم

بکا.

الطَّلَبَةُ: سەفەری دوورو درێژ.

الطَّلَبَةُ: داواکراو ە (أَم طَلَبَةُ): نازناوی

دالاشە (دالە کەرخۆز).

الطَّلَبَةُ: داواکراو ە پێویستی.

الطَّلَابُ: کەسێک داواکاری زۆرین.

الطَّلُوبُ: بەمانا (الطَّلَابُ) دئ،

دەرگوتری: (بەر طَّلُوبُ): بێرکە

ئاوەکە زۆر لەقوڵی دایە ە (ک):

طَلَبُ).

الطَّلِيبُ: بەمانا (الطَّلِيبُ) و

(الطَّلُوب) دئ ە (ک): طَلَبَاءُ ە (وھی

طلب و طلبیە) ە (ک): طالاب).

المَطْلَبُ: بەمانا (الطَّلِيب) دئ ە ھەروا

بەمانا مەبەست و نیاز دئ ە شوینی

توێژنەھموو لێکۆلینەو ە شوینی

داواکردن ە (ک): مطالب).

طَلَحَ طَلْحًا وَطَلْحًا: ماندوو بوو

لەرۆیشتن و نەیتوانی بپروا.

طَلَحَ فَلَانٌ طَلْحًا: فلانکەس بەد خوو بوو،

داوەشا تێکچوو.

طَلَحَ الْبَعِيرَ وَخَرَهُ طَلْحًا: حوشرەکە وانی

طَلَسَ بَصْرَهُ طَلَسًا: چاوی کوپر بوون.

طَلَسَ بالشئ على وجهه: شتهکه‌ی هیڤا

و مکوو خوۍ ۵ چونی بیستبوو ناوا

گیرایه‌وه.

طَلَسَ به في السجن وغره: فرپی دایه ناو

به‌ندیخانه‌وه.

طَلَسَ الكتاب: نووسینی ناو کتیبه‌که‌ی

شیواند تیکی دا.

طَلَسَ طَلَسًا وَطَلَسَةً: کوژاندپییه‌وه.

طَلَسَ الثوب: کراسه‌که یا پۆشاکه‌که رزی

کۆن بوو ۵ یان رهنگی بۆری مه‌یله‌و

رهنش بوو.

طَلَسَهُ: بۆ زنده رۆی له‌مانای

(طَلَسَهُ) دئ.

إِطْلَسَ: کوژایه‌وه، سراپه‌وه، گوم بوو.

تَطْلَسَ: به‌مانا (إِطْلَسَ) دئ.

تَطْلَسَ بالطالسان: خاوی له‌ملی خوۍ

پیچا، خاوی به‌سهر شان و ملی خوۍ

دا دا ۵ (طالسان): که جوړه

پۆشاکیکه له‌بهری کرد.

الأطلس: نه‌ومتا رهنگی بۆری مه‌یله‌و

رهنش بی ۵ بۆیه به گورگی

بۆرمهنه‌ی مه‌یله‌و رهنش ده‌گوتری

(الأطلس).

الأطلس: دز، سه‌گ ۵ چلکن ۵ که‌سیک

کارنکی ناشیرینی پالدرابی ۵ بارچه

ناوریشم ۵ (ک: طلس).

الأطلس الجفراي: بپروانه وشه‌ی

(الأطلس) له‌پیتی (ا) دا.

الطالسان: جوړیکه له‌سهرپۆش و مل

پیچ دهریته سهرشان یان

له‌جه‌سته‌وه ده‌پیچری و نه‌بپردراوه

نهمدروئ، له‌میصر پیی ده‌گوتری:

(شال) ۵ بپروانه (الطالسان).

الطلس: گورگی بۆرمهنه‌ی مه‌یله‌و

رهنش ۵ پۆشاکي چلکن یان

قوماشیک رهنگی بۆرمهنه‌ی مه‌یله‌و

رهنشی تییدا بن ۵ نوسینییک

سپردراییته‌وه شوینه‌واری مابی ۵

پیستی رانی حوشر نه‌گهر

روتاییته‌وه.

الطلساء: میینه‌ی (الأطلس) ۵ (ک:

طلس).

الطلسة: بۆرمهنه‌ی تۆزاوی مه‌یله‌و

رهنش ۵ ته‌نکه هه‌ور ۵ (ک: طلس).

الطلاسة: ته‌خته سر ۵ په‌رۆیه‌ک

ته‌خته‌ی شت له‌سهر نووسراوی پی

بسپردراییته‌وه نوسینه‌که‌ی لابیری.

الطلیس: کوپر.

الطلیس: که‌سیک چاوی نوقابین و

هه‌لنه‌یه‌ن.

الطیلس: لوغه‌تیکه له (أطلسان) ۵

(ک: طاليس وطیالسة) ۵ عه‌ره‌ب که

جَنِيو بهيه كِيك دمدن دهلین: (یا

ابن الطَّیْلَسَان): نارپسمن، عهجه م.

طَلْسَم: سهری داخست و روی گرز کرد

و ساحرو جادو و جادوو ته لهسمی

نووسی.

طَلْسَم الشَّيْ: خهت و هیلکاری

جوراو جوری بوشته که کیشان و پیی

وابوو بهوخته و هیلانیهی

دمیانوسگیانی نهستیره

به رزمکان بهسروشته نزمهگانی

سهرزموییه و دمه سستیه ووه

دمتوانی سود راکیشو زیان دوور

بخاتهوه، نه م وشهیه له بنه رمت دا

وشهیه کی یونانییه و بههه موو نهو

شانه دگوتری که چهواشه کاری

تیدایه و ته م و مزی نه زانی

دایپوشیوه، و مگوو لوغزو فال و قواوه

گرتهه ووه بهخت گرتهه ووه نهو

جوره شانه و له کوردی دا به زوری

ته لیسم به کار دهیندری و

دمگوتری: (فَكْ طَلْسَمُهُ اَوْ طَلْسِمُهُ):

ته لیسمه کی رون کـردهوه،

چهواشه کارییه گانی شی کردموه.

الطَّلْسَمُ: به مانا (الطَّلْسَمُ) دی.

طَلَطَل: دهستی راوه شانده لهکاتی

رویشتن دا و به پهل راوه شان

رویشته.

طَلَطَل الشَّيْ: شته کی جولانده.

الطَّلَاطِلُ: دمدی بی دهرمان و نازاری

پشت و نه خوشییه که پشتی

گویند ریژ دایر دایر دهکا.

الطَّلَاطِلَةُ: به مانا (الطَّلَاطِلُ) دی و

سهر برپینی خیرا و گوشتیه که

له قورگ دا یان نالو کهوتن کهتوشی

ناده میراد دمی و ناتوانی خواردن و

خواردنه وه قوت بدا.

الطُّطُلُ: نه خوشی بهر دموم و (ک:

طلاطل).

طَلَعَ الشَّمْسُ اَوْ الْكَوْكَبُ طُلُوعاً: خور

له بهر زاییه ووه دمرکهوت و خوره لات

و نهستیره دمرکهوت و دمشگوتری:

(طَلَعَ مِنْهُ اَوْ فِيهِ عَلَى كَذَا): نهو

رموشانه ی تیدا بهدی کردن.

طَلَعَ التَّخْلُ: درهخته خورماکه چروکه ی

دمرکهوت.

طَلَعَ عَلَيْهِ: روی تی کرد و هیرشی کرده

سمر و له نکاو هات.

طَلَعَ عَنْهُ: لی گوم بوو و خوی لی

شارده وه بونه وهی نه بیینی.

طَلَعَ السَّهْمُ وَغَرَهُ عَنِ الْمَدَفِ: تیره که

نیشانه کی نه پیکاو نهی ههنگاوت.

طَلَعَ الشَّيْ وَفِيهِ: چوو بهر شته که و پیتدا

سهرکهوت.

طَلَعَ الْمَكَانَ: گه پیشته شوینه که، چو بو

شوینه که.

اطْلَعَ النخلُ: به مانا (طَلَعَ) دئ.

اطْلَعَ الشجرُ: درخته که گه لای گرت.

اطْلَعَ الشجرُ: درخته که گه لای گرت.

اطْلَعَ الرامي: تهننگ هاویژمه که، تیر

هاویژمه که تیره که سهری کردو

نیشانه که نه پیکا.

اطْلَعَ عليه: به مانا (طَلَعَ) دئ.

اطْلَعَتِ النخلةُ: درخته خورماکه دریز

بوو، بهرز بوو.

اطْلَعَ الشئُ: وای له شته که کرد

دمریکه وئ.

اطْلَعَ رأسه على الشئ: به سمر شته که

دا روانی بوئه وهی بیبینی.

اطْلَعَتِ النخلةُ الطلعُ: درخته خورماکه

چروزمه که دمرخست.

اطْلَعَ فلاناً على كذا: فلانکه سی به سمر

شته که دا ناگادار کردو بوئ

دمرکه وت.

اطْلَعَ فلاناً: به لهی له فلانکه سی کرد.

اطْلَعَ اليه معروفاً: چاکه ی له که ل کرد.

طالَعَ الشئُ مُطالعةً وطلاعاً: به هوئ

تیروانین و لی ورد بونه وه به سمر

شته که دا ناگادار بوو.

طالَعَ الكتابُ: کتیبه که ی خوینده وه.

طالَعَ فلاناً: ته ماشای نه وهی کرد لای

فلان بوو.

طالَعَ فلاناً بالامر: فلانکه سی به سمر

کارمه که دا ناگادار کرده وه.

طالَعَ فلاناً بكتبه: کتیبه که ی بو فلان

که سی نارد بوئه وهی به سهری دا

ناگادار بی.

طَلَعَ النخلُ: درخته خورماکه

چروزمه که ی دمرکرد.

طَلَعَ الكيلُ: ربه که ی پیواو پری کرد.

إِطْلَعَ: به مانا (طَلَعَ) دئ.

إِطْلَعَ على الأمر: کارمه که ی زانی.

إِطْلَعَ على الشئ: به سمر شته که ی دا

روانی ه به سهری دا ناگادار بوو.

إِطْلَعَ اليه: به سهری دا روانی ه سهری

کرد بوئه وهی بزانی چیه.

إِطْلَعَ للأمر: به سمر کارمه که دا بالا دهست

بوو توانی نه نجاسی بدا.

إِطْلَعَ الأمرُ: کارمه که ی زانی و به سمر

نه نیه که ی دا ناگادار بوو ه فورنان

دهمفرموی: ﴿إِطْلَعَ الْغَيْبُ أَمْ يُخْذِ

عند الرحمن عهداً﴾.

تَطْلَعُ: به مانا (طَلَعَ) دئ.

تَطْلَعُ الإناءُ: قابه که پری بوو.

تَطْلَعُ الماءُ ونحوه من الإناءِ: ناومه که سمر

پیزی کردو له هه موو لایه کی

شته که وه هه لپژا.

تَطْلَعُ في مشيه: له پوشتنه که ی دا خوئ

باداو لارو له نجه ی کرد.

تَطْلَعُ الى الشئ: سهری دیمه نی

شته‌کە‌ی کرد ە شته‌کە‌ی زانی.

تَطَّلَعَ الى قدمه: چاوی هه‌لپری سه‌یری کرد، ده‌گوتری: (عافی الله رجلاً لم يَتَطَّلَعَ لي فِيمَكَ): په‌حمه‌تی خودا له‌وکه‌سه‌ی به‌دوا قسه‌کانی تۆدا نه‌گه‌را.

إِسْتَطَّلَعَ الشَّيْءُ: ویستی شته‌که‌ دهریخوا بزانی چیه.
إِسْتَطَّلَعَ رَأْيَهُ: له‌راو بۆ‌چونه‌کانی ورد بۆ‌وه تابزانی چیه.

الإِسْتِطْلَاعُ الصَّحْفِي: باسو لیکۆ‌لینه‌وه‌ی رۆژنامه‌نووسی، که نووسهرێک یان زیاتر نه‌نجامی دمدا دهربارە‌ی روداوێک به‌وه‌سفو وینه‌وه.

الطَّالِعُ: مانگی په‌کشه‌وه ە گزنگی درۆزنی به‌ره به‌یان (هه‌جری کاذب) ە تیرێک بکه‌وێته نه‌و دیو مه‌به‌ست و سه‌ربکا ە له‌بواری نه‌ستیره ناسی و ناسمانشوناسی دا نه‌و هه‌واله‌ بی بنه‌مایه‌ی نه‌ستیره ناس بلاوی دمکاته‌وه دهربارە‌ی هه‌لاتنی نه‌ستیرمه‌کی تایبه‌ت و په‌یدا‌بوونی روداوی سه‌پرو سه‌مه‌ره ە (ك: طَّلَعَ وطوالع).

الطَّالِعَةُ مِنَ الْإِبِل: په‌که‌م حوشتر که‌له‌گاره‌که‌دا دهرده‌که‌وئ.

الطَّلَاعُ: به‌مانا (الإِطْلَاع) دئ ە هه‌روا

ناوه‌ بۆ هه‌رشوینێک خۆری لئ هه‌لبی ە (طِلَاع الشَّيْءِ): پری شته‌که ە ده‌گوتری: (طِلَاع الْأَرْض وَطِلَاع الْإِنَاء) یان ده‌گوتری: (قوس طِلَاع الْكُف): قه‌وسه‌که‌ پری به‌ده‌سته ە (قِدَاح طِلَاع): په‌رداخیکه‌ پره ە (عَيْن طِلَاع): چاوێکه‌ پره له‌فرمی‌سك ە (ك: طُلُع).

الطَّلُعُ: شوینی به‌رز که‌لییه‌وه‌ بپروانی بۆ شتیکی تر یا شوینێکی تر ە ده‌فه‌رو لایه‌ن و ناوچه ە (ك: طُلُوع واطلاع).

الطَّلْعَةُ: نه‌وه‌ی دهربه‌که‌وئ له‌شت هه‌رشتی‌ک بی ە ده‌مو چاو ە پارچه‌یه‌که‌ له‌چروزه‌ی تازه دهرکه‌هوتوی دارخورما.

الطَّلْعَةُ: نه‌وه‌ی زۆر دهربه‌که‌وئ، یان چاو‌پروانی شت بی ە ده‌گوتری: (إِمْرَأَةٌ طُلْعَةٌ خَبَاءٌ): ئا‌هرمه‌تی‌که‌ جار جار دهرده‌که‌وئ و جار جاریش خۆ گوم دمکا ە (وَطُلْعَةٌ قُبْعَةٌ): ئا‌هرمه‌ته‌که‌ جار‌جار جار سه‌ر روت دمکا و جار جاریش سه‌ری دادمه‌پۆشی ە (ونفس طُلْعَةٌ): نه‌فسێکه‌ زۆر چاو‌پروانی نه‌وشته‌یه‌.

الطَّلَاعُ: (طَلَا الثَّيَابُ): قه‌لبوو له‌بۆته

دراوی روداوی رۇڭگارمو باش دمزانی
تەڭگىر يان بكاو خەليان بۇ
بدۇزىتەمۇ.

الطَّلِيعَةُ من الجِيش: پيشە تاي سوپا،
يەكەم وەجىبە سوپا كە دىردەكەي
ۋ ئەمۇ تاقىمۇ كۆمەلەي سوپا كە
دەنىردىن بزانن سوپاي دوژمن
چۈنەمۇ چەندەمۇ چى دەكەن ۋ
دەشگوتى: (هو في الطليعة أو في
طليعة كذا) ۋ (ك: طلائع).

المَطْلَعُ: پيشەتاو دىياچەي چامە
شيعر ۋ يەكەم دىپرە شيعرى
چامەكە ۋ شوپىنى خۇر ھەلاتن ۋ
قورئان دەفەرمۇي: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
مَطْلَعَ الشَّمْسِ﴾ ۋ كاتى بەيانى و
خۇر ھەلاتن ۋ قورئان دەفەرمۇي:
﴿سَلَامٌ مَّيَّ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾.

مَطْلَعُ الأمر: شوپىنى بۇچونى كارەكەمۇ
چۈنىيەتى دەست پىكىردىنى رىبازى
چوونە ناومەي ۋ مەصەدۇ ئامپىرى
بەرز بوونەمۇ لە نزمىيەمۇ بۇ
بەرزى ۋ دەشگوتى: (هذا مَطْلَعُ
الأكمة): ئەمە پونۇ ئاشكرايە ۋ
(ك: مطالع).

مطالع الشمس: شوپنە جياچياكان
كە خۇر لىيانەمۇ ھەلدى، چونكە
خۇر پۇزانە شوپىنى دىرگەوتنۇ

ئاوابوونى دەگۇڭى.
اطْلَفَ فلان: فلانكەس تۆلەگىرەمۇ
دوژمنەكەي ھەلومەشاندەمۇ
پىلانەكەي پوچ كىردەمۇ.

اطْلَفَ دم القتل: خوپىنى كوزراومەي
بەفپۇ دا.
اطْلَفَ مال فلان أو حق: مافو مالى
فلانكەسى ژىر پى دا.
اطْلَفَ فلاناً كذا: فلان شتى بەخشى
بەفلانكەس.

طْلَفَ عليه: لىي زىادكردو لەسەرى
زىادكرد.

الطُّلْفُ: بەفپۇ دان ۋ بەتالۇ پوچ.
الطُّلْفُ: بەمانا (الطُّلْفُ) دى ۋ شتى
ئاسانۇ بەيدەست ۋ زىادەي شت ۋ
بەخشى و دىارى.

الطُّلِيفُ: بەمانا (الطُّلْفُ) دى ۋ شتى
بەلاش ۋ كارى ئاسانۇ كەم ئەركى و
ھەرزان بەھا.

طَلَّقَ طلقاً وطلاقاً: لەكۇنپۇلى ئەودا
نەما، لەژىر دەسەلاتى چووه دەر.

طَلَّقَت المرأة من زوجها: ئافرىتەكە
لەژىر نىكاھى مېردەكەي چووه
دەرو لەفەيدۇ ئەركى مېردەكەي
رزگارى بوو.

طَلَّقَ يده بالخير: دەستى بەبەخشى و
نانبەمىيى بلاو كىردەمۇ.

طَلَّقَ فلاناً الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی به‌خشی به
فلان‌ک‌ه‌س.

طَلَّقَ طَلْقاً: دوور‌ک‌ه‌وت‌ه‌وه.

طَلَّقَ طُلُوقَهُ وَطَلَّاقَةً: به‌مانا (طَلَّقَ) دئ.

طَلَّقَتِ الْيَدُ: دمسته‌ک‌ه به‌خشنده بوو.

طَلَّقَ الْوَجْهَ: دهمو چاوی رونو گه‌شه‌دار

بوونو ک‌ه‌یف خوشو ت‌م‌ر‌د‌ه‌ماخ
بوو.

طَلَّقَ اللِّسَانَ: زمانی ره‌وانو قسه شیرین
بوو.

طَلَّقَ فلانٌ: فلان‌ک‌ه‌س رو‌گوشادو رو‌خسار
جوانو قسه خوش بوو.

طَلَّقَ الْيَوْمَ: رۆژ‌م‌ک‌ه‌ی مام ناومندی بوو
نه‌سارد بوو نه‌گ‌ه‌رم.

طَلَّقَتِ الْمَرْأَةُ مِنْ زَوْجِهَا: به‌مانا
(طَلَّقَتْ) دئ.

طَلَّقَتِ الْمَرْأَةُ أَوْ الْحَامِلُ فِي الْمَخاضِ:
نافرته‌ک‌ه نازاری ژانو نار‌ه‌حه‌تی
من‌د‌البونی توش بوو (ف‌ه‌ی
مطلو‌قه).

طَلَّقَ الْقَوْمَ: خه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه حوشره‌کانیان
به‌ره‌للا کردن بۆ نه‌وه‌ی بل‌ه‌وم‌ر‌پ‌ن،
ب‌گ‌ه‌ر‌پ‌ن له‌وم‌ر‌پ‌ن‌کیان دمست گیر ببئ.

أَطْلَقَ الشَّيْءَ: شته‌ک‌ه‌ی به‌ره‌للا کرد
دم‌گوت‌رئ: (أَطْلَقَ الْأَسِيرَ): دیله‌ک‌ه‌ی
به‌ره‌لا‌کرد (أَطْلَقَ الْماشِيَةَ):
نازه‌له‌کانی به‌ره‌لای له‌وم‌ر‌گا کردن

(أَطْلَقَ خَيْلَهُ فِي الْحُلْبَةِ): نه‌س‌پ‌ه‌ک‌ه‌ی
له‌گۆر‌ه‌پانی جلیت بازی دا هیناو
برد (أَطْلَقَ الْمَرْأَةَ): نافرته‌ک‌ه‌ی
ته‌لاق دا (أَطْلَقَ لَهُ الْعنانَ): به‌ره‌لای
کرد مهره‌خ‌م‌سی کرد (أَطْلَقَ لَهُ
التصريفَ): ر‌ن‌گ‌ای دا چۆن کار‌دم‌کا
بی‌کا.

أَطْلَقَ الدَّوَاءَ بَطْنَةً: دهرمانه‌ک‌ه س‌کی
چواند (توشی گو‌ف‌ی‌ر‌ه‌و ره‌وانی کرد.
أَطْلَقَ الْكَلَامَ: قسه‌ک‌ه‌ی به‌رم‌هایی کردو
تایبه‌تمه‌ندی نه‌کرد به‌شتی‌ک‌ه‌وه.
أَطْلَقَ يَدَهُ بَخِيرَ: دمستی خۆی به‌خیرو
به‌خشیش بلآو کرده‌وه.

أَطْلَقَ الْمَذْفَعُ وَغَوَّهَ: تۆپه‌ک‌ه‌ی والی کرد
گولله به‌اوی (گولله بته‌ق‌ت‌ینئ).
أَطْلَقَ كَذَا عَلَى كَذَا: نه‌وه‌ی کرده ناو
بۆنه‌وه (یان نه‌و ناوه‌ی بۆ به‌کار
هینا.

طَلَّقَهُ: به‌مانا (أطلقه) دئ.

إِطْلَقَ: دل‌خۆش بوو.

إِنْطَلَقَ: به‌ره‌لا بوو، جولاً (له‌وه
ر‌ز‌گاری بوو (رۆ‌یی (دم‌گوت‌رئ:
(إِنْطَلَقَ يَفْعَلُ كَذَا): دمستی کرد
به‌وشته، خ‌م‌ری‌ک‌ه نه‌و شته‌ب‌کا.

انطلق الوجه أو اللسان: رو‌خساری
گوشادو جوان بوو (زمانی کرایه‌ومو
قسه شیرین بوو.

تَطْلُقُ: به مانا (إِطْلُقْ) دئ.

تَطْلُقُ الظِّيَّ ونحوه: ناسکه که به خیرایی
رؤی.

تَطْلُقُ الخيلُ: نَسَبَه که له پيشبرکي دا
بهره های رؤی هیچ شتيك جلّهوی
نه گرتوه.

تَطْلُقُ الفرسُ: نَسَبَه که دواي راکردن
میزی کرد.

إِسْتَطْلُقُ: به مانا (تَطْلُقْ) دئ.

إِسْتَطْلُقُ الشَّيْءَ: شته که ی به پهله کرد
ه یان داوای بهر هه لدانی کرد ه
دمگوترئ: (إِسْتَطْلُقْ من صاحب الدين
كذا): داوای له خاومن قهرزمکه ی
کرد نهوی بؤ بکا.

الطالِق: ته لاقندراو ه دمگوترئ: (إمرأة
طالق): نافرته که له بهندو نه مرکي
میرداری رزگاری بوو ه (ناقة أو شاة
طالق): حوشتريك یان مهرپکی
بهره لا کراوه بؤ نهوی به نازمزی
خوی بله وهرئ ه (ك: طُلُقْ وطوالق).

الطالِق من النساء: به مانا (الطالِق) دئ ه
همروا نه گهر بؤ حوشترو مهر و شتی
واش به کارهات ههر به مانا
(الطالِق) دئ.

الطالِق من الليالي: شهوی ههوا مام
ناومندو نه ساردو نه گهرم و بی

چورتهم و ناخوشی ه (ك: طوالق).

الطلاق: بهرله لا کردن و مهره خهس
کردن ه له بواری شهرع دا بریتیه
له هه لومشانندنهوی گریبه سستی
نیوان ژن و میرد، لابر دنی نیکاحی
نیوان ژن و میرد.

الطَّلُقُ: بهرله لاو بی کووت و زنجیر ه
دمگوترئ: (طَّلُقُ اليَدُ أو اليدين):
بپاویکی دمکراوو نانبدیه.

فرسٌ طَلَّقَ اليَدَ: نَسَبَه که دهستی
پیومندی تیدا نییه پیومند نه کراوه
ه حاجی پهت و شتی وای تی
نه خراوه، همروا وشه ی (الطَّلُقُ) ناوه
بؤ ناسک لهم پوموه که تیزرویه ه
ناوه بؤ سهگی پاو چونکه به خیرایی
به لاماری نیچیر ددها، همروا ناوه بؤ
دهم و چاوی گوشادو روخساری
جوان و دم به پیکه نین ه بؤ زمانی
رهمان و قسه شیرین ه شهوو رؤزی
ههوا خوش و نه ساردو نه گهرم بی
رهمه باو شتی ناخوش و زیانبه خش
ه ژانی مندالبون ه گیاه که له بواری
بویه و رمنگ دا به کارده یندرئ ه
بهردی که بریسکه دارو رونه
که به ناسن پیی کیشی پریشکی لی
دمبنه وه، دهه پردی و وکوو بؤدره
به جهسته دمکری پیستی مرؤف نهرم
دمکا.

الطَّلُقُ: بهرەللا یان دەستکراوە ئازاد
بەجۆریک بتوانی هەموو شتێک
نەجام بدە، روخساری گۆشادو زمانی
پەوان.

الطَّلُقُ: بهرەللا کراو ە دەرگوتری: (بەیر
أو ناقة طُلُق) ە هەروا ناوہ بو
روخساری شیرین و زمانی پەوان.

الطَّلُقُ: نۆرە ە بەشو بار ە ریخۆلە ە
دەوران دەوری گەدە ە (ک: أطلق).

الطَّلُقُ: روخسار شیرین و زمان پەوان ە
قەسەزان.

الطَّلُقَةُ: یە کجاری ژان گرتن، یان یە کجاری
تەڵاقدان، یەک تەڵاق یان یە کجاری
بەرەللا کردن ە شەوی نەساردو
نەگەرەم.

الطَّلُقَةُ: پیاویک زۆر ژن تەڵاق بدە.

الطَّلَاقُ: بەمانا (الطَّلَاقُ) دێ.

الطَّلَاقُ: روخسار شیرین و روکراوە و
زمان پەوان ە یان دیل و دەست
بەسەر کە بەرەللا دەرکێ و وازی لێ
دێندری بۆخۆی چی دیکا بیکا ە ئەو
کەسە بەزۆر موسوڵمان کراوە ە
(ک: طلقاء).

المِطْلَاقُ: پیاویک ژن تەڵاق بدە ە
خوشتی بەرەللا ە (ک: مطابق).

المُطَلَّقُ: رەها و بێ مەرج و
تایبەتمەندی ە شتی ناداری کراو ە

حوکم و بێ پارێک کە چەرت و
وەلانانی تێدا نەبێ ە ئاوی بێ
قەید و مەرج، ئاوی سروشتی و
نەگۆراو پاک و بێ گەرد ە ئەسپێک
بازنە ی سروشتی لە قاچ دا نەبێ یان
پەت و پێوێندی لە قاچ نەبێ.

المُطَلَّقُ: ئەو کەسە دیه‌وێ پێشێرکێ
بەنەسپەگە ی بکا.

طَلَّ دم القتل: خوێنی کوژراوە کە بەفێرۆ
رۆیی ە تۆلە ی نەسەندرایە وەو
خوێنیشی و مرنەگیرا ە زەوی شەونەم
لێ دراو.

طَلَّ اللبنُ: شیرەکە کەم بوو.

طَلَّ دم فلان: خوێنی فلانی بەفێرۆ دا،
بەتالی کردەو.

طَلَّ فلاناً: فلانکەسی پاشگۆی خست و
هەولی دا مافی پێشێل بکا.

طَلَّ المَطَرُ الأرض: بارانەکە زەویە کە ی
ناودا، تەری کرد.

طَلَّ فلاناً حقّه: فلانکەسی مەنع کرد
لە مافی خۆی و هەولی دا مافی لێ
زەوت بکا.

طَلَّ الشئ بالدهن: شتە کە ی بەرۆن
هەنوو.

طَلَّ الإبل ونحوها: بەزەخت خوشتەرە کە ی
لێ خوێن.

طَلَّ دمه طلاً: بەمانا (طَلَّ) دێ.

طَلَّتْ الأرض: زموپیه که شهونم لیی دا
 (فهی مظلولة).

طَلَّ طَلًّا وَطَلَّالَةً: جوان و سمرنج راکیش
 بوو.

طَلَّ فلان: فلانکس که یف خوښ و
 تهردهماخ بوو.

اطَّل: بهسری دا پروانی ۵ دمشگوتری:
 (اطَّل علیه).

اطَّل: نزيك بؤوه.

اطَّل على حقّه: له مافی خوئی دا
 بهسری دا زال بوو.

اطَّل عليه بالأذى ونحوه: بهردهوام بوو
 له سر نه زیمتدانی.

اطَّل دم القتيل: خوینی کوژراومه کی
 به یفری دا ۵ دمشگوتری: (اطَّل ذمّه).

تطال: مؤلّه تی داو چاومروانی کرد.

تَطَلَّت الأرض: زموپیه که گیاو گزی
 لی پرواو کس ناوی نه کهوت، کس
 پیی لی نه نا.

اِسْتَطَلَّ علیه: به مانا (اطَّل) دئ.

اِسْتَطَلَّ الفرسُ ونحوه ذَبَّة: نه سپه که
 کلکی بهر زکرده و.

الطَّلَاةُ: جوانی و روخسار شیرینی ۵

که یف خوښی و تهر دماخی ۵

که سایه تی هه موو شتیک ۵ هه باره ی

خانوو هه یکه لی ۵ که لاوه ی خانوو.

الطَّل: جوان و سمرنج راکیش له هه موو

شتیک دا ۵ ورده باران ۵ تمه باران

که زور زموی تهر نه کا ۵ قورئان

دمه رموی: هَافان لَمْ يُصْنِهَا وَابِلٌ

فَطْلٌ ۵ شهونم و تهراییه که یرمی

دردهخت و روه که دهیدا بهلقو

که لاکان ۵ شیرو ماست ۵ پیرو

به سالاچوو ۵ (ک: طلال و طَلَل).

الطَّل: بهتال و پوج.

الطَّل: شوپنه وارو که لاوه ۵ سه کوئی

به ربیلاو خانوو که شوینی دانیشتنی

خیزانه بؤ پشودان و هه سانه وه یان

خواردن و خواردنسه وه یه سهر

داده نری ۵ خیمه و پارچه قوماشی

که وره که که شتی و بارو بارگنه ی پی

داده پوشری ۵ (ک: اطلال و طلول).

الطَّلَاءُ: خوینی پژاو.

الطَّلَّةُ: نافرمت ۵ زموپیه که تمه بارانی

لی درایی ۵ نازو نیعمت له پوښاک و

خواردنمه نی دا ۵ شهرابی گواراو

به له زمت ۵ همرشتی: بؤنی خوښی

لی بی.

الطَّلَّةُ: قومه شیر، قومه ماست و دؤ ۵

مل ۵ (ک: طَلَل).

الطَّلِيلُ: رزاو (خوینی پژاو) ۵

حه صیری چندر او له پرزو پالی

دردهختی دؤم یان له توپکی لهو

دردهخته ۵ رزیوو پوښاکاو ۵ (ک: اطلّة

وَطَلَّلَ وَطَلَّةً ۵ بۆ مینه (طلائل) ۵
دمگوترئ: (المَطْلُ من الأمور): شتی
بهر قهرار نه بوو ۵ دمگوترئ: (أمر
مُطْلٍ): کاریکی گۆز اوو نابهرده واره.
المطلول: ماست تویرئیکی به سهرده
بی و ناوی سهرکه و تیی و ابزانسی
ماستی چاکه، به لام له واقع دا
خراب بی.

طَلَمَهُ: شه پلاغهی لی دا.

طَلَمَ الخُبْزَةَ: نانکههی پان کردموو ریکی
خست.

طَلَمَ الخُبْزَةَ: به مانا (طَلَمَ) دئ ۵ واته:
نانکههی پان کردموو ریکی خست.
طَلَمَ العِرْقَ عن جبینة: عهرقی له ناو
چاوانی خوی سړی.

الطَلْمُ: سفره خوان که نان و پیخوری
له سهر دانه نرئ.
الطَلْمُ: چلک و به لقی دموو ددان
که به هوی گوی پینه دانیان پهیدا
بوو بی.

الطَلْمَةُ: نانی برژاو به خۆله میشی زۆر
گهرم نانی پيشاو له ناو خۆله میشی
گهرم ۵ به ردی پان که وهکوو پنه
نانی له سهر پان بکریته وه ۵ (ك):
طَلْمَ).

المَطْلَمَةُ: تیرۆک؛ نامیریکه نانی پی
پان دمکریته وه پیش نه وهی

بیرژئندری.

طَلَمَسَ: به مانا (طَلَمَسَ) دئ واته
ته لیسی لی کرد ۵ پان دموو چاوی
گرژو مؤن کرد.

طَلَمَسَ الكتاب: نویسی کتیبه کهی
سرپه وه، رمشی کرده وه.

إِطْلَمَسَ الليلُ: شه وکه تاریک بوو پان
تاریکیه کهی زۆر که سکون و به هیز
بوو.

الطَلَمِسَاءُ: تاریکی به هیزو زۆر تاریک
۵ زموی و ساریه که هیچ نیشانه و
باله خانمو خانوبهری تیدا نه بی ۵
ته نکه ناو.

طَلَا طَلَواً وَطَلَاوَةً: ناسکههی به سته وه،
به ندی کرد.

طَلَيْتُ أَسْنَاهُ طَلًا: ددانی زمرد بوون ۵
به لقی سهر که وه سهر ددانی ۵
به لقی زمرد ددانی داپوشین ۵
دمگوترئ: (طَلَيْ قُمُهُ): دموو ددانی
به لقی گرتی ۵ له تینوان دهمی وشک
بوو.

أَطْلَتِ الظَّيَةُ: ناسکه که بیچویه که پان
زیاتری بوو.

أَطْلَى فلان: فلانکهس ملی به لایه که دا
خوار بوو ۵ دمگوترئ: (ما أَطْلَى لَبِيَّ
قط): هیچ پیغه مبه ری که شوین
هه و او نارمزوی خوی نه که و توهو.

الطَّلَاةُ: سَبَّايَهَتِي بهيان، روناکی
ناسوی بهرمه بیان ۵ (ک: طَلَّيْ).

الطَّلَاةُ: بِيَجْوَه نازدهنی کيوی ۵
گوریس و حهبل یان پارچه حهبل ۵
شتی بی نرغ و بهها ۵ دهگوترئ:
(مایساری طَلَّوَة): پهتکه گوریسیک
ناهیئ.

طَلَّيْ المَاءُ طَلَّيَا وَطَلَّاءُ: ناومکه قهوزی لی
پهیدا بوو.

طَلَّيْ الشَّيْءُ بَكْذا: شتهکهی بهشتیک
بۆیه کرد داپهوشی.

طَلَّيْ اللَّيْلُ الْآفاقُ وَغیرها: شهو بهتاریکی
خوی دونیای داپهوشی ۵ (طَلَّيْ فَلَانًا):
جنیوی بهفلانکس دا.

طَلَّيْ الظَّنَّ: ناسکهکهی بهستمه ۵ کردیه
کۆزوگهی تایبهتیهوه.

طَلَّيْ فَلَان: فلانکس گۆرانی گوت.

طَلَّيْ الشَّيْءُ بَكْذا: زیدمپوی کرد له
ههولدان بۆ دهمسته بهرکردنی
شتهکه.

إِطَلَّيْ بَكْذا: بهوه چهوری کرد.

تَطَلَّيْ: بۆ موطاومعهی (طَلَّاه) دئ ۵
خوی بهگانتیهو کهپو خوش
رابواردنهوه گرت.

الطَّلَّيْ: قومه شیرو کهوچکه دۆیهک.

الطَّلَاءُ: نهوکهسهی مهعدمن و شتی وا
بۆیه دهکا.

الطَّلَاةُ: شتی بچوک له ههرشتیک بی ۵
زاروک ۵ بیجوی نازهل که له دایک
دهبی تا خو دهگری ۵ بیجوی ناسک
۵ تفی وشکهوه بووی ناو دم ۵ یان
تفیکی لینج که ددان داپهوشی و
له ناکامی تینوایهتی زۆر یان
برسییهتی یان نهخوشی پهیدا دهبی
۵ (ک: أَطْلَاءٌ وَطَلَّاءٌ وَطَلَّيْ)یه.

الطَّلَاةُ: مل، گهردن ۵ یان لامل ۵ (ک:
طَلَّيْ)یه.

الطَّلَاةُ: جوانی و رمونه قو که شهو
نشه ۵ توپزیکی تهنکه له سهر
شیرو ماست و خوین پهیدا دهبی ۵
باشماوهی خوراک له ناو دم و ددان
دا.

الطَّلَاةُ: ههرشتیک بۆ چهورکردن
رمگ کردن بهکاری قهوز ۵ قسه و
باسی کورت و کهم.

الطَّلَاةُ: گورگ ۵ نیچیرموانی چوست و
لهش سوک ۵ حهبلیک سهریکی
له قاجی نازدهنه که دهخری و
سهرمکهی تری به سنگیکهوه
دهبهسترئ ۵ (ک: أَطْلَاءٌ وَطَلَّاءٌ).

الطَّلَّوَاءُ: چاومپوانی ۵ ته مبهلی و
قونگرانی ۵ قهوز.

الطَّلَّوَان: به نغیکی سببیه زمان
دادهپوشی بههوی نهخوشی یان
تینوایهتی پهیدا دهبی.

الطَّلَى: بِيَجْوَى نَاسِك ۵ بَوِيه كِراو
بِهَقْمَتِران ۵ (ك: أَطْلَاء و طلاء).

الطَّلَاء: هَمَرشَتِيك شَتِي تَرِي پِي بَوِيه
بِكِرِي و مَكُوو قَهَتِران و رَوْن و قَوِرو
شَتِي و ا ۵ دَوُشاوِي تَرِي ۵ زِيوِي
خَالص و پَالفَتِه كِراو ۵ نِه و پَهَت و
حَمِيلَه ي نَاژَه لَه كِه ي پِي
بِه سَتِراو مَتِه و ه.

الطَّلِيَاء: كِرَوِي ۵ نِه و پِهَرَوِيه ي نَافَرَمَت
بِه خَوِيه و ه لَه دِه كِرِي لَه كَاتِي
كِه مَوْتِه نَاو عَادَمَتِي مَانِگَانِه يه و ه.
الطَّلِيَان: بَه نَغِي زَمَرَد كِه دِمَكِه و يَتِه سَهَر
دَدان.

الطَّلِيَّة: مَل ۵ لَامَل ۵ پارِجِه
خَوِريه كِه پَا لَفَكِه يه كِه جِه سَتِه ي
كِرَوِي ي پِي جِه و ر دِه كِرِي ۵
نِه خَوُشِي يه كِه دِه شَوِبِه يَتِه نِه خَوُشِي
پِي سَت قَه لَشِين و توك رَوَتَانِه و ه
لَه لَاتِه نِي شَتِي مَرَوُف پَه يدا دِه ي.

المِطَلَى: نَامِي رِي شَت جِه و ر كِرْدن.

المِطَلَاء: يِه مَانَا (المِطَلَى) دِي.

المِطَلِي: (أَمْر مَطْلِي): كَارِي كِه
جِه و ا شِه و نَامِه عِلوم و تِه م و مَزَاوِيه.
طَمِئَتِ الْمَرْأَة: نَافَرَمَتِه كِه يِه كِه مِجَار
كِه مَوْتِه عَادِه ي مَانِگَانِه و ه (ك: طُمُتْ
و طَوَامِث).

طَمِئَتِ الْمَرْأَة: جَووَه لَای نَافَرَمَتِه كِه، دِمَسْتِي
لِي دَا، لَه گِه لِي جَوَت بَو و ۵ قَوِرْنَان
دِمَفَر مَوِي: (لَمْ يَطْمِئْنُ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ
وَلَا جَانٌّ) ۵ دِه شِگَوَتَرِي: (مَا طَمِئَتْ
هَذَا الْبَعِيرَ حَبَلٌ): كِه ل سَوَارِي نِه و
حَوِشَتَرِه نِه بَوِه ۵ (وَمَا طَمِئَتْ هَذَا
الْمَرْعِ أَوْ هَذِهِ الرُّوحَةُ أَحَدٌ قَبْلَنَا).

الطَّمِئْتُ: خَوِي تِي حَه يَز ۵ چَلَك و
دِزَوِي تِي.

طَمِجَ الْمَاءُ وَخَرَهُ طُمُوحاً وَطِمَاحاً: نَاوَمَكِه
بِه رَز بَوُه.

طَمِجَتِ الدَّابَّةُ: وَاخَه كِه جِه مَوِش بَو و.

طَمِجَ إِلَيْهِ بَصَرُهُ: سَهِي رِي كِرْد ۵ بَوِي رَوَانِي
۵ دِه شِگَوَتَرِي: (طَمِجَ بَصَرُهُ): جَاوِي
بَوِي بِه رَز كِرْد مَوِه، جَاوِي تِي بِرِي.

طَمِجَ بَأَنَفِهِ: خَوِي بَه زَلَزَانِي، فِيزِي كِرْد.

طَمِجَ إِلَى الْأَمْرِ: جَاو مِرَوَانِي كَارِه كِه ي كِرْد.

طَمِجَتِ الْمَرْأَة عَلَى زَوْجِهَا: نَافَرَمَتِه كِه

مِي رْدِه كِه ي بَه جِي هِي شَت و جَوُه

بَوِي مَانِي بَاوَانِي.

طَمِجَ فِي الطَّلَبِ: لَه دَاوَا كَارِي يه كِه ي دَا دَوور
رَوِي.

اَطْمَحَهُ: وَا ي لِي كِرْد هِي وَاو نَاوَانِي

بِه رَزِي هِه يَن.

اَطْمَحَ اليه بصره: چاوی بۆ هه ئیری و ته ماشای کرد.

طَمَحَ الفرسُ وغره: ئه سپه که ههردو دهستی هه ئیرین.

طَمَحَ بالشئِ في الهواء: شته که ی بۆ چهوا هه ئدا.

الطامحُ: ههر بهرزایی و ته پۆلکه یه که ٥ نافرمتیک رقی له میرده که ی بی و

بروانیته پیاوی تر، دۆستایه تی له گه ل پیاوی بیگانه دا بگری ٥ (ك: طوامح).

الطَمْحَةُ: یه کجار سه یرکردن.

طَمَحَاتِ الدهر: به لاو کاره ساتی رۆژگار.

الطَمَاحُ: که سینک هیواو ناواتی زۆری هه بن ٥ چلیس ٥ بۆ بهرزو دوور

بروانین.

الطَمَاحَةُ: نافرمتیک چاوه چاوی بی و به راستو چهپ دا بروانی بۆ پیاوی

بیگانه و رقی له میرده که ی بی.

الطَمُوحُ: ده گوتری: (بحر طَمُوحُ الماء): دم ریایه که شه پۆله گانی بهرز ٥ (بتر

طموح الماء): بیرمه که ئاوی بهرز.

طَمَرَ طَمَرًا وطمورا: بازی بۆ ژیره وه دا هه ئهاته خوار.

طَمَرَ في الأرض وغرها: به ناو زموی دا رۆیشت و خۆی شارده وه.

طَمَرَ الشئِ طَمَرًا: شته که ی شارده وه

به نه ئینی و که سنازانی له کوینی

شارده وه و چۆنی شارده وه.

طَمَرَ البئر: بیرمه که پر کرده وه.

طَمَرَ المطمورة: چاله که ی پر کرد له گه نم و شتی وا.

طَمَرَ في ضربه: زانی ددانی تهنگی پی هه لچنی.

طَمِرَت يده: دهستی هاوسا.

(اطمَره: به مانا (طمره) دی.

طَمَرَه: زیده رموی گرد له شارده وه ی شته که دا ٥ پیچایه وه.

طَمَرَ السَّيْر: په رده که ی شل کرده وه،

دا یدایه وه ٥ کو ی کرده وه و خستنیه سه ری که ٥ فه وتانندی.

إِطَمَرَ على فربه: له دواوه خۆی هه ئدایه سه یربشتی ئه سپه که و سواری بوو.

إِطَمَرَ الشئِ: به مانا (طمره) دی.

الطامر بن الطامر: خۆی و باوکی نه نا سراون که س نازانی کوپی کین و خه لکی کوین.

الطامور: رۆژنامه ٥ (ك: طوامر).

الطَمَارُ: شوینی بهرز ٥ سه کو ی به ربیلاو خانوو ٥ به زۆری به بی

(ال) به گاردی ٥ (بنات طمار) ٥ به لاو کاره سات.

الطَّمْرُ: پۇشاكى كۆنى پزىوى ۋ (ك):
أطمار).

الطَّمْرُ: ئەسپى رەسەنى خۇ شېۋى باز
ھاۋىزى بەھىز.

طَمْرَةُ الشَّاب: سەرمەتاي گەنجىيەتى.

الطَّوْمَار: بەمانا (الطَّامُور) دى.

المِطْمَارُ: تەناف، ئەو داۋە پەتەي
رايەل دەكرى بۇ ئەۋەي چىنە

دېۋارمكە راست دەرچى ۋ پىشى
دەگوترى ئىمام ۋ دەشگوترى: (ھەر

على مېمار أبىه): ئەۋە لەسەر شېۋە
شېۋازى باۋكى كاردەكا ۋ پياۋىك

جەلە شېۋە جىلى كۆنۈ پزىوى
لەبەردا بى ۋ (ك: مېمار).

المِطْمَرُ: تەنافى دېۋار ۋ دەگوترى:
(أَقِمِ الْمِطْمَرِ يا محدث): ئەي قەسەكەر،

ئەي جەدېت گېرپەۋە قەسەكانت رىك
بىخەۋە ئەلەكانت ھەلگەرومە راستگۇ

بە لە قەسەكرەن دا ۋ (ك: مېمار).

المِطْمُورَةُ: چاللى ھەلگەرتنى نازوخە،
چالە گەنەم جۇكە زوربەي كات

ئەم جۆرە چالانە لەژېر زەۋى
دروست دەكرىن ۋ بەندېخانە ۋ (ك):

مېمار).

طَمَسَ الشَّيْ طَمُوساً: شتەكە شېۋە
شېۋازى گۆرەن ۋ دەگوترى: (طَمَسَ

القمرُ أو النجم أو البصر): واتە

مانگۈ ئەستېرە روناكىيان نەمايان
چاۋ بىنايى نەماۋ نابىنى.

طَمَسَ القلب: دل شېۋاۋە ھىج
ۋەرنەگىرى.

طَمَسَ الشَّيْ وَعَلَيْهِ طَمَساً: شتەكەي
شېۋاند، يان شېۋەي سېرپەۋە

گۆزاندېۋە، دەگوترى: (طَمَسَ
الريح الأثر): رەشەباكە شېۋنەكەي

سېرپەۋە پېرى كەردەۋە.

طَمَسَ الغيم الكوكب: ھەۋرەكە بەرى
روناكى ئەستېرەكەي گەرت.

طَمَسَ عَيْنَهُ وَعَلَيْهَا: چاۋى كۆپرەك
قورئان دەفەرەمۇ: ﴿وَلَوْ لَشَاءَ

لَطَمْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾.

طَمَسَهُ: بۇ زىدەرەۋى لەماناي
(طَمَسَهُ) دى.

إِنطَمَسَ: بۇ موطاۋمەئەي (طَمَسَهُ) دى.

تَطَمَسَ: بۇ موطاۋمەئەي (طَمَسَهُ) دى.

الطَّمَسُ: دەگوترى: (رەسم طامس):

قەبارەيەكى پوچاۋە كۆزاۋمىيە ۋ
(طريق طامس): رىگەي دۈۋر ۋ (نجم

طامس): ئەستېرەي بى نور،
ئەستېرەيەكە روناكى نەماۋە ۋ (ك):

طامس ۋ دەشگوترى: (رجل طامس
القلب): پياۋىكى دل داخراۋە ھىج

ۋەرنەگىرى.

الطَّمِيسُ: بەمانا (الطَّمُوس) دى ۋ

کوڤرېک که پېلوی چاوی جم و
جول نهکا.

طَمَطَمَ الْبَحْرُ: دمریا ناوی زور بوو پر
بوو.

طَمَطَمَ فُلَانٌ: فلانکس لهدمریادا
مهلهی کرد ۵ یان چووه ناو
دمریاوو بهدمریادا رویی.

طَمَطَمَ فِي كَلَامِهِ: قسهکانی رون
نهکردنهوه.

الطَّمَاطِمُ: تهماته، بهکالی و بهکولای
دهخوری.

الطَّمَاطِمُ: بی زویان.

الطَّمَطَامُ: ناو وراستی دمریا ۵ ناگری
که وره زور.

الطَّمَطَمَانِي: بهمانا (الطَّمَاطِمُ) دئ.

الطَّمَطَمَانِيَّة: قسهی تهو و مزای و بی

مانا ۵ طَمَطَمَانِيَّة حِمِر): زاروه

نهگونجاو دکانی حیمیه ریبهکان ۵

ومکو نهوه (ال) تهعریف دمکه نه

(ام) لهجباتی بلین (الصيام) دهلین

(امصيام).

الطَّمَطِمُ: بهمانا (الطَّمَاطِمُ) دئ.

الطَّمَطَمَةُ: قسهیه که بهغهری زمانی

عهرمبی بگوتري.

الطَّمَطَمِي: بهمانا (الطَّمَاطِمُ) دئ.

طَمَعَ فِيهِ وَبِهِ طَمَعاً وَطَمَاعِيَةً: جهزی لی

کرد، وستی بؤ نهو بی.

طَمَعَ طَمَعاً: تهماعی زور بوو.

اطْمَعَهُ: وای لی کرد تهماعی هه بی.

طَمَعَهُ: وای لی کرد تهماعی هه بی ۵

دمشگوتري: (طَمَعَ الْمَطَرُ): بارانه که

دهستی کرد بهبارین بهلام که میک

باری ۵ دمشگوتري: (كَانَ حَدِيثَهَا

تَطْمِيعَ قَطْرِ): قسهکانی دهلیی

رشینهی باران.

تَطْمِيعُ: بؤ موطاومعهی (طَمَعَهُ) دئ ۵

جهزی لی کرد و وستی بؤ نهو بی.

الطَّمَعُ: تهماع ۵ بهتهما بوون ۵ هیواو

ئاوات ۵ بهزوری بؤ شتيك بهکار

دههیندري که پهیدابوونی نزيك بی

۵ (ك: اطماع).

الطَّمَاعُ: کهسيك زوری تهماع هه بی.

الطَّمُوعُ: بهمانا الطَّمَاعُ) دئ.

المِطْمَاعُ: بهمانا (الطَّمَاعُ) دئ ۵ بؤ

نیرو می بهیه که شیوه بهکار دئ.

المِطْمَاعُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتيک زور

تهماع بخاته بهر غهری خوی و

خهک والی بکا تهماعی تی بکه

بهلام خوی بهدهستهوه نهدا ۵ (ك:

مطاميع).

المِطْمَعُ: بهمانا (الطَّمَعُ) دئ ۵ شتيك

داخوازی تهماع لی کردن بی ۵

شتيك تهماعی لی بکري ۵ نهو

باندیمیهی دهخريته ناو قهقهزهوه

بُوْ نِهَوِی بِالنَدَمِی تَرِی هِی
هَه لَخَه لَمَتِنِیَوِ فِرْسَمَتِیَان لِی بِنِی
ه (ك: مَطَامِع).

اَطْمَلْ الْکِتَابَ وَغَرِه: نوسینی
ناوکتیبه که ی سرپیه وه رمشی
کردم وه.

اَلْمَطْمَعَةُ: بَه مانا (اَلْمَطْمَعُ) دئ.
طَمَلْ فُلَان طَمَلًا وَطُمُولًا: فُلَان کَس گونی
نَه دایه جی دَمکاو جی ناکا.
طَمَلْ اَلْجَمَلُ وَغیره: حوشرمه که به خیرایی
رَفُی.

اَطْمَلْ مَالِی الْخُرُوش وَغَرِه: هَمِر جی ناوی
لَه بَنکی حَه و ز مگه دا بوو هَه مووی
هَه لَگوازَتو هِی جی تَنِدا نَه هِی شَت.
اِنُطْمَلْ فُلَان: فُلَان کَس هاوکاری
دزمگانی کرد.

طَمَلْ اَلْاِبِلَ وَغِرَهَا طَمَلًا: حوشرمه که ی
بَه خیرایی لِی خورِی.
طَمَلْ الشَّيْءُ: شته که ی توند به ست و
شته که ی دا.

اَلطَّمْلُ: هَه موو شَتِی کی رمش ه
قوماشِیک بَه تِیری رَمَنگ کرابِی ه
مَلَه وانکه، گِلادَه ه ناوی لَیْل ه پیاوی
چَه قَه چَه ناوی خو پِری که گوئ
بَه کَر دَمو مگانی خَوِی ناداو هِی ج
گَرَنگی بَه و ماندا جی دَه لَوِ جی هِی
دَمگوتَرِی ه نَه حَمَه ق و گِیْل ه
هَه زاری بَی رَه و شتو حَال شِپَرِو ه
گورگی بُوْرَه قَنه ه دزو جَه رده ه
(ك: طَمُولٌ وَاطْمَالٌ).

طَمَلْ اَلْخَصِيرَ: حَمَصِر مه که ی چنی و خِیْت و
گوئ و نِی شانَه ی تَنِدا دروست کردن.
طَمَلْ الشَّيْءُ بَکَذَا: شته که ی گُورِی
بَه تِیه لَسونی فُلَان شت ه دَمگوتَرِی:
(طَمَلْ اَلذَّمُّ السَّهْمُ): خَوِی نَه که
لَه تِر مه که هَه لَسوا، تِر مه که ی خَوِی ناوی
کرد.

اَلطَّمْلَةُ: نَهو ناوه قوراوو لَیْلَه ی لَه بَنکی
حَه و زدا دَه مِی نِی تَه وه پان تَه نکه
قورِی بَنکی حَه و ز.

طَمَلْ الصَّبَاغُ الثَّوْبَ وَغَرِه: بُوْیه چِییه که
قوماشه که ی باش رَمَنگ کرد،
رَمَنگِی کی تِیری دایه.

اَلطَّمْلَةُ: بَه مانا (اَلطَّمْلَةُ) دئ.
اَلطَّمْلَةُ: نافرمتی زَعِیض و لاواز ه (ك:
طَمَلٌ).

طَمَلْ اَلْخَبَارُ اَلْخَبَرَ بِالطَّمْلَةِ: نانهوا نانه که ی
بَه تِی رُؤک پان کَر دَوْتَه وه.

اَلطَّمُولُ مِنَ الرِّجَالِ: بَه مانا (اَلطَّمْلُ) دئ.

طَمَلْ بَکَذَا طَمَلًا: رَمَنگی کرد، بُوْیه که ی
تِی هَه لَسو.

پیش خوی لهیاد بهریتهوه.

الطَّم: دمریا.

الطَّم: ناوی زور ۵ ژماره‌ی زور ۵ شتی

سهر سوږهینهر ۵ نه‌سپی ږه‌سهن و

چالاک ۵ بیچوی خوشتر ۵ دمگوترئ:

(أَتَاهُم الطَّمُ وَالرَّمُ): شتی زورو کهمی

بوّهات.

الطَّمَة: گومرایی و سهر لی شیوان ۵

پارچه‌یهک له‌لومو، به‌زور بو نالضی

وشک به‌کار دمهیندرئ ۵ شتی

قیزمون ۵ کومه‌لی ئاده‌میزاد یان

کومه‌لگای ئاده‌میزاد ۵ یان ناوه‌ندی

کومه‌لگا.

الطَّمُوم: نه‌سپی تیز ږهو.

الطَّمیم: زور کراو ۵ (طمیم الناس):

زورینه‌ی ئاده‌میزاد.

طَمَّانَه: نارامی پی گرت ۵ هیواشی

کردموه ۵ دلنای کرد ۵ نرمی

کردموه، خواری کردموه.

إِطْمَأْن: دلنیا‌بوو، هیواش بووه ۵

دمگوترئ: (إِطْمَأْن به القَرَارُ وإِطْمَأْنُ

جالساً وإِطْمَأْنُ القلب): هیواش بوو

دامه‌زرا، دواي جه‌واشه کاری و

رارایی هیواش بووه، دلنیا بوو.

إِطْمَأْنُ المَكان: شویتنه‌که نرم بوو،

که‌وته نرمایی.

إِطْمَأْنُ بالمَكان وفيه: له‌وشویننه

الطَّمیل: جه‌سته خویناوی شه‌لتاخ بوو

له‌خوین دا ۵ نانی پانکراوه به‌تیرۆک

۵ حه‌صیر ۵ سهره‌تیری پان.

الطَّمیلَة: میینه‌ی (الطَّمیل) ۵.

المِطْمَلَة: تیرۆک؛ دارێکه نانی پی پان

ده‌کریته‌وه ۵ (ک: مطايل).

طَمَّ الشَّيْ طَمُوماً: شته‌که زور بوو تا

پهره‌ی سهند ۵ دمگوترئ: (طَمَّ البحرُ

أو الماء).

طَمَّ الفرسُ وغيره في سيره: نه‌سپه‌که

چوستو تیزږو بوو.

طَمَّ الشَّيْ وعليه طَمًا: شته‌که‌ی داپووشی و

نغرووی کرد.

طَمَّ الزَّابُ البَر: گله‌که بیره‌که‌ی

پږکردموه.

طَمَّ الإِنَاءُ وغيره: قاپه‌که‌ی پږکرد تا له

هه‌موو لایه‌که‌وه سهر پږزی کرد.

طَمَّ شَعْرَة: قزی برپه‌وه ۵ موی برپه‌وه‌و

له‌بیخ دمری هیئا.

إِطَمَّ شَعْرَة: کاتی نه‌وه هاتوه قزی

بتاشی مووه‌کانی بتاشی.

طَمَّ الطَّائِرُ: باندمکه له‌سهر لقی

دره‌خته‌که نیشته‌وه.

إِسْتَطَمَّ شعره: به‌مانا (أَطَمَّ) دئ.

الطَّام: شتی که‌وره ۵ ناوی زور.

الطَّامَة: قیامت؛ روژی ره‌ستا خیز ۵

به‌لاو کاره‌ساتی وا که روداو‌مکانی

- نیشته جی بوو ۵ شوینه که ی کرده
 زیندو نیشتمانی خوۍ.
- طَمَّانُ عَمَّا كَانَ يَفْعَلُهُ: وازی هینا
 لهوکاره ی دهی کرد.
- طَطَّامَن: بُو موطاومعه ی (طَامَنَةُ) دئ ۵ وا
 ده بی سهنگو سوکی لهوشه که دا
 دمکری ده بیته (طَطَّامَن).
- الطَّمَّانِيَّة: نارام گرتن ۵ بتمانہ ۵
 دلنیا بی.
- طما الشَّيْ طُمْرًا: بهرز بؤوه ۵ دمگوتری:
 (طما الماء): ناوه که بهرز بؤوه ۵
 (طمن هُمَّةً) ورمو هیمه تی بهرز
 بؤوه ۵ (طَمَّتِ الْمَرْأَةُ بَرُوجَهَا):
 نافرته که له میړده که ی ناچیزه بوو
 ۵ (طما به الهم): غمو په زاره ی زورو
 نه سته م بوو.
- طما بالغوي نفسُهُ: نه فسی کابرای گومړا
 سه رکه ش بوو ۵ گومړ ابووه که
 له خوۍ بابی بوو، له سنور دهرچوو.
 الطَّمِي: قورپو لیته که لافاو دمیښی و
 له شوینیک له سه ر زموۍ
 دمیښیته وه چ تهر بی چ وشک بی ۵
 پیشی دمگوتری (الفرین).
- طما طَنَّا وَطَنْرًا: شهر می کرد ۵ بی
 رموش بوو، داوین پیس بوو.
- طَنِي فلان طَنًا: شتیکی له دلی خوۍ دا
 شاردموه که نه پویست ناشکرای بکا.
- طَنِي الحِوْران: نازه له که سه پهلۍ
 به لاکه له که میوه نووسا.
- طَنِي الإنسان: ناده میزاد تای لی هات ۵
 سپلی گموره بوو به هوۍ تا
 لی هاتنه وه.
- اطْنًا: گومانی بر د، روی
 له بهر دپروشتی و داوین پیسی کرد ۵
 حمزی کرد بگمړیته وه بؤ شوین و
 مه نرلی، حمزی کرد راکشی و
 بجهوۍ، به هوۍ ته مبه لی و
 ته وه زه لیبیه وه له جیگا خزموه
 هه لئاسی ۵ حمزی له حه وزمکه کردو
 له ناوهم که ی خواردموه ۵ دمشگوتری:
 (حیة لا تُطْنِي): مارمکه مؤله تی
 نیچیرم که ی ناداو په کسمر دمیکوژی.
- الطِنَةُ: شک و گومان ۵ تؤمته ۵
 بهر دپروشتی و داوین پیسی ۵
 بهر ماوه ی ناو که له بنکی حه وزو
 شتی وادا دمیښیته وه ۵ دوا
 هه ناسه ی زیان و باقی مانده ی روح
 له جبه سته دا ۵ خو له می شی
 ساردمو بوو گهر می تیدانه ماو ۵
 خانویک به بهر د بکری له سارادا بؤ
 نه وه ی شهو تیدا بمینیته وه ۵ ته له و
 فاقه بؤ گرتنی درنده ۵ (ک: اطان).
- طَنِبَ طَبًا: قاجی دریز بوو ۵ پشتی

بەكۆلەكەى خىمەكموۋ ھەئاسى.
 ططائبا: ھەرىكەك لەو دوو كەسە
 كۆلەكمو سىنگيان بۇ خىمەكانيان
 چەقاند.
 الإططاب: لەزاراۋى عىلمى مەعانى دا
 برىتتېيە لەۋى وشەكان لەماناكان
 زىاتربىن بۇ مەبەستو سودىك
 بەپىچەموانەى كورتىرى (ئىجاز) ە
 لەنىۋان (الأططاب) و (الإجاز) دا
 حالەتەيك ھەيە پىسى دىگوترى
 (المساوات).
 الإططابة: ئاغزۈنەى قايش پىشتىن
 شتى وا ە چەترو بارانگرموۋ ە رموۋ
 ئىسپ ە كۆمەلە بانئە ە (ك):
 أطائب) ە دىگوترى: (خىل أطائب):
 نەسپەكان بەشۋىن يەك دا
 رىچكەيان بەستوۋە ە (حاجات
 أطائب): ئىش و كارى زۆرو
 زەبەندەو نەبىراۋە (غارات أطائب):
 ھىرش و پەلامارى يەك بەدوۋەك
 داو بى برانەۋە.
 الططيب: ھەبلىكە خىمەو كەزاۋە
 شتى واى پى شەتەك دىدرى ە رىكى
 درەخت كە زۆر رۇچو بى ە
 شادىمارى جەستە كە ماسولكەو

درىژ بوو ە ئەم حالەتە بۇ نەسپ
 بەمەپىو ناپرسەنى دادەنرى.
 ططِبَ الرِّيحُ: رىمەكە خوارو خىچ بوو ە
 (فەر أطب وھى طباء) ە (ك: ططِبَ).
 اططب النهر: روبارمەكە رىپرەمەكەى
 درىژە.
 اططب الريح: رەشەباگە بەھىز بوو
 لەگەل تۆزو خۇل دا.
 اططب الدواب: ولاخەكان يەك
 بەدوۋەك دا رىچكەيان بەست
 لەرۋىشتن دا.
 اططب في العدر وغرە: پىش بازدانەكە
 ورد بۆۋەو خۇى كىشايموۋ بۆنەۋەى
 بازى باش بەا.
 اططب الكلام: قەسەكەى درىژ كەردمەۋ ە
 زىدە پۇى كەرد لەقسەو گوشتارى دا.
 ططِبَ: كۆلەكەى رەشمالەكەى
 بەتەنىشت كۆلەكەى رەشمالى
 كابراۋە چەقاند.
 ططِبَ الشئ: شەكە زۆر بوو تاۋاى لى
 ھات ئەمسەرو ئەوسەرى دىار نىيە.
 ططِبَ بالمكان: لەوشۋىنە مايموۋ ە
 داپكوتا.
 ططِبَ الخيمة: چەند سنگو كۆلەمەكى
 بۇ خىمەو رەشمالەكە چەقاندو
 خىمەكەى پىۋە شەتەك دا.
 ططِبَ السقاء: كۈندە ئاۋەكەى

نه حمه ق.

طَلُّقُ: جهسته ی به خواردنی چهوری
قورس بوو ۵ کیشی زور بوو.

تَطْلُقُ: به مانا (طَلُّقَ دئ).

تَطْلُجُ فِي الْكَلَامِ: له قسه کردن دا

کارامایی به کار هیئاو له زور
لایه نه وه دوا.

الطَّلُجُ: جور ۵ فه نن و کارامایی ۵
سیپارو نامیلکه ۵ (ك: طنج).

الطَّلَجَرَةُ: منهجن و له گهن له مس و

شتی وا ۵ ترسنوکی خو پری ۵ یان

کینایه به له شارستانی چونکه

له قایی جوان و به نرخ دا خواردن
دمخون ۵ (ك: طناجیر).

طَنَجَ طَنَخًا: قه لهوی به که ی زیادی کرد.

طَنَجَ نَفْسَهُ: دمرونی بیس بوو.

اَطْنَحَهُ الدَّسَمُ: چهوری قه لهوی کرد.

طَنَحَهُ: به مانا (اَطْنَحَهُ دئ).

طَنَزَ بِهِ: گاته ی پی کرد ۵ پی پی بیکمنی.

طَانَزُهُ: گاته یان به یه کتر کرد.

الطَّنَانُ: که سیک زور گاته به که سانی

دیکه بکا.

المَطْنَرَةُ: شوونی گاته پی کردن ۵

دمشگوتری: (قوم مَطْنَرَةُ): گهل و

هوژنکی بی که لک و هیچ له بار

نهبون ۵ (ك: مطانز).

نَيْسِقَانُ پیکه وه دمه سته تیه وه ۵

رمگی که له نه سته دا که نادمیزاد

ناور دمه تیه وه درنژدمبی و دمکش ۵

شاپرگی لامل، دوشا دمارن ۵

دمفرو لایه ن ۵ (ك: اطناب، وطبة).

اطناب الشمس: تیشکی خور که

درنژدمبی تیه وه ۵ دمگوتری: (مدت

الشمس اطنابها): خور هیله

تیشکه کانی درنژ کردنه وه گزنگی

دمرکوت ۵ (تَقَضُّبْتُ اطنابها) ۵

خورناو بوو.

الطَّنِبُ: که سیک کوله که وه سنگی

خیمه که ی له په نا کوله که وه سنگی

خیمه ی توی ۵ که سیک پیو بیست

بی دالده ی بده ی و بارنژگاری بکه ی

۵ (ك: طنباء) ۵ بؤ میینه دمگوتری:

(هن طناب).

المِطْنَابُ من الجيوش: سوپای زور و بی

شمار ۵ (ك: مطانپ).

المَطْنَبُ: شان ۵ (ك: مطانپ).

المِطْنَبُ: به مانا (المَطْنَبُ دئ) ۵ به مانا

چاپائیوک دئ و مگوو شیر پالیوک و

شتی مه صفی ۵ (ك: مطانپ).

الطنبور: نامیرنکی مؤسیقایه ۵

نامیرنکی ناودیرییه ۵ (ك: طنابیر).

الطَّنْبُلُ: تمنبل و تهومزل ۵ گیل و

طَنْطُنْ: دنه دنی کرد یان (ذَلْدَنْ)

مینگه منگی کرد ویزه ویزی کرد.

الطَنْطَان: ههراو هۆریا، چهقه چهق ۵

دهگوترئ: (رَجَلْ طَنْطَان): پیاویکی

ههراو هۆریا کهره.

الطَنْطَنَة: دمنگی تهنبور ۵ زۆر بلایی و

دمنگ هه لێ پین ۵ قهسهی سرته ۵

مینگه منگ.

طَنْيَفْ طَنْفَاً وَطَنْافَةً: بێکهک بوو

ئیکسپایهر بوو ۵ ناوهی داپزا ۵

خواردنی کهم بوو ۵ تۆمهتبار کرا ۵

دهگوترئ: (طَنْيَفْ بَكْذَا): بهوشته

تۆمهتبار کرا.

اطَنْفْ: لهسهریانی خانوهکهی دیکووری

باران دورخهروهی دروست کرد ۵

(عَلَا الطَنْفْ): دیکووری خانوهکهی

بهرزکردهوه.

طَنْفْ فَلَانْ لِلْأَمْرِ: فلانکههس کارهکهی

دهست پێ کرد، لێی نزیک بووه.

طَنْفْ فَلَانَاً بَكْذَا: فلانکههسی بهنهوشته

تۆمهتبار کرد.

طَنْفْ نَفْسَهُ اِلَى كَذَا: تهماعی بهرخوی

نا بو نهو شته.

طَنْفْ الْبِسْتَان: پهڕژینی بو باخهکه

کرد.

طَنْفْ الْجِدَارَ: لهسهر دیوارهکه چقل و

تهل و شتی وای دانا بو نهوهی

نهتواندرئ پێیدا سهریکهوئ.

تَطَنْفْ: بو موطاومعهی (طَنْفَهُ) دئ.

تَطَنْفْ نَفْسُهُ اِلَى كَذَا: نهفسی لهوشته

نزیک بووه ههزی لێی بوو.

تَطَنْفْ الْقَوْمَ: قهومهکهی داپووشی.

الطَنْفْ: لوتکهو دوندی تۆقهسههزی

شاخ ۵ سههقی سهروهوی خانوو

بوئهوهی بارانی لێ دوربخاتهوه

گوپسه بانهی خانوو ۵ ههر

دیکوورێک لهخانوهکه دور

بکهو پتهوه.

الطَنْفْ: بهمانا (الطَنْفْ) دئ.

طَنْفَسَ الرَّجُلْ: پیاوهکه دواي رهوشت

جوانی گۆراو پهوشتی ناشیرین بوو ۵

پوشاکی زۆری لهبهر کردن.

طَنْفَسَ السَّمَاءَ: ئاسمان ههوری چرو

په داپهوشی.

الطَنْفَسْ: خراپ و ناشیرین و بێ کهک.

الطَنْفَسَةُ: راخهر، بهرپه و قالی ۵ نهو

پارچه قوماشهی بهسهر بارو

که ژاوهدا دمدری ۵ (طَنْفَسْ).

الطَنْفَسَةُ: بهمانا (الطَنْفَسَةُ) دئ.

طَنْفَشَ النَّظَرَ اِلَى: چاوی تی بپری و

چاوی لێ لانهدا.

الطَنْفَشْ: چاوکزو کهم بینا.

طَنْ طَنَا وَطَنْيَا: منگه منگی کرد، ویزه

ویزی کرد ۵ دهگوترئ: (طَنْ

الذباب): میشه که ویزه ویزی کرد.

طَنُّ النحاس: مسکه زرینگاهیهوه.

طَنُّ العود: عودمه که لهریبیهوه.

طَنَّتِ الاذن: گوچکه زرینگاهیهوه.

طَنُّ المَطْرُغ: شته براومکه لهکاتی

برپینهوهی دا دمگی لی هات.

اطَنَّهُ: وای لی کرد زرینگی لی بی.

اطَنُّ ساقه: قاجی برپیهوه.

طَنَّن: بۆ زیدمرویی لهمانای (طَن)دا دی.

الطَّن: بهمانا (الطَّن)دی ۵ جهستهی

نادهمیزادو شتی تر ۵ تهندروست،

تمن داهیزاو ۵ بالاو قههه قامهت ۵

گورزه شورپو گورزه قهههژاژ ۵

فهرده لۆکهی شیكراره ۵ کیشی

قورس که بهههزار کیلو گرام

مهزنده بکری ۵ (ک: اطنان و طنون

و طنان).

الطَّنَّان: بۆ زیدمرویی لهمانای (طَن)دا

دی ۵ بۆ مینه دمگوتری: (طَنَّان) ۵

دهمگوتری: (قصیده طَنَّان): چامه

شعیریکی بهناو بانگو مهشهوره.

الطَّنِّي: جهسته گهورمو زمبهللاج.

الطَّنِّي: جۆره دمگیکه ومکوو دمگی

زمنگو عود دمگوتری: (قصیده او

خطبة او مقالة لها طنین).

طَنِّي طَنِّي: کزو لاواز بوو ۵ نهخوش بوو.

اطَنِّي: بهمانا (اطَن)دی ۵ مهیلی شکو

گومانی کرد ۵ چهزی لهبهدرهوشتی

کرد مهیلی داوین پیسی کرد.

اطَنِّي فلاناً: شوینی کوشندهی

نهههنگاوت.

اطني المرضُ فلاناً: نهخوشی فلانکەسی

گرتەوه، توشی فلانکەس بوو ۵

باشماوهی نهخوشی لهفلانکەس دا

مایهوه ۵ دمگوتری: (حیه لا طننی):

ماریکه کوشندهیه بههرکهسیکهوه

بدا پهکسر دمیکوژی ۵ (ضربة

لاطنی): زمیری کوشنده.

اطَنِّي الشَّجَرُ أو ثمر النخل:

درمختهکەهی فروشت یان بهری

درمخته خورماکەهی فروشت.

إِطَنِّي الشَّجَرُ أو ثمر النخل: بهری

درمختهکەهی یان بهری

درمخته خورماکەهی کړی.

الطَّنِّي: بهمانا (الطَّن)دی ۵ کزو

لاوازی، نهخوشی ۵ سپل هاوسان و

گهوره بوونی، نوسانی سپل و ریخۆله

بهلاتهنیشتهوه ۵ گهورمبوونی سپل

بههوی گرانهتاو تادارییهوه ۵ بهمانا

(الطَّن)دی ۵ شوینیک تاداریی ناوو

ههواوی وایی ههرکهسی تیی بجی

تووشی تاداری بیی.

الطَّيْسُ: چاگبوونهوه له پێومدانی دوو پشک.

طَهَّرَ طَهْرًا وَطَهَارَةً: له پێسو پۆخه‌لی پاکبووه، پاکبوونهوه له له‌ککه‌وه عه‌یبو خه‌وش.

طَهَّرَتِ الْخَائِضُ أَوْ الْفَسَاءُ: ئافرمه‌ی بێنۆژمه‌که له‌خوێنی چه‌یز پاکبووه، کو‌تایی به‌عاده‌ی مانگانه‌ی هات یان له‌خوێنی پاش منداڵبوون پاک بووه، یان دوا‌ی بران و کو‌تایی هاتنی دیارده‌ی ئه‌و جو‌وره‌ خوێنانه‌ خۆی شت.

طَهَّرَ الشَّيْءَ بِالمَاءِ: شته‌که‌ی به‌ئاو پاک کرده‌وه، چلک و پێسی لێ کرده‌وه. طَهَّرَ المَوْلُودَ: زارۆکه‌که‌ی خه‌مه‌نه‌ کرد. طَهَّرَ القَنَاةَ: جو‌گا‌که‌ی پاکمال کرد، قو‌رو لیت‌ه‌ی لێ لا‌برد.

طَهَّرَ الْجِسْمَ: جه‌سته‌که‌ی له‌میک‌رۆب پاک کرده‌وه به‌هۆی ده‌رمان و عه‌قاقیری جیا‌جیا‌وه.

إِطَهَّرَ: به‌مانا (ئَطَهَّرَ) دێ.

تَطَهَّرَ: بۆ مو‌طا‌ومعه‌ی (طَهَّرَ) دێ.

الطَّاهِرُ: پاک و خاوێن ۵ ده‌گوتری: (فلان طاهر الثوب أو طاهر الذيل أو العرض): فلانک‌ه‌س پۆشاک‌ی پاک و خاوێنه‌ ۵ داوێن‌پاکه‌ ۵ چه‌یاو ناموس

پاری‌زراوه ۵ بێ عه‌یب و خه‌وشه‌ ۵ ده‌ست‌پاکه‌ ۵ شه‌ریفه‌ ۵ ئاو‌پکی پاک‌ی و مه‌ا به‌که‌لکی شت بێ پاک‌کردنه‌وه‌ ده‌ست نوێژ گرتن بێ ۵ ئا‌فرمه‌تیک له‌عاده‌ی مانگانه‌دا نه‌بێ و خوێنی چه‌یزو شتی وای پێدا نه‌یه‌ ۵ (ک): ط‌را‌هر).

الطَّهَارَةُ: خۆ پاک‌کردنه‌وه‌ ده‌ست نوێژ گرتن.

الطَّهَارَةُ: پێشه‌ی خه‌ته‌نه‌کردنی منداڵ.

الطَّهْرُ: پاک‌بوونه‌وه‌ له‌پێسو پۆخه‌لی و خوێنی چه‌یزو شتی وا ۵ (ک): أط‌ه‌ار).

الأطهار: ئه‌و رۆژانه‌یه‌ که‌ ئا‌فرمه‌ت بێ نوێژ نیه‌.

الطَّهْرُ: به‌مانا (الطَّاهِر) دێ ۵ ده‌گوتری: (رجل طهر الخلق): پیا‌وپکی پ‌ه‌وشت پاکه‌.

الطَّهْوَرُ: ئه‌و شته‌ی بۆ خۆی پاک بێ و پاک‌که‌رمه‌وه‌ی شتی ت‌ریش بێ ۵ و‌م‌کو‌و ئا‌وی پاک ۵ قورئان ده‌فه‌رم‌وێ: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُرًا﴾.

الطَّهْوَرِيَّةُ: پاک‌بوونه‌وه‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی ته‌واو.

المَطَهَّرُ: به‌لای مه‌سه‌یحیه‌گانه‌وه‌

طَوَّحَهُ: به مانا (أطاحه) دئ.

طَوَّحَ الشَّيْءَ وَه: شته که ی له کیس دا،

فهوتانندی ناردی بۆ شوپنیک لیی

نه که پیته وه ه هه لی دا بۆ حه واه

به حه واه وه که وته به له قازه ه

به گۆچان لیی دا.

تَطَوَّحَ: دوور که وته وه ه فرپی دا ه

ده گوتری: (تطاوحت بهم النوى):

دوری له خۆشه ویت به هیلای

بردن.

تَطَوَّحَ الْقَوْمُ الْأَمْرَ بَيْنَهُمْ: خه که که

کی شه یان تی که وتو که وته بهر

به ره گانی په گتری.

تَطَوَّحَ الْقَوْمُ فَلَانًا بِالضَّرْبِ وَخَوْرِهِ:

خه که که فلان که سیان به لیدان

له ناو برد.

تَطَوَّحَ: هاتو جوو به حه وادا.

الْمَطَّاحُ: شوپنی تیدا چون ه شوپنی

به رده لان و ناخۆش.

المطاحَةُ: به مانا (المطاح) دئ.

الْمِطْوَاخُ: نامیری شت فهوتانندن ه

نامیری شت هه لدان بۆ حه واه

گۆچان و عه صا.

طاه طَوَّدًا: جیگیر بوو، چه سبا.

طَوَّدَ فِي الْبِلَادِ تَطْوِيْدًا: به ولات دا

سورایه وه.

طَوَّدَ الشَّيْءَ وَه: به مانا (طَوَّحَهُ) دئ ه

الطَّهَّاءُ: نهو توپزه ره ه ی ده که ویته

سهر شیرو خوین.

الطَّهَّايَةُ: پیشه ی کیشت لینهر.

الطَّهْنِيُّ: کولاندن و پینگه یاندن.

الطَّهْنِيَانُ: تهخته داریکه ناوی گهرمی

له سهر سارد ده که پیته وه.

الطَّوَابُ: خشت یان خشتی سورمه وه

کراو ه تاکه که ی (طوبه) ده گوتری:

(فلان لا أَجْرَةَ لَهُ وَلَا طُوبَى): واته

هیچی نییه.

الطَّوَابُ: خشت دروست که یان

فرۆشیاری خشت.

طُوبَى: مانگی پینجه می قیبتییه کانه.

طوبى: بهروانه ماده ی (طیب).

طاح طرَحًا: فهوتا، تیدا چوو.

طاح فلان: فلان که س عه قلی شیوا.

طاح فِي الْأَرْضِ: ریگای لی تیک چوو

سهری لی شیوا.

طاح السَّهْمُ: تیره که نیشانه که ی نه پیکا.

طاح به فَرَسَةً: نه سپه که وه کوو تیریکی

نیشانه نه پیکا و بردی.

طاح الشَّيْءُ مِنْ يَدِهِ: شته که ی له ده ست

که وته خوار.

(أطاحه: له ناوی برد، بردی، لای برد.

أطاح شعره: قزی سهری هه لومراند.

طاوحه: تیریان تیک گرت.

شته که ی درېز کړدموو بهرزی
کړدموو.

إنطاد: کهو ته ههواو بهرز بؤوه بؤ
عاسمان.

تطوئ: بؤ موطاومعهی (طوډه) دئ.

تطوئ في البلاد: زور بهولات دا
سوپاپهوه.

الطاد: کیش قورس، گران ۵ خوشتری
چهموشو هار.

الطود: چهسپاوو جیگیر ۵ کیوی
گهورمو بهرزو سمرکesh ۵ بانوو
تهپؤلکه ی بهرز که پروانیته
دمشتای ۵ بهسر نرمی دا پروانی ۵
(ک: أطراد).

ابن الطود: بهردی گهوردی گلورموه بوو
له بهرزاییموه ۵ دمنگدانهموه.

المطاد: بهمانا (المطاح) دئ ۵ دمشتای
پانو پؤر.

المطادة: بهمانا (المطاد) دئ ۵ (ک:
مطاوډ).

المُطاد: بهرزای، تهپؤلکهو کیو ۵
جوره فرؤکه په کی زمبه لاهه ۵
نامیریکه خرپه غازی هیدرؤجینی
تی دمکریو له زیریموه شوینی
سواربونو شت دانانی ههیه،
بهره لای ههوا دمکریو دمپوا.

طار الشئی وبه وحوله طورا وطورا: دهوری

دا، لی نریک بؤوه.

طوړه: پیچی خست، گؤرانکاری تیدا
کرد.

تطوړ: له حالیکه وه بریده سمر
حالیکی تر.

التطوړ: گؤرانکاری ته دریجی که له
بونیه ی شته زیندومکان دا رو دمدا ۵

ههر واگؤرانکاری ته دریجی
که له پیکیه ته ی کؤمه ل دا پهیدا

دمبی ۵ یان گؤرانکاری یاساو
په یومندییه کؤمه لایه تیهکان.

الطوار: نه ندازو مه زنده.

طوار الطريق: شوسته ی ریگا که هه نندی
له ریگا که بهرز ترمو خه لک
به سهری دا دمپوا ۵ هاوشان و
یهکسان بهو.

الطوړ: جاریک، که ره تیگ ۵ سنور ۵
دمگوتری: (تعدی طوره): له سنوری

خوی دمرجوو ۵ ههروا وشه ی
(الطور) بهمانا جوړو نهوع دئ ۵

بهمانا حال و هه نه ت دئ ۵ (ک:
أطوار) ۵ قورنان دمفه رموی: ﴿وَقَدْ
خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾.

الطور: کیو ۵ کیویک دره ختی لی
بروی ۵ هه وشه ی خانوو.

الطوراني: شتیگ پال (طور) بیری ۵
نادهمیزادی نامؤ ۵ بالنده ی نامؤ.

الطَّوَّاسُ: دمرمانیکه سکی پی دهجی ۵

سک رهوان دمکا.

طَوَّشَ فلان: فلانکس قهرزدارمگی

خوی مؤلّت دا.

طَوَّشَ فلاناً: فلانکسی خهساند، پان

دمعباکهای پری.

الطَّوَّاشِي: خهسیندراو.

طاعَ فلان طوعاً: فلانکس گهردنکه چ

بوو.

طاعَ النبات: رومکهکه بهکهکی نهوه دئی

بکریته لهومر.

طاعَ الشجر: درختهکه بهکهکی

نهوههات میومکهی کوبکریتهوه.

طاعَ لسانه: زمانی راهات.

طاعَ الغلام أباه: کورمکه بهمقسهی باوکی

کرد.

طاعَ الكلب الحيوان: لهومرکه بهرفراوان

بوو بؤ نازدهکه دهنوانی بهکهپی

خوی جی گورکینی لی بکا.

اطاع الشجر اطاعة: درختهکه

پیگهپی.

اطاع الثمر: میومکه کاتی رنینو

چنینی هات.

اطاع النبات: رومکهکه بهمیدستی

بخورمکهی بوو.

طاعه: بهمقسهی کرد ۵ گوئی بیستی

بوو.

الطَّوْرَة: (طورة الدار) سنوری خانوو.

الطَّوْرَة: بهمانا (الطَّوْرَة) دئی.

الطَّوْرَة: رمشبینی ۵ رمل و هالی خراب.

طاس طرساً: ومکوو مانگ جوان بوو

درموشایهوه.

طاس الشيء: پیی لهشتهکه نا، ژیر حاجی

دا، شکاندی.

طوُس المصور: وینهگرمکه وینهی

طاوسی گرت.

طوُس الشيء: شتهکهی ومکوو طاوس

لی کرد رازاندییهوه.

تطوُس: بؤ موطاومعهی (طوُس) دئی.

تطوُست المرأة: نافرتهکه خوی

پازاندهوه.

الطاس: قاپیکه لهمسو شتی وا ناوی

پی دهخوریتتهوه.

الطاووس: بالداریکی جوانو رازاومیه

بهرو پوئی رنگاو پهنکه، خوی

دمکاتهوه پهری کلکی ومکوو تافیکی

کهوانهپی دموستن ۵ نادمیزادی

جوانو شوخ ۵ زموی سهوز که

بهجورمها گول و گولزار رازابیتتهوه ۵

(ك: طواويس و اطواس).

الطاموس: بهمانا (الطاوس) دئی.

الطَّوَّاسُ: شهویک لهشهوهکانی کوتابی

مانگ.

الطَّوَّاسُ: مانگ ۵ (ك: أطراس).

فلانکس پشوو درنژه بۆکاری
قورسو خۆپراگره لهبهردهم کارسات
دا.

الطَّيْعُ: گوپراپه‌ل ە دشگوترئ: (رجل
طَيِّعَ اللسان): بپاویکی زمانپروانه.

المُطَاعُ: بهقسه کراو ە قسه بیستراو ە
دمگوترئ: (فلان شَحْ مطاع):

فلانکس دمست قوجاومو ئه‌وهی
خودا له‌سمری قه‌رزکردوه نای دا.

المُطَاوُغُ: گوپراپه‌ل و ته‌باو هاوړا.

المِطَاوُغُ: ئه‌وه‌که‌سه‌ی زوو گهردنکه‌جی
خۆی دهردمبرئ.

المِطَاوَعَةُ: بۆ زنده مانای (المِطَاوُغُ) دئ.

المُطَوُّغُ: به‌مانا (الْمُطَوَّرُغُ) دئ،

ئه‌وانه‌ی خۆیان ته‌رخان دمکه‌ن بۆ

جیهادو گیانبازی دمکه‌ن له‌پێگای

خودا.

طافَ حوله وبه وعليه وفيه طوافاً وطوافاً:

به‌دهموری دا سوپراپه‌وه، ده‌وره‌ی دا.

طافَ الخيالُ: خه‌یاڵ هاته‌ سمری.

طافَ الكرى أو النومُ: هه‌نۆزی برد.

اطاف به أو عليه: به‌مانا (طاف) دئ.

طاف الشيء بكذا أو عليه أو فيه أو حوله:

واى لى كـرد به‌دهموری دا

بسورپه‌ته‌وه.

طَوَّفَ حوله وبه وعليه وحوله: به‌مانا

طَوَّعَ: بۆ موطاوه‌وه‌و زنده پۆی

له‌مانای (طاع) دا دئ ە بۆ هه‌لنانو

دمه‌دان و پالپۆمه‌نان دئ ە قورنان

دمه‌رموئ: ﴿طَوَّعْتُ لَهُ نَفْسَهُ قَتَلَ

أَخِيهِ فَقَتَلَهُ﴾.

إنطاع له: گهردنکه‌ج بوو بۆی.

تطاوع للأمر: زۆری له‌خۆکرد دمست

به‌کارمه‌که بکا بۆ ئه‌وه‌ی پێی رایی.

تَطَوَّعَ: نه‌رم بوو بۆی ە

گهردنکه‌جیونی به‌سهر خۆی دا

هه‌تا ە زنده تاعه‌ت و خودا به‌رستی

کرد.

تَطَوَّعَ للجندية: دواى خزمه‌تى

سهربازی ئیجباری، به‌ئاره‌زۆی خۆی

خزمه‌تکردنی تازه‌کردمه‌وه.

استطاع الشيء: توانای به‌سهر

شته‌که‌دا شکا.

استطاع فلاناً: داواى له‌فلانکس کرد

گهردنکه‌جی بپێ.

الطَّاعَةُ: به‌گوئ کردن و گوپراپه‌لی.

الطَّوَاعِيَةُ: به‌مانا (الطَّاعَةُ) دئ.

الطَّوُّغُ: به‌ی دمست ە دمگوترئ: (هو

طَوَّغَ يدك): ئه‌وه له‌زێر دمستی

خۆت دا په‌ به‌ویستی تو هه‌لس و

که‌وت بکا ە دمگوترئ: (فرس طوع

العنان): ئه‌سپێکه‌ سهر نه‌رم و

رێشمه‌ خۆشه‌ ە (فلان طوع المكاره):

زېږدمانای (طاف) دئ.

طَوْفُ النَّاسِ وَالْجِرَادِ وَغَيْرَهُمَا:

نادمیزادو کولله زمویان پېرکرد.

طَوْفُ الشَّيْءِ: بهدموری شتهکه دا

سورپاهه وه.

تَطَوَّفَ بِهِ وَحَوْلَهُ وَفِيهِ وَعَلَيْهِ: بهمانا

(طاف) دئ.

إِسْتِطَافَ بِهِ وَعَلَيْهِ وَحَوْلَهُ: بهمانا

(طاف) دئ.

الطَّائِفُ: حهسحس که بهدموری مال

دا دمسورپتههه بؤ پارېزگاری

کردنی، بهتایبهتی بهشه وه ه همروا

وشه ی (الطائف) بهمانا خهپال و

نه ندېشه پهک دئ که بهشه وه بؤ

ناده میزاد دروست دمې ه خزمه تکار

که بهرېک و پېکی خزمه تی ناغاگهی

دهکا.

الطَّائِفَةُ: پېرو کومه ل و تاقم ه هورئان

دمه رموی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ

الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا﴾ ه

کومه ل و تاقمیک که مهزه هب و بیرو

بؤ چونیک کویان بکاته وه.

الطَّائِفِي: شتیک نیسبت بدرئ بؤ

ولاتی طائف و هکوو تری تایه فی ه

یان نیسبت بدرئ بؤ تایه فیه و

تایه فیه گمری.

الطَّائِفِيَّة: دمارگیری بؤ تایه فیه و

کومه ئیک.

الطَّوَّافُ: سورانه وه بهدموری کابه دا.

الطَّوَّافُ: دیوار ه کوندمو مهشکه فویان

تی دمکری و به په ناپه که وه شه تهک

دمدرین و شتیکی و مکوو له و حه و

ته خته داریان دهخریته سمرو

نه مجار خه لکیان سوار دمې و

که له که وان سهو له لی دمداد بهنا و

ناودا دمروا ه حهسحس و حمرمی

شه و که بهدموری خانوو مال دا

بسورپتههه بؤ پارېزگاری.

الطَّوَّافان: ههرشتیک زوربؤ لهسنور

دمرحج به جوریک شتی تر داپوش

و هکوو توفانی سهردمی حه زرمتی

(نوح) سهلامی خوی لی بی.

الطَّوَّافُ: ههرشتیک زور بسورپتههه ه

خزمه تکار که خزمه تی ناغاگهی بکا

بهرېک و پېکی ه که له که وان

نه و که سهی بههوی که له که وه بهنا و

ناودا شت دین و دمبا ه دابهشکاری

به مرید بهنا و دیهات و ولات دا.

المَطَّافُ: بهمانا (الطواف) دئ ه شوینی

تهواف بهدموری کابه دا.

المَطَّوَّفُ: چاوساگی حاجیان ه

نه و که سهی لهروژانی حه ج دا

دمبیته شارمزیی کاری حاجی

نابه له د.

طَاقَه طوقاً وطاقه: دمه‌لانی به‌سمردا

شکا ۵ توانی بیکا.

(طاقه و علیه وله: به‌مانا (طاقه) دئ.

طَوَقَه الطَّوق: توقی له‌مل کرد.

طَوَقَه الشَّيْء به: شته‌گهی بؤ کرده

توقو له‌ملی کرد ۵ دمگوتری: (طوق

الجيشُ العُدُو: سوپا نابلوقه‌ی

دوژمنی دا.

طَوَّقَ الله فلاناً أداء حقّه: خودا

فلانکه‌سی والی کرد توانای به‌سمر

شته‌گه‌دا بشکئ.

تَطَوَّق: بؤ موطاومعه‌ی (طوقه) دئ ۵

توقه‌ی له‌مل کرد.

تَطَوَّقَت الحية: ماره‌که بوو به‌توقو

خوی تی باهه‌لدا.

الطَّائِق: به‌مانا (الطُّوق) دئ ۵ لوتکه

شاخو هه‌لئه‌زیوه‌ی کیوو کهز ۵ تاقو

که‌وانه‌ی دیکوری خانوو.

الطَّاقَة: تواناو دمه‌للات ۵ همرشتیک

ئاده‌میزاد بتوانی به‌گرانی و به

ناخوشی بیکا ۵ دهسکه گول و ریحانه

۵ گورزه شوپک ۵ گورزه جه‌بلو

دمسته گوش.

الطَّاقِيَة: کلاو ۵ کلّیته.

الطَّوق: تواناو دمه‌للات ۵ همرشتیک

خپو که‌وانه‌یی بیو دهوری شتیکی

تری دابی ۵ همرشتیک بازنه‌یی

سروشتی بی و مکوو توقی گهردنی

کوتر ۵ یان دمستکردبی و مکوو

بازنه‌ی دمستو خپ‌خالی قاجو

مله‌وانکه‌ی گهردن ۵ همریهم

بؤنه‌یه‌وه به‌کوتر دمگوتری (ذات

الطرق)، همروا ناوه بؤ نهو حابوله‌ی

که ئاده‌میزاد به‌کاری دهینن بؤ

چونه سمر دارخورما ۵ (ك: أطواق).

الطَّوْقَة: زموییه‌کی خهرمانه‌یی

دمکه‌ویته نیوان دوو زموی ره‌قو

پته‌و.

المُطَوَّق من الحمام: نهو کوتره‌ی توقی

له‌گهردن دا بی.

المُطَوَّقَة: گۆزه‌ی گه‌وره‌و دهسکدار که

ملی هه‌بی.

طال طرلاً: به‌رز بؤوه.

طال عليه طرلاً: فه‌ضل و نازو نیعمه‌تی

به‌سمردا رشت.

طال فلاناً: به‌سمر فلان دا زال بوو له‌بالا

به‌ریزی دا یان له‌نازو نیعمه‌ت دا.

طویل البعير: حوشرمه‌که لیچی سهرمه‌وی

له‌لیچی خواروی دریز تر بوو ۵

(فهر أطول وهي طوّل).

(اطال عليه الليل: شه‌وی له‌سمر دریز

بوو.

(اطال عليه: پیاوتمی به‌سمردا کرد.

اطالَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی درێژ کرد.

پیش‌پ‌ک‌ی‌ان کرد لە‌در‌ژ‌ی و بە‌لا
بە‌ر‌ژ‌ی دا لە‌پ‌یا‌ومت‌ی و بە‌خ‌ش‌ند‌ە‌ی
دا.

اطال الله بقاءه: خودا تە‌مە‌نی درێژ
کرد.

طاول في الشَّيْءِ: شته‌کە‌ی درێژه پ‌ێ‌دا،
در‌ژ‌ی کردە‌وه.

طاول فلاناً: بە‌سەر فلان‌کە‌س دا ژاڵ

بوو لە‌ب‌ار‌ە‌ی بە‌لا بە‌ر‌ژ‌ی‌ه‌وه یان
لە‌ب‌وار‌ی پ‌یا‌ومت‌ی و بە‌خ‌ش‌ند‌ە‌ی‌ه‌وه.

طاول فلاناً في الدَّيْنِ: قە‌ر‌ژ‌ی فلان‌کە‌سی

دوا‌خ‌ست و لە‌کات‌ی خ‌ۆ‌ی دا
نە‌پ‌دا‌ی‌ه‌وه.

طَوَّلَ الدَّابَّةَ: حە‌ب‌لی و لا‌خە‌کە‌ی شل
کردو ر‌ێ‌گە‌ی دا بلە‌ه‌م‌پ‌ر‌ێ‌.

طَوَّلَ الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی درێژ کرد.

تطاول: بە‌مانا (طال) د‌ێ‌ و قور‌ئان

دە‌ف‌ەر‌م‌و‌ی: ﴿وَلَكِنَّا أَشْنَأْنَا قُرُونًا

قَتَطَّأَوَّلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾

بە‌را‌و‌ە‌ست‌انە‌وه خ‌ۆ‌ی هە‌ل‌پ‌ر‌ی

ب‌ۆ‌نە‌ه‌م‌ی ب‌ۆ‌ دوور ب‌روان.

تطاول الى الشَّيْءِ: ملی خ‌ۆ‌ی در‌ژ‌ کرد

ب‌ۆ‌نە‌ه‌م‌ی شته‌کە‌ ب‌ی‌ن‌ی و خ‌ۆ‌ی

بە‌ه‌ب‌الا بە‌ر‌ژ‌ ن‌ی‌شان دا، یان خ‌ۆ‌ی

بە‌ه‌خ‌ش‌ندە ن‌ی‌شان دا و خ‌ۆ‌ی بە‌م‌زل

زان‌ی و ه‌ی‌ژ‌ی کرد.

تطاول عليه بكذا: پ‌یا‌ومت‌ی بە‌سەر‌دا

کرد و دە‌ست در‌ژ‌ی کردە‌ سەر.

تطاول الرجلان: ئە‌و دوو پ‌یا‌وه

تطوَّلَ: ب‌ۆ‌ مو‌طا‌و‌م‌ع‌ە‌ی (طَوَّلَ) د‌ی.

تطوَّلَ عليه: پ‌یا‌ومت‌ی بە‌سەر‌دا کرد.

استطال: بە‌مانا (طال) د‌ێ‌.

استطال عليه: دە‌ست‌در‌ژ‌ی کردە‌سەر.

استطال الشَّيْءَ: شته‌کە‌ی واب‌ی‌نی کە
در‌ژ‌ه.

الطَّائِلُ: ز‌ۆ‌رو دە‌و‌لە‌مە‌ند و سودمە‌ند و

ش‌ک‌ۆ‌مە‌ند‌ی و دە‌سە‌لات و مە‌ه‌ت و

پ‌یا‌ومت‌ی و دە‌و‌لە‌مە‌ند‌ی و ژ‌یان

خ‌ۆ‌شی و سود و قازانج و لە‌د‌و‌ای

نە‌ف‌یه‌وه نە‌ب‌ی و ش‌ە‌ی (الطَّائِل) ب‌ی

(ت‌ی‌ی خ‌پ) ناب‌ی، و م‌ک‌و و دە‌ل‌ی‌ی: (ه‌ذا

أمر لا طائل تحته) و (ك: طوائل).

الطَّائِلَةُ: ی‌ار‌ی تا‌و‌لە و س‌ف‌ر‌ە‌ی نان

خ‌وار‌دن.

الطَّوَالُ: بە‌مانا (الطَّوَل) د‌ێ‌ و در‌ژ‌ای

ر‌ۆ‌ژ‌گار، د‌م‌گ‌وت‌ر‌ی: (لا أكلمه طَوال

الدهر): هە‌تا هە‌تا‌یە ق‌س‌ە‌ی لە‌گە‌ڵ

ناکە‌م و تە‌مە‌ن و د‌م‌گ‌وت‌ر‌ی: (طال

طَوَالِك): تە‌مە‌نت در‌ژ‌ی.

الطَّوَالُ: در‌ژ‌.

الطَّوَالَةُ: م‌ی‌ش دەر‌کەر‌ی و لا‌خ و ش‌ت‌ی وا.

الطَّوَلُ: ه‌ه‌ض‌ل و دە‌و‌لە‌مە‌ند‌ی و

به خشندهی ۵ دابین کردنی
 پیداوستی بؤ همرشتیک بی.
الطُولُ: درئز پیچهوانه‌ی کورت یان
 پیچهوانه‌ی یان.
الطُولُ: فونگه جرپو دواختنی کار
 به همرشپومیهک بی.
الطُولُ: به مانا (الطُولُ) دئ ۵ حه بل و
 گوریس که سهرنکی له قاجی
 ولاخه که ده خریو سهرمکه‌ی تری
 به سنگیکه وه دمه سترئ درئزه
 بؤنه وهی ولاخه که بتوانی بلمومری.
الطُولُ: میننه‌ی (الطُول) ۵ حال و
 ومزعی خو شو له بار ۵ (ک: طُول).
السَّيْعُ الطُّوْلُ: جهوت سورمتی قورنانن
 له دوا‌ی سورمتی فاتحیه به مهرجن
 (نمفان و براءة) بهیهک سورمت
 حیساب بکرین ۵ همر و (السبع
 الطول): ناوه بؤ جهوت چامه
 شیعر ی عهرمی سهردهمی پیش
 نیسلام که پییان دمگوترئ: (العلاقات
 السبعة).
الطُّوْلُ: بالندمیهکی ناوییه دوو قاجی
 درئزی هه.
الطُّوِيلُ: درئز، پیچهوانه‌ی کورت و
 پانی ۵ دمگوترئ: (هو طویل الباع):
 سه‌خی و نانبدمو دمست کراومه.
طویل الید: خائین و دزو جهرده ۵ یان

که سیک تورپو تهوسن بی زوو
 هه لچئو په لاماری بهرامبهری بدا ۵
 وشه‌ی (طویل) ناوی به حرنکی
 عوروزیشه که له سمر ومزنی (فعلون
 مضاعیلن، فُضول مضاعیلن) ۵ (ک:
 طوال).
الطَّوِيلَةُ: به مانا (الطُّوْلُ) دئ ۵ واته
 گوریسی درئز که له ناو لهومرگادا
 ولاخی بی دمه سترئته وه بؤنه وهی
 بلمومری ۵ دمگوترئ: (أرخی طویلة
 الدابة) ۵ (ک: طوال).
الطَّيْلُ والطَّيْلُ والطَّيْلَةُ: به مانا
 (الطُّوْلُ) دئ.
طوی الشئی: شته‌که‌ی پیچایه وه قه‌دی
 کردو لؤلؤ خستیه سهریهک ۵
 قورنان دمفهرموی: ﴿يَوْمَ تُطْرَى
 السَّمَاءُ كُطَي السَّجِلِ لِلْكَتُبِ﴾.
طوی الله عمره: خودا مراندی ته‌مه‌نی
 پیچایه وه.
طوی فلان کشحه أو نفسه عني: فلانکس
 روی لی و مرگپرام و دنگی لی
 داپریم.
طوی الخبر: هه‌واله‌که‌ی شارده وه ۵
 دمگوترئ: (طوی فؤاده علی الأمر):
 کارمکه‌ی ناشکرا نه‌کرد.
طوی بطنه: خوی برسی کرد ۵ یان خوی
 به برسی نی——شان دا ۵

ويك بينه و مو تهرايان تيدا بميتن.
الطوى: شتى دوو لؤو قه دكراو ۵
 كيويكه له شام ۵ يان شيويكه
 له خوار كيوي تورموه ۵ چه ماوميه كه
 ومكوو گري وايه له كلكي كولله دا ۵
 (ك: اطواء).

الطوي: پيچراوه، قه دكراو ۵ كومه له
 گهنم ۵ سعاتيك له شهو.

الطي: ناوموي شت ۵ رقو كيني ناو
 دل ۵ (ك: اطواء) ۵ له بواري زانستي
 عروзда لابردنى پيتى چوارمه
 له كيشى (مستعلن ومفعولات)
 دمبيته (مستعلن مفعلات) ۵ له بواري
 زموى ناسى دا برىتييه له ويك
 هاتنه وهى توپكى زموى له ناكامى
 جمو جولى زموى دا كه ده بيه هوى
 پالنه په ستوكردى شاخه كان
 له پيكتز.

الطية: لاي شت، ناوچه يه كي دوور ۵
 نیاز، پيويسى.

المطوى: شتيكه ريسو بهنى له سر
 هه لدمكري ومكوو مهكوكى جولا.
المطواة: كيږديكى بچوكه.

طاب الشئ طيباً وطية: پاكبووه حه لال
 بوو، چاك بوو رهمن بوو، جوان
 بوو، خوش بوو.

له حه ديشدا هاتووه (كان يطوى بطنه
 عن جاره): خووى برسى ده كردو
 خواردنه كهى دمدايه جيرانه كهى.
طوى الأرض والبلاد: بهناو زموى دا گهراو
 ولاتى زور گهرا.

طوى الله العبد: خودا خوشه ويسته
 دوورمكهى نزيك كردموه.

طوى السير الماشي: روپشتن ريبوارمكهى
 لاواز كرد.

طوى فلان البشر: فلانكهس بيرمكهى
 هه لجنى به بيمرد.

طوى السقاء: كونده ناومكه پوچايه وه
 ويك هاته وه.

طوى البطن: گه ده لمبرسان ويك هاته وه.
طوى فلان: فلانكهس برسى بوو.

اطوى: به مانا (طوي) دئ.
انطوت الحية وغيرها: مارمكه
 پاپوكهى به ست.

الإنطواء: له بواري هه لسه فهدا نوميه
 فهد سمرنجى خووى ناراسته
 شعورى خودى خووى بكا به جوريك
 وا له سمرنجى خووى دا روپچن
 بكه ويته هه له و زياده روپبييه وه.

الطاية: سمربان، روبهر ۵ خهرمانى
 خورما ۵ بهرديكى زور گه وره
 له شوپنيك كه بهردى ترى لى نه بن.
الطوى: كونده و مهشكه كه خالى بين و

طابت الأرض: زمويه که به پیت بوو،
بهرو بومی بوو.

طابت نفسه للشيء: بهه وه مسی نهو
بوو ه له گه لی گونجا نه فسی و مری
گرت.

طاب عنه نفساً: وازی لی هی نا ه ده گوتری:
(طابت نفسي عنه تركاً).

اطاب: شتیکی حه لال و خاوینی هی نا.
اطاب لي مكسبه: کاسبی حه لال و
خاوینی کرد.

اطاب في كلامه: قسه ی به سودو
به نرخی کردن.

اطاب للضيف وغيره: خوراکي خوش و
خاوینی خسته به رده م میوانه گه ی.
اطاب الشيء: شته که خاوین کردو وای
لی کرد پاک بی ه یان به پاک و
خاوینی دهستی که وت.

طیب الشيء: شته که ی والی کرد پاک و
حه لال بی ه بونی خوشی تی هه نسو.
طیب الصبي: مندله که ی لاوانده وه،
به قسه ی خوش هی نا به گروگان.

طیب خاطرة: دلی راگرت و خاتری
گرت ه سوحبه وتو یاری له گه ل کرد.
طیب لغريمه أو غيره نصف المال أو
الدين: نیوه ی مال یان نیوه ی

قهرز که ی بؤ قهرز دارم که ی داگرت،
لی خوش بوو پی به خشی.

تطايباً: نهو دوو که سه سوحبه وتو
یاری خوشییان له گه ل یه کتر کرد.

تطيب: بؤ موطا و معه ی (طیبه) دی.

استطاب: له چلک و پیشی پاک بؤ وه
ه شهرابی خوارده وه.

استطاب الشيء: شته که ی به پاک و
خاوینی هاته به رچاو.

استطاب القوم: داوای شتی خاوینی
لی کردن یان داوای ناوی شیرین و
گوارای لی کردن.

الاطيب: (اسم تفضيل) ه بؤ نی رینه
(طربی) بؤ می نه ه واته پاکتر
خاوین تر حه لال تر.

الاطيبان: خواردن و نیکاح، یان
نوستن و نیکاح یان بهزو گهنجی.
الطاب: بونی خوش، شتی خاوین و
پاک.

الطابة: شهراب.

الطوبى: شتی باش و خاوین ه خیرو
چاکه ه نازو نیعمه ت ه به ه هشت.

الطيب: بونی خوش، همرشتیک خوی
بی بؤنخوش بکری ه شتی حه لال ه
شتی باش و باشت له ههر جوریک بی
ه ده گوتری: (طیب العیش و طیب
الحياة).

الطيب من الأشياء: شتی باشترو پاکتر

۵ دمگوترئ: (مال طَيِّسَة): مال و

سامانیکی جه لال.

الطَّيِّبُ: همرشتیک هسته کان له زمتی

لی و مریرگرن یان نهفس جه زی لی

بکا ۵ همرشتیک زیان و بیسی تیدا

نهمب ۵ همرکه سییک رهوشتی

ناشیرین و خراپی تیدا نهمب ۵

دمگوترئ: (فلان طیب الإزار، طیب

القلب): فلانکس داوین پاکه دل

پاکه ۵ (زبون طیب): زهونیکی

مامه له خوشه، هه لس و کهوتی

جوان و ناغرانهیه ۵ دمگوترئ: (إمرأة

طَيِّبَة): نافرمتیکی داوین پاک و

به حیرس و خامن جه پایه ۵ (نفس

طَيِّبَة): نهفسیکی بهه ناعه تهو

رازیه به بهشی خوی ۵ (کلمة طَيِّبَة):

وتاریکی جوان و دلگیر بوو ۵ (بلدة

طَيِّبَة): ولاتیکی پرخیرو بیره،

ناسایش و نهمن و نارامی تیدا

بهره مراره ۵ ههوا سازگار و پر

بهروبوومه ۵ (ريح طَيِّبَة): بونیکی

خوش و دهمار شیل و سوکه.

المطایبُ: شتی باش له همر جوریک

بی.

المطیبة: شوینی بونی خوش، کارگی

عتر.

المطیبون: پینج خیلی عهرمین (بنو

عبد مناف، بن اسد، بنو تمیم، بنو

زهره، بنو الحارث).

طاح طیحاً: به هیلاک چوو.

اطاحه: به هیلاکی برد، له ناوی برد.

اطاح شفرة: قزی هه لومراند.

طیحة: له ناوی برد، ههوتاندی.

تطایح: په رت و بلاو بووه، بهحه وادا

چوو.

الطیخ: هه وچارپی جوتکردن.

الطیحة: دمگوترئ: (أصابهم طیحة):

به لالو کارمستییک توشیان بووه

هه موویانی په رته وازه کردن.

طاح طیحاً: به رهوشتی ناشیرین ناسراوه،

گردموی ناشیرینی پال دمدرئ ۵

قسه نه گونجاو دمکا ۵ نهقام بوو ۵

لوتبه رزی نواند.

طاح فلاناً: کاری ناشیرینی پال فلانکس

دا، تۆمهتی خراپی خسته پال.

طاح الأمر: کارمکی خراپ کرد.

طیخ علیه: زوری پیگیری لی کردو

ههوتاندی ۵ دمگوترئ: (طیخ المم او

العذاب علیه).

طیخ الأمر: کارمکی تیک دا.

طیخ الشئ: شته مکی بهه تران

بۆیه کرد.

طیخ السم الحیوان: هه لهوی

سەفەری کرد.	نازه له کهی هاخنیوه له گوشت و بهز.
طار الشئی عن الشئی: شتەکه له شتەکه	تَطَيَّخَ: بهرموشتی ناشیرین بیزرا،
کهوته خوار.	گوفتارو کرداری ناشیرینی پال درا.
اطار المکان: شوپنه که بالندهی زور	الطائخ: گیل و نه قام و قیزمونی بی
بوو.	خیر.
اطار الطائر و غیره: وای کرد بالنده که	الطیخه: به مانا (الطائخ) دئ ه فیتنه ه
بفری.	شەپ و هەرا.
اطار نومه: خەوی زپاند.	طار الطائر و غره طیراً و طیراناً: بالنده که
اطار المال و غره بینهم: ماله کهی	فری و بهرز بۆوه بۆ حەواو بالهکانی
له نیوانیان دا بهش کرد.	لیک دان و هەوا پەرواز بوو ه
طایره: له فرین دا پیشبرکیان کرد ه	دهسگوتری: (طار طائره): رقی
له فرین پیشی کهوت.	هەتسا.
طیره: فراندی، وای لی کرد بفری.	طار غرابه: پیر بوو ه (طار قلبه مطاره):
إنطار: شەق بوو، درزی برد ه قەتسا.	دلی بۆ لایه نیک چوو حەزی لی
تطایر: به مانا (طال) دئ ه پەرت و بلاو	کرد دلی بپیهوه نووسا.
بوو ه دهگوتری: (تطایر القوم):	طارت نفسه شعاعاً: نفسی چهواشه
خەلکه که پەرتەوازه بوون، بلاو	بوو.
بوونهوه ه پەلهیان کرد.	طار الشئی: شتەکه دریز بوو، بلاو بۆوه.
تطیر: گەشبینی نواند به جوړه	طار له صیت أو ذکر في الناس أو الآفاق:
هەتس و کهوتیکی ئەو بالندهیه ه	دەنگی دایهوه ناوو شوژمەتی بهناو
له بناغه دا رمشبینی و گەشبینی به	خەلک دا بلاو بۆوه.
بالنده دهکری، به لام دواپی مادی	طار السنن في الدواب و غوها: قەلهوی
(تطیر) یان به کارهینا بۆ هەرشتیک	جهستهی نازه له کهی داگیر کردو
رمشبینی و گەشبینی پی بکری ه	بهسەری دا زالی بوو.
واش دمیج دهگوتری: (إطیر) ئەصلی	طار فلان الى كذا: فلان پەلهی کرد.
وشەکه (تطیر) میه قەتب و نیدغامی	طار الى بلد كذا: سەفەری بۆ فلان شار
	کردو بهرمو ئەوی به فرۆکه

الطَّائِرُ مِنَ الْحَيَّوانِ: همر بائندمیهک
بهمدو بال بهحهوادا بفری ۵ یان
گهشبینی و ږهشبینی پی بکری ۵
بهشو بار لهخیرو شهر ۵ قورنان
دمفرموی: ﴿وَكُلُّ إِنْسَانٍ أَلْزَمَانُهُ
طَائِرُهُ فِي غَفْلَةٍ﴾.

طار طائره: رقی ههئسا پهلهی کرد ۵ هر
ساکن الطائر: همر کابراهه پیاویکی
لهسهره خوو عاقلهمنده ۵ هر
میمون الطائر: پیاویکی موبارهکو
پیروژه ۵ دمگوتری: (طائر الله لا
طائرک): بابریاری خودا جی بهجی
بکری نهک همر برپارهی تو لیی
دمترسی ۵ همر واد دمگوتری: (کأن
على رؤوسهم الطير): بیدمنگو گوئ
کراوه دل ناماده بو بیستنی شتی
بهسود.

الطائرة: فرۆکه؛ کهلهسهر شیوهی
بائنده دروستکراوه بو کالاً
گواسـتنهـمو سـمـفرکردنی
نادهمیزادو زورشتی تر بهکاردی.

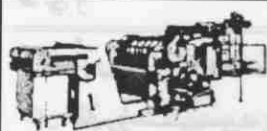
الطيرة: شهپلهو پهلهقازمو پهلامار دان
(طيرة الغضب): خراپی رق ههئسانو
ناکامهکی.

الطيرة: بهمانا (الطير) دی ۵
هرشتیک گهشبینی و ږهشبینی لی
رهچاو بکری.

تیدا کراوه بوومته (اطير) ۵ قورنان
دمفرموی: ﴿وَإِنْ لَّصِنَّهُمْ سَائِرٌ
يَطِيرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ﴾.

استطار الشئ: بهمانا (تطير) دی ۵
تهشهمنی کردو بلاو بووه ۵ (استطار
البرق في أفق السماء): روناکی
ههورمبروسکهکه بهکهناری ناسمان
دا بلاو بووه ۵ (استطار الفجر أو
الصبح): بهیانی گزنگی بهولات دا
بلاو بووه ۵ (استطار البلى في الثوب):
رزینی قوماشهکه پیوه چوو
تهنیهوه ۵ (استطار الشق أو الصدغ
في الحائط أو الزجاجية): درزمکه
لهدیوارمکه دمرکهوت یان لهشوشهکه
درز دیاری داو پیوه چوو زیادی کرد
۵ (استطار الشئ): شتهکهی والی
کرد بفری ۵ (استطار السيف):
شمشیرمکهی خیرا راکیشاو روتی
کرد.

استطير: گهشبینی پی کرا ۵ تیز
تیپهپی وککوو بائنده ۵ یان دمگوت
بائنده هملی گرتووه ۵ ترسیندرا ۵
دمگوتری: (استطير فؤاده): دلی
ترسیندرا ۵ (أستطير الفرس): له
رؤیشتن دا پهله بهنسهپهکه کرا ۵
دمگوتری: (فحل مستطار): ولاخه
نیرمیهکی چهمووشه.

مضخة

خمسرة

طاحنة

غلاف

مخار

طارة

مظلة

مضخة

طارة أو مغراء

طائرة

مظلة

طارة السهل

مضاد

تطعيم

طيس أو طست

معرفة

مضخة

مضرب

مظلة أو مظلة

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

طارة

مضرب

مضرب

مضخة

طارة حنك

طارة حنك

طارة حنك

مطاطي الإصماء

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

مضرب

كەسك سەر لى شىۋاۋ بى پىي
دەگوتى: (طاش سەمە).

اطاشە: ۋاى لى كىرد جىم و جۆلى
نەقامانە بىكا.

الطائش: چەپلەر ئەو كەسە شت
بھاۋى نىشانە نەپىكى.

الطياش: سەر لى شىۋاۋو پارا
مەبەستو ئامانچىكى تاپبەتە نەپى
ۋ پىۋاۋى ھەرزىم بى عەقلى خىرا
ھەلچوو.

طاع طىعاً: بەگۈنى كىرد، ملكەجى
فەرمانىيەت.

طافى بە: دەۋرى دا ۋ بەدەۋرى دا
سوپا يەۋە.

اطافە: ۋاى لى كىرد بەدەۋرى دا
بىسورپتەۋە.

طئيف: بەمانا (طوف) دى.
تطئيف: بەمانا (طاف و اطاف) دى ۋ

بەمانا تەۋاف كىردى.
الطياف: رىشاۋى شەۋ.

الطئيف: خەيال ۋ خەۋن و خەيال ۋ
شىتى ۋ رىق ھەتسان ۋ شۆقە زىپىنە،
قەۋس و قەزەخ و رەنگە جۆراۋ
جۆرمەكانى ۋ (ك: اطياف).

طان فلان طينا: بەباشى ئىشى قورمكارى
كىرد.

طان الشئى: قورى لەشتەكە ھەتسو.

الطئيرىة: نەخۋشەيەكى گۈزراۋە
فايرۇس يە، لەبالندەۋە
دەگۈزىتەۋە بۆ ئادەمىزاد
بەتاپبەتە لەبەبەغاۋە، تاى لەگەل
دەبىۋ چەند دياردەمەكى نازارى
گەدەۋ رىخۋەتەۋ سى لى
دەكەۋىتەۋە.

الطيار: فرۇكەۋان.

الطئور: كەسك زوۋ زوۋ بگۈرۋى ۋ لەم
خالەۋە بچىتە سەر خالىكى ترو
جى گۈرۋى ۋ كارگۈرۋى بىكا.

المطار: فرۇكەخانىە.

المطارة: شۋىنك زۆرى بالندە لى
ھەبى ۋ بىرى دەم پان.

طاس طئساً: زۆر بوۋ.

الطئس: شتى زۆر لەھەر جۆرىك بى
ۋەكۋو رەملى ۋ ئاۋو شتى ۋا ۋ
ھەرشىك ۋەچەۋ زىۋىتى زۆر بى
ۋەكۋو مېش ھەنگو شتى ۋا.

طاش طئشاً و طئشاناً: كەۋتە پەلەپەل و
جىم و جۆلى ناۋاساۋى.

طاش فلان: فلا نكەس گۈفتارو رەفتارى
نەقامانەۋى ئەنجام دا.

طاش عقلە: عەقلى كەم بوۋ، نەقام بوۋ،
نەزان بوۋ.

طاس السهم و نحوہ عن الهدف: تىرمەكە
نىشانەكەۋى نەپىكا لىۋى لادا ۋ

طان الكتاب أو الرسالة: نامه‌های به‌قور

دی.

مؤر کرد.

تطین: قورای بوو ۵ ده‌شگوتری:

طان الله فلاناً على الخير أو الشر: خودا

(إطین).

سروشتی فلانکه‌سی له‌سهر خیر یان

الطین: قور.

شهر داپشتوو.

الطینة: پارچه‌یه‌ک له‌قور ۵ له‌رؤزگاری

طان فيه من الصفات كذا: فلان ره‌وشتی

پیشودا نامه‌و شتی وایان پی مؤر

تیندا رواند.

کردوه ومکوو مؤم ۵ سروشت ۵ (ک:

(طائنه): به‌مانا (طائنه)دی.

طین).

طینة: بۆ زینده رۆیی له‌مانای (طانه)دا

الطیان: قورگره‌وه.

ظَاوَرُ الْمَرْأَةِ وَالنَّاقَةِ: نافرته‌ک‌ه‌ی والی کرد
سۆزی بۆ مندائی یه‌ک‌ی‌کی تر هه‌بی‌و
له‌خۆی بگری‌و به‌خیوی بکا، وای کرد
حوشتره‌که بی‌چوی حوشتری‌کی تر
هه‌لبگری‌ته‌وه.

ظَاوَرُ فَلَانًا عَلَى كَذَا: فلان‌ک‌ه‌سی هه‌لنا
سۆزی بۆ فلان شت بی‌.

ظَاوَرُ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: فلان‌ک‌ه‌سی هه‌لنا بۆ
کاره‌که یان زۆری لئ کرد کاره‌که
نه‌نجام بدا.

أُظَاهَرَهَا عَلَى وَلَدٍ غَيْرِهَا: وای لئ کرد
سۆزی هه‌بی بۆ مندائی نافرته‌ی‌کی
تر، ده‌شگوتری: (أُظَاهَرُ فَلَانًا عَلَى
كَذَا).

ظَاهِرًا: دایه‌نی گرت.

ظَاهِرَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که مندائی‌کی
له‌خۆ گرت بۆ‌نه‌وه‌ی شیر ی بدائی‌و
به‌خیوی بکا.

ظَاهِرَ فَلَانٍ فَلَانًا: فلان‌ک‌ه‌س بوو
به‌ناوه‌لزاوای فلان‌ک‌ه‌س.

أُظَاهِرَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته‌که سۆزی بۆ
مندائی یه‌ک‌ی‌کی تر نواندو له‌خۆی
گرت.

أُظَاهِرَ لَوْلَدِهِ ظَهْرًا: دایه‌نی بۆ منداله‌ک‌ه‌ی
گرت.

الظَّاءُ: پیتی جه‌فده‌ه‌می پیت‌ه‌کانی
هیجایه، شوینی لئ دهرخستنی
سه‌ری زمان و قه‌راخی ددانی
پیشینه‌ی سه‌رووه، هه‌موو مه‌لاشوو
داده‌گری.

ظَّابٌ فَلَانٌ ظَّابًا: فلان‌ک‌ه‌س نارۆک‌ه‌ی گوتن،
شایی و به‌زمی گیرا ۵ هاوسه‌رگیری کرد
۵ سته‌می نواند ۵ هاتو هاواری کرد.
ظَّابٌ فَلَانٌ فَلَانًا مَظَاءَبَةً: فلان‌ک‌ه‌س خوشکی
ژنی فلانی مارم‌کردو بوو به
ناوه‌لزاوای.

تَظَابٌ الرِّجْلَانِ: نه‌و دوو پیاوه یه‌کیان
نافرته‌ی‌کی مارم‌کرد نه‌وی تر یان
خوشکی نافرته‌ک‌ه‌ی مارم‌کرد ۵
بوون به‌ناوه‌لزاوای.

الظَّابُ: ناوه‌لزاوای، می‌ردی خوشکی ژنی
پیاو.

ظَاهَرَتِ الْمَرْأَةُ وَالنَّاقَةُ وَغَرَّهَمَا عَلَى وَلَدٍ
غَيْرِهَا ظَاهَرًا وَظَنَارًا: نافرته‌که
مندائی یه‌کی تری هه‌لبگری‌ته‌وه و
سۆزی خۆی دایه ۵ حوشتره‌که
بی‌چوی حوشتری‌کی تری
هه‌لبگری‌ته‌وه.

ظَاوَرُ فَلَانٍ عَلَى عِدْوَةٍ: فلان‌ک‌ه‌س هی‌رش
کرده سهر دوژمنه‌ک‌ه‌ی.

تَظَارَفَ: خَوَى به عاقل و ژیر نیشان داو
واپس نه‌بوو.

تَظَرَّفَ: به‌مانا (تظارف) دئ.

إِسْتَظَرَّفَهُ: به‌ئاغرو نه‌جیب و زیرمکی
له‌فه‌لهم دا.

الظَّرْفُ: همرشتیک شتیکی تری تی

بخری. ه له‌بواری نه‌خودا (زمرفی

زمان و زمرفی مەکان) به‌مانا کاتی

کردنی کاریک یان روداوی روداویک

ه شوینی کردنی کاریک و رودانی

روداویک ه دمشگوترئ: (فلان نقی

الظرف): فلانکەس دمست پاک و

نهمینه گنده‌ل و خائین نیه ه

دمشگوترئ: (رایت فلانا بظرفه):

فلانکەسم بینی خودی خوی.

الظَّرْفِیَّة: جینگیر بوونی شت له‌شتیکی تر

دا ه ومکوو دمگوترئ: (الماء في الكوز):

ئاوکه له‌گوزمه‌دابه ه نهمه زمرفی

حه‌قیقیه ه زمرفی مه‌جازیش همه

ومکوو دمگوترئ: (النجاة في الصدق) ه

(المظروف): شتیک که خرابیته ناو

شتیکی ترموه.

ظَعَنَ ظَعْنًا و ظَعْنًا: رؤی، رموی کرد.

أُظْعِنَ: رؤیاندی.

الظَّعَانُ: حه‌بلیکه که‌زاومی بی شمه‌ک

دمدرئ.

الظُّعْنَةُ: گه‌شتی کورت ه (ك: ظَعَنَ).

له‌ناویان دا تسی که‌ندوه په‌رته‌وازه

بوون ه (ك: ظَرَبِي و ظراين).

ظَرَّ الرَّجُلُ ظَرًّا و مَظَرَّةً: پیاومکه به‌رده

سوچ تیزمکه‌ی شکاند.

ظَمَّرَ النَّاقَةَ: حوشرمکه‌ی به‌به‌ردی تیز

سه‌ره‌ری.

أَظَرَ الرَّجُلُ: پیاومکه که‌وته ناو زموی

تاشه‌به‌رداوی.

أَظَرَ الْمَكَانَ: شوینه‌که به‌ردی تیزی زور

بوون.

الظَّرُّ: به‌ردی سوچدار که‌ومکوو چه‌قو

تیز بی، له‌روژگاری کون دا ومکوو

رمپو چه‌قو شتی وا به‌کار هاتووه

ه (ك: ظَرَان و ظِرَار).

الظَّرُّ: به‌ردی سوچ تیزو دم تیز.

الظَّرِي: نهو شوینه‌ی ئاده‌میزاد هه‌ندی

نامیری به‌ردینی لی ودمست هیئا.

ظَرَفَ فُلَان: فلانکەس عاقل و زیره‌ک و

نه‌جیب زاده بوو ه روخساری جوان

بوو ه زیره‌ک بوو ه زمان‌په‌وان بوو.

أَظَرَفَ فُلَان: فلانکەس په‌گو ودماری زور

بوون ه مندالی ئاغرو زیرمکی بوون.

أَظَرَفَ بَفْلَان: باسی فلانکەسی کرد

به‌موی که عاقل و ژیره.

أَظَرَفَ الْمَتَاعَ: زمرفی بو کالاکه به‌یدا

کرد.

ظَارَفَهُ: له‌ئاغری دا به‌سه‌ریدا زال بوو.

الطَّيْمَنَةُ: كهژاوه و لاخی سواری كه بو

سهمه گردن به كاردی ه كهژاوه ه ژن
ه (ك: طمان و طمن و اطمان).

ظَفَرُ الشَّيْءِ ظَفَرًا: نینوکی له شته كه
چه قاند.

ظَفَرُ الرَّجُلِ: پیاوه كه نینوکی دریز بوو.

ظَفِرَتْ عَيْنُهُ: چاوی داپوشرا

به پیستو كهی قولینچکی چاوی لای
لوتی.

ظَفِرَ فُلَانٌ عَلَى عَدُوِّهِ وَبَعْدَهُ: فلانكه س

به سمر دوژمنه كهی دا زال بوو
فرسه تی لی هیئاو شكاندی.

ظَفِرَ الشَّيْءُ: شته كهی به دمست هیئاو پیی
كهی.

ظَفِرَ اللَّهُ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: خودا فلانكه سی

به سمر فلانكه س دا بالادست كرد.

أظْفَرَ الشَّيْءُ: نینوکی له شته كه
هه چه قاند.

أظْفَرَهُ اللَّهُ بَعْدَهُ: خودا به سمر

دوژمنه كهی دا بالادستی كرد.

ظَفِرَ النَّبْتُ: رومكه كه به نه ندازهی

نینوکیك سمری دمه هیئا.

ظَفِرَ الشَّيْءُ: نینوکی له شته كه

هه چه قاند ه شته كهی به عهتری
له ظفار بوخوش كرد.

ظَفِرَ اللَّهُ فُلَانًا بِفُلَانٍ: خودا فلانكه سی

به سمر فلان دا زال كرد.

ظَفَرَ الْجِلْدَ: پیسته كهی به نینو ك سفتو
لوس كرد.

ظَفَرَ فُلَانًا: دوعای سمر كهوتنی بو فلان
كرد.

تظافروا علی كذا: هاوکاری به كتریان
كرد له سمر فلان شت.

أظفار الجلد: چرچو لوچی پیست.

الأظفار: رومكهی بونخوشه، شیوهی
به منجه میه.

الأظفر: ماده میه کی (قرنیة) به قهراخی
نینو كه موهیه ه (ك: أظافر).

الظُّفَرُ: به مانا (الأظفرور) دی ه

دمه گوتری: (رجل مقلَم الظفر أو

كلیل الظفر): پیاوکی خو پیری و
هیج و پوچه.

الظُّفْرَةُ: پیستو كهی كه چاو دادمه پوش
له لای لوته وه.

المظفار: نیش له دمست هاتو، دمس بو

همه كار ك به ری بوی جی به جی
دمی.

المُظْفَرُ: به مانا (المظفار) دی.

ظَلَّجَ ظُلْمًا: شمل بوو، له رویشتن دا
كه میك لهنگی.

ظَلَمَتِ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا: ولاته كه

تهنگه بهر بوو به دانیش توانه كهی،

چیكای خه لكه كهی تیدا نابیته وه

چونكه زورن ه (لهو طالع وهي

ظالغ، ظالمة) ۵ لهپه‌نددا هاتووه:
 (ظالغ یقود کسیراً): پیاوینکی شهل
 یارمه‌تی قاج شکاوینک دمداء،
 به‌که‌سیک دمگوتری بوخوی لاوازیبو
 یارمه‌تی له‌خوی لاوازیتر بدا.
 الظالغ: تۆمه‌تبار.
 الظلّاع: دمردیکه توشی مه‌رو بزنی و
 ریشه و لاخ دمی پئی دمه‌لن.
 ظَلَفَهُ عَنِ الْأَمْرِ: نه‌یه‌شت کاره‌که بکا ۵
 دمگوتری: (ظلف نفسه عما یلیق به):
 نه‌فسی خوی مه‌نع کرد له‌په‌وشت و
 هه‌ئس و کهوتیک که‌شیایو نه‌و نه‌بی.
 ظَلَفَ الصَّيْدَ: سمی نیچیرمه‌کی هه‌نگاوت.
 ظَلَفَ الْأَثَرَ: شوین خوی کویر کرده‌وه
 بوئه‌وه‌ی شوینی نه‌که‌ون.
 ظَلَفَ الْقَوْمَ: شوین پئی خه‌لکه‌که که‌وت.
 ظَلِفَتِ الْأَرْضُ ظَلْفًا: زه‌ویه‌که ره‌ق بوو،
 زیر بوو.
 ظَلِفَتْ مَعِيشَتُهُ: ژیا‌نی زیر بوو.
 ظَلِفَتْ نَفْسُهُ عَنِ الشَّيْءِ: نه‌فسی خوی
 شته‌که‌ی نه‌ویست و رمتی کرده‌وه ۵
 دمگوتری: (هو ظَلِفَ النَّفْسِ): نه‌و
 پیاوه خوی به‌دوور دمگری له‌شتی
 پړو پوچ.
 أَظْلَفَ الْأَثَرَ: شوین پییه‌که‌ی کویر
 کرده‌وه، پړ کرده‌وه.
 أَظْلَفَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکه‌سی
 له‌وشوینه دوور خسته‌وه.

ظَلَفَ عَلَى كَذَا: له‌وه زیادی کرد.
 الظِّلْفُ: به‌فیرۆ چون ۵ دمگوتری: (ذهب
 دمه ظلفاً): خوینی به‌فیرۆ چوو.
 الظِّلْفُ: سمی دووفاق که بو ریشه
 و لاخ و مه‌رو بزنی و ئاسک و نه‌و جوړه
 نازه‌لانه‌یه ۵ (ك: أَظْلَافٌ وَظْلُوفٌ).
 الظِّلْفُ: زه‌وی ره‌ق و پته‌و ۵ ژیا‌نی زیر و
 کوله‌مه‌رگی ۵ به‌فیرۆ چون
 دمگوتری: (ذهب دمه ظلفاً) ۵ هه‌روا
 دمگوتری: (أخذه بظلفه): هه‌مووی
 هه‌لگرت و هیچی نه‌یه‌شته‌وه.
 الظِّلْفَاتُ: ته‌نگو چه‌له‌مه‌و چورتم.
 الظِّلِفُ: شوینی زیر و ناخۆش، شوینی
 به‌رده‌لان و دړکاوی ۵ کاری قورسو
 ناخۆش ۵ چورتم و ته‌نگانه ۵
 ژیا‌نتال و زمز ناخۆش ۵ (ك: ظُلْفٌ)
 ۵ (ذهب به ظلیفا): به‌خوړایی بردی
 به‌بی نه‌وه‌ی نرخه‌که‌ی بدا ۵ یان
 به‌ناحه‌ق بردی و سته‌می کرد ۵
 (ذهب دمه ظلیفا): خوینی به‌فیرۆ
 چوو ۵ (أخذ الشَّيْءَ بظلیفته): هه‌موو
 شته‌که‌ی برد و هیچی نه‌یه‌شته‌وه.
 ظَلَّ الشَّيْءُ ظِلَالَةً: شته‌که پایه‌دار بوو.
 ظَلَّ فُلَانٌ يَفْعَلُ كَذَا: فلانکه‌سی نه‌وشتی
 به‌پروژ نه‌نجام دا ۵ یان به‌رده‌وامه
 نه‌سه‌ری و وازی لی نه‌یه‌تانه‌وه.

أَظْلُ: سَيِّبَمَرى دَرِزَر بُووَه ۵ بُوو
بِهَخاوَمَن سَيِّبَمَر.

أَظْلُ فَلَانُ فَلَانًا: فَلَانَكَمَسِ فَلَانى خِستَه
زَيْرِ بَالى خَوِيَهومو دَالِدَى دا.

أَظْلُ الشَّيْءِ فَلَانًا: شَتَهكَه لَهفَلَانَكَمَسِ
نَزِيك بُووَه بَمَرَمو روى هات.

ظَلَّلَ بِالسَّوْطِ: قَهْمَجِيَهكَهى بُوْ
رَاوَهشاند تا بِيَتَرَسِيَن.

ظَلَّلَ فَلَانًا: سَيِّبَمَرى لَهفَلَانَكَمَسِ كَرْد،
خِستِيَه زَيْرِ بَالى خَوِيَهومو.

ظَلَّلَ اللهُ عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ: خُودَا بَهههور
سَيِّبَمَرى لى كَرْدَن ۵ (ظَلَّلَ مِنْ

الشمس): سَيِّبَمَرى لَهخَوى كَرْدو
تِيَشكى خَورى لَهخَوى لادا.

اسْتَظَلَّ بِالظِّلِّ: چووه زَيْرِ سَيِّبَمَرو
دانِيشت.

الْأَظْلُ: بَمَرَه قامَك، دِيوى ناومووى
بَهنَجَهكان.

الظَّلَلُ: سَيِّبَمَر هَمَرَشَتِيَك سَيِّبَمَرَت
لى بكا.

الظَّلَالُ: (ظلال البحر): شَهپولى دَمَرِيا.

الظِّلُّ: سَيِّبَمَر ۵ تِيَشكى خَوْر كَه
بَهپَرمَدِيَهك خوى لى بشارِيَهومو ۵

سَمَرَمَتَاى شَت ۵ دَمگوتَرى: (ظَلَّ
الشباب): سَمَرَمَتَاى گَهنجى ۵ (ظَلَّ

الشتاء): سَمَرَمَتَاى زِستَان ۵ (ظَلَّ
الليل): سَمَرَمَتَاى شَهوو تَارِيَكِيَهكَهى

۵ دَمگوتَرى: (أُتَانَا فِي ظِلِّ اللَّيْلِ):

بَهناو تَارِيَكى شَهو دا هات بُولَامَان ۵
(ظَلَّ السحاب): نَهو پَهلَه هَمورِى

بَمَرى خَوْر دَمگوى ۵ دَمگوتَرى: (هَر
فِي ظِلِّ فَلَان): نَهو پِيَاوَه لَهزَيْرِ بَالى

فَلَان دا يَه، لَهزَيْرِ سَيِّبَمَرى فَلَان
دايَه ۵ هَمروا دَمگوتَرى: (مَشِيَتَ عَلَى

ظَلِّي، وَالتَّغَلَّتْ ظَلِّي): لَهكَاتى
نِيومِرْودَا رُوْبِشَتَم كَاتِيَك خَوْر

لَهنيومِرَاسَتى نَاسمان دا بُوو سَيِّبَمَرَم
نَهبُوو ۵ هَمروا وشَى (الظَّل): ناوَه

بُوْ بِالنَّدِيَهك دَهئِدُوْكى و هَاجى
رَهشَه، سِيَنگى سَبِيَه پَشْتىو

بَالَهكَانِو كَلكى بَهلَهكَه، لَهمِيَصَر
پَتى دَهئِن (صِيَاد السَّمَك) رَاوِچى

ماسى لَه عِيَرَاق پَتى دَمگوتَرى
(قَرَلَى).

الظَّلُّ: ناوِيَك لَهزَيْرِ دَرمَخَت دا بىو
خَوْر لِيى نَهدا ۵ (ك: أَظْلَال).

الظُّلَّةُ: هَمَرَشَتِيَك سَيِّبَمَرَت لى بكاو
نَههِيَلَى تِيَشكى خَوْر لِيَت بَدَا ۵

چَهتر ۵ (ك: ظَلَّل).

الظِّلِيل: خاوَمَن سَيِّبَمَر ۵ بَهردَموامو
هَمَمِيَشَهى ۵ دَمگوتَرى: (ظَلَّ ظَلِيلُ):

سَيِّبَمَرى بَهردَموامو.
الظِّلِيَّةُ: باخى گَهرومُو خانَه خانَه.

الْمِظْلَّةُ: چَهتر ۵ (ك: مِظَال).

ظَلَمَ ظُلْمًا وَمَظْلَمَةً: ستمی کردو

لهسنوری خوئی دمرچوو ۵ مروقی

شیاوې نهخته شوینی شیاوې خوئی ۵

گورگی کرده شوانی مهر.

ظَلَمَ الْأَرْضَ: زموى هه لكوئى لهشوينيك

كه شوينى هه لكوئين نه بوو.

ظَلَمَ فَلَانًا حَقَّهُ: مافى فلانكهسى داگیر

کرد پيشیلى کرد ۵ كه مى دايه، لى

كه كردهوه.

ظَلَمَ الطَّرِيقَ: لهړنگا لای دا ۵ دمگوترئ:

(ما ظلمك عن أن تفعل كذا): جى

نه بهیشت تو نهو كاره بكهى؟.

ظَلَمَ اللَّيْلُ ظُلْمًا: شهو تاریك بوو پښ

داهات ۵ دمگوترئ: (أظلم الشجر وأظلم

البحر).

أظلم القومُ: خه لكه كه كه و تنه شه ودهوه.

أظلم الشجرُ: پوكى بریقه یان لى هات.

أظلم البيتُ: خانومه كى تاریك کرد.

أظلم فلان علينا البيتُ: فلانكهس

قسه به كى ناخوشى به گوئ داداين.

ظالمه مظالمه وظلاماً: ستمى لى کرد.

ظُلْمَةٌ: تۆمه تى ستمكارى پال دا.

تظالم القومُ: خه لكه كه هه نندىكيان

ستمیان لهه نندىكيان کرد.

تظالم المغزى: نيريه قهرمگان له بهر

تهر دماخى شهړه قوچيانه ۵

دمگوترئ: (نزلنا بأرض تنظالم

معزاهـ): چوپنه شوينيك نيريه

قهرمگانى شهړه قوچيان بوو.

تظلمُ: شكايه تى ستم ليكراوى کرد.

تظلمُ منه: قبولى ستمى کرد.

تظلمُ فلاناً حقهُ: ستمى له فلان کردو

حقوقى خوئ نه دايه.

إظلمُ: قبولى ستمى کرد.

إنظلمُ: به مانا (تظلم) دئ.

الظلامُ: تاریكى.

الظلامُ: دمگوترئ: (نظر اليه ظلاماً):

به تيله ي چاوى سه پرى کرد.

الظُلَامَةُ: نهو مافه ي ستم ليكراو

داوى دهكا ۵ دمگوترئ: (عند فلان

ظلامتي).

الظُّلُمُ: بریقه و پښه ي ددان ۵ بهر ۵

(ك: ظُلُوم).

الظُّلُمُ: كهس ۵ كيؤ ۵ (ك: ظلوم).

الظُّلُمَاءُ: تاریكى ۵ دمگوترئ: (ليلة

ظُلُماء).

الظُّلْمَةُ: (ليلة ظُلْمَةٍ): شهو يكي تاریكه.

الظُّلْمَةُ: نه مانى روناكى ۵ تاریكى ناو

دهریا.

الظُّلُمُ: نوعامه نيره ۵ (ك: ظلمان).

الظُّلِيْمَةُ: نهوى به ستم ليان ساندبى

۵ (ك: ظلام).

گۆشت بەجۆرىك پيستی روخسارى
بەئىسقانمە نووسايى.

الظَّمَى: تينو ە دەگوترى: (ريح
ظماى): ھەوايەكى گەرم، بى
شەونمە تەپى ە (عين ظماى): چاۋى
پىلۆتەنەك ە (ساق ظماى): قاچى
پەقەلەي بى گۆشت.

الظَّمَا: زۆر تينو.

ظَمِيتِ الشِّفَةَ ظَمَى: لىۋمەكە گەنم
پەنگو چىرچ بوو.

ظَمِيتِ اللَّكَّةَ: پەكەكە كەم خوتىن بوو.

ظَمِيتِ الْعَيْنَ: چاۋمەكە پىلۆى تەنك بوو.

ظَمِيتِ السَّاقَ: قاچەكە پەقەلەۋ كەم
گۆشت بوو ە (فهي ظمياء).

الْأَظْمَى: تارىك ە دەگوترى: (ظل

أظمى): سىبەرىك پەش بنوئى ە

(رُئِخَ أَظْمَى): رەببى ئەسەمەرو گەنم

پەنگ.

الظُّنْبُ: بىكى درەخت.

الظَّنْبُوبُ: قەراخى لولاك لاي پىشەۋەي

ە دەگوترى: (قرع ظنابب الأمر):

كارمەكى ئاسان كىردو لەمپەپرو

چورتمەكانى لاپىردن.

ظَنّ الثَّيِّ ظَنًّا: گومانى لەشتەكە كىردو

بەتەۋاۋى نەپزانى.

ظَنّ فلاناً وبه: فلانكەسى تۆمەتبار كىرد.

الظَّلَامُ: زۆر تارىك (شەۋە زەنگ) ە

دەگوترى: (يوم مظلام): رۆزگارپەكە

پە لەناشوبو ئازاۋەيە مەۋە سەرى
لى دەمناكا.

الظُّلُمُ مِنَ النَّبَاتِ: رومكەك زۆر سەۋزى
بىگاتە مەپلەۋ پەشى ە (يوم مُظْلِمٌ):

رۆزىكى رەش و پەش شەپرو
نەگەبەتتەيە ە (شَعَرٌ مُظْلِمٌ): قىزىكى

زۆر پەش و تارىكە.

الْمُظْلِمَةُ: ئەۋ مەفەي سەم لىكراۋ داۋا
دەمكاتەۋە.

ظَمَى ظَمًا وَظَمَاءَ وَظَمَاءةً: تينو بوۋ يان
زۆرى تينو بوو.

ظَمَى إِلَيْهِ: ھەزى لى بوو، شەۋەي بۆي
جولا ە (فهو ظامى وَظْمَى، وهو ظَمَانٌ
وهي ظماى).

أظْمَأَ: تينو كىرد.

ظَفْمًا: خۆى بۆ تينوۋەتتى گىرت،
بەسەبىر بوو.

الظَّمُ: پەشۋى نىۋان خواردەنەۋەي

دوۋجار ئاۋە ە لەپەندا ھاتوۋە: (لم

يق منه الا قدر ظمء الحمار): واتە

كەمەك لەتەمەن ماۋە، لەم پەۋەۋە

گۆندىرىز بۆ تينوۋەتتى بەسەبىر

نىۋە زوۋ تينو دەپ.

الظَّنَّ: تينو ە دەگوترى: (وجه

ظمان): دەمۋ چاۋى پەقەلەۋ كەم

مَظَنَّةُ الشَّيْءِ: شوین گومانی شت.

الْمَظَانُ: سهرچاوهو مهراجیعی زانیاری

كه لَيْكُولْمَرْمُوهُ قوتابی زانكوؤو

خویندنی بالا زانیاری لی ودهست

دینن.

ظَهَرَ الشَّيْءُ ظَهْرًا: شتهكه دمركهوتوهو

دوای نهوهی دیار نه مابوو سهری

هه لدايهوه.

ظَهَرَ عَلَى الْحَائِطِ وَخَرَهُ: سهر دیوار كهوت.

ظَهَرَ عَلَى الْأَمْرِ: بهسهر ئیشهكهدا ناگدار

بوو.

ظَهَرَ عَلَى عَدُوِّهِ وَبِهِ: بهسهر دوژمنهكهی

دا زال بوو.

ظَهَرَ بِالْحَاجَةِ: كه مبايهخی دا

به پیداو یستیهكان.

ظَهَرَ عَنِ الْعَارِ: عارو لهكهی پیوه

نهنوساو لی تهكیهوه.

ظَهَرَ الطَّيْرُ مِنْ بَلَدٍ كَذَا إِلَى بَلَدٍ كَذَا:

بالندمهكه لهفلان ولاتهوه هاته خوار بوؤ

فلان ولات.

ظَهَرَ بِالشَّيْءِ: نازو شانازی کرد بهوشته.

ظَهَرَ فَلَانًا ظَهْرًا: دمستی لهپشتی فلانكهس

دا بهپشتی كیشا.

ظَهَرَ الثَّرْبُ: ظیهارهی بوكراسهكه دروست

کرد.

ظَهَرَ الْبَيْتَ وَالْحَائِطُ: چووه سهرخانومهكه

یان سهر دیوارمهكه.

أَظَنُّ فُلَانًا الشَّيْءَ: فلانكهسی والی کرد

گومان بهری.

أَظَنُّ بِهِ النَّاسَ: فلانكهسی والی کرد

ببیته جیگای توهمتی خه لکی.

أَظَنَّهُ: توهمتباری کرد.

تَظَنُّنٌ: بهمانا (ظَنُّ) دئ و وایش دهبی

(نون) سییه دمکری به (الف)

دمگوتری: (تَظَنُّنٌ) ودهکوو چوون

(تَقْصُصٌ) دمکری به (تَقْصِيٌّ).

الظَّنَّاتُ: توهمت.

الظَّنُّ: دمرك کردنی شته بهشیومیهك

لايهنی بون یان نهبوونی زیاتر بی

و وایش دهبی (ظَن) مانای یهقین

دمگیهنی (ك: ظَنون و أَظَانين).

الظَّنَّةُ: توهمت (ك: ظَنٌّ).

الظَّنُونُ: همرشتیک بتمانمت پی نهبی

و دمگوتری: (رجل ظَنون): بیاویكه

بتمان به عهقلی ناکری و یان

لهههوالو قسهکانی دا كه

دمیانگیریتوه تانه لیدراوهو

جیگای متمانه نییه (دین ظَنون):

قهرزكه بتمان بهدانهوهی ناکری و

(بتر ظَنون): بیركه نازاندی ناخوؤ

ناوی تیدایه یان نا ههروا بهبیاوی

گوماناوی و دل پیسیش دمگوتری.

الظَّنِينُ: همرشتیک بتمانیهی بی نهکری

و توهمتبار و كه خیرو بیر (ك:

أَظْنَاءُ).

ظَهَرَ ظَهْرًا: نازاری پستی هه‌بوو پستی
نیشا ه (فهر ظهر وظهر).

أَظْهَرَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که کهوتنه نیومرؤ
نهمجار رهمیان کرد له‌کاتی نیومرؤدا
دمستیان کرد به‌رؤیشتن.

أَظْهَرَ فَلَانًا عَلَى السَّرِّ: فلانکه‌سی به‌سهر
نهنینه‌که‌دا ناگادار کرد.

أَظْهَرَ فَلَان الْقُرْآنَ: فلانکه‌س قورنانی
له‌بهر خویندموه.

أَظْهَرَ فَلَانًا عَلَى عَدْوِهِ: یارمه‌تی
فلانکه‌سی دا بؤنه‌وه‌ی به‌سهر
دوژمنه‌که‌ی دا زال ببی.

أَظْهَرَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی خسته پاش
خویمه‌وه، خستیه پشته‌وه ه
دمشگوتری: (أَظْهَرَ حَاجَتِي وَأَظْهَرَ بِهَا):

گرنگی به پیداو‌یستیه‌که‌م نه‌داو به‌بی
نرخ سه‌یری کرد.

ظَاهِر بَيْنَ الثَّوْبَيْنِ مَظَاهِرَةً: دوو
کراسه‌که‌ی به‌یه‌ک گرتن و له‌سهر
یه‌ک له‌به‌ری کردن.

ظَاهَرَ فَلَانًا: یارمه‌تی فلانکه‌سی دا.

ظَاهَرَ إِمْرَأَتَهُ وَمَنْهَا: به‌ژنه‌که‌ی گوت تو
ومکوو پستی دایکم لیم حهرامی ه
ئمه شیه ته‌لاقدانیک‌ی سهرده‌می
پیش نیسلام بوو، نیسلام هات
مه‌نعی کرد.

ظَهَرَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که له‌کاتی نیومرؤدا
رؤیشتن.

ظَهَرَ الْحَاجَةَ: پیداو‌یستیه‌که‌ی
دهرخست.

ظَهَرَ الصِّكُّ: له‌پستی چه‌که‌که واژوی
کرد، جی‌رؤی کرد، واته نه‌وه‌ی
نووسی که‌یه‌کیکی تر مه‌بله‌غه‌که
ومر‌یگری.

تَظَاهَرُوا: یارمه‌تی یه‌که‌تریان دا ه
کۆبون‌ه‌وه بؤنه‌وه‌ی خو‌پیشان‌دان
نه‌نجام بدن دژی کاریک یان
پال‌پستی بؤ کاریک.

إِسْتَظْهَرَ بِهِ: داوای یارمه‌تی کرد.

إِسْتَظْهَرَ لِلشَّيْءِ: سپیری بؤشته‌که
ناماده‌کرد، نیحتیاتی کرد.

إِسْتَظْهَرَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی له‌بهر
خویندموه.

الظَّاهِر: ناو‌یکه له‌ناوه جوانه‌کانی
خودا ه دمشگوتری: (قَرَأَ ظَاهِرًا):
له‌بهر خویندیه‌وه.

الظَّاهِرَةُ مِنَ الْأَرْضِ وَغَيْرِهَا: شوینیک
به‌سهر شوینیک‌ی تردا بر‌وانی ه
به‌رزایی و ته‌پۆلکه ه نه‌گهر بؤ چاو
به‌کارهات به‌مانا چاوی دهر‌په‌ریوو
زه‌ق.

ظَاهِرَةُ الرَّجُلِ: هۆزو خیل‌ی بی‌او خرمو
که‌سو کارو عه‌شیره‌تی.

الظَّاهِرَةُ الْجَرِيَّةُ: نه‌وه‌ی کار دمکاته سهر
بینین و خه‌پال.

الظاهرة: پېرېكڼ له زاناو شه عززانى
نيسلام، سهر مه ذهېو پېشه واپان
(داودى كورې عهلى كورې خه لىمى
نيسبه هانيه به داودى ظاهرى
به ناوبانگه).

الظهرة من الثوب: پوښاك كېر استهو
خو له جهسته نه كهوئ ژړكراس و
فانيه نه بې قاتى دووم سېيم بې
ه هروا ناوه بو ديوى دهره وى
فهړش و قاتى نهو پوهى كه له سهر
زموى ناكه وئ ه نهو پارچه
قوماشى راده خړى له سهر سيسه و
قهړمونه لى نوستن، چهرجهف.

الظهر: پشت، پېچه وانهى سك ه (ك:
اظهر و ظهور و ظهران) ه ولاخى
سوارى و بارمېر ه رڼكاى و شكاني ه
زموى پته و پوهن و ته پولكه و
گرد ه دمگوترى: (قرأ القرآن عن
ظهر قلبه): قورئانى له بېر
خويندوموه ه (أعطاء عن ظهريد):
به بې موكافه نه به شى پيدا ه هيچ
پياوتميه كى به سهر يوه نه بوو ه
(خفيف الظهر): كه م خيزان ه (ثقل
الظهر): خيزان زور ه (قلت الأمر

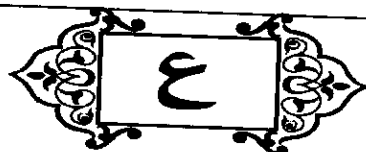
ظهراً لبطن): كارمكه باش
هه لېشكنى و لى ورد بوموه ه (هر
ياكل عن ظهر يدي): من به خپوى
دمكه ه (أقام بين ظهريهم،
و ظهرا نهم): له ناويان ما يه وه.

الظهر: نيومړو، كاتيك خور
له ناومړاستى ناسمان لاددا.
الظهر: كاللى ناومان.

الظهرة: هوزو عه شيرمت و پالېشت.
الظهرى: له ياد جهوه، نيهمال كراو ه
قورئان دمفرموى: ﴿وَأَلْخَلَّثُمُ
وَرَاءَ كُمُ ظَهْرِي﴾.

الظهير: يارمه تيدمر ه په كيك لهو يازده
كه سى ياري كمرى توپى بې.
الظاهرة: خو پيشاندانى جه ماومرى و
دېرې پنى پاو بو چون.

الظهر: ديمه ن و پواله تى شت ه
په يوندى ه صيفه تى پوهك
له مورزه جيا حياكانى سال دا ه
دمگوترى: (الظهر الربيعي، الظهر
الصيفي، الظهر الخريفي، الظهر
الشتائي).

العین: پیتی هه زده هه مه له

حمره گانی هیجاو شوینی لی

هاتنه دمری ناو مرستی قورگه.

عَبَا الشَّيْ عَبَا: شته گهی ناماده گرد

دهگوتری: (عَبَا المتاع) کالاکانی ناماده

کردو سه ریگی نان ۵ (عَبَا الجيش)

سو پای ناماده گرد بۆ شهر ۵ له

حه دیسی (عبدالرحمن) ی کوری عه وف

دا هاتوو ده فمرموی: (عَبَا رسول الله

بدر لیل) پیغه مبهر (د.خ) له شهر ی

به دردا به شمو ناماده ی کردین و

هه ریگه مان نه رکی خوی بۆ دیاری

کرد.

عَبَا الطَّيْب: بۆنه گانی تیگه ل کردن،

دروستی کردن.

عَبَا له شرا: شهر ی بۆ نایه وه پیلانی لی

گیراو شهر ی توش کرد ۵ دهسگوتری:

(ما عَبَا به) گرنگی پی نه دا ۵ هورنان

ده فمرموی: ﴿قُلْ مَا يَغْبَا بَكُمْ رَبِّي لَوْلَا

دُعَاؤُكُمْ﴾.

عَبَا المتاع: به مانا (عَبَا) دی.

عَبَا الدَّوَاءِ وَالسَّلْمَةِ وَنَحْوَهُمَا:

دهرمانه که یان کالاکه ی خسته ناو

زمرفو قوتوی تایبه تی خویه وه.

إِعْتَبَا ما عنده: نه وه ی لای نه و بوو

کۆنترۆلی کرد.

إِعْتَبَا الشراب: شهرابه گهی هه تقویراند،

خواردیه وه.

التَّعْبَةُ: ناماده گردنی داهاتی دهولته

بۆ پیداو یستی شهر و حازر گردنی

نامیره جوراو جورمه گانه بۆ

به گاره یانان لیه کاتی شهر دا.

العَبَا: عه با ۵ پۆشاکیکی پان و پۆرو

قۆل فش و په خه دادرای سه رتاپا

خواره له سه ر پۆشاکه وه له به ر

ده کری.

العَبَا: هاوشان و به رامبهر ۵ کۆل و

بار ۵ شتی قورس له هه ر جوریک

بی ۵ (ك: أعباء).

المُعْبَا: مه زه به و بیرو بۆچوون ۵

دهگوتری: (فلان لا یعرف مَعْبُوهُ)

فلان کهس نازاند ری مه زه به ی چیه و

چ بیرو باومرپیکی هه به.

هَبَّ الماء عَبَا: ناوه گهی خواردمه وه به بی

هه ناسه دان تییدا ۵ هه لی قوراند ۵

دهگوتری: (الحمام یشرب الماء عَبَا کما

تُعْبُ الدَّوَاب).

هَبَّ النِّبَا: پرومه که که دریز بوو.

هَبَّ الْبَحْرُ غَابًا: دهریا شه پوله کانی
تیکیانه وه هاویشته شه پوله کانی بهرز
بوونه وه ۵ دموترئ: (عَبْ غَابَه)
فلانکس در پژهی به قسه کانی داو
زوری گوت.

تَعَبَّ الشَّرَاب: شهرابه کی خیرا خیرا
خواردموه و زوری خواردموه و زیده
پموی گرد له خواردنه ومیدا.

الْعَبَاب: سهره تای شت ۵ دهسته گوئی
شت ۵ پیزی پیشه وهی شت ۵ ناوی
زورو لافاو ۵ بهرز بوونه وهی
شه پۆلی دهریا ۵ دموترئ: (جاؤوا
بُعَابهم) هه موویان هاتن، گشتیان
هاتن.

الْعَبُّ: قۆله کراس و قۆله که واو شتی وا ۵
(ك: أعباب).

الْعُبِيَّة: خو بهزلزانی و شانازی و
لوتبه رزی و پیاوه تی.

هَبَّ عِشًا: خواردنی دوو جوژهی
دروستکرد که پپی دموترئ: (عهیئة).
هَبَّ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ: شته کی تیکه لاوی
شته کی تر کرد

هَبَّ عِشًا: ماندوو بوو، کاریکی بی
سوودی نه انجام دا ۵ دموترئ: (عَبَّ
به الدهر) پۆژگار چهند گۆرانکاری و
هه لیهزو دابهزی پی کرد.

الْعُبِيَّة: خواردنه مهنیه که له دوو جوژ
خواردن دروست دمکری و مکو گهنم و

ماش و ترخینه و نهو جوژه
خواردنانه یان ههنگوین و کهره،
دۆشاوو ماست که بهیه که وه
دهخورین ۵ کۆمه له خه لکیک
همیه که یان کوری یه کی بی ۵
بزن و مهری تیکه لاو ۵ دموترئ:
(مررنا علی غم فلان عیئة واحدة)
به لای مهری فلانکس دا راپوردین
مهر و بزن تیکه لاو بوون.

هَبَّ الله عِبَادَةً و عبودية: بهندیتهی
خودای کرد ملکه چی فهرمانه کانی
بوو.

هَبَّ عَبْدًا و عَبْدَةً: بهشیمان بووه.

هَبَّ عَلَيْهِ: رقی لئی هه ئسا.

عَبَّدَ مِنْهُ: لئی پهنجا، لئی دوور کهوته وه.
هَبَّ عَلَى نَفْسِهِ: تانهی له خوئی دا، لۆمه ی
خوئی کرد.

هَبَّ عَلَيْهِ: سوور بوو له سهر نهو کاره.

عَبَّدَ: پیوهی نووسا، کهوته گه لئو
لئی جیا نه بووه.

هَبَّ عَبْدًا و عبودية: باوک و باپیری به
کۆیله کراو بوون، بهنده بوون.

أَعْبَدَ الْقَوْمُ بفلان: خه لکه که له سهر
فلانکس کۆیوونه وه لئیان دا.

أَعْبَدَ فلانًا: فلانکسی کرده کۆیله.

أَعْبَدَ فلانًا عبداً: بهنده میکی کرده
مولکی فلان.

أَعْبَدَ بِهِ: لَهُ رِبْكَاءٌ وَلَاخَهْكَمَى تَوْبَى وَ

بِهِ هَوِيَهُوَهُ لَه كَارَوَان دواكهوت.

عَبْدُهُ: زَيْرِبَارَى كَرْد، زَمَلِيلَى كَرْد.

عَبْدٌ فَلَانًا: فَلَانَكَهْسَى كَرْدَه كُؤِيلَه.

عَبْدُ الطَّرِيقِ: رِبْكَاهَى خُوش كَرْد ۵

(عَبْدُ الْجَعْرِ) حُوشَرَمَكَى زَيْرِبَار

كَرْد.

عَبْدُ السَّفِينَةِ: كَهَشْتِيِيَهَكَى بَه قِير

سَوَاخ دَا، قِيرَى تَى هَه لَسُوو.

تَعَبَّدَ: خُوى تَمَرخان كَرْد بُو خُودَا

پَهْرَسْتَى.

تَعَبَّدَ فَلَانًا: فَلَانَكَهْسَى كَرْدَه بَهْنَدَى

خُوى ۵ دَاوَاى لَى كَرْد كُؤَيْرِپَايَه لَى

قَهْرَمَانَى بَى.

إِعْتَبَدَ: كَرْدَى بَه كُؤِيلَهَى خُوى.

اسْتَعْبَدَ: بَه مَانَا (إِعْتَبَدَ) دَى.

العابد: يَه كَتَا پَهْرَسْت.

الْعَبَائِدُ مِنَ الْخَيْلِ وَالنَّاسِ: نَادَهْمِيزَاد

يَان كُؤَمَه لَه نَه سَب كَه رُوى

رُؤَيْشْتَنِيَان بُو جِيِيَه كَى تَايَبَه تَى

نَه بَى وَ هَه رِيَه كَه يَان رُوى لَه لَايَه ك

بَى ۵ دَه كُؤَيْرَى: (تَفَرَّقُوا عِبَائِدُ)

پَهْرَتَه وَ مَازَه بُوون ۵ رِبْكَاى جُودَا

جُودَا ۵ تَه پُؤْلَكَه.

الْعِبَادُ: جَهْنْد خِيَل وَ هُؤَزِكَى عَهْرَه ب

بُوون نَايِنَى عِيَسَايَان قَبُول كَرْدَو لَه

وَلَاتَى حِيْرِدَا نِيَشْتَه جَى بُوون.

الْعِبَادَةُ: بَهْنَدَايَه تَى كَرْدن بُو خُودَا

لَه رُوى تَه عَظِيْمَه وَه ۵ دَابُو نَه رِيَتَى

نَهْنَجَامَدَانَى نَهْرَكَه نَايِيْنِيَه كَان.

عَبَادُ الشَّمْسِ: كُؤِيلَه بَهْرُؤَه.

الْعَبْدُ: كُؤِيلَه ۵ نَادَهْمِيزَاد بَه كَشْتَى ج

نَازَاد بِن يَان كُؤِيلَه.

الْعَبْدَةُ: هِيْزُو قَه لَه وى ۵ دَه كُؤَيْرَى:

(نَاقَةُ ذَاتِ عَبْدَةٍ) ۵ بَه مَانَا بَهْرَدَه وَام

بُوون وَ پَايَه دَار دَى ۵ دَه كُؤَيْرَى:

(مَاهُذَا الشَّرْبُ عَبْدَةً) نَهْم قُومَاشَه

زُؤُر خُؤُكِرْنِيِيَه وَ زُؤُو دَه دِرَى.

الْعَبْدِيَّةُ: حَالَه تَى بَهْنَدَايَه تَى كَرْدن

شِيَوَى بَهْنَدَايَه تَى.

الْعُبُودُ: بَه مَانَا (الْعَبْدِيَّةُ) دَى.

العبودية: پِيْجَه وَانَهى نَازَادِيِيَه.

الْمَتَّعِبُدُ: شُؤِيْنَى خُودَا پَهْرَسْتَى ۵

خَه لُؤْمَت خَانَه.

الْمِعْبَدُ: خَاكَه نَاز ۵ (ك: مَعَابِدُ)

الْمَعْبَدُ: شُؤِيْنَى خُودَا پَهْرَسْتَى ۵ (ك:

مَعَابِدُ).

الْعِبَادِلَةُ: جُوَار صَه حَابَهى عَهْبِدُولَلَا

نَاوَن (عَبْدَاللّٰهَى) كُؤِرَى عُومَه ر

(عَبْدَاللّٰهَى) كُؤِرَى عَهْبِيَس (عَبْدَاللّٰهَى)

كُؤِرَى مَه سَعُود (عَبْدَاللّٰهَى) كُؤِرَى

زُوبَه يَد.

الْعَبْدَلُ: كُؤِيلَه.

الْعَبْدَلِيُّ: رُؤُوَه كِيِيَه لَه پِيْرَى كُؤَلَه كَه

به عه‌بده‌لاوی ناسراوه.

هَبَّرَ فلان عبراً: فلانک‌س فرمی‌سکی
باراندن.

هَبَّرَ القرم: خه‌لکه‌که له‌ناو چوون ۵
فهوتان.

هَبَّرَ النهر عبراً و عبوراً: له پو‌بارمه
په‌ریه‌وه له نهم بهر بۆ نه‌ویهر.

هَبَّرَ الكتاب عبراً: له کتیبه‌که ورد بۆ‌وه
بیری له‌ماناو پسته‌گانی کرده‌وه به‌یی
نه‌وهی به دنگ بیخوینیت‌هوه.

هَبَّرَ المشاع والدرهم: سه‌یری کالو
پاره‌گانی کرد بۆ نه‌وهی مه‌زمنده‌یان
بکا بزانی چین و کیشیان چه‌نده.

هَبَّرَ الرؤیا: خه‌ونه‌که‌ی لی‌ک دایه‌وه.
هَبَّرَ عبراً: فرمی‌سکی دابارین ۵
ده‌شگوتری: (عَبَّرَتْ عینه).

عَبَّرَ عما في نفسه: نه‌وهی له دلیدا بوو
درک‌اندی و ده‌ری پری.

عَبَّرَ به الأمر: کاره‌که‌ی له‌سهر قورس
بوو.

عَبَّرَ فلاناً: فلانک‌ه‌سی فهوتاند ۵
گریاندی.

عَبَّرَ الرؤیا: خه‌ونه‌که‌ی لی‌ک دایه‌وه
مانای کرد.

عَبَّرَ عینه: فرمی‌سکی به چاودا هی‌نایه
خوارمه.

إِعْتَبَرَ الشيء: شته‌که‌ی به‌تاقی

کرده‌وه و له‌سه‌نگی مه‌حه‌کی دا.

إِعْتَبَرَ منه: سه‌ری لی‌ی سو‌رما.

إِعْتَبَرَ به: په‌ندی ئی وهرگرت.

إِعْتَبَرَ فلاناً: متمان‌ه‌ی به فلانک‌ه‌س
کرد.

إِعْتَبَرَ فلاناً عالماً: فلانک‌ه‌سی به زاناو
تی‌گه‌پشتوو دایه فه‌لهم ۵ مامه‌ل‌ه‌ی

زاناو خویند‌مواری له‌گه‌لدا کرد.

استعبر فلان: فلانک‌ه‌س فرمی‌سکی
دابارین ۵ ده‌شگوتری: (استعبرت
عینه).

استعبر فلاناً الرؤیا: داوای له فلانک‌ه‌س
کرد خه‌ونه‌که‌ی بۆ لی‌ک بداته‌وه.

الاعتبار: مه‌زمنده کردن ۵ ده‌شگوتری:
(هذا أمر اعتباري) نه‌مه شتی‌که

مه‌زمنده کراوه و گریمانه کراوه ۵
که‌رامه‌ت و پیزو که‌سایه‌تی، له‌م

پووومه که تۆمه‌تبار دوا‌ی دادگایی
کردن که تۆمه‌تی له‌سهر ناچه‌سپی

داوای په‌دی نیعتی‌بار ده‌کا.

العابر: رپ‌وار.

العابرة: ده‌شگوتری: (كلمة عابرة)
قه‌سه‌یه‌ک بوو به‌بیخ مه‌به‌ست به‌سهر

زمانی دا هات و تی‌په‌ری.

بضاعة عابرة: کالایه‌که به ترانزیت به‌ناو
ولاتدا تی‌ده‌په‌ری بۆ ولاتیکی تر.

العِبارة: پستهو كهلامو دهق ۵
دمگوترئ: (هذا الكلام عبارة عن
كذا): نهم دهقه نهو مانايه
دمبه خشي.

العَبْرُ من النهر: كهناري پوبار بهرئكي
پوبار.

العَبْرُ من الجالس: نهنجومه نو
مه جليسي قهدهبالغ ۵ هه موري خيرا
رؤ ۵ دالاشو بالندهي گوشت خور.
العَبْرُ: نازاو بهتوانا بؤ سهفه ر ۵ نيش
لهدمست هاتوو ۵ دمگوترئ: (هر
عبر لكل عمل) نهو پياوه بؤ هه موو
كارئكي خير گونجاوه.

الْعَبْرَانِي: زماني جولهكه ۵ تاكي
جولهكه.

الْعَبْرَانِيَّة: زماني جولهكه.

العَبْرَة: هرميسك.

العَبْرَة: پهندو نامؤزگاري وهرگرتن به
پوداوي پابووردوو ۵ سهر سورمان ۵
(ك: عَبْر).

العَبْرِي: بهمانا (الْعَبْرَانِي) دئ.

العَبْرِي: نهو گياو گزهميه كه لهسهر
ليواي پوبار دهرؤئ.

العَبْرِيَّة: بهمانا (الْعَبْرَانِيَّة) دئ.

العَبْرُ من الغنم: نهو كارو بهرخهميه له
شير برپايتهوه ۵ (الشعري العبور)
بهكيكه لهو دوو نهستيرهميه به

تهنيشت نهستيرهي جهوزاوميه ۵
نهستيرهكهي تريان پيي دهگوترئ:
(الشعري الغميضاء).

العَبْرُ: بؤني خووشي تيكهلاو ۵ (قورم
عبر) قهوميكي زورن.

المُعَابِرُ: جهند تهخته دارئكن له
دروستكردي كهشتيدا بهكار دين.

المُعَبَّرُ: همر شتيك به هؤيهوه له پوبار
ببهريتهوه ۵ پرد بي يان كهلهك و
بهلهمو شتي وا بي ۵ (ك: معابر).

المُعَبَّرُ: روباريك پييدا ببهريتهوه.

المُعَبَّرَة: بهلهمو كهلهك و شتي وا: كهبه
هؤيهوه له پوبار ببهريتهوه ۵

هَبَسَ فُلَانٌ عَبْساً وَعَبْساً: فلان پوي كرؤ
كردو چرچو لؤجي خسته نيوان
پيستي ناوچاواني و برؤي هيناوه يهك.
هَبَسَ اليرم: نهپرو رؤزيكي گرزو
سامناك بوو ۵ (فهو عباس، وعباس
وعبوس).

عَبَسَ عَبْساً: چلكن بوو ۵

هَبَسَ الرسخ عليه: چلكهكهي پتوه وشك
بؤوه ۵ له حهديسدا هاتوو (انه نظر
الى نعم بني المصطلق وقد عُبِسَتْ في
ابواها وفي رواية ابعادها).

عَبَسَ: بهمانا (عَبَسَ) دئ.

تَعَبَسَ: بهمانا (عَبَسَ) دئ.

العَبَّاسُ: شيرئكي نازا كه شيري تر

عَبَطَ فلاناً: رهنه‌ی لی گرت.

أَعْبَطَهُ الموتُ: به گمنجی و بی هه‌بوونی نه‌خوشییه‌کی دپار مرد.

إِعْطَبَ الذَّيْحَةُ: نازه‌لمه‌کی به‌ساغی و فه‌له‌وی سهربرپی.

إِعْطَبَ: به‌بی نه‌وه‌ی نه‌خوش بی مرد. العاْبَطُ: دروژن.

الْعَبْطَةُ: دمگوتری: (مات عبطة) به گمنجی مرد به‌بی نه‌وه‌ی نه‌خوش بی.

الْعَبِيطُ: دمگوتری: (لم عبیط)

گوشتی‌کی ته‌رو تازه ۵ یان گوشتی

نه‌کوئو ۵ (دم عبیط) خوینی تازه

۵ (زعفران عبیط) زمعه‌رانی ته‌رو

تازه ۵ (رجل عبیط) پیای بی

عه‌قل و کالقام تی نه‌گه‌پشتوو.

الْعَبَاطَةُ: بی عه‌قلی و کال قامی.

هَبَقَ به‌ الشی عبقاً و عباقةً: شته‌کی

پیومنووسا ۵ دمگوتری:

هَبَقَ به‌ الطیبُ: بوئی خوشی لی‌داو

بوئه‌کی بلاو بووه.

هَبَقَ بالمكان: له‌و شوئنه‌ مایه‌وه.

هَبَقَ بالشی: دلی به‌ شته‌که‌وه نووساو

حه‌زی لی کرد.

عَبَقَ رائحة الطيب: بوئی عه‌ترمه‌کی

خوش کرد.

له‌مه‌ری هه‌لین و لی بترسن.

الْعَبْسُ: جوړه‌ پرووکه‌ پیی دمگوتری (برنوف).

الْعَبْسُ: نه‌و زبل و چلکه‌ی به‌ کلک و لا سمتی خوشترموه‌ ره‌ق ده‌بیته‌وه.

هَبَطَ الثوب غطاً: کراسه‌که هه‌لن‌را.

هَبَطَ الذَّيْحَةُ: به‌ساغ و ته‌ندروستی سهری برپی هیج نه‌خوشی و دمردی‌کی پیوه نه‌بوو.

عَبَطَهُ الموتُ: به‌ جوانه‌ مه‌رگی و به‌بی نه‌وه‌ی نه‌خوش بی مرد.

هَبَطَ الثوبُ: کراسه‌که‌ی به‌ ساغی درپی.

هَبَطَ الأرضُ: له‌ شوئنی‌ک برپی هه‌لکه‌ند له‌وه‌و پی‌ش هه‌لنه‌که‌ند‌رابوو.

عَبَطَتِ الرِّيحُ وجه الأرض: ره‌شه‌با روی

زمو‌ی وشک کردموه‌و قل‌یش قل‌یشی کرد.

هَبَطَ الزَّابُ: تمپ و توژی به‌رپا کرد.

عَبَطَ النبات الأرض: پومه‌که‌که‌ زمویه‌که‌ی فه‌لاشت و سهری دمه‌رینا.

هَبَطَ فلان نفسه في الحرب: کابرا به‌ ویستی خو‌ی، خو‌ی خسته‌ ناو

شه‌رپه‌که‌وه.

عَبَطَ الفرسُ: نه‌سپه‌که‌ی هینا و برد هه‌تا عه‌رمقی کرد.

عَبَطَ الضَّرْعُ: خوینی له‌ گوانه‌که هینا.

هَبَطَ الكذب عليه: دروکه‌ی هه‌ل‌به‌ت.

تَعَبُّقُ: خوی بونخوش کرد.

الْعَبَابِیَّةُ: زورزانی فیل باز ۵ دزو

چمردی نازا.

العَبْقُ: دمگوتری: (رجل عبیق) پیاویکی

زمریف و شکومه‌نده.

العَبْقَةُ: دمگوتری: (امراة عَبْقَةُ لَبَقَة)

ناهرمتیکی شوخه هه‌موو جۆره

پۆشاک و بۆنیکی خووشی لی دئو

له‌گه‌لی دمگونجی.

العَبْقَةُ: باقی مهندهی شت ۵ پاشماوه.

عَبْرَ السَّرَابِ: تپاویلکه‌که

درموشایه‌وه.

عَبْرَ: شوینیکه عه‌رب پێیان وایه

شوینی جندۆکه‌گانه ۵ هه‌ر شتیک

باش بی و جیگای سه‌رنج بی

نیسه‌تی دهمدن بۆ ئەو شوینه‌و

ده‌لێن: (عبری).

العَبْرُ: نه‌وی سه‌رما له‌بنکی قه‌مه‌زاژ

دمروئ و هیشتا ته‌رو تازمو سه‌وزه

۵ هه‌روا هه‌ر شتیک که هیشتا

جروزمیه‌و سه‌ر له زه‌وی دمردنی

پیی دمگوتری: (العبر) ۵ تاکه‌که‌ی

(عبرة) ۵ ناهرمتی ناسک و جوان و

بالا به‌رز.

العَبْرَةُ من النساء: به‌مانا (العبر) دئ.

العَبْرِيُّ: پالراوه بۆ (العبر) و سیفه‌تی

هه‌ر شتیکه که زیده پۆیی له

و‌مصفه‌که‌یدا بکری ۵ ده‌گوتری:

(رجل عبری و ثوب عبری).

العَبْرِيُّ: گه‌وره ۵ پێزدار ۵ دێباج ۵

هه‌رش و پاخه‌ری به‌نرخ و نه‌رم و

نیان ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿مُتَكِينٌ

عَلَى زُرْفٍ خُضِرَ وَعَبْرِي حَسَانٌ﴾.

العَبْرِيَّة: سیفه‌تی عه‌به‌ره‌ی و حال و

وه‌زه‌یه‌تی.

عَبْلٌ به‌ عبالاً: رۆیی.

عَبْلُ الشَّجَرِ: گه‌لای درمخته‌که‌ی

هه‌له‌وراند.

عَبْلُ الشَّيْ: شته‌که‌ی په‌تکرده‌وه ۵

گێراپه‌وه بۆ شوینی خوی ۵ به‌ندی

کردو گلی دایه‌وه ۵ ده‌گوتری: (ما

عَبْلُكَ عِنا) چی وای له تۆکرد له ئیمه

نادیار بی و نه‌یه‌ی بۆلامان.

عَبْلَتُهُ عِبلٌ: مردن په‌خه‌ی‌گرت.

عَبْلٌ عبالاً: قه‌له‌وو که‌ته‌و شان و قوڵ

نه‌ستووو بوو.

عَبْلٌ عبالَةً: به‌مانا (عبل) دئ.

اعبلٌ: به‌مانا (عبل) دئ.

اعبلُ الشَّجَرِ: درمخته‌که‌ گه‌لاکانی

پێچراوه‌و لوول بوون هیشتا پان

نه‌بوونه‌وه.

الاعبلُ: کێوی سپی، به‌ردی سپی.

العابِلُ: کوپی تازه پێگه‌یشتوو

قه‌له‌و.

الْعَبَالُ: گوئه کیوی.

عَبَا المتاع والجيش: کالای ناماده کرد،

الْعَبْلُ: کهتهو زهلامو زهبه للاح له ههر

سوپای سازدا.

شتيک بئ ۵ دهگوترئ: (هو عبْلُ

عَبِي المتاع والجيش ونحوهما: کالاو

الذراعين) نهو پياوه قوْل نهستوره

کهمرسهی ناماده کرد، سوپای سازدا

۵ (عل الشوى) قاچو قوْل نهستور

بؤ شهر.

۵ دمشگوترئ: (امراة عَبْلَة)

العابِيَّة: پوخسار جوان ۵ نافرمتی

نافرمتیکی تیکسمراو و بهژن

میروو ملوانکه هونهرموه.

رېڼک و پېڼکه ۵

العباية: عهبا.

الْعَبْلُ: گهلای درمخت که هیشتا لوول

عَبْرَة الشيء: پرکهمری شت نهو شتهی

بئو نهکرا بیتهوه ۵ ومکوو گهلای

دهکرتنه زمرهوهوه پری دمکا ۵

درمختی نهسلو طهرفاء ۵ (جاء

دمگوترئ: (عبوة هذه القارورة ماء

بَعْلَه) بهشپر یوی هات بهبئ نهوهی

جرام) پر نهو گۆزه کیښی سهد

جهستهو سهرو سیمای خوئی رېڼک

غرامه.

بکا.

عَتَبَ عليه عَباً وعتاباً وعتاباً: لؤمهی کردو

الْعَبْلَاءُ: بهرد، یان بهردی سپی زؤر

نازی بهسمردا کرد داوای ئی کرد که

رهدق.

جاریکی تر کاریکی وانهکا دلی نهو

عَبُول: ناوی مردنه (امراة عَبُول)

پیی خووش نهبئ.

نافرمتی کؤست کهوتوو ۵ (الْعَبْلَة)

عَتَبَ فلان عَباً وعتاباً: فلانکس قاجیکی

سهره تیری دریژ ۵ (ك: معابل).

هاویشتو قاجهکهی تری هه لپری.

الْعُبَاهِر: گهورمو زهبه للاح ۵ دریژو

هَتَبَ مقطوع الرجل: به دارشعق رۆیشت

نهرم لهههر شتيک بئ.

۵ دمشگوترئ:

الْعَبْهُر: گوئه یاسه مین ۵ نه رگس ۵

هَتَبَ البعير ونحوه: حوشرمکه لهسهر سئ

مرؤفی تیکسمراو.

قاچ رۆیی، ومکوو نهوه بیهوی بازبدا.

الْعَبْهُرَة: نافرمتی جهسته جوانو

هَتَب البرق: چاودنیری روناکیی هه وره

رهدوشت جوان.

بروسکهکهی کرد تا تهواو بوو چاوی

هَبَا فلان عَباً: فلانکس دهمو چاوی

به دوودا گپرا.

درموشایهوه.

عَتَبَ الباب عَباً: جووه بهردمرگای مالی ۵

دمگوترئ: (ما عتبُ باب فلان) پئیم

نەخستۆتە بمر دمرگای مالی فلان.

هَتَبَ مِنْ مَكَانٍ إِلَى مَكَانٍ عَبَأَ: لَه

شوئنیكهوه گواستییهوه بۆ شوئنیکی

تر.

اعتَبَهُ: دواى سمرزمنشت کردن رازی

کرد.

هَتَبَ عَنِ الشَّيْءِ: وازی له شتهكه هینا.

عَاتِبُهُ مَعَابَةٌ وَعِتَابًا: سمرزمنشتی کرد

هَتَبَ فلان: فلانكهس تهملهی کرد ۵

دمگوترئ: (ما عتبُ أن فعل كذا)

ئەومندە نەمایهوه دمستی به کارمه

کرد.

عَتَبَ عَتَبَةً: بمرهه یوانی دروست کرد.

تَعَاتَبُوا: خەلکهكه لۆمهى پهكتریان

کرد ۵ همرکهسه له لای خۆیهوه

سمرزمنشتی پهکیکی تری کرد.

تَعَتَبَ الْقَوْمَ: بهمانا (تعاتبوا) دئ.

تَعَتَبَ عَلَيْهِ: تاوانی دژ ئەنجام دا.

تَعَتَبَ الباب: بهردمرگای بۆ دمرگاكه

دروستکرد ۵ دمشگوترئ: (فلان لا

يتعب بشئ) فلانكهس به هیچ

عهیبیک لۆمه ناکرئ، عهیبی تیدا

نییه.

إِعْتَسَبَ عَنِ الشَّيْءِ: پوی له شتهكه

ومرگیرا.

إِعْتَسَبَ الطَّرِيقَ: رینگا ئاسانهكهى واز ئی

هینا و ملی له رینگا خوارو خێچهكه

نا.

إِعْتَسَبَ فلاناً نفسه: دواى تى هکرین و

ورد بوونهوه بهههلهی خۆی زانی.

إِسْتَعْتَبَ فلاناً: داواى رازی بوونی

فلانكهسى کرد ۵ رازی کرد.

الْأَعْتَرِيَّةُ: ئهوهى سمرزمنشتی پئ

دمکرئ و هوکاری لۆمهکردنهكهیه ۵

(ك: أَعَاتِب).

العِتَب: كهسیك زۆر سمرزمنشت بكا.

الْعَتَبُ: تهنگو چهلهمهو کاری

ناخۆش و چورتم ۵ كه م و کوپی و

گهههلهی ۵ دمشگوترئ: (ماي مردنه

عتب) له خۆشهویستی ئەودا هیچ

عهیب و لهککهیهك نییه ۵ نیوان

قامکه شادمو قامکه ناومرپاست ۵ یان

نیوان قامکه براتووته و قامکی

ناومرپاست ۵ نیوان دوو گیو ۵ ئەو

ژێانهی که بهسەر عودو کهماندا

پادههیلئری.

العُتْبَى: رهزامهندی.

العَتْبَةُ: سهردرانی مال ۵ یان ئەو

دارمى لهدمرگای مالدا پئی بهسهردا

ههئینییهوه ۵ ههموو پلێکانهیهك

که بههۆیهوه سهبریکهوى ۵ (ك:

عَتَبَ) ۵ له بواری ئەندازیاری دا

بریتییه له قهبارمیهك دوو

کۆلەمگەى لە ژېردا بى.

العُتُوبُ: كەسەىك سەرزەنشەتو لۆمە

كارى تېنەكا.

هَتَّ فُلَانًا عَتًا: خەيرا خەيرا قەسەمگەى بۆ

فلانكەس دووبارە دىگەردەمە ۋە

دىگەرتى: (عَتَّه بِالسَّالَةِ) لە

مەسەلەكەدا زۆرى منجە منج لەگەن

كرد.

هَتَّ فُلَانًا بِالْكَلَامِ: بە قەسە فلانكەسى

سەرزەنشەت كرد.

هَتَّ كَلَامَهُ: قەسەكانى رەق بوون.

عَاتُهُ مَعَاتَةً وَعَتَاتًا: دووبارە سى بارە

قەسەمگەى بۆ گوتەو تا باش لىتى

بگا ۋە بەرپەرچى دايمەو كىشەى

لەگەن دا كرد ۋە لەحەدىسى

(الْحَسَن) دا هاتوو (أَنْ رَجُلًا حَلَفَ

أَيْمَانًا فَعَمِلُوا بِعَاتُونِهِ) پياوڭىك

سويندىكى خوارە خەلكەكە

بەرپەرچىان دايمەو پىيان گوت

بەناحەق ئەو سويندەت خوارە.

تَعَتَّتَ فِي كَلَامِهِ: لە قەسەمگەى دوودن

بوو تەواوى نەكرد.

عَتَدَ الشَّيْءَ عَتَادًا وَعَتَادَةً: شەكە نامادىبوو

ۋە شەكە گەورە بوو.

أَعَتَدَ الشَّيْءَ: شەكەمگەى حازركرد ۋە

قورئان دىھەزەرمە: ﴿وَأَعْتَدَتْ لَهَا

مَكَأً﴾.

تَعَتَّدَ فِي صَنْعَتِهِ: پەشەكەى خۆى

بەجوانى و پەيك و پەيكى ئەنجام دا.

الْعِتَادُ: كەرمەستەى ھەرشەيك بى.

الْعِتْدُ: نامادەكراو ۋە دىگەرتى: (فِرْس

عِتْدٌ) ئەسپەيكى نامادەكراو بۆ

پەشەپەيكى و غاردان.

الْعِتود: كارو بەرخ كە بەھەيز بووینو

سالىيان بەسەردا تەپەز بووبى (ك:

اعْتِدَةٌ).

الْعَتِيدُ: نامادەو حازر لەدەست ۋە

قورئان دىھەزەرمە: ﴿مَّا يَلْفِظُ مِنْ

قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ﴾.

الْعَتِيدَةُ: مەينەى (العتيد) ۋە پەغدانو

سەندوقىكە ئافەت شەتە تايەتەىو

بەنرخەكانى خۆى تەيدا ھەلەمگەرى.

عَتَرَ الرُّمْحَ عَرًا وَعَرَانًا: رەمبەكە لەرەمەو.

الْعَتَارُ: بۆ زەندە رەوى لەماناى (عَتَرَ) دا

دئ ۋە شوپنى بەردەلان و چۆن.

الْعِتْرُ: ئەصل و بنەما ۋە لە پەندا هاتوو

(عَادَت لِعِزِّهَا لِمِسْ) بە كەسەىك

دىگەرتى بگەرتەو سەردا پەو

نەرتەى نەشەرىنى لەو پەشەى ۋە

رەوومەيكى بۆنخۆشى عەتر نامەزە،

دىگەرتە دەرمان.

الْعِتْرَةُ: ئەومە پەل و پەوى ئى بىنەو ۋە

وھەو نەومە پەل و پەل و بىنەمەلەو

خەزمە كەس و كار (عِزَّةُ الثَّغْرِ) ۋە

اعْتَقَ العبدُ: كۆپلەكەي ئازاد كرد.

اعْتَقَ المال: مال و سامانەكەي رېڭ خست.

عَتَقَ الخمر: وازى لە شەرابەكە ھېنا بۆ ئەوھى كۆن بېي و بۇنى خۆش بى.

العاتِقُ: ئەستۆ ۋ نېوانى شان و مل ۋ شەرابى كۆن ۋ بېچوھ بالندە كاتىك كە يەكەمجار پەروپۇلى ئى دەرپوتىتەوھ پەروپۇلى تازەي ئى دەرپوتەوھ ۋ (ك: عاتق و عتق).

العِتَقُ: نەجىب زادىيى.

العِتِيُّ: كۆن و لە مېزىنە ۋ بەرزو

رېزدار ۋ (ئوب عتيق) قوماشى چاك

چندراو و پختەو سفتو لووس ۋ

(البيت العتيق) كابە (مالى خودا)

(العِتاق من الطير) بالندەي دېندەو

خاومنى دىندووك و چىنگى تىزو دې

ۋ (العِتاق من الخيل) نەسپى رەسەن.

هَتَكَ في القتال عَتَكَ: لە شەردا ھەئەتى

بىردەوھ سەرلەنوئ پەلامارى دوزمنى

دايەوھ.

هَتَكَ في الأرض: بەتەنيا رۆيشت و كەسى

لەگەل نەبوو.

هَتَكَ عليه يضرب: ھەئەتى لەناكاو و

گورچىكېرى بۆ بىردەوھ.

هَتَكَ على عين فاجرة: سوئندى بەدرۆي

خوارد.

درموشاوه دەمو دان و پوك و قەراغى دان.

العَتِيَّةُ: كوشتييەك بوو كاتى خۆي

عەرمبەكان بۆ بتەكانيان سەريان

دەمپى

أَلْعَثَرُ من الرجال: پياوى شان و مل

قەوى قەلەو.

عَتَسَ في الأمر: كارەكەي بە

تووندوتىزى خستە دەست خۆي.

عَتَسَ فلاناً: قارو ستەمى لە فلان

گرت.

العَتِيسُ: رېق ھەئەساوى بەھىزو توانا.

عَتَقَ الشيء عِتْقاً: كۆن بوو ۋ گەيشتە

كۆتايى و دوا سنورى خۆي.

عَتَقَ المالُ: مالەكە گونجاو لەبار بوو.

عَتَقَ اليمين: سوئندەكە چەسپا.

عَتَقَ العبدُ عِتْقاً: كۆپلەكە رزگارى بوو بوبە

ئازاد (فەر عاتق و عتيق) ۋ (ك: عتقاء) ۋ

(وهي عتيقة و عتيق ۋ ك: عتائق).

هَتَقَ الفرس عِتْقاً: نەسپەكە رەسەن بوو لە

پېشپىر كېدا پېشكەوت.

هَتَقَ المالُ: مالەكەي چاك كرد.

هَتَقَ فلاناً بقمه: بەدەم فلانكەسى گەست ۋ

گازى ئى گرت.

هَتَقَ عِتْقاً و عِتْقَةً: كۆن بوو ۋ پېزو نرخی

پەيدا كرد (فەر عتيق و هي عتيق

و عتيقة).

راپېڅې كړد بؤ بهنديځانه.

هَتَلْ اِلَى الشَّرِّ عَتْلًا: په‌لې كړد بؤ شه‌رو
ناژاوه نانه‌وه.

إِنْعَتَلْ: بؤ موطاومعه‌ی (عَتْلَه‌) دئ ۵
دمش‌گوتري: (لا اَنْعَلْ مَعَك): له
شوېنې خوم ناچوليمو لیت
جيانا به‌وه.

تَعْتَلْ: دمگوتري: (لا اَنْعَلْ مَعَك) دمق
به‌مانا (لا اَنْعَلْ مَعَك) دئ.

الْعَتَالُ: كۆلېر به‌كړئ ۵ هممال.
الْعَتْلَةُ: عه‌مودېكى كورتى ئاسنینه
سهرنكى پانى هه‌په ديوارى پې
دمروخيندرئ درمختو به‌ردى پې
له زموى دمردمه‌يندرئ.

الْعَتْلُ: به‌هيزو توانا له‌هر جؤړنك
بئ ۵ دمگوتري: (رجل عتل)
پياوځكى وشك و تورمو ته‌وسنه ۵
(جل عتل) كيونكى شاخ و رمقن
سه‌خته.

الْعَتِيلُ: كړنكار ۵ خزمه‌تچى ۵
دمگوتري: (داء عتيل) دمردى
كوشنده.

الْعَتْلُ: به‌هيزو توانا بؤ راپېچ كړدنو
راكيښان.

هَتَمَ عَتْمًا: دواكهوتو ته‌مبه‌لى ل
دمركهوت ۵ دمگوتري: (عتم حاجته)
پيداوړ—ستيه‌كه‌ى دواكهوت.

عَتَّكَ الْمَرَأَةُ عَلَى زَوْجِهَا: نافرتمكه له
ميردمكه‌ى ناچيزه بوو، له باوكى يا
له ميردمكه‌ى ياخى بوو.

هَتَّكَ عَلَيْهِ بَخِيرٌ أَوْ شَرٌّ: به‌چاكه يان
به‌خراپه پخنه‌ى لى گرت.
هَتَّكَ الْقَوْمُ إِلَى مَوْضِعٍ كَذَا: خه‌لكه‌كه
حه‌زيان له فلان شوېن بوو.

هَتَّكَ اللَّبَنُ أَوْ النَّيْلُ: ماسته‌كه يان بيرمه
زؤر ترش بوو.

هَتَّكَ بِفُلَانٍ: به‌ فلانكه‌سه‌وه نووساو
له‌گه‌لى بوو لى جيانه‌بؤوه.
هَتَّكَ الطَّيْبُ بِهِ: بؤنه‌كه‌ى گرت.

هَتَّكَ يَدُهُ: دمستى به‌ سنگيه‌وه گرت.

الْعَاتِكُ: رېژدارو به‌نرخ ۵ رمنگى
خاليص و باش ۵ شتى بې خه‌موش ۵
دمگوتري (أحمر عاتك) سورنكى زؤر
سور ۵ كه‌سبك زؤر گيرمگيركه‌ر بئ.
الْعَاتِكَةُ: ميينه‌ى (العاتك) ۵ نافرمتيك
نه‌ومنده نارايشت بكاو بؤنى خووش
له خوى بداو پېستى سوور
هه‌لگه‌رئ.

الْعَتِيكُ مِنَ الْإِيَامِ: پؤژگارى گهرم.

عَتْلَه‌ عَتْلًا: راپكېشا به‌شيوه‌ى
را ته‌كاندننى توندو تيزو پاله په‌ستؤ
كردنى ۵ قورئان دمفهرموى:
﴿خُذُوهُ فَاغْتْلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ﴾
۵ دمش‌گوتري: (عتله الى السجن)

هَمَّ عَنْ الشَّيْءِ: وازی له کارمه که هیئا دوی
نهومی که ماومیه که پیووی خمریک
بوو.

هَمَّ اللَّيْلُ: بهشیک له شمو تیپمپی.
هَمَّ فُلَانٌ قَرَى ضَيْفَهُ: فلانکهس
نانخواردنی میوانه گانی دواخست.
اعْتَمَ اللَّيْلُ: بهمانا (عَمَّ) دئی.

اعْتَمَ الرَّجُلُ: پیاوه که هوته کاتی
داهاتنی شمو و تاریک بوونی
رووبمیری زموی ه پان لهو کاته دا
نیشی کرد.

اعْتَمَ الشَّيْءُ: شته که دواکهوت و پیی
چوو.

اعْتَمَ عَنْهُ: وازی لی هیئاو دهستی لی
هه لگرت.

عَمَّ: کهوته کاتی سمرمتای داهاتنی
شمو ه پان لهو دمه دا کاری کرد.
عَمَّ الشَّيْءُ: شته کهی دواخست.
إِسْتَعْمَنَ: درمنگی هیئا.

العائمُ: درمختیکه له پیپی زمیتونییه
ه له کیوی (الکام) له شیمالی شام
دمرووی ه بهرمکهی پیی دمگوتری:
(الزَّعْبُجُ).

عَمَّةُ اللَّيْلِ: تاریکایی سمرمتای شمو
دوی نهمانی سووایی قهراخی
ناسمان.

هَمَّ عَنْهَا وَعَتَاهَا وَعَتَاهُ: عمقلی کهم بوو ه

کالفام بوو.

هَمَّ عَنْهَا وَعَتَاهَا وَعَتَاهُ: بهمانا
(عَمَّ) دئی.

هَمَّ فِي الشَّيْءِ: حمزی له شته که کرد ه
دمگوتری: (عَمَّ فِي الْعِلْمِ) (وَعَمَّ فُلَانٌ فِي
فُلَانٍ) فلان حمزی له حمزیه تدانی
فلان بوو ه فلان لاسایی قسه گانی
فلانی کردموه.

تَعَمَّ: بهمانا (عَمَّ) دئی.
تَعَمَّ فِي كَذَا: زبده رموی کرد له فلان
شتدا ه دمشگوتری:

تَعَمَّ فِي الْمَأْكَلِ وَالْمَلْبَسِ: زبده رموی کرد
له پوژاک و خواردندا.

تَعَمَّ عَنْهُ: خوی لی نهزان کرد، خوی لی
غافل کرد.

العُتَاهُ: شهلل ه نهخوشییه که تووشی
میشک دمبی، لهرزین و تیگچوونی
جهسته و شه پله لیدانی پیوویه،
زمانی وهگو پیویست ناجوئی و
عهقلیشی تهواو نابی.

العُتَاءُ الْبَاكِرُ: کالفامیه که تووشی
گهنجی تازه پیگه پشتوو دمبی.
الْعَتَاةُ: ناده میزادی گومراو سهر لی
شیواو.

الْعَتَاهِيَّةُ: بهمانا (الْعَتَاهَةُ) دئی ه گیل و
نه حمه ق.

الْعَتَاهِيَّةُ: گیل و نه حمه ق.

الْمُعْتَه: (رجل مُعْتَه) پیاوی کاظم ۵
 شه پله لیبراو ۵ جهسته شیواو.
 هَتَا غُتْراً وَغُتْياً: تمکه بپوری کردو له
 سنوور دمرچوو.
 هَتَا الرِّيح: رَمْشَمَبَاکَه زیاد له نه ندازه بوو.
 هَتَا الشَّيْءُ: شته که تهواو بوو.
 هَتَا الشَّيْخ: پیره میردمه که له ناو چوو
 که پشته که نه فته هی ۵ قورشان
 دمفه رموی: ﴿وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ
 عِتْياً﴾.
 تَعْتِي: یاخی بوو ۵ فهران به ردار
 نه بوو.
 أَلْعَاتِي: خاو من هیزو تواناو به
 دمه لآت (جهبار) ۵ (ك: غُتَاة) ۵ لیل
 عات (شهو ی زور تاریک.
 عَتَّتِ الْعُتَّةُ الصَّرْفَ عَتّاً: مؤرانه
 خوریه که ی خوارد.
 عَتَّتِ الْحَيَّةُ فَلَاناً: مار فلانکه سی گهست.
 عاث في الغناء معاناةً وَعِثاً: له گورانی
 گوتندا دمنگی هه لیری و دهمستی کرد
 به ناروکه گوتن.
 الْعِثَّةُ: مؤرانوکه (ته صغیری العُتَّة) به ۵
 له په نددا هاتوووه (عُثَّةُ تَقْرُمُ جلدأ
 أَمْلَس) مؤرانوکه خهریکی برین و
 که رتکردنی پیستی لووسه ۵
 به که سینک دهگوتری: بیهوی کار له
 شتیک بکاو بوی نه کری ۵ یان په کیکی

زممعی په کیکی بی تاوان بکا.
 عَثْرَ عَثْراً وَعَثْراً: گلا ۵ هه له نگوت ۵
 کهوته خوار ۵ هه لخلیسکا ۵ له په نددا
 هاتوووه: (من سلك الجدد أمن العثار)
 که سینک ریگی راست و تهخت بگریخته
 بهر له خلیسکان و هه له نگوتن نه مینه
 ۵ دهمگوتری: (عَثَ به فرسه)
 نه سپه که ی گلاندی ۵ (عثر جده)
 شانسی و بهختی خرابی هینا.
 عَثْرَ عَلَى الشَّيْءِ عَثْراً: به سمر شته که دا
 ناگادار بوو.
 أَعَثْرَ فَلاناً: فلانکه سی تووشی چورتم
 کرد ۵ کؤسپ و ته گهری خستنه
 به ردهم.
 أَعَثَرَ عَلَى الْأَمْرِ: به سمر کارمه ناگادار
 بوو ۵ ناگادار کرا ۵ قورشان
 دمفه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَعَثَرْنَا عَلَيْهِمْ﴾.
 عَثْرُهُ: وای لی کرد هه له نگوی بکه موی ۵
 تووشی کیسه بی.
 تَعَثَّرَ: بؤ موطا و معی (عَثْرَهُ) دئ ۵
 دهمگوتری: (تَعَثَّرَ حظه): بهختی
 کهوت، شانسی نه بوو ۵ (تَعَثَّرَ لسانه)
 زمانی هه له نگوت.
 العاثِر: داوی نیچیر موان ۵ (ك: عواثر).
 العاثِر: همر شتیک بگریخته کؤسپ و
 ته گهره له به ردهم کاریکدا ۵ چالیک
 هه لده که ندری بؤ نه وهی شیر ی تی

بكهوى ۵ شوينى هه لدير و به
فتارم چوون له زمويدا ۵ دمگوترى:
(وقع في العائور) ۵ (لقيت منه عائوراً)
۵ شهرو نه گبه تى و كۆسپ و ته گهره
۵ (ك: عوائير).

العشار: شهرو نه گبه تى، ناخوشى و
تمنگانه و چورتى.

العثر: نه و درهخت و پرومكهى به ناوى
باران ناودرابن.

العثرة: هه له.

العثري: همر درهخت و پرومكى باران

ناوى دابن ۵ كه سيك كارىك نهكا

بو دونياى يان بو قيامه تى باش بى

۵ بو به له چه ديسدا هاتوو: (أبغض

الناس الى الله العثري) بيزراوترين

كهس لاي خودا كه سيكه نه بو دونيا

نه بو قيامهت كارىكى باشى

له دمست هه لئه بى.

العشور: كه سيك زور شهرو نه گبه تى

پيوه بى ۵ دمگوترى: (جأ عشور)

شانسى نه گبهت.

العشي: ته پوتوز.

عشت يده عثلاً: دمسته شكاو مكهى

به خوارى گرتوه.

عثل عثلاً: زور بوو ۵ قه له وو كه ته بوو.

العشول: دار خورماى وشكى كه ته و

زمبه للاح.

العثولية: (حية عثولية) ريشى پان و
درېزو پر.

عثم الجرح: برينه كه وشك بووه به لام

چاك نه بوته وه.

عثم العظم عثماً: ئيسقانه كه به خوارى

يهكى گرتوه.

عثم القرية ونحوا: كونده كهى به خرابى

دووريه وه.

عثم العظم عثماً: به مانا (عثم) دئ.

اعثم القرية: كوندو مهشكه كهى خراب

دووريه وه.

عثم العظم: به مانا (عثم) دئ.

اعثم به: داواى كۆمهكى ئى كرد ۵ پى

سوودمهند بوو.

اعثم يده: به دهستى شته كهى

داهيست.

اعثم القرية: به مانا (عثم) دئ.

العثمان: بىچوه مار ۵ بىچوه حوبارا

(گيانله به ريكي بى عه قله).

العيشم: كه ته و زمبه للاح و درېزو.

العيشوم: كه متيار ۵ فيل ۵ (ك: عيايم).

عشت النار عثاً: ناگره كه دوكه ئى

هه بوو.

عثن فلان في الجبل عثاً: فلانكهس به

كيومه كا سهر كه وت.

عثن الشرب بالطيب: بو ئى خوشى به

قوماشه كه كرد تابونه كه مونجاوى

دایه و هو بۆنه که ی گرت.

عَثْنُ الثَّرْبُ عَثَا: قوماشه که به دوکه لی

عهترمه که بۆنخۆش بوو.

عَثْنَتِ النار: به مانا (عَثْنَتْ) دئ.

عَثْنُ فُلَان: فلانکەس جگهری کیشا.

عَثْنُ الثَّرْب: قوماشه که به بخور

بۆندارو بۆنخۆش کرد.

عَثْنُ الشَّيْ: شته که ی تیکه لاو کرد.

عَثْنُ فُلَان عَلَيْهِم بِالْفَسَاد: فلانکەس

گهنده لی له ناویاندا پهیدا کرد.

الْعَثَانُ: دوکه لی، به زۆری بۆ دوکه لی

شتی بۆنخۆش و میشووله کوژو شتی

وا به کار دئ ههروا بۆ تهپو

تۆزیش به کاردئ.

الْعَثْنُ: بتی بچوک ه دوکه لی ه

(ك: اعشان).

الْعَثْنُ مِنَ الطَّعام: خۆراکی به سهرحوو

خراب بوو به هو ی دوکه لی.

الْعَثْنُ: پشی پان و درێژ.

الْعَثْنُ مِنَ الطَّعام: خۆراکی خراپی

دوکه لی گرتوو.

الْعَثْنُونُ: ردین ه نهو موانه ی چه ناگه و

زێر چه ناگه که درێژ دمبن ه ههروا

ناوه بۆ پشی خوشترو پشی

نیرییه قهره ه زێر دهنووکی

که له شیر ه (ك: عثانين).

عَثَا عَثَرًا وَعَثَرًا وَعَثِيًا: زۆر گهنده لی بوو،

داوهشاو که لکی نه ما.

عَثِي عَثَرًا وَعَثِيًا: به مانا (عَثَا) دئ ه

له هورشان دا هاتوو: ﴿وَلَا تَعَثُوا فِي

الْأَرْضِ مَقْسِدِينَ﴾.

الاعشى: توکن ه پش پش، پش

کۆلوانه ه (ك: عَثَر وَعَثِي).

العُشْرَا: هرچی درێژ که له نه رمای

گوێچه که تیپه ربکه ن.

عَجِبَ مِنْهُ عَجْبًا وَعَجْبًا: ئینکاری

کرد چونکه که م باری پیوه گرتبوو.

اعجبه الأمر: کارمه وای لی کرد

سهری سوپ بمینی.

اعجَبَ الشَّيْءُ فُلَانًا: شته که فلانکەسی

سه رسام کرد، پیی خوشحال بوو.

أعجِبَ به: پیی سه رسام بوو پیی

خوشحال بوو.

أعجِبَ بنفسه: به خۆی سه رسام بوو

خۆی به گهوره زانی و لووتبه رزی

نواند.

عَجِبَهُ: سه رسامی کرد.

تَعَجَّبَ: بۆ موطاوی (عَجِبَهُ) دئ.

تَعَجَّبَ مِنْهُ: به مانا (عَجِبَ) دئ.

تَعَجَّبَ الشَّيْءُ فُلَانًا: نهو شته فلانی

مه دهۆش و مه ستو چهیرانی کرد.

اِسْتَعْجَبَ: سه رسوو رمانی بی نه نلازه

بوو، زۆری به لاوه سهیر بوو.

الاعجوبة: ههرشتیک سه ربکیش بۆ

سمر سوورمان ۵ (ك: أعاجيب).

التعاجيب: به مانا (الأعاجيب) دئ.

العُجَاب: ههرشتيک ببيتته هوی

سمر سوورمان ۵ قورشان دمهر موی:

{إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ}.

عَجَبٌ عَجَابٌ: زور سمر سوور هینه ره.

العَجَبُ: گه شهو جو له یه کی می شکه

له کاتی دیتنی شتیك و

به گه ورم گرتنی.

دمگوترئ: (هذا أمر عجب) نه مه

کاریکی سمر سوور هینه ره.

العَجَبُ: دواینی هه موو شتیك ۵ بنکی

كك به لای کلیجه وه ۵ (ك: عُجُوبٌ

و أعجاب).

العُجْبُ: خو به زل زانی و به خو نازیزن.

العَجِيبُ: ههرشتيک سمر بکیشی بو

سمر سوورمان ۵ دمگوترئ:

عَجَبٌ عَجِيبٌ: سمر سوورمانه کی زور و

بی سنووره.

عَجَّ عَجًا وَعَجَّةً وَعَجِجًا: دنکی هه لپی و

هاواری کرد ۵ دمگوترئ: (عَجَّ الى الله

بالدعاء، وَعَجَّ بالثبوت في الحج).

عَجَّتِ الرِّيحُ: ره شه باکه توند بوو

تمپ وتوژی رامالی.

عَجَّ الطريق: رینگا به پربواران قهرم بالغ

بوو (فهو عَاجٌ وَعَجَّاج).

عَجَّ ثديا الجارية: مه کی کچه که دمر که و تن

۵ کچه که بناغهی مه کی دانا، مه کی

خر کردن.

اعَجَّتِ الرِّيحُ: به مانا (عَجَّتْ) دئ.

أعَجَّ اليومُ: ره شه باکی توند بوو.

عَجَّ الغبارُ: تمپ وتوژی هه لساند.

عَجَّ البيتُ دخاناً: خانو که کی پر کرد له

دو که ل.

تعَجَّ: بو موطا و مه کی (عَجَّجَه) دئ.

العَجَّاجُ: تمپ وتوژی ۵ دو که ل ۵

شوانکاره و بووره پی اوو

هه تیوم چه کانی نه ته وه ۵

تاکه که کی (عجاجة).

العَجَاجَةُ: دمگوترئ: (لَفَّ عَجَاجَتَهُ

عليهم) هیرشی کرده سهریان.

العُجَّةُ: هیلکه و رُون ۵ هیلکه به رُون

یان به زمیت سوربکری ته وه.

المعجَّاجُ: ههرشتيک تمپ وتوژی به رپا

بکا.

عَجَرَ الفرس عَجْرًا: نه سپه که کلکی دریژ

کرد بو لای سمتی له کاتی پویشندا.

عَجَرَ الفرس والرجل: نه سپه که یان

مرو فیه که له ترسان یان له بهر هوی تر

تیز تپه رین.

عَجَرَ عليه بالسيف: به شم شیر هه لی

کوتایه سهر.

عَجَرَ عليه: نیلحاحی لی کرد.

عَجَرَ الرِّيقَ على أسنانه: تفه که کی خه ست

بوو به ددانیه وه نووسا.

عَجَرَ فلان عَنقَةً: فلانكەس ملی خۆی لارکرد.

عَجَرَ فلاناً بالعصا: به گۆچان لهفلانكەسی داو شوینی لێدانەكەى هاوسا.

عَجَرَ عَجراً: ئەستورو كەتەبوو، قەڵەو بوو ە گەدەى زل بوو ە دەرگوتری: (عَجَرَ البطن) گەدە گەورە بوو (فهر أعجر وهي عجرا).

عَاجَرَ: تێژ تێپەری لە ترسان یان لەبەر هۆی تر.

إِعْتَجَرَ فلان بالعمامة: فلانكەس میژمەری لەسەری خۆی پێچاو لکێکی هێنایە سەر دەموچاوی ە لە حەدیسدا هاتوو: (ان النبي صلى الله عليه وسلم دخل مكة يوم الفتح معترجاً بعمامة سوداء).

إِعْتَجَرَتِ المرأة: ئافرتمەكە لکى پێچەكەى هێنایە سەر روخساری و دەمو چاوی خۆی داپۆشی.

إِعْتَجَرَتِ فلانة بغلام أو جارية: فلانة ئافرمت دواى ئاومێدبوونی كۆری بوو یان كچی بوو.

تَعَجَّرَ بطنه: ورگی داچۆراو ە ورگی لۆج لۆج بوو.

الأعجَرُ: پشت دەرپەریو شان دەرپەریو.

العِجَارُ: قومانیكە ئافرمت دەيكاتە سەرو پێچ (ك: عَجْرٌ).

العِجْرَاءُ: ئافرمتی شان دەرپەریو، پشت كۆم ە گۆچان و عەصای گری گری.

العُجْرَةُ: شوینی گۆشتن ە گری دارگۆچان و شتی تر ە یان گری دەمارى جەستە ە (ك: عَجْرٌ) ە دەرگوتری: (ذكر عُجْرَةُ وَبَجْرَةُ) هەموو عەیب و عەرەكانى باس كردن ە لە حەدیسى عەلیدا هاتوو:

(الى الله أشكر عجري وبجري) ە (جاء بالعجر والبجر): درۆیهكى گەورەى بلاوكردموه ە كارێكى گەورەى هێنایە كایهوه ە لە بواری پزیشكیدا (عُجْرَةٌ) بریتییە لە هاوسانیكى تر لەسەر جەرگ كە لە شیرپەنجەى گەدەوه گواستراوتمهوه بۆی.

العِجْرَةُ: شیوهى بەستنى سەرو میژەر ە دەرگوتری: (هو حسن العِجْرَة).

تَعَجَّرَ عَلَى القوم: شانازی بەسەر خەلكەكەدا كردو خۆی بەزلزانی و خۆی بەسەردا سەپاندن بەبێ ئەوهی چارەیان بۆی.

تَعَجَّرَ الأمرُ: پرگێشى كارمەكەى كرد بەبێ ئەوهی لێى ورد بێتمهوه.

العَجْرَلَةُ: قەسەى رەق و ناخۆش ە شیواندنى كار.

عَجَارِفُ الدَّهْرِ: رُوداوی پُرؤزگارو به لاو
کار مساته کانی ۵ تاکه کسهی:
(عَجُورَف).

عَجَارِيف الدَّهْرِ: بهمانا (عجارفه).

العَجْرَفِيَّة: بهمانا (العجرفة) دئ.

عَجَزَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که کهوته
ساله موه پیر بوو.

عَجَزَ عَنْ الشَّيْ عَجْزاً وَعَجْزَانَا: بی هیزو
لاواز بوو دمه لاتی به سهر شته کهدا
نه بوو.

عَجَزَ فُلَانٌ عَنِ الشَّيْ عَجْزاً: فُلَانْکَس
له سهر کارمکه سور نه بوو.

عَجَزَ عَنِ الْعَمَلِ: له کارمکهدا عاجزو داماو
بوو بؤی نه نجام نه درا.

عَجِزَ الرَّجُلُ أَوْ الْمَرْأَةُ: پیاومکه یا
نافرته که سمتی گه وره بوون ۵ (فهر
أعجز وهي عجزاء).

عَجَزَتِ الْمَرْأَةُ عَجْزاً: بهمانا
(عَجَزَتِ) دئ (فهي عجوز وعجوزة) ۵
(ك: عَجَز، عجائز).

أَعَجَزَ فُلَانٌ: فُلَانْکَس پيشکه هوتو
کس نه یگه یشتی.

أَعَجَزَ الشَّيْ فُلَاناً: شته که له کیس
فُلَانْکَس چوو ۵ فُلَانْکَس
دمه و مستان کرد.

أَعَجَزَ فُلَاناً: فُلَانْکَس به دمهسته و سانی
دی.

عَاجِزٌ فُلَانٌ: فُلَانْکَس پویشته و کس
پیی نه گه پی و کس دمه لاتی
به سهردا نه شکا ۵ دمگوترئ: (طلبته
فَاجِز) پيشکه هوتو کس پیی
نه گه پی.

عَاجِزٌ إِلَى فُلَانٍ: مهیلی نهوی کرد ۵
دمگوترئ: (عَاجِزٌ عَنِ الْحَقِّ إِلَى بَاطِلٍ).

عَاجِزٌ فُلَاناً: پيش فُلَانْکَس که هوتو
لیی برده موه.

عَجَزَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته که بووه پیر مزن.
عَجَزَ فُلَاناً: فُلَانْکَس به پیرو خه رؤ
لهقه لهم دا.

عَجَزَ الشَّاعِرُ: شاعیرمکه نیوه دپری
دووه می هیئاو صه درو عیجزی
شیرمکه ی نووسین.

الْعِجَازَةُ: نهو نیسفنچ و پهرؤو شته یه
که نافرته له سمتی خوی شته که
دهدا بؤ نهوی سمتی گه وره
بنوینن.

الْعِجَازُ: داوینی شت ۵ نیوه دپری دووه می
شیر ۵ (ك: أعجاز).

أعجاز النخل: بنکی داخورما.

أعجاز الأمور: کۆتایی کارمکان ۵
دهسگوترئ: (ركب في الطلب أعجاز
الأبل) له ههول و تیكۆشانیدا
جۆرهما چورتم و ناخۆشی تووش

بوو.

العُجْرَةُ: دوايین کوری پیاو، کوری
بچکۆلهی.

العُجُوز: پیر، کهنهفت بۆ نیرو می
به گاردی (لهم عُجُزٌ وهنٌ عُجُزٌ
وعجائز).

ایام العجوز: چهوت رۆزی کۆتایی
زستانن، ساردو سه زمان ههر
رۆژمو ناویکی تایبهتی ههیه، چوار
رۆژیان دمکه ونه کۆتایی مانگی
شوباتو سێ رۆژیان دمکه ونه
سه رمتای مانگی نازار.

العُجُوزَةُ: پیرۆزن.
العُجِيزَةُ: سمتی ناهرمت.
المِجَاز: پێگا ه (ك: معاجيز).

المُجِيزَةُ: شتی سه رناساو نااسایی و
داب و نه ریت شکین، خودا له سه ر
دهستی پێغه مبه رێک ده ری ده خا
به مه به ستی پشتگیر کردنی په یامی
پێغه مبه ر مکه، مه ر جی ئه و دیه
ئاده مبه زاده نه توانی نمونه ی ئه و
مو عه جیزه ی به خاته رو.

عَجَمَجَ عَجَجَةً: هاواری کردو دهنگی
به رز کرده وه تا هیزی تێدا بوو
قهراندی و نه پاندی.

عَجَمَجَ لَمَّا عَضَهُ الظِّمَانُ: به که سیك
دمگوتری که چه قو قانونی به سه ردا
ده چه سه یی ده ست دمکا به هاتو

هاوارو نارمه زایی خۆی بهرام بهر
حه ق دهرمه پری.

العَجَجَاجُ: دهنگی بهرز له مهر خاوهن
دهنگی که وه بی.

العَجَجَةُ: له زار وهی هۆزی قوضاعه دا

گۆرینی پیتی (یا) په به (جیم) ی
دوای پیتی (عین) له جیاتی ئه وه ی
بلی: (هذا راعي خرج معي) ده لئ:
(هذا راعج خرج معج).

عَجَفَ نَفْسَهُ عَنِ الطَّعَامِ: نه فسی خۆی
گرته وه له خواردنیك كه چه زی لئی
بوو بۆ ئه وه ی هاو له که ی ببخوا.

عَجَفَ نَفْسَهُ عَنِ الْمَقَابِحِ: خۆی له شتی
خراب گیرایه وه.

عَجَفَ نَفْسَهُ: نه فسی خۆی هه لئا بۆ په شوو
دریژی و خوگری.

عَجَفَ نَفْسَهُ عَلَى الْمَرِيضِ: خۆی هه لئا بۆ
ئه وه ی په شوو دریژی بۆ خزمه تکردنی
نه خو شه که.

عَجَفَ نَفْسَهُ عَنِ فُلَانٍ: بی ئه ده بی و قسه ی
ناشیری نی فلان که سی قبو لکردو لئی
نه گرت.

عَجَفَ الدَّابَّةُ: ولا چه که ی کزو لاواز کرد.
عَجِفَ عَجْفًا: کز بوو (فه ر أعجف وهي

عجفاء) ه (ك: عُجِفَ و عِجَاف) ه
قورنانه دمه رموی: ﴿يَا كَلْبُهَا سَبْعُ
عِجَافٍ﴾.

عَجَفَ عَجْفًا: به مانا (عَجَفَ) دئ.

أَعَجَفَ بِنَفْسِهِ عَلَى الْمَرِيضِ: به مانا (عَجَفَهَا) دئ.

أَعَجَفَ الدَّابَّةَ: و لاخه گهی گزو لاواز کرد.

عَجَفَ نَفْسَهُ عَنِ الطَّعَامِ: نهفسی خوئی لادا له خواردنی خوؤراکه که بوئنه وهی په گئیکی تر بیخووا بهر ژوموندی خوئی پاشگوئی خست.

الْأَعَجَفُ: دهگوترئ: (نصل أَعَجَفَ) سهرمتیری باریک.

الْعَجَفَاءُ: میینهی (الأعجاف) دهگوترئ: (أَرْضُ عَجَفَاءٍ) زهوپیه کی بی بیت و بهر مه که ته (و لثة عجفاء) لیوی تینو و وشکه وه بوو (و شفتان عجفاران) دوو لیوی تمنک.

عَجَلَ عَجَلًا وَعَجَلَةً: پهلهی کرد (و قورئان دمه رموی: ﴿وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى﴾).

عَجَلَ فَلَانًا: پئش فلانکهس کهوت.

أَعَجَلَتِ الْبَقَرَةُ: مانگا که بوو به خاو من گوپرمکه.

أَعَجَلَتِ الْحَامِلُ: سکپر مه که بیچومه کی به ناکاملی بوو.

أَعَجَلَ فَلَانًا: فلانکهسی هه ئنا بو فلان شت (و پئش فلان کهوت.

عَاجَلَهُ: پهلهی له گه ئدا کرد.

عَاجِلَ فَلَانًا بَكْدًا: پهلهی به فلان کرد بهو شته.

عَاجَلَهُ اللَّهُ بِذَنْبِهِ: خودا به تاوانی خوئی خیرا گرتی و مؤله تی نه دا (و

عَجَّلَ لِلضَّيْفِ: خواردنی حازرو بی نه رکی بو میوانه که دانا (و چی

هه بوو نه وهی بو داناو خواردنی تایبه تی بو ناماد منه کرد.

عَجَّلَ فَلَانًا: پئش فلانکهس کهوت (و هه ئنا بو کاری باش.

عَجَّلَ لَهُ مِنَ الثَّمَنِ: نرخى کالا گهی پئشکه شکرد نه یوم غراند.

عَجَّلَ اللَّحْمَ: به خیرایی گوشته کهی برژاند.

تَعَجَّلَ: به مانا (عَجَلَ) دئ.

تَعَجَّلَ فَلَانًا: فلانکهسی هه ئنا.

العَاجِلُ: حازر، پئچه وانهی قهرز.

العَاجِلَةُ: میینهی (العاجل) (و کاتی حازر نه و کاتهی تییدی (و ژپانی دنیا.

العُجَالَةُ: خواردنی بی نه رکی و حازر (و نه و خواردنهی دمه رئی به پئبوارو

نه رکی نییه.

العِجْلُ: گوله که (و ك: عَجُول).

العُجْلَةُ: به مانا (العجالة) دئ.

العَجَلَةُ: پهله کردن (و له پهنندا هاتوو: (رُبَّ عَجَلَةٍ تَهْبُ رَيْشًا) زورجار

پهله کردن دمیته هوئی دواکه و تن و

عَجَمَ فلان: فلانکەس لە زمانی دا جوړه خواری و ختیجیهکی ناعهرمبی تیدا به ۵ نهگمر قسهگانی پهمان نهبوون پیی دمگوتری: (عَجَمَ الکلام).

أعجمَ الکلام: قسهکە ی مانا شیوا نهکرد، وای ئی کرد مانای کهلامهکه زور روون و ناشکرا نهبی، لایهنی عوجمه ی تیدا زال بوو.

اعجمَ الکتاب: بهمانا (عَجَمَ) دی. تعاجم: منگه منگی کردو زمانی باداو هینایی و بردی نهیتوانی مه بهستی خوی دهریپی.

استعجم: بی دمنگ بوو ۵ دمگوتری: (سأله فاستعجم) پرسیارم ئی کرد بی دمنگ بوو وهلامی نه دایه وه.

استعجم الکلام علیه: قسهکە ی ئی ته مو مزای کردو لیی شارده وه.

الأعجم: لال ۵ (موج أعجم) شهپولی بی دمنگو بی پرزاندنی ناو.

الأعجمي: زمان نارهوان ۵ لال ۵ (لسان أعجمي) زوبانی ناعهرمب (کتاب أعجمي) کتیبیکی نووسراو به زمانی عهرمی نارهوان یان نووسراو به زمانی ناعهرمبی.

العجم: دمنکی ههر شتیکی له بهروبوو، میوژ بی یان ههنا یان ههرشتیکی تربی.

تاخیر بوون ۵ کهوانهیه که یان قورصیکه بو سورانه وه دهبی ۵ سوکانی سه یاره ۵ تایه ی سه یاره. العجول: کۆست کهوتوو ۵ (ك: عَجُلٌ وعجائل).

العجال: سکپر که پییش وهخت سکهکە ی دانئ ۵ بیچومهکە ی بیی ۵ بهربهاوی ۵ مندالی له یار بجی ۵ کورترکردنه وه ی پنگا ۵ دمگوتری: (خذ معاجل الطرق فانها أقرب).

المعجل: پییشنه (مُعَجَّلُ الصِّداق) مارمیی حازرو پییشنه.

عجمَ الحرف والكتاب: خالی له سههر پیتهکان دانا ۵ بههوی دانانی نوخته وه دهقی ناو کتیبیه که روون بووه.

عجمَ الشيء عجمًا: شتهکە ی گهست، قهپالی ئی گرت بو ئه وه ی رمقی و شلی شتهکه لیکی جیابکاته وه.

عجمَ فلاناً: فلانکەسی تافیکردمه وه. عجمَ عوده: کهسایهتی فلانکەسی تافیکردمه وه.

عجمتَ الأمر فلاناً: کارو پوداوهکان فلانکەسیان له یۆته داوه و فالیان کردوه ۵ دمشگوتری: (ما عجمتك عینی منذ کذا) چاو م پییت نهکه وهتوو ۵ (جعلت عینی تعجمه) چاو دمتبینی و وادیته یادم لهوو پییش نهمن تۆم دیوه .

الْعَجَامَةُ: نهووی به تاقیدمکه یه وهو
دمیخه پته ناو بو تهموه.

الْعَجَمُ: ناعمره ب همرکه سیك له نه ته وهی
عمره ب نه بی ۵ تاکه که ی (عَجَبِي) جا
به زمانی عمره بی قسه بکا بان نا ۵
همروا کراوه به ناو بو نه ته وهی فارس
به تابه تی ۵ همروا به مانا (العُجَامُ) دی.
الْعُجَمُ: پیچه وانه ی (العُرب).

العُجَمَاءُ: نازه ل، بی زمان ۵ (صلاة
عجماء) نوپژیک به دمنگی به رز
فاتیحه و قورئانی تیدا نه خویندری.
المُعْجَمُ: قاموسی وشه گه لیك كه
به شیومیه كه له شیومكان وشه گانی
تیدا ریزکراین ۵ (ك: معجمات،
ومعاجم) ۵ (حروف المعجم):
پیته گانی هیجا.

هَجَنَ فُلانَ عَجَبًا: هه لسا به حموا
به شیومیه كه دهسته گانی دادابونه سهر
زموی ومکوه هه ویر شیل له بهر پیری
بان له بهر قه لوهی و نه خویشی.
هَجَنَ الدَّقِيقُ: ناردکه ی تیکه ل به
ناوکردو هه ویری شیل.

أَعَجَنَ: پیر بوو و کهوته سانه وه.
إِعْتَجَنَ الدَّقِيقُ: ناردکه ی کرده هه ویر
شیلای.

عَاجِنَةُ الْمَكَانِ: ناو پرستی شوینه کهه.
العُجَبَانُ: هه ویر شیل ۵ که سیك پیشی

هه ویر شیلان بی ۵ گیل و نه قام.
المَعْبُيُّ: هه ویر (ناردی تیکه ل کراو به
ناو) ۵ ژنانی و خویری ۵ (ك: عُجْن).
المِعْبَنُ: نامیری که هه ویری تیدا
دمشیلریت.

المِعْبَنَةُ: نامیری هه ویر بی شیلان.
المُعْجُونُ مِنَ الْأَدْوِيَةِ: نهو دهرمانه ی
ومکوه هه ویر شیللرابی.

عَجَتِ الْأُمُّ الرَّوْلِدَ عَجْرًا: دایکه که شیر
پیدانی منداله که ی له کاتی خو ی
دواخست ۵ شیری پیدا تا خو ی گرتو
توانی سهر بی بکه و ی ۵ دمشگوتری:
(عجاء اللبن) شیری پیدا بو نه وهی
ببیته بزبو بو ی.

عَجَا فُلانَ فَاهَ: فلان کهس ده می کردموه.
عَجَا الشَّيْءَ: شته که ی لار کردموه ۵
دهگوتری: (لقي ما عجاه) توشی
چورتم و ناخویشی بوو.

عَجِي الصَّبِيُّ: فلان کهس شیریکی به
منداله که دا شیری دایکی خو ی نه بوو ۵
منداله که ی له شیر بریه وهو خو راک ی
تری دایه.

عَاجِي الشَّيْءِ: خهریکی شته که بوو
رپکی خستو چاک ی کرد ۵
حه حجاج به کابرایه کی عمره بی
گوت دمتبینم له بواری کشت وکالدا
شارمزی: وتی (اني طالما عاجيته).

عَجِيْ وَجْه: دهم و جاوى خوارو خيچ
کرد.

العُجَاوَة: شيرىك كه دمگريته بزيوى
مندالى ههتيو.

العَجْوَة: جوړىكه له ههره جوړى
خورماى باشى شارى مهدينه ه
خورماى تيكهال لهجهند جوړىك و
كۆمهلكردنى.

العَجِي: مندالى بى دايك: كه بهشيري
نافرمتيكي تر بهخيو بكرى.

هَدَّ الدَّرَاهِمَ وَغِيْرَهَا عَدًّا وَتَعْدَادًا وَعَدَّةً:
ديرهههكانى ههژمار كرد.
هَدَّ فُلَانًا صَادِقًا: گومانى وابوو فلانكهس
راستگوويه.

أَعَدَّ الشَّيْءَ: شتهكهى نامادهكرد.

عَادَهُ مَعَادَةً: شانازى بهسمردا كرد له
روى زورييهوه بهرههستى كرد له
شهو همرادا.

عَادَ الْمَرْضُ فُلَانًا: نهخوشيكه ماوميهك
له فلانكهس دووركهوتبووه دوايى
بوئى گهراپهوه ه دمگوترى: (عادته
اللسعة) ه و (عادته الحمى) له

حهديسى پيغههبهردا هاتوووه
دمفهرموئ: (ما زالت أكلة الخبز

ثُعَادَنِي) تا ئيستاش كاريگهري ئهو
خواردنهى خهپهر كه ژمهري
پيوهكرابوو بهيناو بهين بؤم

دمگهريتهوه.

عَادَهُمُ الشَّيْءُ: شتهكهيان بهش كردو
بهنهندازهى ئهوان بوو ه ههركهسه
بهشى خوئ درايه.

عَدَّدَ الشَّيْءَ: شتهكهى ههژماركرد ه
دهشگوترى: (عَدَدَتِ النَّائِحَةُ) ژنه
وايه شيپرگهرمهكه پموشتى
مردووهمكهى يهك بهيهك نهژماردن
ه شتهكهى كرد به خاومن ژماره.

إِعْتَدَّ: ژميردرا.

إِعْتَدَّتِ الْمَرْأَةُ: نافرمتكه كهوته عيدهى
خوييهوه ه دواى مردنى ميژدمكهى
يان ومركرتنى تهلاقي لهميژدمكهى
ه عيدهى بهسهرجوو.

إِعْتَدَّ بِالشَّيْءِ: شتهكهى داخلى حيساب
كردو گرنگى پيدا.

إِعْتَدَّ الشَّيْءُ: شتهكهى نامادهكرد.
تَعَادَ الْقُرُومُ: خهلكهكه ههنديكيان
سهرژميږى ههنديكيانيان كرد.

تَعَدَّدَ: بوو به خاومن ژمارهى زور ه
(وهم يعددون على الف) ئهوان له
ههزار تپهپين.

اسْتَعَدَّ لَهُ: خوئ بؤ نامادهكرد.
الإِستعداد: نامادهباشى.

التَّعْدَادُ: سهرژميږىكردن و ههژمار
كردن ه سهرژميږىكردنى هاوولاتيان
لهماوهى تايپههتى و ديارىكراودا.

العِدَادُ: كاتى مردن ۵ دىگوتى: (هذا
عِدَادُ الحُمى) ئەمە كاتى ھاتنى
لەرزو تاپەگەيە ۵ (بە مرضِ عِدَاد)
نەخۇشپىيەكى لەگەلە بەينىك لىتى
دووردىگەوتتەو ۵ ماوئەك بۆى
دېتەو ۵ (فلان في عِدَادِ بني فلان)
فلانكەس بەيەككە لە خىلى بەنى
فلان دىمىردى ۵ (هذا يوم عِدَاد)
ئەمە پۇزى ھەينىيە ۵ يان پۇزى
جەۋنى پەمەزان يان جەۋنى
قورىانە.
العِدْ: ئاۋى پەوان كە كۆتايى نەيەت
۵ مكو ئاۋى جۇگەو پوبار ۵ شتى
زۇرو بى شومار ۵ كۆن لە مېزىنە
۵ دىگوتى: (حَسْبُ عِدْ)
رەسانەيەتى لە مېزىنە ۵ ھاۋشان
بەرامبەر.
العِدْ: زىبەكى دىمۋچاۋ ۵ زىبەكى
گەنجىيەتى (حب الشباب).
العِدْ الرردى: زىبەكى سەر پومەتو
لوت.
العِدْ: ژمارە، ئەندازى ژمارە
ژماردن.

العِدَادُ: ئامپىرئەكە بەگاردى بۇ
مەزەندىگەردى كات ۵ يان بۇ
مەزەندىگەردى خىرا تېپەپېوونو
سورپانەۋى ھەندى ئامپىر ۵ يان

ئەندازى بەگارىئانى ئاۋ يان
غازى رووناكى كارمباۋ ئەۋشتانە.
العِدَانُ: زەمانى شتو سەردەمى شت.
العِدْ: ئەندازى ئەۋى دىمىردى ۵
جەندىيەتەكەي ۵ كۆمەل ۵ تاقم ۵
دىگوتى: (عدة كعب) ۵ (عدة
رجال).

عدة المطلقة المتوفى عنها زوجها: ئەۋ
ماۋى شەرىق داپناۋە ئافرىتى تەلاق
دراۋ يان مىرد مردوۋ بەي مىرد
بەسەرى بەرى.
العِدْ: ئامادەباشى ۵ خۇ ئامادەگەردى بۇ
پوداۋىك كە نىك بى پوۋبىدا ۵
(ك: عِدْ).

العِدِيد: ھاۋشانو بەرامبەر ۵ كەسىك
لەۋ خىلە حىساب بىكرى ۵ لەۋان
نەيە ۵ (ك: أعداد وعدايد)
ژمارە زۇر ۵ دىگوتى: (وهم عديد
الحصى والثرى) ئەۋان زۇر ۵ مكو
زۇرى بەردە وردىمۋ گىل ۵ خۇل ۵
(هذا عديد هذا) ئەۋە بەئەندازى
ئەۋە لە زۇرىدا.

العديدة: بەشۋ بار (ك: عدايد).

العِدَادُ: لەۋارى رىياسەدا بىرىتىيە لە
ئامپىرئەك بۇ كارى ژماردن بەگاردى.
المعدرات: (الأيام المعدرات) پۇۋانى
ئەنجامدانى تەۋاۋگەردى كاروبارى

(هو عدوس السرى وهو عدوس
الليل).

العديسة: له بواری پووهك ناسیدا
بریتییه له کونی بچکولهی شیوه
نیسکی، به زوری له همدی
پووهکه کهدا دمبی.

عَدَلْ عدلاً وعدولاً: مهیلی کرد، لایدا ه
دمگوتری:

عَدَلْ عن الطريق: له پښکا لایدا.

عَدَلْ الیه: گمراهیوه بولای.

عَدَلْ في أمره: له کاروباریدا عدالته تی
نواند، دادپهرومړی نه نجام دا.

عَدَلْ فلاناً عن طريقه: فلانکه سی له
پښکای خوی گیرایه وه، لای دا.

عَدَلْ فلاناً الى طريقه: فلانکه سی هینایه وه
بؤ پښکای خوی.

عَدَلْ الشيء عدلاً: شته که ی به راست و
دروستی چه سپاند، دادپهرومرانه
رهمتاری کرد.

عَدَلْ الميزان: ترازو مکه ی راست کرد.

عَدَلْ الشيء بالشيء: شته که ی بهو شته

راست و پاسته کردو و مگوو په کی
لیکړدن ه دمگوتری: (عَدَلْ بر به عدلاً)

هاوشانی بؤ خودای خوی برپاردا ه
هورثان دمهرموی: هَئِمْ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِرَبِّهِمْ يَغْدُلُونَ.

عَدَلْ فلاناً بفلان: په کسانو خسته نیوان

چه جه: که بریتیین له سی پوژی

دوای روژی جه ژنی قوربان.

عَدَسٌ في الأرض عدساً وعدوساً: پوښت ه
دمگوتری: (عدست به النية) مردن
له ناوی برد.

عَدَسٌ بالبغل: دهنکی هیسترمکه ی داو تیی
راخوړی بهوتنی (عدس).

عَدَسٌ فلاناً: خزمه تی فلانی کرد.

عَدَسٌ فلان: فلانکه س تووشی نه خووشی
خړوړلکه بوو.

العَدَسُ: نیسک، جوړه خواردنیکه.

العَدَسَة: خړوړلکه جوړه زیپکه په که

ومگوو په تا که م کهس هه یه

نه یگرئ ه یان سوریزمیه، نهو جوړه

زیپکه یه که له جهسته دا په یدا

دمبی و مگوو طاعوون وایه و

به زوری تووشی مندالی ساوا دمبی ه

یان پارچه په که له ماده په کی پوون و

شغاف و مگوو شوشی دوو پووبهر،

پووبهر پکیان زهق یان قول بووه ه

یان په کیان زهق و په کیان چاله.

عدسة العين: قه بارمیه کی پوون و

شغافه و نهرمه و که وانه ییه بؤ

به هیزکردنی بینینی چاو دادمړی.

الْعَدَسُ مِنَ النَّاسِ والدواب:

شادمیزادی نازا بؤ پوښتن یان

ولاخی نازا بؤ پوښتن ه دمگوتری:

فلان و فلان و مكوو يهك پښتاري
له گهل كړدن.

عَدْلُ الأمتة: كالآكهى تاتا و فمردمفهرده
كردن بؤنه وى تايهكان هاوكيش بن
بؤ باركردن به سمر پشتى ولاخه كه ووه
بارمكه خوارنه بئ.

عَدْلُ فلاناً في الحمل: له گهل فلانكهس
له كه ژاومكه دا سوار بوو.
عَدْلُ عدالة وعدولة: عادل بوو.
عادل عنه: لئى لادا.

عادل بين الشين: هاوكيشه يى و
يهكسانى خسته نيوان نه و دوو
شته وه.

عادل الشيء بالشئ: يهكسانى خسته
نيوان نه و دوو شته وه و مكو يهكى
ئى كردن.

عادل الأمر: له كارمكه ومستاو
نمېړوياند.

عَدْلُ الشئ: شته كهى چه سپاندو پښكى
خست.

عَدْلُ المكيال والميزان: تهرازوو نامېرى
پيوانه كهى راست و درووست كردن و
كه م و كورپان تيډا نيبه.

عَدْلُ الحكم: برپاره كهى گوږى
به شيوميه كه پيى چاكتر بوو.

عَدْلُ الشاهد أو الراوي: پهرتيز پاكي
شايه ته كه يان فهرمووده

گېرمو مكهى چه سپاند، تهزكييهى
كردن.

عَدْلُ الناع: كالآكهى كرده دوو لبارى
ومكوو يهك.

إعتدل: ميان پړوى كرد له نيوان دوو
حال يان دوو چؤنيه تيډا و مكوو
دهلئ: (إعتدل الجو بين الحرارة
والبرودة و الماء بين الحار والبارد و
وجسم معتدل بين الطول والقصر
وبين البدانة والنحافة).

إعتدل: پښك و پښك بوو و دمگوترئ:
(هو حسنة الاعتدال) شيوه و سهرو
سيمای پښك و پښكه.

تعادلا: ومكوو يهك بوون.

الإعتدال: نه و كاتهى شه و پوژ تيډا
يهكسان دمېن و مكوو يهكهم شه و
پوژى به هارو يهكهم شه و پوژى
پايز.

العدالة: له زاراوى فهلسفه دا يهكيكه
له و چوار پموشتو به ها
به نرخانهى له دپړ زمانه وه
فهيله سووفهكان برپوايان پيى
هه بوه و بانگه وازيان بؤ كړوون
نه و چوار ناكاره به رزمش:
(حيكمت، نازايه تى، دمست و داوښ
پاكي و دل و دروون و زمان پاكي،
عه دالمت).

هه‌زار کهوت.

أَعْدَمَ الشَّيْءُ فَلَانًا: فلانکهس شته‌که‌ی

دمست نه‌کهوت.

أَعْدَمَ فَلَانًا: فلانکه‌سی ممنوع کرد.

أَعْدَمَ فَلَانًا الشَّيْءَ: شته‌که‌ی له‌گیس

فلانکه‌س دا ۵ دم‌گوتری: (لا اعد

مفي الله فضلك) خودا فه‌زل و

بیاومتی تۆم له‌سهر نه‌فه‌وتینی ههر

پایه‌دار بی.

أَعْدَمَ الْجَلَاذُ الْجَرَمَ: جه‌للامکه

تاوانبارمکه‌ی ئیعدام کرد.

الإعدام: له‌ناوبردن و له‌فه‌نارم‌دان ۵

دم‌گوتری: (قضى الحاكم باعدام

الجرم) دادومر برپاری له‌فه‌نارم‌دانی

تاوانبارمکه‌ی‌دا ۵ برپاری‌دا له‌تۆله‌ی

تاوانه‌که‌ی گیانی دم‌رجویندیری.

الْعَدَمُ: پیچه‌وانه‌ی وجود و بوونه ۵

هه‌زاری.

الْعُدْمُ: هه‌زاری و نه‌بووی.

الْعَدِيمُ: هه‌زاریک که هیچی نه‌بی ۵

(ك: عُدْماء).

الْمَعْدُومُ: نه‌بوو ۵ خاومن شانسو

به‌خت، شتی وای بۆ دم‌سته‌بهر

دم‌بی بۆ که‌سانی تر نایه‌ته دی ۵ له

حه‌دبسی خاتوو خه‌دیچه‌دا هاتوو:

(كلا انك تكسب المعدوم وتحمل

الكل).

الْعَدْلُ: ویزدان ۵ هاوشان و به‌رام‌بهر ۵

پاداش ۵ فیدیو به‌ده‌ل ۵ قورئان

دم‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَذْلٌ﴾.

الْعَدْلُ: هاوشان و به‌رام‌بهر ۵ لاتای بار

که له‌سهر پشتی و لاخ بی جه‌وال و

هۆر که له‌مدیوو و نه‌و دیوی پشتی

ولاخدا بن.

الْعَدِيلُ: هاوشان و به‌رام‌بهر (عدیل

الرجل) می‌ردی خوشکی خیزانی،

واته: ئاوه‌لزوا ۵ (ك: أَعْدَال

وَعْدَاء).

العديلتان: دوو تایینچه یان دوو شریف

که کاو لۆکه‌و خوریان تی دم‌گویی و

له‌ ولاخ باردم‌گرتن.

الْمَعْدَأَلَّةُ: له‌ ب‌واری ماتماتیکی‌دا

هاوکی‌شه‌یه‌که نادیارێک یان زیاتری

تیدیابه‌و دم‌ته‌وی دم‌ری بی‌نی.

الْمَعْدَلَّةُ: (المنطقة المعتدلة) له‌ ب‌واری

جوگرافیدا دوو ناوچه‌یه‌ دم‌که‌ونه

ئهم دیوو نه‌و دیوی ناوچه‌ی

ناوم‌راست (المنطقة الإستوائية).

الْمُعْدَلَات: سووچه‌کانی ناو خانوو.

الْمَعْدِلُ: دم‌گوتری: (ماله عنه مَعْدِل)

شتیک نیه له‌و شته لاب‌دا.

هَدِمَ الْمَالَ عَدْمًا وَعُدْمًا: ماله‌که‌ی له‌گیس

چوو، ماله‌که‌ی فه‌وتاند.

أَعْدَمَ فَلَانٌ: فلانکه‌س نه‌بوو بوو ۵

أَعَامَ الْقَوْمَ: خه لکه که حوشرمکانیان

فهوتان و شیریان ئی بړا.

أَعَامَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا حوشری

فلانکه سی فهوتاندن و کابرا بی

شیر و ماست مایه وه.

إِعْتَامَ الرَّجُلُ: پیاوکه زور نارمزوی

ماستی کرد ۵ زوری تینوو بوو.

إِعْتَامَ الشَّيْءِ: همدی شته که ی کرد ۵

هه وئی به ددسته یانی دا.

الْعِيَامَ: پوژ ۵ دمگوتری: (سرت العیام

کله) هه موو ماوه ی روژ له رویشتن

دا بووم.

الْعِيْمَةُ: حه زلیکړدن و تاسوخی زور بو

ماست و شیر ۵ تینوایه تی زور.

الْعِيْمَةُ: له هه موو شتیک باشه که ی ۵

(ك: عِيَم).

عَانَ الْحَفَارُ عَيْنًا: بیر هه لکه نه که گه شته

کاریزاو ۵ دمگوتری: (حَفَرْتُ حَتَّى

عَيْنُ).

عَانَ الْمَاءُ أَوْ الدَّمُ: ناوکه پموان بوو ۵

فرمیسک پړا.

عَانَ الْبُئْرُ: بیرمه ناوی زور بوو.

عَانَ عَلَى الْقَوْمِ: چاودېر بوو به سهر

قهوممه که وه.

عَانَ فَلَانًا: چاوی هه نگاوت.

عَانَ الْحَاسِدُ فَلَانًا: چاوچنوک به چاو

فلانی هه نگاوت ۵ چاومزاری ئی دا.

عَانَ الْقَوْمَ وَلَهُمْ عِيَانَةٌ: بوو به چاودېر

به سهر قهوممه که یه وه.

عَيْنٌ عَيْنًا وَعَيْنَةٌ: چاوی گه وره و جوان بوو

(فهر أعین وهي عیناء).

اعَانَ الْحَفَارُ: بیر هه لکه نه که گه شته

کاریزاو.

أَعَانَ الْحَاسِدُ الشَّيْءَ: چاو پیس و

حه سودمه که به دوا ی شته که دا گه پړا

بوئنه و ی به چاو بیهه نگیوئ.

اعَيْنَ الْحَفَارُ: بیر هه لکه نه که گه شته

کاریزاو.

عَاينُهُ مَعَايِنَةً وَعِيَانًا: به چاو بینی ۵

دمگوتری: (لقیته عیناً) توشی بووم و

به چاوی خوّم بینیم ۵ گومانم

له بینینه که دا نیه.

عَيْنَ الرَّجُلُ: پیاوکه کالای داو کالای

ومرگرت به سلفه.

عَيْنُ التَّاجِرِ: بازارگانه که کالاکانی

به قهرز فروشتن و دواپی

له کپیارمه که ی کړپنه وه به نه قندی و

حازر به نرخ ی که متر بوئنه وه ی

مامه لکه ی ریاو سووی تیڼه که وئ

۵ (به کوردی حيله شهرعی کرد).

عَيْنُ الشَّجَرِ: دره خته که سهوز بوو

گوئی کرد.

عَيْنُ الْقَرْيَةِ: ناوی کرده گوندمه که وه

بوئنه وه ی له شوینی دوراوه و

بینه‌کراوی بیټه دمر و کونه
ورد مګانی به‌هاوسانی دزوه‌که
بگیرین.

عَيْنُ الثَّوْبِ: کراسه‌که‌ی به‌راویز
نه‌خشاو کرد به‌چوار گۆشه‌ی بچوک
بچوک تا بشو بیټه چاوه‌گا.

عَيْنُ اللُّزْؤَةِ: مرواریه‌که‌ی کونکرد.
عَيْنُ الْحَرْبِ: شمر و جه‌نگه‌که‌ی
به‌پړمیرد.

عَيْنُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی ده‌ستنیشان کرد
له‌ناو شته‌گاندا.
عَيْنُ الْمَالِ لِفُلَانٍ: مال‌ه‌که‌ی تاپه‌ت کرد
به‌فلان‌که‌سه‌وه.

عَيْنُ فُلَانًا: هه‌والی دا به‌فلان‌که‌س به‌و
له‌ککه‌و عه‌یپانه‌ی که‌له‌دمه‌و چاوی
دا دیارن ده‌گوتری: (عَيْنُ عَلَيْهِ)
خه‌به‌ری پاشای لی‌داو لای پاشا
په‌خنه‌ی ئی گرت و هه‌لوی‌سته
خراپه‌ګانی دزی ګه‌ل و ولات بو
پاشا رونکردمه‌و ده‌شگوتری:
(أَتَيْتَ فُلَانًا فَمَا عَيْنُ لِي بِشَيْءٍ) هاتمه
لای فلان و هیچی نه‌دامی.

عَيْنُ فُلَانًا فِي وَظِيفَتِهِ: فلان‌که‌سی ته‌عین
کرد له و مزیفه‌که‌یدا.

إِعْتَانَ الْقَوْمَ وَهْمًا: هه‌والی بو‌قه‌ومه‌که
هینا.

إِعْتَانَ الشَّيْءَ: له‌شته باشه‌که‌ی

هه‌لگرت ده‌قه‌رز شته‌که‌ی ګری.
تَعَيَّنَ الرَّجُلُ: پیاومه‌که سلفه‌ی و مرگرت
ده‌چاوی هه‌لپری و له‌شته‌که ورد
بو‌وه تا به‌چاو بیهه‌نگیوئ.

تَعَيَّنَ السَّأءُ: کونده‌که کۆن بوو پزی
ته‌نک بوو.

تَعَيَّنَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: خودی شته‌که
له‌سه‌ری چه‌سپا.

تَعَيَّنَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌چاوی خو‌ی
بینی.

تَعَيَّنَ الْقَوْمُ عَيْنًا: خه‌ل‌که‌که په‌کی‌کیان
دیاریکرد بو‌نه‌وه‌ی ګاری سیخو‌ریان
بو‌بکا.

الْعَائِنُ: ده‌گوتری: (مَا بِالْدارِ عَائِنُ)
که‌س له‌خانومه‌ګدا نیه ده‌شرب من
ماء عائن له‌ناوی ره‌وانی خواردموه.
العائنة: میینه‌ی (العائن) ده‌عائنه‌ی
فلان مال و دارایی خپلی فلان.

العَيْنُ: چاو ده‌کار‌زاو ده‌ناویک له‌زموی
بیټه دمر و په‌وان ببی و هورشان
ده‌قه‌رموی: ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ ثَجْرَانِ﴾
خه‌ل‌کی شار تاکی خیزان ده‌سیخو‌رو
جاسوس ده‌سه‌روکی سوپا ده‌پیشه‌تای
سوپا ده‌پیش سپی هوزو خیل
خودی شت ده‌پاره‌ی سکه لی‌دراو
ده‌گوتری: (إِشْرَيْتَ بِالْعَيْنِ لَا بِالْدينِ):
به‌حازر ګریم نه‌ک به‌قه‌رز ده‌شتی

حازرو به پدمست همرشتیک بی ۵
 دهگوتری: (بعث غینا بعین) فروشتم
 حازر به حازر ۵ شتی به نرخ و
 کاکلهی شت ۵ دهگوتری: (هذه
 القصيدة من عيون الشعر).

هین الجمل: گویند.

عین السمكة: نهستوربوونی پنیست و
 رقی بوونی و مگوو نه و خارانو
 نهستوریون و رقبونهی پنیستی قامکی
 قاج به هوی زهختی پیلاووه.

العینه: باشی شت ۵ له همرشتیک
 باشه کهی ۵ سلفه و پیشینه ۵
 کمرستهی شهر ۵ دهسگوتری:
 (ثوب عینة) کراسیکی جوانه.

العین: چاوپیس ۵ کهسیک زور چاوی
 پیس بی و ههنگیو بی.

العین من الرجال: پیاوی گرینۆک ۵
 کونده و گۆزمیهک ناوی له بهر بر و.
 العینه: جوزئیک له مادهیهک و مگوو
 نموونه بۆهه مووی.

المعان: شوین مه نزل و جیی حه وانه وه
 ۵ دهسگوتری: (هم منك معان) نهوان
 له تووه دیارن دمتوانی بیان بین.

المیان: چا و پیس و به چا و ههنگیو ۵
 (ك: معاین).

المیون من الماء: نه و ناوهی
 بهدمرمویه و له سهر زهوی پهوان

دمبی و دهبینری.

المعین: به مانا (المعین) دی.

المعین من البقر: مانگایه که نیوجه وانی
 رپش بی ۵ ههروا به قوماشیک
 دهگوتری پهراویز چن کرابی و
 بهوینیهی چوارگۆشهیی بچوک
 بچوکی وا بشوبهیتته چاوه گاکوی ۵
 له بواری نه اندازیاریشدا به
 چوارگۆشهیهک دهگوتری لایهکانی
 چوونیهک بن و سوچهکانی راست
 نه بووبنه وه.

عاه المال والزراع: مال و سامانه که،
 کشت و کاله که توشی به لا بوو.

هیه المال والزراع: به مانا (عاه) دی.

أعیه القوم: خه لکه که کشت و کاله که بیان
 توشی به لا بوو نه خویشی تی کهوت ۵
 بیان نازمه له کانیان نه خویشیان تی
 کهوت.

عیه بالرجل: بانگی پیاومکهی کرد
 هاواری لی کرد ۵ به سه ریا نه پاندی.

العائنه: هاوار و دنگ بهرز کردنه وه.

العاهة: بر وانه مادهی (عرة).

هسی فی منطقه عیا و عیاء: زمانی گیر،
 قسهی بۆ نهگرا، نه پیتوانی مه بهستی
 خوی دهر بیری ۵ دهسگوتری: (عی بامر
 و عی فی حجه).

عی الامر وبالأمر: کاری خوی نه زانی ۵

(فهو عي) ۵ (ك: أعياء).

أعيا الرجل أو البعير في سيره: پياومكه
يان حوشرمكه له رۆشتنيدا ماندو
بوو زۆر شهكەت بوو ۵ دهمگوترئ:
(أعياء السير) رۆيشتن زۆرى ماندوو
کرد.

أعيا عليه الأمر: كارمكه دهمهوسانى
کرد نهيزانى چۆن نهنجامى بداو
لهكوپوه دهستى پى بكا ۵
دهمگوترئ: (أعيا الداء الطيب)
نهخوشىييهكه پزىشكهكهى
دهستهوهسان كرد ههرچهنده
ههولئ دا نهيزانى چۆن قهلاجوى
بكا.

عيا فلان: فلانكەس قسهيهكى هينايه
پيشهوه كهس تپى ناگا ۵ يان
كارىكى نهنجامدا نازاندري چۆنهو
چيه.

عيا صاحبه: قسهيهكى ناراسته
هاوهلهكهى كرد نازاندري پوي
لهكئيهو مهبهست چيه.

عيا الرجل: پياومكه قسهيهكى كرد يان
كارىكى نهنجامدا نازاندري
مهبهستى چيه.

عيا صاحبه: قسهيهكى ناراسته
هاوهلهكهى كرد نازاندري پوي
لهكئيهو مهبهست چيه.

تعايا الرجل: خوى وانشاندا
كهناوانئ قسهبكاهو زمانى گيراوه
وايش نيه زمانى نهگيراوه.
تعايا بالأمر: نهيتوانى كارمكه باش
نهنجام بدا.

تعايا عليه الأمر: كارمكه دهمهوسانى
کرد نهيزانى چۆن دهستى پى بكاو
چۆن نهنجامى بدا ۵ دهمگوترئ:
(تعايا الأمر).

تعيا بالأمر وعليه الأمر: دهق بهمانا
(تعيا به وعليه) دئ.

إستعيا بالأمر: كارمكهى نهزانى، بوى
جىبهجى نهكرا.

الأعيئة: نهويه هاوهلهكهتى پى
ههلهخهلهتيني و جهواشهى بكه
بهيهكى لهو ههلهو غهلهتانهى
خهك بهكاريان دئنى بؤسر ئى
شواندنو چاوبهستهكى.

العياء (الداء العياء): دهرديكى
كوشندهى ومها چاكبوونهوى
نهبنو دهرمانى دمست نهكهوئ.

العي: زمان گيرانو قسه بؤنهكران ۵
نهبوونى توانا بؤنهوهى مهبهستى
خوت دهربرى بهشيوهى پئويست ۵
نهدؤزينهوهى پنگاى مهبهست ۵
نهزانينى نهنجامدانى كار.

الْعَيْنُ: پیتی نۆزددههههه له پيتهكانى

هيجبا ۵ شوپنى ئى ھاتنه دمرهوى
كۆتايى گهرووه بهلاى دهمهوه،
لهخوار زمانه بچكۆلهويه.

الغاز: چۆنيهتى و حالهتتىكى مادديه
لهسىن حالهتهكهى ۵ بهروالمت و
عادت شفافهوه لهههموو چهپيزو
كون و كهلهبهريك دهمخزئو
دمهچيته ناويانهوهو شيوهى نهو
دمگري، ومكوو ههواو ئوكسجين و
دوانهئوكسىدى كاربۇن له پلهى
گهرمى ناسايى و پهستانى ناسايدا.

غاز الفحم: تىكهلاويهكى غازمكانه بۇ
گهرمكردنهوهو روناكى بهكاردمهينرى.
غاز الاستصباح: ههر غازيك
بهكاربهيندرئ بۇ روناكى
بهههنگيرساندنئ.

غاز الحردل: غازىكى زدهراويه له شهردا
بهكاردمهيندرئ.

الغازيزه: شهرايىكى شيرينهو كهميك
زميتى عهتر ناميزى لهگهل دابهو
غازى دوانهئوكسىدى كاربۇنى
تىكهله بههوى پالهپهستويهكى
بههيزتر له پالهپهستوى ههوا،
وادمبى ماددى تريشى تىكهل

دمگري بۆنهوهى تامى جيا و پمگى
جيا پهيدا بكا.

غَبَّتِ الْمَاشِيَةُ فِي الْوَرْدِ غَبًّا: نازلهكان
رؤؤيك ناويان خواردموهو رؤؤيك
نهپان خواردموه.

غَبَّتِ الْحَمِيءُ عَلَى الْمَحْمُومِ:
لهرزوتاداركه رؤؤه نارؤؤيك تاي ئى
دى.

غَبَّ الرَّجُلُ فِي الزِّيَارَةِ: پياومهكه كات دواى
كات سهردانى كرد ۵ ههر لهم پوانگهوه
گوتراوه: (زر غَبًّا تَرَدَّدَ حُبًّا) ناوه ناوه
بچۆره ديدهنى خزم و دوست و ناسياو
زوزو مهچو بۆنهوهى زياتر
خوشهويست ببئ.

غَبَّ الْأَمْرُ: كاركه گهپشته كۆتايى.
غَبَّ الطَّعَامُ غَبًّا وَغُبْرًا: خؤراكهكه
بؤگهنى كرد گوراو خراب بوو.
غَبَّ فُلَانٌ عِنْدَهُ غَبًّا: فلانكس لاى مايهوه،
شهو لاى مايهوه.

غَبَّ الرَّأْيُ: ههئومستهى كرد له دهربرپنى
راو بؤجونى خوى ۵ به كاله و خؤ پاي
خوى دهربرى.
أَغَبَّ الْقَوْمُ: خهلكهكه نازلهكانيان
رؤؤيك ناويان خواردموهو رؤؤيك
نهپان خواردموه.

أَغْبَتِ الْحُلُوبَةُ: شیر دهرمکه درمگ شیری
دا زوزو گوانی شیریان تی نه هاته وه.
أَغْبَ الطَّعَامُ: خوراکه که تی کچو بۆگهن
بوو.

أَغْبُ عِنْدَهُ: شهو له لای مایه وه.

أَغْبُ الْمَاشِيَةِ: نازده لکانی ناو نه دان.

أَغْبُ الْقَوْمَ: رۆژیک هاته لای

خه لکه که و رۆژیک نه هات ه رۆزه

نارۆژیک سهردانی قه و مه که ی کرد.

أَغْبُ الشَّيْءُ فَلَانًا: شته که که و ته سهر

فلان که س ه شته که رو به پوی

فلان که س بۆوه ه دهمگوتری: (فلان

لا يُغْنِي عَطَاؤُهُ) به خشش و عه تای

فلانمان لی نابری، هه موو رۆژی

بۆمان دمنیری.

غَبَبَ الطَّعَامُ: خوراکه که خراب بوو

بۆگهنی کرد.

غَبَبَ فُلَانٌ فِي الْأَمْرِ: فلان که س زنده

رهوی له کارمکه دا نه کردو به ناسایی

ومری گرت.

غَبَبَ الشَّاءُ: رۆزه نارۆژیک مهرمکه ی

دۆشی.

التَّغْبَةُ: شایه تی به درۆ.

الْغَيْبُ: له هه موو شتی کدا کۆتایی و

دواپینه که به تی ه دهق به مانا

(بَعْدَ) دئ ه دهمگوتری: (جاءَ غَيْبُ)

دوای نه و هات ه (جاءَ الْغَيْبُ) له رزو

تا که رۆزه نا رۆژیک بوو.

الْغَيْبُ: ناوی سهر کردوی شه پۆلی

ده ریایه، که به سهر که نارمکانی دا

سهر پۆز ده کا ه شیوو دۆل ه (ک:

أَغَابَ وَغَبَانَ) دهمگوتری: (أَصَابَنَا

مطر سال منه الْغُبَانُ) بارانی کمان لی

باری شیوو دۆل که کان لافاویان لی

هه نسا.

الْغَيْبُ: ژیر چۆل ه مه، غه به به نه و

گۆشت و پیسته هه لا و ساووی له ژیر

که رنده وه شۆر دهمبته وه به تایی به تی

له هی ئاده میزادو که له شیری و

رمشه و لاخ ه (ک: أَغَابَ).

الْغَيْبَةُ: زیانی کوله مهرگی.

الْغَيْبَةُ: گۆشتی شه و ماوه ه گۆشته

کۆن ه سیلا و وجوگای ته نگه به ری

قه دپالی کیوو ناو زمووی.

الْغَيْبَةُ: شیری به پانی که شه و شیری

تری بۆ دهمدۆشری و دهمخری ته

سهری و هه وین ده کری و به پانی

ده هه ژیندیری.

الْمُغْبَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: کۆتایی و

سهر منجایی شت ه دهمگوتری: (لهذا

الْأَمْرُ مُغْبَةٌ طَيِّبَةٌ) نه م نیشه

سهر منجایی کی باشی هه به.

الْمُغْبُ: (لَرَر مُغْبٌ) گایه کی چۆل ه مه

نه ستوور و گهورمیه.

غَبَبَ الشَّيْءُ غَبْبًا: شته که ی تی کلا و کرد ه

دهگوترئ: (غَبَثَ الزبد بالعسل) روڻه
 ڪمرهڪي تيڪهلي ههنگوين ڪرد.
 فَبَثَ اللَرْنُ غَبْثاً وَغُبَةً: رنگي خاڪي ٻو
 تمپو توڙاوي ٻوو ۽ (فهر اغبث وهي
 غُبَاء) ۽ (ك: غُبْث).
 اِغْبِثْ: بهمانا (غِبْث) ڏئ.
 الغُبَيْثَةُ: ڪهشڪ ورددمڪري و تيڪهڻ
 بهروڻ دمڪري.
 غَبِجَ الْمَاءَ غَبْجاً: قوم دوا قوم ناومڪي
 خواردموه.
 الغُبْجَةُ: قوم (مڙه خواردموهي
 شلمهمني).
 غَبْرٌ غَبْرًا: مايهوه ۽ تپهپري.
 غَبْرَ الشَّيْءِ غَبْرًا وَغَبْرَةً: تمپو توڙ دايپوشي
 ۽ رنگي خاڪي ٻوو ۽ (فهر اغبر وهي
 غبراء) ۽ (ك: غَبْر).
 غَبْرُ الْجِرْحِ غَبْرًا: برينهڪه لهسمر پيسي
 گوشتهموزووني هيٺايهوه سهرموي
 ڇاڪ بؤوهو ناوموي داومشا بؤيه پاش
 ماوميهڪ: زارڪي برينهڪه دراپهوهو
 ڪيمو زوخاوي ٿي هاتهدمر ۽ (فهر غَبْر).
 اِغْبَرْ: تمپو توڙي بهرپاڪرد.
 اِغْبَرِ الشَّيْءُ: رنگي شتهڪه ومڪوو
 رنگي خاڪي ٿي هات.
 اِغْبَرِ فِي حَاجَتِهِ: زور تيڪوشاو ههولي
 جيدي دا بؤ ڻهنگامداني ڪارمڪاني و
 دابينڪردني پيداويستيهڪان.

غَبَرٌ: تمپو توڙي ههڻسند.
 غَبَرٌ فِي وَجْهِهِ: پيشي ڪموت ۽ ومڪوو
 بليي له پيشيهوه تمپو توڙي
 ههڻسند.
 غَبَرُ الشَّيْءِ: شتهڪي تمپو توڙاوي
 ڪرد.
 غَبَرُ الضَّيْفِ: دوو دهنڪ خورماي تازه
 پينگهيشتوي پيشڪهشي ميوانهڪه
 ڪرد ۽ دمرخواردي دا.
 تَغَبَّرَ: تمپو توڙاوي ٻوو.
 تَغَبَّرَ النَّاقَةُ: دوا ڇوڙه شيري
 حوشرمڪي دوشي ۽ دمشگوترئ:
 (تَغَبَّرَ مِنَ الْمَرَاةِ وَلِذَا) مندائيڪي
 لهنافرمهڪه ٻوو ۽ قازانجي نهوهي
 له ڙنهڪه ڪرد مندائيڪي ٿي ٻوو.
 اِغْبَرِ الشَّيْءُ: بهمانا (غَبْر) ڏئ ۽
 دمشگوترئ: (غَبْرُ الْيَوْمِ) روڙمهڪي
 تمپو توڙاوي و خول باران ٻوو ۽
 تمپو توڙمهڪي زور ڇرو پر ٻوو.
 اِغْبَرَتِ الْأَرْضُ: زموي روتن ٻوو هيچي
 نهپواندو بي بهرو ٻووم ٻوو.
 الْأَغْبَرُ: تپهپريو ڪوڻ و پڙي ۽ بي
 بهقاو بهردموام نهٻوو ۽ دمشگوترئ:
 (لَا يَغْرُكَ عَزَّ الدُّنْيَا فَانْه اِغْبَرُ) با
 جواني و رازاومبي دونيا وات ٿي نهڪا
 لهخوت بايي بي چونكه دونيا بي
 بهقايه و بؤڪهس تاسهر نيبه.

کۆتای و باقی ماندهی شهو.

(غُبْرُ المرض) کۆتایی و ناسهواره باقی

ماندمکانی نهخوشییه که وای ئی

هاتوو بهزوری بۆ باقی ماندهی

شیری ناو گوانی ئازهل بهکاربی و

ههروا ناوه بۆ باقی مانده خوینی

عادهی مانگانهی ئافرومت و

دمگوتری: (ناقة بها غُبْرٌ) حوشریکه

ههندیکی شیر له گواندا ماوه و (ك:

غُبْرَات).

الغُبْرُ: به مانا (الغُبْرُ) دئ و (ك: اغبار).

الغُبْرُ: به مانا (الغُبْر) دئ و مانهوهو

بهردهمای و دهردیکه له سمی

حوشردا پهیدا دهی پئی دمگوتری:

(تمبهقه).

الغبراء: زموی و لهحه دیسا هاتوو:

(ماقلت الغبراء ولا اظلت الخضراء،

اصدق من لجة ابي ذر).

الغبراء: وشكهساله كان و نهو سالانهی

بارانیان تیذا ناباری و (بنو الغبراء)

ههزاره ئاتاجهگان.

الغبرتان: دوو دهنکه خورمای تازه

پینگه یشتوو له قاپیکدا.

الغبرة: تمپ و تۆزاوی بوون.

الغبرة: به مانا (الغبار) دئ.

الغُبهاء: شهراییکی سهرخوشکه که

له زورات دمگیرئ و جوژه رومکیکی

الغابر: باقی و ماوه و هورئان

دمه رموی: ﴿إِلَّا امْرَأَتُهُ كَانَتْ مِنْ

الغابرين﴾: جگه له ژنه که

حه زرمی لوط نهو دهمینیتتهوه له

خانومه که دا بۆ نهوهی عه زابه که

بیگریتهوه.

غابر بني فلان: باقی ماندهی خیلی

فلان و ههروا وشهی (الغابر) به مانا

رۆژگاری رابردو دئ و دمگوتری:

(كان ذلك في الزمن الغابر).

الغبار: تمپ و تۆزو خۆله پهته و جوژه

خه تیکی ورده نامهی به کۆتردا

رهمانه گراوی پی نووسراوه و

دمه گوتری: (طلب فلاناً فما شق

غُبَّاره) ههولی دا بگاته فلانکهس و

به تۆزی پاشی نه که پی و نه یکه یشتی

و (الغبار الذري) نهو ماده تیشکانه

که له نا کامی ته قینهوهی زهرپردا

دیته جئ و ره شهبا بهم لاو به ولادا

بۆش—وینی دوری دمب—او

له سه رزهو پیه که :مهکوی و زیان به

زینده و هه رانی سه رزهو پیه که

دمه که نهی.

الغبارية: تیکچون و پشوی سییه کانه

له نا کامی هه لمزینی ته پ و تۆز

پهیدا دهی.

الغُبْرُ: (غُبْرُ كل شيء) کۆتایی و باقی

ماندهی هه موو شتی که و (غُبْرُ الليل)

بی، بهیئ نهوهی ناوات بخوازی فلان
نیعمه ته کانی نه مینن و بۆ نه م بین.
غَبَطَ فُلَانًا غَبَطًا: به مانا (غَبَطَ) دی.
غَبَطَ غَبَطَةً: حال و مزعی باش بوو (فهو
مغبوط).

اغْبَطَ فُلَانُ الْغَبِيطَ عَلَى الدَّابَّةِ: بارو
بارگه نه که هی به سهر پشستی
ولاخه که وه هی شسته وه لیی
نه کرده وه.

اغْبَطَ عَلَيْهِ الْحَمَى: لهرزو تاکهی پیوه
ماو لیی نه که وه ته وه.
اغْتَبَطَ: به نازو نیعمه ته که هیف خوش
بوو.

اغْتَبَطَ: به مانا (اغْتَبَطَ) دی.
الْقَبْطُ: سوا له گهنم و سوا له جو (باقه)
گهنم و جو که درموی دهری سوا له
سوا له و باقه باقه دهری و پاشان
دهری به گه لیشه و شارا.

الْغَبِطَةُ: نهومیه مروف حهز بکا نه و
نازو نیعمه ته هی بۆ فلان هه به
بۆ نه میس دهری بهر بی و نه ک
حهز بکا نازو نیعمه ته بۆ نه م بی و
بۆ که سانی تر نه مینن.

الْغَبِيطُ: نهوهی دهری ته سهر پشستی
ولاخ بۆ جی خوشکردنی ئافرمت
له سهری و هکوو بارو بارگه نه و
که زاوه و زموی دهری و پان که

درهختیه له پی پی داره
گولدارمکانه بۆ جوانی و بۆ
مه به سستی تریش دهری ندری.
غَبَسَ اللَّيْلُ غَبَسًا: شهو تاریک بوو و (فهو
اغبس وهي غباء) و (ك: غَبَسَ).
الْغَبَسُ: تاریکایی و رهنکی خاکی.
الْغُبْسَةُ: تاریکایی.

غَبَسَ فُلَانًا: فیلێ له فلان کهس کرد.
غَبَسَ اللَّيْلُ غَبَسًا وَغُبْسَةً: باقی ماندهی
شهو تیکه له به سپایی به یانی بوو.
غَبَسَ الدَّابَّةُ: ولاخه که رهنکی خاکی بوو
(فهو اغبس وهي غباء).

اغْبَسَ اللَّيْلُ: به مانا (غَبَسَ) دی.
الْغَبَسُ: باقی ماندهی شهو تاریکی
کو تایی شهو.

الْغُبْسَةُ: تاریکایی کو تایی شهو و رهنکی
رهشی زور تاریک له رهنکی نازه له دا.
غَبَسَتِ الْعَيْنُ غَبَسًا: چاوی ریبووی
کرد به هووی گریانێ زوره وه و (فهو
غَبَاء) و (ك: غَبَسَ).

الْغَبَسُ: چلکیکی سپیه له قولینچکی
چاودا کو دهری ته وه.

غَبَطَ الْخَيْرَانُ غَبَطًا: دهری له نازه له که دا
بۆ نهوهی بزانی کره یان فه له وه.

غَبَطَ فُلَانًا: ناواته خواز بوو و هکوو
فلان که سی لی بی و نهوهی نه و پیی
گه یشتوه له نازو نیعمه ته بۆ نه میس

قەراخەكانى بەرز بن ۋ جۇگای ئاۋ
كە گردۆلكە دابېرئۆ شەققە جۇگا
دروست بكا ۋ ھۆپ يان تېرە،
جەۋالئىكە دولای ھەن زاركىيان
بۆلای سەرمومبە دەخرىتە سەر
پشتى ئازەل بۆنەۋەى ئاۋى تى
بكرئ يان شتى تر.

غَبَبْ فلان: فلانكەس لە كپین و
فرۆشتندا خیانەتى كرد.

الغَبَبُ: بەمانا (الغَبَبُ) دئ ۋ كە
بریتییه لە ژێر چۆلەمە واتە: ئەو
گۆشت و پێستەى لەژێر چەناگەو
شۆپ دەبێتەو ۋ ھەندى كەس
تایبەتیاں كرددو بەژێر چۆلەمەى
كەلەشـیـرو رمشـە و لاخ و
ئادەمیزادەو ۋ (ك: غابغب).

غَبَبَهُ غَبَباً: شیرى خواردنەۋەى
ئىۋارەى پېشكەش كرد.

غَبَقُ الماشية: ئازەلەكەى ئىۋارە دۆشى يان
ئاۋى دا.

غَبَقَهُ: بەمانا (غَبَقَهُ) دئ.

إِغْتَبَقَ: شیرى ئىۋارەى خواردەو،
ئىۋارە شیرى خواردەو.

إِغْتَبَقُ الماشية: ئازەلەكانى ئىۋارە ئاۋدا
يان دۆشى.

تَغَبَقُ الماشية: بەمانا (إِغْتَبَقَهَا) دئ.

الغَبَقَان: ئەوكەسەى ئىۋاران شیر

دەخواتەو ۋ بۆ ئافەت دەگوترى:
(غَبَقِي).

الغَبَقُ: ئەو شیر و شەرىبەت و ماستاۋى
ئىۋاران دەخورتەو ۋ ئەو شیرى
ئىۋارە دەدۆشرى ۋ ھەندى كەس
خوشرێك يان ئازەلئىكى تر تايبەت
دەگا بەخۆى و ھەر شیرى ئەو
حەپوانە دەخواتەو ۋ دەگوترى:
(هذه الناقة عبرى) ئەو خوشترە
شیرمەكى تايبەتە بەخۆمەو
ئىۋاران دەپخۆمەو.

المُغَبَقُ: خواردنەۋەى شیر لە ئىۋارەدا ۋ
شۆپنى شیر خواردنەۋەى ئىۋاران ۋ
يان شۆپنى شیر دۆشىنى ئىۋاران.
غَبَبَهُ فِي الْبَيْعِ غَبَباً: لە مامەلەكەدا
زەيانى لى دا.

غَبِنَ الثوبُ: جارىكى تر بەسەر دورمانى
كراسەكەدا چۆۋە ۋ كراسەكەى
ھەلپىچا، ھەندىكى لە درىزى
نوشتانەۋەى دروى بۆنەۋەى كورت
بېتەو.

غَبِنَ الشَّيْءُ: شتەكەى لە شۆپنى
حەشارداندا شاردەو.

غَبِنَ الرَّجُلُ: بەلای پیاۋەكەدا پۆپى و
نەپبىنى و ھەستى پى نەكرد.

غَبِنَ رَأْيَهُ غَبَباً: پراۋ بۆچونەكەى كورتى
ھىناۋ ھەلەى تىدا بوو ۋ دەشگوترى:

(فهر غي) ه (ك: اغياء).

دمگوترئ: (لا يغبي علي ما فعلت)

دمزانم هيت كرده ه نهوهی

کردووته لهمن نادپار نیهه.

أَهَبَتِ السَّمَاءُ: ناسمان پښنه بارانیکی

بمهوزوم لیژمه ی باراند ه

هه لږژاندنی ناوی زور ه تهپ وتوژی

گل.

غَبِي السَّيْنِ: شتهکهی داپووشی ه

دمگوترئ: (غَبَاءُ عَنِ السَّيْنِ) ه له

شتهکهی نه دیو کرد ه (غَبَى الْبَرِّ)

سهری بیرمکهی داپووشی و نه مجار

گلی کرده سهر ه (غَبَى الشَّعْرِ)

هزمکانی کورت کردنه وه.

تغابی لَان: فلانکس خوی غافل و بی

ناگا کرد ه دمگوترئ: (تغابی السَّيْنِ)

و تغابی عنه).

الأغبي: دمگوترئ: (غَضَنَ أَغْبَى) لقه

داریکی پر گه لایه و تیکه چرژاوه ه

(ك: غَبِي).

الغَبَاءُ: کون و که له بهرو په ناو پاسار ه

تهپ وتوژ ه نهو گلهی دمخریته

سهر شت بونهوهی دیار نه بی.

الغَبْرَةُ: غافلی و بی ناگابی.

الغِيَاءُ: (شجرة غياء): درمختیکی

چرو پرو تیکه چرژاو.

هَتَّ الطَّعَامُ هَتَّأ: خواردنه که خراب بوو

که لکی نه ما.

(غَبِنَ الرَّجُلُ رَأْيَهُ) پیاوکه پای خوی

به هه له زانی وازی لی هینا.

فَهِنَ الشَّيْءُ غَبْنًا: شتهکهی له بیر جووه.

إِغْتَبَنَ الشَّيْءُ: شتهکهی له هه شارگه دا

حه شاردا.

تَغَابَنَ الْقَوْمُ: خه لکه که هه ریه که بیان

بهشی نهوی که م کرده وه.

تَغَابَنَ لَهُ: دانیش تو نیسی نه کرد تا

زمرمر مهند بوو.

التَغَابُنُ: (يوم التغابن) روژی بهشیمان

بوونه وه که روژی قیامه ته.

الغَبْنُ: نهو شوپنه ی شتی تیدا هه شار

دمدرئ ه نهو پرژو پال و سهره

زیادانه ی له قوماش دمپرین و فرئ

دمدرین.

الغَيْنَةُ: فرت و فیل و چاو وراو ه

دمگوترئ: (لحقته في تجارته غينة) له

مامه لکه که یدا توشی فیل لی کردن

بوو فیل لی کرا.

الْمَغِينُ: بن هه نکل ه رمفیچک و

موسولدان لهکانی هه لئرو شکان و

ناژهل دوشیندا که بیکه وه دمنوسین

ه (ك: مغابن).

فَهِيَ الشَّيْءُ عَنْ فُلَانٍ وَعَلَيْهِ وَمِنْهُ:

شتهکهی لی ون بوو ه نهیناسی.

فَهِيَ فُلَانٌ الشَّيْءُ وَمِنْهُ: فلانکس

شتهکهی نه توانی و ههستی پی نه کرد

غَتَّ الْكَلَامُ: قسمه که پرو پوچ و بی که نک
دمرچوو.

غَتَّ الْمِيزَابُ فِي الْحَرَضِ: پلوسکه که زوری
ناو لی هاته دمر بوناو هموزمه که و
بهردموام تیی پژا.

غَتَّ الشَّارِبُ الْمَاءَ: ناو خورمه که دمی
بهناوهمکه وه نا دمی لی نه کردموه و
همناسه ی داو خواردیه وه.

غَتَّ فُلَانًا فِي الْمَاءِ: فلانکه سی خسته ناو
ناوموه و نوقمی کرد.

غَتَّ اللَّهُ الْقَوْمَ فِي الْعَذَابِ: خودا
خه لکه که ی له عذابدا نوقم کرد.

غَتَّ فُلَانُ الضَّلْعَ: فلانکه س
بیکه نینه که ی شاردموه به داپوشینی
دهمی به دهستی یان به پارچه
به رویه که.

غَتَّ فُلَانًا: فلانکه سی ماندو کردو توشی
ناخوشی و چورتی کرد له حه دیسدا
هاتوو: (فاخذني جبريلُ فغطني حتى بلغ
منيَّ الجهد).

غَتَّنِي بِالْكَلَامِ: به قسه ی نابجی زیانی
پی گه یاندم دلی هی شاندم.

غَتَّ الدَّابَّةُ بِالسَّوْطِ: به قامچی له
ولاخه که ی دا.

غَتَّ فُلَانٌ: فلانکه س شیت بوو ه غه مبار
بوو ه (فهر مغبوت).

غَتَّتِ الطَّعَامُ: خواردنه که ی خراب کرد،
له که لکی خست.

إِغْتَتِ الطَّعَامَ: به مانا (غته) دی.

غَتَّمَ الْحُرُّ غَتْمًا: گهرما به هیژ بوو خهریک
بوو همناسه له زیندوان بیرئ.

غَتَّمَ غَتْمًا وَغَتْمَةً: به هو ی زالبوونی لایه نی
عو جمه یی نه ی توانی به زمانی عمرمبی
مه به سته گانی دمر بیرئ ه (فهر اغتم
وهی غتماء) ه (ك: غتم).

أَغْتَمَ فُلَانُ الزِّيَارَةَ: فلانکه س زور چوو
دیدمنی و خیزانه خانه خوئییه که ی
ومرژ کرد.

إِغْتَمَّ الرَّجُلُ: پیاو که زوری خواردو
تووشی نینته لا بوو ه (الْمَغْتَرَمُ) نهو

که سه ی به گهرما جهسته ی سوتابج.
غَتَّ الْجُرْحُ غَتًّا: برینه که کیتم و زوخاو و
گوشته مردی تیکه وت.

غَتَّ اللَّحْمُ وَالشَّيْءُ غَتًّا وَغَثْوَةً:
گوشته که که لکی نه ماو له که لک که وت
ه شته که خراب بوو بؤگه نی کرد.

غَتَّتِ الشَّاةُ: ممرکه لاواز بوو گوشتی
پیوه نه ما.

غَتَّ حَدِيثُ الْقَوْمِ: قسه ی خه لکه که هیچ و
پوچ و بی که لک بوون.

غَتَّ الرَّجُلُ فِي الْمَنْطِقِ: پیاو که له
قسه کردندا سه رکه وتوو نه بوو قسه ی
پرو پوچی کردن و هیچی به سه ر
هیچه وه نه بوو.

أَغَتْ: به مانا (غث) دی.

غُثُّ الرَّجُلِ اللَّحْمُ: گوشتی بى كه لك و	لِ رَوا.
خرابى كرى ۵ كه كرى زانى	غُثْرُ الطَّائِرِ وَالشَّرْبُ غُثْرَةٌ: بالندمهكه
بهكه لك نايه.	شيوهى پمگى خاكى بوو.
غُثْثُ: ورده ورده قه لئو بوو ۵	غُثْرُ الرَّجُلِ: پياومهكه نه حمه قو گيل بوو
دمگوترئ: (غُثْثُ بَعِيرِي ثُمَّ غُثْثُ)	(فهر اغثر وهي غثراء).
وشرمهكه م لاواز بوو پاشان ورده	اغْثَرُ الشَّجَرُ: درمختهكه بنيشتى لى
ورده قه لئو بوو.	رؤيى جهوى دمردا.
إِسْتَفْتُ الْجَرْحُ: برينهكه كييم و زوخاوى	اغْثَارُ الثَّوْبِ: قوماشهكه پرزو توووى
لِ هاته دمرو گوشته مردى كه و ته	زور هه لئدا.
نـاو ۵ كييم و زوخاوى و	تَمَغْثَرُ: بنيشتهكهى كوكردمويه ۵
گوشته مردمكهى لى دمريئناو پاكى	جهوييهكهى كوكردمويه.
كردمويه نهمجار دمرومانى كرد.	الْأَغْثَرُ: نهوى خورى و بهرگى زور بى
الْغُثْثُ: كزو لاواز بيجهوانهى قه لئوى ۵	۵ مووكونكى زور بى ۵ قهوزه ۵ (ك:
دمگوترئ: (هر لا يعرف الْغُثْثُ مِنْ	غُثْرُ).
السَّيْنِ) ۵ فهرقى كزو قه لئو ناكاه ۵	الْغُثْرُ: نهو پرزو توكهى له قوماش
شتى خراب و بى كه لك له همر	هه لئددا.
شْتِيكَ بى.	الْغُثْرَاءُ: كؤمه لئيك دمنگو و ههراو
الْغُثَّةُ: شتى كه م له پاوانو له و مپرگا ۵	هؤرياي ئادمميزاد.
له و مپرى كه م و كوپ ۵ ژيانى	الْغُثْرَةُ: همرزانى و فهرمى ۵
كوله مهرگى، ژيانى زير ۵ مپرى كزو	دمگوترئ: (هم في غثرة من العيش).
لاواز.	الْغُثْرَةُ: كؤمه لئى تيكه لئو پيكه لئى
الْغُثِيثُ: شتى بى كه لك و بى خير ۵	ئادمميزادو ههراو هؤريايان ۵ زورى
كييم و زوخاوى و گوشته مردى ناو	شت و مملك و پئداويستى ژيان ۵
برين.	دمگوترئ: (عليه غثرة من مال).
الْغُثِيثَةُ: بهمانا (الغثيثُ) دئ ۵ شيوانى	الْغِيثَرَةُ: بهمانا (الغثرة) دئ ۵ تيكريزانى
عهقل و ناومز تيكچونى عهقل.	خه لك له گؤره پانى جهنگدا.
غُثْوُ الْمَكَانِ بِالنَّبَاتِ: شوينهكه گياى زورى	الْمِغْثَارُ: شتيكه و مكوو بنيشت و جهوى

له برئ درهخت دټه دمر شیرینه
وهکوو ههنگوین بونیکي ناخوښی
ههیه.

المَغْشَرُ: به مانا (المَغْشَرُ) دئ.

المَغْشَرُ: به مانا (المَغْشَرُ) دئ.

غَشَّيْتُ الْقَوْمَ: خه لکه که ورده
شهرنکیان کرد به بی جهک و
تفه مهنی.

غَشَّيْتُ لَئِلَانَ بِالْمَكَانِ: فلانکس لهو
شوینه مایه وه.

غَشَّيْتُ الشَّيْئَ: شته که ی هه نوو شیلای
دهستی پیندا هینا.

غَنَمَ لَهُ مِنَ الْمَالِ غَنَمًا: پارچه په کی باشی
له مال پیندا.

غَنَمَ الشَّيْئَ: شته که ی تیکه لاو کرد.

غَنِمَ الرَّجُلُ غَنَمًا وَغَنَمَةً: پیاوه که سپیایی
مووه کانی به سهر پشه کانیدا غالب
بوون، مووی سپی له مووی پرمشی
زیاتر بوون ه (فهر اغنم وهي غنماء) ه
(ك: غنم).

الْغَنَمَةُ: جارنک، جه لیک، دهمیک ه
غنم له من المال غنمة: جارنک
وهجبه په کی مالی باشی دایه.

غَشَمَ مَالَهُ: ماله که ی خراب کرد
نیکسپایه ری کرد.

غَشَمَ الشَّيْئَ: شته که ی تیکه ل کرد.

المَغْشَمِرُ: که سیک مافی کهسانی دی ژیر

بی بخاو حه قیان بخوا.

المَغْشَمِرُ: قوماشی خراب و شاش و باش و

زیر و رایه ل نه ستور ه خواردنیک

له بیژنک نه درایی و نه پالئورایی و

پاک نه کرایي.

هَذَا الرَّادِي غَشْرًا وَغَشْرًا: شیو و دونه که

زور پوش و په لاش و چیلکه و جهوئی
تیندا کو بومه وه.

هَذَا السَّيْلِ: لافاوه که زور پوش و په لاش و
چیلکه و شتی وای له سهرخو
هه لگرتبوو.

هَذَا نَفْسُهُ غَشِيًا وَغَشِيَانًا: دلی تیکه ل هاتو
هیلنجی هاتنی و حهریکبوو برشیته وه.

غَشَّتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه ورپوو.

غَشَا الْكَلَامَ: قسه کانی تیکه ل و پیکه ل
کرد.

غَشِيَتِ النَّفْسُ غَشِيًا وَغَشِيَانًا: دلی تیکه ل
هاتو خهریک بوو برشیته وه.

غَشَّتِ الْأَرْضُ بِالنَّبَاتِ: زمویه که پر بوو
له گزوگیا.

غَشِيَ الْكَلَامَ غَشِيًا: قسه کانی تیکه ل و
پیکه ل کردن.

الْغَشَاءُ: نهو چیلکه و خشت و خال و بل و
پوشی لافاو له گه ل خوئی دهمینن ه

که فو سهر پژی مهنجه لی کولها توو ه

(غشاء الناس) خوئری و هه تیومچه ی

کومه لی نادمی.

الغَبَرُ: خمرات کۆمهله خه ئکی
باشکەوتوون به ناو هه موو جیهاندا
یلاویوونه وه پابهندی دابونه ریتی
خۆیانن و له پێگه ی بازرگانی و
پیشه سازی یه وه زیانی خۆیان دابین
دمکه ن.

قَدْ البعير غداً: حوشرمه که غوده ی ئ
پهیدا بوو.
غداً البعير: حوشرمه که غوده ی ئ پهیدا
بوو.

اغذت الإبل: حوشرمه که دهمده غوده ی
توش بوو.

اغذ القوم: خه ئکه که حوشره گانیان
توشی غوده بوون ه ده سگوتری:
(اغذ علیه) پهی هه ئساو دهماری
هاوسان و فش بوون.

الغد: په تای حوشر.

الغد: به مانا (الغد) دئ ه ئه ندامیکی
هه ئتوقیومو له جه ند خانه یه کی
پێستی پێکهاتوو ه واده بی قه نات
هه یه واده بی بی قه نات.

الغد الجرابية: ناویکی کۆنه بۆه مر
کیسه غوده یه که له جه سته دا
پهیدا ده بی.

الغد الغرابية: جۆره غودمیه که له
کۆنه ندای زاووزی میینه ی
حه شه راتدایه مادمیه کی لینج

دەردەدا بۆ لکاندنێ هێلکه به هه ندی
هێلکه ی تروه.

الغدّة: هه مر گرێ و لوپکه له
جه سته داو به ز دهوری دابی.
غفر الرجل غداً وغداً: ناوی زلکاوی
خواردموه.

غفر فلاناً وبه غداً وغداً: سته می له
فلان کردو واده ی به ئینی خۆی
هه ئومشاندموه ه و مفا ی به به ئینی خۆی
نه کرد.

يا غدر: نه ی سته مکار ه (يا آل غدر)
نه ی سته مکارینه.

غدرت المرأة ولدها: ئافهرمه که سته می
له مندا له که ی کردو بزێوی پێک و
پێکی نه دایه.
غدر الرجل غداً: پیاوه که له ناوی زه لکاوی
خواردموه.

غدر المكان: شوپنه که به مرده لان و درزاوی
بوو؛ قورپه لیته ی وه شکه وه بووی
قه ئشت قه ئشت بوو.

غدر عن أصحابه: له هاوه له کانی دواکه وت
ه (فهو أغدر وهي غدراء).

غدر فلان: فلانکه س براكانی مردن و
بۆخۆی زیندوو.

اغدره: خسته ی ناو زلکاومه ه
ه یشتیه وه، ده سگوتری: (أعاني فلان
فاغدر له ذلك في قلبي مودة) ه

وشمى (اغذر) له رسته كه دا به مانا
هيشته وميه.

اغذر الشئى: دواى خوئى خست،
هيشته وه ۵ تپهرى ۵ دگوترى:
(اغذر المائه) له سد تپهرى ۵ (فهو
مغدر).

غادره مغادره: وازى لى هينا ۵
هيشته وه.

اغذر: پرچى هونيه وه ۵ زولفى خوئى
هه لويزنى.

تغذر: دواكهوت ۵ روبهروى خه لى
بووه له مهيدانى شهر دا.

اغذر المكان: شوينه كه زلكاوى تيدا
مان ۵ پاش رابوونى لافاو چهند
زلكاوى تيدا پيدا بوون.

الغادره: دگوترى: (به غادره من مرض)
پاشماوى نه خوشى تيدا ماوه.

غدار: واته: هوئى سته مكار صيفه
(فعال) يه.

الغداره: پاشماوى شت.
الغداره: تفهنگي كه بو فيشهك
هاويشتن يان دمانچه يه كه.

الغدر: هر شوپنيك زمويه كه توندو
بهرده لان بى، زمويه كه قه لشت
قه لشت بى به جورىك ولاغ نه توانى
پيدا بروا ۵ قوره ليته كه وشك
بوويته وه قه لشت بووبى ۵
(ك: اغدار) ۵ دگوترى: (رجل

ثبت الغدر) پياوئى به دهم و پلو
به لگه به هيزه له كاتى دم تيك
زنين و كي شه و نيزاعدا.

الغدره: به مانا (الغداره) دئ.
الغدره: كه سيك زور سته له خه لك
بكا.

الغدره: تاكى (الغدر) ۵ پاشماوى شت.
الغدير: نهو گوماو و زلكاوانه له دوا
لافاو دهمينه وه ۵ همروا ناوه بو
روبارى بچوك.

الغديره: پارچه روهك، كومه له گيا ۵
(ك: غدران) ۵ پرچى هوندر اووه ۵
لاجانگى هه لويزنراو، (ك: غداثر).

غذف له في العطاء غذفا: به خشينه كه
زور كرد.

اغذف الليل: شهو پهردهى خوئى
دادا يه وه.

اغذلت البحر: دمريا شه بوله كانى ليل
بوون.

اغذف الحاتن: كير برمهك پيستی سمرى
هينه كه لى كردم وه.

اغذت المرأة قناعها: نافرته كه
سمر بو شه كه هينا يه سمر
دهم و چاوى دهم و چاوى خوئى
داپوشى.

اغذف الصياد الشبكة على الصيد:
نيچير موانه كه داو و تورمه كه
به سمر نيچير مكه دا دادا يه وه.

غَدَفَ الْقَوْمُ مَغَادِفَةً وَغِدَانًا: خه‌ئکه‌که

له ژبانی خوښ گوزمرانیدان.

إِغْتَدَفَ مِنْهُ: شتیکی زوری ئی و مرگرت.

إِغْتَدَفَ الشَّرْبُ: قوماشه‌که‌ی بری ۵

پارچه پارچه‌ی کرد.

إِغْدَوْدَفَ اللَّيْلُ: شهو هاتو پهرده‌ی

خوی داداپه‌وه.

الْغُدَانُ: قه‌له‌پ‌مه‌شی گه‌وره‌و بالدریز ۵

موی دریزو پر ۵ (ك: غدفان).

الْغُدَائِي: هه‌رشتیک پهنکی ره‌ش بی ۵

نیسه‌تدراو بولای قه‌له‌پ‌مه‌شه ۵

دمشگوتری: (ليلة غدائية الأهاب)

شه‌ویکی تاریک تونه‌که.

الْغَدَفُ: نازو نیعمه‌تو گوزمران

فراوانی ۵ دمگوتری: (هم في غَدَف

من العيش) نه‌وان له ژبانو

گوزمرانی خوښ دان.

الْغُدْفَةُ: شتی‌که‌و مگوو چارۆکه

نافرمتی عه‌رمب به‌خویانی دا دمدمن

پیشی دمگوتری: (غطفه).

الْغِدْفَةُ: توی‌کلی فولو لوبیاو نه‌و

جۆره‌ شتانه.

الْغِدْفَةُ: به‌مانا (الغدقة) دئ.

غَدَقَتِ الْأَرْضُ غَدَقًا: زمویه‌که‌ ناوی

پۆجووی زور تیدا بوو، ته‌پ‌بوو.

غَدَقَتِ الْأَرْضُ غَدَقًا: زمویه‌که‌ ناوی

زوری تیدا بوو.

غَدَقَ الْمَطَرُ: بارانه‌که‌ پرۆ له‌نگیزه‌ بوو.

غَدَقَ الْعَيْنُ: چاومه‌که‌ فرمی‌سکی زور بوو

زوری ناو ئی هه‌ل‌پ‌ژا.

غَدَقَتِ الْأَرْضُ: زمویه‌که‌ به‌پیتو

بهرمه‌که‌ت بوو.

إِغْدَوْدَقَ: به‌مانا (اغدق) دئ ۵

دمگوتری: (إِغْدَوْدَقَ الْمَطَرُ)

(وإِغْدَوْدَقَتِ الْعَيْنُ).

غَيِنَقَ: به‌مانا (إِغْدَوْدَقَ) دئ.

الْغَدَقُ: ناوی پۆجوی زور، ناویک زموی

دابۆشی‌بی و نه‌گونجی زمویه‌که‌ی

به‌کاربینی بۆ کشت و کال و ناوهدانی.

غَيِنَقَ الرَّجُلُ: پیاومه‌که‌ لیکی زور بوو.

الْقِيْدَاقُ مِنَ الْفُلْمَانِ: کوپی تازه

پی‌که‌یشتوی نه‌رم و نۆل ۵ پیاوی

سه‌خی و نانیده ۵ نه‌سپی ره‌سه‌نی

هه‌نگاو دریز ۵ ژبانی خوښ و

ناسوده.

الْقِيْدَقُ: به‌مانا (القيداق) دئ.

غَلِنَ غَدْنًا: شل و نه‌رم بوو.

تَغْدَنَ الْفُصْنُ: لقهدارمه‌که‌ پاژاو

چۆمايه‌وه.

إِغْدَوْدَنَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ دریز بوو لیک

هالا ۵ دمگوتری: (إِغْدَوْدَنَ الشَّعْرُ)

زولف دریز بوو لیک هالا.

إِغْدَوْدَنَ الشَّجَرُ: درمخته‌که‌ نه‌رم بوو

چۆمايه‌وه.

إغْدُونِ النَّبْتُ: رومگه که سهوز بوو
تاوای لی هات رمش بنوینی به هوئی
تیر ناویه وه (فهر مُغْدُونِ).

الْغَدَانِي: گهنجی نهرمونوئل.
الْغَدَنُ: نووستن و منهوز.
الْغُدَّةُ: پارچه گوشتیکی نهستووره
له لا شه ویله دا.

الْغُدُونُ: گهنجی نهرمونوئل.
الْمُغْدُونِ: به مانا (الْمُغْدُونِ) دئی ه قزی
زور رمشی نهرم.

هَذَا غُدَا: به یانی رویشته.
غَدِي غَدَا وَغَدَا: نانی به یانی یان
نیومرؤی خوارد (فهر غَدِيَانْ وهی
غَدِيَانْ وَغَدِيَانْ).

غَادَاهُ: زوو دهستی پی کرد ه دمگوتری:
(غادیته مع صياح الديك) به ره
به یان و که له باب خویندنان دهستم
پی کرد.

غَدَاهُ: نانی نیواری پیشکش کرد.
إغْدِيْ عَلَيْهِ: زوو په لاماری دا، زوو
دهستی پی کرد.

تَغْدِي: نانی به یانی یان نیومرؤی
خوارد ه دمگوتری: (أَدْنُ تَغْدُ) نزیك
به وه نانی به یانی بخو.

الْغَادِيَّةُ: هه ور به یانی پیک بیو
کوبیتته وه باران ببارینی ه بارانی
سهرله به یانی.

الْغَدَا: خواردنی به یانی، قاوالتی ه
قورئان دهفهرموی: ﴿أَتَيْنَا غَدَاَنَا﴾ ه
نانخواردنی نیومرؤ ه (ك: أغدیه).

الْغَدَاةُ: کاتی نیوان کازیوهی به یانی و
خور هه لھاتن ه (ك: غَدَوَات).
الْغُدَّةُ: به مانا (الْغَدَاة) دئی ه (ك: غَدَا
و غَدُو)

الْمَغْدِي: شوینی نانخواردنی به یانی ه
دهگوتری: (ما ترك من أبيه مَغْدِي وَلَا
مَرَا حًا) هیچی له بابی ناچی.
الْمَغْدَاةُ: به مانا (الْمَغْدِي) دئی.

غَدَا الْجُرْحُ غَدَا: کیم و زوخاوی ناو
برینه که هاته دهر.
غَدَا الْعِرْقُ: ره که که چی خوینی تیدا بوو
هاته دهر و نه برآ.

غَدَا الشَّيْءُ غَدَا: شته که ی کهم کردموه.
أَغَدَ الْجُرْحُ وَالْعِرْقُ: به مانا (غَدَ) دئی.
أَغَدَ السَّيْرُ: به خیرایی روئی په لهی
کرد له رویشتهندا.

الْغَادُ: رمگی که له چاودا ناوی لی دئی و
ناپری.

الْغَادَاةُ: پیستیکی ته که له سهری
مندالدا دئی و ده چی، که ره ق بوو بوو
به ئیسقان ده بیته ئیسقانی پی شه
سهر.

الْغَذِيَّةُ: نهو کیم و زوخاومیه که له ناو
برینه دایه.

إِغْتَنَزَ: به‌ئو به‌شیری دروست کرد،

حه‌ئوای شیري کرد.

الْغَذِيرَةُ: نارد شیري تی دمکری و

دمکولیندری، گهرم دمکری به ناگر

یان تیشکی خور.

غَنَزَمَ الْكَلَامَ: قسه‌کهی تی‌که‌ئو پی‌که‌ئو

کرد.

غَنَزَمَ الشَّيْئَ: شته‌کهی به‌گوتره

فرۆشت.

تَغَنَزَمَ الرَّجُلُ مَيْنًا: پیاوه‌که سویندی

خوارد.

تَغَنَزَمَ الشَّيْئَ: شته‌کهی خوارد.

الْغُذَارُمُ: ناوی زور و پیوانه‌ی گوتره

کاری.

الْمُغَنَزِمُ مِنَ النَّبْتِ: روه‌کی تی‌که‌ئو

پی‌که‌ئو خراپ.

غَذَمَهُ غَذْمًا: به‌خیرایی و حه‌زموه

خواردی و هه‌ئو لوشی.

غَذَمَ الْفَصِيلُ: بی‌چوه‌که هه‌موو شیري

ناو گوانی دایکی خوارد.

أَغَذَمَ الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ: به‌مانا

(غَذَمَهُ دئ).

إِغْتَنَزَمَ الْفَصِيلُ مَا فِي ضَرْعِ أُمِّهِ: به‌مانا

(غَذَمَهُ دئ).

إِغْتَنَزَمَ فَلَانُ الشَّيْئَ: شته‌کهی به‌حه‌زو

نارمزموه خوارد و دمگوتری: (هر

یتغذم کل الشئی) و نه‌گهر زور خور

بی.

الْغُذَامَةُ: زور خور که هه‌موو شتی‌ک

بخوا.

الْغُذْمَةُ: شیري زور و جه‌له‌به مه‌رو

بزن و پهنگی لی‌ئو خاکی و

دمشگوتری: (أصابوا من معروفه

غَذْمًا) بی برانه‌وه پیاوه‌تی نه‌ویان

پی‌گهی هه‌ر رۆژه شتی‌کی بۆ

ناردن و جۆره پیاوه‌تییه‌کی له‌گه‌ئو

کردن.

الْغُذْمَةُ: (بشر غُذْمَةً) بیریکی ناوداره

ناوی زۆره.

الْغُذْمَةُ: شیري زور و جه‌له‌به نازمه‌ئو

(ك: غُذْمٌ).

غَذَمَر: رقی هه‌ئساو هاواری کرد و

به‌بی ئی وردبونه‌وه دمستی به

کارمه‌که کردو چوو زهر نه‌و باره

قورسه‌وه و به ویستی خوی

هه‌رمانه‌روایی گه‌له‌که‌ی کردو

هه‌رمانی رمت نه‌کرایه‌وه و که‌س

لی‌ئو یاخ‌ئو نه‌بوو.

غَنَزَمَ الشَّيْئَ: شته‌کهی تی‌که‌ئو

به‌شتیکی تر کرد و شته‌کهی به

گوتره فرۆشت به‌بی پیوان و

کیشان و پیوانه شته‌کهی فرۆشت.

تَغَنَزَمَ: هاواری کردو به رقی هه‌ئسان و

نه‌ره نه‌رو قسه‌ی تی‌که‌ئو پی‌که‌ئو

هه‌ئسو که‌وتی کرد.

الْغُذَامَرُ: ناوی زور.

خَوْرَ اَدْمَگَرِئِ ه (ك: اَغْزِيَة).	غَذَا الْمَاءُ وَالْعَرَقُ غَنَوا: ناهمهكه يان نارهق
الغُذْوِيّ: شيره خَوْرَمِيَه ك شيرى دايكى	رهموان بوو.
خَوَى نهخواو بهشيرى ناهرمَتِيَكِي	غَذَا الْعَرَقُ: رهمكهكه خويَنى ئى دمرچوو.
تر بهرومرده بكَرِئ.	غَذَا الْمَرْحُ: برينهكه بهردمهوام خويَنى ئى
غَرَبَتِ الشَّمْسُ غُرُوباً: خَوْر لهكههنارى	هات.
ناسمان لاي خَوْرُئِساوا ئاوايوو	غَذَا الْجَمْلُ بُولُهُ وَيَبُولُهُ: حوشترمهكه
ديارنهما.	ميزمهكهى پچر پچر كرد.
غُرَبَ فُلَانٌ: فلانكهس ديار نهما.	غَذَا الرَّجُلُ وَالْخِيَوَانُ غَذَوا وَغَذَوا: پياومهكه
غُرَبَ الْقَوْمِ: خهلكهكه رَويَشتن.	يان نازمهكهكه پهلهى كرد.
غُرَبَ عَنْهُ: لِيى دوركهوتهوه ه دمگوترئ:	غَذَا الطَّعَامُ الْمَوْلُودَ غِذاءً: خواردنهكه بُو
(أَغْرَبَ عَنِّي) لِيَمِ دوور بكهوه.	مندالهكه سودبهخش بوو، پيى كهوتو
غُرَبَ فُلَانٌ غُرُوباً: فلانكهس له ولات	بهشى كرد ه دمگوترئ: (غَذَا الصَّبِيَّ
دووركهوتهوه.	بالبَن) مندالهكه شير بوو به بَزِيوى،
غُرَبَ الشَّيْءِ غُرُوباً: شتهكه رَمَش ههلكهرا.	بهشير بهخيوى كرد.
غَرَبَتِ الْعَيْنُ: پَيَلَوى چاو نهستور بوو	غَذَا فُلَانًا الطَّعَامَ: خواردنمهنى دا بهفلان.
هاوسا.	غَذَى الْعَرَقُ: رهمكهكه خويَنى ئى هات.
غَرَبَتِ الشَّاةُ وَالْفَرَسُ: مهرمهكهو	غَذَى الْجَمْلُ بَبُولُهُ: حوشترمهكه ميزى
نهسپهكه توشى نهخوشى ئاو لهچاو	پچرپچر كرد.
هاتنو برژانگ روتانهوه بوون.	غَذَى الْمَوْلُودُ: مندالهكهى بهخيوكرد.
غُرَبَ عَنْ وَطَنِهِ غُرَابَةً وَغُرْبَةً: له ولات	إِغْتَذَى: بَزِيوى خوارد.
دوركهوتهوه.	تَغَذَّى: بَزِيوى خوارد.
غُرَبَ الْكَلَامِ غُرَابَةً: قسمكه جهواشهو مانا	الغَاذَى: دمگوترئ: (فُلَانٌ غَاذَى مَالِ)
ناديار بوو (فهو غريب) (ك: غرباء) و	فلانكهس زور بهشهمالو سامانى
(هي غريبة) ه (ك: غرائب).	خوى دمخاته گمرو سمرو كارى
أَغْرَبَ: چووه خَوْرُئِساوا ه بوو به	دمكا.
غمرپو بيگانه له ولات ه سمغمري	الغِذاءُ: بَزِيوى ه خواردنو خواردنهوه
كرد ه شتى غمرپو ناوازهى هيئا.	كه جهسته پيى گهشه دمكاو

اغرب في كلامه: قسه‌ی وای کردن
 تیگه‌یشتن لییان زه‌حمه‌ت بوو.
 اغرب في الأرض: سه‌فه‌ری کردو
 له‌ولات دوورکه‌وته‌وه سه‌فه‌ری
 ولاتی دووری کرد.
 اغرب في الضحك: زیدمه‌روی کرد له
 پیکه‌نیندا.

اغرب الرجل الأسمر: پیاهه گهنم
 ږمنگه‌که مندالی سپی پیستی بوو.
 اغرب فلان: فلانکه‌س سامانی زور
 بوو، ومزعو حالی خوش بوو
 دمه‌گوتری: (اغرب المال) و (اغرب
 الحال).

اغرب الشيء: شته‌که‌ی دوورخسته‌وه.
 غرب القوم: خه‌لکه‌که (قه‌ومه‌که)
 چونه لای خورثاوا.

غربت المرأة السراء: نافرته گهنم
 ږمنگه‌که مندالی سپی پیستی بوو.
 غرب فلاناً: فلانکه‌سی دوورخسته‌وه.
 غرب الدهر فلاناً: روژگار فلانکه‌سی
 دوورخسته‌وه.

اغرب: له ولات دمرچوو بوو به
 غم‌ریب و په‌ناهنده چوستو
 چالاک بوو.

اغرب فلان: فلانکه‌س ژنی له خزمی
 خوی نه‌هینا، له بیگانه
 هاوسه‌گیری کرد.

تغرب: له ولات دوور که‌وته‌وه.

استغرب الرجل في الضحك: پیاهه‌که
 زیدمه‌روی کرد له پیکه‌نیندا
 دمه‌گوتری: (استغرب عليه الضحك)
 زور پیکه‌نی پیکه‌نینی، قاقای
 هات.

استغرب الشيء: شته‌که‌ی به‌نامو
 ناوازه هاته به‌رجاو.

الفارب: ناوشان و نیوان دووگو ملی
 حوشر و نه‌و شوینه‌ی هه‌وساری
 حوشری دمه‌خړته سمر کاتی
 به‌ره‌لای ناو له‌ومړگا دمکری
 بوئه‌وه‌ی به‌مارمزی خوی بله‌ومړی
 و به‌ناده‌میزادیش دمه‌گوتری: (جبلک
 علی غاربک) ته‌واوی نازادیت هه‌یه
 بو کوئ دمه‌جیت بجو و نه‌م رسته‌یه
 بو کینایه له ته‌لاق به‌کارده‌یتری و
 هه‌روا ناوه بو تۆپه‌لاکی هه‌موو
 شتیک و (ک: غوارب) و (غوارب
 الماء): سمر شه‌پولی ناو.

الغريان: پیشه‌وه‌ی دووگی حوشر و
 دواوه‌وه‌ی.

الغراب: قه‌له‌ږشه و جوړه بالندیه‌که
 له پیږی (الجرائم) به‌زور جوړی
 بالنده دمه‌گوتری: (قه‌له‌ږشه،
 قه‌له‌باچکه، واشه، قه‌له‌بالدریز) و
 غم‌ریب نه‌م بالندیه به‌نیشانه‌ی

شوومو نه گبه تی دادمنین ۵ همرکاتی
 قهله پرشه قهراندبیه تی و کابرای
 عمره ب خمریکی سه فمهرکردن
 بووبیی س سه فمهرکه ی
 هله و شانندوتوهه، له وه ترساون له و
 سه فمهردا تووشی به لاو ناخوشی
 ببین ۵ بویه پییان گوتووه: (غراب
 السین) قهله پرشه یه که بۆته
 به ریه ست له نیوان خویان و
 مرازمکانیان ۵ قهله پرشه کراوته
 نمونه بۆ زۆر پۆشتن ۵ دهگوترئ:
 (بکر بکر الغراب) و مکوو قهله پرشه
 همرزوو به یانی پابوو له خمو هه لسا
 ۵ (فلان احذر من الغراب) فلانکهس
 له قهله پرشه وریاو خۆپارێزتره ۵
 (طار غرابه) هزی رهشی سپی بوو
 پیر بوو ته مه نی گهنجی به سمر
 جوو ۵ همر و وشه ی (غراب) به مانا
 سهرمتای هه موو شتیک یان تیزایی
 هه موو شتیک دئ ۵ دهگوترئ:
 (غراب الفاس و غراب السیف)
 تیزایی پاچ و شم شیر.

الغرب: خۆرئاوا ۵ لای خۆر ئاوابوون ۵
 نه و ولاتانه ی که وتونه ته به شی
 خۆرئاوا، پیچه وانه ی خۆر ه لات ۵
 سهرمتای هه موو شتیک و تیزایی
 شت ۵ دهگوترئ: (غرب السیف)

والسکین والفاس ۵ چوست و چالاک
 له کاروباردا ۵ توندوتیژی ۵
 دهگوترئ: (فی لسانه غرب) (و اخاف
 علیه غرب الشباب) (وسیف غرب) ۵
 همر وشه ی (الغرب) ناوه بۆ
 دۆلجه ی گه وره که له پیستی گا
 دروست کرابه ۵ همر و ناوه بۆ
 فرمیسک ۵ پیرموی فرمیسک ۵
 قولینجکی چاو ۵ دواوه ی چاو
 پێشه وه ی چاو ۵ زۆری هه بوونی تف
 له ده مدا ۵ همر و دهگوترئ: (أصابه
 سهم غرب) تیریکی وێلی بهرکه وت
 نه زانرا کێ هاویشته ویه تی ۵ (ك:
 غروب).

الغرب: زێر ۵ زیو ۵ بهرداخ و پیا له ۵
 شهراب ۵ ئاوی چۆراوه له گونده و
 دیمکه ۵ جۆره دره ختی که تیری ئ
 دروست دهکری ۵ له ولاتی شامدا
 به جۆره دره ختیک دهگوترئ که له
 پیری (الصفصافیه) به و له قهراخ
 جۆگائاو دهر وێندری به مه بهستی
 سوود و مرگرتن له دارمه که ی ۵ له
 ولاتی میصر جۆرێ که له
 (الصفصاف) پێی دهگوترئ (شعر
 البت) یان (أم الشعر) ۵ دهر دیکه
 توشی مهرو بزن دهبی که ده بیه ته
 هۆی هه لومرینی موی لمبۆزی و

برزانگی جاوی ۵ دمگوتری: (بعینہ

غرب) جاوی ہمیشہ ناو دمگاو

ئاویان ئی نابری.

الغریة: دوری و غمریبی ۵ سپی

خالص.

الغریب: ہمر درمختیک تیشکی خور

لہکاتی ناوا بووندا لئی بدا ۵

ہمرشتیک پال خورئاوا بدری.

الغریب: بیگانہ ۵ پیاویک لہھوزو

خیلہکہ نہیو خوی لہگہل نہوان

حیساب بکا.

المغرب: شوینی ناوا بوونی خور ۵ کاتی

خورئاوا بوون ۵ لای ناوا بوونی خور

۵ ولاتی مہغریب ۵ نہو ولاتانہی

دمکونہ باکوری نہفریقیاو

خورئاوای میصر کہ بریتیہ لہ

ولاتی (لیبیاو تونسو) جہزائرو

مہراکش ولاتی مہغریبی نہمرف.

المغرب: ہمرشتیک داتپوشیو

بتشاریتہوہ (عقلاء مغرب)

بالندمیہکی گہورمیہ زور دور

دمرو ۵ بالندمیہکی نہفسانہمیہو

بوونی نیہو ناوی ہمہ.

المغرب: دور ۵ دمگوتری: (هل من

مغربه خبر) ناہا ہوا لئی تازہ

ہاتو نہولاتیکی دورموہ ہمہ؟.

الغریب: جورہ ترئیہکہ ۵ ہمریک

مووہ سپیہکانی بہخمنہ رمش

بکاتہوہ ۵ شتیک زور رمش بی ۵

بہزوری وشہی (غریب) دمگرتہ

ناوہلناو دمگوتری: (أسود غریب)

(ك: غرابی) ۵ قورٹان دمہرموی:

﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيْضٌ وَحُمْرٌ

مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ﴾.

غریل فلان فی الارض: فلانکس بہناو

زہویدا پوی.

غریل الحب: دانہویلہکھی لہ بیژنگ دا.

غریل القوم: خہلکہکھی گوشتو بر

کرد.

غریل البلد والناس: کھشی حالو

ومزعی خہلکہکھی کرد.

الغریال: بیژنگ؛ نامیرکہ بو

جیاکردنہومی سہرگوزرو پلو پوش

لہدانہویلہکہ ۵ پیاوی فیتنہو

دووزمان ۵ (ك: غرابیل) (القطم

الغریالی) نیسقا نیک لہتہختی

جومجومہ دایہو دمکوتہ نیوان

لوتو میشک.

المغریل: پیاوی ہہلزاردہ.

المغریل: کھییک ہیشہی بیژنگ

دروستکردن بی.

غریث غریثاً: برسی بوو (فہر غرٹان) ۵

دمگوتری: (امراة غریثی الوشاح)

نافرمتیکی گہدی بجوک و قہد باریکہ.

غَرَّكُه: برسی کرد.

غَرْدُ الطَّائِرِ وَالْإِنْسَانُ غَرْدًا: بالندمکه یان

ناده میزاده که دمنگی بهرز کرده و

گورانی گوت و خویندی ۵ بؤ زیدمپروی

له مانای (غَرْد) دا ده لئی: (غَرْد و غَرْدَة).

أَغَرْدُ الطَّائِرُ وَالْإِنْسَانُ: بالندمکه

ناده میزاده که ی خسته خوشی و

زده ماوند موه به دمنگی خوشی خوی

۵ ده گوتری: (سمت قمریاً فأغردني)

گویم لهدنکی قومری بوو

دهیخویند خستمیه حالهتی خوشی و

هه لپمپرنه وه.

غَرْدُ الطَّائِرِ وَالْإِنْسَانُ: به مانا (غَرْد) دئ.

إِسْتَغَرْدَهُ: هینایه خویندن و گورانی

گوتنه وه.

الأغردة: خویندن بولبول و کوترو

بالندمی ترو ناده میزاده ۵

ده گوتری: (طائر أو مَغْنٌ مُسْتَمْلِحٌ

الأغريد) بالندمیه کی دمنگ خوش

یان گورانی بیژیکی دمنگ و ناواز

خوش.

الفراد: جوره کارگی که هه لده توفی ۵

(ك: غراد).

غَرَّ الرجلُ: پیاوکه نیش نه زان و بی ناگا

بوو له کاروبار.

غَرَّ الماءُ: ناوکه رۆجوو.

غَسَّرَ فلاناً غَرّاً وَغُروراً: فلانکه سی

هه نخه له تاند ۵ فیلی لئ کرد ۵ زمبری

له ناوچه وانی دا ۵ مهبهستی خوی لئ

ومدهست هینا.

غَرَّ الطَّائِرُ فَرَحَهُ غَرّاً وَغِراراً: بالندمکه به

دمندووی خواردنی دا به بیچو مگانی ۵

همروا وشه (غَرَّ) به مانا سپیه تی و

درهوشانه وه دئ ۵ ده گوتری: (غَرَّ

وجهه) روخساری سپی و جوان و

درهوشاوه بوو.

غَرَّ الفرسُ: نه سپه که ناوچه وانی خالی

سپی پیوه بوو.

غَرَّ الرجلُ: پیاوکه بهرز بۆوه بوو به

گه وره و پیش سپی ولاته که ی ۵ کرداری

جوان و رهفتاری په سهندی لئ

دمرکه وتن ۵ یان پیاوکه بی ناگا و

که و دهن و تینه گه یشتوو بوو.

غارُ السوقِ: بازارِ شکاو مامه له کهم بوو.

غارُ الناقةِ: حوشرکه شیری کهم بوو.

غارُ التحيةِ: وه لامی سلاو که ی کهم

کرده وه و مگوو پیویست وه لامی سلاوی

نه دایه وه.

غَرَّ به تغیراً وَتَغَرَّةً: خستیه شوینی

خه تهرناک و فه وتانه وه ۵ ده گوتری:

(غَرَّ بنفسه وماله) خوی و مال و

سامانی خسته خه تهرمه وه.

غَرَّ الغلامُ: مندا له که ددانی

دمرکه وتن: ددانی پیشینهی پوان و

دمرکه وتن.

غَرَزُ الطَّيْرِ: بالندمكه بالهكاني بهرز
کردنه وه خهريکبوو بفرئ.

غَرَزُ الْقَرْبَةِ: کوندمکي پړ کرد.

اغْتَرَّ فلان: فلانکس غافل و بئ ناگا

بوو ه فيلئ لئ کرا.

اغْتَرَّ فلاناً: ههولئ دا بيخافلئني و

ناکاي له روداونهئ.

اغْتَرَّ الأمر فلاناً: روداوهکه به غافلي و

بئ ناگاي له ناگا و تووشي فلانکس

بوو.

تَقَرَّرَ الفرس: نه سپهکه ناوچه وان

به لهک بوو ه دمگوترئ:

تَقَرَّرَ الفرس وتَجَبَّل: نه سپهکه

ناوچه واني به لهک بوو همروا

قاچه کانيشي به لهک بوون.

اِسْتَقَرَّ: به مانا (اغترئ دئ).

اِسْتَقَرَّ فلاناً: به غافلگيري و له ناگا و

بؤي هات و په لاماري دا.

الأغر: مهشورو به ناوبانگ دمگوترئ:

(يوم أغرَ وليلة غراء).

الغار: غافل و بئ ناگا ه بير هه لکهن.

الغرار: تيزايي شمشير ه شيوه و شکل ه

دمگوترئ: (ضرب نصاله على غرار

واحد) تير هکاني له سهر پهک شيوه

تاشين (ضرب على غراره) پړ و

شوئني نهوي گرته بهر ه که ميک

له خه ه دمگوترئ: (ما ذقت من

النوم إلا غراراً) نه نوو ستم جگه

له که ميک خه و نه بئ ه (ما لبثت

عنده إلا غراراً) که ميک نه بئ لاي

نه و نه مامه وه ه دمگوترئ: (جاءنا

على غرار) له ناکاويک و گوژو

گوممهت هات بؤلام ه (لبثت اليوم

غرار شهر) به نه نندازهي مانگيک

مامه وه.

الفرار من الصلاة: ناقيص بووني

روکنه کاني نويز.

القرّة: غافلي و بئ ناگاي ه ميړمندالي

ه دمگوترئ: (كان ذلك على غراتي)

نه وه و هکيو سهر دهمي ميړمندالي

من وايه.

الغراة: گوئني و خه راريکه له جه وان

گهوره تره گهنمي تي دمکري.

الفر: تيزايي شمشير ه جوگه

شه فکرن به ناو زمويده ه هه موو

دوو لو هينانه وه و هه دکرديک له

قوماش و شتي وا دا ه دمگوترئ:

(طوى الثوب على غره) قوماشه کهم

و هکيو خوئ پيچايه وه.

(طويت فلاناً على غره) فلانکس

جي هيشت له سهر حائي خوئ و

به بئ نه وه ي نيش و کارمکي

دمريخه م.

الفر: که سيک به ناساني هه ليخه له تي.

الْفُرُّ: باندیه کی حاج درنژده له باندیه
ناویه کان رمنگی پشه سمری سپیه
بهناوی زلکاومکان دمی.

الْفُرُّ: خه تهرو سامناک ۵
روبهر و بوونه وه، به هیلاک چون ۵
کالایه ک: که کپارو فروشیار جوړو
چه ندیه تی نه زان ۵ یان دنیا نه بن
له ته سلیم کردنی کالاکه و مگوو
فروشتنی ماسی له ناودا ۵ یان
فروشتنی باندیه به ناسمانه وه.

الْفُرُّ: له هه موو شتی کدا سهرمتاکی و
باشه که ی ۵ سپیایی ناوچه وانی
نه سب ۵ مانگی یه که شه وه ۵ یه که م
پوژی مانگ ۵ هه لاتن و دمرکه وتنی
مانگ ۵ دهم و چاوی مروقه ۵ هه
روناکایی و کازیومه که سهرمتاکی
دمرکه وئ ۵ گه وړه پیاو و پش
سپی قهوم ۵ کالای باش و به نرخ ۵
سپی شهوی سهرمتای مانگ.

الْفِرَّةُ: بن ناگایی و غافلی له کاتی
به خه به ریدا ۵ (ک: غِرَر).

الْفِرَّةُ: هه رشتیک ناده میزاد له خسته
به ری مال و سامان بی یان پله و پایه
بی، یان شه هومت و نارمزوی
نه فس و شه پتان بی.

الْفِرَّةُ: گهنجی بی نه زمون ۵ جهسته و
نه ندام جوانی ۵ ژپانی نه رم و نول و
په نازو نیعمه ت ۵ که فیل و

بهر عوده و سهر بهر شتیار ۵
دهشگوتری: (أنا غریک من هذا
الأمر) نه من له م بواره دا شاره زاو
خاوه نه زمونم.

الْفُرُّ: گیانه به ری کی گوشت خوړه ۵
شیوه ی له نیوان سهگو و پشپله دایه ۵
هاج کورت و حاج پشه ۵ روخساری
سپیه ۵ له هه ردولای روخساریه وه
دوو خه تی پش هه ۵ هه روا ناوه
بؤ که له حوشتری په سه ۵
له په نندا هاتووه: (أغن من غری).

غَرَزَتُ الجُرَادَةَ غَرَزًا: کولله که کلکی
چه فاند زمو بؤنه وه یه که بکا.
غَرَزَ الشَّيْءَ فِي الشَّيْءِ: شته که ی
له شته که ی چه فاند تی کوتا.

غَرَزَ الإِبْرَةَ فِي الثَّوْبِ: دمرزیه که ی
چه فاند هوماشه که.

غَرَزَ الْعُودَ وَنَحْوَهُ فِي الْأَرْضِ: چله داره که ی
له زموی چه فاند، سکه که ی چه فاند.

غَرَزَ الرَّكْبُ رَجْلَهُ فِي الْغَرَزِ: سواره که فاجی
خسته ناو ناوزه نگیه وه بؤنه وه ی
سوری و لاخه که بی.

غَرَزَ غَرَزًا: ملکه چی پاشا بوو وازی له
یاخیبون هی ناو هه مان به رداری پاشا
بوو.

أَغَرَزَ الرَّادِي: دۆل و شیوه که روه کی
(غَرَزِي لِي رِوَا).

اغَرَزَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی چه‌قاند.

(ك: مغارِز).

غَرَزُ: به‌مانا (غَرَزَ) دئ.

غَرَزُ فُلان الغنم: رۆ‌ژه نارۆ‌ژێ‌ك مه‌رپه‌کە‌ی دۆ‌ش.

إِغْتَرَزَ رجله في الغرز: قاجی خسته ناو ئاو‌زمنگی‌هه.

التغريز: ئه‌وه‌یه نه‌مامه خورما له شوێ‌نێ‌ک‌ه‌وه بگوێ‌زێ‌ته‌وه بو شوێ‌نێ‌کی تر بۆ‌نه‌وه‌ی بچه‌قێ‌ندری. الغارُ: نه‌زان.

الغَرُزُ: ئاو‌زمنگی ٥ له‌حه‌دیسدا هاتووه: (كان اذا وضع رجله في الغرز يريد السفر يقول بسم الله) ٥ دمشگوترئ: (الزم غَرَزَ فُلان) گوێ‌پایه‌تی هه‌رمانی فُلان به ٥ (أشدد يدك بَغْرَزه) ده‌ست بگره به ئاو‌زمنگی فُلانه‌وه ٥ هه‌روا وشه‌ی (الغَرُزُ) ناوه بو هه‌رشتی‌ك له‌زموی بچه‌قێ‌ندری.

الغَرُزُ: رومکی‌کی سالانه‌یه به‌سه‌رزه‌وی دا بلاو دهبێ‌ته‌وه په‌ل و پۆ‌ی زۆ‌ری هه‌یه، به‌ره‌کە‌ی بوندووه‌یه‌کی سێ‌گۆ‌شه‌یه.

الغریزَةُ: سروشت و ته‌بیات ٥ له‌ یواری هه‌له‌سه‌فه‌دا وێ‌نه‌یه‌که له‌ وێ‌نه‌ی جالاک‌ی نه‌فس و جوۆ‌ری‌که له‌ سلوک پ‌شت ده‌به‌ستێ‌ به‌ فیت‌ره و هه‌راسه‌وه.

الغَرُزُ: شوێ‌نی گه‌رانه‌وه‌ی گولله ٥

غَرَسَ الشَّجَرُ ونحوه غرساً: دره‌خته‌کە‌ی

چه‌قاندە زه‌وی ٥ دمشگوترئ: (غرس فُلان عندي نعمة) فُلانک‌ه‌س بیاو‌ته‌یه‌کی باشی به‌سه‌ر منه‌وه هه‌یه. أغرس الشجر: داره‌کە‌ی رواند، چه‌قاندی.

الغراسُ: دره‌خت و شتی وا که دم‌پوێ‌ندری، ده‌چه‌قێ‌ندری ٥ کاتی چه‌قاندنی دره‌خت.

الغراسَةُ: نه‌مامه خورما.

الغرسُ: دره‌ختی چه‌قێ‌ندراو، پوێ‌ندراو.

الغرسُ: هه‌رشتی‌ك پوێ‌ندری، ٥ پی‌ستێ‌کی ته‌نکه به‌سه‌ری منه‌اله‌وه‌یه له‌کاتی له‌دايک بوونیدا ٥ (ك: أغراس).

الغرسُ: دره‌ختی پوێ‌ندراو.

الغریسَةُ: نه‌مامه خورما له‌سه‌ره‌تای روانی دا ئه‌و دهنکه خورمایه‌ی ده‌خړی‌ته ژێ‌ر گله‌وه بۆ‌نه‌وه‌ی پ‌روئ ٥ یان هه‌ر دانه‌وێ‌له‌یه‌کی تر ٥ نه‌مامه دره‌خت و شه‌تله پ‌وه‌ك ئه‌و ساته‌ی که ده‌چه‌قێ‌ندری ٥ (ك: غرائس و غراس).

الغرسُ: شوێ‌نی نه‌مام رواندن ٥ (ك: مغارس).

غَرَضُ فُلَانٍ غَرَضًا: بهیانی زوو چووه سهر ناوهکه.

غَرَضُ السَّاءِ وَغَوِه: کوندهکهی پرکرد ه مهشکهکهی ههژاند که پونهکهی کلۆکلۆ بوو کۆی نه کردهوه به لکو دۆبهکهی به پۆنهوه دا به خه لکی و خواردیانهوه.

غَرَضُ الشَّيْءِ: شتهکهی به تهرو تازهیی و ناسکی چنی و لیی کردهوه.

غَرَضَ لَهُ غَرِيضًا: شیری دهرخوارد دا. غَرَضَ الشَّيْءَ: وازی له شتهکه هینا.

غَرَضَ السَّخْلَ: کارهکهی له شیر برپهوه پیش نهوهی کاتی له شیر برانهوهی بی.

غَرَضَ إِلَيْهِ غَرَضًا: بۆی تامه زرو بوو.

غَرَضَ مِنْهُ: لیی جاپز بوو، بی تاههت بوو. غَرَضَ الشَّيْءَ غَرَضًا: شتهکهی تهرو تازه بوو.

أَغْرَضَ الرَّجُلُ: بیاوهکه بۆ کردهوهکهی یان بۆ قسهکهی نیازیکی هه بوو ه (فهو مُغْرِض).

أَغْرَضَ لِلْقَوْمِ غَرِيضًا: بهیانی ههویریکی بۆ خه لکهکه شیلو ههویری کۆنی بۆ نه کردن بهنان و دهرخواردی نهدان.

أَغْرَضَ الرَّجُلُ: بیاوهکهی جاپز کرد. أَغْرَضَ الْإِنَاءَ: قاپهکهی پرکرد.

غَرَضُ: گوشتی تازهی خوارد ه خوشی رابوارد و پیکهنی.

غَرَضُ الشَّيْءِ: شتهکهی به تهرو تازهیی چنی ه دهسگوتری:

غَرَضُ فِي سَتَائِكَ: کوندهکه پر مهکه. إغْتَرَضَ الشَّيْءَ: به تهرو تازهیی شتهکهی چنی.

إِنْغَرَضَ الْفُصْنُ: لقهدارمه شکاپهوه و لیی نه بووهوه.

الإغريضُ: نهو دهنکه ورده سپانهن که درهختی پشکوتوو دهریان دمکهن ه دهنکه ته رزه ه هه موو شتیکی سپی تازه پهیدا بوو ه (ك: أغريض).

الغَارِضُ: کهسیک بهیانی زوو بجی بۆ سهرکانیاو و بیری ناو بهمه بهستی ناودانی نازهل یان ناو هه لئنجان ه دهگوتری: (آیته غارضا) بهیانی زوو چوم بۆلای ه هه روا وشه (الغارض) ناوه بۆ لوتی دریز ه (ك: غرضان).

الغرضُ: نهو قایش و قه یاسهیه کورتان و کهژاوهی پی له سهرپشتی ولاخ قایم دهگری ه لاشیو، بهشیک له شیو و دۆل ه خواربوونهوه و دوولاهاتنهوه ه چرچ بوون ه یان جهستهی قه لهو سیس ببی و پیستهکه شیو و چرچی تی بکهوئ ه له پهندی پشینهاندا هاتوهوه:

(طوبتُ الثوبِ على غروضة)

به چرچ و لۆجهوه قوماشه كه م

پيچايهوه ۵ واته: وازم لهكارمه

هينا وهك خۆي هيشتمهوه.

الغرضُ: نيشانه و ههدهف كه تير و

گوللهي ئاراسته دهكرئ ۵ مهبهست و

نياز ۵ دهگوترئ: (فهت غرضك)

مهبهست و نيازي تۆم زاني ۵ (ك:

أغراض).

الغرضان: لوتيك ههردوو بوري

نهملاو نهولاي داكهون.

الغريضُ: تهرو تازه لهگوشت و خورماو

ميوهي تر ۵ ههرشتيك سپو ناسك

بئ ۵ ههر گۆرانيهكي تازه بئ ۵

گۆراني بيژي باش ۵ نهو ناوهي

بهپاني زوو دهجي بهكاري دئي ۵

ناوي باران.

غَرْغَرُ الرَّجُلُ: پياوهكه ناوي له دهو

قورگيدا هيناو بردو قوتي نهدا

دهگوترئ: (غَرْغَرُ الْمَاءِ وَالدَّوَاءِ) ناو

يان دهرمانئ لهقورگي خويدا هيناو

برد ۵ كاتي گيانهلاو كه پۆح دهگاته

قورقوراهه ۵ گيزه مهنجهل و قلپه

قلپي لهكاتي كولاندا ۵ ويزه

گوشت لهكاتي برزاني دا.

تَغَرْغَرُ بِالْمَاءِ وَبِالدَّوَاءِ: بهمانا

(غَرْغَرُ دئ).

غَرْغَرَتْ عَيْنَاهُ: چاوهكاني ناويان ئي

هات فرميسكيان كرد.

الغَرْغَرُ: جۆره مريشكيكه له وشكاني

دهزي، شويني ولاتي نهفريقايه.

الغَرْغَرَةُ: هينان و بردني ناو لهدهم و

قورگدا ۵ ههر شتيك دهرمان بي

غهرغهره ي بكري.

غَرْفُ الْغَرْفِ وَالشَّيْءِ غَرْفًا: برپيهوه

كهرتي كرد ۵ دوولاي هينايهوه

داپهرداوت.

غَرْفُ النَّاسِيَةِ: قزي كاكوئي برپينهوه ۵

ههلي پاچين.

غَرْفُ الْجِلْدِ: پيستهكه ي به كهلاي درهختي

(الغرف) دهباغ كرد.

غَرْفُ الْمَاءِ وَغَرَّ بِيْدُهُ أَوْ بِالْمُغْرَفَةِ: به لويچ

ناوي ههئينجا ۵ فهو غارف ۵ (ك:

غَرْفَ) (وهي غارفة) (ك: غَوَارِف).

أَغْرَفَ الْأَسَدُ: شيرمهكه چوووه ناو

درهختي چرو پړو پرگهلاو لانهي

خويهوه، خۆي خزانه ناو بي شهوه.

إِغْتَرَفَ الْمَاءَ بِيْدِهِ: به لويچ ناوي

ههئينجا ۵ قورشان دهفرموي: هوالا

مَنْ أَغْرَفَ غَرْفَةً بِيْدِهِ ۵

دهشگوترئ: (إِغْتَرَفَ مِنْهُ).

إِنْغَرَفَ الشَّيْءُ: بۆ موتاوهعهي

(غَرْفَهُ دئ).

تَغَرْغَرُهُ: ههموو شتيكي لهگهل

ههنگرت.

الْغُرْفَةُ: لَوَيْجَه نَاو ۵ نَمُو تَوَزَه نَاوَمِي
بِهِدْمَسْت هَه لَدْمَكِرِي.

الْغُرْفَانُ: بَو زِيَدَه پَوِي لِه مَانَاي
(الْغَارْفُ) دِي ۵ نَمَسِي هَمَنكَاو دِرِيژ،
لَوَق پَان ۵ رَوِيَارِي زَوَر نَاو ۵ بَارَانِي
زَوَرُو بَه لِيَزْمَه.

الْغُرْفُ: دِرِه خَتِي كِي بِيچوَكه لِه
نِيو دُووورگه ي عَه رَمِي و مِيصِرُو
نَه فَرِيْقَاو هِيْنْدُو سْتَان دَمِپُوئِي،
گَه لَآكَانِي دِرِيژُو پَمَب نَاسَاي
بَه رَمَكه ي زَمَرْدَه و مَكُوو پُورْتُوْقَال،
سِي مَه تَرِيك بَه رَز دَمِييْتَه و ه.

الْغُرْفُ: جَوْرَه گِيَا يَه كَه لِه پِيْرِي
(النَجِيلِيَّة) يَه مَه تَرُونِيُوْئِيك
بَه رَز دَمِييْتَه و ه، لَقَه كَانِي چِرُو پِرِن.
الْغُرْفَةُ: لَوَيْجَه نَاو ۵ زَوَرِي نُو سْتَن و
دَانِي شْتَن.

الْغُرْفَةُ التَّجَارِيَّة: زَوَرِي بَا زَرْگَانِي.
الْغُرُوفُ: بِيْرِيك كَه نَاوِي بَه دَمَسْت لِي
دَمَرِييْتَن دِرِي (دَلُو غُرُوف)
دَوَلْجَه يَه ك نَاو زَوَر بَكِرِي.

الْغُرَيْفُ: دِرِه خَتِي چِرُو پِر هَمَر
دِرِه خَتِيك بِي. (دَلُو غُرَيْف)
دَوَلْجَه يَه ك نَاو زَوَر بَكِرِي.

الْغُرَيْفَةُ: بَه مَانَا (الْغُرَيْف) دِي.
الْمَغْرَفَةُ: نَه سَكُوئِي، كَهوْچَك، هَه رَشْتِيك
خَوَارْدَنِي بِي هَه لَكُوِيْزِي ۵ (ك):
مَغَارَف).

غَرِقَ فِي الْمَاءِ غَرَقًا: نَاو بَه سَمَرِي دَا زَال بُوو
خَنَكَا ۵ لَه نَاو دَا خَنَكَا ۵ دَمَشْگُو تَرِي:
(غَرِقَ فِي الدِّينِ أَوْ الْبَلَاءِ) لِه
قَه رَز دَارِي دَا خَنَكَا ۵ قَه رَز سَوَارِي شَانِي
بُوو ۵ بَه لَو كَارْمَسَات يَه خَه ي گِرَت.
غَرِقَتِ السَّفِينَةُ: كَه شَتِييَه كَه نُوْقَمِي نَاو
نَاو بُوو.

غَرِقَتِ الْأَرْضُ: نَاو زَمُو يَه كَه ي دَا پُوْشِي ۵
(فِي غَرَقَةٍ).

أَغْرَقَ فِي الشَّيْءِ: لِه شْتَه كَه دَا زِيْدَمِپُو ي
كِرْدُو لِه سَنُور دَمَرِچُوو.

أَغْرَقَ فَلَانًا الشَّيْءَ فِي الْمَاءِ: فَلَانْ كَمَسِي
وَالِي كِرْد بَخَنَكِي ۵ پَان شْتَه كَه ي
نُوْقَمِي نَاو نَاو كِرْد.

أَغْرَقَ الْكَاسَ: پِيَا لَه كَه ي پِر كِرْد.
أَغْرَقَ أَعْمَالَهُ الصَّالِحَةَ: كِرْدَه و ه
بَا شَه كَانِي بَه فِرِپُوْدَان بَه تَاوَان كِرْدَن
۵ تَاوَانِي وَاي كِرْد كِرْدَه و ه بَا شَه كَانِي
پُوْچ بُوو نَه و ه.

غَارَقَهُ: زَرِيكِي كِرْدَه و ه، زَرِيكِي بُوْمَه و ه
دَمَشْگُو تَرِي: (غَارَقَهُ النِّبَاةُ) مِرْدَن
يَه خَه ي گِرَت، مِرْدَن لِيِي زَرِيك
بُوو ه.

إِغْرَقَ النَّفْسَ: هَمَنَاسَه ي قَوْلِي
هَه لَكِي شَا.

إِغْرَقَ الْبَعِيرُ الْخَزَامَ: حُو شَرْمَكَه گَه دَمِي
گَه و رَه بُوو قَه يَاسَه ي لِي نَه هَاتَه و ه.
إِغْتَرَقَتِ الْفَرَسُ الْخَيْلَ: نَه سَبَه كَه

تَنَكَّة لَآوِي مَآيَنَه كَان بُوو دَوَايِي
بِيشِيَان كِه مَوْت ۵ دَمَشْكَوَتَرِي: (تَجَارِيْنَا
فَاغَرَقَ فَرَسِي حَلَقَةَ فَرَسِه).

إِسْتَفَرَّقَ فِي الضَّحَكِ: زَنَدِه رَهْوِي كَرْد لِه
بِيَكِه نِينْدَا.

إِسْتَفَرَّقَ الشَّيْءُ: شَتِه مَكِي هَمَمُوو لِه
خُو گَرْت، هَمَمُوو قُوَزْتِه وَه.

إِسْتَفَرَّقَ الْبَعِيرُ الْغَزَامَ: حَوْشْتَر مَكِه هَمَمُوو
قَهْيَاسَه مَكِي وَيَسْت هِينْدِه قَهْلَمُو و
وَرَكَن بُوو هَمَمُوو قَهْيَاسَه مَكِه نَهْمَجَار
لَه تَه نَكِه هَا تَه وَه.

إِغْرَدَرَقَتِ الْعَيْنُ: چَاو مَكِه پَرَبُوو لِه
فَرَمِيَسَك.

الإِغْرَاقُ: (لَه بَوَارِي ثَابُورِي دَا) پِلَان و
رِيْفُورْمِيَكِه بُو بِالَادَه سَتِي و زَالِبُوون
بِه سَمَر بَازَارِي بِيگانَه دَا بَهَم جَوْرَه
كَالَآي و لَآت بَه هَا و لَآتِيَان بِفَرُوشَرِي
بَه نَرَخِي گِرَان و بَه دَمَر مَوِي و لَآت
بَه نَرَخِي هَمَر زَان.

غَرَقَاتِ الدَّجَاجَةِ: مَرِيَشَكِه مَكِه
هِيَلَكِه يَه كِي كَرْد تَوِيَكَلَه تَه نَكِه مَكِي
پِيَوَمِيَه ۵ دَمَشْكَوَتَرِي: (غَرَقَاتِ
الْبَيْضَةِ).

الْفِرْقِي: تَوِيَكَلِيَكِي تَه نَكِه بَه سَبِيْنِي
هِيَلَكِه مَكِه وَه دَمَنُووسَن.

الْفِرْقُدُ: دَر مَخْتَوَكِه يَه مَكِه لِه مَه تَرِيَكِه وَه
بُو سَن مَه تَر بَه رَز دَه بِيَتَه وَه،

لَه پِيَرِي (أَلْبَاذَنْجَانِيَه) يَه قَه دُو لَقَه كَانِي
سَبِيِيَه دَمَشْكَو بِيَه تَه دَر مَخْتِي
(الْمَوْسَج) ۵ بَه رَه مَكِي دَه خَوَرِي.

غَرَقَلَ الرَّجُلُ: پِيَاوَه مَكِه بَه يَه مَكِه جَار
نَاوَه مَكِي بَه سَمَرِي خُوِيْدَا كَرْد.

غَرَقَلَتِ الْبَيْضَةُ وَالْبَطِيخَةُ: هِيَلَكِه مَكِه
پِيَس بُوو كَالَه مَكِه مَكِه گَه نِي.

الْغِرْقُلُ: سَبِيْنِي هِيَلَكِه.

غَرُولُ الْعَامُ: سَالَه مَكِه هَمَر زَانِي بُوو.

غَرُولُ الْعَيْشِ: ژِيَانِي بَه رَه رَاوَان و خَوْش
بُوو ۵ (فَهو اَغْرُلُ، وَهِي غَرَلَاءُ).

غَرُولُ الرَّجُلِ: پِيَاوَه مَكِه شَل و شِيَوَاو بُوو
(فَهو غَرُلُ).

الْغُرْلَةُ: پِيَسْتِي سَمَرِي هِيْنِي نِيَرِيْنِه
كَه لَه كَاتِي سَوْنَه تَكِرْدِنْدَا دَمَبِرْدَرِي ۵
(ك: غُرْلُ).

غُرْمَ غُرْمًا وَغَرَامَةً: پَارَمِيَه كِيَان لِي سَتَانْد
كَه لَه سَمَرِي پِيُوِيَسْت نَه بُوو ۵ دَمَكُوَتَرِي:

(غُرْمَ الدِّينِ وَالدِّيَةِ) لَه حِيَاَتِي كَه سَانِي

دِيَكِه قَه رَز مَكِي دَا يَه وَه: خُوِيَنَه مَكِي
دَا.

غُرْمٌ فِي التَّجَارَةِ: لَه بَازَر گَانِي دَا زَمَر مَرِي
كَرْد.

أَغْرَمَهُ: وَاي لِي كَرْد قَه رَز دَار بِي.

أَغْرِمَ بِالشَّيْنِ: شَهِيدَايِ شَتِه مَكِه بُوو (فَهو

مُغْرَمٌ) ۵ دَمَكُوَتَرِي: (إِنَّ فَلَانًا لَمُغْرِمٌ بِكَذَا)

فَلَانَكِه س شَهِيدَايِ فَلَانِ شَت بُوو.

غَرَمَةُ: بهمانا (اَغْرَمَهُ) دئ ۵ لهسهری
پټوښت کرد غمرامه‌بدا.

الْغَارِمُ: نهو کهسهی پابه‌ندی بهرعوډه
بونه‌کهی خوی بوو.

الْغَرَامُ: شه‌یدابون و په‌یوه‌ست بوون به
شتیکه‌وه که نه‌توانی خوټی لی
رژگار بکهی ۵ سزای به‌رده‌وام و
نه‌پراوه، قورشان دم‌فرموی: ﴿إِنَّ
عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾.

الْغَرَامَةُ: خه‌سارتمه‌ندی ۵ (دم‌بارهی
مال و دارایی) به و پاره‌یه دم‌گوترئ:
که پټوښت بئ بدرئ به‌مه‌به‌ستی
تمه‌بئ کردن و بارته‌قا ۵ دم‌گوترئ:
(حکم القاضي علی فلان بالغرامة).

الْغَرْمُ: نهو زیانه مالی‌ه‌ی توووشی
ناده‌میزاد ده‌بئ به‌بئ نه‌وه‌ی هیچ
تاوانیک‌ی کردبئ.

الْغَرِيمُ: خاومن قهرز ۵ (ك: غَرَاء).

الْمَغْرَمُ: بهمانا (الْغَرَامَةُ) دئ ۵ (ك:
مَغْرَم) ۵ له حه‌دیسدا هاتووه: (أَعُوذُ
بِاللَّهِ مِنَ الْمَغْرَمِ وَالْمَأْتَمِ) خودایه
په‌نادم‌گرم به‌تو له‌تاوان و یاخی
بوون.

الْمَغْرَمُ: قهرزداري بارگران ۵ شه‌یدای
شتیک که‌نه‌توانئ لی جیابیت‌ه‌وه.

غَرِنَ الْعَجَبُ عَلَى الْأَسَاءِ: هه‌ویرمه
به‌شته‌که‌وه ره‌ق بووه.

غَرِنَ الرَّجُلُ: پیاومکه زمعیضو لاواز بوو.

الْغَرِينُ: که‌فی ناو؛ که‌له حه‌وزدا

ده‌میټیت‌ه‌وه ناتواندرئ بخوریت‌ه‌وه ۵

قوره لیته که‌لاهاو بیه‌ئئ ۵ وادمبئ

له‌سمر زموی بمیټیت‌ه‌وه به‌ته‌ری یان

وشك دمبیت‌ه‌وه ۵ (له‌یواری زموی

ناسیدا) بریتیی‌ه له‌ب‌م‌رده

قورپنه‌یه‌کی ومها که‌دمنکه ورده

گله‌کانی به‌یه‌که‌وه نووسابن به‌هوئ

ته‌رپونیان.

الْغَرِينُ: بهمانا (الْغَرِين) دئ ۵

ده‌شگوترئ: (أَتَى بِالطَّرِينِ وَالْغَرِينِ)

توره بوو رقی هه‌لسا ترشو

دوشاوی تیکه‌لاو کرد.

غَرَّقَ: به‌چاو می‌بازی کرد، چاوی لی
هه‌لته‌کاند.

الْغَرِائِقُ: رومک‌یک‌ی دره‌خت ناسایه

ته‌مه‌ن درټزه له پی‌ری (الجارونية)‌یه

له‌ولاته مام ناومندیه‌کاندا دم‌پوئ،

که‌لاکانی پرزو پائی هه‌یه‌و مل

درټزه ۵ گول و غونچه‌کانی وه‌کوو

چادر وه‌هایه میومکه‌ی وشکه ۵

گهنجی سپو جوان و نهرم نوئل ۵

(ك: غَرَائِقُ وَغَرَائِقُ) ۵ دم‌گوترئ:

(إمْرَأَةُ غَرَائِقُ).

الْغُرْنَوْقُ: بهمانا (الْغُرْنَوْقُ) دئ ۵

بالندیه‌کی ناوی سپیهه قاجدرټزی

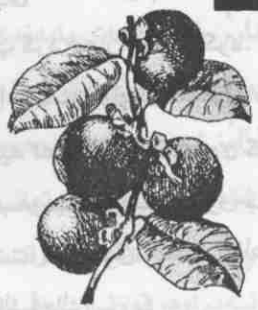
شمار

برنقال

بلخ

کاکام

آفرکانو

کستنا

ریشون

جوز

بنلق

فستق

آس

مانغا

جوز هندي

نقاح

بشمس

مخ

عنب

تین

اجاص

کمر

آورد

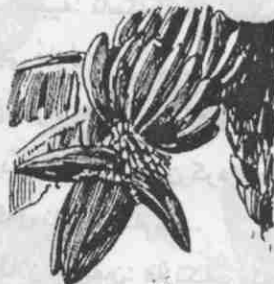
دراغن

سفرجل

اکیدینیا

موز

أَغْزَرَ الشَّيْئُ: شته‌ک‌هی زورکرد ۵
 ده‌گوتری: (أَغْزَرَ اللَّهُ مَالَهُ) خودا
 مالو سامانی نه‌وی زور کرد.
 غَاَزَ فُلَانٌ: فلانک‌س شتیکی به‌خشی
 بونه‌وی زیاتر و مرگرت‌ه‌وه.
 غَزَوُ: همر پوز‌ه نارپوزیک شیر
 نازله‌کانی دوشی.
 اسْتَغْزَرَ: به‌مانا (غَاَزَ) دی.
 اسْتَغْزَرَ الشَّيْئُ: داوای زور بوونی
 شته‌ک‌هی کرد.
 الْغَزْرُ: قهرت‌له‌و سه‌به‌ته‌یه له لقی
 دارخورما دروست ده‌کری.
 الْمَغْزَرَةُ: همر روه‌کیک که نازله بیخوا
 شیر زور بی.
 هَزَّ فُلَانٌ بِنِیْلَانٍ: فلانک‌س له
 نیو‌هاوه‌له‌کانی دا فلانک‌سی کرده
 که‌سی تایب‌ت به‌خوی.
 هَزَّ فُلَانٌ بِالْقَرَابَةِ وَالْأَوْلَادِ وَالْجِهَانِ: فلانک‌س
 بی‌اومتی و چاک‌هی له‌گه‌ل خزم و
 مندا‌ل و هاوسیه‌کانی کرد.
 غَزَّ الشَّوْبُ أَوْ الْجَسَمُ بِالْإِبْرَةِ وَغَوَّهَا:
 کراسه‌که یان جه‌سته‌ی به‌نوکه
 دمرزی ها‌زنی‌ه‌وه ۵ له‌سه‌رخو دمرزی
 ها‌زنی کرد.
 أَغْزَتِ الشَّجَرَةُ: دره‌خته‌که چقلی زور
 بوون و رمق و گه‌لاو لقه‌کانی
 تی‌که‌لان.
 أَغْزَتِ الدَّابَّةُ: ولا‌خه‌که: سکه‌ک‌هی
 به‌ناخوشی دان‌ا به‌نار‌ه‌حه‌تی
 بی‌چوم‌ک‌هی لی بوه.
 غَاَزَهُ: په‌له‌ی بولا کردو به‌ری‌مر‌م‌کانی
 کرد.
 اغْتَزَبَهُ: به‌مانا (غَزَبَهُ) دی.
 تَغَاَزَا الشَّيْئُ: له‌شته‌که‌دا کی‌شه‌یان
 تی‌که‌وت.
 الْغُزُّ: خیل‌یکی تورک‌ومانین.
 غَزَّ غَزْرٌ: پاروی پادان و ح‌زی
 له‌خوار‌دنه‌ک‌ش نه‌بوو.
 غَزَّغَزَّ الشَّيْئُ: به‌رد‌ه‌وام بوو له‌س‌مر
 سوزن ها‌زن‌کردنی شته‌که.
 غَزَلَ الصَّوْفَ أَوْ الْقُطْنَ وَغَوَّهَا غَزْلًا:
 خوری یان لؤ‌که‌ک‌هی رست و کردی به
 گل‌وله.
 هَزَلَ غَزْلًا: ح‌زی له‌قه‌س‌کردن له‌گه‌ل
 نافرمت‌دا هه‌بوو هه‌ولی د‌دا خوی لایان
 خوشه‌ویست بکا ۵ می‌بازی له‌گه‌ل
 ده‌کردن ۵ (فهو غَزَلَ).
 اغْزَلَ: ته‌شی رست ۵ ته‌شی یادا.
 اغْزَلَ الطَّيْبَةَ: ناسکه‌که کارناسکی بوو ۵
 (فهو مَغْزَلَ).
 غَاَزَلَ الْمَرْأَةَ: قسه‌ی له‌گه‌ل نافرمت‌ه‌که
 کردو خوی لا شیرین کرد ۵ می‌بازی
 له‌گه‌ل نافرمت‌ه‌که کرد.
 غَاَزَلَ فُلَانٌ الْأَرْعِينَ: فلانک‌س ته‌مه‌نی
 له‌جل سالی نزیک بوه.

سيف وشمسه

عقاس

غواصة

غان

غانق

غانقون

غمامة

علاف الليرة

مفلة كهرمانية

غفارة

غذارة

غفارة

غرمال

معزل

غل

مغارة

غردسيا

غار

غسول

غير دبا

غرب

غربوق

غشاقيل

غلا ديشيا

غرامة

غشيره

الاحياء

غشاقيل

غزال

غشاقيل

غشيره

غشيره

غشاقيل

غشوق

غشوق

غشاقيل

غانق

غراب

غراب

غشوق

غشوق

غشاقيل

إِغْتَزَلَ الْقَطْنَ وَغَمَّوْهُ: لَوْكَه‌ی رِست ۵
کردی به‌دم‌زو.

تَغَزَّلَ: به‌تَوِیزی دَلداری به‌سهر خَوید
هِنّا ۵ ده‌گوتری: (تَغَزَّلَ بِالرَّاءِ)
حه‌زی له نافرته‌که‌یه دَلداری
له‌گه‌ل کرد.

الْغَزَالُ: کَارَناسک گیسکه‌ناسک ۵ (ك):
غِرْلَة و غِرْلَان).

الْغَزَالَةُ: بزنه‌ناسک ۵ خَوَر له‌کاتی
هه‌لّه‌اتنیدا ۵ سهرمتای کیشته‌نگاو ۵
(ك: غِرَالَات) ۵ ده‌گوتری: (آیت‌ه
غِرَالَة الصَّحِي) سهرمتای کیشته‌نگاو
هاتمه‌لای.

الْغَزْلُ: رِسی رِیسراو ۵ (ك: غَزُولُ).
الْمِغْزَلُ: شوینی رِستن (ك: مِغْزَالُ).
الْمِغْزَلُ: ته‌شی ۵ ههرشتیک خوری و
لَوْک‌ه‌ی هِن برِیسری ۵ وه‌کوو نامیری
سهردهم که له‌کارگه‌کاندا بُو رِستن
به‌کاردی.

غَزَا الْعَدُوَّ غَزَوْا وَغَزَوَانَا: هیرشی برده
سهر دوژمن و تالان و برِوی کردن (فهر
غاز).

أَغْزَاهُ: ناماده‌ی کرد بُو غه‌زاکردن.
أَغْزَى فَلَانًا: مَوَلّه‌تی داو و مرگرتنه‌وه‌ی
قه‌رز لیی دواخت.

غَزَاهُ: ناماده‌ی کرد بُو چوون بُو غه‌زا.
إِغْتَزَاهُ: چوو بُو.

إِغْتَزَى بِفُلَانٍ: له‌ناو هاوه‌لانیدا کردی
به‌که‌سی تایبه‌تمه‌ند به‌خوی.

الْغَزَاةُ: ناویکه له ناومکانی غه‌زا ۵ که
گوترا (غَزَاة) نه‌وه کاری سالانه‌یه و
هه‌میشه‌یه ۵ که گوترا (غَزْوَة)
نه‌وه یه‌کجار غه‌زاکردن ده‌گه‌یه‌نی.

الْغَزْوَةُ: یه‌کجار غه‌زاکردن.
الْغِرْوَةُ: نه‌وه‌ی داواکراوه، نه‌وه‌ی هه‌ولی
بو‌دراوه.

الْمَغْزَى: به‌مانا (الْفِرْو) دئ ۵ شوینی
غه‌زا ۵ سرودی غه‌زاکردن ۵
داواکاری ۵ ده‌گوتری: (مَا مَغْزَاكَ؟)
داواکاریت چییه؟ ۵ مه‌به‌ستی قسه
۵ (ك: مَغَاز).

فَسَّرَ عَلَى الْغَرِيمِ غَسْرًا: ته‌نگی
به‌قه‌رزدارمه‌که هه‌لچنی.
تَفَسَّرَ الْأَمْرُ: نیشه‌که‌ی تیکه‌ل و پیکه‌ل
بوو.

تَفَسَّرَ الْقَزْلُ: رِسه‌که ناخی بوو
نه‌به‌توانی له کلکه ته‌شیه‌که
دایبکه‌نی.

تَفَسَّرَ الْغَدِيرُ: ره‌شه‌باکه چیلکه و دارو
پلو پوشی هاویشته ناو
زلکاوه‌که‌وه.

الْقَسِيرُ: کاروباری شیواو و تیکه‌ل و
پیکه‌ل.

الْقَسْرُ: نه‌و پلو پوشه‌ی ره‌شه‌با
ده‌بیخاته ناو زلکاو و شوینی وه‌هاوه.

فَسَّ خُطْبَةُ الْخَطِيبِ غَسًّا: رَمَخْنَهی له
وتاری وتارخوین گرت.

فَسَّ فَلَانًا فِي الْمَاءِ: فَلَانَكَمْسِ خسته ناو
ناوموهو نوقمی کرد.

فُسَّ الْبَعِيرُ: حوشرمه که دمردی (غه ساسی)
گرت ه (غه ساس) دمردیکه تووشی
حوشر دمیج.

إِنْفَسَّ فِي الْمَاءِ: لَهْناودا نوقم بوو.

الْفَسَّاسُ: دمردیکه تووشی حوشر
دمیج.

الْفَسُّ: پیاوی زمعیضو به درموشو
هه تیومچه ه (ك: اغساس و غسوس
و غساس).

فَسَّقَ اللَّيْلُ غَسَقًا وَغَسَقًا: شهو تاریك
بوو ه شهو داهات.

فَسَّقَ الْقَمْرُ: مانگ گرا.

غَسَّتْ عَيْنُهُ: جاوی ناوی کرد.

غَسَّتْ السَّمَاءُ: ناسمان تاریك بوو رَمَش
هه لگمرا بارانی باراند.

فَسَّقَ اللَّبَنُ: شیرمه که به خوړم له گوانی
ناژمه کهوه پڑابه خوار.

فَسَّقَ الْجُرْحُ: زمرداو و زوخاو له برینه که
دمرچوو.

أَغَسَّقَ اللَّيْلُ: به مانا (غَسَّقَ) دی.

أَغَسَّقَ فُلَانٌ: فَلَانَكَمْسِ کهوته ناو
تاریکایی شهوموه.

أَغَسَّقَ الْمَوْذُنُ: بانگدمرمه که بانگی نوژی
شیوانی دواخست بؤ کاتی تاریك
داهاتن و بهیدابوونی شهو.

الْغَاسِقُ: شهو کاتیک که روناکایی
که ناری ناسمان نامینئ ه مانگی
گیراو.

الْغَسَاقُ: شهو کیم و زوخاوهی له پیستی
دۆزمخیان دپته دمر.

الْغَسَاقُ: به مانا (الْفَسَاقُ) دی.

الْغَسَقُ: تاریکایی شهو ه ناوه بؤ
دانه و پله یه کی رَمَش و مگوو مرؤرو
زیزانه که تیکه ل گهنم و دانه و پله
دمیج.

غَسَّلَ الشَّيْءُ: شته که ی شت ه به ناو

چلک و پوخه لی لآ لابر د ه دهمگوترئ:

(غَسَّلَ اللَّهُ حَوْبَتَهُ) خودا فلانی له تاوان

پاك كردموه.

غَسَّلَ فَلَانًا بِالْمَسْرُطِ: به مقامچی له

فلانکهمسی داو نازاری به گه یاند باشی
کوتا.

غَسَّلَ الْأَعْضَاءُ: زیدمرویی کرد له شتنی
نه نداهه گانی جهسته یدا.

غَسَّلَ الْمَيْتَ: مردوم که ی شت و پاکی
کردموه.

إِغْسَلَ بِالْمَاءِ: جهسته ی خوئی به ناو شت.

إِنْغَسَلَ الشَّيْءُ: بؤ موتاومعه ی (غَسَّلَهُ)
دی.

الْغَاسِقُولُ: گيايهكى سالانه يه
 لهدهشتهكانى ولاتى ميصردا دهرؤى.
 الْغَسَّالَةُ: نهو چاك و پيسيهى
 كهلهناكامى شتنى شتدا دپته خوار.
 الْغَسَّالَةُ: ناهرمتيكه پؤشاك شورين
 بكاته پيشهى خوى ۵ ناميريكه بؤ
 شتنى پؤشاك و قاپ و قاچاخ
 بههيزى كارمبا نيش دمكا.
 الْغَسُولُ: نهو صابون و شامپو
 نه سپون و شتهيه بؤ شت شتن
 بهكاردههيندرؤى.
 الْغُسْلُ: شتنى جهسته ههموى ۵
 بهمانا (الغسل) دئى.
 الْغِسْلُ: بهمانا (الغسل) دئى.
 الْغِسْلَةُ: بهمانا (الغسل) دئى ۵ نهو
 بؤن و شامپو و عهترو عوتورميه
 ناهرمت لهكاتى قز بهشانهكردندا
 لهقزى دهدا.
 الْغِسْلَيْنِ: نهو چاك و پيساييهى
 لهناكامى شتندا له شته شوراوكمه
 دپته خوار ۵ كييم و زوخاو
 كهلهجهستهى دوزدهخيان دپتهدمر.
 الْغَسُولُ: صابون و تاييت و شامپو
 نه سپون و شتى وا كهشتيان پى
 دهشؤرى.
 الْغَسِيلُ: شور دراو.
 الْمَغْسَلُ: شوپنى شت شتن ۵ ناوى شت
 پى شتن ۵ قورئان دمهفرموى: ﴿هَذَا
 مَغْسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾.

الْمَغْسَلُ: شوپنى شتن ۵ (ك: مغسِل).
 الْمَغْسَلَةُ: شوپنى گشتى بؤ شتنى جلو
 بهرگ يان پاكرندنهوى ۵ تهختهى
 مردوشؤر، نهو دارمى مردوى لهسهر
 دهشؤرى.
 الْمَغْسَلَةُ: ئامپرى شتن وهكوو لفتهو
 شتى وا.
 غَسَمَ اللَّيْلُ غَسْرًا: شهو تاريك بوو.
 اغَسَمَ اللَّيْلُ: بهمانا (غَسَمَ) دئى.
 اغَسَمَ الْقَوْمُ: خهلكهكه چونه
 تاريكيهوه.
 الغَسَمُ: رهشايى ۵ تاريكى ۵ پهلهههور ۵
 (ك: اغسام).
 الغَسْمَةُ: پهلهههور (ك: غَسَمَ).
 غَسَّتْ غَسًّا: جوى، لهناو دهميدا
 هينايى و بردى و بهددان ههنجنى.
 الْغَسَانُ: لاي ژوروى دل.
 الْغَسَّانُ: بهمانا (الغسان) دئى ۵
 دهگوترئى: (لقد علمت ان ذلك من
 غسان قلبك): زانيم نهوه له قولايى
 دلتنهوه دئى ۵ ههرمى لاومتى و
 گهنجى ۵ دهگوترئى: (كان ذلك في
 غسان شبابه) نهوه لهههرمى لاومتى
 دا بوو ۵ دهسگوترئى: (ما أنت من
 غسانه) نهتؤ پياوى نهوشته نيت.
 الْغَسَّانِيُّ: زؤر جوان.
 الْغُسْنَةُ: كؤمهله قزو توك له پؤپنه
 يان لهناو چاوان يان لهلاجانگ.

الغيسان: هم‌رمتی لاوه‌تی ۵ ده‌گوتری:
(كان ذلك في غسان شابه).

فما الليل غسراً: شهو به‌خوی و
تاریکی‌یه‌وه هات.

فسي الليل غسي: به‌مانا (غسا) دئ.
اغسي الليل: به‌مانا (غسا) دئ.

اغسي الرجل: پیاو‌مکه که‌وته ناو
تاریکی‌یه‌وه ۵ ده‌شگوتری:

اغسي من الليل: سهرمتای شهو مهرؤ
رابو‌هسته تا هه‌ندی تاریکی‌یه‌مکه‌ی
دم‌رویت‌ه‌وه.

اغسي الليل فلاناً: شهو تاریکی خوی
کرده به‌ر فلان و دایپ‌ؤشی.

الفسر: تاریکی شهو له‌کاتی شیوان و
دوا نه‌و کاته‌ش تا پوناکی که‌ناری
ناسمان (شفق الأحمر) ون ده‌بی.

فحش صدره: دلی کینه‌و حیق‌دی له‌خؤ
گرت.

فحش صاحبه غشاً: شتی وای نیشانی
هاوه‌له‌مکه‌ی دا که به‌رژموه‌ندی تیدا
نه‌بی و زمرمری ئی بکا ۵ شتی وای بو
دم‌رخست پی‌چه‌وانه‌ی ناو دم‌روونی
بوو.

اغشه: خستیه ناو غه‌ش و فرتو
فیله‌وه.

غششه: زؤری غه‌ش لی‌کرد.

اغششه: گومانی غه‌شی ئی کرد.

استغششه: به‌مانا (اغششه) دئ.

الغشاش: سهرمتای تاریکی شهو و

کؤتایی شهو ۵ ناوی ناخؤش و

نازولان و ناسازو لیل ۵ نوستنی

که‌م و سهره‌خه‌و شکاندن ۵

به‌له‌کردن ۵ ده‌گوتری: (لقیته علی

غشاش به‌به‌له بینیم.

الغشش: شوینی ناو‌خواردنه‌وه‌ی لیل.

المفشوش: شتی ناپا‌لفت‌ه ۵ ده‌گوتری:

(لبن مفشوش) شیر ی ناپوخته‌و

ناخال‌یص.

غشم الحاطب غشاً: دارکه‌ره‌که به‌شه‌و

داری کردن، برپنی ههرچی به‌رده‌ستی

هات بری و کؤی کردنه‌وه به‌بی

ت‌یفکرین و جودا‌کردنه‌وه.

غشم الرجل غشاً: سته‌میکی زؤری له

پیاو‌مکه کرد ۵ (فهر غاشم).

غشامرا: خه‌لکه‌که سته‌میان له‌یه‌کتر

کرد.

الأغشم: روه‌ک و گزوگیای وشکه‌وه

بووی کؤن.

الغشوم: نه‌وه‌ی ده‌که‌ویت‌ه ناو

خه‌لکه‌وه چی ده‌ست بکه‌وئ

ده‌ی‌گری و هه‌لی ده‌گری و ده‌ی

پی‌چیته‌وه ۵ ده‌گوتری: (حرب

غشوم) شه‌پ‌یکه تاوانبارو بی تاوان

ده‌گریته‌وه.

(الموت).

الغشيم: نيش نهزان ۵ گيل و بيٽمفل ۵

کارنادروست.

غُشِي عَلَيْهِ غَشِيَّةٌ: بئِ هَوْشِ بُوو له هَوْشِ

المِغْشَمُ: نازاو چاو نهترس به جورِيك

خوى جوو ۵ (فهو مَغْشِي عَلَيْهِ).

هيچ شَتِيك له مه به ستو ويستی

أَغْشَى اللَّيْلُ: به مانا (غُشِي) دى.

أَغْشَى اللَّهُ بَصْرَهُ: خودا پهردهى به سمر

خوى نه يگيرِيتَهوه.

چاويدا دا.

غَشَمَ السَّيْلُ: لاهاو هات.

أَغْشَى فَلَانًا الْأَمْرَ: فلانكسى والى كرد

غَشَمَ فَلَانٌ: فلانكس سوارى بئِ

داپوشى.

عمقلى خوى بوو همر خوى پيى

أَغْشَى فَلَانًا: فلانكسى هلئا بؤنهوى

رپاسته، به حهقو به تال نهوه دهكا.

بجئ بؤلاى.

تَغْشَمَ لَهُ: رقى هل ساو خوى گيف

غَشَى الشَّيْءُ وَعَلَى الشَّيْءِ: شتهكهى

کردموه.

داپوشى.

تَغْشَمَ السَّيْلُ أَوِ الْمِيْشُ: لاهاو كه هات

غَشَى فَلَانًا بِالسَّوْطِ أَوِ السَّيْفِ:

يان سواپكه هات.

به قامچى زورى له فلانكس دا.

تَغْشَمَ الشَّيْءُ: به زوره ملى شتهكهى لئِ

تَغْشَى الشَّيْءُ: شتهكهى داپوشى.

ستاند.

تَغْشَى الشَّيْءُ فَلَانًا: شتهكه فلانكسى

الغَشْمَشُ: پياوى نازاو چاو نهترس كه

داپوشى ۵ هموو كاتسه كانى

هيچ شَتِيك له مه به ستى خوى

داگير كردن ۵ دمگوترئ: (تغطى فلان

نه يگيرِيتَهوه ۵ كه سيك ستهم زور

بئربه) فلانكس به پؤشاكهكهى

بكا.

خوى داپوشى.

غُشِيَ اللَّيْلُ غُشًا: شهو تاريك بوو.

إِسْتَفْشَى ثَوْبَهُ بئربه: به پؤشاكهكهى

غُشِيَ الْفَرَسُ: نه سپهكه سمرى هموو

خوى داپوشى بؤنهوى هيچ

سپى بوو باقى جهستهى رهنكى تر بوو

نه بينئ و نه بيسئ.

۵ (فهى أغشى وهى غشواء).

الغَاشِيَّةُ: پهرده ۵ پهردهى دل ۵ رؤزى

غُشِيَ الْأَمْرُ فَلَانًا غُشًا: شتهكه فلانكسى

قيامت ۵ روداوى گهوره خير پان

داپوشى ۵ كارمكه هموو كاتى فلانى

شهر ۵ كالانى شمشير ۵ سوالكمرى

داگير كرد ۵ دمگوترئ: (غَشِيَّةُ النَّعَاسُ

زور ۵ ديدمنيكهرو برادمر كه

و غَشِيَّةُ الْمَرْجُ ۵ و غشيه العذاب و غشيه

غَصَصَ.

لَيَكْدَان لَيَكْدَان سَمِرْدَانْت بَكْن ۵

دَمَرْدِي سَك ۵ سَزَاي گَهوَرَه.

الْغِشَاءُ: دَاپُوشَمَرَو پَهَرَدَه.

الْغَشِيَّةُ: لَه هَوُوش جَووونِي گِيَانَه لَاو، نَهو

حَالَه تَانَه ي بَه سَمَر مَرُو فِدَا دِيَن

لَه كَاتِي گِيَانَه لَاوَدَا.

غَصَبَ الشَّيْئِ: غَصَبًا: بَه زَوَر شَتَه كَه ي

سَتَانَد.

غَصَبَ الْمَرَأَ: بَه زَوَر زِيْنَاي لَه گَه ل

نَا فَرَمَتَه كَه كَرَد.

غَصَبَ الْجِلْدَ: كَوَلَك وَتَوَك وَ مَوومَكَه ي لَه

بِيَسْتَه كَه كَرْد مَوَه بَه بِيَع نَهو ي بِيَا خَتَه

حَهو زِي دَمْبَا غَهو ه.

غَصَبَ فَلَانًا عَلَى الشَّيْئِ: فَلَانَكَه سِي نَا چَار

كَرْد بَه كَرْدَنِي نِي شَه كَه.

اِغْتَصَبَ الشَّيْئِ: شَتَه كَه ي دَا گِر كَرْد.

غَصَى بِالْمَاءِ غَمَصًا وَغَصَصًا: بَه نَاو خَوَر گِي

گِي رَاو نَاو مَكَه لَه گَه رَوِي نَه جَوَه خَوَار،

بَوِي قَوْت نَه جَوو.

غَصَى الْمَكَانَ بِأَهْلِهِ: شَوِي تَنَه كَه بَه

دَانِي شَتَوَانَه كَه ي تَه نَكَه بَه ر بَوو.

أَغَصَهُ: وَاي لَ كَرْد نَاو لَه قَوَر گِي

بَغِيَرِي.

أَغَصَ عَلَيْهِمُ الْأَرْضَ: زَمَوِيَه كَه ي

بَه دَانِي شَتَوَانَه ي تَه نَك گ كَرْد.

اِغْتَصَى: بُو مَو تَاو مَعَه ي (أَغَصَهُ) دِي.

الْفُصْنَةُ: هَه رَشْتِيَك لَه قَوَر گ بَغِيَرِي

لَه خَوَارْدَن وَخَوَارْدَن مَوَه ۵ (ك):

غَصَنَ الْفُصْنَ غَصْنًا: لَقَه كَه ي بَرِيَهو ه.

غَصَنَ الشَّيْئِ: شَتَه كَه ي هَه نَك رَت.

غَصَنَ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فَلَانَكَه سِي لَه

نِي شَه كَه لَادَا ۵ دَمَشْ كَوْتَرِي: (مَا غَصَنَكَ

عَنِي) چِي تَوِي لَه مَن بِي نَا گَا كَرْد.

اِغَصَنَ الْعِنُقُودَ: هِي شَو مَكَه بُو لَه كَانِي

گَهوَرَه بَوو.

اِغَصَنَ الشَّجَرَةَ: لَقِي دَر مَخْتَه كَه رَوَا.

غَصَنَ الْعِنُقُودَ: هِي شَو مَكَه بُو لَه كَانِي

گَهوَرَه بَووون.

الْفُصْنُ: لَقِي دَر مَخْتِي جَوَرَاو جَوَر

نَه سَتَوَر يَان بَارِيَك ۵ (ك): غَصُون،

وَأَغْصَان).

الْفُصْنَةُ: لَقِي بِي جَكُو لَه ي لَقِي گَهوَرَه ي

دَر مَخْت.

غَصَبَ عَلَيْهِ: رَقِي لَ هَه لَسَاو وَيَسْتِي تَوَلَه ي

لَ بَكَا تَهو ه (فَهو غَضِبَ وَهِي غَضِبَةٌ

وَهو غَضْبَان وَهِي غَضَبِي).

غَصَبَ لَهُ: لَه سَمَر نَهو رَقِي لَه كَه سِي كِي تَر

هَه لَسَا.

أَغَضَبَهُ: هَه لِيْنَا بُو نَهو ي رَقِي هَه لَسِي.

غَاغَضَ فَلَانٌ فَلَانًا: هَه رِيَه ك لَهو دَوَا نَه

رَقِي يَه كَرْتَرِيَان هَه لَسَانَد.

غَاغَضَ فَلَانًا: دَمَن گِي لَه فَلَانَكَه س

دَا بَرِي وَي لِيِي دَووَر كَهو تَهو ه.

تَغَضَبَ عَلَيْهِ: رَقِي لَ هَه لَسَا ۵

دمگوترئ: (أَغْضَبْتُهُ فَتَغَضَّبَ).

الْغَضَائِي: پیاوی خوارووخچ له

مامه‌ئو هه‌ئسو کهوتیدا.

الغضب من الرجال: کهسیک زوو رقی

هه‌ئس.

الغضب: رق هه‌ئسان.

الغضرب: کهسیک زور رق هه‌ئساو بن

زور رقی هه‌ئس.

غَضَرَ عَلَيْهِ غَضْرًا: به‌زه‌یی پێدا هاته‌وه.

غَضَرَ عَنْهُ: پشتی تی کرد ە خۆی ئ لادا.

غَضَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی برپه‌وه ە بو‌ی

دیاری کرد ە دمگوترئ:

غَضَرَ لَهُ مِنْ مَالِهِ: له‌مال و سامانی خۆی

شتیکی بو برپه‌وه بو‌ی دیاریکرد.

غَضَرَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ی به‌ند کردو

نه‌یه‌شت کاره‌که‌ی نه‌نجام بدا ە

دمگوترئ: (أَرَدْتُ أَنْ أَغْضِرَ نِي أَمْرًا).

غَضَرَ الْجِلْدُ: پێسته‌که‌ی زور باش دهباغ

کرد.

غَضَرَ اللَّهُ فَلَتَأَ غَضْرًا: خودا دمرگای

ره‌حه‌متی خۆی بو فلان کردموه نازو

نیعه‌متی به‌سه‌ردا رشت.

غَضِرَ الرَّجُلُ بِالْمَالِ وَالسَّعَةِ وَالْأَهْلِ: پیاوه‌که

دوا‌ی هه‌زاری‌ی دمو‌له‌مه‌ند بوو.

غَضِرَ عَنِ الشَّيْءِ: روی له‌شته‌که و مرگپرا.

غَضِرَ غَضَارَةً: له‌خوشگوزمرانی و نازو

نیعه‌متدا بوو.

غَضَرَ النَّبَاتُ: رومکه‌که له‌گه‌ش و نومادا

بوو.

أَغْضِرَ: به‌گه‌نجی مردو دیاردی

نه‌خۆشی پپوه دیار نه‌بوو.

تَغَضَّرَ عَنْهُ: روی و مرگپراو خۆی ئ

لادا.

الغاضِرُ: قو‌ری لینج که بو

دروستکردنی گوزمو دیزه

به‌کارده‌یتدرئ.

الغضارة: دمگوترئ: (إِنَّهُمْ لَفِي غَضَارَةٍ

مِنَ الْعِشِ) نه‌وانه له‌ژیان و

گوزمرانیکی خوشدان ە هه‌روا

به‌مانا قو‌ری لینج دی که قاپ و

قاچاغی ئ دروست دمکری ە یان

ناوه بو خودی قاپ و قاچاغه‌کان.

الغضراء: زموه‌ک قورمه‌کی لینج بی ە

ده‌شگوترئ: (هَمَّ فِي غَضَاءٍ مِنَ

الْعِشِ) نه‌وان له‌ژیانی خوشدان.

الغضروف: ئی‌سکانی نه‌رم

له‌هه‌رشو‌پنیکی جه‌سته‌دا بی.

غَضَّتِ الْمَرْأَةُ غَضَاضَةً وَغَضْرَةً:

ناهه‌رته‌که پێستی ته‌نک بوو

به‌جو‌ریک خو‌پنه‌که‌ی دیاره.

غَضَّتِ النَّبَاتُ وَغَيْرَهُ: گزوگیاکه ته‌رو

تازمه‌یه.

غَضَّ بَصَرُهُ وَصَوْرَتُهُ: چاوی داخست،

دمنگی نزم کردموه ە قورئان

دمه‌هرموئ: ﴿وَإِغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ﴾ ە

دهگوتری: (غَضُّ الطرف) چاوی
داخست له شهرم و حهیاوه.

غَضَّ طرفه عن فلان: سهرپیچی له فلان
قبول کردو چاوی له ناستی
خرابییه کانی قوچاند.

غَضَّ الغصن: لقه درمخته که ی شکاندهوه
به لام لی نه کردهوه.

غَضَّ فلاناً حقّه: مافی فلانکه سی
که مکردموه لی داگرت دهگوتری: (لا
أغضُّك درهماً) دیره میکت لی کهم
ناکه موهوه.

أغضُّ الشيء: شته که ی کهم کردهوه.
غَضَّ الشيء: شته که ناسک بوو تهرو
تازه بوو.

إغضُّ منه: له پیزی کهم کردهوه.
إنغضُّ الطرف: چاوی خو ی له
ته ماشا کردن نزم کردهوه.

الغضاض: پی شه سهرو ناوچه وان
(روخسار).

الغضاضة: زهلیلو تیشکان ده رخنه و
قورسایو و ئهرك.

الغض: تهرو تازه له هه موو شتیک.
الغضة: زهلیلو و تیشکان.

الغضيض: چروو پوځ له کاتی
دمرکه و تنیدا ده چاوی پیلو شوپ ده
زهلیل و خاوم کهم کوپی ده (ك):
أغضاء وأغضة).

الغضة: زهلیلو کهم کوپی.

غَضَّفَ الفرس ونحوه غَضْفاً: نه سپه که
دهستی کرد بهرویشتن.

غَضَّفَ العيش غَضْفاً: زیان و گوزمران
خوش بوو.

غَضَّفَ فلان: فلانکه س دلی نارام بوو.

غَضَّفَ العود والشين: شوپکه دارمکه ی
شکاندهوه به لام به تهواوی لی
نه کردهوه.

غَضَّفَ القلب أذنه: سه که کهم گویچه کانی
خوی بو پی شه موه پمپیش کردن و شوپی
کردنهوه.

غَضَّفَ الشيء غَضْفاً: شته که شلو نه رم
بوو دهگوتری: (غَضِفت الأذن،
و غَضِفت الأشفار. و غَضِفت السهم)

قهوسه که تیرمکه ی نه ستوور بوو.
غَضِفت الليل: شه و که تاریک بوو رمش
هه لگه پرا.

غَضِفت العام: ساله که هه رزانی بوو.

غَضِفت العيش: گوزمران و زیان خوش بوو
ه (فهر اغضف وهي غضفاء).

أغضفت الثمرة: میوه که شوپ بووه.

أغضفت النخلة: دارخورما که لقو
پوپی زور بوو میوه که ی خراب بوو

ه (فهي مُغَضِفٌ وَمِغْضَفَةٌ).

أغضفت السماء: ناسمان ههور
شاردییه وه.

أَغْضَفَ اللَّيْلُ: شهو تاريك و ږمش
داهات.

غَضُّهُ: شهكاندېه وه خواری كرده وه
دمگوترئ:

غَضَّفَ الْعُودُ: لقه داره كه ی شكانده وه.

إِنْغَضَّ الْعُودُ: لقه داره كه شكاپه وه.

إِنْغَضَّ أُذُنُهُ: گویچه کی شوږبوونه وه
به شیومیه کی دهستگرد ه نهك
به خیلقه ت و سروشت.

إِنْغَضَّ الْقَوْمُ فِي الْغَبَارِ: خه لكه كه
كه وتنه ناو ته پ و توژم وه.

إِنْغَضَّ الْبُئْرُ: بیرمه كه تیك ږوخا.

إِنْغَضَّ الضَّبَابُ: تهم و مز جین جین
كه وته سمر پهك.

تَغَضَّفَ: بؤ موتاومعهی (غَضَّفَهُ) دئ.

تَغَضَّفَتِ الْحَيَّةُ: مارمه كه قوړتو پیچی
كرد له ږوښتندا.

تَغَضَّفَ عَلَيْهِمُ اللَّيْلُ: شهو به تاريکی
خوی داپېوښین.

تَغَضَّفَ عَلَيْهِمُ الدُّنْيَا: دنیا ږوی
تیكردن و ژبان و گوزمرانیان خوښ
بوو.

تَغَضَّفَ عَلَيْهِ: مهیلی كرد بولای و سؤزی
بؤی هه بوو.

تَغَضَّفَتِ الْبُئْرُ: بیرمه كه تیك ږوخا،
نه مللو نه ولای ږوخانه ناوی.

الْغَضَبُ: درمختیکه له ولاتس
هیندوستان ده شو بهیته دارخورما له
لقو و پوپه گانی پهرده دروست
دمگړن.

غَضَفَ الشَّيْءُ: شته كه فورس و گران
بوو.

الْغَضَائِرُ: شیر.

الْغَضْفُ: ته بیات وشکی سمر ږمق و
توپه.

الْغَضْفَرُ: شیر ه دهسگوترئ: (رجل
غَضْفَرُ) پیاویکی كه ته و زمبه لاهه.

غَضِنَتِ النَّاقَةُ بَوْلَهَا غَضْنًا وَغَضَانًا:

حوشترمه بیچومه کی پېش کامل
بوون فرېدا ه هیشتا توکی ئی

نه هاتبوو نه ده زانرا مییه یان نیړه.

غَضِنَ فُلَانًا: فلانكه سی به ند گرد ه

دمگوترئ: (ما غَضَنَكَ عَنَّا) چی تووی

له نئیمه داپړی؟ نه هیشت بیسی
بؤلامان؟.

غَضِنَتِ الْعَيْنُ غَضْنًا: چاو شوږبوو
به خیلقه ت چاوی بهرمو خوار
بوون.

غَضِنَتِ الْجَبْهَةُ: ناوچه وان چرچ و لوجی
تیكه و تن.

أَغْضَنَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی
به ردهوام بوو ه دمگوترئ: (أَغْضَنَ
الْمَطَرُ) باران به ردهوام بوو ه (أَغْضَنَ

عليه الليل) شهو تاريك بوو.

غاضن عینه: چاوی خوۍ داخست
بؤنه وهی گومانی خرابی لی نه که نو
بلین میبازی دهکا.

غاضنت المرأة: له گه ن نافرته که
میبازی کرد، چاوی لی هه لته کاندو
چاوی لی داگرت.

غَطْنَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی
بهردهوام بوو.

غَضْنَتِ النَّاقَةَ: حوشرمه که بیچومه کی
به ناکاملی فری دا، له باری چوو.

غَضْنَ الشَّيْئُ: شته که ی دوولاو سئ لو
کرده وه چرچی کرد ه گرژی کرد ه
دهگوتری: (دخلت علی فلان فغَضْنَ
لی من جبهته) چومه لای فلان و
ناوچهوانی لی گرز کردم.

تَغَضَّنَ الشَّيْئُ: شته که چۆمایه وه و
شکایه وه.

الغَضْنُ (الغَضْنُ): ههرشتیک همر
شکانه وه و لولبوون و چه مانه وه یه که
روبدا له قوماش یان زری یان
پیست یان گوئی یان ههرشتیکی تر
(ک: غضون) ه دهگوتری: (جاء في
غضون كلامك هذا) له ناو قسه و
وتارمه که تهم شتانه هاتن ه هندی
له قسه کانت تهمه بوون ه ههروا
به مانا نارمه تی و ماندوو بوون دی
ه دهگوتری: (لا طَلَنَ غَضْنَكَ) دریژه

دهدم به ماندوو بونت و ناهیلیم

نیسراحت بکه ی.

الغَضْنُ: بیروانه (غَضْنُ).

غَضَاَ اللَّيْلُ غَضْرًا وَغَضْرًا: شهو به تاریکی

خوی هه موو شتیکی داپوشی.

غَضَاَ الْبَعِيرُ: حوشرمه که له درهختی
(غضا) ی خوارد.

غَضَاَ فُلَانٌ: فلانکس خواردن و پو شاک و

پیدا و بیستیه کانی ژبانی بو پیدا

کرابوو ه بوخوی ژبانی خوۍ چاک

کردبوو ه پیلوی چاوی لی که نریک

کردنه وه، خه ریک بوو چاوی

بقوچینی.

غَضَاَ عَلَى الشَّيْئِ: له شته که بیدهنگ بوو.

غَضِيتِ الْأَرْضُ: زمویه که درهختی

(غضا) ی زور بوو.

غَضَاَ الرَّجُلُ: پیاوه که چاوی خوۍ

قوچاندن.

غَضَاَ الْبَعِيرُ: حوشرمه که به زور خواردنی

گه لای درهختی (غضا) ژانه سکی

گرت.

أَغْضَى اللَّيْلُ: شهو به تاریکی خوۍ

هه موو شتیکی داپوشی.

أَغْضَى فُلَانٌ: فلانکس پیلوی چاوی

لی که نریک کردنه وه.

أَغْضَى عَنْهُ طَرَفُهُ: چاوی خوۍ لی

قوچاند.

أَغْضَى عَلَى الشَّيْءِ: لهشتهکه بیدمگ
بوو، خووی لهسمر گرت ۵ بهنارام
بوو لهسمری ۵ دهگوترئ: (أَغْضَى
عینا علی قذی) صهبرو نارامی
هه‌بوو لهسمر ناخووشی.

تَفَاضَى عَنْهُ: چاوپووشی ئی کرد، خووی
ئێ گیل کرد.

الْفَاضِيَةُ مِنَ اللَّيْلِ: شهوی زۆر تاریک ۵
شهوی ده‌یجور.

الْفَاضِيَةُ مِنَ النَّيْرَانِ: ناگری زۆرو
گه‌وره‌و به‌بلیسه.

الْقَضَى: درمختیکه له درمختی (الْأَثَل)

دارمکه‌ی زۆر په‌ق و پته‌هوه،

په‌شکوکانی زۆر ده‌میننه‌هوه و

به‌زوویی نابین به‌خۆله‌میش و

ناکوژینه‌هوه ۵ (أَهْلُ الْغَضَا) ناوه‌ بو

دانیشتوانی ولاتی نه‌جد چونکه نه‌و

ولاته درمختی (غضا)ی زۆره.

الْفُضْيَاءُ مِنَ الْأَرْضِ: زمویه‌ك زۆری

درمختی (غضا) هه‌بی.

غَطَّرَسَ عَلَى أَقْرَانِهِ: زۆری كه‌ش و فش

به‌سمر هاوه‌له‌كانیدا کرد ۵ شایی

به‌خووی بوو به‌خووی نازی.

غَطَّرَسَ فَلَانًا: رقی فلانکه‌سی هه‌لساند

۵ فلانی توپمکرد.

تَغَطَّرَسَ: به‌مانا (غَطَّرَسَ) دئ ۵ رقی

هه‌لسا ۵ توپه‌ بوو.

تَغَطَّرَسَ فِي مَشِيَّتِهِ: له رۆپشتندا خووی
بادا ۵ لارو له‌نجهی کرد.

الْغَطَّرِسُ: سته‌مکاری گه‌وره‌و خووی
به‌زلزانی و لوتبه‌رز ۵ (ك: غَطَّرِسَ).

الْغَطَّرِسُ: به‌مانا (الْغَطَّرِسُ) دئ ۵ (ك:
غَطَّرِسَ).

غَطَّرَشَ فُلَانٌ غَطَّرَشَةً: فلانکه‌س ملی بو
حه‌ق نه‌داو خووی به‌زلزانی و

ته‌که‌بوری کرد ۵ (فَهُوَ مَغَطَّرَشٌ وَهِيَ
مَغَطَّرِشَةٌ).

تَغَطَّرَشَ فُلَانٌ: لوتبه‌رزی له‌شته‌که کرد.
غَطَّرَفَ: خووی باداو خووی به‌زلزانی و

خرابه‌کاری کرد.

تَغَطَّرَفَ: به‌مانا خو‌بادان و خو‌به‌زلزانی
دئ ۵ له‌رۆپشتن دا لارو له‌نجهی

کرد.

الْغَطَّارِفُ: بیاو ما‌قو‌ل و پێ‌زدار.

الْغَطَّرِيفُ: به‌مانا (الْغَطَّارِفُ) دئ ۵ (ك:
غَطَّارِفُهُ وَغَطَّارِيفُ).

الْغِطْرَانُ: به‌مانا (الْغَطَّارِفُ) دئ.

غَطَّسَ فِي الْمَاءِ غَطْسًا: خووی له‌ناودا نو‌قم
کرد.

غَطَّسَ فِي الْبَحْرِ مِنْ أَنْعَمِهِ: له نازو
نیعمه‌تدا نو‌قم بوو.

غَطَّسَ فِي الْإِنَاءِ: ده‌می نا به‌گۆزه‌که‌هوه و

ئاوی خواردموه ۵ له‌قا‌به‌که‌دا ئاوی
خواردموه.

فَطَسَ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ: شته‌ک‌ه‌ی له‌ناو‌م‌ک‌ه‌دا
نوقم کرد.

فَطَسَهُ فِي الْمَاءِ: له‌ناو‌دا نوقمی کرد.

تَفَاطَسَ الْقَوْمُ: خه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه یه‌ک‌تریان
له‌ناو‌دا نوقم کرد.

تَفَاطَسَ الرَّجُلُ: پیاو‌م‌ک‌ه خوی گیل
کرد.

الْفَاطِسُ: دم‌گوتری: (لیل غاطس)
شه‌ویکی تاریکه ه ه‌م‌روا ناو‌ه بو
خواروی که‌شتی که له‌ناو‌دا نوقم
ده‌بی.

الْفِطَاسُ: شتنی مندائه مه‌سیحیه له
ناوی (العمودية) دا ه (عید الفطاس)
جه‌ژنیکی نایینی قیبتیه‌کانه
تییدا یادی له ناو‌دا شتنی چه‌زمرتی
مه‌سیح دم‌ک‌ه‌نه‌وه.

الْفُطَاسُ: که‌سیک پیشه‌ی خو‌نقوم
کردن له‌ناو‌دا بی بۆنه‌وه‌ی پیویستی
خوی له‌ناو دم‌ریینی ه پیشی
دم‌گوتری: (الْفَوَاصِ).

الْفَطِيسُ: رمش ه زور رمش.

الْمَفِطَسُ: شوینی خوشتن له‌حه‌مام‌دا
(ک: مفاطس).

فَطَسَ اللَّيْلُ غَطْشًا: شه‌و تاریک بوو.

فَطَسَ فَلَانٌ غَطْشًا: فلان‌ک‌ه‌س له‌به‌ر پیری
یان نه‌خوشی به‌هیواشی رۆیشت.

فَطَسَ غَطْشًا: چاوی گزیوو، و‌م‌کوو نه‌وه

به به‌شیکی چاوی ته‌ماشا بکا ه (فه‌ر)
اَغَطَشَ وَغَطِشَ وَهِيَ غَطِشَةٌ وَغَطِشِي
وَغَطْشَاءً).

اَغَطَشَ الْقَوْمُ: خه‌ل‌ک‌ه‌ک‌ه که‌وتنه ناو
تاریکیه‌وه.

اَغَطَشَ اللَّهُ اللَّيْلَ: خودا شه‌وی تاریک
کرد ه قورنان دم‌فه‌رموی: ﴿وَأَغَطَشَ
لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾.

غَطَشَ: دم‌گوتری: (غَطِشَ لِي شَيْئًا)
رې‌گایه‌ک‌ه‌م بو بکه‌رموه، بو
قه‌سه‌کردن و دم‌ریینی راو و بۆچون.
تَفَاطَشَ عَنْهُ: خوی ئی گیل کرد خوی
بی ناگا کرد.

تَفَطَّشَتْ عَيْنُهُ: چاوی تاریک بوو
نه‌بیینی.

اِغْطَاشُ الْبَصَرِ: بینایی تاریک بوو،
ورده ورده چاوی زم‌عیف بوو.

فَطَّ فِي نَوْمِهِ غَطًّا وَغَطِطًا: له‌خه‌ودا
پرخه پرخ‌ی کرد دم‌نگی ئی هات ه
دم‌گوتری: (غَطُّ النَّائِمُ وَغَطُّ الْمَذْبُوحِ
وَغَطُّ الْمَخْرُوقِ).

غَطَّتِ الْقِدْرُ: مه‌نجه‌له‌که (دیزه‌که)
کوئی و دم‌نگی قلبه قلبی هات.

فَطَّ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ فَطًّا: شته‌ک‌ه‌ی له‌ناو
هه‌ل‌ک‌یشاو نقومی کرد.

فَطَّ الشَّيْءُ: شته‌ک‌ه‌ی که‌بس‌کردو
گوشی و دای‌چۆراند.

إِنْعَطَ فِي الْمَاءِ: نَقُومُ بُوو چووِه بن ناو.

تَغَاطُ الْقَوْمُ فِي الْمَاءِ: لَمَّاوَدَا خَه لَكَه كَه

هه ریه که بیان نهوی تری نقوم کرد.

الْغَطَاطُ: تَبِكَه لَبُوونی تاریکی کۆتایی

شهو به سهرمتای روناکی پۆژ.

غَطَّعَتِ الْقِمْرُ: دِيزَه كَه (مَه نَجَه لَه كَه)

کولاو قلیه کانی به رزبوونه وه.

غَطَّعُ الْبَحْرُ: دَمَرِیا شَه پۆله کانی به رز

بوونه وه.

تَغَطَّعُ الْبَحْرُ: بَه مَانَا (غَطَّعُ) دئ.

تَغَطَّعُ: وِرْدُو هَارِبُوو.

غَطَفَ الْعِيشُ غَطْفًا: زَبَان خَوْش و نَارَام و

هه رزانی بوو.

غَطَفَ الرَّجُلُ: بَیَاوَه كَه بَرَزَانگو و موزوئی

زۆرو چرو پرو دریز بوون ه موی

بروئی کهم بوون تهنگ بوو ه (فهر

أَغَطَفَ وَهِي غَطْفَاء).

غَطَا اللَّيْلُ غَطْرًا وَغَطْرًا: شَهو تاریک بوو

تاریکییه که هه موو شتیکی داپۆشی.

غَطَا الشَّيْءُ: شَتَه كَه ی شاردموه داپۆشی.

أَغَطَتِ الشَّجَرَةُ: دَرَه خَتَه كَه لَه کانی

دریزبوون و به سهر زهوی دا بلاو

بوونه وه و دهورو بهری خوئی

داپۆشی.

أَغَطَ الْكُرْمُ: دَار مِیوَه كَه نَاوی

خواردموه کهوته گه شه و نه شه.

غَطَا الشَّيْءُ: شَتَه كَه ی داپۆشی و ونی کرد ه

دهگوترئ: (اللهم أَغْطِ عَلَى قَلْبِهِ)

خودایه دئی داپۆشه.

غَطَّاهُ: داپۆشی ونی کرد.

غَطَّى اللَّيْلُ فَلَانًا: شَهو تاریکی خوئی

کرده به رفلان ه به تاریکی داپۆشی.

إِغْطَى: وِن بُوو داپۆشرا ه دهگوترئ:

(إِغْطَى بِهِ) خوئی پی داپۆشی.

الْغِطَاءُ: پَه رده، داپۆشهر، هه رشتیک

بخریته سهر شت و داپۆشی.

الْغِطَايَةُ: زَبَر کراس ه نهو پۆشاکه

نهروم تهنگه ی ئافرمت له زبَر

پۆشاکه وه له بهری دمکا.

الْقَطْرَانُ: دَاکۆکی کِردن و بهرگری و

زۆری ه دهگوترئ: (إِنَّهُ لَذُو غَطْرَان).

الْغَطْيَانُ: (غَطْيَانُ الْبَحْرِ) هه لچونی

دمریا.

الْمَغْطِيُّ: دهگوترئ: (فَلَانٌ مَغْطِي الْقِنَاعِ)

فَلَان كَه س نه ناسراوو بی ناوو

نیشانه.

غَفَرَ الْجَبْرِخُ أَو الْمَرِيضُ: بَرِیندَارَه كَه تئ شكا

برینه که هه لومه شایه وه.

غَفَرَ الْعَاشِقُ: عَاشِقَه كَه سۆزو نه ندیشهی

له وه پیشی بۆ گه پرایه وه.

غَفَرَ الشَّيْءُ: شَتَه كَه ی داپۆشی.

غَفَرَ الشَّيْبَ بِالْغَضَابِ: پیری به خه نه

له خۆدان شاردموه مووه سپیه کانی

به خه نه پهنگ کردو داپۆشین.

غَفَرَ الْمَتَاعَ فِي الْإِنَاءِ: كالاكانی خسته ناو

قاپ و زمره که و داپووشی.

غَفَرَ اللَّهُ لَهُ ذَنْبَهُ غَفْرًا: خودا تاوانه کانی

داپوشین و له گوناهاه کانی خوش بوو.

غَفَرَ الْجَلْبُ السُّرْقَ: هاورده (کالا هینه ر)

بازاری شکاندو همرزانی خسته

ولاته وه.

غَفَرَ الثُّوبُ: قوماشه که توکی هه لدا.

غَفَرَ الْجَرْحَ أَوْ الْمَرِيضَ: نه خوشه که حالی

تیکیجو، برینه که تیکیچوه وه، خراب

بووه.

أَغْفَرَ الرَّكْتُ وَالْعَرْفُطُ: روهکی رهفس

یان (عورفوت) جهوی و لینجایی ناو

خویان دهردا.

أَغْفَرَ النَّخْلُ: خورماکه توکیکی

تهنکی له سهر پهیدا بوو.

أَغْفَرَتِ الْأَرْضُ: زمویه که رومکی غمفری

تیدا روا.

أَغْفَرَتِ أَنْثَى تَيْسِ الْجَبَلِ: بزنه کیوی

بیچوی نیری بوو.

أَغْفَرَ الْمَتَاعَ فِي الرِّعَاءِ: کالاکه ی خسته

زمرفی خوییه وه و پیچاییه وه

شاردییه وه.

أَغْفَرَ الشَّيْبَ بِالْحَضَابِ: پیری به خه نه و

بویه شارده وه ؛ مووه سپیه کانی

ریش سهر و سمیلی بویه کرد.

إِغْفَرَ لَهُ ذَنْبَهُ: له گوناهاه کانی خوش

بوو.

تَغَاثَرَ الْقَوْمُ: خه لکه که داوی

لیخوشبونیان بویه کتری کرد.

تَغْفَرُ: جهوی و بهره میغفارمکانی له

روهک و دره خته کان چنی.

إِسْتَفْغَرَ اللَّهُ ذَنْبَهُ: داوی له خودا کرد

له تاوانه کانی خوش بی.

إِغْفَارُ الثُّوبِ: قوماشه که توکی هه لدا.

الْغَفَارُ: توکیکی ورده (گهنده موو)

له سهر رومهت و پشتهمل و

ناوجهوانی نافرمت دهرده که ون.

الْغِفَارُ: نیشانه په که له سهر رومهت.

الْغِفَارَةُ: پارچه قوماشیکی بچوکه

نافرمت به سهری خویدا دهدا له

هه موو لایه که وه سهری دده پووشی

تا سهرشانی یان که متر ۵ چاروکه،

په چه ۵ هه ور له سهر هه ور ۵

کلاویکه له ماده ی زری دهرچندری و

له زیر میزمر و کلیته له سهر دهری

۵ (ک: غفائر).

الْغَفَرُ: سَك ۵ گهنده موو ۵ توکه ورده ی

سهر قوماش ۵ مهنزلیکی مانگه له

بورجی سونبوله دا که به مهنزلی

یانزه هه می مانگ حسیب دهری.

الْغَفَرُ: كَوْلُك (بیچوی مانگا).

الْغَفَرُ: گیسکه نیری حه یوانه کیوی

(بیچوی نیری حه یوانه کیوی).

الْغَفَرُ: روهکیکه له دهشتایی و

ته پو لکه دا دهری، یان له وری ورد

کراو و گیره کراو.

الْغَفِيرُ: دِگوتری: (رَجُلٌ غَفِيرُ الْقِفَا)

پیاوئیکه پشته ملی تووکه وردهی
پیومه.

الْغُفْرَةُ: مینیهی حیوانه کیوی ۵ همر

پهردهو داپوشهریک شتی پی

داپوشی ۵ شتی گونجاو بوشتی تر ۵

دِگوتری: (اغفروا هذا بغفرتي) نهوه

بهشتیکی گونجاو چاک بکهنهوه.

الْغَفِيرُ: گهندهموو ۵ زورو زمبهنده ۵

دِگوتری: (جاء القومُ جمًّا غَفِيرًا)

خهئککه بهزوری هاتن بولام.

الْغَفِيرَةُ: دِگوتری: (ما عندهم غَفِيرَةٌ)

لیخوش بوونیان نییه لهکس

خوش نابن ۵ سهرپوشو چاروکه ۵

زورو زمبهنده.

الْمِغْفَارُ: جهویهکه صمغیکه له درهختی

عورفوت دپته دمر دهخوری، یان

دهکریته ناو تورمهکه قوماشهوه

لهگهل ناو دههژیندرئو

دهخورپتهوه.

الْمِغْفَرُ: کلاوئیکه لهزری دروست دهکری

بو پاراستنی سهر له ژیر

قهلسوهوه لهسهر دهکری.

الْمِغْفَرَةُ: بهمانا (المغفار) دئ.

غَافِسَةٌ: لهناکاو گرتی، لهکاتیکیدا

گرتی که خهریکی نهجماندانی

تاوانهکهی بوو.

الْغَافِسَةُ: بهلاو کارمساتی رۆژگار (ك):

غرافص).

إِغْتَفَتِ الدَّابَّةُ: ولاخهکه بهسهر

بپییهکههوه لهومری کهم کهمی

خوارد.

إِغْتَفَ فُلَانًا: شتیکی کهمی دا

بمفلانکس.

تَغَفَّتِ الدَّابَّةُ: بهمانا (إِغْتَفَتِ) دئ.

تَغَفَّ الْإِنَاءُ وَالضَّرْعُ: نهو کهمایهتییه

له قاپهکهدا بوو یان له گوانهکهدا

بوو دایدوشی و دمری هینا.

الْغَفُّ: پوشو گهلا وشکه.

الْغِفَانُ: کاتو و مرز ۵ دِگوتری: (جاء

على غِفانه) لهکاتی خویدا هات.

الْغَفَّةُ: ژبانی کولله مهرگی، ژبانی

مامناوهندی ۵ نهو قهپالو پاروه

لهومرانهی خوشتر بهسهر پیوه

دهمخوا (لالهومر) شتی کهم

لهبههاردا ۵ پاشماوهی شیر ی ناو

گوان و پاشماوهی ناو قاپو قاجاخ.

فَقَّقَ فُلَانٌ غَفَقًا: فلانکس کتوپر لهناکاو

هیرشی کرده سهر شتهکه.

فَقَّقَ فُلَانٌ: فلانکس دوا و ونبونی لهناکاو

سهری ههئیناپهوه.

فَقَّقَ الرَّجُلُ: پیاوکه جار دواجار

خواردنهوهی زورتر بوو.

فَقَّقَ فُلَانٌ غَفَقَةً: فلانکس نوشتو بهدم

خهومكه ميه وه گوئی له قسهی خه لكه كه
بوو.

غَفَقَ: نوستو به دهم خهومكه ميه وه
گوئی له دمنگی خه لكه كه بوو.

إِغْتَفَقَ به: دموری دا.

تَغَفَّقَ الشَّرَابَ: جار دواچار شهرا به كهی
زۆر خوارد هوه.

الغَفَقُ: بارانی كه، وردمباران.

غَفَلَ عَنِ الشَّيْءِ: له شته كه غافل بوو
له بهر كه به ناگایی و ناز بهرگی.

غَفَلَ الشَّيْءِ: وازی له شته كه هینا له بهر
كه به بایه خ پیدانی ه شته كهی داپوشی
ه (فهو غافل) ه (ك: غُفُولَ وَغُفَلَ).

أَغْفَلَ الشَّيْءِ: له شته كه بی ناگا بوو.

أَغْفَلَ الذَّابَّةَ: ولاحه كهی نیشانه نه كرد
ناژه له كهی داغ نه كرد.

أَغْفَلَ فَلَاناً عَنِ الشَّيْءِ: فلانكه س
شته كهی غافل كرد ه فلانكه سی
به غافل و بی ناگا بینی ه له کاتی
نیشکردن و مهشغوئیدا پرسپاری ئی
كرد رانه و مستا تا له نیشه كه تهواو
دمبی.

أَغْفَلَ فَلَاناً عَنِ الشَّيْءِ: فلانكه سی
له شته كه غافل كرد.

غَفَلَ فَلَاناً: فلانكه سی غافل كرد وازی
ئ هینا له کاتی کدا به خوئی نه زانی.

تَغَفَّلَ: به نه نهقه ست خوئی بی ناگا كرد ه
خوئی به بی ناگا خسته بهر چاو.

تَغَفَّلَ فَلَاناً: له کاتی بی ناگایی هاته لای
ه چاو مروانی نه وهی كرد بی ناگا بی.

تَغَفَّلَ عَنِ كَذَا: له کاتی بی ناگا بوون دا
فیلی ئی كرد.

إِسْتَفْغَلَهُ: داوای غافل بوونی ئی كرد
چاو مروانی غافل بوونی نه وهی كرد.

الْغُفْلُ: كه سیكه خپرو شه پری ئی
چاو مروان نه كری، هیچی له دهست

نهیه ه پیاویك وه جاغزاده نه بی ه
قوداحی قومار كه بی نیشانه بی ه

شَتِيكْ نه قازانجی ه بی نه زبانی ئی
چاو مروان بكری ه دهگوتری: (قدح

غُفْلَ) همروا وشه (غُفْلَ) ناوه بو
زهویه كه نیشانهی ئاومدانی تیدا

نه بی ه پنگایه كه ئاومدان نه بی
كه سی پیدا نه پرا ه همروا ناوه بو

پیاویك پوژگار قالی نه كرد بی و
دونیا دیدنه نه بی ه زهویه كه بارانی

ئ نه بار بی ه مهوادی خام كه هیشتا
شتی ئی دروست نه كرابی ه شیعریك

شاعیر كهی نه ناسراو بی ه كتیببیک
نوسهرمكهی ناوی نه هاتی بی.

الْغُفْلُ: گوزمران خووشی ه دهگوتری:
(فلان لي غفل من عيشه) فلانكه س

له گوزمرانی خوشدايه.

الْمُغْفَلُ: گیل و نه مقام.

غَفَا غُفْراً: كه میك نووست ه
سهرخه ویکی شكاند.

هَفَا الشَّيْئُ عَلَى الْمَاءِ: شتهكه سهرناو كهوت.

أَغْفَى فُلَانٌ: فلانكهس كه ميک نووست، سهرخهويکي شکاند ۵ لهسهر خهرمانی کا نووست.

أَغْفَتِ الشَّجَرَةُ: درهختهكه لههکاني شؤر بوونهوه.

الْإِغْفَاءُ: نووستنيکي كهه سهرخهو شکاندن.

الْغَنَاءُ: کا لهسهر خهرمان: سؤی گهنم (تويکلي گهنم).

الْغَسْرَةُ: کوختهه و چالي نيچيرهوان كهخوی تيذا هشار دهدا.
غَفَسَ الْبُرُّ وَغَرَهُ غَفِيًّا: گهنمهكهی له کوژهله و بنزيل پاك كرد.

غَفِي غَفِيًّا: ههنؤزی برد.

أَغْفَى الطَّعَامُ: خؤراكهكه تويكل و رهگو دهنك و شتي وای زؤر بوو.
أَغْفَى الْبُرُّ وَغَرَهُ: گهنمهكهی پاك كرد.
غَفِي الطَّعَامُ: خواردنهكهی له تويكل و شتي وا پاك كردموه.

إِنْغَفَى الشَّيْئُ: شتهكه شكا.

الْغَفَى: کاو کوٲ لهسهر خهرمان ۵ خشت و خوٲل و زيزانه و مرؤرو شتي وا كه تيكهٲل گهنم دهبي ۵ شتي خراپ و نايهغ لهههر شتيك بي ۵ دهرديكه تووشی دارخورما دهبي ؛

جؤره تهپ و تؤزيكه دهكهويٲته سهر خورماكه و ناهيٲل بگا و پي بگا و تامی ناهيٲل بهكوردی پي دهگوتري: دهوكه ۵ تويكليكه دهكهويٲته سهر دهنكه خورمای بهرسيله و نهگهيشتوو ۵ خوٲپري ههتيو مچه.

الْغَفَاءُ: کا و کوٲ گرشه و پلو پوشي گهنم ۵ دهرديكه تووشی دارخورما دهبي وهكوو تهپ و تؤز وايه دهكهويٲته سهر خورما بهرسيله و ناهيٲل پي بگا و شيرين بي.

الْغَفَاءُ: سپي چاو كه گليٲنهی چاو داپؤش ۵ زيزانه و مرؤرو ههٲداسوو شتي وا كه تيكهٲل گهنم دهبي.

غِقَ غِقًا: لاسايي كردنهوهی دهنگی مهنجهٲله لهکاتی کولنيٲدا ۵ ههروا ناوه بؤ دهنگی بالندهو خوٲپري ناو لهههندي حالاتدا.

غَقَّ الْقَارُ وَالْقِدْرُ وَغَرَهُمَا غَقًّا: مهنجهٲل و ديزمه لهکاتی کولنيٲدا دهنگی قٲبه قٲبي پهيدا كرد.

غَقَّ الطَّائِرُ غَقِيًّا: بالندهكه دهنگی ليٲوهات.

غَقَّ الْمَاءُ غَقًّا: ناومه دهنگی ليٲوهات کاتيک له فراوانهوه بچيٲته تهنگه بهراييهوه.

غَفَقَ الصَّغْرُ: باز مکه قهراندی ۵ دهنگی
خوی باریک کردم.

غَلَبَهُ غَلْباً وَغَلْباً: ژر باری کرد
پرواندی به سهریدا زال بوو.
غَلَبَ فَلَاناً عَلَى الشَّيْءِ: شته که ی به زور
له فلان ستاند.

غَلَبَ عَلَى فَلَانِ الْكُرْمُ: فلان کس زور به ی
رموشته گانی سه خاوت و بیاموتی تیدا
بوو.

غَلَبَتْ عَلَيْهِ الْهَمْرَةُ أَوِ الصَّفْرَةُ: رهنگی
سوری تیدا زور بوو یان رهنگی زمره
به سهریدا زال بوو.

غَلَبَ غَلْباً: ملی نه ستور بوو.

غَلَبَتِ الْحَدِيقَةُ: باخه که دره خسته گانی
تیک چرزابوون و لیک هالابوون ۵
خوران دمه فرموی: ﴿وَخَذَائِقُ غُلَبًا﴾.
غَلِبَ عَلَى الشَّيْءِ: به زور شته که ی نی
ستاند.

غَالِبُهُ مُغَالِبَةٌ وَغَلَابًا: هم به گئی لهو
دوانه ویستی به سهر نهوی تردا زال
بی.

غَلَبَهُ عَلَيْهِ: وای نی کرد به سهری دا زال
بی.

غَلَبَ عَلَى صَاحِبِهِ: بریار درا بوی که
زال بووه به سهر هاوه له که ی دا.

تغالبها علی البلد: هه ندی له وانه زال
بوون به سهر هه ندی کی تر یاندا له
گرتنی ولاتمه که دا.

تَغَلَّبَ عَلَى بَلَدٍ كَذَا: به زور فلان ولاتی
کونترول کرد.

إِسْتَفْلَبَ عَلَيْهِ الضَّحْكَ: بیکه نینی زور
هات ؛ له پر موی بیکه نینی دا.
إِغْلَوَلَبَ الْعُشْبُ: گیاه گزمه که تیک
هالاو گه شه ی کرد.

إِغْلَوَلَبَتِ الْحَدِيقَةُ: باخه که دره خسته گانی
چرو پر بوون لهه گانیان تیک
چرزان.

إِغْلَوَلَبَ الْقَوْمُ: خه لکه که زور بوون.
الْأَغْلَبُ: مل نه ستور ۵ زور، ده گوتری:
(على الأغلب وفي الأغلب) زور جار،
به زوری ۵ شیر.

الْأَغْلَبِيَّةُ: زورینه ۵ (الأغلبية المطلقة)
نهمویه له هه لباردن دا زیاد له
نیومی دهنه گان بی نی ۵ (الأغلبية
النسبية) نهمویه پالیراویک له چاو
پالیراویکی تردا دهنگی زیاتر
بی نی.

التَّغْلِيبُ: له بواری زمانه وانیدا
هه لباردن و شه به که به سهر
و شه به کی تردا به مهر جی
له نیوانیاندا په پوهندی که هه بی
و مگوو (الأبوين، العمرين، المشرقين،
الوالدين).

الْغَلْبَةُ: ناوانی شت به ناویک به هو ی
زور به کار هیانانه وه ۵ و مگوو چوون
له زار وهی شهر عزاناندا و شه ی

إِغْتَلَثَ الزُّنْدُ: بهمانا (غِلْثَ) دی.
 إِغْتَلَثَ لِلْقَوْمِ غُلَّةٌ: درویشی
 خه لکه که کردو پیی پژگار بوو.
 تَغَلَّثَ به: حمزی لی بوو.

أَلْقَيْتُ: (عَلْتُ الحِلْم) خهونی پروپوچو
بی بنه ما.

الْعَلْتُ: قورې رهق بوو ۵ دانه ويټه
رېشه (مرور) که ټيکه ل گهنم
دهي.

الغليث: نانی گهنم و جو ۵
خواردمهني غهش تيداڪراو، ومکوو
گهنم که کڙوگلي تيداين، مروري
لهگل تيکه لاو بووي.

مُلْغَلْتُ: حاله تیک لهنازارو ئیش
خاومنه که ی نه خاته سهرجی و
نه سزاندری هۆکاره که ی جیه
خواردنیک شتی بی که لکی تیکه
بووبی و خواردنه که ی ناخوش
کردی و وکوو گهنم که مرۆرو کلۆ

گل و شتی وای تی که ل بووی.
 غَلَجَ الفرس غَلَجاً و غَلجاناً: نه سپه که
 رُویشت به رُویشتنیکی تی که ل له
 گورگه لَوْقه و نه مره غارو رُویشتنی
 هیواش.

غَلَجَ الحِمَارُ: گویند رزمکه ناوی خواردموه و
به زمانی لچه‌کانی خوی لستنه‌وه.
تَغَلَّجَ: سه‌ریچی کردو یاخی بوو ۵
ده‌گوتری: (تَغَلَّجَ علیه).

(الكتاب) كراوه بهناو بۆ قورئان ۋ
كەچى لەلاى نەحوپىيەكان ناوہ بۆ
كىتابى سىبويه.

غَلَتَ غَلْتًا: سه وداکھی هه ٿوه شاندوهه.
غَلَتَ غَلْتًا: هه ٿهي ڪرد.

إِغْتَلَّتْهُ: لَمَّا كَاوْ گرتی۔
تَغَلَّتْهُ: بَہ مانا (اِغْتَلَّتْهُ) دی۔

الغلة: سهرمتای شهو.

عَلَّتْ الشَّيْئُ بِالْشَيْئِ غَلْثًا: شته‌گانی
تیکه‌لاو کردن ۵ ده‌گوتری: (عَلَّتْ
الْحِنْطَةُ بِالْشَعْرِ) گنمه‌که‌ی تیکه‌لاوی
جویه‌که کرد ۵ (عَلَّتِ اللَّبَنُ الْمَاءَ)
ماسته‌که یان شیرمه‌که‌ی تیکه‌ل به‌ناو
کرد.

فَقُلْتُ فِي الْحَرْبِ غَلَتْ: نازابوو له شهردا،
گالهی کرد.

فَلَيْتَ الذَّبُّ بِالْفَنَمِ: گورگه که هه رده می
گه یسته مه رده که یه کسه که له پارچه ی
دهکا.

فَلَيْتَ الطَّائِرُ: بالندمكه نهوهی خواردبوی
ددریدایهوه ؛ رشایهوه.

قُلْتُ الزُّنْدُ: جهر خه که ناگری هه لئه کرد.
قُلْتُ فُلَان: هلا نکمسه گمسه و نه شه به کی
تیدا بوو به هوئی خواردن و
خواردنه و موه ۵ به هوئی خموه اتان و
ومنه و موه لمر مله ری بوو (فهر غلث).

أَغْلَتْ الزُّنْدُ: بِهِ مَانَا (غَلَتْ) دَى.

الأغْلُجُ: لقهدرهختی شلک و نهرم ۵
(ک: أغلیج).

أَغْلَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که کهوتنه ناو
تاریکی کۆتایی شهو.
أَغْلَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که له کۆتایی شهو و
به ره به یاندا رهویانکرد.

أَغْلَسَ فُلَانٌ بِالصَّلَاةِ: فلانکەس نوێژی
له به ره به یان و کۆتایی شهودا کرد.
أَغْلَسَ الْقَوْمُ الْمَاءَ: خه لکه که که
له به ره به یاندا چوونه سهر کاریزو
بهره ناوکه.

الْأَغْلَسُ: تاریکی کۆتایی شهو کاتی
دهر کهوتنی روناکی کازویه ۵
له چه دیسدا هاتوو: (أَنْ النِّي (ص)
کان یصلی الصبح بْغْلَسِ).
غَلَصَمَهُ: زمانه بچکۆله ی بری.

غَلَصَمَ فُلَانًا: قورگی فلانکەسی گرت،
دهستی له یینی فلان نا ۵ دهگوتری:
(هَنْ مُغْلَصَمَاتٍ) نهوانه نهستۆ
بهستراون.

الْغَلَصَمَةُ: له بواری پزیشکیدا
صه فچه به کی غوضروفیه له لای
بنکی زمانه وهیه، بووداوه
شۆردهبیته وه بۆنه وهی له کاتی
قوتدانی شتدا بۆری هه ناسه قه پات
بکاو نه هیلێ خواردنی تی بجی ۵
(ک: غلاصم).

غَلِطَ غَلَطًا: هه له ی کرد، راستیه که ی
نه دۆزیه وه.

غَلِطَ فِي الْأَمْرِ أَوْ فِي الْحِسَابِ: له ئیشه که دا
هه له ی کرد له ژمیریاری و تاو وتوی
کردنی شت دا هه له ی کرد ۵ (غَلِطَ فِي
المنطق) له قسه کردندا هه له ی کرد.
أَغْلَطَ: خستیه هه له وه.

غَالَطَهُ مُغَالَطَةً وَغَلَاطًا: خستیه
هه له وه.

غَلَطَ: خستیه ناو هه له وه.
الأغلوطه: نه وهی هه له ی تیدا ده که ی
یان نه وهی هه له ی پی ده که ی ۵
له قسه ی مانا نامه علوم ۵ (ک:
أغلیط).

الْغَلَطَةُ: یه کجار هه له کردن ۵ (ک:
غَلَطَات).

الْغَلَاطُ: که سیك زۆر هه له بکات.
الْغُلُوطُ: دهگوتری: (مسألة غلوط)
مهسه له یه که مروف هه له ی تیدا
دهکا.

الْغِلَاطُ: که سیك هه له بکا.
الْغِلْطَانِي: که سیك له حیساب و
مامه له ی خۆیدا خه لک بخته
هه له وه.

الْمَغْلَطَةُ: به مانا (الأغلوطه) دی.
غَلَطَ الشَّيْءُ غِلْطًا وَغَلَطَةً: نهستوور بوو
بیچه وانه ی ته نک.

غَلَطَ الشَّيْءُ غِلَاطًا وَغِلَاطَةً: به مانا (غَلَطَ) دئ.

غَلَطَ الزَّرْعُ: کشت و کاله که پیگه‌یی و دانه و یله‌که‌ی دمرکه‌وت.

غَلَطَ الرَّجُلُ: پیاو که سهر ره‌ق بوو (غَلَطَتِ الْأَرْضُ) زموپیه که نهرم نه‌بوو پته و بوو.

غَلَطَ الْخَلْقُ وَالطَّبْعُ وَالْقَوْلُ وَالْفِعْلُ وَالْعِيشُ: توندو تیز بوو توندرو بوو ۵ ته‌بیات و شک بوو ۵ فورشان دم‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ﴾.

أَغْلَطَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌پته‌وو توند هاته پیش چاو ۵ به‌شیوه‌ی پته‌وو نه‌ستور کری.

أَغْلَطَ الْيَمِينُ وَالْقَوْلُ: سویند خوارنده‌که‌ی جه‌خت کرده‌وو زیدم‌په‌وی تیدا کرد ۵ دم‌گوتری: (أَغْلَطَ لَهُ فِي الْقَوْلِ) زیدم‌په‌وی کرد له‌فسه‌که‌ی‌داو جه‌ختی له‌سهر کرده‌وو.

غَالِظُهُ: دژاپه‌تی کرد ۵ دم‌گوتری: (بَيْنَهُمَا مَغَالِظَةٌ) دژاپه‌تی له نیوانیاندا هه‌یه.

غَلِظَهُ: توندو پته‌وی کرد، جه‌ختی له‌سهر کرده‌وو.

غَلِظَ الْيَمِينُ: سوینده‌که‌ی به‌هیز کردو جه‌ختی له‌سهر کرده‌وو.

إِسْتَفْلَطَ النَّبَاتُ وَالشَّجَرُ: روه‌که‌که، درمخته‌که پته و بوو ۵ فورشان دم‌فرموی: ﴿كَزَرَ أَخْرَجَ شَطَاةً فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلِظَ﴾.

إِسْتَفْلَطَ الزَّرْعُ: کشت و کاله که پیگه‌یی و دانه و یله‌که‌ی دمرکه‌وت.

إِسْتَفْلَطَ الشَّيْءُ: شته‌که نه‌ستوو و پته و بوو.

إِسْتَفْلَطَ الشَّيْءُ: به‌نه‌ستوو و پته هاته به‌رجاوی ۵ وازی له کرینی هینا له‌به‌رنه‌وه‌ی ره‌ق و خراب و بی که‌ک بوو.

الْغِلَاطَةُ: توندو تیزی و سهر ره‌قی و مل نه‌دان ۵ دم‌گوتری: (رَجُلٌ فِيهِ غِلَاطَةٌ) پیاو‌یکه توندو تیزی له ره‌وشتی دا هه‌یه.

الْقَلِظُ مِنَ الْأَرْضِ: زموی ره‌قنه‌و به‌رده‌لان.

الْغِلَاطَةُ: به‌مانا (الْغِلَاطَةُ) دئ. الْغَلِيطُ: نه‌ستوو و پته و پیچه‌وانه‌ی ته‌نکه.

أَمْرٌ غَلِيطٌ: کار‌یک‌ی قورس و گرانه (و عذاب غلیظ) سزای توندو به‌نیش ۵ (ماء غلیظ) ناوی تال ۵ (طعام غلیظ) خواردنی ره‌ق و زیرو بی پیخوړ ۵ (عهد غلیظ) په‌یمانی جه‌خت له‌سهر گراو (رجل غلیظ) پیاو‌ی دل‌ره‌ق و توند ته‌بیات.

الْمُسْتَغْلَطُ: دمگوتری: (طعنه في مُسْتَغْلَطٍ

ذراعاه) برینه که له نهستورایی
قولیدایه.

الْمُغْلَطَةُ: (الدِّيةُ الْمُغْلَطَةُ) نهو بارتهمای
خوینهمیه که له کوشتنی شیوه
نهمقهستدا و مردمگیری.

غَلَّغَلَ: پهلهی کرد له رُویشتندا.

غَلَّغَلَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شتهکهی
خسته ناو شتهکهی ترموهو
گونجاندی تاپیکهوه وایان لیتهات
بوونه پهک.

تَغَلَّلَ: پهلهی کرد له رُویشتندا.

تَغَلَّلَ فِي الشَّيْءِ: چووه ناو شتهکهوه.

تَغَلَّلَ الْمَاءُ فِي الشَّجَرِ: ناوکه بهناو
جهستهی درمخته کهدا بلاو بژوه.

تَغَلَّلَ لَدُنْ بِالْغَالِيَةِ: فلانکهس خوی
به عهتری گران بونخوش کرد.

الْغَلَّغُلُ: رهمگی درمخت که بهناخی زموی
دا برپواته خوار ه (ك: غلاغل).

الْغُلُغُلَةُ: قهرمو نهرهی دمنگ.

الْمُغْلَطَةُ: نامهی نیردراو و هه لگراو
بمناو شارو ولاتاندا لهم شار بژ نهو

شارو لهم ولات بژ نهو ولات.

غَلَّفَ الشَّيْءَ غُلْفًا: شتهکهی خسته ناو
پهردمو توورمه کهوه بهرگی بژ دروست
کرد.

غَلَّفَ غُلْفًا: له پهردمیه کی سروشتی خویدا
بوو.

غَلَّفَ الصَّبِيَّ: منداله که خهته نه نهکراوه
ه دمشگوتری:

غَلَّفَ قَلْبَهُ: دلی کویر بۆتهوه خراومته ناو

کیسه وه هیج و مرناگری دهلیی
له پهردموه پیچراوه (فهو اغلف وهي
غلفاء) ه (ك: غُلْفٌ) ه قورئان
دمهفرموی: (وقالوا قلوبنا غُلْفٌ).

غَلَّفَ الشَّيْءَ: بهمانا (غُلْفَةً) دی.

تَغَلَّفَ: توپکلی بژ پهیدا بوو.

الأغلف: سائی همرزانی و فهرمهی
(عیش أغلف) ژپانی خوشو
گوزمرانی باش.

الغِلانُ: پهرده ه کالان، توپکل و مکوو

توپکلی هیلکه و توپکلی گول و

غونچه ه زمرفی نامه و شتی وا ه
(ك: غُلْفٌ).

الْغُلْفَةُ: نهو پیستوکه که له وانیکی کوپ

دمبردی له کاتی خهته نه کردنیدا ه
(غُلْفٌ).

غَلَقَ الْبَابَ غُلْقًا: دمرگاههی داخست.

غَلَقَ الْبَابَ غُلْقًا: دمرگاهه داخراو

نهکرایه وه، زحمهت بوو کردنه وهی.

غَلَقَ الرَّهْنُ غُلْقًا: رهنکه رهمکه نهیتوانی

رهنه که وهریگریته وه و ماله

رهنکه رهمکه دهریگریته وه و بوو

بهملکی رهن له لاکراومه.

غَلَقَ الْجَانِي وَالْأَسِيرُ: تاوانبارمه که یان

غَلَّقَ الْأَبْرَابَ: دەرگاگانى به توندو
 پته‌وى داخستن و قفل‌ى باش و
 باشکۆلى باشى تيدا به کارهينان.
 انْغَلَقَ الْبَابَ: دەرگاگه داخرا ه
 به ناخوشى گرايه‌وه، يان کردنه‌وه‌ى
 ناسته‌نگ بوو.
 اسْتَغْلَقَ الْبَابُ: کردنه‌وه‌ى دەرگاگه
 زه‌حمت بوو.
 اسْتَغْلَقَ الرَّجُلُ: پياوه‌که زمانى گيراو
 قسه‌ى بؤ نه‌کرا.
 اسْتَغْلَقَ فَلَانٌ فِي بَيْعَتِهِ: دمه‌لاتى ژيان
 بونه‌وه‌ى له مامه‌له‌که‌دا بؤ فلانکسه
 برپارنده‌دا.
 الإِغْلَاقُ: (له‌بوارى ثابورى دا) بریتييه
 له‌وه خاومن کارگه کارگه‌کى له
 نيش بومستينى و دای بخا.
 الإِغْلَاقُ: کليل (ك: أغاليق).
 الغَلْقُ: قسه‌ى ومها که تيگه‌يشتن لئى
 زه‌حمت بئ.
 الإِغْلَاقُ: شهو شته‌ى دەرگای پئ
 دابخريئ و به‌کليل بکريته‌وه ه (ك:
 مغاليق).
 المِغْلَقُ: به‌مانا (المغلاق) دئ.
 غَلَّ الْمَاءُ بَيْنَ الْأَشْجَارِ: ناومکه به‌ناو
 دارمکاندا بلاو بؤوه و پؤى.
 غَلَّ بَصْرَ فَلَانٍ: دیدى فلان له پټبازى
 راست دورکه‌وته‌وه، لای دا.
 غَلَّ فِي الشَّيْءِ: چووه ناو شته‌که‌وه.

ديله‌که فيديه‌ى بؤ نه‌دراو له‌به‌ندا
 مایه‌وه.
 غَلَّقَ فَلَانٌ: فلانکسه ته‌نگه تیزه بوو
 صه‌يرو نارامى نه‌ما ه ده‌گوترى: (إِيَّاكَ
 وَالغَلْقَ وَالضَّجَرَ وَالْقَلْقَ).
 غَلَّقَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته‌که چووه ناو
 شته‌که‌وه له‌گه‌لى گونجاو بوونه په‌ک
 شت.
 أَغْلَقَ عَلَيْهِ الْأَمْرَ: کارمه‌کى بؤ
 په‌کالانه‌کرايه‌وه لئى عاسى بوو.
 أَغْلَقَ الْبَابَ: دەرگاگه‌ى به‌قفل و کيلون
 داخست.
 أَغْلَقَ فَلَانٌ عَلَى الشَّيْءِ: فلانکسه‌ى
 ناچارکرد بؤ فلان شت.
 أَغْلَقَ الْقَاتِلُ: بکوژمه‌کى رادمستی
 خوینگرانى کوژراو کرد بؤنه‌وه‌ى
 چوینيان بوى ناوای له‌گه‌ل‌دا بکه‌ن.
 أَغْلَقَ الْأَمْرُ فَلَاناً: کارو روداو‌که
 فلانکسه‌ى زؤر توپه‌ کرد.
 أَغْلَقَ ظَهْرَ الْجَمْعِ: پشتى حوشترمه‌کى
 به‌بارى قورس والى کرد بريندار
 ببئ.
 أَغْلَقَ ظَهْرَهُ بِالذَّنُوبِ: به‌تاوان پشتى
 فلانکسه‌ى گران کرد.
 أَغْلَقَ الرَّهْنُ: ماله رهن گراومه‌کى
 کرده مالى رهن له‌لا دانراومه‌کى.
 غَالَقَ عَلَى الشَّيْءِ: گره‌وى له‌سمر
 شته‌که کرد.

فَلُّ الشَّيْءِ فِي غَيْرِهِ: شته‌ک‌هی خسته ناو

شتیکی ترموه.

فَلُّ فُلَانٍ الْمَفَاوِزَ: فُلَانٌ جَوَّوه نَاو سَارَاووه

پییدا پوی.

فَلُّ الدَّهْنِ أَوْ الطَّيْبِ فِي رَأْسِهِ: رِوْنِ یَان

بهونی خووشی برده نیو موی سهری و

بنکی مووه‌کانی پی چهور کرد.

فَلُّ فُلَانًا: فُلَانُک‌ه‌سی زنجیرو که‌له‌بچه

کرد ه قورئان دم‌فرموی: ﴿خُذُوهُ

فَعْلُوهُ﴾.

الْفَلَالَةِ: فانیله و ژیر کراس.

فَلُّ فُلَانٍ غُلُولًا: فُلَانُک‌ه‌س خیانه‌ت و

غ‌ه‌شی کرد.

فَلُّ صَدْرُهُ: سَنگی پَرِ بُوو له غ‌ه‌ل و

غ‌ه‌ش و رقو کینه.

فُلُّ: زُورِ تینوو بُوو ه دمشگوتری:

(غُلَّتْ يَدُهُ إِلَى عُنُقِهِ) پ‌ه‌زیل و چروکه

هیج ناب‌ه‌خش.

فَلُّ الْبَعْرِ: حوشرمه‌که له‌س‌هر ناو‌ه‌که

که‌رایه‌وه تی‌ری نه‌خوارد بوه‌وه.

أَغْلُ الرَّجُلُ: پیاو‌ه‌که خیانه‌تی کرد له

دم‌سته‌وت‌دا.

أَغْلَتِ الظُّيْعَةَ: زمو‌ی و زارمه‌که

ب‌ه‌روبوومی باشی دا.

أَغْلُ عَلَى عِيَالِهِ: دم‌غل و دانی بُو مال و

منداله‌ک‌هی هی‌نا.

أَغْلُ الْجَازِرُ: ق‌ه‌سابه‌که له‌کاتی گرونی

کوشتیبه‌که‌دا هندی پ‌ارچه به‌زو

گوشتی به پی‌سته‌که‌وه به‌جی

هیشت.

أَغْلُ فُلَانًا: خیانه‌تی له فُلَانِ کرد.

غَلَّلَهُ بِالْغَالِيَةِ: به‌بونی خووش و‌ه‌کوو

میسک و عه‌نب‌هر بُو‌ن‌خووشی کرد.

غَلَّلَ فُلَانٌ الْفَلَالَهَ: فُلَانُک‌ه‌س

ژیرکراس و فانیله‌ی له‌ب‌هر کرد.

إِغْتَلَّ فُلَانٌ بِالْغَالِيَةِ: فُلَانُک‌ه‌س به‌بونی

خووشی و‌ه‌کوو میسک و عه‌نب‌هر خو‌ی

بُو‌ن‌خووش کرد.

إِغْتَلَّ الثَّوْبُ: کراسه‌ک‌هی له‌ژیر

بُو‌ش‌اک‌ه‌وه له‌ب‌هر کرد ه دمشگوتری:

(هُوَ مُغْتَلٌّ إِلَيْهِ) نه‌و نارم‌زوی لای

نه‌وی ه‌ه‌یه.

إِنْغَلَّ فِي الشَّيْءِ: جَوَّوه نَاو شته‌که‌وه.

تَغَلَّلَ فِي الشَّيْءِ: به‌مانا (إِنْغَلَّ فِيهِ) دئ.

تَغَلَّلَ بِالْغَالِيَةِ: به‌بونی خووشی و‌ه‌کوو

میسک و عه‌نب‌هر خو‌ی نارایش دا.

إِسْتَقْلَ الظُّيْعَةَ: به‌روبوومی زمو‌ی و

زارمه‌ک‌هی و‌مرگرت و لی‌ی سوند‌مه‌ند

بوو.

إِسْتَقْلَ فُلَانًا: داوای دانه‌وئله‌ی له فُلَانِ

کرد.

إِسْتَقْلَ فُلَانًا: فُلَانُک‌ه‌سی به‌کار هی‌نا بُو

به‌رژموه‌ندی خو‌ی و به‌شی‌یوه‌ی

نارپ‌ه‌وا.

الْقَالُ: شیوی نه‌رمه‌لان و پ‌ر دارو

درمخت ه (ك: غلان).

الغَالَةُ: نەو ناو و شتەیه لەمەناری
دەریا لە نزمایی و چال دا
کۆدەبێتەووە لەدەریا دادەبێت.
الغَالَةُ: کراسیکی تەنکە (فانیلەپەمە)
لەژێر پۆشاکەووە لەبەر دەمکری.
الغُل: حەقد و کینەى ناو دل و
دەروون.

الغُل: کە لەبەجەو پێوەندیکە لەناسن
دروستکراوە یان لە پێست دەمکریتە
دەستی تاوانبار یان دەمکریتە ملی
(ک: اغلال) تینوایەتى زۆرو
نازارى ئەو تینوایەتییه.

الغُل: تینوایەتى زۆرو نازارى ئەو
تینوایەتییه تەو ناوی دەوان کە بەبەن
دارو درمختدا بۆو بێتەووە
دەرنەچێ، دەمیک لەسەر زەویەکە
دیار دەبێ و دەمیکیش پۆدەچێ
بەزەویدا ئەو گۆشت و بەزەى
بەپێستى گوروووە دەمینیتەووە.

الغَلَّة: داھات و بەروبوومی کرێى خانو
و کرێى دوکان و کرێى بەکارھێنانى
زەوى بۆ زۆر شتى تر (ک: غلات
و غلال).

الغَلَّة: تینوایەتى زۆرو نازارى ئەو
تینوایەتییه تەو ژێر کراس
بەپۆیەک بەسەر دەمى مەسینەو
گۆزەو شتى وا دەبەستێ تەو ھەر

شتیک جەستەى ئادەمیزاد داپۆشى
(ک: غل).

الغُلُول: خواردن و خۆراك و خواردنەووە
کەدەجێتە ناو گەدەووە تەو دەمگوتری:
(نعم الغُلُول شراب شربتە او طعام
طعمتە).

الغلیل: تینوایەتى زۆرو نازارى تینوایەتى
تەو رقیو قین تەو دەمگوتری: (شفی فلان
غلیلە) فلانکەس قین و قارى خۆى
دامەکانەووە پقی خۆى پشت
خیانەت و خراپەکاری (ک: غلال).

الغُل: دەمگوتری: (رجل مغل) پیاویکە
پیشى خۆى خواردۆتەووە قین و
قارى لەدل دا پەنھان داووە.

عَلَّمَ الإنسان غُلماً: ئادەمیزادەمکەى داپۆشى
بۆئەوێ ئارەق بکا.

عَلَّمَ الأديم: پێستەکەى لەناو شتى گەرمدا
داپۆشى بۆئەوێ موووەکانى
بپۆتیتەووە.

عَلَّمَ الإنسان وغيره غُلماً و غُلْمَةً:
ئادەمیزادەمکە حەزى لەکاری سیکسى
بوو (لەو غُلْم و مغلیم وھى غُلْمَةٌ
و مغلیم).

أَعْلَمَهُ الشَّيْءُ: شتەکە شەھووتەکەى
وروژاند.

إِعْلَمَ الإنسان وغيره: ئادەمیزادەمکە
ئارەزوێ کاری سیکسى بەرەى
سەند.

إِغْتَلَمَ الْغُلَامُ: گه‌نجه‌که گه‌یسته کاتی
نه‌وه‌ی حمزی کاری سی‌کسی
بوروژی.

إِغْتَلَمَ الْبَحْرُ: دهریا خروشاو
شہ پوله کانی کهوتنه جمبوش و
تیکه وه هاویشتن.

الغلام: گەنج لەو کاتەوێ سەمیل بۆر
 دەکا ۵ ھەروا ناوێ بۆ منداڵ لەکاتی
 لە دایکبوونیەوێ تا دەکاتە تەمەنی
 لاویەتی ۵ بەشیوێ مەجاز بۆ پیاو و
 نۆکەر بەکار دەھێنەری.

الغلامية: حالتى گەنجى ۋە دىگوتىرى:
(جاوَزَ حَدَ الغلامية) ۋە كچۆلە پۇشاكى
كوپى گەنج بېۋىشى ۋە سەرو قىزى
خۇي ۋە مەكوو سەرو قىزى كوپ ئى بىكا.
الْغُلْمَةُ: وروزانى كۈنەندامى سىكىسى.
الْغُلُومَةُ: حالتى گەنجى ۋە سەرو
سىماي گەنج ۋە دىگوتىرى: (هو غلام
بن الغلومة).

الْقُلُومِيَّةُ: بهمانا (الغلامية) دى.
 الْغَيْلُمُ: كيسه لى نَيْر ۵ گهنجى
 ناوچه وان پان ۵ ئادميزادى توكن ۵
 سمرچاوهى ناو له ناو بيردا ۵
 دمشگوتري: (ما بالدار غَيْلُم) كهس
 له خانوه كه دا نيه.

هَلَا السُّمُّوْ وَنَعُوْ غُلُوْكَ وَغَلَاءُ: نرخ زياد
 بوو، بازار بهرزه بڼه ده لهسنوور
 دهر جوو.

هَلَا النَّبْتُ: رومكه كه بهرز بؤوه و كهوره
بوو و تيك چرزا.

غلا فلان في الأمر والدين: فلانكس
 زدمرموى كرد لهكارمكهدا، يان
 لهئاينداو لهسنور دمرجوو ه قورئان
 دمفرموى: ﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾.

غلا الدابة في سيرها: ولاخه که له
 رۆیشتنه کهیدا له ناستی رۆیشتنی
 ناسایی دمرچوو کهوته هه ئبهزو دابهز.
 غلا السهم: تیرمه که له رۆپهروی خۆی بهرز
 بووه و سهری کرد، نیشانه که ی
 نه ههنگاوته (غلا بالسهم) بههوی
 تیرمه که وه و یستی بهرز بیه وه و دهمستی
 یگاته شوینه که.

أعلى الكرم: میومکه گه لاکانی تیک
هالان و توله و ته رزمی زورو چر
بوون و دریژ بوون.

اُغلی الکرم: دار میوه‌های
 هه‌لهر داوت و توله‌کانی گهم
 کردنه وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌هێز بن و
 به‌ری یاش بگرن.

أَعْلَى الشَّيْءِ: شتیه‌ای به‌گران زانی.
أَعْلَى السَّعَرِ: نرخه‌های به‌رز کردموه.
غَالِي فِي الْأَمْرِ غَلَاءً وَمَغَالَاً: زَیْده‌روی
کرد.

غالی الشیئ ویه: بهنرخى زور
شته که ی کرى.

غالی فلاناً: قهصدی فلانی کرد
بویه کتر چوون.

غالی بالسهم: ویستی بههوی تیره که وه
دهستی بگاته بهرزی.

غلی السعَر: نرخه که ی بهرز کرده وه.
اغتلی الشَّيْنُ: شته که زور بوو.

اغتلی السبعی: حوشره که له شیوه
رؤیشتنی ناسایی خوئی دمرچوو
که وته گورگه لوفه.

تغالی فی الامر تغالیا: زیده رویی کرد
له کارمه که دا.

تغالی فی البیع: بهنرخه گران شتی
فروشت د مگوتری: (بعه بالتغالی)
بهنرخه زور فروشتم.

تغالی القوم بالسهم: خه لکه که تیریان
بهیه کتره وه نا شه په تیریان کرد.

استغلی الشَّيْنُ: شته که ی به گران
دهست که ووت به گران زانی.

الغالی: گران پیچه وانه ی همزمان
دهگوتری: (بعه بالغالی) گوشتی
قهله وه.

الغلاء: گران بهرز بونه وه ی نرخه
کالا.

الغلواء: زنده رویی (غلواء الشباب)
سهرمتای گهنجی و ههرمتی لاومتی.

الغلوة: پمب هاویژنک، تیر هاویژنک،
به نه اندازه ی سی سهد تا جوار سهد

مهرتیک ده بی ه (ک: غلاء
و غلوات).

غَلَّت القدر ونحوها غلیاً و غلیاناً:
مهنجه لکه که کوئی وه نهچوو.

غلي الرجل: پیاوه که رقو هینی زیادی
کرد.

اغلی الماء: ناوه که ی وا لی کرد بکوئی
دهگوتری: (اغلی القدر)
مهنجه لکه که کولاند.

غلی فلان: فلان که س له دوورمه
دهستی بهرز کرده وه سلاوی کرد.

غلی الماء: ناوه که ی کولاند.
غلی فلاناً: بهعه ترو بونی خویش و

بهنرخه خوئی بونخویش کرد.
تغلی بالغالية: بهعه ترو بونی خویش و

بهنرخه خوئی بونخویش کرد.
الغالية: چهند بونیکی تیکه لاهو کراون

ومکوهو میسک و عهنبهر.
الغلاية: جوړه مهنجه لیکه شله مهنی

تیدا دمکولیندری.
عَمَتَ الطعام فلاناً عَمَتاً: خواردنه که ی

بهچه وری خواردو له سهر گهده ی
فورس بوو گهده ی ترشا.

عَمَتَ الشَّيْنُ: شته که ی داپوشی.
عَمَتَ الرجل عَمَتاً: خواردنه که له سهر

گهده ی فورس بوو گهده ی ترشا.
عَمَدَ السَّيْفَ عَمْداً: شمشیره که ی خسته

کالانه که په موه.

أَغْمَدُ السَّيْفِ: شمشیرمه‌کی خسته

کالانه که په موه.

أَغْمَدُ الْأَشْيَاءِ: شته‌کانی خسته ناو

په کتره موه.

غَمَدُ فُلَانٍ: عه‌پېو عاری فلانکه‌سی

داپېوښی.

غَمَدُ فُلَانٍ فُلَانًا كَذَا: فلانکه‌سی بهو شته

فلانکه‌سی داپېوښی.

إِغْتَمَدَ فُلَانٌ اللَّيْلَ: فلانکه‌سی کهوته ناو

شهو موه.

تَغَمَّدَ فُلَانًا: فلانکه‌سی داپېوښی ۵

دمگوتری: (تَغَمَّدَ اللَّهُ فُلَانًا بِرَحْمَةٍ)

خودا فلانکه‌سی بخاته ژیر رحمة‌تی

خوږپه موه ۵ به‌سوز و په‌حمه‌تی خوږی

داپېوښی.

تَغَمَّدَ الْإِنْسَاءُ: زمرفه‌که‌ی پرې گرد ۵

دمگوتری: (تَغَمَّدَ الْمَكِيلُ)

پیومرمه‌کی پرې گرد.

الْغَامِدُ: که‌شتی پرې ۵ بیرې پرېکراوه.

الْغِمْدُ: کالانی شمشیر ۵ (ك: غمرد

و اغماد)

الْغَمْدِيَّةُ: (غَمْدِيَّةُ الْأَجْنَحَةِ) ۵ له‌بواړی

(زینده‌ومر زانیدا) پتړه‌ه‌شه‌ره‌و

چرو جانده‌ومر ۱ که باله‌کانی

پتیشه‌وی ره‌قو پته‌ون.

غَمَرَهُ غَمْرًا: کهوته‌سهری داپېوښی ۵

دمگوتری: (غمر فلان فلاناً)

فلانکه‌سی به‌مه‌زلو پیاوختی و

به‌خششی خوږی فلانی داپېوښی.

غَمِرَتِ الْيَدُ: دمستی بون گوشتی لی‌هات

پان بون چه‌وری لی‌هات ۵

دمشگوتری: (غَمِرَ عِرْضُهُ) ناموسی

له‌ککه‌دار بوو.

غَمِرَ صَدْرُهُ عَلَى فُلَانٍ: دل و دموونی

(سنگی) پرې بوو له‌رقو کینه‌له‌فلان.

غَمِرَ الرَّجُلُ: پیاوکه‌که‌کارو روداو‌مکانی تاو

وتوی نه‌کردن تی‌پان دا قال نه‌بوو

نه‌زموونی نه‌بوو.

أَغْمَرُهُ: داپېوښی و پهرده پوښی کرد.

غَامَرَ فُلَانٌ: فلانکه‌سی خوږی خسته ناو

کیشو شه‌رو نا‌زاو موه.

غَامَرَ فُلَانًا: هه‌لمه‌تی بو فلان بردو

شه‌ری له‌گه‌ل‌دا کردو له‌مردن

نه‌ترسا ۵ (فهر مغایر).

غَمَّرَ الرَّجُلُ: پیاوکه‌که‌خوږی خسته ناو

جورتم و ته‌نگ و چه‌له‌مه‌وه.

غَمَّرَتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا: نافرته‌که

به‌زمعه‌فران دم و چاوی خوږی

سفت و لووس کردن.

إِغْتَمَّرَتِ الْمَرْأَةُ وَجْهَهَا بِالْغُمْرَةِ:

نافرته‌که‌که‌به‌زمعه‌فران دم و چاوی

نارایشدا بون‌ه‌وی پی‌ستی دم و

چاوی ساف و سفت بنویتن.

إِغْتَمَّرَ الرَّجُلُ فِي الْمَاءِ: پیاوکه‌که

له‌ئاو‌که‌دا خوږی نوقم کرد.

إِغْتَمَرَ الْمَاءُ الشَّيْئَ: ناوهكه شتهكهى
داپوشى ۵ دىگوترى: (جيش يغممر
كل الشئ) سوبايكه هه موو شتيك
دادهپوشى.

إِغْتَمَرَ السَّكْرُ فَلَانَسًا: ماده
سمرخوشكهركه عهقل و هووشى
فلانكهسى داپوشى.

إِنْغَمَرَ فِي الْمَاءِ: له ناوهكهدا نوقم بوو.
تَغَمَّرَتِ الْمَرْأَةُ: ناهرتهكه بهزمعهفران
دهم و چاوى خوى ناراشدا بؤنهوهى
سفت و لوس بنوينن.
تَغَمَّرَ الرَّجُلُ: پياوهكه ناوى به پيالئى
پچوك خواردوه.

تَغَمَّرَتِ الْمَاشِيَةُ: نازهلهكه وجهه
جروزهى تازه رسكاوى خوارد.
الْغَامِرُ مِنَ الْأَرْضِ: زموى ويرانه و
ئاوهدان نهكراوه، زهويهك ناو
داپوشى بئ يان لبو گل و خوئل
داپوشيبئ و بهكهلكى كشتوكان
نهيه.

الْغُمَارُ: (غمار الناس) كۆمهلى
ئادهميزادى قهرمربالغ و
پالنهپهستوكار ۵ (غمار القدم)
لهبوارى پزىشكيدا نهخوشيهكه
توشى قاچ دهبئ بههوى مانهوهى
زورى لهناو ناوى كهميك گهرمدا.

الْغَمْرُ مِنَ الْمَاءِ: ئاويكه كهسيك بچيته
ناوى تيديدا نوقم ببئ ؛ ئاويك شت

داپوشئ به پيچهوانئى (الضحل من
الماء) كهكهه بئ هيچ دانهپوشئ.
غَمَرَ الْبَحْرُ: قولايى دمرياو زورينهى
دمريا.

غَمَرُ الثَّيَابِ: پۇشاكى پان و پۇرو فراوان ۵
شتييك بؤنى چهورى و شتهكانى تر
نههيلئ و دايان پۇشى.

غَمَرُ النَّاسِ: بهمانا (غمار الناس) دئ ۵
دهشگوترى: (رجل غمر الرداء)
پياويكه بهخشنده و سهخى سروشته ۵
(رجل غمر الخلق) پياويكه رموشت
جوان و لهسر خويه ۵ (رجل غمر)
پياويكى بئ ئهزمون و دونيا نهديديه
۵ ئهگهر وشئى (غمر) بؤ نهسپ
بهكارهات، بهمانا نهسپى رهسه و
خوشرو و ههنگاو دريژدئ ۵ ههروا
وشئى (غمر) بهمانا رقو كينهى
شاردراوه دئ ۵ دهشگوترى: (ليل غمر)
شهويكى تاريكى زور تاريك.

الْغَمْرُ: رقو كينه ۵ تينوايهتى ۵ (ك:
أغمار).

الْغُمْرُ: زمعهفران ۵ بويهيهكه له
زمعهفران و كوركوم دروست دمكرئ
۵ (ك: أغمار).

الْغَمْرُ: كينه و رقو دل پيسى ۵ (غمْرُ
الناس) كۆمهل و قهرمربالغى
ئادهميزاد ۵ دهشگوترى: (رجل غمر)

پیاوئیکی بئ ئەزمونە ۵ روداو
قائان نەکردوو ۵ (ک: أغمار).

الْغَمْرُ: پیاالەى بچوک کەلەکاتى
بەشکردنى ئاوى کەمدا ئاوى پئ
بەش بکرى لەسەفەر و شوئى بئ
ئاودا ۵ بەو جۆرە دئەنن
بەردۆچکەيەك دەخەنە بنكى
پیاالەگەو ۵ ئاوى تئەدەگەن تا
بەردۆچکەك دادەپوئى و دەمیدەنە
پەکیان بیخواتەو ۵ ئەمجار بۆیەگە
پەگەیان بەو جۆرە ۵ دەشگوترئ:
(بَلَّتِ الْإِبِلُ أَغْمَارَهَا) حوشرەكە
كەمى ئاو خواردموه.

الْغَمْرَةُ: توندو تیزى ۵ ناپەحەتى ۵
زۆرى جەنگەى شت ۵ (ك: غَمْرُ
و غَمَار و غَمَرَات) ۵ (غَمَرَات الموت)
تەنگانەو ناپەحەتى مردن.

الْغَمْرَةُ: بەمانا (الْغَمْرُ) دى.
الْغَمِيرُ: ئاوى زۆر ۵ دەگوترئ: (هَذَا
كثير غمير) ھەروا ناو ۵ پوھكىكى
تر كە لەسەر قەدى پوھكەكە
بروئ و مكوو و مەجەى توتن و شتى وا
۵ چرووزە ۵ (ك: أغمراء).

الْغَمِيرَةُ: تەر ۵ شتى تەر و تازە ۵ گىاى
و شك و دورواو ۵ بۆ لەومرئ ئازەل ۵
جۆ كە دمكرئ بەئاليك بۆ نەسپ
لەكاتى ئەومدا كە دميانەوئ قەد
باريك بئ.

الْمُغْمَرُ مِنَ الْقَمَح: گەمەيك كە لەكاو
كۆتەكەى جيا نەكرابئەو ۵ ھىشتا
شەن نەكرابئ.

الْمُغْمَرُ مِنَ الشَّيَاب: قوماشى پەنگ كراو
بەزمەفەرەن.

الْمُغْمَرُ مِنَ الرِّجَال: پياوئيك پۆزگار قالى
نەكردبئ و ئەزمونى نەبئ ۵
كەسيك لە پياالەى بچوكدا ئاو
بىخواتەو ۵ كاتى كەم ئاويدا كە ئاو
بەپياالەى بچوك دابەش دەكەن.

الْمُغْمَرُ مِنَ الرِّجَال: پياوئيك كەس
نەيناسئ و بئ ناو و نيشان بئ ۵ زير
دەستەو جەوساوە بئ.

غَمَزَتِ الدَّابَّةُ غَمْرًا: ولاخەكە لەكاتى
پۆششتندا قاچى خوار دانا، جۆرە
شەلىيەكە.

غَمَزَ بَفْلَان: ھەولیدا زيان بەفلا نكەس
بگەيەنئ.

غَمَزَ عَلَى فُلَان: تانەى لەفلا ن دا ۵ (فهر
غامز و غَمَاز).

غَمَزَ الْكَبْشَ وَغَيْرَهُ: دەستى لە بەرانەكە
داو ھەلى پشكنى بۆئەو ۵ بزانئ ئاخۆ
قەلەو ۵ يان كزە.

غَمَزَ السَّيْنُ: دەستى لە ھەنجىرەكە دا
بۆئەو ۵ بزانئ ئاخۆ گەپپو ۵ يان كالە.
غَمَزَ بِالْعَيْنِ أَوْ بِالْحَاجِب: بەچاو يان بە برو
نامازەى بۆكرد ۵ چاوى ئى داگرت بروئ
ئى ھەلئەكاند.

هَمْزُ زِدْ الْجَرْسِ وَغَرِه: دهستی به دوگمهی
جهرمه کهدا نا.

أَغْمَزَ الرَّجُلُ: پیاومکه نهروم و نیان بوو.
أَغْمَزَ فَلَاناً وَفِيهِ: فلانکهسی به زه بوون
زانی و عهیبی لئ گرتو له شانی کهم
کردموه.

إِغْمَزَ الرَّجُلُ مَا فَعَلَهُ غَيْرُهُ: پیاومکه
تانهی له بکهری ئیشه کهداو بیانوی
تانه دانی بؤ پهیدا بوو.

تَغَامَزَ الْقَوْمُ: خه لکه که به چاو یان
به دهستیان نامازه یان بؤ یه کتر
کردو یه کتر یان له مهبهستی خو یان
حالی کرد.

الْقَمَزُ: پیاوی بی دمسه لاتو زه بوون ه
که سیك کالو نازه لی خراب بی.

الْقَمَازُ: که سیك زور به چاو و برو
نامازه بؤ شت بکا ه زور چاو داگری،
زور برو هه لته کینی ه شتیکی
سوکه له یه به دواوی ماسی گرموه
دبه سترئ و سمر ناوه، که نقوم بوو
نیشانهی نه وه یه قولابه که ماسی
پیوه بووه ه له بواری مؤسیقادا به
کلیلیک دهگوترئ له حیاتی سهره
پهنجه کونه که دگری.

الْقَمَازَةُ: کیژی جوان.

الْقَمِيزُ: عهیب و عار ه دهگوترئ: (ما فيه
غميز) عهیبی تییدا نییسه ه
دمه و هسان له کارو کردموه داو کالفام.

الْقَمِيزَةُ: به مانا (القَمِيزُ) دئ.

الْقَمِيزُ: عهیب و عار ه شوینی تانه و
ته شهر ه دهگوترئ: (ما فيه مغمز
لغامز).

الْقَمُوزُ: تۆمه تبار به عهیب و له ککه ه
دهگوترئ: (هو مغموز في نسبه أو
دينه).

غَمَسَ النَجْمُ غُمُوساً: نه ستیرمه که ناوا بوو.
غَمَسَتِ الطَّمَنَةُ: زمبرمه که گۆشتی بری،
چووه ناوهمه.

غَمَسَ الشَّيْءُ فِي الْمَاءِ وَغَرِه: شته که ی به ناو
داپوشی ه لب ناوی کرد ه نقومی کرد
ه دهگوترئ: (غَمَسَ اللَّقْمَةُ فِي الْإِدَامِ)
پارومکه ی له کیشه شله که هه لکیشا.

غَمَسَ الْيَمِينُ الْكَاذِبَةُ صَاحِبَهَا فِي الْإِثْمِ:
سوینده به درۆکه خاومنه که ی تاوانبار
کرد ه خسته ناو گونا هه وه.

غَامَسَ: خوی خسته ناو شهر و
نازاومکه وه.

غَامَسَ فَلَاناً: فلانکهسی نقوم کرد
له ناودا.

غَامَسَ الْقَوْمَ: خه لکه که ی خسته ناو
شهر و نازاومه وه.

غَامَسَ الْأَمْرَ: چووه ناو کارمه که وه.

غَمَسَ شَرِيه: ناو خواردنه وه ی کهم
کردموه.

إِغْمَسَ فِي الْمَاءِ: خوی له ناودا نقوم کرد.

إِنْفَمَسَ فِي الْمَاءِ: بَهْمَانَا (إِغْتَمَسَ فِيهِ)
دئ.

تَفَامَسَ الْقَوْمُ: خَهْلَكَهْ كَه يَهْ كَتْرِيَان
لهْ نَاوَدَا نَقَوْمَ كَرْد.

الْقَمَاسَةُ: زَمْبَرِيَكْ بَرِيْنِي قَوْلُو فَرَاوَان
لهْ جَهْ سَتَهْدَا بَكَاو بَهْ تَهْ وَاوَايِ بَجِيْتَه
نَاو گُوْشْتَهْ وَه.

الْقَمُوسُ: سَوِيْنْدِي بَهْدِرُو، سَوِيْنْدِيَكْ
خَاوَهْ نَهْ كَهْ يِ خَاتَهْ نَاو تَاوَانَهْ وَه ۵ له
حَهْدِيْسِدَا هَاتُووه: (الْيَمِيْنُ الْقَمُوسُ
تَدَّرُ الدِّيَارُ بِلَاقَح) سَوِيْنْدِي بَهْدِرُو
دَمَبِيْتَهْ مَاهِيْ مَالُوْپِرَانِيْ وَوْلَات
خَاپُوور بُوون.

الْقَمُوسُ مِنَ الْأَمْرِ: كَارُو كَرْدَهْ وَهْ يَهْ ك
بَبِيْتَهْ هُوِيْ چَوْرْتَهْ وِ كِيْشَهْ وِ بَهْ لَاو
كَارْمَات.

الْقَمِيْسُ مِنَ النَّبَاتِ: سَهْ وِزَايِيَهْ ك
پُوش وِ بَهْ لَاشِيْ كُوْن دَايِپُوْشِيْبِيْ ۵
بِيْشَهْ لَانِيْ قَهْفَهْ زَاو شْتِيْ وَا كَهْ خُوِيْ
تِيْدَا حَهْ شَار بَدْرِيْ ۵ هَمِرَاوَاوَهْ بُوْ
جُوْگَايِ بَجُوْكَ كَهْ بَهْ نَاو
دَرَهْ خَتَهْ كَانْدَا رَهْ وَاوَان دَمَبِيْ.

الْقَمِيْسَةُ: بِيْشَهْ لَانِيْ قَهْفَهْ زَاو كَهْ خُوِيْ
تِيْدَا حَهْ شَار بَدْرِيْ.

غَمَصَهُ غَمَصًا: سَوُوْكَايَهْ تِيْ پِيْ كَرْدُو
بَهْ هِيْچ وِ پُوْچِيْ زَانِيْ.

غَمَصَ النِّعْمَةَ: سَبْلَهِيْ نَوَانْد بَهْ رَامْبَهْ ر

نِيْعَمَت، نَاشْكُوْرِيْ كَرْد.

غَمَصَ عَلَيْهِ قَوْلًا قَالَهُ: رَهْ خَنَهِيْ لَهْ وِ قَهْ سَهْ

گَرْت كَهْ گُوْتِيْ ۵ دَهْ شْكُوْتَرِيْ: (لَا تَغْمِصْ
عَلَيَّ) دِرُوْم لَهْ گَهْلَ مَهْ كَهْ ۵ قَهْ سَهِيْ دِرُوْم
بَهْ دَهْ مَهْ وَهْ هَهْلَ مَهْ بَهْ سَتَهْ.

غَمِصَتِ الْعَيْنُ: چَاو رِيْپُوْقِيْ كَرْد ۵
رِيْپُوْقِيْ پِيْوَهْ بُوو ۵ دَهْ شْكُوْتَرِيْ:
(غَمِصَ فَلَان) فَلَانْ كَهْ سَ چَاو
رِيْپُوْقَاوِيْ يَهْ ۵ (فَهْرَ أَغْمَصَ وَهِيْ
غَمِصَاءَ) ۵ (ك: غَمِصَ).

إِغْتَمَصَهُ: بَهْمَانَا (غَمَصَهُ) دئ.

الْمُتَغَمِّصُ: دَهْ گُوْتَرِيْ: (فَلَانِ مُتَغَمِّصٌ مِنْ
هَذَا الْخَيْرِ) فَلَانْ كَهْ سَ تَرَسِيْ نَهْ وَهِيْ
هَهْ يَهْ نَهْم هَهْ وَاْلَهْ رَاسْت نَهْ بِيْ،
نَهْ گِيْنَا زُوْرِيْ پِيْ خُوْشَهْ.

الْغَمِيصَاءُ: يَهْ كِيْ كَهْ لَهْ دُوو نَهْ سَتِيْرَهِيْ
(شِيْعِرَاو عَهْ بُوور) كَهْ دُوو نَهْ سَتِيْرَهِيْ
كَهْ وِرَهْ وِ پَرَشَنگِدَارَن بَهْ تَهْ نِيْشْت
نَهْ سَتِيْرَهِيْ (الْجُوْزَا) وَه.

غَمَضَ الشَّيْءَ وَالْكَلَامَ: شَتَهْ كَهْ يَان قَهْ سَهْ كَهْ
پُوْن وِ نَاشْكُرَا نَهْ بُوو.

غَمَضَتِ الدَّارُ: خَانُووهْ كَهْ لَهْ شَهْ قَامَهْ
رِيْوَهْ دُوور بُوو.

غَمَضَتِ عَيْنَهُ: چَاوِيْ نُوْقَانْد، چَاوِيْ
سَهْ رِيْهْ كَنَان وِ نُوْسْت ۵ دَهْ گُوْتَرِيْ: (مَا
غَمَضْتُ) نَهْ نُوْوَسْتَم.

غَمَضَ الْخُلُخَالَ فِي السَّاقِ: خِرْ خَالَهْ كَهْ

له قاجی دا هون بوو له بهر هلهوی و
گوشتنی قاجی.

غَمَضَ الكعبُ: قاپه پرمقهی له گوشته دا
و نیوو.

غَمَضَ فلان في الأرض غَمَضاً و غَمُوضاً:
فلان کس به ناو ولاتدا پړوی و نیوو
سهری هه لته هیڼایه وه.

غَمَضَ عنه في البيع أو الشراء غَمَضاً:
ناسانکاری کرد دمبراره ی له فروشتن و
کړیندا.

غَمَضَ المكان غمضة و غموضاً: به مانا
(غَمَضَ) دی.

غَمَضَ الشئ والكلام: به مانا (غَمَضَ) دی.
اغْمَضَت الفلأ على الشخص: د هشته که
نیشانه دانراوه کانی پړگای
تیدا دیار نه بوون.

اغْمَضَ فلان في السلعة: فلان کس
نرخۍ کالاکه ی نرم کرده وه له بهر
خراپۍ خودی کالاکه ه قورنسان
دهمه رموی: ﴿وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ
تُغْمِضُوا فِيهِ﴾.

اغْمَضَ فلان عن فلان: فلان کس
له یواری کړین و فروشتندا
چاوپوښی له فلان کردو سهنگو
سوکی له گه لدا کرد.

اغْمَضَ عن الشئ: چاوی له شته که
پوښی.

اغْمَضَ الرجلُ: پیاوکه پرکیشی تاوانی
کردو ده شیرانی گه تاوانه.

اغْمَضَ عينه: هه ردوو چاوی لیکنان ه
قوچاندنی ه ده شگوتری: (ما
اغْمَضْتُ) چاوم لیک نه ناوه،
نه نو ستوم.

اغْمَضَ عنه طرفه: چاوی داخست بو ی
نهر وانی.

اغْمَضَت العينُ فلاناً: چاوه که
به شیوه یه کی سووکاپه تی ته ماشای
فلانی کرد.

اغْمَضَ فلان النظرَ: فلان کس پاو
بوچوونیکۍ راست و دروستی
هیڼایه پیښه وه.

اغْمَضَ الميتَ: چاوی مردو و مکه ی لیک
نان.

غَمَضَ فلانُ: فلان کس پرکیشی تاوانی
کردو به نه نقه ست تاوانی نه منجم دا.
غَمَضَ على هذا الأمر: به سمر کارمکه دا
تیپه پړی و گوپی پېښه دا.

غَمَضَ عن الشئ: چاوی له شته که
داخست و خوی لی بی ناگا کرد.

غَمَضَ في البيع: له مامه لیه کړین و
فروشتندا کارناسانی کرد.

غَمَضَ عينه: هه ردوو چاوی لیک نان.
غَمَضَ الميتَ: چاوی مردو و مکه ی لیک
نان.

غَمَضَ الْكَلَامَ: قسه‌کهی چه‌واشه کرد.

إِغْتَمَضَ الْحَبَقُ: هه‌وره بروسکه‌که
روناکاییه‌کهی کوژایه‌وه.

إِغْتَمَضَ عَيْنَاهُ: چاوی خهو دایگرتن
لَیْلًا وَ یَیْلًا بَیْوَن ۵ دم‌گوتری: (ما
إِغْتَمَضْتُ) نه‌نوستم ۵ (وَأَتَانِي فَلَان
عَلَى إِغْتِمَاضٍ) فلانکس
به‌شیویمه‌کی ناسانو ناسایی هات
بۆلام.

إِغْتَمَضَ عَنِ السَّادَةِ: چاوی له‌خراپه‌که
پۆشی و خۆی لی بی‌دمنگ کرد.
إِنْغَمَضَ طَرْفُهُ: چاوی نوقاند.

تغامض: پیلوی چاوی وێک هاتنه‌وه ۵
نوست.

الغامِضُ: شتی چه‌واشه‌و بی سهر و
بهر، نادیارو نه‌زانراو ۵ دم‌گوتری:
(حسب غامِضٍ) بیه‌چه‌و نژادیکی
نادیاره، نازاندری چۆنه‌و چۆن نیه
۵ (کلام غامِضٍ) قسه‌یه‌کی
چه‌واشه‌یه نازاندری مه‌به‌ست لی
چیه.

الغماضُ: نوستن، خهو ۵ دم‌گوتری: (ما
إِكْتَحَلْتُ غَمَاضاً) خهو له‌چاوم
نه‌که‌وتوووه.

الْقَمَضُ مِنَ الْأَرْضِ: چالایی زموی
به‌جۆرێک نه‌ومنده چال بی شه‌وی
تی‌دایه له دوورمه‌وه نه‌بیندري ۵

نادیارو نا‌ناشکرا ۵ (ك): اغماض
وغموض).

الْقَمَضُ: نوستن ۵ دم‌گوتری: (ما
إِكْتَحَلْتُ عَيْنَهُ غَمَاضاً) ۵ (الْغَمِضَاتُ
وَالْغَمِضَاتُ مِنَ الذُّنُوبِ) تاوانی
که‌وره که مرۆف به‌نه‌نقه‌ست
نه‌نجامی بدا ۵ نه‌گهر به‌مانا شه‌و
بوو مه‌به‌ست جه‌نگه‌ی تاریکی و
نوته‌که‌یه‌تی.

غَمَطَ فَلَانٌ فَلَانًا غَمَطًا: فلانکس فلانی به
سوکو و هیج و هیج له‌قه‌له‌م دا.
غَمَطَ النِّعْمَةُ: سه‌له‌یی به‌رام‌بهر به
نیعمه‌ته‌کان کرد.

غَمَطَ الْمَاءُ: ناوکه‌ی خیرا خواردموه.
غَمَطَ فَلَانٌ فَلَانًا غَمَطًا: به‌مانا (غَمَطُهُ) دی.
غَمِطَ الْعَافِيَةِ وَالنِّعْمَةِ: سوپاسی خودای
نه‌کرد له‌سهر ساغی و ته‌ندروستی و
نازو نیعمه‌ت به‌لکوو سه‌له‌یی نواند.
غَمِطَ الْحَقُّ: ملی بۆ حق نه‌داو به‌ناحەق
په‌پرەوی کرد.

أَغْمَطَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شته‌که به‌ردموام
بوو نه‌پراپه‌وه ۵ دم‌گوتری: (أَغْمَطْتُ
عَلَيْهِ الْحُمَى) له‌رزو تاکه‌ی به‌ردموام
بوو.

أَغْمَطَ الْمَطَرُ: بارانه‌که به‌ردموام بوو ۵
هه‌روا دم‌گوتری: (أَغْمَطَتِ السَّمَاءُ
بِالْمَطَرِ).

غَامَطٌ فِي الشَّرْبِ: قَوْمٌ قَوْمٌ نَاوَمَكِي
خواردووه.

إِغْتَمَطَ الشَّيْئُ: شَتَكَهُ هَاتَهُ دَمَرُ هِيَجِي
لِي نَهَبِينْدَرَا ه كَهَس نَهَبَزَانِي جِي لِي
هَات.

إِغْتَمَطَ فُلَانٌ بِالْكَلَامِ: فَلَانُكَسَ بِهِ قَسَهُ
بِهَسَهَرِيدَا زَالٌ بُوو بُوْرِي دَا ه كَهَوْتَه
دَانُوسَان لَهْگَه لِيْدَا دَوَاي نَهَوَه
لَهْوَمَبِيْش بُوْرْدَرَابُوو قَسَهِي خَوِي
سَهْرخَسْتَهَوَه.

تَغَمَطَ عَلَيْهِ التَّرَابُ: زُبُرْ گَلِي دَاو گَلِي
کَرْدَه سَهْر تَا گِيَانِي دَمَرْجُوو.
الْقَمَطُ: جَالِيِي زَمُوِي.

غَمَمَ الشَّوْرُ: كَهْلَهْگَاكَه لَهْکَاتِي تَرْسَدَا
بُوْرَانْدِي.

غَمَمَ الْأَبْطَالُ: پَالَهْوَانَه شَهْرْکَهْرَمْکَان
لَهْمَهْیِدَانِي شَهْرْدَا دَهْسْتِيَان کَرْد
بَهْقِرَهْوَ هَمَرْوَ دَهْنَهْ دَهْنَهْگ.

غَمَمَ الصَّبِيُّ: مَنْدَالَهْکَه لَهْکَاتِي مَزِيْنِي
گُوِي مَهْمَكِي دَايْکِي دَا گَرِيَا چُونْکَه
شِيرِي تِيْدَا نَهَبُوو ه دَهْمِي پِيُوَه
دَهْنَاو دَهْمِي لِي دَهْکَرْدَهْوَو دَهْگَرِيَا.

تَغَمَمَ الْغَرِيقُ تَحْتَ الْمَاءِ: خَنْکَاوَمَكَه
لَهْزُبُرْ نَاوَدَا بَلْقَه بَلْقِي لَهْناوَمَكَه
هِيْنَا.

الْقَمَقَمَةُ: گَاَنُ بُوَغْلٌ دَهْنَهْگُو
نَاخَاوْتَنِيْکَ لِيِي حَالِي نَهَبِي.

التَّغَمُّمُ: بَهْمَانَا (الْقَمَقَمَةُ) دِي.

غَمَقَتِ الْأَرْضُ غَمَقًا: زَمُوِيَهْکَه شَهْوَئِي

لِي بَارِي، شَهْوَئِي کَهْوَته سَهْر ه
زَمُوِيَهْکَه لَهْ نَاو و زُونْگَاو نَزِيْک بُوو.
غَمَقَ النَّبَاتُ: گِيَاو گَزْمَهْکَه لَهْبَهْر زُوْرِي

تَهْرُو تَوُوْشِي زَهْنَهْگِي هِيْنَاو بُوْنِي کَرْد
بُوْکَهْرُوِي لِي بَهْيِدَا بُوو.

غَمَقَتِ الْأَرْضُ أَوِ النَّبَاتُ غَمَقًا: بَهْمَانَا
(غَمَقَت) دِي.

غَمِقَ الْبَلَدُ: وِلَاتَهْکَه نَاوَدَارُو شِيْدَار بُوو،
هَهْوَاکَهِي تَهْرُو نَمَاوِي بُوو ه (فَهْر
غَمِقَ).

غَمَقَتِ الْأَرْضُ غَمَقًا: بَهْمَانَا (غَمَقَت)
دِي.

الْفَامِقُ مِنَ الْأَلْوَانِ: رَهْنَهْگِي مَهْیِلَهْوَ
رَهْش.

الْفَمِقُ: شَهْوَئِي.

فَعَلَ النَّبَاتُ غَمَلًا: گِيَاو گَزْمَهْکَه سَوَار يَهْک
بُوو بَهْسَهْر يَهْکَدَا تَرْشَاو کَهْرُوِي هِيْنَاو
بُوْگَهْن بُوو.

فَعَلَ الْأَمْرَ: کَارَمَهْکَهِي شَارْدَهْوَو پَهْرْدَه
پُوْشِي کَرْد.

فَعَلَ فَلَانًا: بَه پُوْشَاکَ فُلَانِي دَاپُوْشِي
بُوْنَهْوَوِي عَهْرَهْق بَکَا.

فَعَلَ الْبُسْرَ: خَوْرَمَا کَالَهْکَهِي دَاپُوْشِي
بُوْنَهْوَوِي پِي بَکَا.

فَعَلَ الْأَدِيمَ: پِيْسْتَهْکَهِي پِيْچَاپَهْوَو زُبُرْ

لمی دا بؤنه وهی بگه نی و نهرم بیئو
بهناسانی توو که کهی لی هه لیکه ندری.
عَمَلُ الْعَنْبِ فِي الزَّيْبِيلِ: ترپیه کهی له ناو
بهز چنه کهدا خسته سه ری که و هه لی
چنی.

عَمَلُ النَّبْتِ غَمَلًا: گز و گیاه که تی که چرژاو
لیک هالاو به سه ری کهدا ترشاو که پروی
هی ناو بؤ که نی کرد.

عَمَلُ الْجَرْحِ: برینه که هوا ۵ پیچان و
به ستنی توند برینه کهی تی کهدا و
خراپی کرد.

أَعْمَلَ إِبَاهَهُ: وازی له چه رمه که هی نا تا
بؤ که نی بوو که لکی نه ما.

إِنْعَمَلَ الْأَدِيمُ: بؤ موتا و دهی (عَمَلَهُ)
دی.

تَعْمَلُ النَّبَاتُ: گیاه گزمه که وه ته سه ری
یه که و به سه ری کهدا ترشاو که پروی
هی نا.

الْغَمَالِجُ: جوره روه کی که له به هاردا
دمروئ ۵ ده شگوتری: (شجر غمالج)
دره ختی که چرو و لقو بؤ به کانی
زوو بی که یی و دریز بوو.

الْغَمَالِجُ مِنَ الرِّجَالِ: پیای و پاراو
دانه مه زراو، هه رده مه له سه ری
هه وایه که و پاو بؤ چونکی جیا وازی
هه یه.

الْغَمَالِجُ مِنَ الْقَصَبِ: قه قه ژازی تییر
ناو.

الْقَمَلِجُ وَالْقَمَلِجُ: که سی که له سه ری
رهوشتیک به رده وام نه بی، گو له
به رژه ناسا هه رده مه روی له
شو پتی که بی.

الْقَمَلِجُ: رهوشت ناشرین بهد رهفتار
به زوری ده کری به ناو نه ناو بؤ
گورگ.

غَمَّ الْيَوْمَ غَمًّا وَغُمًّا: رژه که گه رما بوو
گه رمیه کهی زور توند بوو نزیک بوو
هه ناسه له بهر زینده وهران بری.

غَمَّ الشَّيْنُ غَمًّا: شته کهی داپوشی ۵
ده گوتری: (غَمَّ الْقَمَرُ النُّجُومَ) مانگ
روناکی نه ستیرمکانی داپوشی.

غَمَّ الثَّرَى: به ردهی خسته سه ری چاوی
که له که له کاتی سو پرانه وهی دا بؤ
هه تیجانی ناو به نا عورو شتی وا.

غَمَّ فُلَانًا: فلان که سی غه مناک و خه قه تبار
کرد.

غَمَّ عَلَيْهِ الْهَلَالُ: به هوئی هه ورو هه لا یان
ته مو غارمه مانگی نه بی نی.
غَمَّ عَلَيْهِ الْغَبَرُ: هه وانه کهی لی چه واشه
بوو.

غَمَّ غَمًّا: قزی سه ری به رمی سه ند تا
ناو چاوان و پشته ملی دا گیر کرد.

غَمَّ السَّعَابُ: هه ورمه که پر بوو به رمی
ناسمانی گرت ۵ (فهر اغم وهي غمَاء).
أَغَمَّتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه وری هی نا.

أَغْمُ الْيَوْمُ: رۆژمەکی ھەورو ھەلا بوو.
أَغْمَتُ الْأَرْضُ: زەوی گزۆ گیای زۆر
بوو.

غَامَةٌ: ھەریەک لەو دوانە ئەوی تری
دایبۆشی ە یان خەفەتباری کرد.
إِغْتَمَّ: دایبۆشی ە خەفەتبار بوو ە
گۆشە گیر بوو خۆی لەخەتک نەبان
کردو لییان تەرە بوو، خەلۆی
کیشا.

إِغْتَمَّ النَّبْتُ: رۆمەکە درێژ بوو تێک
هالاو تێک چرزا.

إِنْغَمَّ: دایبۆشی ە خەفەتبار بوو.
الْغَامُ: دەرگۆتری: (یوم غام) رۆژیکی
خەم و خەفەتاویە ە رۆژیکی گەرم و
ناخۆش بوو.

الْغَامَةُ: ھەورو ھەلا ە (ك: غمام) ە
(حب الغمام) تەرزە.

الْغَامَةُ: دەرگۆتری نازەل بۆ ئەوەی
نەهێلدری لەوێر بخوا ە یان ئەو
پەردەییە چاوی کە ئەگای پێ
دادەپۆشێر لەکاتی ئیش پێکردنی
بۆ ھەلێنجانێ ئاو بە ناعورو شتی
وا ە بۆ ئەوەی لەکاتی زۆر
سورانیەیدا گێژ نەبێ ە (ك:
غمام).

الْغَمُ: خەفەت و ناپەرەختی کە تووشی
دل دەبی بەھۆی شتێکەو ە (ك:
غَموم).

الْغَمَاءُ: بەلاو کارساتی رۆژگار ە
چورتەو تەنگانە زەمانە.

الْغَمَاءُ مِنَ اللَّيْلِ: دوا شەوی مانگ ە
شەوی کۆتایی مانگ ە دەرگۆتری:
(صمنا للغماء) چونکە ئاسمان ھەورو
ھەلا بوو ناچار بووین رۆژی سیەمی
مانگ بەرۆزو بین ە چونکە
نەمانتوانی رۆژی بیست و نۆی مانگ
مانگی یەک شەو بەدی بکەین.

الْغَمَةُ: خەفەت و غەم و ناپەرەختی ە
بنکی دیزە پۆن ە دەرگۆتری: (أمر
غمة) کاریکی جەواشەپە (ساروا فی
الأرض غمة) بەزەوی بە
تەنگەبەردا رۆیشتن ە (صمنا للغمة)
بەھۆی ھەورو ھەلاو رۆژی
سیەمی مانگ بەرۆزو بوین.

الْغَمْنُ: کارساتێک لە کارساتەکانی
رۆژگار، چورتەو بەلاو ھەژنەر ە
دەرگۆتری: (إنهم لفي غمن من
أمرهم) ئەوانە کەوتونە ناو گێژاوی
زەمانەو ە سەریان ئێ تێک چوو ە
بۆخۆشیان نازانن چی دەکەن.

الْغَمُّ مِنَ الْغَيْومِ وَالْبَحَارِ: ھەوری
باراناوی کەزۆری باران پێ بێ ە
دەریای گەورە کە ئاوی زۆر بێ.

الْغَمُومُ: (رطب مغموم) خورماپەکە
خراوتە بەر گەرمای داپۆشراو ە
بۆ ئەوەی باش بگا.

غَمَى الشَّيْءُ: شته‌کەى ژێر خاک کرد ۵

شاردیه‌وه دایپۆشی.

الإغماءُ: نهمانی هه‌ستو جووله له

هۆش خۆجوون.

الغماءُ: هه‌لاشی خانوو، سه‌قفی خانوو

۵ (ك: أغمية).

الغَمَى: له هه‌موو شتی‌کدا لای

سه‌روهه‌تی ۵ نه‌و پارچه له‌بادو

جاومه‌یه که نه‌سپی پی دادمه‌پۆشری

بۆنه‌وه‌ی ئارمقی بکا ۵ نه‌و پارچه

قوماش و له‌بادمه‌یه که چاوی و لاغی

گیره‌و ئاو هه‌لێنجانی ناعوری پی

دادمه‌پۆشری بۆ نه‌وه‌ی گیر نه‌بی ۵

ده‌گوتری: (رجل غمی، ورجال غمی،

وامرأة غمی): پیاوه‌که له

گیانه‌لادایه‌و خه‌ریکه به‌ری...

الغَمَى: ده‌گوتری: (كان على السماء

غَمَى) ناسمان هه‌ورو هه‌لا بوو مانگ

ده‌رنه‌که‌وت نه‌بیندرا.

الغُمَيْةُ: شه‌وێکی هه‌ورو هه‌لا

که‌به‌هۆی هه‌وره‌که‌وه مانگ

نه‌بیندري.

الغَنَبُ: ده‌سته‌که‌وتی زۆر.

الْغَنَبَةُ: که‌وانه‌یه‌که له‌لا شه‌ویه‌ی

مه‌ندالی جوان یان له‌چه‌ناکه‌ی دا

ده‌رده‌که‌وی.

غَمَنَ الْجِلْدُ غَمْنًا: پێسته‌که‌ی له‌ لمبه‌لاندنا

ژێر خاک کرد بۆنه‌وه‌ی به‌ناسانی

کوئکه‌و موومه‌که‌ی ئی هه‌لێکه‌ندری.

غَمَنَ فُلَانًا: فلانکه‌سی دایپۆشی بۆنه‌وه‌ی

ئارمقی بکا و جه‌سته‌ی نه‌رم بی و

ره‌قیته‌ی نه‌می.

غَمَنَ فِي الْأَرْضِ: ژێر خاک کرا.

الْغُمَةُ: مادمه‌یه‌که ئافه‌رت ده‌مو چاوی

خۆی پی ئارایش ده‌دا بۆ

پازاندنه‌وه.

غَمِيَ الْبَيْتُ غَمْرًا وَغَمِيًا: سه‌قفی بۆ

خانومه‌که کرد.

غَمِيَ عَلَيْهِ: بێ هۆش بوو، له‌هۆش خۆی

چوو، حاله‌تیکی به‌سه‌رده‌ها

هه‌ستو جووله‌ی ئی برا ۵ (له‌و مَغَمِي

عليه).

غَمَا الْيَوْمُ وَاللَّيْلُ: شه‌و و پۆژ هه‌ورو هه‌لا

بوو نه‌خۆر ده‌رکه‌وت نه‌مانگ.

أَغَمِيَ عَلَيْهِ: به‌مانا (غَمِيَ عَلَيْهِ) دئ ۵

(له‌و مَغَمِي عليه).

أَغَمِيَ الْيَوْمُ وَاللَّيْلُ: رۆژو شه‌و هه‌ورو

هه‌لا بوو نه‌خۆر نه‌مانگ هه‌چیان

ده‌رنه‌که‌وتن.

أَغَمِيَ عَلَيْهِ الْحَبْرُ: هه‌واله‌که‌ی ئی ئاشکرا

نه‌بوو نه‌یزانی چۆنه.

غَمِيَ الْبَيْتُ: سه‌قفی بۆ خانومه‌که کرد.

غَنِبَتِ الْمَرْأَةُ غَنْجًا: زنه که نازو نوزی
به سمر می‌دهد که دا کرد، وای خو
نیشان دا که سمر پیچی ده‌کا و دزی
دهوستی: (فهي غَبِجَةٌ ومغناج).

تَغَنَّبَتِ الْمَرْأَةُ: به مانا (غَنَّبَتْ) دئ.
الْأَغْنُوجَةُ: نهو هه‌ئس و کهوت و گفت و
لفته‌یه که نافرمت ده‌یانکاته نازو
نوز به سمر می‌دهد که داو خوئی لا
خوشه‌ویست ده‌کا: (ك: أغناج).

الْغُنَّاجُ: نازو نوز: مهستی چاو.
الْغُنْدُبَةُ: په‌کی‌که لهو په‌ردانه‌ی
له‌وزمتین له‌خودم‌گرئ.

الْغُنُورُ: ناسک و جوان و گهنج.
الْغُنْدُرُ: به مانا (الْغُنْدُرُ) دئ.

الْغُنُوصِيَّةُ: جوړه فیکرو بیرو
بۆ‌چونی‌که هه‌لسه‌فه‌و ئایین
تیکه‌لاو ده‌کاو به‌کۆمه‌ئیک خاومن
هزر ده‌گوترئ که له‌سه‌دمی په‌که‌مو
دووه‌می زایینی دا ژباون.

غَنَظَ غَنْظًا: خه‌ریک بوو تیدا بچی و
رزگاری بوو.

غَنَظَ الْأَمْرَ فَلَانًا: کارمه‌که له‌سمر فلان‌کس
زۆر قورس و ناخوئش بوو ماندوی
کرد.

الْغِنَاطُ: خه‌مو خه‌فه‌تی زۆرو
ناره‌حه‌تی.

غَنِمَ الشَّيْءُ غَنَمًا: شته‌که‌ی ده‌ست که‌وت
پیی گه‌پشت.

غَنِمَ الْغَازِي فِي الْحَرْبِ: تیکۆشه‌رو
پیشمه‌رگه‌که له‌شه‌ردا که‌ل و په‌ل
دوژمنی ده‌ست که‌وت: قورئان
ده‌فه‌رموئ: ﴿فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا
طَيِّبًا﴾.

أَغْنَسَهُ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی بۆ‌کرد
به‌ده‌سته‌که‌وت.

غَنَمَةٌ: ده‌سکه‌وتی دایه‌یان به‌خشی
پیدا.

إِغْنَمَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌ده‌سته‌که‌وت
زانی: به‌هه‌ل زانی.

تَغَنَّمَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌ده‌سته‌که‌وت
زانی: به‌هه‌ل زانی: ده‌گوترئ:

(فَلَانٌ يَتَغَنَّمُ الْأَمْرَ) فلان‌کس سوره
له‌سمر کاره‌که‌و به‌ده‌سته‌که‌وتی زانی.

الْغَنَمُ: ده‌سکه‌وتی باش به‌بی ماندوو
بوون: ده‌سته‌که‌وت: ده‌گوترئ:

(الْغَنَمُ بِالْغَرَمِ) ده‌سته‌که‌وت و

ماندوو بوون به‌رام‌به‌ری په‌کن:
چه‌ند کۆشش بکه‌ی نه‌ومندمت

ده‌سته‌که‌وت ده‌بی: چه‌ند ئه‌مرک
نه‌نجام بده‌ی نه‌ومندمت ماف

ده‌مریتئ: (ك: غنوم).

الْغَنَمُ: جه‌له‌به‌مه‌رو بزئ: (ك: أغنام
وغنوم).

الْغَنَامُ: مه‌ردار، خاومن مه‌رو بزئ:
شوانی مه‌رو بزئ.

الفنمية: نهو مالو داراييه له شهردا
له شهردن گيزان دمه ندری به زور ۵
(ك: غنائم).

المغنم: دمستكه وتو تالانی ۵ (ك: مغام.
غن غنائاً وغنّة: دمنگی گن بوو ۵
دمگوتری: (غن الرجل، وغن الظبي
ونحو ذلك).

غنت الروضة أو الوادي: باخه كه يان
شيوه كه دره ختی زور بوو
دره خته كانی تيك چرزان ميشوله
زور بوون و ويزه ويزيان ني هات.
دمگوتری: (اغنت الروضة والوادي)
باغه كه يان شيوه كه ويزه
ميشوله و دمنگی بالندمه كانی هات
هازمو هوزی له رينه وهی لقو پوی
دره خته كانی هات.

غنت الأرض: زموی گياو گزه كه ی زور
بهرز بووه.

غننه: وای ليكرد دمنگی لي بي.
الفنة: دمنگیكه له لوته وه دپته دمر،
دمنگی گن.

غني فلان غني وغناء: مالو سامانی زور
بوو (فهر غان وغني).

غني عن الشيء: پيوستی به شته كه
نه بوو.

غني بالمكان: له شوينه كه مايه وه.

غني القوم في ديارهم: خه لکه كه زور
له دمفهری خو ياندا مانه وه.

غنت المرأة بزوجها غني: نافرته كه
به ميردمكه ی داگه وتو هه وای
داوین پیسی نه دا.

اغني الشيء: شته كه بهس بوو.
اغني الرجل عنك: پياو كه ت بهسه ۵
دمگوتری: (ما يغني عنك هذا) نه مه
بهشت ناكا پيوستیاتی تو دابین
ناكا.

اغني الله فلاناً: خودا فلانكه سی
دوه لمه مند کرد.

غني: گورانی گوت، هه لبهستی
به دمنگی بهرز گوتن.

غني الحما: کوتره كه خویندی،
گمه گمی کرد.

غني فلان بفلان: فلانكه س مه دخی
فلانی کرد یان زه می کرد.

غني بالمرأة: به نافرته كه پيدا هه لگوت.
غني الله فلاناً: خودا فلانكه سی
دوه لمه مند کرد.

غني فلان الركب بفلان: فلانكه س باسی
فلانی بو کاروانه كه کرد.

غني فلاناً الشعر: شيعری بو فلانكه س
گوت.

اغتنى: دوه لمه مند بوو.

تغاني: به مانا (اغتنى) دئ.

تغاني القوم: خه لکه كه هه نديکیان
پيوستیان به هه نديکیان نه بوو.

تَغْنَى: به مانا (اغتنی) دی ۵ کیفایه‌تی
بوو.

غَنَى بِالْشَّعْرِ: به‌گۆرانی شیعرى گوت.

إِسْتَغْنَى: دموڼه‌مهند بوو.

إِسْتغْنَى الله: داوای له‌خودا کرد مال و

سامانی بدات.

الأغْنِيَةُ: گۆرانی.

الأغْنِيَةُ: به مانا (الأغْنِيَةُ) دئ ۵ (ك):

اغانی).

الغاني: خاومنی مالی زور ۵ دمگوترئ:

(رجل غان عن كذا) پیاوڼكه بئ

ئاتاجه لهو شته.

الغَانِيَةُ: ناهرمتيك به‌جوانی سروشتی

خوی بئ ئاتاج بئ له ئارایشکردن ۵

ناهرمتيك به میړدی خوی قهینات

بكاو چاو له‌دمرموه نه‌بئ ۵ (ك):

غوان).

الغناء: پیچه‌وانه‌ی هه‌زاری ۵ سوودو

قازانچ ۵ دمگوترئ: (هذا الشيء لا

غناء فيه) نه‌م شته لئى بئ ئاتاج

نابى.

الغناء: گۆرانی گوتن له‌گه‌ڼ ژاندى

مؤسیقا یان بئ مؤسیقا.

الغنائية: جوړه شانۆپه‌که.

الغنى: دمگوترئ: (ماله عنه غنى) له‌وه

بئ ئاتاج نابى.

الغنيان: دمگوترئ: (ماله عنه غيان)

له‌نه‌وه بئ ئاتاج نابى.

الغني: ناوڼكه له‌ناوه جوانه‌کانى خودا

۵ واته نه‌و ئاتاجى كه‌س نيه،

هه‌موو كه‌س ئاتاجى نه‌وه.

المغنى: نه‌و مه‌نزل و خانووى

خاومنه‌كه‌ی پيى بئ ئاتاج بئ.

المغني: ناوڼكه له ناوه جوانه‌کانى

خودا ۵ واته خودایه‌كى ومه‌ایه

هه‌ركه‌سيك بيه‌وى دموڼه‌مه‌ندى

دمكا.

المغني: گۆرانی بېژ، نه‌و كه‌سه‌ی

پیشه‌ی شاه‌رى بئ.

أَغْنَبَ عَنْهُ غَنَبًا: لئى بئ ناگا بوو

له‌یادی چوو.

أَغْنَبَ عَنْهُ: لئى بئ ناگا بوو، له‌یادی چوو.

إِغْتَنَبَ: به‌ناو تاریكى شه‌ودا رڼوى.

أَلْقَنَبُ: نه‌وه‌یه به‌یج مه‌یه‌ست شتيك

به‌هنگیوى.

الغيبُ: تاریکایى ۵ شه‌وى زور تاریک و

رەش ۵ پیاوی ته‌مه‌ڼ و کال فام ۵

زهمیض و بئ ناگا.

الغيبَةُ: هه‌ڼمه‌ت و په‌لاماردانى شه‌رو

جهنگ.

غائهُ الله غَوًّا: خودا پارمه‌تى داو

سه‌رى خست.

أَغَائَهُ: به‌مانا (غائهُ) دئ.

أَغَائَهُمُ الله برحمته: خودا به‌سۆزو

رەحمى خوى نارەحه‌تى له‌سه‌ر نه‌و

خه‌ڼكه لا‌برد.

أُعَاتِمُ بِالْمَطَرِ: خودا فریایان کهوتو
بارانی بۆ باراندن.

غَوَتْ الرَّجُلُ: پیاهه کهوتی: (واغوثاه)
ئای بۆ په کیك فریام بکهوی.

إِسْتَفَاتَ فَلَانًا: داوای یارمه تی له فلان
کردو هاواری ئی کرد فریای بکهوی.

الإِسْتِفَاتَةُ: داوای یارمه تی دان به هاناوه
هاتن.

الْقَرْوُ: یارمه تی و به پیروه چونو
فریاکهوتن.

الْقَرِيْتُ: نهو شته ی ئی قهوماو
پیوپیستی پییه تی و تو بۆی دابین
دهکی.

الْقِيَاْتُ: نهو شته ی فریای لیقه و ماوی
دهخه ی.

الْمُفَاتُ: پوه کیکی دمه ته کی و کیویه له

کیومکانی زاگرو س دمروئ ۵ په گی
نه ستوری هه ن و وشك دهکری و

دهکو ترئ، ناو و شهکرو پونی
تی که ن دهکری، به زوری دهکری

به دهرمان بۆ نافرته ی زه یسان.

الْمُقَوَّةُ: یارمه تی و کۆمه کی ۵ (ک):
مغاوث).

غَاَجَ فِي مَشِيْتِه غَوَجًا: لارو له نهجه ی کرد
له پوشتندا.

تَغَوَّجَ فِي مَشِيْتِه: به مانا (غاج) دی.

الْفَوْجُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاویك نه وهنده ی
خه و بی و هه نوزی بیئ شل بووبی
۵ (ک: غوج).

غَارَ الْمَاءُ غَرًّا وَغَوْرًا: ناوکه ره روچو
به زه ویدا.

غَارَت عَيْنُه: چاوی به قولدا چوو.

غَارَ الشَّيْءُ فِي الشَّيْءِ: شته که چووه ناو
شته که وه.

غَارَتِ الشَّمْسُ: خورئاوا بوو.

غَارَ فِي الْأَمْرِ: له کارمه که ورد بوونه وه ۵
وردبینی تی دا کرد.

غَارَ اللَّهُ الْقَوْمَ بَحْرًا: خودا هه رزانی

به سه ر خه لکه که دا رشت و بارانی بۆ

باراندن ۵ له دوعا کردندا دهکو ترئ:

(اللَّهُمَّ غَرْنَا مِنْكَ بَغِيْثٌ أَوْ بَحْرٌ أَغْنَانَا بِهِ).

أَغَارَ فَلَانٌ: فلان کهس هاته نزما یی ۵

په له ی کرد له پوشتندا ۵ بازی

هاوېشت و گورج خوی هه لدا.

أَغَارَ فِي الْأَرْضِ: به ناو زهوی دا پوشت.

أَغَارَ الْقَوْمَ بِهِمْ وَالْيَهُم: هاته له ی

خه لکه که بوئه وه ی یارمه تی یان بدا

۵ به نه سه پ سواری هی رشی کرده

سه ر قه و مه که.

غَاوَزَ الْقَوْمَ مَغَاوَرَةً وَغَوَارًا: خه لکه که

هی رشیان کرده سه ر په کترو

په لاماری په کتریان دا.

غَاوَزَ الْعَدُوَّ الْقَوْمَ: دوزمن بهلاماری
خه لکه که می دا.

غَوْرُ الْمَاءِ: ناومکه بهناخی زموی دا
رؤجووه خوار.

غَوْرُ فُلَانٍ: فلانکهس هاته نرمایی و
جالایی ناوزهویه که.

غَوْرَت عَيْنُهُ: چاوی بهقولدا چوو.

غَوْرَتِ الشَّمْسُ: خورناوا بوو.

غَوْرَت عَيْنُهُ: چاوی بهقولدا چوو.

غَوْرَتِ الشَّمْسُ: خوره که ناوا بوو
(غورت النهار) خور له ناومراستی
ناسمان لایدا.

تَغَاوَزَ الْقَوْمَ: خه لکه که هیرشیان کرده
سمر یه کتر.

إِسْتَفَارَ فُلَانٌ: فلانکهس قه لهو بوو، بهز
ناو جهسته ی هاخنی.

إِسْتَفَارَتِ الْقُرْحَةُ: برینه که هاوساو پواو
داو دشا.

إِسْتَفَارَ عَلَيْهِمُ: هیرشی کرده سهریان.
الغائرة: نیومرؤ.

الْفَارُ: ههر نرماییه که له زموی ههر
نه شکهوت و کونه شاخ که سروشتی
بن یان به قولینگو شتی وا دروست
کرا بن ه چالایی نیوان دوو شه ویله
ه کومه لو تاقمی زوری ئاده میزاد
له سوپا ه دمگوتری: (التقى الغاران)
دووسوپا که به یسه که گه یشتنو

لَيْكِيَانِدَا ه درمختی که له
که نارمه گانی دمیا له شام و له غمورو
کیوه گانی که نار دمیا دمروئ و
همیشه سهوزه بو رازاندنه ومی
ولات به کاردی.

الْفَارَان: نهو دوو نی سقانه
نه شکهوتیه ی چاو ه گهمو شهرمگا
ه دمگوتری: (المرأ يسعى لغاربه)
مرؤف بو تیرکردنی گهمو
شهرمگای کاردمگا.

الغارة: هیرش بردن بؤسر دوزمن ه
نهو کومه له نه سبه ی
به کاردمه یندرین بو هیرش.

الغور: چالایی زموی و نه شکهوت و کاوه
شاخ ه له همر شتیک قولای و
بنکه که می ه دمگوتری:

سَبَرُ غَوْرَةٍ: چۆنیه تی و حقیقه تی
دمرکهوت ه ههروا ناوه بو
نه شکهوت و خانووی بچکوله ی
له شاخ هه لکه نندراو، دمگوتری:
(فلان بعيد الغور) فلانکهس زورزان و
لئها تووه ه (ماء غور) ناویکی
رؤجووه به ناو پؤخی زمویدا ه
قورنان دمفه موی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ
مُعِينٍ﴾.

الْمَغَارُ: نه شکهوت و کاو له شاخدا.

الْمَغَارُ: شوینى هیرش بردن.

الْمَغَارَةُ: بهمانا (الْمَغَارُ) دى.

الْمَغَوْرُ: پیاوی نازاو جهنگاومرو هیرش

بهر بؤسمر دوژمن، کهسیک زور

هیرش بؤسمر دوژمن بهرى.

الْمَغْرِیَّةُ: پیر تاقمیکی سهبهنین،

شوینکهوتهی موغیرهی کوپری

سهعیدی (العجلی) ن.

غَاظُهُ غَوْرًا: نیازی نهوی کرد.

غَوْرُ الْمَادَّةِ: مادهکهی گوپری بؤ غاز،

کردی بهغاز.

الْأَغْوَرُ: کهسیک لهگهل مندالو

کهس وکاریدا باش بن.

غَاصَ فِي الْمَاءِ غَوًّا: چووه ژیر ناو.

غَاصَ فِي الْبَحْرِ عَلَى اللَّوْزِ: چووه ژیر

دمریا بؤ دمرهینانی مرواری ۵

دمگوتری: (ما غاص عوصة إلا أخرج

درة).

غَاصَ عَلَى الْمَعَانِي: له دمرهینانی مانای

وردو سهرنج راکیشدا گهیشته نهو

پهری ۵ دمشگوتری: (فلان يغوص على

حقائق العلم) فلانکهس قولبؤوه

بهناخی دمریای زانستی دا تاگهیشته

حهقیقهتی زانیاری ۵ (ك: غَوَّاص،

غاصه) ۵ (وهي غائصة وهو غَوَّاص).

غَوَّصَهُ فِي الْمَاءِ: وای ئی کرد بجیته ژیر

ناو ۵ نقومی کرد.

الْغَوَّاصُ: زیندرو له چوونه ژیر دمریا،

کهسیک زور بجیته ناو دمریاوهو

رؤبجیته قولایی دمریا بؤ

دمرهینانی مرواری و ودمستهینانی

زانیاری.

الْغَوَّاصَةُ: کهشتی تابههتی شهرو

ناماگر او بؤ چونه ژیر ناو و

مانهوه له ژیر ناوداو قهزکردنی

کهشتی دوژمن به توپبید.

الْغِيَاصَةُ: پیشهی چونه ژیر ناو.

الْمُتَغَوِّصَةُ: ناهرمتیك له عادهی

مانگانهی خؤیدا نهبی و بهدرو بلئ

به میردهکهی لهو حالتهدام.

الْمَقَاصُ: شوینى چوونه ژیر ناو.

مَقَاصِ اللَّوْزِ: شوینى دمرهینانی

مرواری.

الْمُغَوِّصَةُ: بهمانا (الْمَغَوِّصَةُ) دى.

غَاطَ فِي الشَّيْءِ غَوًّا: چووه ناو

شتهکهوه ۵ دمگوتری: (غاط في

الرادى وغاط في الماء) ههروا

دمگوتری: (هذا رمل تغوط فيه

الأقدام) نهمه لمبهلانیکه قاچی

تیدهجهفن.

غَاطَ الشَّيْءُ: شتهکه بهناو زهویدا

پؤچوو.

أَغَاطَ بَثْرَةً: بیرمکهی قول کرد.

غَوَطَ الْبَيْتَ: بیرمهکی هه لکه ندو زوری
قول کرد.

تغارطا في الماء: یمکتریان له ناودا نقوم
کرد.
تَغَوَّطَ: پیسایی کرد.

الغائط: چالی پانو پوری ناو زهوی ه
دهگوتری: (ذهب الى الغائط وجاء
منه) چوم بو نزمایی ه بۆسهر پیشاو
له سهر پیشاوه وه هاته وه ه قورشان
دهمه موی: ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ
الْغَائِطِ﴾ ه کینایه به له پیسایی
کردن ه همروا وشه ی (الغائط) به
خودی پیسایی به کهش دهگوتری ه
(ك: غوط و غیاط).

الغاط: تاقم و پیپر ه دهگوتری: (ما في
الغاط مثله) له ناو کۆمه لو تاقمدا
وینهی نیه ه نزمایی و چالایی
به رفراوان له زهویدا ه (ك: أغراط
و غیطان).

الغوط: چالایی به رفراوانی ناو زهوی
که زور چال تربیع له (الغائط) ه
(ك: أغراط و غیاط و غیطان).

الغرطة: زهوی نزمایی و چال.
الْقُطَّةُ: شوینی ناودارو گول و گولزار
(شوینی رازوه به ناوی جوان و
صاف و گول و گولزار) ه (غوطه ی

دیمه شقیش به کی که له شوینه
خوشه کانی شام).

الغریط من الأشياء: شتی قول زور قول
ه دهگوتری: (بشر غریطة) بیریکی
زور قوله ه (إناء غریط) قاپیکی
قوله.

الغیط: نزمایی به رفراوان له زهوی ه
بیستان و دیبهر.

الغائّة: رومکیکی ته مه ن دریژه و
بۆنخۆشه نیو مه تر به مرز ده بیته وه
ه له ولاتانی سهر دمریای ناو مرپاست
دمروئ ه له دم جۆگه و جۆبار
دمروئ.

الغوغاء: هه راو هۆریا ه خه لکی
هه تیومچه و خوپیرو چه قه چه ناو
ه کولله له کاتی خۆنما ده کردندا بو
هه لفرین.

غائهُ غَرَلًا: هه وتاندی له ناوی برد ه
له ناگو گرتی و له ناوی برد ه
دهگوتری: (غائته الخمر)
هه ره مقخورانه وه دایوه شانده توشی
زور نه خوشی کرد ه (غائه الأرض)
له زهویه که دا له ناو چوو مرد ه
(غائه الغول) رپیکای لی تیک چوو
سه ری لی شیوا.

غارل: دهستی کرد به رویشتن.

غاول الأعداء: له ناكاو بي نهوهی
 دوژمنهكان به خوځيان بزائن هيرشی
 کرده سهریان.
 اغتالہ: به خووی نهزانی تیروری کرد،
 گرتی و تیکی شکاند.
 اغتالته الحمير: عهرهق خواردنهوه
 جهستهی داومشانندو مالی ویران
 کرد.
 تقول الأمر: کارهكان چهواشه بوون و
 تیک گیران.
 تفولت المرأة: نافرتهکه وهکوو خيو
 وابوو له فرت و فيل و چاو و پاوو
 گوراند.
 تفولت الأرض بفلان: فلانکس له
 ولاتهکهدا ون بوو بههياک چوو.
 تفول الغيلان القوم: غولی بيابان پنگای
 لهو خه لکه چهواشه کرد.
 الغائل: (غانل الحروض) درزو کونی
 چهوزی ناو که ناويان ئی دیتته دمر.
 الغائلة: داومشان و شهرو نهگبهتی
 بهلاو کارمسات ه (ک: غوائل).
 القول: نهو پشيووی و سهرنیشان و
 سهرخوشبوونهی توشی مروقه دهبی
 له ناگامی خواردنهوهی عهرهق ه
 قورئان دمهمرموی: ﴿لَا فِيهَا غَوْلٌ
 وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ﴾ ه ههروا ناوه
 بؤ چولهوانی دورو دریژو سامناک ه

دهگوتری: (مغازه ذات غول بعيدة)
 ساراياهی دورو دریژو
 چولهوانییهکی ترسناکه.
 القول: ههرشتیک له ناكاو ئادهمیزاد
 بگری و تیکی بشکینئ ه (ک: اغوال
 و غیلان) عهره ب پئیان وایه (غول)
 جوریکه له جندوکهو شهياتینی له
 چولهوانیدا خوځيان نیشان
 ئادهمیزاد دمدن به جورها شکل و
 شیوه خوځيان دمگورن و ئادهمیزادهکه
 له خشته دهبن و پربازی راستی ئی
 ون دمکهن و لهناوی دمبهن به
 کوردی پیی دهگوتری خيو ه دیو
 درنج.
 الغيلة: تیرور کردن ه دهگوتری: (قتله
 غيلة) ناگای له خو نهبوو گوشتی.
 المغالة: رپق و کینهی شیر دراوه ه شهرو
 شهپرنگیزی ه دهگوتری: (فلان قليل
 المغالة) فلانکس لاشهرو بی ترسه.
 المغول: قامچیهکه یان عهصایهکه له
 ناومهوی بزماری ورده ورده هه ه
 (ک: مغول).
 غوی غیا و غرایه: له گومرپیدا پوچوو.
 غوی الرضيع: شیر خورمه زوری شیر
 خوارد ههتا گهدهی ترشاو تهبیاتی
 تیک چوو.
 غواه: گومرای کرد.

غَوَى اللَّبَنُ: شیرمهکی مهیاند، شیرمهکی کرده ماستو فرو.

تغاری القوم: خه لکه که کوبونه وه و لهسر شهر و شهرمنگیزی و بونه و کاره یارمه تی یه کتر یاندا.

تغاری علی فلان: خه لکه که یه کیان گرت لهسر فلان و گوشتیان یان هه و لی گوشتن یان داو بویان نه کوژرا.

تغاری الطیر علی الشئی: باندمکان لهسر شته که گردی بونه وه.

إستغواه بالأماني الکاذبة: به پرو پاگهنده و درو و دلهسه گومرای کردو له خشته ی برد.

الأغواء: (أغواء الظلام) هه رشتیک بهر هشی خوی نادمیزاد داپوشی.

الأغوية: چالیک هه لدمکه ندری بونه وهی درنده و گورگی تی بکه وئی.

الغیة: دمگوتری: (هو ولد الغیة) نه وه مندالی زینایه، زادهی داوین بیسییه ه له پیچه وانه دا دمگوتری: (هو ولد رشة).

المغواة من الأرض: زموییه ک ریگی تی درنه کهی سمرت تییدا تی بشیوی ه (ک: مغا).

المغواة من الأرض: بهمانا (المغواة) دی ه چالیک هه لدمکه ندری بونه وهی گورگو و درندهی تی بکه وئی.

غَابَ غَيْبًا وَ غَيْبَةً: ون بوو، دیار نه ما ه دمگوتری: (غاب فلان) فلانکس دوور که وته وه ه (غاب فلان عن بلاده) فلانکس سه فهری کرد ه (غاب الشمس) خور ناو بوو، له پیش جاو دیار نه ما ه (غاب الشئی فی الشئی) شته که چوو نه ناو شته که وه تییدا ون بوو ه (غاب عنه الأمر) کارمه کی تی ون بوو ه (غاب وعی فلان أو حسه غیوبه) فلانکس هوشی نه ما، له هوش خوی چوو.

غَابَ فَلَانًا غَيْبَةً: پاشه مله عهیبو عاری فلانی باس کردن ه قسهی وای دهر باره کرد که پی ناخوش بی ه (فهو غائب) ه (ك: غُيِبَ وَ غُيِبَ).

أغاب القوم: خه لکه که چوونه نه دیوی، چوونه ناو تاریکی.

أغاب المرأة: ناهرمته که میردمه کی لی دوور که وته وه ه (فهی مغیب و مغیة). أغیبت المرأة: ناهرمته که میردمه کی لی دوور که وته وه، میردمه کی لی دیار نه ما.

غایبهُ مغایبَةً و غیاباً: پیچه وانه ی (خاطبه) دی ه دمگوتری: (أنا معکم لا اغایکم) من له که لئانم و لئان ون نابم.

غَيْبُهُ وَعَنْهُ: دووری خسته‌وهو
شاردیه‌وه.

دمگوتری: (غَيْبُهُ غِابُهُ) له گۆری خۆیدا
نیزرا.

إِغْتَابُهُ: له پاشمله عهیبو عاره‌گانی
باس کردن.

تَغْيِيبُ: ون بوو، سه‌فه‌ری کرد
دمگوتری: (تَغْيِيبُ فَلَان) فلان‌کەس
سه‌فه‌ری کرد
(تَغْيِيبُ عَنْهُ الْأَمْرُ) نیشه‌که‌ی ئی
شاردراومبوو، لای پون نه‌بوو.

الْغَايَةُ: بيشه‌لانی چرو پر درخت.
الْغِيَابُ: گۆر، ئارامگا
رەگی درخت.

الْغِيَابَةُ: (غِيَابَةُ كُلِّ شَيْءٍ) قولا‌یی هه‌موو
شتیک، وه‌گوو قولا‌یی بیر
دمه‌رموئ: ﴿وَأَلْفُوهٗ فِي غِيَابَةِ
الْجُبِّ﴾.

غِيَابَةُ الشَّجَرِ: رەگی درخت
وشه‌ی (الْغِيَابَةُ) ناوه‌ بۆ هه‌رشتیک
شتیک دابووش
في غِيَابَةِ مَنْ الْأَرْضِ) که‌وته
چالا‌یه‌کی زه‌ویه‌وه.

الْغَيْبُ: ون و نادیار و بێ‌چه‌وانه‌ی
(الشَّهَادَةُ) دیار و به‌رجاو
هه‌رشتیک له‌ مرووف نادیار بێ، جا
له‌مرون‌دا بوونی هه‌بێ یان بوونی

نهبی: دمگوتری: (تَكَلَّمَ عَنْ ظَهْرِ
الْغَيْبِ وَسَمِعَتْ صَوْتًا مِنْ وَرَاءِ الْغَيْبِ)
ه (ك: غیوب).

الْغَيْبَةُ: دوری و نادیار
(أَوْحَشَنِي غِيَابَةُ فَلَان) دورکه‌وته‌وهو
نادیاری فلان منی خه‌فه‌تبار کرد.

الْغَيْبَةُ: باس کردن
خۆته به‌شیوه‌یه‌ک پپی ناخۆش بێ
ه عه‌یبو له‌که‌یه‌کی دهریخا که
شاردبونیوه‌وه.

الْغِيَّانُ: هه‌رشتیک خۆری ئی نه‌دا له
پوه‌ک و درخت.

الْمَغْيِبُ: شوینی نه‌دیو بوون
نه‌دیو بوون وه‌گوو (مغیب
الشمس).

هَاتَ اللَّهُ الْبَلَاءَ غِيَاً وَغِيَاثاً: خودا بارانی
له‌و ولاته‌دا باراند.

أَغَاثَ اللَّهُ عِبَادَهُ: خودا دوعاو
پارانه‌وه‌ی به‌نده‌گانی خۆی و مرگرت
ه (أَغَاثَ الدَّاعِي) وه‌لامی بانگ
که‌رمه‌کی دایه‌وه.

الْغِيَاثُ: برپاوه‌ی ماده‌ی (غَوَّثَ).

الْقَيْثُ: باران
به‌ره‌که‌تو کاتی زۆر پتو‌یست
به‌شیوه‌ی مه‌جاز ده‌گریته‌ ناو بۆ
ناسمان و هه‌ورو له‌ومر
ه (ك: غیوث،
و‌أغياث).

غَيْدَ غَيْدًا: لارو له‌نجه‌ی کرد، خۆی بادا،

له شو لار نه رمی خوئی نیشان دا ۵
(فهو اغید وهي غیداء) ۵ (ك: غید).

تغاید: به مانا (غید) دی.

الأغید من النبات: پوهکی شلک و ناسک
که له بهر شلکی خوار دمبیته وه و
دمچومبیته وه ۵ ههروا وشه ی
(الأغید) به ئادمیزادی خه والوو مل
خوار دهگوتری.

الغادة من الفتيات: نافرمتی گهنجی
نهروم و نۆل و شلک ۵ ههروا وشه ی
(الغادة) به درهختی تازه نه مام و
تیراو دهگوتری.

الغيدان: سهرمتای گهنجی.

غيدق: بپروانه مادهی (غَدَق).

الغيداق: بپروانه مادهی (غَدَق).

غارُهُ غيًّا و غياراً: سوودی پی گه یاند ۵
دهگوتری: (غار الله القوم بالخير
والرزق، و غارهم بالمطر).

غار الرجل على المرأة (وهي عليه) غيرة:

پیاوهمکه رقی له ژنه که هه لساو تووړه
بوو به وهی که ژنه کهی جوانی خوئی
بو بیگانه دمرخست، یان به هوئی
نه وهی نافرته که حمز له پیاوی تر
دهکا ۵ یان نافرته که رقی له
میزده کهی هه لساو لئی توړه بوو له بهر
هه مان هو ۵ (فهو غيران وهي غیری) ۵
(ك: غیاری).

أغار الرجل زوجته: پیاوهمکه وای کرد
ژنه کهی رقی هه لسی.

غايِرَة مغايِرَة و غياراً: ئال و گوړی
بازرگانی کرد ۵ دهگوتری: (غایره
بالسعة) به کالائ و گوړی بازرگانی
کرد ۵ پیچپه وانه ی جو لایمه وه ۵ دزی
نه و کاری کرد.

غَيَّرَ فلان عن بعينه: بارو بارگه نه کهی
له حوشرته که داگرت و وای کرد
پشتی حوشرته که بهه سیته وه ۵
دهگوتری: (نزل القوم يغيرون)
خه تکه که له ریگادا لایانداو باریان
له ولاخه کانیان خست و کورتان و
شت و مهکیان له سهر ولاخه کانیان
داگرت بوئنه وهی بهه سیته وه.

غَيَّرَ الشيء: شته کهی گوړی به شتیکی
تر ۵ دهگوتری: (غَيَّرْتُ دابتي و غَيَّرْتُ
ثيابي) ولاغی سواریم گوړی،
پوشاکه کهم گوړپن ۵ (غَيَّرْتُ داري)
خانوو مه کهم گوړی به شیوه یه کی تر
دروستم کرد.

إغتار: سودمه ند بوو ۵ خوړاگی هیئا،
خواردمه نی دابین کرد ۵ دهگوتری:
(فلان يغتار لأهله) فلان کهس کاسبی
بو مال و مندالی خوئی دهکا و
خواردنیان بو دابین دهکا.
تغايِرَت الأشياء: شته کان لیک جیاواز
بوون.

تَغْيِيرُ الشَّيْءِ: بۆ موتاومعهی (غیره) دئ.
الغيار: به لهد و شوپنگرموهی شتیکی
تر ه خوراکي هاورده له شوپنی
ترموه ه نیشانه و نارمی نههلی زیمه
لهناو ولاتی ئیسلامدا، و هکوو
هشتینی تایبهتی ناگر بهرست و
فهله و جولهکه.

غیر: نه داتی جهرتکردن و (ئستسنا) به
به مانا (إلا) دئ ه دمگوتری: (جاء القوم
غیر محمد).

الغیر: گۆپین ه لهبوری قانوندا کهسی
سییه مه له کیشه و داواکهدا.

الغیر: (غیر الدهر) روداو و کارساتی
پۆزگار ه دمگوتری: (لا أراني الله بك
غیراً) خودا کۆست کهوتوی تۆم
نیشان نهدا.

الغیرة: جودا وازی همرشتیک
لهشتیکی تر ه پیچهوانهی
خۆپهرستی و چاو جهنۆکی دئ.

المتغایر من المواد: نهو مهوادانه بری
شتیان لهوی تر جودا وازه.

غیس غیساً: نهرمو نیان بوو ه دمگوتری:
(غیسَتِ المرأةُ و غیسَ الشعرُ) ناهرمتهکه
نهرمو نۆل بوو، قزمکه نهرمو
ناوریشمی بوو ه (لهو اغیس وهي
غیساء).

القیسان: سهرمتای گهنجی و نازو
نیعمهت ه دمگوتری: (هو يتقلب في
غسان شبابه).

القیسانی: جوان و شوخ و شهنگ ه تهر و
تازمو ناسک.

غاض الماء غیظاً: ناوکهه پۆجوو
بهزمویدا.

غاضت الذرة: گوانهکه شیري تیدا ماو
نه دؤشرا ه شیري کهمی تیدا بوو.

غاض ثمن السلعة: نرخي کالاه کهمی کرد.

غاض الكرام: پیاوی باش و پیزدار

پۆیشتن و کهم بوون ه دمگوتری: (غاض

الكرام غیضاً و فاض اللنام فیضاً) پیاوی

باش و به کهک نه مان خوپری و

ههتیومچه زۆرو زهبنده ببی ه شیخ

رزا دهلی:

ساخت له دنیادا نه ماهه کهر نه تۆ سافت دهون

بن هه زارت پییشاندەم کهر قهرمسافت دهون

غاض الله الثمن والماء: خودا نرخ و ناوی

کهم کردموه بهرمکهتی نه هیشت.

أغاض الماء والثمن: ناو و نرخي

به ناخی زمویدا برد.

غیض الأسد: شیرمهکه و مگری لانهو

بی شه لانهکه بوو لیی دهرنه جوو

(غیض فلان الماء والثمن) فلانکهس

ناو و خپرو بییری به ناخی زمویدا

برده خوار.

غَيْضٌ دَمْعُهُ: فَرَمِيْسْكَ خَوَى حَبَس
كرد، نه گریا خوی را گرت.

إِنْفَاضُ الْمَاءِ: نَافِئْكَ رَوَّجُو.

الْفَيْضُ: كَوْرِبَه لَهی لَه بار چوو
كه هیشتا نه ندامی لیتك
جیانِه بوبینه وه ۵ دارستانی چرو
پری درختی تهرفاو نه سلو
هاوشیوهیان ۵ نمونه و شتی كه م له
زور ۵ دهگوتری: (هَذَا غَيْضٌ مِنْ
فَيْضٍ).

الْفَيْضُ: پَوخ، چرو.

الْفَيْضَةُ: بِيْشَه لَان و لَانَه ۵ شَوِيْنِيْكَ
دارستانی چرو پری ۵ (كَ: غِيَاضٌ
وَأَغْيَاضٌ).

الْمَغِيْضُ: شَوِيْنی نَافِئْ رَوَّجُو.

غَاطٌ فِي الرَادِي غَيْطاً: چوو و نَافِئْ شَوِيْو
دَوَلَه كه وه.

غَاطٌ فِي الْأَرْضِ: لَه زهویه كه دا ون بوو.

غَايِطٌ: دَهگوتری: (بَيْنَهُمَا مُغَايِطَةٌ) لَه
نِیَوَانِیَندا قسهی جوداواز ههیه.

الْقَيْطُ: بَرَوَانَه مادهی (غَوَطَ).

غَاطُهُ غَيْطاً: رَفِی زور هه لساند ۵ چاك
تورپی كرد.

غَايِطَةٌ: بَه مانا (غَاظَهُ) دئ.

إِغْطَاظٌ: بَو مَوتَومعهی (غَاظَهُ) دئ ۵

دهگوتری: (إِغْطَاظٌ عَلَى صَاحِبِهِ) زوری
رَق له هاوه لَه كهی هه لسا.

تَغْيِطٌ: بَو مَوتَومعهی (غَيْظُهُ) دئ ۵
دهگوتری: (غَيْظُهُ تَغْيِطٌ).

الْقَيْظُ: رَق هه لسان و تورپی بوون،
له ناكامی دیتنی شتیك یا بیستنی
شتیك كه لات ناخوش بی.

غَافَتِ الشَّجَرَةُ غِيْفَاناً: درخته كه لقو
پوپه كانی راژان و به راست و چه پدا
كه وتنه جم و جَوَل.

غَيْفَ الشَّجَرَةِ غِيْفاً: بَه مانا (غَافَ) دئ.

غَيْفُ الْإِنْسَانِ: نَادَه میزاد كه دهست و پهل
شل بوون و له پهل و پَو كه وت، به بی
نه وهی خهوی بی و هه نوز دای بگری
جهستهی تيك شكاو ملی لار بَووه ۵
(فَهو أَغِيفَ وَهِي غِيْفَاءً).

أَغَافَ الشَّجَرَةُ: درخته كهی هه ژاند،
رایومشانند.

غَيْفٌ: تَرساو هه لات و له گورمه پاندا
خوی رانه گرت ۵ دهگوتری: (حَمَلُ
فُلَانٍ فِي الْحَرْبِ قُغَيْفٌ): فُلَان لَه
شهردا هه لَه تهی بردو ترسا.

غَيْفٌ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له كار كه هینا.

تَغْيِيفُ الشَّجَرِ: درخته كه هه ژا لقو
پوپه كانی راوه شان ۵ دهگوتری:
(تَغْيِيفُ الرَّجُلِ وَتَغْيِيفُ الْفَرَسِ).

تَغْيِيفٌ عَنِ الْأَمْرِ: وازی له كار كه هینا.

الْغَافُ: رومكی ته مهن دریزه له
پیپی (الْقَرْنِيَّةُ) به له ولاتانی

غَالٌ فَلَانًا كَذَا: شهرو نه گبه تی به فلان
گه باند.

أَغَلَّتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: نافرته که شیر
پیس بوی دا به منداله که ی.

أَغَالَتِ الْغَنَمُ: مهرکه سالی دوو جار
بیچوی بوو.

أَغَالُ الشَّجَرُ: دره خته که گه وره بوو
لقه کانی چرو پر بوون و سیبهری
به رفراوان بوو.

أَغَالُ الرَّجُلُ: پیاومکه چوو له
زنه که ی له کاتی کدا شیر دده
به منداله که ی.

أَغِيَلَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا: به مانا (غالته) دی.
غِيَلٌ: چوو ناو شیومکه وه.

إِغْتَالَ الْغَلَامُ: کورمه که قه له و خه پله
بوو.

إِغْتَالَ السَّاعِدُ: قوَل و باسکی نه ستور
بوون.

إِغْتَالَ الرَّجُلُ وَلَدَهُ: پیاومکه سواری
دایکی منداله که بوو له کاتی کدا
شیری دده به منداله که ی.

تَغْيِيلُ الْقَرْمُ: خه لکه که مال و سامانیان
زور بوو و یان بوخویان زاو و زیان
کردو زور بوون.

تَغْيِيلُ الشَّجَرُ: دره خته که گه وره بوو
لقه کانی چرو پر بوون و سیبهری
فراوان بوو.

عهرمبی و نه فغانستان و ئیران و
هیندوستان دموئی لقو پوپی زورو
چققی زوره، گه لاکه ی وردو
گو له کانی مل کورت و میومکه ی
لوس و شیرینه.

فَيَقَ فَلَانٌ فِي رَأْيِهِ: فلانکه س راو بوچونی
غه له ت و بی سهر و بهری خوی
دمرخستن و ههرده مه بیرو بوچونی کی
همبوو.

فَيَقَ مَالَهُ: ماله که ی خوی خراب کرد.

فَيَقَ الشَّيْءُ بَصْرَةً: شته که چاوی لیل و
پیل کردن و دهگوتری:

فَيَقَ بَصْرَةً: چاوی تاریک بوو، تاریکی
به سهر چاوی دا هات.

فَاقَ: لاسایی کردنه وه ی دهنگی
قه له پرشه.

الْفَاقُ: بالنده میه کی پرشه له بالنده
ناوپییه کان، ماسی دمرئی و زوو قوتی
دده له میصرو سودان پیی
دهگوتری: (العَفَقُ).

الْفَاقَةُ: به مانا (الفاق) دی.

غَالَتِ الْمَرْأَةُ وَلَدَهَا غِيَالًا: نافرته که
شیری پیس بووی دا به منداله که ی
مه به ست به شیری پیس بوو نه و
شیرمه نافرته که حامیله بی و شیر
بدا به منداله که ی.

غَالُ الشَّيْءِ غِيَالًا وَغِيَالَةً: شته که ی دزی.

تَقِيلُ الْأَسَدُ الشَّجَرَ: شيرمهكه ناو
درمختهكهى كرد به لانه و مهكؤو
خوى تيدا حهشار دا.

الْأَغِيلُ: قهلهو و تيكسمر او گهوره و
زبهلاح.
الغِيلُ: نهو شيرميه كهدايك حاميلهيه و
دهيدا به منداالهكهى.

ههروا ناوه بو ناو كهبهسهر زهوى دا
بروا ۵ گهنجى قهلهو و خوباب ۵
پارچه زهويهك كيويك كه بهچاو
نزك بى وهلى لهراستى دا دوور بى
۵ درمختى چرو پرو تيك چرزاو ۵
(ك: اغيال و غيول).

الغِيلُ: شيويك ناوى تيدا بى ۵ مهكؤى
شير ۵ درمختى تيك چرزاو و چرو
پر كه شيرو شتى تر خوى تيدا
حهشار دمدن.

غِيلَان: (ام غيلان) درمختى سههور،
جؤريكه له رمهكزى (السُّنْط) له
پيرى (القرنية) يه پيشى دمگوترى:
(الطَّلَح).

الغَيْلَةُ: دمگوترى: (أضرت الغيلة بولد
فلان) شير لئى پيس بوون زيانى به
مندالى فلان گه ياند، نهمه كاتيك
دمگوترى: كه نافرتهكه سكى
ههبو و شير بدا به منداالهكه ۵ يان
نافرتهكه شير بدا به منداالو
پياومهكه بچيتهلاى.

الغَيْلُمُ: بېروانه مادى (عَلَم).

غَامَتُ السَّمَاءُ: ئاسمان ههور داپېوشى ۵
دمگوترى:

غَامُ الْيَوْمِ: رۆژمهكه ههورو ههلا بوو.
غَامُ فُلَانٍ إِلَى الْمَاءِ غَيْمًا وَغَيْمَانًا: فلانكس
زورى تينوو بوو تينوويهتیهكهى
پهرى سهند.

أَغَامَتِ السَّمَاءُ: بهمانا (غامت) دئ.
أَغَامَ الْقَوْمُ: خهلكهكه كهوتنه ناو
ههورو ههلاوه.

أَغِيَمَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان ههور داپېوشى.
أَغِيَمَتِ الْقَوْمُ: خهلكهكه زورىان تينوو
بوو ۵ كهوتنه ناو ههورو ههلاوه.

غِيَمَتِ السَّمَاءُ: بهمانا (غامت) دئ.
تَغِيَمَتِ السَّمَاءُ: بهمانا (غامت) دئ.

الغَيْمُ: ههور (ك: غيوم و غيام) ۵
دمگوترى: (شجر غيم) درمختىكى
چرو بره رېنگا نيه بچيه ناوى.
الغَيْمَةُ: پارچه ههور، پهلهههور ۵
تينوويهتى زور.

الغِيَوْمُ: دمگوترى: (يوم غيوم) پۆژنىكى
ههورو ههلاواويه.
الْمَغِيَوْمُ: دمگوترى: (يوم مغيوم) پۆژنىكى
زور ههوراويه.

غَانَتِ السَّمَاءُ غَيْمًا: بهمانا (غامت) دئ
۵ واته ئاسمان ههور داپېوشى ۵
بارانى باراند.

هانت النفس: نهف سهكهی پیس و
به دگار بوو.

هین علی الرجل: هه نهو بی ناگایی دلی
پیامهکی داگرت.

هین بفلان: فلانکس له هوش خوی چوو
ه له خو بؤوه.

هین بفلان: قهرز سواری شانی فلانکس
بوو.

الفائة: نه لقهی سمری ژبی که مان.

الغبین: لؤغه تیکه له (الغبم) واته هه ور
ه درمختی چرو پرو تیک چرژاو
که خوی تیدا حه شار بلری.

القیئة: دارستانی کیو و که ژ که چرو
پریو له شوینی بیرون روابن
ناویان لی نزیک نه بی.

القیهب: بر روانه (غهب).

أغیا الرجل: پیامه که گه یشته نهو
پهری ریزو شکومندی ه
دمشگوتری: (أغیا الأمر) وأغیا الفرس
فی سباقه کارمه که یشته تۆبه لاک ه
نه سپه که له پیشرکی دا گه یشته نهو
پهری گورج و گولی.

أغیا علیه السحاب: هه ور سیبهری لی
کرد.

أغیا فلان فلاناً: له نیازو مه به ستدا

فلان هاوه لی فلانی کرد.

أغیا الغایة: کوتایی ماوه که ی دانا ه

سینگی کوتایی سنوری چه قاند.

هقی الشیئ: کوتایی بؤ شته که دانا.

تغایرا: دمگوتری: (تغایرا علیه حتی

قتلوه) که له کۆمه کیان لی کرد تا

کوشتیان و له ناویان برد.

الغایة: کوتایی و نیازو مه به ست ه

دمگوتری: (غایتک أن تفعل کذا) نهو

پهری دمه لاتی تۆ نهومیه نهوه

بکه ی.

غایة الأمر: مه به ستی ئیشه که ه

دمشگوتری: (فلان بعید الغایة)

فلانکس را دروست و بیر په سه نده.

القیابة: همرشتیک سیبهر له مرؤف

بکاو له پشت سمریه وه بی و مگوو

هه ورو تهمو غارو سه قفی خانوو

شتی وا.

الفاء: فَي؛ بیتی بیستمه له پیته کانی

هیجا ۵ شوینی لَ دهره اتنی

دمنگه که ی نیوان لیوی سهر و

که ناری ددانی پیشه وه به شی

سهر مومیه ۵ (فَي) بیتیکی موهمه له

واته: له حروفی عامیله نیه ۵

په کیکه له حهره کانی عه تف.

الفالوذ: پروانه مادهی (فَلَذَ).

إِفْتَاتَ برآیه وبأمره إِفْتَاتًا: سور بوو

له سهر پای خووی و هر پای خووی

بئ په سهند بوو.

إِفْتَاتَ علیه القول: قسه ی بو

هه لبه ست و بوختانی به دهمه وه

هه لبه ست ۵ جاری واده بی وشه که

سهنگو سووکی تیدا دهکری و

دهگوتری: (إِفْتَاتَ إِفْتَاتًا).

فَادُهُ فَادًا: نه خووشی توشی دلی بوو.

فُتِدَ: دهلی ههنگیورا.

إِفْتَادَ القومُ: خه لکه که ناگریان کردمه وه

بوئنه وهی شتی بئ برژینن.

إِفْتَادَ اللحمَ والحَبْزَ: گوشت و نانکه که ی

برژاند.

تَفَادَتِ النارُ: ناگره که هه لگیر ساو

بلایسه ی سهند.

الفؤادُ: دل ۵ قورشان دهمه رموی: ﴿مَا

كَذَّبَ الْفؤَادُ مَا رَأَى﴾ ۵ دمشگوتری:

(هو فارغ الفؤاد) دلی خالیه له خه م

هیج خه م و خه فیه تیکی له دلدا نیه

۵ دل نارامه.

الفئیدُ: هر شتیک له سهر ناگر سور

کرایتیه وه یان کرابی به نان و

برژایی ۵ ناگر ۵ ترسنوک.

المِفَادُ والمِفَادَةُ: نامیری که گوشتی بئ

دهبرژیندری ۵ کوله ومژ؛ نامیری که

ناگری ته ندوری بئ تیکه ل دمدری.

فَاوَ نَلانَ فَاوًا: فلانکس کونه مشکی

هه لکه ند.

فَاوَ الشَّيْءَ: شته که ی ژیر خاک کردو

شاردیپه وه.

فَقِرَ المكانَ فَاوًا: شوینه که مشکی زور بوو.

فَقِرَ الطعامَ: خواردنه که مشکی تیکه وت.

الفَارُ: مشک و جرج گه ورمو بجوک.

الفَارَةُ: به تاقه مشکیک دهگوتری، یان

بو مشکی میینه به کاردی.

فار الظهر: گوشتی پشت.

فار المسك: شوشه ی میسک ۵ نه و زمره ی

میسکی تی دهکری ۵ همروا (فَار) ناوه

بو نامیری که داری بئ دهقلیشینری.

الفَوَارَةُ: شهرابی که له شیرمه منی و

خورما دروست دهکری و

دمکولیندری و دمکریته دهرمان بو
نافرمتی زمیستان.

الفارّة: شوینیک مشکی زور لی بی.

فأس الحشبة فأساً: دارمگی بهپاج یان به
بیور دولت کرد.

فأس فلاناً: پاجی له فلانکس دا، بهپاج
لیی دا ۵ تهشویی لی دا.

الفأس: نامیریکه کلکی لوسی
تیدهخری سهرمگی ناسنه و زوی
بی هلدیمکندر.

فأس اللجام: نهو ناسنه به دمکریته دهمی
نازه نهو به نهو هی هیچی بو نه خوری،
یان بو نهو هی سهر نهرم بی و ژیربار
بکری و مکوو لغاوی نه سپ و بارگیر ۵
(فأس الفم) ناو دهم نهو لایه ی ددانی
تیدان ۵ (فأس الرأس) پاشه سهر که
دروانیتنه پشته مل ۵ (ك: أفزس
وفزوس).

فأفا: له قسه کردندا زور پیتی (فی) ی
دوو باره کردهو ۵ (فهو فأفا وفأفا).

فأق فواقاً: توشی نه خوشی پرخه پرخ
بوو.

فئق فاقاً: شوینی به بهک گهیشتی
فهقه ره ی به که می عه موودی فهقه ره
به نیسقانی دواو ی نازاری بوو.

الفأق: نه خوشیه که تووشی فهقه ره ی
نادهمیزاد دهی.

الفواق: لوغه تیکه له (الفواق).

فأله: یاری فیئالی له گهل کرد ۵

(توزیکی تر مانای (فیئال) دی).

فأله بالشی: وای لی کرد گمش بین بی
بهشته که.

إنفأل بالشی: گمش بین بوو بهرام بهر
بهشته که.

تفأل به: به مانا (إنفأل) دی.

تفأل به: بو موتا ودهی (فأله) دی.

الفأل: قسه به یان کردهو به هیوای

خوشی لی دهکری ۵ وادهی سهنگو

سوکی له وشه که دا دهکری و دهگوتری:

(الفأل) وایش دهی وشه ی (الفأل) بو

شتی خراب به کار دهیندری ۵

دهگوتری: (لا فأل عليك) هیچ

ناخوشی و زیانت توش نهی.

الفئال: یاری به کی مندالانه، تاقمیکیان

شتیک له ژیر گندا دشار نهو، دوا ی

دهینه دوو بهش، به شیکیان پرسیار

له به شه که ی تریان دهکا ناخو

شته که لای کامیانه.

الفئال: یاریزانی فیئال کهر؛ نهو

که سه ی یاری فیئال دهکا.

فأم من الماء فاماً: تیری له ناو که

خواردوه تیراو بوو.

فأم في الماء: دهمی له ناو که ناو

خواردیهو.

فَأَمَّ الحَيَوَانَ: نازده که دهمی خوی پر کرد
له له و پرو پوشو په لاش.

أَفَامَ السَّرَجَ أَوْ الدَّلْوَ وَغَرَمَا: دۆلجه کی
فراوان کرد ۵ یان زینه کی گه وړه
کرد، لئی زیاد کرد.

فَأَمَّ الرَّحْلَ: له که زاوم کی زیاد کرد ۵ (فَأَمَّ
السَّرَجَ أَوْ الدَّلْوَ) به مانا (أَفَامَهُ) دی.

الْفَنَامُ: پارچه قوماشیکه، لبادیکه
له ناو که زاومدا راده خری ۵ همروا
ناوه بؤ کومه لیک ناده میزاد ۵ (ك:
فُؤْم).

الْفُؤْمَةُ: پارچه قوماش، پارچه لباد ۵
دمگوتری: (قَطَعُوهَا فُؤْمًا).

فَاقِي رَأْسَهُ فَأَوَّأَ وَفَاقِيَا: سهری فاش کرد.
إِنْفَاقِي: شوق بوو، هه واره ی تیکه وت.
الْفَأْوُ: هه لشتو دهر بهندی نیوان دوو
کیو.

الْفَيْتَةُ: تاقمو پیپر ۵ (ك: فَيَات وَفَيُون).
فَعَيَّ فَتْنًا: دمگوتری: (مَا فَعَيَّ يَفْعَلُ كَذَا)
بهر دموام تا نیستا نهو نیشه دمکاو
خهریکی نهو کارمیه.

فَتَّهُ فَتْنًا: وردو هاری کرد ۵ دمگوتری:
(فَتَّ فِي غَضَبِهِ) هیزو توانای کهم
کردموه ۵ لاوازی کرد.

فَتَّتِ الشَّيْئُ: شته کی زور وردو
هاری کرد.

فَتَّتَتِ الشَّيْئُ: شته که وردوخاش بوو.

الْفَتَاتُ مِنَ الشَّيْئِ: وردمو خورده ی
لهشت دمکه ویتنه خوار.

الْفَتُّ: درزی بهرد ۵ ورده نان که
له گؤشتاو گوشرابی ۵ تیگوشراو ۵
(ك: فُتوت).

الْفَتِيْتُ: تیگوشاو، تربت ۵ شتیک له
بهرزییه وه بهریبیته وه وردو هار
ببی.

الْفَتِيْتُ: پارچه ی شته وردو هار بووم که
۵ (ك: فُتات).

فَتَحَ بَيْنَ الْحَصِينِ: بریارو دادومری له نیوان
کیشه کارمکاندا نه انجام دا.

فَتَحَ عَلَيْهِ: شارمزی کرد، ریی نیشان دا ۵
دمگوتری:

فَتَحَ عَلَى الْقَارِي: نهومی خوینهرمه
له بیری جو بووموه نه م پیی گوته وه،
بیری هیئایه وه ۵ پنگای خیرو خووشی
بؤ کردموه ۵ (فَتَحَ الْمَغْلِقَ) دمرگا
داخراوم که ی کردموه.

دمگوتری: (فَتَحَ الْبَابَ وَالصَّنْدُوقَ
وَالْقِفْلَ).

فَتَحَ الْكِتَابَ: کتیبه لیک نراوم که ی لیک
کردموه.

فَتَحَ الطَّرِيقَ: پنگا که ی کردموه و پنگای دا
پویشتنی پیدا بکری.

فَتَحَ الْجُلُوسَةَ: لیزنه کؤبوه که،
نه نجومه نه که دهستی به کارمکانی کرد.

- فَتَحَ فِي الْمِيزَانِيَةِ إِعْتِمَاداً: بَرِيكِي پاره
تهرخان کرد بو ئی خهرجکردن بو
بری مهساریفی پیویست و گرنک.
فَتَحَ لِفَلَانِ قَلْبَهُ: دَلَى بو فلانکس
کردموه و نهینیهکانی بو باس کردن.
فَتَحَ الْبَلَدَ: وَلَاتَه که ی کونترول کردو
دستی بهسهردا گرت.
فَتَحَ اللهُ قَلْبَهُ لِلْأَمْرِ: خُودَا دَلَى فلانی
کردموه بو کارمه دلی نورانی بوو بو
جیبه جیکردنی نیشهکه.
فَاتَحَهُ فِي الْأَمْرِ: دَمْرِبَارَه ی کارمه
سهرمتا قسه ی لهگهل کرد.
فَاتَحَهُ: قَهْرَزْمَه ی دایهوه.
فَاتَحَ فَلَاناً: مَامَه ئه ی لهگهل فلان کردو
هیچی نه دایه.
فَتَحَ الْأَبْرَابَ: بَه مَانَا (فَتَحَ) دئی
دمرگاکانی کردنهوه
کردنهوه.
إِنْفَتَحَ الْبَابَ وَغَرَهُ: دَمْرگَاکَه ی کردموه.
إِنْفَتَحَ الْعَمَلُ: دَمَسْتی به کارمه کرد
دمگوتری: (إِنْفَتَحَ دَوْرَةُ الْجَمْعِ أَوْ
الْجُلُوسِ) دَمُورَه ی کۆپ یان ئهنجومه
کۆبومهوه دَمَسْتی به کارمکانی خو ی
کرد
دمگوتری:
إِنْفَتَحَ الْكَلَامَ بِالْبَسْمَلَةِ: قَسَمُو
ناخاوتنه که ی به (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ) دَمَسْت پی کرد.
- إِنْفَتَحَ الْبَابُ: دَمْرگَاکَه کرایه وه
موتاومه ی (فَتَحَ).
إِنْفَتَحَ عَنِ الشَّيْءِ: شَتَه که دمرکهوت و
ناشکرا بوو، پهرده ی لهسهر
ههلدرایه وه.
فَاتَحَا كَلَاماً بَيْنَهُمَا: بَه سَرْتَه وه له ناو
خو یان دا دووبه دوو قسه یان کرد.
تَفَتَّحَ: بُو مَوتَاومه ی (فَتَحَ) دئی.
تَفَتَّحَ الْأَكْمَامُ عَنِ النُّورِ أَوْ اللَّوْزَةِ عَنِ
الْقَطَنِ: غُونچه که کرایه وه و گوله که
دمرکهوت
یان په مۆکه دمی
کردموه و لۆکه که دمرکهوت.
تَفَتَّحَ فِي الْكَلَامِ: دَرِیژَه ی به قسه کان دا
و زوری شانازی کرد.
إِسْتَفْتَحَ الْبَابَ: دَمْرگَاکَه ی کردموه
ههلئیدا بیگاته وه، داوای کردنه وه ی
دمرگاکه ی کرد.
إِسْتَفْتَحَ فَلَاناً: دَاوَا ی پارمه تی له فلان
کرد
و قُورْثَان دَمْفَه رَمُوی:
﴿وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ﴾.
الْفَاتِحَةُ: سَورَه ی فَاتِیحه
هه مووشَتِیک و پی شه تاو دمه گولی
(ك: فَوَاتِح).
الْفِتَاحُ: کُوتَاپی پی هینانی کیشهو
نیزاع.
الْفَتَاةُ: یارمه تیدان.
الْفَتَّاحُ: نَاوِیکَه له ناوه جوانهکانی

خودا ۵ ههروا ناوه بۆ بالندهیهکی
 ۵ رهنګ ږمش زور کلکی هه لده ته کیښی
 ۵ پپی دموگوتری: ږمشیسه.
 الفَتَّاحَةُ: کللی هه لېچرینی قوتو
 زمرفی دروستکراو له تهنه که و
 شوشه و شتی وا.
 الفَتَّحُ: جوړه بزوینیکه ده که ویته
 کو تایی وشه و نازناوی بینایه، دلئ:
 فیعلی ماضی مه بنیسه له سهر
 همتحه نه گمر.....
 الفُتْحُ: شتی کراوه، دم فراوان ۵
 دموگوتری: (باب فُتْحُ) دمرگایه که
 هه میسه کراومیه ۵ (قارورة فتح)
 گوژمیه که زارکی فراوان و پانه و
 توپه وانه ی نیه.
 الفَتْحَةُ: نیشانه ی بزوینی تایبه تیبه ۵
 لهواری ثیعراب دا.
 الفُتْحَةُ: ده لاقه و په نجهرمو کون و درز.
 المِفْتَاحُ: کللی قفل کردنه و ۵ (ك)
 مفاتیح).
 المِفْتَحُ: به مانا (المِفْتَاح) دئ ۵ لوله ی
 ناوکیش ۵ (ك: مفاتیح).
 فِتْحَهُ فِتْحًا: نهر می کردو چه مانده ووه
 ۵ دموگوتری: (فَتَحَ أصابع رجله في
 جلوسه) په نجه ی قاجی بلا و
 کردنه ووه بـ ۵ لای پیـ شه ووه
 چه مانده ووه.

فَتَحَ فِتْحًا: نهر می کردو چه مانده ووه.
 فَتَحَتِ الكف والقدم: بهر دهستی پان
 قاجی پان و دریز بوون ۵
 دموگوتری: (فَتَحَ الرجلُ) پیاوکه
 بهر دهستی و قاجی دریز و پان
 بوون.
 فَتَحَتِ الرجلان: نیسقانی قاجه کانی
 دریز بوون و گوشتیان کهم بوو ۵
 دموگوتری: (فهر أَفْتَحَ وهي فتحاء).
 أَفْتَحَ: شل بوو، ماندو بوو، سهرسام
 بوو.
 فَتَحَ أصابعه: په نجه کانی لیک بلا و
 کردنه ووه چه مانده ووه.
 تَفْتَحُ: نه لقه ی له په نجه کرد.
 الفَتْحُ: دیو ناوموه ی نیوان قول و
 باسکه.
 الفَتْحَاءُ: حوشریکه گوانه کانی بولای
 گه ده ی بهرز بوو بیته ووه ۵ هه لوی
 بال نهرم ۵ کورسیه دارینه یه که له
 شوړکه دره ختی نهرم دروست
 دمکری.
 الفَتْحَةُ: نه لقه یه که له زیر پان له زیو
 نقیمی نه بی و مکوو نه نگوستیله
 له په نجه ی په نا په نجه بجکوله
 دمکری.
 فَتَرَ فَتْرًا: دوی توږه بوون نارام بووه
 دوی ږمقی و توندی نهرم بووه ۵ بی

هَيَزُو بِيَّ حَهْوَاسْ بُوو ۵ دهگوترئ:
 (فَرَتِ الْمَفَاصِلْ ۵ وَفَرِ الْمَاءُ السَّاخِنْ ۵
 وَفَرِ الْبَرْدْ ۵ وَفَرِ الطَّرَفْ) چاوی شکا
 نهیتوانی سهیر بکا (فَرِ عَنْ عَمَلِه)
 کهمتهرخه می له نیشه که پیدا کرد ۵
 (فَتَرَ إِلَى الشَّيْءِ) بهشته که دنیایا بوو
 نارامی گرت.

له حه دیسدا هاتوو: (مَنْ فَتَرَ إِلَى سَنِي
 فَقَدْ نَجَا) که سیک خوو به ری بازی
 منه وه بگری رزگاری دهی.
 فَتَرَ الشَّيْءِ: شته که می به قولانج مه زمنده
 کرد ۵ به قولانج پیوای.

أَنْتَر: پیلوی چاوی زعیف بوون و
 چاوی بی هیز بوو.
 أَنْتَرِ الدَّاءُ وَعَمْرُو فَلَانًا: دمرمانه که
 فلانکه سی لاواز کرد.

فَتَّر: به مانا (فَتَّرَ دِي)
 فَتَّرَ السَّحَابُ: هه وره که مت بوو نرم
 بووه، ناماده به بو باران بارین.

الْفَاتِرُ: نه ساردو نه گهرم ۵ دهگوترئ:
 (طَرَفَ فَاتِرٍ) پیلوی چاو که می ک
 تهنک و به ره و خوار بی، به جوریک
 چاو که مهست بنوین.

الْفَتَارَةُ: سه رمتای سه رخوش بوون.
 الْفِتْرُ: قولانج، نیوان سه ری به نهجی
 قامکه گه وره و قامکه شاده
 به کراومی ۵ (ك: أَفْتَار).

الْفَتْرُ: سه له: که له پرزی دره ختی
 خورما یان له شورگی دره ختی بی
 دروست دهگتری ۵ نانی له سه ر
 داده نری یان برنج و شتی وای
 له سه ر ده شوردری ته وه.

الْفَتْرَةُ: چاو نه رمی و چاو کراومی که
 ده پیته هو ی چاو مهستی ۵ ماوه ی
 نیوان دوو کات یان زهمانی هاتنی
 دوو پیغه مبه ر.

فَتْرَةُ الْحُمَى: ماوه ی کشانه وه و سرینه وه ی
 له رزو تا: واته: ماوه ی نیوان دوو
 نوبه تا ۵ (فَتْرَةُ الرِّخَاءِ) فه تری
 هه رزانی: که پیشه سازی پیش
 ده که وای و نرخ گران دهی.

فَتَشَّ عَنْ الشَّيْءِ فَتَشًا: له شته که می
 کو لیه وه و به دوودا چوونی بو کرد ۵
 دهگوترئ: (فتش الشئ).

فَتَشَّ الشَّيْءِ وَعَنهُ: له شته که می
 کو لیه وه و به دوودا چوونی بو کرد.

فَتَشَّ الْأُمُورَ وَالْأَعْمَالِ: نیش و کاره کانی
 به سه ر کردنه وه بوئه وه ی بزانی
 ناخو تاجه ند به گویره ی یاساو
 ری ساکان کراون.

الْفَتَّاشُ: نه و که سه ی زور له شت
 بکو لیه وه و وردبینی تیدا بکات.

الْمَفْتَشُ: کارمه ندیکه لی کو لیه وه و
 به دوودا چوون بو کاروباری ده ولته

پان کارگهو هه‌رمانگه‌کان ده‌کا.

فَتَقَ الشَّيْءُ فَتَقًا: شته‌که‌ی هه‌لێرێ، شه‌قی

کرد، کونی کرد ە دهمگوتری: (فتق الثوب) قوماشه‌که‌ی دپری (فتق المسك)

شتی‌کی تی‌که‌لێ می‌سه‌که‌که‌ کرد
بۆنه‌وه‌ی بۆنه‌که‌ی بلاو ببیته‌وه ە
(فَتَقَ القُطْن) لۆکه‌که‌ی شی کردموه
به‌شه‌ی کرد ە (فتق الكلام) قسه‌و
ناخواتنه‌که‌ی پشت راست کردموه
هراوانتری کرد.

فَتَقَ فَتَقًا: جه‌سته‌ی هه‌له‌و و هراوان بوو

ە (فهو فتق) ە توشی قوڤری بوو (فهو
الفتح وهي فتقاء).

أَفْتَقَ السَّعَابُ: هه‌ورمه‌که نه‌ماو ناسمان
ساف بوو.

أَفْتَقَتِ الشَّمْسُ: خۆر که‌وته نیوان
دوپه‌له هه‌ورموه‌و دهرکه‌وت.

أَفْتَقَ لَلاَنَ: فلانکه‌س که‌وته پارچه
زموپیه‌که که بارانی که‌م ئی باری بو
بی پوه‌ک و دره‌خت بوو دهوروبهری
بارانی زۆر ئی باری بوو ە فلانکه‌س
به‌لاو کارمسات و روداوی ناخۆش
گه‌له‌کۆمه‌کیان لی کردو ژیا‌نی
ناخۆش بوو.

فَتَقَ: بۆ زی‌ده‌پووی له‌مانای (فَتَقَ) دی.

إِنْفَتَقَ: شه‌ق بوو.

تَفَتَّقَ: شه‌ق بوو، شه‌قار شه‌قار بوو.

تَفَتَّقَتِ الماشيةُ: ئاژه‌که هه‌له‌و بوو،

جه‌سته‌ی گه‌شه‌ی کرد.

تَفَتَّقَ بالكلام: زمانی پەرژاو که‌وته
هسه‌کردن و ناخواتنه‌که‌ی درپژه‌ی
کیشا.

الفتاق: ناوه‌روکی لی‌فی سپی ە (الليف
الأبيض): روخساری جوانی پی
ده‌شوبه‌ی‌ندری له‌پاکی و جوانی دا ە
ماده‌ی خومره که دهرکێته
هه‌وهرموه بۆنه‌وه‌ی باش هه‌لبی و
ناسکی بکا و فشی هه‌لبی‌نی ە خۆر
که هه‌ور دایپۆشی‌بی و له‌ناکاوی‌ک
بکه‌ویته ئاقاری هه‌ساوموه‌و
دهریکه‌وی.

الْفَتْقُ: هه‌لشت و هه‌واره ە کیشه‌و
نیزاعی نیوان کۆمه‌ل و لی‌کترازی
مه‌به‌ست و رازیان ە شوپنیکی سوته
مه‌رو که دهوروبهری بارانی ئی
باری‌بی، کازیوه‌ی به‌یان ە ته‌نگو
چه‌له‌مه‌ی ژیا‌ن ە قوڤر بوون ە (ك:
فُتِق).

الْفَتَقَةُ: زموپیه‌که له دهوروبهری باران
بباری و له‌خوی نه‌باری.

الْفَتِيقُ: زمان په‌وان و قسه‌زان ە
به‌یانی روناک.

الْمَفْتَقُ: شوپنی هه‌لشت و دپاو.

الْمُتَفَقَةُ: تی‌که‌له‌یه‌که له کۆمه‌لی‌ک داو و
دهرمان به‌زه‌یت و هه‌نگوین تی‌که‌ل
ده‌کرین بۆ هه‌له‌و بوون ده‌خوری.

فَتَكَ فَتَكَ: به بی ل ورد بوونهوه دهستی
بهئیشهکه کردو بیرى لهوه نه کردهوه
ناکامى چون دهبى.

فَتَكَ به: فرسه تى ل هیناو تیرۆرى کرد ۵
بهناشکرا کوشتى.

فَتَكَ فِى الْحَبْثِ: له خرابه کاریدا زنده روى
کرد.

فَتَكَ فِى سَلُوكِهِ: رموشتى بهد بوو ۵
سمرگه رمى خرابه بوو.
أَفْتَكَ به: به مانا (فَتَكَ) دى.

فَاتَكَ فَلَانًا: به سهر فلانكه سدا زال بوو
۵ فلانى پام کرد.

فَاتَكَ الْأَمْرَ: به گهرمى و به حه ماسه وه
پرى دایه کارمه وه دهستى پى کرد.
فَتَكَ الْقَطْنَ: به مۆكهى شى کردهوه
به شهى کرد.

تَفَتَكَ بِأَمْرِهِ: خوى مى له کارى خوى
ناو سهر به خو نهو کارهى کرد.

الْفَتَالُ: نه خوشى کوشنده، زمبرى
کوشنده.

فَتَلَ الْحَبْلَ وَغَيْرَهُ فَتَلًا: حه به كههى وهنى و
بای دا ۵ دهشگوترى:

فَتَلَ فَلَانًا عَنْ رَأْيِهِ: فلانكه سى له پاي
خوى ژيان کردهوه.

فَتَلَ وَجْهَهُ: روى لى و مرگيرا.

فَتَلَ فَتَلًا: ماسولكه به هیز بوون و گرى
گرى وهستان ۵ دهگوترى:

فَتَلَتْ ذِرَاعَهُ: رهگو دهمارمکانى توندو
پته و بوون و باسكو قوئى گرى گرى
وهستا ۵ (فهو أفل وهي فتلاء).

أَفْتَلَ السُّلْمَ وَالسُّمْرَ: درهختى (سهلم و
سه مور) توئىكلیان فریدا ۵ توئىكلى
تهنكى خوى فریدا.

فَتَّلَ الشَّيْءَ: شته كهى بادا.

إِنْفَتَلَ: خوارو خيچ بوو هه لوپزنا ۵
روى و مرگيرا ۵ وازى هینا ۵ باشگهز
بووه ۵ دهگوترى: (إِنْفَتَلَ عَنْ رَأْيِهِ
وَعَنْ حَاجَتِهِ وَإِنْفَتَلَ وَجْهَهُ عَنْهُمْ).

تَفَتَّلَ: بۆ موتا و موعى (فَتَّلَهُ) دى.

الْفَتْلُ: شتى تىك باهه لدراو ۵ چروو
غونچهى نه پشكوتو.

الْفَتْلَةُ: توئىكلى غونچهى درهختى
(سهلم و سه مور) پيش نه وهى

بپشكوى ۵ گه لای نه پشكوتوى
درهختى (طهرفاء و نه سهل)

كه هيشتا ههز لوله و پان نه بوته وه ۵
پارچه هه وداى لۆكه و ناو ريشم ۵

توندو پته وى رهگى دهست و بازو ۵
میه وى درهختى عور فوط ۵

پیمه رهو خاكه ناز.

الْفَتِيلُ: شتى نه كراوه ۵ نه وهى مروف

له نيوان په نجه كانى دههالينى له
هه وداو كوك پان نهو چلك و

شته به له ناو په نجه كانى خرى

هه لده داو گرېمؤل گرېمؤل دده وستي

ه نهو داوه دمزوله يه دمهكوپته سهر

قه لشتي ناوکه خورما ه قورئان

دمفه رموي: ﴿بَلِ اللّٰهُ يَرْكَبُ مِنْ يَشَاءُ

وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلاً﴾ ه خيتو داويكي

دريزه به ته قه مهنه يوه دمه سترئو

ناگري پيوه دمنري بونه ووي

ناگرکه به په ته که دا بړوا تا ده گاته

سهر ته قه مهنه که و به ته قيته وه.

الْفِتِيلَةُ: پليته ي جرا ه (ك: فثال).

فَتَنَ الْمَعْدَنَ فِتْنًا وَفْتَرْنَا: ماده ي

مه عدمه نه که ي کرده ناو ناگرکه وه

بونه ووي به تاقی بکاته وه ه ده گوتري:

(فَتَنَهُ النَّارُ) ناگر سوري کرده وه ه (فَتَنَ

فلاناً) فلانکه سي سزا دا بونه ووي له

هه لئس وکه ووتو رای خو ي په شيمان

بييته وه ه ده شگوتري: (فَتَنَهُ بِهِ وَفِيهِ)

حه زی لي کرد عاشقي بوو ه (فَتَنَهُ

المرأة) نافرته که شيتو شهيداي کرد.

فَتَنَ فُلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانکه سي له شته که

لادا باشکه زی کرده وه ه قورئان

دمفه رموي: ﴿وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يُفْتَرُوا عَنْ

بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكَ﴾.

فَتْنُهُ: بو زیدم پروبي له ماناي (فَتْنُهُ) دي.

إِفْتَنَّ بِالْأَمْرِ: شهيداي کارکه بوو پبي

موعجه ب بوو.

إِفْتَنَّ بِالْمَرْأَةِ: شهيداي عاشقي

نافرته که بوو.

إِفْتَنَّ فُلَانًا: فلانکه سي خسته ناو

فيتنه و ناشوبه وه.

تفتان رجال: پياوه کان شهريان بوو

که ووتنه نيوان شهرو ناشوبه وه.

الْفَتَانُ: شهيتان ه دزو خائين که دپته

سهر ريگای کاروان بونه ووي روتيان

بکاته وه ه نالتونجي له م پوه وه که

نالتون و زيو له بوته دده او به تاقيان

ده گاته وه.

الفتان: زيرو زيو (دينارو ديرهم).

فَتَانَا الْقَبْرَ: دوو فريشته ي مونکه رو

نه گير

الْفِتْنَةُ: به تاقی کردنه وه به ناگر، له

بوته دان ه سزادان و نالو گوړکردن

له تاقی کردنه وه دا ه سهر سورمان

به شتو سوکايه تي پي کردني ه

گومرايي و پي لي تيکچون ه قورئان

دمفه رموي: ﴿وَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ فِتْنَهُ فَلَنْ

تُمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا﴾.

فِتْنَةُ الصِّدْرِ: ده غده غو و موه سي ناو

دله.

الْفِتْنَةُ: جوړيکه له دره ختي (السُّطْر)

گوله که ي زمردو بونه خو شه.

الْفَتَيْنُ: زموي پشه خاک به رده گاني

ده لئ ي سوتاو.

الفتون: شيت ه هه روا به مانا (الْفِتْنَةُ)

دئ ۵ قورئان دمفرموی: ﴿بِأَيِّكُمْ
الْمُفْتُونَ﴾.

فتاه فتوراً: له نازیهتی و مهردایهتیدا
بهسمری دا بالآدهست بوو.

فُتُوَ فِتَاءً وَفُتِرَ وَفُتِرَ: بوو بهگهنج.

فَتِي فِتَى وَفِتَاءً: بهمانا (فُتِرَ) دئ.

أفتى في المسألة: دمربارهی مهسهلهکه
حوکمی شهرعی رون کردموه.

فَاتَاهُ: له پیاوهتی و مهردایتی دا
بهسمریا بالآدهست بوو ۵ دادگایی
کرد.

فُتِيَتِ الْبِنْتُ: منداله میینهکه برپاری
نهوهی بو درا که لهتمهمنی مندالی
تیپهپری و بوو به کچی گهنج.

تَفَاتَى الْمَرَأُ: پیاوهکه ریبازی پیاوهتی
گرتهبهر.

تَفَاتَى الْقَوْمُ إِلَى الْفَتَى: خهئکهکه چون
بوولای موفتی و رابهرهکههیان
بوئنهوهی فتوایان بو بډاو
کیشهکههیان بهکالا بکاتهوه.

تَفَتَّى: بوو بهگهنج ۵ ریبازی پیاوهتی
گرتهبهر.

تَفَتَّتِ الْبِنْتُ: منداله میینهکه بوو به
گهوره کچ، لهتمهمنی مندالی
تیپهپری.

تَفَتَّتِ الصَّغِيرَةُ: منداله میینهکه:
ههئسو کهوتی گهوره کچی پهپرو
کرد.

إِسْتَفْتَاهُ: داوای راو بوچونی ئی کرد ۵
ویستی فتوای بویدا له باره
مهسهلهکهوه.

الْفَتَى: گهنج ۵ سهرمتای گهنجی،

تهمهمنی نیوان موراههقهو پیاوهتی

۵ دمستو دل گراوهو سهخی

سروشست ۵ بههانا هاتووی

لیقهوماوان ۵ خزمهتکار ۵ قورئان

دمفرموی: ﴿قَالَ لِفَتَاهُ إِنَّا غَدَاءُ﴾.

الْفُتْرَةُ: تهمهمنی گهنجی نیوان

موراههقهو پیاوهتی ۵ نامادهباش بو

بههاناوه چوونی لیقهوماوان ۵

مهدرسهو ریساو یاسایهکه رهوشتی

پیاوهتی و نازیهتی له مروفتدا

پهرومرده دمکا.

الْفَتْوَى: وهلامی شهرعی یان قانونی

دمربارهی مهسهلهو تنگهزمیهک ۵

(ك: فِتَاو، فتاوی) (دار الفتوی)

شوینی فتوادان.

الْفُتْيَا: بهمانا (الفتوی) دئ.

الْفَتَى: گهنج نادهمی بی یان

گیانلهبهری تر ۵ (ك: فِتَاء وَافْتَاء).

الْمَفْتَى: کهسیک خوئی تهرخان بکا یان

بهفهرمی نههرکی فتوادانی بخریته

ئهستو، مهسهله شهرعی و

قانونیهکان بو خهئکی رون

بکاتهوه.

فَتَا اللَّيْنُ فُتْنًا: شیرمه کوئی ۵ گور او
بزرگا ۵ گهرماییه که ی شکایه وه.
ساردبووه.

فَتَا الْقِدْر: کولانی مهنجه له که ی شکانده وه
به ناوی سارد یان به هو ی سارد
کردنه وه ی به شتی تر.

فَتَا غَضْبُهُ: رقه که ی نیشته وه توندو تیزی
پیوه دیارنه ما.

فَتَا الْبَارِد: ساردی شته که ی به گهرمکردن
شکاند.

فَتَا فُلًا عَنْ رَأْيِهِ: فلانکه سی له پاو
بوچوونه که ی لادا ژیوانی کرده وه.

فَتَى الرَّجُلُ فُتْنًا: پیاوکه رقی نیشته وه.
دمگوتری:

فَتَى الْقَضْبُ فُتْرًا: رقه که ی نیشته وه.

أَفْأُ الْخُرُّ: گهرما دامرکایه وه، رهوییه وه.
أَفْأُ الرَّجُلُ: پیاوکه ماندوو بوو،
ومرزو جارس بوو.

أَفْأَتُ السَّاءُ: ناسمان ساو بوو.
أَفْأُ بِالْمَكَانِ: له شوینه که مایه وه.

أَفْأُ الْقَوْمُ لِلْمَرِيضِ: خه لکه که به بردیان
گهرم کردو ناویان لی پرژاند
خستیانه سهری بوئه وه ی ثاره ق بکا.

فَتْ أَمَارٌ بِالْبَارِد: به ساردییه که
گهرمییه که ی شکانده وه ۵
دایمرکانده وه.

فَتْ وَعَاءُ التَّمْرِ: سه به ته خورما که ی
کرده وه خورماکانی بلاو کرده وه.

إِفْتَنَّهُ: ژیرباری کرد، ملکه چی کرد.

إِنْفَثَّ: بو موتاومه ی (فَنَّهُ) دی.

فَتَّحَ الشَّيْءُ فَتْحًا: شته که ی که م کرده وه.

فَتَّحَ الْبَنَرُ: بیرمه که ی دمردا ۵ دمشگوتری:
(فلان بحر لا یَفْتَحُ) فلانکه س دمربایه و
زانیاری لی نابری.

فَتَّحَ الْحَارُ بِالْبَارِد: به ساردییه که هه لای
گهرمییه که ی شکانده وه.

أَفْجَ الرَّجُلُ: پیاوکه ماندوو بوو
هه ناسه ی لی بر.

فُتِّدَ دَرْعُهُ: زرییه که ی به ناوریسم
ناواخن کرد.

الْفَتَائِدُ: ناواخی پوژاک و شتی تر ۵
هه وری گه وال گه وال و چین له سهر
چین.

الْفَائِثُ: پاسا و جاسوس ۵ تهشت و
سوینه.

فَتَّحَ رَأْسُهُ فُتْنًا: سهری شکاند.

فَجَأَ الْأَمْرُ فَجْأً وَفَجَأَ: کاره که
له ناکاو یه خه ی گرت.

فَجَأَهُ مَفْجَأً: له ناکاو یه خه ی گرت و
په لاماری دا.

الْفَجَاءُ: همرشتیک له ناکاو توشی مرؤف
بن ۵ (موت الفجاء) مردنی له ناکاو،
مه رگی موفاجات.

فَجَّ فَجًّا: نیوان فاجی پانکردن.

فَجَّ الْأَرْضُ: کهندری قولی له زهوییه که کرد.

(ك: فِجَاحٌ وَافِجَةٌ).

الفِجُّ: كهل و دهر به بند رینگای تهنه گه بهر.
فَجَرَ أَمْرُ الْقَوْمِ: کاری خه لکه که گهنده ل
بوو، گهنده لی تی که هوت.

فَجَرَ فِي عَيْنِهِ: له سویند که پیدا دروی کرد.
فَجَرَ الرَّكَبُ عَنْ سَرَجِهِ: سوار که له سهر
زینه که خوار بوو، لار بوو.

فَجَرَ عَنِ الْحَقِّ: له حه ق و راستی لایدا.
فَجَرَ مِنْ مَرَضِهِ: له نه خوشییه که چاک
بووه.

فَجَرَ الْإِنَاءَ: جۆ که که ی شق کرد، جۆ که ی
راکیشا ۵ دمشگوتری:

فَجَرَ الْمَاءَ: رینگای بؤ ناو که کردموه.

فَجَرَ اللَّهُ الْفَجَرَ: خودا به یانی دهر خست،
کازیه ی به یانی ناشکرا کرد.

أَفَجَرَ: کهوته ناو کازیه ی به یانییه وه ۵
تاوانی کرد ۵ له حه ق و راستی لای
دا.

أَفَجَرَ فَلَانًا: فلان که سی به گونا هبار هاته
به رچاو.

أَفَجَرَ الْيَنْبُوعَ: رینگای بؤ ناوی کاریزو
سهر چاوه که کردموه.

فَاجَرَ مَفَاجِرَهُ وَفِجَارًا: هاویه شی کرد له
نه نجامدانی تاوان دا.

فَجَرَ: بؤ زیدمره ی له مانای (فَجَرَ) دئ
۵ قورن دمه رموئ: ﴿وَلَفَجَرْنَا
الْأَرْضَ عُيُونًا﴾.

فَجَّ الرَّجُلُ وَالِدَابَةَ فُجْبًا وَفُجْبِيًّا: بیاو که
پان و لاخه که نیوان قاجی پان کردموه،
قاجی پان کردنه وه.

فَجَّ الْقَرْسُ: زئی که وانه که له پستی
که وانه که دوور که وته وه.

أَفَجَّ: به جۆ له وانی و کون و که له به ردا
پؤی و سهری خؤی هه لگرت ۵
په له ی کردو خیرا پؤی ۵ نیوان
قاجه گانی پان کرد.

أَفَجَّ الْأَرْضَ بِالْمَعْرَاثِ: به هه و چارو
گاسن زهوییه که ی درې.

فَاجٌ مَفَاجَةٌ وَفُجَاجٌ: نیوان قاجه گانی
پان کرد ۵ دمشگوتری: (فَاجٌ رَجْلِيهِ
وَمَآئِنِ رَجْلِيهِ) نیوان قاجه گانی پان
کردن.

إِفْتَجَّ: به جۆ له وانی و کون و که له به رو
سارای کاک ی به کاک ی دا پؤی ۵
رینگای دووری بری.

إِنْفَجَّتِ الْقَرْسُ: زئی که وانه که له پستی
که وانه که دوور که وته وه.

تَفَاجَّ: زیدمره ی کرد له بلا و کردنه وه ی
قاجه گانی ۵ دمشگوتری: (تَفَاجَّتْ
النَّاقَةُ لِلْحَلَبِ).

الْأَفْجِيجُ: دۆل و شیوی فراوان.

الْفُجَاجُ: رینگای پان و پؤر.

الْفُجَاجَةُ: (فُجَاجَةُ كُلِّ شَيْءٍ) کال و
نه که بیو نه کول و ۵ میوه ی نه که بیو.
الفِجُّ: رینگای پان و پؤر و دوور و دریز ۵

فَجَرَّ الرَّجُلُ الْقَذِيفَةَ وَغَرَّهَا: بیاوهمکه
تۆپه‌که‌ی تهمقاند.

فَجَرَّ فَلَانًا: تاوان و خراپه‌کاری پال فلان
دا ۵

إِنْفَجَرَ الْكَلَامُ: له خۆیه‌وه قسه‌کانی
هه‌لبه‌ست و له‌که‌سی نه‌بیستبوو
که‌سیش نه‌و قسانه‌ی پی
پانه‌گه‌یانددبوو.

إِنْفَجَرَ: بۆ موتاوه‌عی (فَجَرَ) دئ.
إِنْفَجَرَ الْمَاءُ وَغَرَّ: ئاوه‌که هه‌لقولا،
نه‌وته‌که هه‌لقولی.
إِنْفَجَرَ فَلَانٌ بَاكِئًا: فلانکه‌س له قله‌پی
گریانی دا.

إِنْفَجَرَ الصُّبْحُ: شه‌و راپورد و نه‌ما،
تاریکی ڕه‌وییه‌وه.

إِنْفَجَرَ عَلَيْهِمُ الْعَدُوُّ: له‌ناکا و دوژمن
په‌لاماری دان و به‌سوهای زۆره‌وه
هێرشیان کردنه‌ سه‌ر ۵ ده‌شگوترئ:
(إِنْفَجَرَتْ عَلَيْهِمُ الدَّوَاهِي) به‌لاو
کارمسات داباریه‌ سه‌ریان و له‌هه‌موو
لایه‌که‌وه ته‌نگی پی هه‌لچنین.

تَفَجَّرَ: بۆ موتاوه‌عی (فَجَرَ) دئ.
تَفَجَّرَ الْمَاءُ وَغَرَّ: به‌مانا (إِنْفَجَرَ) دئ.
تَفَجَّرَ الصُّبْحُ: به‌مانا (إِنْفَجَرَ) دئ.

الْفَاجِرُ: گوناهاکار و به‌د ڕه‌وش
به‌جۆرێك گۆئ به‌هیج یاساو
ڕێسایه‌ك نه‌دا ۵ ده‌شگوترئ: (عین

فَاجِرَةٌ) سویندی به‌درو (ك: فَجَارُ
وَفَجْرَةٌ) ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ:
(أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجَرَةُ).

فَجَارٍ: به‌و شیوه‌ بینایه‌ دئ و ناوه‌ بۆ
گوناه‌و تاوان و ده‌شکرێته‌ ئاوه‌لئاو
بۆ ئافه‌رت و نیدای ئی ده‌کری ۵
ده‌گوترئ: (یا فَجَارِ).

الْفِجَارُ: شه‌ری فیجار؛ شه‌رێکه‌ له
نیوان قورمیش و هاوسویندمه‌کانیان و
له‌نیوان هۆزی هه‌وازیندا روی دا،
پیغه‌مبه‌ر (د.خ) که‌ نه‌و کاته
ته‌مه‌نی بیست سال بوو هاوبه‌شی
نه‌و شه‌ره‌ی کرد.

الْفَجَرُ: کازیوه‌ و روناکی به‌یانی ۵ نه‌و
کازیوه‌ و روناکییه‌ دوو جۆرن
فه‌جری کازیبو و فه‌جری صادق.
فَجَرُ: بۆ زیدمه‌روپی له‌مانای (فاجر) دا
به‌کار ده‌هیندرئ ۵ ته‌نها له‌کاتی بانگ
کردندا به‌کار ده‌هیندرئ.

فَجْرَةٌ: ده‌گوترئ: (رَكِبَ فَلَانٌ فَجْرَةً)
فلانکه‌س درۆیه‌کی گه‌وره‌ی کرد.

الْفَجْرَةُ: شوینی ئاو ئی هه‌لقولان ۵
(فَجْرَةُ الرَّادِي) دمه‌روای شیو و دۆل.

المتفجرات: ته‌قه‌مه‌نی؛ مه‌وادێ
کیمیایویه‌، قومبوله‌و مینی ئی
دروست ده‌کری و ئاماده‌ باشی
ته‌قینه‌وه‌ی تێدایه‌.

فجائع).

المَفْجَعُ: به مانا (الفاجع) دى ۵ دهگوترى:

(ميت فاجع و مُفْجَع).

فَجَفَعَ: شانازی کرد به شتیک گه نیه تی،

لافو گه زافی شتیکی لی دا: که هی

نه و نه بوو ۵ (فهو فجفاج وفجافج).

فَجَلَ الشَّيْءُ فَبَلًا: شته که شلو گه و ره

بوو داجوړا.

فَجَلَ الشَّيْءُ: شته که ی پان کرد.

إِنْتَجَلَ أَمْرًا: کاره که ی دروست کرد،

دایه ی نا.

الْأَفْجَلُ: گهل پان، که سیك نیوان

دوقاجی پان بی.

الْفَجَالُ: تور هروش.

الْفَجْلُ: تور.

فَجِمَ فَجْمًا: شه ویله ی گه و ره بوو (فهو

أفجم وهي فجماء).

إِنْفَجَمَ الْوَادِي: شیوه که، دۆله که پان و

هراوان بوو.

تَفَجَّمَ الْوَادِي: به مانا (إِنْفَجَمَ) دئ.

الْفُجْمَةُ (فَجْمَةُ الْوَادِي): دهرای شیو و

دۆل.

فَجَا الْبَابَ فَجْرًا: دمرگاکه ی کردموه.

فَجَا الْقَرْسَ: نیوان ژيو و پشت

که وانه که ی پان کرد.

فَجِي فَجًا: نیوان دوو نه ژنوی هراوان کرد

۵ (فهو أفجى وهي فجواء).

فَجَسَ فَجَسًا: خو ی به زلزانى و لوتبه زى

نواندو تاوانی کرد.

تَفَجَسَ: به مانا (فَجَسَ) دئ.

فَجَعَهُ فَجْعًا: نازاری زوری پی گه یاند ۵

دهگوترى: (أمر فاجع) روداو یکی

ناخو ش و جه رگړه ۵ به لایه کی

گه و ره و ترسناکه.

فَجَعَهُ: زور نازاری دا.

تَفَجَّعَ: به هو ی به لآو کاره ساته که وه

نازاری پی گه یی ۵ دهگوترى:

(تَفَجَّعَ لِفُلَانٍ) زور خمه تبارو

نارحه ت بوو بؤ فلان.

الْفَاجِعُ: قه له پرشی شوم و نه گبه تی ۵

دهگوترى: (رجل فاجع) پیاو یکی دل

به نازارو خمه تباره ۵ (إمرأة فاجعة)

ناهره تیکی کو ست که و تو وه،

کارم ساتی گه و ره و جه رگړی لی

رودراوه.

الْفَاجِعَةُ: به لآو کاره ساتیک زور

جه رگړ بی و نازار به مرو ف بگه یه نی

۵ جا کاره ساته که له ده ستدانی

خو شه ویست بی یان مال و سامان بی

۵ (ك: فراجع).

الْفَجْرُ: به مانا (الفاجع) دئ ۵

دهگوترى: (موت فاجع) ۵ مردن یکی

جه رگړه.

الْفَجِيَّةُ: به مانا (الفاجعة) دئ ۵ (ك:

أَفْجَى الرَّجُلُ: پیاوکه بژیوی مال و
مندالی خوی زیاد کرد.

فَجَأُهُ: دمری خست.

فَجَأُهُ عَنْهُ: دوری خسته و ه پالی
پیومنا.

تفاجی: که لینی تیکهوت.

الْفَجْرَةُ: که له بهری نیوان دوش ت ه
(فَجْرَةُ الدَّارِ) جهوشه ی مال ه

بهردمرگای مال.

الْفَجْرَاءُ: که له بهرو نیوان پانتایی
نیوان دوش ت.

فَحَّتْ عَنْهُ فَحْشًا: لئی کۆلیه و ه دمگوتری:

(فَحَّتْ عَنْ الْخَبْرِ) (وَفَحَّتْ فِي الْأَرْضِ).

إِفْتَحَتْ عَنْهُ: لئی کۆلیه و ه

تویژینه و ه ی تیدا کرد ه دمشگوتری:

(إِفْتَحَتْ مَا عِنْدَ فُلَانٍ).

الْفَحِشُ (فَحِشُ الْكَرْشِ): شتیکی بۆش و

فاتقاته بهورگه و ه په یومهسته.

فَحِجَّ فَحْجًا: پێشی قاجهکانی لَیْک نزیك

بوونه و ه دواوه قاجهکانیشی لَیْک

دووورکه و تونه و ه (فَهْرُ أَفْجَحٍ وَهِيَ

فَجْجَاءٌ) ه (ك: فُجِجَ).

أَفْجَحَ عَنِ الْأَمْرِ: له کارمه که

هه له سه میه و ه هاشه و هاش

کشایه و ه.

أَفْجَحَ حَلْوِيَّتَهُ: قاجی نازه له

شیردمرکه ی لَیْک بلاو کردن بۆ

نهموی بتوانی شیرمه که ی بدوشی.

فَجَّحَ: بۆ زیدمرپی له مانای (فَجَّحَ)
دی.

فَجَّحَ رَجُلِيهِ: نیوان قاجهکانی فراوان

کرد قاجهکانی لَیْک دوور

خسته و ه.

إِفْتَحَجَتِ سَاقَاهُ: قاجهکانی لَیْک بلاو

بوون.

فَحَّتِ الْأَفْعَى فَحًا وَفَحِيحًا: مارمه که

هیشکه ی کرد.

فَحَّ النَّائِمُ: نوسته و ه هر خه هر خه کرد.

فَحَشَ الْقَوْلَ وَالْفِعْلَ فَحْشًا: قسم و

کردمه و ه زور ناشیرین بوو.

فَحَشَ الْأَمْرُ: کارمه له سنوری خوی

دمرچوو ه (فَاحِشٌ، وَفَحَّاشٌ).

فَحَشَ فَحْشًا وَفَحَّاشَةً: به مانا (فَحَشٌ) دی

ه دمشگوتری: (فَحَشٌ عَلَى مَنْ مَعَهُ).

أَفَحَشَ: کاری خراب و نابرو بهری

هینابه پێشه و ه.

أَفَحَشَ عَلَيْهِ فِي الْمَنْطِقِ: قسه ی ناشیرین و

بی نابروانه ی له گه ل یدا کرد.

فَحَشَ بِالشَّيْءِ: عه یبو عاری ئی گرت.

تَفَاحَشَ: تاوان و خرابه کاری به ناشکرا

نه نجام دا شهرمی نه کرد.

تَفَاحَشَ الْقَوْمُ: خه لکه که به نه نجامدانی

قاجیشه یه کتریان تاوانبار کرد.

تَفَاحَشَ الْأَمْرُ: کارمه خرابیه که ی زور

پهره ی سه ند.

تَفَحَّشَ: به مانا (تفاحش) دئ ۵ عمېبو
عارى پالدا.

الْفَاحِشَةُ: مېينهى (الفاحش) ۵ قسهو
کردموى ناشيرين و خراب و نه شياو
۵ (ك: فواحش).

الْفُحْشُ: ناشيرين و نه شياو له گفتارو
کردار.

فَحَصَتِ الْقَطَاةُ فَحْصاً: فه تييه که
لانهمېکى بوخوى دروست کرد
هېلکهى تيدا بکا.

فَحَصَ عَنِ الْأَمْرِ: به دواډا جوونى بو
کاره که کردو لئى کوئيه وه.

فَحَصَ فِي الْأَرْضِ: زهويه کهى هه لکولى.

فَحَصَ الشَّيْءُ: که شفى شته کهى کرد.

فَحَصَ الطَّبِيبُ الْمَرِيضَ: پزېشکه که
نه خوښه کهى پشکنى بوئيه وهى بزاني
نه خوښييه کهى چيه.

فَحَصَ الْكِتَابَ وَغَرَهُ: له کتبييه که ورد
بووه تابزاني چيهو باسى چى دهکا.

إِفْتَحَصَ عَنْهُ: به مانا (فحص عنه) دئ.

تَفَحَّصَ: زنده رهوى کرد له پشکيندا ۵
زورى پشکنى.

الْأَنْعَامُ: چاليكى بچکولهيه هه تن

يان مريشک هه لى دهگه نئ بو

نهموى هيلکهى تيدا بکاو له سهریان

کړ بکه وئ ۵ (ك: أفاحيص).

الْفَحْصَةُ: چالايى هه مانگه يان پوممت.

الْمَفْحَصُ: به مانا (الأفحوص) دئ ۵ (ك:
مفاحص).

فَحَفَّحَ: له خه ودا پرخه پرخى کرد ۵
گريپه که له دهنگى دا پهيدا بوو ۵
قسهى زور کرد.

فَحَلَ الْإِبِلَ وَغَرَهَا فَحْلاً: نيړه حوشترى

کرده ناو رموه حوشتره گانه وه بو
که لندانيان ۵ ده سگوترى: (فَحَلَّهَا فَحْلاً).

أَفَحَلَ فُلَانٌ: فلانکس که له حوشترى
پهيدا کرد.

أَفَحَلَ فُلَاناً فَحْلاً: فلانکس که له
حوشترى دا به فلانکس.

إِفْهَلَ فُلَاناً بَعِيراً: که له حوشترى دا
به فلانکس.

تَفَحَّلَ: خوى شوبهاند به که له حوشتر.

تَفَحَّلَ الشَّجَرُ: دره خته که بئ بهر بوو
بهرى نه گرت.

إِسْتَفَحَلَ الْأَمْرُ: ئيشه که قورس بوو
له وزهى مروءه دمر جوو.

إِسْتَفَحَلَتِ النَّخْلَةُ: دره خته خورماکه
نه زوك بوو بهرى نه گرت.

الْفَحَالَةُ: نيړينه يى.

الْفُحَالُ: دره خته خورماى نيړ ۵ (ك:
فحاحيل).

الْفَحْلُ: نيړه ي به هيزو توانا له ههر
زينده وهر يک بئ.

فَعُولُ الشَّعْرِ وَفَعُولُ الْعِلْمِ: نه و که سانه ن

که زور سهرکه وتوون لهو بوارانه دا.
 الفَحْلَةُ مِنَ النِّسَاءِ: نافرمتی
 چهغه چه ناو، زمان در یز.
 الفَحْلَةُ: به مانا (الفَحَالَةُ) دی.
 الفَحْلَةُ: به مانا (الفَحَالَةُ) دی.
 الفَحِيلُ: که لی چاک و په سمن که
 به ناشکرا که لیه ته که ی پیوه دیار
 بی.
 فَحِمَ الصَّبِيُّ فَحْمًا وَفَحْرَمًا: منداله که
 به هو ی زور گریان وه هه ناسه ی لی برا،
 دمنگی نووسا.
 فَحِمَ فُلَانٌ: فلان بی دمنگ بوو، بو ی
 خواردو نه یتوانی وه لام بداته وه.
 فَحِمَ الشَّيْءُ فَحْرَمًا وَفَحْرَمَةً: شته که په ش
 بوو په ش هه لگه را.
 أَفَحِمَ الْقَوْمَ: خه لکه که که وتنه ناو
 تاریکی کاتی خه وتنه وه له شه ودا.
 أَفَحِمَ الْبُكَاءُ الصَّبِيَّ: گریان هه ناسه ی
 له منداله که بر ی و دمنگی نووسا.
 أَفَحِمَ الْحَصَمَ: کابرای پکا بهری بیدمنگ
 کرد بو ی دا.
 أَفَحِمَ الْهَمُّ وَغَوْرُهُ فُلَانًا: خه و خه فته
 نیشات و وزی له فلان بر ی.
 فَحِمَ الْخَشَبَ: دارم که ی کرده خه لوز.
 فَحِمَ الشَّيْءُ: شته که ی به خه لوز په ش
 کرد.
 الْفَاحِمُ: شتی زور په ش و ده گوتری:

(أَسْوَدَ فَاحِمًا).
 الْفِحَامَةُ: پېشه ی خه لوز چیه تی و
 په ژوکاری.
 الْفَحَامُ: خه لوز فروش و که سیك
 خه ریکی خه لوز بی.
 الْفَحْمُ وَالْفَحْمُ: خه لوز.
 الفحم النباتي: نهو پاشه پوکه ی دوی
 سوتانی پوش و په لاش دهمینیت وه.
 الفحم الحجري: مه عدم نیکی په ش و
 بریسکه داره یان مه یله و په شه له
 ماده نه باتیه کانی ناو سکی زهوی و
 تیبه ر بوونی ساله های سال و ملیونه
 سال به سهری دا پیک هاتوه.
 الْفَحْمَةُ: (فَحْمَةُ اللَّيْلِ) په شایی شه و
 تاریکی و یان زور په ش.
 الْفَحِيمُ: شتی زور په ش.
 الْمَفْحَمُ: ده سه وه سان و بو ی خواردو
 له بهرام بهر به لگه ی بهرام بهر و
 زمان گریان و سه بی نه مان.
 الْمَفْحَمَةُ: ده سه و ولاتیك خه لوزی
 به ردینی لی بی.
 فَحَا بِكَلَامِهِ إِلَى كَذَا فَحْرًا: سه سه ی
 ناراسته ی فلان شت کرد.
 فَحَى بِكَلَامِهِ إِلَى كَذَا: بو زید په پوی
 له مانای (فحا) دی.
 فَحَى الطَّعَامَ: زور زه لاته و موقه بیلاتی
 هیئانه پېشه وه.

فَأَحَا: قسهی لهگهل فلان کرد ه نهوهی
نیگای بؤکرد تیی گه یاند.

فَعَتِ الْأَفْعَى فَعَاً وَفَخِيغاً: مارمه
فیشکاندی.

الْفَحَا: نهو زه لاتهو موقه بیلاتو
که مومن و زمرده چه وه و داوو
دهرمانه یه به خوار دنه وه دهری ه
(ك: أَفْحَاء).

فَحَّجَّ النَّائِمُ: نوستوو هکه پرخه پرخی هات
(فهر افخ وهي فحّاء).

الْفَحْرَى: (فحوى القول) ناوهرؤك و
مه بهستی قسه که.

الْفَحْ: داوو تهله بؤ گرتنی درندهو
بالندهو شتی وا ه (ك: فِحَاخ
وفخوخ).

الْفَحْرُ: شانه ههنگوین که
ههنگوینه که له شانه که دا
مایته وه نه پالتیورابی.

فَعَدَّ: له پانی دا، پانی ههنگاوت.
فَعَدَّ بَيْنَ الْقَوْمِ: خه لکه که ی لیك دردوم
کردن و پهرته وازه ی کردن، کردنی
به دزی یه که.

فَعَتِ الطَّبَاخُ: چپشت لیئنه رمه که به ده ست
پارچه گوشتی له مه نجه له که دهره ی ناو
که وگیری به کار نه هی نا.

فَعَدَّ الرَّجُلُ عَشِيرَتَهُ: پیاو که بنه ماله
دوا بنه ماله بانگی هوزمه کی کردو
قسه ی له گهل کردن.

فَعَتِ الشَّيْئُ: شته که ی برپه وه ه
دوگوتری: (فخت رأسه بالسيف) سه ری
به شمشی رمه که به راند.

تَفَعَّدَ عَنِ الْأَمْرِ: له کارمه کیدا دوا که وت.
الْفَعْدُ وَالْفَعْدُ: ران له نه ژنوو تا کلؤتی
سمت ه به رمبابیك له هوزو خیال ه
(ك: أَفْحَاذ).

فَعَتِ السُّفْ: سه قفه که ی کون کرد.

فَخَّرَ الرَّجُلُ: پیاو که شانازی کرد
به سه رومرپه گانی خو ی یان هی
بنه ماله و که سو گاری ه لوتبه رزی
نواند ه خو ی به زل زانی.

فَعَتَتِ الْفَاخَتَةُ: کوترمه که زوری خویند.
فَعَتَتِ الْفَاخَتَةُ: بؤ زیدهرؤی له مانای
(فخت) دی.

الْفَاخَتَةُ: جوړه کوتری که له رویشتن دا
خیرا دهر و او که میك باله گانی
دمکاته وه و خو بادده داو لارو له نجه
دمکا ه (ك: فواخت).

فَخَّرَ الرَّجُلُ: له شانازی کردندا به سه ر
مروقه که دا زال بوو.

فَخَّرَ فَعْرًا: بیزی لی کرده وه.
أَفْخَرُ فُلَانًا عَلَى فُلَانٍ: فلانکه سی به سه ر
فلاندا پاساو دایه وه فلانکه سی له

فَخِجَ الرَّجُلُ: پیاو که لوتبه رزی نواندو
خو ی به زل زانی.

هَلان به‌باشتر زانی.

الْمَفْخَرُ وَالْمَفْخَرَةُ: جینگای شانازی و خو
هه‌لئانهوه ۵ (ك: مفاخر).

فَاخِرُهُ مُفَاخِرَةٌ: به‌شانازی کردن
به‌مرنگاری بۆوه.

الْفَخْفَخَةُ: فه‌خر کردن به‌بی ئه‌وهی
حه‌قی فه‌خر کردنی هه‌بی ۵ دهنگی
خشانی کاغز یان قوماشی تازه.

فَخْرُهُ عَلَيْهِ: به‌سهر ئه‌ودا پاساوی
دایه‌وه.

فَخْمَ فَخَامَةً: گه‌وره بوو، پێزو
شکۆمه‌ندی زیادی کرد.

تفاخر: شانازی کردو خو‌ی پانواندو
خو‌ی هه‌لئایه‌وه.

فَخْمَ النُّطْقُ: ئاخواتنی خو‌ش بوو.
فَخْمَةً: گه‌وره‌ی کرد پێزی ئی گرت،
به‌رزی کرده‌وه.

تفاخر القوم: خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان
شانازیان کرد به‌سهر هه‌ندیکیاندا.

تَفَخَّمَ: به‌مانا (فَخْمَةً) دئ.

إِسْتَفْخَرَ الطِّينُ: قورکه‌که بوو به‌سواله‌ت.
إِسْتَفْخَرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌جینگای

الْفَيْخِمَان: پیاوماقول و قسه‌ ره‌وا: که
به‌بی ئه‌و کاره‌کان یه‌کالا
نه‌کرێنه‌وه.

شانازی زانی و په‌سه‌ندی کرد.

فَدَحَ الْجَمْلُ فَدْحًا: باره‌که ماندوی کرد،
کۆله‌که برستی ئی بېری.

الْفَاخِرُ: شتی به‌نرخ و به‌ها ۵ ده‌گوتری:
(نبات فاخر) روه‌کیکی باشه ۵ (توب
فاخر) پۆشاکیکی به‌نرخه.

فَدَحَهُ الدِّينُ: قه‌رزو قۆله‌ کۆله‌ی کوتاوه
له‌زێر قه‌رزدا دهنالێنی.

الْفَاخِرُ: س‌واله‌ت دروست‌تکمر
(گۆزه‌که‌ر).

إِسْتَفْدَحَ الْأَمْرَ: کاره‌که‌ی به‌قورسو
گران زانی و ته‌واو ماندوی کرد.

الْفَاخِرَةُ: کاره‌گی س‌واله‌ت دروست
کردن.

الْفَادِحَةُ: به‌لاو کاره‌سات ۵ (ك: فوادح).
فَدَحَ الشَّيْءُ فَدْحًا: شته‌که‌ی شکاند ۵

الْفِخَارَةُ: پێشه‌ی س‌واله‌ت دروست کردن
(کیته‌ئه‌و گۆزه‌که‌ر).

به‌زۆری بۆ شکاندنی شتی بۆشو ناو
کلۆرو تهر به‌کارده‌هێندری ۵
ده‌گوتری: (فَدَحَ الرَّاسُ وَفَدَحَ الْبَاسُ).

الْفَخَّارُ: قاپ و قاجاغی له‌ قور دروست
کراو و مکوو گۆزه‌ سوپنه‌و کیته‌ئه‌و
کوئینه‌و شتی و ا.

فَدَّ فَدًّا وَفَدِيدًا: دهنگی به‌هیز بوو، دهنگی
تیژ بوو.

الْفَخَّارِيُّ: دیزه‌و گۆزه‌ دروست‌تکمر.
س‌واله‌ت دروست‌تکمر ۵ فروشیاری
س‌واله‌ت.

فَدَّ الطَّائِرُ: بالندهکه بالئهکانی لیک دان و
 کردنیهوه دنگو ورشهی بالئهکانی
 هات.
 فَدَّ الرَّجُلُ: پیاومکه بازی هاویشتو ههلات
 هه نهوهنده کهیف خوشو تهر دهماخ
 بوو تهپهتهپی قاجی که بهزموی
 دهکیشا بهناسانی دهبیسترا.
 فَدَّ الرَّجُلُ: پیاومکه بهخوبادان و لوت
 بهرزی پوی هه کاسبی بو مال و
 مندالی کرد.
 الْفَدَادُ: دنگ گهورمو ناخوش و قسه
 قهه.
 الْفَدَادَةُ: بوق.
 الْفَدِيدُ: دنگه دنگو ههراو هوریا.
 فَدَّرَ فَدْرًا وَفَدْرًا: شل بووه، هیواش بووه،
 نیشتهوه.
 فَدَّرَ الرَّعْلُ: نیریه کیویهکه له کیودا
 ناخی بوو هه قهلهوو خوباب بوو هه
 بهسالاجوو.
 فَدَّرَ اللَّحْمُ: گوشته کولامکه سارد بووه.
 فَدَّرَ فَدْرًا: گیل و نهحمق بوو.
 أَفَدَّرَ: بهمانا (فَدَّرَ) دئ.
 فَدَّرَ: بهمانا (فَدَّرَ) دئ.
 فَدَّرَ الْحَجَارَةَ: بهردهکهی شکاند.
 تَفَدَّرَ الْحَجَرُ: بهردهکه شکا.
 الْفَادِرُ: بزنه کیوی پیر.
 الْفَادِرَةُ: بهردی پتهوی سهر کیو هه

لوتکه شاخی سهرکیو.
 الْفَدْرُ: ههیوانه کیوی هه بزنه کیوی.
 الْفَدْرُ مِنَ الْعِيدَانِ: دارو شوپگی خوش
 شکاو خیرا شکاو.
 الْفِدْرَةُ: پارچهی شت هه دهگوتری: (فِدْرَةُ
 مِنَ اللَّحْمِ) (وَفِدْرَةُ مِنَ التَّمْرِ) هه
 (وَفِدْرَةُ مِنَ اللَّيْلِ).
 الْفَدْرُ: بزنه کیوی پیر.
 الْمَفْدَرَةُ: شوینیک بزنه کیوی زوری بی.
 فَدَعَ فِدْعًا: دمستو قاج خوارو خییج
 جومزگه سوپاو هه دهگوتری: (فَدَعْتُ
 يَدَهُ أَوْ قَدَمَهُ) (فَهُوَ أَفَدَعَ وَهِيَ فِدْعَاءُ).
 فَدَّعَهُ: دمستو قاجی خوارو خییج
 کردن.
 الْفَدْعُ: خوارو خییجی له جومزگه دا.
 فَدَخَ الشَّيْئُ: شتهکهی شکاند، بهزوری بو
 شتی بوش و تهر بهکاردههیندری.
 فَدَخَ الطَّعَامُ: پۆن و چهوری
 بهخواردنهکه دا کرد.
 اِنْفَدَخَ الشَّيْئُ: شتهکه بههوی وشک
 بپونهوهی نهرم بوو هه شکا.
 فَدَخَدَ: دنگی بهرز بووه هه دنگی
 تهپهتهپی ههنگاو ههئینانی هات،
 نهوهنده کهیف خوشو تهرتهدماخ
 بوو خیرا خیرا قاجی بهزمویدا داو
 ههتهپری.
 الْفَدْفَدُ: زموی پان و پۆرو سارای کاکای

به کاکي که هيچي تيدا نه بي (ك):
فدا (فد).

الفَدْفَدَةُ: دمنگيکه و مکوو فيشکه ي مار.
قَدَمَ فاه: (قدم على فيه) پهړوۍ خسته
سهر دهمي، توپه وانه ي له دهمي هاخني
ه دهگوتري: (قَدَمَ الإبريق و قدم الدابة).
قَدَمَ المجوسي فَمَه: کابراي ناگر پهرست
پهړوۍ خسته سهر دهمي خوۍ و مکوو
به جيپه يناني نمرکيکي ناييني تايپه تي
خويان.

قَدَمَ قَدَمَةً و فدا مة: تيگه پيشتنی لاواز
بوو، بوړي خوار دو به لگه ي
به دهسته وه نه ما ه نه حمه قو گيل بوو،
قه له و خه په بوو ه (فهو قَدَم) ه (ك):
فدا م.

أَفْدَمَهُ: به مانا (قَدَمَهُ) دي.

قَدَمَ: بو زيد پهړوۍ ي له ماناي (قَدَمَ) دي ه
دهگوتري: (قَدَمَ الإبريق) زارکي
مه سينه که ي توند به ست.

قَدَمَ فاه: دهمي توند به ست.

قَدَمَ البعير: لغاوي خوشترمه کي زور
توند کرد دهمي يني خوشترمه کي
توند کرد.

قَدَمَ الشوب: پرنګي سوري زوري له
قوماشه که دا ه (فهو أقدام).

الفِدا م: نه و پهړوۍ ي دهخريته
سهر دهمي شت يو نه وه ي شتي

تيديدايه نه پرزي واته: توپه وانه ه
هه روا نه و پهړوۍ ي له دهمي قاپو
گوژمو سوراحي دمه سر ي بو
پالاوتني شلمه مني ناوي ه يان نه و
شته ي تيي دهگري و مکوو شير
پالتيوک.

الفِدا مة: به مانا (الفدا م) دي.

القَدَم: (رجل قَدَم) پياوړي که و دمن و
نازيرمه که و به ناخوشي تيده گا ه
قوماشي پرنګ کراو به پرنګي
سوري که سکون.

المَقْدَمات: نه و گوژمو سوراحيانه ي
پهړويان له زارکي دمه سر ي.

قَدَمَ الإبل: خوشترمه کي قه له و کرد.

الفدا ن: ناميري کيلان ه نيري جوت که
دهخريته سهر ملي دووگا يان دوو
هيستر هه و چارو مزان و ناميري
جوت کردني لي شه ته ک دهر ي ه
پارچه يه که له زموي له ولا تي
ميصر به (۲۰۰ مېتر چوارگو شه)
مه زمنده دهگري.

القَدَن: باله خانه ه (ك: أقدان).

فدا ه قَدَي و فدا ه: به مال و سامان
پزگاري کرد، به ده لي دا، دهگوتري:
(فدا ه بعال) ه (و فدا ه بنفسه).

أفدى: جهسته ي گه و ره بوو.

أفدى صَفِيَه: مندا له که ي خوۍ
هه لپه پاندا.

أَفْدَى فَلَاناً أَسْرَهُ: به دهلی
له به نندیه که ی و مرگرت.

فَدَاهُ مَفَادَةً وَفْدَاءً: فیدی به ی بؤدا
فیدی به ی لی قبول کرد.

فَادَى الْأَسْرَى عِنْدَهُ: به نندیه که ی لای
خوی نازاد کردن له به رامبر نه و مدا
دوژمن نه و منده به ندی نه و ان نازاد
بکا.

فَدَأُ بِنَفْسِهِ: فیدی به ی بؤدا و به مال
رزگاری کرد و یان وتی: کردم
به مقربانی تو.

إِفْتَدَى: له جیاتی خوی فیدی به دا.
إِفْتَدَى الْأَسْرَى: به مال و سامان
به نندیه که ی کر به و ه.

تَفَادَى الْقَوْمُ: خه لکه که هندی کیان
فیدی به یان بؤ هندی کیان دا.

الْفِدَاءُ: نه و مال و سامانه ی دمدری بؤ
نازاد کردن ی گرا و و یان نه و ه ی له

رَبِّكَای خودا دمه به خشری له پاسا و
و بار ته قای که مته ر خه می به که له

خودا به رستی دا و مکو و که فارمتی
رؤزو و تاشینی مو و له کاتی

نهی حرامدا، له به مرگرتی بؤ شاکی
دورا و له کاتی نهی حرامدا و قوربانی.

الْفِدَائِي: به شمرگه له رببازی خودا دا
یان له به ینا و زید و نیشتمان دا

گیانی خوی دمه به خشی.

الْفِدْيَةُ: به مانا (الْفِدَاءُ) دئی و (ك):
فیدی).

فَدَّ عَنْ أَصْحَابِهِ فِدَاءً: له ها و نه گانی جیا
بؤ و ه و ته نیا که و ته دشتی و

دمگوتری: (فَدَّ عَنْ نَظَائِهِ) له
ها و نه گانی جودا بؤ و ه.

فَدَّ فَلَاناً: فلان که سی دمر کرد به توندو
تیژی و دمدری نا.

أَفْدَتِ الشَّاةُ: مهر که به جویه کی بو و،
دولانه ی نه بو و نه مه کاتی که

دمگوتری که مهر که هه مو و سائی
دولانه ی بو و بی.

أَفَدَّ الْقَوْمُ: خه لکه که به که به که
به شوین به کتر دا هاتن.

تَفَدَّ بِالْأَمْرِ أَوْ بِرَأْيِهِ: تاکر هوی و
دیکتاتوری نواند له کار که دا یان

سوور بو و له سهر رای خوی و گوینی
به مقسه ی که س نه دا.

الْأَفْدُ مِنَ السَّهَامِ: تیری بی به رو بال.
الْفَاءُ: دمگوتری: (كَلِمَةُ فَاذَةً)

وشه به کی شازو نیا سایی به.

الْفِذَاذِي: دمگوتری: (جاء القوم فذاذی)
خه لکه که تاکتاک هاتن و به که

له دوا ی به که هاتن.

الْفِذَاذُ: تاکتاک و به که له دوا ی به که
دمگوتری: (جاء القوم فذاذاً)

خه لکه که به که به که هاتن.

الفَذُّ: تَاكَ ۵ تهنیا له شوینی خوئی و

دابینکردنی پیویستیاتی خوئی ۵

یه کهم قومداخی قوماری مهیسیر ۵

خورما وشکه ل نهو جوړه

خورمایه ی که پیکه وه نانوسین ۵

(ک: أفذاذ وفذوذ) ۵ دمگوتری: (جاء

القوم أفذاذاً) یه ک یه ک خه لکه که

هاتن.

الفَذَّةُ: شازو ناوازه و دمچوو له

قاعیده.

الفُذَّادُ: به مانا (الفُذَّادُ) دئ.

الفُذَّادُ: نهو مهړه ی عادمتی وایه تاک

بیچوی دمبی و همرگیز دولانه ی

نه بووه.

فَذَلِكِ الحِسَابُ: حیسابه که ی کوټایی پی

هیڼاو لی بووه.

الفَذَلِكَةُ: کورته ی باسو خواصه که.

الْفَرَّأُ: که رمکیوی.

الْفَرَّأُ: به مانا (الْفَرَّأُ) دئ.

الْفَرِيءُ: هه لبه ستر او ۵ دمگوتری: (أمر

فَرِيءً) روداو یکی هه لبه ستر او وه بی

بنه مایه ۵ (أمر فَرِيءً) کاریکی

که ورمیه.

فَرَّتْ فَرْتًا: تاوانی کردو بی دین بوو.

فَرَّتِ الرَّجُلُ فَرْتًا: پیاوکه که عه قلی لاواز

بوو دوا ی نه وه ی عه قلی ته و او کامل

بوو عه قلی لاواز بوو.

فُرَّتِ الْمَاءُ فُرْتَةً: ناومکه زور شیرین و گوارا

بوو (فهر فُرَات).

الْفُرَات: ناویک زور شیرین و گوارا بی ۵

دمگوتری: (ماء فرات ونهر فرات).

فُرْتُكَ: به هه نگاهی کورت کورت

رؤیشت.

فُرْتُكَ الشَّيْءُ: شته که ی وردو هار کرد.

فُرْتُكَ النِّسِيجَ وَغَمْرَهُ: چنراومکه ی

هه لوم شانده وه و خرابی کرد.

فُرَّتَنَ: به هه نگاهی کورت کورت رموی

کرد.

فُرَّتَنَ فِي كَلَامِهِ: زوری قسه کردو قسه ی

له قسه دم رهینا.

فُرَّتَنِي: ئافرمتی داوین پیس ۵

چه تپوه و کارمکه ر.

الْفُرَّتَنِي: بیچوی که متیار ۵ ئافرمتی

داوین پیس و چه تپوه.

فُرَّتَتِ الْمُبْلَى فُرْتًا: ئافرمته دوو گیانه که

ته نگه نه ففس بوو به هوی قورسای

سکه که ی.

فُرَّتِ الْكَرْشُ: که ده ی هه لدری و پاشماوه ی

خواردنه که ی ئی دم رهینا.

فُرَّتِ وَعَاءُ التَّمْرِ: سه به ته خورما که ی

شق کرد هه رچی خورمای تیدا بوو

بلاو بونه وه ۵ دمگوتری: (فُرَّتِ الْحَبُّ

كَبْدَةً) عیشق و نه وین دل و جه رگی

فلانی له تلت کردوه.

السَّمَاءُ فَرَجَتْ ﴿١﴾: كَاتِيكَ نَاسَمَان شَهَق
بوو، درزی برد.

فَرَجَ الْقَوْمَ لَهُ: خه لکه که پښکه یان بو
درېا، شوپښیان بو فراوان گرد.
فَرَجَ اللَّهُ الْغَمُّ: خودا غم مو ناخوښیه که ی
لا برد.

فَرَجَ فَرَجًا: شهرمگای دمرکه وت ۵ ترساو
تاسا ۵ سمتی گه وړه بوون.
فَرَجَتْ ثَنِيَاءُ: ددانی پښه وهی شاش
بوون ۵ بو شایي که وته نیوانیان ه وه ۵
(فهر أفرج وهي فرجاء).

فَرَجَ فَرَجًا: نه پنی نه پارسا.

أَفْرَجَ الْفُبَارُ: ته پو توژه که ی لاجوو
نه ما.

أَفْرَجَ الْقَوْمُ عَنِ الْمَكَانِ: خه لکه که له و
شوپښه دمرچوون.

أَفْرَجَ عَنِ الْغَبِيسِ: به نندییه که ی
مهره خهس کرد ۵ دهگوتری: (أَفْرَجَ
عَنِ الْأَسِيرِ أَفْرَجَ عَنِ الْمَالِ).

أَفْرَجَتِ الدَّجَاجَةُ: مریشکه که جوجکی
هه لپیان.

فَرَجَ الشَّيْءُ: شته که ی فراوان کرد.
فَرَجَ اللَّهُ الْغَمُّ: خودا خه م و
خه فته ته که ی لا بردو پمواندییه وه.

إِنْفَرَجَ الشَّيْءُ: شته که فراوان بوو ۵
دهگوتری: (إِنْفَرَجَ مَا بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)
درزی نیوان دوو شته که فراوان بوو.

فَرِثَ الرَّجُلُ فَرِثًا: پیاو مکه تیږ بوو ۵
دهگوتری: (شَرِبَ عَلَى فَرِثٍ) له سهر
تیږی خواریده وه.

فَرِثَ الْقَوْمُ: خه لکه که پهرته وازه بوون.
أَفَرِثَ الْكَرْثُ: به مانا (فَرِثَهَا) دی.

أَفَرِثَ الرَّجُلُ: تانه و ته شهری له
پیاو مکه دا، زهبری لی وه شاند.

أَفَرِثَ أَصْحَابُهُ: به هیتننه یی و
دوو زمانی هاو ده کانی خو ی خسته نه
ناو گیزاو و چورتمه وه ۵ وای لی
کردن بکه ونه بهر تانه و ته شهری
خه لک.

إِنْفَرِثَ الْحَبْلُ: به مانا (فَرِثَتْ) دی.

تَفَرِثَ الْقَوْمُ: خه لکه که پهرته وازه بوون
۵ (تَفَرِثَ الْحَبْلُ) نا فرمته
دوو گیانه که به هو ی قورسی
سکه که یه وه ته نگه نه فهس بوو.

الْفَرَاثَةُ: باقی مانده ی خَوْرَاك له گه ددها.
الْفَرِثُ: به مانا (الْفَرَاثَةُ) دی ۵ قورثان
دمه فرموی: ﴿تَسْتَفِيكُمْ مِمَّا فِي بَطْنِهِ
مِنْ بَيْنِ فَرِثٍ وَدَمٍ لَبْنَا خَالِصًا سَائِفًا
لِلشَّارِبِينَ﴾.

الْفَرِثُ: تیږو ته سهل ۵ (المكان الْفَرِثُ)
شوپښیک نه کیو و که ژ بی نه
دهم شایي بی.

فَرَجَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ فَرَجًا: درزو هه لشتی
خسته نیوان دوو شت ۵ یان شته که ی
شهق کرد ۵ قورثان دمه فرموی: ﴿وَأِذَا

۵ لاجونی غەم و ناخۆشی ۵ بینینی
 شتی غەم رەوین.
 الْفَرَجِيُّ: جبهی پیاوی نایینی
 پۆشاککی پان و قۆل دریزه پیاوی
 نایینی له بهری دهکا.
 الْفَرُجُ: کراسی بچوک ۵ جوجک؛
 بئجوی مریشک.
 الْفَرِيحُ: کهوانیک ژیههکی ئی ترازایی
 ۵ مینهیهک زۆری مندال بووین ۵
 شتی بهدمرهموه ناشکرا بۆ نیرو
 می.
 الْمَفْرَجُ: کوژراویک نهزاندری کـ
 کوشویهتی ۵ مروفی بی کهسو بی
 دمر نه نهوهی ههبی نه هۆزو خیل
 نهمال و سامان.
 الْمَفْرَجُ: شانه ۵ کهسیک بن ههنگلی
 پان و پۆر بی.
 الزاوية المنفرجة: زاویه کراره: که له
 نهومد دهرجه زیاتر بی.
 الْفَرَجَارُ: پهراگال؛ پهراگار نامیریکه
 دووقاجی ههیه کهوانه و شتی وای
 پی رهم دهکری.
 فَرَجَنَ الدَّابَّةَ: ولاخهکی پنهک کرد ۵
 به پنهک پیستی ولاخهکی پاک
 کردموه.
 فَرَجَنَ الثَّوْبَ: به فلجه کراسهکی
 خاوین کردموه.
 الْفَرَجُونُ: نامیریکه له ناسن وهکوو

إِنْفَرَجَ الْقَمُ وَالْكَرْبُ: غەم و
 نارەحتیهکان رەوانهوه و نه مان.
 تَفَرَّجَ الرَّجُلُ بِكَذَا وَعَلَيْهِ: پیاوهکه
 تهسهللای هات و خەم و پهزاری
 رەوینهوه، بهو گهراو و ته ماشا
 کردنه غەمهکانی بهیادا.
 التَّفَارِجُ: (تفارج الأصابع) بۆشایی و
 درزی نیوان په نهجهکان.
 الْفَرْجُ: درزو قهواره نیوان دووشت ۵
 قورئان دهقه رموی: ﴿وَمَا لَهَا مِنْ
 فَرْجٍ﴾: ناسمان هیج درزو
 قهواره تییدا نیه ۵ همروا به
 کینایه و درکه به شه رمکای
 ناده میزاد دهگوتری و به زۆری بۆ
 نه و وانیک و هینهی پیاو و نافرمت
 به کاردی ۵ قورئان دهقه رموی:
 ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾ ۵ یان
 دهقه رموی: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ
 حَافِظُونَ﴾ ۵ همروا ناوه بۆ سهنگهرو
 بهندهنی ترسناک ۵ (فروج الأرض)
 نهملو و نهولای زهوی و کون و
 کهله بهری.
 الْفَرْجُ: لاجوونی خەم و خەفهت و
 چورتم و ناخۆشی.
 الْفَرْجُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویک نهینی لا
 نه مینهیهوه.
 الْفُرْجَةُ: درزو کهله بهری نیوان دووشت

شانه ددانی بۆ کراون و لاخی پی
پنهك دمكرئ ۵ به كوردی پیی
دمگوترئ: پنهك.

فَرِحَ فَرَحًا: كهیف خوۆش بوو، رازی بوو
لهحه دیس دا هاتوو: (الله اشد فَرَحًا
بترتبه عبده) ۵ دهشگوترئ: (فَرِحَ بكذا)
بهو شته كهیف خوۆش بوو.

أَفْرَحُهُ: كهیف خوۆشی کرد.
فَرَحُهُ: كهیف خوۆشی کرد.

المفراح: بۆ زنده پۆیی له مانای (فَرِحَ)
دئ.

المفرح: كهسيك قهرزدار بئ قهرز شانی
گرتبئ و نه توانئ بیداتهوه.

أَفْرَحَ الطائر: باندنكه بیجوی بوون.
أَفْرَحَتِ البيضة: هیلکهکه شکاو جوچکی
لئ هاته دمر.

أَفْرَحَ الزرع: گشتو کاله که پهل و پۆی
کردن.

أَفْرَحَ فؤاده: دلی نارام بوو خه مو
خهفه تی تیدا نه مان.

أَفْرَحَ روعه: دلی بی خه مو.

أَفْرَحَ الأمر: کارمه دوی چهواشه بی
معلوم بوو دمرکهوت چۆنهو چۆن
نیه.

أَفْرَحَ الله روع فلان: خودا خه مو
خهفه تی له دلی فلان لابرد.

أَفْرَحَ القوم بیضتهم: خه لکه که نهینی

خویان ناشکرا کرد.

فَرِحَ الطائر والبيضة والزرع: باندنکه
بیجوی هه لئنان ۵ هیلکه که جوچکی
لئ هاته دمر کیلکه که جوچکی تیدا
پهیدا بوو.

فَرِحَ القوم: خه لکه که ترسان و زهلیل
بوون.

فَرِحَ الأمر: کارمه دوی چهواشه
بوونی ناشکرا بوو وافیعه که ی پروون
بۆوه.

دمگوترئ: (باض الشيطان في رأسه
وَفَرِحَ) شهیتان گه رای له سه ری
دانایه وه و گو مپرای کرد.

إِسْتَفْرَحَ الطائر: باندنکه ی پراگرت
بۆ نه وه ی هیلکه ی بۆ بکا ۵
جوچکه ی بۆ بهرهم بیتئ.

الفرح: له بنه مره قدا ناوه بۆ بیجوی
باندن، جوچکی په له و مر بیجوی
هموو هیلکه که مریک ۵ هه روا ناوه
بۆ هه موو بیجوی بچکۆله ی
گیانداران ۵ بۆ نه مامی درهخت ۵ بۆ
پیاوی زهلیل و ژیر دهسته ۵
بهروبوومی گشتو کال که زاری
کرد بیته وه و دمنکه که ی دمرکهوت بی
۵ پیشه وه ی دماغ.

فراخ الشجرة: نه و خه لئو چرۆیه یه
که له سه ر بنکی درهختی برپاودا
هه لئمداته وه.

الْفَرْخَةُ: نوکه پمبی پان.

الْفَرْخُ مِنَ السَّنْبِلِ: نهو دانه و پله په له

گوله که پیدا دمرکه و تبی ردهق بووبی.

الْمَقَارِخُ: شوینی جوجک هه لئنان،

کيلگه ی په له و مر هه لئنان ۵

تاکه که ی: (مَفْرَخٌ و مَفْرَخَةٌ).

فَرْدٌ بِالرَّأْيِ: سوور بوو له سمر پای خوئی و

تاکرپو بوو.

أفردت أنشئ الحيوان: حه یوانه میینه که

یهک بیچوی بوو نه مه کاتیك

دمگوتری: که حه یوانه که عادمی

وابی زیاد له بیچویه کی بی.

أفرد بالامر: تاکرپو بوو له کارمکه پدا.

أفرد الشيء: شته که ی تاک کرد وای لی

کرد تاکه شت بی ۵ جیای کردمده ۵

دووری خسته وه.

أفرد إليه رسلاً: بیاوینکی بو نارد

به ته دارهک و پیو یستیاته وه.

فَرْدٌ الرَّجُلُ: پیاومکه تیگه پیشت ۵

له خه لك گوشه گیر بوو چوو

خه لوموه بو خودا په رستی ۵

له حه دیسدا هاتوو: (طربى

للمفردین).

فَرْدٌ بِرَأْيِهِ: سوور بوو له سمر پای خوئی و

تاک پوهی ره چاو کرد.

فَرْدٌ الذَّهَبِ: دهنکه نالتونه کانی له

ملوانه که که دا به میروی زیوو شتی

وا جیا کردمده، واته: هه موو میروه

نالتونه کانی نه خسته په نا

یه کترده به لکوو به دهنکه

مرواری و به مردی گرانبه هاو دهنکه

زیو ناوانی کردن.

فَرْدُ الشَّيْءِ: شته که ی کرده چهند

تاکیک.

فَرْدُ الْأَشْيَاءِ: شته کانی لیک دوور

خسته وه؛ ناوانی کردن به شتی تر.

إفرد بالامر: به ته نیا کارمکه ی خسته

نه ستوی خوئی دیکتاتوریی نواندو

تاکرپوی تیدا کردو نه به یشت که س

هاوبه شی بکا.

أنفرد بنفسه: گوشه گیر بوو خوئی

له خه لك جیا کردمده.

تَفَرَّدَ بِالْأَمْرِ: به مانا (إفرد) دی.

إستفرد بالامر أو الرأي: تاک پوهی کرد

له کارمکه ی دا نه به یشت که سی تر

هاوبه شی بکه ۵ سوور بوو له سمر

پای خوئی رای تری قبول نه بوو.

إستفرد فلاناً: به ته نها له گه فلاندا

کوبوو ۵ فلانکسی به ته نیا بینی.

إستفرد الفواص هذه المرة: مه له وانه که

نهو گه وهره ی به ته نیا دهست

کهوت هیچی تری له گه نه بوو.

إستفرد الشيء: شته که ی به ته نیا

هه لگرتو هیچی تری له گه نه

نه بوو.

الإفْرَادُ فِي النَحْوِ: له زاروهى نه حودا
 ئيفراد نهوميه تهئنيهو كؤنه بئ ۵
 له بوارى شهرعدا ئيفراد نهوميه
 حاجى ئيحرام به حج و عه مره
 بهمه كهوه نه بهستى ۵ واته به جياو
 بهك له داوى بهك ئيحراميان بؤ
 بهبهستى.

الفَارْدُ: تمنيا، تافهوه بوو ۵ تهره بوو ۵
 دمگوتري: (فرد فارذ) كه له گاكه له
 گا رانهكه جيا بؤتهوه، تاكهوه بووه
 ۵ (شجرة فارذ) درمختيكه له
 درمختهكانى تر جيا بؤتهوه، دوور
 له بهله درمختهكان پرواه ۵ (ناقة
 فارذ) خوشترمهكه له له وړگاو
 دويللودا شوئنى جيا به ۵ (شاة
 فارذ) مهرنكه به جيا له مالهوه
 دمدهوشري ۵ همروا وشى (الفارذ)
 ناوه بؤ شهكرى زؤر سبى ۵ همروا
 ناوه بؤ خوشتره نيهرى زؤر كهتهو
 بههيز.

فُرَادٌ: دمگوتري: (جاء القومُ فُرَادَ وفَرَاداً
 وفردى) خهئكهكه بهكهكه هاتن ۵
 هورنان دمهمرموى: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا
 فُرَادَى كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾.

الفرد: تاك ۵ تاكهوه بوو بؤ ميينه
 دمگوتري: (الفَرْدَةُ) ۵ هورنان
 دمهمرموى: ﴿رَبِّ لَّا تُدْزِنِي فَرْذًا

وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾ ۵ همروا ناوه بؤ
 كهسانيك گؤشهگر دمبن لهكؤمه
 جيا دمبنهوه.

الفَرْدَانُ: تاك، تهنها، بؤ ميينه
 دمگوتري: (فردى).

الفَرْدَةُ: ته بؤئكه ۵ (ك: فُرَدَات).

الفَرْدَةُ: كهسيك زؤر گؤشهگر بى زؤر
 خؤ تاق بكا تهوه.

الفَرْدِيَّةُ: تاكلرموى، ديكتاتورى ۵
 رېبازيكي رامياريه دمسهلات
 دمدا ته دمست تاك و بپرواى به
 رېنكخراوى جه ماومري نيه.

الفُرَادُ: فروشياري كهوههري بهنرخ و
 بهها، مروارى ۵ نهو كهسهى
 ملوانكهى كهوههر دروست دمكا.

الفُرُودُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: تاك ۵ تاقانه.

الفُرُودُ: نهو نهستيرانه كه بهدمورى
 نهستيرى (سورميا) سيوميلهوميه ۵
 (فُرُودُ النجوم) تاكه نهستيرمگان.

الفَرِيدُ: تاك و تهنها ۵ تاقانه ۵ دمكه
 مروارى زيو و شتى ترى تى بكهوى
 ۵ تاكهكهى پېي دمگوتري: (فريدة) ۵
 كهوههري بهنرخ و بهها.

المِفْرَادُ مِنَ النُّوقِ: خوشترى تافهوهبوو،
 تهره بوو.

المُفْرَدُ: كهلهگا كيوى ۵ له بوارى وشهدا
 (مفرد) وشهيهكه بهشيك له وشهكه

رؤیشتنه‌که‌ی فراوان کرد بۆئه‌وه‌ی
به‌ئاسانی که‌وانه‌یی بگه‌رپته‌وه.

فَرُّ فُلَانٍ: فلان‌کس تاقی کراوه و قالبوو.

فَرُّ الدَّابَّةِ: ددانی و لاخه‌که‌ی سه‌یر کردن

بزانی ناخۆ شیله‌ی ماون، پیره‌یان
گه‌نجه، ته‌مه‌نی چه‌ند ساله.

فَرُّ الْأَمْرِ: لیکۆلینه‌وه‌ی له‌کارمه‌دا کرد

بۆئه‌وه‌ی بزانی چۆنه‌و چۆن نیه

دمگوتری: (فَرُّ فُلَانٍ عَمَّا فِي نَفْسِهِ)

پرسیار له‌ فلان‌کس گرا بۆئه‌وه‌ی چی

له‌ دلی دایه‌ دمری بخا.

أَفَرَّتِ الدَّوَابُّ: و لاخه‌که‌ ددانی که‌وتن

بۆئه‌وه‌ی له‌ شوپنیا‌ن ددانی تر

پروپه‌نه‌وه.

أَفَرُّ فُلَانًا وَغَرَهُ: وای ئی کرد فلان‌کس

هه‌لبی.

أَفَرُّ رَأْسَهُ بِالسَّيْفِ: سه‌ری به‌ شمشیر

له‌ت کرد.

فَارَزْتُهٔ: نه‌و له‌هه‌م‌زعو حالی منی

کۆلیه‌وه‌ منیش له‌هه‌م‌زعو حالی نه‌وم

کۆلیه‌وه.

إِنْفَرَّ الْبَرَقُ: هه‌وره‌ بروسکه‌که

مه‌شخه‌لی دا.

إِنْفَرَّ فُلَانٌ: فلان‌کس پیکه‌نی و ددانی

دمرکه‌وتن و دمگوتری:

إِنْفَرَّ عَنْ أَسْنَانِهِ ضَاحِكًا: له‌حاله‌تی

پیکه‌نیندا ددانی دمرخستن.

به‌شیک له‌مانا‌که‌ی ناگه‌یه‌نی و

به‌ئکو هه‌موو وشه‌که‌ ده‌لاه‌ت ده‌کا

له‌سه‌ر مانا‌که‌ی.

الْمُفَرَّدُ: دمگوتری: (رَاكِبٌ مُفَرَّدٌ)

سواریکه‌ خۆی و حوشرمه‌که‌یه‌تی

که‌سی تری له‌گه‌لدا نیه.

فَرَدَسَ الْكَرَمَ: په‌ل و پۆی میومه‌که‌ی لیک

بلاو کردنه‌وه‌و که‌پری بۆ کرد.

فَرَدَسَ قِرْنَهُ: هاوشانه‌که‌ی خۆی به‌زویدا

دا بۆری دا.

فَرَدَسَ وَعَاءَ التَّمْرِ: به‌چه‌نه‌و پووشی

خورما‌که‌ی ناواخن کردو زۆری تی

په‌ستاوت.

الْفَرَادِسُ: دمگوتری: (رَجُلٌ فَرَادِسٌ)

پیاویکی ئیسقان نه‌ستوره.

الْفَرْدَسَةُ: پان و پۆر.

الْفَرْدُوسُ: زیده‌زۆری گه‌نم و شتی وا.

الْفَرْدُوسُ: باغیک که‌ هه‌موو جوړه

میومه‌یه‌کی تیدا بی و شوپنیک زۆری

دره‌ختی میو ئی بی و ناوی باغیکه‌

له‌ باغه‌کانی به‌هه‌شت و (ك):

فرا‌دیس).

فَرُّ فَرَارًا: هه‌لات.

فَرُّ إِلَيْهِ: په‌نای بۆ برد و قورئان

دمغه‌رموی: ﴿فَفَرُّوا إِلَى اللَّهِ﴾.

فَرُّ: په‌له‌ی کرد خیرا رۆیی و دمگوتری:

(فَرُّ الْفَارِسُ) سوارچا‌که‌که‌ مه‌ودای

إِفْتَرَّ الشَّيْئُ: بۆنى شتهكهى كرد ههئى
مژى.

تَفَارَّ الْقَوْمُ: خهئكهكه له بهر پهكتر
ههلاتن.

الْفَرَارُ مِنَ الشَّاءِ: نهو بهرخهيه لهشیر
بردرابیتهوهو قهلهو بووبى و توانای
لهومر خواردنى پهيدا کردى.

الْفُرُّ: باشترین شت ە دەگوترى: (هذا فُرٌّ
مالى) نهمه چاكترین مال و سامانمه.
الْفُرُّ مِنَ النَّاسِ: پیاو ماقول و
كهسایهتى خێل ە گوتراوه: (هو فُرٌّ
قومه).

الْفَرَاءُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافهرتى دهم و ددان
جوان و رێك و پێك.
الْفُرَّةُ: بهمانا (الْفُرُّ) دئ.

الْفِرَّةُ: دهگوترى: (هو حسنة الفِرَّة)
پێكهئینی جوانه ە زهردهخهئهى
جوانه.

الْفُرِّي: دهسته سهربازی شکاو و
ههلاتوو له بهرى جهنگ.

الْفَرِيرُ: بهمانا (الْفَرَارُ) دئ.

الْفَرُّ: ههلاتن ە پهناو شوینی دالده دان.
فَرَوَّ الشَّيْئُ وَالنَّصِيبُ: شتهكانى
جياكردهوه، بهشهكانى جياكردهوه،
لێكى دوور خستنهوه.

فَرَوَّ مَسَامَ الْجَسَدِ الْعَرَقُ: كونكونۆكهى
پێستى لهش عمرهقیان دهردا.

فَوَزَ الْغُدَّةُ اللَّعَابَ: غوده تفى دهردا.

فَوَزَ الْقَطَنُ رَغْوَهُ: لۆكه خرابهكهى له لۆكه
چاكهكه جياكردهوه.

أَفَرَزَهُ: بهمانا (فَرَزَهُ) دئ.

أَفَرَزَ فَلَانًا بِشَيْئٍ: فلانكهسى بهو شته
تایبهت كردو بۆ نهوى دانا.

أَفَرَزَ الصَّائِدُ الصَّيْدَ: نیچیرهوان و
پاوکه رهكه فرسهتى له نیچیرهكه
هیناو له نزیكهوه تهقهى ئى كرد.

فَارَزَ شَرِيكُهُ: له هاویهشهكهى جیا
بۆوه.

فَرَزَ عَلَيْهِ بِرَأْيِهِ تَفَرِيزًا: رای خۆى بهسهردا
سهپاند ە بپیارى خۆى بۆدا.

إِفْتَرَزَ الْأَمْرَ: رای سهربهخۆى
لهكارهكهدا راگهياند.

تَفَارَزَا الشَّرَكَةُ: كۆمپانیایهكهیان واز ئى
هینا ههئیان وهشاندهوه.

الْإِفْرِيزُ: نهو كۆپلهو دیکۆره زیاده
دهرچوانهى به دیوارى

بالهخانهكانهوه دهر دهكهون وهكوو
سوپیان و ئاو دوورخهرهوه.

الْفَارِزُ: دهگوترى: (كلام فارز)
قسهیهكى ناشكراو پهكالا كهروهیه.

الْفَرَزُ: شوینی نزمایی نیوان دوو
تهپۆلكه.

الْفِرْزُ: بهشو بارى جیاکراوه ە (ك:
أفراز و فروز).

الفرزة: درزی شتی نهستور.

الفرزة: بهمانا (الفرز) دئ.

المفروز: جیاکراوه لهشتی تر ه قوماشی
پهراویژ چندراو.

الفرزدق: ههنگوتکه ههویر ه تاکهکهی
(فرزدقة) به ه نازناوی شاعیری

بهنابانگی عمره به که ناوی (همام) ه
ه (ك: فرارق، فرازدة).

فرس الأسد فریسته فرسأ: شیرمه
نیچیرمهکی گرتو کوشتی.

فرس الذیعة: ملی کوشتییهکی شکاند پیش
نهوی گیانی دهرچئ ه لهناپینی نیسلامدا

نهو جوره سهرپینه نهی لی کراوه.

فرس الامر فراسة: به تیروانینی تیژو
وردی خوی جووه ناو نیشهکهوه.

فرس فراسة و فروسة و فروسية: چاك فیتری
سوار چاکی و بهخیوگردنی نهسپ بوو.

فرس فلان: فلانکس بوو به خاومن پاو
بؤچوونی باشو لیزان لهکاروباردا ه

دهگوترئ: (فهو فارس بالامر) زاناو
ناگاداره به راهپاندنی کاروبار.

افرس الراعي: شوانه مهرکه بی ناگاو
کهمتهرخه بوو، گورگ فرسهتی لی

هیناو ههندیك له مهر و بزنهکانی
خنکاندن.

افرس فلان الأسد: فلانکس و لاخهکهی
بهجئ هیشت بؤ شیرمه بؤنهوهی

خوی رزگار بکا.

فارسه مفارسة و فراسأ: له سوارچاکی دا
بهسمر فلانکسدا بالادست بوو.

فرس الأسد الغنم: شیرمه زوری له
مهر و بزنهکان کهلهپارچه کرد.

فرس الأسد الشئی: شتهکهی رانواند بؤ
شیرمه تابیکاته نیچیری خوی.

افرس فریسته: نیچیرمهکی خوی
کوشت.

تفرس فلان: فلانکس خوی و نیشاندی
سوارچاکی له نهسپ سواریدا

پیشکوتوو ه دهگوترئ: (فلان لیس
بفارس ولکنه یفرس).

تفرس في الشئی: زوری له شتهکه
کۆلیهوه و وردهکاری تییدا کرد ه

دهگوترئ: (تفرس فيه الخير) خیرو
خوشی لی چاوهروان کرد، دیاردهی

پیاوهتی و مهر دایهتی تییدا بینی.

الافرس: دهگوترئ: (هو افرس بالامور)
زاناو لیزانه لهکاروباردا، زیرهک و

لیهاتوو بؤ نهنجامدانی کارهکان.

الفراس: سوارچاکی و لیزان له
سواربوونی نهسپ دا ه (ك: فراس،

و فرسان).

الفرسان في الجیش: سوارهی سوپا ه نهو
جهنگاوهرانهی بهسواری نهسپ

دهجهنگن ه شیر ه لیزان له
ههئسوراندنی کاروباردا.

فارس: نهمومیهکی ناری نژادن ه (بلاد فارس) ولاتی نیران.

الفارسی: تاکی فارس نژاد. الفارسیة: زمانی فارسی.

الفِرَاسَة: پیش بینی و لیزانی له ناواخنی کارمکاندا ه لهحمدیسدا هاتوو: (اتقوا فراسة المؤمن فانه ينظر بنور الله) ه راو بۆجون دهربارهی چۆنیهتی فلان ه دمگوتری: (فراسي في فلان الصلاح).

الفراس: درندیهک زۆر نیجیری کهلهپارچه بکا.

الفرس: ئەسب (ناوه بۆ پمگەزمکه) ناوی تاکهکانی (الحیل) بۆ نیرو می ه (ك: افراس وفروس) ه لهپهنا هاتوو: (هما کفرسي رهان) ه بهدوو کەس دمگوتری: که پیشپکێتانه بۆ مهههستیك و پێکموه پێی دمگهن.

فَرسُ البحر: جۆره ماسیهکی دهربایین سهریان ومکوو سهری ئەسب وابه.

فَرسُ النهر: گیاندارێکی شیردەر ناو دایدهپۆشی ناوه زانستییهکی (هیپوبوتاسه).

الفرسة: نهخۆشییهکه تووشی بهشت دهبی و کۆمی دمکا ه برینیکه له ئەستۆ دئ و دایدهموهشینی ه ئەگهر پهکێک فمههریهکی بهشتی نهمیئن

دمگوتری: (أصابته فرسة) تووشی پشت کوپی بووه.

الفريس: کوژراو بۆ نیرو می پهک شیومهیه، دمگوتری: (بقرة فريس وثور فريس) ز ههروا وشه ی (الفريس) ناوه بۆ دارێکی کهوانهیی دمگرتیه نهئقهی قهياسه و گوريس بۆ شهتهك دانی شت.

الفريسة: ئەو ئازەل و حمیوانه ی درنده دمیکاته نیجیری خۆی و تێکی دمشکێن ه (ك: فرانس).

فرسخ: لهکۆلی بۆوه ه دمگوتری: (فرسخت عنه الحمی والمرض) لهرزو تاو نهخۆشیهکی لهکۆل بۆوه.

الفرسخ: کهلهبهرو کون و قهلیشت ه زهمانیکی زۆر لهشه و پۆژ ه پیومریکی کۆنه له پیومرهکانی پیوانه ی درپزی به سئ میل مهزمنده دمگري ه همرشتیک زۆرو نهبرپاوه بی ه (ك: فراسخ).

المُفرسخ: دمگوتری: (سراويل مفرسخة) دهرپێی پان.

الفريس: سمی حوشت، لای خواروی قاج، هی ئەسب پێی دمگوتری: (حافر) ه هی مروفا (قدم).

المُفرسن من الرجال: بیاویك دهمو چاوی گۆشتن بن.

فَرَشَ النَّبَاتُ فَرَشًا: گیاه گزده که به سهر
زهویدا بلاو بؤوه.

فَرَشَ الشَّيْءُ فَرَشًا وَفَرَشًا: شته که ی بلاو
کرده وه دهگوترئ:

فَرَشَ الطَّائِرُ جَنَاحَيْهِ: بالنده که بالهکانی
بلاو کرده وه له شهقه ی بالیداو هری ه
(و فَرَشَ لِفَلَانٍ بِسَاطًا) بهرمیان بؤ
فلانکهس راخست مافوریان بؤ بلاو
کرده وه (فَرَشَ الدَّارَ وَخَرَهَا بِالْحِجَارَةِ)
بهردی له تهختی خانوه که دا بلاو
کرده وه رهصیفی کرد.

فَرَشَ الْأَمْرَ: روداو که ی بلاو کرده وه
به خه لکی راگه یاند.

فَرَشَ فُلَانًا أَمْرَهُ: کار که ی خو ی بؤ
فلانکهس باس کردو باشباش تی ی
گه یاند.

أَفْرَشَ الرَّجُلُ: پیاو که بوو به خاوون
هه ریش.

أَفْرَشَ الشَّجَرُ: دره خته که لقو پؤپی
کردن، لقو پؤپی بلاو کرده وه ه
دهگوترئ: (مَا أَفْرَشَ عَنْهُ) چی بوو
وازی بی له وه هینا.

أَفْرَشَتِ الشَّجْبَةُ الرَّأْسَ: برینه که ی
له سهریدا پهیدا بوو گوشتی بری و
نیسقانی نه سکا.

أَفْرَشَ فُلَانًا: پاشمله به خراپه باسی
فلانی کرد.

أَفْرَشَ السَّيْفَ: شمشیر که ی مشت و مال
کرد.

أَفْرَشَ فُلَانًا بِسَاطًا: بؤ فلانکهس بهرمی
راخست و میوانداری کرد.

فَرَشَ الطَّائِرُ: بالنده که بالهکانی
کرده وه وه هری.

فَرَشَ الزَّرْعُ: گشت و کاله که به سهر
زهویدا بلاو بؤوه و گه شه ی کرد.

فَرَشَ فُلَانُ الدَّارَ: فلانکهس تهختی
خانوه که ی کؤنکریت و کاشی کرد
ته بلیتی کرد.

فَرَشَ فُلَانًا بِسَاطًا: بهرمیه کی بؤ
فلانکهس راخست.

إِنْفَرَشَ الشَّيْءُ: شته که راخرا، بلاو
بؤوه.

إِنْفَرَشَ الثَّوبَ وَغَوَّهَ: قوماشه که ی
راخست و کردی به راخهر.

إِنْفَرَشَ السَّمَاءُ الْقَوْمَ: ناسمان بارانی
به سهر خه لکه که دا باراند.

إِنْفَرَشَ فُلَانًا: فلانکهسی به زهویدا داو
چووه سهری سواری بوو.

إِنْفَرَشَ لِسَانَهُ: زمانی کرده وه
به نارم زوی خو ی قسه ی کرد.

إِنْفَرَشَ أَثَرَهُ: شوین پی ی هه لگرت؛
شوینی که وت.

إِنْفَرَشَ الشَّيْءُ: شته که بلاو بؤوه.
تَفَرَشَ الطَّائِرُ: بالنده که بالهکانی

بلاو کرده وه وه هری.

كهسهی كورسی و راخهرو شتی وا
بهگری دمدا بهكهسانی دیکه به
بۆنهی داومت و شایی و شینهوه.

الْفَرَشُ: هه‌پ‌ش و راخه‌ری ناو ماڵ (فرش
المسائل) شی کردنه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه
له مه‌سه‌له‌کان و حوکم و
ناکامه‌کانیان ۵ دهشت و سارای
به‌ریلاو ۵ شوینیک زۆر گزو گیای
تیدا پوابی ۵ کشت و کال که‌به‌سه‌ر
زه‌یدا بلاو بیته‌وه ۵ بی‌چوه
حوشتر و گۆلک و شتی وا که بجوک
بن و به‌کاری نه‌وه نه‌یه‌ن باریان ئی
بندری ۵ قورئان ده‌قه‌رموی: ﴿وَمِنْ
الْأَنْعَامِ حَمَلَةٌ وَفَرَشًا﴾.

الْفَرِيشُ: راخه‌ر ۵ له‌گیاو گژدا بریتیهی
له‌و گیاو گزه‌ی له‌سه‌ر لاسکی خۆی
ناوه‌ستئ و به‌سه‌ر زه‌وی دا بلاو
ده‌بیته‌وه ۵ (ک: فراش).
الْمَفْرَشُ مِنَ الْجَمَال: نه‌و حوشترانه‌ی
دوگیان نیه.

الْمَفْرِشُ: قوماشی نه‌ستوور که‌ده‌گرئ به
خیمه‌و پ‌شمال ۵ په‌رده‌یه‌که به‌سه‌ر
سفره‌و خواندا ده‌درئ.
الْمِفْرَشَةُ: هه‌رشییکی بجکۆله ۵ پارچه
خیمه‌یه‌که جاجم و جاخیکه له‌سه‌ر
کورتان و زین و بارو بارگنه دا بلاو
ده‌گریته‌وه ۵ سوار له‌ژیر خۆیه‌وه
به‌سه‌ر کورتان و زینی دا دمدا.

الْفَرَّاشُ: په‌پوله ۵ رمگه‌زی په‌پوله هه‌ر
بالتدیه‌ک له پێری په‌پوله بی
ئه‌وانه‌ی به‌ده‌موری چ‌راو گۆپ و
شتی وادا کۆده‌بنه‌وه خۆیان
به‌سو‌تاندن ده‌دن ۵ نه‌و بلقه
بجکۆلانه‌ی ده‌که‌ونه سه‌ر ئاو و
شله‌مه‌نی تر.

فَرَّاش اللسان: گۆشتی بنی زمان.

فَرَّاش الظَّهَر: شوینی ئی پروانی سه‌ری
په‌راسو‌م‌کان له پشت دا.
الْفِرَّاش: راخه‌ری ناو ماڵ هه‌رشتیک
مرۆڤه‌ی رای بخاو بۆله‌سه‌ر دانیشتن و
پ‌شو و دان ۵ خانو و ماڵ ۵ لانه‌ی
بالتده ۵ بنکی زمان له‌قولا‌یی ده‌م دا
۵ (ک: فُرُش وَاَفْرِشَة).

الْفَرَّاشَة: تاکێ په‌پوله ۵ پیاوی سه‌ر
بجکۆله ۵ هه‌ر ئیسقان و ئاسنیک
باریک و بجوک بی ۵ که‌میک ئاوی
ماوه له بنکی جه‌وزدا ۵ ئیسقانیکی
بجکۆله له‌و هه‌شت ئیسقانه‌ی
قاوغی می‌شکیان پیک هیناوه ۵
(ک: فَرَّاش).

الْفِرَّاشَةُ: پێشه‌ی هه‌پ‌اشی و جی
راخستن و پا‌ک‌کردنه‌وه‌ی راخه‌رو
شتی وا.

الْفَرَّاشُ: نه‌و که‌سه‌ی کاری جی
راخستن و پا‌ک‌کردنه‌وه‌ی ناوما‌ل و
هه‌رمانگه له‌ئه‌ستۆ ده‌گرئ ۵ نه‌و

المفروشة: دمگوترئ: (ناقة مفروشة الرجل) حوشرئكى قاج خوارو خيچه.

فَرَشَحَ فَرَشَعَةً: قاجى لئىك دوورخستنهوه ۵ نيوان قاجهكانى پان كرد.

فرشعت الدابة: نازلهكه قاجهكانى پان كردنهوه بؤنهومى بيدوشن.

تَفَرَّشَحَ: بهمانا (فرش) دئ. الفِرشاحُ من الحوافر: ولاخى هيدىو لهسر خؤ ۵ نهگمر بؤ ههور بهكارهات مهبست همورى بئ بارانه ۵ نهگمر بؤزموى گوترا:

مهبست زموى پانو پوره.

فَرَسَ الثَّوْبَ ونحوه فَرَصاً: لهبارى درئزى قوماشهكهى دادرى ۵ كونى كرد ۵ ههوارى تئكرد ۵ دمگوترئ:

فَرَسَ الحذاء النعل: پينهچيهكه نهعلهكهى كون كرد بؤنهومى شپاكي تئيهكئيش.

فَرَسَ الحيوان: بئدمستى نازلهكهى ههنگاوت، گوللهو تيرمهكهى لهبئدمستى دا.

فَرَسَ الفرسه: ههلهكهى قؤستهوهو نهپهئشت لهكىسى بچئ ۵ بهناواتى خؤى گهپى.

فَرَسَ فرساً: ماسولكهى نيوان شانىو

سنگى نازارى بوو.

أَفْرَسَتِ الفرسة فلاناً: ههل بؤ فلان رهمخسا، ههل و مهرجهكه وى كرد فلان بهناواتى خؤى بگا ۵ دمگوترئ: أفرسه الأمر: كارمهكه خؤى بؤ گونجانند. فَرَسَهُ في الثئين: نؤرمى لهگهلدا كرد دمربارى شتهكه.

إفترَصَ الفرسة: ههلهكهى قؤزتهوه.

إفترَصَ فلاناً فلماً: بهناحق ئابروى فلانكهسى برد، دمستى گهشته ناموس و شهرمفى، تانهو تهشهرى لى دا.

تفارس القوم بئرم: خهئكهكه بهنؤره چوونه سمر بيرمهكو ئاوى پئويستيان لئ دمرهئنا.

تَفَرَّصَ الفرسة: ههلهكهى قؤزتهوه.

الفِراس: بههئزو توانا.

الفَرَسُ: (نرى المقل) بهرى درمختى (الدوم) ۵.

الفَرَساءُ من النوق: حوشرئكه خؤ كهنار دمگرى و پالهبهستؤ ناكا: كهسمر دوئلاومكه چؤل بوو ئهمجار دئته سمر دوئلاومكه و ئاو دمخواتهوه.

الفَرَسَة: دمرديكه توشى فهقهرى پشت دهبئ و كورى دمكا، كؤمى دمكا.

الفَرَسَة: نؤره: نؤره ئاودانى نازمئو نؤره ئاودانى كشتوكال ۵ ياساو

پيسايه كه خه لكه كه له ناو خوياندا
به پرموى دمكه ن بؤ دابه شكر دنى ناو
بؤ خوار دنه وهو بؤ ناوديرى ۵
دهگوترى: (جاءت فرصتك من البئر)
(وجاءت فرصتك من السقي) ۵
دهشگوترى: (انتهز فلان الفرصة)
فلانكس هه له كهى فؤزته وهو
به ناواتى خوى گه بى.

الفريضة: خاوه ن به شه ناو.

الفريضة: نۆره ناو ۵ ياساو پيسايه كه
خه لكه كه له ناو خوياندا به پرموى
دمكه ن بؤ دابه شكر دنى ناوى
خوار دنه وهو ناوديرى كشت و كال ۵
پارچه ماسولكه يه كه له نيوان شان و
سنگ دا له كاتى ترساندا دهكه و پته
له ريزن ۵ ماسولكه كانى سنگ ۵ (ك:
فريضة و فرائض) ۵ دهشگوترى: (فلان
ضخم الفريضة) فلانكس نازاو
به جه رگه.

المفراص: ناسنيكى رهق و تيزه
مه عه دنى ترى پى ده برى ۵
كيدر يكى دريژو تيزه پينه جى
چهرمى پيلاوى پى ده برى.
المفراص: به مانا (المفراص) دى.
الفريضة: توت ۵ پنگيكي سوره ۵
دمكى بۆله ترى.

فروض الشئى: فروضا: شته كه فراوان بوو.
فروض الشئى: وفيه فريضا: شته كهى تى

كوتا، تىي پؤكرد ۵ دهگوترى: (فرض
العود وفرض فيه العود).

فروض الامر: نه ركه كهى واجب كرد به
پيويستى دانا.

فرضه عليه: له سه رى فه رز كرد.

فروض له فى العطاء: له به خشش دا به شى
بؤديارى كرد.

فروض القاضي فريضة: دادومر شته

پيويسته كهى مه زنده كردو برپارى
له سه ر دا.

فروض الحيوان فريضة: نازده كه كه هوته

سائه وهو پير بوو (فهو فارض وهي
فارض) قورنان دهفه رموى: ﴿قَالَ إِنَّهُ
يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضَ وَلَا بَكْرَ عَوَانُ
بَيْنَ ذَلِكَ﴾.

افرض لفلان: بؤ فلانكس به شى دانا.

افرض المال: ماله كه گه يشته نه ندازه
زكهات نى دمر كردن و زمكاتى تيدا
واجب بوو.

افرض فلاناً: به شى مه زنده كراو و
پيويست كراوى دا به فلانكس.

فروض: بؤ زنده پويى له ماناي (فروض)
دى.

فروض الباحث: ليكۆلهرموكه هه وليدا
مه سه له ميراثيه كه حهل بكا.

افترض الجند: سه ربازمگان به شى
دياريكراوى خويان و مرگرت.

إِفْرَاضٌ فَلَاتَأْ: بهشی دیاریکراوی دا بهفلا نکهس.

الْفَارِضُ: نهو کهسهیه شارمزایه لهدابیهشکردنی میرات دا.

الْفَرَاِضُ: جوّره زانیاریه که بههؤیهوه دهزاندیری چون میرات دابهش دمکری.

الْفِرَاضُ: سهرچاوهی چۆم و نهو شوینهی ناومکهی ئی ههلهدمقوتی ه نهو بلیسه ناگرمی له شقارتهو چهرخ و نهستی و شتی وا بهرز دمبیتهوه لهکاتی لیدانی دا.

الْفِرَاضُ: بهمانا (الفارِض) دی. الْفَرَضُ: نهو نهركهی خودا لهسهر بهندهگانی پیویست کردووه ه نهو شتهی ئادهمیزاد بوخوی لهسهر خوی پیویست دهکا ه فیکرمو بیرو بوچونیکه لهبواری بهلگه هیئانهوهو گفتوگو بو حهلی مهسهلهیهك کاری پی دهکهی ه بهخششی دیاری کراو، موجهی دیاری کراو ه مهتال ه تیر پیش نهوهی بال و سهره تیزمهکهی ئی بیهستری ه (ك: فَرُوض).

الْفُرْضَةُ مِنَ النهر: شوینی ناو ئی خواردنهوهی چۆم.

الْفُرْضَةُ مِنَ البحر: شوینی

لهنگهرگرتنی کهشتی ه ههروا وشهی (الْفُرْضَةُ) ناوه بو شوینی قهلهم لهناو نامیری نوسین دا ه ناوه بو کونی دیواریدمراندهر ه داگوتانی بزمارو شتی وا له دارو شتی وا ه گریژمههی دمرگا ه چال و چوینی ناو قهدی کیو و نهملاو نهولای.

الْفَرَضِي: فهرائیز زان، لیزان لهدابیهش کردنی میرات دا.

الْفَرِیضُ: فهرائیز زان شارمزا لهبواری فهرائیزدا ه حوشتی بهسالآ چوو.

الْفَرِیضَةُ: نهو نهركهی خودا لهسهر بهندهگانی پیویست کردبی بهکردن یان بهنهکردن ه نهو نهندازمیهی دیاری کراوه ئادهمیزاد بیکا، بیدا له عیبادمت و زمکاتدان و شتی تر ه ههروا وشهی (الفریضة) ناوه بو نازهل و ولاخی بهسالآچوو.

الْمِفْرَاضُ: نهو ناسنهی شتی پی دمبیهوه.

الْمُفْرَضَةُ: دمگوتری: (ثاباه مُفْرَضَةٌ) کهلبهگانی تیزو برهین.

الْمِفْرَاضُ: بهمانا (المفراض) دی ه (ك: مفارض).

فَرَطٌ فَرُوطاً: پهلهی کرد زور خیرا بوو له نهنجامدانی کاریک دا.

فَرَطٌ مِنْه کلام: بهبی لیوردبوونهوه قسهی

لهدم دمرچوو، ناگای لهخوی نهبوو
 قسهی لهدم دمرچوو ۵ دموگوترئ:
 (فَرَطَ منه خير أو شر) بهبی تیغیکرین
 خیرا نهو کاره باشه یان خراپه
 لهدمست هات.

فَرَطَ الی سیفه: پهلاماری شمشیرهکهی داو
 روتی کرد ۵ له کهلان دمری هیئا.
 فَرَطَ علیه فی القول: زنده پوی کرد
 لهقسهکردندا.

فَرَطَ فی الأمر: لهکارمهکهدا کهمترخه
 کرد ۵ بهزوری وشه (فَرَطَ) لهئاو
 نامادکردنو خو سازدان بو چونه
 سهر ناوو شتی وا بهکار دمهینرئ.
 اَفَرَطَ الیه رسولا: بهپهله نیردراوی
 بولا نارد.

اَفَرَطَ فلان ولدا: فلانکس مندالهکهی
 به بچوک لهقهلهم دا ۵ دموگوترئ:
 (فَرَطَ له ولد) مندالیک بچوکی
 پیش خوی بو بههشت چوو.

اَفَرَطَ العنقود والعنقود ونحوهما:
 ملوانکهکهی پچراندو دهنکه
 موروهکانی بلاو بوونهوه، هیئشو
 ترئو میوهکهی پهرتو بلاو
 کردموه بول بولی کردو بولهکانی
 بلاو کردنهوه.

اَفَرَطَ: زنده رموی کردو لهسنوری
 خوی دمرچوو چ لهبوازی گفتوگودا
 بی یان لهبوازی ههئسو کهوتدا ۵

پیاویکی نارد بولای بۆئهوهی
 پیداوپیستیهکانی جبههجی بکا.
 اَفَرَطَ بیده الی سیفه لیستله: پهلاماری
 شمشیرهکهی داو لهکالان دمری
 کیشا.

اَفَرَطَ علیه: باریک خسته سهر که
 نه توانی ههئ بگرئ.
 اَفَرَطَ فلاناً: پهلهی بهفلان کرد.
 اَفَرَطَ الشئین: شتهکهی پیش خست;

خیرا هیئانی ۵ لهیری چۆوه.
 اَفَرَطَ امره وفي امره: بهپهله کارهکهی
 نهنجام دا پهلهی کرد لهئهنجامدانی
 کارمهکهیدا ۵ (اَفَرَطَوه الی الماء)
 پیشیان خست بو ناو خواردنهوه.
 اَفَرَطَ الحوض: ههوزمهکهی پر کرد لهئاو
 تابهسهریهوه پڑا.

اَفَرَطَ فلان ولدا: فلانکس تهمهنی
 مندالهکهی مهنده کرد پیش بانغ
 بوونی.

اَفَرَطَ فلاناً في المحصره: فلانکس
 ههئا بۆئهوهی کیشو نیزاع بهربا
 بکا.

فارط فلاناً مفارطاً وفراطاً: پیش فلان
 کهوت ۵ پیشپرکیی لهگهئ کرد.

فَرَطَ الشئین وفيه: کهمترخهمی تیدا
 کردو گرنگی پی نهدا تا فهوتا ۵
 وازی لی هیئاو لهبیر خوی بردموه.

فَرَطُ الْبَسْرِ: وازی له بیرمهکه هیئا تا
ناوی تئ هاتهووه پربووه لهئاو.

فَرَطُ فَلَائاً: فلانکهسی پیش خست.

فَرَطُ فِي الْخَصْرَةِ: هه لئنا بو کیشهو
نیزاع، وای ئی کرد کیشه دروست
بکا.

فَرَطُ إِلَيْهِ رَسُولاً: نیردراویکی بو ناردو
پیشی خست.

إِفْطَرَطُ إِلَيْهِ فِي هَذَا الْأَمْرِ: لهم کارمدا
پیشی کهوتو و پیش کهوت ه
دمگوترئ: (فلان مفرط السجال الى
العلاج) فلانکهس دمست پیشخهری
ههیه بو پیاوهتی و شکومهندی.

إِفْطَرَطَ فُلَانٌ وَلِدًا: فلانکهس چهند
مندالئیکی به بجوکی مردن و پیش
خوی کهوتوون بو بهههشت.
إِنْفَرَطَ الشَّيْءُ: شتهکه پهرتو بلاو بوو
لئک هه ئومشا.

تَفَارَطَ الْقَوْمُ: خه لکهکه پیشپرکییان
کرد.

تَفَارَطَ الشَّيْءُ: شتهکه کاتی بهسهر
جوو، ههوتا.

تَفَارَطَ الرَّجُلُ: پیاومهکه پیش کهوتو
پهلهی کرد.

تَفَارَطَ الْهَمُّ فَلَائاً: خه مو خههت
پهلهیان کرد بولای فلان و شان و
ملیان گرت.

تَفَارَطَ الْقَطَا الْمَاءَ: قه تیکه پهلهی کرد
بوسهر ناومهکهو بههههینی خیرا
خوی گه یانده سهر ناومهکه.

تَفَرَطَ الشَّيْءُ: شتهکه کاتی بهسهرچوو
ههوتا، دمگوترئ:

تَفَرَطَتِ الْعِشَاءُ: کاتی نوپزی عیشا
بهسهر چوو.

تَفَرَطَ الشَّيْءُ: شتهکه پیش کهوت ه
دمگوترئ: (تَفَرَطَ الْفَرَسُ الْخَيْلَ)
نهسپهکه پیش رهومهکه کهوت.

الْفَارِطُ: پیش کهوتو و پیشهنگ ه
کهسیک پیش خه لکهکه بکهوئ
ناویان بو ناماده بکا ه (ك: فَرَاط).

الْفِرَاطَةُ: ناوی بهلاش لهنیوان
کومه لئک هوبهو گهرهک دا ه
ههرهکهسیک پیشتر بگاته سهری
دمتوانی پیداوپستی خوی ئی دابین
بکاو کهس مههعی نهکا ه دمگوترئ:
(الماء بينهم فراطه).

الْفَرَاطَةُ: نامیریکه دهنکه زورپاتی پی
دمگوترئ.

الْفَرَطُ: سنوو بهزاندن ه ئیشیک زنده
رهوی تیدا بکری ه (ك: أفرط
وافراط).

الْفَرَطُ: پیدهشتی کیو ه (ك: أفراط) ه
دمگوترئ: (أفراط الصباح) دیاردمو
نیشانهای بهرمبهیان ه گزنگی
بهرمبهیان.

الْفَرَطُ: بهمانا (الفارط) دئ ۵ واته
 پيشكهوتوو ۵ ناويك پيش ههموو
 ناومكان بگا ۵ پيشهكي و سلفه كه
 دمدري به كړي شت و حهقي كار ۵
 له دوعا كردندا بؤ مندالي مردو
 دمگوتري: (اللهم اجعله لنا فَرَطاً)
 خودايه نهم مندالهمان بؤ بكه به
 تيشوو دستپيكي كردموهمان بؤ
 قيامهتمان.

الْفُرْطُ: كاريك خاومنهكه ي زېدمېروي
 بگا لهكه متهرخه مي تيدا كردني دا
 تا لهكيس دهجي و دمهوتئ ۵
 لهفورناندا هاتووه: ﴿وَأَتَّبَعَ هَوَاهُ
 وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾.

الْفَرَطِيُّ: مروفي سهر پهق ۵ حوشري
 سهر پهق و چه موش.
 الْفَارِطُ: (مفارط البلد) دمورو بهري
 شار.

فَرَطَحَ الشَّيْئُ: شتهكه ي بان و پوپر كړدو
 بلاوي كردموه ۵ (رغيف مفرطح)
 نانبيكي پانكراوميه ۵ (رأس مُفَرَّطَح)
 سمري مهيله و پان.

فَرَطَسَ الْخَنْزِيرُ: بهرازكه لوتي دريژ
 كردموه.

الْفِرْطَاسُ: لوتي پانهوه بوو ۵
 دمگوتري: (أنف فِرْطَاس).

الْفُرْطُوسَةُ مِنَ الْخَنْزِيرِ: لوتي بهراز ۵

(ك: فراطيس).

فَرَعَ الشَّيْئُ فِرَاعَةً: شتهكه دريژ بوو بهرز
 بؤوه ۵ (فهو فارِع).

فَرَعَ الشَّيْئُ فِرْعاً وَفِرْعاً: سهر شتهكه
 كهوت و بهسهريدا بالا بوو ۵ دمگوتري:
 (فَرَعَ قَوْمَهُ) بهسهر گهلهكهيدا
 بالادست بوو، بوو به پيش سپي و
 بياو مافوليان.

فَرَعَ الْأَرْضَ: هاتوجوي بهناو زمويدا كړد.
 فَرَعَ فِرْسَهُ: جلهوي نهسپهكه ي گرتووه،
 توندي كړد.

فَرَعَ بَيْنَ الْمُتَخَاصِمِينَ: ناواني دوو كيشه
 كارو دژمكاني كړد، ناشتهوايي خسته
 ناوياپانهوه.

فَرَعَ الْبَكَرَ: كچيني درپاند ۵ پهرددي
 كچيني لابرډ.

فَرَعَ فِرْعاً: قزي زورو پرو دريژ بوو (فهو
 افرع وهي فرعاء).

أَفْرَعَ الشَّيْئُ: شتهكه دريژ بوو، بهرز
 بؤوه، بالا ي كړد.

أَفْرَعَ فُلَانٌ فِي قَوْمِهِ: فلانكس لهناو
 گهلهكهيدا بهرز بؤوه و پيژو
 شكومهندي بهدمست هينا.

أَفْرَعَ فِي الْجَبَلِ: بهكيومكه هه لگهرا ۵
 پييدا سمركهوت.

أَفْرَعَ بَنُو فُلَانٍ: خيلى فلان پيش
 ههموو كهس ههولي دابينكردني

لهومرو ئاوى نازدهلهكانيان داوه ۵
 خيلى فلان نازدهلهكانيان كهوتنه زاو
 زئو وهبهرهينان ۵ خيلى فلان
 بيچوى نازدهلهكانيان سهربرى.
 افرعت النعم: نازدهلهكان زاو زيان
 كردو بيچويان بوو.
 افرعت المرأة: ناهرمتهكه پيش
 مندالبوون خويى بينى.
 افرع القوم من سفرهم: خهلكهكه پيش
 وادهى مهزمنده كراو له
 سهرهركهكان گهرانهوه.
 افرع الحديث والامر: دهستى
 بهفقه كردن كرد دهستى بهكارهكه
 كرد ۵ دهگوتري: (نعم ما افرعت)
 شتيكى باش بوو نهوهى دهست پي
 كرد.
 افرع اللجام الفرس: لغاومكه دهى
 نهسهپهكهى خويىناوى كرد.
 افرع الأرض: بهناو زهويدها هاتوجوى
 كرد.
 افرع بسيد فلان: گهورهى خيلى فلان
 دهستگير كراو كوژرا.
 فارع الرجل: نهركى بياومكهى خسته
 نهستوى خوى.
 فرع فلان: فلانكهس بيچوى نازدهلهكهى
 سهربرى.
 فرع بين المتخاصمين: دوو مروفه
 بهكيشه هاتووهمكانى ليك كردهوهو
 صولحي نيوانى كردن.

فرع في قومه: بهسهر قهومكهيدا بالا
 بوو.
 فرع من الاصل المسائل: مهسهلهكانى له
 نهسلمكه دمهينان ۵ دهگوتري:
 (فلان حسن التفريع للمسائل)
 فلانكهس شارمزاو ليزان بوو بؤ شى
 كردنهوهى مهسهلهكان.
 فرع الجبل وفي الجبل: بهكيوهكهدا
 سهركهوت.
 فرع الأرض: بهناو زهويهكهدا هاتوجوى
 كرد.
 افرع البكر: كچينى لاپرد، پهردى
 كچينى دى.
 افرع الامر: دهستى بهكارهكه كرد.
 تفرع الشئى: شتهكه لقو بؤبى لى
 بوونهوه.
 تفرع الأغصان: لقو بؤپهكانى زور
 بوون ۵ دهگوتري:
 تفرعت المسائل: مهسهلهكان جوژ جوژ
 بوون و پى پى بوون.
 تفرع الشئى: كهوتهسهر شتهكه،
 بهسهرى دا بالا بوو.
 تفرع قومه: بهسهر گهلهكهيدا بالا بوو،
 پىزو شكومهندى بهدهست هينا.
 الانزع: كهسيك قزى پرو چرو دريژ
 بن ۵ بؤ ناهرمته دهگوتري: (فرعاء).
 الفراع: بهرزو بلند ۵ دهگوتري: (هر

فارغ الطول) تابلوی بالای بهرزو
 بلنده ۵ (ك: فَرَعَة) ۵ بؤ مینه
 دمگوتری: (هن فوارع).
 الفَرَعُ من كل الشئین: وشه فمرع
 لهه موو شتیكدا ناوه بؤ سهره
 تهرزو سهره تۆپه لاکى شت ۵
 دمگوتری: (نزلوا فرع الرادي) له لای
 ژووروی دۆله کهوه دابه زیون ۵ (فلان
 فرع قومه) فلانکس پیش سپو
 گهورهی گه له که یه تی ۵ توك و قزی
 سهر ۵ همر شتیك له شتیکی تر
 جیا بووبیتته وه لهو پهیدا بووبی ۵
 (ك: فروع) ۵ (فروع الشجرة) واته:
 لقو پۆپی درهخت ۵ (فروع الرجل)
 مندال و نه وهی پیاو ۵ (فروع
 المسألة) نهو باسو جورتمو شتانهی
 له مهسه له کهوه سهره له مدمن.
 الفَرَعُ: به کهم بهری سكو زای خوشترو
 مهرو بزنه ۵ له سهردهمی نه زانی دا
 نهو نۆبهرمیان سهر دمپرې بؤ
 بته کانیان.
 الفَرِيعَاءُ: نهو زمویه بهروبومه کهی
 ناگاته ئمندازهی نهو مهسره فیهی
 تییدا کراوه.
 فَرَعَنَ فَرَعَنَةً: خوی به زلزانو
 لوت بهرزی نواندا.
 فَرَعَنَ فُلَانًا: رپگای به فلان دا بییته
 دپکتاتۆرو هه لاس و کهوتی
 فیرعهونی بنوینی.

تَفَرَعَنَ النباتُ: رومه که گه شهی کردو
 بهرز بؤوه.
 تَفَرَعَنَ فلان: فلانکس لوت بهرزی
 نواندو خوی به زلزانو ۵ بهرپهوشتی
 فیرعه ونه کان پمفتاری کرد.
 فِرْعَوْنُ: نازناوی پاشا کۆنهکانی
 میصره.
 فَوْحُ الشَّيْءِ فراغاً وفروغاً: شته که خالی
 بوو ۵ دمگوتری: (فَرَعُ الإناء و فَرَعُ
 الفؤاد).
 فَرَعَجَ من الشئین: شته کهی تهواو کرد
 له شته که بووه وه.
 فَرَعَجَ الى الشئین وله: قهصدی شته کهی
 کرد بؤی چوو ۵ دمگوتری: (لأفرغ
 لك) له عۆدمت دیم بادمستم به تال بی
 ۵ قورئان دمفه رموی: ﴿سَتَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَا
 الثَّقَلَانِ﴾.
 فَرَوَحُ الفرسُ فراغَةً: نه سپه که له
 رۆیشتنی و خیراییدا باش بووه
 پیشکه و تنی بهدمست هی ناوه.
 فَرَوَحَتِ الطعنةُ: برینه که فراوان بوو.
 أفرغ الماءُ: ناوه کهی رشت.
 أفرغ الدماءُ: خوینه کهی رشت.
 أفرغ الذهب والفضة ونحوهما: زپرو زیو
 و نهو جوۆره مهعدمانهی له قالب
 دا، کردنی به قالب.

أَفْرِغَ اللَّهُ الصَّبْرَ عَلَى الْقُلُوبِ: خودا صهبرو ئارامی خسته ناو دله کانه وه
 ه قورئان دمفه رموی: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا﴾.
 فَرَّغَ الشَّيْئُ: شته که ی خالی کرد ه
 دهگوتری: (فَرَّغَ الْإِنَاءَ وَفَرَّغَ الْمَكَانَ).
 فَرَّغَ مَا فِي الْوِعَاءِ: نهو ی له قاپه که دا بوو پستی.
 إِفْتَرَّغَ الْمَاءَ: ناوی به سمر خوی دا کرد.
 تَفَرَّغَ مِنَ الشَّغْلِ: وازی له نیشه که هینا.
 تَفَرَّغَ لَهُ: خوی بو ته رخاں کرد.
 إِسْتَفَرَّغَ فُلَانٌ: فلان کهس پشایه وه.
 إِسْتَفَرَّغَ جَهْدَهُ فِي كَذَا: هه موو هیزو توانای خوی لهو نیشه دا سمرف کرد.
 الْفَارِغُ: خالی ه دهگوتری: (إِنَاءٌ فَارِغٌ وَفَرَاغٌ فَارِغٌ).
 وَقَوْلُ فَارِغٍ وَفَرَاغٌ فَارِغٌ).
 الْفَرَاغُ: بوشایی ه شوینی چۆن.
 الْفِرَاغُ مِنَ الدَّلْوِ: نهو لا که چاپیه ی
 دۆلچه که ناوی لیوه پۆده کری ه
 حهوزه ناویک له پیستی پشه
 ولاخو شتی وا دروست بکری ه
 مهنجه لی گهوره، قازان که هه ل
 نهگری ه (ك: افرغة) ه دهگوتری:
 (رجل فراغ) بیاویکی خوشپویه ه
 (ناقة فراغ) حوشتی نیشانه نهکراو.

الْفَرَاغَةُ: دله پاوکی و ناره حه تی
 دمروونی.
 الْفَرُّغُ: بهفیو چوون ه دهگوتری:
 (ذَهَبَ دُمُهُ فَرَّغًا) خوینی بهفیو
 چوو.
 الْفَرِیغُ: بان و پۆر ه جه قو و کیردی
 زور تیز ه دهگوتری: (رجل فريغ)
 بیاویکی زمان تیزو قسه زانه (طعنة
 فريغة) برینیکی قهوارمییه وه
 خوینی لی دمتکی.
 الْمَفْرَغُ: دهگوتری: (درهم
 مُفَرَّغٌ دیر هه مو زیویکی له قالب
 دراوه.
 الْمَفْرَغَةُ: دهگوتری: (حلقة مفرغة)
 نه لقه یه که نازاندی سهر و بنی
 کامه یه هیچ شوینی پیکه وه لکانی
 پیوه دیار نیه.
 فَرَفَّرَ: بهله ی کرد له پویشنداو
 هه نگاوه کانی کورت کورت و خیرا
 خیرا هاویشتن ه خوی ته کاند ه
 خوی پاوه شانند.
 فَرَفَّرَ فُلَانٌ: فلان کهس کالفام بوو
 بیعه قل بوو ه که زاوه ی بو شافرت
 دروست کرد ه ملی نایه نه حه قی و
 خویره تی.
 فَرَفَّرَ فِي كَلَامِهِ: قسه ی تی که له و
 پیکه لی کردن.

فَرَقَرَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی ڕاوه‌شاندو
دمنگی ئی هینا، کردی به‌شەشەقه.

فَرَقَرَ الذَّنْبُ الشَّاءَ: گورگه‌که مه‌رمکه‌ی
ونج‌ر ونج‌ر کرد ە که‌له‌پارچه‌ی
کرد.

فَرَقَرَ الشَّيْءُ: شته‌کە‌ی هه‌ته‌کاند،
ته‌کاندی.

فَرَقَرَ فُلَانًا: ناموس و حه‌یای له‌که‌دار
کرد ە بوختانی بۆ هه‌له‌به‌ست.

الْفُرَارِيُّ: وێڵ و گێڵ و بێ مه‌به‌ست ە
بیجوی مه‌رو بزن و مانگا کێوی ە

شیر: که‌ هاوشانی خۆی که‌له‌پارچه
بکا ە دمگوتری: (اسد فُرَارِيٌّ و فرافرة)

ە مندالی تیگه‌به‌شتو و پیگه‌به‌شتو ە
ئه‌سپێک لغومکه‌ی بجوئینی و

هه‌ولێدا له‌سه‌ری خۆی دامالێ.

الْفَرَارُ: داریکی زۆر ڕه‌ق و به‌توه‌ زۆر
دره‌نگ دمسه‌وتی و دمبه‌یتیه

خۆله‌میش: کاسه‌و که‌هوجک و شتی
وای ئی دروست دمکری ە جوړیکه

له‌که‌زاوه‌ی ئاڤه‌رت.

الْفُرْفُرُ: جۆله‌که‌ی بجوک.

الْفُرْفُورُ: گه‌نجی پیگه‌به‌شتو ە جۆله‌که‌ی
بجوک.

الْفِرْفِرِيُّ: جوړیکه‌ له‌په‌نگ، په‌نگیکێ
سوری مه‌یه‌لو ڕه‌ش ە دمگوتری:

(جوهر فِرْفِرِي).

الْفِرْفِرِيْن: له‌بواړی په‌زیشکیدا په‌نگیکه
ماده‌یه‌که بۆ هیموگلوبین په‌یدا
ده‌ی.

الْفِرْفِرِيْنِي: (بول فِرْفِرِي) میزیکه
به‌سروشت ماده‌ی فرفرینی تێدايه
به‌زۆری.

فَرْقَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ فَرْقًا وَفَرْقَانًا: دوو شته‌که‌ی
لێک جیاکردنه‌وه.

فَرْقَ بَيْنَ الْحَصَمِ: بې‌پاړی دا له‌نیوان دوو
دزو په‌که‌به‌رمکان و کێشه‌که‌ی بۆ په‌کاڵا

کردنه‌وه ە قورئان دمفه‌رموی: ﴿فَاَفْرُقْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْفَاسِقِينَ﴾.

فَرْقَ بَيْنَ الْمُتَشَابِهَيْنِ: لایه‌نی جوداوازی
نیوانی دوشته لێکچوو‌مکانی دیاری
کردو رونی کردموه.

فَرْقَ لَهُ عَنِ الْأَمْرِ: کاره‌که‌ی ئاشکراکرد.

فَرْقَ لَهُ الطَّرِيقُ أَوِ الرَّأْيُ: ڕه‌گه‌که‌ ئاشکرا
بوو، رون بۆوه.

فَرْقَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی دابه‌ش کرد.

فَرْقَ اللَّهُ الْكِتَابَ: خودا قورئانی
به‌ئاشکرای و رونی مانا و مه‌به‌ست

نازل کردوه ە قورئان دمفه‌رموی:

﴿وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى
مُكِّنٍ﴾.

فَرْقَ الصَّبِيَّ: منداله‌که‌ی ترساند.

فَرْقَ فَرْقًا: زۆر ترساو هه‌له‌ره‌زی ە قورئان
دمفه‌رموی: ﴿وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ﴾.

فَرِقَ مِنْهُ: لِيّی ترسا.

فَرِقَ عَلَيْهِ: بهزهیی پیا هاتهوه بوی به
پهروش بوو.

فَرِقَ فُلَانٌ: هَلَانَكهس چهوهه ناو
ههضه بهو بانومهكو پییدا رویی ه به
سروشتو زكماك دانی شاش بوون ه
دمگوترئ:

فَرِقَتِ الْأَسْنَانُ: ددانهگان شاشو كهل
بوون.

فَرِقَتِ الدَّابَّةُ: وِلاخهكه كلؤتیکی بهرزو
كلؤتیکی نزم بوو.

فَرِقَ التَّيْسُ: نیریهكه نیوان دوو
شاخهكانی پان بوو ه یان نیوان دوو
گونهكانی پان بوو.

فَرِقَ الدِّيكُ: كهئهشیرمهكه دوو پوپنهی
هههبوو، چونكه نیوانیان هههبوو ه
دمگوترئ: (فَرِقَ عَرَفَ الدِّيكِ) پوپنهی
كهئهشیرمهكه دوولا بوو دووكمهت بوو
بهزكماك (فهو افرق وهي فراق).

أَفَرَقَ الْعَلِيلُ: نهخوشهكه چاك بؤوه.

أَفَرَقَ النَّاقَةُ: حوشرمهكه بیچومهكه لی
دوور كهوتهوه ه یان دووسالو سی
سالی بهسمردا تیپهری ناوس نهبوو.

أَفَرَقَ فُلَانًا: هَلَانَكهسی والی كرد
بترسیو هاوار بكا.

أَفَرَقَ الرَّجُلُ غَنَمَهُ: پیاومهكه مهرو
بزنهكانی ونكردو ههوتاندنی.

أَفَرَقَ إِبِلُهُ: حوشرمهكانی له پیاوانهكهدا
بهرهلاا كردن بؤ نهوهی بؤخویان
بلهومرین ه حوشرمهكانی بهكهل
نهدان و ناوس نهبوون.

فَارَقَهُ مَفَارَقَةً: لِيّی دوور كهوتهوه.

فَرَّقَ بَيْنَ الْقَوْمِ: تمفرقهو جودازازی
خسته نیوان دووشته لیک چوومهكه
دمشگوترئ: (فَرَّقَ الْقَاضِي بَيْنَ
الزَّوْجَيْنِ) دادومرهكه برپاری لیک
جیابوونهوهی ژنو میردهكهی دا.

فَرَّقَ الشَّيْءُ: شتهكهی پارچه پارچه
كرد.

فَرَّقَ اللَّهُ الْقُرْآنَ: خودا قورثانی پارچه
پارچهو نایهت نایهتو سورمت
سورمت نازل كردووه.

فَرَّقَ الْأَشْيَاءَ: شتهكانی بهش كردن.

فَرَّقَ الْعَصِيَّ: مندالهكهی ترساند.

إِنْفَرَقَ الْقَوْمُ: خهلكهكه بلاومپان لی
كردو ههریهكهپان بهلایهكدا رویی.

إِنْفَرَقَ الشَّيْءُ: شتهكهی بلاو كردموه ه
دوولمت بوو ه دمگوترئ:

إِنْفَرَقَ الصَّبْحُ: بهیانی گزنگی دا
تاریکایی دری پچ درا.

تَفَارَقَ الْقَوْمُ: قومومهكه ههندیکیان له
ههندیکیان جیابوونهوه.

تَفَرَّقَ الشَّيْءُ تَفَرُّقًا وَتَفَرُّقًا: شتهكه
كههتو بهرت بوو.

تَفَرَّقَ الرَّجُلَانِ: دوو پیاوهمکه لیک
جیابوونهموهو همریهکههیان
به لایه کدا پوی.

التَفَارِقُ: پارچه و بهش (تفاریق
الشئی) پارچه بلاو بوومکانی شت
دمگوتری: (أَخَذَ حَقَّهُ بِالتَّفَارِقِ)
وهمجیه وهمجیه و بهشبهش مافی
خوی و مرگرت.

الْفَارِقُ: نهوهی شتیك له شتیك
جیادمکاتهوه (ك: فراق).

الفاروق: نهوهی حهق و بهتال لیک
جیابکاتهوه (نازناوی عومهری
کوری خهتتابه (زور ترسان.

الفارقة: ترسانی زور.

الفراق: لیک جیابوونهموه بهزوری بؤ
لیك جیابوونهموهی جهسته
بهگاردی.

الفرق بين الأمرين: جیاکردنهوهی نیوان
دووکارو روداو (نیوان دوو کومه له
قزی سهر (توقه سهر.

الفرق: بهمانا شهقامه ری نیوان دوو
کبو (قهواری گهوره (درزو شبههقی
گهوره (بانوو دهشتایی بهرز
شهپولی بهرزمومبوی دهریا (کهرتو
لهتی همر شتیك قهباری ههبی.

الفرق والفرق: پیاویك به سروشت زور
بترسی.

الفرقان: قورئانی پیروز (به لگمو
پاساو (همرشتیك حهق و بهتال
لیك جیابکاتهوه.

الفرقة: کومه لیک مروفه (دمگوتری:
(فرقة التمثيل) (فرقة الألعاب)
کومه لیک قوتابی هاوته مهو
هاوجه شن له خویندنندا (چهند
هیزو لیوایهک لهسوبا.

الفرقة: لیک جیابوونهموه.

الفرق: زور ترسان.

الفريق: تاقمیکی زوری ئادهمیزاد
جیابووهو دوورکتهوه (نهسپی
پیشکتهوتوو له کیپرکی دا (پلهیهکه
لهپلهی سهربازی (ك: فرقاء
وافرقة).

الفرق من الرأس: توقهسهر و خهتی
لیك جیابوونهموهی قزی سهر له
ناوجه وانهوه تا پشته مل (نهو
شوینهی پینگاکان لیک جیادهمنهوه،
چارو پنیان و جیابوونهموهی
پینگاکان.

مفارق الحديث: لایه نه ناشکراو
پوونهکانی ئاخاوتن.

الفرقة: نهستیرمیهکه لهنزیک قوتبی
شیمالیهوه دهیندری، شوپنهکهی
دیارهو تا نهندازمیهک سابیته (پیی
دمگوتری: نهستیرمی قوطبی (له

نزيكیه وه نه ستيړمیه کی ترو
هاوشیوهی نهو به لام بچوکتړ لهو
پیکهون بویه شاعر دهلی:

وکل اخ مفارق اخاء
لعمر ابيک حتی الفرقدان

گوڼلکه له ه (ک: فرقد).

الْفُرْقُدُ: به مانا (الْفَرْقَدُ) دی ه (ک: فرایق).

فَرَّقَ الشَّيْءُ: شته که دهنکی لی هات،
نالهی کرد.

فَرَّقَ الشَّيْءُ: شته که می تفاندوموه
گرمی هات.

فَرَّقَ أَصَابِعَهُ: پهنجه می تفاندن.

فَرَّقَ فَلَائِئاً: ملی فلانکسی بادا،
به جوریک دهنکی مل تفاندنه که می
هات.

إِفْرَنْقَعَ: بازکی توندی هاویشته و
پشتی هه لکرد.

إِفْرَنْقَعَتِ الْأَصَابِعُ: جومزگی

پهنجه کانی تیک گران و دهنکیان لی
هات ه دمشگوتری: (إِفْرَنْقَعَ الْقَوْمُ عَنْ

الشَّيْءِ) خه لکه که بلاومیان له شته که
کردو لی دوور که وتنه وه.

تفرقت الأصابع: پهنجه کانی دهنکیان
لیوم هات و تهقین.

الْفَرْقَةُ: دهنکی لیکنانی دوو شته ه
تهقینه وهی به هیزو دهنکی گموره.

الْمُفْرَعَات: مهوادی تهقینه وه، نهو
مهوادی نهی هیزی تهقینه و میان زور
به هیز بی.

فَرَّقَ الشَّيْءُ فَرَكًا: شته که می کړاند،
خوراندی ه دمشگوتری:

فَرَّقَ الْحِمَصَ وَ فَرَّقَ الْجُوزَ: توپکی نۆکه که
یان گوپزمکه می هه لقیقاند بۆنه وهی

توپکله که میان لی دامالی ه دمشگوتری:
(فَرَّقَ الثَّوْبَ) هوماشه که می کړاند،

خوراندی بۆنه وهی نهو شته ی پیوهی
نووساوه لی بیته وه ه (فهر فارك
والثوب مفروك).

فَرَّقَ فَرَكًا: ناخوشی وېست پهی لی بوو،
به زوری بۆرق لیبونی نیوان ژنو
میرد به کاردی ه (فهر وهي فارك).

أَفْرَكَ السُّبُلُ: گوله گهنمه که می بووبه
فهریک به کاری نهومدی هه لی
پروپتی و بی پروپتی و پاک بکری و
بخوری.

إِنْفَرَكَ الشَّيْءُ: شته که تمفرو تونا بوو
هه لومری و کهوته خوار.

إِنْفَرَكَ الْمَنْكِبُ: شانی داجوپراو شانی
داکهوت.

تَفَرَّقَ الْمُحْتَضُ: نیرموکه که له قسه و
پویشته و هه لس و کهوتدا ژنانه
پهفتاری کردو خوی و کهوو ناهرمته
نیشان دا.

إِسْتَفْرَكَ الْحَبُّ فِي السُّنْبَةِ: دانه و ناله که له

گوله که پيدا بنگه یی و رَهَق بوو.

الْفِرْلُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: نه و شته یه تو یکل ی

بوو بیته وه ۵ تو یکل ی داملد رابی.

الْفِرْلُ: تو یکل ی کراوه پاککراو ۵

گه منم و (زوپات) گه منم شامی

سهرمتای بنگه یی شستن یان ۵

قهرم خهرمان ۵ ئی سغان یکی

بچکوله یه له بنی زماندا.

المفروكة: خواردن یکی گونلن نشینه

میصریه گان دروستی دمکه ن له

گه منم شامی و پُون و شیر.

قَوْمَ اللَّحْمِ: گوشته که ی هه منجی.

أَفْرَمَ الْإِنَاءِ: قاپه که ی پرکرد.

الْفَرَامَةُ: نامیری هه منجین.

الْفَرَانُ: نان هوا، نانکهر.

الْفُرْنُ: تهن دوری نان هوا خانه.

الْفُرْبِيَّةُ: نان یکه شیر و پُون و شه کری

تی که ل دمکری.

الْفِرْبَدُ: شمشیر ۵ نه و تیشکه ی

له ناکامی شه پوی پوناکی له پانایی

شمشیر که بهرچاو دمکه وی ۵ دمکه

هه نار ۵ گولی سور.

الْفُرَابِقُ: شیر ۵ شارمزاو چاو ساغی

پیش سوپا، یان پیشه نگی نامه بهر.

فِرَّةٌ فَرَامَةٌ: تهرده ماخو له خوی بایی و

به درموشت بوو.

فِرَّةٌ فَرَامَةٌ وفروضة: جوان و قوز بوو ۵

چوست و چالاك و شارمزاو لیزان و

دمست پهن گین بوو.

أَفَرَّةٌ: شتیکی جوان و سهرمنج پراکیشی

به دی هیئا ۵ شتیکی جوانی دروست

کرد خانویکی ناپایی بنیات نا.

أَفَرَّتِ الْمَرْأَةُ: ناهرته که منداییکی

جوانی بوو، کوز یکی قوزو شوخ و

شهنگی به وه له دیئا.

فِرَّةٌ: به مانا (أَفَرَّةٌ) دی.

إِسْتَفَرَّةٌ: شتی باشی هه لیزارد.

أَفَرَّةٌ: جوانتر، قوزتر ۵ دمگوتری: (فلان

أَفَرَّةٌ مِنْ فُلَانٍ) فلان له فلان قوزتره،

جوانتره.

فَرَحَدَ الْفَلَامُ: منداله که (گه نجه که)

خوی دارشت و بنگه یی.

فَرَحَدَ نَفْسَهُ: هه ناسه ی تهنگ بوو.

تَفَرَحَدَ الْفَلَامُ: کورمه که هه له و جوان

بوو.

الْفُرْهُدُ: گه نجی جوان خاس و تازه

بنگه یشتوو ۵ بیچه و شیر.

الْفُرْهُودُ: به مانا (الْفُرْهُدُ) دی ۵ (ك:

فرا هید).

فَرَى الثِّيَابِ: قوماشه که ی کرده فهر وه

۵ فهر وه ی له سهر پو شاکه وه پو شی ۵

قوماشه که ی توکن کرد پرزی تی

کرد.

إفترى فرأوا: فهموهی پویشی.

الفرأ: کهرمکیوی.

الفرأء: فهموه دروست کهر ه فهموه فروش.

الفرؤ: پیستی برئ گیانله بهمره و مکوو ورج و ریوی، پیسته که دمیباغ دهکری و دهکریته پویشاک بو خوپاراستن له سهرما یان بو جوانی و زینهن له بهر دهکری.

الفرؤة: پیستیک توکی پیومه بی ه دهگوتری: (فرؤة الرأس) (فرؤة الدب، فرؤة الثعلب، فرؤة الغنم).

فری الشئئ فریاً: شته که ی هه لاشت، درپی و وردی کرد.

فری القربء: دیمکه ناو مکه ی نه ندازه گرت و دروستی کرد ه (قربء) پارچه یه که پیستی خاراو و دهباغکراوه لایه کی دمدوریته وه و دهکریته دیمکه ی ناو یان هی دوو ماست.

فری الکذب: دروکه ی هه لیه ست ه بوختانی کرد.

فری الأرض: به زهوییه که دا ریوی و بری. فری فری: سهرسامو حیرمت زده بوو.

أفری الشئئ: شته که ی شهق کرد، درپاندی.

أفری فلاناً: زور بهتوندی دابهزیه سهر فلان و سهرزمنشتی کرد.

أفرج الأوداج: شا پر مگه کانی لاملی برین و خوینه که یان دهرهات، خوینه که یانی دهرهینا.

فَرَأه: بو زید مپویشی له مانای (فَرَأه) دی.

إفتری القول: قسه که ی هه لیه ست.

إنفري الشئئ: شته که شهق بوو لیك بووه.

تفری الشئئ: شته که شهقی برد، درپا دادرا ه دهگوتری: (تفری عنه ثوبه) کراسه که ی له بهردا درپا ه (تفری الليل عن صبحه) شهوگار شهق بوو بهیانی دا.

تفرت العين: کاریزمکه هه لقولی و ناوی لی هات.

تفرت الأرض بالعين: زهوییه که شهق بوو ناوی لی هه لقولا.

الفریة: بوختان و درؤ ه (ك: فری).

الفری من الأمور: قسه ی هه لیه سراو، شتی به درؤو بی بناغه ه قورئان دمه رموی: ﴿قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ ه دهگوتری: (فلان یفری الفری) نه گهر نیشی چاک نه نجامداو شتی سهیرو سه مهره بکا ه هه روا ناوه بو بیای بوختانکهر.

فَرَزَ الشربَ فَرَزاً: قوماشه که ی دادری ه پرزاندی.

فَوَزَ الشئئ: شته که ی شهق کردو لیکی جیا کردموه.

فَزَرَ الشَّيْءُ مِنَ الشَّيْءِ: شته‌ک‌هی له شته‌که
جیا کردموه.

فَزِرَ فَزْرًا: له پشتی یان له سنگی گریه‌که
دمرچوو ۵ (فهو أفرز وهي فزراء).

أَفَزَرَ الشَّيْءُ: به‌مانا (فَزَرَةُ) دئی.

فَزَرَ الشَّيْءُ: به‌مانا (فَزَرَةُ) دئی.

إِنْفَزَرَ الثُّوبُ: کراسه‌که شه‌ق بوو، پزی.
تَفَزَّرَ: قه‌لش قه‌لش بوو.

الْفَازِرَةُ: رینگایه‌که به‌ناو لمبه‌لانی ته‌باره
به‌ستوودا، همر ده‌لئی درزو
به‌سروشت له زمویه‌که بووه.

الْفَزَارَةُ: پلنگی میینه.

الْفِزْرُ: بیجوه نی‌ره‌ی پلنگ ۵ بیجوه
نی‌ره‌ی به‌ور ۵ کاره کیوی.

الْفَزَاءُ: کچوله‌ی گه‌نجو گوشتن و
تی‌کسم‌پاو و خؤ‌دارپژ.

الْفَزْرَةُ: لوهه گوشت و نی‌سفانی‌که له
سنگ یان له پشت په‌یدا ده‌ی.

الْفِزْرَةُ: پلنگی می ۵ دی‌له پلنگ ۵
که‌ندرو درزی گه‌وره.

فَزَرْنَا: ترسا ۵ (فَزٌّ عَنِ الْأَمْرِ) له‌کاره‌که
دووور که‌وته‌وه، لای دا.

فَزَّ الرَّجُلُ فَزَاةً وَفَزِيَّةً: بیاوه‌که چوست و
جالاک بوو گورچ و گۆل بوو (فَزَّ الْجَرْحُ

فَزًّا) برینه‌که هه‌وی کرد و کی‌مو
زوخواوی لی پ‌هوان بوو.

فَزَّ فَلَانًا فَزًّا: ترساندی و نی‌زعاجی کرد.

أَفَزَهُ: به‌مانا (فَزُهُ) دئی.

تَفَزَّأَ: هه‌ریه‌که له دوو به‌رامبه‌رمه‌که

ویستی به‌سهر شه‌وی تریان دا زال
بی.

إِسْتَفَزَهُ الْخَوْفُ: ترسو و بیم جاپزی کرد.

إِسْتَفَزَ فَلَانًا: فلان‌که‌سی تو‌په‌ کرد و
ته‌نگی بی هه‌لچنی.

الْفَرُّ مِنَ الرِّجَالِ: بیایوی چوست و قالد
سوک ۵ بی‌چوی مانگا کیوی.

الْفَزَّةُ: بازدانی به‌زۆر ته‌نگه‌تاو کردن.

فَزَعَ فَلَانًا فَزْعًا: فلان‌که‌س گرزو
نار‌ه‌حت بوو، هه‌ل‌سه‌می‌ه‌وه له‌شتی‌کی
سامناک.

فَزَعَ الْقَوْمَ: به‌هانای قه‌ومه‌که‌وه هات و
یارمه‌تی دان.

فَزَعَ فَزْعًا: ترساو دلی داخو‌رپا.

فَزَعَ إِلَيْهِ: په‌نای بۆ برد و داوای به‌هانا
هاتنی لی کرد ۵ گوتراوه: (أَفَزَعَهُ لَأَ

فَزَعٌ) که‌ترسا به‌هانایه‌وه هات.

فَزَعَ مِنْ نَوْمِهِ: له‌خه‌و راستی کردموه،
به‌ناکای هی‌نا.

فَزَعُهُ: به‌مانا (أَفَزَعُهُ) دئی.

فَزَعَ عَنْهُ: ترسو و بیمی لی پ‌واندموه.

الْفَزَاعَةُ: زۆر ترسناک ۵ شه‌وی

ده‌یترسینی ۵ شه‌وی به‌هانایه‌وه دئی.

الْفَزْعُ: ترسو و بیم ۵ په‌نابردن ۵
به‌هاناو هاتن.

نقوش

مفتاح أو مفتاح

مضخة

نقش

خصل الحاتم

فساتين

فستق

فأس

فدام البحر

فروعون

فادن

فواش السعفة

فريكة

فخعة

فج

فهرزات

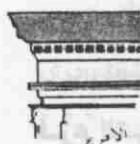
فوزان

فنية النهار

فشاخ

الأمير

فواش الطاحون

فروعون

فستق العبيد

فسيلا

فصن

فسل

فوس البحر

فصدفة

فجل

فوسون

فشر

فاز

فراشة

فوس

الْفَرْعُ: به هاناوه هاتوو ه هاوار بهرو پهناهر.

الْفَرْعَةُ مِنَ الرِّجَالِ: نهو كهسهی خهلك زور ليی دهرسى.

الْفَرْعَةُ مِنَ الرِّجَالِ: پياويكه زور لهخهلك بترسى.

الْمَفَارِغُ مِنَ الرِّجَالِ: كهسيكه هانا بو كهسانى ديكه بهرى يان به پيچهوانه بههانای خهلكهوه بجي.

الْمَفْرَغُ: نهو كهسهی ترسو بيمى لهكول كرابيتهوه ه ترسنوك.

الْمَفْرَغُ: كهسيك لهكاتى تهنگانهدا پهناى بو دهرى.

الْمَفْرَغَةُ: بهمانا (الْمَفْرَغُ) دى ه همر شتيك ترسى لي بكرى.

فَرْغُهُ: جازى كردو دهرى كرد.

فَسًا الثَّوْبُ: قوماشهكهى راكيشا تا دپاو ههلتيشا.

فَسًا فَلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانكهسى لهكارهكه مهنه كرد.

فَسِيَّ فَسًا: سنگى دهرپهري و پشتى چال بوو ه (فهو أفسأ وهي فَسَاءُ).

فَسًا الثَّوْبُ تَفْسِيَّةً: قوماشهكهى زور راكيشا تا ههلتيشاو دپا.

تَفَسًا الثَّوْبُ: قوماشهكه ههلدپاو پزى.

الْفُسْتَانُ: پوشاكيكى ناهرمتانه جوړهها رمنگو شيوهى ههيه.

الْفُسْتُقُ: درختيكي بهرداره لهپيرى درخته ههزوانيهاكانه، قاوغهكهى

دوو فليقهو ناوكهكهى مهيلهو سهوزمو تامى خوشه له ولاتى شامو

لهنديران و زور ولاتى تر دهرپونديرو وميهر دهرينديرو.

الْفُسْتَقِي: رمنگى فستهقى مهيلهو سهوز.

فَسَحَ لَهُ فِي الْمَجْلِسِ فَسْحًا: له مهجليسهكهدا ريگاي بو كردموه تا

دابنيش.

فَسَحَ لَهُ الْأَمِيرُ: پاشا ريگاي پيدا سهفهر بكا.

فَسَحَ الْحُرَّتَيْنِ: كوني موروهمكهى فراوان كرد.

فَسَحَ الشَّيْئُ: شتهكهى بلاو كردموه، پانى كردموه.

فَسَحَ الْمَكَانُ فَسَاحَةً: شوينهكه فراوان بوو.

أَفْسَحَ الْمَكَانُ: شوينهكهى فراوان كرد.

فَسَحَ الْمَكَانُ: شوينهكهى فراوان كرد.

إِنْفَسَحَ الْمَكَانُ: شوينهكهى فراوان بوو.

إِنْفَسَحَ صَدْرُهُ: سنگى فراوان بوو.

إِنْفَسَحَ طَرْفُهُ: روانيني دريژ بووهو دوورى بينى.

تَفَاسَحَ الْقَوْمُ: خهلكهكه مهجليسهكهيان فراوان كرد بوئهوهى جيگاي كهسانى تريش بيتهوه.

تَفَسَّحَ الْمَكَانُ: شوینمهکه فراوان بوو.
تَفَسَّحَ فُلَانٌ: فلانکهس داوای جیگه
کردنهووی کرد ۵ داوای پشودانی
کرد لهکارکردندا یؤنهووی
بجهسیتهوه.

تَفَسَّحَ لَهُ فِي الْمَجْلِسِ: مهجلیسهکهی
فراوان کرد ۵ جیگای بؤ کردموه.
الْفَسْحُ: جهوازی سهفهیر.
الْفَسْحُ: دهگوتری: (منزل فُسْح)
مهنزلیکی پان و پۆر ۵ (رجل فُسْح)
پیاویکی سنگ فراوانه.

الْفَسْحَةُ: پان و پۆر، فراوان ۵ دهگوتری:
(في هذا الأمر فسحة) لهم کاردا
فوسحهو مهجال ههیه ۵ پشودان
لهنیوان دوو وهجهی کار.
الْفَسْحَتَانِ: دوو لاجهناکهی خوار لیوی
زهرهوه موی لی نهروایی.

فَسَّحَ الرَّجُلُ فَسْحًا: پیاوهکه زهعیفو لاواز
بوو نهزان بوو.

فَسَّحَ الرَّأْيَ: رایهکهی ههسادو شیواند.
فَسَّحَ الْأَشْيَاءَ: شتهکانی لیک
جیاکردنهوه.

فَسَّحَ الشَّيْءَ: شتهکهی ههئومشاندوهوه.
فَسَّحَ الْبَيْعَ أَوْ الْعَقْدَ: مامهلهکهی
ههئومشاندوهوه، گرێبهستهکهی پوچهل
کردموه.

فَسَّحَ الْفِصْلَ: جومزگهکهی لهشوینی
خوی لابرد بهبی نهووی بیشکینی.

فَسَّحَ الثَّرْبَ عَنْ نَفْسِهِ: کراسهکهی خوی
داکهندو هریی دا.

فَسَّحَ الرَّأْيَ وَغَرَهُ فَسْحًا: رایهکه پوچهل
بوو، خراپ بوو.

أَفْسَحَ الْقُرْآنُ: قورنانی لهبیر جهوه.
فَاسَّحَهُ الْبَيْعَ: داوای لی کرد مامهلهکه
پوچهل بکاتهوه ۵ پان هاو پای بی بؤ
پوچهل کردنهوه.
إِنْفَسَحَ الشَّيْءُ: شتهکه ههئومشابهوه،
پوچهل بؤوه.

تَفَاسَّحَ الْبَيْعَانِ الْبَيْعَ: کرپارو فروشیار
ههردوکیان برپاریاندا مامهلهکه
ههئومشیننهوه.

تَفَاسَّحَ الْأَقَارِئِلُ: قسهو باسهکان دز
بهیهک بوون.

تَفَسَّحَ الشَّيْءُ: شتهکه داومشاو فاسید بوو.
تَفَسَّخَتِ الْمَادَةُ الْعَضْوِيَّةُ: ماده
عوضوییهکه بههوی کاریگهری
بهکتریاکانهوه داومشاو رزی.

تَفَسَّحَ الشَّعْرُ عَنِ الْجِلْدِ: توکی پیستهکه
پوتایهوهوه ههئومری ۵ دمشگوتری:
(تَفَسَّحَ اللَّحْمُ عَنِ الْعَظْمِ) گوشتهکه
لهئیسقان دامالئرا ههئومری.

تَفَسَّخَتِ الْفَأْرَةُ فِي الْمَاءِ: مشکه تۆپاوهکه
لهئاوهکه دا رزی و پارچه پارچه بوو.
تَفَسَّخَ الْفَصِيلُ تَحْتَ الْحِمْلِ الثَّقِيلِ: بیچهو
حوشترهکه نهیتوانی باره قورسهکه
ههئبگری.

الْفَسْخُ: كەسكى لاواز كە نەتوانى
بەرمەنگارى چورتەم تەنگانە
بېيتەوۈ كارى خۆى ئەنجام بىدا.
الْفَيْسُخُ: پزىو، ھەلۈمشاۋە، پوچەل
كراۋە، داۋمشاۋ ۋ جۆرە ماسىيەكە.
فَسَدَ اللَّحْمُ أَوْ اللَّبَنُ: گۆشتەكە پان
شېرەكە بۆگەنى كىردو كەلكى نەما.
فَسَدَ الْعَقْدُ: گرېبەستەكە پوچەل بۆۋە.
فَسَدَ الرَّجُلُ: پىاۋەكە رېبازى راستى و
حېكمەتى ھەلەكردو سەرى ئى شيوا.
فَسَدَ الْأُمُورُ: كارو ئىشەكان گەندەل
بىوون و پىشېۋى و نارېك و پېكى
تىپاندا زۆر بوو.
أَفْسَدَ الرَّجُلُ: پىاۋەكە گەندەل بوو.
أَفْسَدَ الشَّيْءُ: شتەكەى داۋمشاندو
پزاندى خراپى كرد.
فَاسَدَ الرَّجُلُ رَهْطَةً: پىاۋەكە خراپەى
بەرامبەر تاقەم و پېرەكەى خۆى ئەنجام
دا خىانەتى ئى كردن و ئەوانىش دژى
وستان ناشوبىيان نايەۋە.
تَفَاسَدَ الْقَوْمُ: خەلەكەكە پىشتىان لەيەك
كردو قەتەى سىلەى پەحمىيان كرد،
لَيْك دابېران.
إِسْتَفْسَدَ الشَّيْءُ: كارى بۆ ئەۋە كرد
شتەكە فاسىد بى ۋ دىگوتىرئ:
(إِسْفَسَدَ الزَّرْعَ) كشت و كالىكەى وا
ئى كرد كەلكى نەبى.

إِسْتَفْسَدَ الرَّجُلُ رَهْطَةً: پىاۋەكە خراپە و
خىانەتى بەرامبەر خىزم و خىلى
خۆى ئەنجام دا.
الْفَسَادُ: پزىن و داۋمشان و بى كەللك
بىوون ۋ پىشېۋى و ئازاۋە، گرانى و
قات و قېرى ۋ زىان گەيانەلدىن
بەخەللك.
الْمَفْسَدَةُ: زىمرو زىان ۋ دىگوتىرئ: (هَذَا
الْأَمْرُ مَفْسَدَةٌ لِكَذَا) ئەم كارە زىانى
بۆ ئەۋ شتە ھەيە ۋ ھەرشتىك
سەرىكىشى بۆ فەسادو گەندەلى و
خراپەكارى ۋ (ك: مفايد).
فَسَّرَ الشَّيْءَ فُسْرًا: شتەكەى پون كىردمەۋە.
فَسَّرَ الطَّبِيبُ: پزىشكەكە سەپرى مىزى
نەخۆشەكەى كرد بۆئەۋەى بزانى
نەخۆشەكەى جىيە.
فَسَّرَ الشَّيْءَ: شتەكەى پون كىردمەۋە.
فَسَّرَ آيَاتَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ: نايەتەكانى
قورئانى تەفسىر كردن و ماناۋ
مەبەستەكانى پون كىردنەۋە،
نەئىنى و حېكمەت و ئەھكامەكانى
خىستەنە پوو.
إِسْتَفْسَرَهُ عَنْ كَذَا: داۋاى ئى كرد ئەۋ
شتەى بۆ پون بىكاتەۋە ۋ
دىگوتىرئ: (إِسْتَفْسَرَهُ كَذَا).
التَّفْسِيرُ: شىكىردنەۋەۋە پون كىردنەۋە.
تفسير القرآن: لەبۋارى زانستە

ئىسلامىيەكاندا مەبەسست
پونكردنهوۋە شىكردنهوۋە ماناۋ
مەبەستەكانى ئەو كىتەبە پىرۋىزىيە،
دەر خىستى ئەو عەقىدەم نەينى و
حوكم و خىكمەتەنەن كە لە
دووتوۋى ئابەتەكانى دا ھەن.

الفسطاط: خىمە و رەشمال كە لە
كۆلك و مو دروست بىرى ۋ شارىكى
مىزۋوۋىيە لە ۋلاتى مىصر عەمرى
كۆرى عاص لەو شوپنەى خىمەكەى
خۆى ئى بوو دروستى گردوۋە ۋ
ھەروا وشەى (فسطاط) ناوہ بۆ
كۆمە ئىك ئادەمىزاد.

الفسيط: نىنۋك كەر ۋ رەحەتى و
پا ئىومرى شلەمەنى.

فسفس فلان: فلان زۆر گىل و ئەحمەق
بوو.

فسافس: مىشىكى زىانبەخش و بۆگەنە
بە عەرمى ناۋىكى تىرىشى ھەيە
پىي دەگوتى: (البقة).

الفساس: كەسىك زۆر ئەحمەق و گىل
بى ۋ شىشىرى كۆل و نەبىر ۋ
رەككىكى سەوزى بۆگەنە گوتىكى
سپى ھەيە لەدەم جۆگە و پوبار
دەرپوئ.

الففس: خانوى رازاۋە بە پارچە
شوشە بەردى مەرمەرو لەتە مىرو
ئەو شتانە.

الفيسفسا: وردە پارچەى رەنگاۋ
رەنگ لەبەردى مەرمەرو مورو
شتى ۋا، پىكەوۋە دەلكىندىرىن و
ۋىنەو دىكۆرىيان ئى دروست دەگوتى
بۆ دىۋارو ھەلاشى خانو.

فسق كل ذى قشر فسقا وفسقا:
فىستەقەكە لە توپكەكەى خۆى ھاتە
دەر، گۆپزەكە، بادامەكە لە قاۋغەكە
پان ھاتنە دەر ۋ دەگوتى: (فسقت
الرطوبة عن قشرها) ميوە تەرپو
شىرىنەكە لە توپكەكەى ھاتە دەر ۋ
(فسقت الفارة عن جحرها) مشكەكە لە
كونەكەى ھاتە دەر.

فسق فلان: فلانكەس لە خودا پاخى بوو،
سنوورى بەزاندو فەرمان و نەھىيەكانى
شەرى پاشگوتى خست.

فسقة: بەفاسقى لەقەلەم دا.
إنفسقت الرطوبة: ميوە تەرپو شىرىنەكە
لە توپكەكەى ھاتە دەر.

فساق: بەم صىغە بەكار دەھىندى بۆ
بانگوردنى ئافرىت ۋ دەگوتى:
(يا فاساق) ئەى ئافرىتى سنوور
بەزىن!

الفسيق: زۆر فاسق و سنوور بەزىن.
الفسق: بەمانا (الفسيق) دى.
الفسوق: بەمانا (الفسق) دى.
الفسيقية: ھەوزىكە لە پوخام
كەوانەيى يە ئافورى تىدايە

به زوری له باله خانه و حه ديقه و
شتی وادا دروست دمکری.

فَسَكَلَ الْفَرَسُ: نه سپه که له
پیشپر کی که دا دواکه وت له پیزی
ناخیره ووه بوو.

الْفُسْكُولُ: نه سپیک له غاردانه که دا
پاشه تا بی ۵ پیاویک له پیزی
پیشواران دا له دواوه بی ۵ (ک):
فَسَاكِيل).

فَسَلَ الْفَسِيلُ: نه مامه که ی چه قاند،
روان دی.

فَسَلَ الرَّجُلُ نَسَاةً وَفَسْرَةً: پیاوکه
ترستۆک بوو پهزیل و هیج و پوج بوو.
أَفَسَلَ الْفَسِيلَةَ: نه مامه که ی له
درمخته که کردموه ۵ یان له
زموپیه که هئی کی شاو له شوپنیک
تر روان دی.

فَسَلَ الشَّيْءُ: شته که ی پهزیل و ته زیویر
کرد.

فَسَلَ الرَّجُلُ: پیاوکه ی بی هیز کردو
وره ی پوخاند و نیشاتی شکاندموه.
إِفَسَلَ النَّبَاتُ: رومه که ی هه لکی شا
بوئنه و ی له شوپنیک تر بیر وئنی.

الْفَسَاةُ: لاوازی و بیرو رای ناپه سه ند ۵
نه خوشیه که توشی درمختی میو
دمیج گه شه و نه شه ی دموه ستین.

الْفَسَاةُ مِنَ الْحَدِيدِ وَغَرِه: ورده ناسن
که له کاتی کوتان و لیداندا
هه لدمویری.

الْفَسْلُ: نه مامه میو که ناماده دمکری
بو چه قاندن ۵ هه رشتیک خراب و
بی که لک بی ۵ دمگوتری: (رجل
فَسَلَ) پیاویکی بی رموشت و بی
مرونه ته ۵ (درهم فَسَلَ) پارمیه کی
ته زیویر و مه غشوشه.

الْفُسْلَةُ: رای ناپه سه ند و بی مرونه تی ۵
نه خوشیه که له نه خوشیه کانی
گه شه کردنی جهسته به هوی
به دخوراکیه ووه تووشی مروقه دمیج.
الْفُسَيْلَةُ: نه مامه خورما له بنکه
سه رمکیه که یه ووه دمپریری یان
له زمو ی هه لدمه ندری و له شوپنیک
تر ده چه قیندری ۵ پارچه رومیک
له بنکه سه رمکیه که ی دمکری ته ووه
دمپویندری.

فَسَا فُسَاً وَفَسَاءً: تسی که ند ۵ بایه کی ئی
بووه دمنگی نه بوو بوئی هه بوو.

الْفَسِي: شوپنی با ئی بوونه ووه، کونی
پاشه ووه.

الْفَاسِيَّةُ: خونفوسایه، له م روموه که
نه ویش بوئی ئی دی.

فَشَجَ فَشْجاً: قاجی بلاو کردموه بو
میزکردن یان بو شتی تر.

فَشَجَ: بو زیدمپه و ی له مانای (فَشَجَ) دی.

تَفَشَّجَ: بهمانا (فَشَجَ) دئ.

فَشَّحَ فَلَانًا فَشْحًا: شەبلاغەى لە فلان دا.

فَشَّحَ الصَّبِيانُ فِي لَعِبِهِمْ: منالەکان لە

یاریمکەیاندا درۆیان کردو لێکیان

دا.

فَشَّحَ الرَّجُلُ: بیاومکە جوومزگەکانی شل

کردنەوه ۵ ماندوو بوو.

تَفَشَّحَ: جوومزگەکانی شل بوونەوه.

فَشَّيْتُ فَشًّا: کەمیەک هەوای تێ کرد ۵ پەقی

هاتەوه.

فَشَّيْتُ الرِّمُّ: هەوکردنەکەى نیشتهوه،

دابەزی.

فَشَّيْتُ الْقِرْبَةَ وَغَرَهَا: ئەهوى لە کوندەمکەدا

هەبوو لەناو و هەوا دەری کرد خالی

کردەوه.

فَشَّيْتُ غَلِيلَةً: رەقی خۆی رشت، دەرایی بو

رەقی خۆی بەره‌لا کرد بۆئەهوى

کەمیەک هیواش بێتەوه.

فَشَّيْتُ الضَّرْعَ: گوانەکەى دۆشی، شیرى تێدا

نەهێشت.

فَشَّيْتُ الْقَنْلَ: بەبێ کلیل قفلەکەى کردەوه.

أَفَشَّ الْقَوْمُ: خەڵکەکە بە پالەپەستۆو

هەتسەمینەوه رۆشتن.

إِنْفَشْتُ الْقِرْبَةَ وَغَرَهَا: کوندەمکە ئەو

هەواپەى تێدا بوو هاتە دەرو

هیچی تێدا نەما.

إِنْفَشَّ اللَّيْنُ: ماستەکە لەمەشکەکە

هاتە دەرو.

إِنْفَشَّتِ الرِّيحُ: هەواکە لە کوندەمو

میزەلەدان و تۆپەکە هاتەدەر.

إِنْفَشَّ الْجُرْحُ: برینە هاوساوکە نیشتهوه

۵ دەشگوترئ:

إِنْفَشَّتْ عِلَّةُ فَلَانٍ: نەخۆشی فلان لاجوو

نەما.

إِنْفَشَّ فَلَانٌ عَنِ الْأَمْرِ: فلانکەس

لەکارەمکەدا تەمبەلی کرد.

إِنْفَشَّ الْأَنْفُ: لوتەکە لای سەروی بەرزو

نەرماییبەکەى بەرز بووه.

الْفَشَّ: گێل و ئەحمەق ۵ قوماش و

پۆشاکى باش و نەچندراو، پاپەل

کەمو تێوەدانى شاش و پاش ۵

زەلکاوێ ناو.

الْفَشَّاشُ: ئەو کەسەى بەبێ کلیل

دەزانئ قوغل و شتى وا بکاتەوه.

الْفِشَّةُ: سى گیانلەبەر کە هەوا

دەرمەداتەوهو هیچی تێدا نامێنئ.

الْفَشْرُشُ مِنَ الْأَشْيَاءِ: شتى بى سوود

حوشترێک بەبێ دۆشین شیر

لەگوانى بتکئ ۵ مەشکەپەک دۆى ئى

بەرئ.

الْفَشِيشُ: دەنگى هەوا: کە لەشت دێتە

دەر دەرگوترئ: تاپەى ئۆتۆمبیلەکە

فەشەفشی دئ ۵ واتە هەواى ئى

دەردەجئ.

فَشِيشُ الْأَعْمَى: فیشکە فیشکى مار ۵

خەشەى مار کەبەسەر شتى وشکدا

بەرئ.

فَشَعُ الشَّيْءُ نَشَأُ: شتهكه بلأو بؤوه.

فَشَعُ غَيْرُهُ: كهوته سهر شتهكهى ترو داپېوشى.

فَشَعُ بالسُّوط: كهوته سهرى و بهقامچى لىى دا.

فَشَعَتِ الثَّيْبَةُ فَشْأً: ددانهكه رپاوو له رېزى ددانهكانى پېشهوه دمرچوو.

فَشَعُ الرَّجُلُ: پياوكمه ددانهكانى پېشهوهى شاش و پاش بوون ۵ (فهر افشع و هي فشعاء).

فَاشَعَ فَلَانًا بِالْأَمْرِ: پهلهى له فلان كرد بؤ كارمكه، همر له گهل پيى گهپى خپرا دمنه دمنهى دا.

فَشَعُ: بؤ زېدمرپويى له ماناى (فَشَعُ) دئ. فَشَعُ النَّمُ فَلَانًا: خهو فلانى داگرت.

إِنْفَشَعَ الشَّيْءُ: شتهكه زور بوو بلأو بؤوه. تَفَشَعَ: بلأو بؤوه ۵ دمگوترئ: (تَفَشَعَ الشَّيْبُ فَلَانًا وَتَفَشَعَ الشَّيْبُ فِيهِ)

پيرى، موى سپى بهجستهى فلان دا بهسهر و رېشى فلان دا بلأو بؤوه. تَفَشَعَ الرَّوْدُ: مندال و نهوه زور بوون و بلأو بوونهوه.

تَفَشَعَ فَلَانٌ يَبُوتَ الْحَي: فلانكس چووه ناو خانووى گهرمكه موه و نېوو نه بېنر ايهوه.

تَفَشَعَ الدِّينُ فَلَانًا: قهرز سوارى شانى فلان بوو.

الْفَشْعُ: بهرانىك شاخى نه مابن ههر دوو شاخى شكابن.

الْفَشَاغُ: پارچه چهرم كه كوندهى پي پينه بكرئ ۵ درهختيكه جهوت مهتر زياتر بهرز نابيتهوه، له پيړى (زمنه بيهيه) ومكوو (تړتړه) به درهختى تر هه لڼده گهرئ و تپي دهالئ و برستى ئى دمېرئ.

الْفِشَاغُ: ژن بهژنى، كچ بهكچى ۵ دوو پياو رېك بكهون ههر يه گهپان كچى نهوى تريان يان خوشكى نهوى تريان مارمكا ۵ يان همر پهكئ لهم دوو نافرمنه بكرينه مارمپى نهوى تريان ۵ هم جوړه ژن بهژن و كچ بهكچيه له كؤمه لگهى دواكه و تودا باوه ۵ ته مېه لئ و ته ومزلى.

الْفَشَاغُ: بهمانا (الفشاغ) دى كه بهمانا درهختيكه به درهختى تر هه لڼده گهرئ و خوى تئ با هه لڼدها. الْفَشَقَةُ: جوړه مادميكه ومكوو لوكه وايه له ناو كرؤكى هغه ژاړو هه ندى درهختى تردا هه يه.

فَشَشَ: راي لاوازى هه بوو.

فَشَشَ فِي قَوْلِهِ: درؤى كردو خوى بهشتى وا هه ثنايهوه كه لهودا

نهبون و گردارو رڼفتاری کهسانی
دیکه بوون.

فَشَشَ الماءُ: ناوکه‌ی هه‌لینجا.

الفشاش: پۆشاکیکه باش نه‌چندراوه،
ته‌نک و شاش و شاشه، رایه‌ل و
تی‌وهدانی باش نه‌پ‌سراوه ۵
ده‌گوتری: (سیف فشاش):
شمشیریکه خراپ دروستکراوه ۵
که‌سیک فشفش به‌شتیکه‌وه بکا
هی ئەو نیه ۵ گیایه‌که وه‌کوو
به‌سیاس ده‌چی.

فَشَقَّ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی شکاند.

فَشَقَّ فَشَقًّا: بازی دا ۵ رارا بوو له‌نیوان
هه‌ل‌ب‌زاردنی ئەم یان ئەو تا هه‌ردووکی
له‌کیس چوون.

فَشَقَّ الطَّبِيَّ وَغَرَهُ: ناسکه‌که نیوان
شاخه‌کانی فراوان بوو ۵ (فهو أفشق
وهي فشقاء) ۵ (ك: فُشِق).

فَاشَقَهُ: له‌ناکاو په‌لاماری دا، گۆزو
گومەت رۆبه‌رپۆی بۆوه.

تَفَشَّقَ الرجلُ: پیاوکه که‌راسه‌که‌ی بن
هه‌نگلی راستی داو لاکه‌ی تری
به‌سەر شانی چه‌پی دادابه‌خوار.

فَشَلَ لِحِيتهُ فَشَلًا: ریشی بزو ژاکاو کرد.

فَشَلَ فَشَلًا: شلو شیواو بوو ترسنۆک بوو
۵ تیشکا، نه‌یتوانی کارکه ئەنجام بدا ۵
ده‌گوتری: (دعی الی القتال فَفَشِلَ)

بانگکرا بۆ شه‌رو نه‌چوو نه‌یتوانی
بچی.

فَشَلَ عَنِ الأمرِ: له کاره‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو
نه‌بوو تی شکا.

تَفَشَلَ الماءُ: ناوکه جاری بوو.

تَفَشَلَ الرجلُ: پیاوکه ژنی له بی‌گانه
خواست بۆئه‌وه‌ی مندالی ناکامل و
نه‌خۆشی نه‌بی.

الفِشَلُ: په‌ردمو خیمه‌ی که‌ژاوه ۵ شتیکه
وه‌کوو به‌ره له‌که‌ژاوه‌دا راده‌خری بۆ
له‌سەر دانیشتن ۵ (ك: فشول).

الفِشَلَةُ: هینی پیاو ۵ سه‌ری
هه‌رشتیک خپو لوس بی ۵ (ك:
فیاشل).

فشا فَشْرًا وَفُشْرًا: دمرکه‌وت و بلاو بۆوه.

فشا علیه أمرُهُ: کاره‌کانی به‌سه‌را دان
هینده زۆر بوون نه‌هیزانی کامه‌یان
نه‌نجام بدا.

فشا أنعامُهُم: ئاژه‌له‌کانیان زۆر بوون.

أنشأ: قسه‌که‌ی بلاو کردموه ۵
نه‌پ‌نییه‌که‌ی ئاشکرا کرد ۵ ده‌گوتری:
(أفشي سِرَّهُ وَخَيْرَهُ ومعروفه).

أفشي الله رزق فلان: خودا پزق و پۆزی
فلانکه‌سی زۆر کرد تاوا‌ی ئی هات
قیامه‌تی له‌بیر چۆوه.

تفشي الشَّيْءُ: شته‌که بلاو بۆوه فراوان
بوو ۵ ده‌گوتری: (تفشت القرحةُ)

برينه که له گه دمیدا تهنیه وه، فراوان بوو	فَصَحَّ الصُّبْحُ فَصَحاً: بهیانی ئی هاتو به ته وای دنیای ئی پوناك بوو.
تَفَشَى المرضُ القومَ وبهم: نه خۆشییه که په تاو تاوونه که له ناو خه ئکه که دا بلاو بۆوه وه هه مووی گرته وه.	فَصَحَّ اللبنُ فصحاً وفصاحاً: شیرمه پالفته بوو، خشتو خۆل و موو پوشکه وه به لاشی ئی جیاکرایه وه.
التَّفَشَى: له زانستی ته جویندا بلاو بوونه وه ی هه وایه له ناو دم دا له کاتی گوونی پیتی شین، بهم جوړه کلایی بخریه نیوان مه لاشوو پشتی زوبان.	فَصَحَّ الرجلُ: زمانی کرایه وه به قسه ی په مان و ناشکرا ه دمگوتری: (فَصَحَّ الأعجمي) کابرای ناعمره ب به زمانی عهرمبی قسه ی کردو هیج خوارو خچی تیدا نه بوو.
الفاشية: نوستنی سهر له ئیواره بۆته وه ی پاش ماومه که به خه بهر بییو نه خه ویه وه کارێک نه انجام بدی.	أَفْصَحَ الصُّبْحُ: بهیانی دمرکه وتو ناسۆ پوون بۆوه.
الْفَاشِيَّةُ: نه وه که سه ی شوین پهبازی فاشیست دمه کوئ.	أَفْصَحَ الأمرُ: کارمه ناشکرا بوو.
الْفَاشِيَّةُ: پهبازو مه زه به یکی پامیاری و نابورییه له ولاتی ئیتالیا له سه ده ی بیستهم دا سهری هه لدا، له سه مر پاسای نیقابات دامه زراوه، پتکه دمدات دمو له ت دمست بخاته ناو هه موو دباردمو کاروباریکی جم و جوئی نابوری.	أَفْصَحَ عَنْ مراده: مه بهستی خۆی دمربری و به بوختی رای گه یاند.
الْفُشَاءُ: زاو زیکردنی مال و سامانه و زۆر بوونییه تی.	أَفْصَحَ النصارى: مه سیحیه کان که وتنه جهه زنی فی صحیانه وه ه (ك): لفصائح).
الْفُشْوَةُ: سندوفیکه یان جانتایه که ئافرمه ئه و شتانه ی تیدا هه لدمگرت: که بۆ ئارایش و خۆ بۆنخۆش کردن به کاریان ده مینئ.	فَصَحَّ: بۆ موباله غه و زی دمره ی له مانای (فَصَحَّ) دئ.
	تفصح في كلامه: خۆی به زمان په مان هینایه بهرچاو و وای قسه کرد گوایه فه صیح و په مان بیژه.
	تَفَصَّحَ الرجلُ: پیاومه که زمان په مان بوو، زمانی راهات بهر په مان بیژی بدوئ.

تَفْصَحُ فِي كَلَامِهِ: خَوَى بَهْزَمَانِ رَهْمَانِ
لَهْقَه لَهْم دَا، زَمَانِرْ رَهْمَانِي بَه سَمَر
خَوَى دَا هِيْنَا.

الْفَصَاحَةُ: مَهْبَسْت گَه يَانْدَن وَ تَوَانَا
شْت رُونَكِرْدَن هَوَه ۵ خَاوِيْنِي وَ شَهْكَان
لَهْتَهْم وَ مَزُو نَارِيْكِي لِيْكَدَانِي
و شَهْكَان.

الْفِصْحُ مِنَ الْاَيَامِ: نَه وَ رُوْزَانَه يَه نَه
هَه وَ رُو هَه لَآيَه نَه سَارْدُو سَهْرَمَايَه ۵
لَه لَآي جُولَه كَه يَادَه مَوْرِي جَه زُنِي
نَه وَ رُوْزَمِيَه كَه لَه مِيْصِر دَهْر جَوُون
لَه سَهْر دَهْمِي فِرْعَه وَ نَدَا ۵ لَه لَآي
مَه سَمِيْجِيَه كَان جَه زُنِي
زِيْنْدُو بُو وَ نَه وَ هِي حَه زَهْرَهْتِي عِيْسَايَه،
بَه جَه زُنِي گَه وَ رَهِي نَا وَ دَه مِيَهْن.

الْفَصِيح: دَهْگَوْتَرِي: (رَجُلُ فَصِيح):
بِيَاوِيْكِي قَسَه رَهْمَانَه، بَه جَوَانِي
مَهْبَه سَهْتَه كَانِي دَهْر دَهْبِرِي قَسَه ي
بَه نَرَخ وَ بِي نَرَخ لِيْكَ جِيَا دَه كَاتَه وَ ه ۵
(كَلَامُ فَصِيح) كَه لَامِيْكِي رَهْمَان وَ
نَاشَكْرَايَه، گُوِيْچَكَه بِيَسْتَنِي پِي
خَوْشَه وَ مَوْرِي دَهْگَرِي، عَهْقَلْ هَه سَت
بَه وَ رَدِي وَ جَوَانِي قَسَه كَان دَهْكَ ۵
(لِسَانُ فَصِيح) زَمَانِيْكِي رَهْمَانَه وَ
جَوَان مَهْبَه سَهْتَه كَان دَهْر دَهْبِرِي وَ
و شَهْكَان تِيْكَ نَاگِرِيْن.

فَصَدَّ الْعِرْقُ فَصْدًا: دَهْمَار مَهْ كِي قَه لَاشْت بُو
كَه لَه شَاخ گِرْتَن ۵ دَهْگَوْتَرِي: (فَصَدَّ

الْمَرِيضُ) كَه مِيْكَ خَوِيْنِي لَه نَه خَوْشَه كَه
گِرْت بَه مَهْبَه سَتِي چَارَه سَهْر كِرْدَن.

فَصَدَّ النَّاقَةُ: دَهْمَارِي حَوْشَر مَهْ كِي شَهْق
كِرْد بُوْئَه وَ هِي خَوِيْنِي لِيْ دَهْر بِيْنِي وَ
بِيْخَوَاتَه وَ ه (نَهْمَه لَه كَاتِي گِرَانِي وَ قَات وَ
قِرِيْدَا رُو دَهْدَا).

أَفْصَدَتِ الشَّجَرَةُ: دَهْر خَهْتَه كَه چِرُوْكَانِي
بَشَكُوْتَن وَ گَه لَآكَانِي دَهْر كَه وَ تَن.

فَصَدَّ: بُوْ مَوْبَالَهْغَه لَهْمَانَاي (فَصَدَّ) دِي
۵ دَهْگَوْتَرِي:

فَصَدَّ السَّيْلُ الْأَرْضَ: لَافَاوْمَه كَه زَهْوِيَه كَه ي
هَه لَدِرِي.

فَصَدَّ الشَّيْءَ: شَهْتَه كَه ي لَهْمَانَاي كَه م
هَه لَكِيْشَا ۵ لَهْمَانَاي كَه مِي وَ مِرْدَا.

إِفْصَدَ: بَهْمَانَا (فَصَدَّ) دِي.

إِنْفَصَدَ الدَّمُ وَغَوَّ: خَوِيْنَه كَه جَارِي بُو وَ.
تَفْصَدُ الدَّمُ: خَوِيْنَه كَه جَارِي بُو وَ ۵

دَهْگَوْتَرِي: (جَاءَ يَتَفَصَّدُ جَبِيْنَه عِرْقًا)
هَات نَارَهْقِي لَه نَاوْچَاوَان

دَهْچُوْرَايَه وَ ه نَاوْچَاوَانِي نَارَهْقِي لِيْ
دَهْتَكَا.

الْفَاصِدَانِ: رِيْپَرَهْوِي هَاتَنَه خَوَارَه وَ هِي
فَرَمِيْكَ لَه سَهْر رُو مَهْت.

أَبُو فَصَادَةَ: بَالْتَنْدَه مِيَه كَه لَه پِيْپَرِي
(فَوْتَاحِيَه) وَ جُوْرَه چُوْلَه كَه يَه كَه

دَهْمَنِدُوْكَ هَه لَدِرَا وَ ه خَوَارَدَنِي
حَه شَهْرَه وَ كِرْم وَ شْتِي وَايَه.

لِفَصْدُ: گويزان و کيردى پزىشك كه بؤ
 كه نه شاخ گرتن به كارى دمهينى.
 فَصُّ الْجَرْحِ فَصِيصًا: برينه كه ههन्दى
 كيم و زوخاوى لى هات.
 فَصُّ الْعَرَقِ: ئارمه كه تكا.
 فَصُّ الْجُنْدُبِ: صهر صيرمه كه (سيسر كه كه)
 دهنكى لى هات.
 فَصُّ الشَّيْئِ: شته كهى جياكرده وه
 له شته كهى ترى دامالى.
 أَنْصُ إِلَيْهِ حَقَّهُ شَيْنًا: به شيكى
 له مافه كهى خوى پيدا يه وه.
 فَصَّصَهُ: بۆز يدمر وهى له ماناى (فَصَّه)
 دى.
 أَنْصُ الْحَاقَمَ: نقيمى بؤ نهنگوستيله كه
 دروست كرد.
 إِنْصَعُ الشَّيْئِ: شته كهى جياكرده وه
 لهوى ترى دارنى.
 إِنْصَعُ مِنْهُ: لى جيا بؤ وه.
 إِسْتَفْصُ: دمگوترى: (ما إِسْتَفْصُ مِنْهُ
 شينا) هيچى لى دمر نه هينا.
 الْفُصُّ: به يه ككه يشتنى همر دوه
 ئِيسْقَانِيكَ ه همر نقيم و بهردى
 به نرخ و گهوهر كه دمگوتره
 نهنگوستيله وه ه قه لشتى ليمؤو
 سه لكه سيرو شتى وا ه گليتهى چاو
 ه حه قيقه مت و كرؤكى شت ه
 بَلْقُوكَهى شله مهنى ه دمگوترى:

(فَلان خَزَّازُ الْفُصُوصِ) فلانكه س راي
 به سهند و وه لامى به جيه.
 الْفَصَّاصُ: دروستكه رى نقيم و
 نهنگوستيله.
 الْفَصِيصُ: دهنكه موروى لوس نه وهنده
 لوس بى و ابزانى چه و ره.
 فَصَّعَ الرُّطْبَةَ: دهنكه خورما تهره كهى
 به بهنجه پليشانده وه بؤنه وهى دهم
 بكاته وه و نهوى ناوه وهى دمر بكه وى.
 فَصَّعَ الصَّبِيَّ قَلْفَتَهُ: كورمه كه پيستی سهرى
 بچوكى خوى گرو و دايمالى ه سهرى
 بچوكى خوى به دمر خست.
 فَصَّعَ الْعِمَامَةَ عَنْ رَأْسِهِ: ميژمرى له سهرى
 خوى دامالى سهرى خوى پوت كرد.
 فَصَّعَ الشَّيْئَ عَنِ الشَّيْئِ: شته كهى له
 شته كه دمر هينا.
 فَصَّعَ الرَّجُلُ: پياومكه باى لى بؤ وه.
 فَصَّعَ لَهُ مَالًا: مال و سامانى پيدا.
 فَصَّعَ الشَّيْئَ مِنْ غَيْرِهِ: شته كهى لهوى
 تر دمر هينا.
 إِنْصَعِ الْغِلَامَ: كوره منداله كه پيستی
 سهرى هينى خوى گرو و لايداو
 دايمالى، سهرى بچوكى خوى
 دمر خست.
 إِنْصَعِ حَقَّهُ: به زوره ملئ مافى خوى
 ستاند.
 إِنْصَعِ الشَّيْئَ: شته كه پوت بوو
 په ردهى پيوه نه ما.

إِنْفَصَحَ مِنْ غِيَمَةٍ: لهشتهکه هاته دمر.

تَفَصَّحَ: بۆ موتاومعهی (لَصَحَ) دئ.

الانصَحُ: کوپی چوک هه لمالدراو،

سهری چوکی هه لمالدرایی.

الْفَصَاعُنُ: که سَنَک سهری خوی پوت

بکا له بهر نالووش و خرۆ، یان گهرما.

الْفَصْعَةُ: سهری چوکی کوپ: که

پهسته کهی فراوان بی و گوپکه کهی

دهربکهوی پپش خهته نه کردنی.

فَصَصَ لِّلان: فلانکهس هه والی راستی

هیئا.

فَصَصَ دَابْتُهُ: گیای فیصفیصی دا به

ولاخه کهی.

تَفَصَّصُوا عَنْهُ: لئی ته کینه وه ددوریان

چۆل کرد.

الْفَصَافِصُ: پباوی نازاو وره بهرز.

الْفِصْفِصُ: رۆدکیکی نالشییه و تدمه ن

دریژ، له بیری (القرنية) ه له ولاتی

شام پیی دهگوترئ: (الفصة) له

ولاتی حیجازیش پیی دهگوترئ:

(البرسيم الحجازي).

الْفِصْفِصَةُ: به مانا (الفِصْفِصُ) دئ.

فَصَلَ الْكُرْمُ فَصْلًا: میوه که دهنکه

ترییه کانی ورد بوون.

فَصَلَ الْقَوْمُ عَنْ الْبَلَدِ: خه لکه که له

شارکه جوئه دمر.

فَصَلَ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: ناوانی دوو شته کهی

کرد، لئکی جیا کردنه وه.

فَصَلَ الْحَاكُمُ بَيْنَ الْحَصَيْنِ: دادومر حوکه و

برپساری خوی له میوان دوو کپشه

کاره که دا راگه یاند.

فَصَلَ الشَّيْءَ عَنْ غَيْرِهِ فَصْلًا: شته کهی

لهوی تر دوور خسته وه.

فَصَلَ الشَّيْءَ: شته کهی بری.

فَصَلَ الْخَطِيبُ وَغَرَهُ الْقَوْلَ: وتار بیژمه

قهه ی جوانی کردن، وتارمه کهی به پیژو

رێک و پێک بوو.

فَصَلَ الْفَصِيلَ عَنْ أُمِّهِ: بیچوه کهی

له دایکی دابری دووری خسته وه ه

له شیر بریه وه.

فَصَلَ شَرِيكُهُ: حه ق و حیسابی له گهل

هاویه شه کهیدا کردو لئی جیا بۆوه.

فَصَلَ الشَّيْءَ: شته کهی پارچه پارچه

کردو کردی بدجهند به شیکی لیک

جیاو سهریه خۆ.

فَعَلَ الْأَمْرَ: کاره کهی رونکردوود.

فَصَلَ الْقَمَاطُ الشَّاةَ: قهسابه که

مهردکهی سهربری و گوشته کهی

پارچه پارچه کرد ه دهگوترئ:

(فَصَلَ الْخِطَاطُ الشَّوْبَ) خه پاته که

قوماشه کهی پارچه پارچه کردو

نه ندازی گرت بۆ شهوی بۆ

خاومنه کهی بیدورئ.

فَصَلَ الْعِدَّةَ: له ملوانكه كهدا مېړۍ ترو
پهنگۍ تری خسته نیوان
دمنكه گانیه وه.

إِنْفَصَلَتِ الْمَرْأَةُ رَضِيعَهَا: ثاڤرته كه
مندالهمكهۍ له شیر برپه وه.

فَصَلَ النَخْلَةَ: دارخورماكهۍ له شوینی
خوی گواسته وه بؤ شوینیکی تر.

إِنْفَصَلَ الشَّيْءُ: شته كه داپړا.
إِنْفَصَلَ الْقَرْمُ عَنْ مَكَانٍ كَذَا: خه لكه كه
نمو شوینه یان جیهیشت.

الْفَاصِلُ: حیاكه رموه، په كالا كهرموه.

الْفَاصِلَةُ: موروپه کی تایبمتهیه له

ملوانكه د مخرپته نیوان دوو

موروی ترموه ۵ نیشانه په كه له

حیساب دا دمخرپته نیوان خانۍ

د میان و سدان و همزاران... هتد ۵ له

پواری زانستی عروژدا بریتیه

له سۍ پیتی خاوهن بزوین كه

په شوینیاندا پیتیکی ساكن بی

ومكوو (كَتَبَتْ) یان حواریت و به

شوینیاندا پیتیکی ساكن هم بی

ومكوو (سَمِعَهُمْ).

الْفَاصِلِيَا: فاسولیا به تهرۍ و بهوشکی

دمكوئیندری و دمخوری ۵ فاسولیا

چند جوړنکی همیه.

الْفِصَالُ: لۍ برپنه وهۍ زاروكه له

شیرخواردنی دایکی.

الفَصْلُ: ماوهۍ نیوان دووشت ۵

پهردهۍ نیوان دووشت ۵ شوینی

به پهك گه یشتنی دوو نیسكان ۵

بنكو ووجهو لقۍ شت ۵ دمگوتری:

(للسب اصول وفصول).

فصول السنة: و مرزماگانی سال (به هارو

هاوین و پایزو زستان) ۵ هه روا

وشهۍ (الفصل) ناوه بؤ به شیک

له کتیب: كه به چند فمصلیک

دمبته پهك (باب) و چند بابیکش

کتیبه كه پیک دینن ۵ هه روا ناوه

بؤ به شیک له شانؤگهرۍ ۵ قسهۍ

په كالا كهرموه.

یوم الفصل: پوژی قیامت ۵ (فصل

الخطاب) نهمیه حوكمیک بی كس

رتهۍ نه كاته وه.

الفصلة: درمختی خورماۍ گوازاروه له

شوینیكه وه بؤ شوینیکی تر ۵

به حس و مه قالیک كه له گوفاریك

جیاكرا بیته وه ۵ نیشانه په كه له

نیشانه گانی خال بهندی بهم شیوه (۱)

دادمنری پنی دمگوتری فاریزه

واته: ومكوو و اوۍکی سهرمو ژیر

به پچوکی دمنوسری و دمخرپته

نیوان جوملهۍ به سهر په كدا

هاتومه ۵ هه روا دمخرپته نیوان

جوړو بهشی شته وه، هه روا

الْمَفْصِلَةُ: نُهْجَامَهْی دمرگا ۵ نهرمادهی دمرگا.

الْمَفْصِلُ: شوپنی بهیهك گهیشتنی دوو نیسقان لهجهستهدا ۵ شوپنی گرد بوونهوهی بمردی رهقو پتسو (كهلهكه بهرد) ۵ لبو چهوی نیوان دوو گردو کیو كه ناوی ئی بیتنه دمر ۵ (داء المفاصل) دمرده جومزگه.

المفصليات: پپرېكن له گیانلهبهیری (اللافقریات) ی ومکوو دوپشكو میروو جالجالۆكهو شتی وا.

الْمَفْصِلُ: زوبان.

فَصَمَ الشَّيْءَ فَصْماً: شتهكهی قهلاشت ۵ شهقی کرد بهیئ نهوهی دوولمتی بكا.

فَصَمَ الْعُقْدَةَ: گرپیهكهی شل کردموه.

فَصَمَ الشَّيْءَ: شتهكهی چهماندموه.

أَفْصَمَ الشَّيْءَ: شتهكهی رۆی بهسهرچوو ۵ دمگوتری: (أَفْصَمَ الْحَرَّ وَأَفْصَمَ الْمَطَرَّ وَأَفْصَمَ عَنْهُ الْحُمَى).

فَصَّمَهُ: بههیزو تۆپزی زۆر شتهكهی قهلاشت.

إِنْفَصَمَ الشَّيْءُ: شتهكهی شكا بهیئ نهوهی لیک جیابیتهوه.

إِنْفَصَمَتِ الْعُقْدَةُ: گرپیهكهی شل بۆوه.

إِنْفَصَمَتِ الْعُرْوَةُ: قلقهكهی (دمسكهكه) ئی بۆوه.

إِنْفَصَمَ ظَهْرُهُ: پشتی شكا.

دهخړیته دوا وشه ی بانگ لیکراوموه ۵ هاریزه ی نوختهداریش ههیه له دوو شوپن دادهنری:

(۱) لهنیوان جوملهی درپژدا،

(۲) لهنیوان دووجوملهدا كه دوومهیان هۆکاری پهكه میان بی، (نهمشهو نهنوستم؛ بۆ نهوهی بری له نیشهكهه نهنجام بدهم).

الفَصِيلُ: بینچوه حوشر ۵ گۆلكهله ۵ دوا ی له شیر برپنهومیان دوورخسته نهومیان له دایکیان ۵ دیوارپکی نرم.

الفَصِيلَةُ: پارچهیهك لهجهسته ۵ پارچهیهك له گۆشتی ران ۵ هۆزو خیلی پیاو ۵ خزمی پیاو ۵ لهبواری رومکناسی دا کۆمهله رهگهزه گیایهكن صیفات ی هاویهشیان هه ۵ (فَصِيلَةُ الْجَيْشِ) بهشیکه لهسوپا.

الفَيْصَلُ: پهکالا کهرموه دادومر كه کیشمو نیزاعی نیوان دووکهس یان زیاتر پهکالا بکاتهوه ۵ جودا کهرموهی نیوان حهقو بهتال ۵ دمگوتری: (حکومة فيصل، وقضاء فيصل، وقول فيصل، وطعنة فيصل).

الْمَفْصِلُ: پهك لهسهر جهوت بهشی کۆتایی قورئان لهم روموه نیشانهوه ناوبرهکانی سورمهکان زۆرن.

إِنْفَضَحَ فَلَان: فلانكەس گریاو
فرمیسکی زۆری ڕشتن.

إِنْفَضَحَ الدَّلُّ: دۆلچەكە جی ئاوی تێدا
بوو هیچقەهی کردو هاته دەر.

إِنْفَضَحَتِ الْعَيْنُ: چاومكە كوێر بوو.

إِنْفَضَحَ الْقَارورة: گۆزمكە شكاو هیجی
تێدا نەما.

الْفَضْحُ: شرابیك بخۆرمومكە
سەرخۆش بكا.

الْفَضْحُ: گوشراوی ترئ ە دۆشاو ە
شرابیكە لەخورمای ئال و بۆل

تێكەوتوو (خورمای تازه گەپیو)
دروست دمكړئ بەبی ئەموی ئاگری

تێدا بەكار بهیئدرئ ە ماستاوی زۆر
پون.

الْمَفْضَحَةُ: كۆپەو گۆزەیی شراب تێدا
دروست كردن ە دۆلچەیی زۆر گەمورە
ە (ك: مَفْضَح).

فَضَّ الشَّيْءُ فَضًّا: شتەكەیی لێك
جیاكردمەو ە دمكوترئ: (فَضَّ الْقَوْمَ)
خەلكەكەیی پەرتەواژە كرد (فَضَّ الْمَالِ
الْقَوْمَ) مال و سامانەكەیی بەسەر
خەلكەكەدا دابەش كرد.

فَضَّ خَاتَمَ الْكِتَابِ: نامە داخراومكە
هەلپچڕی، مۆركراومكەیی لێك كردمەو
ە دمكوترئ: (فَضَّ الْكِتَابَ وَ فَضَّ الْخَاتَمَ
عَنِ الْكِتَابِ).

الفاضح (الفعل الفاضح): كردمەو
حەیاپەرە ە كردمەویەكی مادپەو
شەرفەو كەسایەتی لەنگ دەكا.
الفضيحة: بلاو بوونەمەو ناو و ناتۆرمی
عەیب و عار ئامیز.

الفضح: شتی كلۆر.

فَضَحَ فُضْحًا: شكاندی شەقی كرد ە
دمكوترئ: (ضرب الرأسَ ففضحه)
لەسەری داو شكاندی بڕینی ئی كرد ە
(و ضرب البطيخة ففضحها) كالهكەكە
قاش كرد.

فَضَحَ الْعَيْنُ: چاومكەیی كوێر كرد ە
هەلیكۆلی.

فَضَحَ الْبُسْرَ: خۆشاوی لە خورما
نەگەپومكە دروست كرد.

أَفْضَحَ الْعُنْقُودُ: هێشەو میومكە كاتی
ئەموی هات بگوشرئ و شرابی ئی
دروست بكړئ.

إِفْضَحَ الشَّيْءُ الْأَجوفَ: شتە كلۆرمكە
شكاند.

إِفْضَحَ الْبُسْرَ: لە خورما نەگەپومكە
شرابی خۆشاوی دروست كرد.

إِنْفَضَحَ: بۆ موتاومەیی (فَضَحَ) دئ.

إِنْفَضَحَ الشَّيْءُ: شتەكە پان و فراوان بوو.
إِنْفَضَحَ السَّقاءُ وَهُوَ مَلآنُ: كوندە ئاومكە
(تەنكیە ئاومكە) درزی بردو ئاوی
لەبەر ڕۆیی.

فَضُّ الْمَاءِ: ناوهمه‌ی رشت.

فَضُّ اللَّوْلُؤَةِ وَغَوَّهَا: مرواریمه‌ی گونکرد

ه دهمگوترئ:

فَضُّ عُنْدَةِ الْمَرْأَةِ: کچینی نافرمته‌که‌ی

لابرد.

فَضُّ مَا بَيْنَهُمَا: نیوانی کردن.

فَضُّ الْأَمْرِ: کارمه‌ی برپار دا (برپاری

له‌سهر کارمه‌دا).

فَضُّ اللَّهِ نَاه: خودا دهم و دانی وردو هاپ

بکا.

فَضُّ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی زیوگه‌فت کرد

ه به‌زیو شته‌که‌ی پوگه‌ش کرد.

إِفْضُ: به‌مانا (فَضُّ) دئ.

إِنْفَضُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی شکا.

إِنْفَضُ الْجَمْعِ: کۆمه‌له‌که‌ی پهرته‌وازه بوو.

الْفَضاضُ: نه‌وه‌ی له‌کاتی شکاندا

پهرته‌وازه دمبی ه دهمگوترئ: (طارت

عظامه فضااضاً) نیسقانه‌کانی له‌کاتی

لیدن دا که‌رت و پهرت بوون.

الْفَضاضَةُ: به‌مانا (الْفِضاض) دئ.

الْفَضُّ مِنَ النَّاسِ: قه‌وم و خیل

پهرته‌وازه ه دهمگوترئ: (خرز فَضُّ):

موروی پهرته‌وازه و بلاوه بوو.

الْفَضُّ مِنَ الشَّيْءِ: نه‌وه‌ی له‌ شته‌که‌ی

جیابۆته‌وه و بلاو بۆته‌وه ه

ده‌شگوترئ: (أصابه فضض من الماء)

پریشکی ناوی پیکه‌وت.

الْفَضَّةُ: به‌ردی که‌له‌که‌ی بوو بلاوه بووی

کۆمه‌ل له‌سهر کۆمه‌ل ه زه‌وی

به‌رده‌لانی ره‌ش و سوته‌مه‌رؤ.

الْفِضَّةُ: زیو ه عون‌سورنکی سپیه،

له‌هه‌موو ماده‌یه‌ک زیاتر ئاماده

باشی گه‌یانلنی گهرمی و ته‌زوی

کارمبایی تیدایه ه له‌دوای زهر له

جه‌وه‌هره به‌نرخه‌کانه که به‌کار دئ

بۆ سکه‌لیدن پاره.

الْفَضِيزُ: نه‌و پرزو ورده دلۆبه‌ ناو و

نارده‌لۆکه‌و به‌فره وردمیه که

له‌کاتی پرزانی ناودا یان له‌کاتی

هه‌لکردنی ره‌شه‌باو رادانی

نارده‌لۆکه‌ی به‌فرا ده‌بیندرئ ه ناو

که‌له‌سهرچاوه هه‌لدم‌قوئ ه یان

که‌له‌ناسمانه‌وه دمبارئ ه شوینی

ناودار ه نه‌و دهنکه خورمایه‌ی

که‌له‌دهم فیری دهرتیه‌ده‌ر.

الْمِضاضُ: نامیری هاپین و وردکردنی

به‌ردو گلی زه‌وی.

الْمِضُّ وَالْمِضَّةُ: به‌مانا (الْمِضاض) دئ.

فَضْفَضَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌ره‌راوان بوو.

فَضْفَضَ الثَّرْبُ: کراسه‌که‌ی پان و بۆپ بوو

(فَضْفَضَ الدِّرْعُ) زرنیه‌که‌ی پان و

فراوان بوو (فَضْفَضَ العيش) ژيان
 فراوان بوو ه (فهو فضفاض).
 تَفَضُّضٌ بول الناقة: ميزى حوشرمه
 بهسهرپانی دا بلاو بووه.
 الْفَضْفَاضَةُ مِنَ الدَّرْعِ وَمِنَ الثِّيَابِ:
 زړی فراوان پوښاکى فراوان و پانو
 پوړ.
 الْفَضْفَاضُ مِنَ الْمِيَاهِ: ناوی زوړ ه پیاوی
 بهخشنده ه کراسی پانو پوړ ه
 زموى که به هوى بارانی زوړموه
 ناوی لهسهر راووستای.
 الْفَضْفَاضَةُ: (سحابة فضفاضة) هوری
 باراناوی، هور کهزوری باران تیدا بی.
 فَضْلُ الشَّيْءِ فَضْلًا: شتهکه زیاد له
 پیویست بوو ه دمگوتری:
 أَنْفَقَ مِنْ مَالِكَ مَا فَضَلَ: نهووی له
 پیویستی خوت زیاده لهسامانهکهت
 لیى بیهخشه.
 فَضْلُ الشَّيْءِ فَضْلًا: شتهکه به خاومن
 ریزو باش ومصفدار دمکری.
 أَفْضَلَ عَلَيْهِ: چاکهى لهگهل کرد.
 أَفْضَلَ مِنَ الشَّيْءِ: له شتهکه ههنديکی
 هیشتهوه.
 أَفْضَلَ عَلَيْهِ فِي الْحَسَبِ: لهبنهچهو
 نژاددا لهو خانهدان تره.
 فَاضَلَهُ مَفَاضَةً وَفَضَالًا: لههملزو ریزدا
 بهسهریدا بالادست بوو.

فاضل بين الشئین: بهرامبیری و هاوکیشمی
 له نیوان دوو شتهکهدا کرد.
 فَضَّلَهُ عَلَى غَيْرِهِ: بهگه ورمتره
 ریزدارتری لهقهلم دا.
 تَفَاضَلَ الْقَوْمُ: خه لکهکه کیپرکییان
 هه بوو لهوه و جاغزاده می دا
 هه ریه که یان لافى نه و میان لیهدا
 که ریزدارتره لهوی تر.
 تَفَضَّلَ: پوښاکى پشودان و ناومالی
 له بهر کرد.
 تَفَضَّلَ عَلَيْهِ: چاکهى لهگهل کرد ه لافى
 نهووی لیذا که پیاو متی بهسهریه وه
 ههیه.
 تَفَضَّلَ عَلَى غَيْرِهِ: پیاو متی و ریزداری و
 و مجاغزاده می بو چه سپا بهسهر
 کهسانی دیکه دا.
 إِسْتَفْضَلَ مِنَ الشَّيْءِ: لهو ریزدارتر بوو.
 إِسْتَفْضَلَ الشَّيْءَ: شتهکهى به زیاده
 له مافی خووی و مرگرت ه دمگوتری:
 (أَخَذَ حَقَّهُ وَاسْتَفْضَلَ الْفَأَ).
 الْفَاضِلُ: زیاد له پیویست ه پیاوی
 ریزدارو شکومند.
 الْفَاضِلَةُ: نازو نیعمه تی گموره ه (ك):
 فواضل).
 فَوَاضِلُ الْمَالِ: بهروبوومی زموى ه
 شیرمه نی نازل ه قازانجی
 بازارگانی.

الْفِضَالُ: جزداشه ۵ بیجامه، پۆشاکى
ناو مال که نافرمتو پیاو لهمالدا
دمیپۆشن بۆ نوستن و پشودان.
الْفُضَالَةُ: پاشماوهى شت، بهرماوهى
شت.

الْفُضْلُ: چاکه و نیعمهت بهبى پاساو ۵
زیادهى بودجه لهبواری ئابوریدا ۵
بهرماوهى شت و زیاده.

فُضْلُ الزَّمَامِ: لایهكى ریشمه و ههوسار.
الْفُضْلُ: نافرمت که پۆشاکى نیش
لهبهریکا ۵ دهشگوترئ: (إمرأة فَضْل)
نافرمتیکه داوێنى لهزموى دمخشى و
لهنجهو لار دمکا

الْفُضْلَةُ: بهرماوه و پاشماوهى شت ۵
ئهوهى له جهسته دێته دهر له
پێشهوه و لهپاشهوه (ك: فضلات
وفضال).

الْفُضُولُ: شتى بى سود و قازانج، شتى
پهرو پوچ ۵ دهگوترئ: (هذا من فضول
القول) ئههه قسهى پهرو پووچه ۵ خو
تى ههلقورتاندى مرووف لهكارىك كه
پهپوهندى به ئهوهوه نهبى ۵
(جلف الفضول) بهئیننامهو
سویندخواردنیکی قورمیشهکان بوو
لهناوخۆیاندا بپاریان دا لهناو
مهککهدا ستهم نههیلێن و قهلاچۆی
زۆرداری بکه ۵ پێغه مبهرى ئیسلام

پێش ئهوهى بپێته پێغه مبهر نامادهى
ئههه هاوپهیمانیه ستراتیجیه بووه،
که لهمالی عهبدووللای کوپى جهمدعان
دا مۆرکراو ههموو تیره و هۆزهکانی
قورمیش پابهند بوونی خۆیان بهه
پهیمانه راگهیانند.

الْفُضُولِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: کهسیك بهگارى
لاومکيهوه خوێ خهريک بکا ۵
لهشهرعو پاسادا بهکهسیك
دهگوترئ: سهربههرشتیار و وهل
ئههر نهبى و مکیل و نهصیلیش
نهبى.

الْفُضِيلَةُ: پلهى بهرز له پهوشتى
جواندا ۵ (فضيلة الشئى)
تایبهتمهندى شت و وهزیهى شت ۵
(ك: فضائل).

(أمهات الفضائل) كان و سهرحاوهى
پهوشتى بهرز عههالهت و،
حیکمهت و ئیزانى و، داوێن پاکی و،
مهردابهتییه.

فضا المكان فضاءً وفضواً: شوینهکه فراوان
بوو.

فضا الشجر بالمكان: درهخت له شوینهکه
زۆر بوو.

فضا فلان دراهمه: فلانکەس پارەکانی
نهکردنه کیسه باخهئهوه.

أفضى المكان: شوینهکه فراوان بوو.

أَفْضَى فُلَانًا: فَلَانُكَ هَس چوو بۆ دهشت و سارا.

أَفْضَى إِلَى فُلَانٍ: گه یشته فُلَان.

أَفْضَى الْأَمْرَ بِهِ إِلَى كَذَا: کارمه که
فَلَانُكَ هَس بیهوه گه یاندا دهسگوتری:

هَذَا الْكَلَامُ يَفْضَى إِلَى كَذَا: نهه هسه
سهه بهه دهسگوشی و نههه
دهگه یه نی و نهه ناکامه بهدی دینی.
أَفْضَى السَّاجِدُ بِيَدِهِ الْأَرْضَ:
سوژده بهر مه که لکهاتی سوژدهدا
دهستی به زموی به که دا هیئا.

أَفْضَى إِلَى فُلَانٍ بِالسَّرِّ: نه ینی به که ی
به فلان گوت.

أَفْضَى إِلَى الْمَرْأَةِ: چوو به نهه له که
نافرته که.

أَفْضَى الْمَكَانَ: شوینه که ی فراوان کرد و
خالی کرد لهشت.

الْفَضَا: ته نهه دهسگوتری: (سَهْمُ فَضَاً)
تافه تیریک (و بقیت فَضَاً) به ته نیا
مامه وه (تُرِكَتِ الْأُمْرُ فَضَاً):
کارمه هم به دانه مه زراوی و
ناپیک خراوی جی هیشت و یان
دهسگوتری: (أَمْرُهُمْ فَضَاً بَيْنَهُمْ)
فه رمانپ مواپی و کار راهپرانندن
له ناویاندا به کسانه و کس
فه رمانپ مواپی و کوپخایان نیه.

الْفَضَاءُ: زموی و دهشتایی بهر فراوان و
زموی خالی و چۆله وانی و خانویک
به رده می چۆل بی و بۆشایی نیوان
شاره نهستیرمه گان: که هه هر خودا
دهزانی نهه مه سافانه چه نندن.

فَطَا بِهِ عَنْ رَأْيِهِ فَطْنًا: لهه راو بۆ چونه که ی
خوی لایدا.

فَطَا الشَّيْءَ: شته که ی درز پی برد،
پوشاندی.

فَطَا الرَّجُلُ: له پستی پیانمه که ی دا پانه و
پان.

فَطَا بِهِ الْأَرْضَ: به زموی دا دا، خستی.

فَطَا الْقَوْمَ: خه لکه که ی والی کرد کاریک
بکه ن پیان ناخوش بی.

فَطَا ظَهَرَ بَعِيرٌ: باری گرانی خسته سهه
پشتی حوشرمه که ی و پشتی چه ماند.

فَطَعِيَ الرَّجُلُ فُطْنًا: پیانمه که پشتی چال و
سنگی دهر به پی و لوتی پان بۆوه، لوتی
پلیش ابوموه.

فَطَعِيَ الْبَعِيرُ: حوشرمه که پشتی نهوی بو و
و چۆمایه وه (فَهُوَ أَطَا وَهِيَ فُطَاءٌ).

أَطَا الرَّجُلُ: پیانمه که دمه لمه مند بو و
پموشتی ناشیرین بو، دوی نهوی
لهه پش پموشتی جوان بو.
أَطَا فُلَانًا: خوار دنی دا به فلان.

تَفَاطًا: پشتی زۆر به قولدا چوو سنگی
زۆر دهر به پی.

تَفَاطًا عَنْهُ: تهمبەلێ کرد له نیشهکهدا.

تَفَاطًا عَنِ الْقَوْمِ: له هه‌ئەمەت بردن
بۆسەر قەومەکه وازی هێناو کشایه
دواوه.

فَاطًا بِه الْأَرْضِ: به‌زموی دا دا، خستی.

الْفُطَاةُ: پشت به‌قولدا چونو و سنگ
دەربەرپینه.

فَطَحَتِ الْمَرْأَةُ بِالرَّوْلِدِ فُطْحًا: ناهەرتەکه
منداڵەکهی فری دا.

فَطَحَ الشَّيْءُ: شتەکهی پان کرد ە
دەگوتری: (فَطَحَ الْقَلَمَ) قەڵەمەکهی
دادا وای ئێ کرد پان بنوسی.

فَطَحَ فَلَانًا بِالْعَصَا: به‌گۆچان له
فلانکەسی دا ە دەشگوتری: (فَطَحَ
ظَهْرَهُ) له‌پشتی دا.

فَطَحَ فُطْحًا: پان بوو ە دەگوتری: (فَطَحَ
الرَّاسَ) سەری پان بوو (فَطَحَتِ الْقَدَمَ)
قاچی پان بوو.

فَطَحَ: بۆ موبالەغە لەمانای (فَطَحَ) دێ
ە دەگوتری:

فَطَحَ الْحَدِيدَةَ: ئاسنەکهی پان کردەوه.
الْأَفْطَحُ: پان و پانەومبوو.

الْفِطْحَلُ: لافاوی گەوره ە شتی کەتەو

قەبارە زل ە زۆرزان و عەالم ە

کەسێک زۆر عەالم بێ، بۆیه ئیستا

به‌کۆی زانا گەورەکان دەگوتری:

(فَطَاحِل) ە هەروا وشە (الْفِطْحَل)

ناوه بۆ پۆزگارێک کەهێشتا

ئادەمیزاد دروست نەکراوه.

فَطَرَ نَابِ السَّبْعِ: کەئەبی حوشرەکه

گۆشتەکهی شەق کردو دەرکەوت.

فَطَرَ النَّبَاتُ: پوڤمەکه زەوی قەڵاشتەوهو

سەری دەرھێناو پوا.

فَطَرَ الشَّيْءُ: شتەکهی شەق کرد.

فَطَرَ الْأَمْرَ: شتەکهی دەست پێ کرد

هێنایه گۆپێ.

فَطَرَ الْعَالَمَ: خودا له نەبوونەوه

بوونەومری هێنایه کایەوه.

فَطَرَ الْعَجَبَ: هەویرەکهی کرد بەنانو

نەبێشت هەئێج ە هەر شێلایی و خێرا

کردی بەنان رانەومستا هەویرەکه

بگۆپێ و هەئێج ە دەشگوتری: (فَطَرَ

الْأَجِيرَ الطِّينَ) کریکارەکه قورەکهی

به‌کارهێنا بۆ سواغ پێش ئەوهی

قورمەکه ماومبەکی به‌سەردا بپروا

بگۆپێ و بترشی.

فَطَرَ النَّاثَةَ: به‌قامەکه گەورهو قامەکه

شادهی گوانی حوشرەکهی دۆشی.

أَفْطَرَ الصَّائِمَ: پۆزەوانەکه پۆزەوهی

شکاند.

أَفْطَرَ فَلَانٌ: فلانکەس کەوتە کاتی پۆزو

شکاندەوه ە ژەمی به‌یانی خوارد ە

قاوه‌لتی کرد.

أَفْطَرَ عَلَى الرُّطْبِ وَغَوَّهَ: به‌خورمای

تەپرو شیرین پۆزوی شکاند ە

خورمای تهر و شیرینی کرده ژمی
به یانی.

أَفْطَرَ الشَّيْئُ الصَّوْمَ: شته که پۆژومکه ی
به تال کرده و دهگوتری: (هَذَا
الْعَمَلُ يُفْطِرُ الصَّائِمَ).

فَطَرَ الشَّيْئُ: بۆ موبالغه له مانای
(فَطَرَ) دئ.

فَطَرَ الصَّائِمَ: وای کرد پۆژوموانه که
پۆژومکه ی بشکینی.

فَطَرَ الرَّجُلَ: شتیکی خسته پیش ده می
پیاوکه بۆنهموی پۆژومکه ی پی
بشکینی.

إِنْفَطَرَ الْأَمْرَ: کاره که له سهرتاوه
دهست پی کردو دای هینا.

إِنْفَطَرَ الشَّيْئُ: شته که شەق بوو.

إِنْفَطَرَ الْفَصْنُ: لقه درهخته که گه لای
کرد، گه لاکه ی دمرکه وت.

تَفَطَّرَ الشَّيْئُ: شته که شەق بوو درزی
برد، قه لشا دهگوتری: (تَفَطَّرَتْ
الْيَدُ) دهسته که قه لشا.

تَفَطَّرَ الثَّرْبُ: قوماشه که درپا ده دادر دادر
بوو.

تَفَطَّرَتِ الْأَرْضُ بِالنَّبَاتِ: زهوییه که
قه لش قه لش بوو به هوی پوانو
سهر دمرهینانی گیاو گزمه و.

التَّفَاطِيرُ: گیاو گز که دوا په کم بارانی
به هار دپوئی ده زیبکه که

له دهم و جاوی کوپو کچی تازه
پینگه یشتوودا په پندا ده بن.

الْفُطَارُ: دهگوتری: (سَيْفٌ فُطَارٌ)
شمشیرکه مشتو مال نه کراو
به کارهیندرا بۆیه برنده نه بوو.

الْفُطَارِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویک هیچی
له دهست هه لئه وهری نه خپرو
نه شهر هیچی له دهست نهیه.

الْفُطْرُ: درزو قه واره و قه لشت ده (ك:
فطور)

الْفُطْرُ: پۆژو شکاندن ده دمنکی تری
له کاتی دمرکه وتنی دا ده دشگوتری:

(رَجُلٌ فِطْرٌ وَرَقْمٌ فِطْرٌ) پیاویکه
به پۆژو نیه، قهومیکن به پۆژوونین.

عيد الفطر: جهژنی په مهزان، جهژنی
پۆژو شکاندن.

زكساة الفطر: سهر فیره ده جوړه

زه کاتی که موسولمانان پیش هاتی
جهژنی په مهزان یان له کاتی
جهژندا دهمدن به ههزارو ئاتاجان.

الْفُطْرُ: بۆله تری له سهرهاتی
دمرکه وتنی دا ده کارگو قاجک و

ته قیله چهند جوړیکن، ههیه
ده خورئ و ههیه ژمه راوییه ده سیوه
بن عهرزه ده شیري کم که
به په نهجی شایه تمان و قامکه گه ووره
ده دوشری.

الفِطْرَةُ: زمکاتی سمر فیره ۵ سروشت و
فیره متی دروستکراوان سروشتی
ساغو بی خهوش ۵ قورئان
دمفرموی: ﴿فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَأَ
تُبْدِيلَ لِيَخْلُقَ اللَّهُ﴾.

الفِطْرَةُ السَّليمة: له زاراوئی
فهله سوفه کاندانا ماد مباحشی مرقفه
بؤ زانین و دمست له سهر دانانی
حوکه و جیا کردنه و می حه قو
راستی و بهتال و پوچه.

الفِطْرِيَّة: بیرو بؤ چونیکه گوايه فیکرمو
مه بدمنه کان سروشتی و خورسکن
له نه فس دا به بی نه زمون و پی
گوتن و خویندن بونیان هه یه.
الفِطُور: نه و خواردن و خواردنه و میه
پؤژوموان له دواي خورئا و ابوون
پؤژویان پی دمشکینی ۵ قاوه ئتی.

الفِطِير: همر شتیک پئیش پئیکه یشتنی
به کار بهیندرئ ۵ دهگوترئ: (خبز
فطیر) نانیکه هه ویره که ی
هه ئنه هاتبوو کرا به نان هیشتا
هه ویره که ی نه گورابوو، خووش
نه بوو بوو نانی ئی دروست کرا ۵
(رای فطیر) رایه که به بی ئی
وردیونه و ده برپاو گوترا.

الفِطِيَّة: نانیکه له گهال پؤنه که ره
ده خوری، پؤنه که ره و شتی و
ده کریته پیخوری.

فَطَسَ فَطْساً و فَطْرَاساً: به بی هه بوونی
نه خووشیه کی دیار تئیدا مرد هوئی
مردنه که ی نه زاندر.

فَطَسَ الحَديدَ: به هوئی گهرم کردن و
کوتانه و نه ئاسنه که ی پان کردمه و.

فَطَسَ فَلَاناً بالكلمة: به قسه بهرنگاری
فلان بؤوه.

فَطَسَ فَطْساً: بؤری لوتی دابهزی، نزم
بؤوه ۵ (فهو أفضى وهي فطساء).

فَطَسَ: بؤ موبالهغه له مانای (فَطَسَ) دا
دی

الفَطَسَةُ: دهنکی ناس.

الفَطَسَةُ: پان بوون و دابهزینی بؤری
لوته ۵ لوتی بهراز.

الفِطِيسُ: چه کوچی ناسنگر چه کوچی
گهوره که ناسنی سور کراوه ی پی
دهگوتئ ۵ پان پیک و کوین که بهردی
پی دمشکیندرئ.

الفِطَسَةُ: لوتی بهراز و دهو روبه ری.

فَطَمَ العودَ أو الحبلَ فَطْماً: دارمه یان
حه بله که ی بریه و دهو له تی کرد ۵
دهگوترئ: (فَطَمَ فَلَاناً عن عادته)
فلانکه سی له خوورپه شته که ی لادا.

فَطَمَتِ المِرضعُ الرضيعَ: شیر دهرمه
شیر مخورمه که ی له شیر بریه و.

أَفْطَمَ الرضيعُ: شیر مخورمه کاتی
نه و می هاتوو له شیر بیردریته و.

إِنْفَطَمَ: له شیر خواردن بیردریه و.

إِنْفَطَمَ عَنِ الشَّيْثِ: وازی لهشته که هیئا.

الْفَاطِمِيَّةُ: (الدولة الفاطمية) دموئه تیک

بوو له ولاتی مه غریب و میصر

سالی ۳۵۹ی کۆچی دامه زراو سالی

۵۶۷ی کۆچی له سههر دهستی

سه لاهوالدینی نه یوبی پوخینرا.

الْفِطَامُ: له شیر برینه وهی مندا له له شیر

خواردنی دایکی.

الْفِطِيمُ: له شیر بپاوه.

الْفِرَاطِمُ: خهلیفه کانی دموئه تی

هاتیمیهن.

فَطِنَ الْأَمْرَ فِطْنَةً: کارمه کی زانی ناشکرای

کرد رونی کردموه.

فَطِنَ فُطْنًا وَفِطْنَةً: بوو به خاوهن

تیگه یشتن و زیرمکی.

فَطِنَ لِلْأَمْرِ رَبَهُ: له کارمه که به ناگا هاتو

مه به سه ته که کی زانی چیه.

فاطنه فی الکلام: دهمبارهی هسه که بو ی

که پاپه وه، جووه لای.

فَطْنُهُ: پۆشنیری کرد بوئه وهی

زیرمکی و زیری به دهست بیئ.

فَطْنُهُ لِلْأَمْرِ: وای ئی کرد له کارمه که

ناگادار بی و پی بزانی.

تَفَطَّنَ: به مانا (فَطِنَ) دئ.

الْفِطَانَةُ: هیزو توانای زیهنه بو زانیین و

ههست پیکردنی نهو شتانه کی دینه

سه ری.

الْفِطْنَةُ: به مانا (الْفِطَانَةُ) دئ ۵ زیرمکی و

وریایی له بهر پۆم بر دنی کاروباردا.

فَطَّ فُطْطًا وَفِطَاطَةً: دلپه قو بی به زنی

بوو ۵ خراپه کار بوو.

إِنْفَطَّ الْبَعِي: ورگی حوشرمه کی در ی و

ناومکه کی دهمه یئا بو خواردنه وه ۵

نه وه بووه له لای عهرمه به کان له کاتی

پۆیشتن به چۆله وانی و دهستی

بیرون دا به کاروان دهمپۆیشتن

له پێش دا حوشرمه کانیان ناو دهمداو

پاشان دهمیان دهمه ستن بوئه وهی

کاویژ نه کهن، جا که تینیوان دهمبوو

ناوبه نندی حوشرمه که بیان

هه لهدمپ ی و ناومکه بیان دهمدیئا.

الْفَطُّ: ته بیات وشک و خراپه کار ۵ (ک:

أَفْطَظَ) ۵ ناوی ناو ناوبه نندی حوشر

که له شوینی بیرون دا تینیوان دهمبوو

به کاریان دهمیئا.

فَطَّعَ بِالْأَمْرِ فُطْعًا وَفِطَاعَةً: کارمه کی

به که و ره زانی و توشی سه رسامی کرد.

فَطَّعَ الْأَمْرَ فُطْعًا: خراپه کارمه که چر

بووه و که یشته ناستیکی ترسناک.

أَفْطَعَ الْأَمْرَ: به مانا (فَطَّعَ) دئ.

أَفْطَعَ فَلَانًا: فلانکه سی خسته ناو کاری

ترسناکه وه.

أَفْطَعَ الْأَمْرَ: کارمه کی به قورس و گران

هاته بهر چاو.

أَنْطَحَ الْأَمْرُ فَلَانًا: کارمه فلانکهسی

خسته حالهتی سمرسامی و

تاسانهوه.

قَطَعَ الْأَمْرُ: کارمه‌ی وا نی کرد ترسناک

بی.

إِسْتَفْطَحَ الْأَمْرُ: کارمه‌ی بهترسناک

لهقه‌لهم دا.

فَعَفَ فِي أَمْرِهِ: لهکارمه‌ییدا په‌له‌ی کرد.

الْفَعْفَاعُ: ترسنوک.

فَعَلَ الشَّيْءَ: شته‌مه‌ی کرد، نهنجامی دا.

إِنْفَعَلَ الشَّيْءَ: شته‌مه‌ی هه‌لته‌ست،

ته‌زویری کرد ه دموگوتری: (إِنْفَعَلَ

الْحَدِيثَ) قسه‌مه‌ی هه‌لته‌ست ه

(إِنْفَعَلَ عَلَيْهِ الْكِذْبَ) دروی به‌دممه‌وه

هه‌لته‌ست.

إِنْفَعَلَ: بؤ موتاومعه‌ی (فَعَلَهُ) دئ.

إِنْفَعَلَ بَكْنَا: به‌و شته کار نی گراو بوو

(موتمه‌سیر) بوو گرایه‌وه یان گرز بوو.

تفاعلا: نه‌و دوو شته هم‌ریه‌که‌یان

کاریگه‌ری له‌سمر نه‌وی تریان

هه‌بوو.

الأفعولة: کرداری ناشیری نی چاوم‌پروان

نه‌کراو و سمرسام کهر ه (ك):

أفاعیل).

التفاعل: کارلیکی کیمیای.

التفاعیل: له زانستی عمروژدا چه‌ند

وشه‌یه‌مکن دانراون و وشه‌گهل

شیعریان پی دمگیرئ ه و مگوو

(فعلون، مفاعلتن، مستفعلن).

الفاعل: بکه‌ر ه به‌توانا ه دارتاش ه

که‌سیک به‌کری دموگری بؤ

نی‌شکردنی بیناگردنی خانوو

هه‌لکه‌ندنی بناغه‌و زه‌رابو بیرو

شتی وا ه له‌زاراوه‌ی نه‌حوییان دا

نیسمیکه کردمویه‌کی بؤلا نیساند

دراپی و کرداره‌که له‌پیش

نیسمه‌که‌وه بی.

الفاعلية: بوون به بکه‌ر، ههرشتیک

ووصفی (فاعیل)ی تیدا بی.

الفعال: کردموه چاک بی یان خراپ بی

به‌مه‌رجی بکه‌ر په‌کیک بی ه

کردموه‌ی چاک ه به‌خشنده‌یی.

الفعال: کردموه نه‌گه‌ر دووکه‌س

نهنجامی بدن.

الفعل: کردموه ه له‌زاراوه‌ی نه‌حوییان

دا وشه‌یه‌که ده‌لالت ده‌کا له‌سهر

پودانی پوداوتک و زه‌مانی

پوداوه‌که‌ش.

الفعلة: کردنی کردمویه‌ک په‌که‌جارو

مه‌به‌ستیش پیی کردموه‌ی ناشیرینه ه

هورنان ده‌فرموی: ﴿وَفَعَلْتَ فَعَلْتَك

الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾.

الفعلية: شتی هه‌بوو، پیچه‌وانه‌ی شتی

مومکین.

الْفَعْمُ: شَتِيك پريئ و له سهرمه وه
بريئ.

الْفَعْمُ: دگوتري: (وجه فَعْم) دهم و
چاويكي پر، گۆشتن و بي چرج و
لۇچە ۵ (جاريه فَعْمَة) كچيكي
تيك سمر او و خۇدارپۇزه، گۆشتن و
جهسته تهواوه.

حَيُّ فَعْمٌ: گهرمكيكي ئاوه دانه به
دانيشتووانه كهي.

أَفْعَى فِلَان: فِلَانكەس بوو به
شهرنگيز.

فَعَى الشَّيْءُ: شته كهي به داخيك
نيشانه كرد له وئنه ي مار بوو.

تَفَعَّى فِلَان: فِلَانكەس وازی له چاكه
خوازي هينا و روی كرده
شهرنگيزي.

الْأَفْعَى: ماری ژمهراوی كوشنده؛ خال
خاله و مل باريك و سهر پانه،
ژمهركه ي زور كوشندميه.

الْأَفْعَى: چهند رېگو دمهاريكن له
حاليومه بلا و دمبته وه.

الْأَفْعَان: نيره مار.

لِلْفَعَاءُ: (أَرْضُ مَفْعَاءَ) زمويه كه زوري
مار تيدان.

لِلْفَعَاءُ: داخيكه له شيوه ي ماردا
حوشتر ي نيشانه دمكري يان
دهكريته نيشانه و ئارمي شتي تر.

لِلْمَاعِلِ النَّزْي: جيهازو ئاميريكه
ماده ي تيدا دگوتري به وزه
به هوي تهقينموي گهرديله
نه و موييه يورانيومه كانه وه.

الْمُفْتَعِل: همرشتيك ريك بخري و له وه
پيش نمونه ي نه بي ۵ دگوتري:
(جاء بالْمُفْتَعِل) كاريكي گهر وه سهر
سورهيتمري هينا به كايه وه ۵ كارو
هه لئس و كهوتيك ته صه ننوع و
تمكه للوي تيدا بي.

فَعِمَ الْإِنَاءُ فَعْمًا: قاپه كه ي پر كرد و
زيتمريوي كرد له پر كردنيدا.
فَعِمَهُ الطَّيْبُ فَعْمًا: بۇنه كه لوتی
پر كرد.

فَعِمَ الْإِنَاءُ فَعْمَةً وَفَعْرَةً: قاپه كه پر بوو.
فَعِمَ السَّاعِدُ: قولي پته و گۆشتن بوو.
فَعِمَتِ الْمِرَاءُ: ئافرمته كه خوي دارشت و
جهسته ي ريك و پيك و هستا ۵ (فهي
فَعْمَةً)

أَفْعِمَ الْإِنَاءَ: قاپه كه ي پر كرد
پر كردنه كه ي تهوا و كرده
دگوتري: (أَفْعِمَهُ الْخَبِرُ مَسْرَةً مَسَاءً)
هه واله كه دمروني پر كرد له باره ي
خوشييه وه يان ناخوشييه وه.

أَفْعِمَ الْمِسْكُ الْبَيْتَ: بوئي ميسك
ماله كه ي پر كرد ۵ (فهو مُفَعَّم).

فَعِمَ الْإِنَاءَ: به مانا (فَعْمَةً) دي.

فَقَرَّ قَمَهُ فَقَرَأَ: دهمی کردموه.

أَفَقَرَّ فَأَه: بهمانا (فَقَرَهُ) دئ.

إِنْفَقَرَ الْفُغْمُ: دهمهکه گرایهوه.

إِنْفَقَرَ النُّورُ: غونچهکه بشکوت.

فَغَارَ: دمگوترئ: (طعنة فغار) برینیکی

نه مدیواو دیوه.

الْفُغْرَةُ: دماوی دۆل و شیو.

الْمَفْقَرَةُ: زهوی فراوان ۵ دمر بهندی کیو

و تهنگلی کیو.

فَغَمَّ النُّورُ فَغَمًّا وَفَغْرَمًّا: غونچهکه دهمی

کردموه بشکوت.

فَغَمَّتِ الرَّائِحَةُ أَنْفَهُ: بۆنهکه لوتی

پرکرد.

فَغَمَّتِ الرَّائِحَةُ زَكَامَ الْمَزْكُومِ: بۆنهکه

گیرانی لوتی هه لاهمت تووشبوهمهکی

کردموه.

فَغِمَّ بِالْشَّيْنِ فَغَمًّا: ومگری شتهکه بوو

له خوی گرت و دمستی لی بهرنه دا.

فَغِمَّ بِالْمَكَانِ: له شوپنهکه مایه وه و تییدا

جینگیر بوو.

أَفَغَمَّ الْبَيْتَ: خانومهکی پرکرد له بۆن.

أَفَغَمَّ فَلَانًا: فلانکهسی هه لئا بۆ کردنی

۵ دمگوترئ: (هو مفغم به) نهو

ومگری بووهو دلی لیی نابیته وه

سووره له سهری.

فَغَمَّهُ: بۆنی خوشی تییدا بلاو کردموه،

پری کرد له بۆنی خوش.

إِنْفَغَمَ الزَّكَامُ: هه لاهمهتهکهی چاک بوو،

بهری دا.

إِنْفَغَمَ الزَّكَامُ: بهمانا (إِنْفَغَمَ) دئ.

تَفَغَّمَ النُّورُ: غونچهکه دهمی کردموه.

الْفَغْمُ: نهو ورده خواردن و پيشاله

خواراگانه یه که له نیوان ددان دا

دهمییته وه.

الْفُغْمُ: چه ناگه به ههردوو لاشه ویله وه ۵

دهم.

الْفُغْمُ: لوت چونکه بۆنی خوش

دهمیکاته وه

الْفَغْمَةُ مِنَ الطَّيِّبِ: بۆنی خوش.

الْمَفْغُومُ: شتی بۆنخوشکراو به بۆنی

خوش ۵ که سییک نه خوشی

هه لاهمتی گرتبی.

فَغَا الشَّجَرُ فَغْرًا: دره ختهکه چرۆکهی بشکوت.

فَغَا الشَّيْئُ: شتهکه دمرکه وتو بۆنی بلاو

بۆوه.

فَغَا جِسْمَهُ: جهستهی خوی به بۆنی خوش

بۆندار کرد.

فَغِيَ التَّمْرُ فَغًى: توپکله کهی نهستور بوو

به هوی نه خوشی کشت و کالیی که

تووشی بووه.

أَفَغِيَ الشَّجَرُ: دره ختهکه چرۆکهی

بشکوت و غونچه کهی گرایه وه.

أَفَغِيَ التَّمْرُ أَوْ الْبُسْرُ: خورماکه خورما

نال و بۆل تیکه وتووهمه که توپکله کهی

به هوی نه خوشییه و نهستور بوو.

أَفْتَتِ النَّخْلَةَ: خورما تازه

پینگه یشتو و مکانی دارخورما که
توی کله که میان نه ستور بوو.

أَفْسَى لَإِلَانَ: فلانکس دوی جوانی
نا شیرین بوو ۵ دوی فهران بهرداری
له خودا پاخی بوو ۵ دوی
دموله مهندي هزار گهوت.

أَفْسَى الطَّعَامِ: خواردنه که ی له شتی
پوچ و پلو پوش پاک کرده.

الْفَاغِيَّةُ: غونچه ی دره ختی خمنه ۵
غونچه ی هموو روه کو دره ختی
بوئوخوش ۵ بوئی خوش.

الْفَغَى: خورمای نال و بؤل تیکه و تووی
خراب و پوچ ۵ شتی خراب له ههر
جوریک بی.

الْفَغْوُ: به مانا (الفاغیه) دئ.

الْفَغْوَةُ: گول ۵ بوئی خوش.

الْمَفْغُوْ مِنْ الْأَشْيَاءِ: شتی بوئوخوش کراو
به بوئی خوش.

فَقًّا الْعَيْنُ أَوْ الْبَشْرَةَ وَغَرَهَا فَقًّا: چاومکه ی
هه لدری دمری هیئا ۵ دومه له که ی
گوشی دمری کرد.

فَقًّا الْحَبَّ الرُّمَانَ: دمنکه هه نارمکه ی
گوشی و ناومکه ی لی دمر هیئا.

أَفْقًا لَإِلَانَ: فلانکس به هوی
نه خوشیه وه سنگی به قولدا جوو.

فَقًّا: بؤ زید مرفوی له مانای (فقا) دئ.

إِنْفَقًا: شهمی برد، درزی برد.

تَفَقًّا: بؤ موتا و معی (فقا) دئ.

تَفَقًّا النَّبَاتُ: رومکه که غونچه که ی
پشکوت ۵ بهرمکه ی دمر که وت.

تَفَقَّاتِ السَّعَابَةُ عَنْ مَائِهَا: هه رومکه
بارانی باراند.

تَفَقًّا فَلَانٌ شَحْمًا: فلانکس جهسته ی
پر بوو له بهزو پیستی شهمار
شهمار بوو.

الْفَاقِيَاءُ: نهو ناوی له گهل له دایک
بوونی مندا ل دیته دمر ۵ نهو
پهردی مندا له که ی تیدایه له
مندالدانی دایکی.

الْفَقُّ: چالیک ی به کوله یه له مالدا
دمکری ناوی تیدا کؤدم بیته وه.

الْفَقَاءُ: هه ور بی گرمه و بی بروسکه و
بارانی زور بی.

الْفَقَّةُ: شیو و دؤلی ناو زوی.

فَقَّحَ النَّبَاتُ فَقْحًا: رومکه که غونچه که ی
کرانه وه و گولی کرد.

فَقَّحَ الْجَرَّ وَغَرَّهُ: بیچوه شیرمه که توتکه
سه که که بیچوه گورگه که به که مه جار
چاوی هه لئینان.

فَقَّحَ: بؤ موباله غه له مانای (فَقَّحَ) دئ ۵
دمکوتری: (فَقَّحْنَا وَصَاصَاتِمَ) ئیمه

حه قو راستیمان بیی ئیوه نه تان
دی.

تَفَاتَحَ الْعَوْمُ: خه‌لکه‌که پشتیان له‌یه کرد.

تَفْتَحَ الشَّيْنُ: شته‌که دهمی کرده‌وه، کرایه‌وه ه دموترئ: (تَفْتَحَ الرِّوْد وَتَفْتَحَ التَّوْرُ).

الْفُتَاةُ: گوئی پوه‌ک کاتی‌ک له غونچه‌که‌ی دپته دمر همر پ‌منگی‌کی هه‌بئ

الْفُتَاةُ: دموترئ: (خُلَّةٌ فَتَاةٌ)

پۆشاک و خشل‌یکه پ‌منگی و م‌کوو پ‌منگی گوئی تازه پ‌شکوت‌وووه ووه‌هایه.

فَقَدَ الشَّيْنُ فَقْدًا وَقُدَانًا: شته‌که فه‌وتا تیدا جوو.

فَقَدَ الْكِتَابَ وَقَدَ الْمَالَ: کتیبه‌که فه‌وتا ه

مال و سامانه‌که بوو به زمرمر ه (فقدت

المرأة زوجها) نافرته‌که می‌رده‌که‌ی

و نبوو سه‌ری تیدا جوو.

أَفْقَدَهُ الشَّيْنُ: وای ئی کرد شته‌که‌ی ئی

ون بئ له‌کیسی بجئ.

إِنْفَقَدَ الشَّيْنُ: شته‌که‌ی ئی ونبوو،

له‌کیسی جوو ه بۆی گه‌را بۆئه‌وه‌ی

و دهمستی بیئئ

تَفَادَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که هه‌ریه‌که‌یان

ئه‌وه‌ی تری ئی ون بوو، بۆ یه‌کتر

گه‌ران یه‌کدی بدۆزنه‌وه.

تَفَقَّدَ الشَّيْنُ: له‌کاتی دیارنه‌بوونی

شته‌که دا بۆی گه‌را، حاوی بۆ گێ‌راو

نه‌یه‌یی ه فورشان دمفه‌موی: ﴿وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَٰذِلَ﴾.

تَفَقَّدَ أحوال القوم: له‌حال و وزعی خه‌لکه‌که ورد بۆوه بزانی واهیعی حالیان چۆنه‌و چۆن نیه.

الفاقد من النساء: نافرته‌ی می‌رد

مردوو یان منداڵ مردوو یان

نافرته‌تیک خزمی می‌رده‌که‌ی

مردبی، برای می‌ردی مردبی.

دم‌گوترئ: (طیبة فاقد أو بقرة فاقد)

ئاسک‌یک درنده بی‌چومه‌که‌ی

خواردبی، مانگایه‌ک درنده

بی‌چومه‌که‌ی خواردبی.

الفقيد: مردوی شوئن خالی، که‌سیک

مردنه‌که‌ی که‌سه‌ری گه‌وره‌ی

هه‌بی و خه‌لکی بۆی به په‌رۆش بن

ه دموترئ: (مات فلان غیر فقید)

فلان‌کس مرد که‌س بۆی به‌په‌رۆش

نیه.

فقر الأرض فقراً: زمویه‌که‌ی هه‌ل‌کوئی ه

دم‌گوترئ:

فقر البشر: بیرمه‌که‌ی هه‌ل‌کهند ئاوی

دم‌ره‌ینا.

فقر الحرز: مورومه‌که‌ی کون کرد بۆ

ملوانکه‌که.

فقر الشَّيْنُ: شته‌که‌ی شکاند.

فَقَرُ الرَّجُلِ: فه‌ه‌ری پیاوه‌که‌ی شکاند.

فَقَرَّتْهُ الدَّاهِيَةُ: بەلّاو کارمسات پشتی
شکاند.

فَقِرَ فَقْرًا: فەقەرمی پشتی ئازاری بوو
بەهۆی شکان یان سوان یان لێک
ترازان یان نەخۆشی تر.
افقر الظهر: فەقەرمی پشتی بەهێز
بوو.

افقر الصيد فلاناً: نیچەرمکە لە
پاوجیەکە نزیک بۆووە نیچەرمکە وای
کرد پاوجیەکە فرسەتی ئی بێنێ.
افقر فلاناً دابته: ولاخەکە ی بەنەمانەت
دا بە فلان.

افقر فلاناً أرضاً: زەویەکە ی
بەنەمانەت دا بەفلان بۆ گشت وکال.
افقر الله فلاناً: خودا فلانکەسی هەزار
کرد.

فَقَرَّ الشَّيْءُ: شتەکە ی زۆر شکاند، وردو
هاری کرد.

فَقَرَّ لِلْفَسِيلَةِ: بۆ نەمامەکە چالێکی
هەلکەند بۆنەهۆی تێیدا برۆیێ.
إفقر: هەزار کەوت.

إفقر إلى الأمر: پێویستی بەکارمکە
بوو.

تَفَاقَر: خۆی بەهەزار دانا، خۆی
بەهەزار لەفەلەم دا.

تَفَقَّرَتِ الْأَرْضُ: زەویەکە زۆری چال و
چۆیل تێدا بوو.

الفارقة: کارمسات ە (ک: لواقر).

الفقارة: یەکیکە لە زینجیرە
ئیسقانیەکانی پشت کە لە کلیجەووە
تا پاشە سەر ریزیان بەستوووە
کۆی فەقەرمکان سی و سی فەقەرمەن
ە حەوتیان لە ملدان دوانزەیان لە
پشت دان پینجیان لە سکدان،
پینجیان لە پان دان، چواریان لە
کلیجەدان ە (ک: فقار).

الفقر: ئاتاجی و پێداویستی، فەلشت و
درز ە غەم و گەرمی دان بەشت،
سوور بوون لەسەر شت.

فَقَرَّ الدَّمُ: کەم خوێنی ە ناریک و پێکی لە
پێکەتە ی خوێنەکەدا.

الفقرة: بەمانا (الفقارة) دی ە نیشانی
شت جا کیو بێ یان شتی تر ە
پستە یە لە ناخاوتن ە بەشێک
لەسەر باسو لایەک لە شیعەر ە نیووە
شیعەر ە دەگوترێ: (زدت في كلامه
أو من شعره فقرة).

الفقرة: چال، قوتکە کە هەلکەندەند
بۆ نەمام و شەتل.

فَقَرَّ القميص: یەخە ی کراس.

الفقير: فەقەرە شکاو ە دەم لولە ی
بۆری و جۆگا: کەناوی ئی هەلکەندەرزێ
ە هەزارو نەبوو کە کەمترین بۆزی
بۆ دابین بکری ە دەروێش و
گەرمەدی بێ نەوا.

المفارقة: جوړمکانی هه ژاری ه دموگوتری:

(سَدَ اللّٰه مفاقره) خودا لایه نه کانی

هه ژاری له سهر لابر دو

دو له مهندي کرد.

فَقَسَ فَرَسًا: کتو پر مرد ه بازی دا.

فَقَسَ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ فَرَسًا: به ناشرین

ترین شیوه رمدي فلانی دایه وه.

فَقَسَ الطَّائِرُ بَيْضَتَهُ: بالنده که هیلکه که ی

شکاند بونه وهی جوچکه که بیته دهر.

فَقَسَ الْحَيْرَانُ: حه یوانه که ی گوشت.

فَقَسَ الشَّيْءُ: شته که ی به زور ستاندو

داگیری کرد.

فَقَسَ الْفَخُّ الطَّيْرُ: ته له که بالنده که ی گرت

ه دوفاقی ته له که بالنده که ی گرت.

إِنْفَقَسَ الشَّيْءُ: شته که قلب بوه.

تفاقسا: هه ربه که لهو دوانه قری

به کترین پاکیشا.

الفقوس: له ولاتی شام جوړه کاله کیکه

ه له ولاتی مبصر جوړه خه یاریکه.

المفاس: داریکی خوارکراوه په له ته له دا

که بالنده که خوی ئی دمدا داره که

هه لدمه گه پته وهو دمیگری.

فَقَسَ الْبَيْضَةُ وَغَرَهَا فَتَشًا: هیلکه که ی

پلیشانده وه به دهمست شکاندی بونه وهی

نوهی تییدایه بیته دهر.

الفقرس: تروزی زمو دی.

فَقَطَّ الْحَسَابُ: نویسی بره حیسابه که ی

به وشه ی (فقط) کوتایی پی هیئا ه

واته هیچی تر.

فَقَعَ اللَّزْنُ فَعْمًا وَفَقْرَعًا: رهنکه که سافو

بی گهرد بوو ه به زوری بو رهنگی زهرد

به کاردمه ییندری.

فَقَعَ الشَّيْءُ: شته که ی شهق کرد ه

دمگوتری: (فقعته الفراقع) به لادو

کارمسات تیکیان شکاند.

فَقَعَ فُلَانٌ: فلانکهس قسه ی پر وپوچی

کردن هیچیان به سهر هیچه وه

نه بوو.

فَقَعَ الْأَدِيمُ: چهرمه که ی به رهنگی زهرد

رهنک کرد.

فَقَعَ الْحَفْءُ: لوتی بو خوفه که دروست

کرد

فَقَعَ الْمَافِصِلُ: جومزگه کانی تیک

ترنجاندن و تمقانندی ه پهنجه و

شان و ملو پهنجه ی خوی تمقانندن.

فَقَعَ الشَّيْءُ الْمَنْفُوخُ: شته فودراوه که ی

به زهختی دهست و پی بیانان

تمقاندو دمنگی ئی هیئا.

إِنْفَقَعَ الشَّيْءُ: شته که شهق بوو، درزی

دا.

تفاقمت عَيْنُهُ: چاوی سپی بوو.

تَفَقَّعَتِ الْوَرَقَةُ: ورمقه که ونجر ونجر

بوو دراو دمنگی ئی هات ه تورمه که

کاغزه فوتیکراوکه به پیکیشانی
 به بهری دمست دمنگی نی هات.
 تَفَقَّصَتِ الْأَصَابِعُ: په‌نجه‌کانی ته‌قه‌یان
 هات له‌کاتی ته‌فاندنیان دا.
 تَفَقَّعَ النَّبَاتُ: روه‌که‌که وشک بوو په‌ق
 بوو قرمه‌ی نی هات.
 الْأَفْنَعُ: په‌نجه ته‌فین، نه‌و که‌سه‌ی
 شان و ملو په‌نجه‌ی خوی به‌ته‌فین.
 الْفَاتِحُ: رمنگی سافو روون، به‌تایبه‌تی
 رمنگی زهره.
 الْفَاقِعَةُ: کارساتو به‌لای سامناک.
 الْفَقْعُ: قاجکی خراب.
 الْفَقَاعُ: پیسو خراب.
 الْفُقَاعُ: شه‌راییکه له‌ئاوی جو دروست
 دم‌کرئ و دم‌گورئ و بلقوکه‌ی
 ده‌که‌ونه سمر
 الْفُفَاعَةُ: بلقوکه ئاون له‌سمر ئاو و
 شتی وا دروست دمن‌و زمن‌گول
 زمن‌گول دم‌وسستی و زووزوو
 دم‌پوچینه‌وه.
 فَفَقَّ الْمَاءُ: ناوه‌که له‌کاتی هاتنه
 دم‌روه‌ی دا بلقه بلقی لی‌هات.
 فَفَقَّ فُلَانٌ فِي كَلَامِهِ: فلان‌که‌س گزافی
 هه‌لکیشاو دمنگی هه‌لپری و قسه‌ی
 نابه‌جی کرد.
 الْفَقَنَّا قُ مِنَ الرِّجَالِ: پیایو زور بلئی و
 قیزه‌که‌رو هاوارکه‌ری بی سود.

فَقَّ الشَّيْءُ نَقًّا: شته‌که دم‌که‌موت و ناشکرا
 بوو.
 فَقَّ الشَّيْءُ نَقًّا: شته‌که‌ی کرده‌وه هه‌لی
 پچری و دم‌گوترئ.
 فَقَّ الْبَابَ وَغَوَّ: دم‌راکه‌ی کرده‌وه.
 فَقَّ النَّخْلَةَ: بوشایی خسته نیوان لقو
 پ‌پ‌زو پالی دارخورماکه بؤنه‌وه‌ی
 بتوانی موتوربه‌ی بکا.
 إِنْفَقَّ الشَّيْءُ: شته‌که به‌ری‌وو، کرایه‌وه.
 الْفَقَّاقُ: زور بلئی بی سود.
 فَقِمَ فُلَانٌ فَقْمًا: دووشه‌ویله‌ی فلان‌که‌سی
 گرت ده‌می به‌ست.
 فَقِمَ الرَّجُلُ فَقْمًا وَفَقْمًا: ده‌م و لیوی
 بیاموکه پیک نه‌بوون و لای خواری
 یان لای سمری شه‌ویله‌ی در‌پ‌ترتر بوو
 بؤیه‌که ده‌م دم‌پوچینه‌ی لای خواری
 ده‌می و سمری تیک دم‌پ‌رن و (فهر
 أَلْقَمَ رَهِي فُقْمَاءَ).
 فَقِمَ الْإِنَاءَ وَغَيَّرَ فُقْمًا: قاپه‌که پ‌ری‌وو و
 ده‌س‌گوترئ: (أَصَابَ مِنَ الطَّعَامِ حَتَّى
 فُقِمَ) نه‌وه‌نده‌ی خوارد تا نی‌ن‌ته‌لای
 کرد.
 فَقِمَ الْأَمْرُ: کارکه‌ه‌ورس بوو کی‌شه‌که
 توند بوو و به‌ر‌پ‌ک و پ‌یکی نه‌ر‌پ‌شت.
 فَقِمَ الْأَمْرَ فُقَامَةً: شه‌رو خراپی کارکه‌ه
 له‌سنوور دم‌رجوو.

تفام الامر: شهرو نه گبه تی کارمه
له سنوور تی بهری ۵ (الفقم من
الامور) کاری خواریو خنیج.
الفقم: دوولای شه ویله سهرو خواری
دهم ۵ دوولای ده می گازو چه کوچو
شتی ومها ۵ لایهک له لبوزی سهگ.
الفقمه: گیانداریکی ناوییه (ماسییه کی
گهورمیه).

فقه الامر فقهاً وفقهاً: باش له شته که حالی
بوو.

فقه فحاه: بوو به شهر عزان.

افقه الامر: کارمه کی تی گه یاند.

فاقه: له شهر عزانی دا بالادهست بوو
به سهری دا.

فقه: کردی به شهر عزان.

تفه الامر: کارمه کی زانی و لیی حالی
بوو ۵ دمشگوتری: (تفه فیه).

الفحاه: تیگه یشتن و زیرمکی ۵
زانیاری ۵ به زوری بو زانیاری شهر
به گاردی.

الفتیه: زاناو تیگه یشتوو و زیرهک
له بواری شهر دا ۵ (ک: فقهه).

فکر فی الامر فکراً: عهقل و هوشی
له کارمه که دا به کارهینا هه ندی
له زانیاری خوی خسته گه
بوئه وهی نه زانراویک بزانی و په
پی ببا.

افکر فی الامر: له کارمه که دا بیری
کردموه، له پوداومه که وردبووه ۵
(فهو مفکر).

فکر فی المشکله: له کیشو موشکیله که دا
عهقلی خوی خسته گه بوئه وهی
حالی بکا بگاته بنجو بناوانی
چورتمه که.

فکر فلاناً: فلانکه سی به خه یالدا هات.

افتکر: یادی کردموه بیری هاته وه.

تفکر فی الامر: به مانا (افتکر) دی.

التفکر: بیر لی کردنه وه ۵ به کارهینانی

عهقل و وردبوونه وه له

موشکیله بهک بوئه وهی پیگا چاره ی

بو بدوزیه وه.

الفکر: به کارهینانی عهقله له شتی

زانراودا بوئه وهی شتی نه زانراو

بزانی ۵ دهگوتری: (لی فی الامر فکر

ونظر ورویه).

الفکر: دهگوتری: (لیس لی فی هذا الامر

فکر) من لهم کاره ج لی

وردبوونه و بهکم نیه و گرنگی پی

نادهم.

الفکره: به مانا (الفکر) دی ۵ وینه

زهینه کان بو شتیک، زمین به کار

هینان بو شتیک.

الفکری: به مانا (الفکر) دی.

الفکر: که سیک زور بیر بکاته وه.

الْمُفَكَّرَةُ: دهفته ریکی بچکوله به هندی
 زانیاری پیویستی تیدا دنووسری.
فَكَ الشَّيْءُ نَكًا: شته که ی کردموه،
 پارچه کانی لیک کردنه وه ۵ دهگوتری:
 (فَكَ الْآلَةُ وَغَوَا) مهکینه که ی کردموه.
فَكَ النُّقُودُ: پارمه که ی وردکردموه ۵
 (بیست و پینج دیناریه که ی کرده تاک
 دیناری و شتی وا).
فَكَ الْعُقْدَةُ: گرپیه که ی کردموه.
فَكَ الْقَيْدُ: زنجیرمه که ی کردموه.
فَكَ الْأَسِيرُ: نهسیرمه که ی بهره لاکرد.
فَكَ الرَّهْنُ: رهه نه که ی پژگار کرد،
 لهدستی رهمن له لاکراوی دمهینا.
فَكَ الصَّبِيُّ: دهمی منداله که ی کردموه
 بوئه وهی خواردنی بداتی ۵ دمرمانی
 بداتی.
فَكَ إِدْغَامُ الْحَرْفَيْنِ: دووپیتنه گوشراو
 وتیکخراومه که ی لیک کردموه.
فَكَ الْفِصْلُ: جومزگه که شل بوو، لاواز
 بوو هیزی تیدا نه ما.
فَكَ الرَّجُلُ نَكَّةً: پیاوکه بی هیز بوو
 هه ئومشاو که سایه تی پوخا ۵ (فهر أَفَكَ
 وهي فَكَاءً).
أَفَكَ الطَّبِيُّ مِنَ الْجِبَالَةِ: ناسکه که له
 داومه که پژگاری بوو.
فَكَكَ: بو زنده پوی له مانای (فَكَ)
 دی.

إِنْفَكَ الرَّهْنُ: رهه نه که ی دابه وه،
 پژگاری کرد.
إِنْفَكَ الشَّيْءُ: شته که جیا بووه.
إِنْفَكَتِ الْعُقْدَةُ: گرپیه که شل بوو،
 کرایه وه.
إِنْفَكَ عَظْمُ الْمِفْصَلِ: نیسقانی جومزگه که
 له جی چوو ۵ دهگوتری: (ما إِنْفَكَ
 يفعل كذا) وازی نه هیناوه
 همرخهریکی کارمه یه.
تَفَكُّكَ: به مانا (إِنْفَكَ) دی ۵
 دهگوتری: (تَفَكُّكَتْ شخصية فلان)
 که سایه تی فلانکه س زمعیضو لاواز
 بوو، که سایه تیه که ی هه ئومشایه وه ۵
 (فلان يتفكك في مشيه) فلانکه س له
 پویشتنی دا ناپتک و پیکه ۵ شلو
 شیواوه.
إِسْتَفَكَ الْعُقْدَةُ: هه ولی کردنه وهی
 گرپیه که ی دا ویستی چورتمه که
 یه کالاً بکاته وه.
الْأَفَكَ: شه ویله شکاو ۵ بو میینه
 دهگوتری: (فَكَأَء) ۵ به یه که
 که یشتنی هه ردوو شه ویله ۵ (ك:
 فَكَ).
الْفَالُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی زور گیل و
 نه حمه ق ۵ پۆلکاو، پیر.
الْفِكَالُ: (فِكَالُ الرَّهْنِ وَالْأَسِيرِ) رهمن
 دانه وه پژگارکردنی مالی رهمن

فَكِهَ مِنْهُ: سَهْرَى لِي سَوْرَمَا، (فَهْر فَكِه وَفَاكِه).

أَفَكَهَتِ النَّاقَةُ وَغَرَمَا: حَوْشَرَمَكِه شِيرَى

بَاشَى دَا بَيْشْ نَمُوهِ بِيَجَوِي بَبِي ۵
(فَهِي مُفَكِهَة وَمَفَكِهَة).

فَكَّة الْقَوْمِ: مِيوَهُ بُو فَمَمَكِه هِيْنَا ۵

قَسَمَى خَوْشَى بُو خَه لَكِهَكِه كَرْدُو
هَمَمُوِي هِيْنَا نَه بِيَكِهَنِيْن.

تَفَاكِه الْقَوْمِ: خَه لَكِهَكِه پَارَى وَ قَسَمَى

خَوْشِيَان بُو يَه كَتَر كَرْد.

تَفَكَّة: مِيوَهُ خَوَارْد.

تَفَكَّة الرَّجُلِ: بِيَاوَكِه پَه شِيْمَان بُووَه.

تَفَكَّة مِنْهُ: سَهْرَى لِي سَوْرَمَا.

تَفَكَّة بِالشَّيْءِ: لَه زَمَتِي لَه شَتَهَكِه بِيْنِي ۵

دَمَكُوْتَرِي: (تَرَكْتِ الْقَوْمَ يَتَفَكَّهُونَ

بِفُلَان) خَه لَكِهَكِهَم جِي هِي شَت

خَمَرِيَكِي غَه بِيَسَت كَرْدَنِي فُلَان

بِيوُون وَ بَه وَ پَاشَمَلَه بَاسَكَرْدَنَه

لَه زَمَتِ وَ خَوْشِيِيَان دَه بِيْنِي.

الْأَفَكْرَهَة: سَهِيْرُو سَهْمَهْرَه.

الْفَاكَةُ مِنَ الرِّجَالِ: بِيَاوِي تَه نَه رَوْمَرُو

بَه نَاز پَه رَوْمَرَدَه.

الْفَاكِهَانِي: مِيوَه فَرُوش.

الْفَاكَهَة: مِيوَهُ بَه لَه زَمَتِ وَ خَوْش تَام ۵

حَه لَوَا.

الْفَاكِي: بَه مَانَا (الْفَاكِهَانِي) دِي.

كَرَاو، بَه رَه لَآ كَرْدَنِي نَه سِير ۵ يَان
نَه وَ مَالُو پَارَمِيَهِي رَه نَه نَه كِهِي پِي
دَمَدَمِيَه وَه.

الْفَكَّ: شَهْوِيلَه ۵ پَوَك، نَه وَ شَوِيْنَهِي

دَدَانِي لِي دَمَرُوِي ۵ نَاوَه بُو هَمَرْدُوو

شَهْوِيلَه (خَوَارُو سَهْرُو) ۵ دَمَكُوْتَرِي:

(مَقْتَلِ الرَّجُلِ بَيْنَ فَكِيَه) هُوِي بَه

فَتَارَه چُونِي نَادَه مِيَزَاد نَه وَ مِيَه

لَه نِيَوَان دُوو شَهْوِيلَه دَا يَه (وَ اتَه:

زَوْبَان).

الْمِفَكُّ: نَامِيْرِيَكِه بَزْمَارِي پِي

هَه لَه مَكِي شَرِي، گَازُو پَلَا يَس ۵

تَه رَه مَفِيَز.

الْأَفْكَلُ: لَه رَزِيْن، شَهْمَه تُوْلَه ۵

دَمَكُوْتَرِي: (أَخَذَهُ أَفْكَلُ) تَوْشِي

لَه رَزِيْن وَ شَهْمَه تُوْلَه وَ شَهْلَه بِيوَوَه

لَه تَرَسَان يَان لَه سَهْرَمَان.

فَكَنَ: چَوَوَه نَاوَه وَه.

تَفَكَّنَ: سَهْرَى سَوْرَمَا، سَهْرَسَام بُوو.

تَفَكَّنَ عَلَى الشَّيْءِ: خَه م وَ خَهْمَه تِي

خَوَارْد بُو فَه وَ تَانِي شَتَهَكِه.

تَفَكَّنَ فِي الْأَمْرِ: بِيْرِي لَه شَتَهَكِه

كَرْدَمَه وَه.

الْفَكْنَةُ: پَه شِيْمَان بِيوَوَه وَه لَه سَهْر شَتِي

لَه دَه سَت چَوَو.

فَكِه فَكِهَآ وَفَاكَهَة: قَسَمَ خَوْش بُوو، قَسَمَى

بِيَكِهَنِيْن نَاوَه رِي كَرْدَن.

الْفُكَاهَةُ: گالتهو گهپ ۵ قسهی خوْش و
پیکه‌نین ناوهر.

الْفَكْهُ: به‌مانا (الفکاهه) دئ ۵ دلپاک و
نه‌فس به‌رزو قسه‌خوْش ۵
دمگوترئ: (فلان فَكْهٌ بأعراض الناس)
فلانک‌هس له‌زمت دمبینئ له
غهمبیت کردنی خه‌لکانئ تر.

الْفَكِيهَةُ: به‌مانا (الفکاهه) دئ.
الْفِيكْهَان: مروْفی پیکه‌نیناوی و قسه
خوْش.

فَلَّتَ الشَّيْءُ فَلْتًا: شته‌که پزگاری بوو.
أفلت منه: لئی پزگار بوو ۵
دمگوترئ: (أفلتني الشَّيْءُ) شته‌که‌م
له‌کيس چوو.

فَالَتْهُ مِغَالَتَةً وَفِلَاتًا: کتوپر به‌رمنگاری
بوو.
فَلَّتَهُ: به‌مانا (أفلتته) دئ.

إفْلَتَ الأمرُ: کارمه‌ی له‌کيس چوو،
په‌له‌ی کرد له‌دمست بؤ بردن و
کیش کردنیدا.

إفْلَتَتِ الكلامُ: خیرا هاته قسه‌و به
ئیرتیجالی وتاری دا.

إفلت الشَّيْءُ: شته‌که‌ی چه‌پاو کرد.
إفْلَتَتِ الموتُ: مردن تیکه‌ومه‌پنجا.

إنفلت: پزگاری بوو ۵ به‌خیرایی
پزگاری بوو.

تَفَلَّتْ علیه: هیرشی کرده سهر.

إِسْتَفَلَّتَ الشَّيْءُ مِنْ يده: شته‌که‌ی
له‌دمست فرپاند.

الْفَلْتُ: نه‌سبئ خوْش پؤو ته‌رده‌ماخ.
الْفَلْتَانُ: به‌مانا (الْفَلْتُ) دی ۵ هه‌روا
ناوه بؤ پیای ئازاو وره به‌رز ۵ بؤ
ئافرمت (فلتانه) دمگوترئ ۵ گوشتن و
تیکسمرپاو.

الْفَلْتَةُ: کاریک پرووبدا به‌بئ
وردبوون‌هوه و پلان بؤدانان ۵
دمگوترئ: (حدث هذا فلتة) ۵ قسه
له‌دم دم‌رجوون به‌بئ مهبست ۵
شت له‌دمست قه‌ومان به‌بئ نیاز ۵
دمگوترئ: (هذا من فلتات اللسان).

الْفُلُوتُ مِنَ الثَّيَابِ: نه‌و پؤشاکه‌یه
له‌بهر ته‌سکی و بجوکی نه‌ملاو
نه‌ولای نه‌گه‌نه‌وه به‌یه‌ک ۵ یان
له‌بهر نه‌رمئ له‌سهر جه‌سته
نه‌ومه‌ستی.

فَلَجَ فَلَجًا: به‌نامانج گه‌یشت، زمفه‌ری لئ
بینی.

فَلَجَ بِحاجته: به‌مه‌به‌ستی خوْی گه‌یی ۵
به‌لگه‌ی خوْی هی‌نایه‌وه و به‌رامبه‌ری
بؤردا.

فَلَجَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی کرد به‌دووبه‌ش.

فَلَجَ الحَرَاثُ الأرضَ للزراعة: کشتیارمه
زمویه‌که‌ی هه‌لگیرپیه‌وه بؤ زمراعت و
شت تیدا پرواندن.

فَلَجَ الطَّعَامُ وَغَرَهُ بَيْنَهُمْ: خواردنه‌ک‌ه‌ی له نیوانیاندا دابه‌ش کرد.

فَلَجَ الْوَالِي الْجَزِيَّةَ عَلَى الْقَوْمِ: فهرمان‌پر‌ه‌وا سهرانه‌ی خسته سهر خه‌لکه‌که.

فَلَجَ الرَّجُلُ وَغَرَهُ فَلَجاً وَفَلَجَةً: پیاوه‌که نیوان قاجه‌کانی به‌زگماک پان بوو، پان نیوان ددانه‌کانی که‌لینیان هه‌بوو ددانی شاش بوون ه‌ ده‌گوترئ: (فَلَجَ ثَغْرَهُ) ه‌ (وَفَلَجَتْ أَسْنَانُهُ) (فهو أفلح وهي فلحاء).

فَلَجَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که نه‌خو‌شی شه‌له‌لی نصفی توش بوو (فهو مفلوج).

أَفْلَحَ فُلاناً عَلَى خَصْمِهِ: فُلانَک‌ه‌سی به‌سهر رکه‌به‌ره‌که‌یدا زال کرد.

أَفْلَحَ اللَّهُ حُجَّتُهُ: خودا به‌لکه‌و ده‌لیلی فُلانی چه‌سپاندن و ناشکرای کردن. فَالَجَةً: له‌دمست پېشخه‌ری و زه‌فه‌ر پی بردندا پېشی که‌وت.

فَلَجَ الطَّعَامُ بَيْنَهُمْ: به‌رېک و پېکی خواردنه‌ک‌ه‌ی به‌سهردا دابه‌ش کردن.

فَلَجَ الْأَمْرَ: له‌کارمکه ورد بو‌وه و تیی ه‌کری.

فَلَجَتِ الْمَرْأَةُ أَسْنَانَهَا: ناهرمته‌که ددانی خو‌ی شاش کردن بو‌ جوانی.

أَفْلَحَ: شه‌قارشه‌قار بوو. تَفَلَجَتِ الْأَسْنَانُ: ددانه‌کانی شاش بوون.

الْفَالِجُ: نه‌خو‌شیه‌که توشی لایه‌کی جه‌سته ده‌بی (نیوه شه‌له‌ل) ه‌ خوشتری که‌وره‌ی دوو دوگ ه‌ (ک: فوالج).

الْفَلَجُ: جۆمی بچکۆله ه‌ (ک: فلوج).

الْفِلَجُ: نیوه‌ی شت ه‌ جینه مرو‌فیک.

الْفَلَجُ: جۆگایه‌ک هه‌موو باخه‌که ناو بدا.

الْفَلَجَاتُ: زموی کشت و کالی.

الْفُلَجَةُ: که‌پشتن به‌ناوات.

الْفُلْرَجَةُ: زموی گونجاو بو‌ کشت و کال.

المَفْلَجُ: ده‌گوترئ: (رجل مَفْلَج الثَّيَابِ)

پیاو‌یکه ددانی شاشن ه‌ (أَمْرٌ

مَفْلَجٌ) کاری شی‌او و نارېک.

فَلَجَ فُلاناً: به‌ناواتی خو‌ی که‌یی، رزگاری بوو، سهر‌فراز بوو.

فَلَجَ بِالْقَوْمِ فُلاناً: فرو‌شتن و کرپنی بو‌ فرو‌شیارو کرپار جوان کرد، هه‌لینان بو‌ دامه‌زراندنی مامه‌له‌که.

فَلَجَ فِي الْبَيْعِ: له‌ نرخ‌ی کالاکه‌ی زیاد کرد بو‌ئوه‌وی کرپار هه‌لخه‌له‌تین.

فَلَجَ الشَّيْءُ فُلاناً: شته‌که‌ی هه‌لدری ه‌ ده‌گوترئ: (فَلَجَ الْأَرْضَ لِلزَّرَاعَةِ)

زمویبه‌که‌ی کی‌لا بو‌ کشت و کال.

فَلَجَ فُلاناً: لی‌وی هه‌لشا ه‌ ده‌گوترئ: (فَلَجَتْ شَفْتُهُ) ه‌ (فهو أفلح وهي فلحاء).

أَفْلَحَ: زهفمى برد بهوى مهبستى
بوو ۵ نازو نيعمهتى پوژى دوايى
دهست كهوتو بهمراز گهپى.

إِنْفَلَحَتِ الْيَدُ أَوْ الشَّفَةُ: دهستى يا ليوى
قهلشا ۵ شهقار شهقار بوو.

فَلَحَ بِهِ: گالتهى پېڅ كرد بهچاوى سوك
سهپرى كرد.

تَفْلَحَ: بهمانا (إِنْفَلَحَ) دئ ۵ دمگوترئ:
(تفلحت اليد و تفلحت الشفة) لهسهرمان
دهستى قهلشتن يان ليوى قهلشت.

إِسْتَفْلَحَ بِأَمْرِهِ: بهمرازى خوئى گهپى ۵
ههولئ پزگار بوونى دا.

الْأَفْلَاحُ: دمگوترئ: (قوم الأفلاح)
گهليكى به مراز گهپشتوون.

الْفَلَاحُ: بهمراز گهپشتن ۵ بهردموامو
مانهوه، دمگوترئ: (لا أفعل ذلك
فلاح الدهر).

الْفِلَاحَةُ: سهروكارى كردنى زموى
كشتوكالىو خهريكبوون بهكارى
كشتوكاليهوه.

الْفَلَحُ: شهق كردن و ههلبړپنى زموى ۵
(ك: فلوح).

الْفَلَاحُ: كشتيار ۵ كهشتيهوان ۵ (ك:
فلاحون).

الْفَلْعَةُ: قهلشاني ليوى خوارموه.

تَفْلَحَسَ الرَّجُلُ: پياوهكه كارى
مندالانسهى كـرد ۵ زور دواواو
پارانهمهوى كرد، زور كپوزايهوه.

الْفِلَاحُ مِنَ الرِّجَالِ: ناشپرينو
قهسهخوئش

الْفَلَحَسُ: سوور بوو لهسهرشت،
بهخههموه بوو بو شت ۵ زور
داواكهړ ۵ زور گپمگپ كهر.

فَلَذَ الشَّيْءَ فَلَذًا: شتهكهى بړپهوه ۵
دمگوترئ: (فَلَذَ مِنْ مَالِهِ) لهمالئ خوئى
ههنديكى جياكردموه و پيئ دا.

فَالَذَهُ: قسهى لهگهلدا كردموه.
فَلَذَ الشَّيْءَ: بو زېدمپوئى لهماناي
(فَلَذَ) دا دئ.

إِفْلَذَ الشَّيْءَ: شتهكهى داپړى ۵ لئى
ستانند.

دمگوترئ: (إِفْلَذْتُ مِنْهُ حَقِّي) مافى
خوم ئى ستانند.

الْفَالُودُ وَالْفَالُودُجُ: ههئواپهكه له ناردو
ناو و ههنگوين دروست دمكړئ ۵
ههروا له نهشاو ناو و شهكر دروست
دمكړئ.

الْفِلْدُ: جهركى حوشر ۵ (ك: أفلاذ).
الْفِلْدَةُ: پارچه جهرك، پارچه گوشت ۵
پارچه زېړو زېړو.

أَفْلَازُ الْأَكْبَادِ: مندالو نهوه.

أَفْلَازُ الْأَرْضِ: كانو گهنجینهى ناو
زهوى.

الْفُولَازُ: پولا.

الْمَفْلُودُ: (سيف مفلوذ) شمشيركه له
پولا دروست كراوه.

الفَلَسُ: عونسوریکي کیمیاوییه، ورشه‌یه‌کی معملنی همیه، بؤ گه‌باندنی ته‌زوی کارمبا گونجاوه ۵ پیاوی توندپرو و که‌له رهمق ۵ پیاوی چروکی دمست هوجاو هیچ لهدمست هه‌لنه‌ومریو.

فَلَسِي مِنَ الشَّيْءِ فَلَسًا: خالی بوو لمشته‌کمو لیی دوور بوو ۵ دمگوتری: (هو فليس من الخير) نهو بی خیرو بی‌ره پیاومتی لهدمست هه‌لناومری. اَفَلَسَ فلان: فلانکس هه‌زار کهوتو هیچی بدهمسته‌وه نه‌ما دواي نه‌وه که ساماندار بوو ۵ (فهو مُفْلِسٌ). اَفَلَسَ فلاناً: ویستی بجی بؤ‌لای فلانکس و شوپنه‌کی هه‌له‌کرد. فَلَسَ القاضي فلاناً: دادومر برپاری نه‌وه‌ی دا که فلان هه‌زارو هیچ نه‌بووه. الإفلاس: حاله‌تیکه بؤ بازارگان په‌یدا دهبی که ناتوانی قهرزی که‌له‌که بووی سهرشانی بداته‌وه.

الفَلَسُ: توپکلی جهسته‌ی ماسی پیستی پلپله‌ی ماسی ۵ پارمیه‌کی سکه لی‌دراوه له غه‌یری ماده‌ی زپرو زیو ۵ جاران فلس بریتی بوو له شه‌شیه‌کی دیره‌همیک ۵ له‌م رۆژگاردا به‌شیکه له‌هه‌زار به‌شی دینار له عیراق و هندی ولای تر ۵

مۆریکه له‌ملی نه‌وانه ددری که سهرانه‌یان ده‌خړیته سهر.

الفَلَسُ: په‌ی پی‌نه‌بردن، فرسه‌ت لی نه‌هینان.

المُفْلَسُ: دمگوتری: (شَيْءٌ مُفْلَسٌ اللرن) شتیکه به‌سهر پیسته‌که‌یه‌وه پلپله همن ومگوو فلوس وان.

فَلَسَفَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی به‌شیکاری فه‌لسه‌فه‌یی شی کرده‌وه.

تَفَلَسَفَ: رپ‌گای فه‌یله‌سوفه‌کانی گرته‌بهر بؤ باسو لی‌کۆلینه‌ومکانی ۵ به‌بی نه‌وه‌ی زانیاری فه‌لسه‌فه‌ی هه‌بی لافی فه‌یله‌سوفه‌کانی لی‌دا.

الفَلَسَفَةُ: دیراسه‌و لی‌کۆلینه‌ومیه‌که گرنگی دمدا به‌ شیکردنه‌وه‌ی زانیاری به‌ شیکردنه‌ومیه‌کی عمقی، له رۆژگاری کۆندا زانیاری فه‌لسه‌فه هه‌موو زانیاریه‌کی دمگرتنه‌وه، به‌لام له‌م رۆژگاردا فه‌لسه‌فه‌ کورت هه‌لیندراوه له‌سهر زانیاری مه‌نتیق و نه‌و دیو جیهانی ماده.

الفيلسوف: زاناو لی‌کۆلنمره‌وه له‌بواری فه‌لسه‌فه‌دا.

اَفَلَسَ الجبلُ من يده: حه‌بله‌که‌ی لهدمست به‌ربوو.

فَلَسَهُ من يده: لهدمستی نه‌و رزگاری کرد.

تَفَلَّحَ حَبْلٌ مِنْ يَدِهِ: حبله‌کەى
له‌دهست به‌ره‌لا بوو.

فَلَطَحَ الشَّيْئُ: شته‌کەى بلاو کرده‌وه،
پانى کرد ۵ ده‌گوتري:

فَلَطَحَ الْخَبْرَ وَالْقُرْصَ: نانه‌کەى پان
کرده‌وه، هه‌نگوتکه هه‌ویره‌کەى پان
کرده‌وه.

فَلَعَّ الشَّيْئُ: شته‌کەى هه‌لاشت ۵
ده‌گوتري: (فَلَعَّ رَأْسَهُ بِالسَّيْفِ) به‌شمير
سه‌رى هه‌لاشت.

فَلَعَّ: به‌مانا (فَلَعَّه) دئ.

إِنْفَلَحَ الشَّيْئُ: شته‌کە شەق بوو ۵
ده‌گوتري: (إِنْفَلَحَتِ الْبَيْضَةُ عَنِ
الْفَرْخِ) هيلکه‌که شەق بوو
جوچه‌که‌که سه‌رى دهره‌ينا.

تَفَلَّحَ الشَّيْئُ: شته‌کە شەق بوو، هه‌لاشا.

تَفَلَّحَتِ الْقَدَمُ: هاجى هه‌لاشتن.

فَلَّحَ رَأْسَهُ: سه‌رى به‌ریندار کرد.

تَفَلَّحَ الشَّيْئُ: شته‌کە وردو خاش بوو.

فَلَّحُمُونُ: هاوسانيکه له‌ژېر پيشت دا.

فَلَّلَ الطَّعَامَ: فلللى خسته ناو
خواردنه‌که، فلللى تئ کرد.

فَلَّلَ نَاهُ: دهمو ددانى به‌سيواک پاک
کرده‌وه.

فَلَّلَ الْأَرْضَ: برنجه‌کەى لينا به‌بئ
کوتان، به‌بئ نه‌وه‌ى برنجه‌که پاک
بکا کردى به‌چيشت.

تَفَلَّلَ الشَّعْرُ: قه‌مه‌که گشتو گرژ بوون.
تَفَلَّلَتِ حِلْمَاتُ الضَّرْعِ: گو‌ى گوانه‌کان
په‌ش بوون.

تَفَلَّلَ فِي سِرِّهِ: له‌ رويشتنه‌که‌يدا لارو
له‌نجه‌ى کرد.

الْفُلُّ: رومکيکه له‌ پي‌رى (الفلفلية) له
ولا‌تى گه‌رمه‌سي‌ر دهره‌وى ۵ به‌ره‌کەى
وشک دمکري و ده‌ها‌ردري و ده‌کري‌ته
ناو چيشتو خواردمه‌نى ترمه‌وه.

الْمُفَلِّلُ: هه‌ر خواردننيک فلللى تى
بکري ۵ قزى ئالوزکا و گرژو گشت
۵ پيشتيک زيپه‌کەى ومکوو فلللى لى
په‌يدا بن.

الْمُفْلِفَلَةُ: رومکيکه له‌پي‌رى (فولفول)
به‌ره‌کەى ومکوو فلل وايه ۵ جو‌ره
به‌ريکيشى هه‌يه تيزايى تي‌دا نيه
ومکوو باينه‌جان وايه.

فَلَّحَتِ النِّخْلَةُ فَلَّحًا: طه‌لعى دار خورماکه
شەق بوو دهنکه‌کانى دهرکه‌وتن.

فَلَّقَ الشَّيْئُ: شته‌کەى شەق کرد ۵
ده‌گوتري: (فَلَّقَ اللَّهُ الْحَبَّ عَنِ النَّبَاتِ)
خودا دهنکه دانه‌وي‌له‌کەى له‌ رومکه‌که
دهره‌ينا ۵ (فَلَّقَ اللَّهُ الصَّبْحَ) خودا
روناکى به‌يانى له‌ناو تاريکى شه‌ودا
دهرخست و ئاشکرای کرد.

أَفْلَقَ الشَّاعِرُ: شاعيره‌که شيعرى
عه‌جابه‌ب و سه‌هرو سه‌مه‌ره‌ى
دانان (فه‌و مُفْلِقٌ).

أَفَلَيْتَ فِي الْأَمْرِ: له کارمکه دا شارمزاو
لِيزان بوو.

فَلَيْتَ الشَّيْءُ: بۆ زهدمړوی له مانای
(فَلَقَهُ) دئ.

إِنْفَلَقَ الْجَسْمُ: جهسته که گشاو گه وره بوو.
إِنْفَلَقَ فِي صَدْرِهِ: بازه که توند کردو
زیاد له ناسایی تیپه پراند.

إِنْفَلَقَ الشَّيْءُ: شته که شق بوو.

تَفَلَّقَ: شق بوو که رت بوو، درزی برد.
تَفَلَّقَ الْجَسْمُ: جهسته که گه وورمو
ز مبه لاج بوو.

تَفَلَّقَ فِي عَدْوِهِ: له باز دانه که ی زوری
برې و له نه اندازه ی ناسایی
تیپه پراند.

تَفَلَّقَ اللَّبَنُ: ماسته که به هوی زور
ترشانه وه کلو کلو بوو.

تَفَلَّقَ الْفَلَامُ: کوپه که جهسته ی گه وره
بوو زل بوو ۵ له باز دانا تینی دایه
خوی زور بېرئ.

الْفَالِقُ: پښکای نزم و حال: که بکه و پته
نیوان دوو ته پوړلکه وه ۵ (والله فائق
الحب والنوى) خودا دمره پنه مر
دانه و پته و دهنکه میوه به له پوه و
درخت (فائق الأصباح) دمره پنه مر
پوناکیه له ناو تاریکایی شه ودا.

الْفِلَاقُ مِنَ اللَّبَنِ: شیرو ماستی بزپکاو
به جوړنک کلو کلو ببی.

الْفُلَاقَةُ: پارچه ۵ (ك: فلاق).

الْفَلَقُ: درزو شق ۵ لقه دارخورماو

شتی وا که دمکړئ به دوو پارچه
همر پارچه به کی پیی دمگوترئ:

(فَلَقَ) ۵ شوینی جودا بوونه وهی قز
له توفه سهر دا که همریه که بیان پو
له لایه که دمکهن ۵ (ك: فلوق).

الْفِلَقُ: کاری سهر سوپه پنه مر ۵ لقه
دارخورمای شکاوه که دمکړئ به
دوو بهش همریه کی پیی دمگوترئ:
(فلق).

الْفَلَقُ: بهیانی که له تاریکایی شه و
دمرگه وئ و تاریکایی دردمدا ۵
پښکایه که نزم بئ و بکه و پته نیوان
دوو ته پوړلکه وه ۵ دارپکه کونی
تیدان به نه اندازه ی قاجی مروفه دزو
جهرده ی پی شه لاقه و پیوه ند
دمکړئ.

الْفُلُقَانُ: دروی ناشکرا.

الْفِلَقَةُ: پارچه ۵ دیزمو گوزه که له
ناو مر است دا بکړئ به دوو بهش،
هر بهشیکی پیی دمگوترئ:
(فلقة).

الْفَلَقَةُ: داری شه لاقه کردن.

الْفَلَقَى: کاری سهر سوپه پنه مر.

الْفَلَيْقُ: قوڅ و قه بسی که دهنکیان
دمربئ.

الْقَلْبُ: كاری سه پرو سمر سوپهینەر ۵
قولایی ژپر گهردنی ملی حوشر.
الْقَلْبُ: كاری سه پرو سمر سوپهینەر.
الْقَلْبُ: كۆمهلیکی زور له سوپا ۵ كاری
سمر سوپهینەر.

المِثْلُ: مَرُوفِيكَ كاری خراپ نه نجام
بدا ۵ (ك: مِثْلِي) ۵ قهیسو شتی
وا كه دمنکی تیدا نه مایی و وشك
كرایی.

فَلَكٌ ثَدِي الْفَتَاةِ فَلَكَا: مه مکی كچه كه
خر بوون ۵ دهسكوتری: (فلكت الفتاة).
فَلِكٌ فَلَكَا: جومزگهی وشك بوون و
سمتی نهستورو گهوره بوون.

أَفْلَكَ الرَّجُلُ فِي الْأَمْرِ: پیاوهمكه چوو
ناو نیشه كهوه.

أَفْلَكَ الْفَتَاةُ: كچه كه مه مکی خر
کردن ۵ (فهي مفلك).

فَلَكٌ ثَدِي الْفَتَاةِ: بۆ زیده پویی له مانای
(فَلَك) دئ.

فَلَكٌ فَلَان الْأَمْرِ: به مانا (أَفْلَكَ) دئ.

فَلَكٌ الْفَيْصَلُ: زوبانی بیچوه مکی بهست
بۆنهوهی نهتوانی شیري دایکی
بمزی.

تَفَلَكٌ ثَدِي الْفَتَاةِ: به مانا (فَلَك) دئ.

إِسْتَفَلَكَ ثَدِي الْفَتَاةِ: به مانا (فَلَك) دئ.

الفلاكة: ههزاری.

الفلك: كهشتی.

الفَلَكُ: گردی لمبه لانی خر كه دهوران
دهوری چۆل بی ۵ شه پۆلی ده ریای
جونبو شای ۵ پیرموی نهستیرمو
قه باره ناسمانییه كان.

(علم الفلك) زانیاری ناسمانشوناسی
قه باره ناسمانییه كان.

الفَلَكَةُ: فولكه؛ پارچه یه كه له زموی
كه وانه بییه و له دهوران دهوری خوی
به رزتر ۵ شوینی به یه كه گه بیشتنی
دوو هه قهری پشت ۵ كۆمه له
مویه كه به زوبانی بیچوهوه
دمبه سترئ بۆنهوهی نهتوانی شیري
دایکی بمزی ۵ سهره تهشی.

الفَلَكِي: كه سیك خه ریکی زانیاری
ناسمانشوناسی بی.

الفَلَكَةُ: كهشتی بچوك.

المفلوك: هه زار ۵ (ك: مِثْلِي).

فلكلور: فۆلكلۆر.

فَلٌ عَنْ فُلَانٍ عَقْلُهُ فَلَا: فلانكهس عه قلی
پۆیی و بۆی هاتهوه.

فَلٌ السَّيْفُ: شم شیرمه كه كهل بوو كه ئکی
تیكهوت.

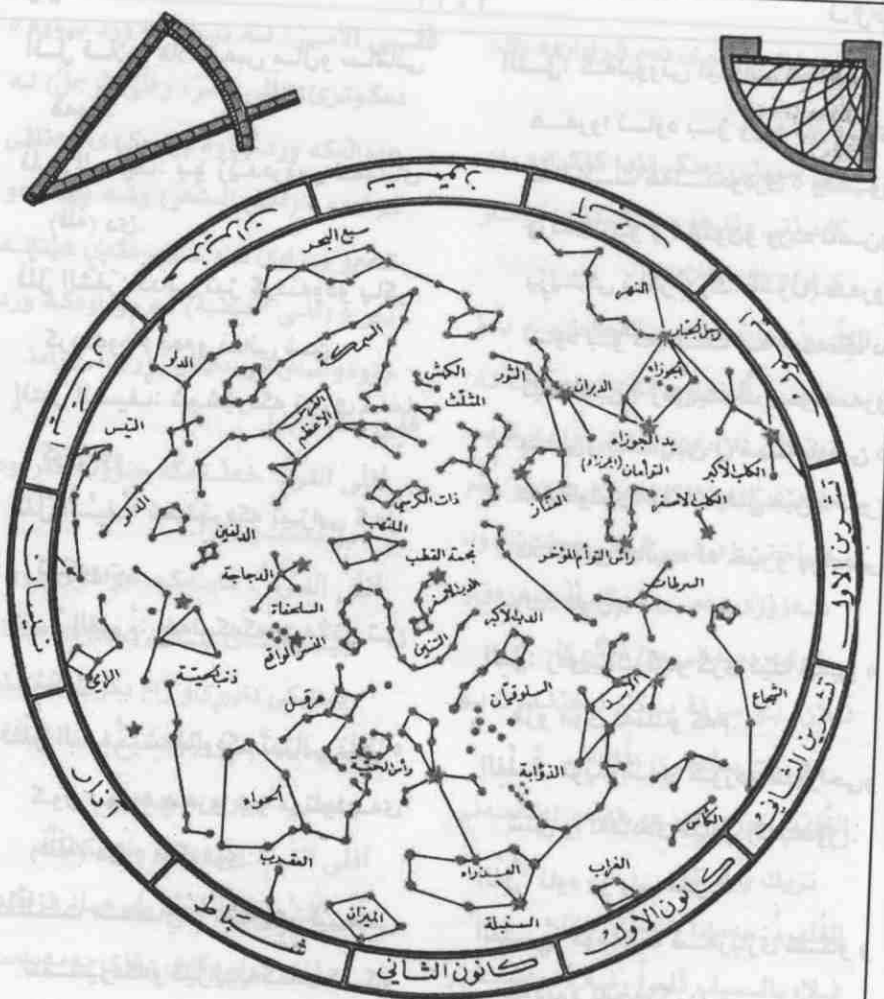
فَلٌ السَّيْفُ: كه ئکی له شم شیرمه كه كرد
تیزایی نه هیشت.

أَنْزَلْتُ الْأَرْضَ: زهوییه كه بوو به

سوته مهر و سهوزایی تیدا نه ما.

أَنْزَلْتُ الْقَرْمُ: خه لکه كه چوونه شوینیکی

بی له مهر و سهوزایی.

علم الفلك : بروج السماء

لا بد من التذكير أن كل شهر يسجل فرق ساعتين في وقت طلوع النجوم. وعليه، فإن نجمًا يكون طلوعه الساعة الثامنة في أول حزيران، فإن هذا النجم ذاته سيطلع حوالي الساعة العاشرة في أول أيار والساعة الثانية عشرة في أول نيسان. وبالعكس إن هذا النجم سيطلع الساعة السادسة في أول تموز الخ.

الفَلُّ: كهلبوونی تیزیای شمشیره ۵
همروا ناوه بۆ ورده پارچهی
كهلهشت ههلبومرئ ۵ و مگجوو
وردهی زیو و ئالتون و ورده ناسنو
پهپیشکی ئاگر ۵ (ك: فلل) همروا
ناوه بۆ كهسێك له جهنگ دا
تیشكایی ۵ زهوییهك سوتهمهرو
بسی و بارانی ئی نهباریبی ۵
دهشگوترئ: (فلان فل من الخیر)
فلانكس خالییه له خیر و پیاوهتی
(ك: فُلُول).

الفِلُّ: زهوییهك گیاو گزی تیدا نهبی ۵
قزو موی تهنگ و كه م.

الفِلَّة: تۆپهوانهی گۆزهو سوراخی و
شتی وا له مادهی فیلین (تهبهدۆر).
الفُلُّ: ناوه بۆ یاسهمین.

الفِلِّي: كۆمهله سهربازی شكاو
ههلاتوو لهجهنگ دا.

الفَلِيَّة: زهوییهك سالیك بارانی ئی
ببازی و سالی دواتر باران لی نهدا ۵
(ك: فلالی).

إِفْتَلَمَ أَنْفَهُ: لوتی بری، لوتی عهپیداری
کرد.

تَفِيلَمَ الْفُلَامُ: كورپهكه ههلهو بوو.

الفِيلَمُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی كهتهو
زههلاخ ۵ همروا وشه (الفيلم) ناوه
بۆ کاری گرنگو گهوره ۵ بۆ شانهی

أَفْلُ فُلان: فلانكس مأل و سامانی
ههوتا.

فَلَّلَ السَّيْفُ: بۆ زهدهپویی له مانای
(فَلَّة) دئ.

فَلَّلَ الشُّفْرَ: ددانی تیژ کردنهوه و پاکی
کردنهوه ۵ دهو ددانی شتن.

إِفْلَلَ السَّيْفُ: شمشیرهكه تیزی نهما
گول بوو.

إِنْفَلَ السَّيْفُ: شمشیرهكه تیزی کهل
تیكهوت.

إِنْفَلَ الْقَوْمُ: خهلكهكه ههلاتن تی
شكان.

تَفَلَّلَ السَّيْفُ: شمشیرهكه تیزی نهما ۵
گول بوو ۵ همروا بۆ موتاومعهی
(فَلَلَّة) دئ ۵ دهگوترئ:

تَفَلَّلْتُ مَضَارِبُهُ: شوینی لیدانی
شمشیرهكه و تیزایییهكهی شكاو
کهل بوو.

تَفَلَّلَ الْقَوْمُ: خهلكهكه ههلاتن و له شهرا
شكان.

إِسْتَفَلَ السَّيْفُ: شمشیرهكهی کهل کهل
کرد کهلکی تیخستن.

إِسْتَفَلَ الشَّيْءُ الصَّلْبُ: لهشته پهتو و
پهقهكه کهمیکی ئی کردهوه.

الْأَفْلُ مِنَ السَّيْفِ: شمشیرێك کهل
بووبی گول بی.

گهواره ۵ بؤ بیرى دم هراوان ۵ (ك):
فیالم).

الفيلم: شریتی دمنگ تیدا کؤکراوه یان
کاسیتی وینهو دمنگ تیدا تۆمار
کراو ۵ (ك: أفلام)

الفيلين: مادمیکه مهطاطییه بؤ
هاخنین گونجاوه، قمت بؤن ناکا له
تویکلی دار بهرو و شتی وا بهرهم
دهمیندری و دمکریته تۆپهوانه و دم
هاخنی زمرفی شوشه و شتی وا،
بهزوری دمی شوشه عهرهق و
شوشه دمرمانی بی دمگیرئ.

فلان: بؤ مروقه بهکار دهمیندری بؤ
ناهرمت دمگوترئ (فلانة).

الفلهد: کورئ گمنج و قهلهو لهتهمهنی
نزیك پیاومتی.

الفلهود: بهمانا (الفلهد) دئ.

فلاه بالسيف فلوا وفلاه: بهشمشیر
لهسهری دا.

فلا الصبي: مندالهکهی پهرومرده کردو
تەربیهتی دادا.

فلا الرضيع: شیرخۆرمکهی لهشیر برپهوه
فلی رأسه فلیا: سهری دۆزی بۆنهوهی
ئهسپی ل بکوژی ۵ زمبری لهسهری
داو بری.

فلی القوم: به وردی و تیپرامانهوه
سهرنجی خه لکهکهی دا.

فلی الامر: له نیشهکه ورد بۆوه ۵
دمگوترئ: (فلی الخبر، وفلی الرجل) له
هموالهکه ورد بۆوه پیاومکهی بهتاقی
کردموه ۵ (فلی الشعر) وشه بیگانهو
تهم و مژاوی ناو شیعرمهکی هینانه
دهر ۵ (فلی القضية) له پروداومکه ورد
بۆوه و سهرنجی دابهو زۆری تی پاما.

فلی فلا: دابرا.

أفلی القوم: خه لکهکه چوونه دمرهوه
بؤ دهمشت و سارا.

أفلی الفرس: ماینهکه جوانوی بوو ۵
بیچومکهی کاتی ئهوهی هات

لهدایکی دابیرئ و رام بکری بؤ نیش.

أفلی الصبي والرضيع: مندالهکهی
لهشیر خواردن برپهوه.

أفلی القوم: چووه ناو خه لکهکه.

فلی الشعر أو الثوب وغهما: قزهکهی
دۆزی کراسهکهی دۆزی بهمه بهستی

پاککردنهومیان لهئهسپی و شتی وا.

إفلی القوم: زۆر به وردی سهرنجی
خه لکهکهی دا.

إفلی الصبي أو الرضيع: مندالهکهی
پهرومرده کرد یان شیره خۆرمکهی

لهشیر برپهوه.

إفلی المكان: چاودیری شوپنهکهی کرد.

تفالی النساء: ناهرتهکان سهری
یهکتریان دۆزی قزی یهکتریان

پشکنی بۆ کوشتنی ئەسپۆ و شتی وا.
 تفالی فلان: فلانکەس ھەزی ئی بوو
 سەری بدۆزن.
 تَفْلَى فلان: فلانکەس ھزی خۆی
 دۆزی و لەنەسپۆ و شتی وا پاکی
 کردەوہ.
 إستغلی فلان: فلانکەس خۆی دۆزی.
 الفَلَاة: دەشتی چۆل و بێ ئاومدانی
 (ك: فَلَا وفلات).
 الفَلَايَةُ: شانەى دەنگ ورد کە ھزی پێ
 دا بپێنى ئەسپۆ و شتی وا لە ھز
 بپێنیتە دەر.
 الفِلُوُ والفُلُو: جاشە کەر یان جوانوی
 شیرە خۆرە یان تازە لە شیر
 بپرەرابیتەوہ.
 الفَلْيَةُ: پوھکی عۆشبیە لە
 چۆلەوانی و کێو دەرۆی خۆرسکە
 گوئیکی بۆنخۆشی ھەبە دەگوشری و
 دەرمانی دەرەى پێ دەگرت.
 الفَمُّ: دەم، دەمی ئادەمیزاد بێ یان
 دەمی گیانلەبەری تر
 و ھەبە بۆ زارکی شت و دەرۆی شت
 بەکاردی
 (فَم القربة)
 دەمی کوندەو مەشکە
 (فَم الرعه)
 پێرەمۆی ئاو دەرۆی ئاو
 (فَم الرادي)
 سەرەتای شیو و دۆل.

فَنَجَل: بە ھێواشی و لەرزە لەرز پۆیی
 و مکوو پۆیشتنی پیاوی پێرو لاواز
 پۆیشت بەشیوھەك قاجی پان
 ھاویشتن.
 الفَنجَالُ: فنجان، پیاڵەبەگە لە
 سوالات و گەج و شتی وا دروست
 دەگرت قاوو و شتی وا تێدا
 دەخوریتەوہ.
 الفَنجَانُ: بەمانا (الفنجال) دێ (ك:
 فنجان).
 الفَنجَانَةُ: بەمانا (الفنجان) دێ.
 فَنَخَ العَظْمَ فَنَخًا: ئیسقانەکەى کوتا بەبێ
 ئەوہى گۆشتی لەسەر ئیسقانەکەى
 شەق کردبێ
 (فَنَخَ رَأْسَهُ).
 فَنَخَ فُلَانًا: فلانکەسى ملکەج و ژێر بار
 کرد.
 فَنَخَ العَظْمَ والعَظْمَ: وادەو بەلێن و
 پەیمانەکەى بەرپۆە نەبرد لێى
 بەشیمان بۆوہ.
 فَنَخَعُ: بۆزیدە پۆیی لەمانای (فَنَخَ) دێ.
 الفَنِخَ من الرجال: پیاوی شل و شیوا و
 تەمبەل
 (فَنِخَ من الرجال): (شیخ فنيخ).
 المَفْنَحُ من الرجال: کەسێک زۆر توندو
 تیز بێ لەژێربارکردنی دوژمنەکانى
 دا، زۆر پەق و بێ پەحم بێ
 بەرامبەر بە دوژمنەکانى.

فَنَدَ فَنَدًا: له‌بەر پیری رای لاوازو

نه‌گونجاوی هه‌بوو ۵ درۆی کرد ۵ شتی
پرو بوجی هینا.

أَفَنَدَ: به‌مانا (فَنَدَ) دئ ۵ ده‌گوترئ:

(أَفَنَدَ الْكَبِيرُ) پیری عه‌قل و هۆشی
بردموه ۵ فکرو هۆشی نه‌ماوه.

أَفَنَدَ فَلَانًا: فلان‌که‌سی به‌درۆ خسته‌وه.

فَنَدَ فِي الشَّرَابِ: خۆی به‌سه‌ر
شه‌رابه‌که‌دا کۆشه‌له‌ کرد.

فَنَدَ فَلَانًا: فلان‌که‌سی به‌درۆ خسته‌وه ۵

ده‌شگوترئ: (فَنَدَ رَايَ فَلَانٍ): رای
فلانی به‌ لاواز داناو به‌درۆی
خسته‌وه.

فَنَدَ الْفَرَسَ: نه‌سه‌به‌که‌ی لاواز کرد.

إِفْتَنَدَ: له‌بەر پیری پۆل‌کاوه‌و رای
نادروست د‌م‌رده‌پ‌رئ.

تَنَدَ فَلَانٌ: فلان‌که‌س له‌ پ‌ایه‌کی
په‌شیمان بۆوه چون‌که‌ هه‌له‌ی
کردوه.

أَفَنَدِي: ب‌پ‌روانه‌ وشه‌ی (أَفَنَدِي) له‌ پیتی
هه‌مه‌دا.

الْفَنْدُ: لوت‌که‌ی شاخ له‌ تۆپه‌لاکی کێو

۵ هه‌روا ناوه‌ بۆ به‌مرۆفی که‌ته‌و
زه‌به‌لاح و ته‌مه‌به‌ل و قون‌گران ۵
ده‌گوترئ: ده‌لێی (فَنَدَ) ۵ هه‌روا
وشه‌ی (فَنَدَ) ناوه‌ بۆ زه‌ویه‌که‌

بارانی ئی نه‌بارئ ۵ لق‌ی دره‌خت.

الْمُنْدَ: که‌سیک هه‌میشه‌ پ‌او بۆ‌چونی
لاواز بێ.

الْمُنْدَقُ: ئوتیل ۵ (ك: فنادق).

الْفَنَارُ: چ‌رایه‌کی به‌شۆقه‌ (ب‌پ‌ۆج‌که‌تر)

له‌سه‌ر به‌رزایی ب‌ورج و شتی وا

داد‌ه‌گیر سێند‌رئ بۆ شار‌م‌زایی کردنی

که‌شتی و گه‌میکان له‌ناو ده‌ریادا بۆ

پ‌ی‌ب‌ازی خۆیان و خۆ پاراستنیان له‌

پ‌ی‌ب‌ازی خه‌ته‌رناک ۵ وشه‌ی (ف‌نار)

هه‌له‌و گێپ‌و گۆپ‌اوی وشه‌ی (منار) ۵.

فَنَسَ: بلاو بۆوه.

الْفَانُوسُ: گ‌یا سه‌عه‌تر یان پ‌نگ ۵

فانۆس جۆره‌ چ‌رایه‌که‌ له‌هه‌موو

ل‌ایه‌که‌وه‌ به‌ شوشه‌ ده‌وره‌ دراوه

بۆئوه‌ی هه‌وا کارێ تێ نه‌کا ۵ (ك:

فوانیس).

الْفَنَسُ: تۆپ‌ک‌لی پ‌شتی ماسی.

فَنَسَ فِي الْأَمْرِ: له‌کار‌مه‌که‌دا سه‌رکه‌وتوو
نه‌بوو.

فَنَسَ عَنْهُ: تێ شکاو لێی گه‌ر‌پ‌ایه‌وه.

الْفِنْطَاسُ: چه‌وزی ئاوی شیرین

زه‌رف‌ی‌کی گه‌وره‌یه‌ ئاوی شیرینی

تێدا خه‌زن ده‌ک‌رئ به‌زۆری بۆ‌ناو

که‌شتی یه‌کار‌ده‌هێند‌رئ ۵ هه‌روا

ناوه‌ بۆ به‌رمیل‌یک شله‌مه‌نی تێدا

هه‌له‌ده‌گیرئ ۵ (ك: فناطیس).

قَنَعَ الرَّجُلُ قَنَعًا: پ‌یاوه‌که‌ مال‌ و سامانی

زۆر بوو ۵ سه‌خی بوو مالی به‌خشی.

فَتَجِ الْمَسْكُ: ميسكهكه بۇنى بلأو بۆوه.

فَتَجِ الرَّجُلُ: پياومكه باسى پياومتى كرا.

الفرغراف: قانوان ۋ تەسجىل.

فَتَقَ لَتَقَا: خۇشگوزمران بوو.

أَفْتَقَ فُلَانُ: فلانكەس دواى دەست

كورتى و ھەزارىي ژيانى خۇش بوو

گوزمرانى فراوان و پەر نازو نىعمەت

بوو.

فَتَقَّه: نازو نىعمەتى پېدا.

تَفَتَّقَ: بەمانا (فَتَقَ) دى.

تَفَتَّقَ فِي أَمْرٍ كَذَا: لە فلان شتدا

ھەلۋىستو كردارى جوان بوو.

الْفَيْتَقُ مِنَ الْإِبِلِ: حوشترە نيۋرە بۇ

كەلدانى حوشترە مېينەكان.

الْفَيْتَقَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافەرتى بەناز

پەرورمەدە ۋ تېپمە ھۇپى بچوك.

فَتَكَ فِي الْأَمْرِ فُتُوكًا: چوۋە ناو كارمكەۋە.

فَتَكَ بِالْمَكَانِ: لە شوپنەكە ماپەۋەو

جىگىر بوو.

أَفَتَكَ فِي الْأَمْرِ: بەمانا (فَتَكَ) دى.

فَتَكَ: بۇ زېدىمپۇيى لەماناى (فَتَكَ) دى.

الْفَتَكَ: جۇرىكە لە پىۋى، پېستەكەى

زۆر بەنرخە، پېستەكەشى ھەر پىيى

دەگوترى: (فَتَكَ).

الْفَيْتَكُ مِنَ الْإِنْسَانِ: ناۋقەدى چەناگە

ئەو شوپنەى كە دوو شەۋىلە بەپەك

دەگەن ۋ خوار سېبەندە، كلىچە ۋ

ئەو شوپنەى ھەردوو پان بەپەك

دەگەن ۋ شوپنى ئى پروانى كلك ۋ

مادەپەكى ژەھرى پاگەۋمكەرە.

أَفَتَتَّ الشَّجَرَةُ: درەختەكە لقو بۇيى

كردن.

فَتَّتَ الثَّرْبُ: قوماشەكە ھەندىكى شاش

چەراۋە ھەندىكى پەر ۋ قوماشەكە

پىزى ھەندىكى تەنك بوو ھەندىكى

ئەستور.

فَتَّتَ الشَّيْءُ: شتەكەى كىردە جۇراو جۇر

ۋ دەگوترى:

فَتَّتَ الْكَلَامَ: بە جۇرەھا شىۋە قسەكەى

ھىناۋ بىردو گۇپانكارى لە

دەربېرپنەكەدا كىرد.

فَتَّتَ الرَّأْيَ: پايمەكەى گۇپى.

إِفَتَّتَ فِي الْقَوْلِ: لە قسەكردنەكەپدا

چەندىن گۇپانكارى كىرد.

إِفَتَّتَ فِي الْحَصْمَةِ: كىشەكەى گەۋرە

كرد.

تَفَتَّتَ الشَّيْءُ: شتەكە جۇرمەكانى زۆر

بوون

تَفَتَّتَ فِي الْقَوْلِ: بەجۇرەھا شىۋە

قسەكەى گۇپى.

تَفَتَّتَ فِي الْأَمْرِ: لەكارمەدا شارما بوو.

تَفَتَّتَ فِي السَّيْرِ: لە رۇشتنەكەپدا قۇرتو

پىچى كردن.

إِسْتَفْنُ فَرْسَهُ: نەسپەكەى فېرى جۆرمە
پۆيشتن كرد ە بەجۆرمە شېۋە
نەسپەكەى ئازوت.

الْأَفْنُونُ: لقو پۇپى چىرو پىرى درەخت
ە جۆرە ئاخاوتن و شىۋازى قەسە.

الْفَنُّ: فەن، كارىكى ئاناسايى ە
كۆمە ئىك ھۆكارن مەۋقە بەكارىان
دەھىنى بۇ وروژاندىنى ھەستو
سۆزى بېنەر يان بېسەر يان
ھەردووكيان، بەتايبەتى عاتىفەى
جەمال وەگەو وئەو موسىقا
شيعر ە دەست رەنگىنىيەكە زەوقو
مەۋھىيە دەستى بالايان تىيدا ھەيە
ە (ك: فنون).

الْفَنُّ: دەگوتىرى: (فنان فى العلوم)
فلانكەس مېملى زانىيارىەكانە باش
دەزانى بەدەستيان بېنى و سوديان ئى
ومەرىگىرى.

الْفَنُّ: لقى راست ھەلچو ەدەرەخت ە
(ك: أفنان) ە قورئان دەفەرەمۇئ:
﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾.

الْفَنَاءُ: (شجرة فناء) درەختى لقو
پۇيدار.

الْفَنَانُ: فەن زان ە خاۋەنى ھەستو
سۆزىكى حياو مەۋھىيەكەى فەن
ئامىز وەگەو شاعىرو نووسەرو
مۇسىقارو گۇرانى بېزو ئەكتەرى

شانۆ و ئەو شتانه ە كەرەكپۇى لەم
پوموۋە كە بە جۆرمە شېۋە
غاردمداو بازدمدا.

الْفَنِّيُّ: لېزان و كارامە لە پېشەكەيدا.
الْفَيْنَانُ: درەختى لقو پۇپ دار ە
دەگوتىرى: (شجرة فينان) ە (شعر
فينان) ەزى درېز.

الْفَنُّ: شۇيىنىك فەنى تىدا ئەنجام
بىرى.

الْفَنُّ: فەنان.

فَنَى الشَّيْءِ: شتەكەى فەتوئاو تىدا چوو.
فَنَى فلان: فلانكەس پىر بووۋە قاچى
لەسەر لىۋى گۇرۇن.

فَنَى في الشَّيْءِ: لە شتەكەدا تەۋەتەۋەو
بەتەۋاۋى تىكەلى بووۋە ە دەگوتىرى:
(فلان يفسى في عمله) فلانكەس لە
پېشەكەيدا دەتۇتەۋە بەتەۋاۋى
ئاۋىتەى دەبى.

أَفْنَى الشَّيْءِ: شتەكەى فەتەتاند لەناۋى
بىرد.

فاناه: لەگەلى دا مەدارى كرد.

تفانى القوم: خەلەكە يەكتىيان
بىرەۋە يەكتىيان كۈشتو بىر كرد
لەشەرۋ پىكدادان دا.

تفانى في العمل: ھىزو تەۋاى خۇى
لەشتەكەدا خەرج كردو تىكۇشا تا
نەزىك بوو تىدا بچى.

الافنى: دهگوترئ: (شعر افنى) قزى
جوان و پرو تىك باهه لئراو ۵ (رجل
افنى) پياوئىكى قز درىزو قز پره
(امراة فواء) ۵ نافره تىكى قز پرو
درىزه.

الافناء من الناس: كهسانىك كه
نهزاندرئ له چ هوزو خيلىكن.

الفناء: گوږه پان و ساحه له خانودا پان
له بهردهم خانوودا ۵ (ك: افنية).

الفناء: ترى پږوپلکه ۵ جوړه ترىه که.
فهد لفلان فهدا: پياومتى باشى له گهڼ
فلان کرد به غاښپانه.

فهد الرجل فهدا: پياومکه خهوى زور بوو
وهکوو فهد ۵ كه مته رخه مى کرد
له نه نجامدانى نهركى سهرشانى.

فهد عن الامر: له کارمکه غافل بوو.

الافهود: گهنجى تازه پيگه يشتوى
قه لئموو جهسته تمواو.

الفهد: درنده په که له پيږى (السنورية)

جهسته له لنيوان سهگو پلنگ دايه
له پلنگ بچوگتره، زور رق
نهستووره، زور حمزى له خهوهو
زور دمنووى ۵ بمنموننه

دهيندرى تهوه دهگوترئ: (انوم من
فهد) فلان له درندهى فهد خه
خوشتره.

الفهد: ميينهى (الفهد) ۵ دوو پارچه

گوشتن له سنگى ولاخه بهرزمدا

له لای راست و لای چپه پى.
ئیسقانیکه بهرز بوتهوه له
پاشگوئى حوشر له راست و له چپ
پتيان دهگوترئ: (فهدتان).

الفهد: كه سيك درندهى فهد رابگرئ،

يان كه سيك فهد فيره پاو بكا وای
رپيښئ نيچير بگرئ و نه پخوا.

الفهد: دق به مانا (الافهود) دئ.

افهر فلان: فلانكس قه لئو بوو

گوشته كهى گرى گرى و مستانم

جوړه ناشيرينترين شيوى قه لئويپه

۵ (افهرت الدابة) ولاخه كه بههوى

بارى گرانهوه ماندو شتهك بوو.

فهرت الدابة: به مانا (افهرت) دئ.

تفهر في الكلام: له قسه كردن دا درىزه

پيداو نهى بريپهوه ۵ دهمگوترئ:

(تفهر في المال).

الفهر: بهرد، بهردىكى نهرمه ورد

دمكرو و دمكرو بهدمرمان ۵ (ك:

افهار وفهور).

الفهر: جهزنى جوله كه كانه دهكه وپته

پوژى چواردهو پانزهى مانگى

نازارموه.

الفهر: پارچه بهردىك.

المفاهر: گوشتى سينگ.

فهر من كتابه: پيږستى بو كتيبه كه

کرد.

الفهرس: کتیبیکه ناوی کتیبی جؤراو

جؤری تیدا تۆمار دمکری به گویره

پاسایه کی تایبه تی ناوی کتیب و

دانمرمکانیان ریزبه ند دمکری

ناوه بؤ باشکویه ک له سهرمتای

کتیبه که وه یان له کؤتایی دا

سهرمباسی ناو کتیبه که ی تیدا

تۆمار دمکری، هه ندئ جار بۆتاقه

کتیبیک چه ند فه هر سه یه ک

دمکری و مکوو پیستی سهرمباس و

پیستی ناوی جؤراو جؤری ناو

کتیبه که پیستی ناوی شوین و

شارو هؤزو نهو شتانه.

الفهرست: به مانا (الفهرس) دئ ه ناوی

کتیبه به ناویانگه که ی نیبو

نهدیمیشه.

فَهْمَةُ الرَّجُلُ فَهْمَةٌ: ماندوو بوو زمانی

گیرا، هه ندئ پیتی ناو قسه کانی

چه ند جار دووباره کردنه وه ه له

شوینیکی به رزمه که وته خوار.

أَفْهَقَ الْإِنَاءَ وَغِيْرَهُ: قاپه که ی پر کرد.

تَفْهَقَ الشَّيْءُ: شته که فراوان بوو.

تَفْهَقَ فُلَانٌ فِي الْكَلَامِ: فلانکه س

قسه که ی دریژ کرده وه وشه کانی

گوشین و خوی هه لکیشاو لاف و

که زافی لی دا.

تَفْهَقَ فِي كَلَامِهِ: قسه کانی دریژ

کردنه وه زیدمردوی کرد له وشه

گوشین و زمان بادن و قسه ی قه به

قهب ه له هه دیسا هاتوو: (إن

أَبْغَضَكُمْ إِلَيَّ الثَّرَاوُنُ الْمُتَفَيِّهُونَ).

تَفَيِّهُتُ فِي مَشْيِهِ: له پۆیشت دا لار و

له نهجی کرد ه دهگوتری: (هُوَ يَتَفَيَّهُقُ

عَلَيْنَا بِمَالٍ غَيْرِهِ): نهو فیزمان

به سهرموه لیده دا به مال و سامانی

خه لک پۆز لی دمداو خوی بهزل

دهزانی.

الْفَهْمَةُ: په که م فه قهری مل به لای

سهرموه.

الْفَيِّقُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: فراوان و گه وه ه

دهگوتری: (مَفَاذَةُ فَيِّقٍ) سارایه کی

فراوانه.

فَهْمَةُ فُهْمًا: جوان له شته که حالی بوو

ه نامادباشی ته وای هه یه بؤ

دمره یانی حوکه و ناکام.

أَفْهَمَ الْأَمْرَ: جوان وینه ی کاره که ی بؤ

کیشا.

فَهْمَةُ الْأَمْرِ: رڼگی بؤ خوش کرد که

تی بگا و غیر بیی.

تَفَاهَمَ: ورده ورده په به په له شته که

حالی بوو.

تَفَاهَمَ الْقَوْمُ: خه لکه که هه ندیکیان

هه ندیکیان یان غیر کرد.

تَفَهَّمَ الْكَلَامَ: په به په له قسه که حالی

بوو.

- إِسْتَفْهَمَهُ: داوای ئی کرد فیّری بکا ه
دمگوترئ: (إِسْتَفْهَمَ مِنْ فُلَانٍ عَنْ
الْأَمْرِ) داوای ئی کرد شتهکهای بو
رون بکاتهوه.
- الْفَهْمُ: تیگهیشتنو حائی بوون لهشت.
الْفَهَامَةُ: بهمانا (الفهم) دئ.
الْفَهَامَةُ: بو زیدمرویی و موبالهغه
لهمانای (فهم) دا دئ.
المفهوم: کۆمهئیک صیفات و تایبتمه‌ند
که مانایهکی کوللی و عام دمگه‌یه‌نن
بو شتیک ه واته: مانای شت.
فَهْ فَهَا وَفَهَاةٌ: زمانی گیرا، ماندو بوو ه
بههوی ماندو بوون و شتی واوه هه‌له‌ی
کرد.
فَهْ الشَّيْءُ وَعَنهُ: شتهکهای له‌بیر چوو
له‌شتهکه بی ناگا بوو.
أَفْهَهُ اللهُ: خودا ماندوی کرد.
أَفْهَ فُلَانٌ فُلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فلانکەس
فلانکەسی وا ئی کرد پیداو‌یستی
خوی له‌بیر بیجته‌وه.
فَهَّهَهُ اللهُ: بهمانا (أَفْهَهُ) دئ.
الْفَاهَةُ: زمان گیرانو و مستان له‌قسه ه
هه‌له.
الْفَهَّةُ: بهمانا (الفهامة) دئ.
فَهَا فُلَانٌ فَهَا: دوا‌ی زمان لاری و نارپه‌وانی،
زمانی په‌وان بوو.
- فَهَا فَوَادُ فُلَانٍ فَهَا: دلی فلان که‌وته
لیدانی به‌په‌له‌ه پته پت ه دلی
به‌شته‌که‌وه نووساو ههر خه‌پائی له‌وه.
فَهَا عَنِ الشَّيْءِ: هه‌له‌ی له شته‌که‌دا کرد.
أَفْهَى فُلَانٌ: فلانکەس راپه‌که‌ی لاواز
بوو ه یان رای خوی دم‌رپری.
الْأَفْهَاءُ: مروفی گیل و بی عمقل.
فَاتِ الْأَمْرِ فَوْتاً وَفَوَاتاً: کاتی شته‌که
به‌سمر چوو نه‌نجام نه‌درا.
فَاتِ فُلَانٌ: فلانکەس رو‌یی.
فَاتِ الْأَمْرِ فُلَانًا: کارمکه فلانکەسی
نه‌گرت‌وه، یان فلان فریای ئیشه‌که
نه‌که‌وت و له‌کیسی چوو.
فَاتِ فُلَانًا فِي كَذَا: لهو شته‌دا پیش فلان
که‌وت.
أَفَاتَهُ الْأَمْرُ: وایکرد کاره‌که‌ی له‌کیس
بجی.
فَوْتُهُ: بهمانا (أَفَاتَهُ) دئ.
اِفْتَاتِ فِي الْأَمْرِ: له‌کارمکه‌دا تاک‌رو‌ی
کردو لهو بواره‌دا به‌قسه‌ی که‌سی
شارم‌زای نه‌کرد ه دمگوترئ: (اِفْتَاتِ
عَلَيْهِ فِيهِ) گویی به‌راو‌ی‌زو رای نه‌و
نه‌دا له‌ئیشه‌که‌دا و خو‌به‌سه‌ری
کارمکه‌ی کرد ه (فلان لا یفَاتِ عَلَيْهِ)
فلانکەس بی‌او‌ی‌کی وه‌هایه، به‌بی
پرسو را به‌و کارمکه سمر نا‌گری.

إفئات الكلام: قسهكهی هه ئبهست ۵
 دمگوترئ: (إفئات علیه القول):
 بهدرؤ قسهی بهدمم نهوموه
 هه ئبهست.
 تفاوت الشينان: نهو دوو شته
 له ممزمنده كردندا جياوازن.
 تفاوت الرجلان: دوو بياومكه له پئزو
 شكومهنديدا جياوازن ومكوو يهك
 نين.
 تفاوت الخلق: خه لكهكه هه مويان
 چوون يهك نين و ليك ناچن.
 تَقَوْتُ الشئِي: شتهكه جوداواز بوو،
 شيوا، تيكجو.
 تَقَوْتُ عليه في الرأي: بهبئ راويژ كردن
 بهو و خو به سه مري و تاكرهوانه
 كارمهكهی كرد.
 تَقَوْتُ عليه في ماله: تاكرهوانه هه ئسو
 كهوتی كرد.
 القَوَات: (موت القوات) مردنی ناكاو.
 القَوْتُ: بوشايی نيوان په نجه گانی
 دمست و حاج ۵ دمگوترئ: (جعل الله
 رزقه قوت فمه) خودا پزق و پوزی
 نهومنده ئی نزیک کردوته وه تۆزیک
 لهدممی دووره کهجی پئی ناگا، بۆی
 نابئ ۵ دمستی نایگاتی.
 افاج القوم: خه لكهكه كۆمه ل كۆمه ل
 پویشن.

الفائج: فهوج و تاقم و كۆمه ل.
 الفاتجة: شيو و دادپك له نيوان دوو
 تهپۆلكهی لمبه لآن و شتی وادا بئ ۵
 فهوج و كۆمه ل.
 الفُج: كۆمه لئيك نادهميزاد ۵ تاقميك
 مروفي خيرا پؤ ۵ (ك: فزوج
 و افواج).
 فاح الشئ: بۆنی شتهكه بلآو بۆوه، جا
 بۆنهكه خووش بئ يان ناخووش بئ.
 فاحت رائحة الأمر: ناو و ناوبانگی
 خرابی شتهكه بلآو بۆوه.
 فاحت الثجة: برينهكه خوینی ئی پڑا
 خوینی ئی هات.
 افاح الدم: خوینی پڑاند.
 تفاح الزهر: بۆنی خووشی گولهكه بلآو
 بۆوه.
 الفُح: بلآو بوونهوهی بۆن ۵ (فوح الحر)
 جهنگهی گهرما.
 فاخت ريع المسك: بۆنی میسكهكه بلآو
 بۆوه به جورپك خهريكه هه ناسه
 بگری.
 فاخت الريح: رهمه بایهكه هه ئی كردو
 هازهی دئ.
 فاد المال قوداً: مالهكه بؤ خاومنهكهی
 چه سپا.
 افاد فلان المال: فلانكهس مال و سامانی
 كۆكردموه ۵ (افاد فلاناً المال):
 مالهكهی دا به فلانكهس.

تَفَوْدَ الرَّعِيلِ نَورَ الْجَبَلِ: گا کیویه که
چووه سهر لوتکه‌ی شاخه که.

الفائدة: قازانج ۵ مائی چهسپاو بو
خاومنی ۵ ههر سودو قازانجیک
مادی بی یان مهنه‌وی له
زانباریه‌وه یان له کردارو
تیکۆشانه‌وه یان به‌هۆی مائی که‌وه
دهسته بهربیی ۵ قازانجی په‌یدا بوو
له‌مالو سامان له ماوه‌یه‌کی
دیاریکراو به‌نرخیکی دیاری کراو ۵
(ک: فوائد).

الفرد: لاسهر، پشت گویچه که ۵ نه‌و
موانه‌ی له پشت گویچه که‌وه له
لاسهر پواون ۵ لاجانگ ۵ دمگوتری:
(حَلَّ الشَّيْبُ بفردیه) موی سپی
له‌لاجانگی په‌یدا بوون ۵ (لفلان
فردان) فلانکه‌س زولفی به‌رداونه‌وه
۵ لاشیو ۵ دمگوتری: (نَزَلَ القوم بين
فودي الوادي) خه‌ئکه که له نیوان
نه‌مبه‌رمو به‌ری شیومکه‌دا جیگیر
بوون ۵ هه‌روا به‌مانا لایار، تای باری
ولاخ هاتوه ۵ دمگوتری: (قَعَدَ بين
الفردين) له نیوان دوو تای باردا
دانیشته (جعل الصحيفة فردين) په‌ره
کاغزه‌مکه‌ی نوشتانده‌وه کردی
به‌دوولا.

الفرد: به‌سوودو قازانج ۵ خاومن
سوود.

فار الماءُ فُوراً وفُوراً: ناوکه که به‌ته‌وژم
هه‌لقوی له‌زموی ۵ فیچقه‌ی کرد.
فار القدر: مهنجه‌ئکه کوئی و شله‌مه‌نی
ناوی که‌وته جمبوش و قلیه قلیب.
فارت النار: ناگرمکه‌ی بلایسه‌ی ساندو
کله‌ی کرد.

فار غضبه: رقی هه‌ئسا.
فار العرق: ره‌گه که هاوسا ۵ فش بوو.
فار المسك: بۆنی میسکه که بلاو بووه.

أفار القدر: وای کرد مهنجه‌ئکه
بکولی و بکه‌وئته قلیه قلیب.
فُور: هینایه کولان و قلیه قلیب.
الفار: ماسولکه‌ی ناده‌میزاد.
الفارة: (فارة المسك) بۆنی میسک ۵
قوتوی میسک.

الفور: سهرمتای کات ۵ دمگوتری: (أتيت
من فوري) (وفعلت ذلك من فوري)،
وفوراً وفور وفول (واته دست له
عاستو خیرا په‌کسه‌رو بی
پاوه‌ستان.

الفور من الحر: جه‌نگه‌ی گه‌رما.
الفور من الشفق: باقی مانده‌ی سورایی
له‌ناسۆی ئاسمان دوا‌ی ئاوابوونی
خۆر.

الْفُورُ: ناسك ۵ دمگوترئ: (ما أفعَل ذلك
مالألات الفُورُ) نهوه ناكهم همتا
ناسك گوي نهله قينئ واته: قمت
نايكهم.

الفُورَةُ: جهنگه گهرما ۵ كؤمه لگای
ئادهميزاد ۵ سهرمتای پؤؤ ۵
دمگوترئ: (أتيتهم من فورة النهار) ۵
ههروا ناوه بؤ سهرانسهری كيؤ.

الفُورُكُ: شتیک زؤر ههلقولئ.

الفُورَةُ من الماء: سهرچاوهی ناو ۵ نهو
كهفو بهلخهی كه مهنجهل لهكاتی
كولئو قلیبه قلیب دا دمری دههاوی ۵
حهوزو قرویلکی كؤتایی پان.

الفيار: يهكيكه لهو ناسنانهی دهوری
زوبانی لاتهرازوو دمد.

الفية: خورماو رؤن كه دروست دمكئ
بؤ نافرمتی زميستان.

الفيور من الرجال: ئادهميزادی توند
تهبياتو زوو ههئچوو.

فاز فلان بالغیر فوزاً ومغازاً ومغازةً: فلانكهمس
زهمهری به خيرو فازانج برد.

فاز من الشر: لهشهر و نهگبهتی پزگاری
بوو.

فاز قبح الميسر: قوداحی قومارمكهی
بردموه.

أفازة الله بكذا: خودا بهو خيرو بيهری
كهياند.

فُورُ الرجل: پياومكه چووه ساراو
چؤلهوانبييموه ۵ كهوتهمري ۵
بههياك چوو.

تُفُورُ: كهوتهمري، سهمهری كرد.

الفائزة: دمگوترئ: (فاز بفائزة) شتيکی
دهسكهوت كه يووه هوی دلخوش و
مراز حاصل بوونی، خهلاتی
ومرگرت.

الفازة: جهتر كهلهسهر عهمودیک يان
دوو عهمود بی.

المغاز: ساراو چؤلهوانی ۵ پزگار بوون
له نارچهتی.

المغازة: به مرار گهپشتن و خهلات
ومرگرتن ۵ پزگار بوون له
ناخوشي و چورتم ۵ ساراو چؤلهوانی
۵ شوپنی خهتهرناك و ترسناك ۵
(ك: مغاوز).

فأوضه في الأمر مفاوضة: دانوسانی
لهگهلدا كرد بؤشهوی بگهنه
پليكهوتن و ناسایی كردنهوهی
بارودوخ.

فأوضه في المال: هاوبهشی كرد له
ومبهرهينانی مالهكهدا.

فروض الأمر اليه: كارمكهی دايه دمست
ئهو چؤنی بهرپوه دمبا بهرپوهی
بهري.

قَوَّضْتُ الْمَرْأَةَ زَوْجَهَا: نافرمتکه به بی
مارهیی شوی کرد، مارهی له
میردمکهی داوانه کرد.

تَفَارُضًا: هه ریه ک لهو دووانه
دان و سانی له گه ل بهرام بهرمکهی
کرد.

الْفَوْضَى: (قوم فرضی) گه ل بی سهرۆک و
رابه ر ه شاعیری عهره ب ده ئی:

لَا يَصْلَحُ النَّاسَ فَوْضَى لَا سُرَاةَ لَهُمْ
وَلَا سُرَاةَ إِذَا جَهَالَهُمْ سَادُوا

دهشگوتری: (ماله م و متاعه م فرضی
بینهم) مال و کالایان هاویه شه
هه ریه که یان بوخووی دهمستی
تیومرده دا.

الْفَوْضَةُ: لوعه تی که له (المفاوضة).

الْفَوْضِيَّة: تاقمیکن داوی نه وه ده که ن
حوکه مه ت نه بی و هه رکه سه بوخووی
نازاد بی چون کارده کاو له گه ل کی
عه لاقه و په یوه ندی ده به ستی.

الْمُفَارَضَةُ: دان و سان و بیرو را
گۆرینه و میه له گه ل قسه رۆیشتوو
کار به دهمستان بوئه وهی بگه نه ریک
که و تن و دامه زران دنی ژیا نی
ناشته وایی.

(شركة المفاوضة) له بواری فیه قه و قانون
دا هاویه شیی نیوان دوو که س و

زیاتره که لایه نه گان په کسان بن
له باره ی سامان و کارکردن تییدا.

الْمُقَوِّضُ: (الوزير المقوِّض) موومظه فیکی

سیاسیه ته مسیلی ولاته که ی ده کا
له پایته ختی ولاتیکی بیگانه دا ه
پله ی له خوار پله ی سه فیر مومیه و له
ژوو ر پله ی جی به جیکار مومیه.

الْمُقَوِّضَةُ: شوین و باره گای و مزیری شت

بی سپێردراو له ولاتی بیگانه دا.

قَوَّطَهُ: قو ته ی کرده به ری.

القوطة: دمرپییه کی کورت و پمخته و

نه ستوو ره له پی دمکری، نیوان
ناوک و نه ژنۆی دامپو ش کاتی خو ی
له ولاتی سنده موه ده یی ندر ا ه

دمرپییه که له سه ر پو شاکه وه له پی
دمکری بوئه وه ی له کاتی نی شکردن
دا جله گانی پیس نه بی ه خاولیه ک
ده ست و دهم و چاوی پی
ده س پردی ته وه ه یان له سه ر سنگ و
نه ژن و داده نری له کاتی نان خواردن
دا و ه کوو به ره له بئینه وایه بوئه وه ی
پو شاکه گانی چه ورو شتی و نه بن.

الْفُوطِي: له بواری پمگ دا نه وه یه
شین و ته لخ بی.

الْفُوطِي: نه و که سه ی فوط ده فرو شتی
یان دروستی ده کا.

الْفَرَاطُ: كەسەك فوماشى فوط دەجنى
يان فوط دەفرۇشى.

فَاهِلَت نَفْسُهُ: مرد ۋ دەگوتى: (فاظ
الرجل) پياومكە مرد.

فَاعَ الطَّيْبُ: بۇنە خۇشەكە بلاو بۆۋە.

الْفَرَعَةُ: بۇنى خۇش ۋ كوشندى زەھر
ۋ سەرمەنى گەنجى ۋ سەرمەنى پۇز ۋ
سەرمەنى شەو.

فَافٍ بِهِ فَرْنًا: قەراخى نىنۇكى قامكە
گەورمى نووساند بە پېشمەۋى نىنۇكى
قامكە شادەو گوتى ئەومەندۇكەشت
نادەمى بەتەماي ھىج مەبە.

الْفَرْفُ: ئەو دەنكە سېيىھى لەناو
دەنكە خورماداپە كە لەومەۋە
نەمامە خورما شىن دەمىۋ دەپروئ ۋ
ئەو تۈيكلە تەنكەى بەسەر دەنكە
خورماگەمەۋى ۋ پۇشاكىكى تەنكى
خەتخەتە ۋ پارچە لۆكە.

الْمُفْرَفُ: (بُرْدُ مُفْرَفٍ) غەبایەكى تەنكى
خەتخەتە.

فَاقِ النَّاتَةَ وَغَرَهَا: حوشترمكە شىر لە
گوانىدا كۆ بۆۋە دۋاى دۇشىنى.

فَاقِ فِلَانٍ بِنَفْسِهِ عِنْدَ الْمَوْتِ: فلانكەس
ھەناسەى ئى بىراۋ مرد ۋ (فاقِ الشَّيْئِ
فَرَقًا) چوۋە سەر شتەكە.

فَاقِ أَصْحَابَهُ: بەسەر ھاۋەلەكانىدا بالادەست
بوو لەوان چاكترو پەزدار تر بوو.

فَاقِ السَّهْمَ: تىرمكەى لەكەۋانەكەدا
پەپىش كىرد بۆ ھاۋىشتن ۋ شوپىنى ئى
شەتەكدانى زىى كەۋانەكەۋ دابىراۋى
شوپن تىرمكە شكا.

فَوْقِ السَّهْمِ فَوْقًا: شوپىنى دابىرانى تىرمكە
كەمەك خوارى تىكەۋت.

أَفَاقِ فِلَانٍ: فلانكەس ۋ ھەۋش خۇ
ھاتەۋە ۋ دەگوتى (أَفَاقِ السَّكْرَانِ
من سكره) ۋ (وَالْجَنُّونُ مِنْ جَنُونِهِ).

أَفَاقِ الزَّمَانِ: پۇزگار دۋاى گرانى
ھەرزانى بەخۇيەۋە بىنى.
أَفَاقِ عَنِ فِلَانِ النَّعَاسُ: فلانكەس
ھەنۇزمكەى لە كۆل بۆۋە.

نَوَقِ السَّهْمَ: پەپەۋى بۆ تىرمكە لە
پشتى كەۋانەكە دروست كىرد.

نَوَقِ الرُّضِيعَ: قوم قوم شىرى دا
بەشىرەخۇزمكە.

نَوَقِ فِلَانًا عَلَى غَيْرِهِ: فلانكەسى بەسەر
كەسانى دىكەدا پاساۋدا.

إِفْتَاقِ الرَّجُلَ: پياومكە ھەزار كەۋت.

إِفْتَاقِ السَّهْمَ: تىرمكە شوپن دابەستىۋ
پەپىش كىردنەكەى شكا.

إِفْتَاقَاتِ الدَّابَّةِ: ولاخەكە كىزو لاۋاز بوو ۋ
فەۋتا تىداجوۋ.

تَفَرَّقِ عَلَى قَوْمِهِ: بەسەر گەلەكەى دا
بالادەست بوو، پەلەۋ پاىھى لەۋان
بەرزتر بوو.

تَفَوُّقُ شَرَابُهُ: شمرابه که‌ی قوم قوم
خواردموه.

تَفَرُّقُ الْأَمْرِ: کارمکه‌ی به‌جه‌ند وه‌جبه‌و
له‌کاتی جیا‌جیادا نه‌نجام دا.
اسْتَفَاق: به‌مانا (أَفَاق) دئ.

الفاتق: باش و ناياب له ههرشتيك بى ٥
شويى بهيهك گهيشتنى فهقهردى
سمر بهعهمودى فهقهردى و نيسقانى
سمر ٥ مروقى جياواز له خهك.
الفاقة: ههزارى و ئاتاجى.

الفراق: کاتی نیوان دووجار دۆشینی
نازەلی شیردەر ۋ ئەو کاتەى نازەل
دۆشەكە گوانەكە دەگرىۋ شیرەكە
دادەچۆپىنىۋ شیرى تر دىتەۋە ناو
گوانەكە ۋ مۆلتەدان ۋ پشودان ۋ
قورئان دەفەر موى: ﴿وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ
إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهَا مِنْ فَرَاقٍ﴾.

الفُواقُ: بهمانا (الفُواقُ) دى ۵
وَيَكْهَاتِهْ وَهِيَهْ كِي كُوتْ وَ پَرِيَهْ
تُوشِي پَهْرَدِي نِيَّوان دَمِيَّو پَرخَهْ وَ
لَرْخِيَهْ ك دَمْخُولَقِيْنِي وَ دَوِي
كَهْمِيَك دَمْبِرِي ۵ نَهْوَ حَالْتَهِي
تُوشِي نَهْوَ كَهْسَه دَمْبِي كَه لَه
گِيَانَه لَادِيَه ۵ نَهْوَ هَهْوَايَهِي دِيْتَه
دَمْر لَه كَاتِي هَهْ نَاسَه دَانْ وَ
پَرخَه كِرْدَنِي يَهْ ك لَه دَوِي يَهْ ك.

فوق: زمرفی مه‌کانه‌و به‌رزی دمگه‌یه‌نی ۵
دمگوتری: (السَّمَاءُ فوق الأرض) ناسمان
له ژوور زمویه‌و‌میه.

الفن: که مرت و جار ۵ لیزانی و هن له
که لام دا ۵ بوشایی دم و گونی دم ۵
له که وان دا نه و شوپنه ی تیرمه کی
لی قائم دم کړی و پمیش دم کړی بو
هاویشتن ۵ شانسو بهخت ۵
دمگو تر ی: (هو اعلاهم فوقاً).

الفُرقة: (فرقة السهم) بهمانا شوینی
چه سپاندن و رهپیش کردنی تیر له
کهوان دا دی.

الفیقه: ئەو شیرەیی لەگوان دا
کۆدەبیتەوه لە نیوان دووگاتی
دۆشین دا ە (ک: أفاریق).

نیقة الضحی: سمرمئای چیشتهنگاو.
 الأفایق: گهوانه هه‌ور که‌سات دواسات
 بارانی لی بباری ۵ زۆربه‌ی شه‌و
 دمگوتری: (خرجوا بعد أفایق اللیل)
 دوا‌ی تیبه‌پ‌یوونی زۆربه‌ی شه‌و
 چوونه‌دمر.

المفوق: خواردنو خوارنده‌وی کهم: که
مرؤف هه‌ندی کات بوخوی
دمسته‌بهر دهکا.

الفول: روده کی عوشبیه گو له کانی
سپین بونی خوشی هه یه، پایز

دهچيندريئو به هار پي دمگا ۵
 دمگريته بزيوي مروغو نازهل.
 القَوَالُ: فولفروش.
 القُرْمَةُ: گولهگهمنو جو ۵ سهلکه سير ۵
 شتيکی گهمو بچوک به دووپه نجه
 ههلي دمگري.
 فَاهَ بِالْقَوْلِ فَوْهًا: دانی نا به قسه که داو
 گوتي ۵ دمگوتري: (هذا امر ما فُهِتْ به)
 نه مه قسه يه کهو شتيکه به دهمي مندا
 نه هاتوووه نه م گوتوووه.
 قُوَهَ فَوْهًا: دهمي گه وره بوو ۵ لتيوي ليک
 بلاو بوونو دهم کراوه بوو، زار قز بوو
 ۵ (فهو أفوه وهي فوهاء).
 فاهاء: قسه ي له گه ل دا کردو شانازی
 به سمر دا کرد.
 قُوَهَ الطَّعَامِ أَوْ الشَّرَابِ: خواردنو
 خواردنه و مکه ي به داو و دمرمان
 رازاندموه و خوشی کرد.
 قُوَهَ الثَّوْبِ: قوماشه که ي به رنگي
 و مرگير او له رنگي (القُوَهَ) رنگ
 کرد.
 قُوَهَ الشَّيْءِ: دهمي شته که ي گه وره کرد.
 تَفَاوَةَ الْقُرْمِ: خه لکه که قسه يان کرد.
 تَقَوُّهُ بِالْكَلَامِ: دهمي کرايه وه به قسه و
 ناخاوتن ۵ دهليئي: (ما تَقَوَّهْتَ بهذا
 الأمر) من له م نيشه قسه يه کم
 نه کردوووه.

تَقَوُّهُ الْمَكَانَ: له دمرگا و زارکی
 شوينه که وه جووه ناوي.
 الْفَاءُ: مروغي زار به هاوار، هه رجي
 له دليدا بي دميئي ۵ هيچي تي
 ناوهستي.
 الْقُوَهُ: دهم ۵ (ك: أفواه) ۵ بوني خوش ۵
 داو و دمرمان که خواردني پي
 دمران زيندريته وه.
 الْقَوَاهِ: دهم زلو پان ۵ دهگوتري:
 (فرس فوهاء) (وبئر فوهاء) (وطعنة
 فوهاء).
 الْقُوَهُ: روميکی ته مه ن دريژه له
 که نارمگاني دمر ياي ناو مپراست
 دمر وي، لاسکه که ي سووره بهرو
 تووه که ي سووره، ماديه که ي ئي
 دهمرده يندري به گارده يندري بو
 بويه کردني ناو ريشم و خوري.
 الْقُوَهَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: دهم و زارکی شت ۵
 سه رم تاي شت ۵ (ك: قُوَهَات)
 دمگوتري: (قَعَدَ عَلَى قُوَهَةِ الطَّرِيقِ)
 له سه رم تاي ريگاکه دانيشت ۵ همروا
 وشه ي (القُوَهَةُ) به مانا قسه و
 قسه لؤکی خه لک دي، دمگوتري:
 (هو يخاف قُوَهَةَ النَّاسِ).
 الْقُوَهُ: زور بلي و جه قه جه ناو.
 فَاءَ قَيْثًا: گه راپه وه ۵ دمگوتري: (فاء عن
 غضبه) له رقي هه لساويه که ي وازی

تَقِيًّا الظِّلُّ: سَيِّبِهِرْمَكَان جِي گۆرْكِييان
كرد، له خۆرئاواوه بهرمو خۆره لات
هاتن ۵ قورشان دمهمرموى: ﴿تَقِيًّا
ظِلَالُهُ عَنِ الْيَمِينِ وَالْشَّمَائِلِ سُجَّدًا
لِّلَّهِ﴾.

تَقِيًّا الظِّلُّ: سَيِّبِهِرْمَكَ دواى نيومرؤ
له لای خۆرئاواوه بهرمو خۆره لات
هاتهوه.

تَقِيَّاتِ الْمَرْأَةِ لِرَجْعِهَا: ئافرمتهكه نازى
بهسمر ميژدمكهيدا كرد.

تَقِيًّا فُلَانِ الْأَخْبَارَ: فَلَانَكَمَس هَمُولِ
زانينى ههوالى دا ويستى بزاني
ههوالهكان چين و چى نين.
إِسْتَفَاءَ: گهرايهوه.

إِسْتَفَاءَ الْمَالِ: مَالَهَكْهَى بهشيئوى عهطاو
بهخشش وهرگرت.

إِسْتَفَاءَ الْأَخْبَارَ: هَمُولِ بهدمست
هينانى ههوالهكانى دا.

الْفَيْئَةُ: سَيِّبِهِرِ دوا لادانى خۆر
لهناومرپاستى ئاسمان ۵ باجو خهراج
۵ دمستكهوتى بى شهرو جهنگ.

الْفَيْئَةُ: گهراپانهوميهك؛ دمگوترى: (فاء
الى الله فَيْئَةً حَسَنَةً) تۆبهى كردو
بهشيئومهكى باش گهراپهوهو
بهتمهواوى وازى له تاوان و سهرپنجى
هينا ۵ كاتو ماوه ۵ دمگوترى: (جاء
بعد فَيْئَةٍ) باش ماوميهك هات ۵

هيناو گهراپهوه سمر حالهتى ئاسايى
خۆى.

فَاءَ الظِّلِّ: سَيِّبِهِرْمَكَ له لای خۆرئاواوه
گهراپهوه بۆ لای خۆره لات.

فَاءَتِ الشَّجَرَةُ: درهختهكه سَيِّبِهِرْمَكَ
بلاو بۆوه.

فَاءَ عَلَى ذِي الرَّحِمِ: سۆزى بۆ خزمهكانى
جولا.

فَاءَ الرَّجُلُ إِلَى إِمْرَأَتِهِ: بياومكه كهفارمتى
سوژندمكهى داو چووه لای ژنهكهى.

أَفَاءَ الظِّلِّ: سَيِّبِهِرْمَكَ بلاو بۆوه ۵ نه
حالهته لهكاتى لادانى خۆر له هينلى
ناومرپاستو ئيستيوادا دمبج.

أَفَاءَ الْأَمْرِ: كارمكهى گيپراپهوه.

أَفَاءَ عَلَيْهِ الْحَيَّ: خيرو بيژى بۆ هينا.

أَفَاءَ عَلَيْهِ الْمَالَ: مالو سامانهكهى بۆ
كرد به فهينو و بهخشش.

أَفَاءَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: كابرا كارىكى
ويست نهو برديهسمر كارىكى تر.

أَفَاءَتِ الرِّيحُ الرِّيحَ: رَمَشَبَاكه
كشتوكالهكهى هينايه كهروپشكه
كردن و همزان ۵ دمگوترى:

فَيَّاتِ الْمَرْأَةُ شَعْرَهَا: ئافرمتهكه قزمكانى
پاژاندن بۆ نازو فيزو بهخۆ نازين.

تَقِيَّاتِ الشَّجَرَةِ: بهمانا (فَيَّاتِ) دى.

تَقِيًّا فُلَانِ عَلَى الشَّجَرَةِ وَبِالشَّجَرَةِ:
فَلَانَكَمَس چووه ژىر سَيِّبِهِرِ
درهختهكه.

كۆمەلە ئاللىدە كە پەو دىمكەن بۇ
ولاتى تىرو لەومىزى تايىبەتى دا
دېنەمە زىدى خۇيان.

الْمَاءُ: ھەرمال ئو سامانىك بەشپەوى
فەپئو بەخشش ومىگىرى.

الْمَيْسُ: نەو كەسەى مالى بەشپەوى
فەپئو بەخشش ومىگىرى.

الْفَيْتَامِين: مادىمەكى عوضوى
جۇراوجۇرە بەكەمى لى
خۇراكەكاندا دىست دىمكەوى، زۇر
پىۋىستە بۇ تەۋاۋىۋىنى بىزۋو
دىستەبەر بىۋوۋىنى نىشاشاتى
زىندىۋىەتى.

الْفَيْتو: مافى مەنەى كىردن و نەھىشتن
ئىستا بىمە مافە رەسمىيە دىمكەوى
كە نەتەۋە پەككىرتۋەكان داۋىەتى
بە پىنج ولاتى زەپىز (ئەمىرىكا -
روسىا - بىرىتانىا - جىن -
فەرمىنسا) كە دىتۋانن بىرپارى
مەجلىسى ئەمەن پابگىرن و نەھىتن
تەنقىز بىرى.

فاج فېجاً: بىلاۋ بۆۋە.

فاجت الدابة برجليها: ولاخەكە جۋوتى
ومشاند.

الفائج: زەمى تەختى نىۋان دۋو
بەرزاقى ە (ك: فواج).

الْفَيْجُ: كۆمەلى ئادەمىزاد ە ھەور (ك:
فېرج).

فاج المسك فېجاً وفېجاناً: مىسكەكە بۆنى
بىلاۋ بۆۋە ە دىمكەوى: (فاجت رائحة
المسك).

فاجت الشجرة: بىرىنەكە خۋىنى لى ھات،
خۋىنى فېرى دا.

فاج الحُر: كەرمە پەردى ستاند بەھىز بۋو
فاج القدر: مەنچەئەكە كۋلى.

فاج الربيع: بەھار ھاتو پىر گىزۋىاۋ
دانەۋىلە بۋو.

فاجت البلاد: ولات ھەرزاقى تىكەوت.

فاج فېجاً: بىلاۋ بۆۋە ە دىمكەوى: (فاج
المكان وفاج البحر، وفاجت المفاضة،
وفاجت الدار، وفاجت الروضة) ە (فەر
افىج ۋەى فېجاء) ە (ك: فېج).

افاج الدم: خۋىنەكەى پىژاند.

افاج القدر: مەنچەئەكەى والى كىرد
بىكۋلى.

افاج فلان: فلانكەس خۋى فېنك
كىردمەۋە ە دىمكەوى:

أفج عنك من حر الظهيرة: بىمىنەۋە
تۋىزىك ھالاۋى كەرمەى نىۋمىرۋ لى
خۋت دىمكەۋ خۋت فېنك بىكەرمەۋ.

فَيْجُ الشَّيْءِ: شتەكەى بىلاۋ كىردمەۋە
بەزۋرىۋ بەھراۋانى.

فانوس

أنف أفطس

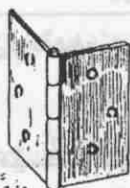
الإنليكان

فلك

الهم

مفصلة

مفصل

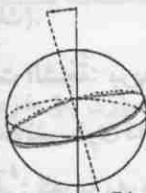
فتجان

فلقة

فتار

فلك البروج

فقع الذئب

فصلة

فول

فوقل

فطر

فطر زراعي

فاصوليا

فربي اسود

فوة

فكتوريا ملكية

فليلة

فلقل

فوشيا

فاروانيا

فظ

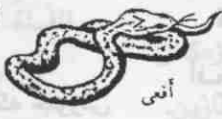
فقمة

فلوس السمك

فيلجة

أنقى

فلكرة

مئللات الفلوق

فهد

فيل

فنتيسة الخنزير

فك

الفيحاء: حه لَواو خواردنيكه داو و
 دهرمانی تیدا بی ۵ نازناوی شاری
 بهصرمیه ۵ دهگوتری: (بصرة فيحاء)
 ههروا نازناوی دیمه شق و تمرابلوسی
 شامیشه.

الفيّاح: (رجل فيّاح) پیاوکی
 بهخشنده و سه خیه، مال و سامانی
 خوی به زوری دهبه خشی.
 الفيّاحة: دهگوتری: (ناقة فيّاحة)
 حوشریکی گوان گهوره و شیر زوره.
 فادت لفلان فائدة فيّاد: مال و سامانه که
 بو فلانکس چه سپا.

فاد فلان: فلانکس لارو لهنجی کرد.
 فاد فلان الشئ: فلانکس ترسی له
 شته که بوو لی لادا.
 فادت المرأة الطيبة: نافرته که بوئه که ی
 له ناو ناو که دا هینا و برد بوئه وه ی
 بتویته وه.

فاد الزعفران: زعفرانه که ی ورد کردو
 به ناو ته ری کرد.

افاد فلان علماً أو مالاً: فلانکس
 قازانجی زانیاری یان مال و سامانی
 کرد.

افاد فلاناً علماً أو مالاً: سودی زانیاری
 یان سامانی به فلانکس گه یاند.

افاد الملة عن العجز: سووتومه که یان
 تمپوتوزمه که ی له نانه که کرده وه ۵
 تهمکاندی.

تفايدا بالمال أو بالعلم: ههریه که لهو
 دووانه سودو قازانجی مالی و زانیاری
 بهوی تریان گه یاند.

تفيّد: خوی باداو لارو لهنجی کرد ۵
 لهشتیک ترساو خوی لی لادا.

إستفاد مالاً: مال و سامانی پهیدا کرد.
 الفائدة: پروانه (فرد).

الفيّد: گه لای زعفران ۵ تواوه ی
 زعفران ۵ نهو موانه ی به سمر
 لچی ولاخه وهن.

الفيّاد: لارو لهنجه کمر ۵ که سیك
 ههرچی به ردهستی بکه وی لولی
 دداو هه لی دهگری.

الفيروز: به ردهی گرانبه هایه و شه فاف

نیه، به رهنگی شین و پیروزمی شیوه

رهنگ ناسمانی یان مه یله و سهوز

دهناسری و دهگری به خشن و خوی

پچ دهرازی پندریته وه (لون فیروزی)

رهنگی شینی پیروزمی شینی

مه یله و سهوز.

الفيروس: فایروس، کانینیکی زور

پچوکه و به میکروسکوب و نامیری

زور وردبین نه بی نابیندری و

هه ندی نه خوشی بلاو دمکاته وه.

فاش الرجل فيشاً: پیاوکه شانازی کردو

خوی هه نایه وه و هیچیشی نه بوو.

فایش فلان فیشرشۀ: فلانکەس لاواز بوو
ئەندامەکانی جەستەیی شلوو بئ هیز
بوون.

فایش فلان: فلانکەس زۆری ھەپرەشو
گوپرەشە کرد لەشەردا بەلام راستی
نەکرد.

فایش فلان: شانازی کرد بەسەر فلان
داو بە ناحەق خۆی ھەتکیشا.
فیش عن الأمر: لەکارەکە گەپایەو و
ترسنۆک بوو.

تفایش القوم: خەتکەکە شانازییان
کردو خۆیان ھەتکیشاو لافی
زۆریان ئی دا.

تفیش عنه: لەشتەکە ھەتگەپایەو و
نەیتوانی ئەنجامی بدا.
تفیش الشئین: لافی شتیکی ئی دا کە
نەیبوو.

الفیوش من الرجال: بپاوێک لافی
شتیک ئی بداو وایش نەبی.
الفیاش: خۆھەتکیشو لاف لیدەر
بەشتیک کە نیەتی ە دموگوترئ:

(رجل فیاش) بپاوێکە شمشائی
فشەبازی ئی دمداو بەناحەق خۆی
ھەتدەتکیش.

فاص من الأمر فیصاً: لەکارەکە لایدا ە
دموگوترئ: (ما استطعت أن أفیص منه)
نەمتوانی خۆمی ئی لابەدەم.

أفاص الصيد من يده: نیجەرەکە
لەدەستی پزگاری بوو لەدەستی
بەرەلابوو.

فاض الماء فیضاً وفیوضاً وفیضاناً: ناوێکە
زۆر بوو بووبە لافاو و ھەلسا ە
دموگوترئ: (فاض النهر وفاض السيل)
پوبارەکە ھەلسا ە لافاوێکە ھەلسا.

فاض الإناء: قاپەکە پڕ بوو ھەتا لە
ھەرچوار لاو ە سەر پێزی کرد.
فاضت عینه: چاوێکە فرمیسکی
پرشت.

فاض الشئین: شتەکە زۆر بوو ە دموگوترئ:
(فاض الخیر) خێرو بێر زۆر بوو.
فاض الحبر: ھەوالەکە بلاو بوو.

فاض صدره بالسر فیضاً: سنگی پڕ بوو لە
نەینو نەیتوانی چیدی بیانشارتەو.
فاض علیه البرع: زڕیەکە بۆی گەورە
بوو فراوان بوو.

أفاض القوم فی الحديث: خەتکەکە
درێژمیان بە قسەکان دا.

أفاض بالشئین: شتەکی ھەلدا ە فرنی دا.
أفاض الله الخیر: خودا خێرو بێری زۆر
کرد.

أفاض الإناء: قاپەکە پڕ کرد تا
لەھەر چوار لاو ە سەر پێزی کرد.
أفاض الماء علی جسده: ناوی بەخۆی دا
کرد.

أَفَاضَ دَمْعُهُ: فرمیسکی پشتن ۵
دمشگوترئ:

أَفَاضَتِ الْعَيْنُ الدَّمْعَ: چاو فرمیسکی
پژاند.

إِسْتَفَاضَ الْحَبْرُ: ههوالهکه بلاو بۆوه.

إِسْتَفَاضَ الْقَوْمُ فِي الْحَدِيثِ: خهئکهکه
دریژمیان به قسهکانیان دا.

إِسْتَفَاضَ الرَّادِي شَجَرًا: دۆئهکهکه پرپوو
لهدرمخت.

الإِفَاضَةُ: ههئژانی حاجیانه لهکیزی
عمرمفاتهوه بۆ دمشتی مینا ۵

(طواف الإِفَاضَةِ) تهوافکردنی پۆژی

جهزنی قوربانیه که حاجی پۆژی
جهژن دواى دابهزینی لهعمرمفاتهوه

تهوافی کهعبه دمکا.

الْفَاضِلُ: زیده سود که سودخۆر و مری
دمگړئ بههۆی سهرمایهکهیهوه

کهلای کابرای پاره و مرگړه.

الْفَيْضُ: زۆرو زمبهنده ۵ دمگوترئ:
(أَعْطَانَا غَيْضًا مِّنْ فَيْضٍ) بهشیکی

کهمی لهزۆر پیداین.

رَجُلٌ فَيْضٌ: پیاویکی خاوهن خیرو
بیروم پیاومتی زۆره.

الْفَيْضَانُ: ههئسانی روبارو کهوتنه
جونبوشی بههۆی هاتنهوه سهری

چهند جۆگاو روباریک.

الْفَيْضُ: پان و پۆر ۵ دمگوترئ: (دِرْعُ
فیوض) زرییهکی فراوانه.

الْفَيْضُ: بۆ زیدمپۆیی لهمانای
(الْفَائِضُ) دئ ۵ دمگوترئ: (نهر

فَيَاض) روباریکه ناوی زۆره ۵ (رجل

فَيَاض) پیاویکه خیرو بیرو
بهخششی زۆره.

الْمُفَاضُ: بلاوکراره، بلاو بۆوه ۵
دمگوترئ: (حديث مُفَاض) قسهیهکی

بلاوه بۆوه ۵ (و دِرْعُ مُفَاضٍ)
زرییهکی پان و پۆر نهرمه.

فَاطَ فُلَانٌ فَيْضًا وَفَيْضًا: فلانکهس مرد ۵
دمگوترئ: (فاطت نفسه وروحه) گیانی

دمرجوو.

أَفَاطَهُ اللَّهُ: خودا مراندی.

الْفَيْضُ: مردن ۵ دمگوترئ: (حَانُ فَيْضُهُ)
کاتی مردنی هات.

الْفَيْضُ: سارای پان و پۆر تهخت ۵
پلگای نیوان دوو کیو ۵ شوینیک

ههوا تیددا ههر دهمه لهلایهکهوه
بیو گۆرانی تیدا پهیدا بی.

الْفَيْضَاءُ: سارا ۵ (ك: الفياي)یه.

فَاقَ فَيْتًا: گیانی لهدمست دا خۆی بهخت
کرد.

أَفَيْقَ الشَّاعِرُ: شاعیرهکه شیعری
سهرسوپهینهری گوتن.

فَال رَايَهْ فَيْلَ وَفَيْلَا: راپه‌كه‌ی لاوازو بی بنه‌ما بوو ه دشگوترئ: (فال الراي) و (فال الرجل في رايه).

فَايْلَهْ مفايلة ونيالا: یاری فییالی له‌گه‌ل کرد (جۆره یاریه‌کی منداآنه‌یه یه‌کي‌کیان شتیک له‌ناو گل‌دا دشاریته‌وه دوایی گله‌که دمکا به دووبه‌ش نه‌مجار پرسیار دمکا ناخۆ شاردراومکه له‌ناو کام دوو کۆمه‌له گله‌دایه؟).

فَيْل رَايَهْ: راپه‌كه‌ی به‌لاواز داناو، به‌هه‌له‌ی حسیب کرد.

تَفَيْل رَايَهْ: راپو بۆچوونه‌كه‌ی زمعیضو لاواز بوو ه نه‌مونده هه‌له‌وو گه‌وره بوو تا ومکوو فیلی ئی هات.

إِسْتَفَيْلُ الجمل: حوشرمه‌که له گهورمیو زمه‌لاحیدا ومکوو فیلی ئی هات.

الفَيْل: گۆشتی سمتو خپایی ران ه رهمگیکه له‌ران دا.

الفالستان: دوو پارچه گۆشتو گوئمه گۆشتن له‌مبه‌روبهری کلیجه‌ومنو کلیجه‌یان له‌ناو خۆگرتوووه به‌ملاو نه‌ولای هه‌ردوو ران دا شۆرپیوونه‌وه.

الْقَالَ: برپوانه ماده‌ی (القال).

الفَيْال: برپوانه ماده‌ی (الفئال).

الفيل: چه‌یوانیکێ هه‌باره گهورمیه، خورتومیکی درێزی هه‌یه شتی پی بۆخۆی ده‌سته‌بهر دمکا ه ومکوو چۆن مروّف به‌ده‌ستی شت بۆخۆی

ده‌سته‌بهر دمکا ه دوو که‌ئبه‌ی گهورمو به‌ده‌رموه‌ی هه‌ن ماده‌ی عاجی ئی دروست ده‌گرئ. (ك: أفيال وفيلة) ه (داء الفيل) هاوسانیکه له پیست دا په‌یدا ده‌بیو سهر ده‌کیشی بۆ گیرانی (أوعية) ی لفاوی ه (أصحاب الفيل): سه‌ربازو دارو ده‌سته‌ی نه‌پرهمه‌ی چه‌به‌شی بوون، پیس هاتنی ئیسلام نه‌برمه‌هه به‌خۆی و سوپاو فیلیه‌کانیه‌وه هاته سهر مه‌ککه‌و ده‌یویست که‌عبه‌ بپروخینی، به‌لام خودای مه‌زن به‌شیوهمیه‌کی موعجیزه نه‌برمه‌هو سوپاکه‌ی تارومار کردن.

الفَيْال: فیله‌وانی به‌خۆکه‌ری فیل و رامکردنی فیله‌کان.

تَفَيْلُ: برپوانه ماده‌ی (فَلَق).

الفَيْلُ: برپوانه ماده‌ی (فَلَق).

الفَيْلُم: برپوانه ماده‌ی (فَلَم).

فان الرجلُ فینا: پیاومه‌که هات.

الفينة: سات و کات ه ده‌گوترئ: (أزوره

الفينة بعد الفينة وفينة بعد فينة)

ده‌چه دیدم‌نی ناو به‌ناو و کات دوا

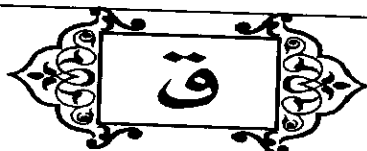
کات.

الفيان: هز درێزو جوان ه (وهي فَيَانَة)

ه ده‌گوترئ: (شعر فيان) هزی درێز.

تَفَيْهَن: برپوانه (فَهَق).

الفَيْهَن: برپوانه (فَهَق).

القاف: پیتی بیست و یه که می پسته کانی
هیجایه.

قَابَ الطَّعَامَ أَوْ الشَّرَابَ قَابًا: همرچی
له مقابه که دا بوو خواردی.

قُتِبَ مِنَ الشَّرَابِ قَابًا: پرپیو له شله مهنی.
القَوُوبُ: که سیک زور ناو و شله مهنی
بخواته وه.

المِقَابُ: به مانا (القَوُوبُ) دی.

التَّنْقِيَةُ: توی کلی ته نک هی لکه نهو
توی کلهی له زیر توی کله
ر مته که وه یه.

قُبَّ النَّبَاتُ أَوْ اللَّحْمُ أَوْ غَرْمًا: روه که که
یان گوشته که وشک بوو و دمگوتری:
(قُبَّ الْجُرْحُ) برینه که وشک بووه.

قُبَّ الْقَرْمُ: خه لکه که دمنگیان بهر زیووه و
کهوتنه غه لیه غه لپو مشت و مپ.

قُبَّ ذُو النَّابِ: دپند که ددانه کانی لیک
خشانندن و جیره جیری ددانه کانی هات.
قُبَّ جَوْفِ الْفَرَسِ: که دهی نه سپه که قورپی
لی هات.

قُبَّ الْقُبَّةِ: قوبیهی بنیات نا.

قُبَّ الشَّيْءِ: شته که ی برپه وه و نه ملو
نه ولای شته که ی خر کرده وه، و مگوو
قوبیه و گومبه زی لی کرد.

قُبَّ بَطْنَهُ: سکی خوئی گوشی و له دوو لاه
که دهی خوئی گوشی و خرپ کرده وه.

قُبَّ قَبَا: که له که ی خوئی باریک و ورگی
بچوک کرده وه (فهر اقب و هی قباء).

أَقْبُ السَّفَرُ الْفَرَسِ: سه فهر نه سپه که ی
کز و لاواز کرد.

قَبَبُ: بو زیدم پوی له مانای (قَبُ) دی.

قَبَبُ الْبَيْتِ: کومبه زی بو خانومه که
دروست کرد.

قَبَبُ الشَّيْءِ: شته که ی و مگوو گومبه زی لی
کرد.

تَقَبَّبَ الْقَبَّةُ: چووه ناو گومبه زه که.

القَابَةُ: دلویه باران.

القَابُ: شمشیری برپنده و لوتی زل و
لوتی و مگوو که شک و مگوو که شکول.

القَبُ: نییری به هیزو توانا ج

له ناده میزاد بی یان له حوشترو

شتی و ابی و راپهرو سه روکی

نه ته وه و گمل و نه و دابراویهی

له ناوقه دی به کرده هه یه و

دمزه که ی له سر هه لده کری و

گیرفانی ناو ده دی پو شک و لغاوی

ره قو که و ره.

القَبُّ: نيسقانی بهرزوموبوی خوار
سيه‌ندمو ژوور کلوت.

القَبَّة: يه‌خه‌ی کراس.

القُبَّة: گومبزه؛ بينايه‌کی خړی
که‌وانه‌یی ناوبوشه، به‌زوری نه‌م
بينايه به‌خشت دروست دم‌کړی ه
همروا ناوه بو خيمه‌يه‌کی بچکوله
لای سهروی که‌وانه‌یی بی ه (ک):
قِباب (قَب).

القِبَّة من الشاة: نه‌و شوپنه‌ی جهسته‌ی
مهر که ريخو قشلی دم‌کاتی ه (ک):
قِباب).

القُبِّي: نه‌و که‌سه‌يه دريژه به
به‌رؤژوبوون دمدا تا کز دم‌بی و
ورگی بچوک دم‌بيته‌وه.
القِبَّة: به‌مانا (القِبَّة) دئ.

القبيب: روه‌کی وشکه‌ومبوو ه قوره‌ی
ورگی نه‌سپ ه جيره‌ی ددانی
خوشتره نيرو نه‌سپی نيرو دمنگ
خواردنه‌وميه‌تی ه که‌شکی تهر و
وشک که‌تيکه‌ل به‌يه‌ک بکړن.

المَقَبُّ: ههرشتيک ومکوو گومبزه وايي
ه ده‌گوتري: (حافر مَقَبُّ) سمیکی
خړو که‌وانه‌یی.

المَقَبَّة: دم‌گوتري: (سُرَّة مَقَبَّة) ناوک و
ورگی کزو لاواز.

المَقْبُوَّة: به‌مانا (المَقَبَّة) دئ.

القَبْج: که‌و ه يان همر بالندمي‌ه‌ک له‌و
بيړه‌ بی.

قَبْجَ الله فلاناً قَبْجاً وقَبْجاً: به‌رومردگار
فلانکه‌سی له‌ه‌موو خير و بيړيک
دوور خسته‌وه.

قَبْجَ وجهه له: پي گوت: خودا روخسارت
ناشیرين بکا.

قَبْجَ الشَّيْءِ قَبْجاً: شته‌که‌ی شکاند
بوئنه‌وه‌ی بزانی چی تيدايه يان نه‌وه‌ی
تيدايه بيته‌دمر ه دم‌گوتري: (قَبْجَ
البثرة) دومه‌له‌که‌ی دري ه (قَبْجَ البَيضة)
هيکه‌که‌ی شکاند.

قَبْجَ الشَّيْءِ قَبْجاً وقَبْجاً: شته‌که ناشیرين
بوو.

أَقْبَحَ فلان: فلانکه‌س کاريکی ناشیريني
نه‌نجام دا.

قَابَحه: جويني پي دا.
قَبْجَه: له ه‌موو خير و بيړيک دووری
خسته‌وه ه ناشیريني کرد.

قَبْجَ وجهه: پي گوت ناشیرين ه وتی
نه‌و ناشیرينه.

قَبْجَ له وجهه: نار‌ه‌زايی دم‌بري
به‌رام‌به‌ر کاريکی ناشیريني نه‌و
که‌نه‌نجامی دا.

قَبْجَ عليه فعله: لايه‌نی ناشیريني
کرده‌ومکانی ناشکرا کرد.

قَبْجَ البثرة: دومه‌له‌که‌ی گوشي پيش

ئەۋەي بگاۋ كاتى دىمىرىنى بى.

إِسْتَقْبَحَهُ: بەناشىرىن و خرابى لەقەلەم

دا.

الْقَبَاحُ: قەراخى ئىسقانى قۇللە بەلەي

ئانىشكەۋە.

الْقُبْحُ: پىچەۋانەي جوانى ۋ واتە

ناشىرىن ۋ جا ناشىرىنىيەكە لە

كردەۋە دابى يان لە گەفتاردا يان لە

ۋېنەۋە روخساردا بى ۋ ھەر شتىك

زەۋقى ساغ و سەلىم قىۋوللى نەكا.

الْقَبِيحُ: پىچەۋانەي (الْحَسَن) ۋ ناۋە بۇ

شتىك زەۋقى ساغ لىي

ھەئسەلەمىتەۋە ۋ ھەر شتىك شەرع

بەناپەسەندى بزانى ۋ ھەر شتىك

عورفى گشتى ۋەتى بىكەتەۋە ۋ (ك:

قَبَاح وَقَبَاحِي وَقُبْحِي).

الْقَبِيحَةُ: ناپەسەند، ناشىرىن، ناپەۋا.

الْمَقَابِحُ: ھەر ۋە شتىك ناشىرىن بى

ھەر ۋە شتىك بە ناپەسەند

دابىرى.

قَبْرَ الْمَيِّتِ قَبْرًا: مردوۋەكەي شارەۋە ۋ ئىر

گلى دا.

أَقْبَرُ فَلَانًا: قەبرى بۇ فلان دىارى كىرد.

أَقْبَرُ الْقَوْمِ: كۆزۈرۈمەكەي داپەۋە بە

خەلەكەكە بۇئەۋەي بىنىزىن ۋ

دەشگوتىرى: (أَقْبَرُهُمْ قَبِيلُهُم).

الْقُبَارُ: چىراي ۋاۋىر لەشەۋەدا ۋ ئەۋ

مىرۋانەي كۆدەمبەۋە بۇ ۋاۋىشەي

ئەۋ شەبەكەمەي خراۋەتە ناۋ

دىمىراۋە ۋ زۆر نىچىرى پىۋە بوون.

الْقَبْرُ: جۆرە باندىمەكە لەپىرى

(القبريات) ۋ دىمىۋىكى مەخروۋى

ھەمە ۋ سىگى پەئەي ۋەشى پىۋەن.

الْقَبْرُ: كۆر كە مىردى تىدا دىمىزىرى ۋ

(ك: قَبْر وَأَقْبَر).

الْقَبْرُ: تىرىيەكى سىبە بۇئەكەنى دىزىن،

مىۋى باشى لى دىمىرى ۋ ھەروا

بەمانا (الْقَبْرُ) دى.

الْقَبْرُ: خورمايەك زوۋ بەر بىرى ۋ

يان بەرمەكەي بەلقەكەنىيەۋە بىۋ لى

نەگىرەپىتەۋە.

الْقَبْرَةُ: كۆرستان.

قَبَسَ النَّارَ قَبَسًا: ئاگرەكەي ھەلگىرساند

ۋ داۋاي ئاگرى كىرد ۋ ئاگرى بىرد.

قَبَسَ الْعِلْمَ: قىرى زانىياري بوو

ئىستىفادەي زانىياري كىرد.

قَبَسَ الرَّجُلَ عِلْمًا أَوْ نَوْرًا: زانىياري يان

ۋىۋاكىۋ نورى دا بەپىۋەكە ۋ لەۋ

شەنە سوۋدى پى گەياند.

أَقْبَسَهُ: دەستە چىلە ئاگرىكى پىدا ۋ

يان ۋىۋاكىي كارمەي پى بەخىشى

يان قىرى زانىياري كىرد.

إِقْبَسَ نَارًا: ئاگرىكى ھەلگىرساند.

إِقْبَسَ فَلَانًا: داۋاي ئاگرى لە فلان كىرد

ه دهمگوتري: (اقتبس منه علماً)

سودی زانیاری ئی کورد ه

دهمگوتري: (جنت لاقتبس من نورك)

هاتم كه ميك له نوري تو و مريگرم.

القابس: سويچي كارمبا ه پلاكي كارمبا.

القابوس: پياوي پوخسار جوان و پەنگ

جوان.

القبس: ناگر ه يان تروسكه بهك له ناگر

ه قورنان دهمرموي: ﴿لَعَلِّي آتِيكُمْ

مِنْهَا يَقْبِسُ﴾.

القبسة: تروسكه ناگرئكه، دهسته

چيلكه ناگرئكه له ناگري زور

و مرددگري ه به مانا كاتي كورت و

به پهله دي ه دهمگوتري: (ما زرتك

إلا قبسة العجلان) بو ماوميكي

كورت و زور به پهله ديدەنيم كړي.

القوابس: نهو كه سانهي كه زانياري و

زانست د به خسته كه ساني دي.

المقباس: دهسته چيله ناگر ه

ميينه بهك زو و ناوس بي.

المقبس: نهو شوينه پلاكي كارمباي

پيوه دمكري بو نهوهي هي زي

كارمباي ئي و مريگري.

المقبس: نهو دارو بنه و مندو سه ره

بزوته ناگري بي دهمگوتري ته وه.

المقبس: پشكو ناگر.

قبص قبصاً: بازئي خيرا دا.

قبص الغلام: كورپكه بووبه گەنج.

قبص الشيء: شته كه ي به سه ره به نجه

هه لگرت.

قبص الرجل وغيره: نه به يشت پياومه

كارمكه ته و او بكا پئي بري، دهستي

بي له كارمكه هه لگرت ه دهمگوتري:

قبص الشارب: نه به يشت ناو خوړمومكه

ناومكه به ته و او ي بخواته وه، ناو

خوار دنه مومكه بي بري.

قبص قبصاً: چوست و چالاك بوو ه توشي

نه خو شي جگرم بوو.

قبص الرجل: پياومه سه ري گه وه بوو

(فهو أقبص وهي قبصاء) ه دهمگوتري:

(هو أقبص الرأس) سه ري گه ورمو سه ري

خړه ه (هامة قبصاء) ناو چه وان پان و

گه و ره.

قبص الشيء: شته كه ي به سه ره به نجه

هه لگرت.

إقتبس: شتيكي له شوين دهستي نهو

و مريگرت ه شتيكي ئي فير بوو.

إنقبص: ويكهاته وه.

تقبص الجراد على الشجر: كوله كه

له سه ري دره خته كه گرد بوونه وه.

تقبص الحبل: چه به كه نه كشاو دريژ

نه بوو.

القابصة: كومه و تا هم ه (ك: قوابص).

القبص: نازاري كه له جهر گدا په پيدا

دهبي.

- الْقَبْصُ: کۆمهلئکی زۆر له ئادهمیزاد ۵
 دهگوترئ: (هم في قبص الحصى)
 نهوان بهنه ندادهی بهرده ورده
 زۆرن، نه ژمار ناکرین ۵ کۆمهله لمبی
 زۆر ۵ شاره میرووی قهرمبالغ ۵
 ههروا وشه ی (القبص) بهمانا
 نهصل و وهجاغزاده دئ ۵ دهگوترئ:
 (فلان کریم القبص) فلانکەس نژاد
 پاک و وهجاغزادهیه.
 القبص: دهگوترئ: (جبل قبص)
 حهبلئکه ناکشێ درێژ نابێ.
 القبص: بهمانا (القبص) دئ.
 القبصة: نهو شته ی بهسهر په نهجه ههلی
 دهگری له خوراک و دانه وێله ۵ چنگه
 شت ۵ کولله ی گه وهره.
 القبص: کۆمهله گل ۵ نه سپیک
 له کاتی راگردن دا سه ری سمی
 له زمو ی بدا.
 القبص: حه بلئکه که راده مه یلدرئ
 له بهر دم نه سپه کان دا له
 گۆر مهانی پێشبرگی دا بۆ نهو ی له
 سنووری حه له به که تینه پهرن ۵
 (ک: مقابص).
 قبص الشئ و علیه قبصاً: شته که ی گرت ۵
 به چنگ گرتی ۵ دهگوترئ: (قبض الدار
 أو الأرض) خانوو که یان زمو یه که ی
 خسته ژێر دهستی خۆیه وه.
 قبض اللص: دزه که ی دهستگیر کرد.
- قَبْصَ عَلَيْهِ الرِّزْقُ: رزق و پوژی له سه ر که م
 کرده وه ۵ گوز مرانی ته نگ بوو.
 قَبْصَ الْمَالِ: ماله که ی و مرگرت.
 قَبْصَ الْعَامِلُ أَجْرَهُ: کریکار مه که کری
 خوی و مرگرت.
 قَبْصَ اللَّهِ فَلاناً وَقَبْصَ رَوْحَهُ: خودا
 فلانکەسی مراندو گیانی کێشا.
 قَبْصَ يَدُهُ عَنِ الشَّيْءِ: دهستی له شته که
 گرت وه و مر ی نه گرت.
 قَبْصَ يَدِهِ عَنِ النِّفَقَةِ: دهستی خوی
 له نهفه قهو به خشین گرت وه ۵ قورنان
 دهفه موئ: ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ
 وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾.
 قَبْصَ الشَّيْءِ: شته که ی پێچایه وه.
 قَبْصَ الظِّلِّ: سیبه ره که ی کوێر کرده وه،
 لای برد.
 قَبْصَ الطَّائِرُ جَنَاحَيْهِ: بالنده که باله کانی
 کوکرنه وه بۆ نهو ی بفرئ ۵ قورنان
 دهفه موئ: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ
 صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ﴾.
 قَبْصَ فُلَانٍ: فلانکەس مرد یان خه ریک
 بوو بمرئ.
 اقْبَضِ السَّيْفَ: شوین دهستی بۆ
 شمشیره که دروست کرد.
 اقْبَضْ فُلاناً الْمَتَاعَ: فلانکەسی والی کرد
 کالاکه و مر بگری.
 قَابِضُهُ: هه ریه که له و دووانه دهستی

بهسهر مافی نهوی تردا گرت.

قَبْضُ الشَّيْءِ: شتهکه‌ی له‌چنگی خویدا

کوکردموه ۵ خستیه ژیر چنگی

خویدهوه ۵ کو‌ی کردموه و بیچیاپه‌وه

۵ ده‌گوتری:

قَبْضُ وَجْهٍ: دهم‌و‌چاوی خو‌ی

ویکهنایه‌وه و خو‌ی گرژ کرد.

قَبْضُ فَلَانٍ الْمَالِ: ماله‌که‌ی خسته

دهستی فلان‌که‌سه‌وه.

اِقْتَبَضَ الشَّيْءُ: به‌مانا (قَبْضُهُ) دئ.

اِقْتَبَضَ الْمَتَاعَ لِنَفْسِهِ: کالاکه‌ی و مرگرت

بو‌خو‌ی.

اِنْتَبَضَ الشَّيْءُ: شتهکه و یکهاته‌وه و

کو‌بو‌وه.

اِنْتَبَضَ الْمَالُ: ماله‌که و مرگرا.

اِنْتَبَضَ الرَّجُلُ عَلَى نَفْسِهِ: بیاومکه

بارود‌وخه‌که‌ی بی‌ ناخوش بوو به‌و

ژیانه رازی نه‌بوو خو‌ی گۆشه‌گیر

کرد.

اِنْتَبَضَ عَنِ الشَّيْءِ: بی‌زی له‌شتهکه

هه‌لسا.

اِنْتَبَضَ عَنِ الْقَوْمِ: وازی له‌خه‌لکه‌که

هیناو جیی هیشتن.

اِنْتَبَضَ فِي حَاجَتِهِ: به‌له‌ی کرد، چاک‌ی

داوینی لی هه‌لمالی.

تَقَابُضُ التَّبَايعِ: کرپارو فرۆشیار

هه‌ریه‌که‌یان مافی خو‌ی و مرگرت؛

فرۆشیار پارمو کرپار کالاً.

تَقَبُّضُ الشَّيْءِ: شتهکه و یکهاته‌وه و

کو‌بو‌وه.

تَقَبُّضُ الْأَسَدِ: شیرمه‌که خو‌ی کو‌کردموه

بو‌ هه‌لمه‌ت بردن و باز هاویشتن.

تَقَبُّضُ الْجِلْدِ: پی‌سته‌که گرژ بوو

ویکهاته‌وه.

تَقَبُّضُ عَنهُ: دهم‌و‌چاوی خو‌ی لی گرژ

کردن و پی‌ناخۆشبوونی خو‌ی

به‌رامبه‌ر دهربری.

الْقَابِضُ: ناویکه له‌ناوه جوانه‌کانی خوا

۵ له‌بواری دهرماندا ناوه بو

دهرمانی‌ک که سکچون بگریته‌وه

فه‌زه‌لاتی ناو ریخۆله‌کان توند

بکاته‌وه.

الْقَبْضُ: ده‌گوتری: (صار الشَّيْءُ فِي

قَبْضِهِ) شتهکه بوو به‌ملکی نه‌و.

الْقَبْضَةُ مِنَ الشَّيْءِ: چنگیک له‌شت

چنگ داگرتن ۵ ده‌گوتری: (أَعْطَاهُ

قَبْضَةً مِنْ تَمْرٍ) چنگه خورمایه‌کی دا

به‌فلان ۵ قورئان دمفه‌موئ:

﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ﴾.

الْقَبْضَةُ: نه‌وه‌ی چنگی لی داده‌گری و

دمکه‌ویته ژیر چنگته‌وه.

الْقَبْضَةُ: که‌سیک توند چنگ به‌شت دا

بگری و هه‌رشتی‌کی له‌دهستا بوو

به‌ری نه‌دا ۵ ده‌گوتری: (رَجُلٌ قَبْضَةٌ

رَفْضَةٌ) پیاوێکه کهشتیکی کهوته
 دهست لهدهستی نابیتهموه ه ههروا
 وشه ی (قُبْضَةٌ) ناوه بۆ شوانی
 حوشر که گۆیان دهکاتهوه لییان
 دمخوړئ بۆ ئهو شوینهی
 مه بهستییهتی.

القَبِيضُ مِنَ الدَّرَابِ: ولاخِيكَ
 لهغارداندا خیرا خیرا قاحهکانی
 بهاوئ ه دمگوترئ: (فِرْسُ قَبِيضٍ
 الشَّدِ) ه ههروا وشه ی (القَبِيضُ) ناوه
 بۆ پیاوی عاقل و کاراو بهردموام
 لهسهر نیشی خۆی.
 الْقَبِيضُ: شوینی مال دهستهکوتن ه
 دهسکی شمشیر که بهدهست
 دمگیرئ و پر به مشته.
 الْقَبْضَةُ وَالْمَقْبَضُ: بهمانا (الْمَقْبَضُ) دئ.
 الْمَقْبَضُ: کهسێک چه موش و دل تهنگ
 بی و نهکریتهوه ه پیاوێکی
 کۆمه لایهتی نهبی و چهزی له
 گۆشهگیری بی.

قَبْطُ الشَّيْءِ قَبْطًا: بهدهست شتهکانی
 کۆکردموه ه یان شتهکه ی تیکه لاو
 بهشتی تر کرد.
 الْقَبْطُ: وشه یهکی پۆنانیه و ناوه بۆ
 دانیشتوانی ولاتی میصر ه وه ل
 نه مرؤ مه بهست به و وشه یه
 مهسیحیهکانی ولاتی میصره ه (ك:
 أقباط).

الْقُبْطِيَّةُ: قوماشیکی سببی کهتانی
 تهنگه ه کاتی خۆی له ولاتی میصر
 چندراوه.

قَبَعَ الْقَنْدُ قُبْعًا: ژیشکهکه سهری خۆی
 خسته ناو پیستهکه یهوه و خۆی
 خرکردموه.

قَبَعَ الرَّجُلُ: پیاوهکه سهری خسته ژیر
 کراسهکه یهوه.

قَبَعَ النِّجْمُ: نهستیرهکه دهرکهوت دواپی
 ون بۆوه.

قَبَعَ الرَّايِعُ: پیاوهکه لهکاتی پرکوع بردندا
 سهری زۆر شوپرکردموه.

قَبَعَ فُلَانٌ: فلانکەس ماندوو بوو ههناسه
 برکیتی بی کهوت.

قَبَعَ فِي الشَّيْءِ: چوووه ناو شتهکهوه.

قَبَعَ فِي الْأَرْضِ: بهناو زهویدا گهرا، پۆی.

قَبَعَ عَنْ أَصْحَابِهِ: لههاوه لهکانی دواکهوت.

قَبَعَ الْجَوَالِقُ: لیواری جهواله که ی

هه لگیراپهوه، لیوارهکانی بۆ دیوی

ناومه داداپهوه و بۆنهوه ی بهناسانی

شتی ناومهوه ی دهریهنی.

اِقْتَبَعَ السَّاءُ: سهری خسته ناو کوپه

ناومهکهوه و ناوی ئی خواردموه.

اِنْقَبَعَ فُلَانٌ: فلانکەس سهری خۆی

خسته ناو کراسهکه یهوه.

اِنْقَبَعَ الطَّائِرُ: بالندهکه چوووه ناو

هیلا نهکه یهوه.

الْقَابِغَةُ من خيول السبق: نهو نهسپهيه
له پيشپر كيدا له دواى نهسپى
په كه مهويه واته به دواى نهسپى
پيشكه و توومه.

الْقُبَاعُ: زيشك ۵ ئاميرى پيوانه
كهوره و مكوو ته غارو عهر به.

الْقُبْعَةُ: كولاچكه مندا ۵ جوړه
كلاويكه سهر و دم و چاو دهم پريزئ
له باران و تيشكى خوړ ۵ ستاره و
بيړى.

الْقُبْعَةُ: لوتى بهراز.

الْقُبْعُ: زيشك.

الْقُبْعَةُ: دمگوتري: (امراة قُبْعَةٌ طُلْعَةٌ)
نافرمتيكه جار جاره سهرى خوځى
ون دمكاو جار جارم ش سهر دمردني
چاو شاركي و سهره تاتكه دمكا.

الْقُبَيْعَةُ من السيف: نهو شمشيرى
به قهراخى شويى دهست پي
گرتني هوه پارچه زيو يان ناسن
هه بى.

الْقَوْبُغُ: دمكى شمشير كه به قهراخى
جى دهسته كه وه پارچه زيو يان
ناسن هه بى ۵ بالنده يه كى حاج
سووره له پيړى (الدعريات) ه
دمندوكى هه نشاوه.

قَبَقَبَ الفحل أو الأسد ونحوهما: كه كه
يان شيرمه دمنگى خوځى له
كهرويدا گهړانده وه ۵ دانسى

چير كړنه وه و دمنگى لى هات.

قَبَقَبَ الرجل: پياو كه قسه تيكه ل و
پي كه لى كړدن و بزركاندى ۵ (فهر
قَبَقَاب).

تَقَبَقَبَ الفحل أو الأسد: كه كه يان
شيرمه دمنگى خوځى له خوړ كيدا
گيرپا هوه و خوارديه وه.

القَبَابُ: زور بلئ و چه هه چا و.
القَبَابُ: نه عمل ۵ قاپقاپ بنكه كى
له دارم و پشت پي لى له چهرم و شتى
وايه.

قَبَلَ قَبْلًا: هات ۵ دمگوتري: (قبل الليل أو
العام أو الربيع).

قَبَلَتِ الرِّيحُ: بايه كه هه لى كړد.

قَبَلَ عَلَى الْعَمَلِ: په لى له نيشه كه كدا
كړد.

قَبَلَ المكانَ: شوپنه كه كى خسته بهرده مى ۵
دمگوتري: (قَبَلْتُ الْجَبَلَ مرةً ودبرته مرةً
أخرى) جاريك كي وه كه دم خسته
بهرده م و دهميكش دم خسته
دواخو م هوه ۵ دمشگوتري: (قَبَلْتُ الماشيةَ
الوادي) نازه كه كان هاتن بو شيوه كه ۵
(قَبَلَ النفل) پشته پي بو نه عله كه
دروست كړد ۵ (قَبَلَ الثوبَ) كراسه كه كى
پينه كړد.

قَبَلَ بفلان: بوو به بهر عوده ي فلان و
كه فلي كړد.

قَبِلْتُ الْقَابِلَةَ الْوَلَدَ: مامانه که لهکاتی
لهدایکبوونی مندا لهکدا پیتشوازی لئ
کرد په کهم کهس بوو لهکوشی گرت.
قَبِلَ الشَّيْءَ قَبُولاً: به پیخو شحالیه وه
دیار په کهی و مرگرت: دمشگورتی: (قَبِلَ
الله دعاء فلان) خودا نژای فلانی قبیول
کرد.

قَبِلَ الْعَمَلُ: به نیشه که پازی بوو: (قَبِلَ
الْخَبَرَ) ههواله کهی بهلاوه راست بوو
بهرپاستی زانی.

قَبِلَ فلان قَبْلاً: فلان کهس لهچاویدا جوړه
خیلیه کی تیدا بوو: (فهو اقبل) د
دمشگورتی: (قَبِلْتُ عینه) (فهو قَبْلاً).
قَبِلَ الرَّجُلُ قَبْلاً: پیاوکه بوو به که فیل و
بهر عوده.

أَقْبَلَ: هات، گه پشت دمشگورتی: (أَقْبَلَ
الركب) کاروانه که گه پشت د (وَأَقْبَلَ
العام) سال تازه بووه سالی نوئ هات.
أَقْبَلَ بالشَّيْءِ: شته کهی چاک نه منجم دا
دمشگورتی:

أَقْبَلْتُ الْأَرْضَ بِالنبات: زهویه که گیاو
گزی باشی پرواند.

أَقْبَلَ بفلان: فلان کهسی هه لپشکنی و
چه ندو چونی له گهل دا کرد
بوئ هوی کارمکه قبیول بکا.

أَقْبَلَ عَلَى الْعَمَلِ وَغیره: دهستی
به کارمکه کرد دمشگورتی: (أَقْبَلْتُ

الدنيا عليه): دنیا پوی تی کردو
خیرو بیرو به سهردا پزا.

أَقْبَلَ عَيْنَ فلان: چاوی فلانی خیل کرد.
أَقْبَلَ فلاناً الشَّيْءَ: شته کهی خسته
بهرده می فلان دمشگورتی: (أَقْبَلْتُ
الماشية الوادي) نازده لهکانی بهرمو
دوله که ناراسته کردن.

أَقْبَلْنَا الرِّمَاحَ نحو القوم: ریمبه کانمان
ناراسته ی خه لکه که کرد.
أَقْبَلَ فلاناً الطريقَ: فلان کهسی شارمزی
پینگا که کرد.

قَابَلَهُ: بهرمو پوی بووه پوی تی کرد.
قابل الشَّيْءِ بالشَّيْءِ: شته کهی بهرام بهر
شته که کرد.

قابل الكتاب بالكتاب: کتیبه کهی
له گهل کتیبه کهی تردا بهراورد
کرد.

قَبَّلَهُ: ماچی کرد.

قَبَّلَ الْعَامِلَ الْعَمَلُ: کریکاره کهی والئ
کرد به شیوهی گریبه ست پابهندی
کارمکه بی.

إِقْبَلَ الرَّجُلُ: پیاوکه دواي گیلی و
نه فامی عاقل بوو.

إِقْبَلَ أَمْرُهُ: دهستی به کارمکه ی
کرده وه.

إِقْبَلَ الْمُحْطَبَةُ: به شیوهی سهردهسته کی و
نیرتیجالی وتاره کهی خوینده وه،

لهوه پيش نامادمباشى بونه كردهو.
تَقَابَلَا: بهرمو روى يهكتر بوونهوه
رويان له يهكتر كرد.

تَقَبَّلَ به: بوو بهكهفيلو بهرعوډى بوو.
تَقَبَّلَ الشَّيْءَ: شتهكهى قبول كرد،
بهشتهكه رازى بوو دهشگوترئ:
(تَقَبَّلَ اللهُ الأَعْمَالُ) خودا
كردهو مكانت ئى و مربرگري و پاداشتت
بداتهوه.

اِسْتَقْبَلَهُ: پيشوازي ئى كرد ده به
پيخوشبوون و سوزموه بهرمو پيرى
هات.
اِسْتَقْبَلُ الأَمْرَ: كارمكهى دمست
پيكردهوه.

الاستقبال: ژورى پيشوازيي كردن له
ميوان ده بهر بيلا.

القبالة: مامان ده (ك: قوابل).
قوابل الأمر: سهرمتاكانى شت ده
سهرمتاكانى كار.

القبالية: نامادمباشى بۇ قبول كردنى
شتيک.

القابل: ههلاشيک لهنيوان دوو خانوو
يان دوو ديواردا كه بهژريا خهك
بروا واته: دالان ده (ك: قوابل).

القِبَالُ: نهوميه دوو قاجى مروفيك
پيشهوميان ليك نزيك بىو
پاژنهكانيان ليك دووركهونهوه.

القِبَالُ من كل شين: سهرمتاي ههموو
شتيک ده يهكهم ديمهه كه دهبييني
لههر شتيک.

قِبَالُ الدابة: ناوچهوانى ولاخو
يالهاكانى.

القِبَالَةُ: كومبياه دهشگوترئ: (خن
في قِبَالَةِ فلان) نيمه له ژير عوهدهو
بهيماني فلان دايه.

القِبَالَةُ: كهفالهت و بهرعوډه بوون ده
پيشهى مامانى ده كردهوميكه كه
مروفي له نهستوى دمرگري.

القِبَالَةُ من الطريق: نهومي ديته بهردهم
پيگا ده دمرگوترئ: (جلس فلان قِبَالَةَ
فلان) فلانكس لهبهرامبهر فلاندا
دانيشه.

قَبْلُ: زمرهى زممانى رابردوه ده يان زمرهى
مهكانى پيشهوميه.

القَبْلُ: مهبهست ده دمرگوترئ: (إِذَا أَقْبَلُ
قَبْلَكَ) كهوابى من مهبهستى تو
دمكهمه مهبهستى خو.

القَبْلُ: پيشهومي شت ده قورشان
دهمهرومئ: (إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ
قَبْلِ فَصَدَقَتْ) ده همرى وشهى (قَبْلُ)
ناوه بۇ بنارى كيوى ده بۇ سهرمتاي
زمان و پوژگار ده دمرگوترئ: (كان
هذا في قَبْلِ الصَّيْفِ): نهمه لهپيش
هاتنى هاوين دا بوو ده همرى ناوه بۇ

شهرمگای پیشه‌روی پیاو و ناهرمت
 ۵ ده‌گوتری: (رایته قُبلًا) به ناشکرا
 نه‌وم بینی.

الْقَبْلُ: هیزو توانا ۵ ده‌گوتری: (مالي به
 قَبْلَ) نه‌من توانای نه‌وم نیه ۵ (لي
 قَبْلَ فلان دين) من لای فلان قهرزم
 هه‌یه.

الْقَبْلُ: ده‌گوتری: (رایته قُبلًا) به‌ناشکرا
 نه‌وم بینی.

الْقَبْلُ: جوړه خیل‌یه که له‌جاودا ۵
 به‌لگه‌ی ناشکرا. کڼو و گردو
 ته‌پوڅکه ۵ بناری کڼو ۵ ده‌گوتری:
 (انزل بقبل هذا الجبل) دابه‌زه بۆ
 بناری نه‌و کڼو.

الْقَبْلَةُ: ماچ ۵ نیشانه‌یه که به‌گوڼچکه‌ی
 مهره‌وه.

قُبْلَةُ الْحُمَى: زبکه‌یه که له‌سهر لیوی
 لهرزو تادار په‌یدا ده‌یی.

الْقَبْلَةُ: پوځه ۵ که‌عبه که موسولمانان
 له‌نوێژدا روی تیدمکه‌ن ۵ لایه‌ن و
 پو ۵ ده‌گوتری: (ما لکلامه قَبْلَةُ)
 قسه‌که‌ی هیچ پویه‌کی نیه.

الْقَبْلَةُ: میرویه‌که له‌ناو کۆمه‌لگای
 پاشکه‌وتوودا هه‌لی دمگرن، به‌خۆیدا
 دمه‌کن بۆ ده‌فعی جاومزار یان بۆ
 ده‌سته‌بهر گردنی خوشه‌ویستی
 په‌کڼکی تر بۆخۆی، به‌تایبه‌تی

هه‌ندی ئافهرتی کائام به‌کاری
 ده‌هینن بۆ نه‌روی می‌ردمه‌که‌ی خۆشی
 بوئ ۵ ئیستاکه ده‌بینی هه‌ندی
 که‌س می‌روی شین به‌پیشی
 ئۆتۆمبیل‌ه‌کان یانه‌وه دمه‌کن نه‌وه
 پاشماوه‌ی نه‌و دابو نه‌ریته
 دواکه‌وتوو هیه.

الْقَبُولُ: پرمزانه‌ندی و مه‌یلی دل بۆلای
 جوانی و خال و نیشانه ۵ بای صه‌با.
 الْقَبِيلُ: جهین و کۆمه‌ل و شوپنکه‌وته‌و
 دارودمه‌سته ۵ هاوشیوه ۵ که‌فیل و
 به‌رعووده ۵ عمریف.

الْقَبِيلَةُ: هۆزو خیل و تابه‌فه ۵ سیرمه‌ی
 لغاو ۵ کونه قۆبچه ۵ ئیسقانیکی
 سهره ۵ (ك: قبائل).

قبائل الشجرة: لقو پۆپی دره‌خت ۵
 ده‌گوتری: (لرب قبائل) قوماشی
 پزیه.

الْمُقَابِلُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی وه‌جاخزاده
 له‌لایه‌ن دایکو باوکه‌وه.

الْمُقَابِلَةُ مِنَ الشَّاءِ وَالنَّوْقِ: مه‌رو
 خوشتری گوی هه‌لدراو له‌لای
 پیشه‌وه‌ی گویان دراویه‌که
 دیار نه‌یی.

الْمُقَابِلَةُ: له‌زاروه‌ی زانستی به‌دیع دا
 بریتیه له‌وه‌ی دوو مانا یان زیاتر
 به‌یانی، نه‌مجار دژی نه‌و مانایانه

بِئِنِّى وَهَكُوو (فليضحكوا قليلا
وليكرها كثيرا).

الْمَقْبَلَةُ: (أرض مقبلة) زمويهكه باران
ناوبهناو لیى باریوه هه مووی
نه گرتۆتهوه.

قَبْنٌ قَبْرُنَا: بهناو زمویدا گهرا بۆ
بهدهستهینانی سودو قازانج.

أَقْبَنَ فلان: فلانكهس تی شكا ههلات ه
خیرا بازی هاویشته.

قَبْنُ الشَّيْءِ: به قهپان شتهكهی كیشا.
القِبَانَةُ: قهپانچیهتی.

القَبَانُ: قهپان نامیرتیهكه بۆ پیوانی
شت ه چاودیرو نهمیندار ه
دمگوتری: (فلان قبان علی فلان)
فلانكهس چاودیری فلانه
بهئیشهگانی دا دهچیتهوه ورد
بینییان تیدا دمكا.

القَبِيْنُ: كهسێك كارهگانی بهجوانی بۆ
رپها نهگرین و ههرخهړێك بیو
بهرهه می باشی نهبی.

قَبَاهُ قَبْرًا: بهسمری پهنجهی شتهكهی
كوكردهوه ه دمشگوتری: (قبا
الزعفران ونحوه) زمعهفرانهكهی
چنی.

قبا الشَّيْءِ: شتهكهی كهوانه كردهوه.

قبا البناء: بالهخانهكهی بهرز كردهوه.

قَبْنَى الثَّوْبِ: قوماشهكهی وا درو

بهكهلكی ئهوه بی لهسهر پۆشاكهوه
لهبهر بكری.

قَبْنَى المتاع: كالاكهی پینچایهوهو نامادهی
كرد بۆ ناردن بۆ شوینێکی تر.
إِنْقَبَى: خۆی شاردهوه.

تَقَبَّى الشَّيْءُ: شتهكه وكموو گومبهزی
لی هات.

تَقَبَّى فلان: فلانكهس پالتۆی لهبهر
كرد ه رۆبی زانكۆی لهبهر كرد ه
دهگوتری: (تَقَبَّى قباءه) پالتۆكهی
خۆی لهبهر كرد.

القاياء: پیاوی خرابو خوپیرو ه (نبر
قاياء): كۆمهتێك مرووف كۆبینهوه
بۆ مهی خواردنهوه.

القايية: ئافهرمتیهكه روهکی عوصفور
بجینی و کۆی بکاتهوه.

القَبَا: (قبا القوس) نیوهی كهوان، واته:
نیوهی داره كهوانهپیهكه.

القَبَاءُ: پۆشاکیهكه لهسهر پۆشاکێ تر
لهبهر دمکری وكموو پالتۆو رۆبو
سهدریه ه یان گراسیکی دریزهوه
پشتینی لهسهر دهپهستری.

القَبْوُ: تاقمێکی كهوانهپیه ه سهردابو
ژیر زمهینیكه لههاویندا هینك و
گونجاوه بۆ تیدا ههلگرتنی
شیرمههینی و میوه.

القَبْرَةُ: کورمهخانه ه دوکهل کیشی
تهندور.

قَتَبَهُ قَتَبًا: پيخوئەى سورگراوهى
دمرخوارد دا.

اَقْتَبَ البعير: كورتانه بچكۆلهى له پىشتى
حوشترمه كه شتهك دا.

اَقْتَبَ اليمين: سويندهكهى جهخت
كردموه و گهورهى كرد ه (اَقْتَبَ فلاناً
يعنى): سويند خواردنهكهى له سهر
فلانكهس گران كرد.

اَقْتَبَ الدين فلاناً: قهرزكه فلانكهسى
له گلو گو خست.
قَتَبَهُ تَقْتِيْبًا: كهوانهى كردموه
چه مانديهوه.

القَتَبُ: زين و كورتانىكى بچوكه
بهنه ندهى دوگى حوشتره.
القَتَبُ: پياوى كه چليدانه و تورپه
تهوسن ه كه سبك زوو تورپه بى.
القَتَبُ: بهمانا (القَتَبُ) دئ ه پيخوئە ه
ناميرى ناعورو ناو هه لكيشان
بههه موو جوړه گانيه وه و بههه موو
پارچه گانيه وه.

القَتَبَةُ: پيخوئە ه (ك: قَتَب).
القَتَبَةُ من الإبل: حوشترىكه كه زين و
كورتانى بچوكى لى شتهك درابى ه
له هه ديسدا هاتوو: (لا صدقة في
الإبل القتربة) زمكات له حوشترى
تهرخانكراو بۆ ناو هه لكيشان و
نيش كردنى لهو جوړه نيه.

قَتَّ فلان قَتًّا: فلانكهس درۆى كرد.

قَتَّ فلان بين الناس: فلانكهس گوپى
هه لكست بۆنه وهى قسهى خه لك
ببيسى و نهوان پيى نه زانن.

قَتَّ فلاناً: شوين فلانكهس كهوت به نهينى
بۆنه وهى بزاني چى دهكاو بۆ كوئ
دهچى.

قَتَّ الحديث: قسهكهى به شيوه هه له هوگيرپه
تهزوير گيرپايه وه ه دهگوترى: (هو يفت
الحديث) قسهكه تهزوير دهكاو درۆو
دهلهسهى پيوه دهنى و وايشى نيشان
دمدا كه حهق و راسته.

قَتَّ أثر الشيء: به دوا دا جوونى بۆ شتهكه
كرد و ويستى بزاني چۆنه و چييه.
قَتَّ الشيء: شتهكهى ناماده كرد ه كه مى
كردموه ه كه م كه م گردى كردموه ه
(فهر قَتَات وقتوت).

قَتَّت الأحاديث: قسهكانى به شيوهى
ناله بار و گهندهلى گهياند.

قَتَّت الأفاريه: داو و دمرمانهكانى خسته
ناو مهنجه له كه وه بۆ كولاندن.

قَتَّت الزيت: له ناو زهپته كه دا بۆنى
خوشى تى كرد و قهرجاندى ه يان
زهپتهكهى تيكه لى رۆنى بۆنخوش
كرد (فهر مَقَّت).

القَتُّ: درۆى نامادمكراو ه هه موو
روهك و گزو گيايهك كه خۆرپسك بى

يان بچيندرئ له باخچهو بهردرگادا.
 الْقَتَاتُ: نهو كهسهى خو له خهك
 دمگريو گوى بو وتو ويژمكانيان
 هه لده خاو نه وان ناگايان لى نيه.
 قَتَدَتِ الْإِبِلَ قَتْدًا: حوشترمه توشى سك
 ئيشه بوو به هوئى خواردنى رومكى
 (قه تاد) گوينى.

الْقَتَاد: رومكىكى پته وه جقلاويه له
 بپري (القرنية) به له ولاتى سودان
 بپى دهگوتري: (الخشاب) باشتري
 صه مغى لى بهرهم دهيندرئ، نه
 رومكه له ولاتى كوردستان بپى
 دهگوتري گوينى و له كوستانه كان
 خوړسكهو كه تيره لى بهرهم
 دهيندرئ، نه رومكه جقه كانى
 دهپروزيئري و ورد دمگري باشتري
 له وروپو ئالفه بو رمشه ولاخ.

الْقَتْدُ: نهو دارو تهخته به به بو رحلو
 شه به كهى دهورى دووگى حوشتر
 بپكه وه شه تهك ددرئ و هكوو
 جوړه كورتانيك ه (ك) اَقْتَاد و
 قتر د).

قتر فلان قَتْرًا: فلانكهس ژيانى تهنگو
 گوزمرانى ناخوش بوو.

قتر فلان على عياله: فلانكهس كه م
 كوپى ره چاو كرد له به خيو كردنى
 مال و مندالى دا.

قَتْرَ اللَّحْمُ: گوشته كه بوون بهرامى بلاو
 بووه.

قَتْرَ لِلْأَسَدِ: له نزيك داو و ته له وه گوشتى
 بو شيرمه كه دانا به جوړيك شيرمه
 بوئى گوشته كه بكا بوئه وهى بكه و پته
 داوه كه وه.

قَتْرَ الشَّيْءَ وَالْأَمْرَ: شته كهى به پيوست
 زانى، كارمه كهى به پيوست له قه له م
 ه شته كهى فرئ دايه لاوه ه هه ندئ له
 شته كهى خسته په نا هه نديكى.

قَتْرَ الْبِرْعَ: سهره بزمارى تيزى بو زريكه
 دروست كرد.

قَتْرَ الْبُخْمُرِ وَاللَّحْمِ وَغَيْرُهُ قَتْرًا: بوخورمه
 يان گوشته كه بوون بهرامى بلاو بووه.
 أَقْتَرِ الرَّجُلُ: بپاومكه گوزمرانى تهنگ
 بوو ه قورشان دمه موئ: ﴿وَعَلَى
 الْمُفْتِرِ قَذْرٌ﴾.

أَقْتَرَتِ الْمَرْأَةُ: نافرته كه دار عودو
 بوخورى سوتاند.

أَقْتَرَتِ الصَّائِدُ أَوْ الصَّيْدُ: نيچير موانه كه
 يان نيچيرمه كه چووه كوخته كه وه.

أَقْتَرِ اللَّهُ رِزْقَ فُلَانٍ: خودا پرزى فلانى
 كه م كرده وه گوزمرانى ناخوش كرد.
 أَقْتَرِ النَّارَ: ناگرمكهى والى كرد دوو كه ل
 بكا.

قَتَّرَ عَلَى عِيَالِهِ: له روى به خيو كردنى
 مال و منداليه وه رزودو چروك بوو

باش به خوی نه کردن.

قَتَرَ الشَّوَاءُ: بۆنی برزاومکه بلاو

بۆتهوه ۵ دهسگوترئ:

قَتَرَ الرَّجُلُ الشَّوَاءَ: پیاومکه بۆنی

برزاومکه ی وروژاند.

قَتَرَ الصَّيَادُ لِلْأَسَدِ: نیچیرموانهکه

گۆشتی بۆ شیرکه له نزیك داو و

تهلهکهدا دانا بۆتهوهی بۆنی بکاو

یکهویته داوهکهوه.

قَتَرَ الْأَشْيَاءَ وَبَيْنَهَا: شتهکانی لیک

نزیك کردنهوهو نامادهی کردن بۆ

به کارهینان، له حه دیسدا هاتوو:

(أَبَا طَلْحَةَ كَانَ يَرْمِي وَالنَّبِيَّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْتَرِبُ بَيْنَ يَدَيْهِ) واته:

ئهبو تهلهه تیربارانی کافرهکانی

دمکرد پیغه مبهـ (د.خ)

سهرمتهرمانی بۆ رپك دهخستن.

قَتَرَ فَلَانًا عَلَى قَتَرِهِ: فلانکهسی بهسه

لادا خست.

أَقْتَرَّ الصَّائِدُ فِي قَتَرِهِ: نیچیرموانهکه

جووه ناو هوختهکهیهوه، خوی تیدا

حهشار دا.

تَقَاتَرَ الْقَوْمُ: خهلهکهکه فیل و همره جیان

لهیهکتر کرد.

تَقَتَّرَ فَلَانٌ: فلانکهس رقی ههلساو خوی

ناماده کرد بۆ کیشهو دهمه دهم.

تَقَتَّرَ فَلَانٌ لِلصَّيْدِ: فلانکهس له

هوختهکهیدا خوی حهشاردا

بۆتهوهی فیل له نیچیرمکه بکاو

بیگرئ یان بیکوژی.

تَقَتَّرَ عَنْهُ: لیبی لاکهوت، لیبی دوور

کهوتهوه.

تَقَتَّرَ فَلَانًا: ههولیدا فیل له فلانکهس

بکاو غافل گیرى بکا.

الْقَاتِرُ: زمعیفو لاواز.

الْقَتَارُ: دوکهلیك بۆنیکی تایبهتی

هه بی که بههوی برژاندن و کولاندن،

یان سوتاندنی نیسقی یان بوخور.

الْقَتَرُ: ئهملاو نهولای شت ۵ (ك: أَقْتَار).

الْقَتْرَةُ: قهصهه که ناراسته ی نامانج

دمکرئ ۵ (ك: قَتَر) ۵ (إِسْنِ قَتْرَةٍ)

مارئکی پیسه بهههر کهسیکهوه

بدا دمیکوژی.

الْقَتْرَةُ: گوزمرانی ناخۆش و تهنگ ۵

کون و درز له جۆگا ناو یان ههوزی

ناو یان بۆری ناو کهناوی لی بجی بۆ

ناو باغچه ۵ کونی سورگی و زمانه ی

کیلۆن که لهکاتی داخستن دا ئه و

زمانهیه تییدا دموهستی ۵ نهلقه ی

قهلغان و زری ۵ کونی تهندور، چاوی

تهندور ۵ کونیک که دهران دهر بی

۵ گۆختهو سهنگمری نیچیرموان که

خوی تیدا حهشار دمدا لهکاتی

ههولدانى دا بۆ گرتنى.

الْقَتْرَةُ: شیوه دوکهل و تهپو تۆزیکه
لهکاتی کارهساتی ناخۆشدا دهم و چاو
دادمگری ۵ قورئان دمفهرموی:
﴿وَوَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ، تُرْهَقُهَا
قَتَرَةٌ﴾.

الْقَتَرُ من الرجال: پیاوی پزڤدو چروک و
بهخیل.

الْقَتِرُ: سهری بزمار لهئهلقهی زری دا
۵ سهرمهای دمرکهوتنی موی سپی و
نیشانهی پیری.

قَتَعَ قَتْعاً: چهوسایهوه و ژێردمستهو
زهلیل بوو.

قَاتَعَهُ: سهری لهگهل کرد، کوشتی.

الْقِتْعُ: شانهی ههنگ له کونه شاخیکی
کهمیگ قول.

القَتْعُ: کرم بهگشتی ۵ کرمیکی سوره
ومکوو مؤرانه وایه دار دهخوا.

الْقَتْعَةُ: زهلیل و ژێردمستهو چهوساوه.

قَتَلَهُ قَتْلًا: کوشتی ۵ دمشگوتری: (قَتَعَ

الله فلاناً) خودا شهرو نهگبهتی

فلانکهسی لایبرد ۵ برسیایهتی یان

تینوایهتیهگهی نههیشت ۵ (قتل

غلیله) شیفای دا ۵ (قتل الخمر) ناوی

تیگهل به شرابهکه کرد بۆئهوهی

که سکونی و کاریگهریهگهی کهم

بیتهوه.

قَتَلَ فلاناً: فلانکهسی زهلیل کرد.

قَتَلَ الشَّيْءَ علماً: چووه ناو شتهکهوهو

لیی کۆلیهوهو چووه بنجو و بناوانی

باسهکهو بهتهواوی تییدا کارامه بوو.

أَقْتَلَهُ: راپنواند بۆ کوشتن.

قاتله مقاتلة و قتالاً: سهری لهگهل کرد

۵ مهنعی کردو لهمپهری خسته

بهردهم ۵ له چه دیسدا هاتووه که

پنغهمبهر (د.خ) دهربارهی کهسیک

که به بهردهم نوپزکهردا برپا

فهرمویهتی: (قاتله فأنه شیطان)

مهپهیلهو رهدی بکهروه نهوه نوپز

بره.

قَاتَلَ الله فلاناً: خودا نهفرینی له

فلانکهس کرد ۵ قورئان دمفهرموی:

﴿قَاتَلَهُمُ اللهُ أَلَمَ يُؤْفَكُونَ﴾.

قَتَلَ فلاناً: فلانکهسی کوشت و نهتی

جهستهی کرد ۵ زهلیل و ژێرباری کرد

۵ دمشگوتری: (قلب مَقْتُل) سۆزو عیشق

کاری تی کردووه.

قَتَلَ القومَ: ژمارهیهکی زۆری له

قهومهکه کوشت.

إِثْتَلَّ القومُ: خهلهکهکه پهکتریان

کوشت و بر کرد.

إِثْتَلَّتِ النساءُ فلاناً: ناهرمتهکان

فلانکهسیان توشی داوی عیشق

کردو وازیان ئی نههینا تا لهناویان

برد.

إِقْتَتَلَهُ الْجُنُ: جندوکه شیتیان کردووه.

أَقْتَتَلَ الرَّجُلُ: پیاومکه عشق و دلداری

شیتی کردووه ۵ عهقل و هوشی

لهدست داوه.

تَقَاتَلَ الْقَوْمُ: خه لکه که په کتریان

کوست و بر کرد.

تَقَتَّلَ الْقَوْمُ: خه لکه که شه پریان بوو.

تَقَتَّلَ الرَّجُلُ حَاجَتَهُ: پیاومکه به پیر

پیدا و یستی هکانی خو په وه چوو

هه ولی دابینکردنی دا.

تَقَتَّلَ لِلْمَرْأَةِ: خو ی بو نافرته که

گهر دنکه چ کردو ملکه چی بوو.

تَقَتَّلَتِ الْمَرْأَةُ فِي مَشِيَّتِهَا: نافرته که له

رؤیشتنی دا خو ی باداو لارو له نجهی

کرد.

تَقَتَّلَتِ الْمَرْأَةُ لِلرَّجُلِ: نافرته که خو ی

نارایش داو خو ی پازانده وه بو

پیاومکه تاوای لی کرد عاشقی بی.

إِسْتَقَتَلَ: ملکه چی کوشتن بوو.

إِسْتَقَتَلَ فِي الْأَمْرِ: له کارمکه دا ملکه چی

بوو.

الْقَتَالُ: نهفس ۵ یان باقی مهندهی

نهفس ۵ دهگوتری: (أَصَابَ قَتَالُهُ) ۵

(دابة ذات قتال) نازه لیکه گوشت و

بهزی زوره.

الْقَتْلُ: هاوشان و بهرام بهر ۵ دهگوتری:

(هما قتلان) نهو دووه هاوشانی

په کترن ۵ زاناو ناگادارو لیزان

به کاروبار، دهگوتری: (إِنَّهُ لَقَتْلٌ شَرٌّ)

نهو لیزانه له شهرو جهنگ دا.

الْقَتْلُ: که سیک زور بکوژ بی زوری

خه لک کوشتی.

الْمُقَاتِلُ: جه نگاومر، ناماد مکر او

پامکراو بو شهر.

الْمُقْتَلُ: ماندو و شپرز به کاری

گهر دنکه چی و زه لیلی ۵ پیاوی

قالبوو و له بوته دراو و خاوم

نهمون.

الْمُقْتَلُ: شوینی شهرو جهنگ یان کاتی

شهرو جهنگ ۵ شوینی کوشندهی

ناده میزاد یان گیانله بهری تر که

پی کراو زمبری لی درا گیانی

لهدست بدا ۵ دهگوتری: (مقتل

الرجل بین فکیه) کوشنده ترین

شوینی ناده میزاد له نیوان

دووشه ویله یه تی واته: زوبانیه تی ۵

دهسگوتری: (وَلَنِي مَقَاتِلُكَ) روم

تی که دهم و چاوت بخهره بهرام بهرم.

الْمُقْتَلَةُ: گوز په پانی شهرو جهنگ، شهری

کوشنده و تارومار کهر ۵ دهگوتری:

(كانت بالروم مقتلة عظمة).

قَتَمَ قَتَمًا: تمپ و توژاوی مه یله و رمش یان

مه یله و سوور ۵ دهگوتری: (قَتَمَ الْغَبَارُ،

وَقَتَمَ الرَّجُلَ).

قَتَمَ النَّهَارُ: رۆژمکه تەپ وتۆزی زۆری تیدا بوو.

قَتِمَ قَتْمًا وَقُتُومًا: بەمانا (قَتَمَ) دئ ە (فهر) اقم وهي قتماء).

اَقَتَمَ الشَّيْءُ: بەمانا (قَتَمَ) دئ.

اَقَتَمَ الْيَوْمَ: رۆژمکه تەپ وتۆزی زۆر بوو.

الْاَقَتَمُ: شتێك كه تەپ وتۆزاوی و مەیلەو ڕەش یان مەیلەو سوورە ە (أَحْمَر قَاتِمَ) ڕەنگی زۆر سوور.

الْقَتَامُ: تەپ وتۆزی مەیلەو ڕەش ە دەرگوتری: (ارْتَفَعَ الْقَتَامُ حَتَّى خَفِيتَ الْأَعْلَامَ) تەپ وتۆزی هێندە بەرز بوو نیشانهو دیاردەکان تارماپیان نەما.

الْقَتْمُ: تەپ وتۆز ە بایەكە تەپ وتۆزی زۆر بهێن.

الْقَتْمَةُ: ڕنگێكە تەپ وتۆزی مەیلەو سوورە ە یان مەیلەو ڕەشه.

قَتَنَ الْمِسْكُ أَوْ الدَّمُ قَتْنًا: ميسكه كه وشك بوو تەراپی نەماو ڕەش هەلگەرا.

قَتَنَ الرَّجُلُ وَغَيْرَ قَتَانَةٍ: پیاوێكە خواردنی كەم بوو كز و لاواز بوو (فهر) وهي قَتِين).

أَقَتَنَ: بەمانا (قَتَنَ) دئ.

الْقَتِينُ: هەزار پە ە كز و لاواز ە سەرە ڕمبی تیز.

قَتَا فُلَانًا قَتَاؤًا: خزمەتی فلانكەسی كرد ە دەرگوتری: (فلان يقتو الملوك) فلانكەس خزمەتکاری پاشایان دەكا.

اِقْتَوَى فُلَانٌ: فلانكەس بوو بە خزمەتچی.

المقتوى: خزمەتكار ە (ك: مقتاية ومقتوون).

المقتوون من الناس: كەسانێك بەنانهسکی خزمەتی خەلك دەكەن ە بۆنیرو می و تاك و كۆ و دوانی) بەیهك شیۆه دەرگوتری: (رجل مقتوین) و (امراة مقتوین) (ورجلان مقتوین و امرأتان مقتوین و رجال مقتوین و نساء مقتوین).

أَقْتَأَ الْمَكَانَ: شوێنەكە خەیار و شتی وای زۆرە ە دەرگوتری: (أَقْتَأَ الْقَوْمَ) خەلكەكە خەیاریان زۆر بوو.

الْقِئَاءُ: جۆره كالهێكە لهخەیار دەچی و لەو درێژتر دەبێ وەكوو ترۆزی و كالیار ە له ولاتی میصر بەهەموو جۆرەکانی دەرگوتری خەیار.

الْقِئَاءُ: شوێنێك خەیاڕی ئی بێ، خەیاڕی ئی بچێندری و لێی بپروئ ە (الأرض المقتاة) زەویەك خەیاڕی زۆر بێ.

قَتَّ الشَّيْءُ قَتًّا: شتەكەى كۆكردەوه زۆری

گردکردموه ۵ دهگوترئ: (قَتَّ فلانُ
مالاً) فلانكەس مال و سامانیکی زۆری
كۆكردموه ۵ دهگوترئ: (وجاء یَقْتُ معه
دینا عریضة) ۵ ههروا وشهئ (قَتَّ)
به مانا لابردن و پادان دئ، دهگوترئ:
(قَتَّ السَّيْلُ هَشِيمَ النَّبَاتِ) لافاوکه
پوش و په لاشهکهی پاداو پیئ خۆی
دا.

إقْتَتَّ الشَّيْئُ: شتهکهی له پرگ دمرکیشا،
له بیخ هه ئی کهند.
إقْتَتَّ الْقَوْمُ عَنْ أَصْلِهِمْ: خه لکهکهی
له شوین خۆی هه لکهند.

الْقَتَاثُ: کال ۵ دهگوترئ: (جاء القوم
بِقَتَائِهِمْ) خه لکهکه به خۆیان و
کالاکانیانه وه هاتن.

الْقَتَاثَةُ: کۆمه ئیک ناده میزاد.
الْقَيْثُ: نه و توئکل و پرژو پالهیه
لهقه دی دارمیو یان دارخورما
دمکهوئته خوار ۵ نه مامه خورما
له و کاته دا که له بنکهکهی خۆی
هه لدمکه ندرئ.

الْقَيْشَةُ: به مانا (القنائة) دئ.
الْمَقَّةُ: تهخته داریکی پانه منداڵ
یاربی بی دمکهن.

قَتَّمَ فلان في مشيه: فلانكەس له رۆشتندا
ته مبه ئی کرد.

قَتَّمَ فلان من ماله: له مال و سامانی خۆی

بهشی فلانكەسی دا.

قَتَّمَ الشَّيْئُ: شتهکهی هه موو یان زۆربهی
كۆكردموه.

إقْتَمَّ الشَّيْئُ: به مانا (قَتَّمَهُ) دئ ۵
شتهکهی له بیخ دمره ئناو
شوئنه واری ئی نه هئ شته وه.

قَتَّامٌ: ئیسمی فعیلی ئه مره به مانا
(أَقْتَمْتُ) دئ ۵ ههروا ناوه بو
که مته یاری می له م روموه که مته یاری
می ته مبه ئه وه له رۆشتندا زۆر
له سهر خۆ دهر و ا.

الْقَتْمُ: که سیک کۆکه روموی خیر و بیر
بی

قَتَّما فلان: فلانكەس شتیکی خوارد
خرمه ی هات و مکوو خه یار و ترۆزی.

قَتَّما المال: مال و سامانی كۆكردموه.
قَحَبَ الجملُ أو الفرسُ قَحْباً وقُحْباً:
حوشترکه یان نه سپه که کۆکه ی هاتی
کۆکی.

قَحَبَتِ المرأةُ: ئافهرته که داوین بیس
بوو.

قَحَبَ: بو زید دهرۆیی له مانای (قَحَبَ) دئ.
تَقَحَّبَتِ المرأةُ: ئافهرته که بوو بهقه حبه.
القُحَابُ: تیکچوونی ناوه وهی جهسته
به هوئی کۆکه.

القُحْبُ: به ته مهن و کۆنه سال که
کۆکه ی بی.

(ضربه فَّقَحْرَه).

فَقَحَزَ الرامى السَّهْمَ: تهننگ هاویژمه که نهیزانی تهننگ بهاوی گولمه که کهوته بهردهمی نیشانه و نهیپیکا.

فَقَحَزَ فلاتاً وغیره عن الماء: فلاتکهسی لهئاومه که گیرایمه وه (فهو قاحز).

قَحْرَه: وای لی کرد باز بدا، هه لمت بهری.

القَحَّازُ: نهخوشیه که توشی نازهل دمبی ۵ کۆکهی حوشر.

القَحَّازَةُ: نامیرو داویکه بالندهی پی دهگیری.

فَقَطَطَ المطر قَطْطاً: بارانه که وهستایه وه، باران نهباری.

فَقَطَطَ العامُ: ساله کهی بی بارانی بوو وشکه سالی بوو.

فَقَطَطَ البلدُ: ولات توشی قات و قری بوو.

أَقَطَطَ: توشی قات و قری بوو ۵ دهگوتری: (أَقَطَطَ القوم) و (أَقَطَطَ

البلد) (أَقَطَطَ الله الأرض) خودا

زهویه کهی تووشی قات و قری کرد.

القَطَطُ: نهبارینی باران و وشکبوونه وی زهوی ۵ کهمی بهروبوم.

القَطِطُ: نهو ولات و قهومهی توشی قات و قری بی.

الْمَقَطُ من الأفراس: نهو نهسپانهی له غاردان ماندوو نابن.

القَحْبَةُ: پیره زنی پیره سال که کۆکه کۆکی بی ۵ کهسیک ناومه وی جهستهی داوه شابی بههوی دمردمه وه.

قَحَّ قَحْرَه: پالفته و بوخته بوو.

القُحاحُ: بوخته و خالی لهکویژرو

خشت و خال ۵ دهسگوتری: (أعرابي

قُحاح): عمره بیکی رهسهن و لادی

نشین و سارانشینه، تیکهل بهشارو

شارستانیته نهبوه ۵ دهسگوتری:

(صار الى قحاح الأمر) چوو و ناو

کروک و جهوه هری شته که.

القُح: (القحاح) پالفته و رهسهن ۵

وه جاخزادمو نهحبیب.

فَحَرَ الرجلُ أو البعيرُ قحوراً: پیاو که یان

حوشره که چوو و ساله وه و گوری

گهنجی تیدا ماوه.

القحارية من الجمال والرجال: حوشری

قهباره گه وره مروفی زمه للاح و

جهسته زل.

القَحْرُ: پیر، بهسالچوو که کهمیك

هیزو گوری گهنجی تیدا مابی ۵

(ك: أقر وقحور).

فَحَرَ الرجلُ قَحْراً: بهتورمیی بازی دا.

فَحَزَ عن ظهر دابته: لهسهر پشتی

ولاخه که کهوته خوار.

فَحَزَ به: خستی، بهزهویدا دا ۵ دهگوتری:

المقحطة: گرانی و قات و هری ۵ دمگوتری:

(هم في مقحطة) نهو گهل و نهتهوانه

له قات و قریدان.

قَحَفَ المطرُ قَحْفًا: بارانه که لهناکاو بوو

به لیزمهو لهنگیزه و لافاوی هه لساندو

هرچی بهر لافاوکه کهوت راپیدا.

قَحَفَ الإنسانُ: زمبری له نیسقانی سهری

مروغه که دا، کاسه ی سهری زامدار

کرد.

قَحَفَ الإناءُ: هرچی له قاپه که دا بوو

به خواردمه نی و شله مهنیه وه هه مووی

خوارد.

قَحَفَ الرُمَّةُ: هه ناره که ی قاش کرد؛

توی کله که ی ئی کرده وه.

قَاحَفَهُ: به کاسه و شتی و

شله مهنیه که ی خوارد وه ۵

پیش برکتی له گه لدا کرد له ودا ناخو

کامه یان تۆله ی کوژرا وه که له بکوژ

دمکاته وه و رقی خو ی به دوزمن

دمرپژی ۵ به خوینی کاسه ی سهری

تینوایه تی خو ی دمشکینی ۵ هه ندی

عه ره بی سه رده می نه زانی دابو

نه ریتیان وابوو که براکوشته و

بابه گوشته ی خو یان دمکوشته وه تا

به کاسه ی سهری ناوی نه خواردیه وه

بیروشی نه ده هات!!

إتَحَفَ ما في الإناء: هرچی

له قاپه که دا بوو لوشی دا.

إتَحَفَ السَّيْلُ النَّبَاتَ: لافاوکه که

پروه که که ی هه لکه نه دو بردی.

إتَحَفَ قِحْفًا مِنْ رَأْسِ نَلان:

پارچه یه کی له نیسقانی سهری فلان

دمرخست، سهری شکاندو نیسقانی

دمرخست.

القُحْفَانُ: رادمر ۵ دمگوتری: (سَيْلُ

قُحْفٍ) لافاو یکی رادمره هه رچی

بیته بهر راپیده مائی.

القُحَافَةُ: هرچی له قاپو له گهن دا

هه بی له تیگوشاو و شتی وا.

القُحْفُ: به کی که له وه ههشت پارچه

نیسقانه ی که کاسه ی سهریان ئی

بیک هاتوو ۵ نه وه ی له جومجمومه

شه ق ده بی و نیسقانه که دمرده که وئ

۵ قاپیکه له دار دروست دمکری

پیی دمگوتری: کاسه دارینه به زوری

بو دۆ ماست به کاردی ۵ توی کلی

هه نار.

القُحْفَاءُ: دمگوتری: (عَجَاجَةٌ قُحْفَاءُ)

ره شه باو عه جاجییکی رادمره،

هه موو شتیک راده مائی.

القُحُوفُ: نه سکوی، نامیری هه لگواژتن.

المُحَفَّةُ: داریکه گهنم و شتی وای پی

شه ن دمکری، سیک یان شه ن

نامیری که دانه و یله و کاو کوئی

به هوی بای شه ماله وه پی لیک
جیاد مکریته وه ه مهوله وی دهئی.

خهرمانی خهمان هاوم بهرباوه

شه نکر به کیکه دووشه ن وه لاوه.

فَجَلَ الشَّيْئُ قَحْلًا وَقَحْلًا: شته که وشک

بؤوه ه دمگوترئ: (فَجَلَ العودُ) و (فَجَلَ

الجلدُ) (فَجَلَ الشَّيْئُ) پیرمه یردمکه

پیسته که ی وشک بؤوه.

قَحَلْتُ الْأَرْضُ: زموییه که وشک بؤوه،

بوو به سوته مهرؤ.

أَفْجَلَ الشَّيْئُ: شته که ی وشک کردم وه.

أَحْلَه الصَّوْمُ: پؤووو گرتن کزو لاوازی

کردو وشکی کردم وه.

أَفْجَلَ الْقَحْطُ الْمَاشِيَةَ: گرانئ و قات و قری

ناژه له کانی لهرو لاواز کردن.

قَاحَلُهُ: که وته گهئی و لئی جیا نه بؤوه.

تَقَحَّلُ: به مانا (قَحَلُ) دئ.

تَقَحَّلُ فُلَانُ: فلانکهس دمستگرتنه وه ی

له خواردن و پؤشاک گرت بهر

برپاری دا تهقه ششوف بکا.

القَاحِلُ: وشک، وشکه وه بوو ه دمگوترئ:

(عود قَاحِل) و (جلد قَاحِل) و (مکان

قَاحِل).

القُحَالُ: دهردیکه تووشی ناژه ل دمبی و

پیستی وشک دهبیته وه و مندار

دهبیته وه

قَحَمَ الْمَنَازِلَ وَالْمَغَارَ: یه که یه که مه نزله کان

گهراو به ناویان سوراپه وه له هیجیان دا
نیشته جئ نه بوو.

أَقَحَمَ أَهْلُ الْبَادِيَةِ: لادی نشین و پهمال

نشینه کان له شوینی خویمان

هه لانتن و پمویان کرد له ترسی

گرانئ و قات و قری بهرم و ولاتیک

که نان و ناویان بوخویمان و له و مرو

ناو بؤ ناژه له کانیان دمست بکه وئ.

أَقَحَمَ فَلَانًا الْمَكَانَ: فلانکهسی خسته ناو

نهو شوینه وه به بی تیفکرین و لی

وردبو و نه وه.

قَحَمُهُ فِي الْأَمْرِ: خستیه ناو کارمکه وه ه

دمگوترئ: (قَحَمَ نَفْسُهُ فِي الشَّيْئِ):

خوی خسته ناو شته که وه.

قَحَمَ الْفَرَسُ فَارِسَهُ: نه سپه که سوارمکه ی

برده ناو شوینی ترسانکه وه.

إِقْتَحَمَ النَّجْمُ: نه ستیره که ناوا بوو.

إِقْتَحَمَ الْمَكَانَ: به زؤری چوو وه ناو

شوینه که وه.

إِقْتَحَمَ الْأَمْرَ الْعَظِيمَ: خوی فری دایه ناو

کارو کیشمیه کی گه ورم و سامناکه وه

هیج بیرئ له سهرمنجامی نه کردم وه.

إِقْتَحَمَ فُلَانٌ عَقْبَهُ أَوْ وَهْدَهُ: فلانکهس

خوی فری دایه ناو چورتم و

کؤسپه وه دهبه وئ لییان تیپه ری و

سهرکه و تووبئ.

إِقْتَحَمَ الشَّيْئُ: خوی فری دایه ناو

شته که وه ۵ شته که ی به هیج و پوج
زانی.

إِنْقَحَمَ فِي الْأَمْرِ: به بی تی فکرین خوی
هه لدا به ناو کاریکی گهوره وه.

تَقَحَّمَتِ الدَّابَّةُ بِرَأْكِبِهَا: و لاخه که
سوارم که ی هه لگرت و به ره و چال و

هه لدر هه لی تیزاند و له وانه یه
هه لی دابیته ناو که ندر پکه وه.

تَقَحَّمُ الْأَمْرُ: خوی فری دایه ناو کاریکی
نه سته مه وه.

الْقَحَامَةُ: به سالاجوون و گه یشتنه
به ته مه نیك که دمگاته ناستی
په زیل بوون.

الْقَحْمُ: که سیك بگاته ته مه نی

ناناسایی و زور پیر ببی ۵ حه یوان و
ولاخی کزو لاواز و پیر ۵ (ك: قحام).

الْقَحْمَةُ مِنَ النَخْلِ: دارخورمای
به ته مه نه و قه د باریك بوو، پرزو
پال که م و پوتا وه.

الْقَحْمَةُ: کاری قورس و گران که که س
نه و پیری خوی تیوه بگلی نی ۵ قات و
فری و گرانی ۵ تاوان کردن.

قَحْمُ الطَّرِيقِ: پنگای ناخوش و پر
مه ترسی.

الْقَحْمُ مِنَ الشَّهْرِ: سی شهوی کوتایی
مانگ.

الْقَحْمُ: که سیك بکه و پته ساله وه و زور

پیر ببی ۵ یان حه یوان و ناژه ل که
زور پیر بویی و له و لاواز ببی.

الْمُقَحَّمَةُ: ده گوتری: (لفظة مُقَحَّمَة)

وشه یه کی زیدمو نه گونجاوه له گه ل
رسته و عیبارده ته که دا ۵ (ك:
مقححات).

قَحَا الْمَالَ قَحْرًا: هه موو مال و سامانه که ی
برد.

قَحَا الدُّوَاءَ: گوته نوقحوانه که ی کرده ناو
ددرمانه که وه.

أَقَحَّتِ الْأَرْضُ: زموییه که گوته
نوقحوانی رواند.

إِقْتَحَى الْمَالَ: مال و سامانه که ی برد
هیجی نه هیشته وه.

الْأَقْحَوَانُ: ناوه بو چهند جوړه
پومکیك له پیړی (أَتْنَامِيس)
و (کریزیتوم) ۵ په کی که له و
پروو مکانه ی پی ده گوتری (البابونج
الأبيض) ۵ (ك: أقاحي).

أَقَاحِي الْأَمْرِ: سهرمتای کارو نیش.

الْقَحْوَانُ: لوعه متیکه له (الأقحوان).

الْمُقَحَّمَةُ: نامیری شت رادان و شت

پامالین ۵ ومکوو که رتو و بیل و شتی
وا ۵ یان نامیری پيشکه وتوو که

نیستا بو نه و جوړه کارانه به کار
دهی ندرین ومکوو گریده و شتی وا.

قَدَحَ السُّدُودَ فِي الشَّجَرِ أَوْ الْأَسْنَانِ:
خمخۆركه له دارمهكهی داو كرمۆلی كرد.
قَدَحَ بِالزَّنْدِ: به ئەستییهكه لهبهرد
نەستیكهی دا بۆنەوهی ناگری ئی
دمربینێ ە دهمگوتری: (قدح النار من
الزند) ناگری لهبهرد ئەستیكه
دمرهینا.
قَدَحَ الزَّنْدَ: بهردهكهی لهئەستیكه دا
بۆنەوهی ناگری ئی بیته دمر.
قَدَحَ الشَّيْءُ فِي صَدْرِهِ: شتهكه كاری لهدل و
دمرونی كرد.
قَدَحَ فِي عَرْضِ أَخِيهِ: تانهی له ناموسی
براكهی دا عهیبو عاری له ناموسی
برادرمكهی گرت.
قَدَحَ الطَّبِيبُ الْعَيْنَ: پزیشكهكه ناوی سپی
له چاومهكه دمرهینا.
قَدَحَ الْقَدْرَ: مەنجەلەكهی بهتال كرد چی
تیدا بوو دمری هینا.
قَدَحَ خَتَامَ الْإِنَاءِ: مۆری زمرهكهی كردموه
دوروای کیسهو تورهكهكهی كردموه.
قَادَحَهُ: رەخنەیان لەیهك گرتو
ههريهكههیان بهرامبهرمكهی
بهتاوانبارو كهه تهرخهم ناوهرد.
قَدَحَ الْفَرَسَ: ئەسپهكهی كزو لاواز كرد.
إِقْتَدَحَ بِالزَّنْدِ: به ئەستیكه لهبهرد
ئەستیكهی دا.
إِقْتَدَحَ الْأَمْرَ: له كارمهك ورد بۆوهو تی
هكري.

تَقَادَحَا: دان و سانیان كرد، كهوتنه
دهمه دهمی و بهلگه هینانهوه بۆ
بۆردانی لایهنی بهرامبهری.
إِسْتَدَحَ زَنْدَهُ: ناگری لهبهردو ئەستیكه
دمرهینا.
الْقَادِحُ: درزی دار، قەلشتی دار ە
رەشاییهكه له ددان دا پهیدا دمی
ە خۆركهو مۆرانهیهكه توشی دارو
ددان دمی ە (ك: قوادح).
الْقِدَاحَةُ: چهرخ دروست كردن.
الْقِدْحُ: پارچه دارێك كه كهمیك
خمخۆركهو مۆرانه لێی بدا ە دارێك
خهتو نهخشی ئی دمری و ههر
قهدههك لهو قهدههخانه ئەندازهی
یهك خهتو خیشكهی تیدا دمی و
بۆ قومارو مهیسیر بهكار
دههیندرین.
الْقِدْحُ الْمُعْلَى: شانسو بهختی باش.
الْقَدْحُ: بهرداخ و گلاسیكه ئاو و مهی و
شههمهنی تری تیدا دهخوریتهوه ە
پیومریكه ههشتیهکی کیلهیهكه.
الْقَدَاحُ: چهرخ دروستكه ە ئەستی
بهبهرده ئەستی دمی و ناگر
دینێ ە بهردی بهردهههستی ە
غونچهی روهك پێش ئهوهی
بکریتهوه ە پزیشکی دمرهینانی
ناوی سپی لهچاو.

الْقَدَّاحَةُ: چهرخ، نهستی؛ نهو ناسنه‌ی

به به‌رده‌که دم‌کشری و ناگر
دروست دم‌کا ه چهرخی ناگر
کردنه‌وه که به‌شیومی‌ه‌کی سهردهم
دروست‌کراوه غازی تی دم‌کری و
به‌ردو ناسنه‌که‌ی تیدایه و بوو‌ته
نامیری ناگر کردنه‌وه.

الْقَدُوحُ: میښ ه بیریک ناوی به‌دهست
لی دم‌به‌یندری پیویست به‌دولچه‌و
به‌تو شتی وا نه‌کا ه دم‌گوتری: (بتر)
قَدُوح (بیریکه به لویج لویج ناوی
لی دم‌رده‌هیندری.

الْقَدْرُوحُ: (قَدُوح الرّحل) نهو دارو
شه‌بکانه‌ی به‌کاردین بو رحله‌که‌و
رحله‌که‌یان لی پیک هاتووه.

القَدِیْحُ: بنکر، نهو چیشت و خواردنه‌ی
به بنکی مهنجه‌له‌وه دهنووسن و
به‌زه‌حمه‌ت لیی دم‌بیته‌وه ه
دم‌گوتری: (في أسفل القدر قديح)
بنکر به‌بنی مهنجه‌له‌که‌وه ماوه ه
باقی مهنده‌ی شورباو.

الْمُقَادَحُ (شجرة متقادح): داریکه لقو
پوپه‌کانی نهرمن، که‌په‌شه‌با
هه‌لدمین له‌که‌ان لیك دم‌درین و
ناگریان لی دم‌بیته‌وه.

المُقَدَّاحُ: نهو پارچه ناسنه‌ی له‌به‌رده
چهرخه‌که دم‌داو ناگری لی

دم‌بیته‌وه.

المُقَدَّحُ: نهو که‌لین و داب‌پویه‌ی له تیرو
که‌وانه‌که‌دا بنکی تیرمه‌کی لی
دم‌به‌ستری.

المُقَدَّحُ والمِقَدَّحَةُ: به‌مانا (المِقَدَّاحُ) دی.
قَدَّ الْقَلَمُ أَوِ الشَّوْبَ وَغَوَّاهَا قَدَّ:

قه‌له‌مه‌که‌ی قه‌لاشت ه قوماشه‌که‌ی
دادری ه قورئان ده‌فرموی: ﴿وَأَسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ﴾.

قَدَّ فُلَانٌ: فلان‌که‌س تووشی سک نیشه
بوو.

قَدَّ الشَّيْءُ: بو زیدم‌پویی له‌مانای (قَدَّ)
دی.

قَدَّ اللَّحْمُ: گوشته‌که‌ی له‌باری

دری‌زیه‌وه توئی توئی کردو خویی
کردو به‌هه‌واو خوړ وشکی کرده‌وه.

إِنْقَدَّ الشَّوْبُ أَوِ الْجِلْدُ: قوماشه‌که‌یان
پیسته‌که دادرا قه‌لشا.

تَقَدَّ الشَّيْءُ: شته‌که شه‌قار شه‌قار بوو،
وشک بووه.

تَقَدَّ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که په‌رته‌وازه بوون
بونه پارچه پارچه.

الْقَدَادُ: قالونچه ه دم‌عبایه‌که وه‌کوو
جرج وایه که‌میک له‌و که‌ورم‌تره‌و
کلکیکی دری‌زی هه‌به.

الْقُدَادُ: سک نیشه.
قَدَّ: حمرنی ته‌حقیقه نه‌گهر چووه سهر

فیعلی ماضی بۆ جهخت و تهئکیده ۵
نهگمر جووه سهر فیعلی موضاربع بۆ
تهقليله یان بۆ تهکثیره.

القَدَّ: نهندازه ۵ دهگوترئ: (هذا علی قَدَّ
ذاك) نهوه بهئه‌ندازمی نهوهیه ۵
قه‌دو بالا ۵ تورمه‌که‌یه‌که له پیست ۵
کههولی بهرخۆله له‌هکاتی
له‌دایکبوونی دا.

القَدَّ: شتی توئ توئ کراو، سیرمه‌ی
پیست بۆ چنینه و درونی پیتلاو ۵
هه‌مبانه‌و تورمه‌که له پیست دروست
ده‌کری ۵ قه‌مچی.

القَدَّ: ماسیه‌که زه‌به‌للاح له پیری
(الحرث) گۆشتی ده‌خوری،
له‌جه‌رگی نه‌و ماسیه‌یه زه‌یتیک
ده‌رده‌پنڤنری و ده‌کریته ده‌رمان.

القَدَّ: پارچه‌یه‌که له‌شتی برآوو توئ
توی کراو ۵ گۆمه‌لیک مروؤ
که‌تاکه‌کانی پای جیا‌جیا‌یان هه‌یه ۵
پاسته‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ له‌دار
دروستکراو یان له نه‌له‌منیۆم پیی
ده‌گوترئ چفته که‌جکاری و له‌یغو
کۆنکریتی پی پاست ده‌کری.

القَدید من اللحم: نه‌و گۆشته‌یه به
دریژی توئ توئ کرابی و خوی
کرابی و له‌بهر هه‌تاو هه‌لبخری
بۆنه‌وه‌ی وشک بی ۵ تورمه‌که‌یه‌که له
مووی پیتراو دروست ده‌کری و مکوو

خویندانی ماله مه‌پداری بلباس ۵
قوماشی پزیو.

المَقْدَّ: شوینی ته‌خت ۵ پتکه‌و پتیار ۵
ده‌گوترئ: (هو مستقیم المقد).

المَقْدَّ والمَقْدَّ: ئاسنیکه، کیردیکه شتی
پی توئ توئ ده‌کری، شتی پی
دادمه‌پنڤنری.

المَقْدود: (جاریه مقدوده) کچۆلیکی قه‌د
جوان و بالا سنه‌وبه‌ریه.

قَدَّرَ علیه قَدَّارَه: دمه‌لاتی به‌سهردا شکا.
قَدَّرَ الشَّيْءَ قَدْرًا: نه‌ندازه‌ی شته‌که‌ی
دپاری کرد.

قَدَّرَ فلاناً: پتزی فلانی گرتو به‌گه‌وره‌ی
زانی ۵ به‌ئه‌ندازه‌و سنوورو نه‌خشه
شته‌که‌ی بنیات نا.

قَدَّرَ الأمر: کارمه‌کی مه‌زنده کردو لیی
ورد بۆوه‌و هه‌ولی پتخستنی دا.

قَدَّرَ الشَّيْءَ بالشَّيْء: شته‌که‌ی به‌شته‌که
گرتو به‌ئه‌ندازه‌ی نه‌و هینایه کاراوه.

قَدَّرَ الله الأمر علی فلان: خودای
به‌رومردگار کارمه‌کی بۆ نه‌و دانا،
برپاری به‌وه بۆدا.

قَدَّرَ اللحم: گۆشته‌که‌ی له‌مه‌نجه‌لدا
کولاند.

قَدَّرَ الشَّيْءَ قَدْرًا: شته‌که کورتی هینا ۵
کورت بوو ۵ ده‌گوترئ: (قَدَّرَ الرجلُ
وقَدَّرَ العنق).

قَدِرَ الفرسُ: نه‌سپه‌که له ږاگردندا پاشوی
خسته شوینی دمه‌ته‌کانی (فهو اقدر
وهي قدراء).

اَقْدَرَهُ اللهُ عَلَى الامر: خودا توانای پی
بمخشی لمارمکه‌ی دا سرکه‌وتوو بوو.
قادره: همولیدا نیشی ومکوو نهو بکا
دمگوتری: (فلان يقادرني) فلانکس
له همولی نه‌ومدایه وا نیشان بدا
توانای ومکوو منی هه‌یه.

قَدَرَ فلان: فلانکس ورد بؤوهو بیری
له جی‌به‌جی کردنی کارمکه
کرده‌وه.

قَدَرَ الشَّيْءُ: نه‌ندازهی شته‌که‌ی پون
کرده‌وه.

قَدَرَ الشَّيْءُ به: شته‌که‌ی به نهو
مه‌زمنده کاردو پی‌وانی
بمه‌ندازهی نه‌وی نی کرد

قَدَرَ اللهُ الامرَ عليه وله: به‌رومردگار
کارمکه‌ی بؤ دمه‌ت نیشان کرد
برپاری بؤ نهو دا.

قَدَرَ فلاناً عَلَى الشَّيْءِ: فلانکس‌ی
به‌سمر نیشه‌که‌دا بالادمه‌ت کرد.
قَدَرَ امرَ كذا: نیه‌تی فلان کاری هی‌ناو
برپاری دا نه‌نجامی بدا.

اِقْتَدَرَ عَلَى الشَّيْءِ: به‌مانا (قَدَرَ) دی.
اِقْتَدَرَ القومُ: خه‌لکه‌که گوشتیان
له‌مه‌نجه‌لدا کولاند.

اِنْقَدَرَ: به‌نه‌ندازهی نه‌و بوو
دمگوتری: (قدرت الثوب فانقدر).

تَقَادَر الرجلان: نه‌و دوو پیاوه
هم‌یه‌که‌ه‌یان داوای نه‌وه‌ی کرد
بمه‌ندازهی نه‌و بی.

تَقَدَّرَ عَلَيْهِ الامر: کارمکه بؤ نهو بوو
برپار بؤ نهو درا.

تَقَدَّرَ عَلَيْهِ الشُّرْبُ: قوماشه‌که
بمه‌ندازهی نه‌و بوو.

تَقَدَّرَ لَهُ الامرُ: کارمکه بؤ نهو سزا.
اِسْتَقَدَّرَ اللهُ خيراً: داوای له‌به‌رومردگار
کرد توانای بداتی خیرو بی‌ر
ومده‌ست بی‌تی.

القادر: ناویکه له ناوه‌جوانه‌کانی
به‌رومردگار.

القادرة: دمگوتری: (بینا ليلة قادرة)
شهو‌ی خو‌شمان برده‌سمر ر‌ویشتن
ت‌بیدا ناسان و خو‌ش بوو.

القَدَرُ: نه‌ندازه، دمگوتری: (هم قَدَرُ
مائة) نه‌وان نه‌ندازهی سه‌د که‌سیک

دم‌بن هه‌روا دمگوتری: (جاء الشَّيْءُ
على قَدَرِ الشَّيْءِ) شته‌که به‌مه‌ندازهی
فلان شت بوو ه‌دمشگوتری: (عندي
قَدَر) من پ‌یزو جورمه‌تم هه‌یه

(سورة القدر) سورمه‌تیکی قورنانی
پ‌یروزه ه‌ (ليلة القدر) شه‌ویکی
پ‌یروزی مانگی ر‌همه‌زانه‌و ده‌که‌و‌یت‌ه

شهوڼك له ده شهوۍ كوټايي مانگي
رېمه زان.

القَدْرُ: مهنجه: خواردن و شتي تری
تیدا دهكولیندری.

القَدْرُ الكاتمة: مهنجه لی بوخار که
به کورترین ماوه شتي تیدا
دهكولیندری.

القَدْرُ: نه نندازي شتو حالتو
چونیه تي شتو مه زنده کړدنې،
قورئان دمه رموي: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ
خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ه همروا وشي (قَدْر)
ناوه بو کاتي شت، بو شوینی
دياريکراوی شت ه قهزاو قه دمری
خودا له بونه ومردا ه (ك: اقدار).

القَدْرَاءُ: گوڼچکه يه ك نه بچوك نه
گه وړه بڼ.

القَدْرَةُ: دمه لاتو توانا ه هيزو توانا
به سهر شت دا ه دمو له مهندي و
سامانداري ه دهگوتري: (رجل ذو
قَدْرَة) پياوړکی ساماندارو هه بووه.

القَدْرَةُ: نيواني ديارپکراوی هه ردوو
درمخته خورمايه ك ه يان ههر
درمختيكي تر ه دهگوتري: (عَرَسَ
على القَدْرَة) درمخته که ي له شوینی
گونجاو و دووری ديارپکراودا
چمقاند.

القَدْرِيَّة: پيرپيکن ټينکاري قهزاو قه دمر

دهکهن و ده لښ مرو ف خاليقي
کر دموهۍ خوڼه تي.

القَدِيرُ: خاومن دمه لات ه ناوړکه له
ناوه جوانه کاني په ورو مردگار له م
روموه که همرچی بيه وي دمیکا
به گوڼرمي داخوازي حیکه مه تي
خوی ه همروا ناوه بو شتي کولاو
له ناو مهنجه لدا.

المقتدر: ناوی خودايه يان نازناو يه تي.
المِقْدَار: (مقدار الشيء) نه نندازي شت
له ژماردا يان له پيوانه و کيش و
به رفرراواني دا ه ناميرپکه ساتو
کاتي شمو و روژي پي ديارۍ دهکري
نيستا پي دهگوتري سمعات.

المَقْبَرَةُ: هيزو دمه لات.
قَدْسٌ قُدْسًا: پاک بوو، پاک بووه.

قَدْسُ الرّجل: پياوړکه ديدنه
به پيتوله قديسي کرد.

قَدْسٌ لِلّهِ تقديساً: خوۍ بو خوداي خوۍ
پاک کر دموه نوپزي بو کرد ه
به گه وړه و شکو مهندي زانۍ ه
قورئان دمه رموي: ﴿وَلَنَحْنُ لَسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَقُدْسٌ لَّكَ﴾.

قَدْسٌ فلان الله: فلانکس برپراي وابوو
خودا پاک و دووره له همر شتيك
شايه ني خودايه تي و نه و نه بڼ.

قَدْسٌ الله فلاناً: خودا فلانۍ پاک

الْقَدِيسُ: به پتوله قديس ه حمرمی
مزگهوتی قودس.

قَدَعَ الْفَرَسَ قَدْعًا: نهسپهکه بازی دا.

قَدَعَ الْفَحْلَ: به شتیک له لوتی
فه حله که ی دا بؤنه وهی بگه پښته وهو
سواری مښه که نه بی ه دمگوتری:
(قَدَعَ أَنْفَهُ) همروا دمگوتری: (فحل لا
يُقَدِّعُ أَنْفَهُ) که لیکه نه ومنده په سنده
کهس شوپک له لوتی ناداو له
مښه که یان ناپگړنه وه.

قَدَعَ الْفَرَسَ: لغاوی نهسپه که ی ږاکیښا
بؤنه وهی ږاوستی.

قَدَعَ السَّيْفَ: پالی به به له مه که وه نا بؤ
ناو ناو.

قَدَعَ الرَّجْلُ وَغَيْرَهُ قَدْعًا: بپاوه که وازی
هیڼا ه مهنی کرد ه چاوی سور
هه لگه ږا به هو ی گریان ی زورم وه ه
دمگوتری: (قَدَعَتْ عَيْنُهُ).

قَدَعَتِ الْعَيْنُ: چاوه که کهم بین و لاواز
بوو به هو ی زور ته ماشا کړنه وه.

أَقْدَعَهُ: مهنی کرد، وازی پې لې هیڼا.

إِنْقَدَعَ: وازی هیڼا و مهنی بوو.

إِنْقَدَعَ عَنِ الشَّيْءِ: شهرمی له شته که
کرد.

تَقَادَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که هندیکیان
هندیکیان یان له پوښتن مهنی
کرد.

تَقَادَعَ الْفَرَّاشُ فِي النَّارِ: په پوله کان په ک
له دوا ی په ک که وتنه ناو ناگره که ه
دمشگوتری: (تَقَادَعَ الْقَوْمُ):
خه لکه که په ک له دوا ی په ک مردن.
تَقَدَّعَ لَهُ بِالْشَّرِّ: خو ی بؤ شهر ناماده
کرد.

الْقَدْعُ مِنَ الرِّجَالِ وَالْخَيْلِ: بپاویک یان
نه سپیک ته پوتوز به ږا بکا ه
(الْقَدْعُ مِنَ الْمَاءِ) ناویک نه ومنده
سوړ بی به که لکی خوار د نه وه
نه په.

الْقَدْعَةُ مِنَ الثِّيَابِ: پوښکی کورت یان
که وایه کی کورت که نه گاته خوار
نه ژنؤ.

الْقَدِيعَةُ: کهم قسه و شهرمن، کهم دو و
زور شهرمن.

الْقَدِيعُ مِنَ النِّسَاءِ: به مانا (الْقَدِيعَةُ) دئ
ه همروا ثا فرم تیک به هیج ږازی
نه بی ه نه سپه نیرمه که پېویستی
به وه بی شوپکی له لوتی بدری
جله وای توند بکری بؤنه وهی
له خیرا پوښتن مهنی بکری.

الْمُقَدَّعَةُ: گۆچان و عمصایه که مرو ف
باریزگاری پې له خو ی دمکا.

قَدَفَ الْمَاءَ قَدْنًا: ناوی هه لگوازت.

الْقُدَافُ: لویچه ناو له حموز هه لگوازتن
ه کؤلینه و مهرکانه ه جهری ناو

لهسوالهت ؛ گۆزه.

راوهستان.

قَدَمَ فلان قَدَمًا: فلانكەس پيش كهوت.

قَدَمَه: خستيه پيشهوه.

قَدَمَ فلان قَدَمًا: فلانكەس نازاو بهجهرك

قَدَمَ الشَّيْءِ الى غيره: شتهكهى نزىك

بوو ۵ (فهو قدوم ومقدام).

كردهوه لهفلان ۵ دهسگوترئ: (قَدَمَ

قَدَمَ القَرَمَ قَدَمًا وقَدومًا: پيش خهككه

رجلك الى هذا الأمر) نهو كاره

كهوتو بوو به پيشهنگيان ۵ قورشان

نهنجام بده.

دهمه موى: ﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾.

تقادم الشَّيْءِ: شتهكه رۆزگارى دوورو

قَدِمَ على الأمر قَدومًا: روى لهكارهكه كرد

دریژی بهسهردا تپهپرى و دریژهى

۵ دهگوترئ: (قَدِمَ على العيب):

كيشا.

بهعهپهكه پازى بوو.

تَقَدَّمَ فلان: فلانكەس پيش كهوت،

قَدِمَ من سَفَرِهِ: لهسهفهركهى گهراپهوه.

بووبه پيشهنگ.

قَدِمَ البلدة: چوووه ناو شوراپهكه ۵ (فهو

تَقَدَّمَ اليه: لى نزىك بۆوه.

قادم) ۵ (ك: قدوم).

تَقَدَّمَ الى فلان بكذا: همرمانى به

قَدِمَ الشَّيْءِ قَدَمًا وقَدامة: زهمانيكى زۆر

فلانكەس كرد بهفلان شت ۵ يان

بهسهر بوونهكهيدا تپهپرى ۵ (فهو

داواى ئى كرد فلان كار بكا.

قديم) ۵ (ك: قُدَماء وقُدامى) ۵ بۆ ميينه

تَقَدَّمَ القوم: له شهرهفو پياوتيدا پيش

دهگوترئ: (هي قَدِيعة) ۵ (ك: قداثم).

فهومهكه كهوتو بوو

أقدم فلان: فلانكەس چوووه پيش.

بهپيشهنگيان و راپهراپهتى كردن.

أقَدَمَ على العمل: پهلهى كرد له

إستقدم القوم: پيش گهلهكهى كهوتو

نهنجامدانى كارمكهدا بهيئ

بوو به راپهريان.

راوهستان ملى ئى ناو تهواوى كرد.

إستقدم فلاناً: داواى هاتن و نامادمبوونى

أقدم فلان على العيب: فلانكەس

فلانى كرد ۵ دهگوترئ: (إستقدمه

بهعهپهكه پازى بوو.

الأمير) نه مير داواى كرد فلان ناماده

أقدم فلاناً: فلانكەسى پيش خست.

بى لهلاى بۆكارى پيوهست ۵

أقدم فلاناً على الأمر وعلى قرنه:

دهسگوترئ: (فلان مُستقدم الـ)

فلانكەسى والى كرد پهله بكا بۆ

فلانكەس روى دوزمناپهتى لهمنهوه

هپرش بردن بۆسهر فلان بهيئ

بهچاوى دوستاپهتى ناپوانيته من.

(التقادم في القانون): ماوميهكى
دياريكراوه به تيپمريووني، مافي
داواكردنى ماف يان جي به جى
كردنى بريارو حوكم پوجهل
دميپتهوه.

القادم من الإنسان: له مروف دا
مه به ست سهرپه تي ۵ له كاروان
قافلدا پيشه و او سهرم تاپه تي.

القادمة من الجيش: كومه ليك سهر بازن
پيش سوپا دمرونه پيشه و وه دهبه
پيشه نكي سوپا.

القادمة من الرجل: پيشه تاي كاروان و
گه پراوه ۵ ههروا ناوه بو يه كيك له
په مگه و ره كاني بالي بالنده يان
يه كيك له چوار پهري پيشه و ه يال
۵ (ك: قراوم).

القُدَامُ: زمره ي مه كانه به مانا پيشه و وه
به رده م دي.

القَدَمُ: ناويكه له ناو مكاني زه مان ۵
دمگوتري: (كان كذا قَدَمًا).

القُدُمُ: رويشتن به ره و پيش ۵ پياوي
نازاو چاو نه ترس.

قُدَمَ: زمره ي مه كانه، واته به ره و پيش ۵
دمگوتري: (هو عشي القُدَم) ۵ ههروا
دمگوتري: (عشي في الحروب قُدَمًا).

القَدَمُ: قاج، نه و به شه ي ده خريته سهر
زه وي، له وي به ره و ژورور پي

دمگوتري: (السَّاق) ۵ جومزگه ي
نيوانيان پي دمگوتري: (الرُّسْغ) ۵
ههروا وشه ي (القَدَم) به مانا
پيشكه و تن له خير يان له شه ردا
دي ۵ دمگوتري: (لفلان قَدَم في العلم
أو الكرم ونحوهما) فلانكه س

له زاناياري و به خشندي ي دا
پيشكه و تني باشي به ده ست هيناوه ۵
دهشگوتري: (قدم صدق وقَدَم كرم).

القَدَمُ من الرجال: كه سيك زور ده ست
پيشخهري هه بي و چاو نه ترس بي.

القَدَمَةُ: كه سيك زور خو بخاته
پيشه و ه بو روبهرو بوونه و ه ي
دوژمن و چاونه ترس بي ۵ ده ست
پيشخهري له كارو هه لويست دا.

القَدَمَةُ: نافرته يك پله و پايه ي له كاري
خيردا هه بي ۵ نازايه تي ۵ له بواري
مهرو مالاتيش نه و مهرو بزنه يه
كه له له و مران دا له پيشه و ه بي.

القَدَمِيَّة: خو بادان و لارو له نجه،
دمگوتري: (مشي القديمة).

القَدُمُ: نازاو به جهرگو و پيشمه رگو
سل له دوژمن نه كه ره و ه ناميريكي
دارتاشي و نه حت و هه لكوئينه.

القَدِيمُ: نه و ه ي به سهر هه بووني دا
رؤزگار يكي زور تيپهري بوويي ۵
به لاي زاناياني عيلم ي كه لامه و ه

وشه‌ی (قَدیم) به‌هه‌بوویه‌ک
دم‌گوترئ سهرمتای بوونی نه‌بی
واته همر هه‌بووی و کاتیک نه‌بی
نه‌بووی و ناویکه یان نازناویکه
له‌ناوه جوانه‌کانی خودا.

القَدَامُ: پېشه‌وه و دم‌گوترئ: (جلستُ
قیدامه) له پېشیه‌وه دانیشتم و
هه‌روا وشه‌ی (قَدَام) له‌هه‌موو
شتیک دا پېشه‌وه‌یه‌تی.

المَقْدَامُ والمَقْدَامَة: که‌سیک زور بچیته
ناو کاری سامناکه‌وه و سل له دوژمن
نه‌کاته‌وه و همر به‌رو پېش برپا و
(ک: مقادیم).

المَقْدَمُ: ناویکه له‌ناوه جوانه‌کانی خودا
و واته: نه‌وه‌ی شت پېش ده‌خا و شت
له‌شوینی شیاوی خو‌ی داده‌نی و
باریکایی لوت و کوتایی لوت به‌لای
چاودا و له‌هه‌موو شتیک
سهرمتاکه‌ی و پله‌یه‌که له پله‌کانی
سوپا و بولیس له‌نیوان پله‌ی (الراند)
و پله‌ی (العقید)ه.

المَقْدَمَة: دیباچه و له‌هه‌موو شتیک دا
سهرمتاکه‌یه‌تی و له‌بواری سوپادا
کۆمه‌ئیکه له‌سوپا له پېشه‌وه‌ی
سوپاوه دم‌روا و روخسارو ناوچه‌وان.
قَدَا قَنَرًا: نزیك بۆوه.

قَدَا الفَرَسُ وغیره: نه‌سپه‌که په‌له‌ی کرد.

قَدَا الطَّعَامُ: خواردنه‌که تامو بۆنی خو‌ش
بوو.

أَقْدَى فُلَان: فلان‌کەس لەسەفەر
گه‌رپا‌یه‌وه و له‌بواری خیر و چاکه‌دا
به‌رده‌وام بوو و ته‌مه‌نی درێژ بوو
پیریوو نزیك مردن بۆوه.

أَقْدَى الْمَسْك: میسکه‌که بۆنی بلا و بۆوه.
قَادَا: دم‌گوترئ: (فلان لایقادیه‌ أحد)
فلان‌کەس کەس نیه‌ چه‌نه‌به‌ری
بی و شان له‌شانی بدا.

تَقْدَى الرَّاکِبُ عَلَى الدَّابَّة: سوارمه‌که
له‌پشتی و لاخه‌که مایه‌وه تا رینگاکه
ناشکرا و دیار بوو و دم‌گوترئ:
(تَقْدَت الدَّابَّة بفلان کذلک) و هه‌روا
وشه‌ی (تَقْدَى) به‌مانا خو‌بادان و لارو
له‌نجه‌ کردن دئ.

إِقْتَدَى به: چاوی له‌و کردو لاسایی
نه‌وی کرده‌وه و خو‌ی به‌نه‌و
شوبه‌اند و قورئان دم‌فرموی:
﴿فَيَهْدَاهُمْ اَقْدَى﴾.

القَادِيَة: کۆمه‌ئیکي که‌م له‌ ناده‌میزاد و
دم‌گوترئ: (أَتْنَا قَادِيَة من الناس).

القَادِيَانِيَة: پېرپێکن، جو‌ره‌ بیرو
بۆ‌چونیکی نایینیان هه‌یه‌ پال
میرزا نه‌حه‌مدی قادیانی دم‌درین
میرزا نه‌حه‌مد سالی ۱۹۰۸ز مردووه‌.

القَدَا: بۆن و به‌رام و دم‌گوترئ: (ما

أَطِيبَ قَدَاً اللَّحْمَ) بُوْن و بهرامی
گوشت چهند خوشه.

القِدَى: نه‌ندازه ۵ ده‌گوتری: (هو مني
قِدَى رِمَج) نهو کابرایه لیم نریکه،
نه‌ندازه‌ی رِمَبِيك لیم دووره.

القَدَاةُ: به‌مانا (القَدَا) دئ.
القَدَاوةُ: به‌مانا (القَدَا) دئ.

القِدَاةُ: میسال و نمونه: که‌دمکری چاوی
لئ بکری و لاسایی هه‌لو یست و
کاره‌کانی بکریته‌وه.

القِدْرُ: بنک و بنه‌ما که‌لق و پۆی لئ
ده‌بنه‌وه.

القَدْرَى: راو‌مستای، به‌ردم‌وام بوون.
القَدْرَةُ: نمونه و را‌به‌رو میسال ۵
ده‌گوتری: (فلان قدوة).

القَدِي والقَدِيُّ مِنَ الْأَطْعَمَةِ: نهو
خواردنه‌یه بُوْن و به‌رامی زۆر بی ۵
به‌زۆری نه‌مه بو خواردنی برژاو
یان کولاو به‌کارده‌یه‌بدرئ ۵
ده‌گوتری: (طعام قَدٍ وَقَدِي).

قَدَّهُ قَدَاً: برپییه‌وه، ریکی خست ۵
ده‌گوتری:

قَدَّ الرِّيشَةَ: به‌ر‌ه‌کانی تیره‌که‌ی لابر‌دو
ریکی کرده‌وه.

قَدَّ فُلَانًا: له‌پشته‌ملی فلان‌که‌سی دا.

أَقَدَّ السَّهْمَ: به‌ری تیره‌که‌ی لابر‌دن.
قَدَّ الشَّيْئَ: شته‌که‌ی ریک‌خست و

جوانی کرد.

قَدَّ شَعْرَهُ: مووه‌کانی هه‌ل‌پاچین کورتی
کردنه‌وه.

تَقَدَّدَ الْقَوْمُ: خه‌ل‌که‌که‌ به‌رته‌وازه
بوون.

الْأَقْدُ مِنَ السَّهَامِ: تیریکه‌ به‌ری هه‌بن ۵
شتیک برپینه‌وه‌که‌ی راست بی هیج
خوارو خنجییه‌کی تیدا نه‌بی ۵ (ك:
قَدَّ وَقْدًا).

القَادُ، الْقَادَةُ: ده‌گوتری: (فلان في قتاله
مايدع شاداً ولا قَاداً) فلان‌که‌س
له‌شه‌ر‌دا هه‌ر‌چی بیته‌به‌ری ده‌ی
بروینی.

القَادَةُ مِنَ كُلِّ شَيْءٍ: هه‌ر شتیک
هه‌ل‌ومری و له‌شتیکی تر بکه‌و‌یته
خوار و‌ه‌کوو به‌رو پۆلی بال‌نده‌و
شتی وا.

القُدَان: موی سپی لاجانگ ۵ سپیایی
بالی بال‌نده.

القُدَّةُ: به‌ری بالی بال‌نده‌ی و‌ه‌کوو بازو
هه‌ل‌وو دوا‌ی تاشین و ریک‌خستنی
و‌ه‌کوو سه‌ره تیرو به‌کاره‌ینانی
له‌که‌وان دا ۵ گوینچه‌کی ناده‌میزادو
ئه‌سپ ۵ (ك: قُدَّ وَقْدًا).

الْمَقْدُ: کۆتایی روانی موو له‌پشته‌مل
(پشته‌سهر) ۵ بناغه‌ی گوینچه‌که.

الْمِقْدُ وَالْمَقْدَةُ: نامیریکه‌ به‌ری بال‌نده‌ی پی
رێک ده‌خوین بوئه‌وه‌ی بکرین به‌تیر.

الْمُقَدِّذُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی چوستو
چالاک ۵ دمشگوترئ:

رَجُلٌ مُقَدِّذٌ: پیاویکه گرنکی دهدا
به خورپیکهستن و پوښاکي.

قَدَّرَ الشَّيْءُ قَدْرًا: شتهکه ی قیزمون کرد.

قَدَّرَ قَدْرًا: شتهکه چلکن و پیس بوو.

قَدَّرَ الشَّيْءُ: به پیس و چلکنی هاته
به رچاو ۵ بیزی ئی کردهوه له بهر

چلکنی و قیزمونی خوی ئی پاراست.

قَدَّرَ قَدْرًا: به مانا (قَدَّرَ) دی.

قَدَّرَهُ: وای ئی کرد قیزمون بی.

أَقْدَرَهُ: به قیزمون هاته به رچاو.

أَقْدَرُ فَلَانًا: فلانکهسی چارز کرد.

تَقَدَّرَهُ: به مانا (قَدَّرَهُ) دی.

إِسْتَقْدَرَ الشَّيْءُ: بیزی له شتهکه هه لسا.

الْقَادُورَةُ: چلک و پیسای ۵ کردهوهی

ناشیرین وتهی نابه جئ و ناشیرین.

(القَادُورَةُ مِنَ الرِّجَالِ): پیاوی

رهوشت ناشیرین و به دخو

که به که لکی تی که ل بوون و

هاورپیه تهی نه به ۵ که سیک گوی

نه داته نه وهی چ دمکاو چ ناکاو چ

دهلئ و چ نالئ ۵ گو و میزو پیسای

۵ (ک: أَقْدَار).

الْقُدْرَةُ: (رَجُلٌ قُدْرَةٌ) پیاویکه خو لهو

شاته ده پاریزئ که جی گای

سهرزمنشکردن.

الْقُدُور: (رَجُلٌ قُدُور) پیاویکه له بهر
به درهوشتی تی که لاوی خه لک نابئ و

له گه لیان هه لئاکا ۵ نافرمتیک خو

زور لسه پیاوان دوور بگـرئ و

تی که لاویان نه بی ۵ نافرمتیک خو

بپاریزئ له شوینی گومان ئی کراو،

توخن شتیک نه که وئ گومانی

خرابی ئی بکـرئ.

الْمُقَدَّرُ: دمگوترئ: (رَجُلٌ مُقَدَّر) پیاویکه

خه لک خوی ئی ده پاریزئ و توخنی

ناکهون.

قَدَعَهُ قَدْعًا: جوینی ناشیرینی پی دا.

قَدَعَهُ بِالْعَصَا: به گؤچان لی دا.

قَدَعَهُ عَنِ الْأَمْرِ: له کارمکه مهنی کردو

گیرپایه وه.

أَقْدَعَهُ وَلَهُ: جوینی ناشیرینی پی دا.

أَقْدَعَهُ بِلِسَانِهِ: به قسه بوړی دا.

أَقْدَعَ الْقَوْلُ: قسه ی ناشیرین و بیجای

ناراسته کرد.

أَقْدَعَ الشَّيْءُ: شتهکه ی به خراب و پیس

هاته به رچاو.

قَادَعَهُ: جوینی ناشیرینی ناراسته کرد.

تَقَدَّعَ: بیزی ئی کرد، ناخوشتی ویست.

تَقَدَّ لَه بِالْشَّرِّ: خوی بو ناماده کرد

به شهرو زیان.

الْأَقْدَعُ مِنَ الْكَلَامِ: قسه ی ناشیرین و

بیجا ۵ دهگوترئ: (مَنْطِقُ أَقْدَع)

قسهی قوړو نابہجی.

بہدروونی حساب کرد دروونی پال دا
 ۵ (وقذہ بالمکروه) شتی ناشیرینی پال
 دا.

القذیع من الکلام: قسهی ناشیرین و
 قوړ.

قذی فلاناً فی البحر: فلانکەسی ھەلدايە
 ناو دمرپاوه.

القذیعة: جوینی ناشیرین و خراپ.
 المقتعات: چلک و پیسای ۵ دمگوتری:
 (رماء بالمقتعات).

قذی المحصنة: بوختانی بو نافرمتە
 داوینپاکەکە ھەلبەست، زیناکردنی
 پال دا.

المقتزع: هیجاو زەمکردن بگاتە ناستی
 جوین.

تقاذفوا بالحجارة: شەرمبەردیان کرد
 بەردیان بەیەکتەدا دا ۵ جنیو و
 قسهی ناشیرینیان بەیەکتەر گوت ۵
 دهمگوتری:

المقتعات: جوینی زور زهق و ناشیرین.
 القذعة من الأشياء: شتی پرو پوچ ۵
 نافرمتی کورتەبالو هیچ و پوچ ۵
 دهمگوتری: (ما في السماء قذعة) عمله
 تويسکه ھەوریک بەناسمانەوہ نیە.

تقاذفت بهم الفلوات: ھەریەکەیان
 کەوتنە ولات و چۆلەوانییەک.
 تقاذف الفرس في جريه: ئەسپەکە لە
 رویشتی دا پەلە ی کرد.

قذی بالبحر: بەردی پێدا دا، بەردی تی
 گرت.

الاقذاف (أقذاف القصر): سوێبان و
 بارکونی بالەخانە.

قذی البحر بما فيه: دمرپا بەھوی شەپۆلی
 بەھیزمەوی ماسی و شتی وای ھەلدانە
 دمرمەو.

قاذفة القنابل: فرۆکە ی بۆمب ھاوێز.

قذی فلان بقوله: فلانکەس بەبێ ئی ورد
 بوونەوہ قسهی دمرپەراند.

القذاف: شتی یک پر بەچنگ بی ھەلی
 بگری و بیھاوێزی ۵ رویشتی خیراو
 بەپەلە ۵ دهمگوتری: (مفازة قذاف)
 سارایەکی دوورو درێژە ۵ ناقە
 قذاف) حوشتیکە لە رویشتی دا
 خۆدەخاتە پێش حوشتەکانی
 ترەوہ.

قذی بالشیئ علی فلان: شتەکە ی بەفلان
 دادا، بەوی کیشا ۵ فورئان دهمفرموی:
 ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ﴾:
 ھەق و راستی بە بەتال دا دهمدین و
 لەناوی دمی.

القذاف والقذافة: نامیری شت فرێدان و

قذی فلاناً بالشيئ: بەشتەکە فلانکەسی
 ھەنگاوت ۵ دهمگوتری (قذف بالكذب)

شت هاويشتنه ومکوو قوچهقانی و
تفهنگو کهوانو شتی وا.

القِذْيِي: دمگوتری: (بينهم قِذْيِي)
بهقوچهقانی بهرد بؤ يهکتر
دههاويژن ۵ جنيوی کاریگهرو
جهرگې.

القَذَف: لايهنی شت ۵ شويینی لادان و
کهوتننه خوارموه ۵ دوور ۵
دمگوتری: (مفازة قَذَف) و (منزل
قَذَف) و (فلاة قَذَف).

القَذَف: بهمانا (القَذَف) دئ.
القُذْفَةُ: بهمانا (القَذَف) دئ ۵ (ك: قَذَف
وَقِذَاف وَقَذَفَات).

قُذْفَةُ الجبل: گردو باسک که له کيو
بهرزتر بی یان لوتکهو دوندی کيو
۵ بارکونی بالهخانه.

القِذُوف: دوور ۵ تيريك بهری
پيومنهبن.

القذيفة: هاومن و هاويژمر ۵ گوله توبو
قومبوله کهبههوی توبو فروکهوه
دههاويژری ۵ جنيوی ناشيرين ۵
(ك: قذائف).

المُقَذِّف: خو شروو بازهاويژری خيرا ۵
دمگوتری:

فَرَسٌ مُقَذِّفٌ: نهسپيکی خيرا رويه.

المُقَذِّف: شويینی بهفهتاره چوون ۵
دمگوتری: (فلان يقذف بنفسه
المقذِف).

المُقَذِّف: سهوله؛ داريکه سهرمکهی
تهختهيهکی پانی پيوميه بهلهمو
کهلهکی بی پال پيوه دمتری.

المُقَذَّف: گوشتن و قهلهو.

المُقَذَّف: نامیری شت ههلدان و شت
هاويشتن سهولهی بهلهمهوان و
کهلهکهوان ۵ (ك: مقاذف).

المُقَذَّفَةُ: بهمانا (المُقَذَّف) دئ ۵ (ك:
مقاذف).

قَذَل فلان قَذَلًا: فلانکس لهحق لای داو
ستمی کرد.

قَذَل في الأمر: گرنگی دا بهکارهکهو زوری
ههولدا نهنجام بئری.

قَذَل فلانًا: زمبری لهپشته سهری فلان دا
۵ شويینی کهوت ۵ رهنههی لی گرت.

القاذل: کهلهشاخ گر.

القَذَال: شويینی بهيهکگهپشتنی
ئيسقانهکانی پشته سهری

نادهميزادو ولاخه بهرزه.

القَذلان: نهملاو نهولای پشته سهر.

قَذال الفرس: نهو شويينهی قايشی

ههوسارمکه لهدوا ناوجهوانيهوه

گرئ دمتری ۵ (ك: قَذل واقدلة).

قَذَم له من العطاء قَذَمًا: بهخششی بؤ
زور کرد.

قَذِم من الماء قَذَمًا وقَذَمًا: قومه ناويکی
خواردموه.

القَدَامُ: بهر هراوان ۵ دهگوترئ: (بسر
قَدَام) بیریکی ئاو زۆره.

القُدْمُ: بهخشندهو سهخی سروشت
کهسیک زۆر بهخشنده بی.
القُدْمُ: بهخشندهکان، ئهو مروفانهی
بهخشندهن.

القُدْمَةُ مِنَ الْمَاءِ: قومه ئاو.

القَدَمُ مِنَ الْآبَارِ: بیریک ناوی زۆری
ههیی.

قَذَى الشَّيْءِ قَذِيًّا وَقَذِيٌّ: شتهکه چقلو
شتی وای تیدا بوو.

قَذَّتِ الْعَيْنُ: چاوکه پوشکهکهی دمردایه
دمرموه ۵ پیپۆقی دمرکرد ۵ پیپۆقی
دمردا.

أَقَذَّتْ عَيْنُهُ: چاوی پیپۆقی دمردا
پوشکهی دمرکرده دمرموه.

قَاذَاهُ: پاداشی دایهوه.

قَذَى عَيْنُهُ: پوشکهی ناوچاوی دمرهینا
۵ (فهی مقذیه).

إِقْتَذَى الطَّائِرُ: باندمکه پیپۆقی لهچاو
دمرکرد.

الْأَقْذَاءُ مِنَ النَّاسِ: ههتیومچهو
خویرپی.

القَذَى: کۆی (القذاة) ئهو پیپۆقو
زمرداوییهیه که لهچاودا پهیدا
دمبی ۵ دهگوترئ: (هر یغضی علی
القذی) ئهو لهسمر پیپۆق چاو لیک

دمنی ۵ بهکهسیک دهگوترئ
زهلیلی و ژێردمستهیی قبول بکاو
ههولی خو رزگارکردن نهدا.

القَذَى: پیپۆقو گلّه ورده کهلهچاودا
کۆدمبیتهوهو رمنگیکی مهپلهو
زمرد و مردهگری.

القَذَاةُ: ئهو ئاو و خوینیهیه که حوشترو
مهرو بزنی پینش بیجو بوون و دوا
بیجو بوونیان لیان دپته دمر ۵ ئهو
گلهوردمیه یان همرشتیکی تر که
دمکهوپیته ئاو چاووهو یان دمکهوپیته
ناو ئاو و شهراپو دۆو شتی
شلهمهنیهوه ۵ دهگوترئ: (فلان قذاة
في عين فلان) فلانکس چقلی چاوی
فلانکسه زۆری پقی لییه.

القَذِيٌّ: دهگوترئ: (رجل قَذِي العين)
بیاوپکه چاوی شتی نامۆی تی
چوووه.

قَرَأَ الْكِتَابَ قِرَاءَةً وَقَرَأْنَا: کتیبهکهی

خویندموهو وشه بهوشه و دپر بهدپر
سهیری ناومرۆکی کتیبهکهی کردو
خویندیهوه تی روانی و لی وردبووه.

قَرَأَ الْآيَةَ مِنَ الْقُرْآنِ: بهدمنگ ئایهتهکهی

خویندموه وشهکانی بهدمم گوتن، چا
لهناو قورئانهکهدا یان لهبهر ۵ (فهو
قاری).

قَرَأَ عَلَيْهِ السَّلَامَ: سلاوهکهی پی گهپاند.

قَرَأَ الشَّيْءَ قَرَأَ وقرأناً: شتهگهی
کۆکردموهو خستیه پهناپهک.

أَقْرَأَتِ الْمَرْأَةُ: نافرتهکه کهوته حالهتی
عادمته مانگانهی خۆیهوه ۵ یان
لهحهیز پاک بۆوه ۵ (فهی مَقْرِي).

أَقْرَأَ الرَّجُلُ: پیاوهکه دهستی کرد
بهخودا په‌رستی و تاعهت.

أَقْرَأَتِ النُّجُومُ: نه‌ستیره‌کان نزیکه
هه‌لهاتن یان ناوابوون بوون.

أَقْرَأَتِ الرِّيحُ: باپهکه هه‌لی کرد.

أَقْرَأَ فُلَانًا: فلانکه‌سی والی کرد بخوینێ
۵ (فهی مَقْرِي) ۵ ده‌شگوتری: (أَقْرَأَ

الْقُرْآنَ) قورئانه‌گهی پیگه‌یانند
(أَقْرَأَ السَّلَامَ) سلّامه‌گهی پیگه‌یانند.

قَارَأَهُ مُقَارَأَةً وَقَرَأَ: هاوبه‌شی کرد له
قورئان خویندن دا.

قَرَأَ الْمَرْأَةُ: نافرتهکه‌گهی به‌ند کرد
به‌مه‌به‌سه‌ستی چاوه‌پوانی

پاکبوونه‌وه‌ی له‌عادمته مانگانه‌ی ۵
(فهی مَقْرَأَةً).

إِقْرَأَ الْقُرْآنَ وَالْكِتَابَ: قورئان یان
کتیبه‌گهی خویندموه.

تَقْرَأُ: کهوته حاله‌تی خودا په‌رستی و
نوسوک کردنه‌وه.

إِسْتَقْرَأَ: داواى ئی کرد که قورئانی بۆ
بخوینێ.

الإِسْتِقْرَاءُ: لیکۆلینه‌وه‌و به‌دوداچوونی

جوزئیات و تاکه بۆ گه‌یشتن
به‌ناکامی کوللی و په‌ها.

أَقْرَأَ: (اسم تفضیل) واته: باشر خوین.

الْقَارِئُ: خودا په‌رست ۵ موته‌نه‌سیک.

الْقُرْآنُ: نامه‌ی په‌رومردگاره: که به

هه‌ریشه‌ی تابه‌ت دا ناردوو په‌تی

بۆسه‌ر پیغه‌مه‌بری خۆی جه‌زمتی

موحه‌مه‌مد (د.خ) که ئیستا له‌ناو

دوو به‌رگی جیا جیا دا نوسراوته‌وه‌و

ده‌خویندیریته‌وه‌و ۵ جـوړی

خویندنه‌وه‌ی قورئان ۵ قورئان

ده‌مه‌رموی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاعْبُدْهُ﴾

قُرْآنَهُ: که قورئانمان به‌سه‌ردا

خویندیه‌وه‌و تۆیش به‌و جوړه

بیخوینده‌وه.

الْقُرْأُ: چه‌یز ۵ پاکبوونه‌وه له‌چه‌یز ۵

سه‌رموای شیعر ۵ (ك: أقرأه وقرؤه

واقرؤه).

أقرأ الشعر: سه‌رموای شیعر و به‌حری

شیعر و جوړمه‌کانی.

الْقُرْأُ: که‌سیک باش قورئان بخوینێ،

قورئان خوینێ باش بی.

الْمُقْرَأُ: شوینیکه له‌مزگه‌وت دا یان

نارامگاهیه‌که قورئانخویننه‌کان تییدا

کۆدینه‌وه‌و بۆ قورئان خویندن.

قُرْبَ السَّيْفِ قُرْبًا: کیزی بۆ شمشیره‌که

دروست کرد ۵ شمشیره‌گهی خسته‌ناو

کالانه‌وه.

قَرَبَ الْإِبِلَ: به‌شمو حوشره‌کانی لیخوپین
بۆئه‌وه‌ی به‌یانی زوو بیانباته سمر ناو
و ناو بخۆنه‌وه.

قَرَبَ الشَّيْءُ قُرْبًا وَقُرْبَانًا: له‌شته‌که نزیک
بۆوه ۵ دهستی بۆ بردو خه‌ریکی بوو ۵
بۆ ته‌شیدو زیدمه‌پۆیی له‌نه‌هی کردن
له‌شته‌یک دمگوتری: (لاتقرب ذلك) ۵
هورنان دمفه‌رموی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّكَاةَ﴾
۵ (ولاتقربا هذه الشجرة).

قَرَبَ الشَّيْءُ قَرَابَةً وَقُرْبًا: شته‌که نزیک
بۆوه، (فهو قریب) ۵ ده‌شگوتری: (قَرَبَ
منه، وَقَرَبَ اليه).

أَقْرَبَ الْحَامِلُ: ئافه‌مه‌ته سک پهمکه
نزیک کاتی مندالبوون بۆوه.
أَقْرَبَ الدَّمْلُ: دومه‌له‌که خه‌ریکه بگاو
به‌ته‌قی.

أَقْرَبَ الْمَسْتَقَى الْإِنَاءَ: ئاوگێڕه‌که
گۆزمه‌کی نزیک پریوون کردموه.
أَقْرَبَ فَلَانًا قَرَابًا: کالانه شمشیری بۆ
فلان دروست کرد.

أَقْرَبَ السَّيْفَ وَالسَّكِينِ: کیفی بۆ
شمشیرمه‌کو کێردمه‌که دروست کرد،
یان خسته‌یه ناو کیفو کالانه‌وه.

قَارَبَ الْإِنَاءَ: کونده ئاوکه نزیکه پری
له‌ئاو ۵ دمگوتری: (إناء قربان) ۵
(وَقِصْفَةً قَرِيبًا).

قَارَبَ فَلَانٌ فِي أَمْرِهِ: فلانکه‌س

له‌کارمکانیدا میانه‌پمو بوو.
قَارَبَ الْخَطْوَ: هه‌نگاومکانی نزیک
کردنه‌وه.

قَارَبَ فَلَانٌ فَلَانًا: فلانکه‌س گه‌فت و گۆی
جوانی له‌گه‌ل فلاندا کرد ۵
فلانکه‌س پاویۆچوونی له‌گه‌ل
فلاندا کرد.

قَرَبَ فَلَانٌ: فلانکه‌س که‌له‌کی ئازاری
بوو ۵ دهستی خسته سمر که‌له‌که‌ی.
قَرَبَ الْفَرَسُ: نه‌سه‌مه‌که بازیکی هیواشی
هاویشته ۵ یان به‌هیواشی هه‌نگاو
دمه‌ی ۵ دمگوتری: (جاء فلان يقربُ
به فرسه).

قَرَبَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی نزیک کردموه ۵
دمگوتری: (قَرَبَهُ مِنْهُ) و (قَرَبَهُ اليه) و
(قَرَبَهُ عنده).

قَرَبَ الْقُرْبَانُ: قوربانیه‌که‌ی پیشکه‌ش
کرد.

قَرَبَ قَرَابًا: کونده‌ئاوی دروست کرد.
إِقْرَبَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که هه‌ندیکیان له
هه‌ندیکیان نزیک بوونه‌وه.

إِقْرَبَ الْوَعْدُ: واده‌که نزیک بۆوه ۵
دمگوتری: (إِقْرَبَ مِنْهُ) لێ نزیک بۆوه.
تَقَارَبَا: هه‌ریه‌که له‌و دووانه نزیک
بوونه‌وه.

تَقَارَبَ الزُّرْعُ: کشت و کاله‌که نزیکه پێ
بگا.

تقارب الوجد: کاتهکه نزيك بؤوه.

ذوو قرايقي).

تقرب اليه: ههولئ دا ليئ نزيك بيتهوه

القربة: ئهوهي بهشهو حوشتر بهري

ه دمشگوتري: (تقرب الى الله

بؤئهوهي بهياني زوو بيانبا بؤسهر

بالأعمال الصالحة) ههولئ دا

ناو.

بهگردهوي چاك لهخودا نزيك

القربة: بهمانا (القرب) دي.

بيتهوه.

القرب: نزيكي ه خزمایهتي

استقريه: بهنزيكي دانا ه هيواي

دهگوتري: (بيني وينه قرب) ه

خواست نزيك بي.

خاليگه و كهلهكه.

التقريات: دهگوتري: (ظهرت تقربات

القرب: بهمانا (القربة) دي ه بيري ناو

الماء) نيشانهي ههيووني ناو

نزيك ه نهو شهوهي لهسهر ناو

دمرگهوت ه بيرههلهكن و كاريزكه

دهميينهوه تابهياني.

كهدهمگاته بهرده وردمو جوړه

القربي: خزمایهتي.

زيخيك بؤي دمردهكهوي كهنزيكه

القربان: ههرشتيک خوي بي لهخودا

بگاته ناو.

نزيك بكرتهوه ه جا قوربانيو

القارب: بهلم ه بهلمی کيشت

شتي وابي يان کردموه چاكه بي ه

بهلمميكه لهدرنژومويه لهسهر

بياوي هاوونشين و نزيك لهپاشا ه

شيوهي بهلمی ناو ناو.

(ك: قراين).

القرب: كيفو كالاني شمشيرو كيږدو

القربة: خزمایهتي، ليك نزيكي

شتي وا ه تورمگه جوړه جانتاو

لهخزمایهتي دا ه دهگوتري: (بيني

ههميانهيهكه موسافير ههاندئ

وينه قره) ههرشتيک خوي بي

بيداويستی خوي تيډا ههلهمگري.

لهخودا نزيك بکهپتهوه لهقوربانيو

القرب: نزيك ه دهگوتري: (ماهو بعالم

خيرو چاكه.

ولا قراي عالم) نهزاناپه نه

القربة: کوندمو ديمکه ه زمرفيکه له

لهزاناپيش نزيكه ه يان دهگوتري:

پيست دروست دهگري بهم جوړه

(آيته قراي العشي) و (قراي الليل).

لاپهكي دمدوريو ناوي تيډمگري.

القربة: خزمایهتي نزيك ليك نزيكي

الغريب: نزيك لهروي مهكان و شوينهوه

له خزمایهتي دا ه دهگوتري: (هم

يان لهروي ميژووهوه يان لهروي

بنهجهو نژادموه ۵ ههروا ناوه بۆ
بهحرېك لهشيعرى فارسى
كيشهكهى (مفاعيلن مفاعيلن
فاعلاتن).

القريبة: خاوهنى خزمایهتى يان نزيكى
لهشتى ترده.
القوزب: ناويك نهوهنده زۆر بى بهرى
نهگيرى.

المتقارب من الرجال: پياوى كورتهبالا ۵
بهحرېكه لهبهحرى شيعر
كيشهكهى ههشت جار (مفعولن).
المقارب: مامناوهندى لهنيوان باشو
خراپ.

المقرب: پىگهى كورت ۵ شهوړه ۵
پوښتنى شهو.

المقربة: بهمانا (القرابة) دى ۵ پىگای
كورت ۵ يان پىگای كورت
كهدمتگهيهنى بهپىگای درېز ۵
خانو ئوتيل بۆئوهوى پىبوار هشوى
تيدا بدن.

المقربة: ئهسپ يان حوشترو ولاخى تر
كهكاتى نهوميان هاتبى بۆ سوارى
بهكار بهيندرين ۵ ولاخه بهرزه
خۆشهويست بى ناخوړو لهوړو
ئاليكى لى نزيك بكريتهوه.

المقربات: بهمانا (التقربات) دى.
القربوس: قهپوچكى زين، قهپوچكى
پيشهوهو دواوه ۵ (ك: قرايس).

قوت الدّم قوتاً: خوښهكه وشك بۆوه ۵
دمگوترى:

قوت الظفر: خوښ لهژېر نينۆكهكان
كۆبۆوهو وشك بوو.

قوت الرجل: پياوهكه بېدمنگ بوو.

قوت الرجل قوتاً: پياوهكه دهموچاوى گۆرا
لهخهفتهان يان بههوى رقهوه ۵
دمگوترى: (قوت وجهه).

القرت: شتى بهستوى سې.
قرته الامر أو الغم قرئاً: كارهكه
ناپهچتهى كردو ومزعى تيك دا.

قرئ قرئاً: ماندووى كرد.

قرحه قرحاً: بريندارى كرد.

قرح فلاناً بالحق: بهحقو وعهالهتخوازى
پيشوازى له فلانكس كرد.

قرح قرحاً: چهند برين و پوشاويكى پتوه
دمركهوت ۵ دمگوترى: (قرح جلد)،
(وقرح قلبه من حزن).

قرح الخيوان: گيانلهبهرمهكه پهلهى سې
بچكۆله بهناوچاوانىيهوه دمركهوت.

قرح للشئ: خهسى بۆ خوارد.

أقرح فلان: فلانكس دهموچاوى
زېكهو ناوڼاوى بوو.

قارحه: بهمرنگارى بۆوه ۵ پوبهپروى
وهستا.

قرح الشجر: درمختهكه پوځوچرۆكانى
دمركهوتن.

قَرَحَ سَنَ الصَّغِيرِ: ددانی منداله که
خهریکه دمرکهون.

قَرَحَ الْجِسْمَ: جهسته که ی بریندار کرد.

قَرَحَ الْوَشْمَ: شوینی کوتانی خاله گانی

جهسته ی به دمرزی هاژنیه وه.

إِقْرَحْ بِنْرَأْ: بیرمه که ی هه لکه ند

له شوینی ک بیری ل

هه لته که ندرابوو.

إِقْرَحْ الْأَمْرَ: کارمه که ی داهینا، هینایه

گوژی.

إِقْرَحْ الْكَلَامَ: به نیرتیجالو سهرپییی

قسه گانی کرد.

إِقْرَحْ الشَّيْئَ: شته که ی هه لبزارد

دمگوتری:

إِقْرَحْ عَلَيْهِ صَوْتَ كَذَا وَكَذَا: له جیاتی

نهو دهنکی فلان و فلانی هه لبزارد.

إِقْرَحْ الرَّأْيَ: راو بو چونییکی خو ی

ناماده کرد بۆ نه وه ی بیخاته بهر

باس و لی کۆلینه وه.

تَقْرَحَ الْجِسْدَ: جهسته که زیبکه و

دومه ل و ناو له ی تیدا دمرکهوتن.

تَقْرَحْ فَلانَ لِلْأَمْرِ: فلان کهس پوبه پوی

کارمه بووه.

الإِقْرَاحُ: فیکرمو بیرۆکه ناماده

دمکری و شیدمکریته وه و دهخریته

سهر میزی باسو لی کۆلینه وه و

بهرار له سهردان.

القَارْحُ مِنْ ذِي الْغَاظِرِ: نه وه یه و لاخ و

نازه له که پینج سال تهواو بکاو

ددانی په نا ددانی چوارینه ی

کهوتبی و له شوینی نهو که لبه ی تر

پوابی ۵ به کوردی پپیان دمگوتری:

(شيله) ۵ همرکه سیك گویدرێژێك

یان هیسترو شتی وا مامه له بکا

دممی و لاخه که هه لده پچری

دمپوانی ناخو شيله ی کهوتوو یان

نا.

القَرَا حُ مِنْ كُلِّ الشَّيْئِ: پالفته ۵

دمگوتری: (ماء قراح) ناوی صاف ۵

زهویه ک ناماده بی بو کشت و کال و

هیج بیناو باله خانه یه کی تیدا

نه بی.

القُرْحُ: برین ۵ گرو ی ییه که توشی

بیچوه نازه ل دمی.

القُرْحَةُ: زیبکه و دومه ل کاتی دمه گنه

نه وه ی بگهن و ناو مه یان بیته

کیم و زوخاو ۵ (ذو القرح) نازناوی

(امرا القیس) بووه.

القُرْحَةُ: به مانا (القُرْحَةُ) دئ ۵

سپای بییه که به نه ن دازمی

دیره مه میك یان بچو کتر

به ناو چاوانی نه سپه وه دمی.

القَرِیحُ: بریندار ۵ ناوی صاف و

بی گهر د.

قَرِيعَ السَّحَابَةِ: ناوی باران لهکاتی هاتنه خواردهوی دا.

الْقَرِيعَةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: سهرمتاو نۆبه‌ره‌ی شت ۵ دمگوتری: (شربت قریعة البئر): نۆبه‌ره‌ی ناوی بیرمه‌م خوارده‌وه په‌که‌مه‌جار که‌ناوی بیرمه‌کیان دهره‌ینا من لیم خوارده‌وه.

الْقَرِيعَةُ مِنَ الْإِنْسَانِ: سروشتو ته‌بیعه‌تی مروف نه‌و سروشتو فیه‌رته‌ی له‌سه‌ری دروستکراوه ۵ مه‌له‌که‌و خودا دادیکه ئاده‌میزاد به‌هوی نه‌و مه‌وه‌یه‌یه‌وه دمتوانی پای په‌سه‌ند دهره‌پئی و هسه‌ی جوان و ناوازه بلی و شتی نایاب دهره‌پئی.

قَرَدَ الْمَالُ قَرْدًا: ماله‌که‌ی که‌سب کردو کۆی کردموه ۵ دمگوتری: (قَرَدَ لِعِيَالِهِ) مال و سامانی بۆ خیزانی کۆکرده‌وه.

قَرَدَ الْبَعِيرُ قَرْدًا: حوشرمه‌که نه‌سه‌پئی زۆر بوون.

قَرَدَ الشَّعْرُ وَالصُّوفُ: مو و خوریه‌که گرژ بوو گرئ‌گرئ و هستاو که‌میلی به‌قه‌راخه‌کانیه‌وه زۆر بوو.

قَرَدَ الْأَدِيمُ: پیسته‌که داوه‌شاو دا‌پزی.

قَرَدَ فُلَانٌ: فلانکه‌س به‌هوی زمانگیران و ماندوبوونه‌وه بئ ده‌نگ بوو.

قَرَدَ لِسَانُ فُلَانٍ: زمانی فلان ره‌وان نه‌بوو توری و پرته‌پرتی پیوه دیار بوو.

قَرِدَتْ أَسْنَانُهُ: ددانه‌کانی بچوک بوونه‌وه‌و که‌میك له پوکه‌کان جیابوونه‌وه ۵ ده‌شگوتری: (قَرِدَ فَمُهُ).

أَقْرَدَ الْبَعِيرُ وَغَرَهُ: حوشرمه‌که نه‌سه‌پ حوشری زۆر بوون.

أَقْرَدَ فُلَانٌ: فلانکه‌س بی‌دمنگ بوو خۆی به‌مردوو نیشان دا ۵ زمانی گیراو بی‌دمنگ بوو.

أَقْرَدَ إِلَى فُلَانٍ: زه‌لیل و ملکه‌چی فلانکه‌س بوو.

قَرَدَ فُلَانٌ: فلانکه‌س زه‌لیل و ملکه‌ج بوو ۵ ده‌شگوتری: (قَرَدَ إِلَى فُلَانٍ).

قَرَدَ الْبَعِيرُ: نه‌سه‌پئی ناو جه‌سته‌ی حوشرمه‌کی دهره‌ینا.

قَرَدَ فُلَانًا: به‌نهرمو نیانی فیلی له فلانکه‌س کرد.

تَقَرَّدَ الشَّعْرُ وَغَرَهُ: مووی گرژبوون و تیک هالا.

تَقَرَّدَ الدَّقِيقُ وَغَرَهُ: نارده‌که له‌ناو ناوه‌که کلۆ کلۆ بوو ۵ همر له‌م مانایه‌دایه که عومهری کوپی خه‌تتاب دمه‌رموی:

(ذري الدقيق وأنا أحرك لنلا بتقرّد) تو واز له‌ناردمه‌که بی‌نه له‌ناو ناوه‌که‌دا من تیک هه‌له‌ده‌دم

بۆنەمەى كۆكۆڭۈ نەمەستى.

الْقَرَادُ: جۆرە نەسپىيەكە قاچى زۆرى

هەن لەناو كۆلك و موى ئاژەل و

پەروپۇلى بالىنىمدا دەمى ە گۆى

مەمەك.

الْقَرْدُ: مەيمون ە نىزىكتىن گيانلەبەر

كە دەشوبەيتتە مەۋە ە (ك: أقراد

وقرود وقرودة).

الْقَرْدُ: نەمە كەمىل و خىشت و خۇل و

گەندە مەۋمىيە كە لەكۆلك و خورى

هەلەمەمەى ە لەقە دارخورما كە

تويكىلى ئى داپنەرايى.

الْقَرَادُ: نەسپى و مۇرانە كەلەناردو

چەند جۆرە خواردنىك و داردا

بەدى دىمكىر و ەمەروا لە خورى و

شى واپىش دا دەمى.

الْقَرْدُ: بىدەنگ و ژىردەستە.

قَرْدُ فُلان: فۇلانكەس زەلىل و ملكەچ بوو

ە خۇى بچوك كەدمە.

إقَرْنَح الرجلُ: پياوكە خۇى نامادە كەرد

بۇ شەپ.

إقَرْنَح لفلان: دەستىزى كەردە سەر

فۇلان.

الْقَرْدَحَةُ: نەمە پارچە سىڭۆشەيەيە

كەلە غوزىروفي قورگ دا

دەردەمەمەى پىى دەگوتى سىوى

نادەم.

الْقَرْدُوحُ: مەيمونى گەۋرەمە زەلام.

الْقَرْدَةُ: زەۋىيەكى تەخت و پتە و و

بەرزە.

الْقَرْدُودُ: بەمانا (الْقَرْدُودُ) دى.

الْقَرْدُودَةُ: فەقەرە ە سەرانسەرى كىو ە

(ك: قراديد).

الْقَرْدِيدَةُ مِنَ الرجال: پياوى قەسە توندو

قەسە پەرمانا و بەپىز ە شىۋەلى

ناۋقەدى پىشت ە (ك: قراديد).

الْقَرْدُوحُ: جۆرە نەسپىيەكە لە جەستەى

خوشترو مەرىشك دا پەيدا دەمى ە

تاكەكەى (قَرْدَحَةُ).

الْقَرْدُوحُ: مېرولەى بچكۆلە.

قَرُ قَرِيْرًا: بالىدەكە قىرانى، كەۋەكە

قاسپاندى.

قَرَّت الحَيَّةُ: مارەكە قىشكاندى.

قَرُ عَلَيْهِ الماءُ قَرِيْرًا: ئاۋى بەسەردا

هەلپىشت.

قَرُ اليَوْمَ قَرًا: نەمەپۇ سارد بوو.

قَرُ بِالْمَكَانِ قَرًا وَقَرَارًا وَقَرِيْرًا: لەشۋىنەكە

نىشتەجى بوو، دامەزرا ە دەگوتى:

(قَرَرْتُ فِي هَذَا الْمَكَانِ طَوِيْلًا) زۆر لەم

شۋىنەدا مامەۋە.

قَرُ اليَوْمَ قَرًا: نەمەپۇ زۆر سارد بوو.

قَرَّت عَيْنُهُ: چاۋى قىتكاىى ەات ە (فەر

قېر العىن).

أَقَرَّ: كەۋتە ناۋ سەرمەۋ سۆلەۋە ە

اصابتهم قِرَّةً: سهرما لیئی داون ۵
 ههرجۆره لهرزو سهرمایهك تووشی
 نادهمیزاد بی.
 الْقُرَّةُ: ههرشتیک چاو پیی خوش بی و
 فینکایی چاوبی ۵ دهگوتری: (هر
 قُرَّةُ الْعَيْنِ) نهو هوی فینکایی چاوه ۵
 یان دهگوتری: (هر في قُرَّةٍ مِنَ الْعَيْشِ)
 نهو له گوزمرانی خوش دایه و ژیا نی
 نهروم نۆله ۵ بنکری بنکی مهنجهل.
 قُرَّةُ الْعَيْنِ: روهکیکی ناوییه و
 ته مهندریزه لهدم جۇگا و شوینی
 ئاودراودا دهرۆی گه لاکهی سهوزمو
 دهخوری و هگوو نه سپیناخ و
 که رهوزو شتی وا.

الْقُرُورُ: ناوی سارد که بۆ خوشۆردن
 به کاربی ۵ فرمیسی سارد که له کاتی
 خوشی دا دهرژیندرین ۵ ئافره تیک
 که پیویست نهکا کل له چاو بی.
 الْمُسْتَقَرُّ: چهسپانندن بهردهوام بوون ۵
 دهگوتری: (لِكُلِّ نَبَأٍ مُسْتَقَرٌّ) بۆ
 ههموو ههوائیک ناکام و
 سهرمنجامیک ههیه ۵ (صار الأمر الى
 مستقره) کاره که گهیشه ناکام و
 جیگیر بوو.

الْمَقَرُّ: شوینی نارامگرتن و جیگیربوون
 ۵ (ك: مَقَارَ) ۵ دهگوتری: (أذكرني في
 المقار المقدسة) له شوینه پیرۆزهکان دا

یادم بکهو بیرت نهجم ۵ شوینیک
 نادهمیزاد بیکاته شوینی نیشتهجی
 بوونی خۆی.
 الْمَقَرُّ: نهندامی لیزنهیه که که لیزنه که
 رونهکردهوی رای لیزنه که بهو
 دهسپین.
 الْمَقَرُّ: (امر مَقَرُّ) کاریکی چهسپاو و
 برپا پی کراو ۵ ههرمانیک واژو
 کرابی له لایهن که سی که وه
 روجهستی نهو واژوکردهی هه بی
 ۵ له بواری قوتابخانه و خویندگارم وه
 کۆمه له سهرمباس و زانیاریه کن
 پیویسته قوتابی له ماوهیه کی
 دیاریکراودا بیانخوینی و فیریان
 بی.

الْمَقَرَّةُ: ههوزی بچوک که ناوی تیدا
 کۆبیته وه.
 المقرور: دهگوتری: (يوم مقرر) رۆژیکی
 ساردو سهرمایه ۵ (رجل مقرر)
 پیاویکه سهرما لیی داوه.
 قَرَسَةُ الْبَرْدِ قَرَسًا: سهرما تینی بۆ هیئا
 ۵ دهست و قاچی چواندون.

قَرَسَ الْمَاءُ: ئاومهکی زۆر سارد کرد.
 قَرَسَ الْبَرْدُ قَرَسًا: سهرما توندبوو تینی
 هیئا.

قَرَسَ الْإِنْسَانُ: نادهمیزاد که سهرما لیی
 دا دهست و قاچی چون و لهجم و جۆل

کهوتن و نه پتوانی کاربکا ۵ دمگوترئ:
(قَرِسَتْ أَصَابِعُهُ) دمست و پهنجهی
چون و کاریان پی ناکرئ.

أَقْرَسَ الْعَوْدُ: دارو شوړک و نه مامه کان
وشک بوون و بههوی سهرماوه
ته پرایان تیدا نه مامه.

أَقْرَسَ الْبَرْدُ أَصَابِعَهُ: سهرما دمست و پلی
چواندن و جم و جوتیان پی ناکرئ ۵
دمگوترئ: (أَقْرَسَهُ الْبَرْدُ) سهرما
دمست و پهنجهی چواندن و هیچی
پی ناکرئ.

أَقْرَسَ الْمَاءُ: ناوکه‌ی زور سارد کرد.

قَرَسَ الشَّيْءُ: زیندمپهوی کرد
له سارد کردن شته که ۵ دمگوترئ:
(قَرَسَ الْمَاءُ فِي الْإِنَاءِ) ناوکه‌ی
له قاپه که دا زور سارد کردو
که پاندیبه ناستی بهستن.

الْقَارِسُ: سهرمای کوشندو زور سارد ۵
دمگوترئ: (أَصْبَحَ الْمَاءُ قَارِسًا) ناوکه
زیاد له نه ندازه سارد بوو.

الْقَرَسُ: سهرمای زور به شیدمت ۵
دمگوترئ: (لَيْلَةُ ذَاتِ قَرَسٍ) شهویکی
زور سارد ۵ سهرماو سوؤلو
سههؤل به ندان.

الْقَرَسُ: شتی بهستو و بوو به سههؤل ۵
سهرمای توندو کوشنده.
القریس: دمگوترئ: (أَصْبَحَ الْمَاءُ قَرِيسًا)

ناوکه بهستی بوو به سههؤل ۵
خواردنی به سههؤل بوو به سهرما
بهستو ۵ دمگوترئ: (سَمَكٌ قَرِيسٌ)
ماسیه‌کی کولاو یان برزاو یان
بههوی سهرماوه پهق کراوه بووه
به سههؤل بهستو.

قَرَشَ الشَّيْءُ قَرَشًا: شته‌کی لیروم لهوی
کوکردموه و خستیه سهر یه که ۵
دمشگوترئ: (قَرَشَ لَعِيَالَهُ) کاسبی بو
مال و مندالی خوی کرد.
قَرَشَ مِنَ الطَّعَامِ: که میکی له خواردنه که
دمسته‌کوت.

قَرَشَ فِي مَعِيشَتِهِ: ژبانی ته‌نگو
گوزمرانی ناخوش بوو.
قَرِشَ قَرَشًا وَقَرَشَةً: پوخساری دامالندرا
له پهر زور سورمفلئ.

أَقْرَشَتِ الشَّجَّةُ: نیسقانه‌کی درز
پی برد و هل و رد و خاشی نه کرد.
أَقْرَشَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانکه‌س فیتنه‌یی
کردو چرنوکی له فلانکه‌س گرت ۵
عه‌یب و عارمکانی پی گوتن.

قَرَشَ بَيْنَ الْقَوْمِ: نیوانی خه‌لکه‌کی
وروژاندو فیتنه‌یی له ناویان بهرپا
کرد.

قَرَشَ لَعِيَالَهُ: کاسبی بو مال و مندالی
خوی کرد.

قَرَشَ فُلَانًا: فلانکه‌سی به‌قورمیشی
له‌قه‌لهم دا.

إِقْتَرَشْ لَاهِلَه: مال و سامانی بۆ مال و
مندالی خوی کۆکردموه.

إِقْتَرَشْ الرِمَاحُ: رېمبهکانی لیک
خشاندن و دمنگیان ئی هات.
إِقْتَرَشْ فُلان بفلان: فلانکەس فیتنەیی
بۆ فلان کردو ویستی زیانی پی
بگهیهنی.

تَقَارَشْ القَوْمُ: خەلکەکە کەوتنە و یزە
پەکتی و لیکیان دا.
تَقَارَشْتَ الرِمَاحُ: رېمبهکان لیک خشان
دمنگیان ئی هات.

تَقَرَّشْ القَوْمُ: خەلکەکە کۆبوونەوه.
تَقَرَّشْ فُلان فِی مَعِيشَتَه: فلانکەس
گوزمرانی تەنگ بوو.

تَقَرَّشْ لَاهِلَه و عِيَالَه: مال و سامانی بۆ
خیزان و مندالی کۆکردموه.

تَقَرَّشْ الرَّجُلُ: پیاوگە خوی
بەقورپەشی حیساب کرد و خوی
شوبهاند بەقورپەشییهکانەوه و
خوی لەکارو پێشە پەست و نزم
بەدوور گرت.

تَقَرَّشْ الرِمَاحُ: رېمبهکان لیک خشان و
دمنگیان هات.

تَقَرَّشْ الْمَالُ وَالْمَتَاعُ: مال و کالای
کۆکردموه.

تَقَرَّشْ الشَّيْئُ: شتەکە یەکە یەکە
ومرگرت.

الْقَرَشُ: ئەوهی لیرو لەهوی
کۆدمکریتەوه.

الْقَرَشُ: جۆره ماسییهکی غوزروفیه
ترسناک و زەپنەخرویه و جۆره
پارمیهکە لەهەندێ وڵادا مامەلە
پی دمری، ئەندازە ئەم جۆره
پارمیه بەگۆهری پۆژگار و کات و
شوین گۆرپەراوه و دەرگۆر، نیستا
بەشیکی لەسەد بەشی جۆنەپیی
میسری یان لیرە (ک: قروش).

قَرِيش: خێلێکی عەرەب و دەرچەوه
سەر موزەر و لەمەکە و دەورویەری
نیشتەجی بوون حەزەرتی
موحەممەد (پێغەمبەرەری
ئیسلام (د.خ)) لەو ھۆزە عەرەبە
رەسەنەپە.

الْقَرَشَةُ: خرەخرمی سمی ئەسپە کە
بەکۆمەل دەرپۆن بەتایبەتی
کەبەشەو دەرپۆن دمنگە کە باش
دەبیستری و خرە گۆیز کە
بیانجولینی.

الْقِرَاشُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی خۆ
تیئەتقورتینەر لەکار و بارێک کە
پەپومندی بەئەومووە نیە و پیاوی
سەر زل.

الْقَرِيشُ: بەھێز و جۆره پەنیرێکە
چەوری کەمەو و شکە.

الْمَرْشَةُ: سالی گرانی و قات و قری.

الْعِرْشُ مِنَ الرِّجَالِ: بیاوی زور خور ۵
(ك: قراشب).

قَرَصَهُ قَرَصًا: نه قورجکی لی گرت.

قَرَصَهُ الْبَرْغُوثُ: میثوله گهستی.

قَرَصَتْهُ الْحَيَّةُ: مار پیوهی دا، گهستی.

قَرَصَ الْعَجِيْنُ: هه ویره که ی ههنگوتک
ههنگوتک کرد.

قَرَصَ الرِّجْلُ: بیاومکه بهردموام بوو
له سمر نهفرین کردن و باسکردنی
پاشمله به خراپه.

قَارَصَهُ: ههریه که له وانه نهزیهتی
نهوی تری دا بهزوبان و تانهو
تهشمر لکیدن ۵ دهگوتری: (کان
بینهما مقارصات).

قَرَصَ: بۆزیدمروپی له مانای (قَرَصَ)
دی.

قَرَصَ الْعَجِيْنُ: هه ویره که ی کرده
ههنگوتک ههنگوتک.

قَرَصَ الْمَاءَ: ناومکه ی نهو منده ساردکرد
زوبان بتهزینی.

تَقَارَصَا: نهو دووانه ههریه که یان
به قسه ی ناخوش پیک گوتن
نهزیهتی نهوی تری دا

الْقَارِصُ: دوی ترش و ماستی ترش
که زوبان بگهزی ۵ دهمبایه که و مگوو
میثوله دهگهزی.

القَارِصَةُ: جنیو و قسه ی ناشیرین که
دمروونی بهرامبهر نازار بدا ۵ (ك:
قوارص).

القراصيا: درهختیکی بهرداره له پیپی
(الوردية) یه له ولاتی میصر پیپی
دهگوتری بهرقوقی وشك بوو ۵
له ولاتی شام پیپی دهگوتری قووخه
وشكه.

القَرَاصُ: دهگوتری: (لجام قَرَاصُ)
لغاویکه نازاری و لاخه که دما.

القَرَاصُ: رومکیکه دهمبیهته رومکی

جیرجیر، درێژدنبی و گولتیکی
زمردی ههیه تفتی و تیژیکی
تیدایه و مگوو تفتی جیرجیر، بهره
دهنکیکی وردو سووری ههیه
چهیوانات چهزی له خواردنیهتی ۵
همروا ناوه بۆ رومکیکی گیایی له
پیپی (القراصية) چقلیکی زور
باریکی ههیه نهگهر مروف دهستی
بگاتن تیپی رادهچن و زمرداویکی
تیزو سوتینهری لی دیتهدمرو نازار
لهدهستی دا پهیدا دهکا ۵ ههروا ناوه
بۆ رومکی (الوَرَس) که رومکیکی
(الفراشية) یه و له ولاتی عهرهبو
حهبهشه و هیندوستان دمروئی،
مادمیهکی سور رهنگی پاتینجی
تیدایه ۵ همروا ناوه بۆ (البابونج)

که گوئسپی (الأقحوان) ه بهوشکی ه
دمشگوترئ: (أحمر قَرَص) سوری
زؤرسور.

القُرْصُ: پارچه ی پانه ومبووی که وانهیی
ومکوو سینی و دیرهم و دینار و
شتی و ا یان شیوه ی نان ه هروا
ناوه بؤ دیمه نی که وانهیی خؤر ه
دمگوترئ: (غاب قرص الشمس) ه
هر و ناوه بؤ پارچه ناسنیکی
که وانهیی ومکوو مه تال که مندا
له جؤره یارییه ک دا هه لی دمدن
بؤنه وه ی بزائن کامیان دمتوانئ
دوورتر بیه اوئزئ ه (ک: أقراص
و قرص).

القُرْصَةُ: نانئکی بچوکی پانه ومکراوی
که وانهیییه ه (ک: قُرْص).
القُرْصُ: لغاویک نه زیه تی نه سب بدا.
المِقْرَاصُ: کیردی سمر که وانهیی ومکوو
جزوی دوپشک.
المُقْرَصُ: (حليّ مقْرَص) خشلی
که وانهیی و خپ.
المِقْرَصُ: زهر فیکه شتی تیذا قارص
دمکری.

قَرَصَ فلان: فلانکس به ته نیا نانی
خوارد.
قَرَصَتِ المرأةُ: نافرته که به شیومه کی
ناشیرین پویشت.

قَرَصَ الكتابُ: بیتئ کتیبه کی
به وردی لیک نزیک دیرمه کی
نوسییه وه.

تَقَرَّصَتِ المرأةُ: نافرته که کشایه وه
خوی حه شار دا.
القُرْصان: دزو جه ردمی ناو دمیا ه
(ک: قَرَاَصَة).

القَرَصَنَةُ: هه لکوتانه سمر که شتی و
که می له ناو دمیا دا.
قُرْصُ الشَّيْءِ قُرْصًا: شته کی به مقه ست و
گاز و شتی و اهه لپری ه دمشگوترئ:
(قُرْصَ بنابه) یان (قرضه الفأرة).
قُرْصَ المكانَ: له شوئنه کی لادا.

قُرْصُ فلانًا: پاداشی فلانکسی دایه وه.
قُرْصَ الشَّعْرَ: شیعری دانا، شیعری گوت.
أَقْرَصُهُ: قهرزی دایه ه دمشگوترئ:
(أَقْرَصُهُ المَالُ و غیره).

قَارِصُهُ مَقَارِصَةٌ وَقِرَاصُ: قهرزی دایه ه
مالئ دایه، پارهی دایه بؤنه وه ی
بازرگانی پیوه بکاو قازانچ و
زهره ریان به پزیه ک بی که له سمری
پیک دین ه پاداشی چاکه ی دایه وه
یان تؤلّه ی خراپه کاری لی ستاند.

إِقْرَضَ من فلان: قهرزی له فلان
ومرگرت.
إِقْرَضَ عِرْصُهُ: غه یبه تی کرد و
به خراپی لی دوا.

إنقرض الشيء: شتهکه برپایه وه.

إنقرض القوم: خه لکه کهه پویشتن و کهسیان لی نه ما.

تقارضا الشيء أو الأمر: بهنؤبهو نؤره

شتهکه و مردمگرن، هه رجاره بو

یه گیان دهبی ه دموگوتری: (هما

یتقارضان الشاء): هه ریه که لهو

دووانه ستایشی یه کتر دمکه نو

به یه کتر دا هه لده لئین ه (الخصمان

یتعارضان النظر) نهو دوو دژه

یه رفقه وه بو یه کتر دمروانن ه (القوم

یتعارضون الشیعر) خه لکه کهه

شیعریان بو یه کتر خویندموه.

إستقرض منه: داوای قهرزی

له فلانکس کرد.

القراضة: نهو پرزو پالو سهره

مقهست و وردمو پرده یه به هو

برین و راسته و پاسته کردنی شته وه

هه لدمومری ه دموگوتری: (قراضة

الذهب وقراضة الثوب).

قراضة الفأرة: نهو پهتک و پالهی

له نا کامی جهوال برین و خواردنی

مشک هه لدمومری.

قراضة المال: مالی خراب و بی که لک.

القراضة: کهسیک غه یبه تی خه لک بکا

ه خمخور کهه مؤرانه که له دارو

کاغه زو خوری و ریس و شتی وا

دما.

القرض: نهو مالی دهیدی به یه کیکی

تر به قهرز ه هه رکاریک ئاده میزاد

بیکا بهو هیوایه ی پاداشی له سهر

و مربرگرت ه وه.

القرض الحسن: قهرزیکه بدری به بی

سودو قازانجی بازارگانی ه (ك:

قروض).

القرض: به مانا (القرض) دی.

القرض: شیعر.

المقراض: مقهست، هه رشتی قوماش و

شتی وای پیج بری ه دموگوتری:

(لسان فلان مقراض الأعراض)

زوبانی فلانکس مقهستی برین و

درینی ناموسی خه لکه.

المقرض: (ابن مقرض) گیانله به ریکه

دمشوبه یته جهقه ل (ابن عرس)

به لام نه م توژی جهسته ی لهو

که وره ترمو زور و ه کوو جهقه ل

کیوی نیه، له پیچی (السمورية) و

گوشت خوړه.

قرض فلان: فلانکس به چایسیه وه

شته کهه ی خوارد ه شتی و شکی

خوارد.

قرض الشيء: شته کهه ی به توندو

زهخت بری.

قرض اللحم: هه موو گوشته کهه ی

خوارد.

قَرَضَبُ الذَّنْبُ الشَّاءُ: گورگه که همه مو و
مه رمه که می خوارد.

القِرْضَابُ: چلیس و نه و سن له خواردن
دا ۵ دزو جه رده ۵ شیر ۵ شمشیری
برنده که ویرای گوشت نیسقانیش
دمبرئ ۵ (ك: قراضية).

قَرِطُ المَعزَى قَرِطاً: بزنه که دوو
گواریلای گوشتینی همه بوون به لای
گوچکه کانی هه لواسرابوون ۵ (وهو
أقرط وهي قرطاء).

قَرِطُ الجارية: گوارهی له گوچکه
کچه که کرد.

قَرِطُ السراج: سوتاوییه که له پلّیه
چراکه هه ئومراند بۆنه وهی باش
بسوتئ و پوناکی بدا.

قَرِطُ الكراث وغره في القدر: له ناو
هاپه که دا گیاه شته که له هه نجنی
بۆنه وهی بیکوئینی و بیکاته پیخۆر.
قَرِطُ فَرَسَهُ: لغاوی نه سپه که له خسته
دوا گوپییه کانی هه وه له هکاتی
غارپیکردنی دا ۵ دهشگوترئ: (قَرِطُ
الفرس عيائه).

قَرِطُ الحَيْلِ: نه سپه که له هه ئا بو
بازدانی خیراو بهشیدمت.

قَرِطُ علی فلان: کهم کهم شتی دا به
فلانکهس.

قَرِطُ علیه في الطلب: زۆر نیلجافی کرد

له داواکردن لئی.

قَرِطُ اليه رسلاً: خیرا بپاویکی نار
بۆلای.

تَقَرَّطت الجارية: گوارهی له گوچی
کچۆله که کرد.

القاريط: دهنکه خورمای هیندییه.

القراط: چرا ۵ بلّیسه چرا ۵ ناگر.

القراطة: نهو سوتاوییه پلّیه چراپه
که دمکپندرئ بۆنه وهی شوقه که له
خۆش بی و پوناکی زیاد بکا.

القَرِطُ: گواره که دهکریته نه رمه
گوچکه ۵ سوردها ۵ بلّیسه ناگر ۵
روهکیکی گیایی له مورپییه و مکوو
وینجه وایه.

القَرِطُ: جۆره سهوزمو میومیه کی سهر
سفرمیه.

القراط: پیومریکی کیشان و پیوانیه
نه نندازه که له به گویره پۆزگار
گوژانی به سهردا هاتوو ۵ نه مپۆ
کی شه که له جوار دهنکه گهنمه،
له کیشانی زپدا سی دهنکه گهنمه ۵
له بواری پیومری دا به شیکه له
بیست و جوار بهش ۵ له بواری فیدان
دا برهتییه له سه دو حهفتا و پینج
مهتر.

قَرِطَب فلان: فلانکهس رقی هه لسا ۵
دهگوترئ: (قَرِطَب علیه) رقی ئی

ههئساو لایی تورپه بوو ۵ بازیکی
توندو بههیزی هاویشته.

قرطب فلاناً: بهپشتا فلانکەسی خسته
سەر زەوی ۵ بهسەر پشته ملی دا
خستی ۵ دمگوتری: (طعنه فُقرطَبه).
قَرطَبَ الجَزَر: گوشت و ئیسقانی
کوشتییهکە ی بپری.

قَرطَس: نیشانهکە ی ههنگاوت.

تَقَرطَس: بههیاک چوو، فهوتا.

القِرطاس: لاپهڕه کاغەز کە له سەری
دەنوسرئ ۵ هەر شتیک دەنریتەوهو
دەکریت به نیشانه ۵ دمگوترئ:
(زَمی فُقرطَس) تەفەنگەکە ی
هاویشته و نیشانهکە ی پێکا ۵ جوړه
بوردمیهکی میصریه ۵ حوشری
گەنج و تازه پێگەیشتهو ۵ ئافرمتی
تازه پێگەیشتهووی سپی پێستهو
بالا بهرز ۵ ولاخیک رەنگی سپی
تهواو بی و پەلە ی رەشی تیدا نهبن
۵ پەره کاغەزێک لول دەدرئ لای
سەروی پان و بنهوه ی تهسک
گولە بهرۆژه و شتی وای تی دمکری
بۆ خواردن ۵ (ک: قراطیس).

قَرطَم الشيء: شتهکە ی برپیهوه.

قَرطَم الخفاف الخف: خوف دروست
کەرەمکه لوتی بۆ خوفهکە ی دروست
کرد.

القُرطُم: رومکیکی کشت وکالییه،
گولەکە ی بهکار دهیندرئ بۆ
تهوابیل و بۆ گوپینی رەنگی
خواردنهکە، رەنگیکی سوریشی لئ
بهرهه دهیندرئ.

القُرطوم من الخف: لوتی خوفه
ئەوشووئە ی سەرمهپهنجە ی
تیدمکری.

قُرط القُرط قرطاً: گزگلیک و شتی وای
کۆکردموه.

قُرط الخلد: پێستهکە ی دەباغ کرد بهتالی
گزگلیک ۵ دمگوترئ: (قُرط السقاء)
کوندمو مهشکهکە ی دەباغ کرد
خارانندی ۵ پندری کرد.

قُرط فلان قرطاً: فلانکەس دوا ی هیچ و
پوچی و بی ریزی بۆ بهرپزدارو
گهوره و قسه رۆیشتهو.

قُرط فلاناً: مهدهی فلانکەسی کردو
پهسنی ئەوی یاس کرد.

قُرط الكتاب: یاسی لایهنی باشی
کتیبهکە ی کردو پتیدا ههنگوت.

تقارطاً المدخ: ههریهک لهو دووانه
مهدهی پهکریان کرد ۵ دمگوترئ:

(هما يتقارطان) ئەو دوو کەسه
پهسنی پهکریان درێژه پێدا.

القارط: ئەو کەسه ی گزگلیک
کۆدمکاتهوه.

الْقَرَأْتُ: گزگلك فروش.

الْقَرَطُ: درهختیکی گهورهیه، قهدیکی

نهستوری ههیه ومکوو داری گوژ،

جۆره درهختیکه لهجۆری

(السنط)ی عهرهیی سه مفیکی

مه شهووری لی دمردمهیندری.

الْقَرَطَةُ: گزگلك ه پان بهریکی ومکوو

گزگل وایه.

الْقَرَطِيُّ: دهگوتری: (ادیم قرطی)

بیستیکی دهباغ کراو بهتالی

جهوتو گزگلكه.

قَرَعَ الشَّيْءُ قَرَعًا: لهشتهکه ی دا، شتهکه ی

کوتا ه دهگوتری: (قَرَعَ الباب)

لهدمرگاکی دا تهقولباپی کرد ه (قرع

راحِلَتُهُ بالسُّوطِ وَقَرَعَ الْمَسِيَّ بِالْقِرَاعِ).

قَرَعَ الذُّهْرُ بقَرَاعِهِ: رۆژگار به بهلاو

کارهساتی خۆی فلانکهسی کوتا.

قَرَعَ فَلَانًا الْأَمْرَ: کوتوپر کاریک بۆ فلان

پهیدا بوو.

قَرَعَ فَلَانًا بِالرَّمَحِ: بهرمب لهفلانکهسی

دا.

قَرَعَ الدَّابَّةُ بِلِجَامِهَا: ولاخهکه ی بهلغاو

کیشایهوهو نهیهیشت برپا.

قَرَعَ فَلَانًا بِالْحَقِّ: فلانکهسی بهحهقو

بهئگه دهمکوت کرد ه کیشی کرد

بۆکارمکه ه ههول و تی کۆشانی

لهکارمکهدا بۆ فلان چرکردهوه.

قَرَعَ لَهُ الْعَصَا: گۆجانی نیشان درا ه

بهعهصا تهقه ی بۆ گرا ه واته ناگادار

کرایهوه که نهو نیشه ناوایه و نهوه ی

پێویسته.

قَرَعَ عَلَيْهِ سَنَةً: لهبهشیمانی خۆی ددانی

بهیهک کیشان.

قَرَعَ الشَّيْءُ: بهشیوه ی قورعهو پشک

شتهکه ی ههئیزارد.

قَرَعَ الْفِنَاءُ قَرَعًا: خانومه، حهوشهکه

لهدانیشتون و میوان جۆل بوو.

قَرَعَ مَاءُ الْبُئْرِ: ناوی بیرمکه وشکی کرد ه

کۆتایی هات.

قَرَعَ فَلَانٌ: فلانکهس سه ری توشی

کهجهلی بوو ه (فهو أقرع وهي قرعاء)

ه (ك: قُرْعٌ، وقرعان).

قَرَعَ النِّعَامَةُ: نهعامهکه بهروپۆلی سه ری

لهبهر پیری ههئومرین و پوتایهوه.

قَرَعَ الْفَصِيلُ: بیچوه نازهلهکه (کاوپرکه)

لهمل و قاجی دا بهئهپهئهو زیبکهو

دومهل پهیداوون خوری و بهمرگنی

دهست و ملی پوتایهوه ه (فهو قُرْعٌ

وقرّيع).

أقرع الغائص: کابرای مهلهوان گهیشه

بنکی ناومه.

أقرع المسافرين: موسافیرمکه نزیک

مهنزلی خۆی بۆوه.

أقرع الى الحق: گهپایهوه بۆ حهقو

پاستی.

أقرع عن الشيء: لهشته که گهرايموه.

أقرع بين القوم: قورعه و پشکی خسته
ناو خه لکه که و له ناو پاندا قورعه ی
کرد.

أقرع الدابة: ولاخه که ی به لغاو و
پیشمه که گرته وه پشمو لغاو که ی
توند کردو ولاخه که ی سهری
بهرز کرده وه له رویشتن و خیرا
رویشتن گرتیه وه.

أقرع الفحل: هه حله که ی به سته وه
بوئه وه ی نه توانی بگاته حوشترمه که
ه (فهو مفرع).

أقرع فلاناً: باشترین مالی خوی دا
به فلان.

أقرع فلاناً فعلاً: که له نیتریکی ره سنی
دا به فلان.

قارَعَ الأبطال: پالنه وانه کان له شهرو
روبه رو بوونه ودا به شمشیر لیکیان
دا.

قارَعَ القوم: خه لکه که له ناو خویان دا
پشک و قورعه یان کرد ه دهمگوتری:
(قارَعَهُ قَرَعَهُ): قورعه ی له گه لدا
کردو قورعه که ی تی برده وه.

قارَعَ فلاناً بالرمح وغیره: به رمب
که وخته ویزه ی به کتر.

قَرَعُ فلاناً: به لومه و سهرز نهشت
فلانکه سی کوتا.

قَرَعُ الأقرع: چاره سهری که چه لیه که ی
کرد.

إقترعوا على شيء: له سهر شتیک
قورعه یان کرد ه دهگوتری: (إقترعوا
فيما بينهم): خه لکه که له ناو خویان
دا قورعه یان کرد.

إقترع الشيء: شته که ی هه لیزارد.
تقارَعَ القوم: خه لکه که قورعه یان کرد.
تقارع القوم بالرمح: خه لکه که به
رمب که وخته ویزه ی به کتر و لیکیان
دا.

تَقَرَّعُ الجلدُ: پیسته که له که چه لی پاک
بووه.

تَقَرَّعُ الرجلُ: پیاومکه خه وی زپاو ههر
جنگلی دان و نه مدیو و نه ویدیوی
کردو خه وی تی نه که موت.

الأقرع: که سیك که چه ل بووی ه
داریک تو یکلی پیوه نه مابن و سپی
کرا بی ه زور ره قو پته وه ه
دهگوتری: (ترس أقرع) مه تالیکی
زور قایم و پته وه ه (سیف أقرع)
شمشیریک ناسنه که ی پته و بی و بو
شهره شمشیر زور باش بی و
شمشیری تر که ل بکا.

القارعة: قیامهت ه به لاه کاره سات.
قَرَعَتْهُمُ قوارع الدهر: به لاه کاره ساتی
روژگار نه وه قه ومه ی کوتا و برستی
تی برین.

- القُرَاعُ: که چه لی.
- القُرَاعُ: دار کوتکه، بالندمی که له پیچی (النقاریة) جهستهی مامناو منجیه، دمندو کیکی به هیزی پیو دیه له دارو درمختی دمکوتی و کونی دمکا نه گمر دارمکه کمرمی تیدا بی دهری دینی و دمیخوا.
- القُرَاعَة: چه رخی ناگر کردنه وه.
- القُرْع: کوله که به زوری عمره ب پیی ده لئین: (الدُّبَاءُ).
- القُرْع: که چه لی، نه خوشی پیست و شوینیک گیای لی نه پوی و گروی حوشر و کوزو ناغه لی خالی له حوشر.
- القُرْع: که سیك خهوی لی نه کهوی و نینوک گهندهل و قه لشت بردو و دمگوتری: (رجل قرع وظفر قرع).
- القرعاء: میینهی (الأقرع) و باغیک که نازهل هه موو گیاو گزه کهی خواردبی و هیجیان تیدا نه هیشتبی و دمگوتری: (جاء فلان بالسوءة القرعان) فلانکس خراپه ی ناشکرای کرد و به لاو موصیبه تیك هه موو مال و سامان به ری.
- القُرْعَة: بهش و بار.
- القُرْعَة: شوینی که چه لی له سهردا و شوینی خه تهر و دمگوتری: (ضربه
- على قرعة رأسه) له شوینی خه تهری سهری دا و ممتال و دیو جامه.
- القُرْعَة من الأرض: پارچه زهوییه گیای لی نه پوایی.
- القُرْع: مهریک له سهری بکهونه شهرو لیکنان.
- القُرْع: که لی هه لیزردراو بو به پین و که لاند و بیچوو و نهو کهسهی له شهردا به دار یان به شمشیر و خه نجهرو شتی و لیئت دمدا و گهورمو پیزدار و دمگوتری: (فلان قریع دهره) فلانکس گهورمو پیاو ماقولی رۆزگاری خو یه تی و (فلان قریع الکئیة) فلانکس سهرۆک و سهرپهل و سهرتیبی پیشمه رگه گانه.
- المُقْرَاعُ: ناسنیکه سهریکی پانی نه خش جیاجیای پیو دیه به ناگر سور دمگرتیه وه شوینیکی نازهل پی داخ دمگرتی و شوینی داخکرنه که توکی لی نایه ته وه نهو شوین سوتاوی و داخکرنه دمبته نیشانه بو نازهلکه، ههرخاومن نازهلک داخی تایبه تی خو ی ههیه و نامیریکه و مگوو پاچ و بیک وایه بو شکاندنی بهرد.
- المُقْرَعَة: کارساتیکی سامناکی رۆزگار.
- المُقْرَعَة: زهوییه که کوله کهی لی پوایی و

دمگوترئ: (أَرْضٌ مَقْرَعَةٌ).

المِقْرَعَةُ: گۆچان، دارئیکه پیئی
لهئادهمیزاد دمدری، دارئیکه
سهرگۆچان بهزۆری له فوتابخانهی
مندالان دا بۆ لیسانی فوتابی
نازیرهک و هارو هاج بهکار هاتوو ه
(ک: مَقَارِع).

قَرَفَ قَرَفًا: درۆی کرد، شتی بیج بنه‌مای
هه‌ئیه‌ست.

قَرَفَ لَعِيَاله: لیئرمو له‌وی کاسبی کردو
شتی بۆ مال و مندالی خۆی کۆکردموه.
قَرَفَ الشَّيْئ: شته‌که‌ی تیکه‌ل به‌شتیک
کرد له‌و که‌متر بیج.

قَرَفَ فَلَانًا: عه‌یبی له‌فلان گرت ه
دمگوترئ: (قَرَفَهُ بَكَدًا) فلان شتی پال
نه‌و دا.

قَرَفَ الْجِلْدَ: پێسته‌که‌ی سپی کرد، دایمالی
ه‌ دمگوترئ: (قَرَفَ الشَّجَرَةَ وَقَرَفَ
الْقَرَحَ) دوا‌ی وشکبوونی دارمکه‌ی سپی
کرد، دوا‌ی وشکبوونی برینه‌که‌ توئو
ته‌باری لابردن.

قَرَفَ الذَّنْبَ: تاوانی نه‌نجام دا.

قَرِفَ قَرَفًا: نه‌خۆشییه‌که‌ی گرت.

أَقْرَفَ الرَّجُلُ: پیاومه‌که‌ یه‌کیک له‌دایک و
باوکی عه‌رمب بوو نه‌وی تریان
ناعه‌رمب

أَقْرَفَ وَجَهَ فَلَان: رۆخساری فلان

سوراییه‌که‌ی تیدا بوو ومکوو توئیکل
وایه.

أَقْرَفَ الشَّيْئ: شته‌که‌ی گرت تیکه‌لاوی
بوو

أَقْرَفَ فَلَانًا: باسی فلانی به‌خرابه‌ کرد.
أَقْرَفَ الْمَرَضُ الرَّجُلَ: نه‌خۆشییه‌که‌
له‌پیاومه‌که‌وه‌ ته‌نیه‌وه‌ بۆ که‌سانی
دیکه.

قَارَفَ الشَّيْئ: له‌ شته‌که‌ نزیک بۆوه
تیکه‌لی بوو ه‌ دمگوترئ:

قَارَفَ فَلَانُ الذَّنْبَ وَالْخَطِيئَةَ: فلانکه‌س
تاوانه‌که‌ی نه‌نجام دا.

قَارَفَ الْجَرْبَ السَّبْعَ: گروئیه‌که‌
له‌خوشرمه‌که‌وه‌ ته‌نیه‌وه‌.

إِقْتَرَفَ: کردی نه‌نجامی دا، کاسبی کرد
ه‌ دمگوترئ:

إِقْتَرَفَ لَعِيَاله: کاسبی بۆ مال و مندالی
خۆی کرد.

إِقْتَرَفَ الذَّنْبَ: تاوانه‌که‌ی نه‌نجام دا.

إِقْتَرَفَ فَلَانٌ مِنْ مَرَضِ فَلَانٍ: فلانکه‌س
له‌فلانه‌وه‌ تووشی نه‌خۆشی بوو ه‌
نه‌خۆشی نه‌وی گرتوه‌وه‌.

تَقَرَّفَتِ الْقَرَحَةُ: برینه‌که‌ توئیکلی هه‌ئدا.

الْقَرَاةُ: گۆرستان ه‌ نه‌م وشه‌یه‌ له‌
بنه‌رمت دا ناوی هۆزێکی یه‌مه‌نییه‌
له‌نزیک گۆرستانه‌وه‌ نیشته‌جی
بوون، دوا‌یی نه‌م ناوه‌ کرا به‌

الْمُقْرِفُ: پیاوی خوږېړی ۵ پوخساری
ناشرین و نه کله و مت.

قَرْفَصَ: ههردوو دمستی له ژېړ قاچیه و
بهستن.

الْقَرْفَصَاءُ: نهومیه مروږ: له سمر دوو
کلوتی دانیښ و ههردوو نه ژنوی به

ورگییه و نه بنوسیښ، ههردوو دمستی
بیښتیه و نه بېشه و نه له سمر خوار

نه ژنویه و نه دایان نی ۵ یان له سمر
نه ژنوکانی دانیښ و ورگی

بهرانه کانیه و نه بنوسیښ ههردوو
دمستی بخاته بن ههنگلیه و نه.

قَرْفَلُ الطَّعَامِ: تهوابیلی بؤ خواردنه که
له قهرمنقول دروست کرد.

قَرْقَ قَرْقًا: بزړکاندی، ورپنه ی کرد.

قَرْقُ: گالته ی کرد، له قسه کانی دا
پیکه نی.

الْقَرْقُ: دمنگی مریشک که جوجیله کانی
کودمه کاته و نه.

الْقَرْقُ: دهستی تهخت و بی که ندو له ند
۵ کومه لیک له کهسانی بچکوله.

الْقَرْقُ: شوینی تهختایی که بهردو
داری تیدا نه بی.

قَرْقَرُ فِي ضَحْكِهِ: له پیکه نین دا قافای
کرد ۵ دمنگی له قورگی دا گیرپاوه و نه.

قَرْقَرُ الشَّرَابِ فِي حَلَقِهِ: ناومگی
له قورگی دا هیڼایه قهرمن ۵

عه له مو ناو بؤ هه موو گورستانیک.

الْقَرَفَةُ: توپکلی درخت.

الْقَرْفُ: پیستی سوور ۵ دهگوتری:
(أَحْمَرُ قَرْفٍ) سوری زور سور.

الْقَرْفُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: توپکلی هه موو
شتیک.

قِرْفُ الشَّجَرَةِ: توپکلی درخت.

قِرْفُ الرَّمَانَةِ: توپکلی هه نار.

قِرْفُ الطَّبِّ: چلک و به لغی ماستو دؤ: که
به مهشکه و نه دنووسی ۵ چلمه رقه

که به ناو لوتیه و نه دنووسی.

الْقَرْفُ: تیکه لېوونی شتی قیزه ونو
نه خوازو ۵ ته نینه و نه نه خوشی و

په تا ۵ تومهت ۵ (ک: قِراف).

الْقِرْفَةُ: توپکلی درخت: که له پیړی
درمختی غازی بی ۵ به ناو بانگرتینی

نهم جوړه درمخته قیرقه ی
سهیلانی و قیرقه ی چینی په عهترو

بونی خوشی ئی دردمه یندری ۵
ههروا وشه ی (القِرْفَةُ) ناوه بؤ

توپکلی هه نار که پیست و شتی وای
پچ دباغ دهگري ۵ کاسبی ۵ تومهت

۵ که سیک تومهتی شتی ئی بکه ی.

الْقَرْفُ: که سیک زور سه ریچی کارو
یاخی بوو بی.

الْمُقْرِفُ: شوینی توپکل هه لدانی برین و
پیست.

غمر غمری کرد.

قَرَقَر بَطْنُهُ: ورگی قۆر قۆرپی کرد جا

یان بههوی برسویه تیه وه یان

بههوی خواردنی که وه که قۆر قۆر

له گه دما پهیدا دهکا.

قَرَقَرَت الدَّجَاجَةُ: مریشکه که دهنگی وای

له خو هینا وکوو نه وه ناو بکهیه

ناو شوشه وه.

القَرَارِ مِنْ الْمَدَاةِ: دالاشی دهنگ خوش.

القَرَارَةُ: حیلکه وه حه نه حه نی نیره

که ل که دهنگی خو دی ده خواته وه.

القَرَارِيُّ مِنَ الرِّجَالِ: پیاوی دهنگ

گه وه ده گوتری: (حاج قراقری).

القَرَارُ، والقَرَارَةُ: سوراخی شوشه،

قاپیکی شوشه یه ملی دریزه ده

هه روا ناوه بۆ مرقه مرقی حوشر.

القَرَقَرُ مِنَ الْأَرْضِ: زموی نزمو

چالایی و نه مره لان ده و ل و شیوی

رۆته و بی دره ختو بهرد ده

دهور و بهری شارو شارو چکه.

القَرَقَرَةُ: دهنگ خواردنه وهی حوشر

له قورگی دا ده قۆر قۆرپی ورگ ده

پیکه نینی به قاقاو دهنگی بهرز ده

پستی دهمو چاو ده (ک: قراقر).

القَرَقَرُ: کهشتی گه وه ره زم به لاه و

دریز ده (ک: قراقر).

القَرَقَرُ: سوراچییه کی شوشه ی مل

دریزه.

القَرَقَرُ: می شوله ی بچوک ده

حه شه رمیه که دهق ده شو بهیته

ته پۆ.

القَرَقَرُ: دهشتی زموی پته و که رومکی

تییدا نه بی هه ندی جاریش له م

جۆره شوینانه ناوی بۆگه و جۆره

نه و تیک هه ن.

قَرَقَفَ الْمَجْرَدُ: سهرما بر دوو مکه

له سهرما هه ل له رزی ده ده گوتری:

(قَرَقَفَتْ ثَنِيَاةٌ): ددانه کانی له سهرمان

که و تته لیکدان و شهقه شهق.

قَرَقَفَ الْفَعْلُ وَالْحَمَامُ فِي الْهَدِيرِ: که له که

یان کۆتر مکه له دهنگ خواردنه وهی

خوی دا زید موی کرد.

قَرَقَفَ الرَّجُلُ فِي الضُّحْكَ: پیاوه که

به دهنگی بهرزو قاقا پیکه نی.

قَرَقَفَ الْبُرْدُ فَلَانًا: سهرما فلانکه سی

خسته له رزه له رز.

تَقَرَّقَفَ: سهرما ی بوو، سهرما تینی بۆ

هینا تاوای لی کرد ددانی بکه و نه

شهقه تۆله و بهیه ک بکیشرن.

القَرَقَفُ: مهی و شهراب ده ناوی ساردو

پون.

القَرَقِيُّ: باندمیه کی جهسته بچوکه،

چاوی تیژن، زوو شت ده قپینی، زۆر

به پاریزو حه زهره، یاری له گه ل

سیبهری خوی دمکا.

قَرَمَ الصَّغِيرَ قَرَمًا: مندالهکه خواردنی
که می خوارد چونکه تازه له شیر
براوته وهو باش فیری خواردن
نه بووه.

قَرَمَ الطَّعَامَ قَرَمًا: خواردنه کهی خوارد.

قَرَمَ الشَّيْئَ: شته کهی سبی کرد
تویکله کهی ئی دامالی.

قَرَمَ فُلَانًا: جویئی به فلان داو عه بیی ئی
گرت.

قَرِمَ الْفَعْلُ: که له که وازی له پهرین و
سواربوون و که لدان هیئا.

قَرِمَ اللَّحْمَ وَالِيه: زوری حمز له گوشته که
بوو.

أَقْرَمَ الْفَعْلُ: پیزی که له کهی گرت و دلی
نه هات ببهرین.

قَرَّمَهُ: فیری خواردنی کرد له کاتی
له شیر برپینه وهی دا.

تَقَرَّمَ الصَّغِيرُ: منداله که تازه له شیر
بردراوته وهو خواردنی که مه.

إِسْتَقَرَّمَ الْفَعْلُ: که له که وازی له پهرین
هیئا.

الْقَرَامُ: جوره پهردهیه که، نه خش و
نیگاری تیدایه، قوماشیکی

نه ستووره له خوری پنگاو پنگ
دروست دهگرتی بۆ راخستن و

به خۆدا دان له ناو که ژاوه دا

به کارده هیئندری و هکوو جاجم و

خورج و شتی وا.

الْقَرَامَةُ مِنَ الْحَبْزِ: ههر پارچه و گوینچه
نانیک که به تهن دوور وه بنوسی.

الْقَرَمُ مِنَ الْفَعْلِ: نهو که لهیه که هیچ

نیشیکی بی نهگرتی، باری ئی نه نری

تهرخان بکرتی بۆ که لدان و پهرین و

ههروا ناوه بۆ پیاوی ریش سبی و

گه ورمی هۆزو خیل.

الْقَرَمُ: درهختیکه له ناو ناودا دهری،

دهق دهبو بهیته درهختی دولب

له قهد نه ستوری و سبی تویکلی دا،

که لاکه ی و هکوو که لای بادام و ثیراک

وایه، میومکه ی و هکوو خورمای

صه و مهر و ههایه.

الْقَرَمُ: حوشتی بچوک و بیجو، گیسک.

الْقَرَمَةُ: نیشانهیه که به سهره تیری

که ده هاویژری له قوماردا.

الْقَرَمُ: پهردهیه که نه قش و نیگاری

تیدایه.

الْمَقَرَمَةُ: به مانا (المَقَرَمُ) دی.

قَرَمَدَ الشَّيْئَ: شته کهی به قیرو شتی وا

سواخ دا.

قَرَمَدَ الْحَائِطَ بِالْجُصْ: دیوارمه که به گه ج

سواخ دا.

قَرَمَدَ الشَّرْبَ بِالزَّعْفَرَانِ: قوماشه کهی

به زعفران پنگ کرد.

قاريوة

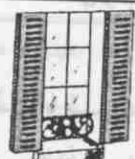
قبة

قارب

قبة كبرية

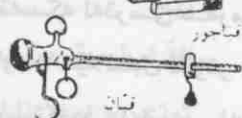
قاسور

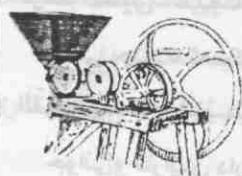
قوام

قادر

قائن

قادرين

قادرين

مقراً

قبة

قبات

قربوسان

قبة

مقاراف

قديوم

قربة

قذبة

مقبض اليد

مقارب محترق

قذاحة

قذيفة

قذيفة يدوية

قنات

قزاة العين

أنحوان

قوسمة

قنار

قزاص

قزاصيا

قناد

قنق الساق

قزيب

قرد

قزق

قزبادس

قزوة

قَرَمَدَ الثَّوْبَ بِالطَّيِّبِ: بۆنى خوشى
له قوماشه كه دا.

قَرَمَدَ الْبِنَاءَ: باله خانه كهى به خشت و
بهرد دروست كرد.

قَرَمَدَ الشَّيْءِ: شته كهى بهرز كرده وه
هه لى چنى ه تهسكى كرده وه.

الْقَرَمَدُ: ههر شتايك به مهبه ستي
جواني و نارايش دان شتى پي سواخ
بدرئ يان رمنگ بكري و مكوو گه چو
زده قهران.

الْقَرَمُودُ: كاريلهى حهيوانه كيوى
بيچوى حهيوانه كيوى.

الْقَرَمِيدُ: به مانا (الْقَرَمَدُ) دئ ه نهومي
خانوو ه (ك: قراميد).

الْقَرَمِزُ: رمنگى سوري مهيله و رمش ه
دهشگوتري: (لـون قـرمـزي).

قَرَمَشَ الشَّيْءَ: شته كهى كوكرده وه ه
خراپى كرد دايومشانده كنده لى
كرد.

الْقَرَمَشُ: خه لكى تيكه ل و پيكه ل.

قَرَمَصَ الْقِرْمَاصَ: چاليكي سهر تهسكى
ناو فراواني دروست كرد بۆئه وهى
له كاتي سهرمادا خوئ تيدا
بجهويئ نيته وه ه چوووه ناو چالي سهر
تهسكى ناو فراوان و خوئ تيدا
كۆشمه له كرد.

تَقَرَمَصَ: چوووه ناو چالي سهر تهسكى

ناو فراوان.

الْقِرْمَاصُ: چاليكه پان و پۆره

سهرمه كهى تهسكه له ترسى سهرما
ده چنه ناوى ه هيلانهى كوئر ه
شويئى دروستكردنى ناني برزاو
له سهر بهردو زيخى سورموه بوو يان
ناني پيشاو له ناو گلي گهرم كراودا ه
(ك: قراميص).

قَرَامِصُ ضَرْعِ النَّاقَةِ: ديوى ناوه وهى
راني حوشتر (لارمفيسك).

الْقِرْمِصُ: به مانا (الْقِرْمَاصُ) دئ.

الْقِرْمُوصُ: به مانا (الْقِرْمِصُ) دئ ه
ههروا ناوه بو چاليك كه
ههله كه ندرئ بو نيچير گرتن ه
كوختهى پاوكه ر.

قَرَمَطَ فِي خَطْوِهِ: له رويشتن دا قاچى
ليك نزيك كردنه وه.

قَرَمَطَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه كه ههنگاوه كانى
ليك خستنه وه.

قَرَمَطَ الْكَاتِبُ فِي الْكِتَابَةِ: نووسه ركه

ديري نووسيني كتبيبه كهى وردو
باريك و ليك نزيك نووسينه وه.

تَقَرَمَطَ: چوووه سهر مه زههب و بيرو
راي هه راميته كان.

الْقَرْمُوطُ: ميوه رمنگ سوري درهختى

غهضا ه جوړه هه ناريكه مه مكي
خرى نافهرمتى پي دهشوبه يندرئ ه

جۆره ماسییه کی پیست نه سمر و
نینج و گوشت سورمه و تامی خوشی
نیه.

الْقَرَامِطَةُ: پیپر یکن له شیعه ی
توندرمه سهرما له عیراق سهریان
هه لداو له ولاتی حجازدا به هیز
بوون و داوای یه کسانیی تاکه گانی
کۆمه لیان دمگرد.

قَرْمَلُهُ: به عمرزی دادا، خستی.
الْقِرْمِلُ: بیچه و حوشر ۵ حوشری دوو
دوگ ۵ قَز: که ئافرمت به قزی
خویه و دم و سینی و دهیخته سهر
قزمگانی.

الْقَرْمَلَةُ: رومکی کی سالانه یه، قه دی
کورتو و گولیکی بچوکی زور زهردی
هیه.

قَرْنُ الْفَرَسِ قَرْنًا: نه سپه که له غاردان و
رؤیشتن دا قاجی دواوی دمخاته
شوین قاجی پیشه ووی.

قَرْنُ الْبُسْرِ: خورمای گه پشتو و
نه گه پشتوی تیکه ل بهیه ک کردن.
قَرْنُ الشَّيْءِ بالشَّيْءِ و قَرْنُ بَيْنَهُمَا قَرْنًا
و قرانا: شته گانی کۆکردنه و، خستنیه
به نایه که و ۵ دهگوتری:

قَرْنُ بَيْنَ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ: نیه تی حه ج و
عومره ی پیکه و هینا، ئیحرامی
به نیه تی حه ج و عومره هینا ۵ هه روا

دهگوتری: (قرن بین ثورین) هه ردو و
گاجوته گانی خسته ژپر یه ک نیره و ۵
(قرن بین عملین) هه ردو و کارمه کی
بهیه که و نه نجام دا.

قَرْنُ الشَّيْءِ إِلَى الشَّيْءِ: شته که ی به توندی
به شته که ی تره و شته ک دا.
قَرْنٌ فَلَانًا: زمبری له ته پئی سهری
فلانکس دا.

قَرْنُ فُلَانٍ قَرْنًا: فلانکس برۆی تیکه لاو
بوونه و (فهو اقرن و هی قرناء
الحاجین).

قَرْنُ كُلِّ ذِي قَرْنٍ: شاخدارمه شاخی دریز
بوون (فهو اقرن و هی قرناء) ۵ (ك:
قُرْن).

اقرن فلان: فلانکس دوو شتی
بهیه که و شته ک دا یان دوو کاری
پیکه و نه نجام دان ۵ فلانکس
سهری ربه که ی بهرز کرده و
بوئه ووی زیان به وانه ی پیشیه و
نه گه یه منی.

اقرن أفاطير وجه الغلام: شوینی ریش لی
روانی روخساری کورمه ناو له ی لی
هات.

اقرن الثریا: نه ستیری سیومیل
(سورمه یا) بهرز بووه و خهریکه
بگاته ناو مرستی ئاسمان.

اقرن الدم فی العرق: خوین

لهدهمارهکهدا زۆر بوو.

أقرن الدمل: دومهئهکه، کوانهکه
خهریکه بگاو کاتی ههلهپینی بئ.

أقرن للشیئ: دمههلاتی بهسهر
شتهکهدا شکاو بهسهریا بالادهست
بوو.

أقرن علی غریه: تهنگی
بهقهرزدارهکهی ههلهپنی.

أقرن بین الحج والعمرة: نیحرامی ههجو
عومرهی بهیهکهوه بهست.

أقرن فلاناً: بوو بههاوشانی فلان.

أقرن القرن: بهسهر هاوشانهکهیدا زال
بوو.

قارنه مقارنه وقراناً: هاوړپیهتی کرد.

قارن بین القوم: خهلهکهکهی ریک
خستهوه.

قارن بین الزوجین قراناً: ژنو میردهکهی
یهکه خستهوه.

قارن الشیئ بالشیئ: شتهکهی
بهشتهکه مهزهنده کرد.

قارن بین الشیئین أو الأشياء: دوشتهکهی
بهرامبهر کردن مهزهندهی کردن ه
(فهو مقارن) ه دمگوتری (الأدب
المقارن أو التشريع المقارن).

قَرْنُ الأسارى: دیلهکانی بهحهبل دمست
بهس کردن ه دمشگوتری: (قَرْنُ
الجرمین فی القرآن) تاوانبارانی له ناو

پیومندو دمست بهست دا کۆکردهوه.

إقْتَنَ الشَّيْءُ بغيره: شتهکهی بهشتیکی
ترهوه پهپومست کرد.

تقارن الشیئان: دووشتهکه پهپومستی
یهکتر بوون.

إستقرن للأمر: تاقهتی بهکارهکه شکاو
توانی بیکا.

إستقرن فلان لفلان: فلانکهس بهلای
خۆپهوه هاوشانی فلانکهسه.

إسْتَقْرَنَ الدَّمُ فِي العرق: خوینهکه
لهدهماردا زۆر بوو.

إسْتَقْرَنَ الدَّمْلُ: کوانو دومهئهکه نهرم
بوو گهیی.

القران: نیحرام بهستن بههجو عهمره

ه کۆکردنهوهی ژنو میرد بههوی

گرپههستی مارمگردنهوه ه ههروا

ناوه بو حهبلیک شتی پی

پادمهکیشری.

القرانیا: پیړی درهختیکه دمړپیندری

بو جوانیو بو سود وهرگرتن

لهبههرهکهشی.

القَرْنُ: شاخ مادهیهکی رهقه

بهپهناگوپی رهشهولاخو مهر و بز و

ناژهلی تری لهو جوړه دمړی ه

بهزوری نهو ناژهلانه دووشاخیان

دهین.

القَرْنُ مِنَ القوم: پش سپی و پیاو

ماقولئ قەھومو نەتەھو ۋ (قَرْن
السيف) تيزايئ شمشير ۋ (قرن
الجلل) لوتكەي سەرانسەرى كئو ۋ
(قَرْن الجرادة) ئەو دوو تالە مووھى
بەسەرى كوللەھومەن ۋ (قرن الباقلاء
واللوبياء) ئەو توپكەي
دانەھوئەكەي تىدايە ۋ ھەروا وشەي
(القرن) ناوھ بۇ بەرى لوسو خاوين
ۋ يان شەھوطو ھەل غارکردن ۋ
دەگوتري: (عدا الفرس قرناً أو قرنين
فمشرق) ئەسپەكە دوو شەھوط
دوونۆرە غارى دا ئارھقى کرد.

الْقَرْنُ مِنَ الزَّمان: ماوھى سەد سائە
(سەدەيەك) ۋ دەشگوتري: (امراة
قَرْن) ئافرمەتتەكە ھاوشانە
لەنازاىەتتى و چاۋنەترسى دا ۋ (ك:
قرون).

وحيد القرن: كەرگەدەنە چۈنكە يەك
شاخى ھەيە لەپىشەسەرى.

الْقَرْن لِلإنسان: ھاوشان لەنازاىەتتى دا
لەزانىارى دا لە ھىزو تواناو
خۇراگىرى لەشەردا ۋ (ك: أقران).

الْقَرْنُ: ھەبلىك: كە دوو حوشترى تى
بخرين ۋ (ك: أقران).

الْقَرْناء: مارتىك دوو پارچە گۆشت
لەسەرى بەربىنەھو ۋەككوو شاخ
ۋەھابن.

الْقَرْنان: گەھوادو خوئېرى ۋ كەسئك
مالو مندالى داوين پيس بن
ئەۋېش لىيان بىدەنگ بى.

الْقَرْنَوَة: گىايەكى سەۋزى تۇزاۋى يەك
قەد گەلاگەي مەيلەو سورە،
بەرتكى ۋەككوو سونبولى ھەيە
تامىكى تفتو تالى ھەيە كۈندەو
مەشكەي پى دەباغ دەكرى ۋ ھەروا
ناوھ بۇ رومكىك دەشوبەيتە رومكى
لۇببىا دەنكىكى ھەيە لەنۆك
گەورمترە، كە بەكەرگراو ھاپدرا
زەرد دەبى ۋەككوو ھەرىسەو
كەشكەك دەكولتندرى دەخورى
پەزمەندەش دەكرى بۇ زستان.

الْقَرْنِيَّة: بەشى پىشەھەي گلىنەي چاۋ.
الْقَرُونُ: نەفس ۋ دەگوتري: (اسمحت
قَرُونُ) نەفسى خۇي زەليل کردو
پابەندى فەرمانەكە بوو ۋ ھەروا
ناوھ بۇ ولاخىك بە رۇيشتن زوو
عەرەق بكاو زور عەرەق بكا ۋ
ئەسپو حوشترىك لە رۇيشتن و
غاردان دا قاجى دواۋەي بختە شوين
جىي قاجى پىشەھەي ۋ حوشترىكى
شىردەر كەجارى دوو سەتل شىرى لى
بدۇشرى ۋ پىداۋىستى ۋ دەگوتري:
(أخذت قُرُوني من الأمر) پىداۋىستى
خۇم لەكارمەكە ھەنگرت.

القُرُونَةُ: نەفس ۋە دىگوتىرى: (أَسْمَحَتْ

قرونته) نەفسى خۇي زەلىل كىردو

لەكارمگەدا شوپىنى گەموت ۋە

پومكىكە دىشوبەيتە پومكى

(اللوباء) دانەوئەلەيەكى ھەيە

لەنۇك گەمورەترە كە كېرە كرا

بەزمردى دېتەخوار وەككو پومكى

(الـررس) شەوچەرەدى

سارانىشەنەكانەو بەزۇرى دەست

دەكەوئ.

القرين: ھاوتاو ھاوشان ۋە ھاوسەر ۋە

خوشترى ھاوتا بۇ خوشترىكى تر ۋە

دىل ۋە (ك: قُرْنا).

القريناء: لۇبىيا.

القرينة: نەفس ۋە ھاوسەرو خىزان.

المِقْرَنُ: نىر؛ دارىكە دەخىرئە سەر مىلى

دووكا يان دوو ئىسترو بارگىر

بۆئەھەدى ھەوجارو مزانەكە

لەناومراستى نىرەكە بەھۇى

بىنەھەندىكەمە شەتەك بىرى.

المقرونه: جۆرە خواردنىكە لەھەوېرو

رۇن و بادام دروست دىگىرى.

قرنسى الديك: كەلەشېرمەكە لە كەلەشېرى

بەرامبەرى ترساو ھەلات.

قِرْنَسَ السَّقْفُ والبيت: ھەلەشەكە يان

خانومكەى بەشتى جۇراو پازاندىمەو

دىكۇراتى جۇراو جۇرى تىدا دروست

كىرد.

الْقِرْناسُ: كىردو تەپۇلكەى پېش كېو ۋە

سەرە تەشى.

الْقِرْناسُ: نەو پارچە دارو شتەى كە

پېسى لەسەر ھەلدەكرى بۇ رېستن ۋە

(ك: قرانىس).

الْقِرَانيسُ: پېشەتاي لافاۋ كە خشتو

خالۋ پىل وپوش لەگەن خۇى

ھەلدەگىرى.

الْقِرْنُفُلُ: جىنىسى جۆرە گولئىكە كە

بەناوبانگەو پېى دىگوتىرى

(المشري) و لەپېرى (القرنفلية) يەو

لە ولاتانى گەرەمسىر دەچىندىرى

بۆئەھەى لە گولە وشكەومبووكانى

تەواپىل دروست بىرى.

قِرْهَ الجلد قَرْها: پېستەكە روتايەھەو

مووھەكانى ھەلومىرىن چونكە توشى

دەردە (قوبا) بوو كە نەخۇشى پېست

گېرۇى بوونو روتانەومىيە ۋە تويۇزى

ھەلدە ۋە پىش ھەلگەرە بەھۇى زۇر

لەيدانەھە ۋە (فەر اقەرە ھەى قرھا).

الْقِرْه: پېستى وشك ھەلاتوو.

قِرْجوز: دومىيەكى بچوكە لە كاغەزو

مقەبا يا تەختەدارى تەنك دروست

دىگىرى لەشوپنىكى نادىارمەو

مرؤفئىك دەپجولئىنىۋ ھەندى

قەسەى لى دەبىسرىن وادىبىنىرى

خۆى دەجولئو خۆى ھىسە دەگا.

قرا فلاناً قرا: ھەصدى فلانكەسى كرد،

نيازى لاي ئەوى بوو ۋ بەدواداچوونى

كردو لەكارەكانى ورد بۆۋە.

قرا الأمر: بەدواداچوونى بۆ كارەكە

ئەنجام دا ۋ دەگوتى: (قرا البلاد): بە

ولاتەكەدا بىست بەبىست گەپراو سەيرى

كردو لەبارودۇخو دىمەن و ئاو و ھەواى

ورد بۆۋە.

قرا الأرض: بەدواداچوونى وردى بۆ ئەو

كەسانە كرد كە لەزمەپپەكەدا

نىشتەجى بوون.

قرا بني فلان: يەكەيەكە چوۋە لاي خىللى

فلان و لىي پەرسىن.

قرا فلان قرا و قرا: لاشەويلەى

فلانكەسى ھاوسان بەھوى ددان

ھىشانەۋە.

قرا كل مجت قرا: نازەلە كاۋىزكەرمەكە

ھەموو خواردنەكەى ھىنايەۋە ئاو

دەمپپەۋە كاۋىزى كەردمەۋە ۋ

دەشگوتى: (قرا فلان في شدة جرزة)

فلانكەس گۆپزەكەى لە گۆپى دا

شاردەۋە.

قرا الشئى: شتەكەى كۆكردمەۋە ۋ

دەگوتى: (قرا الماء في الحرض)

ئامەكەى لەھەوزەكەدا كۆكردمەۋە.

قرا الطيف قرا: رېزى مېوانەكەى

گرتو خواردنى باشى بۆ نامادە كرد.

قريت الناقة قرا: حوشترەكە پىشتى ھايەم

بوو دوگى دىزىز بوو ۋ (فهي قراۋا) ۋ

دەگوتى: (جەل اقرا).

اقرا فلان: فلانكەس پىشتى نازارى

ھەبوو ۋ ۋەگىرى شتەكە بوو زۆرى

ئىلھاج كرد ۋ گوندىشىن بوو ۋ

داۋاى زىياھتەۋ دەمومتى كرد.

اقرت الناقة: حوشترەكە ئاو لە

بېچومەدانى دا كۆبۆۋە.

اقرى فلان: فلانكەس داۋاى دەمومتو

ئان بۆ نامادەكردنى كرد.

اقرى الأمر: بەدواداچوونى بۆ كارەكە

ئەنجام دا.

اقرى البلاد: بە وولاتەكەدا بىست

بەبىست گەپراو لەبارودۇخو ئاو و

ھەواى ورد بۆۋە.

اقرى بني فلان: لاي يەكە يەكەى خىللى

فلان دا تىپەرى و پەرسىياري ئى

كردن.

اقرى الضيف: خواردن و پېزى بۆ

مېوانەكە دابىن كرد.

اقرى فلان: داۋاى دەمومتو زىياھتەى

لەفلان كرد.

تقرى البلاد: بىست بەبىست بەناو

ولاتەكەدا گەپراو سەيرى

بارودۇخەكەى كرد.

تَقَرَّى المِاءَ: به‌شوین ناوهمکان دا گه‌پراو
لِیْکُوْلَیْنَه‌وَه‌ی دهر بارمیان نه‌نجام دا.
اِسْتَقَرَّى الدُّمْلُ: کوانه‌که (دوومه‌له‌که)
کیم و زوخاوی تیډا کۆبۆوه.

اِسْتَقَرَّى فُلان: فلان‌که‌س داواى زیافته‌تو
خواردنی کرد.

اِسْتَقَرَّى فُلاناً: داواى له‌فلان کرد
ده‌عومتی بکا.

اِقْرَرَى فُلان: فلان‌که‌س پشتی دریز
بوو.

القاری: گوندنشین.

القَارَاةُ: کۆمه‌لگا و کۆمه‌له‌ خانو و
شاره‌ستان.

القَارِيَّةُ: به‌مانا (القارة) دئ
سمرانسهری دوگ یان لای خواروی
دوگ و تیزایی شمشیر و سهره‌ پمبو
نوکه‌ خه‌نجر و باندمیه‌کی قاج
کورتی دمندوک دریزه، پشتی
سه‌وزه، عهرمب خۆشیان دموی و
به‌لایانه‌وه‌ پیرۆزه، پیاوی سه‌خی
به‌و ده‌شوبه‌ینن و کاری قورس و
گورچکې.

القرا: پشت و ناوهراستی پشت و
تۆپه‌لاکی گردو ته‌پۆلکه‌ و (ک:
قروان و اقراء).

القَرْدُ: چه‌وزیکی بچکۆله‌یه‌ به‌ته‌نیش
چه‌وزی گه‌ورمه‌و ناوی تئ دمکری

بۆنه‌وه‌ی نازمه‌ل و و لاخ ناوی ئ
بخۆنه‌وه‌ و پیاوه‌و جامیلکه‌یه‌که‌ له
دار دروست کرابه‌؛ کاسه‌ دارینه‌ و
جۆره‌ قۆرپیه‌که‌ توشی پیاو ده‌بی
یه‌که‌ پێبازی و یه‌که‌ هه‌لۆیستی؛
ده‌گوترئ: (رأيت القوم على قَرَرٍ
واحد) خه‌لکه‌که‌م وایینی یه‌که‌
پێبازیان گرتوه‌ و (ک: اقراء).

(اقراء الشعر) جۆرمه‌کانی شیعو
پێبازمه‌کانی و ده‌شگوترئ: (أصبحت
الأرض قَرَواً واحداً) زموی هه‌مووی
ناو دایپۆشیوه‌و بۆته‌ یه‌که‌ دهریا و
هه‌روا ناوه‌ بۆ جۆره‌ دارێک زۆر
ره‌ق و پته‌وه‌ که‌ره‌سته‌ی ناومالی ئ
دروست دمکری و برپوانه‌ وشه‌ی
(بلوط).

القَرَوِي: دابونه‌ریت و سروشت و
پێگای یه‌که‌م و ده‌گوترئ: (عاد
فلان الى قرواه) فلان‌که‌س گه‌راپه‌وه‌
بۆ پێگای یه‌که‌مه‌جاری.

القَرَوَانِي مِنَ الرِّجَال: نه‌وه‌یه‌ به‌هۆی
نه‌خۆشیه‌وه‌ کیسی هیلکه‌گونی
گه‌وره‌ بووبی.

القَرَوِي: نه‌و خواردن و پێزو هه‌لس و
که‌وته‌یه‌ که‌ پێشکه‌ش به‌میوان
دمکری و (ک: اقراء).

القَرِي: هه‌رشتێک یه‌که‌ پێبازی هه‌بی.

الْقَرَاءُ: میوانداری و زیافته.

الْقَرْيَةُ: گهورهشار ه همرشویڼنیک خانوهکانی پیکهو نووسابین و کرابیتته نشینگهو شوینی تیدا نیشتهجی بوون.

قرية النمل: شاره میرو.

القریتان: شاری مهککو شاری طائیف. الْقَرْيَةُ: نهو کهسهی میوانداری خه لک دهکا ه شوینی هه لږزانی ناو له پلوسکو بهرزایبیهوه بوناو باغچه ه (ک: اِقراء، وُقُرْيان) ه پهک پښباز ه دمگوتری: (مازال علی قَرْيٍ واحد).

الْقَرْيَةُ: گۆجان و عمصا ه شاره میرو ه نهو داره لسه سمر که زاوه ږادمنگیودری.

الْمَقْرَى: هموزیک ناوی تیدا کۆبیتهموه ه سمرانسمری ته پوژلکه ه (ک: المقاري).

الْمَقْرَى: نهو کهسهی میوانداری خه لک بکا ه دمگوتری: (انه لَمَقْرَى للضيف) ه نهو دموری و به له مو سینیهی خواردنی تیدا پيشککش دمکری بو میوان ه شوینی چال که له هه موو لایهوه ناوی تیدا کۆبیتهموه.

الْقَرَاءُ: نهو کهسهی زور میوانداری خه لک بکا.

قَزَحَ قَزْحاً: بهرز بووه ه دمگوتری:

(قَزَحَتِ الْأَسْعَارُ).

قَزَعَتْ نَفَاحَاتِ الْمَاءِ: بلقه ناو مکان بهرز بوونهوه.

قَزَحَ الْقِدْرُ قَزْحاً وَقَزْحَاناً: مهنجه لکه کاتی نهوهی هاتووه نهوهی تییدایه داچوړیندري.

قَزَحَ الْقِنْدَرُ: داو و دمرمانی کرده ناو مهنجه لکه.

قَزَعَتِ الشَّجَرَةُ: دره خته که پهل پهل بوو.

قَزَحَ الْحَدِيثُ: قسه کهی پازانده وه و تهواوی کرد به بهی نهوهی دروی تیدا بکا و زیادهی پیوه بنی.

تَقَزَحَ النَّبَاتُ: ږومکه که پهل پهل بوو پیوه ږوی و ته نیه وه.

الْقَازِحَةُ: بلقی سمر ناو.

قُزَحَ: شوځه زږپنه.

الْقِرْحُ: نهو زمرده چه وه و که مونه و کوزبرپه که دمکریته ناو مهنجه لی چیشته وه.

الْقُرْحِيَّةُ: پهر دمه که که وانه یی و ږمگا و ږمگ له دوا گلینه ی چاومه و، له ناو و ږاستی دا کونیک هه به پیی دمگوتری: (إنسان العين).

الْمِقْرَحَةُ: نهو حاجه و شوشه ی داو و دمرمانی تیدا هه لدمگری.

قَزَّ الرَّجُلُ: پیاوکه دانیش به شیوه یه ک و

دوايي بازی دا.

قَزْ نَفْسُهُ الشَّيْئُ: نه‌فسي له‌و شته
هه‌ئسه‌میه‌وه‌و تفي دایه‌وه‌و ۵ پرم‌تی
کردم‌وه.

تَقَزَّ عَنْ الْمَعَاصِي: له‌ تاوان
دووړكه‌وته‌وه‌و خوی پاراست.

تَقَزَّ مِنَ الشَّيْئِ: بی‌زی له‌شته‌که
کردم‌وه‌و ۵ دم‌گوتری: (تَقَزَّ مِنْ أَكْلِ
الضَّبِّ): بی‌زی له‌خواردنی سوسه‌مار
کرد.

القازیزه: کیت‌له، پیا‌له‌یه‌که بجوک
وم‌گوو په‌رداخ‌و سورا‌چی بجوک ۵
کاسه‌و جامیل‌که ۵ فنجان‌ ناو و
شهرابی تی‌دا دم‌خوړیت‌ه‌وه، جوړه
خوړاندنه‌ومیه‌کی غازی‌یه له‌ناوی
غازاوی و شه‌کر دروست دم‌کړئ.

القَزُّ مِنَ الرِّجَالِ: بیا‌وی‌که له‌تاوان
هه‌ئسه‌میت‌ه‌وه‌و قی‌زی ئی بی‌و
به‌سروشت خو له‌تاوان بپاری‌زی ۵
که‌سیک بی‌ز له‌جوړه خو‌اردنی‌ک
بکاته‌وه.

القَزُّ: ناوړی‌شم له‌و حال‌ه‌دا که له
صول‌جه‌و په‌مردی خو‌ی
دم‌دمه‌یندرئ، (دود القَزِّ) کرمی
ناوړی‌شم.

القَزَّاز: ناوړی‌شم فرو‌ش ۵ جو‌لای
ناوړی‌شم.

القَزَّازُ مِنَ الرِّجَالِ: که‌سیک به‌سروشت
بی‌زی له‌تاوان کردن بی‌.

القَزَّةُ: باز‌دان، پا‌په‌رین.

القَزِيَّةُ: چه‌ند جوړه حه‌شه‌ره‌و

جړو‌جانه‌و مری‌کن صول‌جات و کیسه‌و
په‌مردی ناوړی‌شمی ده‌چنن ۵

جوړی‌کیان بژی‌وم‌که‌ی گه‌لای
درم‌ختی (التوت) پی‌ی دم‌گوتری:

(دودة القَزِّ) هه‌یه بژی‌وی گه‌لای

درم‌ختی به‌لوطه‌ نه‌م جوړه له‌

ولا‌تی هیندوستان ناوړی‌شمی چا‌کی

ئې به‌ره‌م دم‌هیندرئ ۵ هه‌ندئ

کرم و حه‌شه‌ره‌ی تر هه‌یه زیان

دم‌گه‌مین به‌درم‌خت.

القوازیر: به‌مانا (القواریر).

قَزَعَ الْفَرَسُ وَالْبَعِيرَ وَالظَّبْيَ: نه‌سپه‌که

په‌له‌ی کرد بازی توندی هاو‌یشت.

قَزَعَ الْكَبْشُ وَغَوَ قَزَعًا: به‌ران‌که هه‌ندئ

خوړی‌ه‌که‌ی به‌رداوه‌و روتاوه‌ته‌وه

هه‌ندی‌کی په‌له‌ په‌له‌ پی‌وه ماوه.

قَزَعَ الصَّبِيَّ: من‌داله‌که سه‌ریان تاشی‌و

هه‌ندئ کو‌مه‌له‌ تو‌کی په‌له‌ په‌له‌

به‌سه‌ریه‌وه‌و ماونه‌وه (فهو أقرع وهي

قرعاء).

أقرع الرجلَ وغيره: بیا‌وم‌که خو‌ی

ته‌رخان‌کرد بؤ کار‌یک و به‌هی‌چی

ته‌رم‌وه مه‌شغو‌لی نه‌بوو.

قَزَع: بۇ زېدىم پۇيى لەماناى (قَزَع) دى.

تَقَزَعُ الفرس: نەسبەكە نامادىبوو بۇ غاردان.

تَقَزَعُ القوم: خەلككەكە بىلاۋەيان ئى كىردو بىلاۋ بوونەۋە.

تَقَزَعُ السحاب: ھەۋرەكە پەۋىيەۋەۋە نەما.

تَقَزَعُ الرجل: پىاۋەكە ھەندى كۆمەلە موى جىاجىيا بەسەرىيەۋە مانەۋە.

قَوَزَعُ الديك: كەلەشىرەكە پەرو پۇلى دەۋران دەۋرى مىلى خۇي فەش كىردنەۋە.

القَزَعَةُ: كۆمەلە موو كەلەسەرى مىندالدا دەھىللىرىنەۋە ۋەكوو كاكوۋل ۋە گودلە ۋە موى كەم بەتۈقەسەرىۋە.

القَزَع: ھەرشىيىك پارچە پارچە جىاجىيابىن ۋە پەلەھەۋرى جىاجىيا بەنئاسمانەۋە ۋە پارچە پارچە قىزى سەر ۋە خورى مەپ كەلەۋەرزى بەھاردا ھەندىكى بەردەداۋ دىمكەۋىتە خوار ۋە بارىكايى پەرى تىر ۋە پەرى بچوكى تىر ۋە ھەۋرى زۇر بەرز ۋە ھەۋرى بچوك كەبەئاسمانەۋە خىرا بىروا.

القَزَعَةُ: بەمانا (القَزَعَةُ) دى.

قَزَل قَزَلًا وقزلاً: بازى دا ۋە

بەھەنگەلەشەلە پۇيى.

قَزَل: زۇر شەلى بەخراپىرەن شىۋەى

شەلىن پۇيى ۋە قاجى بارىك بوون

بەھۋى ئەۋە گۆشتىيان پىۋە نەما ۋە (فەر اقرل ۋەى قزلاء) ۋە (ك: قَزَل).

الاقزَل: كورگ.

الاقزلان: دوۋپەرن لەناۋمىراستى كلكى

دالاشۋ دالەكەرخۆرە دان.

قَزَمَ قَزَمًا: رەخنەى ئى گرت.

قَزِمَ قَزَمًا: خوپىرى بوو، ناكەسبەجەۋ ناپىاو بوو.

تَقَزَمَ: بەتونىدو تىزى لەگىز كارەكە پاجوۋ.

الاقزام: پىرو توۋىزىكى ئادەمىزادىن

كورتەبالاۋ كۆلە بنەن ۋە لەھەرىمە

دارىستانە ئىستىۋائىيەكانى

ئەفرىقاۋ دەۋرۋبەرى باشورى

كىشۋمى ناسىادا دەزىن.

القِزَامُ: بەدخو ۋە خوپىرى ۋە دىگوتىر:

(قِرَم قِزَام) گەل ۋە نەتەۋەيەكى

خوپىرى ۋە ھىچ ۋە بوجىن.

القَزَمُ: (رجل قَزَم) پىاۋىكى كورتەبالاۋە

ۋە خوپىرىيە.

القَزَم: جەستە بچوك كورتەبالا ۋە (ك:

اقزام).

القَزِمُ: بەمانا (القَزَمُ) دى ۋە پۇدو

چىروك ۋە ھەتىۋمچە: كە ھىچ خىرو

- بیریکی لهلا چاومپروان نه کړئ ۵ شته که.
- (ك: أقرام). إقْتَسَرَهُ: زال بوو به سهری داو ملکه چی بوو.
- الْقَزَمَةُ: کورته بالا چ زن بی چ پیاو ۵ هروا ناوه بو مهړی بچوک و لهرو بی بهروبوم.
- القِران: مه نجه لی گه وړه، قازان ۵ که لهمس و شتی وا دروست کرابی.
- قَزَا قَزَا: بیزی کردم وه هه نسله میه وه.
- قَزَا بعصاه: به گوجانه کی زهوی هانیه وه.
- أقرى: به عه یبو خراپه له که دار بوو.
- القَزْو: که سیك غافل و بی ناگا نه بی ۵ هه میسه وشیار.
- القُرَّة: ماری کوله هو یاب.
- قَسَبَ الماءُ قَسْبًا: ناوکه به خوړی پړی و خوړی هات.
- قَسَبَ قَسْبًا: پته و پهق بوو ۵ (فهر قسب و قسیب).
- القَيْسَبَةُ: درختو که یه که بنکی یه کهو پهل پهل دهبی ۵ به نه اندازه ی حه فتاو پینج سانتیمه تر بهرز دمبیته وه، گوله که ی و مکوو گولی و منه وشه و هاپیه به مپری ناگر دمگړی و مکوو حالتی وشکی ۵ (ك: قَسِيب).
- قَسِرَ فلاناً: زوری له فلان کرد.
- قَسَرَ على الأمر: ناچاری کرد له سهر
- قَسَرَ الرجلُ: پیاو که و ته ساله وه.
- قَسَرَ النبتُ: گیاو گزه که زور بوو تی کچرزا.
- القَسْرُ: شیر ۵ کوری گهنجی شان و مل قهوی و به هیز ۵ پراو که مری تیر هاویز ۵ (ك: قسارورة).
- القَسْرَة: شیر ۵ مروقی شکو مهن دی سهر که وتوو ۵ همرشتیک خاومن هیزو توانا بی.
- قَسَّ نلان قسوسة: فلان که س بوو به که شیش.
- قَسَّ قَسًا: فیتنه بی کرد.
- قَسَّ الحديث: قسه که ی بلاو کردم وه.
- قَسَّ الثَّيْنُ: شته که ی داوا کردو به دوا داجوونی بو کرد.
- قَسَّ الرجلُ ما على العظم من اللحم: همرچی گوشتی سهر نیسقانه که بوو دایمالی، لیی کردم وه.
- قَسَّ الإبلُ: باش شوانی حوشر مکانی کرد.
- تَقَسَّ الثَّيْنُ: داوای شته که ی کرد، به دوا داجوونی بو کرد.
- تَقَسَّ الناس بالليل: به شهو گوی له قسه ی خه لک راگرت.
- القَسُّ: که شیش پیاو یایینی مه سیحی

ه نَيْسْتَا پله يه كه له نِيَوَان نوسقوفو
 شه ماس دا ه لِيَزَان و كارامه ه
 دمگوترئ: (فَلَان قَسَّ اِبِل) فلانكس
 زاناو لِيَزانه له به خيوكردنى
 حوشتردا ه (ك: قسوس) له سهر
 ومزنى (فلوس).

القَسَّاسُ: هيتنه گيرو هيتنه جو.
 القَسِي: قوماشيكه له كه تان و ناو ريشم
 كاتى خوى له ولاتى ميصرو شام دا
 دروست گراوه هه ندى گولى له
 شيوهى نارنجى و شتى وا تيدا
 نه خى دمكران.
 القَسِيسُ: كه شيش ه (ك: قساوسة
 وقساوسة وقسيون).

قَسَطَ فُلَان قِسْطًا: فلانكس دادومر بوو.
 قَسَطَ قِسْطًا وَقُسْرًا: سته مى كردو
 له حق لای دا.
 قَسَطَتِ الْعُنُقُ قِسْطًا وَقُسْرًا: ملو وشك
 بوو.
 قَسَطَتِ الْعِظَامُ: له بمر له رپى و لاوازی
 نيسقانى وشك بوو.
 قَسَطَتِ الرُّكْبَةُ: نه ژنوى رهق بوو
 ناتوانى بيان نوشتنيته وه.
 قَسَطَ الْفَرَسُ: نه سپه كه پانى كورت و
 بارىكاى قاچه كانى كورت ه قاچه كانى
 باش بو هه نه هاتنه وه ه (فهو اقسط
 وهى قسطاء).

اَقْسَطَ: عهدالتهتى ره چاو كرد ه
 دمگوترئ: (اَقْسَطَ فِي حَكْمِهِ وَاَقْسَطَ
 بَيْنَهُم وَالْيَهُم).
 قَسَطَ الشَّيْءُ: شته كهى به شبهش كرد.
 قَسَطَ الدِّينَ: قهرزمكهى كرده چهند
 وه جبه يه كه وه چه ندماوهى چيا چيادا
 ومرى بگريته وه.
 قَسَطَ النِّفَقَةَ عَلَى عِيَالِهِ: بزوى مال و
 مندالى خوى كه م كرده وه.
 تَقَسَّطُوا الْمَالَ بَيْنَهُمْ: مال و سامانه كه بيان
 له ناو خويان دا دابهش كرد.
 القِسْطُ: عهدالته تكاريى ه نه ندازمه كه
 له ناو و شتى تر ه ته رازوو ه
 بهش و بار ه دمگوترئ: (وَقَاهُ قِسْطُهُ)
 بهشى خوى پيدا.
 القُسْطُ: جوړه عودو چله دارپكه له
 هيندوستانه وه دهيندرئ دمكريته
 ناو بخورو دمزمانه وه.
 القِسْطَاءُ: (رجل قسطاء) پياوپكه
 خوارى له قاچى دا هه يه به جورپك
 قاچه كانى ليك دوور دمكه ونه وه و
 نه ژنو و خوار نه ژنو كانى خهريكه
 پيكه وه بنوسين.
 الْقِسْطُ: ناوپكه له ناوه جوانه كانى
 خودا.
 القِسْطَانُ: راسترين ته رازوو باشترينى.
 قَسَطَرُ الدَّرَاهِمِ: دهره مه كانى نه خدينه

گرددن لهیوټه‌ی دان.

الْقَسْطَار: نهو كهسهی دیره مهكان
نه خدینه دهگاو عهصل و ناعهصل
لئك حیا دهكاته وه.

الْقِسْطُ: بۆرىيەكى ئايلىۋىنەو
نەرمەلىقەيە دەخىرىتە ئاۋ پېرپەۋى
مىزەۋە بۇئەۋە خىتەۋە پەتەۋى
كۆبۈۋەۋى ئاۋ مىزەلەدان پاك
يىكائەۋە.

القَسْطَرِيُّ: جهسته گه وره ۵ (ك):
(قسطرة).

القَسَطْلُ: تمپوتوژی شهرکه ۵
درهختیکه له پیږی دار بهرو،
به ریکی زوری ههیه به برژاوی
دهخوری.

قَسَقَسَ فِي السَّيْرِ: لَهُ رُؤْيَا شَتْنَدَا كُوشَشِي
 كَرْدُو خَوِي مَانْدُوو كَرْد ۵
 دَهْشْكَوَتْرِي: (قَسَقَسَ لِيلَه أَجْمَع)
 هَهْمُوو شَهْوَهْكَهِي بِيْئَارِيوُو
 نَهْنُووسْت.

قَسَسَ عَنْ أَمْرِ النَّاسِ: پرسپاری کرد
دمرباره‌ی کاروباری خه‌لک ه (فهو
قسقاس).

قَسَقَسَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی جولاند،
خستیه‌ی جم‌وجوؤل ۵ دم‌گوترئ:
(قَسَقَسَ الْعَصَا) گۆچانه‌که‌ی
هه‌لسورانده‌.

قَسَسَ مَا عَلَى الْمَائِدَةِ: هه‌رچی له‌سه‌ر سفره‌که یوو خواردی.

تَقْسُقْنَ اصْوَاتِهِم بِاللَّيْلِ: به‌شهو گوئی
 بؤ قسه‌ی خه‌لکه‌که کلور کرد،
 هه‌وئی دا بزانی جی ده‌لین.

القَسْمَاسُ: چاوساغو شارمزا بۇ پرى
 نيشاندانى نەشارمزا يان: كە
 ھەمىشە بەدلىسۇزى كارى خۇى
 ئەنجام بدا ۵ برسايەتى زۆر ۵
 رومكىكە دەشوبەيتە كەرموز ۵
 ھەروا ناوہ بۇ رومكىكى بۇن
 ناخۇش كە لەرپرموى ئاودا دەرپوى
 گوڭپكى سىي ھەيە.

قسم الثَّانِي قَسْماً: شته‌ک‌هی پارچه
پارچه کرد ۵ کردی به دوو بهش.

قَسَمَ بَيْنَ الْقَوْمِ: شته‌کە‌ی له‌ناو
خه‌ڵکه‌که‌دا دابه‌ش کردو هه‌رکه‌سه
به‌شیکی پێدا ۵ دهمگوتری: (قَسَمَ
الله‌ الرزق) ۵ دهمگوتری: (قَسَمَ القوم
الشئ بینهم) خه‌ڵکه‌که‌ شته‌که‌یان
له‌ناو خۆیاندا دابه‌ش کرد
هه‌ریه‌که‌یان به‌شی خۆی برد.

قَسَمُ الذَّهْرِ الْقَوْمَ قَسَمًا: پژوگار
خه لکه که ی پهرته وازه کردو لیکی
دابیرین.

قَسَمَ فلان امرءً: فلانكهس نيشهكهى
خوى مهزمنده كردو تى هكرى ناخو

چۆن كاری تئیدا بكا.

بیدروئ.

قَسَمُ الوجه قساماً وقسامَةً: روخساری

جوان بوو ۵ دهگوتری: (قسم الرجل

فهو قسم وقسيم وقسيم الوجه).

اَقْسَمَ اقساماً: سویندی خوارد ۵

دهگوتری:

اَقسم بالله: سویندی بهخودا خوارد.

قاسم فلان فلاناً: همرهك لهو دوووانه

بهشی خوی هه لگرت ۵ دهگوتری:

(قاسمه المال) مالهكهی لهگهل دابهش

کرد.

قاسم فلاناً: سویندی بو فلانكهس

خوارد.

قَسَمَ الشَّيْءِ: شتهكهی پارچه پارچه

کرد ۵ دهگوتری: (قسموا المال

بينهم).

قَسَمَ القومَ: خه لکهكهی په رته وازه کرد

به شیکى برده فلان شوین و

به شهكهی تری برده فلان ۵

دهگوتری: (قسمهم الدهر) رۆژگار

په رته وازهی کردن.

قَسَمَ الهمومَ فلاناً: خه م و خه فهت

فلانكهسى به شهبهش كرده

هه رده مه دلی له شوینیک و

هه له وگیری شتيكه.

قَسَمَ الشَّيْءِ: شتهكهی جوان کرد.

قَسَمَ الشرب: قوماشهكهی بری بۆنه وهی

اِقْتَسَمَ فلان: فلانكهس بیرى كرده وه

له نیوان كاره گانی دا تیفكرینی

نه نجام داو پرۆقهی كرده ۵

دهگوتری: (ترك فلاناً يقتسم)

فلانكهسم جی هیشته خه ریکی

بیر كرده وه تیفكرین بوو له نیوان

نهم كارو نه وگار.

اِقْتَسَمَ القومَ: خه لکهكهیان گرت و

سویند خۆری په كتری بوون بۆكاری

داهاتوو یان.

اِقْتَسَمَ الشَّيْءَ بينهم: ههرهكه

له خه لکهكه بهشی خوی برد.

اِنْقَسَمَ الشَّيْءُ: شتهكه پارچه پارچه

بوو.

تَقاسم القومَ: خه لکهكه سویندیان بو

په كتر خوارد به لئین و وادهیان

به په كتر دا ۵ دهگوتری:

تَقاسموا بالله: سویندیان خوارد بهخودا.

تَقاسَمَ الشَّيْءَ بينهم: شتهكهیان له ناو

خویان دا بهش کرد.

اِسْتَقْسَمَ فلان: فلانكهس داواى نهو

به شهی خوی کرد كه بوی

دیاریكراوه ۵ داواى دابهشكرینی

شتهكهی کرد به هوی تیروپشكى

شیوه قومار وه.

اِسْتَقْسَمَ فلان: فلانكهس بیرى كرده وه

مەزمەندەو پېك گرتنى لەنيوان
دووکارمەدا ئەنجام دا.

إِسْتَقْسَمَ فَلَانًا بِاللَّهِ: داوی لەفلانکەس
کرد سویندی بۆ بخوا بەخودا.

الإِسْتِقْسَامُ: جۆرە تیروپشکێکە بۆ
دابەشکردنی شتیك بەهوی
ئەزلامەو ە ئەزلام بریتی بوو لەو
عەرەبەکان لەسەردەمی پیش
ئیسلام دا کۆمەلێک تیریان دەهێنا
لەسەر هەندێکیان دەنووسی (إِفْعَلْ)
لەسەر برێکیان دەنووسی (لَا تَفْعَلْ)
برێکیشیان هێچیان لەسەر
نەدەنووسین جائەگەر بیانویستابە
کاریك بکەن ە بەم تیرانە
تیروپشک و قورعیان دەکرد.

الْأَقْسَمَةُ: بەش و یار ە (ك: أَقْسِمُ).

الْقَسَامُ: جوانی و جوانخاسی ە کاتی
هەڵاتنی خۆر لەناسۆوە کەلەو
کاتەدا خۆر جوانترین دیمەنی
هەیە.

الْقَسَامَةُ: جوانی و جوانپروخساری ە
راگرتنی شەڕو هەولی ناشتەوایی ە
کۆمەلێک سویند لەسەر مافی
خۆیان دەخۆن و مری دەرگرن ە
سویندی قەسامە؛ ئەومێ بەنجا
کەس لەخەزم و خۆنگری کوژراو
سویندەخۆن کە ئەوان مافی خۆیانە
خوینی کوژراوەکیان لە خێلێ فلان

و مەرگرن ئەمە کاتیك کوژراوەکە
بەمردویی بدۆزنەووە لەدەمقەری ئەو
خێلەو نەشرانن خودی بکۆزەکە
کێیە، ئەگەر لەئەوان بەنجا کەس
سویندی خوارد ئەو خۆینی
بکۆزەکیان و مەرگرن، ئەگەر
لەتۆمەتبارمکان بەنجا کەس
سویندی خوارد کە ئەو کوژراوە
دەستی ئەوانی تێدا نیە
خۆینەکیان لەسەر لادەچی.

الْقَسَامَةُ: ئەو بەشەبە کەدەبەش کەر
وەلای دەنی و مکوو کرێ بۆخۆی.

الْقَسَامَةُ: پیشە شت بەش کردن.

الْقَسَامِيُّ: ئەو کەسە پۆشاک
کۆدەکاتەووە قەدی دما بۆئەو
قەد بگری ە پوخسار جوان.

الْقَسَمُ: بەش ە بەشیک لەشتە
بەشکراوەکە ە عەطاو بەخشش ە
پاو بۆچوون ە دەرگوتری: (فلان جید
القَسَم) ە شک و گومان ە باران ە ناو
ە پەموشت ە داب و نەهیت ە (حصاة
القَسَم) بەردێکە دەخړێتە ناو
جامیکەووە ئەمجار ناو دەرگوتی
جامەکەووە تا بەردەکە دادەپۆشی،
یەکیك ئەو بەشە ناو دەخواتەووە
ئەمجار بۆ یەکیکی تر ناوی تی
دەرگوتی تا بەردەکە دادەپۆشی و
یەکیکی تر دمیخواتەووە، بەو جۆرە

ناومکه بهش دمکهن و ههرکهسه
بهشی خوئی دمخواتهوه نهمه
کاتیئک دمبی کۆمهئیک خهئک
لهشویئیک بن ناوی خواردنه و مپان
کهه پئی پئی بهو شیومیه ناومکه
دایهش دهکهن.

القِسْمُ: بهشو بار ۵ (ک: أقسام).

القِسْمُ: سویند ۵ (ک: أقسام).

القِسْمَةُ: دابهشکردن ۵ بهشو بار.

القِسْمَةُ: تورمهکی عهتر فرۆش ۵ نهو
شتهی عهتر فرۆش شوشه
عهترمهکانی تیدا ههئدهگرئ.

القِسْمَةُ: جوانی پوخسار و دیمه ۵

خودی پوخسار ۵ دیمهنی دهم و چاو
۵ تورمهکهیهکی پهنگاو پهنگه عهتر
باشی شوشه عهترمهکانی تیدا
ههئدهگرئ ۵ (ک: قِسِمَات).

القِسْمُ: دهگوترئ: (نوی قسوم) دمکی
بلاومبوو ۵ ناوکه خورمای
پهرتهوازه بوو.

القِسِم: کهسیک شت لهگهئ یهکیکی
تر بهش بکا ۵ بهشو بار ۵ بهشیک
لهشت ۵ (ک: أقسام).

القِسِیْمَة: بهئگهنامه و دیکۆمپنتیکه
زیاد له نوسخهیهکی ههیه بو
مامهله پئی کردن.

القِسْمُ: جوان و پیک و پیک ۵

دهگوترئ: (فلان مَقْسَمُ الوجه)

فلانکهس پوخسار جوان و شوخه.

المَقْسَمُ: بهشو بار.

المَقْسَمُ: شوینی دابهشکردن ۵ خودی
دابهشکردن.

المَقْسَمُ: سویند ۵ شوینی سویند
خواردن.

أَتَسَنَ الرجلُ: پیاومکه دمستی رهق
ههلاتن و پیستی بهری دمستی بهتو
بوون بههوی ئیش کردنهوه ۵
دهگوترئ: (أَقْسَنْتَ يده).

قَسَا الجِسْمُ قَسْرًا وقَسَاوةً: جهستهی توندو
بهتو بوو.

قَسَا القلبُ وقلبه: دلی رهق بوو بئ بهزی
بوو ۵ سۆزو پهحمهتی تیدا نهما ۵
خوشوع و ترسی خودای تیدا نهبوو ۵
(فهو قاس، وقاسي وهي قاسية وقَسِيَّة).

قَسَتِ الأرضُ: زموییهکه پوتهن بوو
هیچی لی نهپوا.

قَسَا اليومُ أو العامُ: پۆزمکه یان سالهکه
توش و پهر تهنگ و چهئمه بوو.

أَقْسَى قَلْبُهُ: دلی خوئی رهق و بئ
بهزهیی کرد ۵ دمشگوترئ: (أَقْسَتْ
السيئات قَلْبَهُ) تاوان و خراپهکاری
دلی رهق کردوه.

قاسي الأمر الشديد: تالو و نارههتی کاره
ناخۆشهکانی جهشت، لهگهئیان ژیا.

الْأَقْسَى: دىگوترى: (هو اقسى من الحجر) نهو له بهرد پمقتره.
 الْقَسْوَةُ: رهق و پتهو له هه موو شتيك دا، بى رحمو به زه بى و دلر مقى.
 الْقَسِي: توندو تيز.
 الْمَقْسَاةُ: دىگوترى: (الذنب مقساة للقلب) تاوان و خراپه كارى دل رهق دمكاو رحمو به زه بى تيدا ناهيلى.
 قَسْرَ: برپوانه مادهى (قَسَرَ).
 قَشَبَ الشَّيْءَ بِالشَّيْءِ قَشْبًا: شته كهى تيكه شته كهى تر كرد ه (قشَب الطعام) خواردنه كهى تيكه به زهر كرد.
 قَشَبَ فُلَانًا: فلانكه سى زهر خوارد كرد.
 قَشَبَ فُلَانًا بَعِيْبَ نَفْسِهِ: فلانكه سى به عه بيه كانى خوى له كه دار كرد ه (قشَب بسوء) خراپه بيوه لكاند (قشَب فُلَانًا رِبْحُ كَذَا) بؤگه نى فلان شت فلانكه سى جاپز كرد، زيانى پى گه ياند ه (قشَب السَّيْفِ) شمشير كهى مشت و مال كرد.
 قَشَبَ الثَّرْبُ وَغَرَهُ قَشَابَةً: كراسه كه (قوماشه كه) زور پاك و خاوين بوو.
 الْقَشْبُ: زهنگ ه نهو توپكل و پارچه بى كه لكانه كه لهشت پيك دئو هه ندى ميكرؤب و به كتر يا دمرى دهمدن ه (ك: أَقْشَاب).

الْقَشْبُ: زهر ه (ك: أَقْشَاب).
 الْقَشِيْب: تازمو پاك و خاوين ه دىگوترى: (ثوب قشيب) و (ربطة قشيب) و (سيف قشيب) ه شمشير كه تازه مشت و مال كراوه ه هه موو شتيكى تازه قهشيبه ه (ك: قُشِبَ).
 قَشَدَ قَشْدًا: پيسته كهى ئى كردموه، سبى كرد.
 اقْتَشَدَ السِّمَنَ: رُون و چه و ريبه كهى كؤ كردموه.
 الْقَشَادَةُ: خشت و خول و بندوك كه دمكه و پته بنكى مهنجه له رُونى قائل كراوموه.
 الْقَشْدَةُ: رُونه كهره ه زوبدميه كه چه و رى كه م بى ه گياهه كه نازهل بيخوا شيرى زور دمبي.
 قَشَرَ الشَّيْءَ قَشْرًا: توپكل له شته كهى كردموه.
 قَشَرَ الرَّجْلُ قَشْرًا: بياوه كه زور سوور بوو، و مكوو نهوه بلتي پيسته كهى ئى دامال دراوه و خوينه كهى دمر كه و تووه ه (فهو أَقْشَر وَهِي قَشْرَاء).
 انْقَشَرَ أَنْفُهُ: لوتى سوور بؤته وه به هوى تينى خورموه سوتاومته وه.
 انْقَشَرَ الثَّمَرُ: دمنكه خورماكان پيسته كه يان نه ستور بوو.

قَشْرُ الشَّيْءِ: تويكلى شتهكەى دامالى.

إِنتَشَرَ الرَّجُلُ: بپاوهكە پۆشاكى خۆى

دامالى خۆى روت كردهوه.

إِنْتَشَرَ الشَّيْءُ: شتهكە تويكلكەكەى

دامالدىرا.

تَقَشَّرَ الشَّيْءُ: بهمانا (إنتشر) دى.

القَشَّارُ: تويىزى مار.

القُشَارَةُ: نهوهى ههلهدموهرى له

تويكلكەكان لهكاتى تويكلكى ئى

كردنهوهى شتهكە.

القِشْرُ: تويكلك داپۆشهرى سروشتى شت

هه وكموو تويكلى پرتهقال و پيىستى

كوان و دومهل ههروا ناوه بۆ ههر

پۆشاكىك كه جهستهيهك داپۆش.

قِشْرُ الْبَيَاضِ: ماسيهكه رهنك نيلى

جهستهپان دريىزى زياد له بستيىكه،

گوشتهكەى باشتريى گوشتى ناسكه.

القَشْرُ: ههرشتيىك تويكلى زۆر بى.

القَشْرَاءُ: مار كه تويىز (كازى) فري

دمدا.

القِشْرَةُ: تاكى (القِشْر) قوماشى زۆر

تهنك (كوتالى زۆر تهنك كهجهسته

داپۆش).

القُشْرَةُ: بارانى بهليزمه: كهپوى زموى

بشواتهوه.

القُشُورُ: دمرمانيكە لهدهم وچاو دهرى

بۆنهوهى رهنكى روخسار صافو

بيگهرد بنويى.

القَشْرُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافرهتبيكه

نهكهويته عادهى مانگانەيهوه.

القَشِيرُ: تويكلك زۆر.

المُقَشَّرَةُ: ئاميربيكه تويكلى ميوه و شتى

واى پى دادهمالدىرى هه ميوه پى

سپى دمكرى هه وكموو پهتاتهو

خهيارو كالهك.

المُقَشَّرَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافرهتبيكه

جوانكارى بۆ روخسارى كرابى

بۆنهوهى صاف بنويى.

قَشَّ النَّبَاتُ قَشًّا: روهكهكه وشك بوو.

قَشَّ الْإِنْسَانُ: مروقهكه ليىرو لهوى كۆى

كردمهوه هه جى لهسهر سفرهه و خوان

ههبوو كۆى كردمهوه هه نهو بهرمارهوه

خۆراك و شتهى كهسانى تيىرو تهسهل

فريى دمهدهن نهه كۆيان دمكاتمهوه

دميانخوا.

قَشَّ الْحَيْرَانُ: نازهلهكه دواى كزو

لاوازيى قهلهو بوو.

قَشَّ الْقَوْمُ: خهلهكه نازهلهكانيان

لهنهخوشى و برسيابهتى رزگاريان بوو.

قَشَّ الرَّجُلُ مِنَ مَرَضِهِ: بپاوهكه

لهنهخوشيهكه رزگار بوو، ههلهسايهوه.

قَشَّ الشَّيْءُ: شتهكهى ليىرو لهوى

كۆكردمهوه هه شتهكهى بهنينۆك

نهومنده كراند تا وردو ونجر ونجر

بوو.

قَشْنُ الْمَكَانِ: چى لهسمر پروى شوینه که
هه بوو له گل و شتی وای بردو پاکى
کرده وه.
اَتَشَبَتِ الْبِلَادُ: ولاته که وشکانى زور
بوو.

قَشْنُ: هه ولى دا خواردن لیروم له وئ
کۆبکاته وه ه چى بهرده ستى که وت
لهسمر سفره و خوان کۆى کرده وه
لولی دا.

تَقَشْنُ: به مانا (قَشْنُ) دئ.
تَقَشْنُ الرَّجُلُ مِنْ مَرَضِهِ: کابرا
له نه خو شیه که ی چاک بۆ وه.
تَقَشْنُ الْجَرْحُ: برینه که بهرمو
چاک بوونه وه ده چئ.
القَشَاشُ: نه وه ی که لیروم له وئ
کۆده کرپته وه.

القَشَاشُ: که سیک شتی خراب و بئ
که لک کۆده کاته وه و ده یخوا ه
کۆکه رمه و ی پاشه رۆک و شتی
خراب و کۆن و بئ که لک.
القَشُ: خورمای خراب ه خشت و خۆل و
خاشاکى مالدرا و له ناو مال و
فه رمانگه و شوینی وای ه بن
خه رمانی دانه و یله ه (ک: قشوش).
القَشَّةُ: تاکی (القَشُ).

القَشَّةُ: که سک.

قَشَطَ الشَّيْءَ عَنْ الشَّيْءِ قَشْطًا: شته که ی

ده رخست و په رده و تو ی کله که ی لی
دامالی ه (قَشَطَ الْحَشْبَةَ) روی دارم که ی
تاشی و زیریه که ی پامالی و لوسی کرد.
قَشَطَ فَلَانًا بِالْعَصَا: به عه صاو گۆچان له
فلانکه سی دا.

قَشَطُهُ: سپی کرد، لای برد نه یویست.
اِنْتَشَطَتِ السَّمَاءُ: ناسمان هه وری پیوه
نه ماو بوو به سامال.

تَقَشَطَتِ السَّمَاءُ: به مانا (اِنْقَشَطَت) دئ.
القَشَاطُ: به ردی یاری تاو له نه وانه ی
ره شن یان سپین.

المَقْشَطُ: نامیری که ول کردن و تاشین و
تو ی کل لایردن ه (ک: مَقَاشَط).

قَشَطَتِ الرِّيحُ الْغَيْمَ: ره شه باکه
هه وره که ی راداو تو ی سک هه ور
به ناسمانه وه نه ما.

قَشَعَ النُّورُ الظَّلَامَ: روناکی تاریکی رادا.

قَشَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که ی په رته وازه کردو
له شوینی خۆیان لایان بردن.

اَقْشَعَ السَّحَابُ: هه وره که که لینی
تی که وتو نه ما.

اَقْشَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که بلا و میان لی
کردو په رته وازه بوون.

اَقْشَعَ عَنِ الْمَاءِ: له دمور و بهری ناو که
رۆیشتن.

اَقْشَعَ الرِّيحُ الْغَيْمَ: ره شه باکه هه وره که ی
راداو ناسمانی هه ساو کرد.

إِنْقَشَعَ عَنْهُ الشَّيْئُ: شته که دمرکەوت و
 دږی به داپۆش—راوییه که می دا
 دمگوتری: (إِنْقَشَعَ الظَّلَامُ عَنْ
 الصُّبْحِ) تاریکایی دږی پی دراو
 گزنگی به یانی دمرکەوت.
 إِنْقَشَعَ الْهَمُّ عَنْ الْقَلْبِ: غەم و نارەحمەتی
 لەسەر دل و دەررونی فلان لاجوو
 (إِنْقَشَعَ السَّحَابُ عَنِ الْجَوِّ) هەورو
 هەلا لەحه وادا نەما.
 إِنْقَشَعَ الْقَوْمُ: خەلکە که پەرته وازه
 بوون و بلاویمان ئی کرد.
 إِنْقَشَعَ عَنِ الْمَاءِ: لەلای ئاومە که رویشتن و
 شوینە که یان جی هیشت.
 إِنْقَشَعَ اللَّيْلُ: شەو رابرد و پۆی.
 إِنْقَشَعَ الْبَلَاءُ عَنِ الْبِلَادِ: بەلاو
 کارماتە که لەولات نەماو کۆتایی
 پی هات.
 تَقَشَعَ عَنْهُ الشَّيْئُ: بەمانا (إِنْقَشَعَ) دئ.
 الْقَشْعُ: ئاویکی که م و تەنکاو که ببیتە
 سەهۆل و شوینی داکە نەندنی جل
 لەناو حەمام دا.
 الْقَشْعُ مِنَ الرِّجَالِ: پیاویک لەسەر کاری
 خۆی بەردەوام نەبی و هەر پۆژە مل
 بداتە کاریک و وشک و پارچە مەیک
 لە پیستی وشکە و مەبوی پزێو (ك:
 قِشَاع) و پارچە مەیک: لە قوڤی
 وشکە و مەبوو و توڤزیک لەزموی

که لای بدەو فرپی بدەو و پارچە
 هەوریک دواي پەوینە مەوی هەور
 لەئاسۆدا بمینێ و بای شەمال لەم
 رومەو که هەور پادەدا و پیریک
 که لەبەر پیری گوشتی پیو نەماپی.
 إِشْعَرٌ جِلْدُهُ: پیستی جەستە ی لەرزی.
 إِشْعَرٌ جِلْدُهُ مِنَ الْجَرَبِ: بەهۆی
 گروپییه وە پیستی جەستە ی وشکە
 بوو.
 إِشْعَرَتِ الْأَرْضُ: زەوییه که وشک و
 سووتە مەرۆ بوو بارانی ئی نەباری.
 إِشْعَرُ النَّبَاتِ: رومە که تیرا و بوو.
 إِشْعَرَتِ السَّنَةُ: سالتە که مە باران بوو،
 وشکە سال بوو.
 الْقَشَاعِرُ: زبیر.
 الْقَشْعَرِيَّةُ: هەل لەرزین و وشە فەتۆلە
 کەوتن.
 الْقَشْعَامُ مِنَ الرِّجَالِ وَالنَّسْرِ وَالرُّحْمِ:
 پیاوی پیر، هەلۆو دالتە کەمرخۆری
 بەسالاجوو و نیڕە هەلۆی
 جەستە گەورە.
 الْقِشْعَامَةُ: تەلەو داو.
 الْقَشْعَمُ: بەمانا (الْقِشْعَامُ) دئ.
 الْقِشْعَمُ: بەمانا (الْقَشْعَمُ) دئ.
 قَشَفَ فُلَانٌ: فلانکەس شیوە چلکن و پلکن
 بوو و گوزمران تەنگ و کولە مەرگی بوو
 و بەهۆی خۆرمتاومەو پەنگی پیستی

اِقْتَشَمَ: لَبِرَهِو لهوئ شتی کۆکردموه
خواردی.

القَشَامُ: ئهسپی خوری (گه نه)
حهشهرمهیهکی فره قاجه لهناو
خوری کولک و موی نازهل دا دمزی.
القَشَامُ: خواردنی خراب و بی کهک
کهفری دهری.

القَشَامَةُ: بهمانا (القَشَامُ) دی.
القَشَمُ: خورمای سپی پینش نهوهی بگا
ه گوشتی زۆر سوور بههوی زۆر
پینگهپشتهوه.

القَشِيمُ: گزوگیای وشکهومبوو.
قشا العودَ وغیره قشراً: دارهکی سپی کرد
تویکلهکهی ئی کردموه.

قشا الحَبَّةُ: تویکلی له دانهویلهکه کردموه.
أَقَشَى فُلانٌ: فلانکهس دوا
دمولهمهندیی ههزار کهوت.

قَشَى العودَ وغیره: دارهکی سپی کرد،
تویکلی ئی کردموه.

قَشَى الحَبَّةُ: تویکلی له دانهویلهکه
کردموه، چهئوکهکهی کره کرد ه
سپی کرد.

القَشَاءُ: تف.
القشَاوَةُ: (المساة المستطيلة في الأرض).

القشوان من الرجال: پیاوی لاوازو بی
گوشت ه دانگوشت.

القشرةُ: بوخچهو سوندوقیهکه ئافهرت

گۆراوه ه چلکن و بیسو پۆخهل بوو ه
گرنگی بهپاک و خاوینی نهدا.
قَشَفَ فُلانٌ قَشَافَةً: بهمانا (قَشَفَ) دی.
قَشَفَ الله عَيْشَهُ: خودا گوزهرانی تهنگ
کردوه.

تَقَشَفَ: وازی لهخۆش رابواردن هیئا.
عام أَقَشَفَ: سالیکی توندو تیزو
گرانی و ناخۆشه.

القَشَفُ: چلک و بیسی که بهجهستهوه
بنوووسی ه بهتایبهتی لهوههرزی
زستان دا.

قَشَقَشَ اللَّحْمُ عَلَى الْمَقْلَى أَوْ فِي الْقِدْرِ:
جَزَمَ گوشتهکه لهسهر مهقهلی یان
لهناو منهجهلدا بیسترا.

قَشَقَشَ الْقَطْرَانُ الْجَرْبَ: ههترانهکه
گرونییهکهی چاک کردموه.

تَقَشَقَشَ: نامادهباشی پهیدا کرد بو
چاکبوونهوه ه دهگوتری:

تَقَشَقَشَ الْجُرْحُ: برینهکه گوشته وهزونی
هیئاپهوهو خهریکه چاک بیتهوه.

قَشَمَ فُلانٌ قَشَمًا: فلانکهس خواردنی زۆر
بوو.

قَشَمَ الطَّعَامَ: خراب و سوتاو و پزیوی
لهخواردنهکه جیاکردموه جوهره
باشهکهی خواردنهکهی خوارد.

قَشَمَ الْحَرَصَ: لقه دارخورماکانی شیتهل
شیتهل کرد بوئنهوهی بیانتهنی.

بۇنى خۆش و صابون و كل و كلتورو

پیداویستی خوی تیدا هه‌ئده‌گرئ ۵

(ك: قشوات و قشاء) ۵ جوړه

گیراومیه‌که بۆ ناهرمتی زمیستان.

قصب الشئی قصباً: شته‌که‌ی برپه‌وه.

قصب الجزار الشاة: قه‌صاب و حه‌یوان

سه‌ربرمه‌که مه‌ره کوژراوه‌که‌ی پارچه

پارچه کرد.

قصب فلاناً: جنیوی به فلان داو

عه‌یبداری کرد.

اقتصب الزرع: کشتو‌کاله‌که قه‌دو لاسکی

کردو بالای به‌رزبووه.

اقتصب المكان: شوینه‌که قه‌فه‌ژا‌و شتی

وای زۆر بوو ۵ پوه‌کی شیوه

قه‌فه‌ژا‌زی زۆر بوو.

اقتصب فلاناً عرصة: وای له فلان‌که‌س

کرد بتوانی جنیو به ناموسی بلی.

قصب: به‌مانا (اقتصب) دئ.

قصب شعرة: هرچی وه‌نینه‌وه و بای

دان و گشتی کردن ۵ ده‌سگوترئ:

(اخذ الرجل الرجل قصبه).

اقتصب الزرع: کشتو‌کاله‌که قه‌دو

لاسکی کرد.

اقتصب الشئی: شته‌که‌ی برپه‌وه.

التقصية: گلوته‌مو ۵ (ك: تقاصیب).

القاصب: نه‌و که‌سه‌ی فو به قه‌فه‌ژا‌دا

ده‌کا ۵ هه‌وریک بگولینئ.

القصابة: پیشه‌ی قه‌صابی.

القصب: پشت ۵ ریخۆله ۵ خالی‌گه‌و

که‌له‌که ۵ ژپی که‌وان و شتی وا که

له‌ریخۆله دروست بکړئ ۵ (ك:

اقتصاب).

القصب: هه‌ر رومکیک لاسکه‌که‌ی کلۆر

بی و گړئ گړئ بی ۵ هه‌روا ناوه بۆ

قه‌صه‌بی شه‌کر ۵ رومکیکی ئاوییه

له پیري نه‌جیلییه و قه‌دیکي

دریژی هه‌یه له‌دهم جو‌گا و پوباردا

دمروئ ۵ وایش ده‌بی دمروئیندرئ ۵

له‌ولاتی میصر پیی ده‌گوترئ:

(الغاب البلدي) یان (قصب النيل) ۵

هه‌روا ناوه بۆ پیرموی ناوی

سه‌رچاوه ۵ نیسقانی ده‌ست و قاچ و

په‌نجه ۵ گه‌وه‌ری پوه‌ش کراو

به‌یاقوت ۵ هه‌رپارچه زیرو زیویک

له دریژموه‌بی و ناوه‌که‌ی بۆش بی

هه‌روا هه‌ر شتیک وه‌کوو بۆری ئاو

و شتی وا ناوه‌که‌ی کلۆر بی ۵

به‌شه‌کانی ریخۆله ۵ قوماشیکه له

که‌تانی ته‌نک و نه‌رم ۵ جه‌ند

شریت و جوړه پارچه‌ی باریکی

دریژن قوماشیان پی

ده‌نه‌خشیندرئ.

القصاب: کو‌مه‌لیک قه‌فه‌ژا‌زی رواوی

چروپ ۵ شوینی روانی قه‌فه‌ژا‌ز.

القَصْبَةُ: همر لاسکیکی پوهک کلور بئو

نهمسمر وسمری گری هیبن ۵

وهکوو لاسکی قهغهژاو گندورو گیا

گهنهمه وهلداسو شتی وا ۵ همر

نیسقانیك خربئو مؤخی تیدا بئ

۵ نیسقانی پهنجه ۵ نیسقانی لوت ۵

شارو شاروچکهی ولات ۵ بالهخانه ۵

ناوهوهی قهلا ۵ پارچه قهصه بییکه

له ولاتی میصر دریزهکهی سئ

مهترو حهفتاو پینج سانتیمهتره

زهوی بئ دهپئوری.

القَصَابَةُ: مالمال؛ نامیریکه به ولاخ

پادهکیشرئ بؤ تهختکردن و

پیکخستنی زهوی ۵ یان هیزیکي

نالییه، مهکینهیهکه بههوزی

بهنزین و گازو شتی وا کاردهکا.

القَصَابَةُ: گلۆله مووی هه لکراو ۵ بۆری

۵ زورناو بلویر ۵ ژئی دروستکراو له

ریخۆله ۵ (ک: قَصَابُ).

القَصِيْبَةُ: گلۆله موو ۵ بۆری ۵ (ک:

قصاب).

المَقَصِبَةُ: شوینی ئی روانی قهغهژاو

قهصه ب ۵ دهشگوترئ:

أَرْضُ مَقَصِبَةٍ: زهوییهکه قهصه بی

زۆره.

المَقَصِبُ: نهو کهسهی زۆرجار له

پیشپرکی دا سهر دهکهوئ و دهیباتهوه

۵ ماستو شیر که توژیان زۆر بئ.

قَصَدَ الطَّرِيقُ قَصْدًا: پینگاکه راست و رهوان

بوو.

قَصَدَ الشَّاعِرُ: شاعیرهکه شیعری وهنینهوه

قصد له والیه: چو بؤ لای و بهمه بهستهوه

بهره و لای نهو رۆیشت ۵ دهشگوترئ:

(قَصَدَهُ) بؤ ههمان مانا.

قَصَدَ فِي الْأَمْرِ: لهکارهکه دا مام ناوهند بوو.

قصد في الحكم: له برپارهکه دا عادل بوو

بهحهق جولایهوه.

قَصَدَ فِي النَفَقَةِ: له مهسرهف کردندا

مامناوهندی پهپرهو کرد.

قَصَدَ فِي مَشْيِهِ: له رۆیشتن دا نهخیرا

رۆی نهزۆر هیواش مامناوهندی گرته

بهرجاو.

قَصَدَ الشَّيْءُ: شتهکهی برپهوه.

أَقْصَدَ السُّهُمُ: تیرمهکه نیشانهکهی پیکا.

أَقْصَدَ الشَّاعِرُ: شاعیرهکه دریژهی

بهشیر دانان داو چامه شیعری

هۆنینهوه.

أَقْصَدَ فَلَانًا: زهبری له فلانکس داو

شوینی کوشندهی گرت ۵

دهشگوترئ: (عَصَتِ الحية فأقصدته).

قَصَدَ الشَّاعِرُ الشَّعْرَ: شاعیرهکه

شیعرهکهی پالفته کردو کردی

بهچامه شیعریکی نایاب.

قَصْدُ العَرْدِ: دارمگهی شکاندو کردی
به دو و لهت.

إِقْتَصَدَ فلان: فلانکهس مامناومندی
بوو نه کزیوو نه قه لهو.

إِقْتَصَدَ الشاعرُ: شاعیرمکه بهردموام
بوو له شاعر گوتن دا.

إِنْقَصَدَ العَرْدُ: دارمکه شکا.

تَقَصَّدَ العَرْدُ: دارمکه شکا ۵ دمگوترئ:
(تقصدت الرماح) ۵ رمبهکان شکان و

پارچه پارچه بوون.

الإقْتِصَادُ: زانیاریه که باس له دیارده
تایبه تییه گانی بهرهمهینان و
داببه شکردن دمکا.

القاصِدُ من الأسفار: سەفەری ناسان ۵
دمگوترئ: (بینا وبين الماء ليلة

قاصدة) شهو پوشتنیکی

مامناومندیمان مابوو بگهینه
ناومکه، نه گهر شهویک به هیواشی

تا بهیانی پوشتینایه دمگه یشتینه
ناومکه ۵ همروا وشه (القاصد) ناوه

بو تر که راسته وخو ناراسته ی
نیشانه دمکری.

القَصْدُ: دمگوترئ: (هو على القصد)

واته: له سەر راسته رییه ۵ پهبازی
راست ۵ پیاویک نه قه لهو بیو

نه کزو لاواز ۵ بهرام بهر دمگوترئ:
(هو قصدك) ۵ نهو بهرام بهرته ۵ کهم

۵ دمگوترئ: (اعطاه قَصْدًا) کهمی
پیدا ۵ گوشتی وشکه و مپوو.

القَصْدُ من الرماح ونحوها: رمیی شکاو.
القَصْدَةُ: پارچه ی شتی شکاو ۵

که رتیکی شته شکاومکه نه گهر
کراوو به دوو لهت.

القَصيدة والقصيد: جهوت دپ شاعر
یان زیاتر ۵ به کوردی جامه شاعر ۵

(ك: قِصائد) ۵ ئیسقانی مؤخی
هه بی ۵ رمی شکاو.

القَصْدُ: مه بهست ۵ شوینی مه بهست.

القَصْدُ: دمگوترئ: (اليه مقصدي)
نامانجی سهفهرو پهبازم بهرمو لای

فلانه.

القَصْدُ: نهو کهسه ی نه خووش دهکوهی و
زوو دهمری.

القَصْدُ: کهسیک مام ناومند بی نه زور
قه لهو بی نه زور کز بی.

القَصْدِيرُ: عونصوریکی فلزییه پهنک
زیوییه ۵ نهوپهری نامادماش

تیادییه بو بلاو بوونه وهو
پانبوونه وهو تهنک بوون، بو

ته غلیف کردنی زوریک له مهوادی
بژیو بهکار دهیندرئ، له گهل

پمصاص دا دمتویندریته وه بوئه وهی
بو شاییه گانی پهبکاته وه ۵ له م

پوژگاردا زورییه ی زوری بهروبو می

قَصَرَ الدَّارَ: خانومه‌ای به دیوار پته و کرد.
 قَصَرَ الشَّوْبَ قَصْرًا: قوماشه‌کی له‌سهر
 جَلَشُور به کوتکی دار کوتاو پاکی
 کرده‌وه.

قَصَرَ اللِّينَ: رهنه‌که‌ی لایبرد یان پاکی
 کرده‌وه.

قَصِرَ قَصْرًا: نازار له‌ملی په‌یدا بوو ملی
 خوار کرد ۵ (فهر قَصِرَ وَأَقْصَرَ، وهي
 قَصْرَةٌ وقصراء).

قَصَرَ الشَّيْئُ: شته‌که کورت بوو ۵ (فهر
 قصير).

أَقْصَرَ عَنِ الشَّيْئِ: وازی له‌شته‌که هیناو
 ده‌سه‌لاتی هه‌بوو به‌سهری دا.

أَقْصَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی کورت کرده‌وه.
 قَصَرَ عَنِ الشَّيْئِ: وازی له‌شته‌که هیناو
 ده‌سه‌لاتی به‌سهردا نه‌بوو.

قَصَرَ فِي الْأَمْرِ: که‌مته‌رخه‌می
 له‌کاره‌که‌دا کرد.

قَصَرَ فِي الْعَطِيَّةِ: به‌خششه‌که‌ی ئی که‌م
 کرده‌وه ۵ (فهر مُقَصِّر).

قَصَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی کورت کرده‌وه.
 قَصَرَ الصَّلَاةَ: له‌ نوپژی چوار پکاتی دا
 دوو پکاتی کردن واته نوپژه‌که‌ی
 کورت کرده‌وه.

قَصَرَ شَعْرُهُ: قزی کورت کرده‌وه،
 هه‌ندیکی ئی گرت.

قَصَرَ الشَّوْبَ: به‌داری جل شتن

قیصدیر له پیشه‌سازی سه‌فیج و
 ته‌نه‌که‌و شتی وادا به‌کارده‌هیندرئو
 قاپو قاچاغی ئاسنو و مسی پی
 روکه‌ش ده‌کری.

قَصَرَ عَنِ الْأَمْرِ قَصْرًا: له‌ناست کاره‌که‌دا
 ده‌سته‌وسان بوو وازی ئی هیناو بوئی
 نه‌نجام نه‌درا.

قَصَرَ السَّهْمُ عَنِ الْهَدَفِ: تیره‌که کورتی
 هیناو نه‌گه‌پشته نیشانه‌که.

قَصَرَ الطَّعَامُ: خواردنه‌که که‌م بوو ۵ گران
 بوو نرخ‌ی به‌رز بووه.

قَصَرَتِ التَّفَقُّةُ بِالْقَوْمِ: بزپومه‌که به‌شی
 خه‌لکه‌که‌ی نه‌کردو مه‌به‌ستیانی
 جی‌به‌جی نه‌کرد.

قَصَرَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی کورت کرده‌وه.
 قَصَرَ الْقَيْدَ: زنجیره‌که‌ی ته‌سک کرده‌وه ۵
 ده‌گوترئ:

قَصَرَ لَهُ مِنَ الْقَيْدِ: زنجیره‌که‌ی بو ته‌سک
 کرده‌وه.

قَصَرَ الصَّلَاةَ: نوپژی چوار پکاتی که‌م
 کرده‌وه کردی به دوو پکات.

قَصَرَ الشَّعْرَ: قزمکانی کورت کردنه‌وه
 هه‌ندیکی ئی گرتو له بنه‌وهم‌پا
 نه‌یتاشی.

قَصَرَ الشَّيْئُ عَلَى الْأَمْرِ: شته‌که‌ی کورت
 هه‌ئینا له‌سهر نه‌و کاره تایبه‌تی کرد
 به نه‌و.

قوماشه‌کە‌ی لە‌سه‌ر جلشۆ‌ر کوتاو
پاک‌ی کردموه، سپی کردموه.
إقتصر علی الشئین: به‌شته‌که‌ قنیاتی
کردو ته‌جاومزی ئی نه‌کرد.
إقتصر الشئین: له‌ درێژی شته‌که‌ی که‌م
کردموه.
إقتصر أثر الشئین: به‌دواداچوونی بو
شته‌که‌ کرد.
تقاصر عن الأمر: وازی له‌ کارمه‌که‌ هی‌ناو
نه‌یتوانی بیکا ۵ به‌ نه‌نقه‌ستو
ته‌مه‌ننوع خۆی به‌گورت نیشان دا.
تقاصر نفس فلان: نه‌فسی فلانکه‌س
بچوک بووه‌ توایه‌وه.
تَقَوَّصَرَ الرَّجُلُ: پیاوه‌که‌ ویکهاته‌وه،
چوووه‌ په‌که‌وه‌ وه‌کوو ژیشک خۆی
خرپ کردموه.
إستقصه: به‌گورتی له‌قه‌له‌م دا ۵
به‌که‌مه‌ترخه‌می حسێب کرد.
القاصر من الورثة: میراتگریک منداڵ
بی نه‌گه‌یشته‌بیته‌ ته‌مه‌نی روشدو
به‌خۆچاران.
القاصِرَة: دمگوتری: (إمرأة قاصِرة
الطرف) ناهرم‌تیکی به‌حه‌یاو
به‌شهرمو چاو نه‌رمو دل زیندوووه ۵
کچۆلێک ته‌مه‌نی نه‌گه‌یشته‌بیته
ته‌مه‌نی روشدو به‌خۆچاران.
القَصَارُ: نه‌و په‌ری کارو پیشه ۵

دمگوتری: (قصارك أن تفعل كذا)
نه‌و په‌ری کارت نه‌وه‌یه نه‌وه‌ بکه‌ی
۵ نه‌و کارت به‌سه‌و کیفایه‌تت دمکا.
القَصَارَة: پیشه‌ی جلشۆ‌ری و جل کوتان
به‌داری جل شتن.
القَصَارَة: نه‌و سه‌ر کوپ‌زرو سوو شته‌ی
له‌ هی‌له‌ک و بیژینگ دا ده‌مینێته‌وه
دوای له‌ بیژینگ دان و له‌
هی‌له‌کدانی شت ۵ نه‌و دانه‌ویله‌ی له‌
گوله‌که‌ی دا ده‌مینێته‌وه‌و به‌
گیره‌کردن ده‌رنایه ۵ توپ‌کلی
سه‌رموه‌ی دانه‌ویله‌ ۵ شوینی
تایبه‌تی ناو مال: که‌هه‌ر خاومن
مال بو‌ی هه‌یه‌ بچێته‌ ناوی: وه‌کوو
ژوری نوستن.
القَصْرُ: پیچه‌وانه‌ی مانای (المدّ) ۵
که‌مه‌ترخه‌می ۵ کوتایی شتو نه‌و
په‌ری و غایه‌تی ۵ دمگوتری: (قَصْرُكَ
أن تفعل كذا) نه‌و په‌ری کاری تو
نه‌وه‌یه نه‌و کاره‌ بکه‌ی ۵ یان نه‌گه‌ر
نه‌وه‌یه‌که‌ی به‌سته‌و هیچی ترت ناوی
۵ باله‌خانه‌و ته‌لار ۵ (ك: قصور) ۵
هه‌روا ناوه‌ بو‌ کاتی ئیواره‌و
سه‌رم‌تای شه‌و ۵ دمگوتری: (أقیته
قَصْرًا): کاتی عی‌شا هاتم بو‌لای ۵ یان
ده‌مه‌و ئیواره‌ هاتم بو‌لای.
هه‌روا وشه‌ی (القَصْرُ) ناوه‌ بو‌ لا‌بردنی

رهنګ ښان کال ګردنه ووی له
نه لیاښی شتی چنډراو.

القَصْرَةُ: کورت هه لهنان و تایبمت
ګردن ۵ دموګوتري: (أبلغ هذا الكلام
بني فلان قصرة) نه م قسه به ووی
فلان بګه یه نه و به ګه سی تری مه لی.
القَصْرَةُ: بنګی درخت ۵ لای خواروی مل
به لای شانوه ۵ نه ستورایی مل ۵ لای
خواروی درختی خورما ۵ پارچه دار
۵ ورده ناسن ۵ نه و سمرګو ټزو
پوش و سوو شته بګه لک و پوچ و
خراپانه ده ګه و ټته سمر بیژینگو
ګلګیر ۵ کاو کوټی ګه نه و جو: ګه
وشک بزو، توپکلی بهروبوم وده کوو
توپکلی ګوټزو توپکله بادامو شتی وا
۵ ته مبه لی و فونګرانی.

القَصَارُ: نه و ګه سی جل ده شو او
پاکیان ده ګاته و به ووی کوتانی
جله ګان له سمر به ردو به شه پکه
داری جل شتن.

القُصُورُ الذَاتِي: کورت هینانی جهسته و
نه بوونی ناماده باشی تییدا بو
نه نجامدانی ګارم ګانی به شتو میه کی
ناسایی، واته نه توانی به ناسایی پړوا
ښان به ناسایی دابنیشی ښان هر
جم و جوټکی تر.

القَصِير من السيل: لافاو ټکه له جهند

شیو و دؤټیک کوټیټه وه ۵
ده ګوتري: (فلان قصير النسب)
واته به س ناوی باوکی بینی
ده ناسری ۵ هر ګوترا: فلان کوپی
مه لامسته های بارزانیه نیتر
ناسراو و پیو ټست به ناو هینانی
باپرو باپره ګه وری ناګا.

القَصِيْرَة: نافرم ټیک هر له ماله و بیو
پټګای نمدری له مال بجټته دمر ۵
ده ګوتري: (هو ابن عمي قصيرة)
نه و کوپی مامه و نه زامان لیك
نزیکه.

القَصِيْرِي: بنګی مل به لای شانوه ۵
لای سمروی پهراسو و لای خواروی
پهراسو و (کورت به پهراسو و) ۵
ده ګوتري: (قَصِيْرَاك اَنْ تَفْعَلَ كَذَا)
نه و پهری توانای تو نه و میه نه و
بګه هیچی ترت بو ناګری.

القُصُورَةُ: قمر تالو و سه به ته ګه
له قه صهب دروست دموګری و
خورمای تیدموګری.

القَصْرَةُ من الظلام: تیکه لاو بوونی
تاریکی، داهاتنی تاریکی ګاتی نیواره
۵ لاری.

القَصْرَةُ: کوتک و شه پکه داری جل شور
ګه پو شاکه ګانی پی ده کوټی
به مبه سستی پاکبو نه و میان.

الْمَقْصُورَةُ مِنَ النِّسَاءِ: ئافەرمەتی بەنازو
 نەعمەت پەرورەردەبوو خانەم
 خاتوونی مائ ە لەناو مائ و خانوو
 شانوودا بریتییە لە هۆدەییەکی
 جیاکراوە و تایبەتە لەسەر نەهۆمی
 ئەرزی ە هەروا ناوە بۆ جامە
 شیعریک کۆتایییەکی بەئەلفی
 مەقصورە بێ ە خەرخال ە هەر
 سووچ و قوزینیکی لەناو خانووی
 گەرەمە فراوان دا ە شوینی خوتبە
 خویندەنەوهی وتارخوین و جی
 نوێزی پیش نوێز ە دەشگوتری:
 (أبلغ هذا الكلام بني فلان مقصورة)
 ئەم قەسەمە بگەیەنە بە خێلی
 فلان و بەس، بەکەسی تری مەئێ ە
 هەروا دەگوتری: (هو ابن عمي
 مقصورة) ئەو کۆپی مامەو
 خزمایەتیمان لێک نزیکە.

قصت الفرس قصاً: مایەنەکە ئاوسبوونی
 دەرکەوت.

قص الثوب وغيره: بەمقەست قوماشەکی
 بێ.

قص بينهما: لێکی دابڕین و ناوانی تێک
 دان.

قص الشئین: شوین پێی شتەکی
 هەلگرت و دواى کەوت.

قص القصة: چیرۆکەکی گێڕایەوه ە

دەگوتری: (قص عليه الرؤيا)
 خەونەکی بۆ گێڕایەوه ە (قص عليه
 خبره) هەوالەکی بەراستی بۆ
 گێڕایەوه ڕوداوێکە چۆن بوو ئاوا بۆی
 گێڕایەوه.

أقص فلان من نفسه: کابرا وای کرد
 دوژمنەکی زەهەری ئی بێنێ و
 تۆلەى ئی بکاتەوه (أقص فلان من
 غريمه) فلانکەس فرسەتى لە
 دوژمنەکی هێناو تۆلەى ئی
 کردەوه.

أقص فلان فلاناً: فلانکەس هەل بۆ
 فلانکەس ڕەخساند کە تۆلە لە
 دوژمنەکی بێنێ.

قاصه مقاصه: قەرزدارەکی قەرزى
 لەسەر هاوێڵەکی بوو، قەرزەکیان
 بەهەک گرتن، قەرزەکیان خستە
 برى قەرزى یەکتر.

قص الشعر والصوت والظفر: قەزمەکی
 قەرتاند، دەنگی پێ بێ ە نینۆکی
 قەرتاند.

قص دارة: خانومەکی گەچکاری کرد.
 إقص فلان: فلانکەس تۆلەى ستاند ە
 بەدواداچوونی بۆکرد.

إقص الخبر عليه: هەوالەکی بێ زیادو
 کەم بۆ گێڕایەوه.

تقص القوم: هەریەکە لە قەومەکە

تۆلەي له هاوئەكەي ستاند.

تَقْصَصْ أَثْرُهُ: بەدواداچوونی بۆ شوین

پێی فلان ئەنجام دا ە دەرگوتری:

(تَقْصَصْ أَثَرَ الْقَوْمِ وَتَقْصَصْ الْخَبَرَ)

بەدواداچوونی بۆ شوینەواری

خەڵکەگە ئەنجام دا بەدواداچوونی

بۆ هەوئەكە کرد.

تَقْصَصْ الْكَلَامَ: قسەكەي لەبەر کرد.

إِسْتَقْصَهُ: داوای کرد ئەوێ دەست

دریزی کردۆتە سەر تۆلەي ئی

بسیین.

الْأَقْصُوصَةُ: چیرۆکی کورت، کورتە

چیرۆك ە (ك: أَقْصِصْ).

التَّصَاصُ: لەبەواری برین دا واتە:

برینێك وەكوو هەمان برین یی.

القاصُ: ئەو كەسەي چیرۆكەكە لەسەر

شیوێ خۆی بیگێرێتەو ە ئەو

كەسەي چیرۆك دادەنێ ە وتار بیژ

كە لە خوتبەكەي دا پشت بەچیرۆك

ببەستی.

القصاصُ من الوركين: كلیچە، شوینی

بەیهك گەشتنی هەردوو پان.

القصاصُ: ئەوێ تەواوەتێ سزای تاوانی

هاوچەشنی ئی بسیندرئ.

القصاصَةُ: ئەوێ لە قزو بزرانگو

کاغەز دەرئێندرئ واتە: وردە

موو سەرە مەقەست.

القَصُ: ئێسقانی سینگ: كەلەهەردوو

لاوێ سەری پەراسوێكە تێچەقیون

ە ئەوێ لەخوری و شتی وا

دەبێرئ ە گەج.

القَصَصُ: چیرۆكەكان ە هەوایی

گێرێراو ە شوینكە.

القصاصُ: بەمانا (القاصُ) دئ.

القصاصَةُ: نامێرێكە پێرژو پالو

سەرەکاغەزو شتی وای پێ

دەبێرئ.

القِصَّةُ: چیرۆکی نوسراو ە رستەو كەلام

ە حەدیس ە كار ە هەوایی ە حالو

ومزە ە چیرۆكێكی پەخشان نامێزو

درێژە زۆرێهێ وێنەكان لەخەیاڵ

یان لەواقیع وەردەگێرئ، لەنووسینی

دا چەند یاساو رێسایەك لەبەواری

نووسینی ئەدەبی دا بەرچاوا

دەگێرئ.

القِصَّةُ: گۆلۆئەموو پارچەموو گۆلۆئەموو ە

كاكۆل و قزێ پێشە سەر.

القصاصُ: بەمانا (المقصود) دئ.

القصة: بەمانا (القصة) دئ.

القَصُ: مەقەست.

المقصودة: كەوگێر ە یان شتیکی لەو

جۆرمیە: كە گۆشتی پێ لەمەنچەل

دەردەهێندرئ.

القَطْلُ: بڕوانە (القسطل).

قَصَعَ الرَّجُلُ قَصْفًا: پیاومکه ناومکهی

قومقوم خواردموه.

قَصَعَتِ الدَّابَّةُ الْمُبْتَةَ: نازهلله

کاوپژگارمکه خواردنهکهی هینایهوه

ناو دهمی و کاویژی کردهوه بؤنهوهی

سهرلهنوی قوتی بداتهوه.

قَصَعَ فَلَانًا: فلانکهسی رپشهکیش کرد ه

پچوکی کردهوه سوکاپهتی پی کرد.

قَصَعَ الْفُلَامَ: بهبهری دهستی لهسهری

کورمهکی دا.

قَصَعَ اللَّهُ شَبَابَهُ: خودا گهنجی لی شیواندو

نهیهیشت تهمهنی گهنجی بهخوشی

بهسهر بهری.

قَصَعَتِ الرُّحَى الْحَبَّ: ناشهکه

دانهویلهکهی هاری.

قَصَعَ الْقَمَلَةَ: نهسپیکهی بهنینوکی

فلپقاند.

قَصَعَ الْيَرْبُوعُ جُعْرَهُ: یمربوعهکه زارکی

کونهکهی گرتو خوی له کونهکهدا

حهشار دا.

قَصَعَ الرَّجُلُ يَتْنَهُ: پیاومکه لهمال

دمرنهچوو.

الْقَاصِمَاءُ: کونیکه یمربوع ههلی

دمکولی ه جا کهچوو ناوی دهمی

کونهکه بهگل دمگرتی بؤنهوهی مارو

جرو جانهموری تر نهچنه ناو

کونهکهیهوه.

الْقَصْعُ: خوراندن بهنینوک ه لکاندنی

دووشت بهیهکهوه.

الْقَصْعَةُ: لهگه ن قاپیکی گهورهیه

تیگوشاوی تیدا دمگرتی و دمخورئ ه

بهزوری لهداری گوپزو شتی وا

دروست دمگرتی پپشی دمگوتری

کاسه ه (ك: قِصَاع وَقِصْع).

قَصَفَ الرَّعْدُ قَصْفًا وَقَصِيفًا: ههورهکه

دمنگی گهوره بوو.

قَصَفَ الرَّجُلُ: پیاومکه لهناو تهعامو

شهراب دا مایهوه ه دمگوتری: (قصف

باللهو واللعب).

قَصَفَ الْعَرْدَ وَغَرَهُ قَصْفًا: دارهکهی شکاند.

قَصَفَ الثُّبْتُ: رومهکهکه دریژ بوو بهرز

بؤوه تا بههوی زیاد بهرز بوونهوه

خوار بؤوهو سهرمهکی داهات.

اقَصَفَ الشَّجَرُ: درهختهکه باریک و

تهنک بوو.

اِنْقَصَفَ الشَّيْءُ: شتهکه شکاو دوولمت

بوو.

اِنْقَصَفَ الْقَوْمُ عَنِ الشَّيْءِ: خهلهکهکه

وازیان لهشتهکه هیناو نهپانتوانی

تهواوی بکهو بهردهوام بن تییدا.

اِنْقَصَفَ الْقَوْمُ: خهلهکهکه کؤبونموهوه

پالهپهستوی یهکتریان کرد

دهشگوتری: (انقصوا على الشئ)

خهلهکهکه بهشوین یهکتردا هاتنو

لهسمر شتهكه گردبوونهوه.

تَقَاصَفَ الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْئِ: خه لکه که

لهسمر شتهكه کۆبوونهوه و

پالپه ستۆی په کتریان کرد.

تَقَصَّفَ الشَّيْئُ: شتهكه شكا.

تَقَصَّفَ الْقَوْمُ عَلَى الشَّيْئِ: خه لکه که

لهسمر شتهكه کۆبوونهوه و کردیانه

پالپه ستۆ.

تَقَصَّفَ الْقَوْمُ: خه لکه که وتنه کیشه و

هه پرشه کردن.

تَقَصَّفَ فُلَانٌ عَلَى الطَّعَامِ: فلان که س

لهسمر خواردنه که گالته و

پیکه نینی هینایه کایه وه.

الْقَصْفُ: گالته و گه پ و زیدم و چون له

خواردن و خواردنه و دها و دهست

پیکردنی یاری و هه لپه پکی و ناشکرا

کردن.

الْقَصِفُ: هه رشتیک قبولی شان بکا و

شتیک خیرا بشکی و (رجل قصف)

پیاویکی بی عهزم و جهزمه.

القصفة: قهه ربانقی کردن و پالپه ستۆ

کردنی خه لک و هه لینگدانی نه سب

له کاتی گه یشتن به دوزمن.

الْقَصِيفُ: پرژوپال و چیلکه و چه ویل،

وشکه لی درهخت.

الْمَقْصِفُ: که وهنته رو دۆلاب و شتی وایه

له ژوری نان خواردن دا

قاپ و قاچاغی نانخواردنی تیدا

هه لدمگیری و یان ناوه بو سفرمو

میژی نانخواردن و شوینی حه فله و

خۆشی و شای و خواردن و

خواردنه وه.

قَصَصَ الشَّيْئُ: شته که ی شکاند و

شته که ی که رت کرد برپه وه.

الْقَصَاقِصُ: شیر ی جهسته گه ورمو

به هیژو توانا و پیاوی کو له بنه و

جوارشانه و به هیژ.

الْقَصَصُ: شوینی پروانی موی سینگ.

فَصَلَ الشَّيْئُ فَصْلًا: به توندی و پرته و و

خیرایی شته که ی برپه وه و (فهو

مقصول و قصل).

فَصَلَ الْحِنَظَّةُ: گهنمه که ی گیره کرد.

فَصَلَ الدَّابَّةُ: وینجه و شیخوارو گیا دوراوی

ته ری دا به و لاخته که.

أَفْصَلَ الزَّرْعُ: کشت و کالمه کاتی نه و می

هاتوه دروینه بکری.

إِقْصَلَ الشَّيْئُ: شته که برپا، کۆتایی

هات.

إِقْصَلَ الشَّيْئُ: شته که ی دابری لینی

کردم وه.

إِنْقَصَلَ: شته که برپا، کۆتایی هات.

تَقَصَّلَ: که رت بوو، دابرا.

الْقُصَالَةُ: سمر گوژرو بنزیل که به

بیژینگ و گلگیر جیادمگریته وه و

دهگوترئ: (ما هر إلا قصالة وحالة).

القِصْلُ: بهمانا (الْقِصَاله) دئ ۵
درهختی شلک.

القِصِيلُ: وینجهو گیا دوراوی سهوز بو
شیخواری ولاخ.

المِقْصَلُ: شمشیری برندهو تیزو رمبی
تیز.

المِقْصَلَةُ: نامیریکه بو سهزبرین ۵
نامیریکی تیز بووه کاتی خوی ملی

حوکمدر او به نیعدامیان پی قت
کردووه ۵ له شوپشی فهره نسی دا

نهم نامیره باو بووه.

قَصَمَ فلان قَصْماً: فلانکس له کوپوه هات
به ریگی خویدا گهراوه تهوهو
نهگه پشتوته مهبستی خوی.

قَصَمَ الشَّيْءَ: شته که ی شکاند به شکاندنی
تهواو و لیک جیا کردنهوه.

(قَصَمَ اللهُ عَمْرَ الظَّالِمِ وَقَصَمَ اللهُ ظَهْرَ
الظَّالِمِ) خودا به لاو کارمساتی

گورچکیری به سهر سته مکاردا دا.

قَصِمَتْ ثَنِيَّتُهُ قَصْماً: ددانی له
ناومراستییه وه شکا ۵ (فهو أقصم
وهي قَصْمَاءُ).

قَصِمَ الرجلُ: پیاوه که زوو وره ی پوخاو
تیک شکا.

قَصِمَ الرُّمْحُ: رمبه که شکا.

انْقَصَمَ: شکا، تیک شکا.

تَقَصَّمَ: شکا، تیک شکا، لیک بووه.

القاصِمةُ: دهگوترئ: (نزلت بهم قاصمة

الظهر) به لاو کارمساتی پشت شکین
دابه زییه سهر نهو گه له.

القَصْمُ: نهوه ی ههرچی بیته به مردمستی
تیکی ده شکینی.

القَصْمَاءُ من المعز: بزنیکه ههر دوو
شاخی له بنه وهر ا شکابن.

القَصْمَةُ: پلیکانه و په یزه ۵ نهو پرزه
شکاوه ی سیواک که له ناو دهمی

سیواک هر دا ده مینیتیه وهو تقی
ده داته وه.

القِصْصُومُ: جوره روه کی که له ساراو
چوله وانیه کانی ولاتی عهره ب دا

دمروئ، نه گهر بمانه وئ به که سیک
بلیین لادییه کی رمسه نه ده لیین:

(فلان يَمْضِعُ الشَّيْخَ وَالْقِصُومَ).

قَصَلَ الرجلُ: پیاوه که له رویشتنی دا
ههنگاوی کورتی هاویشتن.

قَصَلَ الطَّعَامُ: خواردنه که ی هه موو
خوارد.

قَصَلَ الشَّيْءَ: شته که ی شکاند.

قَصَلَ فلاناً: فلانکسی به زه ویدا دا ۵
فلانکسی به توندی گه ست.

القَصْمَلَةُ: نه خوشییه که توشی ددان
دمبی و دایده ووشینی.

قَصَا عنه قَصراً وقُصراً: لینی دوور که و ته وه
۵ (فهو قاص).

قَصِي عَنْهُ قَصَا وَقَصَاءٌ: لَيْسَ دَوور

دوور.

كهوتهوه.

أَقْصَى الشَّيْءِ: شَتَهَكِي دَوور خستتهوه،

گهيشته نهوپهري شتهكه ه

دهگوترئ: (نزلنا منزلاً لا تقصيه

الإبل) له شوينيك دابهزين حوشر

جهنديك بپروا ناگاته نهو پهري.

قاصاء مقاصاة: دَووري خستتهوه.

تَقْصَى الْمَكَانَ: كهوته نهو پهري

شوينهكهوه.

تَقْصَى الْأَمْرَ: نهو پهري ليكولينهوهو

بهوداواچووني بؤ كاركه نهنجام دا.

تَقْصَى الْمَسْأَلَةَ: له مهسهلهكهدا گهيشته

نهو پهري.

تَقْصَى الْأَمْرَ الْمُجْتَوَدَ: نهپير يهكه يهكه

سهربازمكاني بانگهيشت كردن

لهدوور تا نزديكاني بهسهركردنهوه.

إِسْتَقْصَى الْأَمْرَ: له كارمكهدا گهيشته

نهو پهري و باش ليكولينهوهي تيدا

كرد.

الْأَقْصَى: دَوورتر، زَوْر دَوور ه (ك:

أَقْصَى).

دهگوترئ: (فلان بالمكان الأقصى) ه

همروا وشه (الأقصى) ناوه بؤ

حوشترئك يان مهرئك كه كه ميك

له قهراخي گويچكه ي بپاي.

القاصي: دَوور ه مروفي دَوور، شويني

القاصية من الناس والبقاع: دَوور،

ثافرمتي دَوور ه شويني دَوور ه

همروا وشه (القاصية) ناوه بؤ

مهري تاكهوهوبوو تهرمبوو له

ميگهل.

القصا: بهربيلاي خانوو.

الْقَصَاءُ: بهمانا (القصا) دي.

الْقَصْرَاءُ: ميينه (الأقصى) يه له

حوشتره مهر.

الْقُصْرَى: ميينه (الأقصى) يه ه

دهگوترئ: (فلان في الناحية القصوى)

ه لايهكي شيو و دَوْر ه مهبهستي

دَوور.

الْقَصِي: دَوور ه دهگوترئ: (رَمِيت

الرمي القصي) بيرو بؤچونيكي دَوور

له واهيغت دهرباري پوداوكه

پاگهياند ه گومانن دَوور رويشت.

قَضَى السَّأْ قَضًا: ديمكه ناومكه بؤگهن

بوو، كهلكي نهما.

قَضَبُهُ قَضْبًا: برپيهوه.

قَضَبُ الدَّابَّةِ: سواري جوانوه نهسپهكه يان

جاشه كهرمكه بوو پيش نهوهي رام

بكري.

قَضَبُ فَلَانًا: بهشوپكه دار له فلانكهسي

دا، بهقامچي ليتي دا.

أَقْضَيْتِ الْأَرْضَ: زمويهكه درمختي

زۆرى ئى پۈا.

قَضَبَتِ الشَّمْسُ: تيشكى خۆر وەكوو

كۆلەكە غەموود درېز بوونەو

بۆسەر زەمى.

إِقْضَبَ الشَّيْءُ: شتەكەى بېيەو ۵

قەسەكەى پېرى ۵ دەگوتى: (كان

محمد يحدثنا فجاء فلان فاقضب

حديثه).

إِقْضَبَ الكلامَ: بەبى خۇ نامادەکردن و

بېرگەندەو قەسەى کردو وتارى دا.

إِقْضَبَ الدَّابَّةَ: سواری ولاخەكە بوو

پیش ئەوۋى پام بکرى و کاتى

سواریوونى بى.

إِقْضَبَ فلاناً: داۋای ئەنجامدانى

کارلىكى لە فلانكەس کرد پیش

ئەوۋى فېرى کارەكە بېى و بتوانى

بەجۋانى ئەنجامى بىدا.

إِنْقَضَبَ: داپرا ۵ لەشۋىنى خۇى نەبوو،

دەگوتى: (إِنْقَضَبَ الكركب من

مكانه) نەستىرەكە لە شۋىنى خۇى

نەماو كشا.

تَقْضَبَ الشَّيْءُ: شتەكە كەرت كەرت

بوو، كوت كوت بوو.

تَقْضَبَتِ الشَّمْسُ: تيشكى خۆر وەكوو

كۆلەكەو غەموود شۆرپوونەو

بۆسەر زەمى.

القَضَابَةُ: ئەوۋى بېراۋە لەشت ۵

پېرژوپال و سەرە مقەست.

القَضَابَةُ من الشجر: مېۋلاک و پېرژو

پال و وشكەلى درەخت.

القَضْبُ: ھەر درەختىك بەرز

بېيئەوۋە لق و پۋىى بلاو بکاتەو ۵

درەختى تەپ كە ناو ناوۋە بېردى و

ھەلبەداتەو ۵ درەختىكە وەكوو

درەختى كۈمەشرى، گەلاگەى وەكوو

گەلاى ئەو واپە ھەندى لەگەلاى ئەو

وردترو نەرمترە، حۋشتر زۆر ھەزى

لە گەلاگەپەتى كەلىنى تېر خوارد

ماۋەپەك وازى ئى دەھىنى چۈنكە

ددانى پېنى ئال دەبنەوۋە تۋشى

كۆكەى دەكا.

القَضْبَةُ: مېگەلە بزن و مەپ، گاراپە

حۋشتر و پەشە ولاخ ۵ پىاۋى

زەعیف و چۈست و چالاک.

القَضَابُ والقَضَابَةُ: شمشیری بېرنە ۵

پىاۋى ئیش لەدەست ھاتو و بەتوانا

بۇ ئەنجامدانى کار.

القَضِيبُ: لەدەدرەخت ۵ لەدەدرەختى

بېراۋ ۵ شرىتېكى درېزە لەمادەپەكى

زۆر پەقو پتەو درۈست دەگى و

رادەخرى بۇنەوۋە بېيئە سەكى

شەمەندەفەر ۵ شمشیری بېرنە.

قَضِ النَّسْعِ والوتر قضيضاً: جومزگەكە

پان زېپەكە دەنگى ئى ھات وەكوو

بېردى.

قَضُّ الجِدَارِ قَضًا: دیوارمکهی بهزمخت و
فشار روخاند.

قَضُّ الشَّيْءِ: شتهمکهی وردو هار کرد.

قَضُّ الرَّتَدِ: سنگهکهی دمرهینا.

قَضُّ الحَيْلِ عَلَيْهِم: بهئهسپ سوار کهوته
سهریان و هیرشی کرد.

قَضُّ الطَّعَامِ: خواردنهکه گلی کهوته ناو.

قَضُّ الْفِرَاشِ وَالشَّرْبِ: نوینهکه یان
قوماشهکه گل و ورده بهمدی کهوته
سهر.

قَضُّ الدَّرْعِ: زربیهکه بههوی زور
تازهمیهوه زبر بوو.

قَضُّ الْمَضْجَعِ: نوینهکه، شوینی پالکهوتن و
نوستنهکهی زبر بوو ناخوش بوو
نووستنی لهسهر ناخوش بوو.

أَقَضَ الْمَكَانُ وَغِيْرَهُ: شوینهکه گل و خوئی
زور بوو ورده چهو و زیخی زور
بوو.

أَقَضَ الرَّجُلُ: پیاومکه خهوی ل
نهمکهوت.

أَقَضَ فُلَانُ الشَّيْءَ: فلانکهمس شتهکهی
وردوهار کرد کردی بهورده بهمدو
چهو و زیخ.

إِنْقَضَ الشَّيْءُ: شتهکه پارچه پارچه
بوو تیک شکا، پچرا ه دهمگوتری:
(إِنْقَضَتْ أَوْصَالُهُ) پهگو دهمارمکانی
پچران و پارچه پارچه بوون و لیک

ترازان.

إِنْقَضَ الجِدَارُ: دیوارمکه روخا.

إِنْقَضَ الطَّائِرُ: بالندهکه لهحهوارا زور
بهخیرایی خوئی داههنگاوته سهر
نیچیرمکه.

إِنْقَضَ الحَيْلُ عَلَى الْأَعْدَاءِ: نهسپهکان
بهرمو دوزمن راجمین ه دهمگوتری:
(قَضَضْنَا عَلَيْهِمُ الحَيْلَ فَأِنْقَضَتْ
عليهم).

تَقَضَّضَ الطَّائِرُ: بالندهکه لهبهرزاییهوه
بهگورجی خوئی داهیشته بوئههوی
خوبهسهر نیچیرمکهدا بدا ه
دهشگوتری: (تَقَضَّضَ تَقْضِيًّا) ضادی
سیهم بکهی به (ي) یو سوککردنی
وشهکه.

إِنْقَاضُ الجِدَارِ: دیوارمکه درزی گهورهی
بردوه بهلام هیشتا نهروخواه.

الْقِضَاضُ: بهمدی سهر بهمد، درکهشاخ
لهسهر درکهشاخ.

القَضُّ: دهمگوتری: (طَعَامٌ قَضٌ)

خواردنیکه کهوتبیته ناو چهو و
گلهمه بوئی نهوانی گرتبی ه
دهگوتری: (مَكَانٌ قَضٌ) شوینیکه

چهو وردهو گل و خوئی تیدا بی ه
دهشگوتری: (جاء الْقَوْمُ قَضَظَهُمْ
وَقَضَّضَهُمْ) خهلهکهکه به ورد و
درشتیانهمه هاتن ه همروا وشهی

(الْقَضُ) نساوه بو بهرده لانیك
بهردمکانی گه وره بن ه (القضیض)
چهو و بهرده وردكه.

الْقَضُ: گل و خول گه بكه ویته سهر
نوین و جیگای نووستن ه بهرده
وردمو بهردی هاراو.

الْقَضَةُ: پهكجار ه بهردی وردگراو ه
سهرمهشی، باقی ماندهی شت ه
ههروا دمگوتری: (أَرْضُ قَضَةٍ)
زموپیهکی بهرده لان و چهواوی بی،
گل و چهوی زور بی.

الْقَضَةُ: زموپیهکه چال و نرم:
که گله که ی لمبه لان بی.

القضیض: دمنگی جومزگی دهست ه
دمنگی ژبی کاتی ویکهینانه ووهو
هاویشتنی ه بهرده وردمو چهو.

الْقَضُ: کوین و پیک که بهردی پی ورد
دمگری.

قَضَعَهُ قَضاً: ملکه چی کرد.

إِنْقَضَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که په رته وازه
بوون.

تَقَضَّعَ الْقَوْمُ: خه لکه که په رته وازه
بوون.

تَقَضَّعَ الرَّجُلُ عَنْ قَرْمِهِ: پیاوکه له
خزم و قوم که ی دوور که و تموه.

التَّقْضِيعُ: پیچی ناوسک و پخو له
نازاری سک نیسه ه ژانه سک.

القضاع والقضاة: توژی ئارد ه
ئارده لوك ه نهو ته پوتوزو خشت و
خوله ی له دیوار موه ده که ویته
خوار.

قَضَفَ قَضاً وَقَضْفاً: بهسروشت باریک و
لهرو لاواز بوو.

القَضْعَةُ: ته نکه بهرد، تاشه بهردی
تهنک ه گردو لکه که دیه منی له تاکه
بهردیک بجی.

قَضَعَتِ الْعظامُ: نیسقانه کان له کاتی
شکاندنیان دا دمنگیان لیوه هات ه
خره بیان هات.

قَضَعَتِ الشَّيْءُ: شته که ی شکاندو وردی
کرد.

تَقَضَّضَ الشَّيْءُ: شته که تیک شکا ه
په رته وازه بوو ه دمگوتری:
(تَقَضَّضَ الْقَوْمُ) خه لکه که
په رته وازه بوون.

القَضَائِضُ: دمگوتری: (أَسَدُ قَضَائِضٍ)
شیرلیکی به هیزو تیک شکینه ره،
ههرچی بیته بهری تیکی
دهشکینی.

القَضَائِضُ: نه سپونی ولاتی شام.

قَضَمَ الشَّيْءُ: شته که ی به ددان شکاند.

قَضِمَتِ السِّنُّ قَضْماً: قهراخی ددانی
شکان.

قَضِمَ الرَّجُلُ: پیاوکه قهراخی ددانه گانی

شكان ۵ (فهر أقضم وهي قضااء).

قَضِمَ السيف: شمشیرمکه تیزاپیه‌کهی شکا،

کول بوو ۵ (فهر قَضِم وقَضِم).

أَقْضَمَ القومُ: خه‌لکه‌کهی که‌میان بژیو

په‌یدا کرد بؤکاتی قاتو هڅی.

أَقْضَمَ الدابةُ: هه‌رزنی کرد به‌نالیکی
ولاخه‌کهی.

قَاضِمَ فلان مقاضمةً: فلانکه‌س که‌م

که‌م شتی کړی، که‌میکی کړی و

پاره‌کهی دا، ئه‌مجار که‌میکی تری

کړی هه‌روا به‌و جوړه واته:

به‌جومله‌و کو شتی نه‌کړی.

إِسْتَقْضَمَ القومُ: خه‌لکه‌کهی بژیوی که‌م و

خرابیان بؤ کاتی گرانی په‌یدا کرد.

القَضَامُ: هه‌ر شتیک که‌رت بکړئ و

به‌پاردئ وه‌کوو جو و هه‌رزو و

نو‌ک و شتی وا ۵ ده‌گوترئ: (ماذقت

قَضَاماً) من دهنکه هه‌رزنی‌کم

چه‌شت نه‌کړدوه.

القَضَامُ: دره‌ختی خورما درئز بیئ و

به‌رمکه‌ی خورما وشکه‌ل بی‌ان

که‌م به‌ر بگړئ.

القَضْمَةُ: به‌مانا (القَضَام) دئ ۵

ده‌گوترئ: (ماذقت قَضْمَةً).

القَضِيمُ: به‌مانا (القَضَام) دئ ۵

ده‌گوترئ: (ما ذقت قضیماً) ۵ که‌ولی

پاخستن ۵ پیستی سپی که‌له‌سه‌ری

بنووسړئ ۵ شمشیری کؤن که‌تیزایی

نه‌مابئ و که‌لکی تی‌سکه‌وتین ۵

په‌ره‌ی سپی.

قَضَى قَضِياً وقَضَاءً وقَضِيَّةً: بپه‌یاری دا،

حوکمی کرد، کی‌شه‌کهی به‌کالا کړدوه

۵ ده‌گوترئ: (قضى بين الخصمين وقضى

عليه وقضى له وقضى بكذا ۵ فهو قاض).

قضى الله: خودا هه‌رمانی کرد.

قضى اليه: هه‌رمانی که‌پاننده ئه‌و ۵

قورنن ده‌فه‌رموئ: ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي

إِسْرَآئِيلَ فِي الْكِتَابِ﴾: هه‌رمانمان

ئاراسته‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل کرد.

قضى الصلاة: نو‌یزئ کرد ۵ پان دواى

تی‌په‌رپوونی کات، نو‌یزه‌کهی گیرپه‌وه.

قضى الدين: قه‌رزه‌کهی داپه‌وه.

قضى عَبرتهُ: هه‌رمی‌سکی خوی هه‌ل‌پشتن و

هه‌رمی‌سکی له‌چاواندا نه‌مان.

قضى الشيءُ: شته‌کهی مه‌زنده کړدو

دروستی کرد.

قضى حاجته: نی‌شی خوی جی‌به‌جی کرد.

قضى أجلهُ: که‌پشته ماوه‌ی بؤ دیاربی

کراوی خوی.

قضى نَحْبَهُ: مرد ۵ ده‌شگوترئ: (قضى

فلان) فلان مرد (ضربه فقضى عليه)

لیئ داو کوشتی.

قضاء مقاضاة: دادگایی کرد.

قضاء على مال: له‌سه‌ر مال صولجی

کرد قهرزمکه‌ی بدریخته‌وه.

القاضي: دادومر ۵ په‌کاله‌کمره‌وی شت
برپاردمر دهرباره‌ی کیشه ۵ که‌سیک
به‌گویره‌ی شهریه‌تی خوا برپار
بداو حوکم و برپار دهربکا ۵
که‌سیک فهرمان‌پروا دایمه‌زرنی
به‌دادومر بونه‌وی پروانیته کیشه‌و
نیزاعی نیوان خه‌لک و به‌گویره‌ی
قانون و یاسا کیشه‌کان په‌کالابکاته‌وه
۵ ده‌شگوتری: (سم قاضی): زه‌هری
کوشنده.

القاضیة: مردن ۵ (ضربة قاضیة) زمبری
کوشنده.

القضاء: برپار ۵ به‌جیه‌پنان ۵ کاری
دادومر ۵ پیاوانی یاسا ۵ لیژنه‌ی
یاسایی: که‌په‌کالا کردنه‌وی کیشه‌ی
هاو ولایتیانانی ده‌خړیته نه‌ستو ۵
ده‌شگوتری: (وقع هذا الحادث قضاء
وقدراً) نه‌م پروداوه به‌قمز او قه‌دمر
روی داو به‌نه‌نقه‌ست نه‌بوو.

القضاء: پیستیکی ته‌نکه له‌سمر دهمو
چاوی من‌دال دمی له‌کاتی
له‌دایک‌بوونی دا.

القضية: حوکم و برپار ۵ مه‌سه‌له‌په‌که
کیشه‌ی تیدایه ده‌خړیته به‌رده‌م
دادومر پان لیژنه‌ی یاسایی بونه‌وی
په‌کالای بکه‌نم‌وه ۵ له‌زاراوه‌ی

له‌گه‌ل‌دا کردو ریک که‌وت.

قضى حاجته تفضية: نیشی خو‌ی نه‌نجام
دا.

قضى الامر فلاناً: پاشا فلانکه‌سی کرد به
قاضی:

قضى امر: کاری خو‌ی پروانده.

اقتضى الدين: داوای قهرزمکه‌ی خو‌ی
کرده‌وه.

اقتضى امراً: کارمکه‌ی پیوست کرد.

قضى الامر الوجوب: فهرمانه‌که مانای
واجب بوون دمه‌په‌نی.

انقضى الشئ: شته‌که ته‌واو بوو
به‌سمر چوو ۵ ده‌شگوتری:

انقضى اجله: ته‌مه‌نی ته‌واو بوو زیانی
به‌سمر چوو.

تقاضاه الدين: داوای قهرزمکه‌ی لی
کرده‌وه ۵ قهرزمکه‌ی لی و مرگړته‌وه.

تقضى الشئ: شته‌که ته‌واو بوو
به‌سمر چوو ۵ ده‌شگوتری:

تقضى عمره: ته‌مه‌نی ته‌واو بوو.

استقضى السلطان فلاناً: پاشا فلانکه‌سی
کرد به قاضی.

استقضى فلان فلاناً: فلانکه‌س داوای
برپارو حوكمی فلانى کرد پان
فلانکه‌س داوای کرد فلان په‌لکیشی
دادگا بکه‌ن.

استقضى فلان الدين: فلانکه‌س داوای

مه نتيق دا (قَصِيَّة) بریتیه له
 رستهیهك پێك هاتیب له (موضوع)
 و (محمول) كه نهو رستهو ههواله
 لهخودی خۆی دا نهگهری راستی
 یان درۆی تیدا چاومپوان بکری.

قَطَبَ فُلان قَطْرًا: فلانکەس برۆی
 هینانهوه یهک و پوی خۆی گرز کرد و
 دهمگوتری: (رایته غَضْبَان قَاطِبًا).
 قَطَبَ فُلانًا: فلانکەسی پەنجاند، پقی
 هه‌ئساند.

قَطَبَ الشَّيْءَ قَطْبًا: شته‌که‌ی کۆکردمووه.
 قَطَبَ الشَّرَابَ: شەرابه‌که‌ی تێکه‌ل کرد.
 أَقْطَبَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که‌ کۆبوونه‌وه.
 أَقْطَبَ الشَّرَابَ: شەرابه‌که‌ی تێکه‌ل
 به‌شتی که کرد.

قَطَبَ الرَّجُلُ: به‌مانا (قَطَبَ) دئ و
 دهمگوتری: (قَطَبَ بَيْنَ عَيْنَيْهِ)
 ناوچه‌وانی وێکه‌ئێناو پوی گرز کرد
 و (قَطَبَ وَجْهَهُ) پوی گرز کرد.
 قَطَبَ الشَّرَابَ: شەرابه‌که‌ی تێکه‌ل کرد.
 الإِسْقَاطُ: حاله‌تی کۆبوونه‌وه‌ی دوو
 قوتبی دژ به‌یه‌ک.

قَاطِبَةً: دهمگوتری: (جاء القوم قَاطِبَةً)
 خه‌لکه‌که‌ هه‌موویان هاتن.
 الْقَطْبُ: به‌رداشی ژێرموه‌ی ئاش و
 (قوتبی ئاش).

قُطْبَا الْأَرْضِ: قوتبی باکورو قوتبی

باشور و هه‌روا وشه‌ی (القُطْبُ) ناوه
 بۆ سه‌ره‌ تیر و تیزاییه‌که‌ی و جۆره
 روه‌گێکه‌ به‌سه‌ر زه‌وی دا درێژ
 دهمبێته‌وه‌ و گولێکی زه‌ردی هه‌یه‌و
 چقلێکی هه‌یه‌ که‌ درواپه‌وه‌و وشک
 بوو زۆر زه‌حمه‌ته‌ به‌توانی
 پۆشتنی به‌سه‌را بکری.

القُطْبُ مِنَ الْقَوْمِ: پيش سېو و پياو
 مافوێ نه‌ته‌وه‌ و دهمگوتری: (فُلان
 قُطِبَ بَنِي فُلان).

القُطْبَةُ: بسته‌ی ئاش و بناغه‌ی ئاش.
 القُطُوبُ: كه‌سێك ناوچه‌وانی لێك
 بنێ و گرز بێ و شیر.
 القُطَيْبُ مِنَ الشَّرَابِ: شەرابی تێکه‌ل
 کراو.

المقطوب: به‌مانا (القُطْبُ) دئ.
 قَطَرَ الْمَاءُ وَالْدَّمُ وَغَيْرُهُمَا قَطْرًا وَقَطْرَانًا
 وَقَطُورًا: ناومه‌که‌ یان فرمێسکه‌که‌ دڵۆپ
 دڵۆپ جۆراپه‌ خوار.
 قَطَرَ الْمَاءُ وَالْدَّمُ وَغَيْرُهُمَا مِنَ السَّوَانِلِ:
 ناومه‌که‌ی دڵۆپ دڵۆپ داچۆراند یان
 فرمێسکی پژاند.

قَطَرَ الْقَطُورُ فِي الْعَيْنِ: دڵۆپه‌ قه‌تره‌ی کرده
 ناو چاومه‌ و دهمگوتری: (قطر الله
 الصمغ من الشجر) خودا قه‌تره‌ قه‌تره
 صه‌مغی له‌ دره‌خته‌که‌ داچۆراند.

قَطَرَ فُلانًا: فلانکەس بەتوندی قاجی
 به‌زه‌وی دا دا.

قَطَرُهُ فَرَسُهُ: نهسپهكهی به لایه كی دا
سوارمهكهی هه ئدایه خوار ه (ماقترك
علینا) كی تۆی بۆ ئیمه باراند بۆ
ئیمه هیئای.

قَطَرَ الْإِبِلُ: حوشرمهكانی لیک نزیك
خستنهوه و پیزی كردن ه همروا
دهگوتری: (قَطَرَ الْبَعِيرُ اِلَى غَيْرِهِ)
حوشرمهكهی خسته پهنا پهكیكی
ترمه به جوته لئی خورپن.

قَطَرَ الْبَعِيرُ: حوشرمهكهی بهقهتران
هه نووی و پهنگی كرد.

قَطَرَ الثَّوْبُ: قوماشهكهی درو.
أَقَطَرَ النَّبْتُ: رومهكه بهسهر چوو ورده
ورده خهریكه وشك بی.

أَقَطَرَ الْمَاءُ وَغَيْرُهُ: ناوهكه كاتی نهوهی
هاتوو ههتره ههتره داجوړی ه
دهگوتری: (أَقَطَرَتِ السَّمَاءُ) ئاسمان
كه كه بارانی باراند.

أَقَطَرَ الْمَاءُ وَالْدَّمْعُ وَغَوَاهُمَا: دلۆب دلۆب
ناو یان فرمیسکی پژانده خوار ه
دهگوتری: (أَقَطَرَ الْمَاءُ فِي الْحَلْقِ) و
(أَقَطَرَ الدَّوَاءُ فِي الْعَيْنِ).

قَطَرَ الْمَاءُ وَالْدَّمْعُ وَغَوَاهُمَا مِنَ السَّرَائِلِ:
بهمانا (قَطَرَةٌ) دی.

قَطَرَ السَّائِلُ: شلهمهنییهكهی كولاندو
بوو بهمه ئه و نه مجار دلۆب دلۆب
داجوړپهوه خوار.

قَطَرَ اللَّصُورُ فِي الْمَقْطُورَةِ: دزو
جهردهكان هه موویان بهرپز
پهكه پهكه خراڼه ناو پېومندو
دهسبهندهوه به شوین پهك دا
راپېچی بهندیخانه کران.

تَقَاطَرَ الْقَوْمُ: خه لکهكه پیز پیز
به شوین پهك دا هاتن.

تَقَاطَرَ الْمَاءُ وَالْدَّمْعُ وَغَوَاهُمَا مِنَ السَّرَائِلِ:
ناوهكه یان فرمیسك زمنگوژ
زمنگوژ داجوړا.

تَقَاطَرَ كَتَبُ فُلَانٍ: نامه و نووسراوهكانی
فلان پهك بهدوایهك دا هاتن.

تَقَطَّرَ فُلَانٌ: فلانكهس له بهرزاپییهوه
خوی فری ئدایه خوارهوه.

تَقَطَّرَ بَفُلَانٍ فَرَسُهُ: نهسپهكه فلانكهسی
هه ئدایه خوار، گلاندی.

تَقَطَّرَ الرَّجُلُ عَنْ كَذَا: پیاوهكه له نهوه
شته دواكهوت.

تَقَطَّرَ الرَّجُلُ: پیاوهكه خوی نامادهكرد
بۆ شهرو بهحه ماسهتهوه چاوهروانی

دهست پیکردنی کرد.
إِسْتَقَطَّرَ الشَّيْءُ: ههوئی دا شتهكه دلۆب

دلۆب بچوړپتهوه.
إِسْتَقَطَّرَ فُلَانُ الْحَيَّ: فلانكهس ورده ورده

خیرو بیرو بۆ هات.
الْإِسْتَقْطَارُ: پالاوتنی عونصوره

سهرمکیهكانی شلهمهنی كه له گول و

شتى وا دمگىرئ بههوى بهكارهينانى
جيهازىكى تاييهتى.

الْقَطْرُ: بهمانا (الاستقطار) دئ ۵
پالوتنى ناو و پاكرندنهوميتهى
لههر مادمييهكى بئىگانهو
زيانبهخش ۵ گوراندى شلهمهنى و
كردنى بهههلم پاشان سارد
كردنهومى و بؤنهوى ببئتهوه
بهشلهمهنى، ئهميش بههوى
جيهازى (تهقير).

الْقَاطِرَةُ: شهمندهمهر ۵ هر
عمرميهكه هئزى بوخار يان وزه
كارهبا بيجولئنى.

الْقِطَار: قافللهى حوشر كهيهك لهدوا
يهك رچكه بهستن ۵ دهگوتري:
(جاءت الإبل قِطَاراً) كاروانه
حوشرمهكه رچكهيان بهستو بهپز
هاتن ۵ كؤمهله عارمبانهيهك يهك
لهدو يهك كه قاطرميكه رپانكىشى
۵ شهمندهمهر.

الْقِطَارَةُ: كؤمهله حوشرىك يهك لهدو
يهك بئكهوه بهسترئ.

الْقِطَارَةُ مِنَ الشَّيْءِ: ئهموى له شتهكه
داچوپاره ۵ ناوى كهه ۵ دهگوتري:
(في الإناء قُطَارَةٌ مِنْ مَاءٍ).

الْقَطْرُ: باران ۵ دلؤپه باران ۵ هرميسك.
الْقَطْرُ: مىسى تواوه ۵ ناسنى تواوه.

الْقَطْرُ: ئهمويه كابر سابهته

خورمايهك كيْشانه بكا يان فهرده
شَتِيْكَ بَكِيْشِيْ و باقى ماندى
شتهكه بهو مهزمنده بكاو نهيكيشي.
الْقَطْرُ: دمفهر و ئيقليم.

قَطْرُ الْإِنْسَانِ: لاي نادهميزاد؛ تهنىشتى ۵
بهشيكي جهستهى.

قَطْرُ الدَّائِرَةِ: هئلىكى راستهوه كهوانه
دهكاته دووبهشى ومگوو يهك.

الْقَطْرَةُ: يهكجار ۵ دلؤپه ناو ۵ خالو
نوقتته ۵ ههتره دهرمانى چاو ۵
دهشگوتري: (رماه الله بِقَطْرَةٍ) خودا
بهلايهكى بؤ ناردن.

الْقَطَارَةُ: ناميرئكه دهرمانى پئ
دهگريته دلؤپ دلؤپو
دهچورئندريته ناو شتى تر
بهمهبهستى چارمهرو شتى تر.

الْقَاطِرَةُ: بهمانا (الْقَطْرُ) دئ ۵
دهشگوتري: (أَكْرَاهُ مُقَاطِرَةً) بهكري
گرت بؤچون و هاتنهوه.

الْمُقَطَّرَةُ: تهختهدارو چهپهرئكه
كونكونه، قاجى بهندكراوانى
تيدمكري، ئهم جوژه بهندكردنه
ئىستا نهماوه.

الْمُقَطَّرَةُ: عهرمبهيهكه قاتيره
رادمكيشي.

تَقَطَّرَبَ الرَّجُلُ: بياوهكه زور بهخيرايى
سهري خوى بادا.

الْقُطْرُبُ: دزى كاراما له دزى كردن دا ۵

به پتارمه سمی و لاخه که ی تاشی ریکی
خست.

قَطُّ السَّعَرِ: نرخه که ی بهرز کردموه.

قَطُّ الشَّعْرِ قَطَطًا وَقَطَاطَةً: قزمه که کورت و

گشت و گرز بوو ۵ دهگوتری: (رجل
قَطُّ الشعر وقططه).

قَطَطُ الخراطِ الحَقَّة: دارتاشه که، و مستاکه

قوتووه که یان سندوقه بچوکه که ی
دروست کردو نه ملاو نه ولای پنین و
ریکی خستن.

اِقْطَطُ الشَّيْئِ: شته که ی برپیه وه
قرتانندی ۵ دهگوتری: (قَطُّ فَأَقْطَطُ).

اَقْطَطُ الشَّيْئِ: پانه و پان شته که ی
برپیه وه.

الْأَقْطَطُ: نه و ی ددانی تیک شکابن بنکی
ددانه گانی دمرکه وتبن.

قَطَاطٍ: واته به سمه ۵ به شم ده کاو لیم
زیاده.

الْقَطَاطُ: قهراخی کیو ۵ قهراخی به رد

۵ که ره سه ی پینه چی و پیللو

دروست که ر ۵ قزی زور گشت ۵

قهراخی سمی و لاخ ۵ دهوران دموری.

الْقَطَاطُ: دهگوتری: (جاءت الخيلُ

قَطَاطٌ) حوشرمه کان جه له پ جه له پ

هاتن.

قَطُّ: نهم و شهیه به سی جور به کاردی:

(۱) زمرهی زمان ۵ دهگوتری: (ما فعلتُ

رومگیکی چقلاوییه دنکه تو می

و مگوو گمنی هه یه، هه رکه سی

به لای دا بر و ا پیو ی دنوو سی ۵

می شیکه حه جمینی نیه به کوردی

پی ی دهگوتری: بزیزوکه، به شه و

دهدرو شپته وه و مگوو گو له نه ستیره

۵ نه خو شیه که توشی می شک دمی و

ماخولان ده خاته ناو جه سته ی

نه خو شه که و حه جمینی لی دمی ری

و مگوو بزیزوکه هه می شه له جم و

جولدا یه.

قَطَرَنَ البعيرَ: حوشرمه که ی به قه تران

هه نوو رهنگی کرد.

القَطِرَانُ: گوشراوی دره ختی نه رمزو

نه به له ده کو لی ندرین و پاشان

حوشتر و شتی وایان پی ده هه نوون ۵

قورثان ده فهرموی: ﴿سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ

قَطْرَانٍ﴾ ۵ ماد میه کی ره شو لینج و

شله مه نیه له دره خت و خه لوزو

شتی و ا دمرده ی ندری به شیو ی

ته قطری وشک و به کار ده ی ندری بو

پاراستنی دار له مؤرانه و ناسن

له زمگ.

قَطُّ السَّعَرِ قَطًّا وَقَطُوطًا: نرخ بهرز بو وه.

قَطُّ الشَّيْئِ قَطًّا: شته که ی له پانیدا بری ۵

دهگوتری: (قَطُّ الْقَلَمِ) قه له مه که ی

دادا ۵ (قَطُّ البيطار حافر الدابة)

هذا قَطُّ) ۵ بهمانا (حَسْبُ) بئ،
به زوری نهو کاته پیتی (ف)
دهخړتیه پېشهوهی ۵ دهگوتړئ:
(أخذت درهماً فقط) ۵ (۳) نيسم
فيعل بئ، نهو کاته (نون الوقاية) ی
پيوه دمنړئ ۵ دهگوتړئ: (قَطْنِي)
بسمه ۵ دهگوتړئ: (قَطَّنْ).

القَطُّ من الشعر: هزى كورت و گرزو
گشت ۵ دهگوتړئ: (رجل قَطِّ الشعر)
پياوړکی قز کورت و گرزو گشته.
القَطُّ: پشيله ۵ بهش و بار ۵ چهکی پاره
۵ کتیبی موحاسبه ۵ کتیب به
گشتی.

القَطُّ: دهگوتړئ: (شعر قَطُّ) هزى
گرزو گشت و کورت ۵ (رجل قَطُّ)
پان (هو جعد قَطُّ) پياوړکی رږدو
چروکه.

القَطَّاطُ: بهردتاش، دارتاش واته دمق
بهمانا (الخراط) دئ.

القَطَّةُ: قاشه شت، کهرتی شت ۵
دهگوتړئ: (هات قَطَّة من البطيخ)
قاشه کاله کیکم بو بینه.

القِطَّةُ: پشيله مینه.
القَطِيطَةُ: بهرزایی قهراخی نه شکهوت.
القَطُّ من الفرس: نیوان لای خواروی
پهراسو و ورگ له جهستهی نه سپ.
القِطُّ: قه لاهم دادمر ۵ همرشتیک

نووسمر قه لاهمی پئ دابدا.

القِطَّةُ: بهمانا (المقط) دئ.

قَطَعَتِ الطيرُ قَطْرَعاً: باندمکان له
ولاتیکهوه پړویان کرد بو ولاتیکی
تر.

قَطَعَ الرجلُ بجل قَطْعاً: پياوړکه
به چه بلیک خوی خنکاند.

قَطَعَ برأيه: برپاری خوی داو باشکهز
بوونهوهی نیه.

قَطَعَ الشئُ قَطْعاً: شته کهی پړپیهوه،
هه ندئ پهل و پوی ئی کردنهوه.

قَطَعَ النخلُ: بهری دارخورما کهی چنی.

قَطَعَ الثمرُ: میوهمکی ئی کردهوه، پنی.

قَطَعَ النخالة من الدقيق: سو و شته کهی
جیا کردهوه.

قَطَعَ الصديقُ: وازی له برادرم کهی هیناو
دمنگی ئی داپری.

قَطَعَ رَحْمَه: وازی له خزمایه تی نهو هیناو
هاموشوی نه کردن.

قَطَعَ الصلاةُ: نوپژمکی بهتال کردهوه،
به مقسهی بیگانه و کرداری جودا له
کرداری نوپژ.

قَطَعَ النهرُ: له روبرامکه پړپیهوه له مبهر
بو نهو مبهر پان به پیچه وانهوه.

قَطَعَ فلاناً: به به لگی به هیز فلانکه سی
بیدنگ کرد.

قَطَعَ الطريقُ: رڼگاکه ی گرت، بوو

به چهره تر، خه لکی ترساند یان خه لکی
رپوت کردموه.

قَطَعَ فَلَانًا عَنْ حَقِّ فَلَانٍ: فلانکسی مه منع
کرد له مافی فلان.

قَطَعَتْ يَدَهُ: دمستی برپاو ئی بؤوه
به تیغ برپا یان به هوی دمردیکه وه
برپاهوه.

قَطَعَ: الرَّجُلُ قِطَاعَةً: بیاومکه نهیتوانی
قسه بکا.

قَطَعَ بِفُلَانٍ: فلانکس نهیتوانی سمهفر
بکا، له سمهفره که ی دابرا ۵ دمگوتری:
(قَطَعَ به) له سمهفر کردن ناومید بوو
کاتی له مپهرو شتی وا هاتنه سهر پیی.
أَقْطَعَ الثَّغْلُ: خورماکه وهختی رنینی
هات، کاتی برپینی هیشوکهانی هات.
أَقْطَعَتِ الدُّجَاجَةُ: مریشکه که له هیلکه
جووه.

أَقْطَعَ السَّمَاءُ بِمَوْضِعِ كَذَا: ناسمان
له فلان شوین بارانی نه باراند ۵
دمگوتری: (أَمْطَرَتِ السَّمَاءُ بَيْلِدَ كَذَا
واقطعت بیلد کذا).

أَقْطَعَ الْقَوْمُ: خه لکه که بارانیان ئی
نهماری.

أَقْطَعَ مَاءُ الْبَيْتْرِ: ناوی بیرمه که رۆجوو.
أَقْطَعَ فَلَانٌ: فلانکس به لکه ی پی
نهماو بؤری خوارد.

أَقْطَعَ خَمْنَهُ بِالْحَبَّةِ: به به لکه

بهره ناستکارمه کی بی دنگ کرد.

أَقْطَعَ فَلَانًا: فلانکسی له رپو بارمه وه
به پرانده وه ۵ دمگوتری: (أَقْطَعَهُ
النَّهْرُ): په پرانده وه بؤ نهوبه ری
رپو بار.

أَقْطَعَ فَلَانًا أَرْضًا: زموییه کی دابری بؤ
فلان و کردی به ملک نه وه
دمگوتری: (أَقْطَعَهُ أَغْصَانًا) رپگای
داجه ند لقیکی دره خته که بری.

قَاطَعَ فَلَانًا: دمگی له فلانکس دابری
په یومندی خوئی له گه ل بچراند.

قَاطَعَ الْقَوْمَ: ناماده نه بوو هاریکاری
له گه ل خه لکه که بکا ۵ یاساگی کرد
په یومندی ئابوری یان
کومه لایه تی و شتی وایان له گه ل دا
بیه سرئ ۵ دمگوتری: (قَاطَعَ
بِضَائِهِمْ وَمَتَجَاتِهِمْ) نه یه یشت کالوو
به رو بوو میان ئی بکردری.

قَاطَعَ الرَّجُلَانِ بِسَيْفِهِمَا: دوو پیاومکه
شمشیره کانیان به تافی کرده وه
بزانن کامیان برنهمتره ۵
دمگوتری: (قَاطَعَ فَلَانٌ فَلَانًا
بسیفهما).

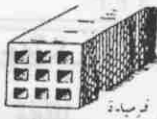
قَاطَعَ فَلَانًا عَلَى كَذَا وَكَذَا مِنَ الْأَجْرِ
وَالْعَمَلِ وَنَحْوِهِمَا: فلانکسی کرده
سهر پر شتیاری فلان شوین به
کریه کی دیاریکرو.

قوس قزح

مقابلة

قربادة

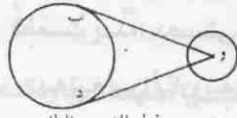
قاعدة المشعل

قربان

مقشدة

قطر الشمس الطاهر

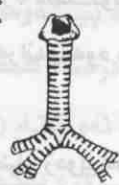
قعدة

القنوعان

قنفة

قصة الرنة

مفرعة

قطر المثلث

القطب الجنوبي

قطر الدائرة

مفتش

مقشدة

قرعة

قربانيا

قصب السكر

قسطبة

قرن الغزال

قرنفل

قصاص

قزير

قطن

قطن

قرطبان

ابن مقروض

قرمزينة

قردان

دود القز

قعب

قعب

قرقف

قز

قَطَعَهُ: بۇ زېدىمپۇيى لەماناى (قَطَع) دى.

قَطَعَ الحَمْرَ بالماء: شەرابەكەى تىكەن بەناو كرد.

قَطَعَ الفرسُ الجري: ئەسپەكە بەھۆى تەردەماخو نىشاتىھو بەجەند جۆرە رۇيشتنىك رۇيشت، دىگوتىرى: (فرس يُقَطِعُ الجري).

قَطَعَ الجوادُ الخيل: ئەسپە رەسەنەكە لە بېشپىكىدا پېش ئەسپەكانى تر كەوت.

إِنقَطَعَ مِنَ الشَّيْئِ قِطْعَةً: پارچەيەكى لەشتەكە كىردەھو.

إِنقَطَعَ مِنَ المال: بەشىكى لەمالەكە بۇخۆى داپىرى وەھلاى نا.

إِنقَطَعَ الشَّيْئُ: شتەكە كاتى بەسەر جوو ۋە دىگوتىرى:

إِنقَطَعَ الحَرُّ والبردُ: گەرما كاتى بەسەر جوو يان سەرما ئەما.

إِنقَطَعَ النهرُ: رۇبارەكە وشك بوو.

إِنقَطَعَ الكلامُ: قەسەكە تەھواو بوو قەسەكەر وەستاو درىژەى پى ئەدا.

إِنقَطَعَ الى فلان: كەوتە گەل فلان و بوو بەدۇست و ھاونىشىنى ئەھو بەتايىبەتى.

أَنقَطِعْ بفلان: فلانكەس بەناچارى لەسەمفەر كىردن كەوت و رېگەى

درېژەدان بەگەشتەكەى ئى گىراو كەوتەھو.

تَقَاعَ الشَّيْئُ: شتەكە ھەندىكى لەھەندىكى جىبابۇھو.

تَقَاعَ القومُ: خەلكەكە ھەندىكىان دىنگىيان لە ھەندىكىان داپىرى، دىگوتىرى: (تقاعمت أرحامهم) قەتەى سىلەى رەھمىيان كىرد لەناو خۇيان داو دىنگىيان لىك داپىرى.

تَقَطَعَ الشَّيْئُ: شتەكە لىك تىرازو پارچە پارچە بوو.

تَقَطَعَ أمرهم بينهم: لەناو خۇياندا لىك تىرازو پارچە پارچە بوون.

تَقَطَعَ بهم الأسباب: داماو بوون و كارىان بۇ ئەنجام نەدراو ھۆكارەكانىيان لەدەست چوون ۋە قورئان دەمفەرموئى: ﴿وَقَطَّعْتَ بِهِمُ الْأَسْبَابَ﴾.

إِسْتَقَطَعَهُ: داواى ئى كىرد پارچەيەكى بۇ داپىرى.

الانقطاع: دىگوتىرى: (ثرب أقطاع) قوماشىكە پارچە پارچە كىراو، لىكىدراو.

الإقطاع: ياساى دىمىبەگايەتى كە داپونىمىرتى ئاغاىەتى و مىسكىنى يان ئاغاىەتى و سەپانى ۋە بەھو ئاغاو بەگ چىن لەدواى چىن خاوندارىەتى زەھىيان بەدەستەھو

بئو بئو ماندوو بوون بهشیکی زوری
رمنجی شانی مسکین و هزار بؤ
خویان قورغ بکهن.

الإقطاعي: ساماندارو دمر بهگ که
به یاسای دمر به گایه تی بییته
خاومنی زهوی.

الاقطع: دمست برپاوه که پرو بئ گوی.
الاقطعة: ورمقهی لیک جودا
بوونمهوه بؤ نمونمه ورمقهی
ته لاقناممه که له میردمهوه
دمنیردریت بؤ ژن.

التقطع: ژانه سک که نیشه و پیچی
نازاری سک.

القاطع: نهو نمونمهیه که له سمر
شیوهی نهو قوماش یان پیست
دمبردی دهگوتری: (قطع الأديم)
علی القاطع دهگوتری:

سيف قاطع: شمشیرکی برندهیه ده
(کلام قاطع) قسهیهکی پمتنهکراوه ده
(لبن قاطع) ماستیکی ترش ده (فلان
قاطع الطريق) فلانکس پنگرو
چمتهیه ده خه لک روت دمکاتهوه.

القطاع من الليل: بهشیک له شهو
له سمر متاوه تا سییهکی شهو ده
بهشیکی تاپه تی و داپراو له همر
شتیک بئ دهگوتری: (القطاع
الصناعي) یان (القطاع الزراعي) ده

نهو نمونمهیه که قوماش و شتی
وای له سمر شیوهی دمبردی ده (زمان
قطاع الثخل): کاتی گهیشتی
خورماو و هختی چینی.

القطاع: کومه له شتیک له شتیک
دمکرتنهوه ده نهو پرژو پال و شتهی
له کاتی برپنهوه و لیکردنهوهی شت
دا هه لدمورئ.

القطاع من الرجال: بیاویک گوی
نهادتی دوست و ناشانی خوی تورپه
بکاو دمنگیان لی داپرئ و لایه نی
دوستایه تی و خزمایه تی بهرجاو
نهگرتی ده قهتعی سیلهی رحم بکا ده
دمشگوتری: (سيف قاطع)
شمشیرکی برندهو تیزه.

القطاع: پیچی سک هیشان، ژانه سک ده
هه ناسه سواری بههوی ماندوو
بوونمهوه یان بههوی قه لهو بییهوه ده
یان بههوی شتی ترموه، تهنگه
نهقه سی.

القطاع من الشجرة: لقو پۆپی برپدراوی
درهخت ده همروا وشه ی (القطاع) ناوه
بؤ بهشیک له شهو ده قورئان
دمفرموی: ﴿فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ
الَّيْلِ﴾.

القطعة: بهشیک له شت.
القطعة: شوینی برپاوی له شته برپاوه که.

الْقَطْعَةُ مِنَ الشَّجَرِ: خه لئو نه مام كه
 له شوپنی برپاوی درخت سمر
 هه لئو دمنه وه.
 الْقَطْرُ: كه سينك دؤستايه تی و
 برادرایه تی بهر دموام نه بی ۵
 بهر دمو له مبهری نیوان دوو شت.
 الْقَطِيعُ: بر دراو ۵ لقه درختی بر دراو
 (میولاك) نهو جوړه داره سمره
 تیری ئی دروست دمكړئ ۵ قامچی كه
 له تيلمه چهرم دروست دمكړئ بهم
 جوړه تيلمه گان تيك باهه لئو درین و
 نه مجار وازیان ئی دینن تا وشك
 دمنه وه و مكوو عهصا رهق دمن ۵
 جه لئبه مپرو بز و پشه ولاخ و
 ناسكو حه یوانه کیوی و شتی وا ۵
 هه روا وشه ی (القطیع) به مانا
 هاوشان و هاو وینه هاتوو ۵
 دمگوترئ: (فلان قطیع فلان) فلان
 هاوشانی فلان نه یان و مكوو نهو
 ده چی له سمر و سیمادا ۵ یان
 دمگوترئ: (هذا الثوب قطیع هذا)
 نه م قوماشه لهو قوماشه ده چی ۵
 هه ناسه سوار، تهنگه نه مفس ۵
 پیاویك نه توانی به ناسانی و ناسای
 هه نس ۵ مرو فیک له قسه گردندا
 ناوبه ناو زمانی بگری ۵ یان زمان
 رموان و قسه لوس نه بی.
 الْقَطِيعَاءُ: دمگوترئ: (اَقْطِرُوا الْقَطِيعَاءُ)

خو له وه بهر یزین له شهر دا
 بهر ته وازه بین و لیک دایرین.
 الْقَطِيعَةُ: واز لیکتر هینانی دؤست و
 ناسیاو و دمنگ لیک دایرین ۵
 وازه یان له چا كه گردن له گه ل خرم و
 كه سو گاردا ۵ پارچه زموپیهك،
 ده مپرو ناوچه یهك فهرمانر موا به بی
 بهرام بهر دمیبه خش به یه کیك
 له كار به دمس ته گانی یان به یه کیك
 له هه وادارانئ ۵ (ك: قواطع).
 الْقَوَاطِعُ مِنَ الطَّيْرِ: نهو پوله
 بالئندان نه كه به سروشت و مرزانه له
 دمفهری كه وه پوه دكه نه بو
 دمفهری کی تر، گهرمین و کویستان
 دكه نه ۵ هه شت ددانی پیشه وهی
 دم (چواری سهرموه چواری
 خوارموه) كه پینان ده لئین كه لئبه ۵
 بر پر برنده.
 الْقَوَاطِعُ: خو دایرین له مامه له گردن
 له گه ل كه سانی دیکه و لاتی دیکه
 له پوی نابوری و کومه لایه تی
 به گویره یاسایه کی ههرموه زی
 سهرانسهری.
 الْقَطْعُ مِنَ الْحَدِيدِ: نهو ناسنه ی چه کی ئی
 دروست دمكړئ ۵ هه روا وشه ی
 (الْقَطْعُ) ناوه بو پیاوی قالدوو و
 خاومن نه زمون ۵ ئالتون كه بكرئ

به خشل ۵ قوماشی برپدراو و لیک
دراو و دورواو و کراو به پۆشاک،
ومکوو کراس و دهرپی و شتی وا ۵
پۆشاک کورت.

الْمُقَطَّعَات: جوړه قوماشیکه گول و
خه تخه تی دابر دابری تیدا بن.

مُقَطَّعَات الْكَلَام وَمُقَطَّعَات الشَّعْر:

پارچه و برګه ی که لام و شیعر.

الْمُقَاتِع: ههر شتی که دواپینی نمو شوینه

بی که کۆتایی دی، ومکوو پارچه

لمبه لان و پارچه شیو و دۆل و پارچه

زموی کشتو کال ۵ له روبراو شتی

وادا بهو شوینه دمگوتری که لئی

دمه پرپه وه بۆ نمو بهر (بوار).

مُقَطَّع الْحَق: نمو قسه حه ق و راسته ی

قسه ی به تالی پی دپوچیندریته وه

۵ برګه ی شیعر و برګه ی که لام ۵

برګه بریتیه له پیتی کی خاوه ن

بزوینی (فهتجه) یان پیتی داخراو،

وشه ی (کُتِبَ) پیک هاتوو له سی

برګه ی خاوه ن فهتجه ۵ (قَالَ) پیک

هاتوو له دوو برګه ۵ برګه ی

داخراو پیک هاتوو له پیتی کی

فهتجه دارو پیتی کی ساکن ومکوو

(قَدْ) (بَل).

الْمُقَطَّع: سهره تیری باریک له دار بی یان

له شتی کی تر کاغه زی پی دهرپدی

۵ نموونه یه که کاغه زو چه رم شتی

وای له سهر شیوه ی دهرپدی ۵

پیاویک فهتعی سیله ی رحم بکا ۵

شمشیری برنده.

الْمُقَطَّعُ مِنَ الرِّجَال: پیاوی بی کارو

کاسی ۵ پیاویک له زیندو نیستانی

خوی و مال و خیزانی دابرایی ۵

بوازی روبر که له م بهر بۆ نه و بهر

لئی دمه پرپه وه.

الْمُقَطَّعَةُ: دمگوتری: (الاجر مقطعة للرد)

هاتوچو نه کردن دمیته هۆکار بۆ

نه مانی خوشه و پستی.

الْمُنْقَطِعُ: دمگوتری: (فلان منقطع القرین

في السخاء ونحوه) فلانکهس له

به خشنده ییو شتی وادا بی وینه یه ۵

ههروا دمگوتری: (فلان منقطع العقال

في الشر واخبت) فلانکهس هیج

شتیک له شهرو خراپه کاری

نایگیرپته وه.

قَطَفَتِ الدَّابَّةُ قَطَافًا: و لاخه که به سستی و

ته مبهلی رۆی له په ند دا هاتوو

دهلی: (اقطف من ارنب).

قَطَفَ الشَّيْءُ قَطْنًا: شته که ی برپیه وه.

قَطَفَ الثَّمَرُ: میومکه ی جنی ۵ دهگوتری:

(قَطَفَ رَأْسَهُ).

قَطَفَ رَأْسَ الْجَرَادِ: سهری کولله کانی لی

کردنه وه.

قَطَفَ وَجْهَهُ: روخساری پو شانند.

أَقْطَفَ الْكَرْمُ: میوه که وختی برینی
هاتووہ.

أَقْطَفَ الْقَوْمُ: خه لکه که میوه که یان
کاتی برینی هاتووہ.

قَطَفَهُ: بۆ زیدمرویی له مانای (قَطَفَ)
دئ.

قَطَفَ الْمَاءَ فِي الْحَمْرِ: ناوه که ی تکانده ناو
شمرابه که وه.

إِقْطَفَ: به مانا (قَطَفَ) دئ.

الْقَطَائِفُ: ماریله پارچه ههویری
بچکوله لول دهرین و به که وانیه ی
سور دهرینه وه و ناواخن دهرین
به کاکله گوپزو شتی وا ۵ برمه و
شیرینی له و جوړه که به زوری
له مانگی رهمه زان دا نه نجام دهرئ.
الْقِطَافُ: به مانا (القطف) دئ ۵ کات و
هرزی چینی میوه.

القِطَافَةُ مِنَ الشَّجَرِ: ههرچی له درهخت
بچندرئ ۵ میوه مه که له کاتی پنین و
چینی دا بکه ویته خوار.

الْقِطْفُ: ههرشتیک له درهخت بچندرئ
۵ هیشوه ترئ و هیشوه خورما
له کاتی لیکردنه وی دا ۵ له حه دپس
دا هاتووہ دهمه رموی: (يَجْتَمِعُ النَّفَرُ
عَلَى الْقِطْفِ فَيَشْبَهُهُمْ). (ك: قِطَاف
وقطوف).

الْقِطْفُ: نه سهرو شوین دهست ۵

روه کی که له خاکی خوپیواوی
(شوره خاک) دا دمروئ و نازه ل حه زی
لییه تی و به باشی دهیخوا گه لای برئ
جوړی دمو لئیندرئ و ده خورئ
و مگوو سپناخ.

الْقِطْفَةُ: روه کی که به هارییه، چقله که ی
و مگوو چقلی گیاحه سه که وایه،
گه لایه کی ته پ و تو زوای ههیه.

الْقُطُوفُ مِنَ الدُّوَابِ: و لایخه خراب
بروا رمو تی ناشیرین بی ۵
دهشگوترئ: (غلام قطوف) کوپکی
ناریک و بی که له پویشتن دا.

الْقِطِيفُ: میوه ی پندرا و و چندراو.
القِطِيفَةُ: قوماشی قه دیقه ۵ قوماشیکی
پرژدارو نه ره.

الْقِطْفُ: پوش و بهر چنه یه کی بچکوله یه
له پرژی دارخورما دروست دهرئ و
میوه ی تیدا دهرئ، یان ناوه بۆ
نه و گلینه و بنکه کوپانه ی گل و
سه مادیان تیده دهرئ و درهخت و
روه کیان تیدا دهرئ و پندرئ.

الْقِطْفُ: داس و چه ق و کیردی میوه
لیکردنه وه ۵ لاسکی هیشوه ترئ و
هیشوه خورما.

قَطَطَتِ السَّمَاءُ: ناسمان بارانی
به ردموای باراند.

قَطَطَتِ الْقَطَاةُ وَالْجَمَلَةُ: قه تی که، یان

که‌مکه خویندی قرته قرتی کرد ۵
(فهي مُقَطَّعة).

تَقَطَّطَ الرَّجُلُ: پیاوکه سواری سهری
خوی بوو هر به‌فسه و پاو و
بوجوونی خوی کرد.

تَقَطَّطَ فُلَانٌ فِي الْبِلَادِ: فلانک‌س
بمولات دا پوی.

تَقَطَّطَ الدُّلُو إِلَى الْبُئْرِ: دۆلچه به
بیره‌که‌دا شور بؤوه.

الْقَطَّاطُ: رۆیشتنی خیرا.

الْقَطِيطُ: بارانی به‌ردموام ۵ ورده
ت‌مرزه.

الْمُقَطَّطُ: سهری بچوکی دریزکوله.

قَطْلُهُ: بری ۵ لئی کرده‌وه ۵ (فهو
مقطر).

تَقَطَّلَ الْجَنْحُ: لقه‌دارکه له بن‌را
برایه‌وه، لی بؤوه.

الْقَطِيلَةُ: پارچه به‌رؤو پارچه
نیسفنجیکه دلۆپه ناوی سفره و
کاشی و میزی پی وشک دم‌کریته‌وه.

الْمَقْطَلَةُ: ناسنیکه یان ساتول و
کیردۆکیکه شتی پی دم‌بردی.

قَطَمَهُ قَطْمًا: گه‌ستی ۵ بری ۵ کرتاندی ۵

دم‌گوتری: (قَطَمَ الشَّيْءُ بِأَطْرَافِ
أَسْنَانِهِ): (قَطَمَ الْفَصِيلُ الثَّبْتَ) به
بیچوه کارزیه‌که، یان به‌رخوله‌که
جله‌گیایه‌که‌ی به‌ده‌می کرتاند.

قَطِمَ قَطْمًا: حەزی له گوشت کرد ۵
دم‌گوتری: (قَطِمَ الصَّقْرُ إِلَى اللَّحْمِ)

هه‌لۆکه حەزی له گوشت کرد.
الْقَطَامُ: هه‌لۆ، باز.

الْقَطَامِيّ: بازو هه‌لۆ ۵ که‌سیک

خودبه‌سهری کاریکاو پرس و‌را
به‌که‌س نه‌کا ۵ شه‌راییک زور تیزو
ناخوش بی.

الْقُطَامَةُ: نه‌وه‌ی له‌شت دم‌بردی و‌فری
دم‌دی و‌که‌لکی نیه.

الْقَطِيمَةُ: گویچه نان و‌شتی و‌ا ۵ لویچه
گه‌میك ۵ شیرو ماستی بزپ‌کاو.

الْمِقْطَمُ: چنگ و‌نینۆکی بازو هه‌لۆ ۵
دم‌گوتری: (أَنْشَبَ فِيهِ الْبَازِي
مِقْطَمَةً).

الْمِقْطَمُ: کیوئیکه له‌خۆره‌لاتی شاری
قاهره‌ی ولاتی میصره.

الْقِطْمُ: نه‌و توئیکله‌ ته‌نکه‌ی به‌سهر
ناوکه خورماوه‌یه و‌ تیوه‌ی پیچراوه
۵ شتی زور بی‌نرخ و‌ بی‌که‌لک ۵
دم‌گوتری: (مَا أَصْبَتْ مِنْهُ قِطْمِيرًا).

قَطِنَ فِي الْمَكَانِ وَبِهِ قَطْرَانًا: له شوینه‌که
مایه‌وه.

قَطِنَ الرَّجُلُ: فیتی له پیاوکه کرد.

قَطِنَ ظَهْرُهُ قَطْنًا: پشتی چۆمایه‌وه ۵ (فهو
أَقْطَنَ).

قَطَنَ الْكُرْمُ: دارمیوکه پۆخی کرد،

خەيار ۵ بەزۆرى بۇ كۈلەكە

بەكاردى.

قَطَا قَطْرًا: بەتەمبەلى پۇيشت، ھەنگاۋى

ھىدى ھىدى ھەلئىنان.

قَطَتِ القَطَا: قەتتىيەكە خويندى.

تَقَطَّى: تەمبەلى كرد.

تَقَطَّى لِأَصْحَابِهِ: قىلى لە ھاۋەلەكانى

كرد.

تَقَطَّى بِوَجْهِهِ عَنْهُ: پرى وىرگىپرا.

تَقَطَّى الْفَرَسُ: سۈرى كەفەلى ئەسپەكە

بوو.

الْقَطَى: نەخۇشپىيەكە تۈشى مەرو بىزى

دەبى.

القَطَا: كۈركى، قەتى ۵ جۆرە كۈتۈرۈكە

جەزى لە ژيانى جۆلەۋانىيە ھىلانە

لە زەۋىدا دروست دىكا ۵ كۆمەل

كۆمەل دىفېرن و مەسافاتى زۇر

دوورو دىرۈز دىبىرن ۵ ھىلكەكانى

بەلەپەلەۋ بەلەكە ۵ (ك: قَطَا:

وقطرات، وقطيات) ۵ ھىروا ناۋە بۇ

شۈننى سۈاربۈۋىنى پاشكۆى سۈار،

ۋاتە سەركەفەلى ۋلاخ.

القَطْرَان: ھەركەسىك ۋ ھەرشىك

بەھىۋاشى ھەنگاۋ ھەلئىنى ۋ

ھەنگاۋى نىزىك نىزىك بەۋى.

القَطْرُطَى: پىۋى كۈرتە بالا: كە

ھەنگاۋى كۈرت كۈرت بەۋى.

پۇخەكانى دەرگەۋتن.

القَطَانُ: كەسىك بازىرگانى لۈكە بىكا.

القَطْنُ: پۈمكى پەمۇ ۵ لۈكە.

القَطْنُ: بىناغەى كلكى پالئىدە ۵ لى

خۈارۋى پىشت بەلى سەمەۋە.

قَطْنُ النار: نەۋى بەرپرسىارى ئاگرى

ئاتەشكەدە ئاگرپەرسىتان ۋ

ھەلگىرسىنەرى ئاگرەكەپە.

القِطْنَةُ: شىكە ۋ مەكۈ ھەنار ۋاپە

بەسەر گەدە ئازەلى سەدارەۋىيە.

القُطْنِيَّةُ: بەرەكەشت، نەۋى لە مالد

ھەلەگىرى بۇ چىشت لىنان ۋ مەكۈ

نىسك ۋ نۇك ۋ شى ۋا.

القَطِينُ: (قَطِين الدار) دانىشتۈۋى ناۋ

خانو ۵ (قَطِين الله) دانىشتۈۋى

جەرمە مەككە ۵ دەست ۋ پىۋەندۈ

خەزمەتكار.

القِيطَانُ: قەمىتان، چىندراۋىكە لەمادەى

ناۋرىشم ۋ شى ۋا قۇندەرم ۋ شى

ۋا پى شەتەك دەدرى.

القِيطُومُ: ژۈۋى بچۈك لەمالدا بۇ تىدا

جەۋانەۋى نافرەت ۋ مىندال لەكاتى

ھاتنى مىۋانى بىگانەدا.

الْقِطْنَةُ: كەشتۈكالى پەمۇ ۵ زەۋى

كەشتۈكالى پەمۇ.

القِطِينُ: ھەر پۈمكىك قەدى نەبى

ۋ مەكۈ پۈمكى كۈلەكە ۋ تىرۈزى ۋ

الْقَعْبُ: قابیکی گهوره په له گهنو
سهه نند ه (ك: قِعب وأقعب).

الْقَعْبَةُ: كونه بهر دو چالاو له شاخو
بهردا.

الْقَعِيبُ: ژماره ی زور.

قَعْبَلٌ: وا رږیشت ومکوو نهوه به قاجی
زمو هی لیکولی واته: بهر رږیشتن
پیکولی کرد.

الْقَعْبَلُ: له گهنو سهه نندو سه تل که
شیری تیدا بدو شری.

الْقَعْبَلُ: به مانا (الْقَعْبَلُ) دی.

الْمُقْعَبِلُ: ده گوتری: (رجل مُقْعَبِلُ
القدمین) پیاوړیک پی شهوه ی قاجی
لیک نریک بوونه هوه و پاژنه که یان
لیک دور که وتنه هوه.

قَعَثَ لَهُ مِنَ الشَّيْءِ قَعْثًا وَقَعْثَةً: شتیکی
که می پیدا.

قَعَثَ الشَّيْءُ قَعْثًا: شته که ی له بیخ
دهر هیئا ه کونتر ولی کرد.

أَقْعَثَ لَهُ فِي مَالِهِ: له مال خمرج کردندا
زید دهر ولی کرد.

أَقْعَثَ فِي الْعَطِيَةِ: یان (أَقْعَثَ لَهُ فِي
العطية) به خششی باشی پیدا.

إِنْقَعَثَ الشَّجَرُ وَغَوْدَ: دره خته که له بن
را هه لکه نندرا.

إِنْقَعَثَ الْبِنَاءُ: باله خانه که له
بناغه که به هوه روخا.

الْقَعَاثُ: نه خوشییه که توشی لوتی
مهرو بز دمی.

الْقَعِيثُ: لافاو، یان بارانی به خورهمو
قه تره گهوره.

قَعَدَ قُعُودًا: دانیشت (له حاله تی
راوستانه وه دانیشت).

قَعَدَتِ الْفَسِيلَةُ: نه مامه که ږمگی کردو
خوی گرت.

قَعَدَ بِلَانٍ: هاوکوفی فلانکهس بوو.

تَلَعَدَ عَنِ الْأَمْرِ: له کارمکه دواکه وت،
وازی له کارمکه هیئا.

قَعَدَتِ الْمَرْأَةُ عَنِ الْخِيضِ وَالْوَلَدِ:
نافرته که له عاده ی مانگان هوه
مندالوون وستانه وه

قَعَدَتِ النُّخْلَةُ: دارخوما که ساله
ناسالیک بهری گرت.

قَعَدَ الْبَعِيرُ وَغَوْدَ: حوشرمکه شلییه که
به زمنگیه وه بوو باریکایی دمست و
قاجی نیوان سم و باریکایی قاجی شل
بوو.

أَقْعَدَ بِالْمَكَانِ: له شوینه که جیگر بوو.

أَقْعَدَ فُلَانٌ: فلانکهس جهسته ی تووشی
نه خوشییه که بووه له جیگای خست.

أَقْعَدَ الْهَرَمُ فُلَانًا: پیری فلانکهسی له
رږیشتن خست.

أَقْعَدَ فُلَانًا أَبَاؤَهُ: باوک و باپری
فلانکهس خوږی و هیچ و ټوج

بوون و نه‌بوونه جی‌گای شانازی بۆ
نهو.

اتعد فلاناً أباهُ: فلانکه‌س کیفایه‌تی
باوکی دا بۆ پیداوێستی بژێو.

قاعدهُ: له‌گه‌ڵ فلانکه‌س دانێشتو
هاونشین بوو.

قَعْدُهُ عن كذا: له‌و شته‌ مه‌نعی كرد.

قَعْدُ أباهُ: باوك و باپیری خۆی
شهرمه‌زار كردن.

اِتَّقَدَ الدَّابَّةَ ونحوها: ولاخه‌كه‌ی
نامادمه‌كرد بۆ سواری.

اِتَّقَدَ فلاناً عن كذا: فلانکه‌سی له‌و
شته‌ مه‌نع كرد.

تقاعد عن الأمر: گرنگی به‌كاره‌كه‌
نه‌دا.

تقاعد الموظفُ: مووجه‌خۆره‌كه‌
خانه‌نشین كرا.

تَقَعَّدَ: له‌كاره‌كه‌ی مه‌نعی كردو
كۆسپ و له‌مه‌یری بۆ دانا.

تَقَعَّدَ عن الأمر: گرنگی به‌كاره‌كه‌ نه‌دا.
الإقعادُ: دهردێكه‌ تووشی هه‌ركه‌سێك

بێ گۆج و ئیفلجی ده‌كا.

القاعدُ عن الأمر: كه‌سێك گرنگی به‌
شت نه‌دا یان ته‌مه‌به‌لی بكا له‌

جێبه‌جێ كردنی كاردا ه‌ ناهه‌رمه‌تێك
له‌ منداڵبوون وه‌ستایه‌ته‌وه‌ یان

له‌عاده‌ی مانگانه‌ی ه‌ یان له‌ته‌مه‌نی

شوگردن تیپه‌ری كردبێ ه‌ ه‌ورنان
دمه‌هرموی: ﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ﴾

ه‌ هه‌روا وشه‌ی (القاعد) به‌جه‌والو
ه‌ژۆو خه‌رار ده‌گوتری: كه‌ پهبێ

له‌دانه‌وێله‌.

القاعدة من البناء: بناغه‌و كانگه‌ی

خانو ه‌ قاعیده‌و یاساو دیاردمه‌یه‌کی
گشتی كه‌ هه‌موو هه‌رمه‌كانی خۆی
بگه‌ڕێته‌وه‌ ه‌ ده‌گوتری: (كل اذن
ولود).

القَعَادُ: دهردێكه‌ ئاده‌میزاد له‌
جهم‌وجوڵ ده‌خا ه‌ نه‌خۆشیه‌كه‌
توشی كلۆتی حوشر ده‌بێ.

القَعْدُ والقَعْدَةُ: نه‌و كه‌سانه‌ی خۆیان
له‌شهر دهرزنه‌وه‌و به‌شداری شه‌ری

به‌رگری له‌ ولات ناكه‌ن ه‌ پێڕه‌نگ له‌
خه‌واره‌ج ئه‌م ناوه‌یان ئی نراوه‌.

القَعْدَةُ: نه‌و شوپنه‌ی ئاده‌میزاد له‌كاتی
دانێشتن دا جه‌سته‌ی پهبێ ده‌كه‌وێ ه‌

شپوه‌ دانێشتن ه‌ ده‌شگوتری:

بسر قَعْدَةً: بېرێكه‌ قوڵیه‌كه‌ی
به‌نه‌ندازه‌ی به‌هرزی مروفه‌ی

دانێشتو بێ ه‌

(ذو القعدة) مانگی یانزه‌هه‌می مانگی
قه‌مه‌ریه‌.

القَعْدَةُ: نه‌و شته‌ی زۆر دانێشتنی
له‌سه‌ر ده‌كری، وه‌گوو سه‌ره‌زین و

رَسُولِ اللَّهِ ۝ دۆشهكه لهو شتى وا
كه له سهري دابنيشى ۝ شتيك زور
ليت نزيك بي ۝ دهگوتري: (هو مي
مقعد القابلة ومقعد الخائن) نهو
نهو منه له من نزيك بوو
به نه ندازه مامان له نزيك كه
خهريكي مندالبوون بي يان
به نه ندازه كي برې لهو مندا لهي كه
خه ته نه ي دمكا.

الْمُقْعَدُ: له پهل وپو كه وتوو جمو جوډان
لي براو ۝ ني فليج و په كه كه وته ۝
شهل و سه قمت ۝ مه مك قيت: كه
شوپ نه بنه وه ۝ هه لو داوي بو
بندري ته وه بو نه وه ي بگيرئ و په رو
بالي لي بكرينه وه ۝ شيعريك
زيحافي عروزي تيدا بي ۝ (مُقْعَد
الحسب) كه سيك بنه ماله ي خانه دان
نه بي

الْمُقْعَدُ: خو پري و پرو پوج بي جوه قه تي
بيش نه وه ي بتواني هه لفرئ ۝ بو ق.
الْقُعْدُ: تر سنوك ۝ پياويك هه ولي
پياومتي نه دا.

قَعَرَتِ الشَّاةُ: مه ركه بهري هاويشت.
قَعَرَ الْبَيْرَ: كه يشته قولاي بيركه.
قَعَرَ الشَّجَرَةَ وَغَرَهَا: دره خته كي
هه لكه ند له بيخ.

قَعَرَ الْإِنَاءَ: هه رجي له قاپه كه دا بوو
خواردي هوه ۝ قاپه شله مه ني به كه ي

كورسي و شتى وا ۝ يان مينه كي
شوان واته: نهو گو پدري زه ي شوان
كهل و په لي خو ي لي ده پي جي و
سواريشي ده بي ۝ يان نهو ولا غه ي
ده كريت ه مينه ك و قه تار جي به كاري
ده هيتي بو سواربووني خو ي.

الْقُعْدَةُ: كه سيك زور دابنيشى.
الْقُعْدِي: كه سيك زور دابنيشى ۝
كه سيك په كه كه وته بي نه تواني
جمو جوډان بكا.

الْقُعْدِي: كه سيك برواي به بيرو بو جوني
(قهعه ديه خه واري جه كان) بي.
الْقُعُودُ: مندا ل تا ته مه ني شهش
سالانه ي.

الْقُعْدُ: هاو نشين ۝ چاو دپر ۝ قورئان
دمفه رموي: ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ
الشَّمَالِ قُعْدٌ﴾ ۝ باوك ۝ كوله كه
هيتا بالي نه گرتي.

قعيد النسب: كه سيكه باوك و باپري
له باپره گه ورميان نزيك بن زور
دوو نه كه وتب نه وه.

القعيدة: ئافه رت ۝ پارچه عه بايه ك،
دۆشه كه له يه ك له سهري دابنيشى ۝
خه رارو گو پني كه كه شكه وشكه و
شتي واي تيدا بي ۝ (ك: قعاند).

الْقُعْدُ: دانيشتن ۝ قورئان دمفه رموي:
﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ

هه لقوراند تا چۆرى ئى بېرى.

قَعَرَتِ الْبُئْرُ: بىرمكە قول بوو بىنكى

بىرمكە دوور بوو.

قَعَرُ: لىكۆلىنەنەو بەدواداچوونى كارە

نەينى و نەزاندراو مەكانى كرد تا

رۈنى كردنەو ۋ لە قولايى

قورگىيەو قسەى كرد.

قَعَرُ الشَّيْئِ: شتەكەى قول كرد.

إِنْقَعَرَ: لە پىشەو ھەلەكەندرا،

پىشەكەش كرا.

إِنْقَعَرَ الرَّجُلُ عَنْ مَالٍ لَهُ: پياومكە مرد.

تَقَعَرُ: ھەلگەپايەو، وەرگەپا.

تَقَعَرُ فِي كَلَامِهِ: لە قولايى قورگىيەو

قسەى كرد ۋ زۆر قولبۆو.

الْقَعْرُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ أَجْرَفُ: كۆتايى

قولايى شتە بۆشەكە ۋ دەشگوترى:

(جَلَسَ فِي قَعْرِ بَيْتِهِ) لەناو مالى خۆى

دانىشتو نەچو ەدەر.

قَعْرُ الْفَمِ: ناو دەم.

الْقَعْرَانُ: (إِنَاءٌ قَعْرَانٌ) قاپو سوراخى

قول

الْقَعْرَةُ: (قِصْعَةٌ قَعْرَةٌ) لەگەنىكە

نەومەندى شت تىدايە بىكەكەى

شاردۆتەو.

الْقَعْرَةُ: نەو شتەى بىنكى لەگەنەكەى

داپۆشيبى.

الْقَعْرَةُ: چالايى ۋ چال و چويل.

الْقَعْرُ: شتەىك زۆر قول بى، بىنكى قول

بى.

الْقَعْرُ: بەمانا (الْقَعْرُ) دى.

الْمِقْعَارُ: نەو كەسەى دەنگى لەبىنكى

قورگىيەو بىنيتە دەر (قَدَحٌ مِقْعَارٌ)

پياالەيەكى قولە.

قَعَسَ الشَّيْءُ قَعْسًا: شتەكە دواكەوت ۋ

گەپايەو بۆ دواو.

قَعَسَ الشَّيْءُ: شتەكەى نوشتاندەو.

قَعَسَ قَعْسًا: سنگى دەرپەرى و پىشتى

قول بوو.

قَعَسَ الْفَرَسُ: نەسپەكە شوپىنى

سواربوونى و سەرپىشتى نزم و نارامە.

قَعَسَ فُلَانٌ: فەلانكەس داکۆكى كرد مانيع

بوو ۋ (فُهِرَ أَفْعَسُ وَهِيَ قَعَسَاءُ).

تَقَاعَسَ: سنگى دەرپەراند.

تَقَاعَسَ عَنْ الْأَمْرِ: لەكارمكە دواكەوت.

تَقَاعَسَ الْفَرَسُ: نەسپەكە ژىربار نەبوو،

بە ويستى سوارمكە ھەوسارو

پىشمەى خۆش نەبوو.

تَقَعَسَتِ الدَّابَّةُ: ولاخەكە لە شوپىنى

خۆى و مستاو نەپۆيى.

إِقْعَنَسَ: بەسروشت سنگ دەرپەرىو

پىشتى قول بوو ۋ دواكەوت و

گەپايەو بۆ دواو.

إِقْعَنَسَ الْفَرَسُ: بەمانا (تَقَاعَسَ) دى.

الْقَعَسُ: خوارى و گرپەكە لە مل دا

- بهره دواوهی دمسورینتی. له مهر دوشه که داو نهیهیشت
 الْقَسْ: گلی گوراوی بۆگه. بیدوش ۵ (فهی قعوص).
 الْقَسَاءُ: دهگوتری: (عزة قعساء) قاعصه: بهزور خستهی ژیر دهستی
 عیزمتو شکومهندیکی سابتو خوڤهوه.
 بهردمهوامه. الْقَعَصُ: دمر دیکه توشی سینگ دهبی.
 قَعَسَ: رهق بوو، توند بوو. قَعَصَبُ: له بیخ دمری هیئا.
 قَعَسَ عَلَيْهِ: به سهریدا بههیزو الْقَعَصُ: که تهو به تواناو نازا.
 بالادست بوو. الْقَعَصُ: لاوازو زمعیف ۵ پیری قور.
 قَعَسَ الشَّيْءُ: شته کهی به توندی گرت. قَعَطَ الشَّيْءُ قَعَطًا: شته که وشک بوو.
 الْقَعَسُ: کاله که له سهرتای دمرکه وتنو قَعَطَ فُلَانٌ: فلانکهس ترسا ۵ به توندی
 خرپه لدانی دا ۵ خوشتری گهوره. قِیراندی و هاواری کرد.
 الْقَعَسِي: خوشتری گهوره بههیز ۵ قَعَطَ عَلَى غَرِيْبَةٍ: تهنگی به قهرزدارمه که
 شتی کون ۵ دهگوتری: (عَزُ قَعَسِي). هه لچنی و به سهریدا نه پراندو داوای لی
 کرد قهرز مهکی بداتهوه. قَعَشَ الْبِنَاءُ وَغِيْرَهُ قَعَشًا: بینا کهی
 روخاند. قَعَشَ الشَّيْءُ: شته کهی کو کردمهوه.
 قَعَشَ الْعُودَ: شوپکه کهی چه ماندهوه. قَعَشَ الشَّيْءُ: شتی که وهکوو که زاوهی
 نافرمت. قَعَصَهُ قَعَصًا: خیرا به پرمب زمبری لی دا
 ۵ له شوینی کوژراومه که کوشتییهوه. قِعَصَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که تووشی
 نه خووشی سینگ بوو ۵ دهگوتری: (قِعَصَ الرَّجُلُ) پیاوکه تووشی
 سینگ نیشه بوو. قِعَصَتِ الشَّاءُ قَعَصًا: نازه که له قهه
 کرد. قَعَطَ فُلَانٌ: فلانکهس بههموو هیزی
 نه پراندی هاواری کرد. أَقْعَطَ الْقَوْمُ عَنْهُ: خه لکه که دمرکه وتن،
 لهو شوینه نه مان. أَقْعَطَ فِي الْقَوْلِ: قسهی ناشیرین و بیجای کرد.
 أَقْعَطَ فِي أَثَرِهِ: له دواوهی توندو تیزی
 کرد.

أَقْعَطَ فَلَانًا: فلانكهسى زهليل و پيسوا
کرد.

قَعَطَ فِي الْقَوْلِ: دم پيس و هسه ترن
بوو.

قَعَطَ عَلَى غَرِيمِهِ: تهنكى
به قهرزدارمهكى هه لچنى و زورى
نيلاح لي كرد قهرزكهى بداته وه.

قَعَطَ الدَّابَّةَ: به گورو توندو تيزى
ولاخه كهى لي خوږى.

تَقَعَطَ: لوتبه رزى نواندو توندو تيزى
نه نجام دا.

الْقَعَطُ: نهو پارچه قوماشهى سهرى
پي دهبه ستى.

قَعَهُ قَعًا: به هسه سهركونهى كردو
بوږى دا.

أَقْعَ الْقَوْمُ: خه لكه كه زهويان
هه لكوئى و به دو ناودا گه پان و
گه بشته ناويكى زور سوږر.

الْقَعَاعُ: ناويكه زور سوږر: كه له وه
سوږر تر نه بى و ناوسكى حوشتر
ده سوتينى.

الْقُعُ: به مانا (الْقَعَاغُ) دئ.
قَعَعَهُ قَعْفًا: له ببيخ دمرى هينا ه پيشه
كيشى كرد.

قَعَفَ الْمَطَرُ الْحِجَارَةَ: بارانه به ليژمه كه
به رده گاني پادان.

قَعَفَ مَانِي الْإِنَاءِ: همرجى له هابه كه دا بوو

هه لى لووشى.

قَعَفَ الدَّابَّةَ التَّرَابَ: ولاخه كه به هوى

پي كؤل و توند رابه پينى گلى ژير پينى
پادا.

قَعِفَ قَعْفًا: كهوته خوار.

إِقْتَعَفَ الشَّيْئُ: شته كه له بيخ
هه لكه ندر او پوخا ه دمو تروئ:
(إِقْتَعَفَ الْبِنَاءُ) خانومه كه له بناغه وه
پوخا و هارپى كرد ه (إِقْتَعَفَ الْجُرْفُ)
كهنده لانه كه پوخا.

إِقْتَعَفَ الْمَطَرُ الْحِجَارَةَ: بارانه به ليژمه و
خوره مه كه به رده گاني پادان.

إِقْتَعَفَ الشَّيْئُ: شته كهى به تاسوخ و
حه ماسه وه هه لگرت.

الْقَعَانُ: (سيل قَعاف) لاهاو يكى رادرو
پامالره هه موو شتيك راپيچ دهكا.
قَعَفَزَ فِي الْمَشْيِ: له رويشتن دا هه نكاوى
كورتى هه لنيان.

قَعَفَزَ لَهُ الْكَلَامُ: ويستى به هه پشه
هسه كه له سهر خوى لابه رى.

تَقَعَفَزَ: نسكوى برد، سهرمنگرى بوو.

إِقْتَعَفَزَ: به شيوه دانيش تنيك دانيش
كه نامادهى بازدان و رابه پين بى.

قَعَمَعَ الشَّيْئُ: شته كه له كاتى تيك
ومردان و جم و جؤلدا دهنگى لي هات
ه دمو تروئ: (قَعَمَعَ السِّلَاحُ)
چه كه كه خرم و هورپان هات ه

دمگوترئ: (قَعَقَعَتْ عُمُدُ الْقَوْمِ)
کۆلەمکه رەشمالی خیلەمکه کهوتنە
تەقو و هوپو بارکردنی خیل دەستی
بی کرد.

قَعَقَعَ فِي الْأَرْضِ: بزموی دا پۆشت.
قَعَقَعَ الشَّيْءُ الْيَاسَ وَ قَعَقَعَ بِهِ: شتە
وشکەمکهی تیک و مرداو خپو هوپو
لئ هینا.

قَعَقَعَ الْقِدَاحُ: بیالە شەرابەکانی لیک
دان و خپو هوپیان هات.
تَقَعَقَعَ الشَّيْءُ: بەمانا (قَعَقَعَ) دی
شتەمکه کهوتە جەو جۆل و خپو
هوپو هاتوچۆ.

تَقَعَقَعَ بِهِمُ الزَّمَانُ: پۆزگارمکهیان بئ
خپرو بێر بوو.
الْقُعَاقُ: دهنکه دهنکی زۆر گرم و هوپو
تەقەو رەقە ی زۆر.

الْقُعَاقُ: کەسێک لە پۆشتن دا
جو مزگەو مەقاصیلی قاچی دهنکیان
لئ بئ ە خرم و هوپو چەک ە
لەرزوتایەک نەخۆشەکە بخاتە
حالتی چۆقە چۆقەو و شەقەشەقی
دەانی بئ ە خورمای وشک ە پێگای
ناخۆش و هەلنێر.

الْقُعَاقُ: بەمانا (الْقَعَقُ) دئ کە
باندەمەکی کلک درێژو دهنوک
درێژە، عەرمب بە نیشانە ی
نەگبەتی دزمانن ە (جۆرێکە لە

قە لەرەشکە).

الْقَعَقَةُ: خرم و هوپو چەکە ە قەرە
قەرێ قە لەرەشکە ە گرم و هوپو
هەور بەتوندی و لێکدان لێکدان.

قَعَمَ السِّنَرُ قَعْمًا: پشیلەمکه میواندی.
قَعِمَ قَعْمًا: تاعون و پەتای توش بوو
یەکسەر مرد.

قَعِمَ الْأَنْفُ: لوتی خوار بوو ە دهنگوترئ:
(قَعِمَ فَمُهُ) دهنی خوار بوو (فهر أَعِمَ
وهي قعما).

الْقَعْمَةُ: (قَعْمَةُ الْمَالِ) مالی چاک و
ناوازەو بمرخو رەسەن.

قَعِنَ الْأَنْفُ قَعْنًا: لوتی زۆر کورت بوو ە
(فهر أَعِنَ).

الْقَعْنُ: تەشتی هەویر شیلان (قاپێکی
گەورمە هەویری تێدا دهنیلدرئ).

قَعْنَبُ الْأَنْفُ: لوتەکە خوار بوو.

إِقْعَنْبَى الرَّجُلُ: پیاوێکە هەردوو دەستی
لەسەر زمو دانان و سمتی بەرز
کردنەو و وستی هەلبستیتە هەوا.
الْقَعْنَبُ: لوتی خوارو خێج.

قَعِي قَعًا: نەرمە ی لوتی بەرز بۆتەو و
سوپاوە بۆلای ئێسقانەمکه ی ە (فهر أَعِي
وهي قعواء).

أَعِي فِي جُلُوسِهِ: نە دانیشتن دا سمتی
لەسەر زمو دانان و پان و قاچی
بەرز کردنەو و.

أَقْبَى الْكَلْبُ: سَهْگَه که هه نَ تَر و شکا،
سمتی خسته سهر زهوی و هه ردوو
دهستی راست گردنه وه.

أَقْبَى الْأَنْفُ: نَهْمُهُ لَوْتِي بِهَرَز
بُؤْتَهُوهُ نُهْمَجَار سَوْرَاوَه بُولَاي
نُئْسَقَانِي.

اَقْعَى فَرَسَهُ: نه‌سپه‌گهی پاشه‌و پاش
گَیِرَ پَایه‌وَه.
الْقَعْوُ: به‌کره‌ی دار.

القَمَوان: دوو پارچه ناسن ڀان دوو
پارچه دارن ميجومړي کيان له
نيواندياهو به کرميه کيان له نيوان
ديوو دهجي.

القَمَواء: سمت پوچ ڀان ڦاڇ باريڪ.
قَمَرَل: وارڀوڻشت وهڪوو ٺهوه
بمڦاڇهڪاني گل ٺهه ٽيگري همركه
ڦاڇي ٺهه ٽيڻيٺهوه بهسنگي پڻي
گل ٺهه ٺهه.

فَقَبَّتِ الْأَرْضُ قُبْحًا: زمبیه که گیاه گز و
رومکی دوشاو تیکجو، باران و گل و
خولبارین گیاه گرمکه‌ی دوشاند.
فَفَجَّ عَنْ الشَّيْءِ قُبْحًا: بی‌زی له‌شته‌که
بُذِوه.

قَفْأَ الشَّيْءِ: به قیڑو پیڑهوه شته که ی قوت دا ه وگوو چوَن دمرمان به نابه دلی ده خوری.

قەدەنلەن قەدە: ئىشى بۇ قەدەس كەرد.

فقد فلاناً: شه پلاخه‌ی له پشته‌ملي
فلانکەس دا.

فَقَدَّ كُلَّ ذِي عُنُقٍ قَفْداً: ملى شل بوو يان
ملى نهستوور بوو.

فَقَدْ الرَّجُلُ: پیاومکه زمعیف بوو
جو مزگه کانی شل بوون ۵ له سمر
سمره پنجه کانی پوښتو پاڼه
پنیه کانی له زموی نه که وتن ۵ (فهو اُفقد
وهی قفدا).

فَقَرَّ الْاَكْثَرُ قَفْرًا: شوینى ئەسەرو دیاردەكە
كەوت.

فَقَرَّ الْمَالُ قَرّاً: مَالٌ وَ سَامَانَةٌ كَهَمْ بُوو.
قَرَّتِ الْمَرْأَةُ: نَافَرَتْهُ كَهَمْ كَوْشْتِي كَهَمْ
بُوو.

قَفَرَ الرَّأْسُ: سرِ فزى كهَم بوو، توکی كهَم
بښو بوو.

فَقَرَّ الطَّعَامُ: خوارنده که بی پیخور بوو.

أَفَرَأَى الرَّجُلُ: پیاوهکه کهوته چوئهوانی
 ۵ نانی بی پیخوری خوارد ۵ برسی
 بوو ۵ له خزمو کهس وکاری دابرا.

أَفْقَرُ الطَّعَامُ: خوارنده که بی پیخور بوو.
أَفْقَرُ الْمَكَانِ: شوینده که کسی تیندا نهما
جوّل بوو.

أَفَرَأَيْتَ الرَّأْسُ: سَهْرُ تَوَكَّى بِئَوَّهْ نَهْمَا بِيَقَزْ
يَوُو.

أَقْرَبَ فَلَانَ الْبَلَدِ: فَلَانَكُمُ س وَلَانَتَكُمُ
بِهِ جَوَالِي بَيْنِي.

اِقْتَفَرَ الْاَكْثَرُ: به مانا (قَفَرَهُ) دى.

تَقَفَرَ الْاَكْثَرُ: به مانا (قَفَرَهُ) دى.

الْقَفَارُ: به مانا (الْقَفَرُ) دى ۵ نانى بى پيخوړ.

الْقَفَرُ: زهوى بى ناو و لهومړو درمختو پوهكو چولهوانى، خالى له مړوډو هميوانات ۵ دهگوتري: (نزلنا ببني فلان فبتنا القفر) چوپنه لای خيلى فلان، ميوانداريان نهكردين لهساراو چول شهومان بهروژ كردهوه ۵ همروا وشهى (القفر) ناوه بو جوانهگا كه لهدايكي دابپرديو فيري جوت پيكردى بكن.

الْقَفْرَةُ: به مانا (القفر) دى ۵ واته: زهوى چول و سوتهمهرو.

الْمِقْفَارُ: چولهوانى و سارای سوتهمهرو.

قَفَرَ الطَّبِي: ناسكهكه بازى دا.

قَفَرَ فلان: فلانكهس مرد.

قَفَرَ الفرسُ قَفْرًا: نهسپهكه همردوو دمستى تا نهژنوى سېى بوو بهلام پاشوى وانهبوو ۵ (فهو أقر).

تَقَفَرُوا: بازيان دا.

تَقَفَرَتِ الْمَرْأَةُ بِالْحَنَاءِ: نافرمتكه بهخهنه دمست و حاجى خوې پمگ كردن.

الْقَافِرَةُ: نهسپى تيژړو ۵ بوځ.

الْقَفَّازُ: دمستكيش ۵ بههمردوو دمستكيشهكان دهگوتري: (قَفَّازان).

الْقَفِيْزَى: ياريهكى منداالانه، بريتيه لهوه داريك دهجهقيندريو بازى بهسهردا دمدمن.

القفيز: بيومريكى دانهويله پيوانه ومكوو قسناغ له ولاتيكهوه بو ولاتيكى تر نهندازمكهى دهگوړي، له ولاتى ميصر ههفيز، نزيكهى شانزه كيلوگرامه.

الْقَفِيْزُ مِنَ الْأَرْضِ: لهبوارى پيوانهى زهوى دا سهدو چلوچوار زيراعه ۵ ناسنوكيكه زمانوكهى قفل دهچيته ناويهوه.

قَفَسَ الرَّجُلُ: پياومهك مرد.

قَفَسَ الشَّيْءُ: شتهكهى بهزور ستاند.

قَفَسَ فلاناً: هزى فلانكهسى گرتن و بهرو خوار راپتهكاندن.

قَفَسَ الطَّبِي: دمستى ناسكهكهى بهستن.

قَفَسَ قَفْساً: لايهكى نهرمهى لوتى گهوره بوو ۵ (فهو أقرس وهي قفساء).

تَقَفَسَ الرِّجْلَانِ: دوو پياومهك عهميزى يهكترى بوون و كاكوړ و هزى يهكترى گرت.

الْأَقْسُ: ههرشتيك دريژ بووبيتتهوهو

جهمابيتتهوه ۵ كهسيك دايكى عهرم بى و باوكى ناعهرم بى ۵ دهسگوتري: (عبد أقرس) كويلهپهكى بهدروشتو سهرپيچيكره ۵ نهگمر ميينه بوو دهليى: (أمة قفساء).

قَفَشَ الرَّجُلُ قَفْشاً: بېاوهكه له خواردن دا

كارا بوو، زور خور بوو.

قَفَشَ الشَّيْءُ: شتهكهى ههنگرت.

قَفَشَ فُلَاناً بِالْعَصَا أَوْ بالسيف: بهعهصا

يان بهشمشیر له فلانكهسى دا.

قَفَشَ الناقة: زوو حوشرمكهى دوشى.

اِنْتَفَشَ العنكبوتُ ونحوه: جالجالوكهكه

چوووه كونهكهى خويوهوهو دمستو

قاجى خوى ويك نان و خوى خپر

كردموه.

اِنْتَفَشَ العنكبوتُ: بهمانا (اِنْتَفَشَ) دى.

القَفَشُ: جوړيكه له زور خوړى خيرا

خوړى.

القَفَشُ: دزو جهردهى فيلبازو بى

ويژدان.

قَفَسَ قَفْصاً: چوستو چالاك بوو بازى دا

ه سمرگهوتو بهرز بووه.

قَفَسَ الأشياءُ: شتهكانى ليك نزيك

كردنهوهو كوى كردنهوه.

قَفَسَ الطَّبْشِي: قاجى ناسكهكهى

كوكردنهوهو بهستى.

قَفَسَ اليعسوبُ: شاژنه ههنگهكهى له

ههنگه لانهكهدا بهداوه دمزو حهبس

كرد بوئوهوى نهرواته دهر.

قَفَسَ المرضُ أَو البُردُ فُلَاناً: نهخوشييهكه

يان سهرماكه نازارى فلانكهسى دا.

قَفَسَ الفرسُ قَفْصاً: نهسپهكه له بازدان دا

خوى كرتنهوهو بهتهواوى خوى

ههلهندا.

قَفَسَ فُلَانٌ: فلانكهس قورگى جوزاياهوهو

گهدهى ترشا.

قَفَسَ أصابعُ فُلانٍ من البرد: پهنبجهى

فلانكهس لهسهرمان چونو گرموله

بوون.

قَفَسَ الطَّبْشِي: بهمانا (قَفَصَهُ) دى.

قَفَسَ الثوبُ: قوماشهكهى خهتخت

كرد.

تَنَافَسَ الثوبُ: قوماشهكه گولهكانى

تيك چرژان و چوونه ناو يهكهوه.

تَقَفَّصَ: كويووه، چووه ناو يهك ه

ويكهاتهوه.

القافِصَةُ: لوتكهى بهرز، ههرشتيك

لهزموى بهرز بيتهوهو بهحهواوا

بچى.

القَفَاصُ: نهخوشييهكه توشى ولاخو

مهرو بزن دمبى قاجيان وشك دمبن.

القفاصة: قهفهزچنى، كهسيك پيشهى

قهفهز چنين بى.

القَفَصُ: قهفهزى بالنده تيډا بهند

كردن ه له شوړكه دارى باريك

بهشاشى دمچندرى.

القَفَاصُ: قهفهز دروستكهر.

القَفِيسُ و القفيصة: گاسن؛ ناسنيكه بؤ

زموى كيلاڼ بهجوتو گاو هيستر

بهكاردى.

قَفَعَهُ: چاکه‌ی دایه‌م‌وه، پاداشی چاکه‌ی دایه‌م‌وه.

القَطَانُ: پالتو، ساهو، پُشاکِیکِ پان و ناو دامانه لای پِش‌مه‌وی له‌سهر‌مو‌پرا بۆ خوار‌مو‌وی کراومیه به‌جوړه پِشتِیْنِیک همردوو لای لَیک دهریْن، له‌سهر هه‌موو پُشاکه‌کانه‌وه له‌بهر دمرئ.

قَفَعَهُ بِالْقَفْعَةِ قَفْعًا: به‌دار له پهنجه‌کانی دا بۆ ته‌مبئ کردن.

قَفَعَ فَلَانًا عَنْ كَذَا: فلانکه‌سی له‌و شته مهنع کرد.

قَفَعَ فَلَانًا قَفْعًا: فلانکه‌س هه‌میشه سمر شۆږ بوو.

قَفَعَتِ الْأَذُنُ: گوښچکه‌ی خړبوونه‌وه‌و دهوران دهوریان ویکهاته‌وه.

قَفَعَتِ الرَّجُلُ: قاچه‌که پهنجه‌کانی بهرمو دواوه هه‌لگه‌پرانه‌وه.

قَفَعَ الْكَبْشُ أَوْ الشَّاءُ: به‌رانه‌که یان مهرکه دووگی کورت بوو ه (فهر آقع وهي قفعا).

قَفَعَ الْبَرْدُ أَوْ الدَّاءُ أَصَابَهُ: سهرما یان نه‌خوُشی پهنجه‌کانی گرمۆله کردن و جواندونی.

قَفَعَ الشَّيْئُ: شته‌که‌ی خسته ناو سه‌وی دم ته‌سکی بن بلاو.

إِنْقَعَ النَّبَاتُ: ږومکه‌که وشک و رهق

بوو.

إِنْقَعَ عَنِ الشَّيْئِ: خو‌ی له شته‌که گرت‌وه

تَقَفَعَ فُلَانٌ: فلانکه‌س هه‌میشه سمر شۆږ بوو ه ویکهاته‌وه.

القَفَاعُ: نه‌خوُشییه‌که ده‌ست و پل گرمۆله دمکا.

القَفْعُ: مه‌تالیکه له‌دار دروست دمرئ و مکوو دمبابه وابوو جه‌نگاو‌مرمکان چوونه ناویه‌وه له ژیریه‌وه چوونه پِیش بهرمو قه‌لاو شوره بۆنه‌وی کونی بکه‌ن و بچه‌ ناویه‌وه.

القَفْعَاءُ: ږومک‌یکه نه‌لقه نه‌لقه دموه‌ستی.

القَفْعَةُ: (قفة واسعة الأسفل ضيقة الأعلى) سه‌ویه‌که بنکی پان و پۆږو ده‌مه‌که‌ی ته‌سکه.

المِقْفَعَةُ: داریکه ده‌سکی هه‌یه پپی له پهنجه دهرئ.

قَفَعَ الشَّيْئُ قَفْعًا: شته‌که ویکهاته‌وه.

قَفَعَ الثَّرْبُ: قوماشکه دوا‌ی شتنی وشک بۆوه.

قَفَعَ الشَّعْرُ: له‌ترسان مووه‌کانی گرژ بوون.

قَفَعَ الصَّبْرُ: کابرای پاره گۆږم‌وه له‌ناو پهنجه‌کانی دا دیر‌هه‌می دزین.

قَفَسَتِ الْأَرْضُ: زمویه‌که ږومکه‌کانی وشک بوونه‌وه.

قَفْ فُلَانٌ: فلانكەس كەوتە لەرزەو

شەقەتۆلە و گرزبوو.

أَقَفَتِ الْعَيْنُ: چاومكە فرمیسکی پزاندو

ریشنەكەى بەرز بوونەوه.

قَفَّتِ السَّائِمَةُ: حەپوانە بەرەلاكرامكە

بۆ لەومرپان لەومرەكەى بە وشكى

دەست كەوت.

قَفَّتِ الدَّجَاجَةُ: مریشكەكە لەهیاكە

چوومەوه.

الْقَفُّ: پشتى شت.

الْقَفُّ: كورت ە تەپۆلكەو گردى رەقو

پتەو ە هەورى رەشى گەورە ە كونى

پاچ ئەومى كلكەكەى تێدەخرى ە

پیاوى خوپړى و هەتیومچە.

الْقَفَّافُ: پارەگۆرەومەك زۆر بتوانى

دیرەم لەنیوان پەنجەكانى دابىزى

ە زەمبیل دروستكەرو بەجەنە

دروستكەر، بەجەنە چن.

الْقَفَّاتُ: جەماعەت و كۆمەل (قَفَّان

الشئى) بەدواداچوون و هەولندان بۆ

زانینی شت ە كات و وەرزى شت ە

دەشگوترى: (أَتَيْتُهُ عَلَى قَفَّانِ ذَلِكَ)

بەشوین ئەومەدا هاتم بۆلای.

الْقَفَّةُ: پیاوى جەستە بچوك ە لەرزىنى

جەستە بەهۆى لەرزو تاوه.

الْقَفَّةُ: پالتوى گەورە ە زەنبیل ە

بەلەمى بچكۆلە كەلەناو روبراو

دەریاچەى بچوك دا بەكار

دەهیندرئ.

الْقَفَّةُ: لەرزىنو چۆقە چۆقەكە

لەناكامى لەرزوتاوه توشى جەستە

دەبى ە ئەو پيسايیەى یەكەمجار

لەگەدەى منداڵ دیتە دەر.

الْقَفِيفُ: رومكی وشكەومبوو

قانعەلاشك.

قَفَقَفَ: بەهۆى سەرمای زۆرمەو

جەستەى وەچۆقەچۆق كەوت ە

ددانى وەشەقشەقە كەوتن.

قَفَقَفَ النَّبْتُ: رومكەكە وشك بوو.

تَقَفَقَفَ: بەمانا (قَفَقَفَ) دى.

الْقَفَقَافُ: رومكی وشكەوە بوو،

قانعەلاشك

الْقَفَقَفُ: شەویله ە (قَفَقَفَان) هەردوو

شەویله.

قَفَقَفَا الطائر: هەردوو بالى بانشە.

قَفَلَ الْفَرَسُ قَفْلًا: ئەسپەكە لاواز بوو.

قَفَلَ الْجِلْدُ أَوِ الشَّجَرُ: پيسەكە پان

دەرەختەكە وشك بوو.

قَفَلَ مِنَ السَّفَرِ: لەسەفەر گەراپەوه.

قَفَلَ فِي الْجَبَلِ: بەكێومكەدا هەلگەرا.

قَفَلَ الطَّعَامُ قَفْلًا: خواردنەكەى كۆكرەمەوه.

قَفَلَ الشَّيْءُ: شتەكەى مەزەندە كرد.

قَفَلَ الْقَوْمَ بَعِينَهُ: چاوى بەدوا خەلكەكەدا

گێرا.

- أَقْلَلَ الْحَيْشُ: سوباکه گهرايهوه.
- أَقْلَلَ الْبَابَ: دهرگاهي داخست.
- أَقْلَلَ الْقَوْمَ مِنْ مَبْعَثِهِمْ: خه لکه که ي گيرايهوه.
- أَقْلَلَ عَلَى كَذَا: کوي کردنهوه.
- أَقْلَلَ فِي الطَّرِيقِ: له رڼگادا چاوي به دوودا گيران.
- أَقْلَلَ الشَّيْءَ: شته که ي وشک کردهوه.
- أَقْلَلَ الْعَطَشُ أَوْ الصَّوْمُ فَلَانًا: تينوايه تي يان رڼوؤو فلانکه سي لاواز و وشک کردهوه.
- أَقْلَلَ الْمَالَ: مائه که ي به کو و به يه کجار دايه.
- تَقَلَّلَ فِي الْجَبَلِ: به کيومه که دا سهرکه هوت.
- إِسْتَقْلَلَتْ يَدَا فُلَانٍ: فلانکه س چروک و رڼد بوو.
- الْقَائِلَةُ: کارواني به ري که هوتوو بو سهرمر يان له سه سهرمر گهراوه و (به مهرجي کاروانه که قهره باغ بي و ولاخ و کهل و په لي زوريان پي بي).
- الْقَفَالُ: قفل دروستکه يان قفل فروش.
- الْقَفْلُ: دره ختي وشک.
- الْقَفْلُ: قفل: که دهرگاي مال و سندوق و شتي واي پي داده خري و به سويچ و کليل دمکري ته وه و (ك: أَقْفَالُ وَقْفُول).
- الْقَفْلَةُ: پيداني شتي زور به کو و به يه کجار.
- الْقَفْلَةُ: که سيک همرجي بي سي له به ري بکاو له زميني خويدا هه لي بگري و که سيک گوماني بو شتيک بيچي و گومانه که شي راست دهرجي.
- الْقَفِيلُ: دره ختي وشکه و موبو، پيستي وشکه و موبو و قامجي و شيو و دولي تهنگ که نه تواني به ناويدا باز بلدي.
- الْقَيْنَالُ: ره گي که له قولدا له ديوي دهره وه.
- الْمُتَقَفِّلُ: (رجل مُتَقَفِّلٍ) پياويکي رڼدو دهست قوجاوه.
- قَفِنَ الرَّجُلُ: پياوه که مرد.
- قَفِنَ الْكَلْبُ: سه که که ده مي تي خست.
- قَفِنَ الشَّيْءَ قَفْنًا: به قه مچي يان عه صا لي دا.
- قَفِنَ الشَّاءَ وَغَرَهَا: له پشته مله وه مهره که ي سهربري.
- قَفَنَ رَأْسَهُ: بو زيدهر پوي له ماناي (قَفَنَ دئ).
- الْقَفِينَةُ: مهر يان حوشر: که له پشته مله وه سهر بيردي.
- قَفَاءُ قَفْرًا: له پشته ملي دا.
- قَفِيَ الشَّاءَ وَغَرَهَا: مهره که ي له پشته مله وه سهربري.

قَفَى الشَّيْءُ أَوْ الْأَثَرُ: شَوِين شتهكه كهوت،
به‌دو شوینه‌واره‌كه دا گه‌پا.

قَفَا اللَّهُ أَثَرَهُ: خُودَا شَوِينه‌واری هه‌وتاندو
ناسه‌واری برپیه‌وه.

قَفَا فَلَاناً بِأَمْرٍ: فَلَانكه‌سی تایبته کرد
به‌کارینه‌وه.

قَفَا فَلَاناً: کَارِیکِ ناشیرینی پال
فَلَانكه‌س دا.

قَفَا السَّيْلُ الْعُشْبَ: لافاوکه‌گن و خشت و
خالی خسته سهر گیاو گزمکه وای ئی
کرد به که‌لکی خواردنی نازهل نه‌یه.
قَفَى قَفِياً: به‌مانا (قفا) دئ.

أَقَى الرَّجُلُ: پیاوکه‌خو‌راکی ناوازمو
هه‌لب‌زاردی خوارد.

أَقَى به: پِزِی ئی گرت.
أَقَى فَلَاناً بِأَمْرٍ: فَلَانكه‌سی هه‌لب‌زارد
بؤ کَارِیک.

أَقَى فَلَاناً عَلَى غِیْرِهِ: فَلَانكه‌سی پاساو
دایه‌وه به‌سهر که‌سانی دیکه‌دا.

قَفَى عَلَى الشَّيْءِ: شته‌که‌ی داپوشی،
هه‌وتاندی لای برد.

قَفَى الشَّعْرَ: سه‌روای بؤ شیعره‌که
رِیک‌خست.

قَفَى فَلَاناً: فَلَانكه‌سی شَوِين فَلَانكه‌سی
خست.

قَفَى عَلَى أَثَرِهِ بِفُلَانٍ: به‌شَوین نه‌ودا
فَلَانكه‌سی هِنَا هه‌وَرثان

دهمه‌رموئ: ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَى آثَارِهِمْ
بِعَيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾.

أَقْتَفَاهُ: شَوِینی كهوت.
إِقْتَفَى الشَّيْءُ: شته‌که‌ی هه‌لب‌زارد.

إِقْتَفَى فَلَاناً بِأَمْرٍ: فَلَانكه‌سی بؤ کَارِیک
هه‌لب‌زارد هه‌مگوترئ:

إِقْتَفَى بِفُلَانٍ: خَوِی تایبته کرد
به‌فَلَانه‌وه.

تَقَانَى النَّاقَةُ: سواری پشته‌ی حوشرمه‌که
بوو.

تَقَانَى الْأَكْمَةُ: جووه سهر گرده‌که.
تَقَانَى فَلَاناً: بوختانی بؤ فَلَانكه‌س

کرد.
تَقَفَّى به: پِش‌وازی ئی کردو پِی

خَوْش‌حال بوو.
تَقَفَّى الدَّابَّةُ بِالْعَصَا: به‌گۆچان له

پشته‌ملی و لاخه‌که‌ی دا.
تَقَفَّى فَلَاناً: شَوِین فَلَانكه‌س كهوت.

تَقَفَّى الشَّيْءُ: شته‌که‌ی هه‌لب‌زارد.
إِسْتَقْفَاهُ: به‌شَوِینی دا رَوِی بؤ نه‌وه‌ی

شَوِین پِی بسپ‌ته‌وه.
الْقَافِيَةُ: پشته مل هه‌کۆتایی هه‌رشتیک

هه‌ه‌واری شیعردا به‌و پیتانه
دهمگوترئ: که به بزوین دهست پِی

ده‌کاو به‌شوینیدا پیتی بئ بزوین
دِین له‌کۆتایی دِپ‌ره شیعره‌که.

الْقَفَا: پشته‌مل هه‌ (وقفا کل شیئ)
دواوه‌یه‌تی.

الْقَفَاةُ: نەم و خواردن و خواردنەوانەن
کە بۆ پێزلێنان لە میوان پێشکەش
دەکری.

الْقَفُو: گڕ و تەپ و تۆزیکە لەسەرمتای
باران بارین دا هەلەدەستێ ە گەنێن و
خراپبوونی گزۆگیا بەهۆی ئەوەی
ژێر لافاو کەوتون.

الْقِفْرَةُ: هەرشتیەک هەلبزێری ە
هەلبزاردە ە هەرشتیەک بکریته
هۆکار بۆ پێزلێنان لە میوان.

الْقَفِيَةُ: چالیکە: راوەگر خۆی تێدا
حەشار دەدا بۆئەوەی فرسەت لە
نیچەر بینێ.

الْقَفِيَةُ: زێدەو پاساو دانەو ە دەرەو
ناحیە ە مەر: کە لە پشتهملەو ە
سەربرایی ە هەروا ناو ە بۆ کەسێک
شوێن دابونەریتی باوک و باپیرانی
خۆی کەوتبێ ە دەرەو: (هەر قفیه
آبانه).

قَلْبَ الشَّيْءِ قَلْبًا: شتەکی هەلەوگیر کرد
ە لای سەروی هێنایە خوارو لای
خوارووەی برده سەروی، یان چەپی
کرده پاستو پاستی کردە چەپ ە
دەرەو: (قَلْبَ الْأَمْرِ ظَهْرًا لِبَطْنٍ).

قَلْبَ فَلَانًا عَمَّا يَرِيدُ: فلانکەسی لادا لەو
شتە مەبەستی بوو.
قَلْبَ اللَّهِ فَلَانًا إِلَيْهِ: خودا فلانکەسی

مراند.

قَلْبَ لِلتَّوَمِ قَلْبِيًّا: چالێ بۆ خەلکە
هەلکەند.

قَلْبَ الدَّاءِ فَلَانًا: نەخۆشییەکی توشی دلی
فلانکەس بوو ە لەدلی دا.

قَلْبَ قَلْبًا: لێوی هەلگەراوەبوو ە
دەرەو: (قَلْبَتِ الشُّقَّةِ) (فەر اقلب
وهي قلباء).

قَلْبَ فَلَانٍ: فلانکەس دلی نازاری پێگەیی
ە (فەر مقلوب).

قَلْبَتِ الدَّابَّةُ: ولاخەکی دەرە دلی توش
بوو تۆپی.

أَقْلَبَ الْحَبْرُ: نانەکی کاتی ئەوەی هات
هەلەو گیر بکری.

أَقْلَبَ الْقَوْمُ: خەلکەکی ولاخەکانیان
تووشی دەرە دل هاتن.

أَقْلَبَ الْعَنْبُ: تریەکی ناوەکی وشک
بوو بووبە مێوژ.

أَقْلَبَ الْحَبْرُ: نانەکی هەلگیرایەو ە
بۆئەوەی دیوی ناوەوێشی بێژی.

قَلْبَ الشَّيْءِ: بۆ موبالغە لەمانای
(قَلْبَ) دێ ە دەرەو:

قَلْبَ الْأُمُورَ: لەناکام و دواڕۆژی کارمکان
ورد بۆو.

إِنْقَلَبَ: بۆ مواتوومە (قَلْبَهُ) دێ ە
گەرایەو ە بۆ دواو ە پۆیی پشته
هەلکرد.

تَقَلَّبَ فِي الْأُمُورِ: به ويستی خوځى
 دمستى ومردايه کاروبارموده وئال
 وگوږي تيدا کردن ۵ دمگوترئ:
 (فلان يتقلب في أعمال السلطان) ۵
 فلانکس دمست له کاروباري پاشاوه
 دمدا.
 تَقَلَّبَ فِي الْبِلَادِ: به ناو ولات دا گهرا ۵
 هاتوځوځى کرد.
 الْإِنْتِقَالُ: کودمدا ۵ هه لگيږانه وى شت
 له باريکمه و به باريکى تر ۵
 گوږانکاري له دمسه لات دا؛ لابردي
 کومه لتيك له فه رمانږمواو
 دمسه لاتدارو داناني کومه لتيكى تر،
 يان هر نه وانه ى که فه رمانږمواکان
 لادمبهن خوځيان دمسه پيئن ۵ له
 زارواى جوگرافي دا (الانتقال)
 بريتيه له گه رانه وى خوږ لهو
 په ږي مه وداى خوځيه وه بهرامبه ر
 زموى نهم حاله تهش سالي دوو جار
 رومدا جاريکيان له سهرمتاي
 ومرزي زستان دا جاريکى تريشيان
 له سهرمتاي ومرزي هاوين دا.
 الْقَائِلُ: قايب؛ جا قايبي خشتو بلوک
 بي يان قايبي نالتون و شتي تر بي.
 الْقَائِلُ: به مانا (القائِبُ) دى ۵ خورماى
 گه پشتمى سوره لگه پراو.
 الْقُلَابُ: دمرديکه تووشى دل دمبي.

الْقَلْبُ: دل.
 قَلْبُ كُلِّ شَيْءٍ: ناومړاستى شتو کاکله ى
 شت.
 قَلْبُ النخلة: کرؤکى دارخورما.
 قَلْبُ الشجر: کرؤکى درختو نه وى که
 نهرمه و مگوو پشو و وايه ۵ دمگوترئ:
 (رَجُلٌ قَلْبٌ): پياوځى ومجاخزادمو
 رمسه نه.
 الْقَلْبُ: که يو درختو دارخورما
 به کارهات به مانا (الْقَلْبُ) دئ واته:
 کرؤکى درختو دارخورما ۵
 بازنه ى يه که نه خشو شيوه.
 الْقَلْبَةُ: هه نكاوتن به قولاب.
 الْقَلْبُ: که سيک زور نه مبهرو نه و بهرو
 ئال وگوږ بکا ۵ دمگوترئ: (رجل
 حَرْلٌ قَلْبٌ) پياوځى که ليزانو
 شارمزيه به گوږاني کاروبارمگان.
 الْقَلْبُ: به مانا (الْقَلْبُ) دئ.
 الْقَلِيْبُ: بير.
 الْقَلْبُ: پاچيکه زموى کشت وکالي پي
 هه له وگيږ دمکري.
 الْقَلْبُ: فرت وفيل.
 الْقَلْبُ: که سيک تووشى نه خوځى دل
 بووي ۵ دمگوترئ: (كَلَامٌ مَقْلُوبٌ)
 قسه يمه که له پږموى خوځى لادراوه.
 قَلَّتْ قَلْتًا: ږوبه ږوى له ناوبردن بووه ۵
 داومشا.

قَلْتُ فُلَان: فلانكس لاواز بوو، گوشتی
 كه م بوو.
 أَقْلَتُهُ: روبه‌روی له‌ناوچونی كردموه ۵
 ده‌گوتري:
 أَقْلَتُهُ السُّفْرُ البَعِيدُ: سه‌فهری دوور
 خستیه حاله‌تی هیلاکه‌ته‌وه ۵
 دایوهم‌شاندو تیکی دا، پزاندی
 گه‌ناندی.
 الْقَلْتُ: چال و قولکه له‌به‌ردا ۵ به‌رداو
 ۵ ده‌گوتري:
 قُلْتُ السَّيْلُ: چالو و به‌رداو.
 قُلْتُ الْحَاصِرَةَ: قولایی که له‌که.
 قُلْتُ الْعَيْنُ: قولکه‌ی چاو.
 قُلْتُ الرِّكْبَةَ: رمفیسک ۵ (رجل قُلْتُ)
 بیایوکی گزو کوئه‌وار.
 الْقُلْتُةُ: نیوان دوولای سمیل.
 الْقِلَاتُ: ناهرم‌تی که مندالی بو
 رانه‌ومستی ۵ یان ناهرم‌تیک یه‌کجار
 مندالی بیی و ئیتر له‌سک
 بومستیته‌وه.
 الْقُلْتُةُ: شوینی تییدا هه‌وتان و
 خه‌ته‌رناک ۵ شوینی ترسناک.
 قَلِحَتِ السَّنُ قَلْحًا: ددانی په‌نگیان گؤرا
 به‌وه‌ی که‌وا به‌لخی زمرد یان سه‌وز
 دایپووشین ۵ (فهو اقلح وهي قلحاء).
 قَلَحَ الرَّجُلُ: چارمه‌ری زمردبوونی
 ددانی فلانی کرد.

الْأَقْلَحُ: قالونجه.
 الْقُلَاحُ: به‌لخی زمرد یان سه‌وز که ددان
 داده‌پووشی.
 الْقِلْعُ: پوشاکی چلکن.
 قَلَدَ الشَّيْءُ قَلْدًا: شته‌که‌ی چه‌ماندموه ۵
 ده‌گوتري:
 قَلَدَ الْحَدِيدَةُ: ئاسنه‌که‌ی چه‌ماندموه
 به‌سمر شته‌که‌دا.
 قَلَدَ الْحَبْلُ: حه‌بله‌که‌ی بادا.
 قَلَدَ الْمَاءُ فِي الْحَوْضِ: ئاومه‌کی له‌حه‌وزمکه‌دا
 کو‌کردموه.
 قَلَدَ الْحُمَى فُلَانًا: فلانکس هه‌موو روژی
 تای لی دی.
 قَلَدَ الزَّرْعُ: کشت وکاله‌که‌ی ئاو دا.
 أَقْلَدَ الْبَحْرُ عَلَيْهِمُ: ئاوی دهریا‌که
 دایپووشین و غهرقی کردن.
 قَلَدَ الْقِلَادَةُ: ملوانکه‌که‌ی کرده‌ ملی.
 قَلَدَ الْبِدْنَةُ: شتیکی له‌ملی حوشره‌که
 کرد بوئه‌وه‌ی بزاندری که حوشری
 دیاری و قوربانیه.
 قَلَدَ فُلَانًا السَّيْفُ: حه‌مایه‌لی
 شمشیره‌که‌ی له‌مل کرد.
 قَلَدَ فُلَانًا نِعْمَةً: نازو نیعمه‌تی به‌خشی
 به‌فلان ۵ بیایو‌تی له‌گه‌ل فلانکس
 کرد.
 قَلَدَ قِلَادَةُ سَرٍّ: هه‌جوی فلانی کرد
 جوینی پیدا.

قَلْدَ فَلَائاً الْأَمْرَ أَوْ الْعَمَلَ: کارمه‌ی
خسته نه‌ستوی فلان.

قَلْدَ الشَّيْخُ حَبْلَهُ: پیرمه‌یردمکه به‌هوی
پیری خه‌رمه‌فاوییه‌وه گویی لی
پاناکیری و هیچی به‌مقسه ناکری.

قَلْدَ فَلَائاً: شوین پنبازی فلانکه‌س
که‌وت له گوفتارو کرداردا به‌بج
لی کوئینه‌وه وردبوونه‌وه
ده‌شگوتری: (قَلْدَ الْقِرْدُ الْإِنْسَانُ)
مه‌یمونه‌که لاسایی مرفوی کردموه.

تَقَلَّدَ الْقِلَادَةَ: ملوانکه‌ی له‌مل کرد.
تَقَلَّدَ السَّيْفَ: شمشیری له‌شان کرد.
تَقَلَّدَ الْأَمْرَ: کارمه‌ی له‌نه‌ستو گرت.
إِقْلَوْدُهُ النَّعَاسُ: هه‌نوزو خه‌وه‌منوچکه
به‌سه‌ریدا زال بوو.

الإِقْلِيدُ: نه‌لقه‌یه‌که ده‌کریته لوتی
حوشر ۵ کلیل ۵ مل ۵ (ك: أَقْلَاد).

التَّقَالِيدُ: داب‌ونه‌ریت که چیناوجین
پاشینه له پیشینه وهری ده‌گری.

الْقِلَادَةُ: ملوانکه له زپرو زیو متومیرو
و شتی به‌نرخ ۵ ویسامی پیز لینانه
حوکه‌مت و هه‌رمانه‌په‌وه ده‌به‌خش
به‌که‌سانیکی لی‌هاتوو له‌بواریک دا ۵
(ك: قِلَاد).

قِلَادُ الشَّعْرِ: شیعری نه‌مر شیعریک
که به‌دری‌زایی پوژگار له‌بیر
نه‌چیته‌وه له‌دلی خه‌ک دا بی.

الْقَلْدُ: بازنه‌ی بادراوو له‌زیو
دروستکراو.

الْقَلْدُ: به‌شه ناو بو ناودیری کشت‌وکال
۵ ده‌گوتری: (سَقَيْنَا أَرْضَنَا قِلْدَهَا)
زموییه‌که‌مان به به‌شه‌ناوی خوی
ناودیر کرد ۵ (وَسَقْنَا السَّمَاءَ قِلْدًا)
کل أسبرع) هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک
ناسمان بره ناویکی بو باراندوین ۵
ده‌شگوتری: (أَعْطَيْتَهُ قِلْدَ أَمْرِي)
کاروباری خوم پی سپاردوو.

الْقِلْدَاءُ: (نَاقَةُ قِلْدَاءٍ) حوشریکی مل
دریژه.

الْقَلْدُ: بیریک ناوی زور بی.
القِلِيدُ: گه‌نجینه ۵ مه‌خزن.

القِلِيدُ: شریک ۵ ده‌شگوتری: (جِل
قِلید) حه‌بلی بادراو.

الْقِلَادُ: گه‌نجینه ۵ عه‌مبار ۵ کلیل ۵
(ك: مَقَالِيد) ۵ قورشان ده‌مه‌رموی:

﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ﴾ ۵
ده‌شگوتری: (أَلْقَيْتَ إِلَيْهِ مَقَالِيدَ
الْأُمُورِ) کاروبارمکان و نه‌نجام دانیان
خراونه‌ته نه‌ستوی نه‌وه.

الْمَقْلَدُ: بیژنگ: نامیری پیوانه ۵ داس ۵
کلیل.

رَجُلٌ مَقْلَدٌ: بیاییکه گه‌یشتوته ته‌مه‌نی
کاملی.

الْمَقْلَدُ: شوینی ملوانکه ۵ شوینی قاپشی

شمشیر و شتی و ا لهناو شان دا ۵
نهسپی پيشكهوتوو له گۆره پانی
پيشپرکی دا .

مَقْلَدَاتُ الشَّعْرِ: شيعری نهمر.
الْمَقْلُودُ: حه بلی بادر او و گشت کراو ۵
(سوار مَقْلُود) باز نهی باهه لدر او.
قَلَزَ الجِرَادُ قَلَزًا: کولله که کلکی لهزموی
چه قاند.

قَلَزَ فلان: فلانکس شهل بوو.
قَلَزَ العصفور ونحوه: جۆله که که بازی دا.
قَلَزَ فلان: فلانکس به هه لمزین ناوی
خواردموه.

قَلَزَ بالشين: شته که ی هری دا.
قَلَزَ فلاناً: له فلانکسی دا.
قَلَزَ فلاناً اقتداحاً: چه ند پیا له یه کی
شله مهنی به فلانکس خواردموه.
قَلَزَ الجراد: بۆ زیدمرووی له مانای (قَلَزَ)
دی.

اِقْتَلَزَ الكأس: پیا له که ی هه لقرپاند.
تَقَلَزَ: چوست و چالاک بوو.
تَقَلَزَ الوعل: که نه کی و یه که بازی دا.
الْقَلَزُ: (رجل قَلَزَ) پیا و یه که زمعیفو
لاوازه.

القِلَزُ: پیاوی به هیزو توانا ۵ مس که
ناسن کاری لی نه کا.
قَلَزَمَ فلان: فلانکس هات و هاواری کرد
۵ خویری و به درموش بوو.

قَلَزَمَ الشَّيْءُ: شته که ی قوت دا
هه لیلوشی.

تَقَلَزَمَ فلان: به هو ی به خیلی و
چاو چنۆکی مرد.

تَقَلَزَمَ الشَّيْءُ: به مانا (قَلَزَمَهُ) دی.
القِلَزُمُ: به درموش و له نیم.
القِلَزُمُ: شاریکی کۆنه، نیستا شاری
سو یس له میصر له شوینی نه و
شاره بنیات نراوه ۵ (بحر القِلَزُم)
دمریای سور.

قَلَسَتْ نَفْسُهُ قَلَسًا: نه فسی خراپ بوو.
قَلَسَ الرجلُ قَلَسًا وقَلَسَانًا: پیا و هه
پر په ده می خواردن و خواردنه و ه ی
هینا یه وه، هر قینه ی هاته وه.
قَلَسَ الإناءُ ونحوه: قاپه که، به رمیله که،
مه نجه نه که سه رپرزی کرد ۵ دمگوتری:
(قَلَسَ البحرُ بالزبد) دمریا که می هری
دا.

قَلَسَتْ الطَّعْنَةُ بالدم: زمبره که خوینی
دمر هینا.

قَلَسَ فلان قَلَسًا: فلانکس زوری بیره
خواردموه ۵ پمقص و سه می کرد له
خوشیا ۵ گۆرانی چاکی گوت.
قَلَسَتْ السحابة الندى: هه وره که
شه ونمی هاویش ت.

قَلَسَ النحلُ العسلَ: هه نگه که
هه نگوینه که ی خواردموه.

شَتَن تَيَّجُو وَيَكْهَاتُهُو كُورَت وَ تَهْ سَك
بُؤُهُ.

قَلَمَ الطِّلْ عَنِ: سَيِّبُهُرْمَكِه هَهْ لَكْشَاهُهُو
كَهْم بُؤُهُ.

قَلَصَتْ الشَّفَةُ: لَيَوْمَكِه هَهْ لَكْغَرَاهُهُو.

قَلَمَ الْبَشْرُ أَوْ الْغَدِيرُ: بِيَرْمَكِه يَان
زَهْلَاوْمَكِه زُورْبِي نَاوْمَكِي رُؤُجُو.

قَلَمَ الْقَوْمُ: خَهْ لَكْهَكِه خَرْبُوْنُهُو
رُمُوِيَان كَرْد.

قَلَمَ الرَّجُلُ: بِيَاوْمَكِه رُؤِشْت.

أَقْلَصَتْ النَّاقَةُ: حُوشْتَرْمَكِه شِيْرِي تَيِّدَا
نَهْمَاو وَشْكِي كَرْد.

قَلَمَ الشَّيْءُ: بَهْمَانَا (قَلَصَ) دِي.

قَلَمَ الْبَرِّعُ: زُرِّيَهَكِه وَيَكْهَاتُهُو.

قَلَصَتْ الدَّرَابُ: وَلَاخَهْ كَان بَهْ لَهْ يَان كَرْد
لَه رُؤِشْتَن دَاو بَهْرْدُمَاو بُوُون.

قَلَمَ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ: دُوو بِيَاوْمَكِي لَيِّك
جِيَاكَرْدَنَّهُو لَهْ شَهْرُو جَنِيُو
بَهْ يَهْ كَدَان.

قَلَمَ ثَوْبُهُ: كَرَاْسَهَكِي هَهْ لَكَرْد.

تَقْلَمَ الشَّيْءُ: بَهْمَانَا (قَلَصَ) دِي.

الْقَلَصَةُ: (قَلَصَةُ الْبَشْرِ) هَهْ لَقَوْلَانِي نَاو
لَهْ نَاو بِيَرْدَا.

الْقَلَاصُ: حُوشْتَر دُوش (مَاء قَلَاص)
نَاوِي هَهْ لَقَوْلَاو و بَهْرَزْمُو بُوو.

الْقَلَامُ مِنَ الْإِبِلِ: جَوَانُو حُوشْتَرِي
تِيَكْسَمَرَاو تَا دَهْ گَاتَه تَهْمَهْنِي

قَلَسَ لَفْلَان: دَهْسْتِي بُوْ فِلَان خَهْسْتَه
سَمَر سَنْگِي و مَلَكَهْ جِي بُوْ نَوَانْد.

قَلَسَ فِلَان: فِلَانَكَهْس دَهْمِي لَيِّدَاو
گُورَانِي گُوت ه يَارِي غَهْمَرْمُوِيَنِي
نَهْ نَجَام دَا بُوْنَهْمُوِي بِيْنَهْرَان كَهْ يَفُو
شَادِيِي رُويَان تِي بَكَا.

قَلَسَ فَلَانًا: قَهْ لَهْ نَسُووَه و فَيِّسِي لَهْ سَمَرِي
فِلَانَكَهْس كَرْد.

تَقْلَسَ: قَهْ لَهْ نَسُووِي لَهْ سَمَر نَا.

الْإِنْقَلِيسُ: مَاسِيَهَكِه وَهْ كُوو مَار دَهْ جِي
بِيِي دَهْ گُوتَرِي: (لَعْبَان السَّمَك).

الْقَلَسُ: رِشَانَهْمُو، رِشُو ه حَهْ بِلِيَكِي
نَهْ سَتُوورَه بُوْ كَهْ شَتِي بَهْ كَار
دَهْ يِنْدَرِي ه (ك: أَقْلَاس).

الْقَلَّاسُ: قَهْ لَهْ نَسُووَه دُرُوسْتَكَهْر،
وَهْ سَتَاي قَهْ لَهْ نَسُووَه ه دَهْ شْگُوتَرِي:
(جَمْر قَلَّاس) دَهْ رِيَاَهَكِه كَهْ فَرْئ
دَهْدَا.

الْقَلَنَسُوءُ: فَيِّسِيَكِه، كَلَاوِيَهَكِه
هَهْ مَهْ جُورَه، بُوْشَاكِي سَهْرَه ه (ك:
قَلَانَس و قَلَانِيس).

الْقَلِيسُ: هَهْ نَگُوِيَن.
لِلْقَلَسُ: نَهْ و كَهْ سَهْ يَارِي غَهْمَرْمُوِيَن
نَهْ نَجَام دَهْدَا ه يَارِي وَاْدَهْ كَا غَهْمُو
خَهْمَهْتِي بِيْنَهْرَان بَرَهْمُوِيَنِي.

قَلَمَ الشَّيْءُ قَلُوسًا: شَتَهْ كِه نَزِيك بُؤُهُو
هَاتَهْمَهَالِي ه وَيَكْهَاتُهُو.
قَلَمَ الثَّرْبُ بَعْدَ الْغَسْلِ: قُومَا شَهْ كِه دُوَاي

نۆسالى ۋ لەو تەمەنە بەو لاوہ پىيى
دمگوترى: (الثاقۃ) ۋ بىچوہ نوعامہ ۋ
بىچوہ حوبارۋا.

الْقَلْبُ: (فرس مُقْلَص) ئەسپىكى ھاج
درىزو گەدە بچوگە.

الْقَلِيْطُ: قۇرى.
الْقَلِيْطُ: گونھاساۋ، گون قۇرو گون زل.
الْقَلِيْطَةُ: بەمانا (القَلِيْطُ) دى.

قلاروز: (مسمار قلاروز) بزمارى
بورغى، كە بە بادان رۇدەچى نەك
بە داکوتان.

قَلَعَهُ قَلْعًا: دمرى ھىنا، ھەلى كەند.
قَلِعَ الرَّاكِبُ: سوارمكە نەيتوانى لەسەر
زىنەكە خۇى بگرى.

قَلِعَ الْمَصَارِعُ: زۇرانبازمكە لەكاتى
زۇرانبازى و بەربەرەمكەنى قاچى
چەسپاۋ نەبوون و خۇى نەگرت.
أَقْلَعَ الشَّيْءُ: شتەكە دمرگەوت و
پەردەى لەسەر لاجوۋ ۋ دمگوترى:
(أَقْلَعَ السُّحَابُ) و (أَقْلَعَتِ الْغَمَةُ).

أَقْلَعَتِ السَّمَاءُ: ئاسمان لە باران باراندن
و مستاپەوہ ۋ قورئان دمفەرموئ:
(وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي).

أَقْلَعَ عَنِ الْأَمْرِ: وازى لە كارمكە ھىنا
دمستى لە ئىشەكە ھەنگرت.
أَقْلَعْتَ عَنْهُ الْحُمَى: لەرزوتاكە وازى ئى
ھىنا تووشى نەبۇوہ.

أَقْلَعَ الْمَلَاَحُ السَّفِيْنَةُ: كەشتىوانەكە ئالای
كەشتىەكەى بەرز كردموہو ئامادە
بوو بۇ رۇپشتن.

أَقْلَعَ الْمَدِيْنَةُ: شارمكەى وا دروستكرد
ومكوو ھەلاۋ شورا ھايىم و پتەو بى.
قَلَعَهُ: بۇ موبالەغە لەماناى (قَلَعَهُ) دى.
أَقْلَعَهُ: بەمانا (قَلَعَهُ) دى.

أَقْلَعَ الشَّيْءُ: شتەكەى رھاند.
أَقْلَعَ: بۇ موتاومەى (قَلَعَ) دى.
أَقْلَعَ الْبَعِيْرُ: حوشترمكە ساغو سەلىم
بوو كەوت و مردار بۇوہ.

تَقْلَعَ فِي مِشِيْتِه: لە رۇپشتن دا
مامناومەندىى بوو ۋ رۇپشتەكەى
بەجۇرئىك بو وەكوو ئەوہ
لەبەرزاىىبەوہ داپەرئتە خوار.

الْقِلَاعُ: شىراعى كەشتى.
الْقِلَاعُ: نەخۇشەكە توشى ئازەل
دەبىئ و لەناكاۋىك دەكەوئ و مردار
دەبىتەوہ ۋ قورگ كەناۋى تىدا
نامىنىئ و وشك دەبىتەوہ و شەقار
شەقار دەبىئ ۋ نەخۇشەكە تووشى
مەندالى بچوك دەبى، دياردەكەشى
ئەومىە خالى سېى لەدەم و قورگىدا
پەيدا دەبن، ئەم نەخۇشەكە
دەتەنئەوہ.

الْقِلَاعَةُ: بەردىكى گەورە، دركە
شاخىكە لەناۋ سارادا ۋ بەردىك يان

که مسکه گل که له زموی
هه لدمکه ندری و دهاویژری ۵
دمگوتری: (رماه بقلاعة) که مسکه
گل یان بهردیکی پندا دا ۵ یان به
به لکه بهکی بههیز بیدنگی کرد.

القُلْعُ: تیشوی شوان و پنداویستی ۵
چه کوچ و ته شوینی و مستای دیوار.
القُلْعُ: شیرای که شتی ۵ (ك: قُلْع
وقلا ع و قِلْعَة).

القُلْعُ: پیاوی به توانا بو پویشتن و
خوشرو.

القُلْعُ: نه و کاتهی لهرزوتا دهرپوئته وه ۵
نه و کرپزو پرزو شتانهی له سمر
پیستی گروئ دمرده که ون.

القُلْعُ: (شیخ قُلْع) پیره میزدیکه
به هیواشی راست دمبیته وه.

القُلْعَة: قهلا، دزوعاصی له کیودا ۵
نهامو توله درمخت که له دارمکه
دمکریته وه بو رواندن و شتی وا ۵
نه و دارخورمایه ی له رمکه وه
هه لدمکه ندری.

القُلْعَة: درز.
القُلْعَة: پیاوی زمعیضو لاواز ۵ پیاویک
خو به سمر زینه وه نه گری ۵
درمختیک له پیشه وه هه لکه ندرایی
۵ مال و سامانی ته مهن کورت،
کالایه ک زور نه مینیتیه وه ۵ مالی

به نامانهت وهرگریاو ۵ دهگوتری:
(الدنيا دار قلعة) دونیا شوینی
گورانکارییه ۵ (هو علی قلعة) نه و
له سمر سه فهره ۵ (هو مجلس قلعة)
خانومه که مان شوینی کاتییه و ملکی
خومان نیه.

القُلْعِي: رمصاصی باش: که زور سپی
بی.

القُلْعُ: پوئیس ۵ نه و که سه ی لای پاشا
به خرابه یاسی خه لک دمکاو دژیان
دمدوئ ۵ گور هه لدمرهمو کفن دز ۵
دروزن.

القُلْعُ: (قوس قُلْع) که وانیکه زووزوو
له جه مسمری خو ی دمرده چی و
هه لدمکه می پته وه.

القُلْعُ: قوچه قانی نه و نامیری بهردی
بی دهاویژری.

القُلْعُ: نه و که سه ی نه خوشی
(القُلْع ی) توش دمبی.

قُلْفَ الشجرة وغيرها قُلْفًا: توپکله که ی له
درمخته که دامالی.

قُلْفَ الظفر: نینوکه که ی له بن را دمره ینا.
قُلْفَ الحاتن القلعة: خه ته نه که ره که پیستی
سهره وانیکه مندا لکه ی لی کردموه.

قُلْفَ الدُّن و غيره: پهرده ی له سمر کولینه که
هه لدا یه وه.

قُلْفَ السفينة: که شتی که ی ناماده کردو

کون و کهله بهر مگانی به لیف و توپکله
دار گرتن و به قیر روکشی کرد ۵ (فهر
مقلوف و قلیف).

قَلَفَ قَلْفًا: خهته نه نهکراوه، پان پیستی
سهری وانیکی گه وره بوو ۵ (فهر
أقلف).

قَلَفَ السَّيْنَةَ: کهشتیه کهی ناماده
کردو به توپکله دار درزو کونه کانی
گرتن و به قیر روکشی کرد.
إِثْقَلَ الظَّفَرَ: نینوکه کهی له بن را
دمرهینا.

إِنْثَقَلَتْ سُرَّتُهُ: ناوکی هاوسا ۵ گه وره
بوو.

القِلَافَةُ: کهسیک پیشه ی نه وه بی
کون و کهله بهری کهشتی بهاخنی و
به قیر کهشتی روکشی بکا.

القِلَافَةُ: توپکل ۵ کومه نه بهر میه کن
له بنکی گوئی همدی رومکا ههیه.

القُلْفُ: شوینی بهرده لان و زبر.

القُلْفَةُ: نهو پیستی خهته نه کمر
دمپرئ له وانیکی کوپ.

القُلْفَةُ: به مانا (القُلْفَةُ) دی.

القَلِيفُ: میوه ی وشکه و بوو، وشکه وه
کراو.

القِلْفِيعُ: نهو پرژو پرشکانه ی له ناسنی
سورمه و کراو بلاو دهنه وه له کاتی
کوتانی به چه کوچ له سهر سندان ۵

قَوِرُو لیته: که ناوه که ی روجوو
وشکه وه بوو شمه قار شمه قار بی.
قَلَقَ الشَّيْءَ قَلَقًا: شته که ی جولاند.

قَلَقَ الْهَمُّ وَغِيْرُهُ نَلَاًا: خه مو خه همت
فلانکه سی خسته دله راوکی.

قَلَقَ قَلَقًا: حه راسانی ئی هه لگیراو
حه جمنی نه بوو، له هیج شوینیک
جگیر نه بوو.

أَقْلَعَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که ته که ته کی
به باره که ی کرد ۵ پان نهو
شومه که ی له سهر پشتی حوشرمه که
بوو له فقه له می کرد.

القَلَقُ: دله راوکی (حاله تیکی

ئینفیعالییه تایبه ته به هه بوونی
ترس له رودانی شتیک له داهاتوو).

المِثْلَاقُ: کهسیک زور راپا بی و
دله راوکی زور بی ۵ دگوتری:
(رجل مِثْلَاق) و (امراه مِثْلَاق).

القُلُقَاسُ: رومکیکی کشت و کالیه له
پیپی (القُلُقَاسِيَّة) به لاسکه که ی
دمکوئیندری و دمخوری.

قَلَقَلَ فِي الْأَرْضِ: به ناوی زهوی دا
رؤیشت.

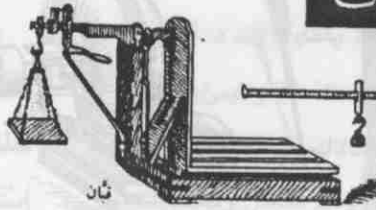
قَلَقَلَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند،
شته که ی خسته ته که ته ک.

قَلَقَلَ الْحَزْنُ دَمْعَةً: خه همت فرمیسی
بی رزاندن.

صناعات

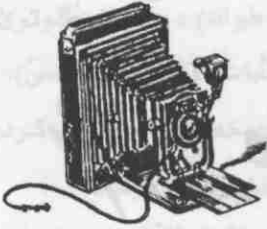
میزان او ت

فیان

فیان

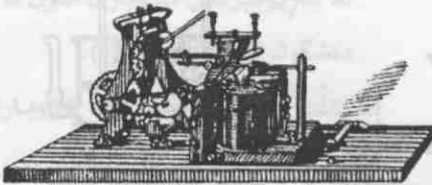
آلة تصوير

هاتف اوتوماتيكي

هاتف او تلفون

مبدع البرقيات

مبدع

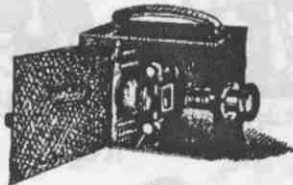
بون مكبر للصوت

حك او بوصلة

مجهز

باعة الاشباح او آلة سينما

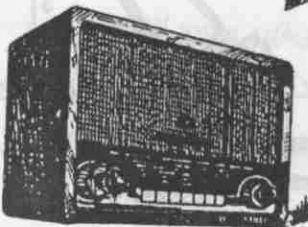
مكبر الصوت

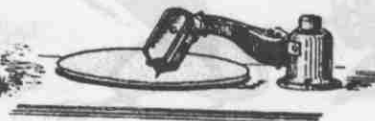
أسطوانة

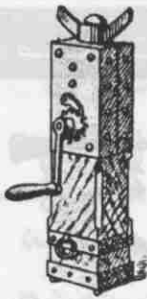
میزان الحرارة

موج اوراديو

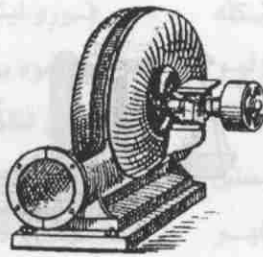
حاک او فونوغراف

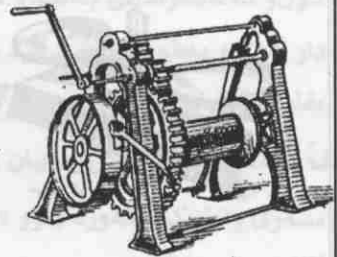
رافعة الانتقال (ونش)

مِفْكَة البراعي

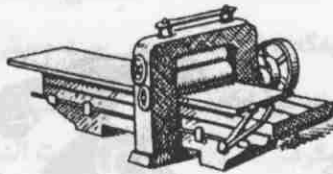
مِرْوَحَة

خَبْرِيَّة

مِطْرَقَة

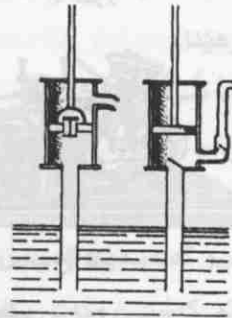
مُصَفِّحَة المادن

كَمَّاشَة

مِخْرَطَة

مِصْفَحَة دَامِيَة مِصْفَحَة جَادِيَة

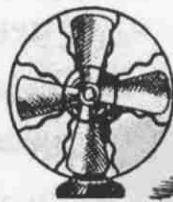
أَوْعِيَة مُتَعَلِّقَة

مَكْرَافَة عَلَى الكَهْرَبَاء

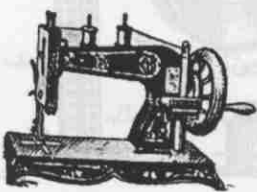
مِصْفَحَة

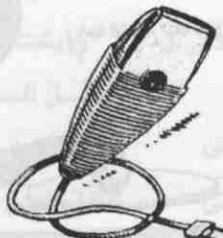
مِرْوَحَة

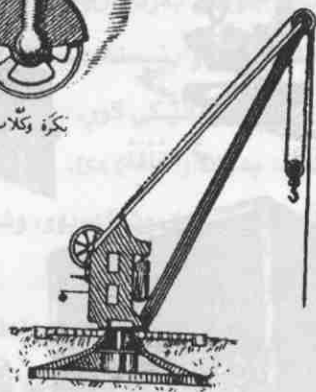
بَكْرَة وَكَلَّاف

مَكْنَة خِيَاطَة

مِخْلَق عَلَى الكَهْرَبَاء

مِرْفَاع أَوْ عُمْش

تَقْلَلْ: جم و جوی کرد.

تَقْلَلْ فِي الْبِلَادِ: به ناو ولات دا گهړا.

الْقَلِيلُ: كه سيك خيرا بي و بجي،

چوست و چالاک بي له مسهفر دا ه

دمگوتری: (فرس قَلِيل) نه سپيکی

ر مسهن و گورج و گوڼه.

الْقَلِيلَةُ: لمزانستی ته جوید دا گوتنی

پيتيکی ساکينه به شيوهی

بزوينيکی سوک نه م حالته ته له

پيته کانی (قطبجد) دا دپته دی.

قُلُ الشَّيْءُ قَلَّةً: شته که که م کوړو ناوازه

بوو، واش دمی پیتی (ما)

به کو تاپييه موه دملکيندری و

دمگوتری: (قُلْما).

أَقْلُ فُلَانٍ: فلانکس همزار بوو ه که می

هینا.

أَقْلُ الشَّيْءِ رَمْنَه: شته که که م کردهوه

ه دهمگوتری: (أَقْلُ فَعْلٌ كَذَا) نهو

کاره نه کردهوه (همر له بناغهموه

نه مکردهوه).

أَقْلُ الشَّيْءِ: شته که که م لگرتو به مزی

کردهوه ه فوران دمهمرموی: ﴿حَتَّى

إِذَا أَقْلْتُ سَحَابًا يُقَالُ سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ

مَيِّتٍ﴾.

قَالَتْ لَهُ الْعِطَاءُ: به خششه که میم

که مکردهوه.

قَلَّ الشَّيْءُ: شته که که م کردهوه.

قَلَّ الشَّيْءُ فِي عَيْنِهِ: شته که که به که م

خسته به رچاوی نهو ه فوران

دمهمرموی: ﴿وَيَقْلَلُكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾.

تَقْلَلُ الشَّيْءُ: شته که که به که م بیني.

إِسْتَقْلُ: به مزی بوه ه دمگوتری: (إِسْتَقْلُ

الطَّائِرُ فِي طَيْرَانِهِ) ه همروا دمگوتری:

(إِسْتَقْلُ الثَّبَاتِ، وَإِسْتَقْلُ الشَّمْسِ).

إِسْتَقْلُ الْقَوْمِ: خه لکه که په مویان کردو

شوينی خویان جی هیشت.

إِسْتَقْلُ فُلَانٍ: فلانکس سهر به خو بوو

له به مزی مبردی کاروباری خوی دا ه

دمگوتری: (إِسْتَقْلُ بَأْمَرِهِ).

إِسْتَقْلَتِ النُّوْلَةُ: دمو لته که کاروباری

سهر به خویی خوی ته و او کرد

دمسه لاتی یاسایی خوی به سهر

ولاتی دا په مزی کردو نازادانه و

سهر به ستانه به مزی برد.

إِسْتَقْلُ الشَّيْءِ: شته که که به که م بیني ه

شته که که م لگرتو به مزی کردهوه.

إِسْتَقْلَتِ الرُّعْدَةُ فَلَانًا: لم مزی و شه به

تووشی فلان هاتوهوه.

الْأَقْلِيَّةُ: که مینه ه پیچه وانهی

(الْأَكْثَرِيَّةُ) به ه (ك: أَقْلِيَّات).

الْقِلَالُ: نهو دارانهی توله میوی پی

له مزی به مزی مکردهوه ه که مزی

میوه.

الْقِلَالُ: که م ه (ك: قُلِّلَ).

قِلَالَةُ الْجَبَلِ: تۆپه لاکى كۆو ۋ
 سمرانسهرى كۆو.
 الْقِلْ: لمرزمو شه پله ۋ دهنكه تۆم كه
 تاكتاك و لاواز بروئ.
 الْقُلْ: كه م ۋ دمگوترئ: (شئى قُلْ)
 شتىكى تاكه، كه ميه ۋ پياوى
 كورته بالا ۋ كولمبنه ۋ دمشگوترئ:
 (هو قُلْ بن قُلْ) نازاندرئ باوك و
 باپىرى كئيه.
 الْقُلَّةُ: پاپه پين ۋ پزگار بوون
 له هه زارى، لهنه خووشى.
 الْقِلَّةُ: كه مينه: پئجه وانهى (الكثرة)
 يه كه به مانا زۆرينه يه ۋ (ك: قِلْل).
 الْقِلَّةُ: قاپئكه له سواالت دروست
 دمكرئ بۆ ناو تيدا خواردنه وه ۋ
 كوپه و كولئنه ۋ (قِلَّة كل شئ)
 تۆپه لاکى شت ۋ (ك: قُلْ و قِلال).
 الْقِلِيَّةُ: زورئكه و كوو خه لومخانه ي
 ربه نه كان واپه.
 الْقَلِيلُ: كه م ۋ پئجه وانهى (الكثير) ۋ
 ناوازمو نادر ۋ كورته بالا و كولمبنه ۋ
 جه ستمبچوك ۋ (ك: أَقِلَاء) ۋ واپش
 دمبئ وشهى (قليل) به مانا نه بوون
 دئ دمگوترئ: (رجل قليل الخير)
 پياوئكه بئ خيرو بيرو ۋ خيىرى
 لهدمست نايه ۋ (ما أخذت منه قليلة
 ولا كثيرة) هيچم ئ ورنه گرت

نه كه م نه زور.
 قَلَمَ الْعُودِ قَلَمًا: چله درمخته كه ي بى،
 دايدا كردى به قه لهم.
 قَلَمَ الْقَلَمِ: قه لهمه كه ي دادا.
 قَلَمَ الظُّفْرِ: نينۆكى كرد نه به يشت درئز
 بن ۋ به مروفى بئ دمسه لات دمگوترئ:
 (مقلم الظفر).
 قَلَمَ: بۆ موباله غه ي ماناى (قَلَم) دئ ۋ
 دمگوترئ: (قَلَمَ ظُفْرَهُ) زمعيضو
 لاوازي كرد، دمسه لاتى ئ سهندموه،
 زه ليلى كرد.
 قَلَمَ الشَّجَرَةِ: وشكه ل و لق و پۆبى بئ
 كه لكى درمخته كه ي ئ كردموه
 بۆ نه وه ي درمخته كه به يئز بئ.
 الْإِقْلِيمُ: دمفرو همرئ ۋ له جوگرافى
 كۆن دا زموى دابه شكراوه بۆ حموت
 ئيفلايم.
 الْقَالِمُ: پياوئك ژنى نه هينايى يان
 نافرمتئك ميروى نه كردبئ.
 الْقَلَمُ: پينوس ۋ قه لهميك پئى
 بنووسئ ۋ (ك: أَقلام و قلام).
 الْقَلَمُ الْقَصُ: پئشى دمگوترئ: (القلمان)
 نه و سمره تيرميه كه له قومارو
 قورعه و پشك دا به كاردمه يندرئ ۋ
 (جَفَّ الْقَلَمُ) كار براوتمه وه و برپار
 تمواو بووه.
 قه لهم جهند جۆرئكى هه يه: (قه لهم

رمصاص، قه‌لهم جاف قه‌لهم
مهره‌کب، قه‌لهم ماجیک، قه‌لهم
تەصحیح).

القَلَامَةُ: ئەو پارچه‌یهی له نینۆک یان
لەسم یان لەدار دا دەدرئ و
دەتاشرئ.

(قَلَامَةُ الظَّفَر) نمونه‌یه‌که
ده‌هیندریت‌هه له‌که‌می و شتی بی
نرخ دا.

القَلَامُ: نامیری قرتاندن و تاشین،
نینۆک‌که‌ر.

القَلَمُ مِنَ الْقَصَبِ وَغَو: گرنی نیوان
دوو بۆری قه‌ه‌ژاژه‌که ه (ك):
مَقَالِم).

القَلَمَةُ: قه‌لمدان، ئەو زمره‌ی قه‌له‌می
تیدم‌خ‌رئ.

قَلَّتِ الدَّابَّةُ قَلَرًا: و‌لا‌خه‌که سوارمه‌کی
په‌فاند.

قَلَى الدَّابَّةُ: به‌خ‌یرایی و‌لا‌خه‌که‌ی ئی
خو‌رئ.

قَلَى الصَّبِي الْقَلَّةَ أَوِ الْكِرَةَ: منداله‌که
به‌دارمه‌که (به‌شه‌به‌که‌که) له تۆپه‌که‌ی
دا.

قَلَى الشَّيْءُ: شته‌که‌ی پی‌گه‌یاند،
کولاندی، سوری کرده‌وه.

قَلَى الْمَبِّ وَاللَّحْمِ: گوله‌به‌پۆژه یان
بری‌شه‌که‌که یان گۆشته‌که‌ی برژاند،
سوری کرده‌وه.

قَلَى فَلَانًا: قَلَى: فلان‌که‌سی بو‌غ‌زان‌د،
وازی ئی هینا ه باش‌گو‌یی خست.

قَالِيَا: دوو مرو‌فه‌که به‌که‌تریان
ناخۆش و‌یست.

تَقَلَّى الشَّيْءُ إِلَى نَفْسِي: شته‌که‌م لا
ناخۆش بو‌و.

تَقَلَّى فُلَانٌ: فلان‌که‌س جه‌جمینی ئی ب‌پ‌را
و‌م‌کو‌و ئەوه له‌سه‌ر نا‌گر بئ.

إِقْلَوْنِي الطَّائِرُ: بان‌دم‌که له‌ه‌رینه‌که‌یدا
به‌رز بۆ‌وه.

إِقْلَوْنِي فُلَانٌ فِي الْجَبَلِ وَغَو: فلان‌که‌س
جو‌وه سه‌ر کێ‌وه‌که.

إِقْلَوْنِي الدَّابَّةُ: و‌لا‌خه‌که سوارمه‌کی
په‌فاند.

إِقْلَوْنِي فُلَانٌ: فلان‌که‌س سه‌مه‌ری کرد
هه‌له‌به‌زو دابه‌زی کرد جه‌جمینی ئی

ب‌پ‌را و‌م‌کو‌و ئەوه له‌سه‌ر نا‌گر بئ ه
له‌شو‌پنی خو‌ی دو‌ور که‌وته‌وه.

إِقْلَوْنِي فِي أَمْرِ: له‌کارمه‌یدا باشه‌که‌شی
کرد.

الْقَلَّةُ: هه‌لوک؛ دارێکه نزیکه‌ی بیست
سانتیمه‌تره ئەمه‌سه‌رو ئەو سه‌ری

باریک دم‌ک‌رئ و ناو‌پ‌راستی ئەستوره
به‌دار ده‌ست لی‌ی ده‌درئ و

ده‌هاو‌پ‌ژرئ و به‌یاری هه‌لوک‌ین
ناسرا‌وو مندال ده‌یکه‌ن.

الْقَلَاءُ: که‌سی‌ک داره‌ه‌لوک و هه‌لوک

دروست بکا ۵ یان پیشهی شت
 سورکردنه وه بی.
 الْقَلَاءُ: شوینیکه تاوهو نامیری شت
 سورکردنه وهی ئی بی.
 الْقِلْوُ: شتی سوک و بچوک له همر
 شتیك بی ۵ و لاخیک توانای
 رۆیشتنی زۆر بی و باش بپروا.
 قَلْوِي: تایبهمه ندی همرشتیک
 ناماد مباحی سورکردنه وه و برژاندنی
 تیدا بی.
 قَلِي: مادهی توانه وه ۵ کاوی توانه وه.
 الْقَلِيَّةُ: همر خواردنیک سور بکریته وه
 ۵ شوربا به که له گوشت و جگمر و
 شتی وادروست دمکری ۵
 خه له خانه و پهرستگای پیاوه
 ره به نه کان.
 الْقَلِي: شوینی برژاندن و
 سورکردنه وهی نۆک و فول.
 الْقَلِي: تاوه، یان همرشتیک
 خواردنه و شتی وای تیدا سوور
 بکریته وه.
 قَمَاتُ الْمَاشِيَةِ قُمْرًا: نازه که قه له و
 بوو.
 قَمًا الرَّجُلُ بِالْمَكَانِ قَمْنَا: بپاوه که له و
 شوینه مایه وه ۵ جیگیر بوو.
 قَمُو الرَّجُلُ وَغَيْرُهُ قَمًا وَقَمَاءً: بپاوه که
 بچوک بوو له پیش جا و هیج و وپوچ و

خویری دیار بوو.
 أَقَمَّا الْقَوْمُ: خه که که نازه له کانیان
 قه له و بوو.
 أَقَمَّا الْمَرْعَى الْمَاشِيَةَ: له و پرگاهه
 نازه له کان قه له و کردن ۵ له و پر
 له و پرگاهه یان پیکه ووت و پی
 قه له و بوو.
 أَقَمَّا الشَّيْءُ فَلَانًا: شته که فلانکه سی
 سه رسام کرد.
 أَقَمَّا فَلَانُ الشَّيْءُ: فلانکه مس شته که ی
 بچوک کردمه و زه لیل و ژیرباری
 کرد.
 أَقَمَّا الشَّيْءُ: شته که ی کۆکردمه و.
 تَقَمَّا الشَّيْءُ: شته که ی په ک دوی په ک
 کۆکردمه و ۵ باشه که ی هه لگرت و
 خراپه که ی وه لانا.
 قَامَا الْمَكَانُ: شوینه که ی بۆ گونجاو بوو
 بیی که ووت.
 الْقَمَّ: شوینیک نازه لی تیدا بله و پرئ
 تا قه له و دمبن.
 الْقَمَاءُ: همرزانی و خوشی.
 الْقَمِي: زه لیل، بچوک، هیج و پوچ.
 قَمَحَ عَنِ الْمَاءِ قَمَحًا: سه ری له ناوکه
 به رز کردمه و به هو ی تیرخواردنه وه
 یان حه زنه کردنی له ناوکه.
 قَمَحَ الشَّرَابِ: ده می له شه له مه نییه که
 گیرایه وه چونکه تیراو بوو یان تال و

تفت و سوپر بوو ته بیهه تی نهی برد.

أَقْمَحَ السُّنْبُلُ: گوته گمنمه که
دانه و پله که ی دمر که موت.

أَقْمَحَ الْقَمَحُ: گمنمه که پیگه بی.

أَقْمَحَ الرَّجُلُ: پیاو که سهری هه لپری
بهره و ناسمان و چاوی نوقاندن و
زه لیلی و بیچارمی خوی نیشانداو
پاراپه وه.

أَقْمَحَ بَأْنَفَه: لوتی خوی بهرز کردو
فیزی نواند.

أَقْمَحَ الرَّاکِبُ الدَّابَّةَ: سوار که لغاوی
ولاخه که ی بۆ دواوه کیش کرد.

أَقْمَحَ الْغُلَّ الْأَسِيْرَ: زنجیر که تینی بۆ
دیله که هیئا ناچاری کرد سهر بۆ
حهوا بکا ه فورئان دهفه رموی:
﴿فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ﴾.

إِقْتَمَحَ الْبَرُّ: گمنمه که کامل بوو بوو
به گمنمی تهواو.

إِقْتَمَحَ الْحَبُّ وَغَرَهُ: گمنمه که ی کرده
مشتیه وه بۆنه وهی بیکاته ناو
دممیه وه

إِقْتَمَحَ الشَّرَابُ: دمی له خواردنه وه که
گیراپه وه چونکه تینوی نه بوو یان
تامه که ی بهدل نه بوو.

تَقْمَحَ الْحَبُّ وَغَرَهُ: دانه و پله که ی بهلاوه
به سه ند بوو.

تَقْمَحَ الشَّرَابُ: به نابه دلی شهرا به که ی

خواردمه وه.

القَمَاحُ: که سیک له بهر هو یه که
نه خو شیه که ناو له ده می ناخوش
بی.

القُمَاحُ: نه خو شیه که توشی نازهل
دمبی و ناهیلئ ناو بخواته وه.

القِمَاحُ: حوشریکه دمچیه سهر ناو و
سهر بهرز دمکاته وه و ناوه که
ناخواته وه.

القَمَحُ: رومکی گیایی به دانه و پله که ی
مه یله و دریزه چالایی به کی
له ناو مرپاست دایه ده هاردری و ده کری
به نارد و جوړه ها خواردنی لی
دروست ده کری دانه و پله که پیشی
ده گوتری: (الْحِنْطَةُ، الْبُرُّ) به کوردی
گمنم.

القُمَحَةُ: نه ندازه ی نه وهی دم پرپکا
له قاوت یان له ناو.

القَمِيْحَةُ: ههرشتیک پمنگی گمنمی بی
ه گمنم پمنگ بی.

القَمَاحُ: گمنم فروش.

القَمَحُودَةُ: نیسقانیکی بهرز وهه بووی
پشتی سهره نیسقانی پاشه سهر ه
(ك: قَمَاحِدُ).

قَمَسَدَ قَمَسَدًا وَقَسَدًا: سهر پیچی کرد ه
به رگری کرد، نه پیهشت.

قَمِدَ قَمَدًا: جهسته ی دریز بوو، یان ملی

نهستور بوو ۵ (هو أقمد وهي قمداء).

قَمَرٌ فَلَانًا: له یاری قوماردا به سهری دا زال

بوو لی بی بردموه.

قَمَرَتٌ فَلَانَةٌ قَلْبُهُ: فلان نافرمت دلی

کابرای بردموه.

قَمَرُ الطَّيْرِ: تیشکی گرتنه چاوی بالندهکه

بوئنهوی بیگری.

قَمَرَتِ اللَّيْلَةُ: شهوکه مانگه شهو بوو

به پرونای مانگ، شهو پوژن بوو.

قَمَرٌ فَلَانٌ: فلانکهس به هو ی پوناکی

مانگه وه خهوی لی زپاو نوستنی بو

نهکرا.

قَمَرٌ بَهْرُ نَوْرِ الْقَمَرِ عَيْنِيهِ: شوعلهی مانگ

چاوی تاساندن و هیچی نه بینی.

قَمَرُ الرَّجُلِ وَغَيْرِهِ: پیاوهکه جهسته ی

سپی و درمو شاهو بوو یان شتهکه سپی

بوو.

قَمَرُ الْكَلَا: لهومرکه زوربوو ۵ (قَمَرُ الْمَاءِ)

ناومهکه زوربوو.

قَمَرُ الْإِبِلِ: حوشرکه تیراو بوو.

أَقَمَرُ الْهَلَالِ: مانگ خشت بوو، بووبه

مانگی شهوی جوارده.

أَقَمَرَتِ اللَّيْلَةُ: شهوکه به نوری مانگ

پوژن بووه.

أَقَمَرُ الْقَوْمِ: خه لکهکه مانگیان لی

ههلات، مانگ لییان دمرکهوت.

أَقَمَرُ الْقَمَرِ: خورماکه سهرما لی بی دا

پیش نهووی پی بگا بو یه شیرین

نه بوو.

أَقَمَرُ الْإِبِلِ وَغَيْرِهَا: حوشرکه کهوتنه

ناو لهومری زورموه.

قَامَرَةٌ مَقَامَرَةٌ وَقِمَارًا: یاری قوماری

لهگل کرد.

قَمَرُ الْقَمَرِ: مانگکه خشت بوو،

خهریکه بییته مانگی شهوی

جوارده.

قَمَرُ الطَّيْرِ: تیشکی پوناکی له چاوی

بالندهکه گرت بوئنهوی شهو کویری

بکاو بیگری.

تَقَامَرُوا: یاری قوماریان کرد.

تَقَمَّرَ: له شهوی مانگه شهو دا کهوته ری.

تَقَمَّرَ فَلَانًا: له شهوی مانگه شهو دا چو

بو لای فلان.

تَقَمَّرَ الصَّيْدَ: فیلی له نیچیرکه کرد ۵

دمگوتری:

تَقَمَّرَ عَدُوَّهُ: چاوهرپی ههلاتنی مانگ

بوو بوئنهوی فرسعت له

دوژمنهکی بیئی.

الْأَقَمَرُ: (وجه أَمَر) دم و چاوی

نورانی و روخسار و مکوو مانگ.

الْقَمَارُ: همر یاربیهک گرم و

برندنهوی تیدایی.

الْقَمَرُ: قه بارهیهکی ناسمانییه بهدموری

نهستیرهیهکی لهخوی گهورمتردا

دەسورپتەۋە لى پېرى ئەۋە
شۈپنكەۋتە لى ئەۋە ۵ يەككى لەۋانە
مانگە كەسەر بەزمۇيەۋ تابىعى
ئەۋە ۵ ھەروا ئەۋ ئەستىرانە لى
بەدەمورى مەرىخو زوۋەل
موشەرى دا دەسورپتەۋە.

القمر الصناعي: مانگى دەستكرد،
قەبارمەكە بەرەۋ ناسمان
ھەلەمدى بۇتەۋە بەدەمورى زەۋى
دا بىخولپتەۋە، بەھۋى صاروخىكى
پائەرى قۇناغ دىارى كراۋ ئەۋ
مانگە دەستكردە لەۋ صاروخە
پائەرى خىرايى پىۋىست و مردەگى
۵ چەند نامىرىكى ھەساسى تىدان
بۇ و مرگرتنى زانىارى و
كۆكردنە ۋەمىان ناردنەۋە بۇ
سەنتەرى زانىارىيە كانىان لەسەر
زەۋى لەۋەۋ سۈپانەۋە دا
لەبۇشايى ناسمان ۵ ھەرومكوو چۈن
ئەم مانگە دەستكردانە بەكار
دەھىندىرېن بۇ پەيۋەندى پادىۋى و
تەلەفزيۇنى بەدەمگ و پىنگەۋە،
ھەرومكوو بەكار دەھىندىرېن بۇ
چاۋدېرى ناسمانشوناسى و شتى تر،
يەكەم مانگى دەستكرد كە
ئادەمىزاد پوۋمو ناسمان ھەلى دا
(۴) مانگى ئۆكتۇبەرى سالى
(۱۹۵۷م) بوو.

قمر الدين: ھەتۋايەكە لە كشمىش و
شەكراۋ دروست دەكرى لەسەر شىۋە
پارچە لى تەنك تەنك ۵ دەشگوتىر:
(استدعى ماله القمر) مەرو مالاتەكە لى
داۋنە دەست مانگ چاۋدېرىيان بكا ۵
ئەم قسە بە تەۋسەۋە ئاراستە لى
كەسىك دەكرى كە بەخەم مالى و
سامانى خۇيەۋە نەبى و بەدلىسۋى
سەرپەرشتىارىيە نەكا.

القمران: مانگو خور ۵ (الشهر
القمرية) ئەۋ مانگانە لى ماۋمىان
بەگوپەرى سۈپانەۋە لى مانگ
بەدەمورى زەۋى دا دىارىيە دەكرى.
(السنة القمرية) بىرىتپە لى دوانزە
مانگى ۋەھا كە ماۋمىان بەگوپەرى
سۈپانەۋە لى مانگ بەدەمورى زەۋى دا
دىارى دەكرى ۵ يەكەم مانگى سالى
قەمەرى مانگى موحەرەمە و
دوامانگىشى مانگى (ذوالحجة) يە.

القمر: روناك، پوناككەرمەۋە، پان
مانگەشەۋ ۵ دەگوتىر: (ليل قمر
وليلة قمر).

القمرأ: روناكى مانگ ۵ (الليلة القمرأ)
شەۋى مانگەشەۋ.

القمرأ: زور سې، پان سې مەيلە و
سەۋز.

القمرى: جۈرە كۆتۈرۈكە خالىكى

دموران دموری ملی هه‌یهو دمنگی
خۆشه ە (ك: قُمْر).

القُمْرِيَّة: كۆتره میننه له‌جۆری
قومری.

القُمْرِي: بچو‌ککراوه‌ی (القُمْر) ە دهن‌کری
به‌ناو بۆ سه‌رم‌تاو کۆتایی مانگ.

القُمْر: نه‌و که‌سه‌ی یاری قومارت
له‌گه‌ل بکا.

قُمْرَ الشَّيْءِ قُمْرًا: شته‌که‌ی به‌سه‌ره
به‌نجه‌ی هه‌ل‌گرت.

القُمْرَة: کۆمه‌له‌ گ‌ل که‌ دهن‌کریته
نیشانه‌ی رینگا ە تو‌ی‌ک‌لی دانه‌و‌ی‌له‌.

قُمْسَ الْجَلْ وَغِيهِ فِي الْمَاءِ قُمْسًا: بیاومه‌ که‌ له
ئاومه‌دا نه‌قوم بوو دوایی سه‌ری
ده‌ره‌ینایه‌وه ە دهن‌گوتری:

قَمَسَتِ الْأَكَامَ وَالْقِنَانِ فِي السَّرَابِ: گرد و
ته‌پۆ‌ل‌که‌کان له‌ناو تراوی‌ل‌که‌و
سه‌را به‌که‌دا له‌پیش چاو دهن‌یک
گوم ده‌بون و دهن‌یک
ده‌رم‌که‌وته‌وه.

قَمَسَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی ف‌ری دایه‌ ناو
ئاومه‌و نه‌قوم بوو ە دهن‌گوتری: (قَمَسَ
به‌ في الماء).

قَامَسَ فَلَانًا قَمَسَةً: له‌ نه‌قوم کردن‌دا
به‌سه‌ر فلان‌دا زال بوو.

قَامَسَ غِيه: به‌رام‌به‌رم‌که‌ی نه‌قوم کرد
له‌ نه‌قوم کردن به‌سه‌ر

به‌رام‌به‌رم‌که‌ی دا زال بوو ە یان
شانازی به‌سه‌ردا کردو وتی من
باش‌ترم له‌تۆ له‌ نه‌قوم کردن دا ە
ده‌ش‌گوتری: (فَلَانُ يُقَامِسُ الْحَوْتَ):

فلان‌که‌س له‌ مه‌له‌وانی و خو نه‌قوم
کردن دا لاسایی ماسی ده‌کاته‌وه ە
ئه‌م به‌نده‌ بۆ که‌س‌یک دهن‌گوتری:
که‌به‌ربه‌رم‌کانی که‌س‌یک له‌خۆی
به‌ه‌یز‌ت‌رو شار‌م‌زات‌ر بکا.

قَامَسَ فَلَانٌ فِي الْمَكَانِ: فلان‌که‌س له‌و
شو‌ینه‌ دهن‌یک ده‌رم‌که‌ه‌وئ و
کاتی‌ک‌یش دیار نام‌ینی.

إِنْقَمَسَ الْكُوكِبُ: ئه‌ست‌یر‌که‌ ئاوا‌بوو.
إِنْقَمَسَ فِي الْمَاءِ: له‌ناو ئاودا بازی دا.

تَقَامَسَ الصَّيَّانُ فِي الْمَاءِ: منداله‌کان
له‌ناو ئاودا یه‌ک‌تریان نه‌قوم کرد.

القَامِسُ: مه‌له‌وان، ژێ‌رده‌ریا، نه‌و
که‌سه‌ی به‌ه‌وی نام‌یری تایبه‌تی‌یه‌وه
ده‌توانی ب‌ج‌یته‌ ژێ‌ر ده‌ریا.

القَامِسَةُ: شتی سه‌رنج پ‌اک‌یش، پ‌یاوی
لی هاتوو ە به‌لاو کار‌م‌سات ە (ك:
قوامس).

القَامِرِس: ده‌ریای گه‌ورمه‌ پ‌ان و پۆر ە
ناوی ک‌ت‌ی‌ب‌ی‌کی فه‌ی‌روز ئابا‌دی‌یه
له‌ب‌واری زمانه‌وانی و پ‌افه‌ی وشه‌ی
عه‌ره‌بی به‌شیو ر‌یز‌به‌ندی‌یه‌کی
تایبه‌تی ە دوایی گ‌راو به‌ ناو بۆ‌ه‌هر

كُتِبِيْكَ وشه شی بکاتهوه مانایان
بکا.

القَمَاسُ: به مانا (القَامِيسُ) دئ.

القَمَسُ: پیاوی گهورمو ومجاخزادمو
پژدار لهناو گهل و نهتهوهدا ۵ لهناو
مهسیحیهکان پلهو پایهیهکی ناو
کهنیهیه، له پلهو پایهی (قَس)
گهورمتره ۵ (ك: قَمَامِيس و قَمَامِيسَة).

القَمَرَسُ: بیر که نهوهندهی ناو تیدا بئ
دۆلجهی تیدا ون بئ.

القَمَرَسُ: پيش سبى و گهوره پیاوی
نهتهوهو گهل ۵ پاشاو فهزمانپهوا.

قَمَشَ الشَّيْءُ قَمَشًا: شتهکهی لیروم لهوی
کۆکردموه.

قَمَشَتِ الرِّيحُ ما على وجه الأرض:
پهشها خشت و خالی سهرزموی
کۆکردموه.

قَمَشَهُ: بۆ موبالهغه و زیدهپرۆیی
لهمانای (قَمَشَ) دئ.

إِقْتَمَشَهُ: لیروم لهوی شتهکهی
کۆکردموه.

إِقْتَمَشَ الطعامُ: ههرچی له خواردنهکه
هاته بهردمستی خواردی گوئی
نهدايه چاک و خراب.

تَقَمَشَ: ههرچی دهستی کهوت خواردی
با خراب و بیکهکیش بئ ۵ پۆشاکى
باشی پۆشى.

القَمَاشُ: ههرچی شتی خراب و بئ
که لک بئ لهسهر پوی زموی ۵
مروفی خوپیرو ههتیو مچه.

قَمَاشُ الْبَيْتِ: کالای ناوماال ۵
شتومهکی پیداویستی مروف ۵
ههرچی بچندری له ناوریشمو
لۆکهو شتی وا بکری به پۆشاک و
پیخهفو پهردمو چهچهف.....

القَمَاشَةُ: به مانا (القماش) دئ ۵
پارچهیهک له قوماش.

القَمَشُ: شتی خراب و بئ که لک لههر
جۆریک بئ.

القَمَاشُ: فروشیاری کالای بئ نرخو
خراب ۵ کوتال فروش.

قَمَصَتِ الدَّابَّةُ قَمَصًا وَقِمَاصًا: ولاخهکه
چهموش بوو لوشکی هاویشته،
جوتهی هاویشته ۵ بههوی
تهردهماخی و نیشاتهوه بازی دا.

قَمَصَ فلان: فلانکەس دلەپراوکیێ توش
بوو چهموش و سهرپنجی کرد.

قَمَصَ الْبَحْرُ السَّفِينَةَ: شهپۆلهکانی دهریا
کهشتیهکهی هینایه جم و جۆل و
ههئیهزو دایهز.

قَامَصَ الصَّبِيُّ غَيْرَهُ: مندالهکه
لهبازدان و پاگردن دا پيش کهوت.

قَمَصَ: بۆ موبالهغه لهمانای (قَمَصَ)
دئ.

قَمَصَ الشَّرْبَ: له قوماشه که کراسی

دروست کرد ۵ بهشی کراسیکی له قوماشه که دادری.

قَمَصَ فَلَانًا: کراسی له بهر فلان کرد.

تَقَامَصَ الصَّبِيَانُ: مندا له کان له پاکردن دا پیشر کییان کرد.

تَقَمَصَ فِي الْمَاءِ: له ناو ناودا خوی نه مدیو و نه و دیو کردو خوی نقوم کرد.

تَقَمَصَ الْقَمِصَ: کراسی له بهر کرد.

تَقَمَصَ شَخْصِيَةً غَيْرَ: لاسایی که سیکی تری کرده و خوی و مگوو نه و نیشان دا له شیوه و رهوش دا.

الْقَمَصَةُ: میخولهی بچوک که به سهر ناو موه دهرن ۵ (ك: قَمَصَ).

الْقَمَصُ: له لای مه سیحیه کان به مانا (الْقَمَصُ) دئ.

الْقَمِصُ: کراس ۵ جیل باب ۵ په ردهی دل ۵ مه شیمه ۵ ژیر کراس و فانیله ۵ (ك: أَقْمَصْتُ قَمَصَانِ).

قَمَطَ الشَّيْئَ قَمَطًا: شته که ی شته که دا پیچایه وه، قوماتی کرد ۵ دهگوتری: (قَمَطَ الْمَوْلُودَ) مندا له که ی پیچایه وه و جهسته ی ریک کردو به په روی قومات شته کی دا.

قَمَطَ الْأَسِيرَ: مرو فیه دیله که ی دهست و قاج به ستر او کرد، دهست و قاجی به چه بلیک پیکه و مبهست.

قَمَطَ الْحَيَوَانَ: دهست و قاجی نازده که ی له کاتی سهر برین دا بهست.

قَمَطَ الْإِبِلَ: گارانه خوشتره که ی پیز

کردو کردنی به زنجیره بهستوی يهك له دوا يهك

قَمَطَ الشَّرْبَ: ناوهر استی پو شاکه که ی

تهسک کرده و بونه و ی به جهسته به وه بنوسی.

قَمَطَ الْأَسِيرَ وَالْحَيَوَانَ: به مانا (قَمَطُهُ) دئ.

الْقَامِطَةُ: نامیر ز که بو به یه که و مبهستنی شته کان.

الْقِمَاطُ: چه بل یان پارچه قوماشیکی

تایبه تیه بو شت پیچانه و و شت شه ته که دان ۵ پارچه په رویه که مندالی ساوای پی قومات دهکری.

الْقِمَاطُ: چه بل و گوشتی که له لیف یان له خوب دروست دهکری و گورزه

په رز و لقی دارخورماو شتی وای پی ده به ستری ۵ چه بلی که دهست و قاجی مهرو بزنی پی ده به ستری له کاتی سهر برینی دا ۵ (ك: أَقِمَاطُ).

الْقِمَاطُ: قومات دروست کمر، نه و که سه ی پیشه ی سهر می قومات دروست کردن بی به هه موو جوړه کانیه وه ۵ دزو جه رده.

الْقِمِيطُ: ته و او و کامل ۵ دهگوتری: (مَرُّ بِنَا عَامِ قِمِيطَ).

قَمَطَرُ الشَّيْئِ: شته که کوبووه.

قَمَطَرَ العدو: دوزمن هه لآت.

قَمَطَرَ الشَّيْءُ: شته که ی کۆکردموه.

قَمَطَرَ القِرْبَةَ: کونده که ی پەر کردو به بهمن دمی کونده که ی بهست.

إِقْمَطَرُ: کۆبۆوه و ویکهاتهوه.

إِقْمَطَرُ اليَوْمَ أَوِ الحَرْبُ: رۆژه که زۆر توندو تیز بوو ه یان شهر که زۆر توندو سامناک بوو.

إِقْمَطَرُ للشر: خۆی بۆ شهر و پیکدادان ناماده کرد.

إِقْمَطَرُ الأشياءِ: شته کان کۆبۆونهوه و کهوتنه سهر یهک.

القَمَاطِرُ: شتی کۆبۆوه و ویکهاتهوه.

القَمَطَرُ: سندوق و دۆلابی تابهت به پاراستنی کتیب ه (ك: قَمَطَر).

القِمَطَرِي: جۆره رۆیشتنیکه ماسولکه ی جهسته ی تیدا گشت دمکری و توند دمکری نهوه ه دمگوتری: (مَشِي القِمَطَرِي).

القَمَطَرِير: گرزو ترشو تال ه قورشان دمهرموی: ﴿إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا غَيْرًا قَمَطَرًا﴾.

قَمَعَ الشَّرَابُ قَمْعًا: شهرابه که به بیج قوم لیدان به قورگ دا رۆیشته خوار.

قَمَعَ فِي البَيْتِ رُغْرَةً: به هه لاتوو ی جووه ناو خانومه.

قَمَعَ فَلَانًا: به ناسنیک ی سهر جهماوه یان

دارنکی و مکوو گۆچان له فلانکسی دا

ه له ته پئی سهری دا ه نه یه یشت بگاته ویستی خۆی ه ژیر بارو زه لیلی کرد.

قَمَعَ البُرْدُ النَّبَات: سهرما گزو گیاو رومه کهانی هه لپرو زاند.

قَمَعَ الإِنَاء: رهمه ته ی خسته ناو قاپه که وه ناو بهرمیل و ته نکیه که وه بۆنه وه ی شله مه نی تی بکا.

قَمَعَ القِرْبَةُ: زارکی کونده که ی هه لگپرپیه وه بهرو ی دمرو مه داو نوشتان دیه وه.

قَمَعَ سَمْعُهُ لِفُلَان: گوئی بۆ فلان کلۆر کردو جوان گوئی بۆ راگرت.

قَمَعَ مَا فِي الإِنَاء: چی له قاپه که دا بوو یان له ناو زهره که دا بوو هه مووی خوارد، هه مووی هه لگرت.

قَمَعَ البُسْرَةُ: چروزه تازه شینبوو مه که ی هه لکه ند.

قَمِعَتْ عَيْنُهُ قَمْعًا: چاوی که م بینا بوو، چاوی کویره موشه و چاو کز بوو.

قَمِعَتْ الطَّبِيبَةُ رُغْرًا: ناسکه که به هۆی پیومدانی می شه سهوزه، یان جوونی

بۆ ناو لوتیه وه سهری راوه شاند.

قَمَعَ الفَرَسُ: نه سه په که هه لسه میه وه و راهه ری ه یان نه ژنۆیه کی نه ستوور

بوو.

قَمَعَ الفَصِيلُ: بئچه که گه وه بوو بهرز

بؤوه بهزی زۆر بوو ۵ دىگوترى: (سام قَمْع).

قَمَعَتِ البُسْرَةُ ونحوها: چروزه شين بوومكان هه لكه ندران.

قَمَعَتِ المرأةُ بنائها بالحضاب: نافرته كه سهره په نه گاني به خه نه په نه گ کرد.

إِقْتَمَعَ السَّعَاءُ: كونی كونده كه ی خسته ناو دهمیه وه ناوی ئ خواردموه.

إِقْتَمَعَ مَا فِي الْإِنَاءِ: نه وهی له ناو هاپه كه دا بوو یان له ناو زمره كه دا بوو هه مووی خوارد، هه مووی هه لگرت.

إِقْتَمَعَ الشَّيْءُ: هه ئبزاردهی شته كه ی بۆ خۆی برد.

إِنْتَمَعَ: ونبوو ۵ جووه په نا بهردموه خۆی شاردموه.

إِنْتَمَعَ فِي الْبَيْتِ: به شله زاوی و به هه لاتوو یی جووه ناو خانومكه وه ۵ به ته نیا له ماله وه دانیش.

تَقَمَّعَتِ الطَّبِيبَةُ ونحوها: به مانا (قَمِعَت) دئ.

تَقَمَّعَتِ فِي الْبَيْتِ: به مانا (إِنْتَمَعَ) دئ ۵ سهرسام و سهرگهردان بوو ۵ ژێردسته و زه لیل بوو.

تَقَمَّعَ الشَّيْءُ: هه ئبزاردهی شته كه ی هه لگرت.

تَقَمَّعَ الحِمَارُ: گوێنرێژمه كه سه ری راوشاند بۆ نه وهی می شه سه وه له خۆی دمرکا ۵ دىگوترى: (تركت فلاناً يَتَقَمَّعُ) فلانكه سم جئ هیشت له بهر بئ ئیشی می شی دمرده کردن. الأَقَمَعَ: مروڤیكه ئیسقانی گه روی گه ورمیه.

القِمْعُ: په حه تی؛ نامیرێکی سهر بلاوی بن ته سکی لوله یی، بۆ نه وهی شله مهنی و شتی وای پئ بکه یه ناو ته نکى و بهر میله وه ۵ دىگوترى: (وَيْلٌ لِّأَقْعَاعِ الْقُرْمِ) هاوار بۆ نه و خه لكانه ی دمیستن و په ندی ئ و مرناگرن.

القِمْعُ مِنَ الرِّمَانِ: نه و پړزو پاله ی به هه نارمهن.

القِمْعُ مِنَ الرِّدِّ: نه و بنكه سه وهی گوڵ كه له سهر لقه وه دمی نی ته وه دوا ی و مرینی په لكه گو له كان.

القِمْعُ: به مانا (القِمْعُ) دئ ۵ دىگوترى: (فَلان قِمْعُ أَخْبَارِ) فلانكه س شوین هه واته كان دمكه وئ و ئی یان دمكو ئی ته وه و باسیان ئ دمكا.

القِمْعُ: نه ستورایی و په قیه كه له په كێك له نه ژنوی نه سپ دا ۵ ئیسقانیکی بچو كه له گه رودا له دیوی دمرمه بهرز دمی ته وه ۵

بۆرى ھەناسە لەسەرمىتاي قورگەو ۋە
بۆسەر سىيەكان.

الْقَمْعَةُ مِنَ الشَّيْءِ: ھەئىزار دەى شت ۋە
شىۋاۋىيەكە لە قلىنچكى چاۋداۋ
سوور ھەئىگەپانىيەتى.

الْقَمْعَةُ: سەر ۋە تۆپەلاكى دوۋىگى حوشتر
ۋە زىپكەيەكە لەدىۋى ناۋمەۋى لىۋ
پەيدا دەبن ۋە خراب بوون
تىكچوۋونى قلىنچكى چاۋ.

قَمْعَةُ الذَّنْبِ: لايەكى كلك ۋە ھەروا
وشەى (القمعة) ناۋە بۆ مىشىكى
شىنى گەورە دەچىتە ناۋ لوتى
ولاخ ۋە ئازەلەۋە ۋە ھەروا لەكاتى
گەرمادا بەحوشتر ۋە ھەيواناتى
ترمە دەنىشى ۋە دىيگەزى.

الْقَمِيعَةُ: ئەو بەرزايىيەى نىۋان دوو
گوۋى ئازەل ۋە لايەكى كلك ۋە (ك:
قمايە).

الْقَمْعَةُ: دارىكە يان ئاستىكە سەرىكى
چەماۋمەتەۋە پىيى لەسەرى فىل
دەدرى بۆئەۋى ژىر بار بى ۋە (ك:
قمايە).

قَمْعَمَ الشَّيْءِ: شتەكەى كۆكردمەۋە.
تَقَمَّقَمَ: چوۋە ناۋ ناۋمەۋە نىۋم بوو
تاخنا.

تَقَمَّقَمَ الشَّيْءِ: چوۋە سەر تۆپەلاكى
شتەكە.

الْقَمْعَامُ: دەريا ۋە كىشەۋ نىزاع ۋە
دەگوتى: (وقع في قَمْعَام من الأمر) ۋە
كەۋتە ناۋكىشەۋ نىزاعەۋە گەۋرمە
رېزدارو شكۆمەند.

الْقَمْعَمُ: گولادانىيەكە لە شوشە يان زىو
يان مەس ناۋى گولى تىدەمكى ۋە پىيى
دەپزىندى ۋە ھەۋجوش و شتى ۋە
كەناۋى تىدا گەرم دەكرى ئەم جۆرە
ئامپىرە لاي خواروى پان و لاي
سەروى تەسكە ۋە ھەروا زەرفىكى
خورافى ۋە ئەفسانەيىيە گوايە
بەقسەى كۆلەۋمەنى ۋە پىاۋە
دەستىرەكان شەياتىنىيە
سەرىچىكەرمەكانيان تىدا بەند
كردون ۋە (ك: قماقم).

الْقَمْعَمَةُ: قومقۇمەۋ ھەۋجوش و
مەسىنە لەمەس و شتى ۋە كەدوۋ
ھەنگلى ھەبن ۋە (ك: قماقم).

فَعَلَ الشَّوْبُ أَوْ الرَّاسُ قَمْلًا: جانەۋمىرى
ئەسەپى لە پۇشاكەكەدا يان لەناۋ ھزى
سەردا زۆر بوون.

فَعَلَ الرَّجُلُ: پىاۋەكە زۆر كورتەبالا بوو ۋە
(فەر قىل).

الْقَمْلَةُ: ئەسەپى، گىانەۋمىرىكە
لەجەستەدا پەيدا دەيى كە چەكەن و
پەكەن بى ۋە (ك: القمل).

الْقَمْلُ: جانەۋمىرىكە لەپىرى گەنەۋ

گه‌یشته تۆپه‌لاک و سمرانسهری
کیوه‌که.

تَقَمَّ النَخْلَةُ: چووه تۆپه‌لاکی
دارخورماکه.

الْقَامَةُ: خشت و خالی مالدراوی ناو
مال و سمرشهمام و کۆلان و کۆکراوه
بۆ فرپندان.

الْقِيَّةُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: تۆپه‌لاک و

سمرانسهری شت و جهسته و قه‌باره

و ده‌گوتری: (القی علیه القیمة) و

هه‌روا به‌مانا (هه‌موو) دئ و

ده‌گوتری: (جاء القوم قیمة)

خه‌لکه‌که هه‌موویان هاتن.

الْقِيَمُ: روه‌ک و باقله‌و شتی وای
وشکه‌و موبوو.

الْمَقَمُ: نه‌و کهسه‌ی هه‌رچی ده‌ست

بکه‌وئ له‌سهر سفره‌ ده‌یخوا.

الْمَقَمَةُ: حاویه‌و شریف و شتی واکه

قومامه‌ی تی ده‌کری.

الْمَقَمَةُ: کهسک و دوولتیوی نازه‌لی دووسم

و وککو مه‌رو بز.

قَمِنَ كَذَا قَمْنًا: شیاوی نه‌وه بوو.

قَمِنَ بِكَذَا: به‌مانا (قَمِنَ) دئ.

تَقَمَّنَ الشَّيْءُ: به‌سهر شته‌که‌ی دا روانی

بۆ نه‌وه‌ی هه‌لی بگری.

تَقَمَّنَ مِرَافَقَتَهُ: هه‌وئی به‌ده‌سته‌ی نانی

رهمانه‌ندی نه‌وی دا.

له‌گه‌نه‌ بچو‌کتره‌ جه‌زی له‌مویه

له‌ناو جه‌سته‌و توکی حوشتری له‌پدا

بژی و هه‌روا ناوه‌ بۆ جانه‌ومری سن

که‌له‌ ده‌غل و دان دمداو مۆخه‌که‌ی

ده‌خوا، به‌عه‌رمبی ناوکی تریشی

هه‌یه‌ پپی ده‌گوتری: (التطاط) و

قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿فَإَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ

الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ﴾.

قَمَّتِ الشَّاةُ: مه‌رکه‌ به‌دوو لیوی

له‌ومری که‌م و کوپی خسته‌ ده‌میوه‌

بۆ نه‌وه‌ی بیخوا.

قَمَّتِ الْبَيْتُ: ماله‌که‌ی مالی.

قَمَّ مَاعِلَى الْخِرَانِ: چی له‌سهر سفرمه‌که

هه‌بوو هه‌مووی خواردو هیچی لی

نه‌هیشته‌وه.

قَمَّ النِّجْمُ: نه‌ستیره‌ هاته‌ ناو‌مراستی

ناسمان له‌ناستی سهرمان بوو.

قَمَمَتِ الشَّاةُ: مه‌رکه‌ له‌خشت و خالی

مالدراو و شتی فرپندراو دا له‌ومرا.

إِقْتَمَّتِ الشَّاةُ الْحَبَّ: مه‌رکه‌ له‌دانه‌وی‌له

گه‌را بۆ نه‌وه‌ی بیخوا.

إِقْتَمَّ فَلَانٌ مَاعِلَى الْخِرَانِ: فلانکس چی

له‌سهر سفره‌که‌بوو خواردی.

إِقْتَمَّ الشَّيْءُ: چووه سهر تۆپه‌لاکی

شته‌که.

تَقَمَّنَ: به‌شوین قومامه‌و شتی وادا گه‌را.

تَقَمَّنَ الْجَبَلُ: به‌کیوه‌که‌دا سهرکه‌وت تا

الْقَمْنُ: لایه‌ق و شیاو.

الْقَمْنُ: نَزِيك ۵ دِگوترئ: (داری قَمْنُ
مِن دَارِه) ۵ خَیْراو گورج و گۆل ۵
لایه‌ق و شیاو و گونجاو.

الْقَمْنَةُ: بۆگهن ۵ دِگوترئ: (رائحة
قَمْنَةٍ) بۆنیککی ناخۆش و بۆگهن.

الْقَمْنُ: لایه‌ق و شیاو ۵ نَزِيك ۵ خَیْراو
گورج و گۆل ۵ تونی هه‌مام ۵ شوینی
خشت سوورکردنه‌وه (کوره خشت).

الْقَمْنَةُ: دِگوترئ: (هذا الأمر مقمنة
لذلك) ئەم کاره لایه‌ق و شیاو
بۆنه‌وه.

قَمَّةُ البَعِيرِ قَمَها: حوشرمکه سه‌ری
به‌رز کردمه‌وه ئاوی نه‌خواردمه‌وه.
قَمَّةُ الشَّيْءِ فِي الْمَاءِ: شته‌که له‌ئاومکه‌دا
جار هه‌بوو نقوم ده‌بوو جارێش
هه‌بوو دهردمکه‌وته‌وه ۵ دِگوترئ:
(قَمَّةُ الشَّيْءِ فِي الْمَاءِ).

قَمَّة: به‌سه‌رگه‌ردانی به‌ناو و لاتندا رۆیی و
نه‌یزانی بۆ کۆئ ده‌چێ.
قَمَّة قَمَها: نیشته‌یای خواردنی که‌م بوو.
تَقَمَّةُ فِي الْأَرْضِ: سه‌ری خۆی هه‌لگرت و
رۆیی.

قَمَتِ الْإِبِلُ قَمَوا و قَمَيَا: حوشرمکه
قه‌له‌و بوو.

قَمَى فَلَانٌ إِلَى الْبَيْتِ: فلانکه‌س جووه‌ ناو
خانوو.

قَمَى فَلَانُ الدَّارَ قَمَيَا: فلانکه‌س

خانومه‌کی مائی و پاکی کردمه‌وه.

أَقْمَى الرَّجُلُ: پیاومکه دوی کزو لاوازیی
قه‌له‌و بوو ۵ له‌مائه‌وه گۆشه‌گیر بوو
بۆ خۆپاراستن له‌فیتنه‌یی.

أَقْمَى عَدُوَّهُ: دوژمنه‌کی ژێربار کرد.
قَامَانِي الرَّجُلُ وَغِيْرُهُ: پیاومکه هاوړا بوو
له‌گه‌لم دا.

الْقَامِيَّةُ: ئافهرتی تی شکاو له‌ناخی
خۆیدا.

الْقَمَاءُ: ئەو شوینه‌ی خۆر لێی نادا.
قَمَّا الشَّيْءُ قَمَوا: شته‌که زۆر سوور بوو
(فهر قانی).

قَنَاتُ اللَّحِيَّةِ مِنَ الْخَضَابِ: موی ریش
به‌هۆی پۆیه‌کردن به‌ وسه‌ه ریش
بوو ۵ (قَنَاتُ أَطْرَافِ الْجَارِيَةِ بِالْخَنَاءِ)
ده‌ست و هاچی که‌چه‌که به‌خه‌نه
سوور بوو.

قَنَّا الْجُلْدُ: پێسته‌که خراپه‌ ناو ده‌باغ.
قَنَّا لِحْيَتَهُ: ریشی به‌و سمه‌ ریش کرد.
قَنَّا اللَّبَنَ: شیرمکه‌ی تێکه‌ل به‌ئاو کرد.
قَنِيَ الْأَدِيمُ قَنَوا: پێسته‌که گه‌نی، خراب
بوو.

قَنِيَ فَلَانٌ: فلانکه‌س مرد.
اَقَنَّا الْأَدِيمَ: پێسته‌که‌ی خراب کرد،
پزانندی.

اَقَنَّا الشَّيْءُ فَلَانًا: شته‌که له‌فلانکه‌س
نَزِيك بۆوه.

أَفْتَأَ فُلَانًا: فَلَانَكەسى گوشت، يان هەلى
نا بۆ کوشتن.

قَتَأَ: بۆ زېدىمپۇيى لەمانا (قَتَأَ) دى.

الْمَقْنَأُ: شوپىنىك خۇرى ئى ھەئەيى،
خۇر لىي نەدا.

الْمَقْنُوءَةُ: بەمانا (الْمَقْنَأُ) دى.

قَتَبَ الزَّهْرُ قَتَبًا وَقَتْرِيًّا: گۈلەكە پەردەى
خۇى درى و پشكوت.

قَتَبَتِ الشَّمْسُ: خۇر بەتەواوى ئاوابوو
ئاسەوارى ديار نەما.

قَتَبَ الرَّجُلُ فِي بَيْتِهِ: پياوگە چووۋە ناو
مالەكەى.

قَتَبَ الْعِنَبَ: ھەرچى زيان بەترييەكە
بگەيەنئ لىي كردموۋە.

أَقْتَبَ: خۇى لەفەرمانرپەوا يان
لەخاۋەن قەمرز شاردموۋە ۋ لە
رۇيشتن دا ھەنگاۋى فراۋانى
ھاۋيشتن.

أَقْتَبَ الْغَيْلُ نَحْوَالْعَدُوِّ: ئەسپ سوارەكان
كۆيۈۈنمۈۋە بۆئەۋەى ھىرش بەرن
بۆسەر دوژمن.

قَتَبَ الزَّرْعُ: كشت وگالەكە گۈلى كرد.

قَتَبَ الزَّهْرُ: گۈلەكە پشكوت، لەپەردە
ھاتەدەر.

قَتَبَ الْغَيْلُ نَحْوَالْعَدُوِّ: بەمانا (أَقْتَبَ) دى.

قَتَبَ شَجَرَ الْعِنَبِ: تولى زيادو بى
كەلكەكانى دارميۈمەكى بىرپىن ھەلى

پەرداۋتن.

تَقَنَّبَ فِي بَيْتِهِ: چووۋە ناو
خانووۋەكەيەۋە.

تَقَنَّبَ الْغَيْلُ نَحْوَالْعَدُوِّ: بەمانا (أَقْتَبَ) دى.
القَائِبُ: تەتەر، مرقۇقى خۆشپۇكە لە
شوپىنىكەۋە نامەۋ شتى ۋا بەرى بۆ
شوپىنىكى تر.

القَائِبُ: غونچە (ئەۋ پەلكە گەلايانەى
گۈلەكەيەن لەخۇگرتوۋە).

القَائِبُ: بەمانا (القَائِبُ) دى ۋ چنگى
شېر ۋ ئەۋ پەردەيەى كە
نېنۆكەكانى شېر دھارنەۋە.

قَتَابُ الْقَوْسِ: زۇي قەۋس و كەۋان.

القَتَبُ: كوندەۋ گۈپنى يان پەردەيەك
كە شت لەخۇ دىگىرى ۋ ۋەكوۋ
پەردەى داپۇشەرى چنگ و نېنۆكى
شېر ۋ پەردەى داپۇشەرى گۈلى
نەپشكوتوۋ ۋ ھەروا ناۋە بۆ نېنۆكى
شېر ۋ شىراعى گەۋرەى كەشتى.

القَتَابَةُ: بەمانا (القَائِبُ) دى.

القَتَبُ: رومكىكى سالانەى كشت وگالى
ليفييە لە پېپرى (القَتَيْيَةُ)
تويكەكەكى بادەدرى ۋ ھەبلى گوشى
ئى دروست دىگىرى.

القَتَبُ الْهِنْدِي: جۆرە رومكىكى
(قىنەبىيە) مادەى سىرپەرو
بېھۆشكەرى ئى بەرھەم دھېندىرى

پيئي دمگوترئ: حەشيشە.

القَنْبُ: كۆمەلانى خەلك ە ھەورى پرو
گەوال گەوال.

القَيْنَابُ: پېپوارو ھاتوچۆكەرى
بەپەلە.

القَنْبُ: شيوە قەمەزو بېزنگىكە
راوكەر نىچىرەكانى تىدەخا ە ھەروا
ناوہ بۆ كۆمەلە ئەسپ سوارىك
ژمارەيان لەخوار سەدەموەن و خۆيان
ئامادە دەكەن بۆ ھىرش بىردن
بۆسەر دوژمن ە (ك: مَقَاب).

القَنْبَرَةُ: بېروانە مادەى (القَبْرَةُ).

القَنْبِيطُ: قەرنىبىط، قەرابىط
رەمەككە دەكولتەندىرئ و دەخورئ.

قَنْبَعٌ فِي بَيْتِهِ: لەمالى خۆيدا ونبوو،
خۆى شارەدوہ.

قَنْبَعَتِ الشَّجَرَةُ أَوْ الْبَلَّةُ: درەختەكە
ھىشتا گولەكەى نەپشكوتووەو
غونچەن.

قَنْبَعٌ فَلَانٌ: فلانكەس رقى ھەلساو
رەمكى لاملى فش بوون.

القَنْبَعُ: پەردەى گول ئەو پەرانەى
دەورى غونچەى گول دەدەن پيش
پشكوتنى ە پەردەى گولە رەوك ە
پەردەى گولە گەنەو جۆ ە پياوى
كورتە بالاي ھىچ و ھوچ.

القَنْبَعَةُ: وەرەقەى لای خواروى گول،

بەرگى خونچە ە پەرۆيەكە تەنك
دەدورئ و لەبەر مندال دەكرئ.

قَنْبَلٌ فَلَانٌ: فلانكەس لەناو ھۆزو
خيلدا ژياو وازى لە گۆشەگىرى
ھيئا.

القَنْبَالُ: پياوى رق ئەستووور و بەھيزو
بەتوانا ە سەرزل.

القَنْبَلُ: كۆمەلە خەلك و ئەسپ سوار
كە ژمارەيان لەنيوان سى تا چل.

القَنْبَلُ: پياوى رق ئەستووور و بەھيز ە
كورى گەنجى سەرزل رۆح سوک.

القَنْبَلَةُ: بەمانا (القَنْبَلُ) دئ ە (ك:
قنابل)

القَنْبَلَةُ: تەلەو داويكە (ابو براقش)ى
پى راودەكرئ ە قەبارەيەكى

مەعدەنيە كلۆرە ناواخن دەكرئ
بە مەوادى تەقینەوہو دەھاوئىزئ

بەھوى تۆپەوہ يان بەدەست بە
كوردى پيى دەلئىن: بۆمبا بۆمب.

القَنْبَلَايَةُ مِنَ الْقُدُورِ: ئەو مەنچەلانى
خواردنى سى چل كەسى تيدا ئامادە

دەكرئ.

قُنْتُ قُنُوتًا: ملکہچى قەرمانى خودا بوو،
بەندايەتى خۆى بۆ خودا راگەيەند ە

دریژەى بەنوئىزو پارانەوہ دا.

قُنْتُ اللَّهَ: پابەندى بەندايەتى كردن و
خوداپەرستى بوو.

قَتَّتِ الْمَرْأَةُ لَزُوجَهَا: نافرته که گوی
بیستی فهرمانی می‌ردمکه‌ی بوو ۵
(فهی قنوت).

قُنْتُ قَنَاتَةً: که مخور بوو ۵ (فهر وهي
قیت).

أَقْنَتُ: له نویژدا زور پاووستا دریژدی
به پیوه پاووستان دا ۵ دریژدی به
غەزاکردن دا ۵ هموو سالی حەجی
کرد، ملکه‌چو پابه‌ندی فهرمانی
خودا بوو ۵ دوعای شهری له
دوژمنی کرد.

قَتَّتِ الْمَرْأَةُ لَزُوجَهَا: بۆ زمی‌ده‌پوی
له‌مانای (قَتَّت) دا دی.
إِقْتَنَّتْ: ملکه‌چ بوو.

القُنُوتُ: تاعه‌تو ملکه‌چی، دوعا کردن.
قَنَحَ الشَّارِبُ قَنَحًا: شله‌مه‌نی خۆرمه‌مکه
دوای تیر خواردنه‌وه له ناوو شتی وا
زۆری له‌خوی کرد بۆ زیاتر
خواردنه‌وه.

قَنَحَ مِنَ الشَّرَابِ: ناوکه‌ی هه‌لمیست.
قَنَحَ الْعَمَدَ وَالْفَصْنَ: لایه‌کی داره‌که یان
لقه‌که‌ی چه‌مانده‌وه و مکوو گۆجانی ئی
کرد.

قَنَحَ الْبَابُ: دارێکی تاشی و دمرگاه‌ی پی
به‌رز کرده‌وه.

أَقْنَعَ الْبَابُ: به‌مانا (قنحه) دی.
قَنَعَ الْبَابُ: گریژنه‌وه، یان کلیلی

دمرگاه‌ی چاک کرده‌وه.

تَلَنَعَ مِنَ الشَّرَابِ: شه‌رابه‌که‌ی
به‌ناپه‌دلی و له‌سه‌ر تی‌راوی
خواردنه‌وه.

الْقَنَاحُ: مه‌تال و په‌رده‌ی دمرگا.

الْقَنَاحَةُ: کلیلی‌کی دریژو خواره‌ بۆ
کردنه‌وه‌ی شت ۵ هه‌رپارچه‌ دارێک
بیخه‌یه‌ ژن‌ر دارێکی ترمه‌وه
بۆنه‌وه‌ی جم و جۆلی پی بکا و مکوو
گریژنه‌وه.

قَنَدَ السُّرِيقُ قَنَدًا: هه‌نگوین و پوخته‌ی
شیرینی کرده‌ ناو قاوته‌که‌وه.

أَقْنَدَ السُّرِيقُ: به‌مانا (قنده) دی.

قَنَدَ السُّرِيقُ: به‌مانا (قَنَدَه) دی.

القَنَدُ: هه‌نگوین و پوخته‌و پالفتی
قه‌صه‌بی شه‌کر که په‌ق بی.

القِنْدَارُ: مروفی گورج و گۆل ۵ حوشتی
خۆشپۆ.

القِنْدَةُ: کلۆشه‌کر پارچه‌یه‌ک له شه‌کر.

القِنْدِيدُ: گوشت‌راوی قه‌صه‌بی شه‌کر که
تونوو په‌ق بوو ۵ شه‌راب ۵ کافور ۵
عه‌نبه‌ر ۵ میسک.

قَنَسَ: دوای تاوان‌کردن تۆبه‌ی کرد.

قَنَسَ فِي الْأَرْضِ: ملی خوی له‌ پێگانا و
پۆیی و ناو‌پری نه‌دایه‌وه.

القُنْدُسُ: گیانه‌به‌رێسکه‌ په‌فتارو شپۆه
جرحه‌، له‌پێری (القندسية) توکن و

كلك بههيزه لهوالاتى نهوورپاو
 نه مريکاي باکوردا ههيه.
 قَنْدَلْ فلان: فلانکەس سەرى گەورمەيه
 بههيواشى و لهسەرەخۆ پۆيشت.
 القنَادِلْ: سەرزل.
 القَنْدَلْ: بهمانا (القنَادِلْ) دى.
 القَنْدِيلْ: چراپه که وهکوو نهستیره
 وایه، له ناو مپراستیدا پلێتهیه که
 ههیه، ئاو و زمینی تی دهکری و
 ههله مگیر سیندری.
 القَنْزَعْ: تووکی دهوران دهوری سەر
 نهو پهرو پۆلهی کۆبۆته وه بهسەر
 سەرى که له شیر و قوببه پرمویه.
 القَنْزَعَة: مووی دهوران دهوری سەر
 پارچه موو (گودله) که به سەرى
 مندا له وه دهیلدریته وه ناتاشری
 (ک: قنازع).
 القَنْزَعَة: بهمانا (القَنْزَعَة) دى
 نافرمتی زۆر کورته بالا
 پهرو پۆلی
 کۆبۆوه بهسەر سەرى که له شیر موه.
 اُقَنْسَ فلان: فلانکەس لافى
 وه جاخزادەبى لى داو یوخویشی
 خویرى و ههتیو مچیه.
 القَنْسْ: نهصل و بنهچه
 تۆقه سەر
 (ک: قنوس).
 القَنْسْ: پشانه وهی که م.
 القونس: پێشه سەر
 تۆقه سەرى کلاو
 خوزه
 نیسقانیکه له نیوان دوو
 گوێچکهی نهسپ دا بهرز هوه بووه

ناو مپراستی پێگا.
 قَنْسَرْتُهُ السَّنُ أَر الشدائد: سالانی ته مهن
 یان به لاو چورتم پیر یان کرد.
 تَقَنْسَرْ: پیر بوو جهستهی و پیکهاته وه.
 القُنَاسِرْ: به لاو ناخویشی.
 القَنْسَرْ: پیرو به سالاجوو
 کۆن.
 قَنْصَ الصَيْدِ قَنْصاً: نیچیره کهی راو کرد
 (فهو قانص).
 اِقْتَنْصَ الصَيْدْ: نیچیره کهی راو کرد.
 تَقَنْصَ الصَيْدْ: نیچیره کهی راو کرد.
 القَانِصَة من الطیر: چلیدانه، بهشی که
 له مه عیدمو تییدا خواردن وردو هاپ
 دهکری
 نه م چلیدانه بۆنه و
 بالندانهیه بزێویان دانه و پۆله و شتی
 وایه وه کوو مریشک و کۆترو نهو
 جۆره بالندانه
 ههروا له هه ندی
 گیان له بهری تریش دا ههیه که
 خۆراکیان شتی قورس بی.
 القَنْصْ: شه به که و داو.
 القَنْیَصْ: راوچی، شه به که و داو.
 القُنْصُلْ: ومکیل و نوێنه ری دهوله تی که
 له دهوله تیکی تر دا پله و پایه ی
 له خوار سه فیر مویه، کاروباری
 سیاسی و بازرگانی و رۆشن بیری و
 پهرو مرده بی له و ولاته دا سهرو کاری
 دهکا
 (بنت القنصل) جۆره
 پوه کیکی (السوسبیه) له ولاتی
 میصر ههیه.

القُنْصُلِيَّة: سهفارمخانه، شوپنی رسمی
فونصول.

قَنْطَ قَنْطَ: نانومید بوو به ته وای لی
نانومید بوو.

قَنْطَ قَنْطَ: نانوما: نانومید بوو.

اَقْنَطَ: نانومیدی کرد.

قَنْطَ: به مانا (اَقْنَطَ) دی.

قَنْطَر: لادی به جی هیشت بوو به

شارنشین ۵ دمو له مهنسبوو بوو

به خاوهن پارو پولی زور.

قَنْطَر علینا: زور مایه ووه له شوپنی

خوی نه جولا.

قَنْطَر البناء: خانومگی له شیوهی

که وانه بی درست کرد.

القِنْطَار: نامیرکی پیوانه بییه

به گوپری ولات پیوانه که دی دگوپری

له ولاتی میصر دمگاته ریطل ۵

واته: (۴۴,۹۲۸ کغم) ۵ مال و سامانی

زور ۵ (ك: قناطير).

القنطرة: پردی که وانه بی که به سهر

روبارموه درست دگرئ بو

په پینه ووه به سهری دا.

المَقْنَطَر: (بناء مَقْنَطَر) باله خانه یه کی

که وانه بییه په نجرمو دمرگاو

دیگوراتی که وانه بی درست کراوه.

القناطير المقنطرة: مال و سامانی زورو

سهریه ک نراو.

قَنْعَت الإِبِلُ والغنمُ قَنْعاً: حوشترو مهر

بزنه کان گه پانه ووه بو ناغل و

ته ویله ی خویان.

قَنْعَت الشاة: مهرکه گوانی بهرز

بوونه ووه

قَنْعَ فلان قَنْعاً: قمناعه تی بهشتی که م

کرد ۵ به بهشی خوی پازی بوو ۵ (فهر

قانع وقیع).

قَنْعَ الى فلان: بوی ملکه چ بوو که وته ژیر

رکیفی فلانکه سه ووه.

قَنْعَ قَنْعاً وقناعة: پازی بوو به ووهی پی

درا ۵ (فهر قانع).

اَقْنَعَت الشاة: به مانا (قَنْعَت) دی.

اَقْنَعَ البعير: حوشرکه سهری راکیشا

بو لای هموزمکه بوئه ووهی ناو

بخواته ووه.

اَقْنَعَ فلان بيديه في الصلاة: فلانکه م

همردو دست خوی بهرز کردنه ووه

بو لای ناسمان و داوی په حمو

بهزمی له خودا کرد.

اَقْنَعَ فلاناً الشيء: شته که فلانکه سی

پازی کرد.

اَقْنَعَ الإِبِلُ والغنم: حوشترو مهر

بزنه کانی پومو له مورگا نازوتن ۵

یان بهرمو ناغل و ته ویله ی خویان

ناپاسته ی کردن.

اَقْنَعَ رأسه وعُنقه: سهری بو ناسمان

بهرز کرده و داماوی خوی رانواند.

زهللی و دامای خوی رانواند.

أَفْتَحَ خَلْقَهُ وَفَتَحَ دَمِي وَفُورِگِي بَهْرَز

کردنه و ده بونه و شتی کی

له شله مهنیه که ده ست بکه وئ

بیخواته و ده.

أَفْتَحَ الْإِنَاءَ: قاپه که ی خوار کرده و ده

بونه و ده نه و تییدایه روی بکا.

قَتَعَهُ: رازی کرد.

قَتَعَ الْمَرَأَةَ: چارشیه و له بهر نافرته که

کرد.

قَتَعَ رَأْسَ الْجَبَلِ: جووه سهر تۆپه لاک

کیومه که.

قَتَعَ فَلَانًا بِالسَّيْفِ أَوْ السَّرَطِ أَوْ الْعَصَا:

به شمشیر یا به قامچی یا

به عصا فلان که سی داپلوسی.

تَقَنَّنَ: به ناچار ی قهناعتی به سهر

خوی دا هینا و خوی به چارشیه و

شتی و داپوشی.

تَقَنَّنَتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که چارشیه و

پوشی.

تَقَنَّنَ فِي السَّلاح: چه کی له خو به ست.

إِفْتَتَحَ: به مانا (قَتَعَ) دئ.

إِفْتَتَحَ بِالْفِكْرَةِ أَوْ الرَّأْيِ: قهناعتی

به فیکره و پو بوجوونه که کرد.

الْقَانِعُ: خزمه تکاری گهل و

شوینکه و تهی گهل و نه ته و ده

به گریگرای نه وان.

القِنَاعُ: سهرپوش و چارشیه و

ههرشتیک نافرته سهری خوی پی

داپوشی و په ردهی دل و پیری و

موسپی بوون و ههرشتیک

پوخساری پی داپوشی.

القِنْعُ: چه ک و سیلاح و سه به ته و

سه له و شتی و که له پرزی دره ختی

خورما دروست بکری و نانی له سهر

ده خوری یا میوه ی تی ده کری و

پیده شت و زمویه کی ده شته

ده که و یتنه نیوان لمبه لان و دره ختی

تیدا دپروئ و لمبه لانی ته باره

به ستوو رهق بوو و بنه چه و بنه ما و

(ك: أَقْنَعَ وَقْنَع).

القِنْعُ: زوپنا و ههرشتیک قوی پیدا

بکه ی و دهنگی ئی بی.

القُنْعَانُ: (رجل قُنْعَان) بیاویکه گوئی ئی

پادمگیری و پپوا به قهضا و حوکی

ده کری و که سیک به که م رازی بی و

قهناعت بکا.

المُقْنَعُ: عادل و راستایک شایه تی دانی

رمت نه گریته و ده پو بوجوونیک

جیگی رزمه ندی خه لک بی.

المُقْنَعُ: که سیک چه ک و سیلاحی له خو

به ستبی و زری پو شیبی، که سیک

جهسته ی خوی به زری داپوشیبی و

بارى و چلكن بوو.
 قَنِمَ الطَّعَامُ وَاللَّحْمُ وَغَيْرُهُمَا: خواردن و
 گۆشتهكه بۆگهن بوو كه لىكى نهما
 تِيكچوو ۵ (فهر قِيمَ و اَقنم).
 الاَقنوم: نهصل و بنه ما ۵ (ك: اَقانيم).
 الاَقانيم الثلاثة عند النصارى: برىتين
 له: (باوك و كوپ و جوبرائيل).
 القَنَمَةُ: خلتنه و پلتهى زميت و پړون.
 قَنُّ الشَّيْءِ قَنًا: چاوى بهدوادا گيړاو لىلى
 وردبؤوه.
 قَنَنَ: ياساى دانان.
 اِثْنُ قَنًا: كۆيلهى بۆخوى پهيدا كرد ۵
 سهرى داخست و بيدهنگ بوو.
 اِثْنُ الرُّحُلُ: كهزاومكه لهسهر پشلى
 حوشترهكه مايهوه.
 اِسْتَقَنَ بِالْأَمْرِ: تاييهت بوو بهكارمكه ۵
 لهگه ل مهروپوزنهكانى خوى
 دامايهوه بؤنهوهى سود له
 شيرمهكهيان بكا.
 القانون: پيؤمرى ههموو شتيك و
 رېيازو كهئالتهكانى؛ قانون و ياسا ۵
 ههروا ناوه بؤ ئاميرىكى موسيقا.
 القُنَانُ: قولى كراس ۵ بؤنى بن ههنگل.
 القِنُّ: كۆيله، نهو كهسهى باوكيشى
 كۆيله بوويى.
 القُنَّةُ: (قُنَّةُ كُلِّ شَيْءٍ) سهرانسهر و
 تۆپهلاكى ههموو شتيك.

قِنَاعَى لهسهر كردبى ۵ كهسيك
 كلاو خودهى لهسهر نابى ۵ دهمو
 چاو داپوشراو
 قَنِتَ الْأَذُنُ قَنَفًا: گوڤى گهورمو رېمبو
 بهرمو پيش هاتوون (فالرجلُ اَقنف)
 و (المراةُ والأذنُ قنفاء).
 اَقْنَفَ: بوو بهخاوون سوپاى زور ۵
 گوڤى شوړ بوون.
 القِنَافُ: لوت زل لوت كهشكول ۵
 سهرزل، پيش پان، پيش زل.
 القَنِيفُ: كۆمه لىك ئادهميزاد ۵ ههورى
 باراناوى، ههورىك بارانى زور پى
 بى ۵ پياويك كه مخور بى ۵ (ك:
 قَنَفَ).
 تَقَنَفَ القُنْفُذُ: ژيشكهكه خوى
 ويكه پينايهوه.
 القُنْفُذُ: ژيشك؛ دمعبايهكى شيردوره،
 جهستهى چقلى تيزى پيوه هه
 خوى خر دمكاتهوه وكموو تۆپ ۵
 بهم چقلانه خوى له دوژمنهكانى
 دهپاريزى ۵ شوپنيك روهكى تيدا
 باهه لىراوى لى بروى ۵ دهشگوترى:
 (هو قنفذ الليل) نهوه ژيشكى شهوه
 چونكه ژيشك بهشهوه لهههولى
 بهدمسته پينانى بزيوى خوى دايه.
 قَنِمَ الْفَرَسَ وَغَرَهُ قَنَمًا: نهسپهكه شهونم
 لىلى دا دوايى تهپ وتۆزى بهسهردا

دمگوترئ: (قَنِيْ بِالْشَيْءِ) بهشته که پازی
بوو.

قَنِيْ الْأَنْفُ قَنَاءً: لوت ناومرپاستی بهرز
بوؤده، کونه گانی بجوک و تهسک
بووندهوه.

قَنِيَتْ الشَّجَرَةَ: درهخته که دریزبوو ه
(فهر أفتى وهي قنواء).

قَنِي الْحَيَاءَ قَنَاءً: پابهندی شهرم و حهیا
بوو.

القواهر: کیوی بهرز.

القَهْرَةُ: دمگوترئ: (أخذت فلاناً قَهْرَةً)
بهناچارایی فلانکهسم گرت ه (هو
قَهْرَةَ النَّاسِ): نهو دمتوانئ ستم و
زولمی کهسانی دی هه لگرتئ.

القَهْرَةُ مِنَ النَّسَاءِ: نافرمتی شهرانی و
چهقاودهسوو.

القَهَارُ: ناویکه لهناوه جوانه گانی خودا
ه بالأدهست و زال که کهس دهستی
بهسهردا نهروا.

القَهْرُمُ: پیایو کورتهبالا.

القَهْرَمَانُ: نهمینداری تایبهتی پاشاو
وهکیل و کلیل دارو بهرپژومهبری
کاروبارمگانی و مال و سامانی و
خمرچی و داهاتی.

القَهْرَمَانَةُ: نافرمتی خان ومان و کابانی
دهست رهنگین و بهرپژومهبری
کاروباری ناومال.

القِنَّةُ: پتهوی حهبل یان پتهوی
حهبلی لیف (گوش).

القَيْنِيَّةُ: سوراچی و گوژه کهلهشوشه
بی و شهرابی تیدا بی.

القِنَقِنُ: نهاندازیاری شارمزا له بواری
ناوی ژیرزموی و هه لکهندنی بیرو
شتی وا.

قَنَا لَوْنِ الشَّيْءِ قَنَاءً: شته که زور سوور
بوو.

قَنَا فَلَانًا: بؤ فلانکهس سهرچاوه ژیانیکی
بؤ دیاری کرد بؤنهوهی قنیاتی بی بکا.
قَنَا فَلَانًا قِنَاوَةً: پاداشی فلانکهسی دایهوه
قَنَا اللَّهَ الشَّيْءَ قَنَاءً: خودا شته کهی ومدی
هینا.

قَنِي الشَّيْءَ قَنِيًّا: شته کهی کهسب کردو
کوی کرددهوه.

قَنِي الْقَسَمَ وَغَيْرَهَا: مهرو بزنه گانی
وهرگرتن بؤنهوهی بهختیویان بکاو
سوود له بهرو بوومیان وهریگری نهک
بؤ بازرگانی و جه له بجهیتهی.

قَنِي فَلَانًا: فلانکهسی پازی کرد.

قَنِي الْحَيَاءَ فَلَانًا: شهرم و حهیا وای له
فلانکهس کرد کهخوی له زور شت
گیرپایهوه.

قَنِي فَلَانَ الْحَيَاءَ: فلانکهس شهرمی
بهخوی بوو، پابهندی حهیا بوو.

قَنِي فَلَانَ قَنَاءً: فلانکهس پازی بوو ه

تَقَهَّرَ: به مانا (فَهَر) دئ ۵ به تیشکاوایی
پاشه و پاش کشایه وه.

القَهَّار: به ردی زور ره ق و لووس که
به ردی تری پئ دمشکیندرئ.

القَهْقَرَى: گهرانه وه بؤ دواوه ۵
دمگوترئ: (فلان یمشی القهقري)
فلانکس پاشه و پاش دمگهرپته
دواوه.

القَهْقَرَةُ: (حِنطَةُ قَهْقَرَةٍ): گهمیکه دواى
سه و زیوون رهش هه لگه را.

قَهْقَه قَهْقَه: پیکه نی و له قاهای
پیکه نینی داو قاهای بیسترا.

قَهْلَ جَلْدُهُ: پیستی وشک هه لاتو و ته رایى
تیدا نه ما.

قَهْلَ فلان: فلانکس جهسته ی به ناو
رانه هاتوو و جهسته ی خوی پاک
نه کردو ته وه ۵ به خششه که ی به که م
زانی و کوفرانی نیعمه ته گانی کرد.

تَقَهَّلَ: پیستی وشک بؤ وه ته ندروستی
تیک چوو.

تَقَهَّلَ فلان: فلانکس جهسته ی به ناو
ناشنا نه بووه خوی پاک و خاوین

رانه گرتوو ۵ به هیواشی رپوی ۵
شه کواى حال و وزعی خوی کرد.

تَقَهَّلَ صَوْتُهُ: دهنگی نزم نه رم بوو.

قَهْمَ قَهْمًا: نیشتیای خواردنی که م بوو
به هوئی نه خووشی یان هوکاری تر

نارمزوی خواردنی لاواز بوو ۵ (فَهَر
قَهْم).

أَقَهَمَ عن الشَّيْءِ: بیزی له شته که هه لسا
ناخووشی ویست.

أَقَهَمَ عن الطعام والشراب: نارمزوی
خواردن و خواردنه و مکه ی نه بوو.

أَقَهَمَ السماءَ: ناسمان ساو بوو هه وری
پیومنه مان.

أَقَهَمَ في الشَّيْءِ: بی موبالاتی
له شته که دا کرد.

قَه قَهًا: پیکه نی.

أَقهى فلان: به رد موام بوو له سمر
خواردنه و ی قاوه.

أَقهى عن الطعام: خوی له خواردنه که
گرتوو وه و هزی ئی نه بوو نارمزوی
خواردنه که ی نه کرد.

القَهْرَةُ: شراب ۵ شیرى ساغو و بی غه لو
غش ۵ قاوه و چا ۵ بؤن و به رام ۵
شوینی قاوه خواردنه وه، قاوه خانه و
چاپخانه.

القهى: شوینیکی گشتیه و تیددا چا و
قاوه و ناو پیشکesh دمکری.

قَهِي قَهِيًا: نارمزوی خواردنی نه بوو ۵
دمگوترئ: (قَهِي عن الطعام والشراب).

قَهِي الشَّيْءُ فُلانًا عن الطعام: شته که
فلانکس ی له خواردنه وه گیراپه وه.

قَاب الأرضَ قَرَبًا: له زمه یه که دا چائیکی

کهوانهیی هه لکه‌کهند.

قَاب الطائر يَنْضَتُهُ: بالندمکه هیلکه‌که‌ی

شکاند بوئه‌وه‌ی بی‌چومکه‌ی سمری

له‌هیلکه‌ی بجر وکی.

تَرُبُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی له‌ پشه‌وه

هه‌لکه‌کهند

قَرُبُ الأرض: له‌ زمویه‌که‌دا چالیک‌ی

کهوانه‌یی هه‌لکه‌کهند.

قَرُبُ الجَرْبُ جِلْدُ البعير: گروپیه‌که‌ وای

له‌ بیستی حوشرمه‌که‌ کرد په‌له‌په‌له‌

توکی هه‌لومری و بروتیت‌وه.

إنْقَابُ المكان: شوینه‌که‌ په‌له‌په‌له‌ی

پوته‌نو و بی‌دارو درمخت و گز و گیا

بوو.

إنْقَابَتُ الأرض: له‌ زمویه‌که‌دا چه‌ند

چالیک‌ی خپرو کهوانه‌یی

هه‌لکه‌کندرا.

إنْقَابَتُ البَيْضَةِ: هیلکه‌که‌ شه‌ق بوو

شکا.

تَقَرَّبَتِ الأرضُ أَوِ البَيْضَةُ: به‌مانا

(إنْقَابَت) دئ.

تَقَرَّبَتِ مِنْ رَأْسِهِ مَوَاضِعُ: چه‌ند

په‌له‌یه‌که‌ له‌سمری توکی هه‌لومری

که‌چه‌ل بوو.

تَقَرَّبَ الْأَسَدُ مِنَ الْحَيَاتِ: په‌شمارمه‌که

تویزی هری دا.

القَائِبَةُ: بی‌چو.

القَابُ: نه‌ندازه‌ ه‌ له‌موس دا نیوانی

شوین دست و کوتایی لایه‌کی

کهوانه‌که‌ ه‌ دمگوتری: (بینهما قَاب

قَرَسٍ) واته: نیوانیان زورکه‌مه‌و

دووشته‌که‌ زور لَيْك نزیکن ه‌

قورشان دم‌فرموی: ﴿فَكَانَ قَابَ

قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾.

القُرْبُ: هیلکه‌ ه‌ جوجک ه‌ (ك: أقواب).

القُبَاءُ والقَوْبَاءُ: نه‌خوشییه‌که‌ توشی

جه‌سته‌ ده‌بی پیست وای دم‌کا

مه‌یله‌و گپوی بی‌و توکی لی

هه‌لومری و بروتیت‌وه.

القُوْبَةُ: به‌مانا (القرباء) دئ ه‌ توکی

هیلکه‌.

القُوْبَةُ: به‌مانا (القرباء) دئ ه‌ که‌سیک

نیشته‌جی بی‌و له‌شوینی‌ک و

نه‌جولئ.

القُوْبِيُّ: که‌سیک گوشتی فروجو بخوا،

زور حمزی له‌خواردنی گوشت

فروجو بی.

قَاتُ الرَّجُلِ: نه‌وه‌نده‌ی خواردن دا

به‌بیایمه‌که‌ له‌برسا نه‌مری ه‌ به‌خیوی

کرد.

أَقَاتُهُ: بزیوی بی‌دا.

أَقَاتُ الشَّيْءِ: توانای به‌سمر شته‌که‌دا

شکاو پی ویرا.

أَقَاتُ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی کرده‌ بزیو.

إِقَاتُ النَّارِ: داری تری خسته‌ سمر

ناگرهکهو بلّیسهی ناگرهکهی خوښ
کرد ۵ به هیواشی فوی له ناگرهکه
کرد.

تَقَوْتُ بالشَّيْءِ: شتهکهی خوارد.

إِسْتَقَاتَهُ: داوی بزوی لی کرد.

الْقَاتُ: پومککه له پیری (السلسیة)
بؤ سود وهرگرتن له گه لاکه
درویندری، گه لاکه به سهووی
دهجوری که میکی بیدار که ره ویه
به لام زوره کهی سرکه رو موخه دیره
۵ شوینی سهرمکی ولاتی حبه شهیه
۵ به زوری له ولاتی یه مهن
درویندری و پیی ده لین: (شای
العرب) ۵ جای عمر ب.

القَائِتُ مِنَ الْعِيشِ: ژیا نی نه مرو نه زی
۵ ژیا نی کیفایه ت.

القوت: بزوی نهو به شه خواردن و
خواردنه و دی جهسته ی ناده میزاد
خوی پیی دهگری و پیداویستی
جهسته ی پیی دابین دهگری.

أَلْقَيْتُ وَالْقَيْتَةَ: به مانا (القوت) دی.

الْقَيْتَةُ: ناوی که له ناوه جوانه گانی
خودا، واته: بزوی دمری هه موو
گیانله به ریگ و به دهسه لات به سهر
هه موو شتیک دا.

قَادَ الدَّابَّةَ قَرْدًا وَقِيَادًا: له پیش
ولاخه کهوه رپوشت و ههوسارمکهی

گرت و راپکیشا.

قَادَ الْقَاتِلَ إِلَى مَوْضِعِ الْقَتْلِ: بکوژمکهی
برده شوینی کوشتنه که.

قَادَ الْجَيْشَ: سهر و کاری سوپای کرد.

قَوْدَ الْفَرَسُ وَغِيْرَهُ قَرْدًا: نه سپه که پشت و

ملی در یزبوو ۵ (فهو اقود و هی قوداء).

اَقَادَهُ خَيْلًا: نه سپی کی دایه،
ههوسارمکهی راپکیش.

اَقَادَ الْقَاتِلَ بِالْقَتْلِ: بکوژمکهی
کوشته وه له تو لهی کوژراوه که دا.

اِقْتَادَ الدَّابَّةَ: ریشمه ی ولاخه کهی
راکیشا.

اِقْتَادَ الثَّبْتُ الثَّرْوَةَ: که له گا کیویه که
بونی پوه که که کاری تیکرد و بوی

جوو بیخوا.

اِنْقَادَ: بؤ موتا و دهی (قاد) هاتووه ۵

ملکه چ و زه لیل و ژیربار بوو ۵
ملکه چی نیشه که بوو.

اِنْقَادَ الطَّرِيقَ: رینگاکه ناسان و راست
بوو.

تَعَارَدَ الرِّجْلَانِ: دووپاوه که زوریه
خیرای پی رپوشتن، هه ره که یان
دهیه ویست پیش نهوی تریان
بکه وی.

تَعَارَدَ الْإِبِلُ: حوشره گان ریزبان
به ست و به شوین یه گدا رپوشتن.

تَعَارَدَ الْمَكَانَ: شوینه که تهخت و ریک
بوو.

- استقادت الدأبة: ولاخهكه بهدوو
 قهتارچهكهی دا رۆیشت.
- استقاد فلان: فلانكەس زەلیل و ملکهج
 بوو ە دەگوتری: (استقاد له).
- استقاد الأسیر: داوای گەرد دیلهكه
 لەحیاتی کوژراوكهی بکوژریتەوه.
- استقاد فلان من آذا: فلانكەس تۆلهی
 لەو كەسه ستاندموه كهزانی
 پینگەیاندیوو.
- الأقود من الناس: كەسیكه كەروی
 كرده شتێك هەرگیز پشتی تی ناكا
 ە ئەسپی پامكراو و ژێرباركراو ە
 ئەسپی پشتو مل درێژ ە پیاوی مل
 ئەستوو ە كێوی بەرزو سەرگەش.
- القائد: كەسیك پابەراییەتی سوپا بكا ە
 كەسیك سەروكاری تیمێکی
 مۆسیقاژەن بكا ە (ك: قادة وقراد) ە
 هەر زەوییەك پان كێوێك
 درێژیوووبیتەوه.
- القائدة: تەبۆلكە لەسەر زەوی درێژ
 بووبیتەوه.
- القود: (فەرس قۇود) ئەسپیکی سەر
 نەرمو بارخۆشه.
- القاد: ئەندازە ە دەگوتری: (هو مني قاد
 رمح) ئەو لەمنەوه ئەندازە
 پمبێك دووره.
- القود: كۆمەڵە ئەسپێك لەگەڵ قافلەو
- كاروان دا ئی دەخوپردین كەس
 سواریان نابێ بۆ ئیحتیات و سپێرو
 كاتی پێویست هەڵدەگیرێن.
- القود: تۆلەستاندن لەتاوانكار.
- القواد: گەواد؛ ئەو كەسە دەلالی
 نیوان ئافەرت و پیاوێكە بۆ داوێن
 پێسی و بەردپوشتی.
- القياد: ئەو پەت و حەبلە و لاخی پێ
 پادەكێشری ە دەشگوتری: (فلان
 سلس القياد) فلانكەس بارخۆشه و
 بەئارمۆزی تۆ هەلس وگەوت دەكا ە
 (أعطى فلان القياد) فلانكەس ملکهج
 بوو.
- القيد: (فەرس قيد) ئەسپیکی سەر
 نەرمو هەوسار خۆشه.
- القيدة من الإبل: ئەو حوشترە دەرێ
 بۆ ئەوهی پراوی نیجیری پێ بکری ە
 حوشترێك نیجیری پێ
 هەلخەلەتێندری، هەروا دەگوتری:
 (بعير قيد) حوشترێکی پامکراو و
 بارخۆشه.
- القادة: دەگوتری: (أعطاه مقادته) بۆی
 ملکهج بوو.
- القود: گورپس و حەبل كە و لاخی پێ
 كێش بکری.
- القود: كێوی درێژموبوو.
- قار قسرا: لەسەر سەرپەنجە رۆیشت

بۆنەۋەدى تەپەي قاچى نەپەۋ پىيى
نەزاندىرى.

قار الصيد: فيلى له نيچيرمكه كرد.

قار الشئى: كونيكي كهوانه مېي
لەناومپراستی شتەكە كرد.

قار الصيية: كچۆلەكەي خەتەنە كرد.

قور قوراً: كوير بوو ۋ (فهر اقور وهي
قوراء).

قورت الدار: خانووۋەكە فراوان بوو
(فهې قوراء والبيت اقور).

قور الشئى: كونيكي كهوانه مېي
لەناومپراستی شتەكە كرد.

تقور: بۆ موتاۋمەي (قور) دى.

تقور السحاب: ھەۋرەكە
پەلەمپەلەبۈۋىن و ليك بلاۋ بوۋىن.

تقورت الحية: مارەكە پاپۇكەي بەستو
خۇي كۆكرەدەۋە.

اقور فلان: ھالانكەس پىستى گىرۇبۈۋ
پشتى جۇمايەۋە.

اقور الجلد: پىستەكە گىرۇبۈۋ
ۋىككەتەۋە.

اقورت الارض: زەۋپىيەكە رومكى تىدا
نەماۋ بوو بەسۈتەمەرۋ.

الاقور: دىگوتىرى: (لقت منه الاقورين)
لەۋە توشى بەللى سامناك بوۋم.

القار: قىر، زەفت ۋ بېروانە ماددى (زفت)
ۋ (يوم ذي قار) پۇۋىكە خىللى بەنو

شەيبان لەباشورى شارى كوفەي
ئىستا توشى شەپ ھاتن و
سەرگەۋتن.

القارة: كىۋى پچكۆلەي رەشى كەۋانەيى
كەبەرەۋ ئاسمان منارە ئاسا
ھەلجۈبى ۋ گىردۆلكە ۋ زەۋپىيەك
بەردى رەشى تىدايى ۋ ھۆزىكى
عەرب بۈۋىن لەسەردەمى نەزانىدا
بەتير ئەندازى چاك بەناۋبانگ
بۈۋىن ۋ لە پەند دا ھاتوۋە دەلى:
(قد أنصف القارة من رماها).

القواراة: نەۋەدى لەپۇشاك
دەنۈشتىنەرتەۋە لەسەرە پىرۇۋ
شتى ۋا ۋ نەۋەدى لەئەملاۋ ئەۋلاي
شت دىمىرپىر ۋ نەۋەدى لەكاتى
ھەلگۆلىنى دارو كۈلەكەۋ باينجان
دا دىمىرەپىندىرى.

المقورة: ئامىرى ھەلگۆلىنى باينجان و
شتى ۋا.

قور الثبت: رومكەكە زۇر بوو.

تقور البيت: خانووۋەكە پوخا.

القور: تەبارە لىي بەرز ۋ (ك: اقواز و
قىزان).

قورع: بېروانە ماددى (قزع).

قاس الشئى على غيره قوساً وقياساً:
شتەكەي بەشتىكى تر مەزەندە كرد ۋ
شتەكەي بەنەندازمى شتىكى تر ديارى
كرد.

قَوَسٌ قَوْسًا: پشتی کۆم بوو ۵ (فهر أقرس وهي قوساء).

قَوَسٌ الشَّيْءُ: شتهکه کهوانهیی بوو، چهمايهوه ۵ دهگوترئ:

قَوَسٌ الشَّيْخُ: پیرهمیردهکه پشتی کۆم بوو

قَوَسٌ السَّحَابَةُ: هورهکه دایکرده ریژنه ی باران.

قَوَسٌ الشَّيْءُ: شتهکه ی ومکوو کهوانهیی لیکرد.

تَقَوَسَ الشَّيْءُ: بهمانا (قَوَسَ) دئ.

تَقَوَسَ قَوْسُهُ: کهوانهکه ی لهشان کرد.

تَقَوَسَ الشَّيْبُ فَلَتَأَ: نیشانه ی پیری و

موی سپی بهناو سهرو پشی

فلانکس دا بلاو بۆوه، یان موی

سپی و رمشی پهکسان بوو سهرو

پشی ماش وبرنج بوون.

الْقَوْسُ: تهپۆلکه لب و تهباره لب ۵

پۆژگاری قورس و پر لهچورتم و

نارچهته ۵ (لیل أقوس) شهوی زۆر

تاریک.

القَوْسُ: کهوان؛ نامیرکه نیو

کهوانهیی لهسه ر شیوه ی نیوه

هیلال تیری پی دههاویژرئ ۵ (ك:

أقواس وقسی) ناوی بورچیکیشه

لهناسمان، کهبریتیه له نۆیه م بورج.

قوس قزح: کهوانهیه که لهبه رزایی دا

دروست دمبی پاله نزیك زموی باران

لیسراو و هه لپژانی باران و ئاو له

ئاومرپژموه، لای ئاسویشی بهرامبهر

تیشکی خۆر دمبی بهشیومه یهکی

کهوانهیی و بهچهند رهنگی جیاجیا

کهناکامی رهنگدانموی تیشکی خۆر

کهله پپژو ورده بارانی هه لپژاو دهدا

پهیدا دهبی.

قوس النصر: بریتیه له کهوانهیهکی

گهوره لهسه ر پێگای گشتی و بهشیوه ی

کهوانهیی و بهگلۆپ و ئالای ولات

دهرازیترتسه وه بهیۆنه نیشتمانی و

نهتهواپهتیهکانهوه، یان بههوی هاتنی

پیاویکی گهورموه بۆ نه وه دهفه ره،

زۆربه ی کاتیش ئاماژه بهو بۆنانه وه

دهکرئ لهپێگای نوینی لافیته و شتی

واوه.

القَوْسُ: خهلوختخانه ی رهبه ن و پیاوه

ئایینییه مهسیحیهکان ۵ گوخته ی

راوکه ر.

القَوْسِيُّ مِنَ الْأَيَّامِ: پۆژگاری دریز ۵

پۆژگاری پرتهنگ و چه لهمه ۵ ولاتی

دوو ر.

القَوَاسُ، وَالْقِيَّاسُ: ومستای کهوان

دروستکه ر کهوانساز ۵ کهوان لهشان،

کهوانچی.

القَوَاسُ: ئهوکهسه ی نهسپ دمنیرئ بۆ

پیشپکئ.

قمص

مقلاع

قلم

قنبارة

قالب

قلب

قنبر

مغرد

مقح

قوس

قنينة

قنيط

قنار

مقل

قنادة

قانون

قوة خيل

قنديل

قمع الخياط

قمع

قمع البوط

قنقاس

قنقاس رومي

قنب

قنعة

قنا

قنب

قنبرية

قنبرية

قنبط

قنح

قنادة

قنديبة

قنكريون صغير

قنكريون

قنب

قنبروس

قنا

قنري

قنافة

قناسة الطير

قنوسة

قنق

أنقليس

قنم

قنا

قنل

قنعد

قنفر

قندس

المِقْرُسُ: تیردان ۵ حەبلیکە لە شوینی
پیشپیکێ دا ئەسپەکانی پێ ریز
دەکرێن ۵ ئەو شوینی ئەسپەکان
لێیەو دەست دەکەن بە غاردان
لەگۆرمپانی پیشپیکێ دا.

تَقْوَصَرَّ: بڕوانە مادی (قصر).

القَوَصَرَّة: بڕوانە مادی (قصر).

قَاضٍ البناءِ قَرَضًا: خانووەکی هەلومشاند،
دەشگوتری:

قَاضٍ الحِیمَةِ: چادرمەکی هەلومشاند.

قَرَضَ البناءُ: بەلەخانەکی پوختە ۵
دەشگوتری:

قَرَضَ الصَّفوفَ والمَجَالِسَ: ریزو
پەکیەتی و ئەنجومەنەکانی لێک
هەلومشاندن.

بنی فلان ثم قرض: فلانکەس کاری
باشی کردو دواوی خرابی کرد.

إنقاض البناء: بەلەخانەکە پوختە ۵
دەشگوتری: (تقوضت الصفوف
والمجالس) پۆل و کۆمەڵە و
ئەنجومەنەکان لێک هەلومشان.

إنقاض فلان: فلانکەس هات و پۆیی و
جیگەر نەبوو.

القَوَط: جەلەبە مەرو بزن ۵ (ك:
أقراط).

الطَّطَّة: زەمبیلە و بەرچەنی گەورە،
قەرتالە، سەبەتە.

القُوْطَةُ: تەماتە.

القَوَاط: شوانی جەلەبە مەرو بزن.

قاع فلان قَرَعًا: فلانکەس پاشەوپاش
کشایەو، چوو و دواو.

تَقَوَّعَ فلان: فلانکەس لە پوشتن دا
لەرەلەری کرد و مگوو ئەو
بەشوینیکی چقلا دی بڕوا.

تَقَوَّعَ الحِرْبَاءُ الشَّجَرَةَ: حیرباکە چوو
سەر درەختەکە.

القَاعُ: دەشتایی و زەوی نەرمان و
دەوران دەوردارو بە کێ و گردۆلکە
۵ کەلەهەموو لایەکەو ناوی بۆدی و
تییدا کۆدەمبیتەو دواوی گیاو گزی
باشی تییدا دەپۆی.

القاعة: (قاعة الدار) بەربیللاو حەوشە
خانوو ۵ هۆلێک جیگای خەلکیکی
زۆری تییدا بیتەو و مگوو هۆلی
موحازەرە ۵ هۆلی کۆنگرە ۵ (ك:
قاعات).

القَوَاعُ: کەروپشکی نیر.

قاف أثر: شوین پێی ئەوی هەلگرت بەدو
ئەودا پۆیی ۵ (فهو قائف) ۵ (ك: قافة).

إقتاف أثر: شوین پێی ئەوی هەلگرت.
تَقَوَّفَ أثر: شوین پێی هەلگرت ۵
بەدوی دا پۆیی.

تَقَوَّفَ فلاناً: قەسی فیری فلانکەس کرد
دەزێ دادا، وتی ناوا و ناوا بلی.

(أَمْ قَوْلُكَ).

الْمَقُولُ: كهسيك زوربهی سمری توکی

پتوه نهبی.

قَوَاتِ الدَّجَاةُ: مریشکه که قافای کرد

کاره گاری کرد.

قَوَّتِ الدَّجَاةُ قِيَاءً وَقَوَّاءُ:

مریشکه که قافاو کاره گاری کرد بو

هیلکه کردن.

الْمَقْوِسُ: نازناوی پاشاکانی میصرو

نهسکه ندمریه بوو ۵ بالندمیه که

رهنگی سپی و پهمی کهوانهیی

تیدان.

الْقَوَّعُ: گیانله بهری (لافه قهریه)،

جهسته نهرمو نیانه ۵ له وشکانی و

لهناو دمریو ناوی شیرین دا دمزی.

الْقَوَّعِيَّاتُ: پیرپکن له گیانله بهری

(لافه قهری).

قَوَّلَ: جووه سمر کیوه کهمو پئیدا

سمر کهوت.

الْقَائِلَةُ: رهمه زی رومکه عهتریه کان

له پیری (الزنجارية) ۵ له ولاتی

هیندو چین و نه فریقا دمریو و

دمرویندری ۵ بمره کهی په کفاهه،

له عیراق پیی دمگوتری: (حَبُّ

الخال).

الْقَائِلِي: رومکیکی سالانه یه کیویه

به زوری له لمبه لانی قهراخ دمریو

تَقَوَّتْ عَلَيْهِ مَالَهُ: مامه له کردنی مال و

سامانی خوئی ئی قه دمغه کرد.

القوف: دمگوتری: (هو أقوف للأثر) نهو

زور زاناو کارامایه به دوزینه وهی

شوین هه لگرتن.

القاف: بیتیکه له پیتهکانی هيجا،

همروا ناوه بو موی زور قولکهی

گهردن.

القائِفُ: كهسيك باش بزانی شوینکه

هه لگري بنیچه و وجهی خهك

بباته وه سمریه ك ۵ (ك: قافه).

القوف: لای ژووروی گوینچه ۵ ژووروی

قولکهی گهردن ۵ دهسگوتری: (أخذ

بقوف رقبته) بینه قافای گرت.

القيافة: پیشهی قیافه زانی و بردنه وهی

نه وه بو سمر بنیچه و باوان ۵

به نیشانه و لیكچوون.

قانت الدجاجة قوفاً: مریشکه که

کاره گاری کرد.

القاق: بالندمیه کی ناوی ملدریزه ۵

دریز یان زور دریز.

القاروق: ته پله یه کی دریزه فارس

له سمری دمکه ن.

القوَّعةُ: که جهلی ۵ که جهل ۵

بالندمیه که جهزی له شوینی

ویرانه و چوئه وانیه ۵ کونده بهبو

۵ ناویکی تری هیه پیی دمگوتری:

- روباردا دمړوئ ۵ پيی دمگوتري: القَالَةُ: قسهی هه‌لبه‌ستراو و بلاو مېوو
(رشاد البحر).
قال قولاً ومقالاً: قسهی کرد.
قال عليه: بوختانی بؤ هه‌لبه‌ست.
قال عنه: قسهی لیو مکرد.
قال فيه: کوششی تیدا کرد.
أقولهُ ما لم یقل: داوای له‌سمر کرد،
شتیکی پال‌دا نه‌یگوتبوو.
أقولُ فلاناً: فلانکه‌سی فیری قسه کرد.
قاولهُ في الأمر: دمرباره‌ی ئیشه‌که
وتووېژی له‌گه‌ل‌دا کردو دانوسانی
نه‌نجام دا ۵ کاره‌که‌ی به
به‌ئیند مراه‌تی پیداو هه‌باله‌ی ئی
ستاند به‌برې پاره‌ی دیاریکراو
له‌ماومه‌کی دیاریکراو دا بو‌ی
جی‌به‌جی بکا.
قوله: قسه‌یه‌کی پال‌دا نه‌یگوتبوو.
تقاولوا في الأمر: دمرباره‌ی کاره‌که
وتووېزیان کرد.
تقولُ عليه قولاً: درؤی به‌دده‌مه‌وه
هه‌لبه‌ست ۵ قورئان دمفهرموی:
﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾.
التَّوَالُةُ: زۆربلی و چه‌قه‌جه‌ناو.
الْقَالَ: ناویکه له (الْقَوْل) ۵ (القال
والقیل) قسه‌ی پوچ و بی مایه‌یان
وته‌یه‌ک دوژمنایه‌تی له‌نیوان
خه‌لک دا په‌یدا بکا.
- القَالَةُ: قسه‌ی هه‌لبه‌ستراو و بلاو مېوو
به‌ناو خه‌لک دا ج خیر بی‌یان شهر
بی.
الْقَوْلُ: قسه ۵ بیرویاو مې.
الْقَوْلِيَّةُ: چه‌واشه‌کاری و غه‌وغایی.
الْقَيْلُ: ناوی پاشایه‌کی یه‌مه‌ن بووه
له‌پیش ئیسلام دا پله‌ی له‌خوار
پاشای گه‌وره‌بووه.
الْقَيْلُ: به‌مانا (الْقَوْل) دی.
الْمَقَالَةُ: به‌مانا (الْقَوْل) دی ۵ مه‌زه‌به‌و
رې‌باز ۵ نووسینیکی گورته
له‌بواریکی زانیاری دا له‌روژنامه
یان گو‌فاریک دا بلاو دمگرت‌مه‌وه.
الْمَقَاوِلُ: به‌ئیند مراه‌تی بؤ نه‌نجامدانی
کاریکی دیاریکراو به‌چه‌ند
مه‌رجیکی دیاریکراو به‌برې پاره‌ی
دیاریکراو و ماومه‌کی دیاریکراو.
الْمَقَاوِلَةُ: به‌ئیند مراه‌تی؛ گریبه‌ستیکه
له‌نیوان دوولایه‌ن لایه‌نیکیان به‌ئین
دده‌ا به‌لایه‌نه‌که‌ی تر که‌کاریکی
تایبه‌تی و دیاریکراوی بؤ نه‌نجام بدا
له‌پای برمه‌پاره‌یه‌کی دیاریکراو
که‌ومری دمگرتی له‌جیاتی کاره‌کی.
الْمَقَاوِلُ: زۆربلی و چه‌قه‌جه‌ناو و
زمانلووس ۵ زبان.
الْقَوْلُج: برک ۵ کۆنچ: نه‌خوش‌شیه‌که

همرکه سیځ گيرؤدهی بېسئ
به ناخوښی پېسایى بؤدمکړئو باو و
بژى بؤ ناکه ندرئو ورگى بؤ خالى
ناکړتېمهوه.

القولون: پېخوڼه نه ستوره.

قام قَرَمًا وقيامًا: راست بؤوه، هه لساپه
سهر پې.

قام الأمر: کارمکه پټکېوو ۵ دمشگوترئ:
(قام ميزان النهار) پوژ بوو به نيوه ۵
خوړ گه پشته ناو مړاستى ناسمان.

قام قائم الظهيرة: کاتى نه وه هات خوړ له
ناو مړاستى ناسمان لاېدا.

قام الماء: ناو مکه ومستاو د مړاوى رموان
بوونى نيه.

قام الحق: حه قو راستى جيگير بوونو
جه سپان.

قام على الأمر: له سهر کارمکه بهر د موام
بوو.

قام للأمر: سهر و کارى نيشه کهى کرد.

قام على أهله: مال و خيزانى خوځى
به خپو کردو سهر و کارى کردن.

قام المتاع بكذا: کالاکه نرخى له سهر
نه و مننده ومستا ۵ دمشگوترئ:

قام يفعل كذا: دمستى به کارمکه کرد.

اقام بالمكان: له شوې نه که دا جيگير بوو
کردپه نيشتمانى خوځى.

اقام فلاناً من مكانه: فلانکه سى

له شوېنى خوځى لاېرد.

اقام الشيء: بهر د موامى به شته که دا ۵
دمستى کرد به وه شته که نه انجام دا
۵ دمشگوترئ: (اقام الصلاة).

اقام للصلاة: بانگه وازى کرد بؤ
نه انجامدانى نوېژ.

اقام العود والبناء: دارمکهى راست
کردموه، ديوارمکهى راست کردموه و
خوارى تپدا نه هپشت.

اقام الشرع: شهره متى ناشکرا کردو
کارى پې کرد.

قارمته في المصارعة وغيرها: راپسکوت بؤ
زورانبازى.

قومت الشاة: مهرمکه توشى نه خوځى
قاچ نيغليجى بوو.

قومت المغسوج: خوارپه کهى راست
کردموه و خوارى تپدا نه هپشت.

قومت السلعة: کالاکه نرخ دارکرد ۵
نرخى بؤ دپارى کرد.

تقومتوا في الحرب: له شمرپدا هه نلئ
له خه لکه که بؤ هه نديکيان

راپسکوتن.

تقاروا الشيء فيما بينهم: له ناو خوځيان
دا نرخيان بؤ شته که دانا.

تقومت الشيء: شته که راست بؤوه ۵
نرخى دهرمکوت.

استقام الشيء: شته که راست بؤوه.

التقويم: حيسابگمري زمينه بهسان و بهمانگو بهرؤز و بهسهعات.
تقويم البلدان: ديارىكردى شوينى
شارمکان و دياردمگانيان.

القائم: (قائم السيف) دمسكى شمشيرو
نمو شوينهى دستى به دگيرئ ۵
(دينار قائم) دينارىكى پهكسانه
كيشمكهى كه مو زيادى تيدانيه.

قائم الماء: تهنكى ناو كهلهشوينى بهرز
دابندرئ بؤنهوى ناوى ليوه دابمش
بكرئ.

القائمة من السيف: دمسكى شمشير ۵
ليستو پرزيهاند كردنى چهند
ناويك.

القائمة من الإنسان: بالاي مروف ۵
ناميرئكى بيوانهپه نهاندازهى
درئزى شمش پييه بؤ ديارىكردى
قولى دمريكان بهكاردئ ۵ (ك:
قامات).

القوام: نهخوشيبهكه توشى قاجى ولاخ
دمبئ و نيفليجى دهكا، ولاخهكه
دميهوئ برپاو هاجهكانى لهوى
نايمن.

القوام: عمدل و داد خوازي ۵ (رمح
قوام) پمبيكى راست.

قوام الإنسان: بالاي مروف و جوانى همدو
بالا.

القوام: (قوام كل شئ) كولهكهو راگرى
شت و ياساو پيساى بزيوى مروف؛
نهوى دهبيتته قوت و جهستهى
بههيز دهكا.

قوام الأمر: راگرى كارو سهرجهمسرى
شت ۵ دموترئ: (هو قوام اهل بيته)
نمو سهرپهرشتيارو راگرو
بهريومبهرى كارو بارى مالو
مندالى خويهتى.

القوامَة: سهرپهرشتيارى، كار
بهدهستهوه گرتن.

القوم: نهتهوه ۵ كومهئيك نادميزاد
تا بهتمه نديپهك كزيان بكاتهوه ۵
وايش دمبئ بهمانا كومهئيك پياو
دئ و مكوو لهشيعرمكهى زوههيردا
هاتووه دهئ:

(وما أدري وسوف إخال أدري)
أقوم آل حصن أم نساء).

قوم الرجل: خزم و كهسو كارى پياو.
القومة: راهمپين ۵ دموترئ: (قاموا
قومة واحدة) ۵ بالاي مروف ۵
پاوهستانى نيوان پكاتى نويز.

القومي: نژادپهرست ۵ نهتهوه
پهرست و شوئينى و دهمارگر
كهسيك برپواى بهوه ههبي سوود بؤ
نهتهومكهى بينئ و زيانپان لئ
دووربخاتهوه و لهم بوارمدا ههول و

کۆششی خۆی بخته گه ۵
نیشتمانی ۵ ومکوو دمگوترئ: (العید
القرمي).

القومية: په یوه نندیه کی کومه لایه تی و
سۆزداریه له ناکامی هاویه شی
له بواری نیشتمان و نژادو زمان و
سودوبه رژه و هندی دپته کاپه و وه
ناکامه که هی هه مناهه نگی و
هاریکاریه بۆ دروستبوونی گیانی
په کیه تی و ته بایی ۵ ومکوو (القومية
العربية ، القومية الكردية).

القَوْمُ: بالا شوخ و شهنگ، که سیک
به جوانی و لیهاتویی کاره کانی
نه نجام بدا.

الْقِيم: میانرڼه ۵ بالا جوان.
الْقِيَام: (قیام الامر) راگری کارو بربره ی
شت.

القيامة: سه روکاری کردنی نیشو کار ۵
رؤزی رهستاخیزو زیندوبوونه و هی
مه خلوقات بۆ حیساب و پاداش و
سزا.

القيمة: (قيمة الشيء) نه اندازه ی شت ۵
به هاو نرخ ی کالا.

قيمة الإنسان: درنژی مروڤه ۵
دهشگوترئ: (ما لفان قيمة)
فلانکس به رده و می له سه ر
کاره کان نیه و پراپه.

الْقِيَم: چاودپرو بالادست و پارێزگار
به سه ر هه موو شتیک دا ۵ ناویکه
له ناوه جوانه کانی خودا.

الْقِيَمُ: گه وره و پیاو ماقول ۵
به رپوه به رو هه لسه رپنه ری کار ۵
که سیک سه رپه رشتیاری دهستگیراوو
حیجر له سه ر دانراو بکا.

قِيم القوم: راپه ری گهل و نه ته وه.
أمر قِيم: کاری راست و رپک و پپک.
كتاب قِيم: کتبی به نرخ.
الْقِيَمَةُ: (الامة القِيَمَةُ) گهل و نه ته وه ی
عه داله تکارو کار دروست.

الْمَقَامُ: شوینی ئی پاره مستان شوینی
وهستانی قاج ۵ یانه و مه جلیس ۵
کومه ئیک ناده میزاد.

الْمَقَامَةُ: کومه ئیک ناده میزاد ۵ یانه و
مه جلیس ۵ خوتبه و نامۆزگاریی ۵
چیرۆکی کورت و سه جعدار که
نامۆزگاری یان نوکته یه کی خوشی
تیبایی ۵ له رۆژگاری
عه باسییه کان و له وه دواش نووسه رو
ئه دیبه کان کارامایی خویان تیدا
به تاه ی کردۆته وه.

الْمَقَامُ: نیشته جی بوون، مانه وه ۵
شوینی مانه وه.

الْمَقَامَةُ: به مانا (المقام) دی.
المَقَوْمُ: دهسته دوو؛ نه و داره ی جوتیار

لەكاتی جوتکردن دا دەستی پێوە
دەگرێ.

القَوَّةُ: پارچەپەك لەناسن یان لەزەرد
كە پێنە یان پەو مەنجهڵ و شتی وای
بێ دەگرێ.

القارون: پەمەکی سالاڵەپە لەپێری
پەمەزی کولەكە، بەرەکی زەردو
شیرین و تام خوێش و بۆنخۆشە،
بەگوردی پێی دەگوترێ شەمامە
یان کالەكە زەردە.

قَوَّةٌ بِصاحبه: بانگی هاوێڵەکی کرد.
قَوَّةٌ بالصید: هەرای لەنیچەرە کرد
بۆئەوێ لەلەنەکی خۆی
راپەرێنی و فرسەتی ئی بێنی.

تقارہ الرجالن: دووپیامەکی لێکیان
پاخوپی بەشیوێەکی کەتەنەها
خوێان دەیانزانێ مەبەستیان لەو
هەرایە چیه.

القاه: شانص و بەخت و حورمەت و پێز
ە ژبانی نەرم و نۆل ە دەگوترێ: (انە
لە عیش قاه).

القاهي: پیاویك نەزۆك نەبێ و
بەزرویت بێ.

القوة: ماستیک کەمێك گۆرابی و
هێشتا شیرینی شیرەتیەکی تێدا
مایە.

القوهي: جۆرە پۆشاکێکی سپیە.

قَوِيَّ عَلَى الامر: توانای بەسەر کارەكەدا
شکا.

قَوِيَّ قَوِيَّ: زۆری برسی بوو.

قَوِيَّ الْمَطَرُ: باران نەباری و مستایەو.

قَوِيَّ الْخَبَلُ وَالْوَتَرُ: حەبلەكە یان ژێپەكە
هەندێکی لەهەندێکی ئەستوورتەر بوو
ە (فەر قری).

قوت الدار قوي وقواية: خانومە خالی
بوو.

أقوى الرجل: پیاوێكە هەزار كەوت ە
چوو و چۆڵەوانی و لەوێدا نیشتهجێ
بوو ە خواردنی نەماو تیشوی
برایەو ە برسی بوو هیچی لانهبوو
بیخوا.

أقوت الدار: خانومە خالی بوو.

أقوى في الشعر: بزوینی پەوی
(ژێروبووری) پەهای لەشیعدا
بەپێچەوانە بەکارهێنا.

أقوى الخبل أو الوتر: هەندێکی
لەحەبلەكە یان لە ژێپەكە
ئەستووتر کرد لەوی تری.

قاريت فلاناً: لەهێزو توانادا بەسەر
فلانكەس دا زال بووم.

قوى الرجل أو الشيء: لەشوینی بیهیزی
هێزو توانای بەخشی بەپیاوێكە یان
بەشەكە.

إقتوى: بووبە خاوێن هێزو توانا ە یان

هیزو توانای باش بوو.

إقتوی علی فلان: سهرزمنشتی فلانی کرد.

إقتوی الشَّيْئ: شته‌ک‌ه‌ی تایب‌ه‌ت کرد به‌خو‌یه‌وه.

إقتوی شیئاً بشيئ: شته‌ک‌ه‌ی گو‌ری به‌شت‌یکی تر.

إقتوی الشرکاء المتاع بینهم:

هاوبه‌شه‌کان کالاک‌ه‌یان خسته
پرؤسه‌ی جاردان و زیادکردن و
مه‌زادموه نرخه‌که‌یان به‌رز کرده‌وه
تاگه‌یانندیانه نرخ‌ی به‌رز نه‌مجار
یه‌کی‌کیان هه‌ئی گرت بؤ خو‌ی.

تقوی فلان: فلانک‌ه‌س به‌ برسیایه‌تی شه‌وی به‌رؤژ کرده‌وه.

تقوی القوم الذکو: خه‌لکه‌که‌ لی‌وی
دؤلچه‌که‌یان کو‌کرده‌وه و ناویان ئی
خواردموه.

تقوی الشرکاء المتاع بینهم: به‌مانا
(اقتوه) دی.

تَقَوَّی: بوو به‌خاومن هی‌زو توانا.

التقوی: تۆوی لۆکه، تۆوی گه‌نم و
فول و شتی وا که بؤکشت و کان
ده‌چیندرئ.

القاری: برسی ۵ شت و مرگر.

القاریه: هی‌لکه ۵ سالی بی باران و قات و
ق‌ری.

القواء: زه‌وی چۆله‌وانی ۵ ده‌گوترئ:

(أرض قواء) زه‌وییه‌که‌ که‌سی تیدا
نیه ۵ (مَنْزِل قواء) مه‌نزلی و
خانویکی چۆل و بی نه‌نیسه ۵
زه‌وییه‌که‌ وشک و بی بارانه که‌وتوته
نی‌وان دوو‌پارچه زه‌وی باران ئی
باریو‌موه.

القَوَايَة: زه‌وی سوته‌مه‌رپۆ و چۆل.

القوة: هی‌زو توانا ۵ تاله‌ه‌بل ۵

توانینی گیانله‌به‌ر بؤ نه‌نجامدانی
کاری قورس ۵ نه‌و شته‌ی ده‌بیته
کاریگر له جولاندن و لادان یان
م‌اتکردن و چه‌سپاندن و
له‌جولله‌خستنی قه‌بارمه‌ک واته
هر هی‌زیک حالتی قه‌باره بگو‌ری
له جم و جولله‌وه بی‌وه‌ستین یان له
حالتی وه‌ستانه‌وه بی‌جولئین ۵
(رَجُل شَدِيد الْقُوَى) پیاویکی
جه‌سته دامه‌زراو و تی‌کسم‌راو و
خاومن هی‌زو توانایه.

القوات المسلحة: فه‌یله‌ق و هی‌زه

سه‌ریازییه‌کانی ده‌ولته‌تن له‌ناو
ده‌ریا و وشکانی و هه‌وا.

القوي: ناویکه له‌ناوه جوانه‌کانی
به‌روم‌ردگار ۵ بیته‌کانی هی‌جا جگه
له جورمه‌کانی لین ۵ خاومن هی‌زو
توانا.

القوي: جوجک که یه‌که‌مجار سه‌ر له
هی‌لکه ده‌ردینئ.

الْقِيَّ: زموى دمشتى كاكي بهكاكى هيچ

تيدا نهرپواو.

الْمُقَرَّى (بلد مُقَرَّى): ولاتيكه بارانى نى

نمبرپوه.

قَاء ما اَكَل قَيْنَا: نهوى خواردبوى

هينايهوه.

قَاءت الطَّعْنَةُ الدَّم: زمبركه خوښنى

هينايه دمر.

قَاءتِ الْأَرْضُ ما حوت: زموى چى تيدا

بوو خستيه سهر پشتى و دمرى

خست ۵ دهمگوترى: (قَاءتِ الْأَرْضُ

الكَمَاة) زموى هاجكى دمرداو خستيه

سهر پشتى.

ثَرِب يَقِيئُ الصَّبْغ: قوماشيكه رهنكى

تيرمو چاك رهنكهكهى هه لمزيوه.

اقَاء: واى نى كرد برشيتيهوه.

قِيَاءُ هُوَ أَوْ الدَّوَاءُ: نهو يان دمرمانهكه

رشاندييهوه.

تَقِيَّأ: بهنهنفهست خوى رشاندموه.

إِسْتَقَاءَ وَاسْتَقِيَّأ: بهمانا (تَقِيَّأ) دى.

الْقَيْئَى: نهوى مهعیده دمرى دمدا ته

دمرموه لهدمهوه.

الْقَيْئُوءُ: كهسيك زور برشيتيهوه ۵

دمرمانيك كه دخورپتهوه رشاندهوه

دروست دهكا ۵ دهمگوترى: (شرِب

الْقَيَّوُءُ فَمَا قَبَّانِي).

الْمُقَيَّئُ: دمرمانيكه دمبيتته هوى

رشاندهوه.

الْقِيَاءُ: زور رشاندهوه بههوى نهخوشى و

شتى وا.

الْقِيَارُ وَالْقِيَارَةُ: كهمان، ناميريكى

مؤسسيقايه شهش زبى نى بهستراوه.

أَقَاحُ الْجُرْحُ قِيَحًا: بهمانا (قَاح) دى.

أَقَاحُ الرَّجُلُ: پياومكه سوور بوو لهسهر

نهوه كه هيچ نهدا بهسوالكههر پاش

نهوى داواى بهخشينى نى كرا.

قَيْحُ الْجُرْحُ: بهمانا (قَاح) دى.

الْقَيْحُ: كيم و زوخاو.

قَادَهُ قَيْدًا: زنجيرى كرد ۵ پيوندى

لهقاچ كرد.

قَيْدُهُ: بهمانا (قَادَهُ) دى ۵ دهمگوترى:

(قَيْدَهُ بِالْإِحْسَانِ) بهچاكه كردن و

پياومتى لهگهل دا كردن كووت و

زنجيرى كردموه.

قَيْدُ التَّعَبُ فُلَانًا: ماندوبوون و

شهكهتى: بووه لهمپهر له بهردهم

فلان دا. دهمگوترى: (نَاقَةُ مَقِيدَةٍ)

حوشترپكى ماندو وشهكهته ناتوانى

ههستى.

قَيْدُ الْعِلْمِ بِالْكِتَابِ: زانيارپيهكهى

چهمپاندو زمبتي كرد.

قَيْدُ الْحُطِّ: خمت و نووسينهكهى خالدار

كرد، خالى خستنه سهر پيتهكان.

قَيْدُ الشَّيْنِ فِي دَفْتَرِهِ: شتهكهى له

دمقته رمكهيدا تۆمار كرد.

تَقِيدُ: بۆ موتاومعهى (قَيْد) هاتووه.

القَادُ: ئەندازە ۋە دىگوتىرى: (بىنهما قاد

رُوح) نىوانيان ئەندازەى پىمبىكه.

الْقِيَادُ: حەبلى ھەوسار، پىشمە.

الْقَيْدُ: حەبلىكه يان شتىكى لەو جۆرە

دىگوتىتە پىئەند بۆ قاچى و لاخ و

شتى وا بۆئەوھى نەتوانى زۆر

بجولى ۋە دىگوتىرى: (فرس قيد

الأرابد) ئەسپىكه خۆشپۇيە

پىئەندى حەيوانە وەحشىيانە ھىچ

جانەومرپىكى كىئوى لەبەرى

دىرناچى ۋە ئەندازە ۋە دىگوتىرى:

(بىنهما قيد رىح) نىوانيان ئەندازەى

پىمبىكه.

قيود الأسنان: پوك.

الْقَيْدُ: ئەندازە ۋە دىگوتىرى: (بىنهما قيد

رىح).

الْمُقَيْدُ: بارىكايى قاچ، زوور قابەرمقە،

شويىنى تىكردنى خرخال و پاوانە ۋە

شويىنى ئى بەستنى پىئەندى قاچى

ولاخ كەدەكەويىتە زوور سمىيەوھ.

شيعرپىك لە چوار چىئەى كىشى

عوروزى دا ھۆنرابىتەوھ لايەنى

ووزن و سەراوای تىدا بەرچاوكىرابى

ۋە ھەروا ناوھ بۆ شيعرپىك پىتى

رەويپەكەى ساكن بى و حەرفى مەد

نەبى وەكوو شيعرمكەى رۇبە كە

دەلى: (وقاتم الأعماق خاوى

المخزق).

قَيَّرَ السفينة وغيرها: كەشتىيەكە يان

شتى تىرى بەقىر سواخ دا.

القار: قىر ۋە زفت.

القير: بەمانا (القار) دى.

القيران: زۆر بەى كەتتەى سوپا ۋە

كاروان ۋە كۆمەلىك ئەسپ ۋە شارىكە

لەولاتى مەغرىب لە كىشومرى

ئەفرىقا.

القيار: خاومەن قىر ۋە قىر فروش ۋە

قىرچى.

قاس الشيء بغير وعلى غيره قياساً وقياساً:

شتەكەى لەسەر ئەندازەى ئەو

بەئەندازەى ئەو مەزەندە كرد.

قاس الطبيب الشجة قياساً: پزىشك قولى

برىنەكەى مەزەندە كرد.

قايَسَ الشيء قياساً ومقياساً: شتەكەى

مەزەندە كرد.

قايَسَ الشيء بكذا: شتەكەى بەئەو

شتە مەزەندە كرد.

قايَسَ فلاناً الى كذا: پىش فلانكەس

كەوت بۆ ئەو شويىنە.

قَيَسَ الشيء بغير: شتەكەى بەشتىكى

تر مەزەندە كرد.

إقتاس الشيء بغير وعليه: شتەكەى

به‌ئەندازەى ئەو پان لەسەر
 ئەندازەى ئەو مەزەندە کرد.
 قاسى بایبە: رېبازى باوکی گرتەبەر.
 إنقاس: بۆ موتاومەحەى (قاس) دئ.
 تقاسيس القوم: خەلکەکە
 داخوازییەکانیان خستەنە رو.
 القاس: ئەندازە ە دەرگوتری: (بینهما
 قاس رمح.
 القياس: پیک گرتن ە گەراندەهوی
 شت بۆ هاوشیوهی خوێ ە لەزاراوهی
 شەرع دا هینانی حوکمی ئەصلیک
 کە عیللەتو بایسی خوێ هەبێ،
 سەپاندنی ئەو حوکمە بۆ شتیکی
 تر کە فەرەهە لەبەر هەبوونی
 هاوبەشی نێوان ئەصل و فەرەهەکە
 لەعیللەتو بایس دا وەرگەو
 حوکمدان بەپاساگی بیرەو شتی وا
 بەپاسای قیاسکردنی بۆسەر خەمر
 لەم رومووە بیرەگەش وەرگەو خەمر
 سەرخۆش کەرە.
 القیس: تەنگانە ە هەروا وشەى (قیس)
 ناوہ بۆ ھۆزیکی عەرەبی موزمیری ە
 (أم القیس) دالاش، ھەلۆ.
 القیاس: کەسیک پێشەى ئەوہ بێ
 زموى و شتی وا بپێوی، روپیو.
 المقياس: ئەندازە، ئامیری پێوانەو
 مەزەندەکردن.

قاصت السن قیصاً: ددانەکە کەرت بوو
 لەقی، لەبن را جولاً.
 قاص البطن: ورگەکە جولاً.
 إنقاصت السن: ددانەکە شکا.
 إنقاص البناء والبئر والرمل:
 بالەخانەکە، بیرەکە تەبارە لێکە
 روخا.
 القیصر: نازناوی پاشاکانی رۆم
 روسیایە ە (ك: قیاصرة).
 قاض الشئى قیضاً: شتەکە شەق بوو.
 قاض الجدار: دیوارکە روخا.
 قاض السن: ددانەکە لەقی، جولاً.
 قاض الفرخ البيضة: جووچکەکە هێلکەکەى
 شکاندو سەری لێ دەرھینا.
 قاض فلاناً بالشئى: لەجیاتى شتەکە
 فەرەبوی بۆ کردموه.
 قايض فلاناً قياضاً ومقايضة: لەگەڵ
 فلانکەس دا کالای بەکالا گۆرپیەو.
 قیض الله له کذا: پەرورەدگار ئەو
 شتەى بۆ ئامادەکرد.
 قیض الله فلاناً لفلان: خودا فلانکەسى
 بۆ فلانکەس پەخساند.
 إقتاض الشئى: شتەکەى لەبێخ
 دەرھینا.
 إقتاض الجدار أو الكيب: دیوارکە پان
 تەبارە لێکە روخا، پان درزی برد،
 شەقی برد.

إِنْقَاضَتِ الرِّكِيَّةُ أَوْ السُّنُّ: بیرهکه داپروخا
ه ددانهکه داخورا.

إِنْقَاضَتِ الْبَيْضَةُ: هیلکهکه درزی بردو
نهشکا، تیک نهقبا.

الْقَيْضُ: توئکلی سهرموی هیلکه
(توئکله وشکهکه) ه بهرامبهرو
بهکسان ه دمگوترئ: (هذا قَيْضٌ لِهَذَا)
نهمه هاوشان و بهکسانه بؤ نهو شته ه
(هما قَيْضَان) نهو دووانه چونیهکن.

الْقَيْضَةُ: پارچه ئیسقانی بجوک ه (ك:
قَيْضُ).

الْقَيْضُ: بهکیک لهو دووکهسهی کالاً
بهیهک دمگورنهوه ه بهردیکی
بجوکی خره گهرم دمکریو خوشترو
مهرو بزنی پی داخ دمکرین
بهمه بهستی چارمه کردنی
نهخوشی.

قَاطَ يَوْمُنَا قَيْطًا: رۆژگارمان زۆر گهرم
بوو

قَاطَ الْقَوْمَ بِالْمَكَانِ: خه لکهکه لهو شوینه
لهرۆژانی گهرم دا نیشتهجی بوون.
قَاطَطُهُ مُقَاطَطَةً وَقِيَاظًا: لهگه لیا
نیشتهجی بوو.

قَيْطٌ مَوْضِعٌ كَذَا: لهفلان شوین
نیشتهجی بوون.

قَيْطٌ فَلَانًا الطَّعَامُ أَوْ الثَّوبُ:
خواردمه نهیهکه یان پۆشاکهکه

بۆکاتی گهرما کیفایهتی بوو.

إِقْتِاطٌ مَوْضِعٌ كَذَا: لهو شوینهدا
نیشتهجی بوو.

الْقَيْطُ: جهنگهی گهرمای هاوین.

الْقَيْطِيُّ: بهروبوومی هاوین.

الْمَيْطُ وَالْقَيْطُ: هاوینه ههوار.

قَاتَتِ الدُّجَاجَةُ قَيْطًا: مریشکهکه
گارمگاری کرد.

الْقَيْقُ: نهحمهق و گیل و سهرکهش.

الْقِيَاءُ: زهوی توندو رمق و بهتو.

الْقِيَاءَةُ: توئکلیکی تمکه لهزیر
توئکلی سهرموی هیلکهیه.

قَالَ قَيْلًا: لهکاتی نیومرۆدا نوست،
گورگه خهوی کرد.

يَبْيُوسِيهِ لَبِقٌ شَيْخِي بَعِيَانِيَانِ كَهْرَكَمْنِهِ

تابلین: شیخ عابیده نانوم بهشه

خواردنهوهی شیر لهکاتی نیومرۆدا.

قَالَ فَلَانًا الْبَيْعُ: مامه لهی فلانکهسی
هه لومشاندموه.

أَقَالَ الْبَيْعَ أَوْ الْعَهْدَ: مامه لکه یان
بهیمانکهی هه لومشاندموه.

أَقَالَ اللَّهُ عَثْرَتُهُ: خودا لهتاوانهکانی
خوش بوو.

أَقَالَ فَلَانًا مِنْ عَمَلِهِ: فلانکهسی لهسهر
کارمکه لابررد پۆستهکهی ئی

ومرگرتهموه.

أَقَالَ الشَّيْئُ: شتهکهی والی کرد

تانیومرؤز دریزه بکیش له حله دیس
دا هاتوو: (کان لایقیل المال) واته:
مال و سامانیك كه له بهیانی دا
دمستی دمکوت نهیده هیشت بگاته
نیومرؤ هه مووی دمبه خشی.

قائله: کالای له گهل گۆرپه وه.

قئله: له کاتی نیومرؤدا ناوی دایه
بیخواته وه.

إقتال فلان: فلانکس له کاتی نیومرؤدا
ناوی خواردموه.

إقتال شیناً بشین: شته که ی بهشتیکی
تر گۆرپه وه.

تقایل البیمان: کرپارو فرۆشیارمه که
مامه له که یان هه لومشاندموه.

تقیل: له کاتی نیومرؤدا نوست ه
شله مه نی له نیومرؤدا خواردموه.

تقیل الماء في المنخفض: ناومکه له
نزمایی دا کۆبۆوه.

تقیل الناقة: له کاتی نیومرؤدا
حوشترمه که ی دۆشی.

تقیل أباه: له باوکی چوو له شیوه و
کردموه دا.

تقیل من كان قبله من الملوك: ومکوو
باشاکانی پیش خۆی وابوو
له هه لئسو که موت و پهفتاردا.

إستقال: داوی پۆست ئی و مرگرتنه موی
کرد، داوی نه موی گرد له

پۆسته که ی دهری بکه ن.

إستقاله عشرته: داوی کرد له تاوانه کانی
خۆش بن.

إستقاله البیع: داوی کرد مامه له که
هه لومشینیته وه.

القائلة: نیومرؤ ه نوستنی دهمی
نیومرؤ، گورگه خه و.

القیلوله: نوستنی کاتی نیومرؤ،
گورگه خه و ه یان راگشان و

پالئانه موو پشوی نیومرؤ به ی خه و
ئێ که وتن.

المقال: قهیلوله و گورگه خه و.

المقیال: (دوچه مقیال) درمختی گه و ره
که له ژیرا جینگای زۆرکس

بیته وه بۆ نووستن و پشودانی دهمی
نیومرؤ و گورگه خه و.

القیل: به مانا (المقال) دی ه دمگوترئ:
(طعنة في مقيل حقه) زمبریکه له

سنگی دراوه سنگی هه لئریوه.

قیم الشيء تقیماً: نرخ ی شته که ی
مه زنده کرد.

قان قیناً: بووبه ناسنگه ر، پیشه ی
ناسنگه ری ره چاو کرد.

قان الحدیة: ناسنه که ی کرده ئامیری
ومکوو پاچ و ته شوئ و پیمه ره و شتی وا.

قان الشيء: شته که ی لیکدا و کۆی
کردموه.

قانت المرأة المرأة: نافرته
 نارايشتكهرمكه نافرتهكه
 پازاندموه.

قَيْنَةُ: جوانی کرد پازاندييهوه ۵
 دهگوترئ:

قَيْنَت الماشطة العروس: نارايشتكهرمكه
 بووكهكه پازاندموه.

إقتان: جوان بوو، خوی نارايش دا ۵
 دهگوترئ: (إقتان الرجل، والنبت،
 والروضة).

تَقِيْن: خوی نارايش دا خوی جوان کرد
 ۵ دهگوترئ: (تَقِيْنَت العروس، وتَقِيْن
 النبت).

القَيْنُ: ناسنگر بهتاييهتی ۵ دوايي
 كراوه بهناو بوههموو پيشهسازيك
 ۵ ههروا ناوه بۆ كۆيله.

القَيْنَانُ: زمندی دهست و قاچی ولاخو
 حوشت باريكايي ژوور سم؛ نهو
 شوپنه پيونهندو شتی وای
 تيدمگري.

القَيْنَةُ: نهمهتهو جارييه جا وهستايي
 بزاني يان نا ۵ بهلام بهزوري
 بهجهتيوه كۆيلهو جارييهك
 دهگوترئ گوراني بزاني و گوراني
 بلئ ۵ نافرمتي نارايشدمر.

المُقَيْنَةُ: نافرمتي نارايشكار پازينهرموه،
 نهو نافرمتي پيشه پازاندنهوهي
 نافرمتي تره.

به یارمه تی خوا بهرگی سیّهم ته واو بوو
بهرگی سیّهم به پیتی (ك) ده ست پیډه کات

هَقَنَ بِالْمَكَانِ عَدْنًا وَعَدُونًا: لهو شوینه

مايه وه ۵ (جنات عدن) باخه گانی

به ههشت که شوینی تیندا مانه وهن بو

ههتا ههتا به.

هَقَنَ الْبَلَدَ: لهو شارمدا نیشته جی بوو.

هَقَنَ الْأَرْضَ: سه مادی به زمویه کهدا کرد

تا کشت و کاله که ی باش بی.

عَدَنَ الْحَجَرُ: بهرمکه ی هه لکه کند.

عَدَنَ الْأَرْضَ: سه مادی به زمویه کهدا

کرد.

عَدَنَ بِه الْأَرْضَ: بهو شته له زمویه که ی

دا

الْعَدِين: زانیاری دهر باره ی دهر هینانی

ماده خامه مه عدنه یه کان.

الْعَدَان: کهناری دهر یا ۵ کهناری روبر ۵

له رۆزگاردا ماوه ی حموت ساله.

الْعَدَانَة: کۆمه ل و تاقم.

الْمَعْدِن: کانی شت ۵ شوینی دهر هینانی

ناتون و زیو و شتی وا ۵

دهشگوترئ: (فلان مَعْدِنُ الْخِر و

الکرم) فلانکس کانی خیر و

بهرمه که تو ریزو شکۆمه ندیه،

خیر و کهرم بو لهو شتیکی

سرووشتییه.

هَدَا عَدُوًّا وَعَدُوًّا وَتَعْدَاءَ وَعَدُونًا: رۆی ۵

رهمان بوو.

هَدَا عَلَيْهِ عَدُوًّا وَعَدُوًّا: دهستریزی کرده

سمر، سته می ئی کرد، له سنوور

دهر جوو.

هَدَا اللَّصُّ عَلَى الشَّيْءِ: دز شته که ی دزی.

هَدَا عَلَيْهِ: بازی دایه سهری ۵ عه مباری

بوو.

هَدَا فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ عَدُوًّا وَعَدُوًّا:

فلانکس ی له نیشه که لاداو به شتیکی

ترموه مهشغوئی کرد.

هَدَا الْأَمْرَ وَعَنهُ: له کارمه وازی هینا.

هَدَا: جهرفی (الإستثناء) ه نیسمی دوا ی

خوی مه منصوب دمکا نه گهر به فیعلی

حیسا بکه یه، دوا ی خوی مه جرور

دمکا نه گهر به جهرفی جهری دابنئین

۵ نه گهر (عدا) له دواوه ی (ما) مصدریه

هه بوو نیسمه که واجبه مه منصوب بی

دمگوترئ: (جاء القوم ماعدا محمداً).

أَعْدَاهُ: وای ئی کرد باز بدا.

أَعْدَى فَلَانًا مِنْ مَرَضِهِ أَوْ خَلْقِهِ:

دهرمه که ی یان رهموشته که ی

گواسته وه بو فلان ۵ دهگوترئ:

(أَعْدَاهُ بِالْإِدَاءِ وَأَعْدَاهُ الدَّاءُ) دهرمه که ی

پپوهنا، وای ئی کرد دهردی نهوی

توش بی.

عَادَاهُ مَعَادَاً وَعَدَاءً: کیشی له گه ل

پهیدا کرد، دوژمنایه تی له گه ل

نایه وه.

عَادَى الشَّيْءَ: شته که ی دوور خسته وه.

عادی الوسادة: سهرینه که ی دوولا
هینایه وه.

عادی بین اثنین: نهو دووهی خستنه
په نایه ک ه بهدوا به کدا هینانی ه
دمگوتری: (عَدُّ عما تری) واز له وه
بینه که دمبینی.

عَدَى الشَّيْءُ: له شته که لایداو چوو
سهر شتیکی تر.

عَدَى الشَّيْءُ اِلَيْهِ: شته که ی رایى کردو
نه نجامی دا ه دمگوتری:

عَدَى الرَّجُلُ اَوْ الشَّيْءُ اِلَى الشَّاطِئِ الْآخِرِ
مِنَ النَّهْرِ: پیاو که یان شته که ی
له مبهری پرووباره وه رایى کرد بو
نهو بهری پرووباره که.
عَدَى فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه سی
له کاره که لادا ه دهستی پی ئی
هه لگرت.

إِعتدى عليه: سته می ئی کرد.
إِعتدى الحقُّ: له حه ق و راستی لایدا ه
دهشگوتری: (إِعتدى عن الحق، و فِرَق
الحق).

تَعَادَى: پیشر کتبان کرد له بازدان و
راگردن لدا ه هه ند پیکیان
دووژمنایه تی هه ند پیکی تریان کرد.
تَعَادَى النَّوَائِبُ: به لاو کاره سات به ک
به دوا ی به کدا هاتن.

تَعَادَى الشَّيْءُ: شته که یه کسان نه بوو ه

دمگوتری:

تَعَادَى الرَّسَادُ وَتَعَادَى الْمَكَانُ: سهرینه که
رِیْک و رِیْک نه بوو ه شوینه که
تهخت و رِیْک نه بوو.

تَعَادَى عَنْهُ: لئیى دوور که وتسه وه ه
دمگوتری: (تَعَادَى مَا بَيْنَهُمْ) نیوانیان
بو شى تی که وت و لَیْک
دوور که وتسه وه ناوانیان گه ندهل و
خراب بوو.

تَعَدَّى عَلَيْهِ: سته می ئی کرد.
تَعَدَّى الشَّيْءُ: له شته که تیپه ری ه جیی
هیشت.

استعداد: داوا ی کومه کی ئی کرد ه
دمگوتری: (استعدیت الأمير علی
فلان) داوا ی یارمه تیم له پاشا کرد
بو نه وه ی به سهر فلاندا زال بيم.

أَلْعَادَى: دوژمن ه (ك: عداة) ه (عادیا
الروح) دولای له وحه که.

العادية: میینه ی (العادی) به ه کومه له
نه سب سواری هیرش بهر ه قورئان
دهفرموی: ﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا﴾
سویند بهو کومه له نه سپانه ی
هیرش دمبهن ه کومه لی مرو ف که
ناماده دمکرین بو شهر ه نیش و
کار ی ک مهشغولت بکا لهشتی تر ه
دمگوتری: (دفعت عنك عادیه فلان)
شهر و به لای فلانکه سم له سهر

لابردى ۵ (ك: عواد).

عوادى الدهر: به لَو كارمساتى رَوَزگار.

عوادى الكرم: نهومى دمرويندرى لای

بنكى درمختى گهوره.

العدي: كهناى روبرو شيوو دَوَل ۵

غمریبو بيگانه ۵ لَيْك دوورو

پهرتهواز ۵ كۆمه لَيْك مروفى دز

به يهك.

العَداء: نيش و كاريك له شتى تر لات

بدا ۵ قوناغى يهكهم له بازدان و

پاكردن.

عَداء الخندق: ناوموى چال.

العَداء: نۆرهى يهكهم له بازدان و

پاكردن ۵ بهرديك دابنرى له سهر

شتيك و شتهكه دابپوشى.

العَدَاوة: دوژمنايهتى.

العَدَاء: باز هاويزى به هيز ج ئادهمى

بج يان نه سپ.

العدي: گواستنهموى نه خوشى له

نه خوشهوه بؤ يهككى ساغ ۵ به

هويهك له هويهكان.

العُداء: زموى پرووخهك و بى هيز ۵

ولاخى سوارى كه لاوازو كورتان

شرو بهرپووت بى.

عَدَوَاء الشغل: كۆسپ و له مېهر

له بمردهم نيش و كاردا.

العَنان: باز هاويزى به هيزو توانا.

العُدوان: دهگوترى: (لا عُدوان على

فلان) دهسهلات نيهه به سهر فلاندا

۵ هؤكار نيهه بؤ سزادانى فلان.

العُدوة: تهپؤلكه و بهرزاى ۵

كهناى شيوو دَوَل، پهنا شيو.

العَدُو: دوژمن ۵ (ك: اعداء).

العَدِي: كۆمه له خهككىك خو ناماده

دهكهن بؤ شهر.

المتعدي: (الفعل المتعدي) فيعلانيك

بؤخوى (مفعول به) مهنصوب بكا.

المتعدي: دهگوترى: (مالي عنه معدى) من

لهوه لانادهم و ناچه سهر رېبازيكي

تر.

المُعَدِيَّة: كهك و بهلهم و شتى وا كه

لهكهناىيكي روبروهه پيى

بهرپهوه بؤ كهناكهگى ترى.

العَدُولِيَّة: نهو كهشتى و گهميانهى

نيسيهت دمدرين بؤلاى (عَدُولِي)

لهولاتى به حرهين.

عَذَب عَذَاباً: وازى له خواردن هينا له بهر

تينوايهتى زور ۵ دهسگوترى: (عَذَبَ

الأكل).

عَذَب عنه: وازى لى هينا.

عَذَب فلاناً عن الشيء: فلانكهسى لهو شته

مهنع كردو نه بهيشت دمستى بؤ بهرى.

عَذَب الطعام والشراب: خوراك و

شهرابهكه نهوشى گيانى بوو ۵

به خۆشى و بئى گرى گونجاو بوون بۆ
هوتدان.

أَعَذَّبَ عَنْهُ: وازى ئى هېناو جېي هېشت
۵ دىگوتىرى: (اعذب نفسك عن كذا)
نەفسى خۆت لەو شتە بگرمو.

أَعَذَّبَ الْمَاءَ: ئاومەكى شىرىن كرد ۵
دىگوتىرى: (أعذب ماءك وحوضك)
ئاومەكتە پاك بگرمو، ھەوزمەكتە
لە ھەوزمە ھۆرۈ ھال پاك بگرمو.
عَذَّبَهُ: ئەشكەنجەى داو تۆلەى ئى سەند.
عَذَّبَ فَلَانًا عَنِ الشَّيْءِ: فلانكەسى لە
شتەكە مەنەى كرد.

أَعَذَّبَ فَلَانٌ: فلانكەس بۆ مېزمرەكى
دوولفكەى كردن ۵ لە دواو ھە دوو
لاو ھەى لىكەى مېزمرەكى بەرداپەو.
إِسْتَعَذَّبَ فَلَانٌ: فلانكەس داواى ئاوى
شىرىن و گواراى كرد.

إِسْتَعَذَّبَ عَنِ الشَّيْءِ: سەرپېچى لە
ئەنجامدانى شتەكە كرد.

إِسْتَعَذَّبَ الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ: خۆراك و
شەرابەكەى بەلاو ھە گوارا و خۆش بوو
بە ئاسانى بۆى ھوت دىچوون.

إِعْذَرْتُ الْمَاءَ وَغَيْرَهُ: ئاومەكى بەلاو
گوارا و خۆش بوو.

الْعَذَابُ: سزاو تۆلە ۵ ھەر شتەىك
لەسەر دىو ھەروون قورس و
ناخۆش بئى ۵ لە ھەدىسا ھاتوو

(السُّفْرَ قِطْعَةً مِنَ الْعَذَابِ) سەفەر
بەشەكە لە ھەزاب.

الْعَذَابُ: خواردن و خواردنەموى گوارا و
خۆش ھوت جوو ۵ دىگوتىرى: (ھەر
عذب اللسان وعذب الكلام) ئەو
مەرفۇھە زمان شىرىن و قەسە خۆشە.

الْعَذْبَةُ: ئەم سەرو ئەو سەرى شتە ۵
دىگوتىرى: (عذبة السوط وعذبة
اللسان، وعذبة العمامة) ۵ ئەو پەتەى
لە ئاومەستى ستوونى تەرازوداپەو
تەرازومەكى پې ھەلەمكىشەى.

هَعَزَ فَلَانٌ عِذْرًا: فلان تەوانى زۆر بوون،
ھەپەو عارى زۆرى ھەن.

هَعَزَ فَلَانًا فِيمَا صَنَعَ: پاساوى لە فلان
قېوول كەردو لەسەر كەردومەكەى سزاى
نەدا.

هَعَزَ الْعِلَامَ وَالْجَارِيَةَ: كۆرۈ كچەكەيان
خەتەنە كەردن.

هَعَزَ الْعَازِرَ فَلَانًا: نەخۆشى بېنەخەرە
تووشى فلانكەس بوو.

هَعَزَ الْفَرَسَ عِذْرًا: ئەسپەكەى لىغاو كرد.
أَعْلَزَ: ھوزرى ھېناپەو.

أَعْلَزَ فِي الشَّيْءِ: لە شتەكەدا كەم
تەرخەمى كەردو زۆر بەوردى و
سوور بوون كارمەكى ئەنجام نەدا.

أَعْلَزَ: زېدە پۇيى كەردو بە دىسۆزى
پوبەپوى كارمەكە بۆو ۵ تەوان و

- اعتذر اليه: داواي ليكرد عوزري ئي
 و مرگري ۵ دمشگوتري: (اعتذر من
 ذنبه) و (اعتذر من فعله) بهلگهي
 هينايهوهو عوزرو پاساوي خوي
 خستنه پروو بؤ نهوهي تاوانبار
 نهبي.
- اعتذر من فلان: شكاتي له فلان كرد.
- اعتذر العمامة: دوولكي بؤ ميزمرهكي
 له دواوه بهردايهوه.
- تعتذر عن الأمر: له كارمهك دواكهوت.
- تعتذر من الذنب: خوي له تاوانهكه
 رزگار كردو پاساوي بؤ كارمهكي
 هينايهوه.
- تعتذر عليه الأمر: كارمهكي لهسمر گران
 بوو تووشي جورتمو نارپههتي بوو.
- تعتذر القوم على فلان: خهلكهكه
 پشتگيري فلانكهسيان نهكردو
 دمورو بهريان چؤلكردو پيسوايان
 كرد.
- استعتذر اليه: عوزرو پاساوي بؤ
 هينايهوه.
- استعتذر من فلان: وتي كي يارمهتيم
 دهدا بؤ رزگار بوونم لهدمستي فلان
 ۵ داواي له خهلك كرد پاساوي بؤ
 بهيننهوه نهگمر سزاي دا.
- العاذر: رمگيكه خويني ههيزي ئي
 رموان دمي.
- عهيبهكاني زور بوون.
- اعتذر للقوم: خواردني خهتهنه سوراني
 بؤ خهلكهكه ناماده كرد.
- اعتذر فلاناً فيما صنع: عوزري لهفلان
 لهسمر كردموهكي قبول كرد.
- اعتذر فلاناً من فلان: تولهي فلاني له
 فلان ستاند.
- اعتذر الغلام والجارية: كوپرو كچهكهكي
 خهتهنه كردن.
- اعتذر الفرس: نهسپهكهكي لغاو كرد.
- اعتذر فلاناً في ظهره: زمبري له پشتي
 فلانكهس داو نازاري پي گهياند ۵
 دمشگوتري: (ضربه فأعتذر) زمبري
 ليداو نازاري پي گهياند ۵ (ضرب)
 فأعذر لي دروا خهريك بوو بمري.
- عذر الغلام: كوپر كه مووي لاجانگي
 پروان.
- عذر الرجل: پياومهكه به
 زورله خوكردن و بي بنهما عوزري
 هينايهوهو پاساوي نهبوو.
- عذر فلان: فلانكهس نان و سفرهي
 خهتهنه سوراني ناماده كرد.
- عذر القوم: خهلكهكهكي بانگ كرد بؤ
 نان خواردني خهتهنه سوران.
- عذر الفرس: نهسپهكهكي لغاو كرد.
- اعتذر فلان: فلانكهس بوويه
 عوزرخوا، عوزري ههبوو.

الْعَاذِرُ: دهرديکه تووشی قورگ دهبی،
 پیی دموترئ بینه خپه ۵
 دهمگوترئ: (لَقِيتَ مِنْهُ عَاذِرًا)
 له مووه تووشی شهر و نهگهتی بووم
 ۵ له بواری پزیشکیدا وشه
 (العاذِر) ناوه بو نیلتیهایی
 له زمتهین.

باخه ترنیه که ی واند.
 الْعُذْرُ: نهو به لگه ی دمریته پاساو بو
 کارمه.

الْعُذْرَاءُ: کچ ۵ (ك: عذاری و عذار)
 دموترئ: (درة عذراء) گهوه ریکی
 کون نهکراوه ۵ (رَمَلَة عذراء)
 لیه لانیکه کهس پیی لی نه ناوه.

الْعُذْرَة: کچینی ۵ بینه خپه،
 هه وکردنی له زمتهین ۵ ناوچه وان ۵
 پالی نه سب ۵ گو مه له قز ۵ گودله ی
 قزی سهر.

الْعُذْرَة: گو و پیسایی ۵ (غُذْرَة الدار)
 بهر بیلای خانوو.

الْعُذْرِي: (هوى العذري) عیشقی خاوین
 ۵ که نه م جوړه سوژو عیشقه
 نیسبت دمرئ بو خیل عه زره که
 بهم عیشقه به ناویانگ بوون.

الْعَذِيرُ: پاساو هی نه ره وه ۵ یارمه تیمر و
 کاریک که نه نجامت دا پاساوی بو
 بهینی هوه ۵ دموترئ: (عَذِيرُكَ مِنْ
 فُلَانٍ) که سیک پهیدا بکه پاساوت بو
 بینیت هوه لای فلان ۵ (مَنْ عَذِيرِي مِنْ
 فُلَانٍ؟) کی پاساوم بو دینیت هوه ۵
 دهر باره ی فلان کهس نه گهر له سهر
 کرده و که ی بمه وئ سزای بدهم؟

الْمُعْذِرُ: به لگه و پاساو ۵ (ك: معاذر
 و معاذير).

الْعِذَارُ: لاجانگ ۵ لایه کی پش ۵ نهو
 په ته ی به سهر پروومه تی نه سپدا
 رایه ل دهبی له کاتی لغاو کردنیدا ۵
 دهمگوترئ: (خَلَعَ فُلَانٌ عِذَارَهُ)
 فلان کهس پشعه ی له سهری خوی
 دامالی و روی کردو ته گومرایی و
 خرابه کاری و حهای تکاوه ۵ (لَوَى
 عَنْ عِذَارِهِ) لئی پاخی بوو ۵ سفر و
 خوانی داو متی خه ته نه سوران ۵
 جوت شفره ی تیر ۵ دهمگوترئ:
 (فُلَانٌ شَدِيدُ الْعِذَارِ) فلان کهس
 وره به رزو خاوم عه زیمه یه.

عِذَارُ الْحَائِطِ: نه م دیو و نهو دیوی
 دیوار.

عِذَارُ الطَّرِيقِ: نه ملاو نه ولای پیکا.
 عِذَارُ الْوَادِي: نه مبهرو نهو بهری شیو
 و دؤل.

عِذَارُ مِنَ النَّخْلِ وَالشَّجَرِ وَالرَّمْلِ: پیزه
 دارخورما و درمخت و ته باره لم ۵
 دموترئ: (غَرَسَ فِي كَرْمِهِ عِذَارًا مِنْ
 الشَّجَرِ) پیزه درمختی کی له ناو

عَذَقَ مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ عَذْفًا: شَتِيكَى

له خواردن و خواردنه و مگه دستکتهوت
ه (فهو عاذف).

العَنُوفُ: خواردنی کهم ه دمگوترئ: (ما
ذقت عذوفاً) هیچم نه چه شتووه.

عَذَقَ النِّخْلَةَ عَذْفًا: پَرِو پائی
دار خورما کهی بری.

عَذَقَ فُلَانًا إِلَى كَذَا: فَلَانَكَه سِی نِیسه بتدا

بُو فُلَانَه شت ه دمگوترئ: (عَذَقَهُ بِشَرِّ

أَوْ قَبِيحٍ) نِیسه بتی دا بُو شهرو

خرابه کاری تاپئی ناسرا.

عَذَقَ النِّخْلَةَ: بَه مانا (عَذَقَهَا) دئ.

العَنَقُ: لقه دار خورما به خورما کهیه وه

ه (ك: عِنَاقٍ وَأَعَدَقَ).

العِنَقُ: هَمَمُو لَقَه دره خَتِیك كه

به لوبوی همن ه هیشوه ترئ نه گهر

بُوْلَه تَرِییه کانی ئِ گرابنه وه وه

خورابن ه (ك: أَعْدَاقٌ وَعَذُوقٌ) ه

هَمَرُوا وَشَمَى (العِنَقُ) بَه مانا

شَكُومَه ندی و پِیاومتی دئ،

دمگوترئ: (فِي بَنِي فُلَانٍ عِذْقٌ كَهْلٌ)

خِیَلِی فُلَانٍ شَكُومَه ندی و پِیاومتیان

دِیَرین و رِسهن و رِشه داگوتراوه وه

لهو به هایانه دا گه شتونه همره

پلهی بمرز.

العَنَقُ: زَمَان رَهوان و قِسه خُوش،

قِسه زان ه (طِيبَ عِذْقٍ) بُونِیکی

خُوش.

العِدْقَةُ: نِیشانه یه، رَهنگِیكه له مهر

دمدرئ بُو نِیشانه کردنی جِیا له

رَهنگی خورِیه کهی.

عَدَلَه عَدْلًا وَعَدْلًا: لُومَهی کرد ه له

په ندی پِیشیناندا هاتووه: (سَبَقَ

السَّيْفَ الْعَدْلَ) شَمشیر پِیش

سهر زمَنشتکردن کهوت ه بُو شَتِیك

دمگوترئ له کیس جوبئ و جاری

نه کرئ.

عَدَّلَهُ: زَبَدَه رَهوی کرد له

سهر زمَنشتکردنی دا.

إِعْتَدَلَ: سهر زمَنشتکردنه کهی قَبُولِ

کرد.

إِعْتَدَلَ الْيَوْمَ: نُهَمِرُو زُور گهرم بوو.

إِعْتَدَلَ عَلَى الشَّيْءِ: بَرِیاری دا له سهر

نُهَنجامدانی شته که.

تَعَادَلُوا: هَهَنَدِیك له خَه لَكَه که

سهر زمَنشتی هَهَنَدِیکی تریان کرد.

تَعَدَّلَ: قَبُولِی لُومَه کردنه کهی کرد.

العَادِلُ: دَه مَارِیكَه خَوِینی

(نِیستی حاضه) ی لُیوه دئ.

العُدْلَةُ: كَه سِیك زُور لُومَهی خَه لَك

بِكا.

هَذَا الْبَلَدُ عَدْوًا: وِلَاتَه که ناو و هَمَوای

خاوِین بوو.

إِسْتَعْدَى الْمَكَانَ: شَوِیْنَه کهی پِی خُوش

بوو ناو و هه‌وای له‌گه‌ل سروشتی
نه‌ودا گونجاو بوو.

العَذَاة: زهوی خاویڤن و به‌بیت و گونجاو
بۆرپوه‌ک و درمخت تیدا پواندن ۵
دوور له‌ناوو هه‌وای میکروباوی و
به‌تا نامیز ۵ (ک: عذوات).

العَذِي: کشت و کاتیک که به‌باران
ناوبدری و به‌س ۵ هه‌رشوینیک
شۆره‌خاک نه‌بی و روومکی حومضی
تیدا نه‌بی.

المَعَذِيَّة: زهوی پاک و خاویڤن و گونجاو بۆ
کشت و کال و ناو و هه‌وا سازگار.
عَرَبٌ عَرَبًا: زوبانی بۆ عهرمبی راست بووه
خواری و له‌نگی تیدا نه‌ما.

عَرَبَتِ المَعْدَة: گه‌ده‌ی داوه‌شا ۵
له‌حمدیس دا هاتوو ده‌لێ کابرایه‌ک
هاته‌ لای پیغه‌مبهر (د.خ) عهرزی
کرد (إِنْ إِبْنُ أَخِي غَرِبَ بَطْئُهُ)
برازاگه‌م گه‌ده‌ی تیگ‌چوووه،
پیغه‌مبهر (د.خ) فه‌رمووی: (إِسْقَهُ
عَسَلًا) هه‌نگوینی دهرخوارد بده.

عَرَبٌ فَلَانٌ: فلانکه‌س گه‌ده‌ی ترشا.
عَرِبَ الجرح: برینه‌که کیم و زوخاوی ئی
به‌یدا بوو هاوسا ۵ دوا‌ی چاک‌بوونه‌وه‌ی
برینه‌که شوینه‌واری مایه‌وه.
عَرَبَتِ المرأةُ: ئافهرمه‌که خۆ‌ی لای
مێردمه‌کی خۆشه‌ویست کرد.

عَرِبَ الماءُ: ئاومه‌که صاف بوو.
عَرِبَ النهرُ ونحوه: روبرمه‌که ناوی زۆر
بوو.

عَرِبَ غَرَبًا وعروبة وعروبية: زوبانی ره‌وان
بوو له‌نگی تیدا نییه ۵ ده‌شگوتری:
(عَرِبَ لسانه).

أعرب فلان: فلانکه‌س زمانی فه‌صیح و
ره‌وان بوو له‌زمانی عهرمبی داو
خۆشی عهرمب نه‌بوو.

أعرب الكلام: قسه‌که‌ی رونکردموه ۵
به‌شیومه‌یک قسه‌ی کرد که یاسای
نه‌حوی تیدا ره‌چاو گرډبوو.

أعرب بمراذه: مه‌به‌ستی خۆ‌ی به‌شیوه‌ی
پێک و پێک دهربری.

أعرب عن حاجته: پێداو‌یستییه‌کانی
خۆ‌ی به‌باشی درکاندن.

أعرب الأسم الأعجمي: ناوه
بیگانه‌که‌ی به‌شیوه‌ی عهرمبی گوت
۵ یاسای زمانی عهرمبی به‌سه‌ردا
چه‌سپاند.

أعرب في البيع: له‌ مامه‌له‌که‌دا
عهرمبون و پێشه‌کی دا.

عَرِبَ الشَّري: کپارمه‌که پێشه‌کی
شته‌کپراوه‌که‌ی دا.

عَرِبَ عن صاحبه: له‌جباتی هاوه‌له‌که‌ی
قسه‌ی کردو به‌لگه‌ی هینایه‌وه.

عَرِبَ لسانه: زوبانی ره‌وان بوو به‌باشی

مه بهستی خوی گه یاند.

عَرَبُ الکلام: قسه که ی رونکردم وه.

عَرَبُ فلاناً: فلانکه سی فیری زمانی

عهرمی کرد.

عَرَبُ الأسم الأعجمي: ناوه بیگانه و

عهجه مییه که به شیوهی زمانی

عهرمی گوت.

عَرَبُ منطقه: شیوه نوتق و قسه کردنی

خوی له خواری و خیتی پاککردم وه.

عَرَبُ فلاناً: قسه کانی فلانکه سی به لاوه

ناشیرین بوو بهر پهرچی دایه وه ۵

دهشگوتری:

عَرَبُ علیه: قسه کانی نهوی به لاوه

ناشیرین بوو.

تَعَرَّبُ: خوی به عهرمب شو بهاند ۵ له

ساراو هویه لادییه کاندان نیشه جی

بوو، خوی کرد به عهرمی

سارانشین.

تَعَرَّبَت المرأة: نافرته که خوی لای

میرده که خوشه ویست کرد.

إِسْتَعَرَّبُ: خوی کرده عهرمب و خوی

نهوانی گرت و خوی به عهرمب

لهقه لهم دا.

الأعراب: عهرمی و دهشته کی، نهو

عهرمه خیله کیانه ی که بهدوا

لهومرو ئاو بو نازه له کانیان

دهگهران.

الإعراب: گۆرانکارییه که ده که ویته

سهر کوتایی وشه عهرمییه کان

جاریک مهر فوع و ده میک

مه منصوب و جه لیك مه جرور دهین.

التعريب: راسته و پاسته کردنی وشه نا

عهرمییه کان به شیوهی وشه

عهرمییه کان کاتیك له شیوه

نه جنه بییه که یه وه دمگوازیته وه

بوئاو زمانی عهرمی.

العاریة: عهرمی ره سن و خالیص که

په چه له کی به ساغی مابیته وه و

بیگانه ی تیکه له نه بووی ۵ چهند

هوزو خیل یکن دوابراو بوون و

له ناو چوون، وه کوو گه لی عادو

نه مود طه سم و جه دیس ۵ به مانه

دهگوتری عهرمی بانیده

العِرابُ: نه سپی عیراب پیچه وانهی

نه سپه به رازینه یه.

العَرَبُ: گه لی عهرمب سامی نژادن ۵

زیدو مه لیه ندی کۆن و نه صلیان

نیوه دورگه ی عهرمییه له و یوه

په لیان هاویشته بو ولاتی تر ۵

زۆریه ی ولاته عهرمییه کانی نه مرو

له بناغه دا ناعه ره بین و له دوا

فتوحاتی ئیسلامی ورده ورده

نه ژادو زمانی خو یان له بیر

چۆته وه بوونه عهرمب.

العُربُ: بهمانا (العرب) دئ.

کەس لە خانوو مەگەدا نیە.

العرباء: عەرەبی ڕەسەن و سامی نژاد.

الْمُتَعَرِّبَةُ مِنَ الْعَرَبِ: خێڵی بەنو

العرباني: کەسیک بەزمانی عەرەبی

قەحتانن ە ئەو عەرەبانەن کە لە

ئاخواتن بکاو عەرەبیش نەبێ.

وڵاتی عەرەبە ڕەسەنەکاندا

العَرَبَةُ: چۆمی تیزڕۆ ە نەفس و

نیشتهجێ بوون بە زاراوەی ئەوان

دمروون ە چەند گەمی و کەشتییەک

ئاخواتنیان کردوو.

بوون لەناو روبرای دیجلە بە کاریان

الْمُسْتَعْرِبَةُ مِنَ الْعَرَبِ: وەجەو نەوێ

دەهێنان ە گالیسکە کە دوتایە

حەزەرتی ئیسماعیلن ە کەوا بوو

لەژێردایێ یان جوارتایە یەک و لآخ

قورەیشییەکان عەرەبی ئەمەلی نین

رەیکیشێ و شتی پێ بگوازیترتەو.

و کراو بە عەرەبن.

العُربون: عەرەبون و پێشەکی کە لە دوا

عَرَبَة: ڕەوشتی ناشرین بوو.

رێککەوتن و برانندنەوێ مامە ئەکە

عَرَبَة السَّكْرَانِ عَلَى النَّاسِ:

بەخێرایێ دەدرێتە فرۆشیار وەکوو

سەرخۆشەکە خەڵکەکە ی ئەزەیت

بتمانە یەک بۆ فرۆشیار و کێپار.

دا.

العربین: مادە یەکە لە صمغی عەرەبی

العَرَبِيد: کەسیک زۆر خەڵک نێزەج

دەردەهێنرێ.

بکاو شەڕانی بێ ە کەسیک بە

العَرُوبُ: ناھەتێک خەوی لای

سەرخۆشی خەڵک ناپەرەجت بکا.

مێردەکە ی خۆشەویست دەکا ە (ک:

عَرَبَتَه: عەرەبوونی دا بە فرۆشیار.

عُرب) ە قورئان دەفەرموێ:

هَوَجَ الشَّيْ عُرُجًا: شتەکە بەرز بۆو

﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَكْبَارًا، عُرْبًا أَكْرَبًا﴾.

سەرکەوت ە (فەر عریج)

العَرُوبَةُ: بەمانا (العروب) دئ ە (یوم

هَوَجَ فُلَان: فُلَانكەس ئازاریک لە ھاجیدا

العَرُوبَةُ) پۆژی ھەینی سەردەمی

پەیدا بوو وەکوو شەلی ئی ھاتو

نەزانی بوو.

شەلیەکە ی سروشتی نەبوو.

العُرْبَةُ: ئیسمێکە مەبەست لێی

هَوَجَ فِي السَّلْمِ: بە پەژمەدا سەرکەوت.

تایبەتمەندی ڕەگەزی عەرەبییە.

هَوَجَ بِالْشَيْ: شتەکە ی لەگەڵ خۆیدا بە

العُرْبِيَّةُ: بەمانا (العروبة) دئ.

پەژمەگەدا سەرخت.

العَرِيبُ: دەرگوترێ: (ما بالدار عریب)

عُوجَ بِالرَّوْحِ وَالْعَمَلِ: گیان و کردەوێ

بهرز گردنهوه ۵ قورشان دمفهرموی:

﴿نَعْرِجُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ إِلَيْهِ﴾.

عَرَجَ عَرَجًا وَعَرَجَانًا: له قاجیدا لهنگیهک

ههبوو وای ئی هات به پوالت دمهشلی ۵

بههوی نازاریکی پهیداوو توشی شەلی

بوو ۵ (فهر أعرج وهي عرجاء).

عَرَجَتِ الشَّمْسُ عَرَجًا: خۆر بهرمو

ئاوابوون کشا.

أَعْرَجَ فَلَانًا: فلانکهسی شەل کرد.

عَرَجَ عَلَيْهِ: مهیلی کرده سهری و جهزی

لئی بوو.

عَرَجَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه دابهزی و

نیشتهجی بوو.

عَرَجَ الشَّيْءُ: شتهکهی خوارگردموه ۵

دمگوتری: (عَرَجَ الْبِنَاءُ وَالنَّهْرُ وَالْخَطُّ)

چینی دیوارکه یان جۆگاکه یان

هیلکهی خوارکرد.

عَرَجَ الثَّوْبُ: قوماشهکهی خیت خیت

کرد ۵ هیلکهانی خوارکردن.

إِنْعَرَجَ الشَّيْءُ: شتهکه خوار بووه، لار

بووه به پاستو چهپدا مهیلانی

کرد ۵ دمگوتری: (إِنْعَرَجَ النَّهْرُ):

روبارکه پیچاو پیچ بوو ۵ (إِنْعَرَجَ

الطَّرِيقُ): پێگاکه قوژتو پیچ بوو ۵

(إِنْعَرَجَتِ الشَّمْسُ): خۆر بهرمو

ئاوابوون پوویی و له ئاسۆی ئاوابوون

نزیک بۆوه.

إِنْعَرَجَ الْقَوْمُ عَنِ الطَّرِيقِ: خهئکهکه له

پاسته پئی لایاندا.

تَعَارَجَ: لاسایی شهلیکی کردموه.

تَعَرَّجَ: لاریبۆوه ۵ دمگوتری: (تَعَرَّجَ

الْبِنَاءُ) دیوارکه خوار بوو ۵ (و تَعَرَّجَ

النهر) پێرموی جۆگاکه پیچاو پیچ

بوو.

الْأَعْرَجُ: قهله رمش.

التَّعَارِيجُ: (تعاريج النهر) پیچاوپیچی

پووبار.

الْعُرْجَةُ: سهرکهوتن و بهرزبوونهوه ۵

شوینی سهرکهوتن.

الْعَرِيجُ: بهرزایی ۵ کارێک یهکالا نهبو

ببێتهوه.

المِعْرَاجُ: نامیری بهرزبوونهوه ۵ بهیزه

۵ نهو شتهی پیغهمبهر پئی بهرز

بۆوه بۆ ئاسمانهکان له شهوی

میعراجدا.

مُنْعَرَجُ الطَّرِيقِ وَالْوَادِي وَالنَّهْرِ: پیچاو

پیچی پێگا و شیوو دۆل و پووبار.

عَرَجَنَ الثَّوْبَ وَنَحْوَهُ: وپنهی لاسکه

خورمای له سهر قوماشهکه

درووستکرد.

الْعُرْجُونُ: نهو لاسکهی خورمای

پێومهیه، هیشوه خورما.

عَرَدَ عَرْدًا: دهرکهوت و پێگهیی و بههیز

بوو ۵ دمگوتری: (عَرَدَ النَّابُ) ددانکه

- دمرکه وتو پتهو بوو ۵ (عَرَدَ الشجر) درخته که پرواو به هیز بوو.
- عَرَدَ الحجر: بمرمه کی دوور هرئ دا.
- عَرَدَ عَرْدًا: هه لات.
- أعرد الشجر: درخته که پتهوو نه ستوور بوو.
- عَرَدَ السَّهْم: نه ستیرمه که بهرمو ناوابوون کشا.
- عَرَدَ عن الطريق: له رپکا لای دا.
- عَرَدَ السَّهْم في الرَّمِيَة: تیرمه کی له کهوان ره ها کرد.
- عَرَدَ فلان بحاجة فلان: فلانکهس پیداو یستی فلانی چی به چی نه کرد.
- الْعَرَادَة: کولله ی میننه.
- العَرْد: شتی ره قو پتهو.
- الْعَرَادَة: نامیریکی شهر بووه له کوندا شتی پی هاو یزراوه بؤ ناو دوژمن، به کوردی پیی دهگوترئ قوچه قانی، مه نجه نیق.
- عَرَتِ الإبل: حوشرمه گروئ بوو.
- عَرَّ الظِّلیم عَرَارًا: بیچوه نوعامه که قیر اندی.
- عَرَّ فلاناً عَرًّا: ناسناو یکی ناشیرینی بؤ فلانکهس دانا ۵ دلی ناخوش کرد ۵ کردارو گوشتاریکی ناشیرینی پال دا.
- عَرَّ بشرًا: شهر و نه گبه تی پال دا.
- عَرَّ الأرض: سه مادی به زمویه که کرد.
- إِعْتَرَّ فلاناً واعِزًّا به: به بی نهوه ی داوای لی بکا پیاو متی له گهل کرد.
- تَعَارَّ فلان: فلانکهس شهو خهوی لی زراو له سهر جیگای نوستنی تا بهیانی تلاو تلی کردو هاواری کرد.
- إِسْتَعَرَّهم الجرب: گروپی تی بیان دا بلاو بووه.
- العَرَّاء: پروومکیکی بونخوشه.
- العَرَّاء: رهوش ناشیرینی ۵ تهنگو چه له مهو جورتم ۵ نهو ژنانه ی ههر مندالی نیژینه بیان بین ۵ دهگوترئ: (تزوج في عَرَّاء النساء).
- العَرَّاء: گروپی ۵ (وعرَّ الوادي) نه م بهراو نهو بهری شیو.
- العَرَّاء: ناهرمتی عه پیدار.
- العَرَّاء: جورتم و ناخوشی ۵ رهوشتی ناشیرین.
- العَرَّاء: گروپی: نهو حالته شیتی و نه عصاب تی کچوونه یه که توشی ههندی ئاده میزاد دمی ۵ تاوان ۵ گرئی دار گوچان و عه صا ۵ پیس و پوخلی ۵ دهگوترئ: (هو عَرَّاه قومه) ۵ نهو قیزمونی قه و مه که به تی ۵ بهزی دوگی حوشر.
- العَرَّاء من الرجال: پیاو ی غهریب و بیگانه.

- الْمَعْرَةُ: ههزار ۵ میوان ۵ پیانمته لمگهال
کراو بهیج نهوهی داوا بکا.
- الْمَعْرَةُ: نه زیهتو جورتمو ناخویشی ۵
بارگرانی و نمرک ۵ خوینی کوژراو
که له بکوژ و مردمگیری ۵ تاوان ۵
تهنگزه ۵ شوینی گروینی.
- مَعْرَةُ الْجِيَش: نهومیه سوپا له شوینیک
بخا زهوی تاپیهتی هاوالتیان بیو
بهیج رمزامهندی نهوان له
کشت وکالهکیان بخون.
- الْعِرْزَالُ: کالای که مو بی نمود ۵
دمگوتری: (احتمل عِرْزَالِه) کالاکه مو
بی نمودگانی له کوئی خوئی
شتهک دا ۵ دارودمونی چرو پیر
که دمبیته شوینی حهوانهوهی شیر
۵ شوینیکه باخهوان و رمزهوان
لهسمر دارخورماو درهختی تر
بوخوئی چاکی دمکا بو نهوهی خوئی
له شیر بپاریزی ۵ دهمی کوندهو
مهشکه ۵ کۆمه لیک ئادهمیزاد ۵
(ک: عرازیل).
- هَرَسٌ عَنِ الشَّيْ عَرَسًا: له شتهکه لای دا.
هَرَسِ الْبَعْرِ: ملو دهستی حوشرمهکی
پیکهوه شتهک دان و پیخی دا.
- هَرَسٌ فَلَانٍ عَرَسًا: فلانکس که یف
خوش و تمپر دماخ بوو ۵ سهری سورما
۵ دهستی بهشهر کردو وازی نههینا.
- هَرَسِ الشَّيْ: شتهکه تووند بوو به
بنیهست گهیی.
- هَرَسِ الشَّرُّ بَيْنَهُمْ: شهر لهناویان بهربابوو
نهکوژاپهوه.
- هَرَسٌ بِالشَّيْ: خوی بهشتهکهوه گرتو
نولفته پیومگرت ۵ دمگوتری: (عَرَسَ
الصَّيِّ بَامَه) مندالهکه و مگری دایکی
بوو.
- أَعْرَسَ الْمَسَافِرُونَ: رېبوارمهکان کوٹایی
شهو خستیان و ویستیان پشوو
بدمن و ماندویی له خوٹیان
دمریکه.
- أَعْرَسَ فَلَانٌ: فلانکس بوکی
گواستهوه.
- أَعْرَسَ بِالْمَرْأَةِ: لهگهال نافرتهکه چووه
خه لوهوه.
- أَعْرَسَ الشَّيْ: خوی به شتهکهوه گرتو
پئی راهات.
- عَرَسَ الْمَسَافِرُونَ: بهمانا (اعرسوا) دی.
تَعَرَسَ لِامْرَأَتِهِ: خوئی لای ژنهکهی
خوشهویست گرد.
- عَرَّاسُ النِّيلِ: جوره گوئیکی نیلوفهره.
الْعَرِيسُ: درهختیکی چرو پیر گه لاو
تیکچرژاو که شیر دمیکا به شوینی
حهوانهوهو پشودانی خوئی.
- الْعَرِيسَةُ: بهمانا (الْعَرِيسُ) دی.
الْعَرَسُ: میرد ۵ دمگوتری: (هو عَرَسُهَا)

ئەوھ مېردىيەتى ۋ (وھى عىرئە)

ئەوھ خىزانىيەتى ۋ (وھما عىرسان)

ئەو دوو ئافرىتى و پىئاوھ ژنو

مېردى يەكترن ۋ (ك: أعراس).

ابن عىرس: دەمبايەكە وەككوو جىرجو

مىشك واپە جوجەئە مەرىشك و شتى

وا دەخوا.

العُرسُ: ئاھەنگى ژن گواستەنەوھو ژن

مارەكردن و نان و خوان ئامادەكردن

بۆى ۋ (ك: أعراس).

العُروسُ: بۆك ۋ واتە: ئافرىتى شوكرىدو

تا جلى بۆكىنى لە بەردابن ۋ ھەروا

پىئاو تالە ماوھى زاوایەتى دابى ۋ بۆ

پىئاوان كۆى (العُرسُ)(عُرسُ) بۆ

ئافرىتان (عرايس).

العُروسَةُ: ئافرىت تا لە پۇشاكى بۆكىنى

دابى ۋ بۆكە شوشەو شتى وا كە

مىندال يارى پىچ دەكا.

العريس: پىئاو لە فەترەى زاوایەتتى دا

(ك: عىرسان).

العُرسُ: كەسىك زۆر ژن بىنى ۋ

شۆفېرى زېرەكو وريا بۆ لىخوپىنى

ئۆتۆمىيلى بۆك گواستەنەوھ.

المُعرسُ: ئەو شوپنەى پېبوارى شەورۇ

لە كۆتايى شەودا لىي دەخوا

ئىسراھەتى تىدا دەكا.

عَرسَ فلان عرشاً: فلانكەس كەپرو

ساباتى دروستكرد.

عَرسَ بالمكان عَرساً: لەو شوپنە ماپەوھ.

عَرسَ العرش: كەپرى كرد.

عَرسَ الكرم عَرساً: كەپرى بۆ تولە

مىوھگان كىردو لە زەوى بەرزى

كىردنەوھو خىستىنە سەر دار.

عَرسَ فلان: فلانكەس كەپرى كرد

ساباتى پايەست.

عَرسَ الطائر: بانندەكە ھەوا كەوتو بە

بالەكانى سىپەرى لەو شتە كرد: كە

لە ژېرەوھىيەتى.

عَرسَ الأمر عنه: ئىشەكەى ئى دواخرا.

عَرسَ الكرم: تولەى مىوھكەى لە زەوى

بەرزكردەوھو خىستىنە سەر دارى

پايەلكرارو كەپىر.

عَرسَ البيت: سەھفى بۆ خانووەكە

كرد.

إعَرسَ فلان: فلانكەس كەپرى

دروستكرد.

إعَرسَ العنب العَرسَ، وعلى العَرسَ:

تولە مىوھگان بەسەر كەپرەكەدا

بلاوېوونەوھ.

تَعرَسَ بالمكان: لەو شوپنەدا ماپەوھو

جىگىر بوو.

العَرسُ: مۆلك و فەرمان پەوايى و

دەسەلات ۋ كورسى پاشايەتى ۋ قورئان

دەفەرموى: ﴿وَأَلْهَآ عَرسَ عَظِيمٍ﴾

۵ بهر پوه بردنی کاروبارو
 کونتر و لکردنی فهرمان پرده وای ۵
 (استری الملك على عرشه): پاشا
 دمه لاتی ولاتی گرتنه دمست ۵ (ئُلْ
 عرشه): دمه لاتی لاواز بوو ۵ له
 پاشایه تی خرا ۵ دروستکردنی
 هه لاش و سیبهر به زوری له
 قهقهه ژاژ دروست دمکری ۵ که پره
 میو، که دروست دمکری بونه وهی
 تولهی میومکه به سه ریدا بلاو
 ببه نه وه ۵ پشتی پی ۵ (عرش القرم)
 پش سپی و سه رهك هوز که
 سه رو کایه تی قهومه که ده کاو
 کاروباریان بهر پوه ده با.

عرش الطائر: لانه ی بالنده ۵ (ك: عروش
 وأعرش).

العرش: کوتایی موی یالی نه سپه ۵
 گوینچه ۵ ده گوتری: (نفث في
 عرشه) چپهی به گوینچه یدا کرد.
 عرشا العنق: دوو پارچه گوشتی دریزن
 که وتوونه نه ملاو نه ولای گرده مل.
 العرش: همرشتیک سیبهرت لی بکا ۵
 که پری میو ۵ سه قفی خانو ۵ (ك:
 عرش).

العریشه: که ژاوه ۵ (ك: عرائش).

عرصت السماء: ناسمان هه وره
 بروسکه ی بهر دهوام بوو.

عرص البرق عرصاً: هه وره بروسکه که
 پیچاو پیچی کرد.

عرص الصبيان: مندا له کان گالته و گه پیان
 کرد.

عرص فلان: فلان کهس نیشاتی پهیدا کرد،
 که وته گه شه و نه شه.

أعرص: جم و جۆل و پهله پهلی کرد.

عرص اللحم: گوشته که ی فرپدا یه
 دمست ۵ فرپی دایه ناو قولکه
 ناگردانه وه گوشته که تیکه لی خۆل
 بوو، خۆلای بوو نه برزا.

إعترص: که وته جم و جۆل و پهله پهله
 ۵ نیشاتی پهیدا کرد ۵ که یفخویش
 بوو.

العراص: هه وری بروسکاوی و ته ق و توق
 ۵ رمییک ناسنه که ی نه رم بی ۵
 شمشیری نه رم.

العرصة: چهوشه ی خانوو ۵ بهر دهمرگای
 مال ۵ دمشت و سارای نیوان
 خانوو ده کان که بینایان تیدا نه کرابی
 ۵ کلۆ گلی سووتا و سوورکراوه ۵
 پارچه ناسنیکه ده خریته ناو
 تهن دوورموه بو نه وه ی گهرم ببی و
 نانی له سهر بیرژیندری ۵ یان شتی
 تری له سهر بیرژیندری.

عرص الشئ عرضاً وعروضاً: شته که
 ده مرکه وت، پروون بۆوه.

عَرَضَ الرجل عَرَضاً: بیاوه‌گه هاته
مه‌ککه‌و مه‌دینه‌و ده‌ورو به‌ریان.

عَرَضَ بسلعته: کالاکه‌ی گۆرپه‌وه به کالای
تر.

عَرَضَ لَهُ عَارِضٌ مِنَ الْحُمَى: له‌رزوتای بی
فیزیو و نه‌خۆش که‌وت ۵ ده‌گوتری:

(سِرَت فَعَرَضَ لِي عَارِضٌ) پۆیشتم
له‌مبه‌ریکی قورسم تووش بوو.

عَرَضَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی دهرخست و رای
نواند.

عَرَضَ الْكِتَابَ: کتیبه‌که‌ی له‌به‌ر
خویندموه.

عَرَضَ الْمَتَاعَ لِلْبَيْعِ: کالاکه‌ی رانواند بۆ
کرپاره‌کان بۆئه‌وه‌ی لی بکرن.

عَرَضَ عَلَيْهِ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی نیشان دا ۵
ده‌گوتری: (عَرَضَ الدَّابَّةَ عَلَى الْخَرَضِ):

حه‌وزمه‌کی نیشانی و لاخه‌که دا بۆ
ئه‌وه‌ی ناویخواته‌وه.

عَرَضَ الْقُرْمَ عَلَى السِّيفِ: خه‌لکه‌که‌ی به
شمشیر کوشته.

عَرَضَ الْقُرْمَ عَلَى النَّارِ: خه‌لکه‌که‌ی به
ناگزر سووتاند.

عَرَضَ الْحَصِيرَ: حه‌سیره‌که‌ی راخته.

عَرَضَ الشَّيْءَ: شته‌که‌ی به پانی دانا.

عَرَضَ الْعُرْدَ عَلَى الْأَنْاءِ: داره‌که‌ی به‌سه‌ر
قاپه‌که‌دا راپه‌نگاوت.

عَرَضَ السِّيفَ عَلَى فِخْذِهِ: شمشیره‌که‌ی به

لاته‌نیشتی‌دا شۆر کردموه.

عَرَضَ عَرَضَ فُلَانٍ: پنبازی فلانی گرته

به‌ر ۵ ده‌شگوتری: (لا تعرض عرض

فلان): باسی فلانکه‌س به خراپه
مه‌که.

عَرَضَ: شیت بوو.

عَرَضَ الشَّيْءَ عَرَضاً وَعَرَضَةً: شته‌که
دوولاکه‌ی لیك دوورکه‌وته‌وه ۵

پانتایپه‌که‌ی زیادی کرد.

عَرِضٌ: زۆرو زه‌به‌ند ۵ فورتان
ده‌مه‌رموی: ﴿وَإِذَا مَسَّ الشَّرُّ فُذْرًا

دُعَاءٌ غَرِيبٌ﴾.

أَعْرَضَ الشَّيْءُ: شته‌که دهرکه‌وت و
ناشکرا بوو ۵ شته‌که پان بۆوه ۵

ده‌گوتری: (أَعْرَضَ الثَّوْبُ)
قوماشه‌که پان بوو.

أَعْرَضَ فِي الشَّيْءِ: له‌باری پانیپه‌وه پال
شته‌که که‌وت.

أَعْرَضَ فِي الْعِلْمِ: له‌زانستدا شارمزا بوو،
ناسۆی زانیاری گراپه‌وه‌و زۆر جۆری

گرته‌وه.

أَعْرَضَ لَهُ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی بۆ بوو،
ده‌ستی که‌وت ۵ ده‌گوتری: (أَعْرَضَ

لَكَ الْخَيْرَ) خێرو بی‌رمکه بۆ تۆ بوو،
که‌وته ده‌ست تۆ.

أَعْرَضَ عَنْهُ: په‌شتی تی کرد، پوی
ومرگیا.

اعرض فلان في المكارم: فلانكس له
هه موو لایه که وه پۆزو نرخى دمست
خۆى خستو له هه موو شوینیک
پیاومتی کۆکردموه.

اعرض الشئ: شته که ی پان و پۆر کرد.
اعرض المسألة: مهسه له که ی به پان و
پۆری پانواندو زۆر لایه نی لئ
شیکردموه ۵ بهندیکی عهرهب هه یه
دهلی: (اعرضت القرعة) تۆمه تیکی
پان و زۆر زهینلنت ئاراسته ی
خه ئه که کرد هه موو تاکه گانی
کۆمه لی گرتموه.

عارض فلان معارضة وعراضاً: فلانكس
لایه کی پینگاه کی گرته بهر.
عارض فلاناً: بهر په رچی فلانكسى
دایه وه.

عارض فلاناً في السير: شان به شانی
فلانكس پۆی.

عارض الكتاب بالكتاب: کتیبه که ی
بهرام بهری کتیبه که وه له بهر
پۆشنای نه ودا هه له بهری کرد.

عارض فلاناً: بهرام بهری فلانكسى
کرد، و مکوو نه وه هه ئس و که و تی
کرد ۵ لاسای کردموه ۵ دهگوتری:
(عارضه في السير، عارضه في الشعر)
۵ بهر مکاری کردو بیرو
بۆ جوونه که ی هه ئو شاندموه.

عارض الجازة: له پینگا چوو ه پال
ئه وانه ی که جه نازه که یان پێیه،
له ماله وه له گه لی نه بوو.

عارض فلاناً بماع: ئال و گۆری کالای
له گه ن فلانكس کرد.

عارض في القضاء: ته عنی له بهری
دادگا داو داوای کرد نه و بهر بهر
هه ئو به شیته وه پان گۆرانکاری تیدا
بکری.

عارض الشئ: شته که ی پان کردموه،
به پانی رای نواند ۵ دهگوتری:
عارض الرمح: پمبه که ی پانه و پان
رانواند.

عارض العود على الإناء: داره که ی
به سهر قاپه که دا راهه نگاوت.
عارض فلاناً لكذا: فلانكسى کرده
ئامانج بۆ توانج و ته شه نه لیدان.

عارض له بالقول: تانه ی به تو ی کتی لئ
داو راسته و خۆ تانه و ته شه ری لئ
نه دا.

عارض بفلان: تانوتی له فلانكس دا ۵
قه سه ی وای دهر بهری فلانكس کرد
له که که داری بکا.

عارض القرم غراضاً: دیاری بۆ قه و مه که
هینا ۵ پان که هاته وه له سه فه ر
دیاری به که ی دانئ بۆ نه وه ی لی
بخۆن.

إِعْتَرَضَ الشَّيْءُ: شتهكه بوو بهلهمپهر.

إِعْتَرَضَ دُونَهُ: بوو به لهمپهرو ناوهندو
کۆسپ.

إِعْتَرَضَ لَهُ: مهنعی کرد.

إِعْتَرَضَ عَلَيْهِ: نارمزاڼی دمربړی
بهرامپهر گوشتارو کرداری.

إِعْتَرَضَ لَهُ بَشَيْءٍ: پوی تی کردو
شتهکه‌ی تی گرتو ههنگاوتی و
کوشتی.

إِعْتَرَضَ الشَّيْءُ: شتهکه‌ی رانواند،
دمگوترئ: (إِعْرَضَ الْمُتَاعَ لِلْبَيْعِ)
کالا که‌ی رانواند بؤ فروشتن و
(إِعْرَضَ الْقَائِدَ الْجُنْدَ) نهفسره که
سهربازمکانی رانواند.

عَرَضَ عِرْضَ فُلَانٍ: دهمی ژمنییه
که سایه‌تی و نامووسی فلان و ویستی
له ریزی کهم بکاته‌وه.

تَعَارَضَا: نهو دوو کهسه بهرپهرچی
یه‌کریان دایه‌وه و ههریه‌که‌یان
دمیویست نهوی تریان بؤر بدا.

تَعَرَّضَ: بهرمو پوی بؤوه و دمگوترئ:
(تَعَرَّضَ الْمَعْرُوفُ) پویه‌روی چاکه‌و
پیاومتی بؤوه.

تَعَرَّضَ فُلَانٌ لِكَذَا: فلانکه‌س بوویه
نامانچ و هه‌دمف بؤ نهو شته.

تَعَرَّضَ الشَّيْءُ: شتهکه خوار خییج بوو و
دمگوترئ: (تَعَرَّضَ فِي سِرِّهِ) له

پویشته که‌یدا زوری نه‌ملاو نه‌ولای
پنگاکه کرد جار پک له راسته‌وه و
دهمیک له چه‌په‌وه دمپوئی و
قورت و پیچی کردن.

إِسْتَعْرَضَ الرَّجُلُ: پیاومکه داوای شتی
زوری کرد.

إِسْتَعْرَضَ فُلَانًا: به فلانکه‌سی گوت
چیت لایه نشانم بده.

إِسْتَعْرَضَ الْقَائِدَ الْجُنْدَ: سهرکرده که

ویستی سهربازمکان به‌سهری دا
رابنویندرین.

إِسْتَعْرَضَ الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که‌ی گوشتو
برکرد و ههرچی بهر په‌لی که‌وت
کوشتی.

إِسْتَعْرَضَ الْمَسْأَلَةَ: مه‌سه‌له‌که‌ی شی
کرده‌وه.

الْعَارِضُ: نه‌وه‌ی له ناسؤ به‌ری بگریو

پهرده پویشی بکا و ههور که به‌ری
خؤر بگری و قورئان ده‌فهرموی:

﴿هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرٌ﴾ و نه‌وه

ههوریکه پی‌نده‌چی بارانمان بؤ

ببارینئ و هه‌روا وشه‌ی (عَارِضُ)

به‌مانا کیو و لاجانگو لا پوممت

دئ و پویه‌ری کوئم و به‌هه‌ردوو

پوممت دمگوترئ: (عَارِضَانِ) و

هه‌روا دمگوترئ: (هَر خَفِيفُ

الْعَارِضَيْنِ) نه‌و موی

لارومتهكانى تهنكه ۵ لامل ۵ بهلاو
 نافات كه له شتدا دینهدى ۵
 لهمپرو كۆسپ ۵ دمگوترئ: (عرض
 له عارض) كۆسپىكى بۇ پەيدا بوو ۵
 ددانى پيشهوه.

العارضه: لامل، روبهرى نهستۆ ۵
 دوودانى پيشهوه ۵ سهردمرانى دمرگا
 ۵ نهوى كه گرېژمنهكهى تيدا
 دمسورپتهوه ۵ دمگوترئ: (هر قري
 العارضة) نهو وره بهرزو دامهزراو و
 بهتوانايه لهسهر قسهگردن و راو
 بۆچوونى پهسهندو سوودبهخشه ۵
 (اجازه عارضة) پشووپهكه
 موچهخۆر وهرى دمگرئ بههوى
 كۆسپىك كه دپته ريگاي.

عارضة الأزياء: نهو نافرتهى پۆشاكى
 مۆده لهبهر دهكاو خۆى پيشانى
 بينهران ددها بۆ بانگهشهو ريكلام
 كردن بۆ فروشتنى پۆشاكهكه.
 العراضه: ديارپهكه نهو كهسهى له
 سمفهر دپتهوه پيشكهشى
 نهتهومكهى دهكا.

العرض: كالا، ههر شتيك كالاو سامان
 بئ جگه له دينارو ديرهم ۵
 دمگوترئ: (أخذت في هذه السلعة
 عرضا) لهبار تهقاي نهو كالاپه
 كالاپهكى ترم ودرگرت ۵ پان

پيچهوانهى دريژى ۵ كيو ۵ سوپاي
 زۆرو گهوره ۵ پيشنيارو
 نووسراوپكه پيشكesh دمكرئ بۆ
 بهرپرس پان پاشا بۆ لابردي ستهم
 پان هينانى سودو قازانج ۵ (ك:
 عروض، عراض، أعراض).

العرض العسكري: نمايشكردنى جهند
 پهكهپهكى سهرپازى نمونهى به
 چهكهوه به بهردهم سهرۆكى ولاتدا
 له رۆژپيكي دياريكراو و
 بهنامادهبوونى جهماومرپكى زۆر له
 هاولاتيان.

العرض: جهسته ۵ نهفس ۵ ناموس و
 شهرهف ۵ بنيچهو خانموادهو
 خيزان ۵ بۆن بهگشتى ۵ ههورى
 كهورهو چرو پ ۵ شيو و دۆلى پر
 دارو نزار ۵ (ك: أعراض).

العرض: (عرض السيف): پانايى
 شمشير ۵ (عرض العنق) لامل ۵
 (عرض الحائط) پاش ديوار ۵
 دمگوترئ: (إضرب به عرض الحائط)
 فرپى بده بۆ پاش ديوارو هيچ
 گرنگى پئ مهده ۵

فرض البحر والنهر: ناومرپاستى دهريا،
 ناومرپاستى روبرار.

عرض الناس: زۆربهى خهلك و گشتى
 خهلك ۵ (ناقاة عرض أسفار)

حوشتریکى به توانايه بؤ سهفهرو پښگا
برېن.
الْعَرْضُ: له لايه کهوه ۵ دهگوتري: (نظر
اليه عن عرض) له په نايه کهوه
سهيرى کرد.

الْقَرْصُ: نهو شتهى پهيدا دمېو
نامېنى ومکو خوښى و ناخوښى
لهش ساغى و نه خوښى و شتى وا ۵
نېشانه ۵ دهگوتري: (هو عرضة
للش) نازاو به جهرگه بؤ شهر.

الْعَرَضِي: پېچه وانهى (الذاتي) په ۵
دهگوتري: (مسألة عرضية)
مهسهله په کى لاو مكيه و ناچېته
جوارچيوه کاکلهى باسه که.

الْعَرَضِيَّة: له زانيارى رومگناسيدا
و مصف گردنى نهو نه دنامه
روو مكيانه په که له شوېنى پوومكى
خو پاندا نايه نه دى.

الْعَرْضِيَّة: پياوېتى و ويزدان پيرؤزى
حق بهرستى و راستى خوازى و
عمداله تكارى ۵ دهگوتري: (فلان فيه
عرضية) فلانكهس پرپه له رهوشتى
پياوېتى ۵ (مشى الفرس العرضية):
نېسپه که له سر لا رويشت.

العروض: زانيارى عهروز، زانيارى
كيشى شيعر ۵ وشهى كوتايى نيوه
ديږى په كه مى شيعر ۵ (ك):

أَعَارِضُ) ۵ ناوچه، لای شت ۵
دمرپه ندو به ندن له ناو پانتايى
كيودا ۵ شوېنېك كه دمړوى روت
ليى بى، بهرمو پوت بى ۵ مانای
قسه ۵ دهگوتري: (عرفت هذا في
عروض كلامه) نهوهم له مانای
قسه كى زانى ۵ دهگوتري: (هذه
المسألة عروض هذه) نهو مهسهله په
ومكو نهو مهسهله په وايه.

العريضة: پېشنيارو شكات كردنو
داوا كردنى ماف به نووسين له سر
پوپهړى كاغه زېك كه پېشكېش
دهكړى بؤ دادوم يان
به رپرسېك... (ك: عرائض).

المعارضة في القضاء: رېبازى تانه دانه له
برپارى پاشمله.

المعارض: نا راسته وخوؤ تېدا شاردنه وه
(تهوريه) دهگوتري: (عرفت هذا
في معارض كلامه) نهوهم له ماناو
شاردراوى قسه كه پيدا زانى.

المعارض: تمايشكا (شوېنېكى گشتى به
نمونې بهرهم و شته
دروس تكارو مگاني تېدا
پادهنوېندرئ).

المعارض: پوښاك كه نافرمت خوې تېدا
پادهنوېنئ ۵ (ك: معارض ومعارض).
معارض: ناواخن و مانا: دهگوتري:

(الألفاظ معاريض المعاني) وشه زمرفو

تیدا هه گيرای مانایه ۵ ماناو

وشه کان جوان دهکهن.

القرطینا: ناویکی په گهز نارامییه بو

روهکی بخوری مهربم.

عَرَعْرَة کل شی: لای سهروی شت ۵

ملی گوزهو دیزه.

العرعر: درهختی عمرعرو سندهو بهر

جوړمکانی زوړن.

عَرَفَ فلان علی القرم عرافة: فلانکس

کاروباری هه مومه کی بهرپوه بردو

باسی رامیاری سمروکاری کردن.

عَرَفَ الشی عرفانا: شته که کی به په کیک

له ههسته گانی زانی و دمرکی پیکرد.

عُرِفَ فلان: فلانکس تووشی نه خووشی

عمره به بووه (نه خووشییه که توشی

پیستی بهری دمست دمی) ۵ فلانکس

ناسرا.

عَرِفَ عَرَفًا: وازی له خو بوخنووشکردن

هینا.

عَرِفَ الديك: که له شیرمه که پوپنه ی هه بوو

(گوشتی کی دریزه به ته پلای سمري

که له شیرمه که ویه).

عَرَفَ عَرَفًا: فلانکس بوو به عمریف ۵

زوړی یو له خوډا.

اعرف الطعام: خواردنه که بوئی خوش

بوو.

اعرف الفرس: نه سپه که یالی دریز بوو.

عَرَفَ الحجاج: حاجیه کان له سمر کیوی

عمره وه وستان.

عَرَفَ الأسم: نيسمه که ی کرده

مه عریفه و ناسراو.

عَرَفَ الشی: شته که ی پاک و خاویڼ و

بوخنووش کرد.

عَرَفَ الضالة: بانگه وازی بو شته

گومبو ده که کرد.

عَرَفَ عليهم عریفاً: چاودیرکی

به سمرموه دانان بو نه وه ی بزانی

کی باشه و کی خرابه.

عَرَفَ فلاناً بكذا: فلانکس ی بهو شته

ناساندو ناوژد کرد.

عَرَفَ فلاناً الأمر: کارمه کی فیری

فلانکس کرد.

إعترف بالشی: دانی به شته که دا ناو

درکندی ۵ دهگوتری: (اعترف بذنبه)

دانی به تاوانی خویدا نا.

إعترف اليه: خو ی پی ناساندو

ناوونیشانی خو ی پیدا.

إعترف للأمر: خو ی بو کارمه که راگرت.

إعترف القرم: داوای له هه مومه که کرد

که هموای بدنن.

تعارفوا: خه لکه که له ناو خویناندا

خوین به یه کتر ناساند.

تَعَرَّفَ: دهگوتری: (تَعَرَّفَ الى فلان)

فلانكەسم والىٰ كەرد بىناسى.

تَعْرِفَ ما غندە: شوپىنى كەموت و لىتى

كۆلئەو ە تا بەتەواومتى ناسى.

إِسْتَعْرِفَ: خۆى پى ناساند ە دەگوترى:

هاتم بۆلای بە نەناسراوى دواىى

(إستعرفت) خۆم پى ناساند.

الأعراف: شوپىنىكە لە نىوان

بەھەشت و دۆزەخدا ە شورواو

پەرژىن.

التَّعْرِيفُ: پىناسە، سنوردارکردنى شت

بە باسکردنى تاپىمەتەندىيەكانى بە

جۆرىك لە شتى تر جىياىكرىتەو.

التَّعْرِيفَةُ: قائىمەيەكە نرخى كالاكانى

تىدا دىارى دەگرئ ە پان كرىى

گواستەنەو ە شتى وای تىدا تۆمار

دەگرئ.

العَارِفَةُ: چاكە ە (ك: عراف).

العِرَافَةُ: پىشەى سەر ناسى و ئازەل

ناسى.

العِرَافُ: ئەستىرە ناسى ە پزىشكى

عەرمبى ە كاهىن و كۆلەومنانى.

العَرَفُ: بۆن ھەر جۆرىك بى ە

بەزۆرى بۇ بۆنى خۆش بەگاردئ.

العُرفُ: چاكە و پىاومتى و نانبدەى ە

داب و نەرىت كە كۆمەلگا خوى

پىو ە دەگرئ ە بەمانا دان پىانانىش

دئ دەگوترى: (لە على مائة

عرفاً) وشەى (عُرف) لىرەدا بەمانا

(إعتراف) دئ ە يالى ئەسپ، موى

ملى ئەسپ ە پۆپنەى كەلەشىر ە

تەپۆلكە و شوپىنى بەرز ە شەپۆلى

دەرپا (ك: أعراف) ە دەشگوترى:

(طار الطيرُ عرفاً) بالئەدەكان يەك

بەدواى يەكدا ھېن (جاء القوم

عرفاً) خەلكەكە يەك بەدوو يەكدا

ھاتن.

العُرفُ والعِرفُ: صەبرو خۆگرى.

العِرْفَةُ: كىم و زوخا و كە لەبەرى دەست

دېتەدەر.

العِرْفَةُ: پەردەى نىوان دووشت ە (ك:

عُرف).

عرفات: كىوى عەرمفە لە نرىك شارى

مەككە ە شوپىنى پراومستانى

حاجىيەكان لە پۆزى عەرمفە و

شەوى جەئزى قورباندا ە (يوم

عرفات) پۆزى نۆيەمى مانگى

زىلحىجەيە.

العُرفيُّ: حوكم و بەپىومبەردنى ولات

بەياساى عورفىى ە بە شىومەك كە

لەگەل ياساى ولات رىك نەيەتەو،

بەلام لەبەر دابىنکردنى ئەمن و

ناساپش پەپرمو دەگرئ.

العَرِيفُ: سەرکار و سەردەستە

لىپرسراوى كۆمەللىك سەرباز ە

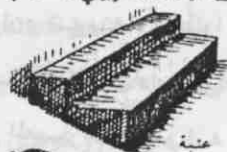
زانو شارمزا بەشت و كاروبار.

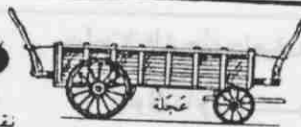
عدسة

عجاء

عنية

عجلة

عرش

عباءة

عزادة

عرف

عرخرة

العرض

عجلة

عدل

عذار

عززال

ممعن

عجرم

المنب

عرج

عندس

عندس الماء

عرج

عجوراك

عندك الكشري

عشكول

عرف الديك

عندك

عجمة الثمر

عقوة

عقريّة

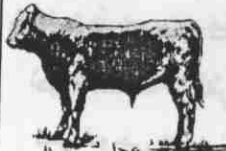
إبن عرس

عنفول

عنة

عجا

عندرة

المعارف: شیوه و پوخسار ۵ دهگوترئ:
(هي حسنة المعارف) نهو نافرته
پوخساری جوان و شیرینه ۵ (غَطُوا
مَعَارِفَهُمْ) پوخساری خویان داپوشی
۵ (هو من المعارف) نهو له
ناسیاو دهگانه.

المعرفة: شوینی پوپنه‌ی که له مشیرو
یائی نه‌سپ.

المعروف: ناوه بۆ همرشتیک جوانی و
باشی بزانری جا یان به‌عه‌قل یان
له پینگای شهرعه‌وه ۵ چاکه کردن
له گه‌ل خه‌لکدا.

العرفط: رومکیکه له جووری روهمی
(العضاء پیڤری (القرنية) یه.

عَرَقَ في الأرض غُرُوقاً: به‌ناو زه‌ویدا
پۆیی.

عَرَقَ العظم عرقاً: گوشتی سهر
نیسقانه‌که‌ی گروسته‌وه به‌ددان لی‌ی
کردموه ۵ ده‌گوترئ: (عَرَقَتْهُ السُّنُونُ
وعَرَقَتْهُ الحُطُوبُ) به‌لاو کاره‌ساتی
پۆژگزار برژاندویان—
جه‌وساندویانه‌ته‌وه ۵ هه‌روا ده‌گوترئ:
(فلان معروق) فلانکه‌س کزو کۆله‌واره،
دال گوشت و له‌په.

هَرَقَ عرقاً: نارمقی کرد ۵ (عَرِقَ الحائط)
دیواره‌که ته‌پایی په‌یدا کرد
ته‌په‌شوحی هه‌یه.

أعرق الشجر: دره‌خته‌که په‌مگه‌کانی به
زه‌وی دا پۆج—سونه خوار ۵
ده‌گوترئ: (اعرق فلان في الكرم)
فلانکه‌س له نانبدمی و به‌خشیندا
بنج و بناوانی هه‌یه و به‌میرات بۆی
ماوه‌ته‌وه.

أعرق: هاته ولاتی عیراق.
أعرق الفرس: نه‌سپه‌که‌ی هینا و برد
بۆنه‌وه‌ی نارمق بکا.

أعرق الشراب: شه‌را به‌که‌ی تیکه‌ل به
هه‌ندئ ناو کرد.

عَارَقَهُ: شانازی کرد به بنیچه‌و
په‌چه‌له‌کی خوی.

عَرَقَ: به‌مانا (أعرق) دئ.
إعترق العظم: گوشتی سهر
نیسقانه‌که‌ی گروسته‌وه.

تَعَرَّقَ الشجر: په‌مگی دره‌خته‌که به
زه‌ویدا پۆشته خوار.

تَعَرَّقَ العظم: گوشتی سهر نیسقانه‌کانی
گروسته‌وه ۵ ده‌گوترئ: (تَعَرَّقَتْهُ
السُّنُونُ وَتَعَرَّقَتْهُ الحُطُوبُ) پۆژگار
جه‌وساندیه‌وه ۵ به‌لاو کاره‌سات
گروستیانه‌وه.

تَعَرَّقَتْ فلاناً: سهری فلانکه‌سم خسته
ژیر بالمه‌وه و جه‌پاندم و به‌زه‌ویدا
دا.

إسْتعرق: تووشی گه‌رما بووم ۵ یان

دەرمانیکی خواردموه بۆ ئهوهی

عەرمق بکا.

إِسْتَعْرَقَ الشَّجَرُ: درمختهکه پمگی به

زمویدا پۆچوون.

العِراقُ: قهراغ دهریاو قهراغ روبرار

حهوشهی خانوو بهردمرگا ۵ گوشتی

دهوروبهری نینۆك ۵ کلۆرایی لاسکی

پهروپالی بالنده ۵ پشت ناوک به

پانتایی ورگ ۵ (ك: أعرق).

العراقُ: نيسقان که گوشتهکەى خورابی

۵ ناوی پاک و صافو پالئوراو.

عراقُ القيث: ئەو پوهکهی دواى بارینی

باران سەر دهردینى.

العراقَةُ: پەسەنى و ئەصالەت.

العراقَةُ: ناوی صافو روون ۵ بارانی

بهلیزمه و پێژنه.

العرقُ: نيسقان که زۆربهی گوشتهکەى

خورابی و کهمى گوشتی باشی

لهسەر مابى.

العرقُ: بناغەى هه‌موو شتيك ۵ پمگی

ناوچهسته که خوین به‌ناویان دا

هاتووچۆ دهکا ۵ شورمخاک که

له‌بەر سوپیری خاکهکه هیچی ئی

نهرۆی ۵ نیرگه‌ی خانوی وا که

سه‌قفه‌که‌ی داربی ۵ شتی کهم ۵

دمگوتری: (فیه عرق من ماء وعرق

من حموضة وملوحة) (ك: عروق

وأعراق وعراق).

عرق السوس: پمگی پوهکی سوس.

العرقُ: ئاره‌ق که له‌چهسته دپته‌دەر.

عرقُ الحائط والأرض: ته‌پایی دیوار ۵

ده‌ی ته‌رو توشی زه‌وی ۵ ته‌پایی که

له‌ کوندمو مه‌شکه دهرده‌گه‌وی ۵

شه‌رابی سه‌رخۆشکه‌ر ۵ شه‌رابی گۆراو

و پالئوراو و سه‌رخۆشکه‌ر له‌ میصرو

عیراق له‌ خورما دروست ده‌کری و له‌

شام له‌ ترئ دروست ده‌کری.

عرقُ الحلال: ئەو شته‌ی ده‌یه‌خشی به‌

مه‌به‌ستی دۆستاییه‌تی و بلأوبوونه‌وه‌ی

خۆشه‌وه‌یستی ۵ چینی دیوار له‌ خشت و

بلۆک یان به‌رد ۵ ده‌گوتری: (بنی الباني

عرقاً أو عرقين) وه‌ستاکه چینیك دیوار

یان دوو چینی دانا ۵ پێچه‌که‌ی ئەسپ

یان بالنده ۵ کریی کریکار.

العراقَةُ: بنك و بناغە ۵ بنکی درمخت

که به‌زه‌وی دا پۆچی و لق و

پۆپه‌کانیشی بلأ و ببنه‌وه.

العرقَةُ: به‌مانا (العراقَةُ) دئ ۵ (ك:

عرق).

العرقَةُ: چینه دیوار له‌ خشت و بلۆک و

به‌رد ۵ ئەو داره‌ی به‌پانی ده‌خړیته

سه‌ر دوو لاجینی دیوار ۵ ئەو

سیرمه‌و هه‌بله‌ی ده‌ستی گیراوی پی

که‌له‌به‌چه ده‌کری.

الْعُرْقَةُ: دِگوتری: (رَجُلٌ عُرْقَةٌ)

پیاویکه ده ماری زوړن.

الْعُرْقَتَان: دوو دارن پاستو چهپ

ده خړینه سهر دهمی دۆلچه.

الْعُرْقِيَّة: عمره قچین (کلاو) ۵ نهو

پارچه قوماشه نمرمه ی د خړیته

ژېر کورتان و زینی ولاخ.

العَرِيق: رجل عریق: پیاویکی پمسه نو

خانه دانه ۵ (فرس عریق) نه سپیکی

پمسه نه ۵ (غلام عریق) مندالیکي

کز و رۆح سوکه.

المَعْرَقُ: دال گوشت و لمړ.

المِرقُ: فانیله ۵ ژېر کراس نهو

پوشاکه ی له ژېر پوښاکه وه

له بمر دمکړی پوښه وه ی عمره قی

چه سته هه لمړی ۵ کیرد که گوشتی

پې توی توی دمکړی.

عَرَقَبَ الدَّابَّة: پمفیسکی ولاخه که ی

بری.

تَعَرَّقَبَ: شوبها به عورقوبی ولاخ له

خوارو خپچی دا ۵ عورقوب بریتیه

له ناوهر پاستی خوارایی پاشوی ولاخ

۵ هه روا دمگوتری: (سلك العراقیب

في الجبال) به ناو پېبازی پېچاو

پېچی کیو که ژدا پوښی.

تَعَرَّقَبَ لُخْمَه: به پېچکه یه کی نادپار

له دوژمنه که ی دا رۆیی بو نه وه ی

فرسه تی لی نه هیئی.

تَعَرَّقَبَ عن الأمر: له کارمه که لایدا.

تَعَرَّقَبَ المَطِيَّة: له دواوه سواری ولاخه

میینه که بوو.

عُرْقوب: پیاویکه له عه مالیکه گان

بهمونه ده هیندر پته وه بو پابه ند

نه بوون به واده و به ئینی خوی ۵

دمگوتری: (مواعیده مواعیـد

عرقوب).

العُرْقوبُ من الإنسان: شارمگی که له

قاچدا دمکه و پته زوور پازنه ی پې ۵

له ولاخدا بریتیه له و خواراییه ی

پاشوی که و مگوو نه ژنوی

ده سته کانیه تی ۵ له شیوو دۆل دا

بریتیه له خوارو خپچی و

پېچاو پېچی ناویاندا ۵ پېسکای

ته نگه به رو دمربه ند له کیو که ژدا

۵ (ك: عراقیب).

عراقیب الأمر: کۆسپو ته گهرمکانی

نیش و کار.

عَرَقَلَّ علیه کلامه: قسه که ی لی خوارو

خپچ کرد ۵ دمگوتری:

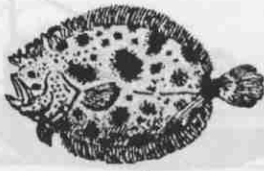
عَرَقَلَّ على فلان: قسه و کرد موهکانی

فلانکه سی خوارو خپچ کردو

پلانه کانی هه لومشان دنه وه.

عَرَقَلَّ الأمر: کارمه که ی قورس کردو

چه واشه ی کرد.

شیرط

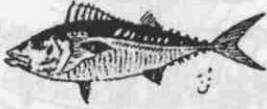
رغاد

ورنگ

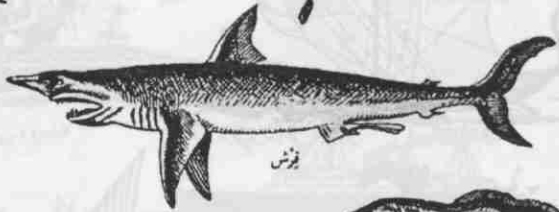
زئیر

نن

سمک موسی

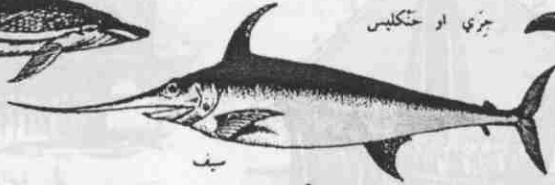
فیش

جری او خنکلیس

دلفین

سيف

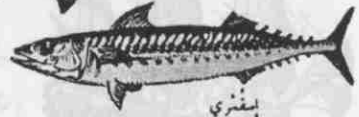
سردین

بوري

میشاور

پسفتری

بال

خدر

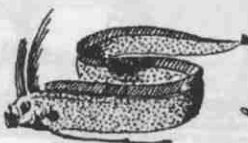
سمک کراکمی

سالمون

رنکا

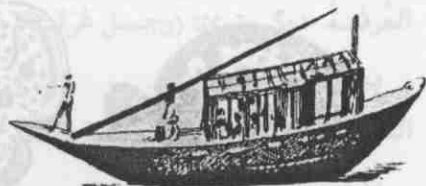
حیلور

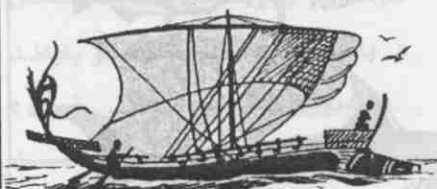
زئیر

مركب فينيقي

سفينة مصرية

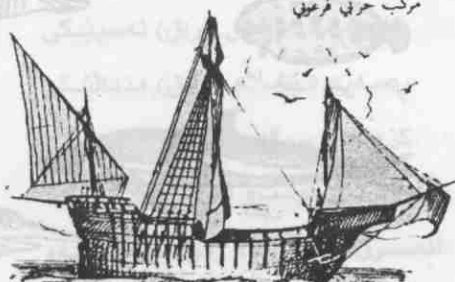
مركب شراعي اعريقي

مركب حربي فرعونى

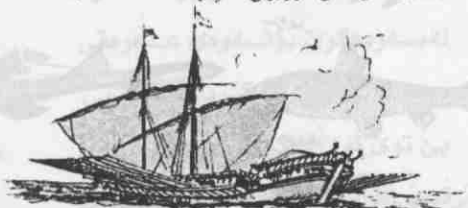
شانة صليبية

«سانتا ماريا» من سفن كولومبوس الشراعية

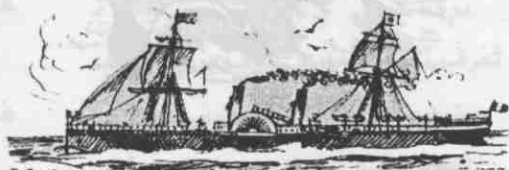
شونة

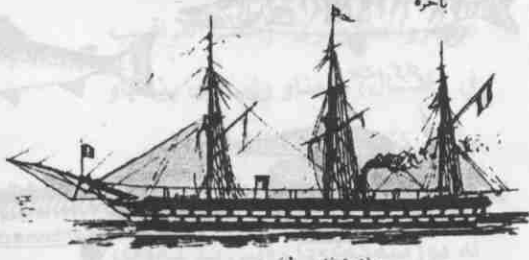
مسطح ذو قلع ومخاضيف (القرن 17)

آخر مركب شراعي (1870)

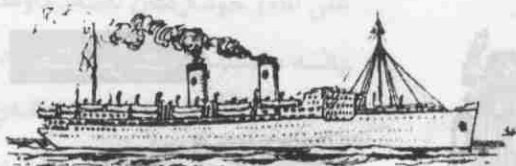

بانخرة

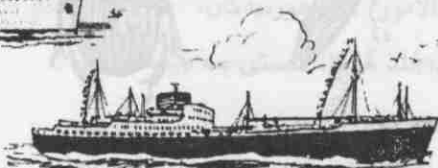

بانخرة ذات مرزوجة

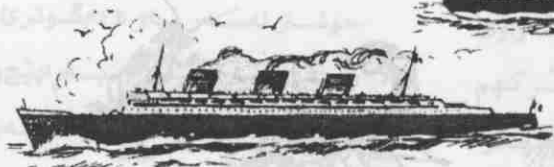
السفن

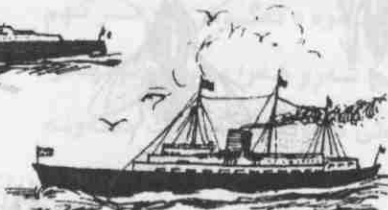
الباخرة «أرجونيا»

الباخرة «ماين»

الباخرة «نورث كارولينا»

البحرية الملكية «أريزونا»

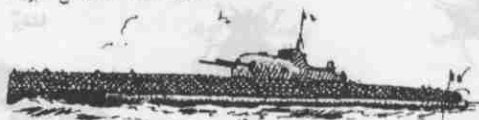
الباخرة «ايداهو»

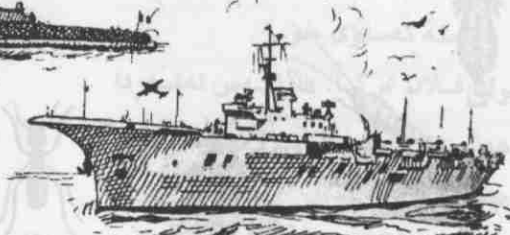
الباخرة «نيفادا»

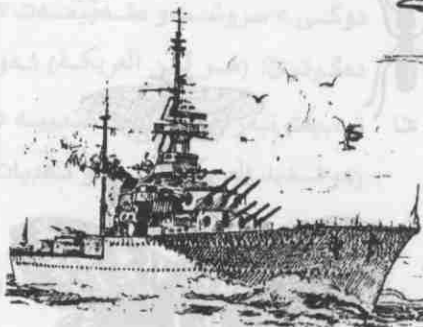
الباخرة «تينيسي»

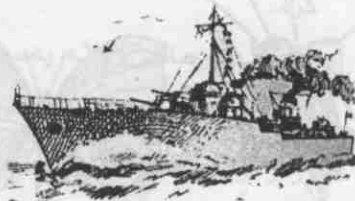
الباخرة «ماريلاند»

الباخرة «فيرجينيا»

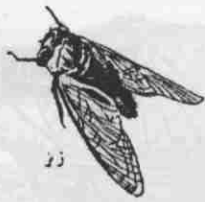

الباخرة «ميسوري»

الباخرة «أركنساس»

حشرات

زور

جِنّ

جِرَادَة

فَاح

دُبَابَة

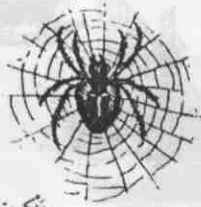
غَرَب

جِلْدِيد

زِيلَالَة

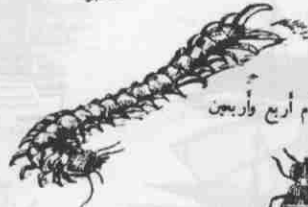
شَكَب

قَرَبِي

بَقَاب

أُم أَرْبَع وَارْبَعِينَ

بَقْشَة

فَلَا

هُدَيْدَةُ الدَّبَابِ

بَقَة

بَقْبَات

شَلَا

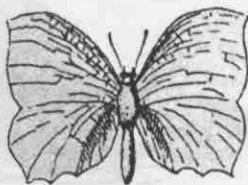
نَحْلَة

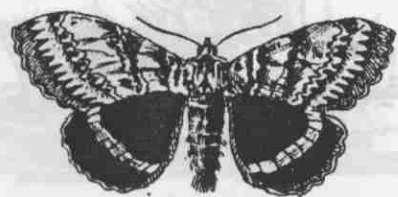
فَرَاشَة دُودَة الْقَر

بِنْتُ وَدَانِ الْمُسُورِ

فَرَاشَة

فَرَاشَة

تَعَرَّقَلْ: کارمه‌ی خوارو خییج کرد.

العَرَّاقِل: کۆسپو ته‌گهره ۵ (عراقیل
الأمور) کاره قورسه‌کان.

عَرَكْ الْجِلْدُ عَرَكًا: دهستی به پیسته‌که دا
هیئاو برد.

عَرَكْ الشَّيْ: شته‌که‌ی گراند تا به‌ته‌واوی
کوزاندیه‌وه ۵ دمگوترئ: (عَرَکْهُمْ
الحرب) شه‌رو هه‌را به‌سه‌ریاندا هاتو
چۆیه‌تی هه‌ر به‌ینا به‌ینیك دمکه‌ونه
شه‌رمه‌وه.

عَرَكْهُمْ فِي الْحَرْب: له شه‌ردا هه‌لمه‌تی
بۆ بردن.

عَرَكْهُ الدَّهْر: زمانه دهرزی دادا ۵ قالی
کرد ۵ له بۆته‌ی دا.

عَرَكْتَ الْمَاشِيَةَ الْأَرْضَ: ناژه‌له‌که
زه‌ویه‌که‌ی له گیا روتکرد.

عَرَقَ بَجْبِهِ ذَنْبَ فُلَانٍ: تاوانی فلانکه‌سی
خسته ئه‌ستۆی خۆ.

عَرَكْ فُلَانٌ عَرَكًا: فلانکه‌س له‌شه‌ردا
هه‌لمه‌تی توندو تیژی برده سه‌ر
دوژمن.

عَارَكْهُ مَعَارَكَةً وَعَرَاكَ: شه‌ری له‌گه‌ندا
کرد.

إِعْرَكَوا: قه‌رمبانه‌ی و پاله په‌ستۆیان
کردو کۆبونه‌وه ۵ دمگوترئ:

(إِعْرَكَوا فِي الْقِتَالِ) له‌شه‌ردا ته‌نگیان
به‌یه‌کتر هه‌لچنی ۵ (إِعْرَكَتِ الْأَبِل

عَلَى الْمَاءِ) حوشر مکان له‌سه‌ر ناوه‌که

پاله په‌ستۆی یه‌کتریان کرد ۵
(تَعَارَكَوا فِي الْقِتَالِ وَالْخِصَامِ) له‌شه‌رو
کیشه‌دا پاله په‌ستۆی یه‌کتریان کرد.

العِرَاكُ: کۆبونه‌وه‌و پاله په‌ستۆکردنی
حوشر له‌سه‌ر ئاو ۵ دمگوترئ:
(أُورِدَ إِلَيْكَ الْعِرَاكُ) به‌ره‌په‌یج و
پاله په‌ستۆ حوشر مکانی بردنه سه‌ر
ناوه‌که.

العَرَكَةُ: یه‌کجار ۵ دمگوترئ: (لَقِيتَهُ
عَرَكَةً بَعْدَ عَرَكَةٍ) جار دواجار توشی

بووم ۵ وه‌جبه‌یه‌ک شه‌ر ۵ شه‌رێك.

العَرَكَةُ: که‌سیك خۆ بۆ نازار رابگری.

العَرَكِيُّ: ماسی گر ۵ که‌سیك راوه‌ماسی
بکا ۵ (ك: عَرَك).

العَرِيكُ: (رَمَلٌ عَرِيكٌ) لمبیکى تیك
په‌ستیوراوه.

العَرِيكَةُ: دوگی حوشره ۵ به‌رزایی

ناوقه‌دی پشته‌ی ۵ یان پاشماوه‌ی

دوگی ۵ سروشت و طه‌بیعه‌ت ۵

دمگوترئ: (هَر لَيْنَ الْعَرِيكَةِ) نه‌و

ته‌بیات نه‌رم و سروشت ه‌یدییه ۵

(هَرَشْدِيدَ الْعَرِيكَةِ) توچه‌و ته‌بیات

تونده ۵ (ك: عَرَاك).

المُعَرَّكُ: شوینی تیكچه‌رژان و

په‌لاماردنی یه‌کتری.

مَعَرَكُ الْمَنَابَا مِنَ السَّنَنِ: چه‌مه‌ره

بەستىن لەگەل مەردن.. تەمەنى
نېوان شەستو نەود سالا بەزۆرى
ئادەمىزاد لەو تەمەنەدا لەگەل
مەردن يەخەگىر دەبى.

المَعْرَا: بەمانا (المَعْرَا) دى ە (ك):
معارك).

المَعْرَا: گۆرەپانى شەپو شوپنى
هەولدان بۆ كوشتىن دوژمنو زيان
پى گەياندىنى.

هَومَ فلان عَرمًا: فلانكەس توند بوو توپە
بوو ە شەپەنگىزو زىيانە خرو بوو.
عَومَ فلانًا: بە تورمىو توندو تىزى
يەخەى فلانى گرت.

هَومَ الصَّبِي أُمّه: منداڵەكە شىرى مەمكى
دايىكى خوارد.

هَومَ الشَّيْ عَرمًا وعَرمَةً: شتەكە پەشوو
سپى بوو (هر أعرم وهي عَرماء).
عَومَ فلان عَرمًا: فلانكەس توندو تىز
بوو.

هَومَ فلان عَرامة: فلانكەس توندو تىز
بوو.

عَرمَةً: كىشەى لەگەل دا كرد.

عَرمَ الشَّيْ: شتەكەى تىكەلاو كرد.

إعترَمَ: بەمانا (عَرمَ) دى ە دەگوترى:

(أعزمت الفتنة) ھىتەنەى پەردەى
سەند.

تَعَرَمَ: بەمانا (عَرمَ) دى.

العَرم: (يوم عارم) پۆژىكى زۆر ساردو
توشە ە (أمر عارم) كارىكى قورسە ە
(خلق عارم) پەشتى توندو تىز.

العَرم: توپكى درەخت ە چلكى
مەنجەل ە زۆرو زەبەندەى سوپاو
جەربەزەمى.

العَرم: لافاويك ھىچ بەربەستىك خۆى
بۆنەگرى ە قورئان دەفەرموى:
﴿فَاغْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ مَسِيلَ
الْعَرمِ﴾.

العَرم: چلكى مەنجەل; كىشتەرمەقەلەى
كە بەمەنجەلەو دەنووسى ە گۆشت
ە كۆمەلە گەنى گىرە كراوى شەنە
نەكراو، واتە: خەرمانى سۆرنەكراو.
العَرمة: خەرمانى گىرە كراوى بەشەنە
نەكراوى گەنم.

العَرمة: بەمانا (العَرمة) دى ە (ك):
عَرم).

العَرمة: بەربەستى دروستكراو لە شىو
و دۆل دا بۆ كۆكرنەو دەى ئاو ە
بارانى بەلەيزمەو لەنگىزە.

العَرم: بەلاو كارەسات ە جوتيار ە (ك):
عَرم).

العَرمَرم: بەھىزو توانا (جيش عَرمَرم)
سوپاى زۆرو جەربەزە.

عَرمَتِ الدار عَرمًا: مالى دوور بوو
خانوى دوورگەوتەو.

اعَرمَ فلان: فلانكەس بەردەوام بوو

لهسمر خواردنی گوشتی کولآو.

وعرانس).

عارن فلاناً معارناً وعراناً: شهرى لهگه‌ل

عرانیس الذرة: نهو گياو گزى له

کرد.

نیوان ریزمکانی رومکی گمنه‌شانى و

العارن: شیر.

گوله‌بهرؤزدا دمپوئ.

العران: خانووی دوور ۵ بزماریک

عراه الداء والأمر عرواً: نه‌خوشی و

رمبو سمره رمبه‌که بهیه‌که‌و

روداو‌مکه سواری شانى بوو.

شمتکه بدا.

هرى فلان فلاناً: فلانکس هاته لای

العرن: گوشت ۵ یان گوشتی کولآو ۵

فلان و داوای به‌خشش و پیاو‌متی لی

نه‌خوشییه‌که توشی قاجی و لاخ

کرد.

دمبی، دمورو بهری سمی نه‌ستور

هری فلان: فلانکس له‌رزى هاتى و

دمبی.

سهرمای سهرمتای له‌رزمکه‌ی توش بوو

العرین: لانه‌ی شیرو که‌متیار، کونه

۵ فلان حمزى له دیدهنی فلان بوو ۵

گورگو کونه مازی گه‌وره ۵ کۆمه‌له

دمگوترئ: (عري الى الشی) به‌رؤشى

درمخت ۵ هموشه‌ی خانوو،

شته‌که‌ی بوو، دواى نه‌وه‌ی هرؤشتی

به‌ردمگا ۵ دموروبه‌ری شار ۵ (ك:

به‌رؤشى بوو.

عرن) ۵ شکۆمه‌ندی و پاریزگاری

أعری القميص: قۆلی بۆ کراسه‌که

له‌به‌هابه‌نرخه‌کان.

دروستکرد (أعری الکوز) هه‌نگلی بۆ

العرین: سهرمتای هه‌موو شتیك ۵

گۆزه‌که کرد.

ئیسقانی لوت ۵ (ك: عرانی) ۵

أعری صديقه: دۆست و برادرمکه‌ی

دمگوترئ: (هم شمّ العرانی) نه‌وانه

رپسا‌کردو یارمه‌تی نه‌دا.

شکۆمه‌ندو و لا‌ته‌پاریزو گیانبه‌خشن

عرى القميص أو الکوز: قۆل و هه‌نگلی

له‌ پیناو به‌ها به‌نرخه‌کان دا ۵

بۆ کراس و گۆزه‌که دروستکرد.

عرانی القرم: پیاو ما‌هول و گه‌وره

عرى الشی: شته‌که‌ی پاشگوی خست.

پیاوی گه‌ل.

إعتراه: به‌مانا (عراه) دئ.

العرناس: لوتکه‌ی کیو ۵ داریکه یان

العرى: ناحیه و لایه‌ن ۵ دمگوترئ: (هر

شتیکی تری و ا رپسی لۆکه‌ی له‌سمر

عرو منه) نه‌و گوئ به‌و شته ناداو

هه‌لدمکری بۆ پستن ۵ (ك: عرانیس

لیی بی ناگاهیه.

الْعُرُو: يهكهم سه رما بوونی جهسته
به هوی له رزوتاوه ۵ نیوان زمرد
هه لگه رانی خورو داهاتنی تاریکی
لهومرزی زستان و سه رما دا.

الْعُرُو من الثوب: یه خه ی کراس نهو
شوینه ی و مگوو نه لقه وایه و به
عه لاگه ی دا دهک ی ۵ هه ر نه لقه یه ک
دهستی پی بگری و خوتی پی له
زیان بپاریزی ۵ درمختیک به
زستان گه لاگه ی نهومرئ ۵ مال و
سامانی بهنرخ ۵ نه لقه ی
گهر دنیه ندو ملوانکه ۵ دهگوترئ:
(عری المرجان) نه لقه ی مرواری ۵

دهورویه ری شاروشاروچکه ۵

العُری: فه رمانده ی سوپا ۵ له بواری
کشت وکالدا بریتیه له کاتی چاندنی
برئ جوری سهوزه که له سالیکیدا
زیاد له جارنیک دهچیندرئ ۵
دهگوترئ: (البطاطس تزرع فی
عروتین من السنة) په تاته سالی
دوو جار دهچیندرئ.

العُری: شهوی سارد ۵ بای سارد.

هَری من ثیابه عریاً و عریة: پۆشاک ی له بمر دا
نه ماو روت بوو له پۆشاک ۵ (فهو عار
وعریان).

هَری من العیب: له عهیب و خهوش
سهلامهت بوو.

هَری بدنه من اللحم: جهسته ی گوشتی
پیوه نه بوو.

هَری الفرس: نهسپه که زینی پیوه نه بوو.
أعری فلان: فلانکس به دهشت و
سارادا پۆیی.

أعری فلان صدیقه: فلانکس له
دۆست و ناسیاوکه ی دوور کهوته وه.
أعری فلاناً ثوبه و من ثوبه: پۆشاکه ی
له بمر فلانکس داگه ند.

عاری القوم: خه لکه که به بی زین
سواری نهسپه کانیان بوون.
عَراه ثوبه و من ثوبه: پۆشاکه ی له بمر
داگه ند.

عراه من الأمر: له کار که پزگاری کرد.
تعری من ثیابه: پۆشاک ی خوی داگه ند،
خوی روت کرد وه.

تعری من الأمر: خوی له کار که
پزگاری کرد.

إعرووی الفرس: به مانا (عَری) دئ.
إعرووی الرجل: پیاوکه به ته نه ا
به سارادا پۆیی.

إعرووی الفرس: به روتی سواری
نهسپه که بوو ۵ دهگوترئ: (فلان
يعرووی ظهور المَهاَلِك) فلانکس
سواری پشتی کاری قورسو
فهوتیتنه ر دهبی، خۆده خاته
ناوکی شه ی قورسو سامناکه وه.

شاردهوه.

إِعْرُورِي أَمْرًا قَبِيحًا: پركيشی کاریکی

ناشیرینی کرد.

عَزَبَ فُلَانٌ عَزْبَةً وَعَزُوبَةً: فلانکەس

التَّعْرِيبَةُ: روتبونی و شاخ و بهردی

عازمبه و ژنی نههیناوه ه (فهو عازب)

تویکتی زمو بههوی باران و باو و

(ك: عَزَابٌ).

گهرمی و ساردی.

عَزَبَتِ الْمَرْأَةُ الرَّجُلَ عَزْبًا: ئافهرتهکه به

الْعَرِي: ههرشتیک شتیکت لی نهدیو

رېك و پيكي خزمهتی پیاوهکهی

بكاو نههیلئ جاوت لیئ بی ه

کرد.

ناحیه و شوین ه حهوشه و

أَعَزَبَ: دوورکهوتهوه.

بهردمرگا و مال ه دمگوترئ: (نزل

أَعَزَبَ الشَّيْءُ: شتهکهی دوورخستهوه.

بغری فلان) له مالی فلان دابهزی.

عَزَبَهُ: دوری خستهوه.

الْعُرِي: (فرس عري) نهسپی پشت

عَزَبَتِ الْمَرْأَةُ الرَّجُلَ: ئافهرتهکه بهباشی

روت و بی زین ه ناگوترئ: (فرس

خزمهتی میردمکهی کرد.

عربان) همروا ناگوترئ: (رجل

تَعَزَبَ فُلَانٌ: فلانکەس بی ژنه و ژنی

عُرِي).

الْعَرَاءُ: دمشت و سارا: کههیج شتیك

تَأَقَّلَ: ئافهرتهکه ماومبهکی دوورو

له بهردهمیا نهبی و تا چاو بریکا

دِرئز عازمبو قهیره بوو دواپی

ساراگه ببینی.

شوی کرد.

الْعُرِيَان: دمگوترئ: (فلان عربان النجی)

الاعزب من الرجال: پیاویکه ژنی

فلانکەس نهینی تی ناوهمستی و زوو

نههینابی.

دمری دمبری و بلاوی دمکاتهوه.

الْعَازِيَةُ: (عَازِيَةُ الرَّجُل) خیزانی پیاو

المعاري: کوی (مَعَرِي) نهودی له جهسته

که بهباشی خزمهتی میردهکهی بکا.

دمبیندرئ و داناپوشرئ ه ومکوو

العَزَبُ: ئافهرتهک میردی نهبی یان

دهم و چاو و دمست و پهنجهو حاج تا

پیاو ژنی نهبی ه دمگوترئ: (امراة

قولهپی و بهلهک ه فهرش و قالی و

عَزَبَةً ه (ك: أعزاب).

بهردو مافوور ه شوینی پروومکی لی

العِزِيَةُ: مەزرمعهیهك که خانوی

نهروی.

خاومنهکهی تیدا بی و خانووی

عَزَبَ الشَّيْءُ عَزُوبًا: دوورکهوتهوه، خوی

ومرزیرمگان بهدموری دا بنیات نرابن.

الْعَزِيبُ: دوور ۵ عازمب ۵ (ك: أعزاب).

الْعِزَابُ: كهسيك زور قهپره بي و ژني

نه هيئناي بيان شاهرت بي و شوي

نه كرده بي ۵ ههتا وای لي هات

ئارمژووي ژن هيئنان بيان شوكردي

نه مابي.

هَوَزَ فُلَانًا عِزْرًا: سه رزمه نشتي فلاني كرد ۵

يارمه تي دا.

هَوَزَ عَنِ الشَّيْءِ: مه نعي كردو نه بهيشت

گيراپهوه.

هَوَزَ عَلَى فِرَاضِ الدِّينِ: هيئري كاروباري

ئاپيني كرد وای لي كرد لهو بواره دا

شارمژاي كرد ۵ سزاي دا له سهر

كه مته رخمه مي كردن له ئاپين به

سزايه كه نه گاته سزاي همدی شهرعي.

عِزْرَه: مه نعي كرد، گيراپهوه ۵ ته ميبئي

كرد.

هَوَزَ الْقَاضِي الْمَلْبَبَ: قازي سزاي

تاوانبارمه كي دا ۵ پيژي لي گرتو

به گهموره ي حسيب كرد ۵ يارمه تي داو

به هيئزي كرد ۵ هورئان دمفرموي:

﴿لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ

وَتُوَفِّرُوهُ﴾.

عَزَّرَ عَلَى فِرَاضِ الدِّينِ واحكامه:

يارمه تي دا بو نه نجامداني

پيويستيه ئاپينه كان و حوكمه

شهرعبيه كان.

التَّعْزِيرُ: له زاراوه ي شهرعدا، برپيتيه

له ته مئ كردني تاوانكار به

شيئوه كه نه گاته نه ندازه ي همد.

هَوَزُ فُلَانٍ عِزْرًا وَعِزْرَةً: فلانكس

به هيئ بوو، له زهليلي و داماوي پرزگاري

بوو ۵ دمگوتري: (عَزَّ فُلَانٌ عَلَى فُلَانٍ)

فلانكس به خشش و كهرمه مي نواند

به سهر فلاندا.

هَوَزُ الشَّيْءِ: شته كه كه م بوو وای لي هات

دهست نه كهوي.

هَوَزَ عَلَيَّ أَنْ تَفْعَلَ كَذَا: پيم ناخوشه نهوه

بكه ي ۵ به لاهمه وه گرانه نهو كاره

بكه ي.

هَوَزُ فُلَانًا عِزْرًا: به سهريدا زال بوو، ژير

باري كرد ۵ بالادهست بوو ۵ هورئان

دمفرموي: ﴿فَقَالَ أَكْفَلَيْهَا وَعَزَّنِي فِي

الْخِطَابِ﴾.

اعَزَّرَه: به هيئزي كردو وای لي كرد

عهيزو بالادهست بي ۵ خوشي

ويستو پيژي لي گرت.

أَعَزَّتْ بِمَا أَصَابَهُ: پيم ناخوش بوو

تاووشي نهو چورتوم به لايه بوو.

عَاَزَهُ: به سهر ي دا زال بوو.

عَزَّرَهُ: توندي كردو به هيئزي كرد

هشتگيري بو نارد ۵ هورئان

دمفرموي: ﴿فَكَذَّبُوهُمَا فَعُزِّرْنَا بِالْآلِثِ﴾.

إِعْزَرُ بِهِ: به هوي نهوه وه پيژدار بوو،

خوی به عهزیزو بالادست لهقه لهم
دا.

تَعَزَّزُ فُلان: به مانا (عَزَّ دئ).

اسْتَعَزَّ الرَّمْلُ: لمبهگه په کتری گرتو
تِيك ناروخی.

اسْتَعَزَّ بِحَقِّ فُلان: به سهر فلانکه سدا
بالادست بوو.

اسْتَعَزَّ عَلَيْهِ الرِّضُ: نه خوښی له گل و
گوی خستو به سهریدا زال بوو.

اسْتَعَزَّ اللَّهُ بِفُلان: خودا فلانی مراند.

اسْتَعَزَّ بِالْعَلِيلِ: نه خوښیه که ی له سهر
فورسو گران بوو.

الْأَعَزُّ: به مانا (عزیز) دئ بؤ میینه
دمگوترئ: (الْعَزَى).

الْمَرَّازُ: زمو ی پتمو که زوو لافاوی
له سهر هه لسی.

الْعُزَّى: بَتِيك بوو تایبتهت بوو
به به نوکه نانه ی قورمیشی ۵ پان

درهختيک بوو له درهختی سهمور
که به نوقه حطان بینا په کیان به

دموردا کردبوو دميان پهرست،
پېغه مېهر خالیدی کوړی وه لیدی

نارد خانوومکه ی روخانندو
دارمکه شی بری و سوتانندی.

الْعَزُّ: بېچوه ټاسکی میینه.

الْعِزُّ: هیزو تواناو دمه سلات ۵
دا کوکیردنو پاریزگاری له به ها

پېرۆز مگان، سهر رمقی و مل نه دان.

الْعَزِيزُ: ناوټکه له ناوه جوانه کانی

خودا ۵ بالادست و هه میسه

شکو مه ند، هیچ هیزیک نییه
به سهریدا زال بی.

عَزَفَتْ نَفْسُهُ عَنِ الشَّيْ عَزُوفاً: نه نفسی

لئی ته کیه وه وازی ئی هیناو هیچ

نومیدیک ی بی نه ما ۵ (فهر وهي

عزوف) ۵ دمگوترئ: (هو عزوف عن

اللهو) نهو چه زی له رابواردنو

له هو له عب نییه.

عَزَفَ فُلان عَزْفاً وَعَزِيفاً: فلانکه س به

نامیر عه زف و موسیقای ژمنی و گورانی

گوت ۵ ده سگوترئ: (عَزَفَ عَلَى الْعُودِ)

به نامیری عود موسیقای ئی دا.

عَزَفَ الشَّيْءُ: شته که دهنکی ئی هات ۵

دمگوترئ: (عَزَفَتِ الرِّيحُ) (وعزفت

الْقوس).

أَعَزَفَ: موسیقای بیست ۵ گوئی له

موسیقای عه زف بوو.

تعازفوا: گورانیان بؤ په کتر گوتو

شانازیان به سهر په کتریدا کرد.

الْعَزَافُ: (سحاب عَزَافُ) هه وړټکه

گرمه و تریشه ی دهنکی داپه وه ۵

که سیك پېشه ی عه زف لیدان بی و

به نامیری عه زف موسیقا بژمنی.

العَزُوفُ: که سیك له سهر دؤستایه تی

كهس بهردموام نه بئ و له گه ل هيج
كه سدا هه لئه كا.

العزيف: دهنكي ورده بهردو زيخه كه
رهبه با رايدهداو بهشتي دمكيشيو
دهنكي ئي دي ٥ دهنكي رهمل و زيخه
نازاني له كوئوه دي.

المعرّف: ناميريكى موسيقايه ومكو
عودو تهنيور وايه (ك: معارف).

المعرّفة: به مانا (المعرّف) دي.

المعرّوفة: پارچه موسيقايه كه ئي دهرئ.
عَزَقَ الأرض عَزَقاً: زمويه كهى شق كرد.
هَزَقَ الحقل: گلى كيلكه كهى هه له و گير
كرد بو نه وهى هه وا لئى بداو چيلكه و
چه وئى ئي دور بخريته وه.

هَزَقَ فلاناً ضرباً: باش باش لئى دا،
فلانكه سى شل شل كوتا.

هَزَقَ خلقه عَزَقاً: رهوشتي ناشيرين و خراب
بوو.

هَزَقَ به الشئى: شته كهى پئوه نووسا.

أعزق فلان: فلانكه س به پاچه كو له
يان به پيمره كارى كرد.

العزيق: زموى نهرمه لان و دهشت.

المعرّق: نه و پاچ و پيمره و
پاچه كو لانهى باخ و بيستانى پئ
دمكيشري.

المعرّقة: به مانا (المعرّق) دي.

عَزَلَهُ عزلاً: دورى خسته وه، لايدا وه لاي

نا ٥ دمگوترئ:

عَزَلَهُ عن منصبه: له پله و پايه كهى

هينايه خواري ٥ جياى كرده وه ٥

دمگوترئ: (عَزَلَ الزَّوَانُ عن القمح)

مرورمه كهى له گه نه كه جيا كرده وه

٥ دمشگوترئ: (عزل المرضى عن

الأصحاء) نه خو شه كانيان

جيا كرده وه له شوئينيكى تايبه تى

دا خستنيانه ژير چاو دي پريه وه

بوئه وهى ساغه كان توشى

نه خو شيبه كه نه بن.

إعْتَزَلَ الشئى وعنه: شته كهى

دوور خسته وه و لايدا ٥ قورئان

دهمه رموى: ﴿وَإِنْ لَّمْ تَزِمُوا لِي

فَاعْتَزِلُون﴾.

إنعزل عنه: لئى لاکه وت و دووركه وت وه.

تعازل القوم: خه لکه که لیک دابړان و

هه نديکيان له هه نديکيان

دووركه وتنه وه.

تَعَزَّلَ الشئى وعنه: به مانا (اعتزل) دي.

الأعزل: مروفي بئ چه ٥ همورى بئ

باران (ك: عزل وعزل) (السماك

الأعزل) بېروانه مدهى (سمك).

العازل الكهربائي: ناوونديكه كاريگه رى

كارمباي له سهر نيبه.

العُزْلُ: به مانا (الأعزل) دي.

العزلاء: شوئينى هه لېراني ناوه له

کاره‌های راچوو ۵ به‌صه‌برو پشوو
دریژ بوو.

هَزَمَ اللهُ لِي: خودا صهبرو نارامی پی
به خشیوم هیژو توانای داومه تی.
هَزَمَ عَلَى فلان: فهرمانی به فلان کردو
لئی توند کرد و سویندی خوارد.

عَزَمَ الرّاقِي: نۆشتونووسهكه دووعاو
نزاى خویندن.

عَزَمَ الأمر وعليه: دوعاو نزای خویندن.
عَزَمَ فلان الطريق: فلانکس نهو
پنجاهی گرتنه بهرو کولی نهدا.
تَعَزَمَ الأمر: بهمانا (عَزَمَ الأمر)دئ.

العزائم: ورد به رزو سوور بوو له سهر نه نجامدانی کار ۵ شیر ۵ خوگرو پشو درېژ.

العزم: صبرو ئارام و خۇراڭرى
لهبه رامبەر پوداودا ۋ (أولو العزم من
الرسل) ئەو پىغەمبەرلەرى زۆر بە
ورەبەرزى و صەبرو ئارامەو
ئەركەكانى پىغەمبەرلەرى تەيىيان
بەجى ھىئا ۋ قورئان دەفەرمۇئ:
﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرِ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ
الرُّسُلِ﴾.

العَزْمَةُ: دهگوترئ: (هذا عزيمة من عزمات الله) ثممه ما فيك له مافه گانی خودا له سمر بهنده گانی (ك: عزائم).

زارکی گۆزمو کوپهوه (ك: غزالي)
 دىگوتى: (أرسلت السماء غزاليها)
 ئاسمان به لىزمه و پىژنه بارانى
 باراند (أرخص الدنيا غزاليها) دونيا
 لەزىمتو نىعمەتەكانى زۆرىوون.
 مەزىنە: يەمانا (الإنعزال)دى.

المُعْتَرِلة: تَأْمِيْن لَه مَوْتَه كَه لِيْن، لَه
زُور شَت، دُزى نَه هَلِى سَوْنَه
جَه مَاعَه ن ۵ دَامَه زُرْنَه مَرِى
مَه زَه بَه كَه بَان نَاوِى وَاصِيْلِى كُورِى
عَه تَا يَه نَه وِى لَه مَزْگَه وِى
بَه صَرْمَدَا دَمَرَس بَه دَمُورِى شَيْخ
جَه سَه نِى بَه صَرِى بَه جِى هَيْشَتَو
كَه نَارْگِى بَوِى.

المعزال: کہ سیکہ سیلاحی پی نہ ہی ۵
شوانی بہ تہنیا ۵ کہ سیک ۵
لہسہ فہردا بہ تہنیا لہ ژوریکدا
بخہ وئو لہ رفیقہ گانی
دوریکہ ویتہ وہ ۵ (ک: معازیل).

المعزل: گۆشەگیر و دووره پەریز
 دىگوتى: (هو بمعزل عن كذا) ئەو
 لەو شتە كەنارگىرەو خۆى ئى
 دىپارېزى ۵ شوپىنىكە نەخۆشى تىدا
 جىيادەكرېتەو بۆنەوەى ساغەكان
 نەخۆشەكە نەگرن.

هَزَمَ فُلَانٌ عَرْمًا وَعَرِيمًا وَعَزِيمَةً: فَلَانَكُمُ
جِدِيدِهِتِي نَوَانِدُو بَه دِلْسُوْزِي لَه گَز

العِزَّةُ: به مانا (العِزوة) دئ.

المَعزى: شوپنى سهره خوشى كردن
له كؤست كه وتو.

عَسْبُهُ عَسْبًا: نيره كه ريكى خواست
بوئه وهى له ماینه كه ی بپه رینى ۵
كه له گایه كى خواست مانگا كه ی پئ
كه ل بدا.

اعْسَبَ الذَنْبُ: گورگه كه بازى داو
قوچاندئ.

اعْسَبَ فلان فلاناً جَلَّةً: فلانكه س
حوشتره نیره ی له فلان خواست بو
توو بو كه لدانى حوشتره مینه كانى.
استْعَسَبَ منه: رقى لیتى بوو ناخوشى
ويست.

استْعَسَبَ الفرسُ: ماینه كه ههزى له
(فه حل) بوو سواری بئ كه لى بدا.
استْعَسَبَ جله: حوشتره نیره كه ی لئ
خواست بوئه وهى بیهاویته حوشتره
مینیه كانى.

العُسْبُ: تۆوى (فه حل) تۆماوى ولاخى
نیر بو كه لدانى مینه كان ۵ نه وه
زپویت و مندا ۵ دمگوترئ: (قطع
الله عَسْبَهُ) خودا دوا برپاوت بكا
نه وه و زپویت نه هیلئ.

العُسْبُ (رأس عَسِب): سهر و قزى كى
زور ژاكو و ناپى ك و پى كه زور له
میزه چاك نه كراوه و به شانیه
نه كراوه.

عَزَامُ الله: هه رزو واجبه كانى خودا
كه له سهر به ندمه كانى دایناون ۵
له حه دیسدا هاتوو: (إن الله يحب أن
تؤتى رخصه كما يحب أن تؤتى
عزائمه).

عزاً فلاناً الى فلان عزواً وعزياً: فلانكه سى
پال فلان داو وتى: نه وه كورپ نه وه،
پیاوى نه وه... ۵ دمگوترئ: (عزاً الخبر
الى صاحبه) هه واله كه ی پال خاومنى داو
بلاوى كرده وه.

هَزِي عَزَاءً: خوڤاگرو پشوو درپژ بوو
له سهر نه وه به لاو ناخووشیانه ی توشى
هاتن ۵ (فه عز عزی).

عَزَاهُ: دلنه وایى كردو هه ولى دا
به صه بر بئ و پشوو درپژ بئ.

اعتزى إلى فلان: خو ی پال فلان دا،
خو ی به نه وه و وه چه ی نه و زانى.

تعازى القرم: خه لكه كه هه ندى كيان
سهره خووشیان له هه ندى كيان كرد.
تعزى فلان تعزياً: فلانكه س به زور
له خو كردن هه و لیدا واپیشان بدا كه
به صه بپرو خوڤاگره.

تعزى الى فلان: خو ی پال فلانكه س دا.
تعزى العربى: كابرای عه ره ب داواى له
هوزو خيله كه ی كرد بوئه وهى به
هانایه وه بئ.

العِزوةُ: خو نیسه بدان ۵ هاوار كردنى
لئ قهوماو له هوزمكه ی.

العَسْبَةُ: دهر به ندو که لینی کیو.

بداته وه.

العَسِيبُ: (عَسِيبُ الذَّنْبِ) نِیسقانی کلک

عَسَرُ فُلَانًا: له لای چه په وه هاته لای فُلَان.

یان شوینی ئی پروانی توك لیی ه لقی

عَسَرُ الْأَمْرِ وَالزَّمَانِ عَسْرًا: کارمه قورس

دارخورما توپکل و پرژوپالی ئی

بوو، رۆژگار بوو به کی شه و چورتم و

دامالترئ ه یان ههر پرژوپالی پیوه

به لاو کارسات.

نه بی ه دهر به ندو که لینی کیو ه

عَسَرُ فُلَانٍ: فُلَانْکەس له کارمکاندا پمقیی

(ك: أَعْسَبَ و عَسِبَ و عَسَبَان).

نواندو لیبور دنی نه بوو.

عَسِيبَةُ الذَّنْبِ: نِیسقانی کلک.

عَسَرُ عَلَيْهِ الْأَمْرُ: کارمکانی ئی تیکه لاو

بوو.

الْيَعْسُوبُ: پاشای ههنگ ه شازی

عَسِرَ فُلَانٌ: فُلَانْکەس چه پله ر بوو ههر

ههنگ ه عهر به کان پییان وابوو

به دهستی چه بی نیشی کرد ه (فهو

نهو پاشای ههنگه ده بی نی ر بی

أَعْسَرُ وَهِيَ عَسْرَاءُ) (ك: عُسْرُ

چونكه قه باره ی له وانی تر

و عَسْرَان).

گه وره تره ه ده شگوترئ: (هو

عَسَرُ الْأَمْرِ عُسْرًا وَعَسَارَةٌ: به مانا

يعسوب قومه) نهو پاشاو سه رۆك و

(عَسِرَ دئ ه ده گوترئ:

گه وره ی نه ته وه که په تی ه (ك:

عَسَرُ الزَّمَانِ: رۆژگارمه تهنگ و چه ته مه و

يعاسيب).

ناخوش بوو ه قورن ان دمفه رموی:

الْعَوَسَجُ: جۆره روه کیکی چقلاویه له

﴿وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عُسْرًا﴾.

پی ر باینجانه ه به ریکی خری

أَعْسَرُ فُلَانٍ: فُلَانْکەس هه ژار و ده ست

ههیه و مگوو میروی مرواری وایه ه

کورت بوو، ژیا نی تهنگ و ناره حهت

تا که که ی (عوسجة) په.

بوو.

الْعَسْبَدُ: ئالتون.

أَعْسَرَتِ الْمَرْأَةُ: به ناخوشی مندالی بوو.

عَسَرُ الزَّمَانِ عَسْرًا: رۆژگارمه زۆر

أَعْسَرُ الْمَدِينِ: به مانا (عَسَرَ دئ.

ناخوش و پر چورتم و کارسات بوو.

عَاسِرَةٌ: مامه له ی توندی له گه ل کرد.

عَسَرَتِ الْمَرْأَةُ: ناهه ته که به ناخوشی

عَسَرُ عَلَيْهِ: تهنگی بی هه لچنی.

مندالی بوو، ژانی به نازاری توش

عَسَرُ عَلَى فُلَانٍ: سه رپیچی فُلَانی کرد

بوو.

عَسَرُ الْمَدِينِ: تهنگی به قه زدارمه

دزی نهو جولایه وه.

هه لچنی و داوای ئی کرد قه زمه که ی

عَسْرُ الْأَمْرِ: کارمه‌ی قورس کرد.

عَسْرُ فَلَانًا: له‌ای چه‌په‌وه هاته لای فلانک‌س.

إِعْتَسَرَهُ: ژێر باری کردو ئیشه‌کانی قورس کردن ۵ د‌م‌گوت‌ری: (اعتسر الدابة) به سرکی و ژێربارنه‌کراوی سواری و لاخه‌که بوو (إِعْتَسَرَ مِنْ مَالِهِ) له‌مالی خو‌ی خه‌رجی هه‌ل‌گرتو پی‌شی ناخو‌ش بوو، به‌نا‌به‌دلی له‌مالی خو‌ی خه‌رجی کرد.

إِعْتَسَرَ الْكَلَامَ: قسه‌که‌ی کرد به‌بی‌ن ئه‌وه‌ی لێی ورد بی‌ته‌وه.

تَعَسَّرَ الْأَمْرُ: کارمه‌ی قورس و گران بوو. تَعَسَّرَ الْبَيْعَانُ: ک‌پ‌یار و فرو‌شی‌ار نه‌گه‌یشتنه ئه‌نجام.

تَعَسَّرَ الزَّوْجَانِ: ژن و می‌رده‌که پێک نه‌که‌وتن ۵ قورئان د‌مه‌رم‌وئ: ﴿وَإِنْ تَعَسَّرَ لَكُم مِّنْ آيَةٍ فَسَبِّرْ صَبْرًا﴾.

تَعَسَّرَ الْأَمْرُ: به‌مانا (عَسِرَ) دئ.

الْأَعْسَرُ: د‌م‌گوت‌ری: (أَعْسَرُ بَسْرًا) به هه‌ردوو د‌م‌ست کارده‌کا ۵ بۆ ئافه‌رم‌ت د‌م‌گوت‌ری: (عَسْرَاءُ بَسْرَةٍ) ۵ (حَمَامُ أَعْسَرَ) کۆت‌ری‌که به‌بالی پاستیه‌وه په‌له‌ی سپی هه‌یه ۵ (يَوْمَ أَعْسَرَ) پۆژێکی ناخو‌ش و سامناکه.

الْعَسْرَاءُ: می‌ینه‌ی (الْأَعْسَر).

الْعُسْرَةُ: د‌م‌ست گورتی و هه‌زاری ۵ نه‌بوونی دارایی بۆ قه‌رزدا‌نه‌وه ۵ قورئان د‌مه‌رم‌وئ: ﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ﴾ ۵ (جیش العُسْرَةُ): سوپای موسو‌ل‌مانان له‌غه‌زای ته‌به‌ک‌دا ۵ (سَاعَةُ الْعُسْرَةِ)

کاتی ته‌نگانه‌و ناخو‌شی ۵

الْعُسْرَى: کاری ناخو‌ش و ئه‌رکی گران و ک‌رد‌ار و پ‌ه‌فت‌اری وه‌ها که سه‌ر‌ب‌ک‌یش بۆ سزاو ناخو‌شی.

المِيسَرَةُ: ئه‌و خا‌وه‌ن قه‌رز‌ه‌ی قه‌رزداره‌که‌ی به‌گیر د‌ئ.

المِيسَرَةُ: هه‌زاری و د‌م‌ست‌گورتی.

المِيسُورُ: به‌مانا (الْمُسَرُّ) دئ.

عَسَّ فُلَانٌ عَسًا: فلانک‌س شه‌وه‌گه‌رو عه‌سه‌س و چا‌ود‌ێری جاده‌و کۆلان بوو.

عَسَّ خَبْرَهُ عَنْ فُلَانٍ: هه‌وا‌له‌که‌ی له فلان دوا‌خست زوو پێی نه‌گه‌يان‌د.

عَسَّ صَاحِبُهُ: دا‌وای ها‌وه‌له‌که‌ی کرد.

إِعْتَسَّ: به‌مانا (عَسَّ) دئ.

إِعْتَسَّ الشَّيْءُ: به‌شه‌و دا‌وای شته‌که‌ی کرد ۵ هه‌وا‌لی شته‌که‌ی زانی ۵ د‌ه‌ش‌گوت‌ری: (إِعْتَسَّ الْأَنْسَرُ) حه‌د‌په‌سه‌که‌ی گ‌ی‌ر‌په‌یه‌وه.

العَاسُ: که‌سێک به‌شه‌و حه‌رم‌سی ده‌کا و چا‌ود‌ێری جاده‌و کۆلان و ما‌ن و

سامانی خه لک دهکاو گومان
 ئیکراوان دمست نیشان دهکا ه (ک):
 عَسَسَ و عَسَّاسٌ و عَسَّسَ.
 الْعَسَّسُ: دهگوترئ: (جاء الشئ من عَسَّه
 و بَسَّه) نهومی هه بوو نه بوو هینای.
 الْعَسَّاسُ: بۆ زنده رهوی له مانای (عَسَّ)
 دئ.

الْعَسَّوسُ: گهراڤان به دوو نیچیر نهو
 کهسهی دهگه پئ به دوو نیچیردا ه
 ناهرمتیک بئ چاو و پوو بئ و
 به لایه وه شهرم نه بئ له پیاوی
 بیگانه نزیك ببیته وه.
 الْعَسَّيسُ: گورگ.

الْمَعْسُ: مه بهست ه دهگوترئ: (هو قریب
 الْمَعْسُ) نهو نیازو مه بهستی نزیکه.
 عَسَّسَ اللَّيْلُ: شهو داهاتو تاریکی
 هینا.
 عَسَّسَ الذَّنْبُ: گورگه که شهو به دوو
 نیچیردا گهرا.

عَسَّسَ السَّحَابُ: هه ور به شهو له زموی
 نزیك بووه.

عَسَّسَ الْأَمْرَ: کارمه کی چه و اه شه کردو
 تیکه ل و پیکه لئ کرد.

عَسَّسَ الشَّيْءُ: شته که ی جولاند
 خستیه جم و جۆل.

تَعَسَّسَ الذَّنْبُ: گورگ به شهو گهرا
 بۆ نهومی نیچیری دمست بکهوئ.

الْعَسَّاسُ: همرشتئ و مزنی سووک بئ.
 عَسَّفَ عَلَى فُلَانٍ وَلِفُلَانٍ عَسْفًا: کاری بۆ
 فلانکهس کرد ه دهگوترئ: (هو يَعْسِفُ
 ضِعْفَتَهُمْ) نهو چاودپیری مو لک و مال و
 نیش و کاریان دهکاو به پۆوه یان دمبا.
 عَسَّفَ الطَّرِيقَ: به نه شارمه زایی به پڕنگا که دا
 رقیی.

عَسَّفَ عَنْهُ: لئی دا.

عَسَّفَ فِي الْأَمْرِ: به بئ لئ وردبوونه وه و
 تیفکرین نیشه که ی کرد.
 عَسَّفَ فُلَانًا: فلانکهسی به توندو تیزی
 گرت و سته می لئ کرد.

عَسَّفَ الْمَرْأَةَ: دمست درئزی کرده سهر
 ناهرمته که و ناموسی برد.

عَسَّفَ الدَّمْعُ الْجَفُونَ: فرمیسک هیرشی
 هینا و له پۆرموی نا ناسایی خۆیه وه
 هه لپژا.

عَسَّفَ فُلَانًا: فلانکهسی کرده خزمه تکاری
 خۆی و نیشی پئ کرد ه (فهو عاسف
 وعساف وعسوف).

أَعَسَّفَ فُلَانٌ: به نه شارمه زایی به شه و
 رهوی کرد ه کریکاره که ی به نیشی
 گران هه لئ و گیر کرد.

عَسَّفُهُ: ماندوی کرد.

اعْتَسَفَ الطَّرِيقَ وَعَنِ الطَّرِيقِ: به مانا
 (عَسَفَ) دئ.

إِعْتَسَفَ فُلَانًا: سته می له فلانکهس کرد

ه گاری پیئ کرد خستیه سهر
نیش وکار.

إِنْعَسَفَ: لار بوو خوارو خیج بوو.

تَعَسَفَ فِي الْكَلَامِ: ویستی به زور قسه و
راو بوجوونی خوئی بسه پیئی.

تَعَسَفَ الطَّرِيقَ: به نه شارمزیی به پیگادا
پوئی.

تَعَسَفَ فَلَانًا: سته می له فلانکس کرد.

التَّعَاسِيفُ: دهگوترئ: (هو یرکب

التعاسیف) نهو به پیگهی خوارو

خیچدا دمروا.

العَسِيفُ: کرپکاری سوکاپه تی پیکراو

ه (ك: عَسَاءٌ وَ عُسَيفٌ).

عَسِقَ بِهِ عَسَقًا: پیوهی نووساو داوینی

گرتو بهری نه دا ه وهگری بوو، خوئی
ویست.

عَسِقَ عَلَيْهِ: به گیره گیرو نیلحاح داوای
لی کرد.

تَعَسَقَ بِهِ عَلَيْهِ: به مانا (عَسِقَ) دی.

أَلْعَسَقُ: لاری ه توندپهوشتی ه تاریکی
شهو.

الْعُسُقُ: نهو خاوهن قهرزانهی تهنگ به

قهرزدارمکانیان هه لدهچنن و داوایان

لی دمهکن قهرزمکانیان بدمنه وه.

العَسِيقَةُ: شهرابی خراب که پوون بیو

زور ناوی تیگرابی.

الْعُسْقُولُ: کارگ ه (ك: عَسَاقِلُ وَ

عَسَاقِلُ) ه له بواری گشت وکالدا

په گیتی قهله وو فش بوو که زور

مادهی بزپوی له خو گرتبی وکو

په تاته.

عَسْكَرُ الْقَوْمِ بِالْمَكَانِ: سهر بازمان لهو

شوینه کوبوونه وه.

عَسْكَرُ اللَّيْلِ: شهو تاریکیه کانی کهوتنه

سهر په ک و به ته واووتی پمش

داهات.

عَسْكَرُ الشَّيْءِ: شته کهی کۆکرده وه.

العَسْكَرُ: سوپا ه کوبوونه وهی سوپاو

شوینی کوبوونه وهی شتی زور له

ههر جۆریک بی ه دهگوترئ: (عسکر

من رجال) (و عسکر من خیل) ه

(وعسکر اللیل): تاریکی شهو ه

دهشگوترئ: (انجلت عنه عسکر

الهموم) غمه کانی نه مان ه غمه

جؤرا جؤره کانی نه مان ه (شهدت

عسکرین) واته: نامادهی لیشاوی

مروءه بووم له عهرهفات و له مینا ه

(ك: عساکر).

العَسْكَرَةُ: ناخوئی و جورتم ه

دهگوترئ: (وقعوا في عسكرة)

کهوتنه ناو ناخوئی و جورتمه وه.

العسکری: سهر باز ه تاکیک له سوپا.

المَعْسُكْرُ: سهر بازخانه.

عَسَلَ الْمَاءَ عَسْلًا وَعُسْلًا: ناوکه په مان

بوو ۵ شله‌قا، شه‌پۆلی دا ۵ دمشگوترئ:

(عَسَلَ الذَّئْبُ وَالْفَرَسُ) گورگه‌که یان

نه‌سپه‌که بازی دا له بازدا نه‌که‌یدا

هه‌لبه‌زیه‌وه (فَهُوَ عَاسِلٌ وَعَسُولٌ

وَعَسَالٌ).

عَسَلَ الطَّعَامَ عَسَلًا: خواردنه‌که‌ی تێکه‌لی

هه‌نگوین کرد.

عَسَلَ فُلَانًا: بێ‌خۆری فلانکه‌سی کرده

هه‌نگوین ۵ به‌باشی باسی فلانی کردو

وه‌سفی دا.

عَسَلَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکه‌سی لای

خه‌ئک خو‌شه‌ویست کرد ۵ بێ‌غه‌مبه‌ر

(د.خ) فه‌رموو‌یه‌تی: (اِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَ

خَيْرٍ عَسَلَهُ فِي النَّاسِ).

عَسَلَتِ النَّحْلُ: هه‌نگه‌که هه‌نگوینی

کرد.

عَسَلَ النَّائِمُ: کابرا سه‌ره‌ خه‌وێکی

شکاند.

عَسَلَ الطَّعَامَ: هه‌نگوینی تێکه‌لی

خواردنه‌که کرد.

عَسَلَ الْقَوْمَ: هه‌نگوینی دهرخواردی

خه‌ئکه‌که دا.

عَسَلَ اللَّهُ فُلَانًا: خودا فلانکه‌سی لای

خه‌ئکی خو‌شه‌ویست کرد.

عَسَلَ الْقَوْمَ: خواردنی هه‌نگوینی

دهرخواردی خه‌ئکه‌که‌دا.

اسْتَعَسَلَ: داوای به‌خشینی هه‌نگوینی

کرد.

الْعَاسِلُ: هه‌نگوین بې، نه‌وه‌که‌سه‌ی

هه‌نگوین له هه‌نگه‌لان دهردێنی ۵

گورگ ۵ (ك: عُسْلٌ وَعَوَاسِلٌ

وَعُسْلَانٌ) ۵ (مکان عَاسِلٌ) شوینی

هه‌نگوین ۵ نه‌و شوینه‌ی هه‌نگوینی

تێدا‌یه.

الْعَاسِلَةُ (خَلِيَّةٌ عَاسِلَةٌ): کۆله‌سه

هه‌نگێک که شانه‌کانی هه‌نگوینی

تێدا‌ بێ.

الْعَسَالُ: دهره‌ینه‌ری هه‌نگوین له

شوینی خو‌ی ۵ یان هه‌نگوین

فرۆش.

الْعَسَالَةُ: پوره هه‌نگ ۵ هه‌نگ.

الْعَسَلُ: هه‌نگوینی ساغو بێ عه‌یب ۵

نه‌وه‌ی هه‌نگ له ورگی خو‌ی دهری

دێنی و دمی‌کاته شانه هه‌نگوینه‌وه ۵

دمشگوترئ: (فُلَانٌ عَلَى أَعْسَالِ أَيْه)

فلانکه‌س له‌سه‌ر پ‌موشت و پ‌ئو

شوینی باوکی دهرپا به‌رپ‌وه.

الْعَسَلُ الْأَسَدُ: دۆشاوی و مرگ‌راو له

قه‌سه‌بی شه‌کر، که بێی دهمگوترئ:

(قه‌ند).

الْعَسَلُ: (هو عَسْلٌ مَالٌ) نه‌و زۆر لێ‌زانه

له‌سه‌روکاری کردنی مال و ساماندا.

الْعَسَلَةُ: پارچه‌یه‌ک له هه‌نگوین ۵

دمشگوترئ: (مَا أَعْرِفُ لَهُ مَضْرِبٌ

شتیکه ته ماعی تیدا نییه.

عَسَمَ فلان عَسَمًا: فلانکس نهووی
به دهمست هیئا.

عَسَمَ في الأمر: له کاره کدا هه وئی داو
تیدا ماندوو بوو.

عَسَمَت عینه: جاوی فرمیسکی پړاندن.

عَسَمَ فلان بنفسه وسط القرم: فلانکس
خوئی هاویشته ناو هه ومه که وهو
تیکه لیان بوو هیچ حیسابیکی بو
نه کردن و لیان نه ترسا.

عَسَمَتِ القدم والكف عَسَمًا: قاجی یان
دهستی له مه چه که وه وشک بوو
هه تا خواروخیچ ومستا ه بو نیرینه
دهگوتری: (الأعسم) بو میینه
(العسماء) (ك: عَسَم).

أَعَسَمَت عینه: به مانا (عَسَمَت) دی.

أَعَسَمَ يَدُهُ: دهستی وشک کرد.

أَعَسَمَ فلانًا: به خششی دا به فلان.

إِعْتَسَمَ: به دهمستی هیئا، که سبی کرد.

أَلْعَسَمَ: نانی وشک ه (ك: عسوم).

أَلْعَسَمَ: تیکه نان، پارو نان ه
دهگوتری: (ما ذقت إلا عَسَمَةً).

أَلْعَسَمِي: نهو که سهی کاسبی باش بو
مالو مندالی دمکا.

أَلْعَسَمَ: شوینی ته ماع، شتیک که
ته ماعی ئی بکری.

عَسَت يَدُهُ عُسُوًا: به هوئی نیشکردنه وه

عَسَلَة) ناپناسمو شارمزی بنو
بنه چهی نیم و نازانم کورپی کییه و
چ که سه ه (ما ترك له مضرب عَسَلَة)
جوینی پیداو په خنه ی ئی گرتو
بنو بنه چهی هه لوه شانند.

العَسَلِي: همر شتیکه رنگی ههنگوینی
بی.

أَلْعَسِيلُ: کهسکی عهتر فروش و
عهتاریاشی که دوکان و مەعمەلی پی
پاک دمکریته وه لهو روک و
گزوگیایه ی عهتری ئی دهر هیئاو ه
(ك: عَسَل).

أَلْعَسَلَة: کۆله سه ههنگ، پوره ههنگ.

أَلْعَسُولُ: شتی تیکه لکراو به ههنگوین
ه (معسولة الكلام) دهم و لهفز
شرین و قسه خویش ه (معسولة
المواعيد) واده دروست و پابه ند بوو
به پهیمانی خویه وه.

عَسَلَجَتِ الشجرة: درمخته که چروزه ی
دمر کردن.

العِسلَجُ: چروزه ی درمخت و توله میو
که تازو ناسکن و خه لفی سائن ه
(ك: عسالیج).

العِسلُوجُ: به مانا (العِسلَجُ) دی ه (ك:
عسالیج).

عَسَمَ فلان عَسَمًا: فلانکس ته ماعی بوو ه
دهگوتری: (هذا أمر لا يُعَسَمُ فيه) نه مه

دهستی زیر بوون.

عسا فلان عسواً وعسواً: فلانكهس پيرو

كه نهفت بوو.

عست الليل: شهو كه تاريخايي چر بووهو

بوو به همنگوسته چاو.

عسي النبات عسياً وعسياً: بهمانا (عسا)

دئ.

عسي: فيعلى (مقاربه) به ماناي ره چاو

هيو ا دهگه يهنئ.

عسي فلان النبات: بهمانا (عسا) دئ.

اعسي: دهگوترئ: (ما اعساه بكذا)

چهند شياوي نهو شتهيه.

العسي: دهگوترئ: (هو عسي أن يفعل

كذا) نهو شياوي نهويه نهو كاره

بكا.

عشب المكان عشاباً: شوينه كه گياو گزي ئ

رپوا.

عشب الخبز وغيره: نانه كه وشك بووه.

عشب المكان عشاباً: شوينه كه گياو گزي

ئ رپوا.

اعشب المكان: بهمانا (عشب) دئ.

اعشب القوم: خه لكه كه تووشی

لهومري تازه بوون.

اعشب الإبل: حوشتر كه لهناو لهومري

تمرو تازمدا لهومرا.

عشب المكان: بهمانا (عشب) دئ.

اعتشبت الإبل: حوشتر كه لهومري

تمرو تازهی خوارد.

تَمَشَبَتِ الإبلُ: بهمانا (اعتشبت) دئ.

إعشوشب المكان: شوينه كه لهومري

تمرو تازهی ئ بوو.

إعشوشب القوم: خه لكه كه تووشی

لهومري تازه بوون.

التعاشيب: بهله بهلهی جيا جيا له

لهومري دهگوترئ: (أرض تعاشيب)

زهويه كه جوړه ها بهله لهومري

تيدان.

العاشب: (مكان عاشب) شوينه كه

لهومري باشي لييه ه (أرض عاشبة)

زهويه كي پر له گزوگياي تازه ه

(حيوان عاشب) نازه ليكه بزئوي

گياو گزه.

العشب: لهومري تمرو تازه ه كه وشك

بوو پئي دهگوترئ: (حشيش)

پوش و پهلش ه له بواري روهك

ناسيدا بريتييه له رومكيكي سهوزو

تمرو كه م خوراگر ه (أعشاب).

المعشاب: (أرض معشاب) زهويه كي

به پيت و بهرهمه و زوري گزوگيا ئ

دمروي ه (ك: معاشيب).

عَشَرَ فلان: فلانكهس له (ده) يه كيكي

هه لگرت ه يان له زماره نو دانه يه كي

زياد كردو كردي به (ده).

عَشَرَ القوم: بوويه دميه ميني گه له كه ي ه

يان دهمكى مالو سامانى ئى ستاندىن ۋ
دمگوتىرى: (عَشْرُ الْمَالِ) بهزۆرۈ
بهشيۋى ستم دهمكى مالهكەى
بردىن.

عَشْرُ الشَّيْءِ: شتەكەى گەياندى بىست
كردى بهبىست.

أَعَشَرْتُ النّاقَةَ وَغَرَمْتُهَا: حوشترەكە
دەمانگ بەسەر ئاوسىبوۋنى دا
تىپەرى.

أَعَشَرَ الْقَوْمَ: خەلكەكە بوون بە (دە).
عَاشِرُهُ: ھاوپپەيتى كردو لەگەلى
تىكەلاۋ بوو.

عَشَرَ الْحِمَارَ: گویدرئەكە لە سارادا
زەپاندى و زەپاندىنەكەى دووبارە
سىبارە كرمەو.

عَشَرَ الْغَرَابِ: قەلەپشەكە قىپاندى.
عَشَرْتُ النّاقَةَ: حوشترەكە بوو بە
(عشراء) واتە سكى بوو بە
دەمانگ.

عَشَرَ الْعِدَدِ: ژمارە نۆى كرد بە ژمارە
(دە) لە دوعاو پارانەمۇدا دمگوتىرى:
(اللهم عَشْرُ خَطَايَايَ) خودايە!
بەھەموو ھەنگاۋىكەم دە چاكەم بۆ
بنووسە.

عَشَرَ الْقَوْمِ: دهمكى مالو سامانى ئى
ومرگرتن.

عَشَرَ الْمَالِ: دهمكى مالى ئى ستاندىن.

عَشْرَ الشَّيْءِ: شتەكەى كرمە (دە) بەش.
إِعْشَرَ الْقَوْمَ: خەلكەكە تىكەلاۋ
بوون و بوونە ھاۋەلى پەكترى.

تعاشرُوا: بەمانا (اعشَرَ) دى.
الْعَاشِرُ: پۇزى دهمى مەانگى
موھەرم.

عَاشِرَاءُ: جۆرە ھەلۋايەكە لە ناردى
گەنم دروست دمگوتىرى ۋ وادەپ شىرو
مىۋوزو شتى ۋاھى تىكەل دمگوتىرى.

عُشَارُ: دمگوتىرى: (جاء القوم عشار)
خەلكەكە دمكەس دمكەس ھاتن.

العشارَةُ: پارچە لەھەر شتەك بى ۋ
(ك: عَشَارَات) ۋ دمگوتىرى: (صار
القوم عشارات) خەلكەك بوونە
پارچە پارچە.

العشاري (ثوبٌ عشاري): قوماشىكە
دمگەزى ۋ (غلام عشاري) گەنجىكى
دەسالانەپە.

العِشْرُ: بەمانا (العُشارَةُ) دى ۋ (ك:
أعشار).

العِشْرُ: دە، (ژمارە دە) دهمەك كە
لەبەروبوۋمى كشت وگالى
ومردمگوتىرى ۋ (ك: عشر وأعشار) ۋ
(قِدْرُ أَعْشَار) گۆزەپەكە بوو بە
(دە) پارچە.

العُشْرَاءُ مِنَ النِّزْقِ: ئەۋەپە حوشترەك
بەسەر ئاوسىبوۋنىدا دە مانگ تىپەر

که مکرمدهوه.

عَشَّ بَدَنَهُ عَشَاشَةً: جهستهی له پرو لاواز

بوو.

أَعَشَّ اللَّهُ بَدَنَهُ: خودا جهستهی لاواز

کرد.

أَعَشَّ اللَّهُ فَلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: خودا زوو

پتویستی فلانکس هیئایه دی.

أَعَشَّ الظَّيْفَ وَغَيْرَهُ: ناسکهکهای جازر

کرد تهراندی.

عَشَّشَ الطَّائِرُ: بالندهکه لانهی بوخوی

بنیات نا.

عَشَّشَ الْأَرْضُ وَالْعُلَا: زموی و لهومرکه

وشک بوون.

عَشَّشَ الْخُبْزُ: نانکه کهپوی ههلهینا.

عَشَّشَ فَلَانُ الْخُبْزَ: فلانکس وازی له

نانکه هینا تا کهپوی ههلهینا و

کهلکی نهما.

إِعَشَّشَ الطَّائِرُ: بالندهکه هیلانهی

دروست کرد.

إِنْعَشَّ الْقَمِصُ: کراسهکه پینهکرا.

أَلْعَشَّ: هیلانهی بالنده، نهو چیلکو

چهوئلهی کؤیدهکاتهوه بؤئهوهی

بیکاته هیلانه ههگمر هیلانهکه

لهسمر درمخت بوو نهوه پیی

دمگوتری: (عَشَّ) نهگمر لهناو کونه

شاخ و کونه دیواردا بوو پیی

دمگوتری: (وَكَّرَ) یان (وَكَّنَ) هه (ك):

ببئ هه (ك): عَشَارَ قورئان

دمفهرموی: ﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾.

الْعِشْرَةُ: یهکهه خانهای ژمارهیه هه

دمگوتری: (عَشْرَةُ رَجَالٍ وَعَشْرُ

النساء).

الْعِشْرَةُ: تیکه لاوی و هاوپییهتی.

الْعِشَارُ: نهو کهسهی باج لهسمر کالای

ومردمگری، گومرگ دمستین.

عَشَوْرَاءَ: بهمانا (العاشوراء) دئی.

الْعَشِيرُ: بهمانا (الْعَشِيرَةُ) دئی هه (ك):

اعشراء).

الْعَشِيرَةُ: هوزو خیل، خزم و کهس وکار

هه (ك): عَشَائِرُ).

الْمِيعَارُ: بهشیک له ده بهش.

الْمِيعَرُ: پیرو تاقم و بهره و پمگمر

قورئان دمفهرموی: ﴿يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ

وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ﴾ هه

خزمی پیاو کهس وکاری نزیک

لهپیاو هه (ك): مَعَاشِرَ هه دهسگوتری:

(جاء القوم مَعَشَرًا أَوْ مَعَشَرًا مَعَشَرًا)

خه لکهکه (ده) (ده) هاتن.

عَشَّ الطَّائِرُ عَشًّا: بالندهکه لهسمر

هیلانهکهای هه لنیشت و ماپهوه.

عَشَّ الشَّيْءُ: شتهکهای داواکرد هه کوی

کردموه.

عَشَّ الْقَمِصُ: کراسهکهای پینهکرد.

عَشَّ الْمَعْرُوفُ: پیاموتی و چاکهکانی

اعشاش وعشاش وعشوش).

الْعَشُّ: بهمانا (الْعَشُّ) دئ ۵ (ك: عِشاش

واعشاش) ۵ همروا ناوه بؤ پياويك

نيسقانى دهستو قاجى نهرم بن.

الْمَعْشُ: مهبهست ۵ (ك: مَعاش).

الْمَعْشَةُ: زموى تووندو پته و بهرده لان

۵ (ك: مَعاش).

الْعَشْعَشُ: هيلانهى يهك لهسمر يهك ۵

(ك: عِشَاعِش).

عَشِقَةُ عِشْقاً وَعِشْقاً: زورى خو شوپيست

شهيداي بوو ۵ (فهو عاشق وهي

عاشق وعاشقة).

عَشِقَ بالشي: هوگري بوو پيوهى نووساو

لهگه ئى كهوت.

عَشِقَ الشَّيْ بآخر: لايهكى شتهگهى خسته

نيوان پرزو پالى لايهگهى ترموه.

تَعَشَّقَ: خوئ به شهيداو عاشق نيشاندا.

تَعَشَّقَ فَلَانة: شهيداي فلانه ئافرمت بوو

حهزى ئى كرد.

العِشِيقُ: كهسيك زور عاشق بئ، شيتو

شهيدا بئ.

العُشْقُ: نهوگهسهى شهتله گول و شتى

بؤنخوش دهر ويئ.

العِشْقَةُ: درهختى لهبلاب. (ك: عِشْق).

العِشِيقُ: بهمانا شهيداو ناشق دئ ۵

همروا ناوه بؤ معشوقه

حهز ليكراوهكه.

عَشِمَ فَلان عَشِماً وَعَشِمةً: فلانكس

تهماعى بوو.

عَشِمَ الشَّيْ عَشِماً وَعَشِوماً: شتهكه وشك

بوو.

تَعَشَّمَ الشَّيْ: شتهكه وشك بوو.

الأعشَمُ: نهو شتهى دوو رهنكى تيدا

بن، بهلك بئ ۵ درهختى وشك بوو

بههوى گله وشكهو تهپوتوزموه ۵

(وهي عشماء) دمگوترئ: (شجرة

عشماء) درهختيكه وشكه ئى له

تهرى زورتريه.

العِشْمَةُ: تهماع ۵ وشكهوه بووى لهرو

لاواز.

عِشاً عِشراً: شهوگوپر بوو ۵ چاوى كهه

بينايه ۵ روى ئى وههركپراو پشتى تئ

كرد ۵ هورنان دمفهرموى: ﴿وَمَنْ يَغْشُ

عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُفَيْضُ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ

قَرِينٌ﴾.

عِشاً فلاناً: قهصدى فلانكسى كرد.

عِشاً النارَ واليهَا عِشراً وَعِشراً: بهشهو

ئاگرى بينى چوو بؤلاى بؤشهوى

روناكايى بؤخوى دابين كرد ۵ نان

خواردنى ئيوارى بؤ فلانكس

نامادهكرد.

عِشِي عِشاً وَعِشَةً: شهوگوپر بوو ۵ (وهو

اعشي وهي عشراء).

عِشِي فلان: فلانكس شيوى خوارد،

شيوى كرد.

عَشِي عَلَيْهِ: سته می ئی کرد.

أَعَشَى فلاناً: خواردنی شیوی دایه ۵
شهو کوپری کرد.

أَعَشَى فلاناً الشئ: شته که ی دا به
فلانکهس.

عَشَاءُ: خواردنی نیواری پیددا.

عَشَى عن فلان: له گهل فلانکهسدا
هیدی و هیمن بوو.

إِعْشَى فلان: فلانکهس له سهرمتای
شهودا شهو رهوی کرد.

إِعْشَى النار: به مانا (عشاها) دئی.

تعاشی: وای دهرخت چاوی گزهو شهو
کوپره، وایش نیه ۵ دهسگوتری: (تعاشی
عنه) خوی ئی نهمزان و نه ناس کرد.

تَعَشَى: نانی شیوی خوارد ۵ له په نندا
هاتوو دهئی: (تَعَشَى به قبل أن يتعشى
بك) دمی خوت پیش بخه بیکهره
پنخوری به یانی پیش شهوی تو بکا
به پنخوری شیو.

استعشاء: کابرای بینی سهر ئی شیواو و
حه یران.

استعشى النار: ناگرمه کی کرده شارمزی
رنگا بوخوی.

الْعشاء: نان خواردنی نیواری، شیو.

العشاء: سهرمتای شهو ۵ یان له نویزی
مه غریبه وه تا دهگاته کاتی شهوی
زور تاریک و چر بوونه وهی تاریکی.

العشاءان: مه غریب و عیشایه.

العشاء: میننه ی (الأعشى) یه ۵
دهگوتری: (هو یخبط یخبط عشاء)

نهو شهو کوپرانه دهست دهگوتری و
هیچی ئی دیار نیه و مکوو حوشتی

شهو کوپر ههر په له کوته یه تی ۵
تاریکی نه نگوسته چاو ۵ دهگوتری:

(وهم في عشاء من أمرهم) نهوانه
له کاری خویان سهریان ئی تیک

چوووه نازانن چی بکهن ۵ (رَكِبَ
العشاء) کاره که ی شیواو

شهو کوپرانه ملی نا.

العشاء: نیوان سهرمتای شهو تا
چواریه کی شهو ۵ تاریکی.

العشاء: تاریکی ۵ پریشکه ناگر.

العشاء: مل نانه شت به بی شارمزی.
العشاء: له نیوان نیومرؤو

خورثاواو بوون ۵ یان نیوان
خورثاواو بوون و تیپهر بوونی

چواریه کی شهو.

العشاء: به مانا (العشي) دئی.

عَصَبَتِ الأسنان عَصَباً وَعَصَباً:
ددانه کان به ثغیان گرت ۵ چلکن

بوون یان به هوی جگهره خواردنه وه
زهر دبوون.

عَصَبَ عَلَى الشئ عَصَباً وَعَصَباً: دهستی
به سهر شته که دا گرت.

عَصَبٌ به: دموروی دا.

عَصَبُ الرِّيقِ بفيه: تقي له دمدا وشك بوو.

عَصَبُ الشَّيْ عَصَباً: شتهكهی پېچایه وده

لسولی دا ۵ شه تهكهی شه تهك دا

دمگوترئ: (عَصَبُ رَأْسِهِ بِالْعِصَابَةِ) به

پهړوؤ له فاف سهری پېچا.

عَصَبُ الشَّجَرَةِ: لقو پوږی دره ختهكهی

لَيْك نَزِيكُ گردنه وده به حبلَيْك

به ستنی، نهمجار پاپوه شاندا بؤ نه ووی

كه لاکه میان هه لومړئ ۵ دمگوترئ:

(عَصَبُهُمُ الْأَمْرُ) پوداومكه په کی خستن و

کوی گردنه وده زیاتر کارهكهیان له سهر

گران بوون ۵

عَصَبُ الْقَطْنِ وَالصَّرْفِ: لؤكهو خورپهكهی

رست.

عَصَبُ الْغُبَارِ رَأْسُهُ: تهپو توؤز سهری

داپوږی پوږی نووسا.

عَصَبُ اللَّحْمِ عَصَباً: گوشتهكه پمگو

پیشهی زؤر تېدا بوو.

عَصَبُ الْقَوْمِ به عَصَباً: خه لکهكه

له دموروی کؤبوونه وده.

عَصَبُهُ: به پهړوؤ له فاف شه تهكی دا.

عَصَبُ الْقَوْمِ فَلَاناً: خه لکهكه

فلانكه سیان کرده گه وده سهرؤکی

خوږیان ۵ (عَصَبُ فَلَاناً) فلانكهسی

برسی کرد ۵ له ناوی برد ۵

دمگوترئ: (عَصَبَتِ السُّنُونُ) سالانی

گرانی مال و سامانهكهی له ناو برد.

عَصَبُهُ بِالسَّيْفِ: به شمشير له ته پلې

سهری دا، له شوینی پېچی میزمری

دا.

إِعْصَبَ: سهری خوږی پېچا،

میزمرهكهی له سهری خوږی پېچا.

إِعْصَبَ الْقَوْمُ: خه لکهكه بونه

کؤمه لو تاقم و هیزیان پهیدا کرد.

إِنْعَصَبَ: توند بوو.

تَعَصَّبَ: پېچی سهری خوږی توند کردو

شه تهكی دا.

تَعَصَّبَ الْقَوْمُ عَلَيْهِمُ: خه لکهكه کؤبوونه

سهریان.

تَعَصَّبَ فَلَانٌ: فلانكهس خزم و گهس و

کاری هه بوون ۵ دمگوترئ: (تَعَصَّبَ

له وتَعَصَّبَ معه) پارمه تی دا.

إِعْصَوَصَبَ الْقَوْمُ: خه لکهكه

کؤبوونه وده بونه تاقم و پېړیکی

به هیزو توانا.

إِعْصَوَصَبَ الْأَمْرَ وَالشَّرُّ: کارهكه قورس

بوو شهړهكه توند بوو.

الْعِصَابُ: پهړوؤ له فاف كه شتی پې

ده پېچړی پهړوؤ مهنديل كه برین و

شكاوی پې به پېچړی.

الْعُصَابُ: تیکچونی دمروونی پان

تیکچونی عه قلییه.

العِصَابَةُ: به مانا (العِصَابُ) دئ ۵ میزمر

۵ تاج ۵ کۆمەلئىك ئادەمىزاد يان
رەوۋە ئەسپ ۵ يان كۆمەلە بالئندە ۵
(ك: عصاب).

العَصَبُ: لە بوارى زانستى عروزد
ساكن كردنى (لام)ى (مفاعَلَن)ە.
العَصَبُ: رەگو دەمارى جەستە كە
جەمۇزگەكان پىكەوۋە شەتەك دەدەن
۵ چەند شىۋە ھەودايەكى سېى كە
بەھۇيانەوۋە ھەستەتو جۆلە لە
مىشكەوۋە دەگويزرئەوۋە بۆ جەستە.
العَصَبَةُ: درەختى لەبلااب ۵ (ك:
عَصَب).

العَصَبَةُ: كۆمەلە و پىرپىك لە ئادەمىزاد
۵ رەوۋە ئەسپ و ماين ۵ پۆلە بالئندە ۵
قورئان دەفەرموى: ﴿وَأَتَيْنَاهُ مِنْ
الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ
أُولِى الْقُوَّةِ﴾ ۵ (ك: عَصَب) ۵
درەختى لەبلااب ۵ (ك: عَصَب).

العَصَبَةُ: بەمانا (العَصْبَةُ) دى ۵ تاكى
(العَصَب).

عَصَبَةُ الرجل: كوپو خزم و كەس و كار
لەلایەن باوكىيەوۋە ۵ يان ھۆزو
خىللى كە كۆمەكى پى دەكەن و
پشتگىرى لى دەكەن ۵ لەبوارى
فەرائىض و مىرات دا بەو مىراتگرانە
دەگوترى كە بەشى ديارپىكراوایان
نىيە بەلكوو دواى مىراتگرە خاوەن

فەرزەكان جى ماپەوۋە و مرى دەگرن.
العَصِيَّةُ: رەگەز پەرست و دەمارگىر ۵
ئەو كەسەى بە ھەق و ناحەق
يارمەتى خزمەكەى دەدا ۵ تووۋرەو
خىرا ھەلچوو.

العَصِيَّةُ: پارىزمىرى داگوگىكردن لەو
كەسەى كەردوۋەتى بە وەكىل.
العَصِيْبُ: (يوم عَصيب) پۆژىكى
ناخۆش و پىر تەنگانەيە ۵ پۆژىكى
زۆر گەرم و ناخۆشە ۵ قورئان
دەفەرموى: ﴿هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾.

العَصَبُ: گەورەو سەرۆك ۵ ھەزارو بى
سامان.

العَصُوبُ: كەسىك زۆرى برسى بى ۵
شمشیرى نایاب (معصوب الخلق):
ئىسك رېك و پىك و جەستە
توندوتۆل.

المَعْصُوبَةُ مِنَ النساء: ئافەرمى جەستە
توندوتۆل.

عَصَدَ السَّهْمُ عُصْرًا: تىرمە لار بۆۋە ۵
نیشانەكەى نەپىكا.

عَصَدَ العَصِيدةَ عَصْدًا: پەلۋى دروستكرد.

عَصَدَ الشَّيْءُ: شتەكەى لار كەردەوۋە.

عَصَدَ فَلَانًا عَلَى الْأَمْرِ: تۆپزى لە فلان كەرد
بۆ ئەنجامدانى كارمەكە.

أَعَصَدَ العَصِيدةَ: پەلۋى دروستكرد ۵
(پەلۋو ئاردو پۆن و ئاۋە تىكەل

بهیهك دهرئین و دهگوتئینرین).

المِصْرُ: نهو نهسکوی و کهوچکهی

پهئوی پی تیک ههئدهدرئ.

عَصَرَ الشَّيْءَ عَصْرًا: شتهکهی گوشو و چی

تیذا بوو له ئاو له زمیت و شتی وا لئی

دهرهینا ۵ دهگوترئ: (عَصَرَ الشَّوْبَ وَ

عَصَرَ الدَّمْلَ) کراسه تهپهکهی گوشو ۵

کوان و دومهئهکهی گوشو.

عَصَرَ الرِّكْضَ الْفَرَسَ: غاردان و بازدان

عهرفقی به نهسپهکه کرد.

عَصَرَ الْحَرُّ الْعُرْدَ: گهرما شوئه دارمهکی

وشک کرد.

أَعَصَرَ: کهوته کاتی عهسر.

أَعَصَرَتِ الْفَتَاةُ: کچۆئهکه گهیشه

تهمهنی گهنجی.

أَعَصَرَ الْقَوْمُ: خهئکهکه بارانیان ئی

باری.

عَصَرَ فَلَانًا: پهناى بۆ فلان بردو داوای

کۆمهکی و پاریزگاریی ئی کرد ۵

هاوچهرخى بوو ماوهیهك پیکهوه

لهژایندا بوون.

عَصَرَ الزَّرْعَ: کشتو کالهکه گوئی کرد،

پۆخی گوئهکان دهرکهوت.

عَصَرَتِ الْفَتَاةُ: بهمانا (أَعَصَرَتْ) دئ.

عَصَرَ الشَّيْءَ: جار دواجار شتهکهی

گوشو.

إِعْصَرَ الْمَاءُ: شتهکهی لهگهئ ئاودا

خواردو بههوی ئاومکهوه پارومکه

قوت چوو.

إِعْصَرَ مِنَ الشَّيْءِ: له شتهکهی

ههئگرت.

إِعْصَرَ بِالْشَّيْءِ: پهناى به شتهکه برد،

خوی خسته پالی.

إِعْصَرَ الشَّيْءَ: شتهکهی گوشو.

إِعْصَرَ الْعَصِيرَ: شهربهتی دروست کرد.

إِنْعَصَرَ: گوشرا.

تَعَصَّرَ: گوشرا.

تَعَصَّرَ فَلَانٌ: فلانکەس گریا.

الإِعْصَارُ: رەشهباى بههیزو گیزهلوکه ۵

له بوارى جوگرافیادا ناوجهیهکه له

پالهپهستۆ، رەشهباو گیزهلوکه کیش

دهکا بۆ جهفی خوی به پیچهوانهی

میلى کاتزمیر له نیومهگۆی باکورى

زموى دا ۵ ئهم ناوجانه بهوه

دهناسرین که پالهپهستۆی ههوا

تیاندا دادمبهزئ ۵ (ك: أعاصير) ۵

له پهنددا هاتوووه: (إِنْ كُنْتَ رَجَاءً

فَقَدْ لَاقَيْتَ إِعْصَارًا) ئهگهر تۆ باى

شهمالی نهوه گیزهلوکهو رەشهبا

بهروه روت بوونهوه ۵ به کهسیک

دهگوترئ خوی بهنازاو گرنگ بزانی

یهکیکی تری ئی راست بیتهوه

بیبهزینی.

الإِعْصَارُ: کات ۵ دهگوترئ: (جاء على

عصار) له کاتی خویدا هات ۵ تهپو
تۆزی زۆرو بههیز.

العصار: نهوهی دموشری یان
دمگوشری و شله مهنی و مکو ناو، شیر،
ههنگوین، بنیشت و شتی وای ئی
دهچۆری ۵ دهمگوتری: (اشنف فلان
عصاره ارضی) فلانکس بهروبوومی
زمویه که ی بردم ۵ (هو کریم
العصاره) نهو پیاویکی نانبدو
سهخی رموشته ۵ (نفاية ماغصير)
تلپهی گوشراو.

العصر: کاتی شوپونهوهی خویرهرو
ئاوایوون تاوای ئی دئ خوړ زمرد
هه لدمگه ری.

صلاة العصر: نوێزی کاتی عهسر.

العصران: بهیانی و ئیواره، شهو و پۆز
۵ پۆزگار ۵ ماوهیهکی دیاریکراو له
میژوو ۵ دهمگوتری: (العصر الجاهلي،
العصر الإسلامي، العصر الأموي،
العصر العباسي، عصر هارون الرشيد،
عصر صدام حسين، عصر ملا
مصطفى البارزاني).

العصر: پهناگه و شوینی پژگار بوون.

العصر: پهناگه و شوینی پژگار بوون ۵
تهپو تۆز.

العصرة: تهپو تۆزی زۆر.

العصرة: پهناگه و شوینی پژگار بوون ۵

دمهگوتری: (بل المطر ثابته حتى
صارت غصرة) باران پۆشاگه کانی
تهپ کردن تاوایان لیها ت بگوشری ۵
العصاره: نامیری شت گوشین، نامیری
میوه گوشین و قهصه بی شهکرو
شتی وا.

العصر: نهو شله مه نهیهی بههوی
گوشرانموه دهچۆریته خوار.

العصار: نهو نامیرهی میوهی دهخهیه
ناوی و دهیگوشی بۆ نهوهی ناوی
میوه که بهچۆریته خوار ۵ (ك:
معاصر).

العصر: دهمگوتری: (هو کریم العصر)
نهو پیاوه نانبدو سهخی یه
کاتیکی داوای ئی بکری.

العصر: نامیری که بهروبوومو
دانه و ئلهی تی دمگری بۆ نهوهی
پۆنه که ی ئی دمر بهیئندی.

العصر: کچۆله یه ک بگاته ته مهنی
گهنجی.

العصرة: به مانا (العصر) دئ ۵ (ك:
معاصر).

العصرة: شوینیکی کونجی و رمشکهو
شتی وای ئی دهمگوشری بۆ نهوهی
پۆنه که یان دمر بهیئندی.

العصرات: هه ور که بای بههیز پاله
پهستویان دداو بارانیان ئی دهمباری

ه قورئان دمفهرموی: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾.

الْمُعْصِرُ: بنکی کلک ه بنکی کلک
ثِیْسَقَانَه بچکۆلهیه که له کۆتایی
عه مودی برپرهی پشت، پیکدی له
سێ فقهقره یان جوار.

الْعَصْفَةُ: نازاری که له دهمارهکانی
جهستهدا پهیدا دهبی یان جۆره
رۆماتیزمهیه که له سیبهندهدا پهیدا
دهبی.

الْعَصْرُ: بهمانا (الْعَصْفُ) دئ ه
(ك: عصاعیص).

عَصَفَتِ الرِّيحُ عَصْفًا وَعُصُوفًا: بایه که
بههیز بوو، رۆیشتنه که ی زۆر توند
بوو بووبیه عاصیفه و رادمر ه
قورئان دمفهرموی: ﴿جَاءَهَا رِيحٌ
عَاصِفٌ﴾ ه (ك: عواصف).

عَصَفَتْ بِهِمُ الْخَرْبُ: شهرو شوڤ لهناوی
بردن، دواپراوی کردن.
عَصَفَ بِهِمُ الدَّهْرُ: رۆژگار لهناوی بردن.
عَصَفَتِ النَّاقَةُ: حوشرمه که پهلهی کرد
خۆش رۆ بوو.

عَصَفَ الثَّيْبُ: شته که لار بوو.
عَصَفَ الزَّرْعُ عَصْفًا: کشت وکاله که ی
دوریه وه.

أَعَصَفَتِ الرِّيحُ: بهمانا (عَصَفَتْ) دئ ه
(فهي مُعْصِفٌ وَ مُعْصِفَةٌ).

أَعَصَفَ الزَّرْعُ: کشت وکاله که گوئی
کردو کاتی دروینهی هات.

أَعَصَفَ الْمَكَانُ: شوینه که کشت وکالی
زۆر بوو.

العاصِفُ: دهگوتری: (يوم عاصف و ليلة
عاصفة) رۆژی که رشه بایه ه
شهویکی رشه بایه.

سهم عاصِف: تیریکی نه ههنگیوه
نیشانه که ی نه پیکا.

العصافة: ورده کاو پلو پوش.

العَصْفُ: بهمانا (العصافة) دئ ه قورئان
دمفهرموی: ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ
وَالرَّيْحَانُ﴾ ه یان دمفهرموی:
(فجعلهم كعصف مأكول) که لاو
گوئی کشت و کال ه غونچه که
دهگریته وه و گول و بهرکه ی
دمردمه که وئ.

العَصْفَةُ: بهمانا (العصافة) دئ ه بۆنی
عه رهن.

العَصِيفَةُ: بهمانا (العصافة) دئ ه خونچه
که گوئه که ی تیدا کۆبیته وه ه نهو
که لایه ی بهروبوومه که ی لهناودایه.

عَصَفَ الثَّوْبُ: قوماشه که ی بهرهنگی
زمرد رهنگ کرد ه به عوصفور
رهنگی کرد.

تَعَصَّرَ: به رهنگی زمرد رهنگ کرا.

العصفر: روهکیکی هاوینه یه گوئهکانی

لوله یین ۵ گوله که ی بۆ تام و
ته و ابیل به کار ده یئرئ بۇیاخیکی
سوری ئ دهرده یئرئ ناوری شمی
پن پرنک دهرئ ۵ بۆ شتی تریش
به کارئ.

العُصفورُ: چۆله که ۵ (العُصفورة)
چۆله که میینه ۵ ئیسقانیك له
ناوچه وانی و لاخه بهرزه دا
هه لبه زیومه وه له لای راست و چهپ
پن بیان ده گوترئ: (العصفوران) ۵
بزماری که شتی ۵ (ك: عصفایر) ۵
ده گوترئ: (نُقَّت عصفایر بطنه) برسی
بوو ۵ (طارت عصفایر رأسه) خوی
به زلزان و فیزی نواند.

العُصفورة: میینه ی (العُصفور) ۵
داریکه له شینوه چۆله که دهرگای
پن داده خرئ.

عُصفورة الجمل: داریکی خواره له سهر
پشتی حوشر باره که ی پن شه ته ک
دهرئ.

العُصفوري من الجمال: حوشریکه دوو
دوگی هه بن.

العُصفورية: جوړه گوئی که له پیری
(جوړه سیاته) گوئیکی هه به
ده شو بهیته چۆله که بچکۆله.

عَصَلُ العرد عَصَلًا: شته که له رهمی و
توندی خوی خوار بوو ده گوترئ:

(عَصَلَتْ ساقه) ۵ و (عَصِلَ ذنب الفرس)
(و عَصِلَ الناب) (فهو أعصَلُ وهي
عصلاء).

عَصَلُ فلان: فلان ته مبهل بوو.

عَصَلُ العود: داره که ی خوار کرد.

العَصَلُ: رپخۆله (ك: أعصال).

العِصَلُ: به مانا (العِصَلُ) دئ.

العِصلاء: نافرمی کزو له پ که گوشتی
به جهسته وه نه بی.

المِصَالُ: گوچانی خوار که لق و پۆپی
درمختی پن داده یینی ۵ گوچانی
شهر له مه یدان سوار چاکیدا
(صه وله جان) ۵ (ك: معاصیل).

المِصَلُ: نهو که سه ی ته نگ به
قهرزاره که ی هه لده چئ.

عَصَلَبُ الرجل: بیاومکه دهمار توندو
تۆل بوو.

العَصَلَبُ: بیاوی به هیزو تواناو
تی کسمراو.

العَصَلَبُ: به مانا (العَصَلَبُ) دئ.

عَصَلَجَ الشئ: شته که گران بوو و
شیناو که وته چورتم و ناخۆشی.

العَصَلَجُ: قاج خوارو خییج.

عَصَمَ اليه عَصَمًا: په نای بۆ برد.

عَصَمَ القربة: هه نگلی بۆ کونده که دروست
کردن.

عَصَمَ الله فلاناً من الشر: خودا فلانکه سی

پاراست له شهرو نهگبهتی.

عَصَمَ الشَّيْءِ: شتهکه‌ی مهنع کرد.

عَصِمَ الحِیرَانُ عَصْمًا وَعُصْمَةً: حه‌یوانه‌که

قاجی‌کی سه‌پیه‌تی تیدا بوو باقی

جه‌سته‌ی هه‌مووی ره‌ش یان سور بوو

ه (فهو أعصم وهي عصماء) (ك: عُصْم)

ه ده‌گوترئ:

طَبِیُّ أَعَصَمَ وفرس أعصم و غراب

أَعَصَمَ: قه‌له ره‌شی‌کی چنگو

ده‌ندوک سوره.

أَعَصَمَ به: ده‌ستی پیوه‌گرت، ده‌گوترئ:

(أَعَصَمَ بالفرس) ده‌ستی به‌یالی

نه‌سه‌که‌وه گرت.

أَعَصَمَ بفلان: په‌نای بؤ فلان‌که‌س برد

(أَعَصَمَ القربة) هه‌نگلی بؤ کونده‌که

دروست کردن.

إِعْتَصَمَ به: داکوکی له‌خوی کردو په‌نای

بؤ نه‌و شوینه برد ه تیدا مانه‌وه

برپاریان دا دهرنه‌چن مانیان گرتو

داواپان کرد داواکاریه‌کانیان بؤ جئ

به‌جی بکری ه ده‌گوترئ: (إِعْتَصَمَ

الطلاب بکلیتهم).

إِنْعَصَمَ: بؤ موتاوه‌عی (عَصَمَهُ) دئ.

إِسْتَعَصَمَ: داوای خو پاریزی کرد.

إِسْتَعَصَمَ به: به‌مانا (إِعْتَصَمَ) دئ.

العاصِمَةُ: پایته‌خت، بریتیه له شاریک

که بییته سه‌نته‌رو پایته‌ختی

وَلَاتِيكَ، نِيْقَلِيْمِيْكَ ه (ك: عواصم).

العِصَامُ: حه‌بلی‌که کونده‌ی پی شته‌که

ده‌درئ و هه‌لدم‌گیرئ ه هه‌نگلی

گوزمو مهنجه‌ل و شتی‌وا ه (ك:

عُصْم، وَأَعَصِمَةُ)

العِصَامِي: که‌سیک خوی خوی

پی‌بگه‌یه‌نی و پیزو نرخ بؤخوی

په‌یدا بکا ه پیچه‌وانه‌که‌ی (الْعَظَامِي)

که به‌که‌سیک ده‌گوترئ به‌هوی

پیزی باوک و باپیری‌هوه بناسرئ.

العِصْمَةُ: مه‌له‌که‌یه‌کی خودایی‌به

ئاده‌میزاد ده‌پاریزی له تاوان و

کرده‌وی خراب ه په‌یوه‌ندی نیوان

ژن و می‌ردو نه‌و گریبه‌سته‌ی له

نیوانیاندا هه‌یه.

المِصْمُ: مه‌چه‌ک ه شوینی بازنه له

مه‌چه‌کدا ه ده‌ست ه (ك: مَعَاصِم).

عَصَاً عَصراً: به گۆچان لیی دا.

عَصَاً فُلَاناً: له شه‌ره‌گۆچاندا به‌سه‌ر

فلان‌که‌سدا سه‌رکه‌وت.

عَصَاً الْقَوْمَ: خه‌لکه‌که‌ی گۆکرده‌وه له‌سه‌ر

خیر یان شه‌ر.

عَصِيً بِالْعَصَا عَصاً: یاری به گۆچان کرد

و مکوو چۆن یاری به شمشیر ده‌کری.

أَعصى الكرمُ: دار میوه‌که توله‌ی

کردن و ترئی نه‌گرت.

عاصاه: به گۆچان لیکیان دا.

إِعْتَصَى عَلَى الْعَصَا: خَوَى به سهر
عهصا که پیدا دا.

إِعْتَصَى الشَّيْءُ: شته که ی کرد به
گوچان.

الْعَصَا: نهو شته ی له دار یان له شتی

تر دمگرتی به عهصاو خوی
به سهردا دمدری (ك: عَصِيٌّ) ه

ههروا ناوه بو ئیسقانی قاجو بو
زوبان ه دمشگوتری: (هر لَين العَصَا

و ضعيف العَصَا) ه هیدی و نهرمو

نیان و سیاسه تمه داری پَئِک و پیکه
ه (صُلْبُ الْعَصَا شَدِيدُ الْعَصَا) توندو

تیزو رق نهستوره ه دمگوتری: (شَقٌّ

الْعَصَا) له پیزی کومه ن دمرجوو
یاخی بوو ه (إِنْشَقَّتِ الْعَصَا) کی شهو

را جیا ییان تیدا پهیدا بوو ه

رَفَعَ عَصَاهُ: پویشته (أَلْقَى عَصَاهُ)

جیگیر بوو نیشته جی بوو (قَرَعَ لَهُ

الْعَصَا) ناگاداری کردهوه، (هَوَّشْدَارِي

دایه.

الْعَصِيَّةُ: گوچانووکه ه دمگوتری: (إِنْ

الْعَصَا مِنَ الْعَصِيَّةِ) کاری گه وره

له شتی بچکولهوه پهیدا دمبی.

عَصَاهُ مَعْصِيَةٌ وَعِصْيَانًا: له

فهرمانبه ردار ی دمرجوو به قسه ی

نه کرد (فَهُوَ عَاصٍ وَ عَصَاءٌ وَعَصِيٌّ).

عاصاه: سهر پیچی فهرمانی نهوی کرد.

إِعْتَصَتِ النِّرَاةُ: دمنکه میوه که رهق
بوو.

تَعَصَّى عَلَيْهِ: لی یاخی بوو.

إِسْتَعَصَى عَلَيْهِ: به مانا (تَعَصَّى) دی.

الْعِصْيَانُ: سهر پیچی کردن و مل نه دان
بو یاساو فهرمان.

عَضِبَ عَنِ الْأَمْرِ عَضْبًا: وازی له کارمکه

هینا، له نیشه که ژپوان بووه.

عَضِبَ الشَّيْءُ: شته که ی برپه وه.

عَضِبَ النَّاقَةُ: گوپی حوشره که ی قلیشانند.

عَضِبَ فُلَانًا عَنْ حَاجَتِهِ: فلانکه سی

گیراپه وه و پیداو یستیه که ی بو جی

به جی نه کرد.

عَضِبَ فُلَانًا بِلِسَانِهِ: جینیوی به فلانکه سی

دا.

عَضِبَ الْمَرَضُ فُلَانًا: نه خو شتی ماوه په کی

زور به فلانکه سه وه نووساو لی ی

نه که موته وه و برستی لی بری و له جی دا

خستی.

عَضِبَ فُلَانًا بِالرِّمَحِ: به رمب له

فلانکه سی دا.

عَضِبَ بِالْعَصَا: به گوچان لی ی دا.

عَضِبَ ذُو الْأُذُنِ: گوینچه دارمکه گوپی

شهی بوو.

عَضِبَ ذُو الْقَرْنِ: شاخدارمکه شاخی شکا ه

(فَهُوَ أَعْضَبُ وَهِيَ عَضْبَاءٌ) (ك: عَضِبُ)

ه له حه دیسدا هاتووه: (لُهِیَ أَنْ يُضْحَى

بالأعضب القرن) پیغه مېمر (د.خ)

نه هی کرد له وهی نازله لی شاخ شکاو
بکړی به قوربانۍ.

عَضَبُ السَّيْفِ عَضُوباً وَعَضُوبَةً: شمشیرمه

پرېنده بوو ۵ دهسگوترۍ: (عَضَبُ

اللسان) زمانۍ تیژ بوو.

أَعْضَبَ النَّاَقَةَ وَغَوَّهَا: گوښی

حوشترمه کی هه لاشت.

عَاضَبَهُ: بمرپرچی دایه وه و مه نعی

کرد.

إِنْعَضَبَ الْقَرْنَ: شاخی نازله لکه شکا.

الْأَعْضَبُ: دهست کورتو بی دمه سلات ۵

که سیك یارمه تیدهری نه بی ۵

که سیك بی براب (ك: عَضَبُ).

الْعَضَابُ: جنیو فروش ۵ که سیك زور

جنیو بدا.

عَضَبَ الْكَلْبُ: سه گه که لاسای شیری

کردم وه.

الْعِضْبَارَةُ: بهردی کی گه وره ی زور ږمه

پوشاکی له سهر دمگو ترۍ و

دهشوری و سپی دمکری ته وه.

عَضَدُ عَضْدًا: زمبری له قو لی دا ۵

یارمه تی داو کومه کی پی کرد.

عَضَدَ الشَّجَرَةَ عَضْدًا: دره خته که ی به

ته وورداس برپه وه ۵ دهر باره ی مه دینه

له حه دیسدا هاتو وه: (نهی أن يعضد

شجرها) نه هی کرد وه که دره خته که ی

بپرډی ۵ دره خته که ی کوتاو گه لاکه ی
هه لومړاند.

عَضِدَ عَضْدًا: دمردو نه خو شۍ توشۍ قو لی

بوو.

عَضِدَ: قو لی نازاری لی په یدا بوو.

عَاضِدُهُ: یارمه تی داو کومه کی پی کرد.

إِعْطَضَ بِهِ: داوای یارمه تی لی کردو

خوی پی به هیژ کرد.

إِعْطَضَ الشَّيْءُ: شته که ی له باومش

گرت.

تَعَاَضَدَ الْقَوْمُ: خه لکه که یارمه تی

په کتریان داو هه مناهه نگی په کتری

بوون.

تَعَضَّدَهُ: له باومشی گرت.

إِسْتَعَضَدَ الثَّمَرَةَ: میو مه کی چنی.

إِسْتَعَضَدَ الشَّجَرَةَ: لقو و پو پی

دره خته که ی داهینان و برینی.

الْأَعْضَدُ: قو ل باریک ۵ که سیك

دهستی کی له وی تریانی کورتر بی ۵

پیاو یان نافرمتی کورته بالا.

الْعَضَادُ: قو ل نه ستور ۵ پیاو و

نافرمتی کورته بالا.

الْعِضَادُ: همرشتیك له قول بیسترۍ

ومکو بازی به ندو سوعات و بازنه و

شتی وا ۵ ناسنی که ومکو داس لقو

پو پی دره ختی پی داده هی ندرۍ و

دمپرډی.

الْعِضَادَةُ: دموروبهری رینگا.

عَضَادَاتُ النِّير: نهو دارهی دمکهونه
نهملاو نهولای نیرمه که (واته: دار
که نهوه).

عَضَادَاتُ الْبَاب: دوو لاشیپانهی دمرگا ه
نهو دوو لاشیپانه له راست و چهپی
درگاگهوه له دیواره که چهسپ
دمکری و دمرگاگهی پیوه قایم
دمکری.

عَضَادَاتُ الرِّجْل: دوو هاورپی بیوا ه
پارمه تیدمرگانی.

الْعَضْدُ: هه ئیاجین و برینی پرزو پائی
درمخته که و پیک و پیک کردنی
لقو پۆپه کانی.

الْعَضْدُ: قَوْل ه نِیوان ثانی شک و شان.

أَعْضَادُ الْمَزَارِع: سنوری نیوان نه
پارچه زمویه و نهو پارچه زمویه ه
پارمه تیدمر ه قورئان دمفرموی:
﴿وَمَا كُنْتَ مُتَخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضْدًا﴾ ه
دمگوتری: (فَتَ فِي عَضْدَةٍ) لاوازی
کرد ه (شَدَّ عَضْدَةً) به هیزی کرد ه
تولهی میو، تهرزه میو ه خه لقی
سال.

الْعَضْدُ: دمردیکه توشی دمست و قاجی
خوشر دمبی ه کمرمگه لای بلاوه بیو
ه نهو پرزو پالهی له لقو پۆپی
درمخت دمکری نهوه و مگو میولاک و

شَتَّى وَ ه (ك: أَعْضَادُ وَعَضُود).

الْمِعْضَادُ: همر شتیک له قَوْل بکری
ومگوو بازنه و بازی بهند.

الْمِعْضَدُ: بازنه و بازی بهند و
ههرشتیکی تری له و جوړه.

الْيَمْعِضِدُ: رومکیکی کیوییه ده شوییه ته
(هیندباء) له زموی تهر و شینداردا
دمروی ه پی ششی دمگوتری:
(الْجَمْعِضُ).

الْعَضْرَسُ: تهرزه، سهرما، بهفر، ههروا
ناوه بۆ رومکیکی کیوی که به
(الْخَطْمِي الْبَرِي) دمناسری و تهمهن
دریزه و له زموی شیندار و تهردا له
ولاتی نهو روپا و ناوچهی موعته دیله
دمروی (ك: عَضَارَس).

عَضُهُ وَه وعلیه عَضًا و عَضِيضًا: به
ددان گرتی، گهستی، گازی ئی گرت ه
پیوهی نوساو لیی نه بووه ه
پایه ندی بوو دمستی ئی بهرنه دا ه له
حه دیسدا هاتووه: (عَلَيْكُمْ بِسِنْقِي
وَسَنَةِ الْخُلَفَاءِ مِنْ بَعْدِ عَضْرَا عَلَيْهَا
بِالنَّوْاجِد).

هَضْنُ فُلَانًا بِلِسَانِهِ: به خراپه یاسی
فلانکه سی کرد.

هَضْنُ الزَّمَانِ الرَّجْلَ: پۆزگار پیاو مگهی
کهست و چورتهم ناخوشی به سهردا
هیئان.

عَضَّ عَلَى يَدِهِ حَتَّقًا: زَنده رَمَوى كرد له
دوژمنایه تیکردنیدا.

عَضَّ عَلَى يَدِهِ: پَه شیمان بَوُو، دهستی
خَوى گهست ه قورئان دمفرموى:
﴿وَيَوْمَ يَعَضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ﴾.

اعْطَتِ الْأَرْضُ: زمویه که روهکی
چقلاوى زور بوو.

اعْضَى فُلَانٌ فُلَانًا الشَّيْءَ: فلانکەس وای
له فلان کرد نهوشته بگهزئ به
ددان بیگرئ ه رقی لیى بیو
ناخوشی بوئ.

عَضَضَ الشَّيْءُ: شته که ی زور ناخوش
ویست، زوری رق لیبوو، زوری
گهست.

الْعَاضُ (بعر عاض): حوشریکه روهکی
چقلاوى دهخوا.

الْعَضاضُ: نهویه به ددان دهجورئ و
دهخورئ ه درخت که پتهو بیو له
حاله تی شلکه نه مامی دهریجئ ه (ک):
عَضَضُ.

الْعِضاضُ: خوگرو پشوو دریژ له سهر
چورتم و ناخوشی.

الْعَضُ: روهکی چقلاوى بچوک،
به یکوئ.

الْعَضُوضُ: حوشریک له لهومری
چقلاویدا بله ورئ ه هزی له
روهکی چقلاوى بیو ه نهو شته ی

به ددان دمگیرئ و دهجورئ و
دهخورئ ه (مَلَكُ عَضُوضُ)

فهرمانر هوایی به شیوه ی سته مکاری
ه له هه دیسدا هاتوو: (الْخِلَاقَةُ
بعدي ثلاثون سنة ثم يكون ملك
عضوض) همروا وشه ی (الْعَضُوضُ)
ناوه بو رۆژگاری ناخوش و پر
ناشوبو مهینه تی ه (ک): عَضَضُ
وعِضاضُ).

عَضَلَ بِه الْأَمْرُ عَضْلًا: کاره که ی له سهر
قورس بوو گهشته بنهست و دمرای
رونی نیه.

عَضَلَ عَلَيْهِ: تهنگی پی هه لچنی و بووه
کوئپ له بهر دم نامانجه گانیدا.

عَضَلَ الْمَرْأَةُ: به نارواو سته مکاری
نهیه یشت نافرته که شوبکا ه
قورئان دمفرموى: ﴿فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ
أَنْ يَكْبَحْنَ أَرْوَاجَهُنَّ﴾.

عَضَلَ فُلَانًا: زهبری له ماسولکه ی فلان دا.
عَضَلَ عَضْلًا: ماسولکه قهوی بوو.

أَعْضَلَتِ الرَّالِدَةُ: دایکه که به ناخوشی
منداله که ی بوو ه یان منداله که ی له
مندالدانی دا یاخی بوو.

أَعْضَلَ الْأَمْرُ: کاره که ی قورس بوو
گهشته بنهست.

أَعْضَلَ الشَّيْءُ: ناشیرینی و خرابی
شته که زور بوو، له سنوور تیبه ری.

أَعْضَلَ الدَّاءُ الْأَطْبَاءَ: دمردهكه هیئده

کوشندمیه پزشکیهکانی دمه و هسان کردوه دمرمانی نادؤزنه وه، ناتوانن به رمنگاری نه خوْشیه که ببنه وه و چاره سهری بکه نه.

أَعْضَلَهُ فُلَانٌ وَأَعْضَلَ بِهِ: نیشی

فلانکس زؤری ماندو کردو برستی لی بری ه حه زرمتی عومه ر فهرمویه تی: (أَعْضَلَ بِي أَهْلَ الْكَوْفَةِ مَا يَرْضُونُ بِأَمِيرٍ وَلَا يَرْضَاهُمْ أَمِيرٌ) خه لکی کوفه زؤریان ماندو کردم به هیچ کس رازی نین ببیته نه میرو کار به دهستیان، هیچ نه میرو کار به دهستی کیش لییان رازی نیه.

عَظُمَتِ الرَّالِدَةُ بَوْلَهَا: دایکه که به ناخوْشی منداله که ی بوو.

أَعْضَلَتِ النَّاقَةُ: حوشره که وه ستاو توانای رؤیینی نه ماو باری پی نابرئ و به که لکی سواری نه ماو له بهل و پؤکه وت.

عَظُمَتِ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا: ولاته که، زمویه که به دانیشتوانه که ی تهنگه بهر بوو، خه لکه که هیئده زؤر بوون جیگایان نابیته وه.

عَظُلٌ فَلَانًا وَعَلَيْهِ: تهنگی به فلانکس هه لچنی و کؤسپ و ته گهری خسته به ردم نامانجهکانی.

عَظُلُ الْمَرَأَةِ: به مانا (عَظُل) دئ.

تَعَطَّلَ الدَّاءُ: دمرده که ی بی دمرمان

بوو پزشکیهکانی نه یان توانی دمرمانی بؤ بدؤزنه وه.

إِسْتَعْضَلَ الشَّيْءُ: شته که قورس و گران بوو به بنیه ست گهی.

الْعُضَالُ: کاری له توانادا نه بوو

ناناسایی ه دمگوترئ: (دَاءُ عُضَالٍ)

دمردی که دمرمانی نیه، پزشکیهکانی دمه و سان کرده وه.

الْعُضَلَةُ: ماسولکه ی جهسته.

الْمُعْضِلَةُ: رپنگایه که تهنگه بهر بی و

ره و کردن پییدا زحمهت بی ه مه سه له به که سهری لی دمرنه کړئ و نه تواندرئ حهل بکړئ.

العَظْمُ: شه نه، نامیریکه له دار یان له

ناسن کلکی و مکوو کلکی خاکه نازه و

لایه کی به شیوه ی شانه که لکه له و

خهرمانی پی شه نه دمکړئ ه مه و له وی ده لئ:

خهرمانی خه مان ها وه به رباوه

شه نکر به کی که و دووشه نه وه لاوه

عَظُمَتِ الْإِبِلُ عُضَاهَا: حوشره که گه لای

درهختی چقلاوی خوارد.

أَعْضَهُ الْقَرْمُ: خه لکه که حوشره کانیان

گه لای درهختی چقلاوی بیان خوارد.

أَعْظَمَتِ الْأَرْضُ: زمویه که درهختی

چقلاوی زؤر بوو.

أَعْضَةُ الرَّجُلِ: به مانا (عَضَهُ) دئ.	عَطَبٌ عَطْبًا وَعَطْرًا: نهرم بوو، هيزی تیدا نه ما.
عَضَةُ الْعِضَاءِ: گه لاو درهختی چقلاوی خوارد.	عَطَبٌ عَطْبًا: فهوتا تیداچوو له کارکهوت ه خراب بوو.
الْعَاضِيَةُ: ماری ژدهراوی پیس و کوشنده به ههرشتیکه وه بدا په کسمر دمی کوژی ه حوشر که له درهختی چقلاوی گه لا بخوا.	عَطَبُ الْبَعِيرِ وَالْفَرَسِ: حوشرمه که یان نه سپه که تی شکا.
الْعَاضِيَةُ: به مانا (الْعَاضِيَةُ) دئ.	عَطَبٌ عَلَى فُلَانٍ: رقی له فلانکس هه لسا.
الْعَاضُ: همر درهختیک چقلاوی بی پچوک یا گه وره.	أَعْطَبَهُ: فهوتاندی.
الْعَظِيهِيَّةُ: زهویهک زوری درهختی (الْعَضَاءُ) هه بی ه بوختان و درو، قسه ی بی بنه ما.	عَطَبُ الْكِرْمِ: گرپی توله میومکانی دمرکهوتن.
عَضَا الشَّيْءِ عَضْوًا: شته که ی پارچه پارچه کرد.	عَطَبُ الشَّرَابِ: هه وئی دا شهرابه که وا لی بکا بونی خوش بی.
عَضِي الشَّيْءِ: شته که ی پارچه پارچه کرد ه دمگوتری:	إِعْطَبَ فُلَانٌ: فلانکس فهوتا.
عَضِي الْقَوْمِ: خه لکه که ی پهرته وازه کرد.	إِعْطَبَ النَّارُ: ناگری برد له ناو پارچه سوالمت و قاپه شکاودا.
الْعِضَةُ: تاقم و پیرو کومه ل ه پارچه ه درو ه قورشان دمهمرموی: ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ﴾.	الْعُطْبُ: لؤکه ه تیسکه لؤکه ه پارچه لؤکه.
الْعَضُو: نه ندام، نه ندامی جهسته ه نه ندامی حیزب و پیکه خراو.... هتد ه (ك: أعضاء).	الْعُطْبَةُ: پارچه تهنه که یان سواله ته شکاو یان قاپه شکاو پشکو ناگری بی دمگوپزنه وه له م جیگاوه بؤ نه و جیگا.
الْمُضَرِيَّةُ: سیفته تی نه ندامه که یه له ناو کومه ل و پیړمه که دا.	الْمُطْبُ: شوینی فهوتان و تیدا چون ه (ك: معاطب).
	الْمُطْبِلُ: ناهرمی جوانی گوشتنی خپرو خه یان ه ناسکی گهردن دریژ ه (ك: عطایل).

عَطِرٌ عَطْرًا: به عطر خوی بونخوش کرد.

عَطْرُهُ: به عطر بونخوشی کرد.

تَعَطَّرَ: به عطر خوی بونخوشکرد.

اِسْتَعَطَّرَ: به مانا (عَطِرٌ) دئ.

الْعَاطِرُ: کهسیک زوری حمز لهیونی

عطر بیج (ك: عَطِرٌ).

العِطَارَةُ: پیشه عطر باشی.

العِطَرُ: همرشتیک بونی خوش بیو

خوی بیج بونخوش بکری (ك: عطرور و اعطار) و نهو پوهکانه

بونیان خوشه و زمیتی عتریان لی

دمردهیئندری.

العِطِرُ: شتی بونخوش، همرچند شتی

تری بیج بونخوش نهکری.

العِطَارُ: عطر فروش.

العِطَارُ: کهسیک زور خوی بونخوش

بکاو عطر بهکاریئ.

العِطِرُ: به مانا (العِطَارُ) دئ.

عَطْرَدُهُ: کهمرسته و پیدایستی بو

دابین کرد.

عُطَارِدُ: نهستیرمهکه له جهوت

نهستیرمه کهرؤکهکان و له هموان

زیاتر له خور نزیکه و کهوره خوی

ناو چیرؤکه نهفسانهپیهکان و

خاومنی زمانپهوانی و بازارگانی.

عَطَسَ الرَّجُلُ: پیاوکه پشمی، پزمی و

فهوتاو لهناو چوو.

عَطَسَ الصُّبْحُ: بهیانی گزنگی دا.

عَطَسَهُ: وای لی کرد بهزمی.

الْعَاطِسُ مِنَ الطَّاءِ: نهو ناسکهی بهرهو

پوت بیج و بهیانی.

الْعَاطِسُ: نهو کهسهی شت ههئدمزئ

یهلوت.

الْعَطَسَةُ: هاوشپوه و دمگوترئ: (فلان

عَطَسَ فلان) فلانکهس دمشوبهیتته

فلانکهس له جهسته و پموشت دا.

الْعَطَسُ: نهو کهسهی بانگهیشت

دمکری بوناو شهر و جهنگ.

الْعَطِسُ: لوت و (ك: معاطس).

الْمُعَطَسُ: تیشکاو.

عَطِشَ عَطْشًا: تینووی بوو، ههستی کرد

پیویستی به ناو خواردنهویمه و حمزی

لی بوو.

أَعْطَشَ الرَّجُلُ: پیاوکه مهرو

مالاتهکهی تینویان بوو.

أَعْطَشَ فَلَانًا: فلانکهسی تینو کرد.

عَطَشُهُ: به مانا (أَعْطَشَهُ) دئ.

تَعَطَّشَ: خوی تینو کرد، به نهقهست

ناوی نهخواردموه.

الْعَطَاشُ: دمردیکه توشی ئادهمیزادو

چهیوان دمیج چهندیک ناو

بخواتموه تیر ناو نابج.

الْمُعْطَشَةُ: زموی بیج ناو و زموی بیرون و

(ك: معاطش).

عَطَّ الثَّرْبُ: قوماشه‌کە‌ی له درێژم‌وه

دادپ‌ری ە پان له‌باری پانییه‌وه هه‌ئێ
دپ‌ری.

عَطَّ فُلَانًا إِلَى الْأَرْضِ: فُلَانَكە‌سی به زه‌ویدا
داو خستی.

عَطَّ الثَّرْبُ: به‌مانا (عَطَّة) دئ.

إِعْطَ الثَّيْبُ: شته‌کە‌ی دپ‌ری، قه‌لاشتی.

إِنْعَطَ الثَّرْبُ: قوماشه‌که، کراسه‌که دپ‌را.

إِنْعَطَ الْعَرْدُ: دارم‌که چه‌مایه‌وه.

عَطَّ الْقَرْمُ: خه‌ل‌که‌که عیطه

عیطیان کردو وتیان: (عِطِرَ عِطِر).

عَطَّ الْكَلَامُ: قسه‌کانی تی‌که‌لاو
کردن.

عَطَّ الذَّنْبُ: دهنگی گورگه‌ی داو
وتی: (عَاطِرَ عَاطِر).

الْعَطْفَةُ: هه‌راو هۆریاو قه‌یه‌و بگه‌رو
به‌رده له گۆرپانی شه‌پ‌دا.

عَطَّفَ عَطْفًا وَعَطْفًا: لاری‌وه‌وه، خواربوو ە
ده‌شگوترئ:

عَطَّفَتِ الظَّيْفَةُ: ئاسکه‌که ملی خۆی
لاری‌کرده‌وه.

عَطَّفَ إِلَى نَاحِيَةِ كَذَا: مه‌یلی بۆ لاک‌ردو
روی تی‌کرد.

عَطَّفَ فُلَانٌ عَنْ كَذَا: فُلَانَكە‌س له‌و شته
که‌پایه‌وه‌و هاته‌ دواوه.

عَطَّفَتِ النَّاقَةُ عَلَى وَلَدِهَا: حوشترم‌که
سۆزی بۆ بی‌چوم‌که بوو شیرێ بۆ

هینایه‌وه.

عَطَّفَ عَلَيْهِ: به‌زمی پێ‌دا هاته‌وه‌وه، عه‌تفی
بۆ جولا ە هه‌لمه‌تی بۆ به‌رد، بۆی

که‌پایه‌وه.

عَطَّفَ الثَّيْبُ عَطْفًا: شته‌کە‌ی چه‌مانده‌وه،
لاری کردوه‌وه.

عَطَّفَ اللَّفْظَ عَلَى سَابِقِهِ: وشه‌کە‌ی له‌باری
ئیعرابه‌وه شوێن وشه‌ی پێ‌شوو خست

به‌هۆی هه‌رفی عه‌تفه‌وه‌وه.

عَطَّفَ اللَّهُ قَلْبَ السُّلْطَانِ وَقَلْبَهُ عَلَى رَعِيَّتِهِ:
خودا دلێ پادشای نه‌رم کرد بۆ ئه‌وه‌ی

به‌زمی به‌ ره‌عیه‌ته‌که‌یدا بی‌ته‌وه‌وه.

عَطَّفَ الثَّيْبُ: شته‌کە‌ی خوارکرده‌وه،
لاری کردوه‌وه.

عَطَّفَ فُلَانًا الْعِطَافَ: پالتوی له‌به‌ر
فُلَانَكە‌س کرد وای لی‌کرد پالتۆ

له‌به‌ریکا.

عَطَّفَ النَّاقَةُ: وای کرد حوشترم‌که سۆزی
بۆ بی‌چوم‌که‌ی هه‌بی.

إِعْطَفَ الْعِطَافُ وَبِهِ: پالتوی له‌به‌ر کرد.
إِعْطَفَ السَّيْفُ: شه‌شیری هه‌لگرت.

إِنْعَطَفَ: مه‌یلانی کرد، خوار بوو
چه‌مایه‌وه.

تَعَاطَفَ الْقَرْمُ: خه‌ل‌که‌که هه‌ندیکیان
سۆزیان بۆ هه‌ندیکیان هه‌بوو.

تَعَاطَفَ فُلَانٌ فِي مَشْيَتِهِ: فُلَانَكە‌س له
رۆیشتندا خۆی بادا قوورت پی‌چی

کردن.

تَعَطَّفَ: به مانا (عَطَفَ) دی.

عَطَفَ علیه: سیله ی رهمی به جیهینا ۵

به زمی پید هاته وه.

عَطَفَ العطف وبه: پالتوی کرده بهر.

إِسْتَعَطَفَهُ: داوی ل کرد له گه لیدا به

سوزو رهم بی.

العاطفة: خزمایه تی ۵ هوکاری

خزمایه تی ۵ په یوهندی له روی

وه لائو نازادکردنی بهنده و کویله ۵

سوزو خوشه ویستی له بواری زانستی

دمرون ناسیدا ناماده باشی دمرونییه

خاومنه گه ی هه لدمنی بۆ ههست

کردن به هه لچون و داجونی

تایبه تی و په پره و کردنی سلوکیکی

تایبه تی له بهرام بهر (فکر) هزریکی

تایبه تی.

العاطف: ته له.

العطاف: پالتو ۵ فمرمنجی له سهر

هه موو پۆشاکیکه وه له بهر دهکری

بۆ خو پاراستن له سهرما ۵ (ك)

عطف و اعطفه).

العطاف: رهوشت جوان و خاوهن

به زمی بۆ خه لک ۵ نه و کهسه ی

دالده ی تیشکاوان دمه دا.

العطف: تر تره، رومکیکه گه لاو لقو

پۆپی نیه له پیپی (العلقية) یه له

رومکی تر دهالئی و بی رموگ و

ریشه یه.

العطف: له زاروه ی نه حویپاندا ۵ دوو

جووری هه یه:

۱- عه تف به هو ی حهره ی عه تفه وه ۵

وه کوو (جاء محمد و علی).

۲- عه تف به بیان وه کوو (رجع الی أرض

الوطن رئیس اقلیم کردستان مسعود

البرزانی).

العطف: ته نیشت ۵ جهسته ی ناده میزاد

له پشته سه ریبه وه تاخوار

سییه نده ی ۵ ناوهرپاستی پنگاو

ئه و سه ری ۵ (ك: أعطاف و عطاف،

و عطوف) ۵ ده سگوتری: (ثنی عطفه)

روی و مرگی پر پشته تی کرد ۵

پوشت به پتوه سه پی ته نیشتی

خوی کرد ۵ پۆپی و فیزی کرد،

زوری به خوشایی بوو.

العطوف: نه و کهسه ی تیشکاو و

هه لاتوان دالده بدا ۵ نافرمتیک

خوشه ویستی میرده گه ی بی ۵

حوشتریک سۆزی بۆ بیچومه کی

هه بی.

العطیف: نافرمتیک نهرو نیان و گوی

پادی پی میرده گه ی بی.

العطف: پالتو ۵ (ك: معاطف).

المنعطف: (منعطف الطريق) بهرزی و

نزمی پنگا.

عَطِلَ عَطْلًا وَعَطْلًا: خالی بوو نهیبو.
عَطِلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرتمه که بی خشل و
نارایشت بوو.

عَطِلَ الرَّجُلُ: بیاوکه بی نیش بوو.

عَطِلَتِ الْإِبِلُ: حوشره که بی شوان بوو.
عَطِلَ الْإِبِلُ: حوشره که بی شوان
بهره لا کرد ۵ قورنان دمفرموی:
﴿وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾.

عَطِلَ الْبُرْ: کس نه چوه سهر بیرمه
بو ناو ۵ قورنان دمفرموی: ﴿وَبُرْ
مُعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ مُمِيشِدٌ﴾.
عَطِلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرتمه که خشله کانی
داکند.

عَطِلَ الشَّيْءُ: شته که خالی کرد.

عَطِلَ الدَّارُ: خانوم که چوئل کرد.

عَطِلَ الشَّرِيعَةُ: شریعتی خودای پاش
گوئ خست، کاری پین نه کرد.

عَطِلَ الثُّغُورُ: سهنگری سهر سنووری
چوئل کردو سهر بازی تیدا نه ما.

تَعَطَّلَ: بی کار مایه وه.

تَعَطَّلَتِ الْمَرْأَةُ: نافرتمه که خشله کانی
لهدمست دان لئی ونیوون.

الْعَطْلُ: مل (ك: أعطال) ۵ قهدو بالا ۵
دمگوتری: (ما أحسن عَطْلَهُ) نای که
قهدو بالای جوانه.

الْعَطْلُ: نافرمتی بی خشل ۵ بی مال و
بی رؤشنیری ۵ (ك: أعطال).

الْمُعْطَلَةُ: مانه وهی کریکار بی نیش ۵
دمگوتری: (فلان يشكو العَطْلَةَ)
فلانکس دادو بی دادیهتی له بهر
بی نیشی ۵ ماوهی پوژنیک یان زیاتر
فهرمانگه و قوتایخانه زانکوکان
تییدا پشوو دمدن.

الْعَيْطَلُ: نافرمتی مل درېژ، گهردن
بلند ۵ دمگوتری: (إمْرَأَةٌ عَيْطَلٌ)
نافرمتیکی گهردن بلندو بالا بهرزو
پوخسار جوانه.

المِعْطَالُ: نافرمتیک دابو نهریتی وابی
خشل به خودا نکا، لهم پومه
له بهر جوانیه که هی هموئجهی به
خشل نیه.

عَطِنَتِ الْإِبِلُ عُطْرًا: حوشره که دوی
ناو خوارنده وه له نزيك ناوکه
بیخی خواردو پال کموت.

عَطِنَ الْجِلْدَ عَطْنًا: پیسته که خسته ناو
تال و جهوته وه.

عَطِنَ السَّيْلَ: فریزو گیا جیمه نه که وه
هریزم که خسته ناو ناو وه بونه وهی
نهرم بیته وه و پمگه کانی زینسوو
بینه وه

عَطِنَ الْجِلْدَ عَطْنًا: پیسته که بؤگه نی کردو
پزی به هوی نه وه و فرپی دابوه ناو
هموزی دمباخه وه و ماوهی کی زیاد له
پیوېست جینی هیشتبوو.

أعطت الإبل: حوشرمه‌ک‌ه‌ی ناوداو پاشان
له نزيك ناومکه پيخی دا.
عَطَنَ: هموزی دمباخانه‌ی دروست
کرد.

عَطَّنَتِ الإبل: به‌مانا (عَطَّنَتِ دئ).
عَطَّنَ الجِلْدَ: به‌مانا (عَطَّنَهُ دئ) ۵
تَمَطَّنَتِ الإبل: به‌مانا (عَطَّنَتِ دئ).

العِطَان: زبل پان خوئ و تال و جهوت
که دمکرته ناو پیسته‌وه بۆئه‌وه‌ی
بۆگهن نمکا.

العَطَنُ: ته‌ويله و پشتیری حوشر ۵
ناغه‌لی مه‌رو بز ن له نزيك ناوموه ۵
(ك: أعطان) ۵ دمگوترئ: (ضربت
الإبل بعطن): حوشرمه‌ک‌ه‌ی تیر ناوی
خواردموه له نزیکه‌وه پيخی
خوارد ۵ (ضرب فلان بعطن)
حوشرمه‌ک‌ه‌ی ناوداو له نزيك
ناومکه‌وه پيخی داو مایه‌وه ۵ (فلان
واسع العطن): فلانکه‌س پشوو
دریژو فیل زانه له‌کاتی چورت‌وو
کارساتدا، نانبدوه سه‌خی سروشته
۵ پیچه‌وانه‌ی (ضيق العطن).

المعطن: به‌مانا (العطن دئ) ۵ شوینی
ته‌رکردن و نه‌رم گردنه‌وه‌ی (ثيبه‌ل)
هم‌ریژ.

عطا الشئ و اليه عطوا: و‌مری گرت ۵
دمگوترئ: (عطا عرض أخيه) نامووسی

برای موسولمانی به‌خوین و مرگرت ۵
له حمه‌پسدا هاتووه دم‌فرموی: (ان
أربى الربا عطر الرجل عرض أخيه بغیر
حق).

عطا اليه يده: دمستی به‌رز کردموه بۆلای.
عطا فلاناً: له به‌خشه‌نده‌یی دا پیش‌پرکیی
فلانکه‌سی دا.

أعطى البعير: حوشرمه‌ک‌ه‌ی به‌ناسانی ژیر
بار بوو.

أعطى فلان يده: فلانکه‌س هاته ژیر
بارو ته‌سليم بوو.

أعطى فلاناً الشئ: شته‌ک‌ه‌ی دا به
فلانکه‌س.

عاطاه الشئ معاطاة وعطاء: شته‌ک‌ه‌ی دا
به فلانکه‌س.

عطاء: په‌له‌ی ئی کرد.

تعاطى الرجل: پیاومکه له‌سمر په‌نجه‌ی
قاجی راوستاو دمستی هه‌لیری بۆ
و مرگرتن پان گرتنی شتیک.

تعاطى القوم: خه‌لکه‌که له به‌خشین و
نانبدمه‌پیدا پیش‌پرکییان کردو
بالادست بوون.

تعاط الشئ: شته‌ک‌ه‌ی و مرگرت.

تعاط الأمر: له گز ئیشه‌که راچوو.

استعطى: داوای به‌خششی کرد.

العطاء: شه‌وه‌ی دمه‌بخشری ۵ (ك:

اعطية) ه (أعطيات الملوك) به خششى

پاشاو مهليك ه (أعطيات الجند)

موجهو بژيوى سهرباز.

العطية: به مانا (الغطاء) دئ (ك: عطايا).

المعطاء: كه سيك زور به خشنده بي ه

(ك: معاط و معاطي).

المعطيات: له بوارى هه لسه هه و مه نتيقدا

بريتييه له هه زايای سه ليئراو بو

گه يشتن به هه زايای ناديار.

عَطَرُ السَّاءِ و نحوه عَطْرًا: كونده كه يان

گوزمه كه ي پر كرد.

عَطَرُ الشَّيْ: شته كه ي ناخوش ويست.

أعطره الشراب: گوزمه كه ي پر كرد

بوئه وه ي هه ناسه نه دا.

العطار: پر كردنى شت له شه راب.

العطارة: به مانا (العطار) دئ.

العطاري: نيئر نه ي كولله (كولله نيئر).

العطور: گوزهو جه ره ي پر له شه راب ه

(ك: عَطْر).

عَطَه بِالْأَرْضِ عَطًا: به زمويدا جه سپاند،

نووساندى به زموييه وه.

عَطَّ الْحَرْبُ وَالزَّمَانُ فَلَانًا: شهرو پوژگار

هه لانه سپان گه ست داخيان كردوه،

هه لايان كردوه به زبرى ژيانى به سهر

برد.

عَاطَ الْقَوْمَ مُعَاطَةً وَعِظَاطًا: خه كه كه له

شهردا زور توندو تيز بوون.

عَاطَ فَلَانًا: كي شه ي له كه هه فلان كه س بوو

در يژه ي به كي شه كه دا.

عَظَلَّتِ الْكِلَابُ وَالسَّبَاغُ: سه گو

درنده كان سوارى يه كتر بوون له يه كه

هه لاتن.

عَظَلَّتِ الْكِلَابُ وَالسَّبَاغُ: سه گو

درنده كان سوارى يه كتر بوون له يه كه

هه لاتن.

عَاطَلَّ بِالْكَلَامِ: سه كانى گوشين و

كه لامه كه ي زور قورس و گران كردو

گرئو گوئى تيدا دانا.

عَاطَلَّ الشَّاعِرُ فِي شِعْرِهِ: شاعيره كه

شيعر م كانى وا هونيه وه برئ شيعرى

به به شيعر يكي تر ماناى نه يه و

نه زاندرئ.

عَظَلَّ الْقَوْمُ: خه كه كه كۆبوونه وه.

عَظَلَّتِ السَّبَاغُ وَنَحْوَهَا: درنده و شتى وا

سوارى يه كتر بوون له يه كه هه لاتن

بو زاورئ.

إِعْظَلَّتِ السَّبَاغُ وَنَحْوَهَا: درنده و شتى

وا سوارى يه كتر بوون له يه كه

هه لاتن.

إِعْظَلَّتِ الْقَوْمَ عَلَى الْمَاءِ: خه كه كه

له سهر ناومه كه هاله په ستوى يه كتر يان

كرد.

تَعَاطَلَّتِ السَّبَاغُ وَنَحْوَهَا: به مانا (عَظَلَّتِ)

دئ.

تَعَطَّلَ الْقَوْمُ: خه‌ئکه‌که خپ بوونه‌وه.

تَعَطَّلَ فُلَانٌ: به‌دوادا چوونی بو شتیک

کرد که له‌کیسی چووه.

تَعَطَّلَ اللَّيْلُ: شه‌وه‌که تاریک بوو بووبه

شه‌وه زه‌نگ.

الْعِظْلِمُ: روم‌کیکه صمغ‌یکی شینی ئی

دمرده‌هیندری پیی ده‌گوتری:

(الْتِيلَةُ) ه هه‌روا ناوه بو شه‌وی زور

تاریک و ږم‌ش.

الْعِظْلَمَةُ: تاریکی زور ږم‌ش و چپ.

عَظْمُهُ عَظْمًا وَعَظْمَةٌ: زه‌بری له

نیسقانی دا.

عَظَمَ الْكَلْبُ عَظْمًا: نیسقانی دمرخواردی

که‌ماله‌که دا.

عَظَمَ الشَّيْءُ عِظْمًا وَعَظَامَةً: شته‌که گه‌وره

بوو.

عَظَمَ الرَّجُلُ: پیاوکه که‌ته‌و زه‌به‌للاح

بوو ه شکومه‌ندو گه‌وره‌و ږیزدار بوو

(فهر عَظِيم) (ك: عظام و عظامه).

أَعْظَمَ الْأَمْرُ وَالْقَوْلُ الرَّجُلُ: کارمه‌که یان

فسمه‌که پیاوکه‌هی ترساندو

سهرسامی کرد ه به‌گه‌وره‌و نه‌سته‌م

هاته به‌رجاوی.

أَعْظَمَ الشَّيْءُ: شته‌که‌هی گه‌ورم‌کرد ږیزو

شکومه‌ندی پید، به‌گه‌وره‌و

شکومه‌ندی هاته پېش چاو.

أَعْظَمَ الْكَلْبُ عَظْمًا: نیسقانی

دمرخواردی سه‌گه‌که دا.

عَظْمُهُ: گه‌وره‌ی کردو ږیزو شکومه‌ندی

پیدا.

عَظَمَ الشَّاةُ: لاکه مه‌ږه‌که‌ی که‌مرت

که‌مرت کردو نیسقانه‌کانی ورد

کردن.

تَعَاظَمَ فُلَانٌ: فلان‌که‌س گه‌وره‌یی بو

خوی ږه‌چاو کردو لاسایی پیاو

گه‌ورانی کرده‌وه.

تَعَاظَمَ الْأَمْرُ فُلَانًا: کارمه‌که له‌سهر

فلان‌که‌س زور گه‌وره‌و بوو نیشه‌که‌ی

ئی قورس بوو.

تَعَظَّمَ: خوی به‌زل زانی و فیزی کرد.

إِسْتَعَظَّمَ فُلَانٌ: به‌مانا (تعظم) دی.

إِسْتَعَظَّمَ الْأَمْرُ: کارمه‌که‌ی به‌گه‌وره‌و

قورس هاته به‌رجاو ه نیشه‌که‌ی پی

ناخوش بوو، به‌دلی نه‌بوو.

إِسْتَعَظَّمَ الشَّيْءُ: زوربه‌ی شته‌که‌ی

ومرگرت، نه‌نجامی دا.

الْعِظَامَةُ: نه‌و به‌ږوو نیسفنچ

شانه‌یه نافرمت به‌سمتی خویه‌وه

ده‌په‌ستې بونه‌وه‌ی سمتی گه‌وره‌و

خپ بنویښن.

الْعِظَامِي: که‌سیک شانازی به‌بنه‌چه‌و

باوک و باپیری خویه‌وه بکا ه

پیچه‌وانه‌ی (الْعَصَامِي) یه.

الْعِظَامَةُ: به‌مانا (الْعِظَامَةُ) دی.

العظم: نيسقان كه گوشتى به سهره وه
بى، به گوشت داپوشرايى ۵ (ك):
اعظم وعظام) (عظم الشئ) زورينه
شت ۵ ههروا ناوه بو نيسقانه
بچكوله به كه له خوار عه مودى
هه قهره به وه به پيى دمگوترى:
كلنجه.

هَظْمُ الشئ: زوربهى شتهكه.
هَظْمُ الطريق: ناوهراستى رڭكاو
ته ختاييه كهى.

العظمة من الذراع واللسان: نهستورايى
قوژ، نهستورايى زوبان ۵
شكۆمه ندى و گه وه ربهى ۵
سهره رزى و گه شه.

العظمت: بياوه تى و غيرت، خو
به زلزانى و ته كه ببور ۵ روخوشى و
ته رده ماخى.

العظمي: كۆترى سبى، كۆترى مهيله و
سبى.

العظيمة: به لاي به شيدمت ۵ (ك):
عظائم).

المُعظم (معظم الشئ): زوربهى شت ۵
(ك) (معظيم).

المعظيم: مافو سنوره گانى پهرومردگار.
المعظم: بيجه ئاژه ل نيسقان يك له
زمانى دايه دمشكيندري بۆنه وه
نه توانى شير بخوا.

عظاء عظواء: تيرورى كرد،
شله مه نييه كى واي دايه بيكوژى ۵
دمگوترى: (اسقاء الله ما عطاء)
خودا توشى شتيكى كرد گياني
دمر بهى ۵ له خيرو خوشى لايدا.

العطاء: پهرويه كى خشو كه جوار قاجى
هه، له ولاتى ميسر پيى دمگوترى:
(السحلية) له شام پيى ده لپن:
(السقاية) چه ند جوړيكي هه به
به گوردى پييان دمگوترى قوژى،
سهرما زله، مارميكه.

عظى الجمل عظمى: حوشر كه ورگى
هاوسا به هوى خواردنى گيا ترشو كه.
عَفَتْهُ عَفَاً: چه مانديپه وه، شكاندى و
دووله تى نه كرد.

عَفَّت يده وَعَفَتْهُ: دمستى چه مانده وه و مى
خوار كردمه وه.

عَفَّت كلامه وفي كلامه: قسه گانى په چران و
بربرى تيدا بوو، به هوى لالى و تورى
قسه گانى به رڭك و پيكي بۆنه گرا.
عَفَتْهُ عَنْ حاجته: له پيويستيه گانى
لايدا و بوى جڭ به جڭ نه كردن.

عَفَّت عَفَاً: نه حمه ق بوو ۵ كه دانيش
زوربهى شهرمگاي دمر كهوت ۵
به دمستى چه پى كاري كرد چه پلهر
بوو ۵ (فهو أعفت وهي عفتاء) ۵ (ك):
عَفَّت).

الْعِفْثَانُ: (رجل عِفْثَانُ): پیاوی ته‌بیات

توندو نازاو به‌هیز.

الْمِثْقَةُ: په‌ئو ه ناردو پړونو ئاو تیكه‌ل

ده‌گړیو دم‌کوټی‌ن‌دری ه (ك):

عفالت).

عَفْبَهُ بِالْمَصَا عَفْجاً: به‌گۆجان له

پشتیو له‌سمری دا .

عَفِجَ عَفْجاً: ریخۆله‌ی نه‌ستوور بوون،

هاوسان (فهو عَفِجَ وَأَعْفَجَ وَهِيَ عَفِجَةٌ

وَعَفْجَاءُ).

تَعَفَّجَ فِي مَشْيِهِ: له‌پړیشتن دا خورتو

پېنجی کردن و‌گړو ریخۆله، و‌گړو

گوریسی ناو هه‌مبانه خوارو خپج

بوو.

الْمِغْجُ: ریخۆله ه (ك: أَعْفَاجٌ وَعِفْجَةٌ).

الْمِغْفَاجُ: گۆجان ه داری جل شُورَك،

داریكه جلی تهری پې ده‌گوتری بۆ

نهموی پاك ببڼه‌وه.

الْمِغْفُجُ: نه‌حمه‌قو گیل كه نه‌دمزانی

قه‌سب‌كاو نه‌کاری باش بكا.

الْمِغْفَجَةُ: به‌مانا (الْمِغْفَاجُ) دئ.

عَفْدٌ عَفْدًا وَغَفْدَانًا: حاجی جوت کردن و

بازی دا.

اعْتَفَدَ: دمرگای له‌سمر خوی داخست و

داوای له‌گه‌س نه‌کرد بۆنه‌وه‌ی له

برسان بمرئ.

هَفَرَّ عَفْرًا: له‌گل و خۆلی دا گه‌وزاند، یان

خستیه ناو گل و خۆله‌وه ه به‌زمویدا

دا.

عَفَرُ الزَّرْعِ: په‌گه‌مجار کشت و کاله‌گه‌ی

ئاودا.

هَفِرَ عَفْرًا: په‌نگی و‌گړو خۆلی ئی

هات.

هَفِرَ الرَّجُلُ: پیاوکه له‌پړشتندا قاجی

له‌دوو نه‌هاتن.

هَفِرَ الطَّبِيُّ: ئاسکه‌که سپیایه‌تی جه‌سته‌ی

تیكه‌لی سوری بوو په‌نگی خاکی ئی

په‌یدا بوو ه (فهراعفر وهي عفراء).

عَفَرُ الرَّجُلُ: پیاوکه مهره په‌شه‌کانی و

حوشترم‌کانی تیكه‌لی مهره سپی و

حوشتره سپیه‌کان کردن.

عَفَرَتِ الْمَرَأَةُ فِي الْفَطَامِ: ئافرمته‌که

مه‌مکی خوی قو‌پاوی کردن

بۆنه‌وه‌ی مندا‌له‌گه‌ی قیزی ئی

بکاته‌وه‌و له‌ شیري بپړیته‌وه.

عَفَرُ الشَّيْءِ: به‌مانا (عَفْرَةٌ) دئ.

عَفَرُ اللَّحْمِ: گۆشته‌گه‌ی به‌گمرمی خۆر

له‌سمر لمبو به‌رد وشك کردم‌وه.

عَفَرُ النَّخْلِ: له‌ ته‌لقیح کردن‌ی دار

خورماکان بۆوه.

عَفَرُ الزَّرْعِ: کشت و کاله‌گه‌ی به‌ دمرمان

پژانند بۆنه‌وه‌ی جړو جان‌ه‌وه‌ری

قه‌لاچۆب‌کا.

عَافَرَةٌ: چه‌مبه‌ره‌ی له‌گه‌ل به‌ست و

هه وئیدا بیخاته ناو گل و خوئلوه.

عافر في الشئى: له گهئ شته که خهريک

بوو بوئلوهوى مه بهستى خوئى به ديبئى.

إِعْتَفَرَ الشئى: شته که تهپ و تۆزاوى بوو.

إِعْتَفَرَ الشئى: شته کهى تهپ و تۆزاوى کرد.

إِنْعَفَرَ: خوئى له ناو گل و خوئلدا گه وزاند.

تَعَفَّرَ: به مانا (إِنْعَفَرَ) دئ.

الأعْفَرُ: ناسک که سپيايه تى له سوراى

زياتر بئ ۵ که سيک شهو بهرؤؤ

بکاته وه به دلهاوکئ و خه و زراوى

پئى دمگوتري: (بات على قرن

أعفر).

العْفَارُ: موتور به کردنى خورماو

چاکسازى تئدا کردنى بوئلهوى

بهري باش بگري ۵ درمختوکيکه له

پيپري (الأريكية) به ميوه يهکى دهنک

سورى هه يه، نه م درمخته

چيلکه کهى زوو گر دمگري ۵ له گهئ

دارى مهرخ ليکيان بدهى وه کوو

شقارته ناگري ئ دئته دمر ۵ له

به نددا هاتووه: (في كل شجر نار

واستمجد المَرْخ والعفار) هه موو

درمختيک ناگري تئدايه وهئ

درمختى مهرخ و عفار له هه مووان

زياتر ناگريان له خو گرتووه.

العْفارية: پيس و چلکن و قيز ليکراو.

العْفَرُ: روى زهوى ۵ گل ۵ (ك: أَعْفار) ۵

يه که م ناودانى کشت و کاله.

العْفَرُ: روى زهوى ۵ گل ۵ (ك: أَعْفار)

دمگوتري: (کلام لا عفر فيه)

قسه يه که بئ مانايه، ماناي جوانى

له خو نه گرتووه.

أَلْعَفَرُ: شتى پيس و قيزه مون ۵

يه گانه بهراز، به رازى نير.

العْفَرُ: نازا ۵ که ته و به هيز ۵ (ك: أَعْفار

و عفار) ۵ دورى و کۆنه سالى ۵

ديدمنى کردنى که م ۵ دمگوتري: (ما

تأيتنا إلا عن عَفْرِ) که م که م نه بئ

نايه يته لمان ۵ بازاپى که وتو و

داوه شاو ۵ شهوى چه وتهم و

هه شته م و نۆيه مى مانگ.

العْفَرُ: دورى و کۆنه سالى.

العَفْرَاءُ: زهويه ک پئ خوئست نه گرابئ

۵ شهوى سيانزه مى مانگ.

أَلْعَفْرَاءُ: نهو موانه ي له ته وه سه مى

ئادهميزاد دهرؤئن ۵ توکى

به شته سه مى شير ۵ (يائى شير) ۵

پۆنه ي که ئه شير.

العَفْرَاءُ: سپياى يه ک تئکه ئ به سوراى

بئى رهنكى و مکوو رهنكى گلى ئ بئ

۵ موی پشته سهری شیر (یالی شیر)

۵ پوپنه‌ی که له باب.

الْعَفْرَةُ: به مانا (العِفْرَةُ) دئ.

الْعِفْرُ: پیس و قیزمون ۵ موی یالی شیر

۵ پوپنه‌ی که له شیر ۵ (اَسَدُ عِفْرُ)

شیرینکی به هیزو زمبه للاح.

العِفْرِي: به مانا (الْعِفْرُ) دئ.

الْعَفْرَةُ: خه لکی تیکه له زور تاقم و

پپز.

العِفْرِيْن: لیزان و کار دروست، نیش

له دمست هاتوو ۵ (لیث عِفْرِيْن) شیر

۵ پیای به هیزو پینگه پشتو.

الْعِفْرِيَةُ: به هیزو توانا، پیس و قیزمون

۵ پهرو پۆلی ملی که له شیر ۵ موی

پاشه سهری نادمیزادو ولاخ ۵ قزی

پیشه سمر (کاکوژ) ۵ دمگوترئ: (جاء

فلان نافشاً عِفْرِيَّتَه) فلانکس به رق

هه لساوی هات.

الْعَفْرَارُ: نهو که سه‌ی پیشه‌ی

موتور به کردنی دارخورما بئ.

الْعَفْرِ: نهو که سه‌ی هیچ جوړه

دیاری به نادا به کس ۵ گوشتی

برژیندراوو وشکه و موبوو له سمر

بهردو لبه لان به هوی گهرمای

خوړموه ۵ (زرع العفر) پرژاندنی

تووی کشت وکال که ده چیندرئ

پیش نهوی ناو بدرئ.

الْمَعْفَرُ: نهو که سه‌ی له گه له هاوه له گانی

دمروا بۆنه وهی شتیکی لییان دمست

بکهوی.

الْمَعْفُورَةُ: بازاری که وتوو بازاری بی

مامه له که تهپ و توز کالاکانی

دابوشی بی ۵ زمویه ک گیاو گزه که

خورابی و گله کهی دمکه وتبی.

الْيَعْفُورُ: ناسکی پهنگ خاکی ۵

گۆلکه لهی مانگا کیوی ۵ به شیک له

شهو ۵ (ك: يعافير).

تَعْفَرْتُ: بووبه عیفریت.

العِفْرِيْتُ: پیسو چلکنی و قیزمون ۵

کار پوهشتو و لیزان ۵ (ك:

عقاريت).

الْعَفَازُ: گوژی خوراو ۵ تاکه که

(عَفَازَةُ).

الْعَفَازَةُ: ناوکی لۆکه.

عَفَسَه عَفَساً: به زویدا داو ژیر پی

خست و شیلای ۵ زمبری له سمتی دا

۵ له نیشه کهی گپراپه وه ۵ بهندی

کرد ۵ سوکاپه تی پی کرد.

عَافَسَ الْأُمُورَ مَعَافَسَةً وَعِافَاساً: له گز

کاره کهی راجوو ۵ دمستی دایه

نیشه کهی.

إِعْتَفَسَ الْقَوْمُ: خه لکه که که وتنه

بهرمه ره گانی به کتری و به کتریان

کوست.

إِنْعَمَسَ فِي الْمَاءِ: خَوَى لَمَّا وَهَمَهُ دَا نَوْفَمَ
کرد ۵ خَوَى لَمَّا وَهَمَهُ دَا نَوْفَمَ
گهوزاند.

تَعَامَسُوا: شَمِرُوا بِهَ كُزْ يَهَكُنَا چوونيان
کرده پيشه‌ی خَوِيَان هميشه لَمَّا وَهَمَهُ
خَوِيَانْدَا شَمِرُوا هَمَرِيَانَه.

عَفَسَ الشَّيْءُ عَفْشًا: شَتَه‌كَه‌ی
كُؤْكَرْدَمُوَه.

الْعَفْشُ: شَمُو كُؤِپَرُو كُؤِپَرَه مَشَه.

الْعَفْشَةُ: نَادَه‌مِيَزَادِي بِي خَوِيَرُو بِيَر.

عَفَسَ الشَّيْءُ عَفْصًا: شَتَه‌كَه‌ی دَاهِيَنَاو

چَه‌مَانْدِي ۵ دَه‌گُوتَرِي: (عَفْصَ يَدَه)

دَمَسْتِي خَوَارَكِرْدَمُوَه، چَه‌مَانْدِيه‌مُوَه ۵

دَمَرِيَهِيَنَا رِيَشَه كِيَشِي كَرْد.

عَفَسَ الْقَارُورَةُ: سَمَرِپُوشِي خَسْتَه سَمَر

دَمِي كُؤُزْمَكَه.

أَعْفَسَ الْحَبْرُ: مَازُوي خَسْتَه نَاو

مَمَرَمَكَه‌بَه‌كَه‌ی.

عَفَسَ الثَّرْبُ: كِرَاسَه‌كَه‌ی بَه مَادَه‌ی

(الْعَفْصُ) رَمَنگ كَرْد.

الْعِفَاصُ: پَه‌رُؤِيَه‌كَه سَمَرِي كُؤُزَمُو

دِيَرَمِي پِي دَادَه‌پُوشَرِي، هَم‌مَبَانَه،

تِيَشُودَان: كَه شَوَان نَانُو خَوَرَاكِي

خَوِي تِيَدَا هَه‌لَمَدَكِرِي.

الْعَفْصُ: دَارِبَه‌رُو ۵ بَمَرِي دَارِبَه‌رُو ۵

مَازُو وَ كَزْگَلَكُو سِيچَكَه ۵ دَمَرْمَانِي

سَكُچُوون لَمُو بَمَرَه دَارَانَه دُرُوسْت

دَمَكِرِي ۵ هَمَرُوَا بُو دُرُوسْتَكِرْدِي
حِيَرُو رَمَنگُو شَتِي وَ بَه‌كَار
دَمَهِيَنْدَرِي.

الْعَفْصُ: لُوتَكِرِيَان، خَوَارِيِي لَه لُوت دَا.

عَفَطَتِ الْعَنْزُ أَوْ الطَّائُنُ: مَمَرَمَكَه پَان

بِيَزَنَه‌كَه جَرَتِي لِي دَا ۵ پَرَمِي ۵

دَه‌گُوتَرِي: (هَو لَا يَسَاوِي عَفْطَةُ عَنز)

نَهو تَرِپَكِي بَرَن نَاهِيَنِي.

عَفَطَ الرَّاعِي بَغْمَه عَفْطًا: شَوَانَه‌كَه بَه

دَمَنگِيَك كَه‌مُوكُو جَرِپَت لِيَدَان بِي

دَمَنگِي نَازَه‌لَه‌كَانِي دَا بُوَنَه‌مُوي دَمَرِيَان

بِكَاو رَايَان جَمِيَنِي.

عَفَطَ فُلَانُ بَشْفَتَه: فُلَانَكَه‌س بَه لِيُو جَرَتِي

لِي دَا.

عَفَطَ فِي كَلَامَه: بَه‌عَمَرَمِيِي فَسَه‌ی كَرْد

بَه‌لَام بَه زَمَانِيَكِي خَوَارُو نَارِپَه‌وَان ۵

(هَو عَافِطُ وَ عَفَاطُ).

عَفَّ عَفًّا وَ عَفَانًا: وَازِي لَه‌كَارُو كُؤِفَتَارِي

نَارِپَه‌وَا هِيَنَا ۵ (فَهَرُ عَفًّا وَ عَفِيْفٌ) ۵ (ك:

أَعْفَ، وَأَعْفَاء) ۵ دَه‌گُوتَرِي: (هَم أَعْفَ

الْفَقْر) نَه‌وَانَه نَه‌گَه‌ر هَه‌زَارِپَشِين سَوَال

نَاكَه‌ن.

عَفَّ اللَّبَنُ عَفًّا: شِيرَمَكَه لَه‌گُوَانِي

نَازَه‌لَه‌كَه‌دَا كُؤُبُومُوَه.

أَعْفَهَ اللَّهُ: خُودَا بَه‌دُورِي كَرْد لَه

حَمَرَام وَ نَارِپَه‌وَا.

أَعْفَتِ الشَّاةُ: مَمَرَمَكَه چُؤِر چُؤِرَه شِيرِي

له گوانیدا کۆکردهوه.

عَفْفَةُ: شیری که می دهرخوارد دا.

إِعْتَفْتُ: به مانا (عَفَّ) دی.

تَعَفَّفَ: به مانا (عَفَّ) دی ۵ به زۆره ملی

پاکداوینی و کارو گوشتار باشی

به سهر خۆی دا هینا ۵ شیری که می

خواردموه.

إِسْتَعَفَّفَ: به مانا (عَفَّ) دی.

العُفَّاءُ: چۆره چۆره شیر که له گوانی

ناژه له کهدا کۆدمبیتهوه پێش نهوهی

زۆر بی ۵ یان پێش دۆشین.

الْعَفَّةُ: ماسی بچکولهی سپی روت.

الْعِفَّةُ: وازهینان و دورکهوتنهوه له

هرشتیک نارېموابی ۵ دوابی تایبهت

کراوه بۆ داوینپاکی و شهروال پاکی.

الْعَفِيفَةُ: نهو ئافرمهی رهوشتی

داوینپاکی ههیهو له کاری نارېهوا

خۆی بپارێزی ۵ ئافرهتی خاتون و

رهنگ ژن.

عَفَقَ فلان عَفَقًا: فلانکەس زۆری هاتووچۆ

کرد به بی هوده که می ک نوست و

به خه بهر هات و پاشان نوستهوه.

عَفَقَ فلاناً بالسوطِ: به قامچی له

فلانکەسی دا.

عَفَقَ الشَّيْءُ: شته که می کۆکردهوه.

عَفَقَ العملُ: کاره که می به خراپی نهجامدا.

عَفَقَ العازفُ الوتر: موسیقا ژهنه که

دهستی له وهتهر مکان توند کرد و به هیز

پهنجهی پیدانا.

أَعَفَقَ: زۆر هات و چوو به بی سود ۵ یان

به بی نیش هات و چوو.

عَافَتَهُ مُعَافَاةً وَعِافَاً: موعالهجهی کرد

۵ فیلێ لێ کرد.

عَافَى الذَّنْبُ الغنمَ: گورگ کهوته ناو

مه پمکه و تهفرو تونای کردن.

عَفَقَ الغنمَ: مه پمکه می به سهر یه کهدا

دایه وه، تیکی کردنه وه خری کردنه وه.

إِعْتَفَقَ الشَّيْءُ: شته که دواى هه لچون و

راست قامهتی، چۆمایه وه، خوار

بۆوه.

إِعْتَفَقَ القَوْمُ: خه لکه که به شمشیر

لێکیان دا، شه په شمشیریان کرد.

إِعْتَفَقَ الأسدُ: شیرمکه بۆ نیچیرمکه می

که پرایه وه گرتی.

إِنْعَفَقَ فِي حَاجَتِهِ: دهستی به کاره که می

کرد و خیرا نهجامی دا.

تَعَفَّقَ: په نای بۆ برد.

إِلْعَفَاقُ: (رجل معفاق) پیاوێکه زۆر

دیده منی دهکا، هر دی و دهچی.

عَفِكَ عَفْكَاً وَعَفْكَاً: زۆر گیل و نهحمه ق

بوو ۵ (فهر عَفِكَ وَعَفِيكَ).

عَفَلَ الكِبشُ عَفْلاً: دهستی له سمت و گهل و

گونى بهرانه که دا بۆنه وهی بزانی

قه له وه یان نا.

عَفِلَتْ الْمَرْأَةُ أَوْ النَّاَقَةُ عَفْلًا: شَتِیْکى خِرْ
له مندالدىنى ئافرمتهكه هاته
دمرموه، يان له هينى حوشترمه
هاته دمرموه، به زۆرى هاتنه
دمرموهى نهو شته دواى مندالبوون
دمبى، نه م حالته توشى ئافرمتى
شوو نمكردو نابى.

عَفَلَ الرَّجُلُ: پياومكه شَتِیْکى خِرْى له
كۆم هاته دمر ومكوو هيلكه وايه ۵ (فهر
أَعْفَلَ وَهِيَ عَفْلَاءٌ) ۵ (ك: عَفَلَ).
عَفَلَ: نهو شته خِرْى له شهرمگای
ئافرمتهكه وه هاته دمر به داخلكردن
پوكاندييه وه.

العَافِلُ: نهو كه سهى له سهر پۆشاكى
دریژم وه پۆشاكى كورت له بهر بكا.
العَفْلُ: بهزى ناو گهل و گونى بهران و
نازهللى لهو جۆرميه، ههركاتى
چيودار ويستى بزائى ئاخو نهو
حه يوانه قه له وه يان نا دمست
له گهل و گونى لارانى بهرانه كه ددها
۵ هيله تيلماسكى نيوان گونى پاش و
هينى پيشه وه.

العَفْلُ: شَتِیْکى خِرْه ومكوو هيلكه گون
له مندالدىنى ئافرمتو هينى حوشتر
دپته دمر دمشوبه پته هيلكه گونى
پياو ۵ جارى واش دمبى نهو شته
خِرْه له گونى پاشه وهى پياو دپته

دمر ومكوو هيلكهى ئاسايى وايه.

العَفْلَاءُ: ئافرمتيكه (بيلا ماناكه) ى
تهنگ بى به هوى ئاوساوى و
ئهستوربوونى ديوارى پپرهموى
ناوموهى.

العَفْلَةُ: فیتكه يان ميتكهى بيلا مانه
ئافرمت ۵ شَتِیْکى خِرْو هيلكه ييه له
مندالدىنى ئافرمت يان شهرمگای
حوشتر يان كونى پاشه وهى پياو
دپته دمر.

عَقَنَ الشَّيْءُ عَفْنًا: شتهكهى رانواندو
بهره وهى دا بۆنه وهى بترشى و بۆگهن
بكا.

عَقِنَ الشَّيْءُ: شتهكه گۆراو بۆگهنى كرد ۵
(فهر عَقِنَ وَغَفِنَ).

أَعْفَنَ فُلَانٌ: فلانكهس پيىستى قه لئش
قه لئش بوو.

اعْفَنَ الشَّيْءُ: شتهكهى به خرابى و بى
كه لكى كه وته دمست.

عَقَنَ الشَّيْءُ: شتهكهى خراب و بۆگهن
كرد واى لى كرد بهكه لكى هيچ
نه يهت.

تَعَفَّنَ الشَّيْءُ: شتهكه گۆراو بۆگهنى
كرد.

العَقْنُ: رومگيى فوترييه دمبيته هوى
بۆگهنبوونى شتى تر.

عَفَا الْأَثْرَ عَفْوًا وَغُفْرًا: شويتهكه نه ما،

شوينه‌واری کوژایه‌وه ۵ ده‌گوترئ: (عفا

أثر فلان) شوينه‌واری فلانکەس نەما

کوژایه‌وه .

هَفا الشَّيْءُ: شتەکه گوم بوو ديار نەما.

هَفت الأرض: زەویەکه پرەمکی زۆری ئی

پرواو داپۆشرا.

هَفا الماء: ئاوەکه صاف بوو هیچ شتیکی

تری تیگەل نەبوو لێلی بکا.

هَفا الريح الأثر: پەشەبایەکه

شوينه‌واره‌که‌ی پرکردەوه، کوژاندیه‌وه.

هَفا الشَّيْءُ: شتەکه‌ی زۆرکردو درێژی

کرد.

هَفا فلاناً: هاتە لای فلانکەس داوای

بەخشش و پارمەتی ئی کرد.

هَفا له بآله: ئەوه‌ی له پێداویستی خۆی

زیاد بوو دای بەئەوه.

هَفا عن ذنبه وعنه: لێی خوش بوو، چاو

پۆشی ئی کرد ۵ لەسەر تاوانەکه‌ی

سزای نەدا.

أعفى فلان: زیاده‌ی خۆی پێدا، ئەوه‌ی

له پێداویستی خۆی زیاد بوو دای

بەئەوه.

أعفى المريض: نەخۆشه‌که چاک بۆوه.

أعفى فلاناً: قەرزەکه‌ی له فلان

داگرتو داوای ئی نەکردەوه ۵

موحاسبە‌ی نەکرد.

أعفى الله: خودا فلانکەسی له بە‌لاو

ناخۆشی پاراست.

أعفى الرجل: بەشی پیاوه‌که‌ی دا،

بەخششی دایه.

أعفى الشعر: موومەکانی هێشتنەوه‌و

نەپتاشی ۵ لەحه‌دیسانا هاتوو

ده‌لی: (قصوا الشوارب وأعفرو

الحي) سمیل کورت بکه‌نەوه‌و پێش

بهێلنەوه.

عافاه الله معافاةً وعفاءً: خودا له

بە‌لاو نەخۆشی رزگاری کردو لەش

ساغی پێدا.

عافت الدولة فلاناً من الجندية: ده‌ولەت

فلانکەسی له ئەرکی سەربازی

مەرەخەس کرد عەسکەری پێ

نەکرد.

عفى الحيوان: ئازە‌ئەکه‌ مووی درێژ

بوون و زۆر بوون.

عفى فلان الشعر: فلانکەس مووی

جەستە‌ی هێشتنەوه.

إعفاه: هات بۆ‌لای داوای بەخششی ئی

کرد.

إعفت الإبل الييس: حوشترەکه به

لێومەکانی پۆشو بە‌لاشه‌که‌ی له گۆو

خۆ‌ئەکه‌ جیاگرمەوه‌و خواردی.

تعافى فلان: فلانکەس چاک بۆوه.

تعافى الشَّيْءُ: وازی له شتەکه‌ هێنا.

تعفى الشَّيْءُ: شتەکه‌ لاجوو نەما.

إِسْتَعْنَى مُكَلَّفَةً: داواى ليكرد
نهرگهكەى لهسەر لابهري.

إِسْتَعْنَى الْإِبِلُ الْيَسِي: حوشترهكه به
لجى پل و پوشهكهى له گئ و
خۆلەكه جياكردهوه و خواردى.

الْعَافَى: پيشهوا ۵ نمو كهسهى دهجى
بۆ سهر بىرو كاريزاو ۵ ميوان ۵ ههر
كهسيك داواى بهخشش و يارمهتى
بكا.

الْعَافِيَّة: تهنديروستى تهواو ۵ ميوان ۵
داواكارى بهخشش و يارمهتيدان ۵
داواكارى بئزئوى و خۆراك ۵
ههلوهداى خواردمهمنى چ ئادهميزاد
يان زيندهومرى تر.

الْعَفَا: ولاتى كه دياردى
فهمرانپروايى و شاهيهتى تيدا
نمى، ولاتى بى مىرو حاكم بى.
الْعَفَاء: فهوتان و تيداچوون ۵ گئ و
خۆل ۵ باران ۵ سپياى جاو ۵
الْعَفَاء: خورى و موى درنزهومبوو ۵
پهري درنژ ۵ هزى درنژ.
الْعِفَاء: پهرو پۆلى نهعامه كه
درنژبن.

الْعَفَاة: شتى چاك و باش لهههر
جۆريك بى ۵ كهفى مهنجهل بنگرو
بهرماوهى شۆربا.

الْعَفْو: مال و سامانيك زياد بى له
بئزئوى پئويست ۵ قورئان

دمهفرموى: ﴿وَسَأَلْتُكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ
قُلِ الْغَفْو﴾ ۵ بهرماوهى ئاو خۆرموه
۵ ئاويك زياد بى له ئاو خۆرموه و
بهئاسانى دهست بكهوى ۵ باشتري
كالا لهههر جۆريك بى ۵ چاكه و
پياوهتى ۵ زهوى زاريك جۆل بى و
كهسى تى نهچووبى و شوينهوارى
كهسى لى نهبى ۵ (ك: عَفَاء وَاَعْفَاء).

الْعَفْو: كهسيك زۆر لىبورد بى، لى
خۆشبوونى زۆربى ۵ قورئان
دمهفرموى: ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
غَفُورًا﴾.

عَقَبَتِ الْإِبِلُ: حوشترهكه له
لهورگايهكهوه چوووه ناو
لهورگايهكى تر.

عَقِبَ فُلَانٌ عَلَى فُلَانَةٍ: فلانكهس فلان
ئافرمتى ماره كردوه دواى نهوهى
بيومژن بوو، لهژئر نيكاحى ميتردى
پهكهسى نهما.

عَقِبَ فُلَانٌ فُلَانًا عَقْبًا: فلانكهس دواى فلان
كهوت و بهشوينى دا هات ۵ زمبرى له
پاژنه پيى دا ۵ به ژئى و متهرى كهمان
شتهكى دا.

عَقِبَ الثَّبْتُ: رومكهكه لاسكى باريك و
گهلاكهى زمرد بوو.

عَقِبَ فُلَانٌ: فلانكهس پاژنهى پيى ئيشا.
أَعَقَبَ الرَّجُلُ: پياوهكه مندالى لهپاش

جیما.

اعْقَبْتَ الْإِبِلَ: حوشرمه که له

لهورگایه کهوه گواستیهوه بو

لهورگایه کی تر.

اعْقَبَ الْأَمْرُ: سهرمنجای کارمه که

به سوود بوو.

اعْقَبَ بَيْنَ الشَّيْنَيْنِ: نهو دوو شته یه که

به دوای یه کدا هیئان.

اعْقَبَ عَنِ الشَّيْءِ: له شته که گه رایهوه ه

ژوان بووه.

اعقب فلان في الرحلة والعمل وغيرهما:

فلانی کرده پاشکو.

اعْقَبَ فَلاناً بِاحْسَانِهِ: پاداشتی خیری

فلانکسی دایهوه.

اعْقَبَ الطَّائِفُ فَلاناً: دم دهمو جار جار

شیتیه که بو فلان دمگه پیتیهوه، همر

دمه نادمیک کابرا تووشی

حالمی شیتی دمبیتیهوه.

عاقب بين الشينين: نهو دوو شته یه که

به دوو یه که دا هیئان.

عاقب فلاناً: بهدوا فلانکسدا هات.

عاقب فلاناً في الرحلة والعمل: له

سهرمرو گردومه دا شوین فلانکس

کهوت.

عاقب فلاناً مُعاقبةً بذنبه: به گویره ی

کاره خراپه که ی سزای فلانکسی

دایهوه.

عَقَّبَ فَلانٌ: شوین مافی زهوتکراوی

خوی کهوت بوئهوه ی مافه که ی

بسیئیتیهوه.

عَقَّبَ فَلانٌ في الصلاة: دوی نهنجامدانی

نوئز دانیشته و مایهوه چاوهرپی

نوئزیک ی تری کرد.

عَقَّبَ في الأمر: پارا بوو له دریزه پیدانی

کارمه کی.

عَقَّبَ على فلان: هیرشی کرده سهر

فلانکس و به نارموا ناوی زرانده

عهیب و هه له کانی دهرخستن.

عَقَّبَ: گه رایهوه سهری و ناوری لی

دایهوه ه فوران دهمرموی: ﴿وَلَّى

مُذْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾.

عَقَّبَ الْقَاضِي على حكم سلفه: دادومر

برپاری دادومری پیتش خوی گوئ

پیتنه داو هه لی و مشاندموه ه فوران

دهمرموی: ﴿وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ

لِحُكْمِهِ﴾.

عَقَّبَ فَلاناً: بووه جی نشینی فلان.

عَقَّبَ فَلاناً حَقَّةً: مافی فلانکسی

دواخت.

عَقَّبَ الشَّيْءُ: شته که ی به تیل سیرمه

شته که دا ه شتیکی تری هیئایه

شوینی شته که.

عَقَّبَ الجیش: هه ندیک ی له سوپاکه

گیراپه وه هه ندیک ی لی ناردن.

إِعْتَقَبَ الْقَوْمُ عليه: خه لکه له سهر نهوه

کۆمهکی يەكتريان کرد.

إِعْتَقَبَ مِنْ كَذَا نَدَامَةً: لەو هه پەشیمانی
بۆ ما یه وه.

إِعْتَقَبَ الرَّجُلُ: پیاو مهکی بهند کرد.

إِعْتَقَبَ الْبَائِعُ السَّلْعَةَ: فرۆشیار کالاکهکی
نه دایه کڕیار بۆ نه وهی پارمه که
وهرگرئ.

إِعْتَقَبَ فُلَانًا: بوو به جینشینی فلان،
دوای نهو هاته سه ر تهخت.

إِعْتَقَبَ الْقَوْمُ الشَّيْءَ: خه لکه که
شته که یان خسته به مر باسو
لێ کۆلێنه وه.

إِعْتَقَبَ فُلَانًا خَيْرًا أَوْ شَرًّا بِمَا فَعَلَ: به
گوێهری کرده وهی چاک یان خراب
پاداش و سزای فلان که سی ره چاو
کرد.

تَعَاقَبَ الشَّيْئَانُ: نهو دوو شته يهك
له دوای يهك هاتنه کایه وه.

تَعَاقَبَ الْقَوْمُ فِي الشَّيْءِ أَوْ الْأَمْرِ:
خه لکه که شته که یان به نۆبه و يهك
له دوای يهك گرته نه ستۆ.

تَعَاقَبَ الْقَوْمُ عَلَيْهِ: خه لکه که له سه ره
کۆك بوون و یارمه تی يه کتريان دا
بۆ نه نه جامدانی.

تَعَقَّبَ فُلَانٌ بَخِيرًا: فلان کهس جار دوای
جار خێرو بێری هی نا.

تَعَقَّبَ فُلَانًا: شوێن فلان کهس کهوت

لِی کۆلێنه وهی دهر باره ی کرد،

فلان کهسی له سه ر تاوان سزادا.

تَعَقَّبَ عَوْرَةَ فُلَانٍ أَوْ عَثْرَتَهُ: له عه یبو

عاری فلان کهسی کۆلێنه وه هه ل ه و

کاره ناشیرینه کانی شی کرد نه وه
بلاوی کرد نه وه.

إِسْتَعَقَّبَ مِنْهُ خَيْرًا أَوْ شَرًّا: له جیاتی

فلان شت خێرو بێر یان شه رو
نه که به تی لێ وه ده ست کهوت.

إِسْتَعَقَّبَ فُلَانًا: به دوادا چون و

لێ کۆلێنه وهی دهر باره ی فلان کرد و

هه و ئی دا عه یبو عاری تی دا
به دۆزێته وه.

الْأَعْقَابُ: نهو له ته سو له ته و شته

وردانه یه ده خری ته نیوان درزی نه و

خشتانه ی دیواری یه هه ل ده چن درئ

بۆ نه وهی دیواره که چاک کون بر یی و
یه کتر بگرئ.

التَّعَاقُبُ: (التعاقب القمى) له بواری

زانستی روه کنا سیدا که شه کردنی

هه موو نه ندانه کانی روه که

له ره که وه تاسه ره تۆپه ی لق و
که لا کانی.

العَاقِبُ: کۆتایی و خاتیمه ی شت ه هه ر

شت یك دوای شت یكی تر ب ی یان

به بی ته جئ نشینی ه نه و که سه ی

ده بی ته جینشینی که وه ر پیا و له

پله و پایمه دا ه پاداشی چاکه.

العقاب: ههئو، يان دالاش ۵ بالئندميهكى
گۆشت خۆرو چنگ قهويه دمندوكى
كورتو كهوانه ييه ۵ زۆر چاو تيزو
دوور بينه ۵ له پهندى پيشيناندا
هاتوو دهلى: (ابصر من عقاب)
فلانكەس له دالاش چاو تيزترو
دوربينترو ۵ (ك: عَقَبَ وعقاب).

العقب: كۆتايى شتو خاتيمه كەى ۵
قورئان دمهزموى: ﴿هُوَ خَيْرُ نَرَابَا
وَخَيْرُ عَقَبٍ﴾ ۵ دهسگوترى: (سافرت
في عقب الشهر) كۆتايى مانگ
سهفهرم كرد ۵ (عقب الجمال)
شيوهو شيوازي جوانى.

العقب: نهو رەگه نهستورو پتهوهى
جهستهى حهيوانه كه ژيى كهوانو
ئاميرى موسيقاي ئى دروست دمكړئ
۵ (ك: أعقاب).

العقب: پازنه پى ۵ ئيسقانى پازنه پى
كه گهورمترين ئيسقانى قاجه ۵
كۆتايى و خاتيمه شت ۵ منداڵ،
مندالى پياو كه دواخوى له
ژيانداين ۵ (ك: أعقاب) ۵ دهسگوترى:
(جاء عَقِبَهُ وبعقبه) دوا نهو هات ۵
(رجع على عقبه) بهرنگاي خويدا
كهراپهوه ۵ (وَلَطُوا عَقِبَ فُلَانٍ) به
شوين پيى فلاندا رويشتن ۵ (فلان
مُرَطًّا الْعَقِبَ) فلانكەس شوپنكهوتوى
زۆره.

العقبى: قيامهت ۵ كهراپهوه بۆلای
خودا ۵ كۆتايى ههموو شتيك و
خاتيمه ۵ پاداشتى كار.

العقبه: كۆتايى شتو خاتيمه ۵
نۆرمو بهدهل ۵ نهو شيرينى و شتهى
دواى نان دمخورى ۵ شۆر باو و
چيشتى تر كه له مهنجهلى
خوازاودا دهرپتهوه بۆ خامنى
مهنجهله خوازاوكمه ۵ شيوهو
شيوازي جوانى ۵ دهسگوترى: (فلان
ما يفعل ذلك إلا عقبه القمر)
فلانكەس نهو كاره ناكا مهگمر
كۆتايى مانگ.

العقبه: كارى قورسو كۆسپى گهوره ۵
(ك: عقاب).

العقب: نهو كهسهپه لهكارى باشدا
دهچيته جيگاي پهكيكى پيش
خوى.

العقبه: سزاي تاوان ۵ (ك: عقوبات).
العقب: ههر شتيك دواى شتيكى تر
بى و ببيتته جى نشينى.
العقب: سزادهر ۵ تۆله سين.

العقاب: ئافهرمتيك عادمتى وابى كورى
بى دوايى كچى بى.
العقب: كۆتايى پۆژ دمهو ئيواره ۵
دهسگوترى: (جاء فلان مُعَقَّباً)
فلانكەس ئيواره هات.

الْمُعْتَبَاتُ: فریشته‌ی رُوژو شهو که
خودا داپناون کردموه‌ی چاکو
خراپ‌ی به‌نده‌کان بنووسن
کاروباری که پییان سپی‌دراوه
نه‌نجامی بدمن وه‌جبه وه‌جبه‌ن و که
فریشته‌ی شهو هاتن فریشته‌ی رُوژو
بهرز دمبه‌وه
﴿لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾
که جوړه‌گانی به‌دوای په‌کدا
دمگوترین.

الْيَعْقَابِيَّةُ: تاقمیک‌ی نه‌صرانین شوین
که‌وتوو (يعقرب البراذعي) نهم
یاقوب ناوه له چمرخی شه‌شه‌می
زایینی دا له ولاتی شام دا ژیاوه،
بروایان به‌یه‌کیه‌تی (لا‌هوت و
ناسوت) هه‌یهو پییان وایه نهم دوو
شته په‌ک سروشتیان هه‌یه.

الْيَعْقُوبِيَّةُ: به‌مانا (اليعاقبة) دی و بیرو
باومری یاقوبیه‌کان.
تَعَقَّبَهُ: شوینی که‌وت.

الْمُعْتَبَرُ: کاری قورسو کووسی گران و
باشماوه‌ی نه‌خووشی و پاشماوه‌ی
دوژمنایه‌تی، یان دل‌داری و نه‌و
که‌فو لیکه‌ی له ناکامی له‌رزوتادا
له‌سمر لیو دمرده‌که‌وئ و (ک:
عقابیل).

الْمُعْتَابِيلُ: به‌لاو کاره‌سات.

عَقْدَ السَّائِلِ: شله‌مه‌نیه‌که به‌ستی، په‌ق
بوو جا یان به‌هوی ساردی یان گهرمی
و گولوك که دواپی دموړئ و له
شوینه‌که‌ی به‌رو بووم دپته ناراهه.
عَقْدَ لِفْلانِ عَلَى الْبَلَدِ: فلان‌که‌سی کرده
فهرمان‌پروای ولات.

عَقْدَ الْحَبْلِ: گړنی له‌حبه‌له‌که دا.
عَقْدَ ناصيته: ناوچه‌وانی گرز کردو خوئی
ناماده گرد بو شهر.
عَقْدَ طرقي الحبلِ وغره: ههردوو سه‌ری
حبه‌له‌که‌ی به‌یه‌که‌وه گړئ‌دا.

عَقْدَ البناءِ: به‌ردی دیواره‌که‌ی به‌یه‌که‌وه
لکاندن به‌جوړنک په‌کتری بگرن و
دیواره‌که خوړاگر بی و به‌شیوه‌ی
که‌وانه‌پی بینا‌که‌ی دروست کرد.
عَقْدَ التاجِ فوق رأسه: تاجی له‌سهرنا،
تاجی به‌سهری خو‌یه‌وه شه‌ته‌ک دا.

عَقْدَ البيعِ واليمين والعهد: مامه‌له‌که یان
سویند‌مه‌که یان به‌لینه‌که‌ی دوپات
کردموه و سووربوو له‌سمر نه‌نجامدانی
و قورئان دمفرم‌وئ: ﴿وَلَكِنْ يُوَاخِذُكُمْ
بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾.

عَقْدَ الْقَسْلِ: هه‌نگوینه‌که‌ی شل
کردموه و تواندیه‌وه.

عَقْدَ الكلامِ: قسه‌که‌ی چه‌واشه کرد
وای ئی کرد مانا‌که‌ی باش
دمرنه‌که‌وئ و به‌ناسانی نه‌زان‌دئ.

إِعْتَقَدَ الشَّيْءُ: شتهكه رهق و پتهو بوو ۵

بوو.

دمگوترئ:

تَعَقَّدَ السَّحَابُ وَقَوْسُ قَزَحٍ فِي السَّمَاءِ:

إِعْتَقَدَ الاخَاءَ بَيْنَهَا: براههتی و

ههورمکه له ناسمان چین لهسمر

چین وستا و مگوو چینی دیوار یان

شوڤه زېږینه و مگوو دیواری

کهوانه یی خوئی نواند.

تَعَقَّدَ الشَّرَى: گلکه رهق ههلات و رهق

إِعْتَقَدَ الْحَبْلَ وَغَرَهُ: حبلهکه ی گری دا.

إِعْتَقَدَ التَّاجَ فَوْقَ رَأْسِهِ: تاجی لهسمرنا،

تاجی لهسمری خوئی قایم کرد.

بوو.

إِعْتَقَدَ الدَّرُّ: ملوانکه ی مرواری

هوئی هوه ، له مرواری ملوانکه ی

دروست کرد.

تَعَقَّدَ الاخَاءُ: براههتی که یان دامه زرا.

تَعَقَّدَ الْكَلَامُ: کهلامه که گری و گوی

تییدا پهیدا بوو بههوی خراب

پیزکردنی وشهکان، یان هه بوونی

تدمومز لهسمر ماناکه ی.

إِعْتَقَدَ فُلَانُ الْأَمْرَ: فلانکهس شتهکه ی

بهلاوه راست بوو لئی دنیا بوو،

دل و مروونی لهسمری دامه زرا.

التَّعْقِيدُ: بهلای زانایانی زانستی

بهیانهوه پیکه خستی کهلامه

بهشیومه که ماناکه ی ناشکرا نه بی ۵

بهمه دمگوترئ تعقیدی لهفزی ۵

نهگهر تعقیده که بههوی

مهجازی کی پهیومندی دوورو

کینایه کی دووره لزوم بوو نهوه پیی

دمگوترئ تعقیدی معنهوی.

إِعْتَقَدَ عَقَارًا: زموی و زارمکه ی لهسمر

خوئی تابو کرد بوخوئی دانا.

إِنْعَقَدَ: دامه زرا ۵ بو موتاومعه ی

(عَقْدَهُ) دمگوترئ:

إِنْعَقَدَ الْحَبْلُ أَوْ الْبِنَاءُ أَوْ الْيَمِينُ:

حبله که ی گری دا، باله خانه که ی

پراههست، سویندکه ی دامه زرا.

تَعَاقَدَ الْقَوْمُ: خه لکه که پهیمانان

بهست و وادمو به لئینان دا

بهیمه کتری.

تَعَقَّدَ الْخَيْطَ وَغَرَهُ: دمزمکه گری

خوارد، گری درا.

تَعَقَّدَ السَّائِلُ: شله مه نیه که رهق بوو.

تَعَقَّدَ الرَّمْلُ: لبه که په کتری گرت و رهق

نابووری و سیاسی ۵ له ژماردا

بریتیه له خانیه دمیان تا دمگاته
 نه مود ۵ (ك: عقود) ۵ (صیغ العقود)
 نه و پسته و وشانهن كه
 گریه ستمكه ی پی دادمبه سترئ ۵
 ومكوو پسته ی: (زوجك بنی فلانة)
 (بعثك مالی هذا).

العقد: دمزوویه كه موروی پی
 دهوونریتموه دگریته ملوانكه یان
 دسته وانه ی مه چك ۵ (ك: عُقود).
 العقد: گری ۵ نه و شوینه ی گریه کی
 لی دمدرئ ۵ گریه کی له سمر لی
 دمدرئ ۵ له بواری زانیاری
 روه كناسیدا شوینی دمر كه وتنی
 چروزه و خونچه و گه لایه له سمر
 لاسك یان پهل و توله ی درمخته كه
 دمردین ۵ له بواری زانیاری
 دمرووناسی دا دیار دمیكه له
 خه موكی و كه بته وه سمره له مداو
 هه بوونی خوی ده چه سپین ۵ له
 بواری جوگرافیدا یه كه یه كه بو
 مه زمند مگردنی مه ساهاتی دمریایی و
 به میلی دمریایی دمناسرئ و
 دریژی كه ی (۱۸۵۲ مه تره) ۵ گرتنی
 شتیك و به ستنه وه ی كومه ل و
 تافم ۵ نیمای عه لی له وتاریكدا
 فهرمووی: (هذا جزاء من ترك
 العقد) نه مه سزای نه و كه سهیه

له كومه ل تار بووه ۵ فهرمان پوهایی
 ولات ۵ زمان گیران و لائی كه زمان
 ومكوو پیویست ناتوانی وشه و
 پسته كان دمر برئ، قورشان له سمر
 زمانی چه زرمی موسا دمفرموی:
 ﴿وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي، يَقْفَهُوا
 قَوْلِي﴾ ۵ هر چی نادمه میزد
 خاومنداری بی ومكوو خانو و بهرو
 زموی و زارو كالا ۵ زمویه ك له و مری
 زورو درمخته لی بی ۵ دمگوترئ:
 (عَشْ اِبْلَكَ بَتْلَكَ الْعُقْدَةَ) و شترمكه ت
 له و پارچه زمویه دا بله و مری نه ۵
 هه روا وشه ی (عُقْدَةَ) به مانا
 چه سپان و دامه زران و برانه وه و
 برپاردان دی ۵ قورشان دمفرموی:
 ﴿وَلَا تُغْرِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
 الْكِتَابَ أَجَلَهُ﴾ ۵ دمشگوترئ:
 (كَحَلَّتْ عُقْدُهُ) پقی نیشته وه.
 العقد النفسية: تهنگه زمیه ك تووشی
 زیانی هه ندئ نادمه میزد دمی
 سهرمكه ی شی بو تیك چوونی
 دمروونی.
 العقد: بنکی زویان، نه ستوریای زویان
 المقاد: به مانا زیده پویی له گریدان دا
 دی ۵ دمزوو پیس، دمزوو فروش.
 العقید: له بواری شلمه منیدا مه به ست
 شلمه منی خه سته ۵ پله یه کی

سەربازىيە لە نىوان پەلەي (مقدم) و

عەمىد دا.

العقيدة: بىرو باومر كە بگاتە پەلەي

دائىيەي و خاومەن باومەر كە شك و

گومانى تىدا نەمىنئ ە لە بوارى

نايىندا بريتىيە لە بىرو باومر بەيئ

گرددار وەككوو بپراوا بوون بە

هەبوون و تاك و تەنھايى خودا ە

ناردنى پىغەمبەرەن ە (ك: عقائد).

العنقود: هيشوھ ترىو شتى وا.

المُعْتَد: بەمانا (العقيدة) دئ.

المُعْتَد: شوينى گرىبەست ە شوينى گرى

ە دوخينى دەرپى و شتى وا.

المُعْتَد: هەرشتيك زۆر پەرگرئ و گۆل

بئ قۆرت و چورتى زۆربەن ە قسەي

پەر توپىكل و گرى و گۆل.

المُعْتَد: جادوباز، نەو كەسەي گرى

لەشت دەداو فوى ئى دەكا.

عَقَرَتِ الْمَرْأَةُ وَالرَّجُلُ عَقْرًا وَعَقْرًا: ژنو

پياومەكە نەزۆك بوون منداليان

نەبوو ە (فەر وھي عاقر).

عَقَرَتِ النِّخْلَ عَقْرًا: دارخورماكەي لەسەر موھ

بپرى.

عَقَرَتِ الْإِبِلَ: قاجىكى حوشترەكەي بپىھوھ

بۆئەوھى بكەوئ و بتوانئ سەرى بپرى.

عَقَرَتِ الْحَيَاةَ: ئاژەئەكەي سەر بپرى.

عَقَرَتِ السَّرْجَ وَالرَّحْلَ الظَّهَرُ: زین و

كورتانەكە پەشتى و لاخەكەي بپرىندار

کرد.

عَقَرَتِ الْكَلْبُ الرَّجُلَ: سەگەكە مندالەكەي

گەست.

عَقَرَتِ الرَّجُلُ عَنْ حاجته: پياومەكەي لە نیازو

مەبەستەكانى لادا لىئ مەنەع كرد.

عَقَرَتِ الرَّجُلُ عَقْرًا: پياومەكە لە شوپنى خۆي

مايەوھە پاش و پىشى نەكرد، چونكە

ترساو حەبەسا، ھەروەكوو قاجى

بپرابئ.

عَقَرَتِ الْمَرْأَةُ عَقْرًا: ئافرەتەكە مندالى

نەبوو.

عَقَرَتِ الْمَرْأَةُ عَقْرًا: ئافرەتەكە نەزۆك

بوو ە دىگوترى:

عَقَرَتِ الرَّجُلُ: پياوھەك نەزۆك بوو.

عَقَرَتِ الْأَمْرُ: كارەكە سەرنەنجامى نەبوو.

أَعْقَرَتِ الرَّحْلُ وَالسَّرْجُ الظَّهَرُ: كورتان و

زینەكە پەشتى و لاخەكەي بپرىندار

کرد.

أَعْقَرَتِ اللَّهُ رَحِمَ الْمَرْأَةِ: خودا مندالەدانى

ئافرەتەكەي تووشى دىمردىك كرد

توشى نەزۆكى بوو.

عَاقَرَتِ الْخَمْرُ: ھۆگرى ئارەق خواردنەوھ

بوو وازى ئى نەھینا.

عَاقَرَتِ فَلَانًا: پىشپىكىئ لەگەن فلاندا

كرد لە حوشتر سەربپرىندا بۆ

خۆدەرخستەن لەوھدا ئاخۆ کامیان

سەخى ترە.

إِنْعَقَرَ ظَهْرُ الدَّابَّةِ: پشته و لآخه که
بریندار بوو.

إِنْعَقَرَ الْبَعِيرُ وَالْفَرَسُ: حوشرمه قاجی
بردرابه و به شمشیر.

تَعَقَّرَ الرَّجُلَانِ: دوو پیاده که
پیشریکیان کرد له حوشر
سمر بریندا.

تَعَقَّرَ فُلَانٌ: به مانا (أَعْقَرَ) دی.

تَعَقَّرَ ظَهْرُ الدَّابَّةِ: پشته و لآخه که
بریندار بوو.

تَعَقَّرَ شَحْمُ النَّاقَةِ: بهز و پیوی
حوشرمه کؤبوه و.

تَعَقَّرَ الْغَيْثُ: بارانه که بهرده وام بوو.

تَعَقَّرَ النَّبْتُ: رومه که دریز بوو.

الْعَاقِرُ مِنَ الطَّيْرِ: نهو بالنده به به که
بهرو پوئی تووشی نه خوشی دمبن
ناهیلی باش برپوین ه هروا وشه
(الْعَاقِرُ) ناوه بو پومکیک له پیچی
(الْمَرْكَبَةُ) رمه گه کانی له بواری دهرمان
سازیدا به کار دمهیندری، نه پومه
له ولاتی نه فریقیا زوره.

الْعُقَارُ: زموی و خانوبهره ه مولکی
نه گویندراوه ه (ك: عقارات).

الْعُقَارُ الْحَرُّ: مولکی بالقتهی ودها
سالانه بهری خوئی بدا.

الْعُقَارُ: له هه موو شتیکیا جوری
باشی بهتی.

الْعُقَارُ: شهراب ه له هه موو شتیکی
جوری باشی.

الْعُقَرُ: شوینکه، شوینه وار ودهو
شوینکه ی بهتی به ستنه و به قاجی
ولآخ و شتی واوه ه بناغهی هه موو
شتیک ه هوییه گهل و هوز.

الْعُقَرُ: بناغهی هه موو شتیکی ه

ناوهرستی خانو ه هوییه گهل و
هوز ه له وهری باش ه مارهی
ناهرت نه گمر به شوبه و هه له
خرایه بهردهی بوکیه تییه و ه
جوانترین دپرمشیری چامه شیعر ه
(ك: أعقار) ه (بيضة العُقَر) به کم
هیله کی مریشك که دهیكا.

الْعُقَرُ: سهرمتای ناگر، به کم دسته
چیلای ناگر که له ووه ناگره که
به هیز دمی و بلایسه دمه نی ه
دهرمانیکه دمیته هوی دروست
بوونی زاروک له مندالدا ه (ك:
اعقار).

الْعُقَرَةُ: نه زوکی.

الْعُقَرَةُ: جوره مورویه که ناهرت هه لی
دمگری بونه وهی سکی نه بی، ناوس
نه بی ه دمگوتری: (امراة عُقَرَة)
ناهرمتیکه مندالدا نی نه خوشه و
مندالی تییدا دروست نابی.

الْعُقَارُ: نهو که سهی زور حوشر

سهریپرئ ۵ نهو گزو گياو
کهرستانه‌ی دهرمانیان لی پیک
دهمئندرئ ۵ (ک: عقاقیر).

العقور: بۆ زنده رۆی له مانای
(عافر) دئ ۵ دهگوترئ: (کلب عقور)
سمگی درو مینگر ۵ (ک: غقر).

العقیر: سهرپاو ۵ (ک: غقری) پیاویک
که نهزۆک بی مندالی نهی.

العقیة: سهر برپاو له نیجیر و نازهلئ
تر ۵ قاجی برپراوه ۵ دمنگ ۵ (ک:
عقائر).

عقرب المکان والأرض: شوینه‌که،
زمویه‌که دوویشکی زۆری بوو.

العقرب: دوپشک؛ پیرۆیه‌که له پیری
(عمنکه‌بیات) و ژمه‌داره.

عقرب البحر: جۆره ماسیه‌کی
ده‌ریایه و سهری گه‌وره‌یه و به‌سهر
به‌شتیه‌وه زنده بال و گه‌نده‌مۆ هه‌ن،
برپیکیان ژمه‌راوین ۵ بورجیکه له
بورجه‌کانی ئاسمان ۵ سیرمه چه‌رم و
پابه‌له چه‌رمی نه‌عله که قاجی تی
ده‌کری ۵ هه‌رپتی سهرمای زستان و
کوشنده‌ی ۵ (ک: عقارب).

العقارب: فیتنه و فیتنه‌جۆ.
عقربا الساعة: دووکلکی کاترمیر ۵
یه‌کیان سه‌عات و نه‌وه‌ی تریان
ده‌قیقه مه‌زنه ده‌کا.
العقرباء: دوپشکه مییه.

العقرباء: به‌مانا (العقرباء) دئ ۵
ئاسنیکێ سهر گۆجان به‌ زین و
که‌ژاوه‌و کورتانه‌وه هه‌لده‌واسرئ
بۆنه‌وه‌ی دیمکه‌و شتی وای پێدا
بکری.

العقربان: دوپشکه نیره.
العقرب: شتی چه‌ماوه‌و گۆجانی ۵
ئاده‌میزادی تیک‌سهرپاو و که‌ته‌و
زمیه‌للاح.

عقبت المرأة شعرا: ئافرمه‌که په‌رج و
قزی خۆی گورزه‌ گورزه‌ کردن و لولی
کردن و گرئی دان بۆنه‌وه‌ی بار
به‌شکاوه‌یی و په‌ریشانی بگرن و
ئهمجار کردنیه‌وه، نالی ده‌لی:

چنم‌زده‌های زولفت لهدموری گمنجی حوسنت حاريسه
حلقه حلقه چين به‌جین سهرتا به‌خواری گرتوه. ﴿
يان قزی هه‌لۆیزنین و سهره داوی
قزهمانی برده‌وه بۆلای بنکه
کانیان و هه‌ک هه‌نار خری هه‌لئان و
له‌پاشه‌سه‌ری یان له‌ تۆقه‌سه‌ری
به‌ستنی.

عقبي امرأة: کارمه‌کی خواری کردو
له‌په‌رپه‌وی خۆی لایدا ۵ چه‌واشه‌ی کرد.
عقبي التيس ونحوه عقصا: نیرییه قهرمه‌که
شاخی بۆ دواوه که‌واوه بوونه‌وه.

عقبت أسنان الرجل: ددانی پیاومه‌که بۆ
ناو ده‌می خواری بوونه‌وه.

عقبت أصابعه: په‌نجه‌ی پیاومه‌که

سواری په کدی بوون.

الْعَقَصُ: تیری خوار ۵ مقهست ۵ (ك):

معاقص).

عَقَصَ الرَّجُلُ: پیاوکه به خیل و رژد بوو،

پرموشتی ناشیرین بوو.

عَقَقَ الْعَقَقُ: قهله پرمشه که قراندی.

عَصَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه که له کاتی

الْمَقْعُ: بالندمی که له پیړی

لیخوپړین دا له باتی نه ووی بهرمو

قهله پرمشه دمنډوک دریزو کله

پیش برپوا پاشه و پاش کشایه ووه ۵

دریزه، عمره ب به نیشانه ی نه گبه تی

(فهر اعقص وهي عقصاء) (ك):

دزمانن.

عُقَص).

الْعَقَّة: دمنگی قهله پرمشه، قره قری

الْعِاقَصُ: دمزیو که سمری پرچی پی

قهله پرمشه ۵ دمنگی کاغیزی تازه و

دمبه سترئ (ك: عُقَص).

قوماشی تازه.

الْعَقَصُ: مله گده ۵ لمبه لانیکی قهباره

عَقَفَ الشَّيْءُ عَقْفًا: لاری کردموه، خواری

به ستو که پښکای پیدا پوشتنی

کردموه و چه مانندیه ووه.

نه بی.

عُقِفَتِ الشَّاةُ: مېرکه تووشی نه خووشی

عواقف بوو.

الْعِصَّة: کومه له قزو پرچی

عَقْفَهُ: به مانا (عَقْفَهُ) دئ.

هه لوپزنراو وکوکراوه نه پشته

سمریان له توهه سمر (ك: عَقَص

إِنْعَقَفَ الشَّيْءُ: شته که چه مایه ووه، خوار

وعقاص).

بؤوه.

الْعَصَّة: گرپی شاخی نازل ۵ (ك):

تَعَقَفَ الشَّيْءُ: به مانا (إِنْعَقَفَ) دئ.

عُقَص).

الْأَعْقَفُ: چه ماوه و خوارموبوو ۵

الْعَصَّة: کومه له لمبی قهباره به ستووه

دهگوترئ: (عرد أعقف) داری

که پښکای تیدا نه بی.

چه ماوه، ناسنی چه ماوه ۵ (طَبِي

الْعَقِصُ: رژدو دمست قوچاو ته بیات

أعقف القرون) ناسکی شاخ چه ماوه.

زبرو رهوشت ناشیرین.

الْعُقَانُ: نه خوشیه که تووشی چوارپه لی

الْعِيصَاءُ: گده بچکوله ی نووساو

مېرپوزن دمبی و قاچی خوار دمبن.

به گده گه ورموه.

الْعَقْفَاءُ: ناسنیکه سهرنیکي

الْعِصَّة: به مانا (الْعِصَّة) دئ ۵ (ك):

خوارکراوه تهموهو شتی پی کیش

عقائص وعقاص).

دمکری.

الْعِاقَصُ: مېری شاخ خوارو خپج.

العُقَافَةُ: دارِیکه سهریکی چه ماومته وه

شتی پی کیش دمکری.

الْعُقُوفُ: (الصليب العُقُوف) صهلیبی

چه ماوه ۵ نه م شیوه صهلیبه ۴

شعارو ناری نازیه کان بووه ۵

(القوسان الْعُقُوفان []): له بواری

چاپه مه نیدا نهو زانیاریه یان تیدا

ده نووسری که له دهقه نه صلیبه که

زیاده

عَقَّتْ أَنْى الْخِيَانِ عَقَقًا وَعِقَاقًا: نازه له

مییه که ناوس بوو.

عَقَّ الْبَرْقُ عَقًّا: بروسکه که دمرکه وت.

عَقَّ فُلَانٌ: فلانکس موی پیشه سهری

منداله تازه له دایک بووه که تاشی

بوئه وهی عهقیقه ی بو بکا.

عَقَّ الْقَرْمُ بِسَهْمٍ: خه لکه که تیریان به

ناسمانه وه نا، روهو چهوا تیریان

هاویش و هگوو نیشانه یه ک بو

پازی بوون به خوین و مرگرتن و خوین

به ستنی کوژراوم که یان، واته: پازی

بوون له جیاتی نه وهی بکوژ بکوژ نه وه

خوین و مرگرتن.

عَقَّ عَنْ وَلَدِهِ: نازه لیک سهربری له پوژی

چه وت می له دایک بوونی منداله که یدا،

چه وت می بو کرد.

عَقَّ ثَوْبَهُ: قوماشه که ی دادری.

عَقَّتِ الرِّيحُ السَّحَابَ: بایه که

هه وره که ی کرده وه بارانی لی

باراند.

عَقَّ أَبَاهُ عَقًّا وَعُقُوفًا: نه زیه تی باوکی داو

سوکا به تی پی کردو چاکه ی له گه ن

نه کرد ۵ (فهو عَقَّ وَعَاقٍ وَعُقُوق).

عَقَّ رَحِمَةً: سیله ی ره حمی بری په بوهندی

خزما به تی و که سایه تی بچراند.

أَعَقَّتِ النَّخْلَةَ أَوْ الْكُرْمَةَ: دارخورما که

یان دار میوه که قوناریان دمر کرد

واته: نه مام و لی تر له بته که یان

سهریان هه لدا.

أَعَقَّ فُلَانٌ: فلانکس به رام بهر دایک و

باوکی خراپه ی کرد یان نه زیه تی

باوکی و دایکی و کهسانی تری دا.

أَعَقَّتِ الْمَرَأَةُ: نافرته که له سکی دا

منداله که ی قزی لی روا.

أَعَقَّ الْمَاءُ: ناوه که ی تال کرد.

عَاقَهُ: پیچه وانیه نهو جولایه وه.

إِعْتَقَ السَّحَابُ: هه وره که بارانی

باراند.

إِعْتَقَ الْمُتَعَلِّقُ: پاساو هینه ره وه که

دریژه ی دا به پاساو هینه ره وه که ی

زیده پو یی کرد له باره وه.

إِعْتَقَ فُلَانُ السَّيْفَ: فلانکس شمشیری

پاکیشا پوتی کرد.

إِنْعَقَ الثَّرْبُ وَالْغُبَارُ وَالسَّحَابُ:

قوماشه که در، ته پوت و توژه که

په ویه وه، هه وره که که لینی

تیکهوت و خوی سوک کرد.

إِنْعَقَّ الْبِرْقُ: ههوره بروسکه که

له ههورمه که دا بلاو بۆوه.

إِنْعَقَّ الرَادِي: شیوه که قول بوو.

إِنْعَقَّتِ الْعَقْدَةُ: گرێکه توند بوو.

الْعُقَاقُ: ناوی زۆر تال و تفت.

الْعَقُّ: به مانا (العاق) دئ هه موو

درزێک له لبه لآن و شتی تر ه

چالێکی درێژ و قول له زهوی ه

ناوی تال.

الْعُقُقُ: ههورمه بروسکه له پانتایی

ههوردا که هه مگوو شمشیری

بریسکه دار شوعله ی درێژ بێتهوه ه

مندالێک نه زههتی باوک و دایکی

بنا.

الْعِقَانُ: (عِقَانُ الْكُرُومِ وَالنَّخِيلِ) نهو

قوناو و دهمانه ی له بنکی دار میو

و دارخورما دهنه دهر.

الْعَقَّةُ: چالێکی قول له زهوی ه ههوره

بروسکه که به پانتایی ناسمان درێژ

دمیتهوه.

الْعُقُقُ: نازهلی ناوس ه (الأبْلَقُ الْعُقُوقُ)

دمونه ی شتی که که نه بی و مگوو

تههیری عه نقاو شاری جابولقا ه

چونکه (الأبْلَقُ) به نه سپی نیڕ

دمگوتری دیاره نه سپیش ناوس نابئ

ه دمگوتری: (كَلَفَتْنِي بَيْضُ الْأَنْرُقِ)

و الأبلق العفوق) داوای هیلکه ی

حوشتر و نه سپی ناوسم ئی دمکه ی ه

(ك: عَقَقُ وَعِقَاقُ).

الْعُقُقُ: دوزمنی دوور ه نه وانه ی ههتی

سیله ی رحه م ده که ن.

الْعَقِيْقُ: ناھیق، به ردیکی سووره له که ن

نالتون به کاردی بۆ خشل، نه م جوړه

ناھیق ه له ولاتی په مهن و

که نارمه گانی دهرای سپی ناوهراس

دمست دمکه م ه شیوی قول که ناو

له کۆندا دایه ربی و بوو بیته جه م ه

موی بیجو که له سکی دایکیدا لئی

پوابن.

الْعَقِيْقَةُ: موی سه ری بیجو که له سکی

دایکیدا لئی پوابن ه سه یوان

سه ربین بۆ پۆزی جهوته می

له دایک بوونی مندال (جهوتم) ه

پوناگایی ههوره بروسکه که بۆ

ماوه مکی که م له ناسماندا

دهمینتهوه ه شیوی درێژی قول

له زهویدا ه (ك: عِقَاقُ).

الْعِقَاقُ: شمشیری بریسکه دار که مگوو

ههوره بروسکه درهوشاندنهوی ئی

به دی دئ ه دمگوتری: (سَلَوُ عِقَاقُ)

کالعقاق) ه شمشیر له کالان راکیشن

و مگوو بروسکه بریسکه یان بی.

هَقْلَ عَقْلًا: شته گانی و مگوو جه قهقههتی

خویان زانی.

عَقَلَ الغلامُ: مندا که پیگهی و چاکه و

خرابهی لیک جیا کرده و دهگوتری:

(ما فعلت هذا مذ عقلت) لهومتای

دهست و دوی خوم ناسیوه شتی و ام

نه کرد ووه.

عَقَلَ اليه عقلاً وعقراً: په نای پی برد و

خوی تیدا فایم کرد.

عَقَلَ الظلَّ عقلاً: سیبهر که هه لکشانه ووه

کوبوونه ووه له کاتی نیومر ودا.

عَقَلَ الشيءَ: شته که ی وده کوو حقیقه تی

زانی.

عَقَلَ البعيرَ: دهستی حوشره که ی به

نهستورایی پشت نه ژنویه ووه به حه بل

شته که دا بوئه ووه ی به بیخ دراوی

بمینیته ووه.

عَقَلَ الرجلَ: باشقوی هینایه پیا وده که و

به زمویدا دا.

عَقَلَ فلاناً عن حاجته: فلانکه سی له

پیویستیه کانی مهنع کرد.

عَقَلَ القتلَ: خوینی کوژرا وده که ی دا.

عَقَلَ الدواءَ البطنَ: دمرمانه که

سکچونه که ی راگرت دوی نه ووه کابرا

سکی دهجوو سکچونه که ی راوهستا.

عَقَلَ فلان فلاناً عقلاً: فلانکه سی له فلان

عافتز بوو.

عَقَلَ البعيرَ ونحوه: حوشره که قاجی تی که

گیران قاجی لیک دان فهیزمن بوو و

(فهو أعقل وهي عقلاء).

عاقَلَهُ: له عه قَل و نه زمووندا

پیشپر کییان کرد.

عَقَلَ الكرمَ: دارمی وده که بهر سیله ی

دهر کرد.

عَقَلَ فلاناً عن حاجته: فلانکه سی له

پیدا وپیستیه کانی مهنع کرد.

عَقَلَ فلاناً: فلانکه سی ناقل کرد.

إِعْتَقَلَ بطنَهُ: گه ده ی گیرا، سکچونی

نه ما.

أَعْتَقَلَ لسانَهُ: زمانی گیرا.

إِعْتَقَلَ من دم فلان: له جیاتی خوینی

فلان مالی وهرگرت.

إِعْتَقَلَ فلاناً عن حاجته: فلانکه سی له

پیدا وپیستیه کانی مهنع کرد.

إِعْتَقَلَ الشرطةَ أُلُتْهُمْ: پولیس

تومه تباره که ی گرت، بهندی کرد

بوئه ووه ی دادگایی بکری.

إِعْتَقَلَ الدواءَ بطنَهُ: دمرمانه که سکی

نه خوشه که ی له رهوانی پژار کرد.

إِعْتَقَلَ فلاناً: پیپیلکه ی هینایه قاجی

فلان و بهر زیدا دا.

إِعْتَقَلَ الرجلَ: قاجی نوشتانده ووه

خستیه سهر کلیجه ی.

إِعْتَقَلَ فلان رُحْمَهُ: شمشیره که ی خسته

نیوان قاجی و زینه که ووه.

تَعَاقَلَ الرَّجُلُ: پیاومکه خویننه کهی
خسته سهرخوی.

تَعَاقَلَ الْقَرَمُ دَمَ الْقَتِيلِ: خه لکه که له ناو
خویناند پاره ی خوینی کوژراومکه پان
دا.

تَعَقَّلَهُ عَنْ حَاجَتِهِ: پیداو یستیه کانی ئی
مهنه کرد.

تَعَقَّلَ الْبَعِيرُ: دهستی خوشتره که ی
هه لبه ست یۆنه وه ی به یخ دراوی
بمینیته وه.

تَعَقَّلَ الرَّجُلُ: قاچی نوشتاندموه و
خستیه سهر سمتی.

الْعَاقِلُ: زیره كه و ههستیاری به ناگا و
عاقلمه ند (ك: عَقَال، و عَقْلَاء)
(وهی عاقل و عاقلة و هه عواقل) و
ئه و كه سه ی پاره ی خوینبه ستنه که
دهدا (ك: عاقلة)

عَاقِلَةُ الرَّجُلِ: خزم و كه سی پیاو
ئاموزاو بن ئاموزاو بهرمو
خوارتریش ئه وانه ی هاوبه شی
ده که ن له خوین دانه که دا.

الْعَاقِلُ: رومکی که چقلاویه، پهلو
پۆبه کانی ده بنه چقلى درێژ،
گوله کانی سورن له به هاردا
دمپشکون، بمریکی رمقی ههیه له
شیو و دۆل و چۆله وانی دمپوئ و
خۆشترین له مومری خوشتره و ههروا

ناوه بۆ زمویه کی درکه و درکه و پر
شیو و دۆل و پێگا نادیار و کاروباری
شیواو (ك: عواقل).

الْعِقالُ: ئه و ههبله ی خوشتری پی
ده به ستریتیه وه و جوانوه خوشتر و
(عِقال المین) له لای ههرمبه کان
به که سیکی خانه دانی وا گو تراوه که
دیل کرابی دووسه د خوشتری بۆ
دراوه به فیدیه و پارچه بادراوی که
له خوری پان له ئاوریشم کرابیته
عه گال و له سهر گۆترمه وه له سهر
بنری و گۆترمه عه گال به زۆری
هه رمب ده یکه نه پۆشاکى سهر.

الْعِقالُ: گرژبوونی ماسولکه و
دیاردیه ی ئیش و ئازاری
ماسولکه یه و سهرده کی ش بۆ
ومستانی جم و چۆلی کاتی له هه نندی
ئه ندای جهسته دا و دمشگوتری:
(داء ذر عقال) دمردیکی درێژ
خایه نه و چاکبوونه وه ی نیه.

العُقيلي: بهرسيله.

العُقِلُ: ئاومز و پێچه وانه ی
غه ریزمه که که ئیختیاری نیه و
هه ربویه دمشگوتری: (الإنسان حیوان
عاقِل) ئاده میزاد گیانه به ریکی
عاقلمه نده و ئه و هیزه نادیاره ی
ئاده میزاد به هۆیه وه بیرده کاته وه

الْمُعْتَلُّ: بهندیخانه، شوینی بهندکردن.
الْمُعْتَلُّ: پهناو قهلاو شوره ۵ (ك: معاقبل)

عَقَمَتِ الْمَرْأَةُ وَالرَّجُلُ عَقْمًا وَعَقْمًا: ۛن و
پیاوکه نه زوك بوون ۵ جوړه
نه خوښه کیان پيوه بوو که پنگر
بوو بؤ دروست بوونی منداڼ له
مندالاندانا.

عَقَمَ اللَّهُ الرَّجُلَ وَالْمَرْأَةَ عَقِيمًا: خودا ۛن و
پیاوکه ی نه زوك كردن مندالان
نهبوو ۵ قورشان دمهرموي: ﴿وَيَجْعَلُ
مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾.

عَقِيمٌ عَقْمًا: به مانا (عَقَمَ) دئ ۵ (فهو عقيم
وهي عقيم) ۵ (ريح عقيم) بای بی باران
۵ (يوم عقيم) پړوی بی هوای سازگارو
خوش ۵ (عقل عقيم) عقلی بی خیر.
عَاقِمَةٌ: کیښی له گهل دا کردو
حمنه حبه شوی له گهلدا نایموه ۵

عَقَمَ الشَّيْءُ: ته عقیمي شتمکه ی کرد،
هرچی به کتریاو میکروبی تیدا بوو
له ناوی برد.

الْعُقَامُ: دمگوتری: (يوم عقام) پړوگاری
سهختو ناخوش کس و مسر
کسی ناپرې ۵ (داء عقام) دمدی
درېز خایمن که چاک بوونه وی ن
نهی.

الْعُقَامُ: به مانا (العقام) دئ ۵ پیاوڼک
مندالی نه بی.

به لنگه دهینیتوه، ته صه و مرو
ته صدیق پڼک دمخا ۵ نه و هیزه ی
چاکو خراپه و جوان و ناشیرین
لیک جیاد مگاته وه ۵ خیر و شهر
دیارید مگا ۵ حق و بهتال لیک
هملدها و پری ۵ همرو به مانا: دل،
خوین، قهلاو په نادئ.

الْعُقْلَةُ: نه وی شتی بی دمبه ستریتوه
ومکو زنجیر و گوریس و حبل و شتی
وا ۵ له بواری و مرزشی جهسته پیه وه
بریتیه له پارچه دارنک، ناسنیک
له نیوان دوو حبل ی به ستر او
به شتیکی ژور و خویه وه ۵ لوله یه کی
قهغه ژاژه که بکه ویتته نیوان دوو
گری لوله ژاژه که وه ۵ له بواری
نه مام و شهتال ناسیدا لقیکه
له درمخت جیاد مکریتوه وه
دهنیژری، وگوو توله میوو لقه
همنجرو شتی وا.

الْعُقُولُ: بؤ زنده پړوی له مانای (عقل)
دئ ۵ دمرمانیکه سچون رابگری ۵
له بواری پزیشکیدا هوکارنکه
نمنسیجه کان وڼک بینیتوه ۵ پان
ثیفرات بوهستینئ ۵ پان نه زیضو
شتی وا بوهستینئ.

الْعُقَيْلَةُ: خانمی مال و که ژاوه نشین ۵
ژنی پهنک ۛن و خان و مان ۵
گهوری گهل و هؤز ۵ (ك: عقائل).

العُمُ: نه زوكى، نه خوښيښه دميته

بهرېست له دروستيوني منډال، جا

نه خوښيښه له ژنه كېه پان له

پياوښه پان له همدووكپانه.

العَنْقَلُ: شيوى قول و گوره

ته پوكه لمبه لاني په كگرتوو.

عَقَا الرجل: پياوښه بېرى هه لكه ندو

له قمر اغيښه ناوى تى چوو

په نارېحه تى ناوى ن هه لښكوزرى.

عَقَا فلان الأمر: فلانكس كارمكه پى

ناخوښ بوو.

عَقَى المولدُ عَقِيًا: منډاله تازه له دايك

بووښه پيسايى ناوسكى دمردا.

أَعَى الشيءُ: شتمكه تال بوو.

أَعَى فلان الشيءُ: فلانكس شته كى

تف دايښه له بمر تالى بوى قوت

نه چوو.

عَقَى الطائرُ: بالښه زور بهر زفرى.

عَقَى المولدُ: خوارديكى دايه

منډاله ساواكه پيسايى ناوگه دى

فرېدايه دمر.

إِعْتَقَى الرجلُ: پياوښه بېرى هه لكه ند

ناو له قمر اغيښه پزايه ناوى.

إِعْتَقَى فلانُ: فلانكس چوو ناو قسمو

له زور باس و خواص دوا.

العَقَا: شويى بهر فراوان له بمر دم

مال پان له دمورو بهرى (ك: عَقَا).

العُقْرَةُ: به مانا (العقاة) دى (ك: عَقَا).

العَقِي: پيساييښه له گه دى منډالى

تازه له دايك بوو دپته دمر (ك:

أعقَاء).

العِقْيَانُ: زېرى كويښه له كانه كيدا،

زېرى بى خشت و خول، زېرى

پالفته.

عَكَبَ عَكْرَبًا: پالپه ستويان كرد

دمگوتري: (عكب الناس) خه لكه كه

كويوښه و پالپه ستويان كرد.

عَكَبَتِ القِدْرُ: مېنجه لكه بوخارى

بمرز يووه.

عَكَبَ فلان عَكْبًا: فلانكس جهسته و

قه بارى كه ته و زه به للاح بوو

په نجه كاني لىك نزيك بون و سوارى

په كتر بوون (فهو عكب وهي عكباء).

عَكَبَتِ النارُ: ناگرمكه دوكله كى كرد.

إِعْتَكَبَ الغبارُ: تمپ و توژى هه لساند.

تَعَكَّبَتِ الممومُ: خه و خه فمت لى

كويوښه و.

العُكَابُ: تمپ و توژ دوكله هه لى

مېنجه ل و ديزى پر له خواردمه لى

ه همرمتى كولانى مېنجه له كيشت.

العُكُوبُ: تمپ و توژ كه نگر.

عَكَدَ اليه عَكَدًا: په ناي يو برد.

عَكَدَ الأمرُ فلانًا: كارمكه بو فلانكس

مهيسر بوو.

هَكَدَ البَعِيرُ وَالضَّبُّ عَكْدًا: حوشرهكه

قهلهو بوو گوشتی توند بوو.

أَعَكَّدَ إِلَيْهِ: په‌نای یو برد.

إِعْتَكَّدَهُ: پټوهی نووسا، له‌گه‌لیدا بوو

لټی دانه‌پرا.

إِسْتَعَكَّدَ البَعِيرُ وَالضَّبُّ: به‌مانا

(عکد)دی.

إِسْتَعَكَّدَ الطَّائِرُ وَالضَّبُّ: بالندهكه یان

بزن مزهكه خوی شاردموه له‌ترسی

نه‌وهی بالندهی وه‌کوو بازو دالاش

په‌لاماریان بدن.

إِسْتَعَكَّدَ الْمَاءُ: ټاوهكه پراوه‌ستا.

أَلْعَكَّدُ: بنکی کلکو بنی زوبان ه

هیزو توانا ه کونو لانهی بزن مزه

ه په‌رپکه نانی پی کونج کونج

ده‌کړی.

الْمَعْكُودُ: نیشته‌جی به‌ردموام ه

خوړاکی هه‌میشه‌یی ه

عَكَرَ عَكَرًا وَعَكُورًا: گه‌پایه‌وه ه ده‌گوتری:

(عکر علی الشئ) گه‌پایه‌وه بؤسه‌ر

شته‌که.

هَكَرَ عَلَيْهِ الزَّمَانُ بَخِيرٍ: رږږگار به‌خیرو

بی‌رموه گه‌پایه‌وه سه‌ری.

هَكَرَ بِهِ بَعِيرُهُ: به‌سواری حوشرهكهی

گه‌پایه‌وه یو لای مال و منډال و خزمو

کس و کاری ه (فهو عاکر و عکار).

هَكَرَ الْمَاءُ: ټاوهكه لټل بوو ه ده‌گوتری:

(فَلَانٌ يَصْطَادُ فِي الْمَاءِ الْعَكْرَ) فَلَانْکَس

له‌ناوی لټل و خوړاودا ماسی ده‌گړی،

پراوده‌کا ه سود له پشیوی کاروبار

ومرده‌گړی.

أَعَكَّرَ الرَّجُلُ: پیاوهكه جه‌له‌به

حوشتری هه‌بوو.

أَعَكَّرَ السَّنَامُ: دوگی حوشرهكه به‌زی

زور بوو.

أَعَكَّرَ اللَّيْلُ: شهو تاریکی زرین‌گایه‌وهو

چرپوهو.

أَعَكَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی لټل کرد.

عَكَرَ الشَّيْءُ: به‌مانا (اعکره)دی.

إِعْتَكَّرَ فَلَانٌ: فلانکس هاتو پړوی ه

روی تیکردو پستی تیکرد.

إِعْتَكَّرَ عَلَى الشَّيْءِ: گه‌پایه‌وه بؤسه‌ر

شته‌که.

إِعْتَكَّرَ الْقَوْمُ فِي الْحَرْبِ: خه‌لکه‌که

له‌شه‌پدا تیکه‌لاو بوون.

إِعْتَكَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که‌زور بوو کو‌بو‌موه.

إِعْتَكَّرَ اللَّيْلُ: شهو زرین‌گایه‌وهو

تاریکیه‌که‌ی چر بؤوه.

إِعْتَكَّرَتِ الرِّيحُ: ر‌مه‌باکه ته‌پ‌وتو‌زی

هینا.

إِعْتَكَّرَ الشَّبَابُ: گه‌نجی مایه‌وهو

به‌ردموام بوو زوو پیر نه‌بوو.

تَعَاكَرَ الْقَوْمُ: خه‌لکه‌که له‌شه‌پدا

تیکه‌ل بوون.

العَكْرُ: جه‌له‌به حوشتري زور.

العِكرُ: نه‌صل و بنه‌ما، داب و نه‌ريت.

العَكْرُ: خاك و زموى كشت و كالى ۵

به‌جيماو و بنزيلي همرشتيك بئ.

العَكْرَةُ: جه‌له‌به حوشر، بنى زوبان ۵

(ك: عَكْرُ).

العِكرشُ: رومكئكى گراوهمه و به‌ل

ده‌هاوى ۵ له‌شوينى ته‌رو شي‌داردا

دمروئ گه‌لاكهى درئزكولوه و

گولكه‌هى سونبووليه.

عِكْرِم الليل: تاريخايى شه‌و.

العِكرِمَةُ: كووتره مئ.

عَكْرَ بالشئى عَكَزاً: شوين شته‌كه

كه‌وت و كردى به‌ رئ نيشاندهرى

خوى.

عَكَزَ على عَكَازَتِه: خوى به‌سهر

گالوكه‌يدا دا.

عَكَزَ الرُّمَحَ: رَمبه‌كه‌ى له‌زه‌وى چه‌قاند.

تَعَكَزَ على عَكَازَتِه: خوى به‌سهر

گالوكه‌كه‌يدا دا.

عَكَزَ قَوْسَهُ: كه‌وانه‌كه‌ى كرده گالوك و

خوى دا به‌سهرى.

العُكَازَةُ: به‌مانا (العَكَازُ) دئ.

عَكْسَ الشَّيْءِ: شته‌كه‌ى پيچه‌وانه كرده‌وه

هه‌ليگيراپيه‌وه ۵ به‌سهر يه‌كى دا دايه‌وه

۵ ده‌شگوترئ: (عكس الكلام) قسه‌كه‌ى

به‌ پيچه‌وانه‌وه گيراپيه‌وه.

عَكْسَ الدَّابَّةِ: جله‌وى ولاخه‌كه‌ى توند

كرد، سهرى ولاخه‌كه‌ى بؤ دواوه كئيش

كرد.

عَكْسَ الرَّاكِبِ الدَّابَّةِ: سواره‌كه جله‌وى

ولاخه‌كه‌ى كئيش كرد بؤ دواوه

بؤنه‌وه‌ى پاشه و پاش بگه‌رپته‌وه.

عَكْسَ على فلان امرَةً: كاره‌كه‌ى به‌سهر

فلانكه‌سدا دايه‌وه.

عَكْسَ الشَّيْءِ: شته‌كه‌ى بؤلاى زموى

كئيشكرد و به‌ستاوتى.

عَكْسَ الدَّابَّةِ عَكْساً وَعَكَاساً: حه‌بليكى له

لوتى ولاخه‌كه‌ى كرد و به‌ ده‌ستكيه‌وه

به‌ستى و بؤنه‌وه‌ى نه‌توانئ جولوه و بكاو

زه‌ليل بئ.

عَكْسَ القضية: قه‌زيه‌ى مه‌نتيقه‌كه‌ى

پيچه‌وانه كرده‌وه.

عَاكَسَهُ: پيچه‌وانه‌ى نه‌و جولاپيه‌وه و

رهدى دايه‌وه ۵ ههر يه‌ك له‌و دووانه

پيشه‌سهرى نه‌وى تريانئ گرت

چنگيان تئك و مرهئنا.

إِنْعَكَسَ الشَّيْءُ: كوئايى شته‌كه‌ى به‌سهر

سهرماتاكه‌ى دا درايه‌وه ۵ لايه‌كانى

كه‌وتنه‌وه سهر يه‌ك ۵ هه‌له‌وگير

كرايه‌وه.

العَاكِسُ: (عاكس التيار) ئاميئرئكه

گه‌رپانه‌وه‌ى ته‌يار پيچه‌وانه

ده‌مكاته‌وه ۵ بؤ شي‌وه‌ى راوه‌ستان ۵

(الفتاح العاكس) نامیریکه پیرموی

ته یاری کارهبا پیچهوانه دمکاتهوه

له دائیره کارهبا یی دا.

العکس: سته مو ناحهقی ۵ بهستنهوهی

ولآخ بهی نالیک بهی نهوهی نالفی

بو دابنری بیسه ستریتیهوه ۵ له

زانستی مهنتیقا گۆپینو

هه له وگپ کردنی ههر دولای

قهزیهیه بو نهوهی قهزیهیه کی تری

لی پهیدا بی له راستیدا و مگوو

قهزیهیه پيشوو وهابی ۵ له یواری

زانستی بهدیدا بریتیه له پیش

خستنی بهشیکی کهلامه که بهسه

بهشیکی تری داو پیچهوانه

کردنهوهی دهگوتری: (عادات

السادات سادات العادات).

العکس: شیر شۆربای بهسهردا بکریو

بخوریتیهوه ۵ توله میو بهسه

زمویدا بگوپزیتیهوهو بکریتهوه

بهنه مام.

عکشت العکبوت عکشا: جالجالوکه

تهونی نه نجام دا.

عکش علی الشئی: سۆزی بو شته که بوو.

عکش الشئی: شته که ی کو کردموه.

عکش الشئی: شته که ویک هاتهوه چووو

ناو یه کهوه.

عکش الأمر: کاره که فورس بوو راوهستا.

عکشت العکبوت: جالجالوکه که قاجی

ویکهیانهوه بو نهوهی تهومنه که ی

بکا ۵ بچنی.

العکاشه و العکاشه: جالجالوکه.

عکسه عکصا: رمتی کردموه.

گیرپایهوه.

هکص عکصا: رموشتی ناشیرین بوو.

عکمت الذابة: ولاخه که پاشه و پاش

کشایهوه.

تکص به: رژی پیکرد، لهدمستی

دمر نه هات.

هکظ الشئی عکظا: شته که ی تاشی، شتی

پیدا هینا ۵ دهگوتری:

عکظ الأديم بالدباغ: به دماغکردن

پیتسه که ی خوشکرد.

هکظ خصمه بالحجج: به به لکهوه

بهرام بهرمکه ی بۆردا.

عکظ في المفاخرة: له خو هه لئانه وودا

بالادهست بوو بهسه ریدا،

بهرام بهرمکه ی بۆردا.

هکظ الذابة: ولاخه که ی چهپس کرد.

عاکفه: له مه بهسته گانی گیرپایهوهو

نه بهیشت به مراد بگا.

عکظ عن حاجته: له پیویستییه گانی

لایدا.

تعاظرا: شیعیان خویندهوهو خویان

هه لئانهوهو شانازیان کرد ۵

لهسمر فلان شت بهندکرد.

عَكَفَ فلاناً عن حاجته: فلانكەسى له

پیداو یستییهکانی مەنع کرد ه قورئان
دمهفرموی: ﴿وَالْهٰذِيْ مَعْكُوفًا اَنْ يِّنْلَغَ
مَحْلَةً﴾.

عَكَفَ الشَّيْئُ: شتهكەى خوارکرد،
چهماندیهوه.

عَكَفَ الشَّعْرَ: هژدهکانی گشت و گرژ
کردنهوه.

عَكَفَ القوم عن كذا: خهئكهكەى لهو
شته مەنع کرد.

إِعْتَكَفَ في المكان: له شوینهكه مایهوه.

إِعْتَكَفَ على الشَّيْئِ: لهسمر شتهكه
مایهوه، بهردهوام بوو.

تَعَكَفَ في المكان: له شوینهكه مایهوه.

الإِعْتِكَافُ: مانهوه له مزگهوتدا
بهنیهتی تاعهتو خودا په‌رستی.

الْعَكْفُ: هژی گرژ.

هَكَ الْحرُّ عَكَأَ: گهرما په‌ویهوهو بایهكهشی
خست.

هَكَ الرجلُ: پیاوهكه جی‌نشین بوو
مایهوه.

هَكَ بالأمرِ: نه‌وهندهی شتهكه دووباره
كردهوه تا لێی ماندو بوو.

هَكَ فلاناً بالقول: به‌رهقی و لالوتهوه
وه‌لامی فلانكەسى دایهوه.

هَكَ فلاناً بشرّ: هێرشى هینایهوه سه‌ر

شه‌په‌شمشیریان کرد، مامه‌ئه‌و

کپین و فروشتنیان نه‌نجام دا.

تَعَكَظَ أمره، وعلیه أمره: کارهكه‌ی
خوارو خێج بوو گه‌یشه بنبه‌ست.

تَعَكَظَ القوم في مكان كذا: خه‌ئكهكە
له‌وئ كۆبوونه‌وه بو ئه‌وه‌ی بیر له

نیش و کاری خۆیان بکه‌نه‌وه.

عَكَظَ: بازارپێکی عه‌ره‌ب بوو

له‌سه‌رده‌می پێش ئیسلامدا وه‌رزانه

تییدا کۆده‌بوونه‌وه، شیعیریان

ده‌خوێنده‌وه شانازیان به‌خۆیان‌ه‌وه

ده‌کرد ه ئهم بازاره‌ كه‌وتبو‌ه نیوان

(الحلة) و (طائف) موه له‌یه‌كه‌م

پوژی مانگی زیلقه عیده‌وه ده‌ستی

پێ ده‌کرد تابییستی نه‌و مانگه

به‌رده‌وام ده‌بوو.

عَكَفَ في المكان عَكَفًا وعَكُوفًا: لهو شوینه

مایه‌وهو تییدا جیگیر بوو.

عَكَفَ في المسجد: له مزگه‌وتدا مایه‌وه

به‌نیازی خودا په‌رستی.

عَكَفَ على الشَّيْئِ: روی له شتهكه کردو

ده‌ستی دایه‌و وازی لێ نه‌هینا.

عَكَفَ القوم حَوَکَةً: خه‌ئكهكە له‌ده‌وری

گرد بوونه‌وه.

عَكَفَ الطيرُ حول القتيل: باننده‌و داله‌كان

له‌ده‌وری کوزراومه‌كه گرد بوونه‌وه.

عَكَفَ فلاناً على كذا عَكَفًا: فلانكەسى

فَلَانِكْهَس، مافی فَلَانِكْهَسِی دواخست ۵
بهندی کرد.

عَكْه عن حاجته: له پیداو یستییه کانی
لایدا.

عَكْ فَلَانًا بِالْحُجَّة: به به لگه فَلَانِی بؤردا.
عَكْ الْحُمَى: لهرزوتا توشی فَلَانِكْهَس بوو
کزو لاوازی کرد.

عَكْ الْكَلَام: قسه که ی شی کرده وه.
عَكْ الْحَدِيث من غیره: قسه ی فَلَانِی
دوو باره کرده وه.

عَكْ فَلَان: فَلَانِكْهَس تایی لَی هات ۵ گهرمی
جهسته ی زؤر زؤر بوو کاریگهری
خرابی خسته سهر تهن دروستی.
الْعِكَالُ: ههرمئی گهرما له گه ل خستنی
رهمه بها ۵ دهگوتری: (یوم عِكَال ۵
ومكان عِكَال).

الْعِكَالُ: به مانا (الْعِكَالُ) دئی.
الْعِكَالُ: به مانا (الْعِكَالُ) دئی.
الْعِكَالُ: زؤری گهرمی و مهستانی
رهمه بها ۵ لمبه لَن که خور گهرمی
کردبئی ۵ لهرزوتا و سهرمئی
هه لهرزین له کاتی لهرز داگرتندا.

الْعِكَالُ: هیزمی بچکوله بو هه لگرتنی
رؤن تیایدا ۵ (ك: عكك وعكاك).

عَكَلْ عَلَيْهِ الْأَمْرُ عَكَلًا: کاره که ی لَی
تیگچوو لَی گؤرا.

عَكَلْ فَلَان فِي الْأَمْر: فَلَانِكْهَس پای خوی

دمرباره ی کاره که دمربری.

عَكَلْ الشَّيْء: شته که ی کؤکردموه، شته
بلاوه کانی گرد کردنه وه.

عَكَلْ الذَّابَّة: دمستی و لآخه که ی هه لَبهست
بؤنه وه ی نه توانی برپوا.

عَكَلْ الْمَتَاع: کالاکانی له سهر یه گتر ریز
کردن.

أَعَكَلْ عَلَيْهِ الْأَمْر: کاره که ی لَی شیوا،
لَی گؤرا.

إِعْتَكَلْ الرَّجُلُ: پیاوه که گۆشه نشین
بوو، لاکهوت ۵ شهر و بهر بهرمانی
کرد ۵ دهگوتری: (إِعْتَكَلْ الثَّورَان)
دوو که نه گاکه شهره قوچیان کرد.

إِعْتَكَلْ عَلَيْهِ الْأَمْر: به مانا (عَكَلْ عَلَيْهِ
الْأَمْر) دئی.

الْعِكَالُ: چه بلیکه دمستی و لآخی پئی
هه لده به ستری ۵ چه بله که له زمندی
و لآخه که ده به ستری و به نه ستورایی
ده سته وه شته کی دمد.

الْعِكَالُ: خویری و پروپوچ ۵ (ك:
أعكال).

الْعَوَكُلُ: پشتی کؤمه نه لب، سهر
کؤمه نه لب ۵ پیاوی کورته بالا که
قاچه کانی لَیك دوور که وتبنه وه ۵
ناهرمئی گیل و که ودمن.

الْعَرَكَلَةُ: به مانا (الْعَوَكُلُ) دئی.

عَكَمَ عَكَمًا: قهله و بوو.

عَكَمَ فلان: فلانكهس جاومروانی كرد.

عَكَمَ المتاع: كالآكهى به حبل و شتى وا

شتهك دا ۵ قوماشكهى بلاو كردهوه

شتهكى خسته ناو و نهمجار

قوماشكهى به سمر دا دايهوه، واته:

قوماشكهى له شتهكهوه پيچا ۵

شتهكهى خسته ناو لايهكى هورمهكهوه.

عَكَمَ الذابة: ولاخهكهى تهنگ دا ۵ دهمى

جهوالو خهارو گوپنيهكهى بهست.

أعَكَمَ فلاناً: يارمتهى فلانكهسى دا

له سمر شتهك دانى كالآكان.

عَكَمَتِ الذابة: ولاخهكه قهلهو بوو.

إعَكَمَ القوم: خهلكهكه بارو

بارگه نهيان پيچكخست بوئهوهى

له سمر پشتى ولاخهكان شتهكيان

بدمن.

إعَكَمَ الشيء: شتهكان كهوتنه سمر

يهك.

ألعِكَمُ: نهو حبل و گوريس و شتانهى

كالآيان پي شتهك دهرئ ۵ (ك):

عُكَم).

ألعِكَمُ: قوماش لاتاو تيپره و هورپو

قهمرتالهو شتى وا به ممرجئ كالآيان

تيپدا بي ۵ حبل بىر، گوريسى بىر ۵

حبل بىر ناو ههلكيشان له بىر ۵ (ك):

أعكام)

العَكَمُ: نهوكهسهى لاتاو لابارهكان

له سمر پشتى ولاخ پييك دهخوا

شتهكى دما ۵ قه تارجى.

عَكَنَتِ الجارية: چه تيودهكه لويچى

له گدهى پهيدا بوون بههوى

قهلهويهوه.

تَعَكَّنَ البطن: گدهى شورابهى كرد

لويچو لويچى تيپدا پهيدا بوون.

تَعَكَّنَ الشيء: شتهكه ههنديكى كهوته

سمر ههنديكى و دوو لؤو سئ لؤ

بووه.

العِكناء: نافرمتى قهلهوى ورگ شوپ.

العُكنة: گوشتى گده كه لويچو لويچى

تيپدا پهيدا بوون و چرجهكانى

كهوتبنه سهرهك.

عَكَتِ الذابة عكراً: ولاخهكه له بههارد

كهتهو زمبه للاح بوو، قهلهو بوو.

عكا الدخان: دووكهلهكه بهرهو ناسمان

بهرز بووه.

عكا فلان بازاره: فلانكهس به بهركوش و

نيزارهكهى ورگى شتهك دا بوئهوهى

گدهى دانه جوړئ ورگى شل نه بئ.

عكا الضب: بزمزمكه كلكى خواركردهوه،

چه مانديپهوه.

عكا الرجل ذنب الذبة: پياومهكه كلكى

ولاخهكهى گرئدا.

عكا الشيء: شتهكهى شتهك دا.

عكا فلاناً في الحديد: فلانكهسى پيوند

كرد.

عَكَّتِ المرأةُ شعرَها: نافرته كه هژمگانی
كۆكردنهوه.

عَكِي فلان بازاره عَكِيًا: فلانكەس بە
نيزارو بهرگۆشهكهى بهرموسلڤدانى
خوى بهست بۆئهموى ورگى شورابه
نهكا.

عَكِي فلان: فلانكەس مرد.

أعكى فلان: بهمانا (عكى) دى.

عكى فلان: بهمانا (عكى) دى.

عَكِي عَلَى السيف والرُمح: رهگه
لامليكى تهپى له شمشيرمهكە يان له
رهبهگه شهتهك دا بهو سيرمه
شمشيرمهكهى پيچا.

عَكِي الدخان: دوكهلهكه بهرهو چهوا
بهرز بۆوه.

الأعكى: قههه نهستور ە كهلهكهو
خاليگه نهستور.

أعكاي: ريس رپسيك كه دواى رستنى
ريسهكه بيفروشى واته: كهسيك
پيشهى نهوه بى ريس برپيسىو
بيفروشى ە كهسيك زور چهزى له
شيري ساغ بى، شيري بى غهل و
غەش بخواتهوه.

العكوة: بنكى كلك كه تووكى
پوتابيتنهوه ە بنكى زمان پهگيكي
سپيه تلپيش دمكرو و بادهدرو و
دمكرپته قهههچى مندا لانهو يارى

بى دمكرو ە چاليهكه له چهناگهى
مندالى ساوادا.

أَلْعَوَةُ: بهمانا (أَلْعَوَةُ) دى ە
نهستورايى شت ە زوربهى شت ە
ناوقهه ە گلۆله ريسى ريسراو كه
لهتهشيهكه دادهمالدرى.

أَلْعِي: شيرى خاليس و بى غەش.

عَلَبَ الشئى عُلْبًا: شتهكه ربهق بوو،
وشكهوه بوو ە دهگوترى: (عَلَبَ اللحم)
گۆشتهكه بۆگهنى كرد.

عَلَبَ الشئى عُلْبًا وعلوبًا: شتهكهى نيشانه
كرد خهتخهت و كونج كونجى كرد
دابپردابرى كرد.

عَلَبَ السيفَ وغره: دهسكى شمشيرمهكهى
به رهگه لاملى حوشتر پيچا.

عَلَبَ الشئى عُلْبًا: بهمانا (عَلَبَ) دى.

عَلَبَت يده: دهستى نهستور بوو.

عَلَبَ الحيوان: نازهلهكه نهخوشى توشى
رهگى لاملى بوو ملهخرهه گرت و ملى
خواربوو.

عَلَبَ السيف: شمشيرمهكه كهه بوو،
كهلكى تيكهوت.

عَلَبِي الرجل: پياوهكه پهگى لاملى
دمركهوت بههوى لوتبهرزى و خو
بهزلزانى.

عَلَبَ الرجل: پياوهكه قسناغى دروست

كرد (ناميرىكى پيوانهه)

دانه و پلّه په لهدار يان له پيستی
حوشتر دروست دمکړئ).

عَلَبَ السيف: دمسکی شمشيرمکې به
تيلمه سړمې رمگې لاملې حوشتر
پېنجا.

عَلَبَ الشئ: شتهکې نيشانه کرد،
خمت خمتي کرد، که لکه لې کرد.

عَلَبَ الفاكهة واللحم والخضر ونحوها:
ميوه يان گوشت يان سه وزمکې

خسته ناو صندوق و کارتونه ووهو
پېنجا يوه ووه پلّه وده ي بنيردرئ بؤ

فروشتن يان به شيو په يک له
شيو مکان بؤ ماو په يک هه لېگړئ.

استعملَ اللحم: گوشته که بؤگه نې کرد،
بؤنی گؤړا.

استعملَ البقل: پلّکه و دانه و پلّه که ي به
کاملې و په ق بوي هاته ده ست.

استعملت الماشية البقل: نازه لکه که
پلّکه و له ورمکې به دل نه بيوو
نه يځوارد.

إعلمني الديك والكلب: که له شير يان
سه گه که خوی ناماده کرد بؤ شهر
(شهره که له شير و) (شهره سه گ).

العَلَبُ: شتي توندو پته و و په ق
شوینکه و که لکه ل کردن و زموی که
گیای لي نهرؤ و (ک: غلوب).

الْعَلَبُ: زموی گيا تيانه پرواو و پياوی
ته بیات وشک و که ته و شوینی پروانی

درهختی سیدر و (ک: غلوب).

الْعَلَبُ: که ته و زبه للاح و به ته مه و

زیر و به زوری دمکړته ناو د ناوی

نیر په قهرمو گاکړی و زموی گيا

تيانه پرواو و پياوی وشک ته بیات و

که ته و توره.

الْعَلَبُ: په رمگې لامل و دمگوترئ: (تَشَجَّ

عَلَاء الرجل) په رمگې لاملې پياو که

گرز بو و (ک: العلابي).

الْعَلَبَةُ: عمره به و قسناغ (ناميری کی

دانه و پلّه پيوانه له ته ختهدار يان

پيستی حوشتر دروست دمکړئ) و

زمرفيکه، صندوقیکه، هيزميه که،

ته نه که په که شتي تيدا هه لده گړئ

بؤ کاتي پيويست و (ک: غَلَبَ

و غلاب).

الْمَعْلُوبُ: پښکای ته خت کړاو وخوځ

کړاو.

عَلَتَ الزنْدُ عَلَنًا: جهرخه که ناگري

نه کړدوه.

عَلَتَ الشئ: شتهکې کؤ کړدوه،

تيکه لاوی کرد.

عَلَتَ القومُ عَلَنًا: خه لکه که شهر يان کرد.

عَلَتَ به: پيوه نووسا، هوگري بوو.

عَلَتَ الذئبُ بالغنم: گورگه که که و ته ناو

مهرموه و دهستی خوی و مشانند.

عَالَتْهُ: خوی لي نزیک کړدوه و شهر ي

له گه ل کرد.

عَلَّتْ النفس: دمر وونی تیکه‌ت‌هات.

عَلَّتْ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی تیکه‌ل کرد.

إِعْتَلَّتْ فلان: فلان‌ک‌ه‌س نیس‌به‌ت درا

بو‌لای غه‌یری باوکی خو‌ی.

إِعْتَلَّتْ الزنْدُ: چه‌رخه‌که ناگری

نه‌کرده‌وه ۵ ده‌گوتری: (فلان غیر

مُعْتَلِّ الزناد) فلان‌ک‌ه‌س به‌دلی خو‌ی

ژنی نه‌هیناوه ۵ (فلان معتل الزناد)

فلان‌ک‌ه‌س به‌دلی خو‌ی ژنی هیناوه.

إِعْتَلَّتْ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی هه‌لته‌ب‌زارد،

همروا هم‌ره‌مه‌کی هه‌لی گرت.

إِعْتَلَّتْ زنداً: دار‌یکی هه‌لگرت نازانی

ناخو ناگری تی‌دایه یان نا ۵ ناگری

پئ ده‌گریته‌وه یان نا.

إِعْتَلَّتْ الشَّيْءُ: شته‌که‌ی تیکه‌لاو کرد.

العُلَّةُ: دووشت که تیکه‌لاو کرابن ۵

پیاویک له‌م لاو له‌لا قاج و قوچ بکا.

أَعْلَتْ: نه‌و شته‌ی تیکه‌ل گه‌نم ده‌کری

۵ (گه‌نم و ماش، گه‌نم و جو)

خواردنه‌نی تیکه‌ل‌ک‌راو به‌گه‌نم و

جو.

أَعْلَتْ: که‌سێک پال غه‌یری باوکی

بدری.

العُلَّةُ: نه‌و شته‌ی پیاو قنیا‌تی پی‌ده‌کا

له‌ ب‌زیو.

العَلْشُ: خواردن که شتیکی تری

کوشنده‌ی تیکه‌ل بکری ۵ ده‌گوتری:

(قُل النسر بالعلش) بازمه‌کی

به‌خواردنی ژمه‌ر تیکه‌لاو کوشت.

الْعَلِشُ: ناردی له‌گه‌نم و جو

تیکه‌ل‌ک‌راو.

الْعَلِيشَةُ: به‌مانا (ألعیش) دئ.

عَلَجَ الغلام وغيره عَلَجاً وعلوجاً: منداله‌که

زلو که‌ته بوو.

عَلَجَ البعير: حوشرمه‌که رومه‌کی عیلاجانی

خوارد.

عَلَجَت الناقةُ عَلَجَاناً: حوشرمه‌که

هه‌ل‌سورو داسو‌ری کرد.

عَلَجَ فلاناً عَلَجاً: به‌سه‌ر فلان‌ک‌ه‌سدا زال

بوو.

عَلَجَ عَلَجاً: پته‌و بوو، گشت بوو، هیزی

به‌پیداگرد.

عَالَجَ الشَّيْءَ معالجةً: خه‌ریکی شته‌که

بوو سه‌رو به‌ری کرد.

عَالَجَ المريض: دهرمانی نه‌خو‌شه‌که‌ی

کرد.

عَالَجَ فلاناً: به‌سه‌ر فلان‌دا بالاد‌ه‌ست

بوو.

عَالَجَ عنه: داکوکی لی کرد.

عَلَجَ الإبل: رومه‌کی عه‌له‌جانی دا

به‌حوشرمه‌که.

إِعْتَلَجَ القرم: خه‌لکه‌که شه‌ریان بوو

یه‌ک‌تریان کوشت و بر کرد.

إِعْتَلَجَت الأرض: زه‌ویه‌که رومه‌کی باشی

لِی ږوا ه ګیاو ګزی بالای کرد چړو

پړو زور بوو.

إِعْتَلَجَ المَرَجُ: شه پوله ګان تیک

بوونه وه.

إِعْتَلَجَ الهم في صدره: خه م و خه همت

له دلیدا سوارۍ په ک بوون.

إِعْتَلَجَ الرملُ: لمبه که کوبووه.

تَعَلَجَ الرملُ: لمبه که کوبووه.

تَعَلَجَ الجلدُ: پیسته که نه ستور بوو.

إِسْتَعَلَجَ الجلدُ: به مانا (تَعَلَجَ دئ).

إِسْتَعَلَجَ فلان: فلان کهس که ته و به هیزو

پته و بوو.

العَالِجُ: لمبی سوار په ک بوو و

په سستیور او (ک: عراج) ه له

حه دیسی پاران ه ودا هاتووه: (وما

تخربه عراج الرمال) نه وهی لمبی

په سستیوراوی له ناو خوی گرتووه.

العِلَاجُ: چارمه سر، ناوه بؤ نه و شته

چارمه سرۍ پی دمکړی.

العِلَجُ: همر پیاوړیک توندو تیزو

و هسکه ته بیات بی ه گویند ریژ،

که ره کیوی قه له و (ک: عروج

و اعلاج).

العِلَجُ من الرجال: پیاوی به هیزو توانا

که زور له پکه به رانی خوی

خستین و له ناوی بر دین ه

چارمه سرکارۍ نیشی چه واشه و

ګران.

العَلَجُ: به مانا (العَلِجُ) دئ.

العَلَجُ: ګیا عه له جان ه ورده ههنگ.

العُلجان: کومه له دره ختی عیضا ه.

العُلجان: پوه کی که له دهشتو سارادا

دمروئ لاسکه ګانی سه وزو باریکن،

ګه لاکانی دریژو که و وردن، گوئی کی

زمر دو به ری کی وردی هه یه

ده شو به یته نانيسون و بؤی زور

خو شه.

العَلَجُمُ: زه لکاوی زور ناو ه حوشتی

دریژ، که ری دریژ ه (ک: علاجم).

العُلجُمُ: زور پهن.

العُلجومُ: به مانا (العُلجُمُ) دئ ه دیله

که ری قه له و ه ناوی زه لکاوی زورو

قول ه بؤقه نی ره و کیسه له نی ره ه

(ک: علاجیم)

عَلَدَ الشَّيْءُ عِلْدًا: شته که ره ق و پته و بوو.

أَعْلَدَ: ره گی مل ه شتی ره ق و پته و

له هر شتیک بی ه پوه کی کی

دره خت ناساییه ه به ره که ی بی

تو یکنه ګه لای نیه، له ساراو

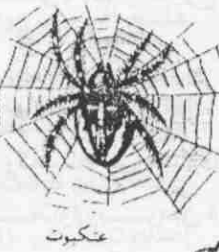
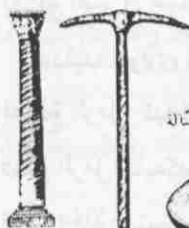
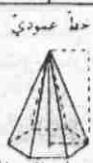
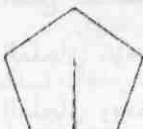
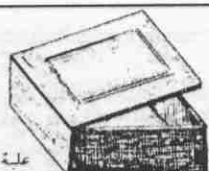
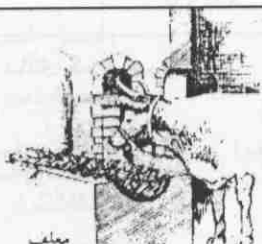
چوله و انیدا دمروئ له سارای سینادا

زوره و ناژه ل حمزی له خوار دنیه تی

ه (ک: أعلا د).

عَلَزَ الى الشَّيْءِ: مه یلی شته که ی کرد

حه زی لی بوو.

ذقت اليوم غلوساً.

الْعَلِيسُ: برزواوی قهلهو ۵ برزواوی

بیگه یشتو ۵ برزاو به پیسته وه.

عَلَمَتِ الثَّخْمَةُ فِي بطنه: تیری و گده

ترشان نازاری دا.

الْعَلُوسُ: تیری و گده ترشان و سک

نیشه ۵ گورگ.

عَلَطَهُ غَلَطاً: جولانیدی و لهقاندی

بوئه وهی دمری بیئی ۵ دمگوتری:

(غَلَضَ الرِّتْدَ) سنگه کهی لهقاند

بوئه وهی دمری بیئی.

عَلَطَ البعيرَ غَلَطاً: لاملی خوشترمه کهی داخ

کرد ۵ نیشانهی تیدا جیهیشت.

عَلَطَ الرجلُ بقبيح: شتی ناشیرینی پال

پیاومه که دا.

عَلَطَ البعيرُ: به مانا (عَلَطَهُ) دئی ۵ نیشانه و

شوینکهی داخی لاملی خوشترمه کهی

سپیه وه ۵ لای برد ۵

إِعْطَلَهُ وبه: کیسهی له گهل نایه وه و

شهری پی فروشت.

تَعَلَطَ القرسُ: کهوانی لهشانی کرد ۵

(تیروکهوانی لهخو دان) ۵

إِعْلُوطُ الشَّيْءِ: خوئی بهشته که وه

هه لواسی و به خویره وه نوساند ۵

دمگوتری: (إِعْلُوطُ البعير) خوئی

به ملی خوشترمه که وه هه لواسی و

سهری کهوت.

أَعْلَزَهُ الرجْعُ: ترسو و بیم خهوی لی

زراندو چه جیمینی لی هه لگرت.

أَعْلَزَ الشَّيْءُ: شته که عاجزو دامای کرد.

الْعِلْوُ: نازاری سک ۵ مردنی کتوپر ۵

شیتی.

عَلَسَ غَلَساً: خواردی و خواردیه وه.

عَلَسَ الرجلُ: پیاومه که ههراو هورای

کرد.

عَلَسَتِ الإِبِلُ: خوشترمه که شتیکی

خوارد، شتیکی دهست کهوت ۵

به زوری بو نه فی به کاردمه یئرئ،

دمگوتری: (ما عَلَسَ الرجلُ) (ما

عَلَسَتِ الإِبِلُ).

عَلَسَ الداءُ: دمردو نه خوشیه که بهری

سه ندو گه وه بوو.

عَلَسَ فلان: فلان که هات و هواواری کرد

۵ دمگوتری:

ما عَلَسَ ضَيْفَهُمْ: خواردنیان نه دا

به میوانه که بیان.

الْعَلَسُ: خوراك ۵ دمگوتری: (ما أَكَلْتُ

اليومَ غَلَساً).

الْعَلَسُ: هه شتیک بخورئ و

بخوریتمه وه ۵ جوریکه له گهنم

دوودمنک و سئ دمنکی له

توینکله که پدایه به زوری خوراک

دانیشتوانی شاری صهنعای بهمه نه.

الْعَلَسِي: پیاوی نازاو به هیز.

الْعُلُوسُ: خواردمه نهی ۵ دمگوتری: (ما

إِعْلُوْطُ فُلَانًا: فلانكهسى گرت ۵ بهندى
کرد.

إِعْلُوْطُ فُلَانِ الْأَمْرَ: فلانكهس چووه نهو
نيسهوه به بئ تيفكرين و ورد
بوونهوه.

الإِعْلِيْطُ: نيشانه يه كه له لامل خه تِيَك
يان زياتر به پانى له لامل
حه يوانه كه دميينرئ ۵ همر لقو
شوپك و لقه دار كه گه لاي و مري بئ
۵ توپكلى بهرى درمختى مهرخ.

العَالِطُ: (شاعر عالط) شاعيريكى
فهسيح و زمان پهمانه قسه كانى
دمرازينيتتهوه.

العِلَاطُ: لامل ۵ نيشانه ي لامل خه تِيَك
يان زياتر به پانى ۵ حه بليكه
به دهورى ملدا.

العَلْطُ: شوپنكه ي داخ كردن به لامله وه
۵ رهشيه كه نافرمت له پوخساريدا
خوى پئ جوان دمكا ۵ (ك: أعلاط).
الأعلاط من الكراكب: نهو
ئهستيرانه ن كه ناويان نيه.

العَلْطَةُ: رهشيه كه نافرمت بؤ جوانى و
خؤ رازاندنه وه له دهم و چاوى خوى
دمدا ۵ ملوانكه ي هونراوه له
قهرمنقول.

عَلَطُ (العَلْطَان): دوو خالن له ملى
بائندمدا.

عَلَّ عِلَّ: تيراخوپين له مهر و بزى.
تَعَلَّلَ: كهوته جم و جؤن و هه له بز و
دايهز ۵ هيواش بؤوه.

العَلَمَالُ: بائنده ي نيره له جؤرى
قه نهبر.

العُلُفُ: به مانا (العَلَمَالُ) دئ ۵
لاپه راسو.

العُلُفُ: شهر ۵ تىگرو تىگوشيوى و
شهر و همرا.

عَلَفَ الرَّجُلُ غُلْفًا: پياومه كه زؤرى
خوارددهوه.

عَلَفَ الْحَيَوانُ: نالفي دا به نازده كه.

أَعْلَفَ الطَّلُحُ: درمخته كه پوخه كه ي
دمر كه هوت.

أَعْلَفَ الْحَيَوانُ: نالفي دا به نازده كه.

عَلَفَ الطَّلُحُ: درمخته كه گولو كه ي
هه لومرى و ميوه كه ي خپه ه لدا.

عَلَفَ الْحَيَوانُ: به زؤرى خمرى كه نه وه
بوو عه له ف بخاته به ردمى
نازه له كان.

إِعْتَلَفَتِ الدَّابَّةُ: ولاخه كه نالفه كه ي
خوارد.

تَعَلَّفَ الرَّجُلُ: پياومه كه له شوپنى گونجاو
گهرا به دوا لهومردا.

إِسْتَعَلَّفَتِ الدَّابَّةُ وَغِيْرَهَا: نازه له كه به دوا
لهومردا گهرا.

أَعْلَفُ: درمختيكي يه مه نييه و ومكوو

دارميو وايه ه هلهگيرئ و وشك
دمكرئ گوشتى بئ دمكولئندرئ.
العَلَفُ: بهمانا (العلف) دئ ه زور خور.
العَلَفُ: ناليك و نالفي نازمل ه (ك:
علوفة و اعلاف و علاف).

العُلْفى: خهرمانلؤغه، نهو بهشه
دانه و ئلهيه كه فلاح دايدمنئ بؤ
برادرو خويشهكانئ.

العَلَفُ: ناليك فروش ه نالف فروش.
العَلَفُ: ميوه و رومكى (الطلع) ه
دهشوبهيتته باقلهئ تهرو تازه، شين
دمبئ و حوشتر دهيوخا.

العُلْفَةُ: دانه و ئلهيه كه ومكوو فول و
نيسكو فاصوليا.

العُلْفَةُ: ناليك و نالفي نازمل ه (ك:
عَلَف) ه نازلهئيكه نالفي دمرخوارد
دمدرئ بؤنهوهئ قهلهو بئ
نانيردرئ بؤ پاوان همر لهمالهوه
لهسمر ناخور ناليكى بئ دمدرئ.

العَلِيفُ: نهو نازلهيه ناليكى دمدرئئ
بؤنهوهئ قهلهو بئ و نانيردرئ بؤ
لهومران له كيؤ.

العَلَفُ: شوئنى ناليك دان و ناليك
خواردن.

العَلَفُ: بياوى وشك تهبيات و
بهتمهمن و قهلهو ه پيره ميئردئ
جهسته گهورمو قز درئزو پيش

پان و پئ.

عَلَقَ الصَّبِيُّ عُلُقًا: مندالهكه قامكى خوى
مزئ.

عَلَقَتِ الْبَهِيْمَةُ الشَّجَرَ عُلُقًا: نازلهكه
گهلاى درمختهكهئ خوارد.

عَلَقَ فُلَانٌ فُلَانًا: فلانكس بهسمر فلاندا
بالادست بوو لهبوارئ بهدمستهئنانئ
بهلگئ بههئز بؤ خووهئنانهوه ه
فلانكس جنيوى بهفلانكس دا ه
دمگوترئ: (عَلَقَهُ بِلِسَانِهِ) به زوبانئ
شرت و شوئ لئ بئ.

عَلَقَتِ الْبَهِيْمَةُ عُلُقًا وَعُلُقًا: علقا
حهيوانهكه ناوى خوارددهوه لهگه
ناو خواردنهو كهيدا زمروئيك بهناو
قورگئ دا نووسا.

عَلَقَ الشَّيْءُ الشَّيْءَ: شتهكه لهناو شتهكه
چهسپاو پئيدا نووسا.

عَلَقَ الشُّرْكُ الثُّرْبَ: چقل بهقوماشهكهوه
نووساو لئ نهبووه.

عَلَقَ الطَّبِيُّ بِالْحَبَالَةِ: ناسكهكه
بهداوهكهوهبوو.

عَلَقَتِ الْأُنْثَى بِالْجَنِينِ: ميئنهكه
بهبيچوهكهئ ههلهوگير بوو.

عَلَقَ فُلَانٌ فُلَانًا وَه: خوشهويستئ فلانئ
لهدلدا چهسپا.

عَلَقَ أَمْرُهُ: كارمكهئ نهوى زانئ.

عَلَقَ يَفْعَلُ كَذَا: دمستئ بهكارمكه كرد.

عَلَّقَ الإنسان وغيره: ئادەمیزاد لەمکاتی ئاو
خواردنە وەیدا زەرۆیه ک بەهۆرگییدا
نووسا ە (فهر معلوق).

أَعْلَقَ الصائِدُ: نَیچیرموانە کە
نَیچیرە کە ی خستە داوی خۆیە وە.
أَعْلَقَ الرجلُ: پیاو مە بەهۆی زەرۆ وە وە
خوینی لە خۆی گرت ە زەرۆ
خستە سەر جەستە ی بۆنە وە ی
خوینی بمژی.

أَعْلَقَ فلان: فلان کەس بپێکی مال و
سامانی پێ نرخوا بەهای دۆزیە وە.
أَعْلَقَ ظفَرُهُ فِيهِ: نینۆکی تی
هەلچەقاند.

أَعْلَقَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتە کە ی بە
شتە کە وە نووساند ە زەرۆ
بەهۆرگە وە نووساند.

أَعْلَقَ السَّيْفُ وغيره: قوڵقە و
نەلقە یە ک ی بۆ شمشیر مە دروست
کرد پێی هەلبواسی.

عَالَقَهُ: شانازی بەسەردا کرد بەهۆی
هەبوونی شتی بەنرخ لەلای.

عَلَّقَ الرجلُ: پیاو مە هەوساری
ولاخە کە ی هاویشتە سەر ملی
ولاخە کە خۆی و لێی دابەزی و
بەرهەلای کرد.

عَلَّقَ الشَّيْءُ بِالشَّيْءِ: شتە کە ی
بەشتە کە دا کرد، پێیدا هەلبواسی ە

دمگوتری: (عَلَّقَ الثَّوْبَ عَلَى
المَشْجَبِ) ە کراسە کە ی
بەعە لاگە کە وە هەلبواسی ە (عَلَّقَ بابا
على داره) دەرگای خانو مە ی دانا و
پێکی خست، دەرگا کە ی بۆ
خانو مە ی هەلبواسی.

عَلَّقَ أمره: کار مە ی راکرت نەوازی لێ
هینا نەنەنجامی دا ە دمگوتری:
(عَلَّقَ القاضي الحكم) دادوهر
حوکە مە ی راکرت بپیری لەسەر
نەدا.

عَلَّقَ فلان امرأة: فلان کەس
خۆشەویستی ئافرەتێک چوو وە
دلبە وە وە شەیدای بوو.

إِعْتَلَقَهُ ربه: زۆری خۆش وێست و
شەیدای بوو.

تَعَلَّقَ الشُّرْكُ بِالثَّوْبِ: چەقە مە
بەکراسە کە وە نووسا.

تَعَلَّقَ الرّحشُ أو الطّبي بالحباله: ئاژە مە
کێویە کە یان ئاسکە کە بە تەلە کە وە
بوو ە کەوتە داوی نَیچیرە وە.

تَعَلَّقَ الإبلُ: حوشرە کە گەلای درەختی
(عەلق) ی خوارد.

تَعَلَّقَ الشَّيْءُ: شتە کە ی هەلبواسی.

عَلَّقَ فلاناً: فلان کەسی خۆش وێست ە
لەپەنددا هاتوو وە. (ليس المتعلق
كالمعلق) کەسیک فەتیات بەشتی کە م

همر شتيك دل پيوه پيوهست بي
 ه (ك: اعلاق علوق) ه دگوترئ:
 (هر علئ علم) نهو خولياي عيلم و
 زانسته.

العلئ: همر شتيك ههلبواسرئ ه نهو

قور و قاله ي بدمست و پله وه
 دميتنه وه ه نهو گه لاو گوئه ي
 دمي نازل دميگاتئ به درمخته وه ه
 كونيكه لهكراس و شتي وا دمكرئ
 به سينگه وه له نالقه ي سينگه كه
 دمكرئ ه بهن و تيلمه چهرميكه
 كونده و مهشكه ي پئ ههلبواسرئ ه
 زوربه ي پئگا ه زهرو، گرميكي
 رمشه خوئن دمزي به زوري لهناوي
 راومستاو دمي كه نازل ناوي ئ
 دمخواتمه و زهروكه به قوركي
 نازه كه دا دمنوسئ و پاش ماوميه ك
 قوركي دمكرئ، مروفئ ليزان
 زهروكه ئ دمكاته وه ه خوئنپاره
 (خوئني بهستو توند بوو) ه قورئان
 دمفهرموي: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾.
 العلئ: درمختيكه هه ميشه سهوزه
 به سهرما تيك ناجئ ه لقو پوي
 درئزو باركي هه ن گه لاي وردئ
 جواني ههيه.

العلئ: همر گه لاو گوئيك نازل دمي

بگاتئ به درمخته وه ه همر شتيك

بكا و مكوو كه سيك نيه شت
 ههلبزئ و به نارمزوي خوي شت
 بوخوي وه لاني و بخوا.

الاعاليق: همر شتيك ههلبواسرئ.

العلية: بهراويزي كتيب.

علاق: نيسي فيعلمو به مانا (نعلئ دئ).

العلاق: نهو گه لاو لهومرپيه دمي
 نازل دميگاتئ و لرفي دمدا ه نهو
 ورده خواردنانه ي پئش نان خواردن
 دمخرينه سمر سفره بو خافلانندن و
 نيشتيها كردنه وه ه به زوري لهدوا
 (نهف) به كاردن ه دگوترئ: (ما
 ذقا علاق).

العلاق: په يومندي و دوستايه تي ه

خوشه ويستي راسته قينه و بهدل ه

نهو گه لاو گوئه ي نازل دمي

دمكاتئ له درمخت و دمبخوا ه

گوزمراني كه م ه نيش و كاريك

ناده ميزاد پنيه وه پابه نند بي ه

لهبوازي زانستي به لاغدها (علاقة)

بريتيه له جوژه په يومنديه ك له

نيوان ماناي نه صلي و مه جازي دا.

العلاق: نهو سينگو نه لقمو

عه لاكه يه ي شمشير پيدا

ههلبواسرئ.

العلئ: درمختي دمباغ.

العلئ: شتي بهنرخ و گرانبه ها ه

الْمَعْلَقَةُ: نافرمتيک میړدهکې به لایه وه
نه چې و ته لاقی نه دا.

المعلقات: جهوت چامه شیعی
عهره بین عهره به کان پیش هاتنی
نیسلام به دیواری که عبه وه هه لیان
واسی بوون.

المعلوق: نه وهی شتی له سهر
هه لده واسرئ ه سهر شتیك
هه لئواسرئ وه کوو گوشت و هیښو
ترئ و شتی تر.

عَلَقَمُ الطَّعَامِ: شتی تالی کرده ناو
خوړا که که.

الْعَلَمُ: همر شتیك تال بی ه کاله که
مارانه.

الْعَلَمَةُ: پارچه یه که له شتی تال.

عَلَّكَ الْعِلْكَ وَغیره عِلْكَ: بنیشته که
جوو.

عَلَّكَ الذَّابَّةَ وَاللَّجَامَ: ولاخه که لغاوه که
له دهمیدا جوو، لغاوه که له دهمیدا
هیڼاو برد.

عَلَّكَ نَابِيَه: ددانی له ددانه که
سپړی ئ هات.

عَلَّكَ مَالَهُ: جوان سهر و کاری مال و
سامانی خوئی کرد.

عَلَّكَ يَدِيَهْ عَلَي مَالِه: دهستی خوئی
قوچاند و رژی نواند و هیچی له مالی
خوئی نه به خشی.

ژیانی کوله مهرگی پی به سهر بیرئ
ه همر زه لاتو و ورده خواردنیك
پیش نان خواردن پیوهی خهریک
بی ه دره ختیکه زستان خوشتر
مل و موشی ئ دهکا چونکه به زستان
که لاکه ی همر سه وزه.

الْعَلِيْقُ: پومکي که به دره خت
هه لده گهرئ و تی دمنالی.
الْعَلِيْقِي: به مانا (الْعَلِيْق) دی.

الْعَلُوقُ: تۆوی نیړ (تۆماوی حهیوانی
نیړ بو که لدانی میینه) ه همر
شتيک په یوه ست بی
به ناده میزاده وه ه له و پرک ولاخ و
ناژمل لیی بله و مرئ ه نافرمتيک
جگه له میړدی خوئی که سی تری
خوش نه وئ ه که میک شیر.

الْعَلِيْقُ: نالفی ولاخ ه کاو و جو.

الْعَوَالِقُ: گیانه به رو پومکی ناو دمریا.

الْعِلَاقُ: زمانی رهوان و به لیغ: همر
شتيک شتی تری پیدا هه لئواسرئ ه
گوشتی هه لئواسراو ترئی هه لئواسراو
ه پیای سهر که شو کیښو نیزاع
خهره وه ه پیایك له کیښو
نیزاعدا پشت به به لکه به ستی.

الْمَعْلَقَةُ (رجل ذو مَعْلَقَةٍ): پیایکه
په یوه ندی به هه موو شتیکه وه هیه
ه هه موو کهس خوئی پیوه
هه لده واسی.

عَلَّكَ العَجِين: هه ویره که ی زور شِیلا.

الْعَالِكُ: (طعام عالك) خواردنیکی
تونده و زور به زهمهت ده جورئ.

الْعَالَاكُ: نهو شته ی ده جورئ ه
دهگوترئ: (ما ذقتُ عَلاكَ).

الْعَالَاكُ: به مانا (أَلْعَاك) دئ.

أَلْعَاكُ: بنیشت: که له داره بهن
دهرده هیندرئ ه (ك: علوك وأعلاك).

أَلْعَاكُ: شتی جیرو لینیج ه دهگوترئ:
(طعام عِلَاك) خواردنیکی لینیج و

جیره به ناخوشی ده جورئ.

أَلْعَاكَةُ: زهوی نزیك ناو.

أَلْعَاكُ: بنیشت فروش.

عَلَّ عَلا وَعَلاَ: جارئکی تر شهرابی

خوارددهوه، یان به بی پراوهستان و

هه ناسه دان شهرابه که ی خوارددهوه.

عَلَّ فُلَانٌ عَلاَ: فلانکس نه خوش کهوت.

عَلَّ فُلَاناً عَلاَ: دوومجار ناوی دایه وه

به فلان جارئکی تر شهرابی دایه

بیخواته وه، یان به بی هه ناسه دان

شهرابه که ی پی خوارددهوه.

عَلَّ فُلَاناً ضَرْباً: بهردهوام له فلانکس سی داو

لیدانه که ی بهردهوام بوو.

عَلَّ اللهُ فُلَاناً: خودا فلانکس سی نه خوش

خست.

عَلَّ الْإِنْسَانَ عُلَّةً: مرؤفه که نه خوش

کهوت.

أَعْلُ القُرْم: خه لکه که بو دوومجار

حوشترمکانیان ناویان خوارددهوه.

أَعْلُ الرَّجُل: جاری دوومجار ناوی دا

به پیاومه.

أَعْلُ الشَّيْ: شته که ی عیله تدار کرد.

أَعْلُ الْإِبِل: حوشترمکانی پادان پیش

نه وه ی تیراوبن.

أَعْلُ اللهِ فُلَاناً: خودا فلانکس سی

نه خوش خست.

عَلَّ فُلَانٌ: فلانکس جار دواجار ناوی

دایه ...، جار دواجار خورماکانی

چنین.

عَلَّ فُلَاناً بطعام أو غيره: فلانکس سی

خا فلان به خواردنی زه لاته و شتی

له و جوره.

عَلَّ الشَّيْ: هؤکاری شته که ی

رونکرددهوه به به لکه وه شته که ی

چه سپاند.

عَلَّ الكلمة: له بواری زانستی صهرفدا

بریتییه له باسکردنی شیوه ی گؤرانی

وشه که ه نیعلالی له وشه که دا

نه انجامدا.

عَلَّ فُلَاناً: چاره سهری نه خوشی

فلانکس سی کرد.

إِعْمَلْ: شهرابه که ی به بی هه ناسه دان

خوارددهوه ه یان جاری دووم

شهرابی خوارددهوه.

عَلِمَ فلان عِلْمًا: فلانكهس ليوى سهروى

قَلِيْشًا هـ (فهو اعلم وهي علماء).

عَلِمَ الشَّيْءَ عِلْمًا: شتهكهى زانى، ناسى.

عَلِمَ الشَّيْءَ حَاصِلًا: بپرواى به شتهكه بوو بهراستى زانى.

أَعْلَمَ نفسه وفرسه: نيشانهى بؤ خوى

يان بؤ نه سپهكهى له شه پدا دانا.

أَعْلَمَ التُّرْبَ: قوماشهكهى كرده ئالا.

أَعْلَمَ فلانًا الْخَيْرَ وبه: ههوالهكهى به

فلانكهس دا.

أَعْلَمَ على كذا من كتاب وغيره:

شتهكهى كرده نيشانهى كتيبهكه.

أَعْلَمَ فلانًا الأمر: خهريك بوو نيشهكه

فيري فلانكهس بكا.

عَلِمَ نفسه: به نيشانهى شه پ خوى

نيشانه دار كرد.

عَلِمَ له علامة: نيشانه يهكى بؤ دانا پيى

بناسر پته وه.

عَلِمَ الشَّيْءَ تعليمًا: دهستى كرد

به فير بيوونى شتهكه.

إِعْتَلَّمَ البرق: ههوره بروسكهكه روناكى

دا.

إِعْتَلَّمَ الشَّيْءَ: شتهكهى زانى.

تَعَلَّمَ فلان: فلانكهس زانيارى خوى

نواند.

تَعَلَّمَ الجميع الشَّيْءَ: خهلكهكه

هه موويان شتهكه يان زانى.

تَعَلَّمَ الأمر: شتهكهى زانى و كارهكهى

ناسى.

تَعَلَّمَ: به شيوى فيعلى نه مر واته: تۆ

بزاننه هـ دوو مـــــه فعولى

گهر مكن. به زورى له جياتى دوو

مهفعوله كه (أن)ى مه صدرى و

صيلهكهى داده نرى.

إِسْتَعْلَمَهُ الْخَيْرَ: داواى زانينى

ههوالهكهى كرد.

الأعلمة: نيشانه و هوكارى ناسين هـ

(ك: أعاليم).

العالم: يوونه و مر هه مووى هـ هه رچى

له ناو فه له كدا هه يه هـ هه موو

جوړيك له جوړمكاني خه لك

و هكوو: (عالم الحيوان) هـ (عالم النبات)

هـ (عالم الجن) هـ (عالم الملائكة) هـ (عالم

الإنسان) هـ (ك: عوالم و عالمون).

العلامة: نيشانه، نهو شتانهى له سهه

پيگادا داده نرين بؤ شار هزايى

پي بواران هـ سنورى نيوان دوو و لات و

دوو زهوى هـ له بوارى پزيشكى بهو

زانيارو دياردانه دهگوترى كه

پزيشك له ناكامى پشكنيندا

به دههستى دينى دهر باره

نه خو شيه كه.

الْعَلَامِي: پياوى زيرهك و ليها توو.

الْعَلَام: زور زاناو شارمزا هـ سهرناس و

نه زاناس ۵ وادمبى تاي خپى پيوه
دمنرى بؤ زياتر موبالغسه،
دمگوترى: (الْعَلَمَةُ).

الْعَلَمُ: بؤ زیدمرویی مانایه له مادهی
(علم) دا ۵ هملۆ ۵ خه نه.

الْعَلَمَةُ: نه وهی له سهر پيگا دادنرى بؤ
شارمه زایی گردنى رېبوار.

الْعَلَمُ: به مانا (العالم) دئ.

الْعَلَمُ: زانين ۵ دمرک گردنى شت ومکوو
خوى ۵ دلتيایى ۵ پوناکییه که خودا
دميخاته دلى هه ندئ که سه وه.

الْعَلَمُ: نيشانه و شوپنکه ۵ نيوانى دوو
سنور ۵ دوو ولات ۵ دانانى شتيكه
له قه راغى پيگا بؤ شارمه زایی رېبوار
۵ ويته له سهر قوماش ۵ گه وهرى
هوزو ريش سې گهل و نه ته وه ۵
كيو ۵ ئالا ۵ (ك: اعلام).

الْعَلْمَانِي: بى دينى، لادينى پيچه وانهى
نايينى، ديندارى ۵ ناين زايى.
الْعَلْمَةُ: قليشاوى ليوى لاي سمروى
نامه ميزاد.

العليم: زورزان و شارمه ۵ (ك: علماء).
العيالم: كه متيارى نير ۵ بيريك ناوى
زور بى ۵ (ك: عيالم).

الْمَعْلَمُ: به مانا (الْعَلَمَةُ) دئ ۵ شوپن
گومانى هه موو شتيك ۵ (ك: معالم)
۵ ده شكوترى: (خفيت معالم الطريق)

نيشانه كانى پيگا كوڤر بونه وه.

الْمُعْلَمُ: ماموستاى قوتابى ۵ ماموستاى
۵ كه سيك مافى نه وهى هه بى
پيشه يه كه له پيشه پيشه سازيه كان
بؤخوى هه لېزيرى و كارى تيدا بكاو
ومكوو و مستاى دارتاش و ئاسنگه رو
نه و شتانه.

الْمُعْلَمُ: كه سيك پيگاي خيرو چاكهى
خراپي ته دل و دهر و نيه وه.
الْعِلْمَاد: نه و شتهى ريسى ريسراوى
له سهر هه لدمكرى ۵ (ك: علامدة
و علاميد).

عَلِنَ الأمر علناً: كارمه كه ئاشكرا بوو
دمر كه وت ۵ پيچه وانهى گومبون.
عَلِنَ الأمر علناً و علانية: به مانا (عَلَن) دئ.
أَعْلَنَهُ وبه: دمرى خست و ئاشكراى كرد.
أَعْلَنْتِ الحَكْمَةَ فلاناً: دادگا داواى
نامه دهبوونى فلانى كرد ۵ يان
برپارى دادگاى پى راگه ياند.
عَالَنَهُ معالنة: ئاشكراى كرد، به ئاشكرا
پيى راگه ياند.

عَلَنَهُ: به مانا (أَعْلَنَهُ) دئ.

إِسْتَعْلَنَ الأمرُ: كارمه كه ئاشكرا بوو،
دمر كه وت.

إِسْتَعْلَنَ الأمرُ: كارمه كه ئاشكرا بوو
دمر كه وت، خوى نامه كرد بؤنه وهى
چار بدا شته كه ئاشكرا بكا.

الإعلان: ناشكر اكر دنى شت به
بلاو كردنه وى له رۆژنامه و شتى
وادا.

العلاية: ناشكرا ۵ دهگوترئ: (رجل
علاية) پياويكه نيشهكانى دياره.
العلنة: كهسيك زور نهيتى ناشكرا
بكاو قسهى تى نهو مستى.

اعلنبى: بپروانه مادهى (عَلَب).

عِلّة علها: سهرسام بوو، بهترسه و
رؤيشت ۵ دل و دمروون پيس بوو ۵
خه مبار بوو، كهوته بهرتانه و
تهشهر ۵ (فهو عِلّة وعلهان ۵ وهي
علهي).

الغلاء: دوو جوړه پۇشاكڼ كوڼكى
حوشتر يان تيډا ناواخن دهكړئ و له
ژير زړيوه له بهر دهكړن بو
خوپاراستن له زهبرى بهرام بهر.
العالة: (امراة عالة) نافرمتيكي بئ
عمقل و هه ڼه كاره.

الغلة: خهفت، چاوچنوځ.

علا الشئ غلوا: بهرز بووه، سهركهوت.

علا فلان في الأرض: فلانكس خوى
بهزلزاني و تهكه پورى كرد ۵ هورنان
دمه مرموى: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي
الْأَرْضِ﴾.

علا فلان بالامر: فلانكس بهكارمكه
هه ڼساو سهر به خو نه نجامى دا.

علا بالشئ: شتهكهى بهرز كردهوه.

علا الشئ: چووه سهر شتهكه و پييدا
سهركهوت.

علا الرجل: بهسهر پياوكمه دا زال بوو.

علا بالسيف: به شمشير لييدا.

علا فلان حاجته: فلانكس بهسهر
پيداويستيه كانيدا زال بوو.

علي في الشرف علاء: له شهره و

رېژدارى دا بهرز بووه ۵ (فهو علي).

أعلى عن الشئ: له شتهكه دابهزى ۵

دهگوترئ: (أعلى عن الدابة)

له ولاخهكه دابهزى.

أعلى الشئ: شتهكهى بهرز كردهوه ۵

يان چووه سهرى ۵ پييدا سهركهوت.

عالى الشئ: شتهكهى بهرز كردهوه،

چووه سهرى، پييدا سهركهوت ۵

دهگوترئ: (علا غنا) لييمان

دووركهوته وه، لييمان كه نار گير بوو.

على الشئ: شتهكهى بهرز كردهوه،

دهگوترئ: (علا على ظهر الدابة)

بهرزى كردهوه بو سهر پشتي

ولاخهكه.

على المتاع عن ظهر الدابة: كالاكهى

له سهر پشتي ولاخهكه هيڼايه خوار،

دايگرت.

إعتلى الشئ: شتهكه بهرز بووه ۵

دهگوترئ: (إعتلى النهار) خوړ بهرز بووه.

- إِعتَلَى الشَّيْءُ: چووه سمر شتهکه.
 إِعتَلَى فُلَانًا: فلانکهسی ژیر بار کردو
 بهسهریدا زان بوو.
 تعالی فلان: فلانکهس بهرزبووه
 خوی بهزل زانی.
 تعالت المرأة من نفاسها أو من مرضها:
 نافرمتهکه لهخوینی نیفاس و پاش
 مندالبون رزگاری بوو له
 نهخوشیهکه چاک بووهو
 ههلسایهوه.
 تعال: ومره (تعالی) بۆ مینه بهکار
 دههیندرئ (تعالیا) بۆ دووکهس
 (تعالوا) بۆ سئ کهس و زیاتر
 بهکاردههیندرئ (قورئان
 دهفهرموی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ
 تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾
 یان دهفهرموی: (فَعَالَيْنَ أَمَتِعَنَّ).
 تَعَلَّى الشَّيْءُ: شتهکه بهرز بووه.
 تَعَلَّتِ الْمَرْأَةُ مِنْ نَفَاسِهَا أَوْ مِنْ مَرَضِهَا:
 نافرمتهکه لهخوینی پاش مندالبون
 رزگاری بوو. یان له نهخوشیهکه
 رزگاری بوو.
 تَعَلَّى الرَّجُلُ: پله بهپله پیامکه
 سمرکهوت بهرزبووه.
 تَعَلَّى عَنْهُ: خوی لهنهو بهبهرزترو
 خانهدانتر زانی.
 إِستَعْلَى النهار: رۆژ بهرز بووه.
- إِستَعْلَتِ الْكَلِمَةُ لِسَانَهُ: نهو وشهیه
 زۆر بهسمر زمانهوه بوو، زۆری نهو
 وشهیه دمگوت.
 إِستَعْلَى الشَّيْءُ: چووه سمر شتهکه،
 پییدا سمرکهوت.
 إِستَعْلَى فُلَانًا وَعَلِيهِ: بهسمر فلاندا زان
 بوو ژیرباری کرد.
 إِستَعْلَى حَاجَتَهُ: بهسمر
 پیداویستهکانیدا زان بوو.
 إِعلَوَى الشَّيْءُ: چووه سمر شتهکه
 پییدا سمرکهوت.
 العالی: بهرز دهگوترئ: (فلان عالی
 الکعب) فلانکهس خانهدان و
 ومجاخزادهمیه (أَتَيْتُهُ مِنْ عَالٍ)
 لهلای سمرمووه هاتمه لای.
 العالیه من کل شیء: بهرزمهیهتی
 له زور ولاتی نهجدموه تا دهگاته
 تیهامه و دواشاری مهکهکه ده شیوپک
 ناوی پیدا بیته خوار.
 عَلِيٌّ: سمرموه دهگوترئ: (أَتَيْتُهُ مِنْ عَلٍ)
 لهسمرموه هاتم بۆلای.
 الْعُلَا: پیزو شکومهندی بهرزو
 پیروزی.
 الْعَلَاةُ: پیزو شکومهندی.
 الْعِلَاوَةُ: زیددی شت ده سمریار نهوهی
 دهخریته سمر باری حوشر دوی
 تهواوبونی بارمهکی ومکوو قوری

پيالھو كونده ئاوو ئھو جوړه تفافه.
 علارة الذهب: زيادبوونی نرخى زېږ
 له نه نډازى خوۍ ۵ ئھو زياده پيه
 سالانه د خريته سهر موجه
 موجه خوړ كه له عيراقدا پيى
 د مگوتري: (العلاوة السنوية).

الْعَلِيَّةُ: ژورى سهربان، هوره بان.

الْعَلِيُّ: بهرترين شوين و بهرترين
 پله وپايه ۵ دانيشتوانى بهرترين
 شوين ۵ خاوهنى بهرترين پله وپايه
 ۵ (ك: عَلِيّون).

الْعُلُوُّ من كل شئ: له همر شتيك بى

مه بهست بهرزمكه پيه تى ۵ د مگوتري:

(قَعْدَتْ غُلُوهُ فِي غُلُوهِ)

له بهرترينى ئھو شوينه دانيشتم.

الْعُلُوُّ: گهورمى و شكومهندي ۵

تمكه بورو خو بهرلزانين.

الْعُلَيَا: بهرز، بو ميينه (الاعلى)

به كار دى.

الْعُلَيَا: هر شتيك بهرز بى، و مكوو

لوتكه شاخ و كي و شويني بهرزه

ناسمان ۵ پيزو شكومهندي و

شهره ف.

الْعَلِيُّ: بهرزو شكومهند ۵ رهق و توندو

پته و ۵ بهر پيزو شكومهند ۵ (ك:

عليه) ۵ د مگوتري: (هم عليه القوم)

ئھوان پيزدارترين كه سانى هومون.

الْمَعْلَا: پيزو شهره ف ۵ (ك: العالي).

الْمَعْلَى: چهوتم تيرى قوماره.

الْمَعْلَى: ئه و كه سهى دولكهى پر له ناو

بهرز د مكا ته وه بوئه وهى ئا و بو

په كيكي تر تى بكا.

عَلَوْنُ الْكِتَابِ عَلَوْنَةً: عينوان و

ناونيشانى بو كتيبكه دانا.

الْعِلْوَانُ: (عِلْوَانُ الْكِتَابِ) بهمانا

عينوانى كتيب دى.

عَلَى الشَّيْءِ عَلَيْهِ وفيه عَلِيًّا وَعَلِيًّا: چوو و

سهر شته كه ۵ پيدا چوو و سهر.

عَلَى الْكِتَابِ: عينوانى بو كتيبكه

دانا.

عَلَى: حمرفى جهر بهمانا (فوق) دى ۵

قورئان د مفرموى: ﴿وَعَلَيْهَا وَعَلَى

الْفَلَكَ تَحْمُلُونَ﴾.

عَمَتَ فُلَانٌ عَمَتًا: به گوچان له فلانكهسى

داو گوچانى و هساند، گوى نه دايه كى

بهر د مكه وئ و كى بهرناكه وئ.

عَمَتَ الصُّوفَ وَغَوَّهَ: خورپه كهى خرپه لدا

كردى به گلؤله بو ئه وهى به دهست

بيگرئ و بيريسى.

عَمَتَ فُلَانًا: فلانكهسى ژيربار كرد.

عَمَتَ: بو موباله غهى (عَمَتَ) دى.

الْعَمِيْتُ: پياوى پياوانه و نازا، چاو ديرو

زيرهك و زانا و ريا.

الْعَمِيَّةُ: گلؤله بهن چ دريژ بى چ خپ

بى.

عَمَّجَ عَمَّجاً: له رۆیشتندا پهلای کرد
 خیرا رۆی.
 عَمَّجَ الرَّجُلُ: پیاوکه لهناودا مهلهی کرد.
 تَعَمَّجَ: خۆی باداو نه مبهرو نهو بهری
 کرد قوورت و پێچی کردن
 دهگوتری: (تَعَمَّجَت الْحَيَّةُ وَتَعَمَّجَ
 السِّلُّ فِي الرَّادِي).
 عَمَدَ الشَّيْءِ عَمْدًا: کۆلهکهی بهر شتهکه
 دا.
 عَمَدَ فَلَانًا: بهعهمود له فلانکهسی دا
 دهشگوتری: (مَا عَمَدَكَ) لهچی عاجز
 بووی
 عَمَدَ الشَّيْءِ وَالِيه: جو بۆ شتهکه، قهصدی
 شتهکهی کرد.
 عَمَدَ الْمَرَضَ فَلَانًا: نهخۆشی فلانکهسی
 کزو کۆلهوار کرد.
 عَمَدَ الْبَعِيرَ عَمْدًا: حوشرمهکه دوگی ناوسا
 بههۆی نهوهی کورتان و رهحلهکه
 گرتبووی
 دوگهکهی لهناوموه خراب
 بوو، پوی دهرموهی دوگهکهش ساغ بوو
 دهشگوتری:
 عَمِدَتِ أَلْيَافُ مِنَ الرُّكُوبِ: سمتی
 حوشرمهکه هاوسا.
 عَمِدَ الثَّرَى: گلهکه باران تهپری کردو
 ویکهاتهوه ههندیکی سواری ههندیکی
 بوو.
 عَمِدَ الْإِنْسَانَ: نهخۆشی ئادهمیزادهکهی

لهرو لاواز کرد.
 عَمِدَ الْخُرَاجُ: دومهلهکه پێش نهوهی بگاو
 ببیتته کیمی رۆن گوشراو ناوسا
 دهرنهکرا ههروا بهکالی مایهوه.
 أَعَمَدَ الْبِنَاءَ: کۆلهکهی بۆ خانومهکه دانا
 کۆلهکهی بهرخانومهکهدا.
 عَمَدَ الْحَيَمَةَ: رهمالهکهی به کۆلهکه
 بهرزکردموه
 چادرو خیمهکهی
 ههئدا.
 عَمَدَ الْقَوْمَ فَلَانًا: قهوممهکه فلانکهسیان
 کردو رابهرو پێش سپی خۆیان، یان
 برپوا پێکراوو گهورهی خۆیان.
 عَمَدَ السَّيْلَ: پێرموی ئاوهکهی بهگل
 گرت بۆ نهوهی ئاوهکه لهشوینمهکه
 کۆبیتتهوه.
 عَمَدَ الشَّرْقَ فَلَانًا: سۆزو عیشق
 فلانکهسی لاواز کرد.
 عَمَدَ الطِّفْلَ: بهلای مهسیحیهکانهوه
 نهوهیه (مندا لهکهی بهئاوی
 العَمْرِيَّةِ) بشوێ.
 اعْتَمَدَ الشَّيْءُ وَعَلَيْهِ: خۆی بهسهر
 شتهکهدا
 پستی پێوهدا
 خۆی
 بهسهردا دا.
 اعْتَمَدَ الشَّيْءُ: قهصدی شتهکهی کرد
 شتهکهی نهنجام دا
 دهگوتری:
 (اعتمد الرئيس الأمر) سهروک
 رهمانهندی نیشاندان لهسهرکارمهکی و

فهرمانی دا بهجی بهجی گردنی.

إِنْعَمْدُ: بۆ موتاومعهی (عَمْدُهُ) دئ ۵

لهسەر کۆلهکهیهک راوهستا.

تَعَمَّدُ الشَّيْءَ وَلَهُ: قهصدی شتهکهی کرد.

الْعِمَادُ: کۆلهکهی خیمه ۵ هەر شتیک

بخریته ژیر شتیک و بهرزی بکاتهوه

۵ دهشگوترئ: (فلان رفیع العماد)

واته: فلانکەس وهجاخزادمو

خانه‌دانه ۵ سهروکی عهسکه ۵

شتنی مندالی مهسیحی لهناوی

(العمدية)دا.

الْعِمَادَةُ: بیناو باله‌خانهی بهرز ۵ پلهو

پایه‌ی راگری کۆلیج لهزانکۆ.

الْعَمْدُ: نهغهست، دهگوترئ: (فعله

عَمْدًا) به‌نهغهست نهو کاره‌ی کرد.

الْقَتْلُ الْعَمْدُ: نهوهیه بکوژ بهنامیری

کوشتن به‌نهغهست مروؤفیک

بکوژی.

الْعُمْدَةُ: نهوه‌ی پشتی پی دهبه‌ستری ۵

سهروکی سهرباز ۵ سهروکی گوندو

شار ۵ له زاراوه‌ی نه‌حوپیاندا

بریتیه لهو وشانه‌ی کۆلهکه‌ی

که‌لامنو نابئ چه‌زف بکری.

الْعَمْرُدُ: گه‌وره‌و پیاو ماقول: که له راو

ته‌گبیردا پشتی پی دهبه‌ستریو

قهسه‌ی ومرده‌گی ۵ پوناگای

به‌یانی که له‌که‌ناری ناسمان

دمرده‌که‌وی ۵ برپراگه‌ی پشت.

الْعَمِيدُ: راگر ۵ گه‌وره‌و پیاو ماقولو

راو ته‌گبیر پی کراو ۵ گوئ له‌قهسه

گیرو ۵ به‌پۆبه‌ری کۆلیج له‌زانکۆ ۵

نه‌خۆش که نه‌توانئ دابنیشئ

مه‌گهر سه‌رینو شتی وا بخریته

پائی ۵ پله‌یه‌کی سه‌ربازیه له‌ژوور

عه‌قیدموه‌و خوار لیواوه ۵ که‌سیک

سۆزو عیشق چوبیته ناو په‌ره‌ی

دئیوه‌و.

المعمودية: به‌لای مه‌سیحیه‌کانه‌وه

نه‌وه‌یه قه‌شه مندالیک بخته ناو

ئاوموه‌و هه‌ندیک ئینجیلی به‌سه‌ردا

بخوینئ: که بریتیه له‌نایه‌تی

(التنصير)

عَمَرَ الرَّجُلُ عَمْرًا: پیاوه‌که ته‌مه‌نی درێژ

بوو زه‌مانیکی زۆر ژیا.

عَمَرَ الْمَالُ: مالو سامانه‌که زۆر بوو.

عَمَرَ النِّزْلُ: مه‌نزله‌که ئاوهدان بوو،

خانوه‌که خه‌لکی تیدا نیشته‌جی بوو.

عَمَرَ اللَّهُ فَلَانًا: خودا ته‌مه‌نی فلانکەسی

درێژ کردو له‌ژیا‌ندا زۆر مایه‌وه.

عَمَرَ فَلَانُ الدَّارَ: فلانکەس خانوی بنیات

نا.

عَمَرَ الْقَوْمُ الْمَكَانَ: قه‌ومه‌که له‌شوینه‌که

نیشته‌جی بوونو ئاوهدانیان کردموه.

عَمَرَ المالَ عَمُوراً: جوان سهرپهرشتی مال و سامانه‌ک‌ی کرد.

عَمَرَ المالَ: به مانا (عَمَرَ) دئ.

أَعَمَرَ فلاناً: یارمه‌تی فلانک‌سی دا بۆ به‌جیه‌نانی عومره.

أَعَمَرَ فلاناً داراً: خانووییکی دا به‌فلانک‌س به‌دریژی ته‌مه‌نی ملکی نه‌و بی، که مرد ملک‌ابه‌تی نه‌و خانووه بگه‌ریته‌وه بۆ خۆی.

أَعَمَرَ فلاناً المكانَ: وای کرد فلانک‌س شوپنه‌که ناومدان بکاته‌وه.

عَمَرَ اللهَ فلاناً: خودا ته‌مه‌نی فلانک‌سی دریژ کرد.

عَمَرَ المنزلَ: مه‌نزله‌ک‌ی ناومدان کردموه خیزانی خۆی یان ک‌سانی دی تیدا نیشته‌جی کردن.

عَمَرَ اللهَ بك منزلک: خودا مه‌نزله‌ت به‌خۆتو خیزانت ناومدان بکاته‌وه.

عَمَرَ الأرضَ: زه‌ویه‌ک‌ی ناومدان کردموه خانوی تیدا کرد.

عَمَرَ فلاناً داراً: خانوه‌ک‌ی بۆ فلانک‌س ناومدان کردموه.

إِعْتَمَرَ: میژمری له‌سه‌ری نا کلاوی له‌سه‌ر کرد ۵ نه‌رکی عومره‌ی به‌جی هی‌نا.

إِعْتَمَرَ الأمرُ: قه‌صدی کارم‌ک‌ی کرد.

إِسْتَعْمَرَهُ في المكانَ: ده‌ستی کرد

به‌ناومدان کردنه‌وه‌ی شوپنه‌که ۵ قورئان ده‌فه‌رموئ: ﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا﴾.

إِسْتَعْمَرَ الأرضَ: ک‌هرسته‌و هۆکاری پی‌ویستی بۆ زه‌ویه‌که دایین‌کرد بۆنه‌وه‌ی ناومدان بک‌ریته‌وه.

إِسْتَعْمَرَت دولةٌ دولةً أخرى: ده‌وله‌تیکی فه‌رمان په‌وایی و ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر ده‌وله‌تیکی تردا دا.

عَوَمَرَ القومَ: خه‌لک‌ه‌که تیک‌ه‌ل یه‌ک‌تری بوون و ده‌ستیان کرد به‌ه‌ه‌راو هۆریا.

عَوَمَرَ الناسَ: خه‌لک‌ه‌ک‌ی کۆکردموه و له‌شوپی‌نیک به‌ندی کردن.

أَلْعَمَارُ: ری‌حانه‌یه‌ک بوو کاتی خۆی موبارم‌ک‌بیان پی له‌پاشا ده‌کردو

له‌گه‌ل پی‌شکه‌شکردنی ری‌حانه‌ک‌ه‌دا پی‌یان ده‌گوت: (عَمَرَكَ اللهَ) ۵ ه‌ه‌روا

ناوه بۆ نه‌و گول و ری‌حانه‌یه‌ی مه‌جلیسی پاشای پی

ده‌پ‌ازی‌ن‌رایه‌وه و پی‌ز ده‌ک‌را ک‌ه‌یه‌کیک ده‌چووه ژوری پاشا

ری‌حانه‌ک‌ی ه‌له‌ده‌گرت و سلاوی له‌پاشا ده‌کرد ۵ پی‌نه‌یه‌که بۆ جوانی

له‌چه‌تر ده‌درئ ۵ ه‌هرشتی‌ک بخ‌ریته‌ سه‌ر سه‌ر، میژمر بی، کلاو

بی، گۆتره‌و عه‌گال بی.

الْعَمَارَةُ: همر شتیک له سمر بنری
 ومکوو میزمو کلاو و گوترمو
 عه گال و شتی و! ۵ پینه یه که بۆ
 جوانی به جه تر دا دم دوری ۵ (ک:
 عمائر و عمار).

الْعَمَارَةُ: کرئی و مستای دیوار.

الْعَمَارَةُ: ناومدانی، ناومدان کر نه وه ۵
 پیچه وانه ی ویرانی و ویران کردن ۵
 دیوار ۵ همر شتیک بکری ته بهر زین
 بۆ پاراستنی شوپنی ۵ به شیک
 له هوزو خیل ۵ بینایه کی گهوره و
 بهرزو فراوان و قاتقات جهند
 خیزان و دامو دهزگای تیدا بن.

فن العمارة: شارمزایی دروستکردنی
 بینای بهرزو فراوان دمست رهنگینی
 نواندن له دیکوره کانیدا.

الْعَمَرُ: ته مهن، (ک: أعمار) ۵ ناپین ۵
 گوشتی پوک ۵ دمرختی بهر ز ۵
 خورمای چاک ۵ همر شتیک بخری ته
 سمرگویی ۵ دمشگوتری: (عَمَرَكَ اللَّهُ
 إِفْعَلَ كَذَا).

الْعَمَرُ: ته مهن ۵ (ک: أعمار) ۵ گوشتی
 پوک ۵ (ک: عُمور).

عَمَرُ النصف: لهباری زانستی (الطبيعة) دا
 نه و ماومیه یه که تیدا ژماره ی
 گهر دیله گانی عونصوره تیشکداره کان
 جهل دمبن و نیومیان دمیینه وه.
 الْعَمَرُ: نه و پارچه قوماشیه

که ناهرمت سه ری خو ی پی
 دادمه پو ش ۵ ناپین.

الْعُمَرَان: ناوه بۆ نه بویه کرو عومهر
 (به شیوه ی ته غلیب).

الْعُمَرُ: ماوه ی ژبان ۵ (ک: أعمار).

الْعُمَرَان: خان و بهرمو باله حانه ۵

همر شتیک بیی ته هۆکاری
 ناومدان کردنه وه ی و لات و خو ش
 گوزمرانی و مکو کشت و کال و
 پیشه سازی و بازرگانی و ته ندروستی
 سه رکه وتو و بهر پو میردنی
 کاروباری خه لک به شیوه ی راست و
 دروست ۵ دمشگوتری: (استبحر
 العمران) ناومدانی بهر ی سه ندو
 به ی هاویش ت.

الْعَمَرَةُ: همر شتیک له سمر بنری
 ومکوو میزمو کلاو و سه ره پو ش و
 گو تره و عه گال و چارۆکه ۵ بۆشایی
 نیوان دهنکه ته سه بیج که
 هۆنرابنه وه.

الْعَمَرَةُ: به جی هی نانی ئه رکی عومره.

الْعُمَرَاتان: دوو نیسقانی بچوکن له بنکی
 زمان دان ۵ دوو شاخی گهوره.

الْعُمَرَى: نه و میه خاومن ملک
 به گابرایه کی تر بلن نه م ملکهم هی
 تۆبی تاماوی: که مردی بۆخۆم یان
 بۆ میرا تگره کانم بگه ری ته وه.

الْعُمَرِيُّ من الشجر: درمختی کۆنه سال

درمختی سیدر که تهمه‌نی

سه‌خت.

زۆربی.

الْعَمَّارُ: کهسیک نوێزو رۆژوی زۆربن.

قهوی ۵ به‌رخ ۵ (ک: عماریس).

الْعَمَّارُ: جندۆکه‌ی ناوماڵ.

عَمْرُطَ الشَّيْ: شته‌که‌ی وەرگرت ۵ هه‌لی

گرت.

المستعمرة: ئیقلیمیك ولاتیک بیگانه

قه‌مانرپه‌وایی بکا، جا خۆی تێیدا

العمرُط: دزیک هه‌رچی ده‌ستی بگاتی

نیشته‌جی بی یان له‌دوورمه‌وه

بیدزۆ و هیج بۆ خاوه‌ن ماڵ

له‌بواری ئابورییه‌وه یان

نه‌هیلتهمه‌وه.

سهر‌بازییه‌وه بۆ به‌رژمه‌نده‌ی خۆی

عَمَسَ الكتابَ عَمَسًا: کتێبه‌که‌ سه‌راپه‌وه،

به‌کار بێنی.

کوژایه‌وه.

المعماري: ته‌لارسازی ۵ نه‌وه‌ که‌سه‌ی

عَمَسَ فلان الشَّيْ: فلانکه‌س شته‌که‌ی

پیشه‌ی نه‌وه‌یه‌ به‌ئه‌خانه‌وه ته‌لار

شارده‌وه ۵ ده‌گوتری: (عَمَسَ عليهم

دروست بکا.

الخبر) هه‌واله‌که‌ی ئی شارده‌وه.

الْمَعْمَرُ: مه‌نزل و خانوێك ناوو

عَمَسَ عليه الأمر: ئیشه‌که‌ی ئی تیکه‌ل و

خواردنی باشی ئی بی و خیزانیشیان

پیکه‌ل کردن.

قه‌رمباغ بن ۵ ده‌گوتری: (نزل فلان

عَمَسَ الكتابُ: به‌مانا (عَمَسَ دئ).

في مَعَمَرٍ صدق) فلانکه‌س له‌ مالتیک

عَمَسَ اليوم: پۆژه‌که‌ ناخۆش و تاریک بوو.

داب‌ه‌زی خواردن و خواردنه‌وه‌ی

عَمَسَ اليوم: پۆژه‌که‌ ناخۆش و تاریک بوو.

باشی لێیه‌.

المعمورة: خانی دروستکراو ۵ خانوێك

ناشکرای نه‌کرد.

خیزانی تێدا بی ۵ چۆل نه‌بی ۵

عامسة: شارديه‌وه ناشکرای نه‌کرد.

زه‌وی ئاوه‌دان و به‌کارهاتوو بۆ

عَمَسَ عليه الأمر: ئیشه‌که‌ی ئی

کشت و کال و شتی وا.

شارده‌وه.

الْعَمَرْدُ: درێژ له‌هه‌ر شتیک بی ۵

شه‌پانی و ته‌بیات توند ۵ پیس و

تعماس عن الشَّيْ: خۆی له‌ شته‌که‌ بی

پمۆزن و به‌لاو کاره‌سات.

ناگا کرد.

الْعَمَرَسُ: بیای و به‌هێزو چوار په‌ل

تعماس غلي: خۆی ئی چه‌واشه‌ کردم و

قه‌وی ۵ پۆیشتنی خیرا ۵ پۆژگاری

خستمیه‌ گومانه‌وه‌ دهرباره‌ی خۆی

نهمزانی چیه و چ دهکاو جی دهوئ.
 الْعَمَّاسُ: همر کاروباریکی گران که
 نهمزانی بهکی چارمهسری دهکریو
 لهگوپیوه بوئی بجی ۵ شهری قورس و
 دژوار.
 الْعَمُوسُ: کهسیک نهمزان و گیلانه کار
 بکا ۵ کاری قورس و گران: که
 نهمزاندیری چون چارمهسری بکریو
 لهگوپیوه بوئی بجی و دهستی پی
 بکری ۵ (ک: عُمَسْ).
 الْعَمِيسُ: شهری دژوارو توندو تیژ ۵
 کاری قورس که نهمزاندیری چون
 چارمهسری دهکری.
 عَمَشٌ فَلَانًا عَمَشًا: بهگوچان له فلانکهسی
 دا بهیج مهیهست.
 عَمِشَ فُلَانٌ عَمَشًا: فلانکهس چاوی کزو
 کهم بینا بوون لهگهل ناو هاتنه
 خوارموه لییان زۆریه کات ۵ (فهو
 اعْمَشَ وهي عَمِشَاءٌ) ۵ هاتهوه سهر
 حالی ناسایی خوئی.
 عَمِشَ فِيهِ الْكَلَامُ: قسه کاری تی کرد.
 عَمِشَ عَنِ الشَّيْءِ: خوئی له شتهکه غافل
 کرد.
 عَمِشَ فُلَانًا: چاوکزی فلانکهسی
 چارمهسر کرد.
 عَمِشَ اللهُ الْمَرِيضَ: خودا لهشساغی
 پیئشوی دایهوه به نهمخوشهکهو لهو

دهرده پزگاری کرد.
 اسْتَعْمَشَهُ: گیل و نههمهقی کرد.
 الْعَمَشُ: نهوهی تهنهروستی ببهخش
 بهئادهمیزادو لهشساغی بکا ۵ شتی
 گونجاو ۵ دهگوتری: (هذا الطعام
 عَمَشٌ لَكَ) نهم خؤراکه بوئو
 گونجاوه.
 عَمَقَتِ الْبئرُ عُمَقًا وَعُمَقًا: بیرمه
 قول بوو ۵ دهشگوتری: (عمقت
 الفكرة) بیرو بؤچوونی قول و ورد
 بوو، بهباشی چووه بنج و بناوانی
 شتهکهو زانیویهتی.
 عَمَقَ الْمَكَانُ: شوینهکه قول بوو یان دریژ
 بوو ۵ (فهو عمیق وهي عميقة) ۵ (ک:
 عُمُقٌ).
 عَمَقَ الشَّيْءُ: شتهکهی قول کرد ۵
 دهگوتری: (عَمَقَ الْبئرُ) (و عَمَقَ
 الفكرة)
 تَعَمَّقَ فِي الْأَمْرِ: کارمهکی ورد کردموه
 لیکوئینهوهی وردی تیئا نهنجام دا.
 الْعُمُقُ: قولی (دووری بهرهخوار)
 دؤل و شیو ۵ (ک: أعماق).
 أعماق الأرض: نهملاو نهولای زموی ۵
 نهمسهر و نهوسهری دشت و سارا.
 الْعُمُقِيُّ: (رجل عُمُقِي الْكَلَامِ) پیاویکه
 قسهکانی قول و وردن.
 عَمِلَ عَمَلًا: بهئهقهست کارمهکی کرد ۵

پیشه‌ی دۆزیه‌وه که‌وته پیشه‌سازی.
 عَمِلَ فُلَانٌ عَلَى الصَّدَقَةِ: فُلَانْکەس کاری
 کۆکردنه‌وه‌ی زمکاتی خستۆته نه‌ستۆی
 خۆی و زمکاتی کۆکردموه.
 عَمِلَ لِلْمَلِكِ: عَمِلَ عَلَى بِلَدٍ: بوو
 به‌فهرمان‌پر‌ه‌وای پاشا له‌سەر و لا تِيكَ.
 اَعْمَلْ: کردی به‌ لیپرسراو عامیل.
 اَعْمَلْ فُلَانًا: کرێی دا به‌فُلَان.
 اَعْمَلْ آتَمًا أَوْ رَأْيًا: ئامیرمه‌کی خۆی
 به‌کار هێنا ۵ به‌گوێهری پراو
 بۆچوونی خۆی هه‌لس و که‌وتی کرد.
 اَعْمَلْ ذَهَنًا: زه‌ینی خۆی خه‌ریک کردو
 بیری له‌شته‌که‌ کردموه.
 عَامَلًا: مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ دا کرد.
 عَمَلًا: کرێه‌که‌ی دایه، کرێی
 ئیشکردنه‌که‌ی پێدا.
 عَمَلُهُ عَلَى الْبِلَدِ: کردی به‌ عامیل و
 لیپرسراوی و لا ت.
 عَمَلُهُ عَلَى الْقَوْمِ: کردی به‌ والی و
 لیپرسراو به‌سەر خه‌لکه‌که‌وه.
 اِعْتَمَلَ فُلَانٌ: فُلَانْکەس ئیشی بۆخۆی
 کرد.
 تعاملًا: نه‌و دووه‌ پێکه‌وه مامه‌له‌یان
 کرد کالایان به‌یه‌کتر فرۆشت.
 تَعَمَّلَ فُلَانٌ لِكَذَا: فُلَانْکەس
 به‌ناخۆشی و هه‌ستکردن به‌ نِه‌رک
 نیشه‌که‌ی کرد.

تَعَمَّلَ مِنْ أَجْلِ فُلَانٍ وَلَهُ: له‌بهر خاتری
 فُلَان گرنگی به‌ شته‌که‌داو کۆشی
 کرد.
 اِسْتَعْمَلَ: کردی به‌ عامیل و لیپرسراو.
 اِسْتَعْمَلَ فُلَانًا: داوای له‌ فُلَان کرد ئیشی
 بۆ بکا.
 اِسْتَعْمَلَ الثَّوْبَ: فوماشه‌که‌ی به‌کاره‌ینا
 بۆ نه‌و شته‌ی گونجاوه.
 اِسْتَعْمَلَ رَأْيًا: به‌گوێهری بیرو بۆچونی
 خۆی کاری کرد.
 العامل: کرێکار ۵ نه‌و که‌سه‌ی له‌کارو
 پیشه‌یه‌که‌دا کار ده‌کا ۵ نه‌و که‌سه‌ی
 سه‌روکاری ئیشی یه‌کیکی تر ده‌کا
 له‌مال و موله‌ت و کردموه‌ی دا ۵ نه‌و
 که‌سه‌ی زمکات له‌زمکات‌ده‌ران
 و مرده‌گرێ ۵ (ك: عمال و عملة) ۵
 هۆکار؛ نه‌و شته‌ی کار ده‌کاته‌ سه‌ر
 شتیکی تر ده‌گوێهری: (كثرة الإنتاج
 من عوامل الرخاء).
 العاملة: نه‌و ئازمه‌ل و لاخه‌ی
 به‌کار ده‌هێندری بۆ جوت و گێره‌و
 ئاو هه‌لێنجان و شتی وا.
 العمالة: کرێی کرێکار ۵ پیشه‌ی
 کرێکار.
 العمالة: به‌مانا (العمالة) دی.
 العمل: کار و کردموه ۵ (ك: أعمال).
 العملة: کردموه‌ی خراپ و مکوو دزی و
 خیانه‌ت.

١. كوكب ٢. باز ٣. صقر صائد الحيات ٤. تحيل ٥. لسر ٦. لسر ٧. بئنا ٨. ديك أميري ٩. بئنا
 ١٠. السنو ١١. كوليري ١٢. نبل ١٣. شخردور ١٤. خرفق ١٥. رنحو ١٦. كركي ١٧. هذخدة ١٨. نامة
 ١٩. لقلق ٢٠. غزيرة ٢١. تحيل ٢٢. نهمة

١ كوروكو (من طيور المكسيك) • ٢ طادوس • ٣ توكان (من طيور البرازيل) • ٤ بوم صغير • ٥ طائر الذهب • ٦ حشون • ٧ شامي • ٨ فجرة • ٩ درشان • ١٠ لطواط • ١١ مالك الحزين • ١٢ فواج • ١٣ ثنزيج • ١٤ أبو منجل • ١٥ غراب

الْعَمَلَةُ: کرپی کریکار ۵ پارو پول.

الْعَمَالُ: مروفی پر نیش: کهسیک زور

نیش بکا یان همه میسه کار.

الْعَمُولُ: راهاتوو به نیش ۵ کاسبو

نیشکهر.

الْعَمُولَةُ: نهو بره پاره‌ی که بانق یان

نوسینگه و مری دمگرن له جیاتی

نه نجامدانی مامه له یه ک.

الْعَمِيلُ: کهسیک مامه له له گه‌ن

یه کیکی تر بکا له بوارنیک له

بواره گانی نابوری، سیاسی

بازرگانی... هتد ۵ (ک: عملاء).

الْعَمَلِيَّةُ: کومه له کرده ووه و تیکه و

لیکمه که شویندهستیکی تایبهتی

دمبی ۵ دهگوتری: (عملية جراحية) ۵

(عملية حربية) ۵ (عملية

إرهاية... هتد)

المستعمل: به کارهیندراو.

المعاملات: حوکمی شهرعی دهر باره‌ی

کرپن و فروشتن و ره‌هن و

به‌کریدن و سه‌پانی و کریکاری و

نهو جوړه کارانه‌ی په یومندن به

کاروباری زیانه ووه.

الْمَعْمَلُ: کارگه ۵ شوینی به کارهینانی

نامیرو دروستکردنی که مرسه ۵

تافیگه یه که تپیدا شت به تافی

دمکریته ووه.

المعمول من الشراب: شهراییکه شیرو

هه‌نگوین و به‌فزی تیکه‌ل کرابج.

عَمَلَسَ فِي سِرِه: په‌له‌ی کرد له

رؤیشتندا.

الْعَمَلَسُ: به‌توانا بوؤ رؤیشتنی خیرا ۵

سه‌گه خوپیرو گورگه سیس و

پیس.

عَمَلَقَ الْمَاءُ: ناوکه کهم بوو، (عَمَلَقَ الْمَاءُ

في الخوض) ناوکه له جهوزمه‌که‌دا

تیکه‌لاو به قورده‌لیته بوو.

عَمَلَقَ: له قسه‌کانیدا قول بووه.

الْعِمَاقُ من الإنسان والشجر: نهو میه

له درنزی و به‌رزیدا له په‌گه‌زی

خوی زنده‌ی هه‌بی ۵ ده‌گوتری:

(فلان عِمَاق في الأدب أو السياسة)

فلانکس بالادهستی ته‌واوی هه‌یه

له‌بوازی نه‌دهب یان پامیاریدا.

الْعَمَالِقَةُ: نه‌ته‌وه‌یه که بوون به‌په‌گه‌ز

ده‌چنه‌وه سهر عیملاق‌ی کوپی

لاوزی کوپی نیرهمی کوپی سامی

کوپی نوح.

هَمَّ الشَّيْءُ عَمُومًا: شته‌که گشتی بوو

هه‌موو لایه‌کی گرت‌هوه.

هَمَّ النَّبَاتُ: پوه‌که‌که درنژ بوو.

هَمَّ الرَّجُلُ غُمُومًا: پیاوکه بوو به‌مام.

هَمَّ الْقَوْمُ بِالْعُطِيَّةِ عَمُومًا: به‌خشش و

پیاو‌ته‌یه‌که‌ی هه‌موو نه‌ته‌وه‌که‌ی گرت‌هوه

ه دموگوتري: (عَمُّ المطر الأرض) بارانهكه
 ههموو زموى ولاىي گرتهموه.
 هَمَّ راسُهُ عَمًّا: سهرى خوى بهميژمر پيچا.
 اَعَمُّ الرجلُ: پياوهمكه مامو پسمامهكانى
 پيژدارو زورن.
 هَمَّ الناسُ بخره ومعروفه: خيرو چاكهكانى
 ههموو كهسى گرتهموه.
 عَمَّم القومُ فلاناً امرهم: خهلكهكه
 كاروبارهكانى خويانيان خسته
 نهستوى فلانكهمسو بوو بهپهناگهى
 گشتى.
 عَمَّم الشيءُ: شتهكهى گشتگير كردو
 ههموانى بوو ه پيچهوانهى
 تاپيتمهنگردن.
 عَمَّم زيدا: ميژمرى خسته سهر سهرى
 فلانكهمسو (زميد).
 اِعَمَّم الرجلُ: پياوهمكه ميژمرهمكهى
 بهدمورى سهريدا خر ههئدا.
 اِعَمَّم الشابُ: گمنجهكه پيگهپى و بالاى
 كرد.
 اِعَمَّم النبتُ: رومكهكه دريژى تهواو بوو
 گولى كردو كامل بوو.
 تَعَمَّم الرجلُ: پياوهمكه ميژمرى بهدمورى
 سهريدا خر ههئدا.
 تَعَمَّم الآكامُ بالبيت: تمهولكهكان
 بهروهكو گياوگژ پازانهوه.
 تَعَمَّم فلاناً: به فلانكهمسى گوت مامه.

الأعمُّ: كۆمهلى زورى ئادهميزاد ه
 پيچهوانهى (الأخص).
 العامُّ: گشتگير ه پيچهوانهى (الخاص).
 العامة من الناس: پيچهوانهى (الخاصة)
 ه (ك: عوام) ه دموگوتري: (جاء القومُ
 عامّةً) خهلكهمكه ههموو هاتن.
 العاميُّ: پالئراو بؤ گشتو ههموانى.
 العاميّة: زاراوهى عامى و پشه خهلك.
 العمامة: ميژمر كهلهسهر دمنري.
 العَمُّ: مام (براى باوك) ه (ك: أعمام،
 وعمومة) ه كۆمهلى زورى ئادهميزاد
 ه گزوكياو پلو پوش.
 العَمُّ: كۆبوونهوهو زورى ه شتى تهواو
 كامل ه پياوئيك خيروبيژرى بؤ
 ههموو كهس بئ ه دموگوتري: (فلان
 ععم خير).
 العُمُّ: لهشساغى و گمنجى و
 دهولههمندى.
 العَمَّةُ: پور (خوشكى باوك) ه (ك:
 عَمَّات)
 العِمَّةُ: ميژمر شيوهى ميژمر ه
 دموگوتري: (فلان حسن العِمَّة).
 العُمومةُ: چاوگه ه دموگوتري: (بنى
 وبين فلان عمومة).
 العَمِيمُ: همر شتيك كۆبييتهموهو زور
 بئ ه تهواو بهرزو بلئد لههر
 شتيك بئ.

هَمَنَ بِالْمَكَانِ عَمْنًا: له شوپنهكه مايهوه
(فهو عامن وعمون).

عُمَان: ئيقلیمیكه له باكوری
خۆرهه لاتی ولاتی عهرهب لهسه
دوو رگه ی عهرمبی و دهریای هیندی.
عَمَان: پایتهختی دمولهتی ئوردنه.
عَمَّةٌ عَمَّاهُ وَعَمَّاهَانَا وَ عَمَوَاهُ: سه رسام بوو
كهوتنه حالتهتی پارایی و نه یزانی له
كوپوه برپواو كامه یه پنگای نهو.
عَمَّةٌ فِي الْأَمْرِ: نه یزانی كام پنگایه حهق و
پاسته.

عَمَّةٌ عَمَّاهُ وَعَمَّاهَانَا وَعَمَوَاهُ: سه ری ئی
شیوا نازانی كامه پنگای حهق و
پاسته.
عَمِيَّتِ الْأَرْضُ: ولاتیکی بی ناو نیشان و
نال بوو.

عَمَّةٌ فِي ظَلَمِهِ: سته می کرد به بی
تاوانیکی ناشکرا.

الْعَمَّةُ: سه رسامی و پارایی به جوړنك
نه زانی چی بكاو چی نهكا
له یواری پزیشکیدا نه بوونی
مه لهكه ی ههست و دمرك كردن
و مكوو عاجزی له جیاوازی خستن
له نیوان شیوهی شتهكان و
كهسهكان و سروشتیان.

هَمِيَّ الْعَمَاءُ وَالْمَاءُ وَغِيْرَه عَمِيًّا: رموان بوو.
هَمِيَّ الْمَرْجُ: شه پولهكه كهفو خشت و

خَالٌ وَ حَبْلَكَه وَ جِهَوِيْلَى فَرِي دَا، وَهَلَاي
نا.

هَمِيَّ الْبَعْرِ بِلْعَابِهِ: حوشرمهكه لیکی چاند.
هَمِيَّ فُلَانٍ عَمِيًّا: فلانكهس كویر بوو
روناکایی لهه رددو چاوی پوی و
فزه ی ئی برآ.

هَمِيَّ الْقَلْبُ أَوْ الرَّجُلُ: دلکه بهصیرمت و
ناو مزی نه ماو پنگای خیری
نه دوزیه وه (فهو اعمی) و (هی عمیاء).
هَمِيَّ الْأَخْبَارِ وَالْأُمُورِ عَنْهُ وَعَلَيْهِ: هه والو
روداو مکانی ئی نادیارو گوم بوو بوون
ناگای لیان نه بوو و هورئان
دمفه رموی: هَمِيَّ عَمِيَّتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
يَوْمَئِذٍ و دمگوتری: (عمی علیه طریقه)
پنگای ئی گوم بوو، نه یزانی كامه
پنجازی راست و بهخته و مرییه.

هَمِيَّ فُلَانٍ عِمَايَةً: درپژدی به پنجازی
به تال و پوچی خوی داو سوور بوو
لهسه بهر دموامبوون لهسه نهو
پنجازه ناشیرینه.

أَعْمَاهُ: کویری کرد.
عَمَّاهُ: کویری کرد.

عَمِيَّ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: شتهكه ی ئی چهواشه
کردو لیی شاردموه و دمگوتری:
(عمی معنی البيت والكلام) مانای
شيعر مهكه یان قسهكه ی چهواشه
کرد.

درمخته پوهکيکه له پيږي
 قهزوانييه ۵ ميوهکي دهنکه و تامي
 خوښه دمخوري ۵ دمگري بهمرمبا ۵
 بهکالي سرکه ي ني دروست دمگري ۵
 له درمختهکاني ولاتي گهرمهسيړه ۵
 له ميسر پواندني زورو بلاوه پي
 دمگوتري (مهنجو) يان (مهنجه)
 وشهکه هيندييه.

العُنَابُ: درمختيکي چقاوپيه له
 پيږي (السدرية) په بهرزي دمگاته
 شش مهتر همروا (العُنَاب)
 بهميومهکشي دمگوتري ۵ ميوهکي
 سورو شيرين و بهتامه لهسمر
 شيوهي ميوه ي درمختي نه بڼه.

العَنْبَرُ: مادهيکي پمقه تامي نيه،
 بوني نيهه مهگر وردو هار بکري و
 بکوتري ۵ دهلي شياکه ي حهيواني
 دمرياييه.

العَنْبَرُ: گيانله بهريکه گوانداري
 بهحريه له پيږي (القيطسية) په
 مادهي عنبر دمرددا ۵ باله خانه و
 خانويکي گه ورو پان و بهرينه بؤ
 شت تيډا هه لگرتن يان بؤ کار تيډا
 کردن ۵ يان شويني حهوانه ودي
 سهرباز يان نه خوښ ۵ وشهکه کراوه
 به عهره ي نه گينا بؤخوي (انس)
 بووه ۵ (ك: غناب).

عَمَى الْعَمَاءُ الْهَلَال: ههور وای کرد
 مانگ نه بيندري.

عَمَامِي: وای خوښاندا که کوپړه و
 هيچ نابيني يان که ودمن و گيله هيچ
 نازان.

الْأَعْمِيَان: لافاو و ناگر ۵ دمگوتري:
 (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْأَعْمِيَانِ) پهنا به خودا
 دمگرم له و دوو شته کوپړه بي
 ثامانه.

الْعَامِي: نه و کهسه ي پنگاي خوي
 نازان و پيوستي به شارمزي
 کردن هيه ۵ پياوي بالا بهرزو
 دريژ ۵ چوله واني که نيشانه ي
 ثاوه داني تيډا نه بي.

الْعَمَاءُ: ههور.

الْعَمَاءَةُ: گومراي و پوچوون له بهتال و
 خرابه کاريدا.

الْمَعْمَى: لهغه زو گري کوپړه ي وشه
 سازي ۵ (ك: مَعْمَيَات).

عَنْبَ الْكَرْم: ميوه که تري گرت.

العانب: خاوهن تري.

العُنَابُ: کيوي بهرزو بلندو که وانه يي.

الْعِنَبُ: تري ۵ (ك: أعناب).

هَنْبُ الذَّبَب: پوهکيکي دهشتهکيه له گهل

درمخته لوکه و شتي و ا دمروي بهريکي
 رمشي هيه و مکوو تري واپه تاله.

العَنْبَاءُ: عنبه ۵ ميوه و بهروبوو ۵

فَنَتِ الشَّيْ عَنَّا: شتهکه خراب بوو
داوښا.

هَنَتِ فلان: فلانکس کهوته مهشه همت و
ناخوشیه وه.

هَنَتِ الْعَظْمُ: نيسقانه که دوا
هه ليه ستنه وهی شکایه وه.

اعْتَنَتْ: خستیه ناو مهشه همت و
ناخوشیه وه.

اعْنَتِ المريض: زیانی به نه خوښه که
گه یاندو ته ندروستی تیکدا.

عَنَتْ: لای توند کرد ۵ تهنگی پی
هه لچنی و کاری قورس و گرانی
خسته نه ستو.

اعْنَتِ المريض: زیانی به نه خوښه که
گه یاندو ته ندروستی تیکدا.

تَعَنَتْ: نه زیهت و ناخوشی پیگه یاند ۵
داوای کرد نهو ملکه چو شه که تبار
بی هه ولای نه وهی دا نهحه سیته وه.
تَعَنَّتِ الرجل: داوای شتیکی لی کرد
به مه بهستی سهر لی شیواندن و زیان
پیگه یاندن.

العَنْتُ: هه له ۵ داوین پیسی ۵ قورشان
دهم رموی: ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ
مِنْكُمْ﴾ ۵ بهر بهر چدانه وهو
نینکه بهری.

عَنَرَ اللَّبَابُ الْأَرْقُ: میشه شینه ویزه
ویزی کرد.

عَنَرَ فلان: فلانکس له شهردا نازاو

وره بهرز بوو ۵ خووی خسته
ناوکیشه و هه راوه.

عَنَرَ فلاناً: به شم شیر له فلانکس دی دا.
العَنَرُ: میشی شین، میشه گا.

عَنَجَ الشَّيْ عَنَجاً: شته که ی کیش کرد رای
ته گاند ۵ دهگوتری: (عَنَجَ رَأْسَ البعير)
هه وساری حوشره که ی کیش کردو
لغاوی گرت هوه.

عَنَجَ الدَّلُو: دولچه که ی به هه وساری
حوشره که وه بهست.

اعْنَجَ فلان: فلانکس پشتی ژانی کرد
ماسوله که گانی نیس و نازریان بوو ۵
کاروباری خووی توکمه و پیک و پیک
کرد.

اعْنَجَ البعير: هه وساری حوشره که ی
بو لای خووی کیش کرد جل هوی
گرت هوه.

العِنَاجُ: هه وساری حوشر ۵ حه بلیکه
یان سیرمه یه که به ژیر دولچه وه
ده به سترئ و هه ردولای
ده یندرینه وه بو لای لیواره کانی و
به حه بله که یه وه شه ته که دهرئ،
بو نه وهی نه گهر له کاتی کدا
قولفه کانیشی بیچرین نهو سیرمه یه
نه هیلئ دولچه که بکه و پته بیرمه که وه
۵ پشتی پیا و چومرگه ی ۵ شوینی
ستراتیجی کارو پیسه شته

سهرمکییه کانی ۵ دهشگوتری: (هذا

قول لا عجاج له) نهمه قسهیه که بی

سهر و بهره بهههوانته گوتراوه.

عَنْجَدَ الْعَبْ: ترییه که بوو به میوژی

خراب.

الْعَنْجَدُ: میوژی خراب.

الْعُنْجَةُ: گوخلینکه، قالونجه.

الْعُنْجِي: کهسیک ته که بورو خو

به زلزانی تیدا بی.

الْعُنْجِيَّة: ته که بورو خو به زلزانی و

ومشک ته بیاتی ۵ زبری ژیان و

خو راک بی پیخوژو چهوری.

هَنْدَ عَنْدُا وَغُنُودُا: دوور که و ته وه پوی

و مرگیږا.

عَنْدُ النَّاَقَة: حوشر که له گاران تهره بوو

بوخوی به ته نیا له وږا.

عَنْدُ الْبِرْقُ أَوْ الْجَرْحُ: په گه که یان

برینه که خوینی لی ږهوان بوو

نه گیر سایه وه.

عَنْدَ فُلان: فلان کهس ته که بوری نواندو

له سنور تیږمړی و سهر پیچی نواند ۵

پیچه وانهی حهق و راستی جولایه وه و

به نه نقه ست نمو هه لویسته ی نواند ۵

(فهر عاند و غنود و عنید).

عَنْدَ الْعِرْقُ أَوْ الْجَرْحُ: دهمار که یان

برینه که خوینی به ربوو

نه گیر سایه وه.

عَنْدَ فُلان الْقِي: فلان کهس به مردم وام

ر سایه وه.

عاند فلان معاندةً و عناداً: فلان کهس

پیچه وانهی حهق و راستی

جولایه وه و دمشی زانی که

سهر پیچی حهق دهکا.

عائِدَ فُلاناً: بهر پرچی فلانی دایه وه و

دزی کردمو مکه ی بوو.

تعاند الخصمان: دوو کی شهکار و به نیزاع

هاتوو و کان که و تنه مقومقوو پیکدا

هه لگوتن.

اِسْتَعْنَدَ الْفَرَسُ وَالْبَعِيرُ: نه سپه که یان

حوشتر که په تیان نه داو

نه یان نه یشت هه و سار بکریږن.

اِسْتَعْنَدَ فُلاناً مِنْ بَيْنِ الْقَوْمِ: له ناو

خه لکه که قه صدی فلانی کرد.

اِسْتَعْنَدَ السَّاءُ: گوزمه که ی لار کردمو وه

له دهمی گوزمه که ناوی خواردمو وه.

اِسْتَعْنَدَ الْقِي أَوْ الدَّمُ فُلاناً: رشانه وه

یان خوین به ربوو به سهر فلاندا

زال بوو، رشانه وه و خوین به ربوو و

ته نگیان به فلان هه لچنی.

اِسْتَعْنَدَ عَصَاهُ: به گوز چانه که ی له فلانی

دا

الْعِنَادِيَّةُ: پیږی کن له

سوه و نه ستانییه کان و نینکاری

حه قانیقی شت ده که ن و پییان وایه

إِسْتَعْنَزَ: بهمانا (اعتنَز) دئ.

الْعَنْزُ: بزن ۵ بزنه ئاسك ۵ بهردى ناو

ئاو ۵ زهوييهك: نهرمه گل و لمبو

چمهولانى ههبن.

الْعَنْزَةُ: دارىكه له عهصا دريژترو له

رېمب گورتريه پيره ميگردو پهك

كهوته خوى بهسهردا دمدات ۵

تيزايى باج، نووكه باج ۵ (ك: عَنَزَ و

عَنْزَات).

الْعَنْزِيُّ: پياويك لههوزى عهنهزه، چوو

بۆ گزگلك و تال پنين و نهگهرايهوه،

لهم رووداوه هاتووه كهدهلى: (لا

أَفْعَلْ كَذَا حَتَّى يُرَوِّبَ الْقَارِطُ الْعَنْزِيَّ)

واته: ههرگيزاو ههرگيز نهو شته

ناكهه.

الْمُعْنَزُ: سهر بچكوله ۵ دهموچاو

كرؤسك، دهموچاو رمقهله ۵

كهسيك ريشى وهكوو ريشى

نييريهمهره وابى.

عَنْسَتِ الْبَيْتَ الْبَكْرُ عَنَسًا وَعَنَسًا:

ئافهرتهكه زۆر لهمالى باوكى

مايهوهو قهيره بوو شوى بۆ نهكرا

۵ (فهي عانس) (ك: عُنَسَ و عوانس).

عُنَسَ الرَّجُلُ: پياومكه كهوته سالهوهو

زنى بۆ نههات ۵ (فهو عانس)

بهزۆرى وشهى (عانس) بۆ ئافهرت

بهكاردئ.

ههموو شتيك وههمو خهپالهو

پووچه.

عِنْدَ: زمرفى مهكانه بۆ شتى حازرو

غانيبو دورو نزيك.

العِنْدِيَّةُ: پيپيكن له سموفهستانيهكان

پييان وايه حهقائيقى شتهكان

بهگويهرى بيروباومره ۵ تهناهت

نهگهر بهكيك بپرواي وابوو مروؤ

بيگيانو بى ههسته نهوه

بهلايانهوه راستو دروسته.

العِنْدُ: سهر رهقو ملنهدمر ۵

دمگوترئ: (سحابة عنود) ههورىكى

بهبارانهو لهبارين ناوهستئ.

عِنْدَلِ الْعَدْلِبِ: چولهكه (بولبوله

چولهكه) بانندهيهكى پچوكى فره

جموجوله ۵ بهزۆر جوړ دمخوينئو

لهناو باخو گوؤ و گولزاردا

دمحهويتهوه، له رۆژانى بههاردا

دمردمكهوئ ۵ (ك: عنادل).

عَنْزَ عَنْهُ عَنَزًا وَعَنْزًا: لى دووركهوتهوه.

عَنْزٌ فَلَانَا عَنَزًا: به دارىك، كهله عهصا

دريژتريه، له فلانكهسى دا.

اعْنَزَهُ: خوارى كردمهوهو دوورى

خستهوه.

إِعْتَنَزَ: دووركهوتهوه ۵ دمگوترئ:

(إِعْتَنَزَ عَنِ الشَّيْءِ).

تَعَنَزَ: بهمانا (اعتنَز) دئ.

عَنْسَ عَسَا: هه موو سه عاتیک سهیری
ناوینه دمکا.

اعنس: بازرگانی کرد له ناوینه دا ه
(اعنس الشئی) شته که ی گۆری ه
دمگوتری: (اعنس السن وجه فلان)
سال و پۆژگار دم و چاوی فلانکه سی
گۆری ه (اعنس الشیب رأسه) پیری
تیکه له به سهری بوو (سهری ماش و
برنج بوو).

عَنْسَتَ الْبَكْرُ: کچه که له مائی باوکید
زۆر مایه وه و شوی بۆ نه کرا.
عَنْسَ الْبَنَتِ الْبَكْرَ أَهْلُهَا: کهس و کاری
کچه که نه یان هیشت کچه که شوبکا
تاته مه نی شوکردنی تیپه پری و پیر
بوو.

العِناسُ: ناوینه.

العَنَسُ: به ردی ناو ناو ه دالاش، داله
که رخۆره ه خوشتری به هیژو پته و.
اعنص الرجل: پیاوکه هه ندی موی
به سهریه وه ماون ه تالتاله موی
به سهریه وه ماون.

العُنْصُرُ: بنه ماو هه سه بو و په گهز ه
(فلان کریم العُنْصُرُ) فلانکهس
وه جاغزاده و په سه نه ه په گهز ه
دمگوتری: (فلان من العُنْصَرِ الْآرَى أَوِ
السَّامِي) ه له بواری کیمیادا
مادهیه کی سهره تاییه ناتواندری شی

کردنه وه ی کیمیای تیدا بکری بۆ
مادهیه کی ساکارتر ه مادهیه کی
وه هایه کاریگه ری هیه له
پیکه یانی فه بارمه کی تری و مکوو
هایدرۆجین و ئۆکسجین که دمبه
هۆکاری پهیدا بوونی ناو.

العناصر الأربعة: به لای زانا کۆنه
یۆناییه کانه وه بریتیه له چوار
توخم: (ئاگر، ههوا، ناو، گل).

العُنْصُرِيَّة: دهمارگری و تایه فه گه ری و
ناوچه گه ری.

العُنْصُلُ: پیازه و رچه، روه کی کی
به ته مه ن و له پیپی (الزنبقية) به
گه لاکه ی و مکوو گه لای (کراث) وایه
نیرکه گوئدارمه کی دوا ی و مرزی
زستان له پیش دمرکه وتنی گه لاکه ی
دهرده که وی، روه کی کی ته پ و تازهو
ناسکه، مه تریک به رز دهبیته وه،
کۆتایی سهرمه کی گۆپکه یه که پره
له گوته سپی، بنکه که ی و مکوو
سه لکه پیاز وایه بۆ دهرمان
به کاری.

العِنْصَاة: هه موو شتی که م و جوی
جوی و بلا و له روه ک و موو شتی تر
ه پاشماوه ی همر شتی که
زۆرینه ی نه مایی ه جه له به مهرو
بزن، گارانه خوشتر.

العُنْصُورَةُ: به مانا (العنصرة) دئ.

ناخوش بوو.

العُنْطَابُ: کولله زمردهی گه وره ه (ک):
عَنَاطِبُ).

اعْتَفَ فلان المجلس: فلانکس له
نه نجومه نه که گواستییه وه.

عَنْطَى به: گالتهی پی کرد، قسهی
ناخوشی پی گوت.

العَنْفَةُ: نامیریکه ئاو لیی دمدا
به خوړه وه دپسورپنیتیه وه ه وکوو
به ری ناشی ئاوی.

العَنْطَران: رومکیکی ترشه تامه، نه گهر
حوشتر زوری لی بغوا توشی ژانه سک
دئ ه پیاوی شهرانی و جوین فروش.

عنفران الشئ: سهره تای شت ه
دمگوتری: (هو لي عنفران شابه) نهو
هیشتا نه ههرمتی لاومتیدایه.

عَنْقَ فلان عَنَقَةً: فلانکس له
قسه کردندا له جیاتی پیتی (عین)

العَنْقُ: که می شتی ناو مال و سووکی و
بی کیشی.

همه زمی به کار دهینا.

العَنْقَةُ: چند تاله موویه کی که من
له نیوان لیوی خوارم وه و چه ناگه دا.
عَنْقَ عَنَقًا: له ملی دا، سهری پری.

عَنْقَ الراوي: حه دیس گیرم وه له
رپواپه ته که پدا وتی: (روی فلان عن
فلان....).

عَنْقَ الكلب: قلیتهی له ملی سه گه که کرد.

عَنْقَ به و علیه عَنَقًا و عَنَافَةً: به توندو

عَنْقَ عَنَقًا: ملی دریژ بوو، ملی نه ستور

تیزی په خه ی گرتو په لاماری دا ه
سهرزمنشتی کردو عه یبو عاری لی
دوژیه وه.

بوو ه (فهو أعنق وهي عنقاء) ه

دهشگوتری: (هضبة عنقاء) بانویکی

دریژو بهرز ه (عَنْقَ الكلب) سه گه که

أَعْنَقَهُ: به مانا (عَنْقَهُ) دئ.

خالیکی سپی له ملی دا هه بوو.

عَنْقَهُ: به مانا (أَعْنَقَهُ) دی.

أَعْنَقَ الرجل: پیاوکه ملی دریژ بوو ه

اعْتَفَ الأمر: کاره کی به توندو تیزی

(اعنق الزرع) کشت و کاله که دریژ

و مرگرت ه دهستی به نیشه که کردو

بوو گوئی کرد ه (أعنقت الهضبة)

ج زانیارییه کی له بابه ته که دا

بانومه که دریژو بهرز بوو ه (فهو

نهبوو.

مُعنق وهي مُعْنَقَة).

اعْتَفَ الشئ: شته کی ناخوش ویت

اعنقت الدابة: ولاغ که تیز تی پهری

ه دهگوتری: (اعْتَفَ الطعام)

خیرا پوی ه (فهو معنق وهي مُعْنَقَة).

خوراکه کی به دل نه بوو پیی

اعنقت الثريا: نهستیره سیومیل
ئاوابوو، لهشیرى فۆلكلۇردا هاتووہ
دهئ:

إعتنق دینا أو نخله: باومرى بهناپینیک
هیناو و مری گرت ۵ قبولی کردو
به دلسۆزی باومشی پیدا کرد.

۵ پالا به بهرزی قەد به باریکی
نهستیره سیومیل کهوته تاریکی ۵
اعنقت النجوم: نهستیرهکان بهرمو
ئاوابوون پۆیشتن.

اعنق الکلب: قلیتهی لهملی سهگهکه
کرد.

اعنق فلان فلاناً شئاً: فلانکهس شتیکی
لهملی فلانکهس کرد.

عائقة معانقة وعناقاً: ملی لهملی نزیك
کردهوه سنجی بهسنگیهوه نا،
چاک و چۆنی و ماچ و مۆچیان کرد.
عنق الطلع النخل: لقو چرووی
دارخورماکه دریژ بوو.

عنق البسرة: بهرسيله خورماکه
خهریکه ههمووی بگاو ببیته
روتاب.

عنق فلاناً: ملی فلانکهسی گرت گوشى
دهستی له بیینی نا.

إعتنق الرجلان: ههریهکه لهو دوو
بیاوه جنگیان له نهستوی یهکتر
هیناو دهمتهو یهخه یهکتر بوون و
کهوته شهرو همراوه.

إعتنق الأمر: پابهندی کارمکه بوو
خسته نهستوی خوی.

تعانقا: له روی خوشهویستیهوه نهو
دوو کهسه دمستیان لهملی یهکتر
کرد.

تعنق اليربوع أو الأرنب: یهربوعهکه
یان کهرویشکهکه چوووه
کونهگلهکهی خۆیهوه.

العانقاء: کونیکه پره له گله وردهی
نهرم، یهربوع و کهرویشک که
ترسیکیان ئی پهیدا بوو ملی خۆیان
دهخهنه ناو نهو گله نهرمهوه.

العناق: کارو بهرخ، گیسک و کاوپر،

واته: بیچوی مهرو بزن
لهساواپیهوه تا سائیک بهسهریاندا
تیدهپهری ۵ (ك: اعنق و عنق
وعنوق) ۵ گیانله بهمریکه له پیپری
پشيله، له پشيله گهورمتره، پهنگی
سوره، له ژوور گوینچکهیهوه مووی
پرش ههن ۵ (بروانه وشمی (ألتفة))

العنق: نهستو ۵ سهرمتای ههموو
شتیک ۵ دهمگوتری: (ولد في عنق
الصيف) لهسهرمتای هاویندا له دایک
بوو ۵ کۆمهلی نادمیزاد ۵
دهمگوتری: (جاء الناس عنقاً عنقاً)
خه لکهکه پیر پیر و تاقم تاقم

هاتن ۵ همروا دمگوترئ: (لفلان عنق
في الخير) فلانكس دمست پيشخمری
هميه بؤ خير و چاكه ۵ له حه ديسدا
هاتووه: (لا يزال الناس مختلفه
أعناقهم في طلب الدنيا) وشه
(أعناق) لييردا به مانا سهرؤك و
گهوره و پيش سپی ولات دئ.

العنق: گورگه لوقه، رويشتنی نه سبو
حوشتر به خيرایی.

العنقاء: بالاندیمه کی خه یالیه و
همبوونی نییه ۵ شیخ رمزی
تالهبانی دهئ:

(سن نیم هن بی موسمما همروکوو ناوی بهما
تمیری عنقا شاری جابولقا پلاوی خانها).

العنقی: دمست له ملکمر ۵ دمگوترئ:
(بات خیال طيفك لي عيقاً).

العنقاء: له زانستی رومکناسیدا نهو
گه لا رومکمه که دوری قهدی
رومکه که دمدا وه کوو رومکی
خه شخاش.

العناق: نه سپی مل قیت و جوان.

العنق: نهو تمباره زمویییه به رمزو
دموران دوری دمش تاویه ۵ (ك:
معانق).

العنقاء: ملوانکه ۵ (ك: معانق).

العنقد: ماسیه کی رنگ زیوی
بریسکه داری بی ددانه.

العنقود: پروانه مادمی (عقد).

العنقر: بنکی رومک و قهقه ژازو به رمدا
به مهرجی سپی بن و کومه لبن و
رمنگی تریان نه گرتبی ۵ ناوهرؤکی
دارخورما چونکه سپیه.

عنقش فلان: فلانکس خوی
به شته گه وه هه لواسی.

تعنقش: خوی خوارو پیچاوپیچ کرد
خوی جه پاند.

العنقاش: بی عه قلی بی رموش ۵
چهرجی نهو که سهی به گوندو
گهرک و هوبدا دمگهرئ و شت
دمهرؤش.

عنك الرمل عنكا وعنكا: لمبه لانه که رهق
بوو به رمز بؤوه پنگای نهدا کهس پیا
بروا.

عنك اللبن: شیرکه بزرکا.

عنكت المرأة على زوجها: نافرته که له
میردمه کی ناجیزه بوو.

عنكت المرأة على أبيها: نافرته که له
باوکی یاخی بوو.

عنك: به ناو لمبی تمباره به ستوی
به رمز موبودا رقی ۵ خهریک بوو
تیدا بچی.

عنك: به توندو تیژی رهمتاری له گه لدا
کردو خستیه نارحمه تی و
چورتمه وه.

عنتك: به مانا (عك) دئ.

تَعَنَّكَ الرَّمْلُ: به مانا (عَنكَ) دئ.

الْعِنِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ: هه رشتيَك گهوره
بئ ۵ به شيك له شهو.

الْعَنِيكَ: لمبي ته باره به ستوي رهق بوو
۵ (ك: عَنكَ).

الْعَنَكَبُ: جالجالو كه ني ره ۵ يان
ره گهزي جالجالو كه ۵ (ك: عناكب).

الْعَنَكَبَةُ: جالجالو كه ي مئ.

الْعَنَكَبُوت: ده عبايه كه له پله ي
(العنكيات) چوار جووت قاچي
هه ن، شتيكي زور ته نك ده چنئ و
ده ميكا ته داو بو نيچيرمكاني ۵ (ك:
عنكبوتات و عناكب و عناكب).

عَنكَشَ الْعُشْبُ: گياو گژه كه راساو زور

بوو تي كهالا ۵ ده سگوتري: (عنكش

الشعر) قژه كه پړو چړ بوو تي كهالا.

تَعَنَّكَشَ: به مانا (عَنكَشَ) دئ.

الْعَنَكَشُ: كه سيكه گوي ناداته خو

پازاندنه وه خو نارايشت دان.

عَنَّمَ الْبَنانُ: هامكي به گول و بهري

دره ختي عه نهم رهنك كرد.

الْقَنَمُ: روه كيكي سفتو هه ميشه

سه وزه لقو پرژه گاني نوستوانين

كه لاکه ي له گه لای زميتون ده چئ

وه ئي له هي زميتون وردترو

سه وزتره، گوته كه ي قيرميزيه،

بويه و رهنكي ئي ده گيرئ ۵ هه روا

ناوه بو توله و ته رزمي ميو كه وهك و

رئواس سبي ده گيرئ و ده خوري و
مزره.

الْعَنَمَةُ: قه لشتي ليوي ناده ميزاد.

عَنُّ لَه الشَّيْءُ عَنَّا وَ عَنُونَا: له به رده مي

ده ركهوت، كه وته بهر چاوي ۵

ده گوتري: (لا افعله ما عَن نَجْم لي

السماء).

عَنُّ عَنِ الشَّيْءِ: روي له شته كه و مرگير او

پشتي ئي هه لکرد.

عَنُّ الْفَرَسَ عَنَّا: لغاوي بو نه سپه كه كرد

نه سپه كه ي لغاو كرد.

عَنُّ الْكِتَابَ: ناو و نيشاني بو كتيبه كه

دانا ۵ عيناوي بو نووسي.

عَنُّ الرَّجُلُ غَنَةً: پياوه كه له پياوه تي

كهوت، نه يتواني سه رجبي ناهرت بكا

۵ (فهو معنون وعين وعَيْن) ده سگوتري:

(إمرأة عينية) ناهرتي كه حهزي له پياو

نييه.

أَعْنَتِ السَّمَاءُ: ناسمان به رزايي

ده ركهوت.

أَعْنِ الْفَرَسَ أَوِ اللَّجَامَ: جل هوي

نه سپه كه ي به رز كرده وه (أَعْنِ

الكتاب لكذا) كتيبه كه ي پانواند بو

فلان.

أَعْنِ الرَّجُلُ: پياوه كه هينه كه ي له كار

كهوت.

عَائُهُ مُعَالَةً وَعِنَانًا: بهرمهرکانی کرد.

عَنْنَ الْكِتَابَ: عینوانی کتیبه‌گهی نووسی.

عَنْتَ الْمَرَأَةَ شَعْرًا: نافرته‌که فزمرکانی خوی هونینه‌وه.

عَنْنَ الْفَرَسَ أَوِ اللَّجَامَ: جلهموی بؤ نهمسپه‌که یان بؤ لغاومکه دانا.

إِعْتَنَ لَهُ الشَّيْءُ: شته‌گهی بؤ دمرکه‌وت.

إِعْتَنَ لَهُ مَا عِنْدَ الْقُرْمِ: هموایی روداوی نه‌ته‌ومکه‌ی پی راکه‌یه‌ندرا.

تَعَنَّ الرَّجُلُ: پیاومکه وازی له‌سهر جیبی نافرمت هیئا به‌بیئ نه‌وهی له‌کار که‌وتب.

الْأَعْنَانُ: نهم لای نه‌ولای شت ه‌چواردهوری درمخت.

الْعِنَانُ: نه‌وهی دیاره له‌به‌رزایی ناسمان ه‌هه‌ور ه‌کن ههموو شتیک.

الْعِنَانُ: جه‌رم یان به‌ن و دمزیینی لغاو، ههموسار ه‌نه‌وهی و لاخی پی

دمبه‌سریت‌ه‌وه دوو‌حه‌بلی وه‌ک په‌ک دریزو هاوتا ه‌ده‌گوتری: (فلان

طویل العنان): فلانکه‌س و مجازاده‌و شهریف و رموشت به‌رز ه‌(فلان

قصیر العنان) فلانکه‌س که‌م خیرو بی‌ره ه‌(فلان أبی العنان) فلانکه‌س

داکوکیکار و ملنه‌دمره بؤ داواکاری ناپموا ه‌ده‌گوتری: (ذلّ عِنَانُهُ) ه‌

ملکه‌چو جلهمو نه‌رم بوو، (همما یجریان فی عِنَان) نه‌و دووه هاوتاو هاوشانن له‌گه‌ورمی و زانیاریدا ه‌(أرخی من عِنَانِهِ) که‌می‌ک باری گران‌ی لی سووک کرد ه‌(بینهما شِرْکَة عِنَان) له نیوان نه‌واندا هاوبه‌شی و یه‌کسانی هه‌یه ه‌له‌م روموه (الْعِنَان) بریتییه له‌دوو حه‌بلی هاوتاو به‌رامهر به‌یه‌ک.

الْعَنُ: ناحیه‌و لای ناوچه ه‌(ک: أعنان).

الْعَنُّ: به‌مانا (العَنُ) دی ه‌(ک: أعنان).

الْعَنَانُ: بؤ زنده مانای (عَانُ) دی ه‌

پیش‌پرکی ه‌ده‌گوتری: (فلان عَنَان

عن الخیر) فلانکه‌س سسته له‌کاری

خیردا.

العُنَّةُ: له‌کارکه‌وتن و عیجزیکه توشی

پیاو دمبی و توانای کاری سی‌کی

نامینی ه‌خیمه‌و که‌پرئک که له

لق و پرزی درمخت دروست بکری ه‌

(ک: عَنْنَ وَعِنَان).

المَعْنُ: که‌سی‌ک خو بخاته ناوشتیکه‌وه

که په‌یومندی به‌وه‌وه نه‌بی و

له‌ههموو دیزمیه‌ک نه‌سکوئ پی ه‌

وتاربیژی زمان ره‌وان و به‌ده‌م و پل.

عَنْنَ الْكِتَابَ عِنُونَةً: عینوانی

کتیبه‌گهی نووسی.

العُنْوَانُ: نه‌وهی دمریت‌ه‌ نیشانه بؤ

شتی تر.

هنا غُتِرَ: ملکه چ بوو زملیل بوو ۵

دمگوتري: (عنا فلان للحق) فلانکس

گمردن که چی حهق و راستی بوو ۵

قورشان دمغه رموي: ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ

لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾ ۵ بوو به نه سیر و دیل.

هنا الدم او الماء: خوینه که ږموان بوو

ناوکه جاری بوو.

هنا الأمر به: کارکه خرایه سمری.

هنا عليه الأمر: کارمکه ی له سمرشان قورس

بوو.

هنا الأمر فلاناً: کارمکه فلانی گرتموه.

هنا الشيء غترة: شته که ی به زورو توپزی

ومرگرت.

هني به الأمر غنياً: کارمکه ی به سهردا درا،

نیشه که ی خرایه نه ستو.

هني الشيء: شته که ی درخست و ناشکرای

کرد.

هني بالقول كذا غنياً وعنايةً: پدغه کښی

مه به ستی فلان بوو ۵ نه وی مه به ست

بوو.

هني الأمر فلاناً غنياً وعنايةً: کارکه فلانی

گرتموه و مه به ست به و نیشه فلان بوو

۵ له همدیسدا هاتوو: (من حسن

اسلام المرأ ترك مالا يعنيه) ۵ دمشگوتري:

(غني بأمر فلان) گرنگی دا به کاری

فلان.

هني غناً و غناءً: مانوو بوو، توووشی

نارمحه تی بوو.

هني الرجل: بیاومکه به دیل گیرا، که وته

حالتی دیلیه تیه وه.

عني فلان بالأمر: فلانکس به کارمکه وه

مہشغول بوو ۵ گرنگی پيدا.

عني بالأمر غنياً وعنايةً: گرنگی به کارمکه

داو پییه وه مهشغول بوو.

أعنت الأرض الثبات: زمویمکه ږومکی

ږواندو گیاو گزی دمرخست ۵

دمگوتري: (أعنى الفيت الثبات) باران

ږومکی ږواند ۵ (ما أعنت الأرض

شيئاً) زمو ی هیچی نه ږواند.

أعنى الرجل: بیاومکه ی ملکه چ کردو

دیلی کرد.

أعنى الأمر فلاناً: کارمکه فلانی

ماندو کرد ۵ یو فلانکس گرنگ

بوو.

عائنا: ناخوشی جهشت مملانی ی

له گهن چورتمو کښه دا کرد.

عاني فلاناً: شمره قسمو به ربهرمکانی

له گهن فلان کرد ۵ له گه لی شه نکرد.

عاني المال: به جوانی سهرکاری

ماله که ی کرد ۵ دمشگوتري: (هم ما

يعانون مالم) نه وانه باش سهرکاری

مال و سامانی خوږيان ناکمن.

عاني المموم فلاناً: خه مو خه همت

سواری شانی فلانکس بوو.

عَنَّا: نهرکی قورسی خسته سمرشان.

عَنَى الكتاب: عینوانی بۆ کتیبه که دانا.

إعنتی الأمر: کاره که جهسپا جیگیر بوو.

إعنتی فلان بالأمر: فلانکس گرنگی دا به کارمگی.

تعنّى الرجل: پیاومکه ماندوو بوو و پیسایى حوشتى بهرکھوت و

تووشى گووگیران بوو.

تَعَنَّى في الأمر: مامناوئندی له کارمکه دا به پیرمو کرد.

تَعَنَّى الأمر: کارمگی به ناپه حهتی له نهستو گرت.

تَعَنَّى الحميّ فلاناً: لهرزوتا فیری فلانکس بوو بهین بهین تووشی

دمبی.

التّعنّية: میزو ریخی حوشتر تیکه لاو

دمکری و حوشتی گروینی بی جهور

دمکری و قه بزیه کی نازار او په

(ناوکوم) شهرج دمئیشی و مروفه که

حهزی له گوگردن ههیه و بوی

ناکری و ناوکومی دهچوزیته و ده

تۆزتۆز پیسایى ئی دیته دهر.

العانى: جهوساوه و زهلیل و بهدیل

گیراو کۆیله و لهحه ديسدا هاتوو:

(عودوا المرضی وفکروا العانی).

العائية: مئینهی (العانی) به و (ك):

عَوَان و لهحه ديسدا هاتوو: (أتقوا

الله في النساء فانهن عندكم عوان)

لهخودا بترسن دهرباری ئافهرت

نهوان لای ئیوه کۆیله و یان ومکوو

کۆیله.

العنا: ناحیه و ته نیشته و (أعناء

السماء) لای ئاسمان.

ألعنا: نهته و ميهك پيکهاتیبی له جهند

هۆزو تیره ی جیا جیا و (ك: أعناء) و

دمگوتری: (جاءنا أعناء من الناس)

کۆمه ئیک خه ئکی تیکه ل له تیره ی

جیا جیا مان هاتنه لا.

ألعناية: چاودیری و به پیرمو بردنی

خودا بۆ شت.

العنوّ: به مانا (ألعنا) دئ.

ألمعنى: مانا، (ك: معان).

المعاني: پموشته جوانه گانی ئامیزاد و

دمگوتری: (فلان حسن المعاني) و

(علم المعاني) به شیکه له زانستی

به لاغهو مهبهست لیی زانینی

چۆنیهتی کردنی قسه و وتاردانه

به گوێره ی داخوازی حال و مهقام.

مَعْنَاءُ الكلام: مانای کهلام.

ألمعني: پیچه وانهی (المادی) به یان هی

(الذاتي) به.

عَهْدَ فُلَانٍ اِلَى فُلَانٍ عَهْدًا: فَلَانَكەس
 پەيمان و بە ئێنێکی خستە ئەستۆی
 فُلَان و داوای ئی کرد بپارێزی.
 عَهْدَ الشَّيْءِ: شتەکەى ناسی، زانى ە
 دەگوتری: (الأمر كما عَهِدْتَ) کارەکە
 وەگۆ زانیوتە ئاو ھایە.
 عَهْدَ فُلَانًا: زوو زوو چوو بۆلای فُلَان
 پەیمانی تازە دکردمەو.
 عَهْدَ فُلَانًا بِمَكَانٍ: لە شوێنێک تووشی
 فُلَانکەس بوو.
 عَهْدَ الْمَكَانِ: شوێنەکە بارانی پەلەى ئی درا
 ە بارانی سالی تازەى وئ کەوت.
 أَعْهَدَ: پەیمانی دا یە ە دەگوتری:
 (عَاهَدَ الذِّمِّيَّ) بە ئێنێ دا بە کابرای
 ناموسولمانی دالە دراو پان (ذمى).
 إِعْتَهَدَ: بەدواداچوونى بۆ کرد لێى
 گەرا، زوو زوو چوو بۆلای و بە ئێنێ
 تازە کردمەو.
 تعاھدا: سویند خۆرى یە کتر بوون.
 تعاھد الشَّيْءِ: لە شتەکە گەراو لێى
 کۆلیەو.
 تَعَهَّدَ بِالشَّيْءِ: بە شتەکەو پابەند بوو.
 تَعَهَّدَ الشَّيْءِ: لە شتەکەى کۆلیەو
 پێوەى خەریک بوو.
 اسْتَعْهَدَ مِنْ صَاحِبِهِ: بە ئێنێ لە
 ھاو ئەکەى و مرگرت.
 العِهاَدُ: بارانی سەرەتای سال.

العَهْدُ: عیلم و زانست ە دەگوتری: (هو
 قریب العهد بكذا) ئەو زانیاری
 تازە یەو شتی زۆرى بە سەردا
 تێنە پەریو ە (عَهْدِي بِكَ مُسَاعِدًا
 للضعفاء) زانیاری من دەر بارەى تو
 ئەو یە کە بە پێزت یارمەتیدەری
 ھەزارو پێنە وایانی ە ھەروا بە مانا
 ئامۆژگاری و وسەیت دئ قورئان
 دەفەر موی: ﴿وَبِعَهْدِ اللَّهِ أَوْفُوا﴾:
 بە گۆیری ئامۆژگاریەکانى خودا
 ھەل سوکەوت بکەن ە بە ئین نامەو
 پەیمان کە بۆ فەرمان پەروا و پاشاکان
 دەنووسری ە سویندو بە ئین:
 دەگوتری: (علي عهد الله لأفعلن
 كذا) زەمان و پۆژگار ە دەگوتری:
 (كان ذلك على عهد فلان) ئەو ە لە
 پۆژگاری فُلَانکەسدا بوو ە (ك:
 عهد وعهاد).
 العهد القديم: ئەو ئەسفار و جزمانەى
 کتیبى پیرۆزن کە لە پێش ھەزرەتى
 مەسیح دا نووسراونەو.
 العهد الجديد: ئەو جزم و ئەسفارانەن
 کە لە داوای ھەزرەتى مەسیح
 نووسراونەو.
 ولي العهد: ئەو کەسەى دەست نیشان
 دەکری بۆ ئەو ە جێ نشینی
 فەرمان پەرواى پێش خۆى بێ.

شوینی خویندن و لیځوآینه وه،
ومکوو: (معهد الدراسات العليا).

عَهْرَ المرأةِ عَهْرًا: زینای له گهل نافرته که
کرد ۵ (فهر عاهر) ۵ (ک: عَهْرًا) (وهي
عاهر وعاهرة) ۵ (ک: عاهرات و
عواهر).

عاهَرها: به مانا (عَهْرها) دئ.

العَهْرُ: تاوان و بهد پوهوشتی.

العِهْرُ: به مانا (العَهْر) دئ.

العاهِلُ: پاشای گهوره و فمرمانپروای
ولاتان.

عَهَنَ الشَّيْءُ عَهْنًا: شته که بهردهوام بوو و

چه سبا ۵ دهگوترئ: (مال عاهِنُ)

مالیځی بهردهوامه، له هه موو

سهرده میځدا واریداتی هیهه.

عَهَنَ: ناماده بوو ۵ دهگوترئ: (طعام

و شراب عاهِن).

عَهَنَ في العملِ: دلسوزانه کاری کرد.

عَهَنَ بِالْمَكَانِ: لهو شوینه مایه وه و جیگیر

بوو.

عَهَنَتِ النخلةُ: درخته خورماکه لقو

پژمه گانی وشک بوون.

عَهَنَ له مراده: مه بهسته که ی به په له

بو هینایه دی.

عَهَنَ القَضيبُ عَهْنًا وعَهْرًا: دارمکه دوولا

هاته وه شکایه وه به بی نه وهی دولت

بی.

العَهْدُ: نهو که سه ی به لئنی

نه نجامدانی کار دمداو نی شه کان

له نه ستو دهگترئ ۵ نهو که سه ی

پهیمان و پهلو پایه ی خو ش دهوین.

العَهْدَةُ: بارانی دواباران ۵ (ک: عهاد).

العَهْدَةُ: به لئین نامو قه واته ۵

به پرپر سیاریه تی و تاوان ۵ دهگوترئ:

(على فلان عَهْدَةٌ لا خلاص منها)

فلان که س تاوانی ځی له سه ره

پرگار بوونی نیه ۵ له بواری مامه له دا

بریتیه له ضه مان و دروستی

مامه له که و بی عه بی فروشراو که

۵ زامن بوونی راستی هه واته.

العَهْدُ: به لئین پیدراو پهیمان له گهل

به ستراو ۵ قه دیم و کونه سال ۵

دهگوترئ: (قرية عهيدة) گوندی ځی

کون و له میژینه یه، پژگار ی ځی

زوری به سهر دا تی به پوه.

الْمُعَاهَدُ: پابه ند بوو به به لئین و واده ۵

که سیځ کار یځ له نه ستو دهگترئ و

خه ری ځی نه نجامدانیه تی.

المُعَاهَدَةُ: به لئین و گری به ستی که له نیوان

دوو که س یان دوو تا قم دا ۵ له بواری

یاسای نیوده و له تی دا بریتیه له

ری که و تن نامه له نیوان دوو ده و له ت

یان زیاتر دا بو ری ځه ستنی

په یوه نډیه گانی نیوانیان.

العَهْدُ: شوینی کؤبوونه وهی خه لک ۵

الْعَاهِنُ: ناماده ه (ك: عواهن) ه
دمگوترئ: (ألقى الكلام على عواهي)
قسهكانى به نامادمبوان راگه ياندو
بهبئ نامادمكارى پئش وهخت
وتارى بؤدان.

الْعِهْنُ: خورى پمگ كراو بهجهند
پمگئيك ه (عِهنة) تيسكه خورى ه
قورئان دمفهرموى: ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ
كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾: كيومهكان ومكوو
خورى بهشه كراويان ئى دئ ه
دمگوترئ: (فلان عِهْنُ مال)
فلانكس باش مال و سامانى خوى
سهروكارى دمكا.

عائته عن الأمر عوثاً: لهكارمكه لايداو
ژيوانى كردموه، تاوانى ئى كرد
سهرسامو چهيران بوو.
عَوَّكُهُ عن الأمر: لهكارمكه لايداو
ژيوانى كردموه تا گهيانديه حالهتى
سهرسام بوون.

تَعَوَّثَ: سهرسامو چهيران بوو.
الْعَاثُ: پئبازو مهزهيب.

عاج عرجاً: گمرايهوه.

عاج عن الأمر: لهكارمكه گمرايهوهو پشتى
ئى ههئكرد ه دمگوترئ: (ما عاج بكلام
فلان) بهقهسى فلان لهههئويستهكهى
نهگمرايهوه، چ گوئى بهقهسكانى نهدا
ه (فلان ما يعرجُ عن الشيء) فلانكس

لهشتهكه ناگمرايتهوه.

عاج بالمكان وفيه: لهو شوينه جيگير بوو
مايهوه.

عاج على المكان: گمرايهوه بؤ شوينهكه.
عاج الشيء عرجاً وعجاجاً: شتهكهى دوولا
هيئايهوه خوارى كرد ه دمگوترئ:
(عاج رأس البعير بالزمام) بههوى
ههوسارو لغاوموه مى حوشترمكهى
خواركردموه.

عَوَجَ العودُ ونحوه عرجاً: دارمكه خوار بوو
چهمايهوه.

عَوَجَ الأرض: زمويهكه تهخت نهبوو.
عَوَجَ الطريق: پئگاكه قورئو پئج بوو.

عَوَجَ الإنسان عرجاً: ئادمميزادمكه
پهوشتى ناشيرين بوو ه نايينهكهى
ناراستو دروست بوو ه دمشگوترئ:
(قول به عَوَج) قسهيهكه ئامانج
ناپئكى ه (قول غير ذي عَوَج)
قسهيهكى راستو دروسته بئ عهيبو
خهوشه ه قورئان دمفهرموى: ﴿قُرْأْنَا
غَرِيْبًا غَيْرَ ذِي عَوَجٍ﴾ ه (فهو اعرج وهي
عوجاء).

عَوَجَ العودُ: دارمكهى چهماندموه.
عَوَجَ العصا ونحوها: مادهى عاجى له
عهصاكه شتهك دا.

عَوَجَ فلاناً عن الشيء: فلانكس
لهشتهكه ژيوان كردموه ه لايدا.

إِنْعَاجُ الشَّيْءِ: شتهکه چهمايه وه،

خواربووه ه دمگوتری:

إِنْعَاجٌ عَلَيْهِ: بهسهریا چهمايه وه.

تَعَوُّجُ الْعُرْدِ وَغَوْه: دارهکه چهمايه وه ه

داهاتو خوار بووه.

تَعَوُّجٌ بِالْمَكَانِ وَعَلَيْهِ: بۆ شوینهکه

گهرايه وه، هاتموه شوینهکه.

إِعْوَجُ الشَّيْءِ: شتهکه چهمايه وه خوار

بووه.

الْأَعْرَجِيَّاتُ: جۆریکه لهئهسپی رهن

نیسهت دمدرین بۆ ئهعهوج ناویک

ه جۆره ئهسپیک هۆزی بهنی

هیلاله.

الْعَاجُ: ددانی فیل.

الْعَرَّاجُ: فرۆشیاری عاج ه دروستکاری

عاج.

الْعَاجُ: نهو شوینهی بۆی

دمگهپێتهوه و تێیدا نیشتهجی

دهبی.

عَادَ إِلَيْهِ وَلَهُ عَلَيْهِ عَرْدًا وَعُودَةً: گهرايه وه،

ژێوان بووه.

عَادَ الرَّجُلُ أَوِ الْبَعِيرُ: پیاوهکه یان

حوشترمهکه پیر بوو، کهمیك هیزی

تێدا مابوو.

عَادَ فَلَانٌ شَيْخًا: فلانکەس بوو بهپیره

مێرد.

عَادَ الشَّيْءُ: جار دواجار هاتهلهی شتهکه.

عَادَ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتهکه جار دواجار توشی

فلان بوو.

عَادَهُ الشَّرْقُ أَوِ الْحَنِينُ: شهوق و چهزو

نارمزو بۆی گهرايه وه، سهر لهنوێ

سۆزو خۆشهویستی بۆ هاته وه.

عَادَ الطَّبِيبُ الْمَرِيضَ: پزیشکهکه چهوه لای

نهخۆشهکه بۆنهموی چارمهسهری بکا.

أَعَادَهُ: دووباره هاته وه بۆلای.

أَعَادَ الشَّيْءُ إِلَى مَكَانِهِ: شتهکهی

گهراندهوه بۆ شوینی خۆی.

عَارِدَهُ مُعَارَدَةٌ وَعِرَادًا: دواى واز

لێهینان و دمنگ لێ بران گهرايه وه

بۆلای.

عَارِدَتَهُ الْحُمَى: لهرزو تاکه بۆی هاته وه.

عَارِدَهُ بِالسَّأَلَةِ: جار دواجار مهسهلهکهی

لێ پرسیار کردموه.

عَارِدَ الشَّيْءُ: شتهکهی بۆ پیاوهکه

دووباره و سێ باره کردموه تا بۆی

بوو بهدابو نهريت.

عَيَّدَ: نامادهی جهژن بوو ئاههنگی

جهژنی گێرا.

إِعْتَادَهُ: کردی بهعادمتهو دابو نهريت

خۆی.

تَعَوَّدَ الشَّيْءُ: بهشتهکه راهات، کردی به

دابونهريت خۆی.

إِسْتَعَادَهُ: داواى لێکرد بگهپێتهوه.

إِسْتَعَادَ فَلَانًا الشَّيْءَ: داواى لێکرد

جاریکی تر نهو شتهی بؤ دووباره
بکاتهوه.

الأَعْرُدُ: بهسودتر ۵ دمگوتری: (هذا
أَعْرُدُ لَكَ).

العائِدُ: نهو قازانچو سوودهی
دمگپریتتهوه بؤ نهو کهسهی
هاوبهشه له جه معیهی تهعاونی و
شتی وادا.

العائد: نهو بره پارهیهی نهنجومهنی
شارموانیهکان و فهرومانگهکانی باجو
دهرامت سالانه دهیخنه سهر
زموئی و زارو خانو و بهره.

العائدة: یارمهتی و پیاومتی و چاکه
لهگهل خهک ۵ دمگوتری: (ما أكثر
عائدة فلان على قومه) ۵ (ك: عوائد).

العادة: دابونهریت: همر شتیك
نهونده دووباره بکریتهوه تا خوی
پیوه دمگپری و بهیئ ماندوو بوون و
وردبووننهوه نهمنجام دمدری ۵
حالمت و مزعیك که یهك شیوه
دوباره دمبیتتهوه ۵ وکوو عادهی
مانگانهی نافرمت.

العادي: کۆن و له میژ ۵ دمگوتری: (مجد
عادي) مهجدو رهسه نایه تیهکی
کۆن و له میژینهیه ۵ (بئر عادية):
بیره ناویکی کۆنه دهلیی بیری
زهمانی گهلی عاده ۵ کاروباریك

بووپیته عادمت و خوی پیوه گیرایی.
عَوَاد: نیسمول فیعله مانای نهمر
دمگهیهنی.

العَوَاد: چاکه و پیاومتی کردن لهگهل
خهک ۵ دمگوتری: (عُد فان لك
عندنا عواداً حسناً) بگهپرتهوه
بۆلامان تۆ پیاومتیت بهسهرمانهوه
ههیه دهمانهوی چاکهت بدهینهوه.

العَوْدُ: دمگوتری: (رَجَعَ عَوْداً على بدء)
۵ (ورجع عوده على بدئه) واته: چوو
گهپایهوه لهوی نهوستا ۵ ههروا
دمگوتری: (لك العود) بۆت ههیه
بگهپریتتهوه لهکاره که پهشیمن
ببیتتهوه ۵ دمشگوتری: (العود أحمد)
پهشیمن بوونهوه لهو کاره
لهکردنی باشتره ۵ ههروا وشه
(العود) ناوه بؤ خوشتر و مهری پیرو
بهسالآ چوو؛ کهههندی گورو تینیان
تیدا مایی ۵ پیگای کۆنی ناسایی ۵

العَوْدُ: دار، باریک بی یان نهستور، تهر
بی یان وشك ۵ جۆریکه لهبۆنی
خۆش ۵ واته: (دار عود) ۵
نامیریکی موسیقایه ژبی پیدا
رایهل کراون به پهنجه یان
به ریشهیهك لیی دمدری و دنگی ئی
دئ ۵ (ك: أعود وعيدان).

العَوَادُ: نهو کهسهی نامیر دروست

د مكا ۵ نهو كهسهى عود لى دمدا.

الْعِيَادَةُ: شوئنى تايپهتى پزىشك بؤ
پشكنينى نهخوش.

الْعِيدُ: خه مو خهفهتى گهراوه و تازه
بووه ۵ يان سؤزو عيشقى تازمبووه ۵
رؤزى جهژن ههر جهژنيك بى.

الْمَعَادُ: رؤزى قيامت و گهراڼه وه بؤلاى
خودا.

الْمَعَادَةُ: يادمورى روداوئكى ناخوش و
تازيه بؤ گرتنى.

الْمَعَارِدَةُ: پهيدا بوونه وهى دياردهى
نهخوشى سهرله نوئ دواى نه وهى
كه مامويهك ناسه وارى نه مابوو.

المعید: لیزان و خاومن نه زمون ۵ نهو
هوتابيه زيرمه كى سهر له نوئ
دمرس بؤ هاوه له گانى شى
دمكاته وه و نهوى مامؤستاكه يان بؤى
شهرح كردوون و تئى نه گه يشتون
نهم بؤيان رون دمكاته وه ۵ كه سيك
پله يه كى زانستى و فيركارى له زانكؤ
وهردمگرئ پيش نه وهى بييته
مامؤستاو دمرس بلئته وه.

عَادَ به عَرَدًا و عِيَادًا: پهناى بؤ برد، خوى
خسته پهناى بؤ نه وهى بپاريزئ ۵
وهكوو دهليين: (اعوذ بالله من الشيطان
الرجيم) پهنا دمگرم به خودا له شهرو
نه گبهتى شهيتانى نه هرين لى كراو.
عازت الناقة: حوشترمه تازه بيچوى

بووه ۵ (ك: عَوْدٌ وعودان).

أَعَاذَهُ اللهُ: خودا پاراستى، خودا
بپپاريزئ.

عَوْدُهُ: به مانا (اعاذه) دى ۵ نوشته و
دوعاى پيدا كرد.

تعارف القوم في الحرب: خه كه كه له
شهردا خويان خسته پهناى
يه كترى و يه كترى يان كرد به
پاريزمى يه كترى.

تَعَوَّدَ به: پهناى بؤ برد ۵ دمگوتري:
(تعوذ بالله).

إِسْتَعَاذَ به: به مانا (تَعَوَّدَ) دئ ۵
دمگوتري: (إِسْتَعَاذَ بالله).

العوائذ: چوار نه ستيرمن به شي وهى
چوارگؤ شه يه كى نارپك، له ناويان
نه ستيرميه كه هه يه پئى دمگوتري:
(الرُّعْب).

الْعَوْدُ: په ناگا ۵ دمگوتري: (فلان عوذ
لبنى فلان) ۵ دمشكوتري: (عوذ بالله
منك) واته: په نا دمگرم به خودا
له شهري تؤ.

الْعَوْدَةُ: نوشته و دوعا ۵ كه به نه خوش و
مندالدا دمكري.

الْعَوْدُ: گزوكيا كه له بى داري
چقلاويدا دمروئ ۵ يان له لاي
ينه دره ختى تر دا دمروئ ۵ يان
له ژير بهردو شتى وادا دمروئ.

الْعِيَاذُ: په‌ناگه، په‌ناگرتن به‌هیزیک
له‌ترسی شتییکی تر ه و مکوو
دمگوتری: (الْعِيَاذُ بِاللّٰهِ مِنْهُ)
په‌نادمگرم به‌خودا له‌شه‌رو
نه‌گه‌تی نه‌و.

الْمَعَاذُ: دمگوتری: (معاذ الله ومعاذ وجه
الله) واته: په‌نادمگرم به‌خودا.
الْمَعَاذُ: نوشته‌و جادو ه دم‌شگوتری:
(معاذة الله).

الْمَعْرُوتَانِ: دوو سورمتی کۆتایی قورئان.
عَاوَ الْإِنْسَانَ وَغَيْرَهُ عَوْرًا: ناده‌میزاد یان
حه‌یوانه‌که‌ی کویړکرد.
عَاوَ الشَّيْءِ: شته‌که‌ی له‌ناوبرد.

عَوَّرَ عَيْنَهُ عَوْرًا: جاوی کویړ بوون
جاوی له‌دمستان ه بینایان نه‌ما ه
دمگوتری: (عَوَّرَ الرَّجُلُ) پیاومکه
جاویکی له‌دهست دا ه (فهر أعور
وهي عوراء).

أَعَوَّرَ الشَّيْءُ: شته‌که دم‌که‌وت ه
دمگوتری: (أَعَوَّرَ لَكَ الصَّيْدُ)
نیچیرمکه‌ت لی دم‌که‌وت.
أَعَوَّرَ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ: ژن و پیاومکه
شه‌رمگیان دم‌که‌وت.

أَعَوَّرَ مَنْزِلُ فُلَانٍ: مه‌نزلئ فلانکه‌س
که‌لینییکی تیدا په‌یدا بوو ترسی
نه‌وه‌ی ئی دم‌کری دوژمن لیوه‌ی بیته
ژووړ.

أَعَوَّرَ الْفَارَسُ: جه‌نگاو‌مره سوارمکه
هه‌ل لی‌دانئ بؤ هه‌لکه‌وت.

أَعَوَّرَ فُلَانًا: چاویکی فلانکه‌سی
کویړکرد.

أَعَارَهُ الشَّيْءُ أَعَارَةً: به‌ نه‌مانه‌ت
شته‌که‌ی دایه.

أَعَارَهُ الشَّيْءُ: به‌نه‌مانه‌ت شته‌که‌ی
پیدا.

أَعَوَّرَ فُلَانًا الشَّيْءُ: نه‌وه‌ی له‌گه‌ل کرد.
که له‌گه‌ل هه‌واله‌ی کردی.

أَعَوَّرَ الشَّمْسُ: چاودیری خوری کرد.
عَوَّرَ: کویړی کرد.

عَوَّرَ فُلَانًا عَنِ الْأَمْرِ: فلانکه‌سی
له‌کارمکه گپ‌پایه‌وه.

عَوَّرَ عَلَيْهِ أَمْرَةً: کارمکه‌ی له‌لا ناشیرین
کرد.

إِعْتَوَّرُوا الشَّيْءَ: شته‌که‌یان له‌ناو
خویاندا هی‌ناو برد.

تَعَاوَرُوا الشَّيْءَ: به‌مانا (اعتوره) دی.

تَعَاوَرَتِ الرِّيحُ رَسْمَ الدَّارِ: رم‌شه‌با
له‌هه‌موو لایه‌که‌وه له‌خانومکه‌ی داو
هه‌رجاره له‌لایه‌که‌وه شتییکی ئی
کردۆته‌وه.

تَعَوَّرَ الْكِتَابُ: کتیبه‌که‌ی پزی.

تَعَوَّرَ الْقَوْمُ الشَّيْءَ: خه‌لکه‌که له‌ناو
خویاندا شته‌که‌یان هی‌ناو برد ه
هه‌رکه‌سه‌یان تاوئیک گرتیه‌ی لای
خوی.

تَعَوَّرَ فلان العاربة: فلانكس داوی
نه مانه ته که ی کردموه لهو که سه ی
شته که ی به نه مانه ت و مرگرتبوو.

إِعَارَتِ الْعَيْنُ: چاو هکه کویر بوو ۵
دهشگوترئ: (إِعَوَّرَ فلان).

إِسْتَعَارَ الشَّيْءَ مِنْهُ: داوی لیکرد
شته که ی به نه مانه ت بداتئ.

الإستعارة: له بواړی عیلمی (به یان) دا
به کار هیئانی وشه یه که له شوینی
وشه یه کی تر له بمر هه بوونی
په یوه نندیه که له نیوانیاندا له گه ل
هه بوونی قهرینه یه که که چو نیه تی
به کار هیئانه که ده گه یه نی ۵ و مکوو
به کار هیئانی وشه ی (الأسد) له
شوینی وشه ی (الشجاع).... هتد ۵
همروا وشه ی (الإستعارة) بریتیه له
خواستنی کتیبیک له کتیبخانه
گشتیه کان ۵ نهو و مرقه یه ی داواکار
ناوی خو ی له سمر دنوسی و واژوی
دهکا بهو و مرقه یه ش ده گوترئ
(الإستعارة).

الأعور: نهو که سه ی چاو یکی کویر بی
۵ همرشتیک خراپ بی ۵ چاوساغو
شارمزی خراپ ۵ که سیك برای
باوکی و دایکی نه بی ۵ کتیبی پزیو
وکون ۵ قهله پمش ۵ به شی یه که می
ریخو له نه ستوره.

العائر: همرشتیک چاو نازار بدا ۵

تیری لابه لاو بی مه به ست هاویرزاو
که هاویرزمر که ی نه زانج له کو ی
دهدرئ ۵ ده گوترئ: (أصابه سهم
عائر) گولله ی ویل لییدا ۵
هه نکاوتی.

العائرة: زورو زمبه ند ۵ ده گوترئ: (له
من المال عائرة عینین) مال و
سامانیکی زورو زمبه ندی هه یه ۵
نه و منده زوره چاو تیرو پر دهکا ۵
چاوی پرو پوشاوی ۵ (ك: عوائر).

العوائر من الجراد: کومه له کولله ی
جیا جیا.

العارّة: نهو ی دمیده ی به که سانی تر
به ممرجی بی گپرتنه وه ۵ ده گوترئ:
(كل عارة مسردة).

العاربة: به مانا (العارّة) دئ ۵ (ك:
عوار).

العاربة: به مانا (العارّة) دئ ۵ (ك:
عوار).

العوار: عهیب و خهوش ۵ کون و درای
کراس.

العور: عهیب و ناشیرین.

العور: پابردو پیس ۵ شتی بی
چاودپرو خراپ.

العوراء: خو ل ۵ وشه ی ناشیرین کرداری
به د.

العورة: عهیب و خه ل، کون و
که له بمری شت ۵ همر خانو و

شَوَيْتِكَ تَرَسَى نَهْوَى لِي بَكْرِي
 دَوْرَمَنْ لِيْيهوه فرسەت بِيْنِي ۵
 قورئان دمەرموي: ﴿يَقُولُونَ إِنَّ
 بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ
 إِلَّا فِرَارًا﴾ ۵ شەرمگای نادەمیزاد ۵
 ھەرشوینیکى جەستەى نادەمیزاد
 بېئى ناخۆش بىچ بېيىنرئ.

المُعَاوَرُ: پوشکەو چقلو پەرژو پال
 لەچاودا ۵ زمعیفو ترسنۆک و
 خۆرانیگەر لەمەیدانی شەپدا ۵
 کەسێک شارمەزای رێگا نەبێ ۵ (ک:
 ع و ا و ر).

المُعَارُ: ئەسبى قەد بارێک.
 المعوَرُ: شوینى ترسناک ۵ پیاوی پابردو
 بیس ۵ شتی فرێدراو و بێ خواوەن و
 چاودێر ۵ ئەسبێک موی کلکی
 ھەلکەندرابی.

عَاوَزَ الشَّيْءُ: شتەکەى پێویست بوو
 دەستى نەکەوت.
 عَوَزَ الشَّيْءُ عَوْرًا: شتەکە دەگمەن بوو
 دەستى نەکەوت و زۆریشى پێویست
 بوو.

عَوَزَ الرَّجُلُ: پیاوێکە ئاتاج بوو، کاروباری
 شیوا (فەر عەوز و ھى عوزاء) ۵ (ک:
 ع و ز) ۵

عَوَزَ الْأَمْرُ: کارمە قورسو گران بوو
 کەوتە حالەتى چورتم و تەنگانەو.

أَعَوَزَ الشَّيْءُ: شتەکە ناوازە بوو دەست
 نەکەوت.

أَعَوَزَ الرَّجُلُ: پیاوێکە ھەزار کەوت.
 أَعَوَزَ الشَّيْءُ فَلَانًا: شتەکە لای فلان کەم
 بوو زۆریشى پێویستە.
 أَعَوَزَ الدَّهْرُ فَلَانًا: رۆژگار فلانکەسى
 ھەزارکرد.

أَعَوَزَ الْمَطْلُوبُ فَلَانًا: پێویستىاتە
 گرنەگەکان فلانکەسى لەپەل و پۆ
 خست.
 إَعَوَزُ فَلَانًا: بەمانا (عَوَزَ دى).
 الْعَوَزُ: بۆلەترئ.

أَلْعَوَزُ: پێویستى گرنەگە دابین
 نەکرئ.
 أَلْمَعَوَزُ: کراسى زیو ۵ پەرپۆیەکە لە
 مندالی ساواو و بېیچرئ ۵ (ک:
 م ع و ز).

أَلْمَعَوَزَةُ: بەمانا (أَلْمَعَوَزُ) دى ۵ ھەر
 پۆشاکێک پۆشاکێکى تری
 داپۆشیبێ ۵ (ک: م ع و ز و م ع و زە).
 عَاسَى عَرَسًا و عَرَسَانًا: بەشەو سوپایەو و
 پارێزگارى کرد ۵ (فەر عانس و عواس).
 عَاسَى عَلَى عِيَالِهِ عَرَسًا: ماندوو بوو
 تێکۆشا بوو دەستەبەرکردنى
 پێداویستى مالى و مندالەکانى.

عَاسَى مَالَهُ عَرَسًا و عِيَاةً: بەرێک و پێکى
 کاروبارى مالى و سامانى بەرپۆه برد.

عُوسٌ عَوساً: له کاتی پیکه نین و کاتی
تریشدا لاشه ویله ی چونه ناوده و (فهر
أعوس وهي عرساء).

العُوسَةُ: ماستاو یان شهریه تی میوه و
شتی تر.

العُوسَجُ: برونه (عَسَج).

عاصَ الأمر عَرساً: کارمه که جهواشه بوو
خوارو خییچو گرانو ناخوش بوو.

عاصَ الکلام: که لامه که مانای نادیارو
جهواشه بوو و (فهر أعوص وهي
عرصاء).

أعوصَ بخصمه وعليه: کارمه که له سمر
دزو پکابه رمه که ی توندو تۆل کرد.

أعوصَ فلان في كلامه: فلانکس قسه ی
قولو پرمانای هیئان.

عوصَ فلان: فلانکس بهر دموا م نه بوو
له سمر قسه و کرداری هه ردمه
قسه یه که و هه رکاته کاریکی به لاوه
په سه ند بوو و فلانکس و تاریکی
پرمانای دا، پسته ی مانا قول و پر
حیکمه تی ناراسته ی گوئگره مکانی
کرد.

إعتاصَ عليه الأمر: به مانا (عاص) دئ.
إعتاصَ في الكلام: به مانا (عاص في
الكلام) دئ.

العُوصاء: تهنگ و چه له مه و ناخوشی و
هه ژاری و دهگوترئ: (أصابهم

العُوصاء) هه ژاری و چورتم توشیان
بوو و نارچه ته ی کردن و وشه ی
غهریب و نامۆ له زمانی عهره بی دا.
عاصُهُ بکذا وعنه ومنه عَرساً: له حیاتی
نه وه ی له کیسی چوبوو بارته قای
پیدا و (فهر عائض).

اعاضُهُ منه: به مانا (عاضه منه) دئ.

عَاضُهُ: به مانا (اعاضه) دئ و دهگوترئ:
(عَاوَضَ فلاناً بِعَوضٍ في البيع والآخذ
والعطاء).

عَوَضَهُ منه: به مانا (أعاضه) دئ و
دهگوترئ: (عَوَضَهُ من هبته خيراً).

إعتاضَ منه: بارته قای ئ و مرگرت.
إعتاضَ فلاناً: داوای بارته قای له فلان
کرد.

تعاوَضَ القومُ: خه لکه که مزعو حالیان
باش بوو دوا ی نه وه ی له وه و پیش
و مزعو حالیان خراب بوو.

تَعَوَضَ منه: بارته قای ئ و مرگرت.

تَعَوَضَ فلاناً: داوای بارته قای له فلان
کرد.

إستعاضَهُ ومنه: داوای بارته قای ئ کرد.
عَوضُ: زهره ی زمانی داهاتوو.

أَلْعِوَضُ: بارته قاو جینشین (ك)
أعواض).

المُعَوَضَةُ: به مانا (العَوض) دئ.

عاطت العنق عَوطاً: ملی دریز بوو

به‌شیومه‌کی زور رېځ ه دموگوتري:
(عاطت المرأة والناقاة) نافرمته‌که يان
حوشتره‌که هرچند نه‌زوک نه‌بوو
به‌لام چهند ساليک تيپمري ناوس
نه‌بوو ه (ك: عَطَّ وَعَوَّاطُ).

إعتاطت المرأة والناقاة: نافرمته‌که يان
حوشتره‌که به‌بي نه‌وهی نه‌زوک بن
چهند ساليک سكيان پر نه‌بوو
بيچويان له‌زکی نه‌که‌وت.

عاف الطائر عوفاً: بالندمکه به‌دموری
شته‌که‌دا سوپايه‌وه ويستی همل
بقوزيته‌وه په‌لاماری بدا ه دموگوتري:
(عاف الذبابُ على القدر) ميشه‌که
به‌سر پيساييه‌که‌دا سوپايه‌وه (فهر
عائف).

العُوفُ: نه‌وهی ناده‌ميزاد يان حه‌يوان
به‌شهو فرسه‌تی لی دهيینی و نيچري
دمکا.

العُوفَةُ: به‌مانا (العُوفُ) دئ.

العُوفُ: حال و چونیه‌تی ه دموگوتري:
(نعم عوفه): حال و ومزعی خوښ و
بی جورتم بوو.

عافه عن الشيء عوقاً: مه‌نعی کرد
له‌شته‌که‌وه نه‌یه‌نشت دمستی بیگاتن
ه (فهو عائق) ه (ك: عَوْق) بؤ عاقل
ه بؤ بی عمقل (ك: عوائق).

عوائق الدهر: روداو ومه‌شغه‌له‌تی
پوژگار.

عَوْقُه عن كذا: له‌و شته مه‌نعی کرد.
إعتاقه: مه‌نعی کرد، مه‌شغولی کرد،
له‌یادی برده‌وه.

تَعَوَّق: ته‌مه‌لی و قونگرانی کردو
نهرکی سهرشانی نه‌نجام نه‌دا.
تَعَوَّق فلاناً: فلانی مه‌نح کردو
له‌مپری له‌بمردم دانا.

عاق عاق: لاسایي کردنه‌وهی دهنکی
قه‌له‌ریشه.

العائق: ههرشتیک ببيتته له‌مپرو
به‌ربه‌ست له‌بمردم بلاويوونه‌وهی
تؤم و پمگو پشالی روک و
دره‌خت و همل و پویان له‌روی
هؤکاره حه‌یه‌وهی و سروشته‌گان ه
رومکیکه له‌ پی‌ری (الشقیقة) په
گوله‌کانی جوان و رنګاو رنګن و
سپی و سورو شینن.

العُواق: دمگنیک که له‌گه‌دهی و لاخ
دیتته دمر له‌کاتی پوښتندا.

العُوقُ: له‌مپهر ه کاری مه‌شغول‌کهر ه
ههرشتیک خیر و بی‌ری نه‌بی ه
لی‌زی و ته‌لانی شیو و دۆل ه (ك:
أعواق).

العُوقُ: به‌مانا (العائق) دئ ه ترسنوک ه
که‌سیک یان شتیک هه‌میشه
له‌مپهر هه‌بی له‌بمردم
پی‌ویسته‌ګانیان.

العُوقُ: به‌مانا (العُوق) دئ.

العَوَقَةُ: نەمە كەسەى بېيىتە لەمبەر
لەمبەردەم خىرو خوشى ئادەمىزاد.
العَوَقَةُ: بۆ موبالەغە لەماناى
(العائق) دى.

العَيَوقُ: ئەستېرمىيەكى سوورە پوناكى
هەيە لە كەنارنىكى مەجەرە (الأمين)
لەدوا ئەستېرمى سىوھىلەو لىي
پېش ناكەوئ ۵ پېش ئەستېرمى
(جەموزا) ھەئى.

يَعُوقُ: ناوى بىتيكە لەسەردەمى
نەزانىدا عەرمبەكان دەيان پەرست.
عَالُ المِيزَانِ: تەرازوومكە ھەردوولای ھاوتا
نەبوون ۵ سەنگو سوكى ھەبوو ۵
لايەكى لە لايەكى بەرزتر بوو.

عَالُ فُلَانٍ فِي المِيزَانِ: فلانكەس تەرازو
بازی کرد، لە كێشاندا خيانەتى کرد.
عَالُ السُّهُمِ: تىرمكە نیشانەى نەپىكاو
لايدا

عَالُ الْحُكْمِ: دادومرەكە ستەمى کرد.

عَالُ أَمْرِ الْقُرْمِ: كارى گەل و نەتمەو
نەستەم بوو چورتەم لەمبەرى تىدا
پەيدا بوون.

عَالَتِ الْأَنْصَبَاءُ: بەشە مېراتىمەكان
عموليان تىدا پەيدا بوو.

عَالُ الرَّجُلِ عِيَالَهُ: پياومكە پىداويستى
مال و منداڵەكەى دابىن کرد.

عَالُ الْأَمْرِ فُلَانًا: كارمكە لەسەر فلانكەس

زۆر قورس بوو.

هَيْلَ صَبْرِهِ: ئارامى نەما، ئارامى ئى
ھەنگىرا.

أَعَالَ الرَّجُلُ: پياومكە مال و مندالى زۆر

بوو، بارى شانيان گران کرد ۵
دەنگى گریانى ئى بەرز بۆو ۵
ھاوارى ئى ھەئسا.

عَوَّلَ الرَّجُلُ: پياومكە چادى ھەئدا
كەپرى کرد ۵ دەنگى گریان و
ھاوارى ئى بەرز بۆو.

عَوَّلَ عَلَيْهِ: پىشتى پى بەست ۵ داواى
يارمەتى ئى کرد ۵

عَوَّلَ عَلَى السُّفْرِ: خۆى بۆ سەفەرکردن
پاھىنا ۵ واى کرد فېرى سەفەرکردن
بى.

العَائِلُ: رومكە پومكەكى تىرى
مشەخۆرى (طوفيل) بىزئوى ئى
ومرېگرئ ۵ ومكوو رومكى (فول) كە
رومكى (هالوك) لە رەمكەكانى بىزئوى
ومردمگرئ.

العائلة: خىزان؛ كۆمەئىك ئادەمىزاد
كە خان و بەرمىك كۆيان بكتەووەو
پىكەتەبى لە دايك و باوك و كوڤو
كچ و خزم.

العائلة: شتىكە، كەپرىكە ومكوو چادر
واپە لەدار دروست دمگرئ بۆ
خۇپاراستن لەباران و شتى وا.

معاول).

عام في الماء غوماً: مهلهی کرد لهناو ناودا

ه دهگوترئ: (عامت السفينة في البحر):

کهشتیهکه بهناو ناودا پړوی.

عامت الإبل في الیبداء: حوشر بهناو

سارادا پړوی.

عامت النجرم: نهستیږه بهناو ناسماندا

پړوی.

عام الفرس: نهسپهکه بههینواشی پړوی

دهتگوت لهدمریادا مهله دهکا.

أعوم: سالیکی بهسهردا تیپهړی ه

کهوته سهرمتای سانهوه.

عامت النخلة: دارخورماکه سالیکی

بهری گرتو سالیکی بی بهر بوو.

عوم فلاناً معاومةً وغوماً: بهسان

مامهلهی کرد.

عوم الكرم: میومهکه سالیکی بهری زور

بوو سالیکیش بهری کهم بوو.

عوم فلان: فلانکهس سواله دوراوهکانی

خسته سهر یهک و کردنی بهشاراو

گهلیشه.

عومت النخلة: دارخورماکه سالیکی

بهری گرتو سالیکی بی بهر بوو.

عوم السفينة: کهشتیهکهی خسته ناو

دهریاوهو بهناو ناودا لیی خوری.

العام: سال ه (ك: أعوام).

العامّة: سواله دوراوهی گهنموجو که

العول: نهو کهسهی داوای یارمهتی ئ

دمکری (جوړو هوکاری

یارمهتیدانهکهی) ه بزړوی خاو

وخیزان ه بهرزکردنهوی دمنگی

گریان و هاوار ه لهبواړی میراتدا

زیاد بوونی خاو من بهشهکان

لهبهشهکان نهو کاته نرخی

بهشهکان کهم دمکریتهوهو ژمارهیان

زیاد دمکری بونهوهی بهسهر

میراتگرمکاندا بتوانری دابهش

بکریڼ.

العول: پشت بهستن و داوای کومهکی ه

کولهکهو پشتو پهنا ه دهگوترئ:

(فلان عولي من الناس) فلانکهس

پشتو پهناو یارمهتیدهرمه

لهخهکی خراب دهمپارړئ.

العولة: بهرزکردنهوی دمنگی هاوارو

گریان ه خواردنهوهی خهمو

خهفت و خوشهویستی بهبی هاوارو

دمنگ هه لپړین ه (ك: عول).

العويل: بهمانا (العولة) دئ.

العيل: خاو و خیزانى مالىک و

پیاویک که پیاومکه بهخیویان دهکا

ه (ك: عيال وعيائل) ه دمشگوترئ:

(هو عيال على غيره) نهو باره

بهسهر خه لکهوهو بوخوی

سهریهخو نیه.

المعول: قولینگ، پاچی دووسهر ه (ك:

کۆدمگرنه وه وه دهرینه سهر یه ک و
دمبن به شاراو گه ئیشه ۵ پردو
مه عهری پچوک به سهر روبری
پچوک ۵ (ک: عام و عوّم).

العومة: خونفوسای پچکولهی ناو ناو
که مهله دمکن.

العوام: مهله وان ۵ نه سپیک له
رۆشتندا وابروا وه کوو مهله بکا
وابی.

العوامه: خانوه دارینه یه که له سهر ناو
۵ یان قهبارمه کی مهعه نهی خرو
ناو کلۆر که سهرناو دهکوئ.
عومر القوم: بروانه: (عمر).

عانت المرأة عوناً: نافرته که ته مه نهی
مام ناومندیه.

عانت البقرة عوناً: مانگا که ته مه نهی
مام ناومندیه.

اعانه على الشيء: یارمه تی دا.

عاونه معاونة: یارمه تی دا.

عونت المرأة والبقرة: نافرته که یان
مانگا که ته مه نهی مام ناومندی بوو.

عون فلاناً: یارمه تی فلانکه سی دا.

تعاون القوم: هه ندی له خه لکه که
یارمه تی هه ندی کی تریان دا.

إستعان فلان فلاناً: فلانکه سی داوی
یارمه تی له فلانکه سی کرد.

التعاون: له بواری نابوریدا پێبازیکی
نابوریه شیعاره کی نه وه یه: ده ئی

کۆمه ل له خزمه تی تاکدا بی تاک له
خزمه تی کۆمه لدا بی ۵ دیارده که شی
پیکه وه نانی جه معیه ی هاوبه شی بۆ
به رژه وه نندی نه ندادمانی
جه معیه که وه وه لانانی ناوه ندو
ده لال.

العائنة: جه له به حه یوان، یان ره وه
که رمکیوی ۵ تووکی بهر.

العوان: مام ناومندی له ته مه نهی نه زۆر

گه نه و نه زۆر پیر ۵ به زۆری بۆ
نافرمتو بۆ مانگا به گارد هه یندرئ ۵
ده شگوترئ: (حرب عوان) شه پیک
بوو یه که له دوا یه که خه لکی تیدا
کوژرا.

العون: یارمه تیدرو پارێزمر له هه موو
شتیک ۵ (ک: أعوان).

المعاونة: نافرمتی به ته مه نهی قه له وه ۵
پیره ژنی قه له وه.

المعانة: به مانا (العون) دئ.

المعاون: یارمه تیدمر.

المعوان: که سی که زۆر یارمه تی خه لک
بدا ۵ (ک: معاوي).

للمعون: به مانا (العون) دئ.

المعونة: به مانا (العون) دئ ۵ یارمه تی ۵
ده گوترئ: (لا تبخلوا بمعونتكم)

چرۆکی به یارمه تی خۆتانمان له گه ل
مه که ن.

عَاةَ الزَّرْعِ وَالْمَاشِيَةِ عَوَهَا: کشت و کاله که
یان نازده لکه نه خویشی تیدا بلاو بووه
ه (فهو عانة).

أَعَاةَ الزَّرْعِ وَالْمَاشِيَةِ: به مانا (عاة) دئ.
أَعَاةَ الرَّجُلِ: بیاو که نه خویشی کهوته
کشت و کاله که یان نازده لکه کانیهوه.

عَوَهُ الزَّرْعُ وَالْمَاشِيَةُ: به مانا (عاة) دئ.
الْعَاةُ: نه خویشی و ثافات که توشی
کشت و کال و نازده لکه دمبی ه له
حمدیسدا هاتووه: (لا یوردن ذو
عاة علی مصح) یا نازده لی نه خویش
نه بریتنه لای ساغ.

عَوَى الْكَلْبُ وَابْنُ آوَى وَالذَّنْبُ عَوَاءً:
سهگو و جهقه ل و گورگ لوتی
خوار کردهوه و لورانندی.

عَوَى الْقَوْمُ: خه لکه که ی بانگیشی فیتنه و
ناشوب کرد.

عَوَى الشَّيْءُ: شته که ی خوار کردهوه،
جه مانندیهوه ه دمگوترئ: (عَوَى
الْجَبَلُ): جه بله که ی دوو لاکردهوه
هه لئویژنی ه (عَوَى الشَّعْرُ): قزمهکانی
هه لئپچان ه (عَوَى الْكِمَانُ):
که وانه که ی داهینا.

عَوَى مِنْ فُلَانٍ: داکوکی له فلان کردو
بوختان بو هه لبه سته که ی به درو
خستهوه.

عَاوَاهُمْ: هه رای لی کردن، دمگی دان،
به سه ریاندا نه پانندی.

عَوَى عَنِ الرَّجُلِ: له حیاتی بیاوه
غه بیه تکراده که کابرای قسه
هه لبه سستی به درو خستهوه و رمی
دایهوه.

عَوَى الشَّيْءُ: شته که ی خوار کردهوه و
جه مانندی.

إِعْتَوَى الْكَلْبُ وَغَرَهُ: سهگو و جهقه ل و
شتی و لوتیان له حهوا کردو
لورانیدان.

إِعْتَوَى الشَّيْءُ: شته که ی داهینا و
جه مانندیهوه.

إِنْعَوَى الشَّيْءُ: شته که خوار بووه
جه مایهوه.

تَعَاوَتَ الْكِلَابُ: سهگهکان لورانیدان،
وهرین.

تَعَاوَى بَنُو فُلَانٍ عَلَى فُلَانٍ: خیللی فلان
گهله کو مکیان له فلان کرد.

إِسْتَعَاوَاهُمْ: داوای یارمهی و به هاناوه
هاتنی لی کردن ه بانگی کردن بو
نازاوه و فیتنه.

إِسْتَعَوَى الْكِلَابُ وَغَرَهُ: سهگهکانی
هه لئان بو لورانیدن و وهرین.

إِسْتَعَوَى فُلَانًا: داوای له فلان کرد
جه بله که هه لئویژنی ه قزمهکان خپ
هه لداو لولیان بکا.

الْعَرَاءُ: مه نلیکه له مه نزهکانی
مانگ.

الْعَوِي: گورگ.

الْعَرَّةُ: دمنگو و همر او هُزْیا ۵ کهلهکه

بهردی بچوک دمخزینه سمر پهک

بؤ نیشانهی رینگاو له نزيك رینگای

کویره پئی ناو دۆل و که ژو سارا

دروست دهگرین بؤ ئه وهی

رېښوارمگان شارمزی ئه و جوړه

رېنگاپانه بن و پېیدا برؤن.

الْمَاعِيَةِ: دپله سهگ که داوی گوته

سهگ بکا ۵ بېچوه پئی ۵ توتله

سهگ.

عَابُ الشَّيْءِ عَيْبًا وَعَابًا: شتهکه عه پیدار

بوو.

عَابُ الشَّيْءِ: شتهکه ی عه پیدار کرد.

عَابُ فَلَانًا: فلانکه سی به عه پیدار و

عه پیدار خواز دانا.

عَيْبَةُ: عه پیداری کرد ۵ نیسبه تی

بؤلای عه پید دا.

عَيْبَةُ الْعَيْبَةِ: قهرتالو سهوی و به چنه ی

دروست کرد.

تَعْيَبُهُ: عه پیداری کرد.

الْعَابُ: لهککه و خالی ناشیرین.

الْعِيَابُ: نامیری هه لاج که لؤکه و شتی

و اشی دمکاته وه.

الْعَيْبُ: لهککه ۵ (ك: عَيْبُ).

الْعَيْبَةُ: بهمانا (الْعَيْبُ) دئ ۵ قهرتاله،

پوشه خورما، صندوق که له لقی

دارخورما دروست دهگرین بؤته وهی

میوهی تیدا بگویند زیتسه وه بؤسه ر

مشتاخ و خهرمان ۵ زهر فیکه له

بېست دروست دهگرئ (هه مبانه)

شتی پېدا وېستی سهفه ری تی

دهگرئ.

عِيَابُ الرَّدِّ: سنگو دل و دمروون ۵

دهگوترئ: (کادت عیاب الرد تصغر)

خهریک بوو دل و دمروونی

خوشه وېستی تیدا نه مینئ ۵

که سیك شوینی نهینی که سیکی

ترب و نهینی لا دابنئ ۵ دهگوترئ:

(فلان عیبة فلان) فلانکه سی جیگای

نهینی فلانه.

الْعَيْبَةُ: که سیك زور عه پید و ره خنه

له خه لکی بدؤزیتسه وه.

الْعِيَابُ: بهمانا (الْعَيْبَةُ) دئ.

الْمَعَابُ: عه پید و لهککه ۵ شوینی

عه پیدار ۵ (ك: معایب).

الْمَعَابَةُ: بهمانا (الْعَيْبُ) دئ ۵ (ك:

معایب).

الْعَيْبُ: شوینی عه پیدار، رۆژگاری

عه پید پید بوون.

عَاثٌ عَيْشًا وَعَيْثًا: خرابی کرد

تیکی دا لهککه لکی خست ۵ دهگوترئ:

(عَاثٌ فِي مَالِهِ) مال و سامانه که ی به فیرؤ

دا ۵ له شوینی نه شیوا دا خهرجی کرد.

عَاثُ الذَّنْبِ فِي الْغَنَمِ: گورگ که وته ناو

مهرمکانهوهو تاروماری کردن ه
شروبری کردن (فهو عَيَّان وهي عيشي)
(ك: عيائي).

عَيْثُ فِي الْوَعَاءِ وَغِيْرَه: دمستی و مردابه
ناو همرده شته کهوه دمستی تیگیرا
بوئهوهی شتیکی لی دمربینی به بی
ئهوهی چاوی لی بی.

تَعَيَّثَ الْإِبِلُ: حوشرمه ناوی
خواردموه به لام تیری نه خواردموه.

الْعَيْشُ: برپوانه (عَم).

الْعَيْشُوم: برپوانه (عَم).

الْعَيْوُثُ: کهسیک زور ویرانه کارو
خرابه کار بی.

الْعَيَّاثُ: بهمانا (الْعَيْوُثُ) دی.

عَاجَ بِهِ عِجًا: پستی پی به ست ه گرنگی
پیدا ه به زوری له بواوی (نهفی) دا
به کارده هیئرئ ه دموترئ: (ما عَاجَ
بقوله) ه (وما عَاجَ بالشئ) ه (شرب
الدواء فما عَاجَ به).

الْعِيَادَةُ: برپوانه (عَوَدَ).

العید: برپوانه (عود).

عَيَدَتِ النخلة: دارخورماکه زور بهرز
بوو، بوو به (عهیدانه).

الْعِيْدَانَةُ: درتترین دارخورمایه ه (ك:
عیدان).

الْعِيْدَةُ: کهسیکه ملکه چی حه قو
راستی نه بی خوئی به زلزنانو

لوتبهرز بزانی ه ترو توب زلو
نهفس بهرزو وشك ته بیات.

الْعِيْدَةُ: بهمانا (الْعِيْدَةُ) دی.

عَارَ غَيْرًا وَغَيْرَانًا: هاتو چوو بهردموام
بوو.

عَارَ الرَّجُلُ فِي الْأَرْضِ: پیاوکه به زمویدا
گهراو هاتو چوو.

عَارَتِ الْقَصِيْدَةُ: چامه شیعرمکه به ناو
خه لکدا بلاو بووهو خه لک
هؤستیانهوه.

عَارَ فِي الْقَوْمِ: ههولیدا ناشوبو فیتنه
بخاته نیو گه له کهوه.

عَارَ فَلَانًا: رهخنه ی له فلان گرت.

عَارَ الشَّيْءِ: شته که ی فهوتاند له ناوی برد.
أعاره: وای لی کرد بیو بجو و هه میشه

له هاتو چودا بی ه قه لهوی کرد.

أَعْيَرَ النَّصْلُ: تیره که ی والی کرد
به درتزی خه تیکی به دمرموه بووی

له سهر بی واته: ته بار یکی هیل

ناسای له سهر بی.

عَايَرَ بَيْنَ الْمِكْيَالَيْنِ مَعَايِرَةً وَعِيَارًا: دوو

پیومرمکه ی تاهیکردنهوه بوئهوهی

بزانی ناخو نه ندازمکه یان تهواوه

یان نا.

عَيَّرَهُ: پالی دا به عیبو عارموهوه

کردموه کانی به له کهوه خراپه

له هه لهم دان، عه بیداری کرد ه

دمگوترئ: (عیره بالجهل) رهوشتی
 نهزانی پال دا بمنهزانی لهقهلم دا.
 تعایروا: همریه که یان نهوی تریانی
 عه پیدار کردو کاری عه پب نامیزی
 پالدا.
 العائرة: مهریک له نیوان دوو میگه له
 مهردا نهزانی دوا کامیان بکهوئ.
 العار: همرشتیک به عه پب بزمی درئ
 ه (ک: اعیار).

العیار: پیومر یان کیشهر، همرشتیک
 شتی تری پی مهزنده بکری چ
 پیوانه بی چ کیشانه بی ه همرشتیک
 دانرابی بو نهوی بهرامبه ری
 شتی تری پی بکری.
 عیار النمود: نه ندازه ی نهو بره
 مه عه دمه خالیصه ی له پاره که دا
 ههیه ه دمگوترئ: (زیپی هه زده
 عه یار).

العیار الناری: گولله ی دهمانچه و
 تفهنگ ه (ک: عیارات).

العیر: گویندریز ه نیوان بهیه ک
 گه یشتنی دوو قلینجی چاو به لای
 لوتوه ه یان قلینجکی چاو به لای
 لاجانگه وه ه نهو ته باره هیل
 ناسایه ی به دریزایی تیره که
 دریژبوته وه ه نهو دهماره ته باره
 به ستوه ی به ناو په لکی گه لادا

دریژبوته وه ه (ک: اعیار).
 الأعیار: نهو نه ستیره زوهریه ی له
 دامینی ری پرهوی نه ستیره ی
 سیوه یلن.
 العیر: نهو خوارده مهنیه ی به هوی
 قافله و کاروانه وه له ولاتی که وه
 ده یندرئ بو ولاتیکی تر.
 العیار: کابرایه ک زور به ناو ولاتا بی و
 بجی ه (ته تهر).

المعار من الخیل: نه سپیک لاری بره و.
 المعایر: عه پب و عار.
 المعایرة: مهزنده گردنی شت
 به ته حلیلی قیاسی و هیزیان
 زاندرابی.

العیار: به مانا (العیار) دئ ه لهواری
 فه لسه فه دا (العیار) بریتیه له
 نمونه یه کی هه بووی بهرچاو یان به
 ته صه ور مهزنده کراو بو نه وه ی
 بکری ته پیوه رو ته رازی شت.

العلوم المعیاریه: عیلمی مه نتیق و عیلمی
 جه مال و عیلمی نه خلاق ه (ک:
 معایر).

اعیس الزرع: کشت و کاله که ته پای
 تیدا نه ما ه ته پای تیدا نه بوو.
 تعیست الإبل: حوشره که رهنکی سپی و
 سوری شله یی بوو.

الأعیس: حوشری رهنک سپی و سوری

شلەپى ۋە خوشترى رەسەن ۋە (ك):

عيس).

الْعِيسَاءُ: مېينەى (الاعيس) ۋە (ك):

عيس).

هَاشَى عَيْشاً وَعَيْشَةً وَمَعاشاً: زېا، گيانى

تېدا بوو، كەوتە كاروانى زېانەو.

أعاشه: واى ئى كەرد بىزى ۋە دىگوتى:

(أعاشه الله عيشة راضية).

عَايشَةً: لەگەئى زېا.

عَيْشَةً: واى لېكەرد بىزى.

تعایشوا: بە خوشەوېستى و پېك

پازىبوون زېانىان بەسەر برد.

تَعَيْشُ: ھۆكارى زېانى گرتنە ئەستۆو

خەرىكى دابىنکردنى پېداوېستى

زېان بوو

العاش: خاۋەنى و مزەى باش و

بارودۇخى لەبار.

العاشة: مېينەى (العاش).

الْعَيْشُ: زېان، ئەو شتانەى زېانىان

پېو ۋە پەيوەستە ۋەكوو خۇراك و

خواردنەو ۋە پۇشاك و داھات ۋە نان،

دىگوتى: (عیش بني فلان اللبن)

زېانى ھۆزى فلان شىرو ماستە واتە

زېانىان لەسەر ئەو شتە دىمروا.

الْعَيْشَةُ: ھالەتى ئادەمىزاد لەزىاندا ۋە

دىگوتى: (عاش فلان عيشة صدق

وعيشة سوء).

الْعَيْشَاشُ: بۆزىدە رۇيى لەماناى

(العاش) دى ۋە نانەوا، نان ھرۇش.

الْمَتَعِيشُ: كەسېك ئەندازمېسەكى

پېداوېستى زېان بۇ دابىن بوو.

الْمَاشُ: ئەو شتەى ئادەمىزاد پېيان

دىمىزى ۋە لە خواردن و خواردنەو ۋە

ئەو شتانە ۋە كات و شوپنى ۋە دەست

ھېنانى بىزى ۋە مۇجەى مۇجە

خۇرو خانەنشىن.

الْمَيْشَةُ: بەمانا (المعاش) دى.

العيشُ: شوپنى ئى پرواندىنى درەختى

باش ۋە درەختى پېرگەلاو چىرو

تېكچىزى ۋە ۋە بەما ۋە ئەسل ۋە

دىگوتى: (فلان من عيش بني

هاشم).

الْمِعَاشُ: ھەرشتېك بەناخۇشى و

زەھمەت مىرازى خۇتى ئى ھاسىل

بەكى.

الْمِعِيشُ: جېنگاى ئى پروانى درەخت و

روەك.

عَاطَتِ الْعُنُقُ عَيْطاً: مىل دىرېزىبوو

بەناپىكى.

عَاطَتِ الْمَرْأَةُ وَالنَّاقَةُ عَيْطاً وَعِطَاءً:

ئافرىمەكە پان خوشترەكە

نەزۇكىش نەبوون كەچى چەند

سائېك سىيان پېر نەبوو.

عَيْطٌ عَيْطاً: مىل دىرېزىبوو (فهر اعيط

وهي عطاء).

عَيْطٌ: جارىك ھاۋارى كەرد ۋە گرىا.

تَعَيَّطَتِ الْعُنُقُ: ملى به نارپټك و پټكى
دریژ ببوو.

تَعَيَّطَتِ الْمَرْأَةُ: نافرمته که بهی نه و هی
نه زوك بئ چه ند سائیک مندالی
نه بوو.

تَعَيَّطَ النَّبَاتُ: رومکه که هی گوشه
شتی کی و مگوو صمغی لی هاته دمر
یان ناوی لی هات.

تَعَيَّطَ الرَّجُلُ: پیاوکه رفی هه لسا.

تَعَيَّطَ الْقَوْمُ: خه لکه که دهستیان کرد
به هات و هاوارو بگروه بهره.

الْعَائِطُ: هاوارکمر، قیزه و همراکمر.

الْعِيَّاطُ: همراو هوریاو قیره و بگروه
بهره ه گریان.

عَيْطٌ (مبنى على الكسرة): دنگی مندالو
زیقه و چریکه یان.

العَيْطُ: حوشتی رهمه و به بهر.

الْعِيَّاطُ: هاوارکمر، قیزه و همراکمر.

الْعَيْطَلُ: پروانه (عَطَل).

عافت الطير عِفْأً وَعِفْأً: بالنده که
دموری شته که ی داو ویستی له سمری

بنیشی.

عاف الطير عِافَةً: بالنده که هی هه لفراند

بؤنه و هی بزانی ناخو چؤن دمروا
له کوی دمنیشیته و تا بیکاته نیشانه ی
گهش بیی یان رهمش بیی.

عاف الطعام أو الشراب: خواردنه که یان

شهرابه که ی به لاهو ناخوش بوو
خسته نه و لاهو یان به جیی هیشت و
وازی لی هیئا، حمزی لی نه بوو.

أعاف القوم: خیله که نازده و
ولاخه کانیان ناومکه یان نه خواردده و
به دلیان نه بوو.

إِعْتِافٌ: تی شوی ناماده کرد بؤسه فمر ه
بالنده هه لفراندنی کرده پیشه ی
خوی به مه بهستی رهمشینی یان
گهشینی.

إِعْتِافُ الشَّيْءِ: شته که هی حمز لی نه بوو
وازی لی هیئا.

تَعَيَّفٌ: بالنده هه لفراندنی بؤ
رهمشینی و گهشینی کرده پیشه ی
خوی ه رهملی هاویشت و خوی به
غه یب زان نیشان دا.

الْعِيَّافَةُ: هه لفراندنی بالنده و
دنگدانیته و چاودپری کردنیته
بؤنه و هی بزاندی چؤن دمروا بؤ
کوی ده جی بیکاته نیشانه ی
رهمشینی یان گهش بیی ه گومان و
ههست.

العِيفَةُ: مالی چاک و باش.

الْعِيُوفُ: که سیك زور خهریکی بالنده

فراندن بی بؤ مه بهستی رهمش بیی
یان گهش بیی ه حوشتیک تینوی
بی و بؤن به ناوه که وه بکا و
نه یخواته وه.

عاقَه عِقَا: مهنی کرد ۵ نهیهشت ۵
لهو شته لایدا.

عَيْقُ في صوته: هاواری کرد، دهنکی
بهرز بؤوه.

العَيْقُ: بهشهناو، نوره ناو.

العَيْقَةُ: دهشتایی و چۆلهوانی ۵ کهنار
دهریا ۵ (ك: عَيْقات).

العَيْرُ: بپروانه (عَوَق).

عَاكَ عَيْكَانَا: رۆیی و شانی ههلهكاند.

عَالَ فلان عَيْلًا: فلانكهس ههزار كهوت ۵
خیزانی زۆر بوون.

عَالَ في الأرض عَيْلًا: بهناو زهویدا رۆی و
سورپاهوه.

عَالَ في مَشِيه: له رۆیشتندا خۆی باداو
لهنجهو لاری کرد.

عَالَ المِيزَانُ: تهرازومه بهرزو نرمی کرد.

عَالَ فلان: فلانكهس ستهمی کرد.

عَالَ الشَّيْءُ فلانًا: شتهکه فلانكهسی
دهسهوسان کرد ۵ برستی لی بری ۵

ناتاجی کرد.

عَالَ الضَّالَّةَ عَيْلًا: شته ونبوهکه

سهرسامی کرد نهیزانی چۆنی لی
بگهپئی و له کوی بۆی بجی و ههولی
بۆیدا.

عَالَ كَلَامَةً: قسهکانی خۆی ئاراستهی
کهسیك کردن که نهیدمويست بیان
بیسی.

اعال الرجل: پیاومکه خیزانی زۆر بوو.

اعال الشَّيْءِ: شتهکهی داواکرد ۵ ههولی
بۆدا ۵ بۆی گهپا.

اعال الصائد: نیچیرموانهکه گهپا بۆ
نیچیر و ههولی گرتنی دا.

أعْيَل: خیزانی زۆر بوو ۵ (فهو مُعِيل).

عَيْلٌ: خیزانی زۆر بوو.

عَيْلٌ عِيَالُهُ: بزۆی بۆ خیزانهکهی

دابینکردو ئهرکی بهخپوکردنیانی

له نهستۆ گرتو نهفهقهی کیشان.

عَيْلُ القَرَمِ: قهومهکهی پاش گوئ

خستو بهخه میانهوه نهبوو.

تَعْيَلٌ في مشيه: له رۆیشتندا خۆی
باداو لارو لهنجهی کرد.

العائلة: بپروانه (عَوَل).

العَيْلَةُ: ههزاری و پیداو یستی ۵

دهگوتری: (طالت عیلتی إياك).

العَيْلُ (عَيْلُ الرجل): خاو و خیزانی

پیاو؛ ئهوانهی ئهرکی

بهخپوکردنیان له نهستۆی دابی ۵

(ك: عيال).

المُعِيلُ (رجل مُعِيل): پیاو یکی

خیزانداره ۵ پاشگوی خراوه.

عام الرجلُ عَيْمًا وعَيْمَةً وعِيامًا: پیاومکه

حهزی له شیر بوو ۵ شیرمهکی گهم بوو

۵ تینوی بوو ۵ (فهو عِيَمَان وهي عيمي).